Ὥσπερ κόρακας ἐλθεῖν, ἤγουν ἐπὶ τῶν δυσχερῶν λέγεται.
Ὡσ πρὶν, ὡς πρότερον. ¶ Ὡς πρὸς ἔνια ὡς πρὸς ἄλλα ἤ τινά. ¶ Ὥς ῥα, ὡς δή.
Ὥσ σε, διὰ τοῦτο, ὥ σ' ἔβαλον βόες. ¶ Ὥς σοι. οὕτω δή σοι.
Ὡσ τὰ πολλὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ¶ Ὥς τε, καθάπερ. οὐκοῦν λοιπόν. ¶ Ὥστε περ. καθάπερ γάρ.
Ὡς τεροπαὶ, ἀστραπή. ¶ Ὠσίζεσθαι, ὠθεῖσθαι.
Ὡστιζόμεθα, ὠθούμεθα, θλιβόμεθα. ¶ Ὠστιοῦνται, ὠθοῦνται. ¶ Ὣσ φάσαν, οὕτως εἶπαν. ¶ Ὣς φάτο, οὕτως ἔφη εἶπεν. ¶ Ὡσ φρίνθη, συνῆκεν. ¶ Ὥσφρησις, ἄρρος μετάληψις. ¶ Ὠσφρῶντο, συνῆκαν. ᾔσθοντο, ἐγνώσαν. ¶ Ὦσχος, ὁ μετὰ κλήματος ἀμπέλου. ¶ Ὦσχοι, τὰ νέα κλήματα μετ' αὐτοῖς τοῖς βότρυσιν. ¶ Ὠσχοφόρια, παῖδες εὐγενεῖς ἡβῶντες καταλέγονται οἱ φέροντες τὰς ὤσχας εἰς τὸ τῆς σκιράδος ἀθηνᾶς ἱερόν. εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα βότρυς.
Ὡσ σὴρ, ἑρμηνεύεται σωζόμενος. ¶ Ὠσχοφόριον, τόπος ἀθήνησι φαληροῖ. ἔνθα τὸ τῆς ἀθηνᾶς ἱερόν.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ὦτα. ἀκοαὶ, ὠτία. ¶ Ὦτα, τὰ μὴ στρογγύλα.
ὦ ¶ Ὠτακὶς, πληρώνυμον ἐστὶν φασίν. ¶ Ὠτακουστεῖ, περιέργως ἀκούει. ¶ Ὦταν, ὦ οὗτος. ἄριστε, ὦ μακάριε, ὦ βέλτιστε. ¶ Ὦτάν. ὦ σύ. ὦ ἑταῖρε. ὦ οὗτος ὦ μακάριε πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείᾳ πολλάκις. ¶ Ὠτειλαὶ, τραύματα, οὐλαὶ, τρώσεις. ¶ Ὠτειλὴ, ἡ ἐκ χειρὸς τρῶσις, ἡ τραῦμα. ¶ Ὠτοκάταξις, τὰ ὦτα τεθλασμένος.
Ὠτακουστεῖ, κεφαλαλγεῖ ἐνοχλεῖ λαλῶν. ¶ Ὠτακουστὴς, ὁ ὑποκρινόμενος. ¶ Ὠσ ῥὶς, ὡς ῥύτης.
Ὦτος, ὄρνεον ὅμοιον γλαυκί. οἱ δὲ νυκτικόρακα λέγουσιν.
Ὦτος, ὁ ἐφιάλτης, ἀλωέως καὶ ἰφιμεδείας παῖδες.
Ὤτρυνε, παρώρμησε διήγειρεν. ¶ Ὦ τύμπανα. ὦ ἐπιτήδειοι τυμπανισθῆναι τῶν ὠτίων. ¶ Ὠφέλης, ὁ ἐφιάλτης. ¶ Ὤφελεν, ὤφειλεν. ¶ Ὠφέλουν εὐεργέτουν. ¶ Ὠφθαλμίασε, τὸν ὀφθαλμὸν ἀπέβαλεν. ¶ Ὤφθη, ὡράθη, ἐθεάθη. ¶ Ὠφίλει, ἐπήρχετο. ¶ Ὦ φιλότης, ὦ προσφιλέστατε. ¶ Ὦ φίλε, ὦ ἑταῖρε. ¶ Ὄφλημα, χρέος. ¶ Ὦφλε. καταδικάζεται, ἤγουν τὴν δίκην ὤφλησεν καὶ τὸ ὤφειλεν.
Ὠφλίσκανον, κατεδικάζοντο. ¶ Ὠφρὸν, ἐλαφρόν.
Ὠφρυωμένος, ἐσπειρωμένος. ¶ Ὠφύτα, ἡ ὕδρα καὶ βοτάνη τίς. ¶ Ὤχετο, ἐκάθητο. ¶ Ὤχετο. ἔφυγεν ἀπέδρα ἀπώλετο, ἢ ἐπορεύθη. ¶ Ὠχέτευσεν, ὑδραγωγεῖ ἐπάφρισεν. ¶ Ὠχλεῖ. ὠθεῖ, νοσεῖ.
Ὤχθησεν, ἠγανάκτησεν, ἐλύπησεν, ἐστέναξεν.
Ὤχλησεν, ἐμόχθησεν, ἐκίνησεν. ἐμόχλευσεν, ὤθησεν, ἐνόχλησεν. ¶ Ὤχμαζον. κατεῖχον ἐδέσμευον.
Ὠχμασμένον, κατεχόμενον, δεδεμένον. ¶ Ὠχόμην, ἐπορευόμην. ¶ Ὤχοντο, ἐπορεύοντο. ¶ Ὦχον, ἐκάθηντο. ¶ Ὤχρα, ὠχρίασιν. ¶ Ὠχράς, ὠχριάσεις καὶ ὄσπρειον λαθύρῳ ἐοικός. ¶ Ὠχρήσαντα, ὠχριάσαντα. ¶ Ὦχρος, ὠχρίασις χλωρότης, χλωρὸν. ¶ Ὠχυρωμένη, ἠσφαλισμένη. ¶ Ὢψ, ὄψις ὀφθαλμός. ¶ Ὤψατο, ἔνυξεν, ἐμπίπρατο ἰδεῖν.

Ὠψαι. ὤφθης ¶ Ὤψαιον, ὀπτήσαι, εἶχον περιεβλέποντο, ἰδεῖν ἐβούλοντο. ¶ Ὠψὰ, τὰ ὀπτητεῖα.
Ὠψιζόμην, ὀψὲ ἐπίσω βράδιον ἠρχόμην. ¶ Ὠψίσθην ὤψισα. ¶ Ὠψισμένον, ὀψὲ τῆς ὥρας βραδέως ἐρχόμενον. ¶ Ὠψηκότα, βράδιον ἥκοντα.
Ὤψων, ἐμαγείρευον, ὤπτων. ¶ Ὤων, περιστομίων τῶν ἱματίων. ¶ Ὥς, συνήθως, μνήσομαι ὡς ἀσύφηλον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν, καὶ ὅμως. ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι. ἃ ὃν τρόπον ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίκονας δάμασε, καὶ ὁμοίως. ὡς δ' αὔτως πάτροκλος ἐπὶ τὸ φῶτας ἀνέστη. καὶ ἐπὶ, ὡς τὸ χῶρον ἔρημον ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι. καὶ ἡνίκα, οἱ δ' ὡς οὖν εἶδον ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν, καὶ οὕτως ὡς καὶ μᾶλλον ἀσκηθὴς ὃν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι, καὶ πῶς ὢ πόποι ὡς ὁμολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει, καὶ ὅτι ἔγνως ὡς θεός εἰμι καὶ πρὸς ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον, καὶ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα ὡς ἔβαλον τρῶες. καὶ ὡς ἵεις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο. καὶ διὸς ὡς λίπον αὐτὰρ πεζὸς ἐς ἴλιον εἰλήλουθα, καὶ ὅτε ἕκτωρ δ' ὡς σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε, καὶ τότε ὡς δ' ἴδεν ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν, ὅτε δὲ συναπτικὸν συνδεσμον, ὡς ὑμεῖς περὶ ἐμοῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε. ὅτε δὲ ἀνακεφαλαιωτικόν, ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' ἀγαθὸς ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτε δὲ καὶ τὸ ὄντως ὡς οὐκ αἰνότερον, καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός, ὅτε δὲ τὸ ὡσὰν καὶ τὸ ἄχρι, ὡς κέντροισι πυκνὸν ὁδὸν καὶ μέζα κελεύθου, ὅτε δὲ καὶ τὸ εὐθέως, ὡς ἴδεν, ὡς αἰεὶ πάλαι. σοφοκλῆς δὲ λακεδαιμονίοις ἀντὶ τοῦ λίαν, ὡς ἁ τύραννις πᾶς ἐγγίζεται φυγεῖν, ἁ μένανδρος ἔγημε θαυμαστὴν γυναῖκα ὡς σώφρονα. ¶ Ὠρίων, σύστημα καὶ ἀστέρων, ὅν τινες ὀνομάζουσι βοώτην. οἱ δὲ περὶ ταῦτα δεινοὶ καταμερίζουσι καὶ φασὶ, τοὺς μὲν τέσσαρας εἶναι τρίτου μεγέθους: ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς τετάρτου μεγέθους. καὶ τοὺς ἄλλους ἐννέα, τοῦ πέμπτου. κεῖται δὲ τοῦτο τὸ τῶν ἀστέρων ἄθροισμα ἐν τῷ βορείῳ μέρει, ὅπερ καὶ ὑπὸ τῆς γραφῆς ὡς ἓν σῶμα ὠρίων ὠνόμασται. ἄστρα δὲ ταῦτα λέγουσι καὶ οὐχὶ ἀστέρας. ὡς τῶν μὲν ἄστρων πλήθους σύστασιν ἐμφαινόντων. ἀστέρος δὲ τοῦ καθ' ἕκαστον λεγομένου, καὶ τοῦ ἀρκτούρου μέμνηται ἡ γραφὴ, ὃν μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ ὠρίωνος ὁρῶμεν κείμενον ἀστέρα ὑπόκιρρον: παραπλησίως δὲ καὶ ἡ πλειὰς ὀνομάζεται ὑπὸ τῆς γραφῆς, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν δῆλον, ὅτι παρὰ ἑβραίων πολυπραγμονησάντων, τὰ ἀπόρρητα. εἰσὶν δὲ καὶ ἐν τῇ πλειάδι ἑπτὰ ἀστέρες συνεχεῖς. καὶ καταπεπυκνωμένοι πρὸς ἀλλήλους. οὐχὶ δὲ ἕξ ὥσπερ τινὲς οἴονται. κεῖνται δὲ ἐν τριγωνοειδεῖ σχήματι. ὡς οὖν ἐνταῦθα εὕρομεν τὸ ὄνομα ἐν ἡσαΐᾳ τῷ προφήτῃ τοῦ ὠρίωνος, οὕτω τοῦ ἀρκτούρου καὶ τοῦ ἑσπέρου καὶ τῆς πλειάδος ἐν τῷ ἰώβ. ὅς φησιν ὁ ποιῶν πλειάδα καὶ ἕσπερον καὶ ἀρκτοῦρον καὶ ταμεῖα νότου.

Τ.

Ε Λ Ο

Σ

Omnes quaterniones, præter A. & B. terniones.

ειχοπώλης. ¶ Ὡραῖος, εὔμορφος, εὔζωνος, εὐχύμων, εὐπρόσωπος. ¶ Ὡραϊσμός, καλλωπισμός, κάλλος. ¶ Ὡραίων τῶν πεπανῶν καὶ ὡραίων τῶν καρπῶν. ¶ Ὡρακιᾶν τὸ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐκλύεσθαι, ἢ σκοτοῦσθαι καὶ ὠχριᾶν. ¶ Ὡρακιᾶν, λειποψυχεῖν, ἐκλύεσθαι καὶ σκοτοῦσθαι μετὰ ὠχριάσεως ἢ καὶ ἱδρῶτος. οἱ δὲ ναυτιᾶν καὶ σκοτοῦσθαι.

Ὡρακιάσας, λειποψυχήσας. ¶ Ὡράνα, χελιδόνων ὀροφή. ¶ Ὡρανιστήρ, ἱμάς. ¶ Ὡραπολεῖν, κατὰ τὴν ἑκάστου ὥραν ἑκάστῳ ἔργῳ ἀναπολεῖν. ἀναπολεῖν δὲ λέγουσι, τὸ τρὶς ἀροτριᾶν τὴν γῆν. ¶ Ὡργᾷ ὀρέγει, γαυριᾷ, ἢ πρὸς συνουσίαν ἐπείγεται, ἢ κατεπείγεται. ¶ Ὡργάσαι, πηλὸν ἕτοιμον παρασχεῖν.

Ὡργασμένος, μεμαλαγμένος. ¶ Ὥργησε, κατήπειγε καὶ ἐνέτοιμος ἦν. ¶ Ὡργημένον, παρεσκευασμένον ἕτοιμον. ¶ Ὥργητο, ὥρμητο, ἔσπευδεν. ¶ Ὡργιᾶται χρήζει, ὀρίζει. ¶ Ὥργιον, ἐπεθύμουν, ἐμίγνυσαν,

Ὡργυλωσάμην, ἐμόχθησα. ¶ Ὤρεγεν, ἐδίδου.

Ὥρεος, μουσικόν. ¶ Ὥρεια, φυλακτήρια.

Ὡρεῖν, φυλάττειν, ὅθεν καὶ ὁ θυρωρὸς λέγεται.

Ὡρέξατο, ἐξέτεινεν. ¶ Ὤρεξε, παρέσχεν, ἔδωκεν.

Ὡρέξατο, ἐστοχάσατο, ἔλαβεν, ἐπεθύμησεν, ὥρμησεν.

Ὡρέον, πηχυαῖον. ¶ Ὥρεσ, πύργοι, ὠχυρωμένοι. κιδαμόνου. ¶ Ὥρεσι μουσικεῖν. ἀπὸ τοῦ συνεζεῦχθαι ἀνδράσιν. ¶ Ὤρετο, ὥρμα. ¶ Ὡρεύειν, τὸ τῶν ἀγρείων νομέων καὶ ἐθνῶν ἐπιμελεῖσθαι. ¶ Ὡρέοντο, ὥρμων ἐπορεύοντο. ¶ Ὡρέχθη, ἐπεθύμησεν

Ὡρέχθησαν, ἐπεθύμησαν. ¶ Ὥρη, καιρός, ἢ τοῦ καιροῦ.

Ὡρημάτων, φυλαγμάτων. ¶ Ὥρη, πάθος. οἱ δὲ πάχος καὶ παχύτητα. ¶ Ὥρην, ἀκμήν. ¶ Ὡρήσοντα, φυλάσσοντα. ¶ Ὡρήσονται. φυλάσσονται.

Ὡρητιά, πύρωσις. ¶ Ὤρθην, ὥρμησεν ἀνέστη ἢ ἀνέστησεν. ¶ Ὤρθωσεν δέμας, ἀνόρθου ἐθράσυνεν.

Ὥρια, τὰ κατὰ τὴν ὥραν γινόμενα ὡραῖα, ἢ ὥριμα.

Ὡρίασον, πρῶτον ἀκροτήριον τοῦ ἀστραγάλου.

Ὡριάνθης, ὡραΐζεις. ¶ Ὡριγνώμενον, ὀρεγόμενον.

Ὥριμαι, ὡριγνὲν ἐν ὥρᾳ. ¶ Ὡρίζει, ὑπνοῖ, ὁμιλεῖ, φροντίζει, μεριμνᾷ, ἀδολεσχεῖ. ¶ Ὥριμον, καίριμον, ἢ τὸν καιρὸν διήγειρεν, ἢ ἐτάραξεν. ¶ Ὥρινεν, ἐτάραξεν, ἠρέθισεν. ¶ Ὠρίνθη, ἐταράχθη. ¶ Ὡρινθιᾶν ἐπείγεσθαι εἰς ἀπόπατον. ¶ Ὤρισεν, ἐκείνεν.

Ὡρισμένη,* ὑπὸ ἱερέως. ἢ ὅσοις ἔχουσι καταπεπτωκότας ὑπὸ δανείσμασι. ¶ Ὥριστος, ἄριστος. ¶ Ὡρίων, ἄστρον οὕτω καλούμενον. ἢ ὄρνις ποιός. ¶ Ὡρκύτας, ὑποβρέκτυπα. ἐπαιρόμενα. ¶ Ὥρμαινεν, ἐνεθυμεῖτο, ἐβουλεύετο ἐφρόντιζεν, ἔπαιεν.

Ὥρμαινε, διενοεῖτο ἐμερίμνα. ¶ Ὥρμηνε, διενοεῖτο.

Ὥρμησεν, ἔπεμψεν. ¶ Ὡρμεῖσθαι, ὁρμεῖν τὸ πολεμεῖν.

Ὡρμῶντο, ἐξήεσαν. ¶ Ὡρνιάζετο, μετέωρον ἐπῆρε τὴν κεφαλήν. ¶ Ὤρνυτο, ἀνίστατο, διήγειρεν.

Ὡροβισμένοι, κεχορτασμένοι ἀπὸ τῶν ὀρόβων.

Ὡρογράφοι, ἱστοριογράφοι τὰ κατ' ἔτος πραττόμενα γράφοντες. ὧροι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί. ¶ Ὤροθυναν, ἐτάραξαν. καὶ ἠρέθισαν. ¶ Ὥρονα, τὰ ὅρια.

Ὡρῶντο, ἤθελον. ¶ Ὤρορεν, ὦρσε, διήγειρεν, ἐτάραξεν ἔπεμψεν, ἐνέβαλεν. ¶ Ὧροι, οἱ ἐνιαυτοί.

Ὧρος, ἐνιαυτός. ¶ Ὧρος, ἡ νύξ. ἢ ἀπὸ ὠκεανοῦ.

Ὡροσίδης, ὁ ἀπὸ ὠρεσίου γεγενώς, οὗτος δ' ἐστὶ ποταμὸς ἐν τῇ ἔξω γῇ ὥσπερ ὠκεανός. ¶ Ὡροσκόπος, ὁ σκοπῶν τὰς ὥρας. ¶ Ὧροι, ὥρεια φυλακτά.

Ὥρουεν, ἐπῆγεν ἐφόρμα. ¶ Ὥρουσεν, ὥρμησεν.

Ὥρρα, τηνικαῦτα. ¶ Ὦρρ, ἀπέστη, ὥρμησεν ἤρχετο.

Ὡρὸς, βωμός. ¶ Ὦρσαι, παρορμῆσαι. ¶ Ὦρσε, παρώρμησεν. ¶ Ὠρυγή, φωνή, θόρυβος. κυρίως δὲ ἡ τῶν κυνῶν φωνή. ¶ Ὠρύεσθαι, κλαίειν, τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κυνῶν. ¶ Ὠρύεται, ὑλακτεῖ. ¶ Ὤρυξαν, ἔσκαψαν. ¶ Ὠρυόμενος, βρυχώμενος, ὑλακτῶν.

Ὠρυομένων, κραζόντων, κυρίως δὲ ἐπὶ λιμῷ κλαιόντων λύκων, ἢ λεόντων, ἢ κυνῶν. ¶ Ὤρφωσεν, ὠρφάνισεν. ¶ Ὠρώρει, διηγέρθη. ¶ Ὤρορεν, ἐκεκίνητο. ¶ Ὡρωρέχατο, ὡρμῶντο ἐπιτίθεσιν.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ὡς, θαυμαστικὸν ἐπίρρημα, ἄλλοι οὕτως, ὁμοίως ἀληθῶς. ἢ ὥσπερ, ἢ ἵνα, ἢ ὅτι, ἢ ὅτε, ἢ πρός, ἢ λίαν, ἢ εἰς τὰ παραδείγματα. ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ στοιχείου. ¶ Ὦσαι, διῶξαι, διαστῆσαι, βιάσασθαι ἀπορρῖψαι. ¶ Ὠσάμεθα, ἀπωσάμεθα.

Ὡσάμενοι, διώξαντες, ὠθήσαντες.

Ὤσαμεν, ἀπωσάμεθα, ἐδίωξα, ὤθησα.

Ὥσαν, ὥστε, ἵνα, ἢ ἀπεώσαντο. ¶ Ὡς ἂν οἷός τε ὦ, ὡς ἂν δυνηθῶ. ¶ Ὡσαύτως, ὁμοίως, τοιούτως.

Ὡς βασιλέα, πρὸς τὸν βασιλέα. ¶ Ὡς δήσφιν, ὡς δὴ αὐτοῖς. ¶ Ὡς δοκέει ὡς νομίζει.

Ὡς ἐδόκει, ὡς ἐνόμιζεν. ¶ Ὡς εἰπών, οὕτως εἰπών.

Ὡς εἶχεν, ὅσον ἠδύνατο, ἴσχυεν, ὡς ἔτυχον, καθὼς ἔτυχεν. ἢ συνέβη. ¶ Ὥσεις, ὠθήσεις. ¶ Ὡσεί τε, καθάπερ. ¶ Ὡς ἐκεῖνος ἀναβάλλει τὸν τρόπον, παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων.

Ὡς ἐκρίθησοι. ὡς ἐφάνησοι. ¶ Ὦσεν, ἀνέζευξεν, ὤθησεν. ἀπέκοψεν, ἀπώσατο, κατέβαλεν.

Ὡς ἐνέποισιν, ὡς λέγουσιν. ¶ Ὡς ἔνι, ὡς ἔστιν ὡς ἐγχωρεῖ. ¶ Ὡς ἐν πινακίῳ, ὡς ἐν εἰκόνι.

Ὡς ἔξεστιν, ὡς δυνατόν. ¶ Ὡς ἔοικεν, ὡς φαίνεται, ὡς πρέπει, ὡς δεῖ. ¶ Ὡς ἐπίπαν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ¶ Ὡσεί τοι, ὥσπερ σοι. ¶ Ὡς ἔτυχεν, ὡς ἔφθασε. ¶ Ὡς ἔφασαν, ὡς εἶπον. ¶ Ὡς ἔφασκεν, ὡς ἔφη. ὡς εἶπεν. ¶ Ὡς ἔφησθα, οὕτως εἶπας.

Ὡς ἔφυ, ὡς ἐγένετο ὡς ἐστιν. ¶ Ὡς ἔχει, εὐθέως.

Ὡς ἡμᾶς, πρὸς ἡμᾶς. ¶ Ὠθεὶς, ἀναστραπείς.

Ὤθησεν, ὤθησεν. ¶ Ὤσιν, ὠτίοις. ἀκοαῖς ὠτίοις.

Ὥς κεν, ὅπως ἄν. ¶ Ὦσιν, ὑπάρχωσιν. ¶ Ὡς μάλιστα, ὡς ὅντα δυνατόν. ¶ Ὥς κέν τις, ὅπως ἄν τις.

Ὡσμένῳ, ὠθισμένῳ. ¶ Ὡς μήτε κροῦσαι, μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν. παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη.

Ὠσμός, ἀνατροπή, ὤθησις, ὠθισμός.

Ὡς οἶμαι, ὡς νομίζω. ¶ Ὡς οἷόν τε. ὡς δυνατόν.

Ὡς ὅγε, καθὼς οὗτος. ¶ Ὡς οἱ, ὡς αὐτῷ.

Ὥσπερ, καθώσπερ. ¶ Ὥσπερ, καθώς, καθάπερ.

Ὡς οὐκ ἀφικνούμενοι, ὡς οὐχ ἥξοντες.

Ὥσπερ ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Διός, ὡς ἀστραπή.

Ὠ λεσίοικοι, οἱ ἄσωτοι. ¶ Ὤλετο, ἀπώλετο. ¶ Ὠλία, πόλις. ¶ Ὠλίβραξαν, ὤλισθον. ¶ Ὠλιγγιᾶν. νυστάζειν. ¶ Ὠλιγγιᾷ, νυσταγμὸς ἀκεραιότης καὶ τὸ τῶν βλεφάρων ῥυτίδας ἔχειν ὀλίγας φασὶν, ἢ ἐλάχιστος.

Ὠ λιγγηΐην, ὀλίγην βραχύτατον. ¶ Ὤλιγξ, περισκευάστον. ¶ Ὤλισθεν, ἐσφάλη. ὠλίσθησεν. ¶ Ὠλιτήμερος ἡμαρτηκὼς τῶν ἡμερῶν. ¶ Ὠλιζὸς, ὁ νωθρὸς ἢ ῥᾴθυμος (?) ¶ Ὠλιτόφρωνας, ἀλιφοὺς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους. ¶ Ὠλλὸν. τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ φυῶν. τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέμενον σπέρμα.

Ὠ λοφύρετο, ἐθρήνει. ¶ Ὠλιγίων, σκοτεινῶν. κακῶν, μακρῶν, ὀξέων μεγάλων. ¶ Ὦ λῷστε, ὦ βέλτιστε.

Ὠ λώναντα, ἱλασάμενον. ¶ Ὡμὰ, τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα. ¶ Ὠμάδιον, ὠμαδὸν καὶ ἐπ' ὤμοις· τὸ ἐπ' ὤμοις ὠμάδιον. ¶ Ὠμαδὶς, ἐπὶ τοῦ ὤμου.

Ὠ μαλθείς. ἕλκος παρὰ καιροῦ συνεχθέν. ¶ Ὡμάρτησεν. ἐπηκολούθησεν. ¶ Ὤμβροι, ὦ πονηροὶ, ὦ ἄθλιοι.

Ὠ μέλεοι. ὦ ἄνθρωποι. ¶ Ὠμογέροντα, τὸν μὴ καθημένον ἀπὸ τοῦ γήρως, μὴ δὲ πάνυ γέροντα. ¶ Ὠμηκότες, προθυμούμενοι. ¶ Ὠμηλεστὸν, ἐξηκεισμένον. ¶ Ὠμήλυσις, τὸ κριθινὸν ἄλευρον, ἢ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα.

Ὡ μίλον, ἐνόμιζον. ¶ Ὡμήρυσε, συνέτυχεν, συνήντησεν εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ὁμοίοις ἀλλήλοις γίνεσθαι τοὺς συναρπώτας. ¶ Ὠμησταὶ, ὠμοβόροι, ὠμοφάγοι.

Ὠ μηστὴς, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. ¶ Ὠμίας, ὁ μεγάλοις ὤμοις ἔχων ὁ εὐρύστερνος. ¶ Ὡμίλει, ἐπήρχετο.

Ὡ μίλησε. συνανεστράφη. ¶ Ὡμιλήσαμεν. συνανεστράφημεν ἢ συνανεστρέψαμεν. ¶ Ὤμιλλα, παιδιά τις, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα, εἶτα ὁ ἐν τῷ κυκλωμένῳ λαμβάνῃ, ἢ ἔπαθλον

Ὠ μοβόρον, ὠμοφάγον: ¶ Ὠμογέρων, οἱ μὲν τὸν ἀρξάμενον γηράσκειν ἔτι δὲ ἰσχύοντα. οἱ δὲ, τὸν μὴ λευκανόμενον τὴν κεφαλὴν, ὄντα δὲ πρεσβύτην. ¶ Ὠμογέροντας, τοὺς τοιούτους. ¶ Ὠμοδείκτον, ὠμοσπάρακτον. ¶ Ὠμοθάλεκτα, ὠμά. ¶ Ὠμοθετεῖν, τὸ ἀφ' ἑκάστου μέρους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφαιρεῖν, ἐπὶ ὠμὰ ὄντα καὶ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν. ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸ ὁ Ὅμηρος. ¶ Ὠμοθετήσασθαι, ὠμῶν ἀπάρξασθαι πάντων. ¶ Ὤμοσαν, ὅρκοι ἐγένοντο. ¶ Ὤμοι, οἴμοι ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. ¶ Ὤμων, τῶν ὤμων.

Ὦ μοι. τὰ μετάφρενα. ¶ Ὤμοισιν, ἐν τοῖς ὤμοις.

Ὠ μοκυδίαν, ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων δεξιᾷ μέγα φρονεῖν, ὁ τῇ τάξει. ¶ Ὠμὸς ἀπάνθρωπος, ἀπηνής. ¶ Ὠμοτόκησεν, ἐδυστόκησεν. ¶ Ὠμόλια, τὰ ἄγρια ὀθόνια.

Ὠ μολόγησαν, συνέθεντο. ¶ Ὠμὸν, ἄωρον. ἄγριον.

Ὠ μοργόν. σκληρόν. ¶ Ὠμόρξατο, ἀπέψησατο.

Ὠ μὸς, ὁ λιβανωτὸς, ἢ ὁ βωμός. ¶ Ὠμότης, ἀπηνότης.

Ὠ μοσπάγω. βουτίνῳ φυβλίῳ. ¶ Ὠμοφάγους, λέγει τοὺς, τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας καὶ ἐσθίοντας.

Ὦ μοχθηρέ, ὦ ἐπίπονε. ¶ Ὤμφυλαν. ἐδόξαζον.

Ὠ μφύνειν, ἐνδόξους ποιεῖν. ¶ Ὠμῷ τῷ παρὰ καιρὸν γινομένῳ. ¶ Ὠμῷ γήρᾳ, τῷ πρὸ τῆς ὥρας γηράσκοντι. ¶ Ὤμωξεν, ὠδύρετο, ἐστέναξεν.

Ὤ μοσεν, ὅρκῳ ἐστήσεν. ¶ Ὢν, ὑπάρχων ἢ ὄντων.

Ὦ ναξ, ὦ δέσποτα ὦ ἄναξ. ¶ Ὦναξ παιὼν, ὦ βασιλεῦ ὁ κακὰ παύων ἄπολλον. ¶ Ὧν, ἀπὸ, ἀφ' ὧν:

Ὠ νάσια, ἐνώπια φάρμακα: ¶ Ὤναρχος, δήμιος,

Ὤ νατο, ἀπέλαυσεν, ὄνησιν ἔσχεν. ¶ Ὠνεῖν, πωλεῖν, ἀπολαύειν. ¶ Ὠνάμην, ἀπέλαυσα. ¶ Ὠνησάμην, ἐμεμψάμην. ¶ Ὤνησεν. ὠφέλησεν, ἔσωσεν.

Ὤ νησις, πρᾶσις. ἀγορασία, ἢ μέμψις. ὠφέλεια σωτηρία.

Ὠ νήσω, τὰ αὐτά. ¶ Ὠνητιῶν, ἀγοραστικῶς ἔχων.

Ὤ νοτο. ὤνατο, ὄνησιν ἔσχεν. ¶ Ὠνθυλευμένον, τὸ δεδεσμευμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον.

Ὤ νια, τὰ πράσιμα. ¶ Ὠνίου. πρασίμου ἀγοραστοῦ.

Ὠ νίους, ἀγοραστούς. ¶ Ὤνου, ὄντως. ¶ Ὠνὸν, τὸ τίμημα παρὰ τιμὴ ἢ τιμὴ, ἤγουν ἡ ἀγορά. ¶ Ὠνὸς, ὠνὴ τιμὴ, ἢ καταβαλλομένη αὐτί τινος. ¶ Ὠνησάμην, ἐμεμψάμην ἐξεφαύλισα ἢ ἐτίμησα. ¶ Ὠνούμενοι, ἀγοράζοντες. ¶ Ὠνοχόει, ἐνέχεεν ἐκίρνα. ¶ Ὠνωχισμένον, ἀφηρημένον. ¶ Ὠξυθυμώθη ὠργίσθη.

Ὠ ξώλων, ἔθνος βάρβαρον. ¶ Ὢ ὄγοι, ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ ἴωσι. ¶ Ὤοντο, ὑπελάμβανον ἐνόμιζον. ¶ Ὢ οὗτος ὦ αὐτὸς, ἢ ὦ σύ. ¶ Ὦπα, ὄψιν πρόσωψιν πρόσωπον. ¶ Ὤπαζεν, κατόπιν ἐπέμπεν ἐδίωκεν. ¶ Ὠπάζεσθαι, ὁρᾶν σκοπεῖν. ¶ Ὤπασεν, ἐδωκεν ἐχαρίσατο. ¶ Ὦ πέπον, ὦ φίλτατε, ἄλλοι δὲ τὸν μαλακὸν τὴν ψυχὴν πέπονα καλοῦσιν, ἔνιοι δὲ, ἐκλυτεμάτους. ¶ Ὦπες, ὀφθαλμοί.

Ὠ πιάσεσθαι, ὄψεσθαι. ¶ Ὠποτῆρε, διὰ φαρμάκων εἰώθασί τινες ἐπάγειν τῇ ἑκάτῃ τὰς οἰκίας.

Ὤ πια, ὀφρύδια. ¶ Ὠπὶ ἀνάσσα, πυῤῥὰ πρόθυρος, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν. ¶ Ὠπίζετο, ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο.

Ὠ πιζόμενος, ἐπιστρεφόμενος. ¶ Ὠπλὴ ἢ ἐκ χειρὸς πληγή. ¶ Ὡπλίζετο, καθωπλίζετο.

Ὡ πλίσατο, παρεσκευάσατο. ¶ *Ὠ πὲρ, ὦ πονηρέ.

Ὦ πραι ἐθεάθη. ¶ Ὦπος, ὄνομα γενικῆς πτώσεως, διὸ καί τινες ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν. ¶ Ὦπος, ὡς θρᾳκός. ¶ Ὢ πόποι, φεῦ φεῦ. παπαὶ τῶν χαλεπῶν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ ἢ θαυμασμοῦ δηλωτικόν.

Ὦ δήμονδε, ὦ φίλοι, ὦ θεοί. ¶ Ὤπυιεν, ἔγημεν.

Ὠ φρύναμαι, ηὐφραμμαι.

TO Ω META TOY P.

Ω Ρα, τὸ ἔαρ, ἢ θέρος, ἢ μορφή. ¶ Ὥρα, καιρὸς κάλλος, σπουδὴ, εὐμορφία. ψιλοῦσθαι δὲ, φροντὶς ἐπιμέλεια. ὅθεν ὀλίγωρον λέγομεν, τὸν ὀλίγην ἔχοντα φροντίδα. οἱ δὲ φυλακτήρια, ἢ προβλήματα.

Ὤ ρα γάμων, ἐν ἀκμῇ γάμων. ¶ Ὧρα ἔτους, καιρὸς ἔτους τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος. ¶ Ὡραία, ἀκμάζουσα κάλλος ἔχουσα. ¶ Ὡραία, τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ ὄψει. ¶ Ὡραῖα, νεκύσια, οἱ δὲ, δαιμόνια. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων, καὶ τὸ τῶν καθ' ὥραν συντελουμένων ἱερῶν. ¶ Ὡραῖα θύειν, τελετή τις ἐν ἢ τῶν ὡραίων ἁπάντων ἐγίνοντο ἀπαρχαί.

Ὠ ραία, ἡμέρα, ἢ ἑορτή. ¶ Ὡραΐζεται, καλλωπίζεται. ¶ Ὧραι, καιροί. ¶ Ὡραίοις. καιροῖς.

Ὠ ραϊσμένη κεκαλλωπισμένη. ¶ Ὡραῖον, καίριον, καὶ τὸ ἱερεῖον τὸ θῦμα τὸ καθ' ὥραν. καὶ ὁ τάριχος ὁ κατὰ τὸ ἔαρ συντιθέμενος. ¶ Ὡραῖον κῆδος ὁ καθ' ὥραν τελευτήσας. ¶ Ὡραίοντο, ὥρμων, ἐπορεύοντο,

Ὠ ραιοπώλας. ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας ὁ πορνοπώλης. τα

Ϋ ωραλέοντα, ψωρῶντα. ¶ Ὑωροσπίταλοι, ἰχθύδια εὐτελῆ. ¶ Ὕωρος, παιδεραστής. ¶ Ὕωσαι, θάλψαι. ¶ Ὑώματα, παρὰ ἀειστωνύμῳ παρακειται ἡ λέξις τῇ βοιωτῶν διαλέκτῳ. ¶ Ὑώχειν, ἀνακινεῖν, ἀνατρίβειν. ¶ Ὑώχοντες, λεπτύνοντες. πλύνοντες, ἀναξαίνοντες. ¶ Ὑώχω, λεπτύνω, πλύνω, ξαίνω. ¶ Ὑωχὸς γῆ ψαμμώδης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ὢ θαυμαστικῶς, λίαν, οἷον, ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. ¶ Ὢ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ. ¶ Ὦ ἄρθρον, κλητικῆς πτώσεως, οἷον, ὦ ἄνθρωπε. ¶ Ὦα, τὸ προβάτου ἢ μηλωτή. ὤαι δὲ, τῶν ἱματίων καὶ τὸ λῶμα τῶν ἐνδυμάτων, καὶ τὸ περιστόμιον τοῦ ἱματίου.

Ὤ ας, τὰς κόμας, καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί. ¶ Ὤασιν, ὠσίν. ¶ Ὤατα, ὠτία ὦτα. ¶ Ὠάσθω, ἠκούσθω. ¶ Ὤαχε ἰχομένη, περὶ ἑαυτῆς ἄχει κατάσχετος γινομένη. ¶ Ὦβοι, τὰ τρία μεσημβρινοῖς. ¶ Ὠβάλλετο, διωθεῖν. ¶ Ὠβάρεις, τοὺς φυλέτας. ¶ Ὤβεα, τὰ ὠὰ ἀρχαῖοι, ἢ τὰ ἄρσα ὦτα. ¶ Ὠβεοκόπτας, τοὺς ὄφεις ἀπὸ τούτου ὠβὴλ, ὠὸν, καὶ τῶν πετσικοῦ τὸ ἐντός.

Ὤ βώμ, πόλις μωαβιτῶν. ¶ Ὤβραν, εἰμὶ πρὸ. ¶ Ὤπαν, κνημὶς, ἀμάρη. ¶ Ὠγενίδαι, ὠκεανίδαι, ὠγὴν γὰρ ὠκεανός. ¶ Ὠγένιον, παλαιὸν, καὶ ὄρος τι. ¶ Ὠγὴν, ὠκεανός. ¶ Ὠγὴ, κώμη. καὶ φάλαγγος τὸ ἔσχατον καὶ τὸ ἄκρον. ¶ Ὤγκωσαν, ἐμετεώρησαν. ¶ Ὠιγνωρ, αὐτόγνωρ. ¶ Ὠγύγια, ἀρχαῖα τείχη. ¶ Ὠγυγίη, ὄνομα τῆς νήσου καλυψοῦς. ¶ Ὠγυγίου, παλαιοῦ ἀρχαίου μεγάλου πολύ. ¶ Ὤγυλλον τε, συνεκάμπτον.

Ὤ γμός, φωνὴ μετὰ τῆς ἐκβοήθησις, ἢ μετὰ χειροτονίας.

Ὤ ν, διάφραξις. ¶ Ὠιδαῖς, ὑμνῳδίαις, ἄσμασιν.

Ὤ δάκτατον, ἔδακνον, ἀπέβρωτον. ¶ Ὠλδάσμειν, ὠνοσάμην. ¶ Ὠλδάξατο, ἐδίδαξεν. ¶ Ὤλλωσιν, ἀπέδοτο. ¶ Ὧδε, οὕτως. ἐνταῦθα. εἰς τοῦτον τὸν τρόπον.

Ὤ δ' ἂν εἴοις, οὕτω γὰρ ἂν εἴης. ¶ Ὧι δ' ἂν, οὕτω δ' ἄν.

Ὤ ιδεῖον, τόπος ἐν ᾧ πρὶν τὸ θέατρον κατασκευασθῆναι οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ ἠγωνίζοντο. ¶ Ὠιδεῖς, ἐφροντισάμην. ¶ Ὧδέ κεν, οὕτως ἄν. ¶ Ὧ δῆμα ὦ αὐτή. ¶ Ὧδέ που, ὧδέ πως. ¶ Ὧδέ πως. θείῳ νεύματι, ἢ οὕτω τοῦτον τὸν τρόπον. ¶ Ὧδέ πως τε, οὕτω γάρ. ¶ Ὠιδὴ, ἄσμα, ὑμνῳδία. ¶ Ὠδηκώς, οἰδήσας, πεφυσημένος. ¶ Ὤδιον, φορτίον.

Ὤ δῖνες, τοκετοί. ¶ Ὠιδήσας, οἰδαινόμενος. ¶ Ὠιδικός. μουσικός. ¶ Ὠδίνει, πάσχει λυπεῖται. τίκτει, ἢ ἐγκυμονεῖ. ¶ Ὠδίνησεν, ἐγέννησεν. ¶ Ὠδῖνες. πόνοι ἀλγηδόνες. ¶ Ὠδίνων, κοιμάτων τοκετῶν.

Ὤ δῶν, ὀυδῶν. ¶ Ὠιδόσα, ἐκ τοῦ ὠδὲ μέρους. ¶ Ὤιδεν, ὠργιζόμην ἐν ἑαυτῷ ἠγανάκτουν, ἢ ἐμαυτῷ. ¶ Ὠδύραντο, ἐθρήνησαν. ¶ Ὠδύσατο, ἐχολώθη, ὠργίσθη, ἐμέμψατο, ἤχθέσθη, ἐμίσησεν. ἐθυμώθη. ¶ Ὠδυσίη, ὠδύσις. ὀργὴ μέμψις. ¶ Ὠδύσατο, ἐχθήσθη. ¶ Ὧδ' ἄφαρ, οὕτω ταχέως. ¶ Ὠδώδει, σήπεται ὤζεσεν.

Ὤ έτα, πολῖται. ¶ Ὤετο. ὑπελάμβανεν, ἐνόμιζεν.

Ὤ ιετο δεῖν, ἐνόμιζε πρέπειν. ¶ Ὤζειν, βοᾶν. ¶ Ὤζεν ἐβόησεν. ¶ Ὤζοντες, βοῶντες καὶ λέγοντες ὢ ὢ καὶ θαυμάζοντες. ¶ Ὠήδος, ὦ φίλος. ¶ Ὠήθη, ἐνόμισεν ὑπέλαβεν. ¶ Ὠθεῖχεαι, ὠθεινοὶ, ὑπήνεμοι ὤθειμοι

Ὤ θεῖ, ἀναφέρει. ¶ Ὠθισμός, ὠσμός, ἀναβοπή.

Ὤ θησας, ἀναφέψας, ὤσας. ¶ Ὠθύλλετο. διενοεῖτο.

Ὤ ι, αὐτὶ τοῦ διὸ, ἢ ᾧ τινι. ¶ Ὠίαι, ἄκραι, ἔσχαται, μηλωταὶ, λάγναι. ¶ Ὠίγνωρ, ἠνοίγετο, αὐτόγνωρ.

Ὤ ιλάρ, ὠλήν. ¶ Ὠίδας, τὰς μηδὲ μὴ μον οἰκίδας.

Ὤ ιδηκὼς, οἰδήσας, φυσήσας. ¶ Ὠίδας, ὀυδός.

Ὤ ιζέ, ἐπικάθηται. ¶ Ὠιζύος, ταλαιπωρίας. ¶ Ὠιζυρὰ μοχθηρά. ¶ Ὤιη, πορεύεται. ¶ Ὠικέτευεν, ᾤκει.

Ὤ κοδόμησαν, ᾠνοχόουν. ¶ Ὤισατο, ᾠήθη. ¶ Ὤιχα, ὠθεινὰ ὑπήνεμα. ¶ Ὤιχετο, ἐπεσχέθη. ¶ Ὠίθη ὑπέλαβεν. ᾠήθη. ¶ Ὤ ῥᾷ, ὦ ἄρα, ὦ δήποτε.

Ὤ ισο, προσεδέχετο. ¶ Ὠίασαν, ᾤηθε, ἔδοξεν.

Ὤ κα. εὐθέως, ταχέως, ὠκέως, ὀξέως. ¶ Ὠκαλέον, ταχὺ, ὀξύ. ¶ Ὠκαχήμεναι, λυπησόμεναι.

Ὤ κεανίνος, κοῦρης ἀπὸ ζυγός. ¶ Ὠκεανοῖο, πόρον τὸν ἀέρα εἰς ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀποχωροῦσιν

Ὤ κεανός, ἀὴρ, θάλασσα, καὶ ποταμὸς ὑπερμεγέθης, φασὶ δὲ καὶ ὁμώνυμον αὐτοῦ ἐν κρήτῃ. ¶ Ὠκέα, ταχεῖα. ¶ Ὠκέας, ταχεῖς. ¶ Ὠκέες, στρουθοὶ, ταχεῖς. εὐπρεπεῖς, κοῦφοι. ¶ Ὤκειλαντες, ὁρμήσαντες, προσπελάσαντες. προσπεσόντες. ἐξωκείλαντες, καὶ ὠκείλειν τὰ αὐτά. ¶ Ὤκεον, ᾤκουν

Ὤ κεῶν, ἁμαρτῶν. ἢ ταχέων. ¶ Ὠκέως. ταχέως.

Ὤ κίδις, ἐνώπια. ¶ Ὠκειάων, ταχυτάτων. ¶ Ὠκήεσσα, φθαρεῖσα. ¶ Ὤκιμον, βοτάνη εὐώδης, τὸ λεγόμενον βασιλικόν. ¶ Ὠκίμβαζεν, ἐτάραττεν, ἐθορύβει το, ἐστρατεύετο. ¶ Ὤκιστον, τάχιστον.

Ὤ κλαζεν, συνέκαμπτε τὰ γόνατα. ¶ Ὤκλασαν, τὰ αὐτά. τὰ γόνατα ἔκαμψαν. ¶ Ὠκλίνασαι, κλίνασαι. ¶ Ὠκελόωντο, ὠξύνοντο, ἐξαχύνοντο.

Ὤ κτειρεν, ἠλέησεν. ¶ Ὠκὺ, ὀξὺ, ταχύ. ¶ Ὠκυάλα πέζα, ὠκέα παραγώγως, ὡς ὠκύαλος ναῦς.

Ὤ κύαλος, ὠκεῖα. ταχεῖα, ταχύπλοις. ¶ Ὠκυαγεῖς ἐπῳδῶν, ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανής. ¶ Ὠκυβόαι, ταχυμάχαι. ¶ Ὠκύθοον. πίαπίς ἢ τρίφυλλος καλουμένη. ¶ Ὠκύμοροι, ταχυθάνατοι. οἱ ἀώρῳ θνήσκοντες θανάτῳ. ¶ Ὠκύνει, ταχύνει. ὀξύνει.

Ὤ κύπετα, ὀξέως πετόμενα. ¶ Ὠκυπέροι. ταχυπέροι.

Ὤ κυπόροισι, ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσιν.

Ὤ κυπόρος, ταχέως πορευόμενος. ¶ Ὠκυπορῶν, ταχυπορῶν. ¶ Ὠκύπτερος, ταχέως πετόμενος. ἢ εἰς ὀξὺ λογγύζες πτέρυγας ἔχων. ¶ Ὠκυρόω. ταχέα ῥεύματα ἐχούσῃ. ¶ Ὠκυρόῳ, ταχέως ῥέοντι.

Ὤ κύς, ταχύς. ¶ Ὠκύσημον. ταχέως φανερόν.

Ὤ κύτης, ταχύτης. ¶ Ὠκύτηρος, ταχύτηρος.

Ὤ λέθριον, ἐφόνευσεν. ¶ Ὠλέκρανον, ὁ ἀγών.

Ὤ λέναι, οἱ πήχεις τῶν χειρῶν καὶ βραχίονες, καὶ ὠλέναι ὁμοίως. ¶ Ὠλενίας. χεῖρας ἀγκάλας.

Ὤ λενα δὲ, ὡς ἄγγραδι. ¶ Ὠλένιον κακὸν ἢ διφνό. ὤλενος, πόλις ἀχαΐας. ¶ Ὠλέεκον, πίνος. ¶ Ὠλεσίκαρποι, αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπόν. ἢ ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ.

ελλωσον. ¶ Ψηφῖδες, ψῆφοι μικροὶ λίθοι. ¶ Ψηφιζομένων, κρινόντων. ¶ Ψηφίσματα, γνῶμαι ἀρέσκουσαι. ¶ Ψῆφος, λόγος κρίσις ἀπόφασις ἢ λαλιάς.
Ψηφοφορία. ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή. ¶ Ψηφῶν φροντίζων, ψηφολογικός. ¶ Ψήχει, καταμάσσει, τρίβει, ξύει, σμήχει. ψύχει, πραΰνει. ¶ Ψήχει, πραΰνει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ψήχομαι, τὸ ἀκασήρ. ¶ Ψηχρὰν, τὴν λεπτήν. ¶ Ψιαὶ, χαρὰ, γελοίασμα. παίγνια.
Ψιαδεῖν, παίζειν. ¶ Ψιάδες, ψακάδες, ῥανίδες, σταγόνες. ¶ Ψιάζει, ψακάζει. ¶ Ψιάθια, τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑπὸ τῶν καθηδρῶν ἐπιστορνύμενα. ¶ Ψίαθος, ἡ χαμεύνη καὶ τὸ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος. ¶ Ψίαι ἀλώπεκες. ¶ Ψίακα, ψακάδα. ¶ Ψιαρὸν, εὐώδες.
Ψίγναι, τείχες. ¶ Ψίδες, ψιάδες. ψακάδες.
Ψιδδεῖ, ὑποπτεύει, βδεῖ. ¶ Ψιδύνοι, διάβολοι, ψίθυροι.
Ψίεστα, εὐδαιμόνων, μακαρία. ¶ Ψίευτα, τὰ αὐτά.
Ψιζομένη, κλαίουσα. ¶ Ψίης, μακάριος, εὐδαίμων.
Ψῖναι, ψέξαι. ψῖσαι, ψωμίσαι. ¶ Ψιθία. εἶδος ἀμπέλου. καὶ μήλων τινῶν. ¶ Ψιθὴν, τὴν ἀπώλειαν.
Ψιθύρα, πόλις ἐξ ὧν ἐστι συνήθης καὶ ἥρωος ἀθήνησιν ὄνομα.
Ψιθυρίζει, ἐστὶ δ' ὅταν ἠρέμα διαλέγηται. ¶ Ψιθωμίαι, λάκωνες τὸ ἀληθινόν. ¶ Ψιλὰς, πέζα κράσπεδον.
Ψιλὰ, τὰ γένεια σπανοπώγων. ¶ Ψιλαῖς, ἀκοσμήτοις.
Ψιλαφῶ, ἐρευνῶ, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ψίλακα. ψιλὸν, λεῖον στρῶμα ἢ στενόν. ¶ Ψιλάκρα, τὸ ἡγεῖσθαι χοροῦ.
Ψιλεῖς, οἱ ὕστατοι χορεύοντες. ¶ Ψιλίοις, πλαγίοις, ὑστάτοις. ¶ Ψίλιον, στρῶμα μακρὸν, οἱ δὲ ψέλλιον, ἢ εἶδος ἄνθους. ¶ Ψιλοδετόρων*. βρώτη. ¶ Ψιλοκόρρης, φαλακρός. ¶ Ψιλὸν, γυμνὸν, ἔρημον, εὐτελὲς, ἄτριχον καὶ πᾶν ἀποδεδαρμένον. ¶ Ψιλὸς, στέφανος στεινός. καὶ ὁ ἱππεύς. ¶ Ψιλοτάπιδες. αἱ καλούμεναι ὑποστρώματα καλά. ¶ Ψιλοὶ, γυμνοὶ, σφενδονισταὶ, τοξόται. ¶ Ψίλωθρον, στολὴ, ἔνιοι μαδόν. ¶ Ψιμαρὸν, εὐδιέων. ¶ Ψιλῶς, κούφως, εὐτελῶς. ¶ Ψὶν, αὐτοῖς, αὐτόν. ¶ Ψινάδες, αἱ ῥυάδες ἄμπελοι. ¶ Ψινάζει, ἀπορρεῖ, τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ φυλλοροεῖ. ¶ Ψίναθος, ἀγρία αἴξ. ¶ Ψινδάθι, κλαίειν. ¶ Ψίνθος, τέρψις. ¶ Ψινύθιον. φαῦλον.
Ψίσαι, ψωμίσαι. ¶ Ψίσος, ἀπώλεια. ¶ Ψίττον, ταχέως εὐθέως. ¶ Ψιττάζων, ψιττὰ ἐπιφθεγγόμενος ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα. ¶ Ψιττακίαι, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Ψιττία, ψωμία ἀττικοί.
Ψιφὰ, ἔστι τὰ λεπτά. ¶ Ψιφάριον, ἴσιον, ὅτε δὲ ψίαθος, ἢ μικρὸν ὀρνιθάριον. ¶ Ψίχινα, ψωμία. ¶ Ψίχαι, αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων ψιχίαι.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

δαν, ὀχεύτειαν: ¶ Ψόα τὸ μέρος τοῦ σώματος.
Ψόγια, ψοπρὰ καὶ οὐκ ἄξια ἀκοῆς. ¶ Ψοπρὰ, ὡς λίαν μεμπτά. ¶ Ψοκρὸν αἰσχρὸν, μεμπτὸν ἐπίψογον. ¶ Ψόγξαι, ἀκοῦσαι. ¶ Ψόγος, κατάγνωσις. μέμψις ὄνειδος. ¶ Ψολιόν, σκολιόν.
Ψοθάλλειν, ψοφεῖν. ¶ Ψοθίον, αἰθαλώδης. ¶ Ψοθὸν, μέλαν, θόρυβος. ¶ Ψόθος, ψώρα, ἀκαθαρσία.
Ψόθωρον, αὐχμηρόν. ¶ Ψοθώα, ψώρα. ¶ Ψόιθησις ἀλαζών. ¶ Ψολοκαμπίαι, ἀλαζόνες, κομπασταί.

Ψολὸς, καπνὸς αἰθάλη. φλὸξ ἄσβολη. ¶ Ψολῶσαι, ψιλῶσαι ῥινῆσαι. ¶ Ψόμμος, ἀκαθαρσία. καπνός.
Ψοδίαν, ψευδῆ, λάκωνες δὲ τὸν στόμαχον. ¶ Ψοφεῖ, κτυπεῖ, ῥήσσει. ¶ Ψοφοειδῶς, ταραχωδῶς.
Ψοφοδεὴς, δειλὸς κενοφόβος ὁ καὶ πρὸς ψόφους καὶ τὰ ἐλάχιστα φοβούμενος. ¶ Ψοφοδεῖ, τὸ μὴ ὅμοιον αὐτῷ.
Ψόφος, ἦχος κτύπος. ¶ Ψυγία, αἰγία, ἐν οἷς ὕδωρ ψύχεται καὶ ὁ τόπος αὐτός. ¶ Ψυδνὴ χέρσος, ἀραιά. ὀλίγη. ¶ Ψυδρὰ ψευδῆ. ¶ Ψυδρὸν, ψευδές.
Ψυθιζομένων, τονθορυζόντων. ¶ Ψύθιον, ὀλιγοχρόνιον.
Ψύθνος, ἀραιὰ ὀλίγη, ψιθυρίς. ¶ Ψυθυσταί. ψιθυρισταί.
Ψυθὸς, ψίθυρος. ψεῦδος. ¶ Ψυθῶνες, διάβολοι.
Ψύαι, ἀλώπεκες, βασταγίδες, καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφὺν σάρκες. ¶ Ψυκτὰ ἡ μὴ πολλῷ ὕδατι πεφυραμένη μάζα. ¶ Ψυκτὴρ ὃν ἡμεῖς ψυγία, καὶ εἶδος κρατῆρος.
Ψυκτήριαι, οἱ ἀλσώδεις καὶ σύσκιοι τόποι. ¶ Ψυκτήριον, ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρα φαμέν. ¶ Ψύλλα, ψύλλαι θηλυκῶς. ἄλλοι δὲ ψύλλοι ἔθνος λιβύης. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωυφίου μικροῦ ἀρρενικῶς ὥς φησιν ἐπίχαρμος. ¶ Ψύλλακας τὰς ψύλλας. ¶ Ψυλλίον, πόα. ἧς καὶ τὸ σπέρμα ὁμώνυμον. ¶ Ψύλλικοι, εἶδος κυνῶν ὀνομασθὲν οὕτως. ¶ Ψύλλικος γόης ὁ τῶν ψύλλων. οἱ δὲ ψύλλοι, ἔθνος λιβύης. ¶ Ψύλλος, τὸ παχὺ τὸ συνέχον τὸ τοῦ κάπρου αἰδοῖον. ¶ Ψύξας, ἀμβλύνας τὴν ψυχὴν φυσήσας. ἄνεμον πνεύσας. πνεύσας. ¶ Ψύξασθαι. ῥυήσασθαι, ξηράναι. ¶ Ψύξασαι, πνεύσασαι ῥυήσασαι. ¶ Ψύξουσι, ξηρανοῦσιν. ¶ Ψύξις, πνοή.
Ψυρίη, νῆσος μικρά. ¶ Ψύριος, ἀκάθαρτος, ἀπὸ ψύρας τῆς νήσου. ¶ Ψυρίς, γῆ. λυπρὰ χέρσος.
Ψύττα, ὡθεῖ τὸ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται.
Ψύχαρον, σκαφίον. ¶ Ψύττα, πρόχυμα. ¶ Ψύττει, πτύει. ¶ Ψυττὸν, πτύελον. ¶ Ψυχαγωγεῖ, παραμυθεῖται τὴν ψυχήν. ¶ Ψυχαγωγὸς, ὁ ἀνδραποδιστὴς, καὶ ὁ ἀπατεών, ὁ κατάγων τὰς ψυχὰς εἰς ᾅδου. ¶ Ψυχάζει, ἀναψύχει. ¶ Ψυχὰς, πνεύματα. ¶ Ψύχειν ἀνέμῳ, ξηραίνειν καὶ πνεῖν. ¶ Ψυχέμπορος, ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἀγοράζων καὶ πωλῶν. ¶ Ψύχεος ἱμείρων, κατὰ ψύξεως ἐπιθυμῶν. ¶ Ψυχὴ, πνεῦμα καὶ ζωύδιον πτηνόν. ¶ Ψυχόλεθρος, ἀπώλεια ψυχῶν ¶ Ψυχορραγεῖ, ἀποθνήσκει. ¶ Ψυχορρόφας, τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπινούσας.
Ψυχοῦλκος, πέα τίς. ¶ Ψυχουλκούμενοι, τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι. ¶ Ψυχρὰ, ἣν ἡμεῖς λεπτὴν λέγομεν.
Ψυχροκομψώματα. ψυχροφαντάσματα. ¶ Ψυχρὸν κακὸν ψύξεως αἴτιον. ¶ Ψυχρολογία, ψευδολογία.
Ψυχρολόγος, μηδὲν χρήσιμον λέγων. ¶ Ψυχρὸν δὲ ἔλεγε χαλκὸν ὀδοῦσι. τὸν καταψύχοντα τὰ σώματα τοῦ αὐχερέστως. ¶ Ψυχρός. ἀσθενής. ¶ Ψωδαρεὸν, αὐχμηρόν.
Ψώθιον, τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. ¶ Ψώθια, τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα καὶ τὰ ὑποκάτω. ¶ Ψωΐζος. ἄφοδος ὑγρὰ, ἡ νόθος δυσωδία. καὶ ἣν καλοῦσι μίνθα, οἱ δὲ αὐχμὸν ἢ μόλυσμα. ¶ Ψωία. σαπρία, δυσωδία. ¶ Ψωδὴς, γλῶττα. ¶ Ψωκεῖν, ῥάπτειν. ¶ Ψωλήκυθος, οὐδενὸς ἄξιος. ¶ Ψωλὸν, τὸ ἀπεσκολυμμένον. ¶ Ψώμιγκες οἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες καὶ ὁ ἔγκαρος*. ὁ σῖτος φησὶ δὲ ψώμισεν ἀπὸ τῶν ζῴων σχηματίζεται. ¶ Ψωμιεῖ τρέφει. ¶ Ψώμιγξ σφήκωμα. ¶ Ψωμοὶ μέρη.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ψαγδάς. ψαγδᾶς μύρον ποιόν. ¶ψαγίδιον ἀγγεῖον. ¶ψάγιον, πλάγιον, λοξὸν ἐπικεκλιμένον. ¶ψάραλλα. ψύγματα. ¶ψάδαλα, ἡ κινάβαεις. ¶ψάδιον, κάταντες. ¶ψαδυρὸν, ἀσθενὲς, μαδαρὸν, ψαθυρόν. ¶ψαίειν, φθάσαι, κτίσαι.
ψαθάλλειν, κνήθειν, ψηλαφᾶν. ¶ψαθυρά, εὔθλαστα, σαθρά, ξηρὰ ἀσθενῆ, ψαθυρά. ¶ψαθία, ψωμία.
ψαθύρματα, ἀποκόμματα. ¶ψαθυρὸς, εὔθλαστος, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ψαιδρὰ, ἀραιότριχα. ¶ψαιδρὸν, φαιδρὸν, ἀραιόν. ¶ψαιθὸν, ὑποφοίνισσον.
ψαῖμα, ὀλίγον. ¶ψαινούζειν, διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν γράφεται δὲ καὶ ῥαπισμοῦ. ¶ψαινύθιον, ψευδές. μάταιον. εὐτελές. φλύαρον. οἰκτρόν.
ψαινύσαρ, διεσείσατο. ¶ψαινῦντες, ψωμίζοντες.
ψαίνυον, ἀχρεῖον. ¶ψαίνυσμα, ὀλίγον. ¶ψαινύσσειν, ῥιπίζειν. ¶ψαίρειν, τινάσσειν, ῥιπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν, ψαίειν, σύρειν. ¶ψαῖσμα, σῖτον ὀλίγον. ¶ψαιστὰ, ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. ¶ψαικάζει, ῥαίνει. ¶ψαίκαλον, ἔμβρυον, βρέφος.
ψαικὰς, ψακὰς ῥανίς. ¶ψαικάλουχον. ἔμβρυον.
ψακαλοῦχοι, ψακάδας ἔχουσι. εἰσὶ δὲ ἔμβρυα.
ψάκελον, μέσα. ¶ψάκιον, ἀραιὸν, μακρόν.
ψάκταν, τὴν ψώκτην μάζαν. ¶ψακτὶς, ψόκτρα.
ψαλάγματα, ψηλαφήματα. ¶ψάλις, κιθαριστής.
ψαλία, κρίκοι δακτύλιοι. ¶ψαλίδες, ἀψῖδες τῶν ξύλων. ¶ψαλίξαι, κεῖραι. ¶ψαλίοις ἵππων, χαλινοῖς ἵππων. κωλυτηρίοις. ¶ψαλίον, κωλυτήριον, χαλινός. ¶ψαλίθια, ψύγματα. ¶ψαλακάνθα, τὸ ἀδιάσπορον δοκεῖ τισὶν εἶναι. ¶ψαλακὸν οὐκ ἀνδρεύνηκον. ¶ψαλάσσει, τινάσσει, ψηλαφᾷ, κινεῖ, ψαύει, ψάλλει, ἀφ' οὗ καὶ ἀψάλακτος, ὁ ἄψαυστος.
ψαλὶς, τὸ ἄρμενον, καὶ καμάρα, καὶ ταχεῖα κίνησις.
ψάλλειν, ᾄδειν ᾄσματα. τίλλειν, κινεῖν. ¶ψαλὶν, εἶδος χαλινοῦ. ψαλίττεται, ἁμιλλᾶται. ¶ψαλλὸς. ὕλη. ¶ψαλοίμην, βλαβείην. ¶ψάλτης. ὁ αὐλητὴς ἡ δὲ γυνὴ ψάλτρια. ¶ψαλτὶς, κιθαριστής.
ψάλτιγξ, κιθάρα. ¶ψαλύγον. ἔνιοι ψάλυκας τὰς λεγομένας ψυχάς. ἄμεινον δὲ τοὺς ἀσθενεῖς σπινθῆρας.
ψαμαθία αἰγιαλός. ¶ψάμαθος, ψάμμος, ἡ παραθαλάσσιος ἄμμος. ¶ψαμμακοσιογάργαρα πολλὰ ἀναρίθμητα ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων.
ψάμματα, σπαράγματα. ¶ψαμματίζουσα, ψωμίζουσα. ¶ψαμμὶν, ἄλφιτα. ¶ψαμμοδύτης ἰχθῦς. ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσιν. ¶ψάμμος, ἡ παραθαλάσσιος γῆ ἄμμος. ¶ψαμισμὸς, ναυτιασμός. ¶ψανὸς, ψεδνός. ¶ψάρεις, γένος στρουθοῦ.
ψάρες, εἶδος ὀρνέου. ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν λέξιν μηδαμοῦ κεῖσθαι. ¶ψάρεια. εἶδος νεὼς τριήρους. ¶ψαρεῖς χοι, ψαροί. ¶ψαροί. ποικίλοι, εἶδος χρώματος.
ψάρον, ποικίλον. σποδοειδές. ¶ψαστὸς, τὰ ψαιστὰ ῥοῦδα. ¶ψατάσθη, προκαταλαμβάνειν. ¶ψατῆσαι, προλιπεῖν. ¶ψαύειν, θιγγάνειν. ¶ψαύεται, ψηλαφᾶται.

φᾶται. ¶ψαυγὲς, θορυβῶδες. ¶ψαυκρόποδα, κουφόποδα, ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντα. ¶ψαυκρὸν, γόνυ κοῦφον, ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν. ¶ψαυκρὸς, καλλωπιστὸς ταχύς. ἐλαφρὸς ἀραιός. ¶ψαλόεντα τὰ ἐν τῷ ψαύειν ἀπολλύντα. ¶ψαῦσαι, ἅψασθαι προσεγγίσαι. ¶ψαύσασθε, τὰ αὐτά. ¶ψαυστά, ψαυστὰ ἀρχίας. ¶ψαύελος, κονιορτὸς φορητὸς, οἱ δὲ ψαυρός. ¶ψάφα, κνέφας. ¶ψαφαρὰ, ψαθυρά.
ψαφαρὸν. ξηρὸν, αὐχμηρόν. ἀσθενὲς, ἐλαφρόν. ¶ψαφαρά, νεφέλο σκοτεινή. ¶ψαφαρά, ψαθυρά.
ψαφέα, ψωμία. ¶ψάφα, λόφοι ὑψηλοί.
ψαφοτριβέων, τῶν τοὺς λόγους τριβομένων.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ψὲ, αὐτοὺς, αὐτὰς, αὐτόν. αὐτὰ, αὐτῶν, αὐτὴν, αὐτοῦ. ¶ψέγει, μέμφεται, ὑβρίζει. ¶ψέγος, τάφος καὶ ἐπιψέγειν, ἐπικωλύειν. ¶ψέδειν, ἐνδρέπειν φροντίζειν. ¶ψεδνὴ, ὁ θρὶξ, ἡ ἀραιόθριξ. ψεδνὴ δὲ ἐπενήνοθε μαδαρὰ ἐπήνθει. ¶ψεδύναι, λόγοι. ¶ψέδυρος, ψίθυρος.
ψεδνὸς, μαδαρὸς, ἀραιόθριξ. ¶ψειαὶ, ἀλώπεκες ψῆφοι. ¶ψεάδιν*, τῶν ἐλαιῶν τὸ ἀποπίασμα.
ψείματα, παίγνια. ¶ψειλεύει. κρατεύει. ¶ψειάζει, ἀπορρεῖ. ¶ψείρει, φθείρει. ¶ψεῖσαι, ψωμίσαι. ¶ψεκάδες, ῥανίδες, σταγόνες. ¶ψεκὰς, σταγών. ¶ψελλίζειν, ἀσήμως λαλεῖν. ¶ψεκτὸν, μεμπτόν. ¶ψελιστὸν, λίχνον. ¶ψελλὸς, ὁ τὸ στόμα παχύτερον λέγων. ¶ψελὸς, αἰθαλός.
ψελύνοι, σπόνδυλοι. ¶ψευδάγγελος, ψευδῆ ἀγγέλλων. ¶ψέλια, δακτύλιοι,* λύγαι. ¶ψευδάλμιον, ψευδές. ¶ψευδάμαξις, εἶδος ἀμπέλου ἥγουν εἰς ἀναδενδράδα εὔθετος ἄμπελος, καὶ ὁ ψευδόπλαστος.
ψευδηπήσειεν, ψευδολογήσειεν. ¶ψευδῆ, ἀλλόκοτα ἀπάται. ¶ψευδηγόροις, ψευδολόγοις. ¶ψευδὴς, ψεύστης. ¶ψευδεπήσαιμεν, ψευδολογήσαιμεν.
ψευδόμυθοι, ψευδολόγοι. ¶ψευδοραβδοθεῖαι, ψευδοραψῳδοί. ¶ψεῦδος, ἀπάτη πλάνη. ¶ψευδοσέλινον, ἡ ἀμαυρὰ σελήνη. ¶ψευδόν μοι, ὄνειροι, ψευδολόγοι. ¶ψευσάμενοι. παραβάντες ἐπιορκήσαντες ἐπιορκήσαντες. ¶ψεύστης ὢν, ψεύστης εἶ.
ψέφαος νυκτὸς σκοτεινῆς. ¶ψεφαυγοῦς, σκοτεινῆς.
ψέφαιστ. σκοτεινῶς. ¶ψεφάεσσαν, λυπρόν, σκοτεινόν.
ψεφερά, σκοτεινά. ¶ψεφὰς, σκότος. ¶ψέφος, καπνός. ¶ψέφει, διαλοικεῖ, ἐντρέπει, λυπεῖ. φροντίζει.
ψῆγμα, ξύσμα, ἢ μικρὸν θρύμμα κλάσμα. ¶ψηκελὼν κονιορτός. ¶ψήκτρα, ξύστρα, σπάθη. ¶ψῆλαι, τίλλαι. ¶ψηλαφηκόττ αμοι ψήλικες, τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογενναι. ¶ψὴν, εἶδος ζώου μακροῦ συκοφάγον. ¶ψῆνες, κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα. ¶ψῆνας. τὰ σπέρματα τῶν ἀρρένων φοινίκων. ¶ψηνὸν, ἀραιόν. ¶ψηνὸς, ψεδνὸς δάψιλος. ¶ψηνίζων, τοὺς ψῆνας λέγει τοὺς τῶν μάγγηλος. ἔστι δὲ ὁ ψὴν εἶδος ζῴου ὅμοιον κώνωπι δεισθίεται εἰς τοὺς ὀλύνθους τῶν σύκων καὶ πεπαίνει αὐτούς. ¶ψήρων, εἶδος ὀρνέων. ¶ψηροπνείτας, ἀπόπυρος ἄρτος οἱ δὲ πυριεφθὸς. οἱ δὲ κακός. ¶ψῆττα. ἰχθύδιον τῶν πλατέων, ἣ ψῆττα ἣν τινὲς σανδάλιον, ὁ βοῦ-

προσπγγίζει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Χειμφθῆναι. ἐμπα
λασθῆναι ἐκειφθῆναι, ἀφορμῆσαι. ¶ Χρέμψαι, πλά
σαι. ¶ Χρόα, τὸ σῶμα, ἡ χρῶτα. ¶ Χροανθές, εὐφεγγές
X ροΐ, σώματι. ἐπιφανεία. ¶ Χροιά, ἐπιφάνεια.
X ροϊζόμενον, λαμπρυνόμενον. ¶ Χρόμαδος, κρότος.
ψόφος. ¶ Χρόμη, φρυαγμός. ὁρμή, θράσος.
X ρόμις, εἶδος ἰχθύος. ¶ Χρόμιος. ὄνομα κύριον.
X ρόμοις, χρεμετισμοῖς. ¶ Χρόμος, ψύχος, ψόφος
ποιός. οἱ δὲ χρεμετισμός. ¶ Χρονίζει, διατρίβει.
X ρόνιον, ἀρχαῖον, ἡ μετὰ πολὺν χρόνον. ¶ Χρονιώτε
ρον, ὑπερχρονίζον. ¶ Χρόος, χρωτός. καὶ ἀπὸ χροὸς ἀπὸ
τοῦ σώματος ἀπῆλθεν. ¶ Χροοσάμενος, τοῦ σώματος κο
ρεσθείς. ¶ Χρὸς ἆσαι, τοῦ χρωτὸς κορέσαι. ¶ Χροιά,
μακρά. ¶ Χρωνάζει, καλεῖ. ¶ Χρυσίζεται, κοσμεῖ
ται. ¶ Χρυσαλλίς. ζῶόν τι. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς κάμπης γινο
μένην χρυσαλλὶν λέγουσιν. ¶ Χρυσαμοιβός, ἀργυρο
γνώμων. ¶ Χρυσάμπυκας, χρυσοχαλίνους χρυσο
μίτρους. ¶ Χρυσάμπυκες, χρυσόδερμοι. ¶ Χρυσάμ
πυκος, χρυσοδέσμου χρυσοχαλίνου, οἱ δὲ χρυσοῦς δε
σμοὺς ἔχοντος περὶ τὴν ἄμπυκα, ὅ ἐστιν ἡ τῶν τριχῶν
ἕξις ἡ ἄνω ἀνάληψις. ¶ Χρυσάνθεμον. πόα. ἡ καὶ
χρυσάνθεμον. ¶ Χρυσάορον, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα
X ρυσάορος, χρυσοῦν ἄορ ἔχοντος ὅ ἐστι φάσγανον. μάχαι
ραν σπάθην. ¶ Χρυσεπίτεια, τὰ χωρία εἰς ἃ φοιτῶν
τες ἐλάμβανον ἱερεῖα ἢ χρυσοῦς. ¶ Χρυσαυγοῦν
τα ἀστράπτοντα, ἡ στίλβοντα. ¶ Χρυσέος, χρυσήλιος,
χρυσοκίθαρις, ἡ καλλιόμηλος. ¶ Χρυσότευκτος, ἐκ
χρυσοῦ κατεσκευασμένος. ¶ Χρύσιον σκῆπτρον ἔ
χων, αὐτὶ τοῦ αὐτὸς ὁ τειρεσίας περιφραστικῶς. ¶ Χρυσε
ῶπα, ἡ διὰ χρυσοῦ εἰργασμένη. ¶ Χρυσέῳ, τῷ χρυσῷ ἢ
λαμπρῷ. ¶ Χρυσῆ, ἐπίθετον τῆς ἀφροδίτης. ¶ Χρυση
λάκατος, καλλίτοξος. ἠλακάτη γὰρ ὁ ῥηξικὸς κάλα
μος. ¶ Χρυσήλατος, χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατε
σκευασμένος. ¶ Χρυσήνιος, χρυσᾶς ἡνίας ἔχων οἱ
δὲ καλὰς, ἢ καλλίδιφρος. ¶ Χρυσῆς ἀφροδίτης, τῆς κα
λῆς. ¶ Χρυσία, ὁ χρυσός. ¶ Χρυσίδα. τὴν χρυσῆν
φιάλην. ¶ Χρυσοπάνη, τὴν διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην.
X ρῶ, μολυσμῷ. ¶ Χρυσίς, ποτήριον, οἱ δὲ φιάλη χρυσῆ.
X ρυσίον. τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον. ¶ Χρυσῖτις, λίθος ἡ κα
λουμένη βάσανος ἡ λυδία. ¶ Χρυσοκόλλα, βρῶμά
τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος, καὶ χρῶμά τι χλωρόμ.
X ρυσοκόλλητος, σφραγὶς χρυσοδακτύλιος. ¶ Χρυσό
λοφοι, δράκοντες. ¶ Χρυσόλοποι. χρυσᾶς λεπίδας
ἔχοντες. ¶ Χρυσοραννίς, ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦν ἔχειν
X ρυσόθρονος, καλλίθρονος. ¶ Χρυσόρραπις, ὁ ἑρμῆς. ἀ
πὸ τῆς ῥάβδου καλούμενος. ¶ Χρυσόρραπις, χρυσοβα
φές ¶ Χρυσορραγές, ἔρνος ἀπερρυπωμένον ἢ ἀπεξεσμ
μένον ἀπὸ τοῦ σίνδρου. ¶ Χρυσότευκτος, ἐκ χρυσοῦ κα
τασκευασθείς. ¶ Χρυσοτόρευτα, χρυσόγλυφα.
X ρυσοῦς, πολέμαρχος φησὶ δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρὰ
τοῖς ἀττικοῖς δραχμὰς δύο. τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραχμὴν
νομίσματος ἀργυρίου, δραχμὰς δέκα μνᾶς δὲ λέγεσθαι
τοὺς πέντε χρυσοῦς. ¶ Χρυσῶν δαίμων. ¶ Χρώζει, προ
σέρπει, ψηλαφᾷ. ¶ Χρῶμα, φρυαγμός. ὁρμή, θράσος.
καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς χροιά. ¶ Χρωματισθείς, εὐθὺς δὲ
εὐνῆς φράσων, αὐτὶ τοῦ χρωματισθείς. ¶ Χρῶσαι, χρωματί

σαι, μολῦναι. ¶ Χρώστου σῶμα. μολυσμῷ σῶμα. ¶ Χρω
σθῆναι, μολυνθῆναι. ¶ Χρώσειν, μολύνειν. ¶ Χρὼς ζῆν,
σῶμα ζῆν. ¶ Χρῶμαι, μολύνομαι. ¶ Χρωτός. σώματος

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ὕδην, κεχυμένως, ἀθρόως, εἰκῆ, σποράδην, διεψε
X λῶς. Χυλός, τμημάτων ὑγρῶν ἐκπίεσμα.
Χύμα, ῥεῦμα, πλῆθος. ¶ Χύματα, τὰ ἐπὶ τοῖς
τάφοις χεόμενα. ¶ Χυμοί, γεύσεις. ¶ Χυμός, σίε
λος, ἢ τάφου χῶμα. ¶ Χυμῶν. τμημάτων ὑγρῶν.
X ύνιν, τὴν χεῖρα. ¶ Χύντο, ἐξεχύθησαν. ¶ Χύρρα, οὕ
τως εἰώθασι ταῖς ὑσὶν ἐπιφθέγγεσθαι. ¶ Χυρράβιοι,
δεσμοὶ συῶν. ¶ Χύρραβος, ὄρνις τὶς ποιός.
X υρρίδια, τὰ ζῶα τὰ χοιρίδια. ¶ Χύρριον, στέπτον,
ὃ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους. ἔστι δὲ ξύλινον. ¶ Χυρβιάσαι,
σκιρτῆσαι. ¶ Χυτά, χωστά. ¶ Χυτή, χωστή. ¶ Χυ
τή, ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χωννυμένη γῆ. ¶ Χυτοί, οἱ τῷ δι
κτύῳ τῶν ἰχθύων περιφερόμενοι. ¶ Χυτὸν, χωστὸν καὶ τὸ
χῶμα καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. ¶ Χύτλα, τὰ μετ' ἐλαίου ἢ
ὕδατος ἀλείμματα. ¶ Χυτλάζει, κλυδάζεται.
X ύτλα, τὸ ἐφ' ὕδατος ἔλαιον καὶ εἶδός τι μαντείας ὃ δι' ὕ
δατος καὶ ἐλαίου γίνεται. ¶ Χυτλάσαι, ξυφῆσαι διαχέαι
ὑγράναι. ¶ Χύτλασον. ὕγρανον, χύτλας δὲ κρατὸς ὁ κόσ
μος ἐκεῖ περῶν, ἐσπαρμένοις εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν
X υτλῶσαι μετ' ἐλαίου λούσασθαι. ¶ Χυτλῶσαι, τὸ ἀ
λεῖψαι μετὰ τὸ λούσασθαι. ¶ Χύτραι, τὰ χυτροπώλια.
X ύτραις λημᾶν, μεγάλαις τισὶ κωλύεσθαι βλέπειν ἢ
λίαν λημᾶν. ¶ Χυτρεῖον, ὀστράκινον. ¶ Χύτρια, τὰ
τῶν χυτρῶν ὀστράκια. ¶ Χυτρείδιον, μέτρον τι.
X υτρείου. τοῦ κρανίου. ¶ Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος γι
αύτης καθίζεται τὶς ἐν μέσῳ, εἶτα κύκλῳ περιτρέχον
τες οἱ παῖδες, περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν πε
ριστρέφεσθαι ἕως ἅψηται τινὸς τύπτοντος αὐτόν. εἶτα
καθίζεται ὁ ληφθείς. ¶ Χυτρίζειν, ἐν χύτρᾳ τιθέναι.
X ύτρινοι, τὰ κοῖλα τῆς γῆς δι' ὧν αἱ πηγαὶ ἐνίενται.
X υτρισμός, ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις.
X ώεσθαι. συγχεῖσθαι, χολοῦσθαι. ¶ Χώεται, θυ
μοῦται, μέμφεται, ὀνειδίζεται. χολοῦται καὶ τὰ ὅ
μοια. ¶ Χωΐδα, στροφήν. ¶ Χωλαβεῖ, θορυβεῖ.
X ωλεύει, νοσεῖ, σκάζει. ¶ Χωλωθεῖσιν, ὀργίλοις.
X ολωθείς, ὀργισθείς. ¶ Χώλοθρον, ἡ κοιλασία.
X ῶμα, ὕψωμα γῆς ἢ ὄχθη. ¶ Χωματεπάκτης, τοῖς
χώμασιν ἐπικείμενος. ¶ Χωνευτήριον, χωνεῖον.
X ῶμος, χῶμα. σωρός. ¶ Χώνην, τὴν ἰταλίαν οὕτως
πάλαι ἔλεγον ὡς φησὶν αὐτίοχος ὁ ξενοφάνους ἐν τῷ
περὶ ἰταλίας. ¶ Χῶνος, βουνός, τόπος, βόθυνος.
X ωόμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος. χολούμενος, συγ
χεόμενος. ¶ Χώρει, πορεύου. ¶ Χωρεῖν, ἀπελθεῖν.
X ώρησαν, ἀνεχώρησαν. ¶ Χωρήσαντα, καταβληθέν
τα ὁρμήσαντα. ¶ Χωριάζεσθαι. λέγειν. ¶ Χωρίον,
διχεῖον, κόπρον, καὶ ὄρνις ποιός. ¶ Χωριαμός, κίστη,
χωρὶς δῆλα* ἢ διάζοντος. ¶ Χωρίτης, ἀγρώτης. ἀ
γροῖκος, ἄλλοι τὸν ὀλίγον. ¶ Χωροβατεῖ, ἐν τῇ χώρᾳ
περιπατεῖ. ¶ Χωρονομεῖ ὀργίζεται. ¶ Χῶρος, τό
πος, ἀγρός. ἄνθρωπος. ἢ χωρίον. ¶ Χωσάμενος.
χολωσάμενος. ¶ Χώσασθαι, συγχυθῆναι, ὀργισθῆ
ναι, λυπηθῆναι. ¶ Χωσθῆναι, τὰ αὐτά.

X ολάοντα, αἰθοῦντα. ¶Χολαρπῖσ, λῆμος φολῖσ ἀκαμαντίδος. ¶Χολὰς, ἑορτὴ διονύσου. ¶Χολέρα, ἔκερσις κάτωθεν διὰ γαστρὸς, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος ἐμετός. ¶Χολωσέμεν, ὀργισθήσεσθαι.
X ολέρα, σωλὴν, διʼ οὗ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κεράμων φέρεται ἐξακοντιζόμενον. ¶Χολὴ μανία πικρά. ¶Χόλικες, αἱ παχύταται κοιλίαι, οἱ δὲ τὰ τῆς κοιλίας γράμματα. ¶Χόλιξι, κοιλίαις. ¶Χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. ¶Χολοβαφίον, ὅπερ λέγεται ἅμα μὲν, ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα.
X ολόεν, πικρὸν, χολοποιόν. ¶Χόλος, ὀργή. ἐπιμονὴ, καὶ ἡ τῆς χολῆς διάθεσις. ¶Χολοῦται, πικραίνεται, θυμοῦται. ¶Χολωθεὶς, ὀργισθεὶς, εἰς χόλον ἀχθείς. ¶Χονδρὰς, χορδάς. ¶Χονδρίον, πίναξ, κέραμος. ¶Χονδρεύει, σεμίδαλιν ποιεῖ. ¶Χονδρίλη, ἀγριόν τι λάχανον. ¶Χονδρείτης, σεμίδαλις. ¶Χονδρείτις, παχεῖα σεμίδαλις.
X ονδροκόπια, μύλων ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται.
X όνδρον, σεμίδαλιν μεμιγμένην ὡς πλακοῦντα.
X όνδρος βασανὸς, οὕτως ὁ ἅλιξ. ἢ παχὺς, ἢ μωρός.
X όνδροι ἁλῶν, παχεῖς ἅλες. ¶Χόνος, πυτίεσον χαλκεῖον. ¶Χοραγείων, διδασκαλείων. ¶Χοραγὸς, διδάσκαλος ἔξαρχος. ¶Χορδαψὸς, πάθος ἐντέρων. ¶Χορδὴ, νευρὰ κιθάρας. ¶Χορδεῦσαι, κακοποιῆσαι τεμεῖν. ¶Χορεῖον, διδασκαλεῖον, καὶ βωμός τις. καὶ αὔλημά τι καὶ μέρος τι χωρίον, καὶ τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας. ¶Χορεύει, μελῳδεῖ, βακχεύει. ὀρχεῖται. ¶Χορηγία, δόσις.
X ορηγεῖ, παρέχει δίδωσιν. ¶Χορηγὸν, παιδίον ¶Χορηγὸς, διδάσκαλος, καὶ ὁ ἐπιδοὺς τι τῶν ἰδίων τοῦ χοροῦ ἐξάρχειν. ¶Χόρια, τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα. ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γενόμενα βρώματα.
X ορίλον ἐκφαντίδος, κρατῖνος τὸν ἐκφαντίδος οὕτως εἶπεν, αὐτὸν τὸν χοιρίλλον. ¶Χορὸν δίδωμι, παροιμία ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων. ¶Χορὸς κύκλος, στέφανος. ¶Χοροστασία, χορός. ¶Χοροστατεῖ, χοροῦ κατάρχων. ¶Χοροῦ ἡγεῖται, χορὸν φέρει.
X ορταιὸς, δασὺς χιτὼν, οἷος τῶν σειληνῶν.
X ορταιόβαμος, ὁ σειληνός. ¶Χορταιοβάμων, χορταιὸν τὸ ἔνδυμα τοῦ σειληνοῦ. ¶Χόρτον, οὐρανοῦ τὸ περιτείχισμα. ¶Χόρτος, ὁ συνήθης, καὶ ὁ περίβολος τῆς αὐλῆς: ὡς τὸ αὐλῆς ἐν χόρτῳ, οἱ δὲ εὐρυχωρίαν. δηλοῖ δὲ καὶ χώραν. καὶ χόρτασμα, καὶ τὸν ὅρον τὸν ἐκ * γαιῶν ὡς ἐν τῷ συγχορτῆναι αἱ παιδιαί. ¶Χοροκάλη, καλῶς χορεύουσα. ¶Χοῦαι, αἱ κατὰ ἀγροικίαν, ἐπαγγελίαι. ¶Χυμὸν, χυλόν. ¶Χοῦς, ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ χῶμα. καὶ μέτρον κοτυλῶν, καὶ ἐρείπιον. ¶Χωόμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ρᾶ, χρίζει, θεσπίζει. ¶Χραύει, κελεύει.
X Χραίνει, μολύνει, σπίλοι, χρίει. ¶Χρεμετίσαι, κράξαι ὡς ἵππος. ¶Χρεματισμὸς, ἡ τῶν ἵππων φωνή. ¶Χραίνειν, μολύνειν. σπίλουν. χρίειν. μιαίνειν, ῥυπαίνειν. ¶Χραισμεῖν, βοηθεῖν. ¶Χραισμῆσαι, βοηθῆσαι. ¶Χραισμήσουσι, βοηθήσουσιν.
X ραισμέωσι, βοηθέωσιν. ¶Χρᾶν, χρήζειν μαντεύεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Χαραμβαλιαστὴς, γέλως ὁ μετὰ παιδιάν. ¶Χραμαδδῖλαι. γελῶναι. καὶ αἱ νωθρόταται τῶν κυνῶν. οἱ δὲ τὰς κοχλίας. ¶Χρᾶναι, χρῶσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Χράνας, μιάνας.
X ρανθεὶς, μιανθείς. ¶Χρανιεῖσθαι, χρανθήσεσθαι, ἐπικαυθήσεσθαι. ¶Χρᾶται, μολύνεται καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ χρῆται. ¶Χραῦσαι, καταξύσαι. ¶Χράναι, σκιάσαι γράψαι ἐπιτυχεῖν. ¶Χραύση, καταξύση, πλήξη. ¶Χραῦσις, ἄγκυρα μονόβολος.
X ρέα δάνεια μαντεύματα. ¶Χρεῖ, δεῖ. ¶Χρεῖαι ἔνδειαι. ¶Χρεαγρὸς, ὁ ὑπὲρ ἑτέρου τὴν ὀφλέταν ἄγων. ¶Χρέος, ὄφλημα, χρεία. ¶Χρείην τὴν ἔνδειαν, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χρέος. ¶Χρειὼ, χρεία, χρεία. ¶Χρείων, χρησμῳδῶν. χρησμολογῶν.
X ρεῖος, ῥῆσις. ¶Χρεῖος, ὄφλημα χρέος. ¶Χρεμέδα, ἡ γῆ ὡς καλλίμαχος. ¶Χρεμετίζει, κελεύει ὡς ἵππος. ¶Χρεμετὶς, ὄνομα ποταμοῦ.
X ρεμετισμὸς ἡ φωνὴ τῶν ἵππων. ¶Χρεμετᾷ, ἠχεῖ.
X ρεμὶς, χρεμετίς. ¶Χρεμὴς, ὁ ὀνίσκος ἰχθύς.
X ρεμψιθίασον, οἱ εἰσιόντες εἰς θίασον. ¶Χρέοντες, προφητεύοντες. ¶Χρεολυτήσαιν, χρεοσώσαιν.
X ρεῦμα, ῥεῦμα. ¶Χρεὼ, χρεία, ἢ τὸ εἱμαρμένον, ἢ τὸ ὀφειλόμενον. ¶Χρεώμενος, χρώμενος.
X ρεῶν, ὀφειλομένων, ἢ χρησμολόγων. ¶Χρεῶν ἀποκοπαὶ, ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις ἀκυροῦνται ¶Χρέως, χρέος, ὄφλημα.
X ρεωφειλέτης, ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων. ¶Χρὴ, δεῖ, πρέπει, καθήκει. χρησμῳδεῖ. ¶Χρήδανα. τὰ ὅπλα τοῦ ἱστοῦ. ¶Χρῆμα, πρᾶγμα. πλοῦτος, οὐσία. λῆμμα. ¶Χρήματα, οἷς τίς δύναται χρῆσθαι. κτήματα βοσκήματα. ¶Χρῆτα, πενία, ἢ χρήματα.
X ρηίζοντα, ἐνδεόμενα χρειώδη χρείαν ἔχοντα.
X ρῆις, πενηρός. ¶Χρηματίζει, ποιεῖ. ¶Χρηματίζει ἀποκρίνεται λαλεῖ, πράττει χρήματα συλλέγει.
X ρηματίσασθαι, πραγματεύσασθαι: ¶Χρηματισμός. ὀπλασία. νομοθεσία. ¶Χρίμπτει, ἐγγίζει:
X ριμφθῆναι. προσπελάσαι ἐγγίσαι ἐνορμῆσαι.
X ρῆναι, δεῖν εἶναι. ¶Χρῇς, θέλεις, χρήζεις.
X ρῆσαι θεσπίσαι. ¶Χρῆσθαι, καυχᾶσθαι, πράττειν, προσφέρεσθαι. χρησμῷ χρῆσθαι. ¶Χρησθήσεται, χρησιμεύσει. ¶Χρησμὸς, τιμωρία. ¶Χρῆσις, ἐνέργεια. ¶Χρησμολογεῖ, προφητεύει. μαντεύεται. ¶Χρησμὸν, κλύδωνα. ¶Χρησμὸς, προφητεία πρόρρησις ὁ παρὰ θεοῦ διδόμενος λόγος, ἢ μαντεία
X ρησμῴδημα, τὰ αὐτά. ¶Χρησμῳδία, μάντευμα, μαντεία, προλεγόμενον. ¶Χρησμῳδούμενα, τὰ αὐτά. χρηστὰ ποιεῖν τὸν ὑπὲρ ἑτέρου ὀφειλοῦντα.
X ρήστης. ὀφειλέτης, ὁ μάντις καὶ ὁ δανειστής.
X ρηστήριον, μαντεῖον. ¶Χρηστοὶ, οἱ κατασεσηκασμένοι, χρήσιμοι. ¶Χρήστης, χρήσιμος. ¶Χρηστῶν, χρησίμων. ¶Χρήστως, μάντις. ¶Χρῆται, χρᾶται. ¶Χρῖ, χρίει. ¶Χρία, μυρμήκων κοίτη.
X ρίμπτεσθαι, ἐρείδειν. ἐγγίζειν. ἐκπίπτειν. στηρίζεσθαι, ἐκβαλεῖν, ἀλείφειν, προσπελάζειν. ¶Χρίμπτεται

τὰ ὅσα ειάθη σπέρματα. Χίδρα, ὄνομα δ' ειλόν

Χ ἰδρῶν, νέων καρπῶν θερμῶν. Χιλαάγχα, ζωοφόρον ἢ. Χιλίαρχος, χιλίων ἄρχων. Χιλιοσὴ, τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας. Χιλὸς, ἡ τροφὴ καὶ χιλὸν τὸ ἀυτὸ καὶ χόρτος τῆς βοσκημάτων. Χιτὶ, χιλεύει. Χιλοῦσθαι, παχύνεσθαι, σιτίζεσθαι. Χιλῶθῦναι, χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι. Χιλῶτὴρ τὸ παῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς δὲ τὸ πώγωνος ἐνῶ ἡ τροφή. Χιμαδίω, χειμῶνος. Χιμάζω, ὃ χειμῶνα πάσιν. Χιμάζω, παραχειμάζω. Χίμαιρα, θήμιόν τὸν θηρίον, ὃ πρόσθεν μὲν λέων, μέσσον δὲ χίμαιρα, ὄπισθεν δὲ δράκων. φασὶν δὲ ἐν Λυκίᾳ γίνεσθαι ὡς κεφαλὴν μὲν λέοντος ἔμπροσθεν, καὶ ἀπὸ στόματος πῦρ ἀποπέμπειν, ὄπισθεν δὲ δράκοντος ἔχον κεφαλήν.

Χ ιμᾶν, ῥιγοῦν. Χιμαεῖδαι, γένος τι ἀθήνησιν.

Χ ίμελον, αἰγὸς χειμέριαι ἢ ῥάχις ἢ ἔεισφοι γύακες, παρὰ μοῖς δὲ ὄμβρων. Χίμετλον, τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκους ὑπὸ ψύχους. Χιμαίραν, αἶγα ἀγρίαν

Χ ίοις, τὰ ἀνεθέντα εὐχέσθαι. ἀθήνησιν ἱστορεῖ ὁ ὑκίζυνα

Χ ιονίαι, λευκὰν ἢ φωτεῖα. Χιονίζει, λευκαίνει

Χ ιον, ὃ ἐκ λακαίνης, ἐκ κύλικος λακαίνης οἶνον

Χ ιονολόφον, ὃ ἀποταμὴν ἐπὶ κεφαλῆς ὃ μέσον.

Χ ίραι, αἱ ἐν ταῖς πτέρναις ῥαγάδες. Χιραλέοις, τοῖς πόδας καταπεπληγμένοις. Χιτὼν, ἐσθὴς, θώραξ, ἱμάτιον ἀνδρικόν. Χιτωνθήσονται, λαμπρυνθήσονται. Χλαβὸν, ῥαφίς. Χλαῖνα, χλαμὺς, ἡ ἱμάτιον χειμερινὸν, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν τὸ σῶμα θερμαίνειν. Χλανίαι, περιβολαί. Χλανίσιδες, αἱ ὅρμοι πληθυνῶν. Χλαμυδὶς, ποα. ὁ κυρίως βρόμος. Χλαμὶς, τροφεῖα ἢ χιτῶν

Χ λαμὸς, χλαῖνα. Χλαμυδαὶ, ῥυφῶσαι γευστῶσαι. Χλανίδες, λεπτὰ ἱμάτια. Χλανίδιον, ἱμάτιον λεπτόν. Χλάνος, τὸ περὶ τοὺς ῥαχάλους νῶτος. Χλαρόν, κόχλαξ. Χλαρά, ψαυστὰ ἐν ἐλαίῳ. Χλαρόν, ῥυπαρόν, λεπτόν, ῥυχαλέον, ὠχρόν. Χλῆδον, ἐλαιοπρόσκοπον. Χλιερόν, χλιαρὸν θερμόν. Χλεμύραι, χλευάζοντα. Χλιαίνεται, θερμαίνεται. Χλευάζει, ἐμπαίζει, γελᾶ

Χ λεύη, γέλως, χλευασμός, ἐμπαιγμός. Χλιδὸν χλιδῶν, σπαρνὸν, πληθύοντα. Χλῆδος, ὁ σωρὸς τῶν λίθων. Χλῆδες, σώρων, θλαδίας, εὐνοῦχος

Χ λιδᾶ, θρύπτεται, τρυφᾶ. Χλιδαὶ, ἀλαίσματα τρυφαί. Χλιδανὴ, τρυφηλή. Χλιδανόν, τρυφερὸν ὁμοίως. Χλιδὴ, τρυφὴ, ἱμάτιον χειμερινόν

Χ λιδὸς, ἐκκοπάδιον. Χλιδῶνες, κόσμοι ὧν αἱ γυναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν, καὶ τοὺς ῥαχάλους. Χλιδωνόωσιν, χλιδῶνας περὶ τοὺς πόδας ἔχοντα, ποτὲ σὶ περισκελίδας. Χλιδῶσας, τρυφώσας. Χλίει, θρύπτει. χλιδὸν τὸ ἔνθερμον. Χλιήνας, χλιάνας. χλιοῦται, χίζεται.

Χ λόα, βοτάνη. Χλοάζει, ἀνθηρὸς εἶναι, ἀνθηρεύει.

Χ λοάζεσθαι, γασρίζεσθαι. Χλοανθῆν, χλωρὸν ἀνθῆν.

Χ λοάνοις, τοῖς κοιλώμασιν, ἐν οἷς αὐαχεῖται τὰ χωννύμενα. Χλοάσουσιν, βλαστήσουσιν. Χλόη, ἐκλύσις καὶ μαλακία. Χλοβρόν, χλωρόν, χλόον

ὠχρὸν, νέον ἀπαλόν. Χλόη, βοτάνη φύλλα.

Χ λοιά, ἐορτὴ καὶ ἀπὸ τῶν καλάμων. Χλοιδᾶν, ἀλλεσθαι τὸ τρυφᾶν. Χλοιδίσκεσθαι, γαργαλίζουσαι.

Χ λοιδῶσι, θρύπτονται. Χλοὸς, χλωρίασις, ὠχρότης. Χλοασὸς, ἰχθύς ἀπὸ ἰώνων.

Χ λοάζειν, κινύρεσθαι. Χλοοῦναι, λωποδύται οἱ τῇ χλόῃ ἐνδιαζόμενοι. Χλοοῦσιν, ὃ ἐν τῇ χλόῃ ἐνδιαζόμενοι. Χλοντὸς, χλοντός. Χλοοῦς, ὠχρότης. Χλωραὶ σῦκαι. Χλωρός, πυρρός. Χλωρεις, ἐνιαύσιον χλωρόν.

Χ λωρὶς, ἀηδών. ἤτοι ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἢ χλωρὰ ἡ διὰ τὸ ἐπὶ χλωρῶν καθίζεσθαι δένδρων, ἢ ἀπὸ χλωρὸν τὸ γένος ἔχουσα. Χλωροὶ, οἱ φασηλοι μήπω δὲ ὠχροὶ γραπτέον. Χλωροκυρτίδες, εἶδος καρίδων, χλωρὸν, ὑγρὸν, δινὸν, χελεπόν. Χλωρὸν δέος, ὃ χλωροποιὸν, φιουτὸς ὁ φόβος, χλωράσεως ποιητικός

Χ λωρὸν πελέκυν, αὐτὴν ζῶντα. Χλωρὸν, τρυφερὸν, ἁπαλόν. Χλωρὸς, ὠχρός. Χλωροπέδιω, νεαρῷ. Χναίνει, ἱμείρει. Χλιάσαι, φοινῦσαι. Χνάει, λαμβάνει, κνίζει. Χναύεται περικνίζεται, λαμβάνει. Χναῦμα, ὃ βρῶμα.

Χ ναύματα, τὰ βρώματα, ἢ τὰ τῶν κρεῶν ἀπάνθρακίσματα. Χναύων, περικνίζων, περιτίλλων.

Χ νεμύρεται, κισύρεται. Χνισμός, νῆσις. Χνιαρωτέρα, χνοωτέρα. Χνίει, ψακάζει, θρύπτει

Χ νόαι, αἱ χοινικίδες, αἱ περὶ τὸν ἄξονος σύριγγος

Χ νόω, ὃ ἐν τῷ πεδίῳ ψόφον. Χνόος ὁ χνοῦς τὸ φυκίον ἀρξαμένος. Χνόος, ῥυσμός, ψόφος, φθόγγος. Χνοῦς, τὰ λεπτὰ τῆς ἀχύρου. Χοῦν, χόα, μέτρον ὑγρῶν. Χοαὶ θυσίαι, καὶ ὃ μελίκρατον ἢ ἔλαιον. Χοανεῦσαι, χωνεῦσαι. Χοάνη, χώνη, τύπος εἰς ὃν μεταχεῖται ὃ χωνευόμενον. Χοάνοις ποῖς φυσητῆρσι. ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν εἰς ἃ ἐγχεῖται ὃ χωνευόμενον ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις.

Χ οάρβια, τὰ γράμματα. Χοάς, τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν. Χοᾶσθαι, καυχᾶσθαι.

Χ οάσομαι, ἐπιζῶμαι. Χόασις, σπασμὸς ἰνδίας.

Χ οάτευειν, ἀπὸ πατεῖν. Χύχνον τὴν ἕδραν.

Χ όῦ, χόνας. Χοΐ, χώματι.

Χ οῖνον σπείειον χαλκοῦν

Χ οῖας, ὃ ἀθροίσαι. Χοϊκὸς, πήλινος, γήϊνος

Χ οίνικος, αἱ ἔνθεμα πέδαι καὶ αἱ ἀπὸ μέρους σφαγαί.

Χ οινίκη, περ ποσοῦ ἐνῶ στρέφεται ὁ ἄξων

Χ οίνιξ, μέτρον τι, καὶ πέδη ἢ νάρθηξ.

Χ οιράδες, αἱ ἐγκείμεναι πέτραι ἢ πάθος τι δ' ἀν'

Χ οιῤίκμα, ὃ χοιρίδιον. χοιρίεται, αἱ διαλάοι ψῆφοι. Χοιρογρύλλιον, ὁ ἐχῖνος

Χ οιροκομεῖον, λεπτὸν τι πλεκτὸν ὡς ὄρνιθοτροφεῖον

Χ οῖροι ὁμοίως, ἢ τὰ αὐτὰ τὰ ζῶα οἱ χοῖροι.

Χ οῖρος, χοιρόσκα, μηχάνημά τι ὄντως ἐκαλεῖτο.

Χ οιροσφάγος, θύτης

Χ οιροτροφεῖον, περίζωμα γυναικεῖον ἢ σφάγιον

Χ οιροφόρημα, χοιρίδιον. Χολάδες, τὰ ἔντι τῆς τακεχαλᾶσθαι. Χολαδία, ὃ χολ

νων μυστῶν, ὡς σάρβηλα ἐπὶ ἀσύνετα ποιούντων τῆς τραγικῶν. ¶ Χελιδόνειος, εἶδος ἰσχάδων. ¶ Χέλεινον, τὸ ἀπεστρακωμένον ἐπὶ χελώνης δέρμα. ¶ Χέλειος, νῶτος ὀστρακώδης. ¶ Χελευέιν, σύασειν καὶ χελεύειν ὁμοίως. ¶ Χελοῦς, μουσικὸν ὄργανον. ¶ Χελμών, ἰχθῦς ποιός. ¶ Χελὴν, χεῖλος ἐπὶ μέρος τοῦ ἱσμείου. ¶ Χελῦναι, χεῖλαι. ¶ Χελωνέοντα, λύρας χέλυς ἡ κιθάρα. ἀπὸ γὰρ ὀστράκου χελώνης κιθάρα γίνεται. ¶ Χελωνέων, χηλῶν. ¶ Χελύνη, τὰ χείλη, ἄλλοι τὴν κιθάραν καὶ τὴν χελώνην καὶ λύραν καὶ ὄργανον πολεμιστήριον. ¶ Χελωνάζειν, χλευάζειν. ¶ Χελύνιον, χελώνιον. ¶ Χέλυς, χελώνη λύρα μηχάνημα. ¶ Χέλυσμα, τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπει ξύλον, ἕνεκα τοῦ μὴ τρίβειν τὰ ξύλα ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα. ¶ Χελύσσεται, σύασει. ¶ Χελώνη, τὸ ὑποπόδιον καὶ νόμισμα πελοποννησιακόν, καὶ ἡ τρόπις τῆς νεώς δὲ τὸ ἐπικαμπές. ¶ Χελωνίας, ἡ ποικίλη κανθαρίς. ¶ Χελωνίδος, οὐδὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. ¶ Χελώνα, τὴν θαλασσίαν χελώνην οὕτω λέγουσί τινες, ὡς τὴν ἀράχνην ἀραχνίην. ¶ Χελωνοφάγοι, ἀγροί τινές. ¶ Χέννιον, ὀρνιθάριόν τι κατ᾽ αἴγυπτον ταριχευόμενον, καὶ εἶδος ἰχθύος. ¶ Χέραδος, χάσμα γῆς. ¶ Χεράδες αἱ τῶν χειμάρρων ποταμῶν λιθώδεις ἀθροίσεις.

X εράδος, ἡ μετ᾽ ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη. ¶ Χεράς, τὸ ἀπὸ θαλάσσης καὶ ποταμῶν λιθῶδες, ἢ ὁ σωρὸς τῶν λίθων. ¶ Χερμάδιον, λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα.

X ερείω, χείρονα, ἐλάττονα. ¶ Χέρηϊ χείρονι, ἥττονι. ἢ ἥσσονι. ¶ Χέρμα, ποίημα, χάλιξ. ¶ Χερμάδιος, χειροπλήθης λίθος, καὶ ὁ ἀκροβολισμός.

X ερμαδίῳ, χειροπληθεῖ λίθῳ. ¶ Χερμάδας, λίθος πληρῶν χεῖρα. ¶ Χερμάς, λίθος χειροπλήθης, ὃν τῇ χειρὶ βαστάσαι καὶ ἀνελέσθαι δύναταί τις. ¶ Χερματιστής, λίθος χειροπλήθης, καὶ δίσκος βακχεῖος.

X έρνης, πένης, λάτης, χειροτέχνης ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν.

X ερόβιος, χερνήτης. Χέρνα γὰρ ἡ πενία. ¶ Χερνῆτις ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα πενιχρὰ χήρα. ¶ Χέρνιβα, τὸ ἐπιχεόμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ. ¶ Χερνίβιον, τὸ ἀγνιστήριον, ναὶ δι᾽ ὕδατος ἔχοντος κειθὰς ἐπὶ ἅλας.

X έρνιβος, τοῦ προχεομένου ὕδατος. ¶ Χερνιψάμενος τὰς χεῖρας νιψάμενος. ¶ Χέρρονα, τὴν χέρσον γῆν λάκωνες. ¶ Χερρονησία, γῆ, ἡ ἐκ δεξιῶν ἐπὶ ἀειστερῶν ἔχουσα θάλασσαν. ¶ Χερσεύει, σοφοκλῆς ἴωνι κείμενος μὲν βυσαλίας αὐλὰς τῆς χέρσου, ἣ δὲ χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει. ¶ Χερσία, ἐρημία. ¶ Χερσόνησος, γῆ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, ἡ μήτε χέρσος, μήτε θάλασσα. ¶ Χέρσος ἡ ἔρημος γῆ καὶ τραχεῖα, καὶ πᾶσα γῆ ἄκαρπος καὶ ἀνέργαστος.

X ερσωθήσονται, ἐρημωθήσονται. ¶ Χερωὶς εἶδος ἐχθύος. ¶ Χεῦαι, ἐπιχέαι, καταχῶσαι ἐπὶ τῶν τελευτώντων. ¶ Χευάμενοι, περιβαλόμενοι. ¶ Χεύει ῥεῦμα ῥεῦμα ὕδωρ. χεύμασι προχοῇ. Χεύωσι, χεύσωσι, χώσωσιν.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Χῆ, ἔθος, ἀπορία. ¶ Χηίαινος, οἶκος. Χηλάς,

X ῥάπτης, πλέκτης ἢ ῥαφεύς.

X ηλεύει, ῥάπτει, πλέκει. ¶ Χηλεύματα, κράνη, τὰ ῥαπτὰ χηλὰς ἔχοντα πόας. ¶ Χηλὴ, ὁπλὴ, ὄνυξ βοός. γνάθος. ¶ Χηλεύσεις, πλέξεις, χηλεύματα γὰρ ἐλέγοντο τὰ ἱστύτια ὅσα πλέκουσιν ἢ ῥάπτουσιν.

X ηλινόν, πλεκτόν. ¶ Χηλοδεῦσαι, ἀδολεσχεῖν, διατρίβειν. ¶ Χηλός, κιβωτός. ¶ Χηλώτος ὅμοιον

X ήλωμα, γλύψις. ¶ Χηλώνη, μηχανὴ πολέμου.

X ηλῶται, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων. ¶ Χήμη, χάσμη. ¶ Χηραμβὴς, λεία. Χηνέλοπες, ὄρνεα ποιά. ὅπερ ἔνιοι χηναλώπεκες. ¶ Χῆνα, ὀμνύειν. ἔθος ἦν τὸ κατὰ τῶν τοιούτων ὀμνύειν τοῖς παλαιοῖς.

X ήνημα, καταμώκημα. ¶ Χηνῆσαι, καταμωκήσασθαι.

X ηνοβόσια, χηνοβοσκία. ¶ Χηνύστρα, ἀντὶ τὴν χάσμην τὸ στρατεύεσθαι. ¶ Χηνυστρᾶσθαι, χασμᾶσθαι.

X ηνυστεῖς, βοᾷς, κέκραγας, ἐνίοτε στραγγεύῃ.

X ήπλει, ἐν σπάνει ἐπὶ χρεία ἐστίν. ¶ Χὴρ, ἐχῖνος.

X ήρα, ἡ μετὰ γάμον μὴ συνοικοῦσα ἀνδρί, ἢ τὸν ἄνδρα στερηθεῖσα γυνή. ¶ Χῆραι, αἱ μὴ ἔχουσαι ἄνδρας.

X ηραμβὴς, χηρῶν οἴκημα ¶ Χηραμοί, οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων ἐπὶ αἱ καταδύσεις, σπήλεα ἐπὶ πέτραι κοῖλαι

X ῆροι ἄνδρες, μὴ ἔχοντες γυναῖκας

X ηραμίδες, τὰ κοῖλα ἐπὶ ἔχοντα κενώματα

X ήρατον, ἐσχάρη. ¶ Χηρεύει, ἐνδεὴς ἐστὶν ἢ ἔρημος.

X ηρήιον οἶκον, παρὰ ἀντιμάχῳ τὸν ἄτεκνον. ¶ Χῆρον τὸν ὀρφανὸν ἢ ἐστερημένον ἢ ἔρημον ἐπὶ χρείαν ἔχοντα τινός. ¶ Χηροπλάζουσα, δι᾽ χειρὸς ἔχουσα. ¶ Χηρωσταί οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσήκοντές εἰσι, ἐπὶ οἱ χηρευόντων τὸν οἶκον τῶν ἀγχιστέων κληρονομοῦντων

X ηρῶσαι, ἐρημῶσαι. ¶ Χηρώσας, χήραν ἐάσας. ¶ Χήρωσε, ἐξάνδρου ἐποίησεν. ¶ Χηρωσταί, οἱ μακρόθεν συγγενεῖς. ¶ Χήτει, στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει. ¶ Χήτει εὐνέων, ἐνδείᾳ τῶν ἐγκοιμησομένων ἤτοι περιβολαίων.

X ητεία, χρεία. ¶ Χῆτος, ἔνδεια, στέρησις. ¶ Χθαμαλός, ταπεινὸς ἴσος, ὁμαλὸς, κοῖλος. ¶ Χθαμαλώτερος, κατὰ σύγκρισιν. ¶ Χθὲς, χθιζόν, ἐχθὲς

X θεσιφρονῶν, κακολογῶν. ¶ Χθιζά, τὰ χθὲς καὶ πρώην

X θιζὰ καὶ πρωϊζὰ, χθὲς ἐπὶ πρωί. ¶ Χθιζοί, χθεσιναὶ

X θιζός, χθεσινός. ¶ Χθόα, σῶμα. ¶ Χθόνιος, καὶ χθόνιος, γήινος, ἐπίγειος. ¶ Χθόνιος Ζεύς, ὁ ἅδης.

X θόνια, ὑπόγεια κεκρυμμένα, βαρέα, φοβερὰ μεγάλα. ¶ Χθονίην, νεκρικήν. ¶ Χθόνια λουτρὰ τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα, ἐκόμιζον γὰρ ἐπὶ τοὺς τάφους λουτρά

X θονήρεις, χθονίοις. ¶ Χθονίαν λώβαν, ἀντὶ τοῦ μεγάλην ὕβριν, καὶ τὴν χθονὸς λώβην ¶ Χθόνιον μέγα

X θονίους, ἰναχίδας, αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας.

X θονίων, ἐπιγείων ¶ Χθονόπαιδα ὥραν, καθ᾽ ὃ ἐκ τῆς αἱ ὧραι τὰ φυόμενα ὡς ἡμέρα ἡλίου καθ᾽ ἱστορίαν ¶ Χθονός, γῆς ¶ Χθών, ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ χεύσεως ¶ Χιάζειν σφηνιάζειν ¶ Χῖαι, ὑποδήματος ἀνδρείου εἶδος

X ιδόν, χλιδὸν, θερμόν ¶ Χιασὶ τίλλειν, ὡς τῶν χίων καταγότων καὶ παραλλομένων. ¶ Χιδὰ, φικτή

X ιδαλέον, τυφλὸν, ἄγαμον πτωχικός. ¶ Χίδαδον τὸ παιδίον. ¶ Χίδαι, ἀντὶ τοῦ κριθῶν ¶ Χιδᾶν χιμάζεσθαι, δειλιᾶν. ¶ Χίδρα, στάχυες νεοχνεῖς, ἢ τὰ ἐξ ὀσπρείων ἄλευρα, ἢ σῖτος νέος φυτευόμενος, ἢ

θῶν ἐφ᾽ ἃ παντὶ ἀπόθον ἐστίν. ¶Χαλεπαίνας, ἀγανακτήσας. ¶Χαλεπὸν, δύσεργον, σκληρὸν, δεινόν.
Χ αλεπήνη, εἰς χαλεπότητα ἀνάγκη. ¶Χαλεπαίνει, ἐρεθίζει, ἀπειλεῖ, φοβεῖ. ἀγανακτεῖ, κακίζει, βλάπτει, εἰς χαλεπότητα ἄγει. ¶Χαλεπότης, χαλεπότης.
Χ αλεπῶς, δυσκόλως. ¶Χαλέσιν, ὄνυξι. ¶Χαλεψάμενος, χολωθείς. ¶Χαλέρυπτρον, τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γενόμενον, ὃ τινὲς νίτρωμα λέγουσι. ¶Χαλία, ἡσυχία. ¶Χαλίδιον, πινάκιον. ¶Χάλικες, οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι. ¶Χαλίκρατον, εὔκρατον. ἄκρατον. ¶Χάλιμος, φαρμακός. ¶Χαλιμάδες, ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι. ¶Χαλὶς, ὁ ἄκρατος οἶνος. καὶ ὁ μεμηνὼς ἢ κεχαλασμένος τὰς φρένας.
Χ αλιστὸν, σκαιὸν ἢ ἀπαθὸν καὶ δίκαιον. ¶Χαλίφρονας, παράφρονας, μαινομένας, βέλτιον δὲ τὰς καταφερεῖς καὶ κεχαλασμένας πρὸς συνουσίαν ὑφ᾽ ἡδονῆς.
Χ αλιφροσύνη, ἡ τῆς ψυχῆς ἄνεσις. ¶Χαλίφρων, κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας. ἤγουν ἀσύνετος.
Χ άλκεα, τὰ ὅπλα συνήθως καὶ τὰ ἐκ σιδήρου. χάλκεα ἐπίσσωτρα τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν οἱ κανθοί. ¶Χαλκέγχεων, πολεμιστῶν. ¶Χαλκεῖα, ὑπομνήματα τῆς τῶν τεχνῶν εὑρέσεως. ¶Χάλκε᾽ ἐπίσσωτρα ὁμοίως.
Χ άλκεον, ὀχυρόν. σκληρόν. ἄλλοι ὕπνον ἢ θάνατον.
Χ άλκεος, ἰσχυρός. ¶Χάλκεος κέραμος. εἱρκτὴ. πίθος καὶ ὅρος. ¶Χαλκεόφωνον, ἰσχυρόφωνον. ¶Χαλκεὺς, πᾶς τεχνίτης, καὶ ὁ ἀργυροκόπος ἢ ὁ χρυσοχόος.
Χ αλκεῶνα. χαλκεῖον ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο.
Χ άλκη, πορφύρα. ¶Χαλκηδὼν, πόλις. ¶Χαλκῆ μυῖα, εἶδος παιδιᾶς. ¶Χαλκήρεα, χαλκῷ ἀραρότα.
Χ αλκηρέας, χαλκῷ ἡρμοσμένοις. ¶Χαλκήρη, χαλκῷ ἡρμοσμένα. ¶Χαλκόστομα, χαλκία κύμβαλα.
Χ αλκίδαι, γένος. ¶Χαλκιδεὺς, δηλός. ¶Χαλκιδικὴ, σκυθικὴ. τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου, ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθέντα. ¶Χαλκιδίζειν, ἀπὸ τῶν κατ᾽ εὔβοιαν χαλκιδέων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων. ἐπεὶ ἐπολεόναζον παρ᾽ αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες. ¶Χαλκιδικὸν δίωγμα, διότι εἰς χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις.
Χ αλκιδικὸς λιμὼν, οἱ μὲν τὴν κυκλωπίαν κώμην, οἱ δὲ κύκλωπος λίμνην. ¶Χαλκιδικὸς, εἶδος ἀλεκτρυόνος. ¶Χαλκίνασς, χαλκίοικος. ¶Χαλκίνδα, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. ¶Χαλκίον, τὸ χαλκοῦν.
Χ αλκίον, μακρὸν τὴν ἐλασμὰν ἐπίχυσιν. ¶Χαλκὶς εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος, καὶ πόλις τῆς βοιωτίας. ¶Χαλκοβάρεα, ἰσχυρά, ἢ ἐκ τοῦ χαλκοῦ βαρεῖα. ¶Χαλκοβαρὴς, ὁ ἐκ τοῦ σιδήρου βαρούμενος. ¶Χαλκοβατὲς, τὸ ἰσχυρῶς βεβηκός. ¶Χαλκόβατον, ἰσχυρῶς βεβηκότα.
Χ αλκογλώχινος, χαλκῆν ἐπιδορατίδα ἐχούσης.
Χ αλκηδόνη ταύτης ἱερὸν ἐν σπάρτῃ. ¶Χαλκοδαμάντωρ, χαλκόδρεμος, ἐπεὶ ὅπλιστα λέγεται δὲ καὶ χαλκοδαμάντωρ. ¶Χαλκοκορυσταὶ, χαλκῷ καθωπλισμένοι. ¶Χαλκοκνήμιδες, οἷς σιδηρᾶ ἦσαν, ἢ χαλκαῖ αἱ κνῆμαι. ¶Χαλκοκορυστόν, χαλκῷ ὡπλισμένον.
Χ αλκόκρας, τὸ χαλκόκροτον νόμισμα. ¶Χαλκόκροτος, ἡ ῥέα διὰ τὰ κύμβαλα. ¶Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν. ¶Χαλκόλοφον, ἱπποχαίτην, τὸ ἐπικνάστημα τῆς περικεφαλαίας, ἢ δὲ ἱππείων τρι

χῶν κεκόσμηται. ¶Χαλκὸς, ὁ σίδηρος καὶ νόμος ἀκίνητος. ¶Χαλκοπαρεῖος, χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσης.
Χ αλκόποδας, ἰσχυρόποδας. ¶Χαλκοῦν, πινάκιον, ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου παρ᾽ ὃ θηρ. ¶Χαλκοτύποις, χαλκοπλήκτοις. ¶Χαλκοῦς, τὸ παρ᾽ ἡμῖν τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον. ¶Χαλκοχιτώνων χαλκοθωράκων, ἢ ἰσχυροθωράκων. ¶Χαλκόδοντας στόλοις. χαλκοῖς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα. ἃ τινὲς ἐμβόλια. ¶Χαλκόνωτος, ἠγγερασμένος. ¶Χαλκοτύρα, κέραμός τις.
Χ άλυβοι, ἔθνος τῆς σκυθίας, ὅπου σίδηρος γίνεται.
Χ αλυβδικὴ, τῆς σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα.
Χ αλυβώνιος, εἶδος οἴνου ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς συρίας.
Χ ελωνέοντα, λύραις. ¶Χελώνη κιθάρα, ἀπὸ τῶν ὀστράκων χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται. ¶Χαλῶσα, χάσκουσα.
Χ αμαδύται, κοχλίαι. Χάμαζε, χαμαὶ, χαμάδις χαμάδις, τὰ αὐτά. ¶Χαμαιδὶς, χαμαὶ χεῖν καταβάλλειν. ¶Χαμαιευνάδες, οἱ σύες ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτοῖς. πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. ἀππίων δὲ ὅτι βόθρους ὀρύσσει, ὃ οἱ χαμαὶ κοιτῶντες. ¶Χαμεῶνας, στίαρ, ἢ τὰ ἐκ στέατος τικτόμενα. ¶Χαμαίζηλα, ταπεινὰ ξύλινα.
Χ αμαίζηλοι εὐτελεῖς. ¶Χαμαιλέων, ζῷον ᾠοτόκον καὶ πεζόν. ¶Χαμαιπετεῖ, ταπεινῷ ἢ χαμαὶ κειμένῳ.
Χ αμαιπετῶς, ὅς τε μὴ εἰς τοὔδαφος ῥίπτεται. ¶Χαμερπῶς, χαμαιζήλως, ἢ εἰς τὰ γήϊνα ῥέπων. ¶Χαμαιτύπη, πόρνη ἄδοξος. ¶Χαμαιτυπιῶν, τῶν πλουσίων συνουσιῶν, ὅτοι πορνειῶν. ¶Χαμερπὴς, γεωργὸς, ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος. ¶Χαμετυρὶς, ἡ πόρνη. ¶Χαμευνὰ, ταπεινά. ¶Χαμευνεῖ χαμαικοιτεῖ. ¶Χαμεύνη, στιβὰς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλινίς. καὶ χαμεύνιος ὁ χαμαὶ κοιμώμενος. ¶Χαμεύνιον, κλινίδιον πενιχρόν. ¶Χαμηλὸν, χαμαίζηλον. ¶Χαμόθεν ἐκ τῶν χαμαί. ¶Χαμοκοίτης, ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώμενος. ¶Χαμὸν, καμπύλον. ¶Χανὰ, κόσμησις.
Χ * αναβὶς, ἅλως. ¶Χάναι, ἀνοῖξαι στόμα. ¶Χαναάμ. σάλος. ¶Χανακὲς, ἐπιεικές. ¶Χανάκτιον, τὸ μωρὸν διωξεῖς. ¶Χαμᾶσθαι, χασμᾶσθαι.
Χ ανδάνειν χωρεῖν. δέχεσθαι. ¶Χανδὸν, πολὺν καὶ ὅσον δυνατὸν καὶ ἀθρόως ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι πλατύ. ¶Χανδὸν πιεῖν κεχηνότας καὶ ἀθρόως πιεῖν ὅλῳ στόματι.
Χ ανεῖ, φυλάσσει, ἀνοίγει. ἀπαγγελεῖ. ¶Χανηδὸς, τὸ ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα. ¶Χάνοι, χάσμα ποιήσοι. ¶Χάνοι εὐρεῖα χθὼν, εὐρὺ χάσμα ποιήσειεν ἡ γῆ. ¶Χάνοιμι, εἴποιμι. ¶Χανὼν, στόμα, ἀνοίγων στόμα. ¶Χανύειν, βοᾶν. ¶Χανύσει, βίᾳ καλεῖ.
Χ άος, χώρησις, καὶ τὸ κενὸν ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι. ὁ σκότος. ¶Χαρὰ, ἡδονὴ, ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη.
Χ αράβδη, λίμνη σίτου. ¶Χαράδρα, χείμαρρος ποταμὸς, κατάγει δὲ οὗτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ κατασύρει. ¶Χαράδραι, αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. ¶Χαραδριὸς, εἶδος ὀρνέου.
Χ άρακες, τάφροι, καὶ ἀκανθώδη φυτά. καὶ οἱ κάλαμοι.
Χ αρακέαι. οἱ ἐν τοῖς χάραξι διατρίβοντες.

Φ υροῖ, μολύνει, ῥυποῖ. ¶ Φιρακές, ἐλαφροί.

Φ ύρσαι, μολύνω. ¶ Φυρτήτης. οἶνος. ¶ Φυρτίζεσθαι τὸ παίζειν συνεσχαμμένοις φυροῖς τοῖς ἱματίοις.

Φ υρτοῖσιν, εἰκαίοις, συμπεφυραμένοις, οἱ δὲ ἄλφιτα οἴνω διαλυμένα. συμπεφυρμένοις. ¶ Φὺς, γεννηθείς, βλαστήσας. ¶ Φύσα, φαρέτρα καὶ ἰχθῦς ποιὸς ἐν τῷ νείλῳ γενόμενος. οἱ δὲ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ ἀὴρ, ἢ ἀσκός.

Φ ύσα, τὰ πνευματώδη, ἐσπέρτηται. ¶ Φυσακτὴρ, ἀργὸς ποιός τις ποπανώδης. ¶ Φυσαλλίδες, φυσητήρια. αὐλοί.

Φ ύσας, γεννήσας, ἢ τοὺς ἀσκοὺς πληρώσας. ¶ Φύσασθαι, γεννῆσαι. ¶ Φυσητὸς, συρμὸς, φύσει δὲ σκληρόν.

Φ ύσει, βλαστήσει, ἀληθῶς φύει. ¶ Φυσητὴρ, ὁ τῶν κητωδῶν ἰχθύων αὐλός. ¶ Φύσιγγες, εἶδος σκορόδου, ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας, καὶ οἱ πρόβολοι τῶν ὀρνίθων. καὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα. ¶ Φυσίζωος, πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. ¶ Φυσικῇ, ποιότητι.

Φ υσίωσις ἔπαρσις, ὑψηλοφροσύνη. ¶ Φυσιολογεῖ, περὶ φύσεως διαλέγεται. ¶ Φυσιολογία, λόγοι φύσεως ἐξαγγελτικοί. ¶ Φύσιον, τὸ κανθήλιον. ¶ Φυσιούμεθα, ἐπαιρόμεθα, τυφούμεθα. ¶ Φυσιόων, φυσιῶν, ἀσθμαίνων, πνευστιῶν. ¶ Φύσις, γένος, οὐσία, προαίρεσις. ¶ Φυσίφρονες, πεφυσημένοι τὰς φρένας μάταιοι. ¶ Φυσιῶν, ἀέρων παχύς. ¶ Φύσκη, κοιλία καὶ τὸ παχὺ ἔντερον. ¶ Φύστη μάζα ἄτεχνος.

Φ υταλιαῖς, κήποις, ἢ ταῖς γονίμαις καὶ φυτευτικαῖς.

Φ υταλίδαι, γένος παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Φυταλίζειν, φυτεύειν, πληθύνειν. ¶ Φυταλιῆς. κήπου δενδροφόρου γῆς. ¶ Φυταλίμοις, φυτευτικοῖς γονίμοις.

Φ υτάλμιος ζεὺς, συγγενὴς, ἢ ζωογόνος. ¶ Φυτεύει, κατασκευάζει, γεννᾷ. ¶ Φυτηκόμος. σύνδενδρος τόπος.

Φ ύτιος, ἥλιος, ἢ ζεύς. ¶ Φύτλη. γέννα, γένεσις, γένος.

Φ ύτορες. γεννήτορες. ¶ Φυτοσμῶν, φευγόντων. ¶ Φυτοῦ. φύματος. ¶ Φύτρα, φύσις οἱ δὲ φυτήρια.

Φ ῦ. χειρί. ἐμπεφυκότως λίξοις* τῇ χειρί. ¶ Φύονται, γεννῶνται. ¶ Φυῶς, φύσει. ¶ Φῶ. εἴπω.

Φ ώγειν, φρύγειν. ¶ Φῷδες, φωΐδες, τὰ ὑπὸ πυρὸς ἐν σώματι γινόμενα ἐκ φυσήματος. οἱ δὲ τὰς φλυκταίνας. ¶ Φώκη, ζῶον θαλάσσιον. ¶ Φωκαῖς ὄνομα ἔθνους καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον. ¶ Φωκίων, ὄρνις ποιός. ¶ Φῶκος. κῆτος θαλάσσιον ὅμοιον δελφῖνι.

Φ ωλάδες, ἐμφωλεύουσαι. ¶ Φωλάδην, ἐμφωλεύουσαν.

Φ ωλάζει, ἐμφωλεύει. ¶ Φωλαΐδες, ὀστράκινα, τινὰ βρωμώδη. ¶ Φωλεὸν, διδασκαλεῖον, ἢ οὗ τὰ θηρία κοιμᾶται ἢ οὗ χορεύουσι καὶ διδάσκουσιν, οἱ δὲ σπήλαιον.

Φ ωλεύει, οἰκουρεῖ, κρύπτει. ¶ Φωλητηρίοις, φωλητήρια καὶ φωλεαὶ τῶν θηρίων καὶ ζώων οἶκοι. ¶ Φωλητὴρ, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καθεζόμενος ἀεί. ¶ Φωλὶς, ἰχθῦς ποιός. ¶ Φῶμεν. εἴπωμεν. ¶ Φωνασκεῖ φωνὴν ἀποτελεῖ. ἢ φωνῆς ἐπιτελεῖ. ¶ Φωνεῖ, λέγει. ¶ Φωνὴ, ἡ τοῦ ἀνθρώπου. ¶ Φωνήεις, λαλῆσαι δυνάμενος. ¶ Φωνήσας, εἰπὼν, λέξας.

Φ ωνεῖ λαλεῖ, λέγει. ¶ Φῶντα, λάμποντα. ¶ Φὼρ καὶ φῶρας, κλέπτας λῃστὰς κατασκόπους. ¶ Φωρὰ, κλοπή. ¶ Φωρᾷ, ζητεῖ. ¶ Φωραθεὶς, εὑρεθεὶς φανείς.

Φ ωραθῆναι, γνωσθῆναι, λεχθῆναι. ¶ Φωρᾶν. τὸ τὰ κλεψιμαῖα ζητεῖν, καὶ φωρεύειν. φώραι δὲ τὴν ἔρευναν.

Φ ωράσαντες, εὑρόντες τὰ κακά. ¶ Φωράσας, ἐλέγξας. ¶ Φωρᾶσθαι, ἐλεγχθήσεσθαι. ¶ Φωριαμὸς, κιβωτός. καὶ φωριάμων. ¶ Φωρίον, κλέμμα, καὶ θρόνου εἶδος. ¶ Φώριος, εἶδος μελίσσης. ¶ Φῶρος, κατάσκοπος. ¶ Φωρυτὸν, συρφετὸν, ἢ φρυγάνων σωρὸς ἢ βόρβορος καὶ ἀκαθαρσία. καὶ χόρτος ἐπὶ γῆς.

Φ ῶς, τὸ ὁρώμενον τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργηθὲν, καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ χαρά. ὀξυτόνως δὲ ὁ ἄνθρωπος. ¶ Φῶσαι φῶξαι, φρύξαι, θάλψαι. ¶ Φώσκει, διαφαίνει.

Φ ωστὴρ, θυρίς. ¶ Φωσφορία, ἑορτή. ¶ Φωσφόρος, φωτοδότης. λαμπρὸς ἀστήρ. ¶ Φώσσων, τὸ λινοῦν ἄρμενον. ¶ Φῶτα, ἄνθρωποι, ἢ ὄμματα καὶ θυρίδες.

Φ ωταγωγὰς, ὁ τὸ φῶς φέρων. ¶ Φῶτας, ἄνδρας ἀνθρώπους. ¶ Φῶτας ἐννέα, ἄνδρας ἐννέα.

Φ ῶτε, ἄνδρε δυϊκῶς. ¶ Φωτὶ, ἀνδρί. ¶ Φῶτες, ἄνθρωποι ἄνδρες. ¶ Φωτεύει. γεννᾷ. ¶ Φωτία, λαμπρία καὶ ὄμματα. ¶ Φῶτιγξ, αὐγὴ, σύριγξ. φλόγιος αὐλὸς. ὡς εἶδος σάλπιγγος. ¶ Φώτιον, προσφιλὲς ἡδύ.

Φ ωτισμὸς, αὐγὴ, τηλαυγές. καταυγάζομαι. ¶ Φωτολόγιον, τυφλὸν νεκρόν. ¶ Φωτῶν, ἀνδρῶν, φωτὸς, ἀνδρός. ¶ Φωτὸς, ἡμέρας. ¶ Φώψ, φάος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Χ Αβὸν, καμπύλον, στενόν. ¶ Χαβῶνες, σιτία ὀπτώμενα ὑπὸ ἀλεύρου. ¶ Χαδέειν χωρῆσαι.

Χ άδεν. ἐχώρησεν. ¶ Χάζει, προσδεῖται, χαλᾶται.

Χ άζειν, ἀναχωρεῖν, φυλάσσεσθαι. ¶ Χάζεο τῆλε, ἀναχώρει μακράν. ¶ Χάζεσθαι, ὑποχωρεῖν.

Χ άζεται, ἀναχωρεῖ. ¶ Χάζευ, ἀναχώρει.

Χ αζόμενον, ἀναχωροῦντα. ¶ Χαιὰ, ἀγαθή.

Χ αίνας, στέαρ. ¶ Χαίνει. ἀνοίγει τὸ στόμα.

Χ αιὸς, ἀγαθός. ¶ Χαίρετε, θαρρεῖτε. ¶ Χαίρειν, ἐρρῶσθαι, τὸ χαίρειν ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθέασιν. ἔστι δὲ καὶ ἀπαλλασσομένων προσαγόρευσις. χαίρειν ἐᾶσαι καταφρονεῖν. ¶ Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι

Χ αιρέτω λήρων, ἐρρύσθω. ¶ Χαιρηδόνα, τὴν χαράν. ¶ Χαιροσύνη, χαρά. ¶ Χαιρωθῆναι, ἐκπλαγῆναι. ¶ Χαῖται, αἱ κεχυμέναι τρίχες. ¶ Χαιτήεντος, κομήτου. ¶ Χαίτη, ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου θρίξ.

Χ αλαβεῖν, φοβεῖν, θορυβεῖν. ¶ Χαλᾷ, χαλάσει, καὶ πόδα. ¶ Χολάδες, τὰ ἔντερα, ἢ λιθώδεις.

Χ αλάδες, λιθώδεις ἐξέντερος. ¶ Χάλανδρον, κράββατον. ¶ Χάλαζα, σημεῖον θυτικὸν καὶ πάθος ἐπὶ τὰς σῦς. ¶ Χαλεπαίνει, δυσχεραίνει, ἀγανακτεῖ. ¶ Χαλαίρυπος. ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος.

Χ αλάρα, ἄλυσις. ¶ Χαλάμβειοι, ἵπποι ἀπὸ τόπου τῆς λιβύης. ¶ Χαλαργοὺς, τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν τῶν ὀνύχων, οἷον ποδαργοὺς, ἢ ταχύποδας. ¶ Χαλαρῶν, ὡραίων.

Χ αλαστραίων στομῶν, πόλις τῆς μακεδονίας καὶ λίμνη, ἔνθα τὸ χαλαστραῖον νίτρον γίνεται. ¶ Χαλδαῖοι, γένος μάγων πάντα γινωσκόντων. ¶ Χαλεπὰ τὰ καλὰ, σόλωνά φασι τὰ περὶ τὸν περίανδρον πυθόμενον εἰπεῖν. χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἀδύνατον τὸ

κύματος. ¶ Φρίκες, χέρακες. ¶ Φρίκη, ψύχος, τρόμος. ¶ Φρικνόν, φρικαλέον, δεινὸν, φοβερόν.

Φρικὸν, φρικῶδες, φοβερὸν, πάνυ δεινόν. ¶ Φρικωδέστερον, φοβερώτερον. ¶ Φριμάσσεται, σκιρτᾶ, ἐπιχειρεῖται. ¶ Φρυᾶται. βεβρυμμένη. ¶ Φρὶξ, ἡ ἐπιπολῆς ἀνωμαλία τοῦ κύματος. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς ὅταν ἄρχηται ἄνεμος πνεῖν. ¶ Φρίξας, ὑπὸ λόφῳ σκώμματι, ἀντὶ τοῦ αὐχμῇ ἄρτιος. ¶ Φρῖξαν ἔθειραν, ὀρθὴν ἔστησαν τὴν θρίχα. ¶ Φριξόλοφος, ὀρθοχαίτης. ¶ Φρίσσει, διεγείρεται, ἐξορθοῦται, δέδοικε, τρέμει.

Φρίσσει νῶτον, τὰς τρίχας ὀρθοῖ τοῦ νώτου, ἤγουν ἐγείρει.

Φρίσσει, φοβεῖται, δέδοικεν. ¶ Φροίμια. προοίμια, προρρήσεις ἀττικοί. ¶ Φρόκλος, περίπολος. ¶ Φρονεῖν, νοεῖν, διανοεῖσθαι. ¶ Φρονέω, φρονῶ, διανοοῦμαι.

Φρονέων, φρονῶν, διανοούμενος. ¶ Φρόνημα, βούλημα, θέλημα. ¶ Φρόνιμος, σοφὸς, διανοητής. ¶ Φρονηματισθεὶς, ἐπαρθεὶς τῷ φρονήματι. ¶ Φρόνιν, φρόνησιν τὴν καταφρόνησιν, ἐκδοτέον οὐ τὴν λέξιν ὥς τινες.

Φρόνις, φρόνησις, βουλὴ, διάνοια. ¶ Φρόνησις ἀκριβὴς, νοῦς πράττων καλῶς. ¶ Φροντίζει, μεριμνᾷ.

Φρόντις, ὄνομα τοῦ κυβερνήτου μενελάου, φρόντιν ὀνητορίδην.

Φροντισταὶ, φιλόσοφοι. ¶ Φροντιστήριον, διατριβὴ, καὶ τὸ οἴκημα σωκράτους καὶ τὸ σχολίον, καὶ μοναστήριον.

Φρονῶ, σωφρονῶ. ¶ Φροῦδα, ἀφανῆ. ἄφαντα, φρυγανώδη. ¶ Φροῦδος, πρόοδος δὲ οὗ τὸ οὐκ ἔρχεσθαι δηλοῦται. ὁ δὲ ἐληλυθὼς, ἔκδημος. ἀφανής. ¶ Φροῦδον ἄρδην. παντελῶς ἀφανὲς ὂν κεχωρηκὸς ἔρημον.

Φρουρὰ, φυλακὴ, στρατός. ¶ Φρουρεῖ, φυλάττει, ὁ προφυλάττει. ¶ Φρούριον, προφύλαγμα, προφυλακτήριον. ¶ Φρουρὸς. φύλαξ, σωματοφύλαξ.

Φρύαγμα, ἔπαρσις, μετεωρισμα, ὑπερηφάνεια.

Φρυάσσεται, ἐπιχειρεῖται, μεγαλοφρονεῖ, γαυριᾷ φρυάττεται. ἐπαίρεται. ¶ Φρύγανα, ὕλη λεπτὴ καὶ ξηρά.

Φρύγετρον, ξυλίδιον ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς. ¶ Φρυγία, ἡ φρύγωσις. ¶ Φρυγίνδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων. ¶ Φρύγιον, ξύλον ξηρόν.

Φρύγιον, ἰσόρκησον πέπαιχεν ἐπίχαρμος ἐν κωμασταῖς ἢ πικευόμενος. ¶ Φρύγιος, ξηρός.

Φρυκτὰ, ξηρὰ, ἰχθύδια εὐτελῆ. ¶ Φρυκτὸς, μάντις. κλῆρος σύμβουλος πυρσός. ¶ Φρυκτὸς δελφίς. κλῆρος, ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις μαντευόμενοι ἐν ὀλυμπίᾳ. ¶ Φρυκτωρία, πυρκαϊὰ πυρσεία. λαμπάς. καῦσις. ¶ Φρυνίχου πάλαισμα, ἐκφεύγειν τὰ φρυνίχου κακά. ¶ Φρύνος, βάτραχος ἢ παχύς.

Φρυνώνδας, πονηρούς. ¶ Φρὺξ, ἡ ἀπὸ φρυγίας ἐθνικόν. ¶ Φρουρεῖ. στρατεύεται. ¶ Φρυγὰ, ὁ φυγὴ, τροπὴ εἰς φυγάς. ¶ Φρεῶν. ἢ φρονίμων γυναικῶν.

Φῦ, ἔφυ, ἐφύτευε. ¶ Φυγὰς, ἐξορίας.

Φῦσις, φύσει. ¶ Φυγεῖν, φεύξειν. ¶ Φρυγμὸν, καῦσιν. ¶ Φυγόσκειν, φεύγειν. ¶ Φύει, γεννᾷ.

Φύεσθαι, βλαστάνειν. ¶ Φύζα, φυγὴ φόβος, ἀθυμία. δειλία. ¶ Φυζακινὴ, δειλή. ¶ Φυζακινὸς, δειλός. ¶ Φυγὰς, δειλός. ¶ Φυζάναι, φυγεῖν δειλιάσαι. ¶ Φύζηλος, δειλὸς φυγάς. ¶ Φυὴ, φύσις σώματος ἡλικία. ¶ Φύημα, κόπρος. ¶ Φυὴ, φύσεως, καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις. ¶ Φυκαρχέτλια, οὐκ ἀνικτά. ¶ Φῦκος, εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον. ¶ Φυκία, θαλάττια βρύα. ¶ Φυκιόεν, φυκία ἔχον, ὅ ἐστι πορφύρεον βαθύ. ¶ Φυκιοχαίτην. τὰ φαροχαίτην. ¶ Φυκὸς, τὸ προσβρασσόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῇ, ὅπερ ἔνιοι καὶ πράσον καλοῦσι, καὶ ἀκρωτήριον λιβύης, ὁ βρύα, ἡ φλακτά. ¶ Φυκτὰ, φευκτά.

Φυκτῆρες, φύλακες. ¶ Φυλιστιείμ, πίπτων πόματι, ἤγουν μέθῃ. ¶ Φυκοῦντα, φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς λιβύης, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον. ¶ Φυλάδε ἡ ἑκάτη. ¶ Φῦλα, ἔθνη, συγγενικὰ γένη. ¶ Φῦλα θεοῦ ἔθνη θεοῦ. ¶ Φυλακὴ, φρουρὰ εἱρκτή. τήρησις ἐντολῶν. πόλις θεσσαλίας περιοξυτόνως, ὀξυτόνως δὲ ἀγρυπνία.

Φύλαξ, φυλακτήρ. ¶ Φυλακτῆρες, φύλακες.

Φυλακτηρεία, παννυχίς. ¶ Φυλαρχία, τιμή τις.

Φύλαρχος, φυλῆς ἄρχων. ¶ Φύλαρχον. χορηγόν.

Φυλὰς, τὰς κατοικίας. ἀπογραφήσεις καὶ τὰ πέραποδα.

Φυλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ φυλήτης.

Φυλάσσειν, ἐπιτηρεῖν ἄλλοι δῶμα φυλασσέμεναι.

Φ * υλακὸς, ὁ λέξις παρὰ βλαίσῳ σημαίνει δὲ ᾠδήν.

Φυλέτης, ἐκ τῆς φυλῆς ὁ ὢν ὁμόψυχος.

Φυλείδης, φυλέως παῖς ὁ μέγης. ¶ Φυλίης, φυλία ἐστὶ εἶδος ἀγριελαίας. ἄλλοι συκῆς. οἱ δὲ εἶδος δένδρου ὅμοιον πρίνῳ. ¶ Φυλὴ, τόπος τῆς ἀττικῆς οὕτω λεγόμενος. ¶ Φυλίη, ἀγριελαία. ¶ Φυλὴ, τάγμα μέρος πόλεως. ¶ Φύλλα, τὰ τῶν δένδρων.

Φυλλάδες, οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες.

Φυλλὰς, ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα. ¶ Φύλλια, τὰ τῶν λαχάνων ἃ προστιθέασι τοῖς ὠνουμένοις ἄιολα τὰ φαῦλα. ¶ Φυλλιᾶν, τοπάζειν. ¶ Φυλλιάς. ἐκ λαχάνων. ὑπότριμμά τι σκευαζόμενον, ἐκαλεῖτο δὲ θεία φυλλίας δὲ, γένος ἰθακηνῶν. ¶ Φύλλιον, πέταλον, ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἄνθη. ¶ Φυλλεῖν, ἀδολεσχεῖν.

Φύλλεις, ἀλώπεκες. ¶ Φυλλίδες, τὰ τῶν ἀνθέων ἅ τινα φύλλα ἐκάλουν. ¶ Φυλλῖναι, ἀγῶνες, ἐν οἷς μὴ ἔστι θετὸν ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι καὶ εἶδός τι, κυκεών.

Φυλλὶς, ἡ στέμος τὸ πάλαι. ¶ Φυλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φυλῶν αἱρετοὶ, οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες. ¶ Φυλοκρινεῖν, τὰς φυλὰς διακρίνειν. ¶ Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φυλῇ διακρίνομαι. ¶ Φῦλον, ἔθνος. γένος.

Φύλοπις, πόλεμος, μάχη. ¶ Φῦμα, ψώρα, ὁ ἕτερον φῦμα. ¶ Φύματα, ψυδράκια ψῶραι. ¶ Φύντων, γεννηθέντων. ¶ Φῦξαι, φύξιν. φυγεῖν. ¶ Φύξηλιν, φυγάδα, δειλόν. φυγοπόλεμον. ¶ Φυξήλιδες, δειλούς.

Φυξήλιον, φυγαδικὸν βίον. ¶ Φυξή. φυγή.

Φυξίμηλα, δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφευγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων. ¶ Φύξις, φυγή. ¶ Φυομένας γεινομένας. ¶ Φυὸς, φύτευμα, γέννημα. ¶ Φύπαξ, ὅπερ ὑμεῖς βόμβαξ. ¶ Φύραμα, ζύμη, σπέρμα, ἢ ζημία.

Φυρᾶν, ζυμοῦν, ταράσσειν τὰ ἄλευρα. ¶ Φυραστὴς, ὁ ἡμεῖς φύραν. ¶ Φυρδήσκια, σκωλήκια. ¶ Φύρδην, ἀτάκτως, συγκεχυμένως. ἀναμίξ.

Φύρει, μολύνει μαλάσσει, μιγνύει.

Φύρεσθαι, μίγνυσθαι. ¶ Φυρκηλῖται τειχήρεις.

Φύρκος. τεῖχος. ¶ Φύρμα, κόπρος, ῥύπος.

Φυρμᾶται, πλάττεται.

Φυρμὸς. μολυσμὸς, ῥύπος, μίασμα.

Φ ολύνει, μολύνει, καταπίμπλησιν. ¶ Φονοὶ, οὕτω καλοῦνται, οἱ τόποι ἔνθα τινὲς αἰχμαλωτοῦνται. ¶ Φονᾶν, τὸ περὶ φόνον μαίνεσθαι. ¶ Φονίοις, φονοκτόνοις.

Φ ονὶς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Φόνος, ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος, καὶ αὐτὸ τὸ φονεύειν, ἢ αἷμα. ¶ Φονώντων, περὶ τὸν φόνον θρασυνομένων καὶ λυσσώντων. ¶ Φονῶσαι, φόνου ἐπιθυμοῦσαι. ¶ Φοξός, λιπόδερμος, ὀξυκέφαλος.

Φ ορὰ, πλημμύρα, σύστημα, καὶ ἡ τῶν μηχανικῶν ὀργάνων λαβή. ¶ Φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. ¶ Φοράδην, ὁ φερόμενος βαστ. μφ. ¶ Φορὰν, τὸ φέρεσθαι, τὴν ὁρμὴν κίνησιν. ¶ Φορβάδες, νομάδες, φορβάδες βοσκήματα. ¶ Φοράδην, πάντα φερόμενον.

Φ ορβάδων, νομάδων, βοσκημάτων. ¶ Φόρβαντα, ἰατρικὰ φάρμακα. ¶ Φόρβας ἀττικὸς ἥρως.

Φ ορβέα, ἕλκυστρον, περιστόμιον, καπίστριον. ¶ Φορβειὰ, ἡ αὐλητικὴ στομὶς, λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ.

Φ ορβὴ, βορὰ, τροφὴ, βοτάνη, βρῶσις. ¶ Φορβαίαν, περιστόμιον, καπίστριον. ¶ Φόρβια, φάρμακα, οἱ δὲ φόρβα. ¶ Φορμιόμενος, τρεφόμενος. ¶ Φόρβον, ἀπὸ τῶν θρεπτῶν. ¶ Φόρβυτα, οὖλαι ἤλεῖοι. ¶ Φορμένη, ὁ ἀραιότης. ¶ Φορέεσκον, ἔφερον, ἐβάσταζον ἐφόρουν.

Φ ορέσεται, οἰσεται. ¶ Φορεῖς, οἱ τὴν μεταλλικὴν ὕλην ἐκκομίζοντες παῖδες καὶ οἱ τῶν ἀσπίδων ἱμάντες ἢ οἱ φέροντες. ¶ Φορέεσθαι, φέρεσθαι. ¶ Φορεύμενα, φορούμενα. ¶ Φορεύουσι, φοροῦσιν. ¶ Φορῆες, οἱ βαστάζοντες ἢ φέροντές τι. ¶ Φορητὰ, ἀκτὰ, βαστακτὰ, ἃ δύναταί τις φέρειν. ¶ Φορηθεὶς, ἐνεχθέντες. βαστακρύς. ¶ Φορητὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγροῦ σῖτον.

Φ όριμος, λυσιτελής. ¶ Φορίνη, ἡ παρ' ἐνίοις πυρίνη.

Φ όριγγες τὰ ὕλινα. ¶ Φόρκες, χάρακες. ¶ Φορκὶς, μονόφθαλμος. ¶ Φορκὸν, λευκὸν. πολιὸν. ῥυσόν. ¶ Φόρμιγγι, τῇ κιθάρᾳ. ¶ Φορμίζειν, κιθαρίζειν. ¶ Φόρμιγξ, κιθάρα ἢ τοῖς ὤμοις φερομένη.

Φ όρμιγγα, μύρμηκα. ¶ Φορμὶς, σφυρίς. ¶ Φορμίων οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο κροτωνιατῶν. ¶ Φόρμιον, πλέγμα ψιαθῶδες, φορμίδιον. ¶ Φορμός. ἀγγεῖον τι πλεκτὸν ψιάθοις ὡς κόφινος. ¶ Φορμορραφούμεθα, ὡς φόρμοι καταρραπτόμεθα. ¶ Φορμοσήκον, παχύς. ¶ Φόροι, δημόσιοι ἀπαιτήσεις. ¶ Φορολογῆσαι, φόροις συνάξαι. ¶ Φορολόγημα, ὑποτελεῖς, λειτουργοί. ¶ Φορολόγος, ὁ ἀπαιτῶν τοὺς φόρους. ¶ Φόρος, ἡ τῶν χρημάτων καταβολὴ, ἢ νέον τέλεσμα. ¶ Φορτὸν, ἐγκεόμενον βαρύ.

Φ ορτικὰ, τὰ γελοῖα, καὶ τὰ ὑποβολίας σκώμματα.

Φ ορτὶς, φορτηγὸς ναῦς πλοῖον. ¶ Φόρτος, φορτίον.

Φ ορύκαια, ἄνυδρον ποιόν. ¶ Φορύνει, φυρᾷ, μολύνει, συγχεῖ. ¶ Φορύνετο, ἐμολύνετο. ¶ Φορύξαι, συγχέαι, φυρᾶσαι. ¶ Φορύξαντες, συγχέαντες, μολύναντες. ¶ Φόριξ, δακτύλιος ὁ κατὰ τὴν ἕδραν.

Φ ορυσσέσθαι, μολῦναι. ¶ Φορυτὸν ἄχυρα φρύγανα.

Φ ορυτὸς, φρύγανα ἄχυρα, ἡ ἀπὸ γῆς αἰρόμενος ὑπὸ ἀνέμου χόρτος. ¶ Φορυτώδης, συρφετὸν, βόρβορος, ἀκαθαρσία. ¶ Φορωνεὺς, ὄνος βασιλικός.

Φ ορυσᾶ, κιθαρίστα. ¶ Φοσαλίδι, στομασκεῖ.

* Φουαξίξιον, ὁ ἐστὶ ἐπὶ χώρας στομασκία τῶν μελλόντων μαστιγοῦσθαι. ¶ Φοῦιξ, σφύριγξ. ¶ Φοῦσκος, ὀξυκέφαλος. ¶ Φοῦκα, ἀλώπεκες. ¶ Φουλίδιον, περὶ θηνῶν χορός. δωριεῖς. ¶ Φυλλόμενοι, πιλλόμενοι δωριεῖς. ¶ Φύρκος ὁ χόρτωμα. ¶ Φόως, φῶς, χαρὰ σωτηρία. ¶ Φόως ἐρέουσι, τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου σημαίνουσι.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Φ ράγματα, κατασκιάσματα. ¶ Φραγμὸς, θριγκὸς, ἢ καὶ ὁ νόμος. ¶ Φράδεν, ἔλεγεν. ¶ Φραδέων, ἑρμηνεύων. ¶ Φραδίος, συνετοῦ.

Φ ραδαῖσι, βουλαῖς. ¶ Φραδεύουσι, λέγουσιν.

Φ ράδμονες, ἔμπειροι, συνετοί. ¶ Φράδη, φράζε, λέγε.

Φ ραδῆσαι, συνιέσαι. ¶ Φραδμοσύνη, σκέψις, βουλὴ, νόησις. ¶ Φραδέως, φραστικῶς, φανερῶς.

Φ ράζει, δεικνύει, σημαίνει, λέγει. διηγεῖται, σκέπτεται διανοεῖται. ¶ Φράζεο, λέγε καὶ τὰ ὅμοια.

Φ ράζεται, φραζόμενος, φραζοίμην ὁμοίως. ¶ Φραστίζειν, σωφρονίζειν. ¶ Φραξάμενος, κλείσας, ὁπλισάμενος. ¶ Φράσαι, διανοήθητι, σκέψαι. ¶ Φράσαντας, εἰπόντας δείξαντας λέξαντας. ¶ Φρασθῆναι λεχθῆναι, δειχθῆναι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φρασίζων, διασκεπτόμενον εἰς ζωήν. ¶ Φράσμεσθα, προσέχομεν.

Φ ράσασθαι, φρασθῆναι, συνεῖναι. ¶ Φράσις, λέξις διάλογος, ἑρμηνεία, φράσις δὲ γένος ἀθήνησι.

Φ ρασάμενος, σκεψάμενος, νοήσας, λογισάμενος.

Φ ράσσεται, ἀσφαλίζεται, πληροῦται, αὐτέχεται.

Φ ράσον, εἰπὲ, λέξον. ἑρμήνευσον. ¶ Φρασσόμεθα, βουλευόμεθα, εἴπωμεν. ¶ Φραστῆρες, μηνυταί.

Φ ραστύς, σκέψις, ἔννοια. βουλὴ, φράσις. ¶ Φράτορας τοὺς τοῦ αὐτοῦ μετέχοντας φρατρίας, συγγενεῖς.

Φ ράτρισιν. ἑταίροις συμμάχοις. ¶ Φραχθέντες, ἀσφαλισάμενοι ἑαυτούς. ¶ Φρέαρ, πηγὴ, λάκκος.

Φ ρέαρ ὀρύττειν, σκιοθηρεῖν, οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰώθασι τὰς μεσουρανήσεις λαμβάνειν καὶ σκιοθηρεῖν ἐκ τῶν φρεάτων. ¶ Φρεάρριοι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς.

Φ ρεάτεια, τὰ βαθέα ὀρύγματα. ¶ Φρεατύπανα, ὄργανα τινὰ παρὰ πολυβίῳ. ¶ Φρείατα, φρέατα.

Φ ρεναπατᾷ. χλευάζει. ¶ Φρεναρίοις, φρενήρεις.

Φ ρένες, ἔννοιαι, φρονήσεις. ¶ Φρένας ἴσας, ἴσας φρένας, οἷον ἡρμοσμένας συμφώνους. ¶ Φρενεῖν, φρονεῖν, διδάσκειν. ¶ Φρεμπάρωσις, βλαψίφρων.

Φ ρένες, μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τὸ ὑπὸ τῷ ἥπατι κείμενον, τὸ διάφραγμα τοῖς στήθεσι. ¶ Φρενήρης, ἀστίφρων.

Φ ρενοβλάβεια, ἡ τῶν φρενῶν βλάβη. ¶ Φρενὶ, διανοίᾳ. ¶ Φρενοκλοπεῖ, ἐξαπατᾷ. ¶ Φρενὸς ἔκστασις, ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὤν. ¶ Φρενοῦν, φρονεῖν, διδάσκειν νουθετεῖν. ¶ Φρενοῦται, νουθετεῖται. ¶ Φρενώσας, παραλογισάμενος ἀπατήσας. ¶ Φρενώσει, νουθετήσει. ¶ Φρενοπτήριον, παραίνεσις. ¶ Φρεσὶ, διανοίαις. ¶ Φρεσὶν ὁρμαίνοντα, διανοούμενον.

Φ ρεώρυχοι, γένος ἀθήνησιν, ἢ οἱ τὰ φρέατα ὀρύσσοντες.

Φ ριμᾶται, φριμάσσεται. ¶ Φρὶν, φρένα, διάνοιαν γνώμην. ¶ Φρίζει, φοβεῖται. ¶ Φρητὴς, ἀδελφός. ¶ Φρητία, στόμα φρέατος. ¶ Φρήτρα καὶ φρήτρη, φρατρία, συγγένεια, πατρικὴ γενεὰ καὶ στιβάδος καὶ συσσίτια. ¶ Φρίκα, λεπτοκυμία. ἡ ἀρχὴ τοῦ

Φ λέως, τὸ φλέσμα. ¶ Φλεγύαι, ἔθνος ὑβριστικὸν καὶ ἀσεβές. ¶ Φλέσμας, ἀετός. ξανθὸς ὀξύς. ¶ Φλεγόμενον, καιόμενον, λαμπρυνόμενον. ¶ Φλεγυρά, ὑβριστικὴ λαμπρά. ¶ Φλέγειον, βλάπτειον. ¶ Φλεγυροῦ, βλαβεροῦ. ¶ Φλεδονεῖ, αἰσθάνεται, φλυαρεῖ, καὶ φλεδονεύεσθαι τὰ αὐτά. ¶ Φλεδονώδη, φλύαρα. ληρώδη. ¶ Φλέδων, φλυαρία καὶ ὁ ἀλαζὼν εὐήθης

Φ λεῖ, γέμει. εὐκαρπεῖ πολυκαρπεῖ. ¶ Φλέβημα, φλυαρία. ¶ Φλέξαι, κατακαῦσαι. ¶ Φλέοντας. φλυαροῦντας, ἢ φλυαροῦντας. ¶ Φλεός, βασκανία, φθορά, καὶ ὁ αἴλιος φλοιός. ¶ Φλέψ, μώλωψ, καὶ τὸ ἀναλοῦν ἐν τῷ σώματι. ¶ Φλέω. Διονύσου ἱερόν

Φ ληδῶντα, ληροῦντα. ¶ Φληναφᾷ, φλυαρεῖ, μωρολογεῖ. ¶ Φλήναφοι, μωρολόγοι. ¶ Φλήναφος, φλύδος, λῆρος, μωρολόγος. ¶ Φληναφῶντα. φλυδοῦντα

Φ λῆφος, φλύδος. ¶ Φλιδᾷ, χλιαρά. ¶ Φλιάς, τῆς θύρας παραστάδες. ¶ Φλιδᾶν, σήπεσθαι.

Φ λιδάνει, διαπίπτει διαρρεῖ. ¶ Φλιδόωντο, διέσπον το, ἐτέμνοντο. ¶ Φλιδόνες, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις ἀνάσματα, ἢ ῥυτίδες τινὲς δὲ σφυγμοί. ¶ Φλιδόωσα ῥηγνυμένη. ¶ Φλίεθος, καρποφόρος. ¶ Φλιή, πρόθυρον ἢ παραστὰς τῆς θύρας. ¶ Φλιοῦς, ἡ τῶν καρπῶν ἐκχυσις. ¶ Φλίψεται, ἀποθλιβήσεται.

Φ λίψις, θλίψις. ¶ Φλόα, φλογερόν. ¶ Φλογερόν, θερμόν, λαμπρόν. ¶ Φλόγια, λαμπρά. φλογώδη. ¶ Φλογίδες, κρέα ὀπτά. διὰ τὸ φλογίζεσθαι.

Φ λεγμονή, ὄγκος πυρώδης συρρυέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενὲς σκευῶν μέρος τῶν ὑγρῶν, καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθός. ¶ Φλογίδια, αἱ κεγχρίδες δι' ἐλαίου σκευαζόμεναι. ¶ Φλογίνη, καυστική. ¶ Φλογίσαι, καῦσαι. ¶ Φλογμός. καῦσος, θερμασμός, καύσων, φλογισμός. ¶ Φλογμῷ, κατακαύσει, καταφλέξει

Φ λογόδερποι, ἄνθρακες. ¶ Φλογώδες, καυστικόν.

Φ λογόλευκον, ἐρυθρόλευκον. ¶ Φλογώματα, τῶν ἄρτων τὰ ἐπικεκαυμένα. ¶ Φλοιὰν τὴν κόρην τὸν θεὸν οὕτω καλοῦσι Λάκωνες. ¶ Φλοιδᾶν, πεπρῆσθαι.

Φ λοιδούμενος, ταραττόμενος. ¶ Φλοινόν, φλοιόν.

Φ λοιόν, τὸ λέπος τοῦ ξύλου. ¶ Φλοῖσβος, τάραχος, ἀφρός, ταραχή. ¶ Φλόμος, πίασος. ἢ καὶ αὐτὸ ἐλλυχνίοις χρῶνται, ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς. ¶ Φλονίδες, λεπίδες. ¶ Φλόξ, ἡ τοῦ πυρός, καὶ ἄνθος τι.

Φ λουάζει, φλυαρεῖ, ληρεῖ. ¶ Φλούκτος, εἶδος ῥόφημα τος. ¶ Φλοῦς, φλοιός, λεπύχανον, λεπυρόν.

Φ λυάκια, τὰ ψυδράκια. ¶ Φλύαξ, μέθυσος, μεθυστής, γελοιαστής. ¶ Φλύαρος, φαῦλος, εὐήθης.

Φ λυάσει, φλυαρεῖ. φλύει. ¶ Φλυδᾶν, διαχεῖσθαι.

Φ λύεις, δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς. ¶ Φλύζει, ἀναζεῖ. ¶ Φλύζειν, ἀναζεῖν, φλύζεσθαι. ¶ Φλυήσιος, ὀξέως, καὶ μήν τις. ¶ Φλυκτά κακὰ σχέτλια.

Φ λύκταινα, τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα γενόμενον ἐν τῷ σώματι. ¶ Φλύον, βιβλίον καθαρόν. ¶ Φλύσαι, ἀποβαλεῖν, ἐμέσαι, ζέσαι. ¶ Φλυσός, στοιβή, οἱ δὲ φλοιός. ¶ Φλύασει, ἐρυγγάνει. ¶ Φλυστέδος, μαινομένη.

Φ οβεῖται. φεύγει, κνίζεται. ¶ Φόα, ἐξανθήματα. ἐν τῷ σώματι. ¶ Φοβεῖ, κνίζει διώκει. ¶ Φοβερόν, δειλόν, ἔμφοβον. ¶ Φοβόρον, δηλητήριον.

Φ οβεύμενος, διωκόμενος. ¶ Φόβη, κόμη, χαίτη, θρίξ, οἱ δὲ ἐκτενισμένη ἀπὸ τοῦ Φοίβου, ὅ ἐστι καθαροῦ.

Φ οβῆσαι, σεῖσαι. ¶ Φόβος, φυγή. ¶ Φοβήστρος, ἔνθαν ποιήσας. ¶ Φοβηθείς, εἰς φυγὴν τραπείς. ¶ Φοίβα, ἀγὼν δρόμου. ¶ Φοιβάζει, μαντεύεται.

Φ οιβαζόντων, προλεγόντων. ¶ Φοιβάναι, λαμπρύναι, μαντεύσασθαι, κοσμῆσαι. καθῆραι, ἁγνίσαι καὶ φοιβάσαι ὁμοίως. ¶ Φοιβᾶσθαι, καθαιρεῖσθαι.

Φ οιβητεύειν, χρησμῳδεῖν. ¶ Φοιβήτεια, καθάρσια.

Φ οῖβοι, Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν δυσειδῶν. οἱ δὲ καθαρούς.

Φ οῖβος, καθαρός, λαμπρός. ἁγνός, ἀμίαντος.

Φ οίνια, ἐρυθρά. ¶ Φοίνια, πυρρά. ¶ Φοινίκι, ἐρυθρῷ βάμματι. ¶ Φοινικελίκτην καὶ λόγον ἀλαζόνα ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. ¶ Φοινικίοις, γράμμασι, Σοφοκλῆς ποιμέσιν, ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοίνικος κεκομικέναι. ¶ Φοινικήϊα, γράμματα, ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀκταίωνος φασὶν ὀνομασθῆναι αὐτά.

Φ οινικεντα. λεπιδωτὸν ὁ ἀπαρίων φασί, οἱ δὲ φόνιον, ἢ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικόν, ἢ φονευτικόν. ¶ Φοινικάδες αἱ ῥάφανοι ὑπὸ Εὐβοέων.

Φ οίνικες, γένος τι ἀθήνησιν. ¶ Φοινίκια, Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τινός. ¶ Φοινικέλικτον, ἀπατηλόν. ¶ Φοινικόϊον, πυρρόν.

Φ οινικοῖδες, αἱ ἀνεμῶναι ἡ πόα, οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύματα. ¶ Φοινικιστής, παρὰ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως, ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην μεταφέροντα φοινικιστὴν βασίλειον. ¶ Φοίνια, κύναρος πυρρά.

Φ οίνικι φαεινόν, φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον.

Φ οινικολόφοιο, ξανθοῦ λόφου. ¶ Φοίνικος ἔρνεος, περιφραστικῶς τὸν φοίνικα. ¶ Φοινίκης, ὅπλον ἐρυθρόν. ¶ Φοινικοβάλανα, τὸ τράγημα, καὶ εἶδος ἀμπέλου. ¶ Φοινικόεσσα, πυρρὰ τῷ χρώματι, ἐρυθρά.

Φ οινικόλεπτον, ἴσον τὸν πανέλοπα, τὸ ὄρνεον, τὸν ἀπὸ ξάχιλον ἐπὶ πᾶν φοινικοῦν, ἡ δὲ λέγνη παρέλκει.

Φ οινικοῦν, πυρρόν, κόκκινον αἱματῶδες. ¶ Φοινίκυρος, ὄρνις ποιός ἐστι ὁ ἐρίθακος. ¶ Φοινίκοις μάστιξι διὰ τὸ τὰ νῶτα φοινίσσειν. ¶ Φοινικόχλοις, ξανθόχλοις.

Φ οῖνιξ, τὸ δένδρον, Φοίνικος, νέον ἔρνος, καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ πυρρὸς τῷ χρώματι. ¶ Φοινίξαι, αἱμάξαι, βάψαι.

Φ οίνιον, φονόν, δεινὸν ἐρυθρόν. ¶ Φοινίασα, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Φοινίασων, βάπτων. ἐρυθρῶν.

Φ οίνικες, γλύφαι. ¶ Φοινιχθέντων, αἱμαχθέντων, αἱματωθέντων. ¶ Φοινόν, πυρρόν. ¶ Φοιτᾷ, ἔρχεται. βαδίζει, μαίνεται, περίεισιν, ἀφικνεῖται, διέρχεται, περαίνεται. ¶ Φοιταλέος, παράκοπος, μανιώδης. ¶ Φοίτης, ὁ κῆρυξ. παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ. ¶ Φοιτήσας, παραγενόμενος. ¶ Φοιτητός, μαθητής. ¶ Φοῖτος, μανία λύσσα. ¶ Φοιτῶν, ἀναστρεφόμενος. ¶ Φοιτῶντα, ἄνδρα μανίαις λυσσῶντα. λυσσήμασι. τὴν ἔμφρονα μανίαν. Φοιτρὸν ἔλεγον τουτέστι τὸν μετ' ὁρμῆς μεμηνότα. ¶ Φλέανδρος, νῆσος ἔρημος. ¶ Φαλιὰ πάθα, χρύσιππος δὲ καὶ τὸ σέλινον οὕτω καλεῖ. ¶ Φολίδες. αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. ¶ Φολίς, λεπὶς ἢ σύριγξ πλυκάλαμος.

Φ ολκός, στρακός, οἱ δὲ λιπόδερμον. ¶ Φόλυνδε, κύνες, οἱ πυρροὶ ὄντες μέλανα στόματα εἶχον, οἱ δὲ φυλακάς.

Φθονερός, ζηλωτὴς, ζηλότυπος. ¶ Φθόνος, πάθος [illegible] τῇ τοῦ πέλας εὐπραγίᾳ. ¶ Φθορά. ὄλεθρος.

Φθόης, φθίσις. ¶ Φθίνον, ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον.

Φθείρεται, ὀδύρεται. ¶ Φία, ἀπονία. ¶ Φιαρὸν, λαμπρὸν καθαρόν. ¶ Φιαρύνει, λαμπρύνει.

Φιβαλέα. εἶδος σύκων, καὶ ἡ συκῆ ὁμωνύμως. τινὲς δὲ ἰσχάδας. ¶ Φίβλα, πόρπη ῥωμαϊκόν. περόνη.

Φίκα, φίκα, σφίγγα. ¶ Φισκαλία, ἀπὸ ἑνὸς τῶν λυκάονος παίδων. ¶ Φιδάκνη, πιθάκιον μικρὸν στενόν.

Φιδίτια, συσσίτια. ¶ Φειδίαι. λιθοξόοι. ¶ Φειδωλός. ἐπιθυμητός. ¶ Φίδνα, ῥίζα, ὁ ἀχίλλειος καλούμενη. ¶ Φιαρὸν, καθαρὸν λαμπρὸν, ἁγνὸν ἱλαρόν.

Φικιῶν, προσθηβῶν. ¶ Φίλα, προσφιλέστατα.

Φίλαι, φίλησον. ¶ Φιλαίμων, φιλῶν τὸ αἷμα.

Φιλαίτατος, φίλος σφόδρα. ¶ Φιλαίτιοι, μεμψίμοιροι.

Φιλαίτιος, μεμψίμοιρος. ¶ Φιλακριβοῦντες μετ' ἀκριβείας διαχωρίζοντες. φιλακροάμονας. ¶ Φιλαλήθης, ὁ τὴν ἀλήθειαν φιλῶν. ¶ Φιλαλληλίαν, οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους. ¶ Φίλαξ, δρῦς, μέσος ἡλέιοι.

Φιλαπεχθημόνως, φιλομίσως. φιλοῦντα μισεῖσθαι.

Φιλαργυρία, φιλοχρηματία. ¶ Φίλατο, ἐφίλησεν. ἠγάπησεν. ¶ Φιλαῦρα, τὰ κακὰ τὰ ἄτοπα.

Φιλαυτία, τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτῷ ἀρέσκοντα πράττειν. ¶ Φίλαυτοι, οἱ ἑαυτοὺς φιλοῦντες. ¶ Φιλεῖ, εἴωθεν, ξενίζει, ἢ κατὰ ψυχὴν ἀσπάζεται. ¶ Φιλέσκομ, ἐξένισεν. ¶ Φιλεκκλήσιον, κηδεμονικόν. ¶ Φιλέντολος [illegible]. ¶ Φιλεόντων, φιλείτωσαν. ὡς τὸ ἔστων ἔστωσαν.

Φιλέοντος. φιλοῦσα. ¶ Φιλέρημοι, φιλερημοί οἱ τὸ ἔρημον φιλοῦντες. ¶ Φιλέριδες, οἱ ἀγαπῶντες ἐρίζεσθαι.

Φιλέταιρος, πρὸς φιλία κείμενος. ¶ Φιλέθνος, φιλοπαίγμων. φιλοπάλαιστρος. ¶ Φιληχίνα, παρὰ φνάς.

Φίληθεν, ἐφιλήθησαν. ¶ Φιλήμης, φιλίας. ¶ Φίλην, φιλίαν, ὅ τὴν προσφιλεστάτην. ¶ Φιλήρετμοι, φιλόκωποι, φιλοναῦται. ¶ Φίλησα, ἐξένισα. ἠσπασάμην.

Φιλήσια, φιλοτήσια, προσφιλῆ. ¶ Φιλησίαις, κλεπτοσύναις. ¶ Φιλήτης κλέπτης λῃστής. ¶ Φιλήτωρ, ἐραστής. ¶ Φιλητῶν, γένος κλεπτῶν. ¶ Φίλια. προσφιλέστατα. ¶ Φιλιάζετο. ἐχαρίσθη αὐτοῦ. ¶ Φιλίδα σύριγγα. ¶ Φίλιος, ὁ ἀπὸ ἑταιρείας κατ' εὐφημισμένον.

Φίλιπποι, μοιχοί. ¶ Φιλιστίδιον, νόμισμά τι. ¶ Φιλίων, ἀντὶ τοῦ φίλτερος προσφιλέστερος. ἐσχημάτισται δὲ τὸ μέτρον. ὡς τὸ καλλίων, ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα. ¶ Φιλόδικος, φιλοπράγμων.

Φιλοδώτῳ, λεπίδας ἔχοντι. ¶ Φιλόθακχος ἀρχή.

Φιλοθεάμων, φιλοθεωρητής. ¶ Φιλοθεάμοσι, φιλοθεωρηταῖς. ¶ Φιλοθηρσίδης, φιλοθήρσου παῖς.

Φιλοιφος, παιχνητής. ¶ Φίλοι, προσφιλέσταθοι.

Φιλοκαλία, φιλοῦσα τὰ ὡραῖα. ¶ Φιλοίστωρ, φιλῶν ἱστορεῖν. ¶ Φιλόκαλος, φιλόκοσμος. ¶ Φιλοκέρτομε. φιλῶν σκώπτειν. ¶ Φιλοκηδὴς, ὁ κηδεμονικός. ¶ Φιλοκνήμιδες, φίλοπλοι. ¶ Φιλοκρινεῖν, διαιρεῖν. ¶ Φιλοκτέανος. φιλοκτήμων φιλοχρήματος. ¶ Φιλοκτεανώτατε, φιλοχρηματώτατε.

Φιλοκτήμων, φιλοχρήματος. ¶ Φιλολάμπαδος, ἡ ἄρτεμις. ¶ Φιλολέγγος, ἀσκητής, πολυλάλος.

Φιλολόγος. λάλιος, λάλος. ¶ Φιλομειδὴς. φιλόγελως.

φιλῶν τὰ μειδιάματα ἱλαρά. ¶ Φιλομηλείδης. οἱ μὲν, κύριον ὄνομα. πολλάκις δὲ παρωνυμικῷ τύπῳ κυρίως δηλοῦται ὡς εὐριπίδης ἡρακλείδης. ¶ Φιλομύθῳ πεπλασμένῳ λόγῳ. ¶ Φίλομ, προσφιλές.

Φιλόνεικος, μάχιμος, φίλερις, φιλονεικία γὰρ ἡ μάχη.

Φιλοπευστεῖν, ἀκούειν μανθάνειν, ἐρωτᾶν. ¶ Φιλοπευστοῦντα, ἡδέως ἀκούοντα, ἢ ἐρωτῶντα. ¶ Φιλοπονός, φιλεργός. ¶ Φιλοπονία, σπουδαῖα ἔργα. ¶ Φιλόπονος, φιλεργὸς σπουδαῖος. ¶ Φιλόπυστος, φιλοπράγμων. ¶ Φιλόσοφος, ὁ πάντων πειραθεὶς φιλομαθὴς φιλόστοργος. φιλότεκνος. φιλοσόφους δέ φασι λυδοὺς, τοὺς κιθαριστὰς ἢ μουσικούς. οἱ ἀρχαῖοι σοφοὺς καὶ φιλοσόφους καὶ σοφιστὰς ἔλεγον. ¶ Φιλόστροφος, εὐμετάβολος. ¶ Φιλοσύμμαχος, φιλολοίδορος, μάχιμος.

Φίλος, ὁ προσφιλής. ¶ Φιλότης, φιλία ἡ συνουσία.

Φιλοτησία, πρόποσις ἥν μετὰ τὸ δειπνεῖν ὑπὲρ φιλίας

Φιλοτήσια ἔργα ἀφροδίσια τὰ συνουσιαστικά. ¶ Φιλοτιμεῖται, μεγάλα φρονεῖ, ἐπαίρεται, πλουτεῖ.

Φιλοτιμία, δωρεά κενοδοξία. πλοῦτος μεγαλοφροσύνη.

Φιλότιμος, ὁ φιλῶν τιμᾶν μεγάλως ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεσθαι. ¶ Φιλοτιμούμενοι, δαψιλῶς τιμῶντες.

Φιλοτίμως, φιλοδόξως πλουσίως, μεγαλοψύχως δαψιλῶς. ¶ Φιλοφρονοῦμαι, δεξιῶς καὶ προθύμως εἰσδέχομαι, ἢ ἀποδέχομαι. ¶ Φιλοφροσύνη. προθυμία. διάθεσις, σπουδή, ἀγάπη. παρὰ τὸ φίλα ἢ φίλια φρονεῖν. ¶ Φιλοχωρῶν. τὴν χώραν ἀσπαζῶν. ¶ Φιλοψευδής, ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν. ¶ Φιλόψυχον, εὔψυχον.

Φίλτατα. τὰ ὄμματα καὶ προσφιλέστατα. ¶ Φίλτατοι, φιλικώτατοι. ¶ Φίλτρον, φιλία. ¶ Φιλυδρία. φιλεῖ τὸ ὕδωρ. ¶ Φιλύρινον, ἀσθενές. ¶ Φιλυρόμ, εὐώδης ἐλαφρόμ. ¶ Φιλωνίδας, ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ φιλωνίδης. ¶ Φίλως, ἡδέως. ¶ Φίλως χ' ὁρόωτε, ἡδέως ἂν βλέποιτε. ¶ Φιλωψ, κρήνη, ἢ φίλος.

Φιλοτερίς, κασσιτερίς. ¶ Φιλώτατα. φίλτατα.

Φιλώτατος, φίλταρος. ¶ Φίμα, κημός. παραστόμιον φιμός. ¶ Φιμοῖ, δεσμεύει ἐμφράττει, ἄγχει, ἐπιστομίζει. ¶ Φιμοῖ, δεσμοῖ. ¶ Φιμοῦν. δεσμεύειν ἐπὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φὶν, αὐτοῖς. ὁ αὐταῖς. ¶ Φίνακα, δρῦμ.

Φίνεται, συντιθεῖ. ¶ Φίσκος, δημόσιον ταμεῖον πολύχρημον. ¶ Φισκοσυνήγορος, ὁ ταμιείων συνήγορος.

Φίτρον, μέτρον, μάταιον, ῥάδιον, καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥινίου τὸ κοῖλον, καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου παρὰ τὸ φύεσθαι.

Φίτυ, φυτὸν, φύτευμα. ¶ Φίτυμα, τέκνον, γέννημα.

Φιτύσατο, ἐγέννησεν. ¶ Φλᾷ, θλᾷ, μαλάττει, συντρίβει. ¶ Φλαδιᾶν, θλαδιᾶν, μαλάττειν, τύπτειν.

Φλᾶν. μαλάσσειν πληγαῖς. ¶ Φλανύαρεῖ, φλυαρεῖ, ληρεῖ. ¶ Φλασμός, τύφος. ¶ Φλασμένος. τετυφωμένος. ¶ Φλάσσας, θλάσας. ¶ Φαυλικῶς, ἁπλῶς.

Φαῦρα, φαῦλα. κακά. πονηρά. κοῦφα ἀσθενῆ.

Φλέβαι, νεῦρα τινὰ αἵματος δεκτικά. ¶ Φίλιππος, στόμα χειρῶν ἢ λαμπάδος. ¶ Φλέγει, καίει, λαμπρύνει.

Φλέγλα, ὁ νῦν πελλήνη. ¶ Φλέγεται, καίεται, λαμπρύνεται. ¶ Φλέγμα, φλόξ. καῦσος. παρὰ τὸ φλέγειν. ¶ Φλεγμαίνει, ὀγκοῦται, φυσοῦται.

Φλέγματι, ἢ φλέγματα ἔχουσα. ¶ Φλεγματώδη, ἐν κρίματα ἐπὶ φλοιοῖς. ¶ Φλεγμός, τὸ αἷμα.

Φ εισῶν. ποταμὸς περὶ Λίσσου, ὃ ἑρμηνεύεται στόμα κόρης· παρὰ δὲ ἕλλησι γάγγης. ¶ Φεῖσαι, ῥῦσαι, σῶσαι.
Φ ελγύνει, ἀσυνετεῖ, ληρεῖ. ¶ Φελλάντας, λίθος σκληρὸς ἀπὸ τόπου. ¶ Φελλεῦον, ἐπὶ πλέον. ¶ Φελλεὺς, τὸ δυσεργὲς χωρίον. ¶ Φελλίνιοι, ὀροβάκχαι.
Φ ελλίνας, κοῦφος ἀπὸ τοῦ φελλοῦ. ¶ Φελλὸς, σκληρὸς τόπος καὶ δυσεργὴς, καὶ ἐπιπολῆς πετρώδης. ἢ φλοιὸς δένδρου, καὶ ξύλον ἐλαφρὸν, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φελλεὺς καὶ τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα. καὶ ἀλαζών.
Φ ενάκας, ἀπατεῶνας. ¶ Φέναξ, χλευαστὴς ἀπατεὼν, ψεύστης, πλάνος. ¶ Φενεὸς, φονέα πόλις ἀρκαδίας. ¶ Φεννίδα, παιδιὰν σφαίρας. ¶ Φεννίον, ἡ μηδικὴ ὁδός. παμφύλιοι. ¶ Φεννὶς, εἶδος παιδιᾶς μετὰ σφαίρας. ¶ Φεννος, θάνατος. ἐνιαυτός.
Φ ραὶ, πόλις θετταλίας. ¶ Φεραία, ἀθηνᾶ ξενικὴ θεός. οἱ δὲ τὴν ἑκάτην. ¶ Φεραυγὲς, κατάλαμπρον.
Φ έρβειν τρέφειν βόσκειν. ¶ Φέρβεται, τρέφεται.
Φ έρβητας, νομεῖς. ¶ Φερβόμενος, τρεφόμενος.
Φ ερέγγοις, φέρων τὸ βιβλίον, ἢ τῇ βίβλῳ ἐμφερομένοις.
Φ ερέγγυος, ἀξιόπιστος. ἐγγυητὴς καὶ βεβαιωτής. ἔγγυος, βέβαιος. ¶ Φερέγγυον, βέβαιον, δυνατόν.
Φ έρειν, λαμβάνειν. βαστάζειν ὑπομένειν. ¶ Φερεκλέα, τὸν ἄδωνιν. ¶ Φερέοικος, ὁ κοχλίας, ἔνιοι ζῶον ὅμοιον πελῆ ὑπὸ δρυσὶ ἢ ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς μεῖζον. ¶ Φερέσβιος, ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον φέρων καὶ σώζων, ἢ ζωοποιός. ¶ Φέρεσκον, ἔφερον.
Φ έριστος, ὄνομα κύριον. ¶ Φέριστε, βέλτιστε κράτιστε, ἐξοχώτατε ἀγαθέ. ¶ Φέρμια, ἃς ἔνιοι ἀσκίλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα οἷον σπυρίδια. ¶ Φερνὰς, προῖκας, δῶρα νυμφικὰ, ἀπὸ τοῦ φέρειν φερνὰς καὶ πάντα τὰ φερόμενα. ¶ Φερνὴ, προὶξ, δῶρα νυμφικά. ¶ Φέροντο. προσεφέροντο.
Φ ερρεύει. ἀποφέρει. ¶ Φερεφάττιον, τόπος ἐν ἀγορᾷ.
Φ ερσεφόνεια, ἡ τῆς δήμητρος θυγάτηρ, ἡ φέρουσα τὸ ἄφενος, τουτέστι τὸν πλοῦτον. διὰ τὸν καρπὸν ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν.
Φ ερτάζει, φέρει. ¶ Φέρτατος, ἀγαθώτατος.
Φ έρτε, φέρετε. κατὰ συγκοπήν. ¶ Φέρτατον, κράτιστον, ἀγαθώτατον. ¶ Φέριστον, βέλτιστον.
Φ έρτερον, κρεῖσσον. ἀπὸ τοῦ φέρειν βέλτιον. ¶ Φέρτρον, φορεῖον, καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη. ¶ Φέρεφυς, ἄθλος θούειοι. ¶ Φέρων, λαμβάνων. ¶ Φερώνυμος, ἀληθεύων τῷ ὀνόματι. ¶ Φετμαῖς, ἐντολαῖς παραγγελίαις. ¶ Φεῦ, σχετλιασμοῦ ἐπίρρημα.
Φ εύγει ἀποδιδράσκει, ἀντὶ τοῦ εὐθύνεσθαι ὡς καὶ φεύγειν κλοπῆς, ἢ μοιχείας φαμέν. ¶ Φευκτὰ φεύξιμα. ¶ Φευκταῖοι, ἀποτρόπαιοι. ¶ Φεύξεσθαι, φεύγεσθαι. ¶ Φεῦ φεῦ, ἴσον τῷ οἴμοι. ¶ Φεψάλυξ, φέψελος, σπινθὴρ. ἄνθραξ. ¶ Φηγαιεὺς, δῆμος αἰγηίδος. ¶ Φήγινος, δρύϊνος. ¶ Φηγὸς, ἡ δρῦς.
Φ ηλανὸς, ἀφρονός. ¶ Φηλῶσαι, ἀπατῆσαι, φθεῖραι ἀπολέσαι. ¶ Φηκημόθρεπτον, ὑπὸ ὀλύνθου ἐπὶ συκῆς τεθραμμένον. ¶ Φήληξ, ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμμένον σῦκον. ¶ Φῆ, εἶπεν, ἔλεγεν.
Φ ηλήτης, λῃστής. ¶ Φῆλον, ἀπατηλὸν, ληθαργὸν κακοῦργον, ἐπίβουλον. ¶ Φηλωθεὶς, ἀπατηθείς.
Φ ηλωθῆσαι, ἀπατηθῆσαι. ¶ Φηλώσομεν, ἀντὶ τοῦ

βοήσομεν. ¶ Φήματα, ῥήματα. φάσματα.
Φ ημάσομεν, βοήσομεν. ¶ Φήμη, ἀκοὴ ὀνομασία.
Φ ημὶ, λέγω, ὑπολαμβάνω. ¶ Φημίζεται, μαντεύεται. λέγει. ¶ Φημὶς, φήμη, κληδὼν, φωνὴ, λόγος.
Φ ῆν. εἶπεν. λέγων. ¶ Φήνας, δείξας, φηνάσης, δειξάσης. ¶ Φήνη, ἀετοῦ εἶδος. ¶ Φανὸν, λαμπρόν.
Φ ήνωσι, δείξωσι. ¶ Φῆρα, θῆρα εἶπεν. ¶ Φῆρες, οἱ κένταυροι αἰολικῶς. ¶ Φηρεία, θηρεία αἰολεῖς.
Φ ῆρος, ἡ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή. ¶ Φὴς λέγεις ὑπολαμβάνεις. ¶ Φῆσθα, λέγεις, ἔφησθα. ¶ Φήξομαι, λέξομαι, βοήσομαι. ¶ Φητὼ, σύριγξ.
Φ θαίημεν, φθάσομεν. ¶ Φθὰν. ἔφθασαν δὲ τοπολλὸ τοὺς ἱππέας οἱ πεζοί. ¶ Φθάνει, καταλαμβάνει, προλαμβάνει. ¶ Φθατήσῃ, φθάσῃ. ¶ Φθεῖ, θνήσκει.
Φ θαρτὸν, θνητόν. ¶ Φθιάδος, θετταλικῆς.
Φ θιμένων. ἀποθανόντων. ¶ Φθίνει, ἀναλίσκει.
Φ θινόπωρον, ὅ ἐστι μετὰ τὸ θέρος ἢ νόσος. ¶ Φθεὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, καὶ μέρη τῆς νεὼς πρὸς τῇ πρύμνῃ καὶ ἰχθύς τις. ¶ Φθεῖρα φθειρίασιν. ¶ Φθείρεται, πλανᾶται ἀπόλλυται. ¶ Φθειροκομίδης φθειρῶν γέμων.
Φ θεῖνος, φθαρεῖνος. ¶ Φθειρῶν ὄρος πιτυῶδες ὄρος διὰ τὸ πληθύνειν ἐν αὐτῷ πίτυσι. τῶν γὰρ στροβίλων τὰ ἔνδον φθεῖρας καλεῖσθαι. ¶ Φηρσί: κενταύροις.
Φ θήσονται, διαφθαρήσονται. ¶ Φθῆ, ἔφθασεν.
Φ θίη, φθάσῃ πρότερος. ¶ Φθῆναι, φθάσαι, προλαβεῖν. δεῖξαι. ¶ Φθήσεται, καταλήψεται, φθάσῃ, καὶ φθία πόλις θετταλίας. ¶ Φθιακὸν, τμητικόν.
Φ θίη. φθίσει. ¶ Φθίμενοι, θανόντες. ¶ Φθίμενος, φθαρεὶς, θανείς. ¶ Φθίνα, ἡ ἐρυσίβη καὶ εἶδος ἐλαίας. ¶ Φθινὰς ἁμέρα, τὴν ἱσταμένην τρίτην τριμήνιον λέγει. ¶ Φθινάσμασι, φθίσεσι: ¶ Φθίνοντος, λήγοντος παυομένου, ἀναλισκομένου. ¶ Φθίνοντος μηνὸς, λήγοντος τοῦ μηνός. φθίνων δὲ μὴν καλεῖται ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος μέσος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος. ἱστάμενος δὲ μὴν, ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως πέμπτης. ¶ Φθινόντων, φθειρομένων. ¶ Φθινόπωρον, ὁ ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης αὐγούστου μηνὸς, ἕως τῆς πεντεκαιδεκάτης δεκεμβρίου, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας αὐγούστου, ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας δεκεμβρίου.
Φ θινύθειν, φθείρεσθαι, τήκεσθαι. ¶ Φθινύθουσιν, εἰς φθίσιν ἄγουσιν. ¶ Φθινύθουσι, φθείρονται.
Φ θίνουσαν. ἐλαττουμένην. ¶ Φθίοι, οἱ ὑπὸ πρωτεσιλάῳ τεταγμένοι. ¶ Φθεὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπός.
Φ θίσις, ἡ λεπτὴ ἀπὸ φθίσεως. ¶ Φθίσεσθαι, θανεῖν.
Φ θισήνορα, ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείρουσα, ἢ τὴν ἀνδρείαν
Φ θισκὸς, φθισικός. ¶ Φθίσει, ἀπολέσει.
Φ θίσθαι, ὀλέσαι. ¶ Φθισίμβροτος. ἀνθρωποκτόνος διαφθείρων τοὺς ἄνδρας. ¶ Φθίσων, εἰς φθίσιν ἄξων καὶ φθείρων καὶ φθερῶν. ¶ Φθίνοιτο θάνοιτο, ἢ ἔθανεν. ¶ Φθιτοὶ, φθαρτοὶ θνητοὶ, νεκροὶ. ἢ εἴδωλα
Φ θιώτην, θετταλικήν. ¶ Φθογγὴ, φθέγμα, ἡ φωνή.
Φ θόγγος, φθογγὴ φωνὴ καὶ τὰ ὅμοια.
Φ θόη, φθίσις, φθορὰ, λύμη. ¶ Φθοατήσει. φθάσει κτήσασθαι. ¶ Φθόϊς. πλακοῦς, καὶ τὰ πρὸς δεῖπνον ἀλληλεσμένα. καὶ τὸ ἀπορρέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου.
Φ θονεῖς, ζηλοῖς, βασκαίνεις.

Φ άλα, ἄκρα τῆς εὐβοίας. ¶Φάλλη, ἡ πεποιημένη ψυχή. ¶Φάλικα, ᾠδὴ πεποιημένη εἰς τὸν διόνυσον, τοῦ φαλλοῦ ᾀδομένου. ¶Φαλλικὸν, ὄρχημά τι, οἱ δὲ μέλος, ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδομένην. ¶Φαλλὸς, λευκὸς, ἢ βόλος ἐπὶ τὸν φάλλον τὰ ἐμμανῆον. ¶Φαλὸν, τὸ στερεὸν κύκλωμα τῆς στέρνης οἱ δὲ τὸν μετωρόν. ¶Φάλος, ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας, καὶ τετράφαλεια ἡ τέσσαρας κεφαλὰς ἔχουσα, ἔνιοι λευκὸς ἧλος, ἄλλοι ψελλὸς, ἄλλοι κωφός. ¶Φαλύγματα, ὑγράσματα. ¶Φαλύνει, λαμπρύνει.

Φ αλόσετη, καταῤῥήσσει, περιέρχεται. ¶Φαλωθεὶς παραξαπείς. ¶Φάμην, φήμην. ¶Φαμάξεις, φήσεις. ¶Φθιμένων, τετελευτηκότων. ¶Φάμεν, λέγομεν. ¶Φάμενος, εἰπών. ¶Φάμην, εἶπον.

Φ άμμη, ἄλφιτα. ¶Φαμμάσρια, τὰ ψαιστὰ καὶ ἑορτή τις. ¶Φὰμ, ὑπέλαβον λέγειν. ¶Φάναι, εἰπεῖν.

Φ αναῖος ἀπόλλων. ἀχαιὸς ὀμφαλη. παρὰ χίοις οὕτω λέγεται. ¶Φανᾶν, θέλειν. ¶Φάναοι, ἄρνες.

Φ ανας, ἐκλάμψας, ἢ τὰς ἐκλάμψεις. ¶Φανὸν, τὸ φαινόμενον. φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν. ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν. ¶Φαίνοντα, λάμποντα. ¶Φαντάζομαι, συκοφαντοῦμαι. ¶Φαντάζου δόμῳ, φαίνου. ¶Φαντάσας, δείξας. ¶Φαντασία, τὸ μὴ ὂν ἀληθὲς, ἀλλὰ σχήματι. ¶Φαίνητι, εἰπόντι. ¶Φαντίζοιτο, φαίνοιτο. ¶Φαίδρος, εἰπόντος, ἢ πλάτανος φανωτάτη, περιφανὴς λαμπρά.

Φ ανοτάτη, φωτεινοτάτη. ¶Φαοσκὶς, ζυγίς. ¶Φάος φῶς, ὄρθρου ἀνατολή. ¶Φάος ἠελίοιο, ἡ αὐγή.

Φ άπιν, τὴν ταφρίην. ¶Φαραξαῖον, τὸ φάραγξας τὸ κάλυμμα. ¶Φάραγξ, τάφρος κοίλωμα. ¶Φάραξι, κοιλάσι. ¶Φάρειν, ὑφαίνειν, πλέκειν. ¶Φαρσακιδάκη, μυρίκη. ¶Φάραγμα, φραγμός. ¶Φαρέτρα, βελοθήκη. ¶Φαρετρεὼν, τοξότης. ¶Φάρη, ἱμάτια νεφέλαι. ¶Φάρικον, φάρμακον σύνθετον θανάσιμον.

Φ αρινὸν, τὸ ἐρεοῦν. ¶Φάρις, ὄνομα πόλεως. ¶Φαρκάζει, κλέπτει. ¶Φαρκιδούμενοι, συνάζοντες.

Φ αρκὶς, ῥυτὶς ἡ ἐκ τοῦ γήρους γινομένη, ἢ ῥίζα περὶ ῥυτίδας ποιοῦσα, ἢ σολίς. ¶Φαρκίδων, ῥυτίδων, ἢ πόλις.

Φ άρκες, νεοσσοί. ¶Φάρκτου, φυλακὴν σκεύαζε.

Φ άρμακα, βοτάναι, χρώματα, καὶ πᾶσα πόα. ¶Φαρμακεύεται, σκευάζεται, ἀρτύεται. ¶Φαρμακίτης, ἀλδιφάρος. ¶Φαρμακίς, ἡ γυναικὸς φαρμακίδος, καὶ εἶδος φαρμάκου ἢ ἀκρίς. ¶Φάρμακοι, καθαρτήριοι περικαθαίροντες τὰς πόλεις. ἀνὴρ καὶ γυνή. ¶Φαρμακὴ, ἡ χύτρα, ἣν ἡτοίμαζον τοῖς καθαίρουσι τὰς πόλεις.

Φ άρμακον, ἡ ὑποστάθμη· ἄλλοι σύνθεσις ὃ κηδεύουσι τὰ ἱερὰ τῶν ζώων. ¶Φαρμακῶνες, τὰ βαφεῖα, διὰ τὸ τὰ βάμματα φάρμακα καλεῖσθαι. ¶Φαρμάξαι, ὀξῦναι. βάψαι. ¶Φαρμάξασα, ἀπατήσασα. ¶Φαρμάσσει, φαρμακεύεται, θεραπεύει, φαρμακεύει. ¶Φαρμάσσων, βάπτων στομῶν, στομοποιῶν, φαρμακεύων. ¶Φαρματτόμενος, κολακευόμενος, ἀλειφόμενος. ¶Φάρος, ἱμάτιον, περιβόλαιον, ἀκρωτήριον. καὶ νῆσος ἐν αἰγύπτῳ.

Φ άρος στελῶν, τὸ περιβόλαιον στελῶν. ἢ τὸ ἄρμενον.

Φ αροῦν, ἀροτρεῖν. ¶Φάρσος, ζόφος, κλάσμα, πλόδρυπιον ἀκρωτήριον. ¶Φαρύαιθρον, ὁ κατὰ τὰ προθύμια τόπος. ¶Φαρυγγίδα, ἀντὶ τῆς γαστριμαργίαν.

Φ άρυγξ, λάρυγξ, βρόγχος, στόμα. ¶Φαρυμὸς, τολμηρὸς, θρασύς. ¶Φαρῦδο, ὁμοίως. ¶Φαρύνει, λαμπρύνει. ¶Φαρῶσαι, ἀρόσαι, νεῶσαι, λαμπρυνθῆναι.

Φ άς, εἰπών. ¶Φάσκεις, συκοφάντει. ¶Φάσγανον, ξίφος, παρὰ τὸ φάσαι ὃ ἐστιν ἀνελεῖν. ¶Φασγάνεται, ξίφει ἀναιρεῖσθαι. ¶Φασγανιῶσαν, ἐξιφισμένην.

Φ ασγανίων, ἐξιφισμένων. ¶Φάσεις, ἐγκλήματα, συκοφαντίαι, ἢ ἐνυπνίων ὄψεις, λόγοι, φῆμαι. ¶Φᾶσθαι, λέγειν. ¶Φασιανοὶ, ὄρνις ποιοί. οἱ δὲ, γῆς ποντικοῖς φασίν. ¶Φᾶσις, ποταμὸς κόλχων. ¶Φασκάδες, ὄρνεις ποιοί. ¶Φασί, λέγουσι. ¶Φάσκει, λέγει. ¶Φάσκοντα, λέγοντα. ¶Φάσκος, τὸ ἐπὶ τῶν δένδρων γινόμενον. ¶Φασκώλιον, βαλλάντιον, φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. ¶Φάσκω, λέγω. ¶Φάσμα, φάντασμα, σημεῖον, τέρας.

Φ ασσοφόνῳ, τῷ τὰς φάσσας φονεύοντι. ἔστι δὲ εἶδος περιστερᾶς ὑπὸ τὴν τρυγόνα. ¶Φάτε, εἴπατε. ¶Φατὲ λέγετε. ¶Φατίζει, λέγει, χωρίζει. ¶Φατερὶς, εἶδος ὀρχήσεως. ¶Φάτης, ψεύστης. ¶Φάτις, φήμη, δόξα, λόγος, κληδών. ¶Φάτνη, καὶ ἡ τράπεζα, ἡ τῶν κτηνῶν, καὶ εἴ τι τῶν τοιούτων. ¶Φατνώματα, σανιδώματα. ¶Φατνωτῶν, σανιδωτῶν. ¶Φάρ, εἶπε, διενοήθη, ὑπέλαβεν. ¶Φαροὶ, τεθνεῶτες, ῥυτοί.

Φ αδὸς, ὁμοίως. ¶Φατὸν, τεθνηκὸς, ῥητόν. ¶Φατὸς στοιβὴ, φήμη. ¶Φάζαι, σύστημα. ¶Φατρεία, σύνταγμα, σύστημα. ¶Φάτνιον, τόπον ὕπαιθρον, ἐρείπιον φάνα. ¶*Φατῶζεν, γνῶθι. ¶Φαῦδαι, γένη σκυθῶν.

Φ αύειν, ποιεῖν. ¶Φαυίζειν, φρύγειν. ¶Φαῦλα, κακὰ δόλια εὐτελῆ. ¶Φαυλία, εἶδος ἐλαίας, οἱ δὲ τὰς λευκάς. ¶Φαύλια, μῆλα τὰ μεγάλα. ¶Φαυλίον, ἁδρὸν καλόν. ¶Φαυλί..., ὀρθός. Φαύλιος, ἰταλικὸς θεός.

Φ αυλίστρια, ἡ καταπελωτρία. ¶Φαῦλον, ἁδρὸν καλόν. εὐτελὲς, μέσον. μοχθηρὸν, ἀραιόν. ¶Φαῦλος, κακός, δόλιος, χαλεπός. εὐτελής· ἁπλοῦς καταγέλαστος.

Φ αύλως, ὁλοσχερῶς καὶ τὰ ὅμοια. ¶Φαῦνος, φαίνων αὐτόν. ¶Φαιὸν, ἀκανθῶδες φυτόν. ¶Φαυοφόροι, αἰολεῖς ἱέρειαι. ¶Φαῦρος, κοῦφος.

Φ αυσίγγες, αἱ ἐν ταῖς πτέρναις γινόμεναι ῥαγάδες, ἔνιοι τὰς ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γινομένας φλυκταίνας. δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ αἱμοῤῥοΐδας καὶ φλυκταίνας καὶ λαμπηδόνας. ¶Φαῦσις, φῶς, φέγγος, φωταυγία.

Φ αῦσμα, σπλάγχνα ἐκ σίτου πεποιημένα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν πεμμάτων. ¶Φαίων τῶν δυσμόρφων. ἐγένετο* ἠρέθιζεν. ¶Φέβεσθαι, φεύγειν. ¶Φέβομαι, φεύγω, φοβοῦμαι. ¶Φέβοντο, ἐφοβοῦντο, ἔφευγον.

Φ οβεῖ, διώκει, φεύγει. ¶Φοοψὶς, λαμπρὸν φαίνουσα.

Φ έγγουσαν, λαμπρύνουσαν. ¶Φέγγος, φῶς, ἡμέρας. φέγγος, σελήνης. ¶Φειά. πόλις θεσσαλίας.

Φ ειδαλφιτοῦσαι, φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι.

Φ είδεσθαι, ἐλεεῖν. ¶Φειδικόμισος, ἡ διὰ μαρτύρων πίστις. ¶Φειδὸς, φειδωλός. ¶Φειδοῦς, φειδωλίας. ¶Φειδῶ, τὸ φείδεσθαι. ¶Φειδώλιον, δίφος σφίλας, χόρρος. ¶Φειδωλὸς, φειδόμενος δαπανᾶν, σκνιφός. ¶Φείδων, ὄνομα κυρίου.

Ψωραλέοντα, ψωριῶντα. ¶ Ψωροπέταλοι, ἰχθύες εὐτελεῖς. ¶ Ψῶρος, παιδεραστής. ¶ Ψῶσαι, θάλψαι. ¶ Ψώματα, τὰ ἀεὶ σωνύμω ὑπακτὴν(?) ὁ λέξις τῇ βοιωτῶν διαλέκτῳ. ¶ Ψώχειν, ἀνακινεῖν, ἀνατρίβειν. ¶ Ψώχοντες, λεπτύνοντες, πλύνοντες, ἀναξαίνοντες. ¶ Ψώχω, λεπτύνω, πλύνω, ξαίνω. ¶ Ψωχὸς γῆ ψαμμώδης.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.
ΤΟ Ω ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ὢ θαυμαστικῶς, λίαν, οἷον, ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ. ¶ Ὢ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ. ¶ Ὦ ἄρθρον κλητικῆς πτώσεως, οἷον, ὦ ἄνθρωπε. ¶ Ὤα, τοῦ προβάτου ἡ μηλωτή. ὤα δὲ, τῶν ἱματίων καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος, καὶ τὸ περιστόμιον τοῦ ἱματίου.
Ὤας, τὰς κόμας, καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί. ¶ Ὤασιν, ὠσίν. ¶ Ὤατα, ὠτία, ὦτα. ¶ Ὠάσω, ἠίσω, ἀκούσομαι. ¶ Ὤαχει, χομένῳ, περὶ ἑαυτοῦ ἄχει κατάσχερς γινομένη. ¶ Ὦβοι, τόποι μεταλαμβρεῖς(?). ¶ Ὠβάλλετο, διωθεῖτο. ¶ Ὠβάρεις, τοὺς φυλέτας. ¶ Ὤβεα, τὰ ᾠὰ ἀργεῖοι, ἢ τὰ ἄργα ὦτα. ¶ Ὠβεοκόπτας, τοὺς ὄφεις ἀπὸ τούτου ὤβεα, ᾠόν, καὶ τοῦ προσικοῦ τὸ ἐντός.
Ὠβὼμ, πόλισμα μωαβιτῶν. ¶ Ὤβραρ, [illegible]. ¶ Ὤκνη(?), κνημὶς, ἀμάρη. ¶ Ὠγενίδαι, ὠκεανίδαι, ὠγὴν γὰρ ὠκεανός. ¶ Ὠγένιον, παλαιὸν, ἢ ὄρος τι. ¶ Ὠγὴν, ὠκεανός. ¶ Ὠγὴ, κώμη. καὶ φάλαγγος τὸ ἔσχατον ἢ τὸ ἄκρον. ¶ Ὤγκωσαν, ἐμετεωρήσαν. ¶ Ὤιγνυτο, ἀνεῴγνυτο. ¶ Ὠγύγια, ἀρχαῖα τείχη. ¶ Ὠγυγίη, ὄνομα τῆς νήσου Καλυψοῦς. ¶ Ὠγυγίου, παλαιοῦ ἀρχαίου μεγάλου πολύ. ¶ Ὤγυλλοντο, συνεκάμπτοντο.
Ὠγμὸς, φωνὴ μετὰ τοῦ ἐκβοηθῆσαι, ἢ μετὰ χειροτονίας.
Ὠδὴν, διάφραξις. ¶ Ὠιδαῖς, ὑμνῳδίαις, ᾄσμασιν.
Ὠδάκτατον, ἔδακνον, ἀπέβρωσαν. ¶ Ὠλιδάγμην(?), ὠνησάμην. ¶ Ὠλίξατο, ἐδίδαξεν. ¶ Ὤλλοσαν(?), ἀπώλοντο. ¶ Ὧδε, οὕτως, ἐνταῦθα, εἰς τοῦτον τὸν τρόπον.
Ὧδ' ἂν εἴη, οὕτω γὰρ ἂν εἴη. ¶ Ὧδ' ἄν, οὕτω δ' ἄν.
Ὠδεῖον, τόπος ἐν ᾧ πρὶν τὸ θέατρον κατασκευασθῆναι οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ ἠγωνίζοντο. ¶ Ὤιδηκα, ἐφροντισάμην. ¶ Ὧδ' ἂν, οὕτως ἄν. ¶ Ὧδ' εἶμι, ὧδ' αὐτή. ¶ Ὧδέ ποι, ὧδέ πως. ¶ Ὧδέ πως. θείῳ νεύματι, ἢ οὕτω πῶς τὸν τρόπον. ¶ Ὧδέ ποτε, οὕτω γάρ. ¶ Ὠιδή, ᾆσμα, ὑμνῳδία. ¶ Ὠιδηκώς, οἰδήσας, πεφυσημένος. ¶ Ὠδίον, φορτίον.
Ὠδῖνες, τοκετοί. ¶ Ὠιδήκας, ἀνοιδαινόμενος(?). ¶ Ὠιδικός, μουσικός. ¶ Ὠδίνει, πάσχει, λυπεῖται, τίκτει, ἢ ἐγκυμονεῖ. ¶ Ὠδίνησεν, ἐγέννησεν. ¶ Ὠδῖνες, πόνοι, ἀλγηδόνες. ¶ Ὠδίνων, κυημάτων τοκετῶν.
Ὠδῶν, ᾠδικῶν. ¶ Ὠιδῆσαι, ἐκ τοῦ ᾠδὴ μέρους. ¶ Ὤιδουν, ὠργιζόμην ἐν ἑαυτῷ, ἠγανάκτουν, ᾤμωζον. ¶ Ὠδύραντο, ἐθρήνησαν. ¶ Ὠδύσατο, ἐχολώθη, ὠργίσθη, ἐμέμψατο, ἤχθετο, ἐμίσησεν, ἐθυμώθη. ¶ Ὠδυσσίη, ὠδύνης, ὀργὴ, μέμψις. ¶ Ὤδυσσα, ἤχθετο. ¶ Ὧδ' ἄφαρ, οὕτω ταχέως. ¶ Ὤζωσε, σέσηπεν ὦζεσεν.
Ὠέται, πολῖται. ¶ Ὠέτο, ὑπελάμβανεν, ἐνόμιζεν.

Ὤϊετο δεῖν, ἐνόμιζε πρέπειν. ¶ Ὤζειν, βοᾶν. ¶ Ὤζεν, ἐβόησεν. ¶ Ὤζοντες, βοῶντες καὶ λέγοντες ὦ ὦ καὶ θαυμάζοντες. ¶ Ὦ ἴδος(?), ὦ φίλος. ¶ Ὠήθη, ἐνόμισεν, ὑπέλαβεν. ¶ Ὠθείχεα, ὠθεινοὶ, ὑπήνεμοι ὠθειμοι.
Ὠθεῖ, ἀναστρέπει. ¶ Ὠθισμός, ὠσμός, ἀναστροπή.
Ὠθήσας, ἀναστρέψας, ὤσας. ¶ Ὠθύλλετο, διενοεῖτο.
Ὢι, ἀντὶ τοῦ δὸ, ἢ ὦ τινι. ¶ Ὦιαι, ἄκραι, ἔσχαται, μηλωταὶ, λάσιαι. ¶ Ὤιγνυτο, ἠνοίγετο, ἀνεῴγνυτο.
Ὠιλάμ, ὠδήν(?). ¶ Ὠίδας, τὰς μικρὰς οἰκίδας.
Ὠιδηκώς, οἰδήσας, φυσήσας. ¶ Ὠίδας, οὐδός.
Ὤιζε, ἐπικάθητο. ¶ Ὠιζύος, ταλαιπωρίας. ¶ Ὠιζυρὰ, μοχθηρά. ¶ Ὤιε, πορεύεται. ¶ Ὠικέτευεν, ᾤκει.
Ὠκοδόμησεν(?), ᾠνοχόουν. ¶ Ὠΐσατο, ᾠήθη. ¶ Ὤιχα, ὠθεινὰ ὑπήνεμα. ¶ Ὤιχετο, ἐπεχέθη. ¶ Ὠίσθη, ὑπέλαβεν, ᾠήθη. ¶ Ὦ ῥᾶ, ὦ ἄρα, ὦ δήποτε.
Ὤιστο, προσεπλήχετο. ¶ Ὠίασαν, ᾤοθη, ἔδοξεν.
Ὦκα, εὐθέως, ταχέως, ὠκέως, ὀξέως. ¶ Ὠκαλέον, ταχὺ, ὀξύ. ¶ Ὠκαχίμενοι, λυπησόμενοι.
Ὠκεανίνης, κούρης [illegible]. ¶ Ὠκεανοῖο, πόρον τὸν ἀέρα εἰς ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀποχωροῦσιν.
Ὠκεανὸς, ἀὴρ, θάλασσα, ἢ ποταμὸς ὑπερμεγέθης, φασὶ δὲ καὶ ὁμώνυμον αὐτῷ ἐν Κρήτῃ. ¶ Ὠκέα, ταχέα. ¶ Ὠκέας, ταχεῖς. ¶ Ὠκέες, στρουθοὶ, ταχεῖς. εὐπρεπεῖς, κοῦφοι. ¶ Ὠκείλαντες, ὁρμήσαντες, προσπελάσαντες, προσπεσόντες. ἐξωκείλαντες, καὶ ὤκειλεν τὰ αὐτά. ¶ Ὤκεον, ᾤκουν.
Ὠκεῶν, ἁμαρτῶν, ἢ ταχέων. ¶ Ὠκέως, ταχέως.
Ὠκίδιος, ἐνώπια. ¶ Ὠκειάων, ταχυτάτων. ¶ Ὠκήεσσα, φθαρεῖσα. ¶ Ὤκιμον, βοτάνη εὐώδης, τὸ λεγόμενον βασιλικόν. ¶ Ὠκίμβαζεν, ἐτάραττεν, ἐθορυβεῖτο, ἐστρατεύετο. ¶ Ὤκιστον, τάχιστον.
Ὤκλαζεν, συνέκαμπτε τὰ γόνατα. ¶ Ὤκλασαν, τὰ αὐτά. τὰ γόνατα ἔκαμψαν. ¶ Ὠκλίνασαι, κλίνασαι. ¶ Ὠκειόωντο, ὠξύνοντο, ἐταχύνοντο.
Ὤκτειρεν, ἠλέησεν. ¶ Ὠκὺ, ὀξὺ, ταχύ. ¶ Ὠκυάλα πέζα, ὠκέα περαγωγούς(?), ὡς ὠκύαλος ναῦς.
Ὠκύαλος, ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους. ¶ Ὠκυαγής ἐπῳδῶν, ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανής. ¶ Ὠκυβόαι, ταχυμάχαι. ¶ Ὠκύθοον, πόα τις ἡ τρίφυλλος καλουμένη. ¶ Ὠκύμοροι, ταχυθάνατοι. οἱ ἀώρῳ θνήσκοντες θανάτῳ. ¶ Ὠκύνει, ταχύνει. ὀξύνει.
Ὠκυπέτα, ὀξέως πετόμενα. ¶ Ὠκυπόροι, ταχυπόροι.
Ὠκυπόροισι, ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσιν.
Ὠκύπορος, ταχέως πορευόμενος. ¶ Ὠκυπόρων, ταχυπόρων. ¶ Ὠκύπτερος, ταχέως πετόμενος, ἢ εἰς ὀξὺ ληγούσας πτέρυγας ἔχων. ¶ Ὠκυρόοι, ταχέα ῥεύματα ἔχουσιν. ¶ Ὠκυρόῳ, ταχέως ῥέοντι.
Ὠκὺς, ταχύς. ¶ Ὠκύσημον, ταχέως φανερόν.
Ὠκύτης, ταχύτης. ¶ Ὠκυτέρας, ταχυτέρας.
Ὠλέθριον, ἐφόνευον. ¶ Ὠλέκρανον, ὁ ἀγκών.
Ὠλέναι, οἱ πήχεις τῶν χειρῶν καὶ βραχίονες, καὶ ὠλέναι ὁμοίως. ¶ Ὠλένας, χεῖρας ἀγκάλας.
Ὠλενίαδε, ὡς ἄγραδε. ¶ Ὠλένιον κακὸν ἢ ἀλινό(?). ¶ Ὤλενος, πόλις ἀχαΐας. ¶ Ὠλέεσον, πῖνος. ¶ Ὠλεσίκαρποι, αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπόν. ἢ ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ.

γλωσσον. ¶ Ψηφῖδες, ψῆφοι μικροὶ λίθοι. ¶ Ψηφιζομένων, κρινόντων. ¶ Ψηφίσματα, γνῶμαι ἀρέσκουσαι. ¶ Ψῆφος, λόγος κρίσις ἀπόφασις παρὰ λαλιᾶς.
Ψηφοφορία. ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή. ¶ Ψηφῶν φροντίζων, ψηφολογικό. ¶ Ψήχει, καταμάσσεται, τρίβει, ξύει, σμήχει. ψύχει, πραΰνει. ¶ Ψόχει, πραΰνει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ψήχομαι, τὸ διακαστήρ. ¶ Ψηχρὰν, τὴν λεπτήν. ¶ Ψίαι, χαρά, γελοίασμα. παίγνια.
Ψιαδεῖν, παίζειν. ¶ Ψιάδες, ψακάδες, ῥανίδες, σταγόνες. ¶ Ψιάζει, ψακάζει. ¶ Ψίαθια, τὰ ἐν τοῖς ἀκατηνείοις ὑπὸ τῶν καθεδρῶν ἐπιστορνύμενα. ¶ Ψίαθος, ἡ χαμεύνη καὶ τὸ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος. ¶ Ψίαι ἀλώπεκες. ¶ Ψίακα, ψακάδα. ¶ Ψιαρόν. εὐώδες.
Ψίγναι, τεῖχος. ¶ Ψίδες, ψιάδες ψακάδες.
Ψιδεῖ, ὑποπιεῖ, βαδεῖ. ¶ Ψιδυνοὶ, διάβολοι, ψίθυροι.
Ψίεσα, εὐδαίμων, μακαρία. ¶ Ψίεντα, τὰ αὐτά.
Ψιζομένη, κλαίουσα. ¶ Ψίης, μακάριος, εὐδαίμων.
Ψῆναι, ψέξαι. ψῆσαι, ψωμίσαι. ¶ Ψιθία. εἶδος ἀμπέλου. καὶ μήλων τινῶν. ¶ Ψιθὴν, τὴν ἀπώλειαν.
Ψιθύρα, ἐξ ὧν τὸ συνώθησις καὶ ἥρωος ἀθήνησιν ὄνομα.
Ψιθυρίζει, εἰς τὸ οὖς ἠρέμα διαλέγεται. ¶ Ψιθωμίαν, λάκωνες τὸν ἀσθενῆ. ¶ Ψιλάς, πέζα κράσπεδον.
Ψιλὰ, τὰ γένεια σπανοπώγων. ¶ Ψιλαῖς, ἀκοσμήτοις.
Ψηλαφῶ, ἐρευνῶ, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ψίλακα. ψιλόν, λεῖον τάπιδον ἢ πλεκτόν. ¶ Ψιλάκωρ, τὸ ἐγγιστὴς χοροῦ.
Ψιλεῖς, οἱ ὕστατοι χορεύοντες. ¶ Ψιλίοις, πλαγίοις, ἢ στενοῖς. ¶ Ψιλίον, σπάθιον μακρὸν, οἱ δὲ ψέλλιον, ἢ εἶδος ἄνθους. ¶ Ψιλοδιτόρων*. βρώτη. ¶ Ψιλοκόρρης, φαλακρός. ¶ Ψιλὸν, γυμνὸν, ἔρημον, εὐτελές, ἄτριχον καὶ πᾶν ἀποδεδαρμένον. ¶ Ψιλὸς, στέφανος στενός. καὶ ὁ ἱππεύς. ¶ Ψιλοτάπιδες. αἱ καλούμεναι ὑποστρώματα καλά. ¶ Ψιλοῖς, γυμνοῖς, σφενδονισταῖς, τοξόταις. ¶ Ψίλωθρον, στολὴ, ἔνιοι μαδόν. ¶ Ψιμαρὸν, εὐδέων. ¶ Ψιλῶς, κούφως, εὐτελῶς. ¶ Ψὶν, αὐτοῖς, αὐτόν. ¶ Ψινάδες, αἱ ῥυάδες ἄμπελοι. ¶ Ψινάζει, ἀπορρεῖ, τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ φυλλορροεῖ. ¶ Ψίναθος, ἀγρία αἴξ. ¶ Ψινδεσθαι, κλαίειν. ¶ Ψίνθος, τέρψις. ¶ Ψινύθιον. φαῦλον.
Ψίσαι, ψωμίσαι. ¶ Ψίπος, ἀπώλεια. ¶ Ψίττον, ταχέως εὐθέως. ¶ Ψιττάζων, ψιττὰ ἐπιφθεγγόμενος ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα. ¶ Ψιττακίαι, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Ψιττία, ψωμία ἀττικοί.
Ψιφά, ἔψητα λεπτά. ¶ Ψιφάριον, ἴσιον, ὅτε δὲ ψίαθος, ἢ μικρὸν ὀρνιθάριον. ¶ Ψίχινα, ψωμία. ¶ Ψίχαι, αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων ψιχίαι.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ψόαν, ὀχεύτειαν: ¶ Ψόα τὸ μέρος τοῦ σώματος.
Ψόγια, ψοφρὰ καὶ οὐκ ἄξια ἀκοῆς. ¶ Ψοπρὰ, ὡς λίαν μεμπτά. ¶ Ψογερὸν αἰσχρὸν, μεμπτὸν ἐπίψογον. ¶ Ψόγξαι, ἀκοῦσαι. ¶ Ψόγος, κατάγνωσις. μέμψις ὄνειδος. ¶ Ψοδίον, σκολιόν.
Ψοθάλλειν, ψοφεῖν. ¶ Ψοθίον, αἰθαλώδες. ¶ Ψοθὸν, μέλαν, θόρυβος. ¶ Ψόθος, ψώρα, ἀκαθαρσία.
Ψόθωρον, αὐχμηρόν. ¶ Ψοθώα, ψώρα. ¶ Ψόιθησις ἀλαζών. ¶ Ψολοκαμπίαι, ἀλαζόνες, κομπασταί.

Ψολὸς. καπνὸς αἰθάλη. φλὸξ ἀσβόλη. ¶ Ψολῶσαι, ψιλῶσαι ῥινῆσαι. ¶ Ψόμμος, ἀκαθαρσία. καπνός.
Ψοδίαν, ψωλὴν, λάκωνες δὲ τὸ ἐνστόμαχον. ¶ Ψοφεῖ, κτυπεῖ, ῥήσσει. ¶ Ψοφοειδῶς, ταραχωδῶς.
Ψοφοδεὴς. δειλὸς κενοφόβος ὁ καὶ πρὸς ψόφους καὶ τὰ ἐλάχιστα φοβούμενος. ¶ Ψοφοδεῶ, τὸ ὅμοιον αὐτῷ.
Ψόφος, ἦχος κτύπος. ¶ Ψυγεῖα, ἀγγεῖα, ἐν οἷς ὕδωρ ψύχεται καὶ ὁ τόπος αὐτός. ¶ Ψυδνὴ χέρσος, ἀραιά. ὀλίγη. ¶ Ψυδρὰ ψευδῆ. ¶ Ψυδρὸν, ψευδές.
Ψυθιζομένων, τονθρυζόντων. ¶ Ψύθιον, ὀλιγοχρόνιον.
Ψύθος, ἀραιὰ ὀλίγη, ψιθυρίς. ¶ Ψυθυσταὶ. ψιθυρισταί.
Ψυθὸς, ψίθυρος. ψεῦδος. ¶ Ψυθωνίδες, διάβολοι.
Ψύαι, ἀλώπεκες, βασσαρίδες, καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφὺν σάρκες. ¶ Ψυκτὰ ὁ μὴ πολλῷ ὕδατι πεφυραμένη μάζα. ¶ Ψυκτὴρ ὃν ἡμεῖς ψυγία, καὶ εἶδος ποτηρίου.
Ψυκτηρίαι, οἱ ἀλσώδεις καὶ σύσκιοι τόποι. ¶ Ψυκτήριον, ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρα φαμέν. ¶ Ψύλλα, ψύλλαι θηλυκῶς. ἄλλοι δὲ ψύλλοι ἔθνος λιβυκόν. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωυφίου μικροῦ ἀρρενικῶς ὡς φησιν ἐπίχαρμος. ¶ Ψύλλακας τὰς ψύλλας. ¶ Ψύλλιον, πόα. ἔστι καὶ τὸ σπέρμα ὁμώνυμον. ¶ Ψυλλικοὶ, εἶδος κυνῶν ὀνομασθέντων οὕτως. ¶ Ψυλλικὸς γόης ὁ τῶν ψύλλων. οἱ δὲ ψύλλοι, ἔθνος λιβύης. ¶ Ψύλλος, τὸ παχὺ τὸ συνέχον τὸ τῆς κάπρου αἰδοῖον. ¶ Ψύξας, ἀμβλύνας τὴν ψυχὴν φυσήσας: ἄνεμον πνεύσας. πνεύσας. ¶ Ψύξασθαι, ῥιπισθῆ, ξηράναι. ¶ Ψύξασαι, πνεύσασαι ῥιπίσασαι. ¶ Ψύξουσι, ξηρανοῦσιν. ¶ Ψύξις, πνοή.
Ψυρίη, νῆσος μικρά. ¶ Ψύριος, ἀκάθαρτος, ἀπὸ ψύρης τῆς νήσου. ¶ Ψυρὶς, γῆ. λυπρὰ χέρσος.
Ψύττα, ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται.
Ψύφαρον, σκαφίον. ¶ Ψύττα, πρόχυμα. ¶ Ψύττει, πτύει. ¶ Ψυττὸν, πτύελον. ¶ Ψυχαγωγεῖ, παραμυθεῖται τὴν ψυχήν. ¶ Ψυχαγωγὸς, ὁ ἀνδραποδιστὴς, καὶ ὁ ἀπατεὼν, ὁ κατάγων τὰς ψυχὰς εἰς ᾅδου. ¶ Ψυχάζει, ἀναψύχει. ¶ Ψύχας, πνεύματα. ¶ Ψύχειν ἀνέμῳ, ξηραίνειν καὶ πνεῖν. ¶ Ψυχέμπορος. ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἀγοράζων καὶ πωλῶν. ¶ Ψύχεος ἱμείρων, κατὰ ψύξεως ἐπιθυμῶν. ¶ Ψυχὴ, πνεῦμα καὶ ζωΰφιον πτηνόν. ¶ Ψυχόλεθρος, ἀπώλεια ψυχῶν. ¶ Ψυχορραγεῖ, ἀποθνήσκει. ¶ Ψυχορρόφους, τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπινούσας.
Ψυχοῦλκος, πικρός. ¶ Ψυχουλκούμενοι, τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι. ¶ Ψυχρὰ, ἣν ἡμεῖς λεπτὴν λέγομεν.
Ψυχροκομψώματα. ψυχροφαντάσματα. ¶ Ψυχρὸν κακὸν ψύξεως αἴτιον. ¶ Ψυχρολογία, ψευδολογία.
Ψυχρολόγος, μηδὲν χρήσιμον λέγων. ¶ Ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσι. τὸν καταψύχοντα τὰ σώματα τοῦ ἀναιρέσεως. ¶ Ψυχρός. ἀσθενής. ¶ Ψωδαρέον, αὐχμηρόν.
Ψώθιον, τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου. ¶ Ψώθια, τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα καὶ τὰ ὑποκάτω. ¶ Ψώϊζος. ἄφοδος ὑγρὰ, ἡ νόθος δυσωδία. καὶ ἣν καλοῦσι μίνθα, οἱ δὲ αὐχμὸν ἢ μόλυσμα. ¶ Ψωία. σαπρα, δυσωδία. ¶ Ψώθη, γλῶττα. ¶ Ψωκεῖν, ῥάπτειν. ¶ Ψωλήκυθος, ὀνείδους ἄξιος. ¶ Ψωλὸν, τὸν ἀπεσκολυμμένον. ¶ Ψώμιγκες οἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες καὶ ὁ ἔγκαφος*. ὁ σῖτος φησὶ ψωμίσειν ἀπὸ τοῦ ζώου σχηματίζεσθαι. ¶ Ψωμιεῖ τρέφει. ¶ Ψώμιγξ, σφήκωμα. ¶ Ψωμοὶ μέρη.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ψαδάς. ψαγδᾶς μύρον ποιόν. ¶ψάγιον ἄγγεῖον. ¶ψάγιον, πλάγιον, λοξὸν ἐπικεκλιμένον. ¶ψάραλλα. ψύγματα. ¶ψάδαλα, ἡ κινάβαρις. ¶ψάδον, κάταντες. ¶ψαδυρὸν, ἀσθενὲς, μαδαρὸν, ψαθυρόν. ¶ψαιέναι, φθάσαι, κτίσαι.
ψ αθάλλειν, κνήθειν, ψηλαφᾶν. ¶ψαθρὰ, εὔθλαστα, σαθρὰ, ξηρὰ ἀσθενῆ, ψαθυρά. ¶ψαθία, ψωμία.
ψ αθύρματα, ἀποκόμματα. ¶ψαθυρὸς, εὔθλαστος καὶ τὰ ὅμοια. ¶ψαιδρὰ, ἀραιότειχα. ¶ψαιδρὸν, φαιδρὸν, ἀραιόν. ¶ψαιθὸν, ὑποφοινίσσον.
ψ αῖμα, ὀλίγον. ¶ψαινούζειν, δὲ ῥιπισμοῦ κατὰ ψύχειν γράφεται δὲ καὶ δραπισμοῦ. ¶ψαινύθιον, ψευδὲς, μάταιον, εὐτελές. φλύαρον. οἰκτρόν.
ψ αινύσαρ, διεσείσαρ. ¶ψαινῶντες, ψωμίζοντες.
ψ αίνυον, ἀχρεῖον. ¶ψαίνυσμα, ὀλίγον. ¶ψαινύσσειν, ῥιπίζειν. ¶ψαίρειν, τινάσσειν, ῥιπίζειν, ἀσθενῶς τι ποιεῖν, ψαίειν, σύρειν. ¶ψαῖσμα, στρυμ ὀλίγον. ¶ψαισὰ, ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. ¶ψαικάζει, ῥαίνει. ¶ψαίκαλον, ἔμβρυον, βρέφος.
ψ αικὰς, ψακὰς ῥανίς. ¶ψαικάλουχον. ἔμβρυον.
ψ ακαλοῦχοι, ψακάδας ἔχουσαι. εἰσὶ δὲ ἔμβρυα.
ψ ακελον, μέσα. ¶ψάκιον, ἀραιὸν, μακρόν.
ψ ακταν, τὴν ψωκτὴν μάζαν. ¶ψακτὴς, ψήκτρα.
ψ αλάγματα, ψηλαφήματα. ¶ψάλις, κιθαριστής.
ψ αλία, κρίκοι δακτύλιοι. ¶ψαλίδες, ἀψίδες τῶν στύλων. ¶ψαλίξαι, κεῖραι. ¶ψαλίοις ἵππων, χαλινοῖς ἵππων. κωλοτηρίοις. ¶ψαλίον, κωλυτήριον, χαλινός. ¶ψαλίθια, ψύγματα. ¶ψαλακάνθα, ἣν ἀδίαπορον δοκεῖ ποιεῖν. ¶ψαλακοῦν οὐκ αὐδρεύνηον. ¶ψαλάσσει, τινάσσει, ψηλαφᾷ, κινεῖ, ψαύει, ψάλλει, ἀφ' οὗ καὶ ἀψάλακτος, ὁ ἄψαυστος.
ψ αλὶς, ὁ ἀρμόζον, καὶ ἡ καμάρα, καὶ ταχεῖα κίνησις.
ψ άλλειν, ἄδειν ἄσματα. τίλλειν, κινεῖν. ¶ψάλιον, εἶδος χαλινοῦ. ψαλίττεται, ἀμιλλᾶται. ¶ψαλλὸς. ὕλη. ¶ψαλοίμην, βλαβείην. ¶ψάλτης. ὁ αὐλὸς ὁ δὲ γυνὴ ψάλτρια. ¶ψαλτὶς, κιθαριστής.
ψ άλτιγξ, κιθάρα. ¶ψαλύγων. ἔνιοι ψάλυκας τὰς λεγομένας ψυχάς. ἄμεινον δὲ τοὺς ἀσθενεῖς σπινθῆρας
ψ αμαθία αἰγιαλός. ¶ψάμαθος, ψάμμος, ἡ παραθαλάσσιος ἄμμος. ¶ψαμμακοσιογάργαρα πολλὰ ἀναρίθμητα ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων.
ψ άμματα, σπαράγματα. ¶ψαμματίζουσα, ψωμίζουσα. ¶ψαμμὴν, ἄλφιτα. ¶ψαμμοδύτης ἰχθῦς. ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσιν. ¶ψάμμος, ἡ παραθαλάσσιος γῆ ἄμμος. ¶ψαμισμὸς, ναυτιασμός. ¶ψανὸς, ψεδνός. ¶ψάρες, γένος στρουθοῦ.
ψ άρες, εἶδος ὀρνέου. ἄλλοι δὲ φασὶ τὴν λέξιν μηδαμοῦ κεῖσθαι. ¶ψάρες. εἶδος νεὼς τριήρους. ¶ψαρεῖς χοι, ψαροί. ¶ψαροί. ποικίλοι, εἶδος χρώματος.
ψ άρον, ποικίλον. σποδοειδές. ¶ψαστὸς, τὰ ψαιστὰ ῥοδα. ¶ψαταῖσθαι, προκαταλαμβάνειν. ¶ψατίσαι, προλαβεῖν. ¶ψαύειν, θιγγάνειν. ¶ψαύεται, ψηλαφᾶται. ¶ψαυγὲς, θορυβῶδες. ¶ψαυκρόποδα, κουφόποδα, ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντα. ¶ψαυκρόν, πάνυ κοῦφον, ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν. ¶ψαυκρὸς καλλωπιστὴς ταχύς. ἐλαφρὸς ἀραιός. ¶ψαλόεντα τὰ ἐν τῷ ψαύειν ἀπολλύντα. ¶ψαῦσαι, ἅψασθαι προσεγγίσαι. ¶ψαύσασθαι, τὰ αὐτά. ¶ψαυστὰ, ψαιστὰ ἀρχαῖα. ¶ψαύελος, κονιορτὸς φορητός, οἱ δὲ ψαυρός. ¶ψάφα, κνέφας. ¶ψαφαρὰ, ψαθυρά.
ψ αφαρόν. ξηρὸν, αὐχμηρόν. ἀσθενὲς, ἐλαφρόν. ¶ψαφαρὰ, νεφέλη σκοτεινή. ¶ψαφορὰ, ψαθορά.
ψ αφέα, ψωμία. ¶ψάφα, λόφοι ὑψηλοί.
ψ αφοτειβέων, πολὺ τοῖς λόγοις τειβομένων.

ΤΟ Ψ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ψὲ, ἀυρὶς, αὐτὰς, αὐτόν. αὐτὰ, αὐτῶν, αὐτὴν, αὐτοῦ ¶ψέγει, μέμφεται, ὑβρίζει. ¶ψέγος, τάφος καὶ ἐπιψέγην, ἐπικηδείην. ¶ψέδειν, ἐνδρέπειν φροντίζειν. ¶ψεδνὴ, ἡ θρὶξ, ἡ ἀραιόθριξ. ψεδνὴ δὲ ἐπενήνοθε, μαδαρὰ ἐπήνθει. ¶ψεδῖναι, λόγοι. ¶ψέδυρος, ψίθυρος.
ψ εδνὸς, μαδαρὸς, ἀραιόθριξ. ¶ψειαί, ἀλώπεκες ψῆφοι. ¶ψεάδης*, τῶν ἐλαιῶν τὸ ἀποπίασμα.
ψ ειμάτα, παίγνια. ¶ψέλευει. κραιπαλᾷ. ¶ψεινάζει, ἀπορρεῖ. ¶ψείρει, φθείρει. ¶ψεῖσαι, ψωμίσαι. ¶ψεκάδες, ῥανίδες, σταγόνες. ¶ψεκὰς, σταγών. ¶ψελλίζειν, ἀσήμως λαλεῖν. ¶ψεκτὸν, μεμπτόν. ¶ψελιστὴν, λίχνον. ¶ψελλὸς, ὁ τὸ στόμα παχύτερον λέγων. ¶ψελὸς, αἰθαλός.
ψ ελύναι, σπόνδυλοι. ¶ψευδάγγελος, ψευδῆ ἀγγέλλων. ¶ψέλλια, δακτύλιοι, * λύγαι. ¶ψευδέλμιον, ψευδής. ¶ψευδάμαξις, εἶδος ἀμπέλου ἤγουν εἰς ἀναδενδράδα ἔνθερος ἄμπελος, καὶ ὁ ψευδόπλωρος
ψ ευδοπιστήσειεν, ψευδολογήσειεν. ¶ψευδῆ, ἀπλόκοτα ἀπάται. ¶ψευδηγόροις, ψευδολόγοις. ¶ψευδὴς, ψεύστης. ¶ψευδεπίσταμεν, ψευδολογήσαμεν.
ψ ευδομυθεῖ, ψευδολογεῖ. ¶ψευδοραβδοθίαι. ψευδοραψῳδίαι. ¶ψεῦδος, ἀπάτη πλάνη. ¶ψευδοσελήνιον, ἡ ἀμαυρὰ σελήνη. ¶ψευδόνυμοι, ὄνειροι, ψευδολόγοι. ¶ψευσάμενοι. παραβάντες ἐπιορκήσαντες ἐπιορκήσαντες. ¶ψεύστης ἦς, ψεύστης εἶ.
ψ έφας νυκτὸς σκοτεινῆς. ¶ψεφαυγοῦς, σκοτεινοῦς.
ψ έφαις. σκοτεινοῖς. ¶ψεφάρεον, λυπρὸν, σκοτεινόν.
ψ εφνὰ, σκοτεινά. ¶ψεφὰς, σκότος. ¶ψέφος, καπνός. ¶ψέφει, δολοῖκαι, ἐνδρέπει, λυπεῖ, φροντίζει.
ψ ῆγμα, ξύσμα, ἢ μικρὸν θρύμμα κλάσμα. ¶ψηκεδὼν κονιορτός. ¶ψήκτρα, ξύστρα, σπάθη. ¶ψῆλαι, τίλλαι. ¶ψηλαφηκότιαμοι ψήλικες, τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογενεῖς. ¶ψὴν, εἶδος ζῴου μακροῦ συκοφάγον. ¶ψῆνες, κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα. ¶ψῆνας. τὰ σπέρματα τῶν ἀρρένων φοινίκων. ¶ψηνὸν, ἀραιόν. ¶ψηνὸς, ψεδνὸς ψιλός. ¶ψηνίζων, τοὺς ψῆνας λέγει τοὺς τοῦ μάντηλος. ἔστι δὲ ὁ ψὴν εἶδος ζώου ὅμοιον κώνωπι ὃ εἰσδύεται εἰς τοὺς ὀλύνθους τῶν σύκων καὶ πεπαίνει αὐτούς. ¶ψῆρες, εἶδος ὀρνέων. ¶ψηροπυρίτης, ἀπὸ πυρὸς ἄρτος οἱ δὲ πυρεφθής. οἱ δὲ κακός. ¶ψῆττα. ἰχθύδιον τῶν πλατέων, ἣ ψῆτταν τινὲς σκυδάλιον, ἢ βου

προσπγγίζει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Χειμφθῆναι. ἐμπε
λασθῆναι ἐκεῖ φθῆναι, ἀφορμῆσαι. ¶ Χρέμψαι, πλά
σαι. ¶ Χρόα, ἡ σῶμα, ἢ χρῶτα. ¶ Χροανθὲς, διφεγγέσ
Χ ροΐ, σώματι. ἐπιφανείᾳ. ¶ Χροιά, ἐπιφάνεια.
Χ ροϊζόμενον, λαμπρυνόμενον. ¶ Χρόμαδος, κρότος,
ψόφος. ¶ Χρόμη, φρυαγμός. ὁρμή, θράσος.
Χ ρόμις, εἶδος ἰχθύος. ¶ Χρόμιος. ὄνομα κύριον.
Χ ρόμοις, χρεμετισμοῖς. ¶ Χρόμος, ψύχος, ψόφος
ποιός. οἱ δὲ χρεμετισμός. ¶ Χρονίζει, διατρίβει.
Χ ρόνιον, ἀρχαῖον, ἢ μετὰ πολὺν χρόνον. ¶ Χρονιώτε
ρον, ὑπερχρονίζων. ¶ Χρόος, χρωτός. καὶ ἀπὸ χροὸς ἀπὸ
τοῦ σώματος δῆλον. ¶ Χροοσκεμμένος, τοῦ σώματος κο
ρεσθείς. ¶ Χρὸς ἄσαι, τοῦ χρωτὸς κορέσαι. ¶ Χροιά,
μακρά. ¶ Χιρωνάζει, καλεῖ. ¶ Χρυσαΐζεται, κοσμεῖ
ται. ¶ Χρυσαλλίς. ζῶόν τι. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ κάμπης γινο
μένην χρυσαλλίδα λέγουσι. ¶ Χρυσαμοιβός, ἀργυρο
γνώμων. ¶ Χρυσάμπυκας, χρυσοχαλίνοις χρυσο
μίτραις. ¶ Χρυσάμπυκες, χρυσόδεσμοι. ¶ Χρυσάμ
πυκος, χρυσοδέσμου χρυσοχαλίνου, οἱ δὲ χρυσοῦς δε
σμοὺς ἔχοντος παρὰ τὴν ἄμπυκα, ὅ ἐστιν ὁ τῶν τριχῶν
εἰς τὸ ἄνω ἀνάληψις. ¶ Χρυσάνθεμον. πόα. ἢ καὶ
χρυσάνθεμον. ¶ Χρυσάορον, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα
Χ ρυσάορος, χρυσοῦν ἄορ ἔχοντος ὅ ἐστι φάσγανον. μάχαι
ραν σπάθην. ¶ Χρυσεπήκεια, τὰ χρεία εἰς ἃ φοιτῶν
τες ἐλάμβανον ἱερεῖα ἐπὶ χρυσοκρούς. ¶ Χρυσαυγοῦν
τα ἀστράπτοντα, ἢ στίλβοντα. ¶ Χρυσέος, χρυσήλιος,
χρυσοκίθαρις, ἢ καλλιόμηλος. ¶ Χρυσότευκτος, ἐκ
χρυσοῦ κατεσκευασμένος. ¶ Χρύσεον σκῆπτρον ἔ
χων. αὐτὶ τοῦ ἀνδρὸς ὁ τειρεσίας περιφραστικῶς. ¶ Χρυσε
όπη, ἡ διὰ χρυσοῦ εἰργασμένη. ¶ Χρυσέῳ, τῷ χρυσῷ ἢ
λαμπρῷ. ¶ Χρυσῆ, ἐπίθετον τῆς ἀφροδίτης. ¶ Χρυση
λάκατος, καλλίτοξος. ἠλακάτη γὰρ ὁ τοξικὸς κάλα
μος. ¶ Χρυσήλατος, χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατε
σκευασμένος. ¶ Χρυσήνιος, χρυσᾶς ἡνίας ἔχων οἱ
δὲ καλὰς, ἢ καλλίδιφρος. ¶ Χρυσῆς ἀφροδίτης, τῆς κα
λῆς. ¶ Χρυσία, ὁ χρυσός. ¶ Χρυσίδα. τὴν χρυσῆν
φιάλην. ¶ Χρυσοπάνη, τὴν διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην.
Χ ρῶ, μολυσμῷ. ¶ Χρυσίς, ποτήριον, οἱ δὲ φιάλη χρυσῆ.
Χ ρυσίον. τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον. ¶ Χρυσίτις, λίθος ἡ κα
λουμένη βάσανος ἢ λυδία. ¶ Χρυσοκόλλα, βρῶμά
τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος, καὶ χρῶμά τι χλωρόμ.
Χ ρυσοκόλλητος, σφραγὶς χρυσοδακτύλιος. ¶ Χρυσό
λοφοι, δράκοντες. ¶ Χρυσολεπεῖς. χρυσᾶς λεπίδας
ἔχοντες. ¶ Χρυσοραγής, ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦν ἔχειν
Χ ρυσόθρονος, καλλίθρονος. ¶ Χρυσόρραπις, ὁ ἑρμῆς. ἀ
πὸ τοῦ ῥάβδου καλούμενος. ¶ Χρυσορραπίς, χρυσοβα
φές. ¶ Χρυσορραγές, ἔργον ἀπερρηγμένον ἢ ἀπεσχισμ
μένον ἀπὸ τοῦ σίνδονος. ¶ Χρυσότευκτος, ἐκ χρυσίου κα
τεσκευασθείς. ¶ Χρυσοτόρευτα, χρυσόγλυφα.
Χ ρυσοῦς, πολέμαρχος φησὶ δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρὰ
τοῖς ἀττικοῖς δραχμὰς δύο. τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραχμὴν
νομίσματος ἀργυρείου, δραχμὰς δέκα. μνᾶς δὲ λέγεσθαι
τοὺς πέντε χρυσοῦς. ¶ Χρυσῶν δαίμων. ¶ Χρώζει, προ
σάπτει, ψηλαφᾷ. ¶ Χρῶμα, φρυαγμός. ὁρμή, θράσος.
καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς χροιά. ¶ Χρωματισθείς, δύθεὶς ἐξ
ἀνθοῦς φοινίκων, αὐτὶ τοῦ χρωματισθείς. ¶ Χρῶσαι, χρωματί

σαι, μολῦναι. ¶ Χρώσασθαι σῶμα: μολυνθῶ σῶμα. ¶ Χρω
σθῆναι, μολυνθῆναι. ¶ Χρώσειν, μολύνειν. ¶ Χρὼς ζῶν,
σῶμα ζῶν. ¶ Χρῶμαι, μολύνομαι. ¶ Χρωτός. σώματος.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ὑδην, κεχυμένως, ἀθρόως, εἰκῆ, σποράδην, δαψι
Χ λῶς. Χυλὸς, τμημάτων ὑγρῶν ἐκπίεσμα.
Χύμα, ῥεῦμα, πλῆθος. ¶ Χύματα, τὰ ἐπὶ τοῖς
τάφοις χεόμενα. ¶ Χυμοί, χύσεις. ¶ Χυμὸς, σίε
λος, ἢ τάφου χῶμα. ¶ Χυμῶν. τμημάτων ὑγρῶν.
Χ ύνιν, τὴν χεῖρα. ¶ Χύντο, ἐξεχύθησαν. ¶ Χύρρα, οὕ
τως εἰώθασι ταῖς ὑσὶν ἐπιφθέγγεσθαι. ¶ Χυρράβιοι,
δεσμοὶ συῶν. ¶ Χύρραβος, ὄρνις τίς ποιός.
Χ υρρόιδια, τὰ ζῶα τὰ χοιρίδια. ¶ Χύρριον, στεπτόν,
ὃ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους. ἔστι δὲ ξύλινον. ¶ Χυρβιάσαι,
σκιρτῆσαι. ¶ Χυτὰ, χυτὰ. ¶ Χυτή, χυτή. ¶ Χυ
τὴ, ἡ ἐστὶ τοῦ τύμβου χωννυμένη γῆ. ¶ Χυτοί, οἱ ἐπὶ δι
κτύῳ τῶν ἰχθύων περιφερόμενοι. ¶ Χυτὸν, χυτὸν καὶ τὸ
χῶμα καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. ¶ Χύτλα, τὰ μετ᾽ ἐλαίου ἐκ
ὕδατος ἀλείμματα. ¶ Χυτλάζει, κλυδάζεται.
Χ ύτλα, τὸ ἐφ᾽ ὕδατος ἔλαιον καὶ εἶδός τι μαντείας ὃ δι᾽ ὕ
δατος καὶ ἐλαίου γίνεται. ¶ Χυτλάσαι, ξυφῆσαι διαχέαι
ὑγράναι. ¶ Χύτλασον. ὕγρανον, χύτλος δὲ κρατὸς ὁ κόσ
μος καὶ τὸ περὶ, ἐσπαρμένοις εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν
Χ υτλῶσαι, μετ᾽ ἐλαίου λούσασθαι. ¶ Χυτλῶσαι, τὸ ἀ
λεῖψαι μετὰ τὸ λούσασθαι. ¶ Χύτραι, τὰ χυτρόπολια.
Χ ύτραις λημᾶν, μεγάλαις πισὶ κωλύεσθαι βλέπειν ἐκ
λίαν λημᾶν. ¶ Χυτρᾶιον, ὀστράκινον. ¶ Χύτρια, τὰ
τῶν χυτρῶν ὀστράκια. ¶ Χυτρίδιον, μέτρον τί.
Χ υτρίου. τοῦ κρανίου. ¶ Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος πρὸς
αὐτὰς, καθίζεται τὶς ἐν μέσῳ, εἶτα κύκλῳ περιτρέχον
τες οἱ παῖδες, περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν ἀνάγκην τὰ
εἰσφέρεσθαι ἕως ἂν ἅψηται τινὸς τύπτοντας αὐτόν. εἶτα
καθίζεται ὁ ληφθείς. ¶ Χυτρίζειν, ἐν χύτρᾳ τιθέναι.
Χ ύτρινοι, τὰ κοῖλα τῆς γῆς δι᾽ ὧν αἱ πηγαὶ ἐνίενται.
Χ υτρισμὸς, ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις.
Χ ώεσθαι. συγχεῖσθαι, χωλοῦσθαι. ¶ Χώεται, θυ
μοῦται, μέμφεται, ὀνειδίζεται. χωλοῦται καὶ τὰ ὅ
μοια. ¶ Χωΐδα, σοφήν. ¶ Χολαβεῖ, θορυβεῖ.
Χ ωλεύει, νοσεῖ, σκάζει. ¶ Χωλωθεῖσιν, ὀργίλοις.
Χ ολωθείς, ὀργισθείς. ¶ Χώλοθρον, ἡ κοιλασία.
Χ ῶμα, ὕψωμα γῆς ἢ ὄχθη. ¶ Χωματεπάκτης, ῥῖς
χώμασιν ἐπικείμενος. ¶ Χωνευτήριον, χωνεῖον.
Χ ῶμος, χῶμα. σωρός. ¶ Χώνην, τὴν ἰταλίαν οὕτως
πάλαι ἔλεγον ὡς φησὶν αὐτίοχος ὁ ξενοφάνους ἐν τῷ
περὶ ἰταλίας. ¶ Χῶνος, βουνὸς, τόπος, βόθυνος.
Χ ωόμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος. χωλούμενος, συγ
χεόμενος. ¶ Χώρει, πορεύου. ¶ Χωρεῖν, ἀπελθεῖν.
Χ ώρησαν, ἀνεχώρησαν. ¶ Χωρήσαντα, καταβληθέν
τα ὁρμήσαντα. ¶ Χωριάζεσθαι. λέγειν. ¶ Χωρίον,
ἀρχεῖον, κόπρον, καὶ ὄρνις ποιός. ¶ Χωρισμὸς, κίστη,
χωρὶς δῆλα * ὁ διάζονρος. ¶ Χωρίτης, ἀγρώτης. ἀ
γροικος, ἄλλοι τὸν ὁδηγόν. ¶ Χωροβατεῖ, ἐν τῇ χώρᾳ
περιπατεῖ. ¶ Χωρονομεῖ ὀργίζεται. ¶ Χῶρος. τό
πος, ἀγρός. ἄνθρωπος. ἢ χωρίον. ¶ Χωσάμενος.
χολωσάμενος. ¶ Χώσασθαι, συγχυθῆναι, ὀργισθῆ
ναι, λυπηθῆναι. ¶ Χωσθῆναι, τὰ αὐτά.

Χολάσιντα, αἰθοῦντα. ¶ Χολαργεῖς, δῆμος φυλῆς ἀκαμαντίδος. ¶ Χολὰς, ἑορτὴ Διονύσου. ¶ Χολέρα, ἔκκρισις κάτωθεν διὰ γαστρὸς, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος ἐμετός. ¶ Χολωσόμενον, ὀργισθήσεσθαι.

Χολέρα, σωλὴν, δι᾽ οὗ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κεράμων φέρεται ἐξακοντιζόμενον. ¶ Χολὴ μανία πικρά. ¶ Χόλικες, αἱ παχύτεραι κοιλίαι, οἱ δὲ τὰ τῆς κοιλίας γράμματα. ¶ Χόλικι, κοιλίαις. ¶ Χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἐμφόρως βεβαμμένα. ¶ Χολοβαφίον, τοῦτο λέγεται ἅμα μὲν, ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα.

Χολόεν, πικρὸν, χολοποιόν. ¶ Χόλος, ὀργή. ἐπιμονὴ, καὶ ἡ τῆς χολῆς διάθεσις. ¶ Χολοῦται, πικραίνεται, θυμοῦται. ¶ Χολωθεὶς, ὀργισθεὶς, εἰς χόλον ἀχθείς. ¶ Χονδρὰς, χορδάς. ¶ Χονδρίον, πίναξ, κέραμος. ¶ Χονδρεύει, σεμίδαλιν ποιεῖ. ¶ Χονδρίλλη, ἀγριόν τι λάχανον. ¶ Χονδρίτης, σεμίδαλις. ¶ Χονδρίτις, παχεῖα σεμίδαλις.

Χονδροκόπια, μύλων ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται.

Χόνδρον, σεμίδαλιν μεμιγμένην ὡς πλακοῦντα.

Χόνδρος βασανὸς, οὕτως ὁ ἄλιξ. ἢ παχὺς, ἢ μωρός.

Χόνδροι ἁλῶν, παχεῖς ἅλες. ¶ Χόνος, τὸ τήκειον χαλκεῖον. ¶ Χοραγείων, διδασκαλείων. ¶ Χοραγὸς, διδάσκαλος ἔξαρχος. ¶ Χορδαψὸς, πάθος ἐντέρων. ¶ Χορδὴ, νευρὰ κιθάρας. ¶ Χορδεῦσαι, κακοποιῆσαι τεμεῖν. ¶ Χορεῖον, διδασκαλεῖον, καὶ βωμός τις. καὶ ἄλλημά τι, μέρος τὸ χορεῖον, καὶ τὸ κάλυμμα τὸ συγγινόμενον ἐκ τῆς κοιλίας. ¶ Χορεύει, μελῳδεῖ. βακχεύει. ὀρχεῖται. ¶ Χορηγία, δόσις.

Χορηγεῖ, παρέχει, δίδωσι. ¶ Χορηγὸν, παιδίον. ¶ Χορηγὸς, διδάσκαλος, καὶ ὁ ἐπιδοὺς τι τῶν ἰδίων τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. ¶ Χόρια, τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἄγγεια. ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα βρώματα.

Χοίριλον ἐκφάντιδος, κρατῖνος τὸν ἐκφάντιδος οὕτως εἶπεν, αὐτὸν τὸν χοίριλλον. ¶ Χορὸν δίδωμι, παροιμία ἐπὶ τῶν σκώμμασι νικώντων. ¶ Χορὸς κύκλος, στέφανος. ¶ Χοροστασία, χορός. ¶ Χοροστατεῖ, χοροῦ κατάρχων. ¶ Χοροῦ ἡγεῖται, χορὸν στρέφει.

Χορταῖος, δασὺς χιτὼν, οἷος τῶν σειληνῶν.

Χορταιόβαμος, ὁ σειληνός. ¶ Χορταιοβάμων, χορταιὸν τὸ ἔνδυμα τοῦ σειληνοῦ. ¶ Χόρτον, οὐρανοῦ τὸ περιέλισμα. ¶ Χόρτος, ὁ συνήθης, καὶ ὁ περίβολος τῆς αὐλῆς· ὡς τὸ αὐλῆς ἐν χόρτῳ, οἱ δὲ εὐρυχωρίαν. δηλοῖ δὲ καὶ χώραν. καὶ χόρτασμα, καὶ τὸν ὅρον τὸν ἐκ* γραίων ὡς ἐν τῷ συγχορτένναι αἱ παιδιαί. ¶ Χοροκάλη, καλῶς χορεύουσα. ¶ Χοῦαι, αἱ κατὰ ἀγροικίαν, ἐπαγγελίαι. ¶ Χυμὸν, χυλόν. ¶ Χοῦς, ἄνθρωπος, καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ χῶμα, καὶ μεῖζον κοτυλῶν, καὶ ἐρείπιον. ¶ Χοιόμενος, λυπούμενος, ὀργιζόμενος

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Χρᾶ, χρήζει, θεσπίζει. ¶ Χραίει, κελεύει.

Χραίνει, μολύνει. σαίνει. χρίει. ¶ Χρεματίσαι, κράξαι ὡς ἵππος. ¶ Χρεματισμὸς, ἡ τῶν ἵππων φωνή. ¶ Χραίνειν, μολύνειν. σαίνειν. χρίειν, μιαίνειν, ῥυπαίνειν. ¶ Χραισμεῖν, βοηθεῖν. ¶ Χραισμῆσαι, βοηθῆσαι. ¶ Χραισμήσουσι, βοηθήσουσιν.

Χραίσμωσι, βοηθῶσιν. ¶ Χρᾶν, χρήζειν μαντεύεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Χαραμβαλιαστὴς, γέλως ὁ μετὰ παιδιάν. ¶ Χραμαδεῖλαι, γελῶναι. καὶ αἱ νεοτρόφαι τῶν κυνῶν. οἱ δὲ τὰς κοχλίας. ¶ Χρᾶναι, χρῶσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Χράνας, μιάνας.

Χρανθεὶς, μιανθείς. ¶ Χρανεῖσθαι, χρανθήσεσθαι, ἐπικαυθήσεσθαι. ¶ Χραίνεται, μολύνεται καὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ χρῖται. ¶ Χραῦσαι, καταξῦσαι. ¶ Χράναι, σκιάσαι γράψαι ἐπιτυχεῖν. ¶ Χραύσῃ, καταξύσῃ, πλήξῃ. ¶ Χραῦσις, ἄγκυρα μονόβολος.

Χρέα δάνεια μαντεύματα. ¶ Χρεῖ, δεῖ. ¶ Χρεῖαι ἔνδειαι. ¶ Χρεαγωγὸς, ὁ ὑπὲρ ἑτέρου τὸν ὀφειλέτην ἄγων. ¶ Χρέος, ὄφλημα, χρεία. ¶ Χρείην τὴν ἔνδειαν, ποτὲ δὲ καὶ τὸ χρέος. ¶ Χρειὼ, χρέα, χρεία. ¶ Χρείων, χρησμῳδῶν. χρησμολογῶν.

Χρεῖος, δίκαιος. ¶ Χρεῖος, ὄφλημα χρέος. ¶ Χρεμέδα, ἡ γῆ ὡς καλλίμαχος. ¶ Χρεμετίζει, κελεύζει ὡς ἵππος. ¶ Χρεμετὶς, ὄνομα ποταμοῦ.

Χρεμετισμὸς ἡ φωνὴ τῶν ἵππων. ¶ Χρεμετᾷ, ἠχεῖ.

Χρεμὶς, χρεμετίς. ¶ Χρεμὴς, ὁ ὀνίσκος ἰχθύς.

Χρεμψιθίασον, οἱ εἰσιόντες εἰς θίασον. ¶ Χρέοντες, προφητεύοντες. ¶ Χρεολυτήσαν, χρεοσώσαν.

Χρεῦμα, ῥεῦμα. ¶ Χρεὼ, χρεία, ἢ τὸ εἱμαρμένον, ἢ τὸ ὀφειλόμενον. ¶ Χρεώμενος, χρώμενος.

Χρεῶν, ὀφειλομένων, ἢ χρησμολογῶν. ¶ Χρεῶν ἀποκοπαὶ, ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις ἀκυροῦνται. ¶ Χρέως, χρέος, ὄφλημα.

Χρεωφειλέτης, ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων. ¶ Χρὴ, δεῖ. πρέπει, καθήκει. χρησμῳδεῖ. ¶ Χρήδανα. τὰ ὅπλα τοῦ ἱστοῦ. ¶ Χρῆμα, πρᾶγμα. πλοῦτος, οὐσία. λῆμμα. ¶ Χρήματα, οἷς τις δύναται χρῆσθαι. κτήματα βοσκήματα. ¶ Χρηΐα, πενία, ἢ χρήματα.

Χρηΐζοντα, ἐνδεόμενα χρειώδη χρείαν ἔχοντα.

Χρηῖς, πονηρός. ¶ Χρηματίζει, ποιεῖ. ¶ Χρηματίζει ἀποκρίνεται λαλεῖ, πράττει χρήματα συλλέγει.

Χρηματίσασθαι, πραγματεύσασθαι. ¶ Χρηματισμός. ὁπλασία. νομοθεσία. ¶ Χρίμπτει, ἐγγίζει.

Χρειμφθῆναι. προσπελάσαι ἐγγίσαι ἐνορμῆσαι.

Χρῆναι, δεῖν εἶναι. ¶ Χρῇς, θέλεις, χρήζεις.

Χρῆσαι θεσπίσαι. ¶ Χρῆσθαι, καυχᾶσθαι, πράττειν, προσφέρεσθαι, χρησμοῦ χρῆσθαι. ¶ Χρησθήσεται. χρησμεύσει. ¶ Χρησμὸς, τιμωρία. ¶ Χρῆσις, ἐνέργεια. ¶ Χρησμολογεῖ, προφητεύει. μαντεύεται. ¶ Χρησμὸν, κλύδωνα. ¶ Χρησμὸς, προφητεία πρόρρησις ὁ παρὰ θεοῦ διδόμενος λόγος, ἢ μαντεία

Χρησμῳδήματα. τὰ αὐτά. ¶ Χρησμῳδία, μάντευμα, μαντεία, προλεγόμενον. ¶ Χρησμῳδούμενα, τὰ αὐτά. χρηστὰ ποιεῖν τὸν ὑπὲρ ἑτέρου ὀφειλοῦντα.

Χρήστης, ὀφειλέτης, ὁ μάντις καὶ ὁ δανειστής.

Χρηστήριον, μαντεῖον. ¶ Χρηστοὶ, οἱ κατακεδικασμένοι, χρήσιμοι. ¶ Χρήστης, χρήσιμος. ¶ Χρηστῶν, χρησίμων. ¶ Χρήστωρ, μάντις. ¶ Χρῆται, χρᾶται. ¶ Χρῖ, χρίει. ¶ Χρεία, μυρμήκων κοίτη.

Χρείμπτεσθαι, ἐρείδειν. ἐγγίζειν. ἐκπίπτειν. στηρίζεσθαι, ἐκβαλεῖν, ἀλείφειν, προσπελάζειν. ¶ Χρείμπτεται

τὰ ὅσα εὐώδη σπέρματα. ❡ χίδρα, ὄνομα δειλόν

χ ιδρῶν, νέων καρπῶν καὶ θερμῶν ❡ χιλαάγρα, ζω
ὕφιόν τι ❡ χιλίαρχος, χιλίων ἄρχων. ❡ χιλι
οστὸ, τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας ❡ χιλός, ἡ τροφὴ καὶ χι
λὸν τὸ αὐτὸ καὶ χόρτος τῶν βοσκημάτων ❡ χεῖ, χει-
λεύει ❡ χιλοῦσθαι, παχύνεσθαι, σιτίζεσθαι ❡ χιλω
θῦναι, χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι ❡ χιλωτὴρ
τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς δὲ περιτιθέμενον ἐν ᾧ ἡ τρο
φή ❡ χιμαδίῳ, χειμῶνος ❡ χιμάζειν, τὸ χειμῶ
να διάγειν. ❡ χιμάζω, παραχειμάζω ❡ χίμαιρα,
φοβερὸν θηρίον, ὃ πρόσθεν μὲν λέων, μέσον δὲ χίμαι-
ρα, ὄπισθεν δὲ δράκων. φασὶ δὲ ἐν Λυκίᾳ γίνεσθαι ὡς κε-
φαλὴν μὲν λέοντος ἔμπροσθεν, καὶ ἀπὸ στόματος πῦρ ἀ-
ποπέμπειν, ὄπισθεν δὲ δράκοντος ἔχον κεφαλήν.

χ ιμᾶν, ῥιγοῦν ❡ χιμαιρίδαι, γένος τι ἀθήνησιν.

χ ίμαρροι, αἶγες χειμέριαι ἢ τράγοι ἢ ἔριφοι ἐνιαύσιοι, πο
ταμοὶ ἐξ ὄμβρων ❡ χίμετλον, τὸ ἐν χειμῶνι γενόμε
νον ἕλκος ὑπὸ ψύχους. ❡ χιμαίραν, αἶγα ἀγρίαν

χ ίοις, τὰ ἀπευθὰ εὔχεσθαι. ἀθήνησιν ἱστορεῖ τὸν κήρυκα

χ ιονέαν, λευκὰν ἢ φωτεινήν ❡ χιονίζει, λευκαίνει

χ ῖον, τὸν ἐκ Λακαίνης, ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον

χ ιονολόφον, τὸ ἀποτεμεῖν περὶ κεφαλῆς τὸ μέσον.

χ ίραι, αἱ ἐν ταῖς πτέρναις ῥαγάδες ❡ χιραλέοις, τοὺς
πόδας κατειργασμένους ❡ χιτών, ἐσθής, θώραξ, ἱμά
τιον ἀνδρικόν. ❡ χιονωθήσονται, λευκανθήσονται,
λαμπρυνθήσονται. ❡ χλαβόν, διραφές. ❡ χλαῖ
να, χλαμύς, ἢ ἱμάτιον χειμερινόν, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν
ὅ ἐστι θερμαίνειν ❡ χλανίαι, περιβολαί. ❡ χλανίσι
δες, αἱ ὅρμοι περιθίνων ❡ χλαμυρίς, πόα. ὁ κυβεί
ας δρόμος ❡ χλαμὺς, πορφύρα ἢ χιτών

χ λαμὸς, χλαῖνα ❡ χλαμυραὶ, τρυφῶσαι γαυριῶ-
σαι ❡ χλανίδες, λεπτὰ ἱμάτια ❡ χλανίδιον,
ἱμάτιον λεπτόν ❡ χλάνος, τὸ περὶ τοὺς τραχήλους
δάσος ❡ χλαρόν, κόλαξ ❡ χλαρά, ψαιστὰ ἐν
ἐλαίῳ ❡ χλαρὸν, ῥυπαρὸν, λεπτὸν, τρυχαλέον, ὠ-
χρόν ❡ χλῆδον, ἐλαιηρὸς κώθων ❡ χλιμερόν, χλια
ρὸν θερμόν ❡ χλεμύραν, χλοανθοῦντα ❡ χλεαί-
νεται, θερμαίνεται ❡ χλευάζει, ἐμπαίζει, γελᾷ

χ λευὴ, γέλως, χλευασμὸς, ἐμπαιγμός. ❡ χλῆδον
χύδην, σωρηδόν, πληθύοντα. ❡ χλῆδος, ὁ σωρὸς
τῶν λίθων. ❡ χλήδης, σπάδων, θλαδίας, εὐνοῦχος

χ λιδᾷ, φικρίζεις τρυφᾷ ❡ χλίμαδαι, ἀγλαΐσματα
τρυφαί ❡ χλιδανὴ, τρυφηλή ❡ χλιδανόν, τρυ-
φερὸν ὁμοίως. ❡ χλιδή, τρυφή, ἱμάτιον χειμερινόν

χ λιδὸς, βεκκοπάθιον ❡ χλιδῶνες, κόσμοι ὧν αἱ γυ
ναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν, καὶ τοὺς τρα-
χήλοις. ❡ χλιδωνόπουν, χλιδῶνας περὶ τοὺς πό-
δας ἔχοντα, ποτὲ δὲ περισκελίδας. ❡ χλιδῶσαις
τρυφώσαις. ❡ χλίει, θρύπτει. χλιερὸν τὸ ἔνθερ-
μον. ❡ χλιήνας, χλιάνας. χλιοῦται, χίζεται.

χ λόα, βοτάνη. ❡ χλοάζει, αὐθηρὸς ἐστιν, αὐθηρεύεται.

χ λοάζεσθαι, γαστρίζεσθαι. χλοανθεῖν, χλωρὸν ἀνθεῖν.

χ λοάνοις, τοῖς κοιλώμασιν, ἐν οἷς ἀναχεῖται τὰ χω
νευόμενα. ❡ χλοάσοισιν, βλαστήσοισιν. ❡ χλόη
ἔκλυσις καὶ μαλακία. ❡ χλοερὸν, χλωρόν, χλῆδον

ὠχρὸν, νέον ἁπαλόν. χλόη, βοτάνη φύλλα.

χ λοιά, ἑορτή, ἀπὸ τῶν καλτῶν. ❡ χλοιδᾶν, διέλ-
κεσθαι καὶ τρυφᾶν ❡ χλοιδέσκεισαι, γαστρίζουσαι.

χ λοιδῶσι, θρύπτονται. ❡ χλόος, χλωρίασις, ὠ-
χρότης ❡ χλοασὸς, ἰχθῦς ὑπὸ ἰώνων.

χ λυνάζειν, κινύρεσθαι. ❡ χλοῦναι, λωποδύται
οἱ τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι ❡ χλούνην, τὸν τῇ χλό
ῃ εὐναζόμενον ❡ χλυτός, χυτός ❡ χλοῦς,
ὠχρότης. ❡ χλωραὶ σῦκαι. ❡ χλωρός, ὑ
γρός. ❡ χλωρεὺς, ὀρνιθάριον χλωρόν.

χ λωρηὶς, ἀηδών. ἤτοι ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἢ χλωρά.
ἢ διὰ τὸ ἐπὶ χλωρῶν καθίζεσθαι δένδρων, ἢ ἀπὸ χλω
ρείδος τὸ γένος ἔχουσα ❡ χλωροί, οἱ φάσηλοι
μήπω δὲ ὠχροὶ γραπτέον. ❡ χλωροκυρτί-
δες, εἶδος καρίδων, χλωρόν, ὑγρόν, δεινόν, χαλε
πόν ❡ χλωρόνδιος, τὸ χλωροπτιόν, ριουτος
ἐστὶ ὁ φόβος, χλαειάσεως ποικίλος

χ λωρόν τε καὶ βλέπειν, αὐτί τοῦ ζῶντα. ❡ χλωρὸν, ὑ
γρὸν, ἁπαλόν ❡ χλωρὸς, ὠχρός. ❡ χλωροπεί-
δῳ, νεαρῷ. ❡ χμαίνη, ἱμείρει. ❡ χλιάσαι, φονεῦ
σαι. ❡ χνάει, λαμβάνει, κνίζει. ❡ χναύεται
περικνίζεται, λαμβάνει. ❡ χναῦμα, τὸ βρῶμα,

χ ναύματα, τὰ βρώματα, καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπάνθρα
κίσματα ❡ χναύων, περικνίζων, περιτίλλων.

χ νεμύρεται, κισύρεται ❡ χνισμός, νῆστις ❡ χνια
ρωτέρα, χνοωτέρα. ❡ χνίει, ψακάζει, θρύπτει

χ νόαι, αἱ χοινικίδες, αἱ περὶ ἄξονος συνεγγύς

χ νόην, τὸν τῶν πολλῶν ψόφον. ❡ χνόος ὁ χνοῦς τὰ
ρεινειᾶν ἀρξαμένης. ❡ χνόος, ξυσμός, ψόφος, φθόγ
γος. ❡ χνοῦς, τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων. ❡ χοῦν, χόα,
μέτρον ὑγρῶν. ❡ χοαὶ θυσίαι, καὶ τὸ μελίκρατον καὶ ἔ
λαιον. ❡ χοανεῦσαι, χωνεῦσαι. ❡ χοάνη, χώνη,
τύπος εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνευόμενον ❡ χοάνοις
τοῖς φυσητῆρσι. ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν εἰς ἃ
ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις.

χ οάρβεια, τὰ γράμματα. ❡ χοάς, τὰς σπονδὰς
τῶν νεκρῶν. ❡ χοᾶσθαι, καυχᾶσθαι.

χ οάσομαι, ἐπιξομαι. ❡ χόασπις, ποταμὸς Ἰνδίας

χ οδιτεύειν, ἀποπατεῖν. ❡ χύδανον τὴν ἕδραν.

χ όδε, χόναι ❡ χοῖ, χώματι.

χ οῖνον ποτήριον χαλκοῦν

χ οιᾶς, τὸ ἀθροῖσθαι ❡ χοικὸς, πήλινος, γήινος

χ οινικίδες, αἱ βαθεῖαι πέδαι καὶ αἱ ἀπὸ μέρους στροφαί.

χ οινίκη, τὸ τροχοῦ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων

χ οῖνιξ, μέτρον τι, καὶ πέδη καὶ νάρθηξ.

χ οιράδες, αἱ ἐγκείμεναι πέτραι καὶ πάθος τι δηλ'

χ οιρίημα. τὸ χοιρίδιον. χοιρίναι, αἱ θαλάσσιαι
ψῆφοι. ❡ χοιρογρύλλιον, ὁ ἐχῖνος

χ οιροκομεῖον, λεπτόν τι πλεκτὸν ὡς ὀρνιθοτροφεῖον

χ οῖροι ὁμοίως, ἢ καὶ αὐτὰ τὰ ζῶα οἱ χοῖροι.

χ οῖρος, χοιρόβοσκα, μηχάνημά τι οὕτως ἐκαλεῖτο.

χ οιροσφάγος, θύτης

χ οιροτροφεῖον, περίζωμα γυναικεῖον καὶ σφαῖρον,

χ οιροφάγημα, χοιρίδιον ❡ χολάδες, τὰ ἔντε
ρα τοῦ κεχαλᾶσθαι. ❡ χολαδία, τὸ χολι

νων μυστηρίων, ὡς βάρβαρα ἢ ἀσύνετα ποιούντων τῶν ξα-
γικῶν. ¶ Χελιδόνεως, εἶδος ἰσχάδων. ¶ Χέλειον,
τὸ ἀπεστρακωμένον ἐπὶ χελώνης δέρμα. ¶ Χέλειος,
νῶτος ὀστρακώδης. ¶ Χελεύειν, ὑφαίνειν καὶ χελεύ-
ειν ὁμοίως. ¶ Χελοῦς, μουσικὸν ὄργανον. ¶ Χελ-
μών, ἰχθῦς ποιός. ¶ Χελὴν, χεῖλος ἢ μέρος τοῦ
ἱερείου. ¶ Χελῶναι, χῆλαι. ¶ Χελωνέοντα, λυ-
ρας χέλυς ἡ κιθάρα. ἀπὸ γὰρ ὀστράκου χελώνης κιθάρα
γίνεται. ¶ Χελωνέων, χηλῶν. ¶ Χελώνη, τὰ χεί-
λη, ἄλλοι τὴν κιθάραν καὶ τὴν χελώνην καὶ λύραν καὶ ὄρ-
γανον πολεμιστήριον. ¶ Χελωνάζειν, χλευάζειν. ¶ Χε-
λώνιον, χελώνιον. ¶ Χέλυς, χελώνη λύρα μηχάνη-
μα. ¶ Χέλυσμα, τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπιδι ξύλον,
ἕνεκα τοῦ μὴ τρίβειν τὰ ξύλα ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖ-
α. ¶ Χελύσσεται, ὑφαίνει. ¶ Χελώνη, τὸ ὑποπόδιον καὶ
νόμισμα πελοποννησιακὸν, καὶ ἡ τρόπις τῆς νεὼς διὰ τὸ εἶναι
καμπτές. ¶ Χελωνίας, ἡ ποικίλη κανθαρίς. ¶ Χε-
λωνίδος, οὐδὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. ¶ Χελώνα, τὴν
θαλασσίαν χελώνην οὕτω λέγουσί τινές, ὡς τὴν ἀράχ-
νην ἀραχνίην. ¶ Χελωνοφάγοι, ἄγριοί τινές. ¶ Χέν-
νιον, ὀρνιθάριόν τι κατ' Αἴγυπτον ταριχευόμενον, καὶ εἶ-
δος ἰχθύος. ¶ Χέραδος, χάσμα γῆς. ¶ Χεράδες
αἱ τῶν χειμάρρων ποταμῶν λιθώδεις ἀθροίσεις.
Χ έραδος, ἡ μετ' ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη. ¶ Χεράς,
τὸ ἀπὸ θαλάσσης καὶ ποταμῶν λιθίδιον, ἢ ὁ σωρὸς τῶν
λίθων. ¶ Χερμάδιον, λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα.
Χ ερείω, χείρονα, ἐλάττονα. ¶ Χέρηϊ χείρονι, ἥττονι.
ἢ ἥσσονι. ¶ Χέρμα, ποίημα, χάλιξ. ¶ Χερμάδι-
ος, χειροπληθὴς λίθος, καὶ ὁ ἀκροβολισμός.
Χ ερμαδίῳ, χειροπληθεῖ λίθῳ. ¶ Χερμάδος, λίθος
πληρῶν χεῖρα. ¶ Χερμάς, λίθος χειροπληθής, ὃν
τῇ χειρὶ βαστάσαι καὶ ἀνελέσθαι δύναταί τις. ¶ Χερ-
ματίστης, λίθος χειροπληθής, καὶ δίσκος βακχεῖος.
Χ έρνης, πένης, λάτης, χειροτέχνης ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν.
Χ ερόβιος, χερνίτης. χέρνα γὰρ ἡ πενία. ¶ Χερνῆτις
ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα πενιχρὰ χήρα. ¶ Χέρνιβα, τὸ ἐπι-
χεόμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ. ¶ Χερνίβιον, τὸ ἁγνισθῆ-
ναι δι' ὕδατος ἔχοντος κειθὰς ἢ ἅλας.
Χ έρνιβος, τοῦ προχεομένου ὕδατος. ¶ Χερνιψάμενος
τὰς χεῖρας νιψάμενος. ¶ Χέρρονα, τὴν χέρσον
γῆν λάκωνες. ¶ Χερρονησία, γῆ, ἡ ἐκ δεξιῶν ἢ ἀ-
ριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν. ¶ Χερσεύει, σοφοκλῆς
ἴωνι κείμενος μὲν ἐπαύλας αὐλὰς τῆς χέρσου, ἢ διὰ
χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει. ¶ Χερσία, ἐρημί-
α. ¶ Χερσόνησος, γῆ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, ἢ
μήτε χέρσος, μήτε θάλασσα. ¶ Χέρσος ἡ ἔρημος
γῆ καὶ τραχεῖα, καὶ πᾶσα γῆ ἄκαρπος καὶ ἀνέργαστος.
Χ ερσωθήσονται, ἐρημωθήσονται. ¶ Χερωΐς εἶδος ἐρω-
ός. ¶ Χεῦαι, ἐπιχέαι, καταχῶσαι ἐπὶ τῶν τελευ-
τώντων. ¶ Χευάμενοι, περιβαλόμενοι. ¶ Χεύει ῥέ-
Χ ευμα ῥεῦμα ὕδωρ. χεύμασι προχοῇ. χεύωσι, χεύ-
σωσι, χώσωσιν.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ῆ, ἔθος, ἀπειλία. ¶ Χηίασνος, οἶκος. Χηλᾶς,
Χ ῥάπτης, πλέκτης ἢ ῥοφεύς.

Χ ηλεύει, ῥάπτει, πλέκει. ¶ Χηλεύματα, κράνη, τὰ
ῥαπτὰ χηλὰς ἔχοντα ποδός. ¶ Χηλή, ὁπλή, ὄνυξ
βοός. γνάθος. ¶ Χηλεύσεις, πλέξεις, χηλεύματα δὲ
ἐλέγοντο τὰ ὑπότια διὰ τὸ πλέκεσθαι ἢ ῥάπτεσθαι.
Χ ηλινόν, πλεκτόν. ¶ Χηλοδυσεῖν, ἀδολεσχεῖν, αἱ δὲ
τρίβειν. ¶ Χηλός, κιβωτός. ¶ Χηλώτης ὅμοιον
Χ ήλωμα, γλύψις. ¶ Χηλώνη, μηχανὴ πολέμου.
Χ ηλῶζαι, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων. ¶ Χήμη,
χάσμη. ¶ Χηραμβὴς, λεία. χηνέλοπες, ὄρνεα
ποιά. ὅπερ ἔνιοι χηναλώπεκες. ¶ Χῆνα, ὀμνύ-
ειν. ἔθος ἦν τὸ κατὰ τῶν τοιούτων ὀμνύειν τοῖς παλαιοῖς.
Χ ήνημα, καταμώκημα. ¶ Χηνῆσαι, καταμωκήσασθαι.
Χ ηνοβόσια, χηνοβοσκία. ¶ Χηνύστρα, αὐτὴν τὴν χά-
σμην ἢ τὸ στρατεύεσθαι. ¶ Χηνυστρᾶσθαι, χασμᾶσθαι.
Χ ηνυστεῖς, βοᾷς, κέκραγας, ἐνίοτε στραγγεύῃ.
Χ ήπτει, ἐν ᾧ σπανίει ἢ χρεία ἐστίν. ¶ Χήρ, ἐχῖνος.
Χ ήρα, ἡ μετὰ γάμον μὴ συνοικοῦσα ἀνδρί, ἢ τὸν ἄνδρα
στερηθεῖσα γυνή. ¶ Χῆραι, αἱ μὴ ἔχουσαι ἄνδρας.
Χ ηραμβὴς, χηρῶν οἴκημα ¶ Χηραμοί, οἱ φωλεοὶ τῶν
θηρίων ἢ αἱ καταδύσεις, σπήλαια ἢ πέτραι κοῖλαι.
Χ ῆροι ἀνδρῶν, μὴ ἔχοντες γυναῖκας
Χ ηραμύδες, τὰ κοῖλα ἢ ἔχοντα κενώματα
Χ ήρατρον, ἐσχάρα. ¶ Χηρεύει, ἐνδεής ἐστιν ἢ ἔρημος.
Χ ηρήιον οἶκον, παρὰ αὐτῆ μάχῳ τὸν ἄτακτον. ¶ Χῆρον
τὸν ὀρφανὸν ἢ ἐστερημένον ἢ ἔρημον ἢ χρείαν ἔχοντα τι-
νός. ¶ Χειροπλάζουσα, διὰ χειρὸς ἔχουσα. ¶ Χηρωσταί
οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσοικοῦντές εἰσιν, ἢ οἱ χη-
ρευόντων τῶν οἴκων τῶν ἀγχιστέων κληρονομούντων
Χ ηρῶσαι, ἐρημῶσαι. ¶ Χηρώσας, χήραν ἐάσας. ¶ Χή-
ρωσε, ἔξανδρον ἐποίησεν. ¶ Χηρωσταί, οἱ μακρόθεν συγ-
γενεῖς. ¶ Χήτει, στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει. ¶ Χήτει ἐνευ-
νων, ἐνδείᾳ τῶν ἐγκοιμησομένων ἤτοι περιβολαίων.
Χ ητεία, χρεία. ¶ Χῆτος, ἔνδεια, στέρησις. ¶ Χθα-
μαλός, ταπεινὸς ἴσος, ὁμαλὸς, κοῖλος. ¶ Χθαμα-
λώτερος, κατὰ σύγκρισιν. ¶ Χθές, χθιζόν, ἐχθές
Χ θεσιφρονῶν, κακολογῶν. ¶ Χθιζά, τὰ χθὲς καὶ πρώην
Χ θιζά καὶ πρωϊζά, χθὲς ἢ πρωΐ. ¶ Χθιζοί, χθεσινοί
Χ θιζός, χθεσινός. ¶ Χθόα, σῶμα. ¶ Χθόϊνος, καὶ
χθόνιος, γήϊνος, ἐπίγειος. ¶ Χθόνιος Ζεύς, ὁ ᾅδης.
Χ θόνια, ὑπόγεια κεκρυμμένα, βαρέα, φοβερὰ μεγά-
λα. ¶ Χθονίην, νεκρικήν. ¶ Χθόνια λουτρὰ τὰ τοῖς
νεκροῖς ἐπιφερόμενα, ἐκόμιζον γὰρ ἐπὶ τῶν τάφων λουτρά
Χ θονήρεις, χθονίοις. ¶ Χθονίαν λώβαν, ἀντὶ τοῦ μεγά-
λην ὕβριν, καὶ τὴν χθονὸς λώβην ¶ Χθόνιον μέγα
Χ θονίους, ἰναχίδας, αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας.
Χ θονίων, ἐπιγείων ¶ Χθονόπαιδα ὥραν, καθ' ὃ ἐκ γῆς
αἱ ὧραι τὰ φυόμενα ὡς ἡμέρα ἡλίου καθ' ἱστορίαν ¶ Χθο-
νός, γῆς ¶ Χθών, ἡ γῆ ἀπὸ τῆς χεύσεως ¶ Χιάζειν
σιφνιάζειν ¶ Χῖαι, ὑποδήματα ὡς ἀνδρεῖα εἶδος
Χ ιδὸν, χλιδὸν, θερμόν ¶ Χιασὶ τίλλειν, ὡς τῶν χίων
καταπαγόντων καὶ παραλλομένων. ¶ Χιδὰ, φικτή
Χ ιδαλέον, τυφλὸν, ἄγαμον πτωχικός. ¶ Χίδαδον
τὸ παιδίον. ¶ Χίδαι, ἀντὶ τοῦ κριθῶν ¶ Χιδᾶν
χιμάζεσθαι, δειλιᾶν. ¶ Χίδρα, στάχυες νεογενεῖς,
ἢ τὰ ἐκ ὀσπρίων ἄλευρα, ἢ σῖτος νέος φυτιόμενος, ἢ

Χ αράκια, ὑποσκελίσματα. ¶ Χαρακίζειν ἀναιρεῖν, μὲ πεοιείζειν, διαιρεῖν. ¶ Χαρακτηρίζει σημαίνει διὰ χαρακτῆρας, χαρακτηριστικὸν σημεῖον δηλοῦν διὰ χαρακτῆρας. ¶ Χαρακτὴρ, ὁμοίωσις. ¶ Χαράκισ, τὸ θύμα ἄλλος. ¶ Χαραμὸς, ἡ ἀπὸ γῆς διάστασις ὅιον χηραμός. ¶ Χάρακα, χαράκωμα. περίφαγμα.

Χ άραξι φραγμοῖς ὀξέσι ξύλοις, οἱ δὲ καλάμοις: οἱ δὲ σταυροῖς. ¶ Χάραξ, τὴν ἄμπελον, παροιμία ὅταν ὑπὸ τοῦ στηριζομένου τὸ σῶζον ἀπατηθῇ. ¶ Χαράξαι κόψαι, κοιλᾶναι, τυπῶσαι. ¶ Χαρῆ, χαρά. ¶ Χαρείη, τερφθείη. ¶ Χαρεία, βουνός. ¶ Χαρείδαι, γένος ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ κρανκοῦ. ¶ Χαρίεν, καλὸν ἀστεῖον. ἀστεῖον. ὡραῖον. ¶ Χαρίεντα καλὰ κεχαρισμένα

Χ αρίζεσθαι, τὸ δρᾶν τὰ κεχαρισμένα. ¶ Χαρίλα, φίλτρα. ¶ Χάριξον. ἐπισκεύαζον. ¶ Χάρισ, δωρεὰ, χαρὰ, καὶ θῦμα ἐκ τεινῶν πο πάνων συγκείμενον. τινὲς δὲ πλακούντων εἶδη. ἀπὸ ἀρξαμένου χάριτας καλεῖσθαι, καὶ ἀμοιβὴ κατὰ εὐεργεσίαν. ¶ Χάρισμα, δῶρον.

Χ αριστήρια, χαρίεντα δῶρα. ¶ Χαρίσιον, εἶδος πλακούντων. οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λημμάτων. ¶ Χαρίεσθαι. πεχαρεῖν. λέγονται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ πρὸς συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. ¶ Χάρμα ἡδονὴ χαρά. ¶ Χάρματος, χαρᾶς. ¶ Χάρμη, ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη. ¶ Χάρμης, μάχης. ¶ Χαρὰ, ὀργὴ, ἢ ὀργίλος. ¶ Χαρμονὴ, χαρὰ συλλογή.

Χ αρμόσυνα, ἑορτὴ ἀθήνησι καὶ χαρμόσυνα.

Χ αρμοσύνη, ὀνομασία. ¶ Χαρμόφρων, ὁ ἐρμῆς.

Χ αρώνη, χαρῖνος ἄμπελος. ¶ Χαροπὸς, περιχαρὴς. γλαυκός. ξανθός φοβερός. ¶ Χαρτὸς. χαρᾶς ἄξιος, ἢ βακτηρία. ¶ Χάρυβδις, χάσμα θαλάσσης, ἢ καταιγίς. ¶ Χάρυβδις, ὠμόβροτος. ἡ ἀναπινομένη θάλασσα. ¶ Χάρων, ὁ λέων, ἀπὸ τοῦ χαροποῦ τῆς

Χ αροπὸν. ξανθὸν, γλαυκὸν, φοβερὸν, περιφοβεῖ. ¶ Χαρώνιον, θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτου ἐξήεσαν. ¶ Χαρὰ, ὀργίλον, ἢ ὀργή.

Χ άσις, διάκρισις χώρισις. ¶ Χάσιος, ἀπαθὸς. χρηστός.

Χ άσκοντες, αὐαίνοντες. ¶ Χασκωρεῖν, περιβλέπειν.

Χ άσμα, στόμα, ἢ χάσμα γῆς. ¶ Χάσμα θηρὸς, ὄψις θηρὸς, ἢ θαλάσσης πρόσωπον. ¶ Χασμᾶται, ἀνοίγεται. ¶ Χαστάμενος, ἀναχωρήσας. ¶ Χάσασθαι, ἀναχωρῆσαι, χωρῆσαι. ¶ Χασᾶ, χωρήσει, ἀναχωρήσει. ¶ Χασιὰ, τὸ ἀπὸ δήμου. χασιεῖς τὸ δῆμος.

Χ ασιεῖς, ὄνομα δήμου. ¶ Χαστεία, τῇ ἀνεγερσύσῃ.

Χ ατέων χρείαν ἔχων. ¶ Χατέοντα, δεόμενοι χρήζοντα. ¶ Χατέοντί περ, καίπερ χρήζοντι.

Χ ατεύει, χατίζει ἐπιθυμεῖ. ¶ Χατεύουσα, χρήζουσα, δεομένη. ¶ Χατὶς, ἐπιθυμία, χρῆσις. ¶ Χαυλιόδοντα, τὸν ἐπικεχαλασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας ἔξω τῶν ἄλλων ὀδόντων καὶ τοῦ στόματος, οἱ δὲ ἀμφόδοντας.

Χ αυλίξων, ἀλαζόνα. ¶ Χαυνάκων, χαυνοποιῶν, οἱ δὲ χαυνολόγων. ¶ Χαυνιάζει, πλανᾷ. ¶ Χαυνῶσαι τὸ φυσῆσαι. ¶ Χαυνῶνες. ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες.

Χ έδροπα, ὄσπρειόν τι. οἱ δὲ πανσπερμίαν. ¶ Χέδροψ. πᾶν ὄσπρειον σπέρμα. ¶ Χεῖ, * ἐπὶ τῶν χειλῶν δρακόντων ἔσχατον. ¶ Χειὰ, ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων καὶ δρακόντων. ¶ Χειαὶ, ὁμοίως. ¶ Χειδροπῶν ὀσπρείων. ¶ Χιλεύει στραβὸν. στοιβάζει στραβὸν, στρέφει. ¶ Χειλιάκρων, χειλαὶ, αἱ συμπλώσεις τῶν βλεφάρων. ¶ Χιλιαστύες, αἱ φυλαί. ¶ Χιλὸς, τροφὴ, βρῶσις χόρτος, καὶ πᾶν ἄλλο χόρτασμα.

Χ ειλοῦται, μεγαλύνεται, αὔξεται. ¶ Χειλοῦσθαι. παχύνεσθαι, στίζεσθαι. ¶ Χελῶνις, τῶν ἀλεκτρυόνων τινές. ¶ Χειμὰν, χειμῶνα. ¶ Χειμάδιε, ἱμάτιον χειμερινόν. ¶ Χειμάδιον, εἰς τὸ χειμάζειν.

Χ ειμάμινα, ἣν ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει. ¶ Χείμαρροι οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γενόμενοι ῥεῖθροι. καὶ οἱ ποταμοὶ οἱ ῥύακες. ¶ Χειμὰς, χειμών. ¶ Χειμασία, ζάλη ταραχή. ¶ Χείμαστρον, χειμερινὸν ἱμάτιον.

Χ είμεθλον, τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος. ¶ Χειμερὰς, χειμερινάς. ¶ Χειμεριοῦντας, διαχειμάσοντας.

Χ ειμέω, ῥιγῶ. ¶ Χειμήβοτος, χειμερινὴ ὥρα.

Χ ειμὼν, ἡ ὥρα καὶ κίνδυνος, ταραχή. ζάλη. διωγμός.

Χ ειμῶντα, ῥιγοῦντα. ¶ Χεὶρ, ἡ δράξ, καὶ τὸ μέλος καὶ μέρος ¶ Χειράδες, αἱ μετὰ λίθων ἢ ὅπλων βολαί.

Χ ειραδίαι, τῶν χειμάρρων αἱ λιθώδεις ἀθροίσεις.

Χ ειράδας, τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἔνιοι δὲ φωΐδας.

Χ εῖρε, τὰς χεῖρας δυϊκῶς. ¶ Χειραγωγῶ, τῇ χειρὶ ἄγω. ¶ Χειρίον, ὑποχείριον, τιθασόν. ¶ Χειρίζειν, διοικεῖν. ¶ Χείριον, ὑποχείριον χειροήθη. ¶ Χειμβρὼν, ζυγὴ, ἡ ἑταιρεία. ¶ Χείριος, χρήσιμος ὑποχείριος. ¶ Χειρίων, ἐλάττων, χείρων. ¶ Χείριστα, δεινὰ, κάκιστα. ¶ Χειροβοσκὸν, τὸ διὰ χειρῶν ζῶντα. ¶ Χειροβρῶτι δεσμῷ, τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι. διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν.

Χ ειροβλήματα, δράγματα, οἱ δὲ χειρόβλητα:

Χ ειρογάστορες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν ζῶντες. ¶ Χειρονομία ἡ προστφόνη. ¶ Χειρόγραφον, συμβόλαιον γραμματεῖον. ¶ Χειρόδοτον, ἀσχημάτιστον σάνιον. ¶ Χειροέργτης, χειρουργός. ¶ Χειροήθεις, πρᾶοι, ἥμεροι.

Χ ειρόηθες, πρᾶον ἥμερον. ¶ Χειροθετεῖ, χεῖρας ἐπιτίθησι. ¶ Χειρόκμητα, χειροποίητα ἔργα ὑπὸ χειρῶν γιγνόμενα. ¶ Χειρομάντεις, οἱ ἀπὸ χειρῶν μαντευόμενοι. ¶ Χειρόμακτρον. ἢ χειρόμακτρον μανδήλιον

Χ εῖρον, κάκιστον, ἔλαττον. ¶ Χείρονα, ὅμοια.

Χ ειρωνάκτας, χειροτέχνας. ¶ Χειρονόμος, ὀρχηστής.

Χ είρονος, ἐλάττονος. ¶ Χειροπονία, ἑορτὴ ἐν ᾗ τεχνῖται θύουσιν. ¶ Χειροπόδες, ῥαγόποδες. ¶ Χειροτερὴς ἐλάττων. ¶ Χειρότερον, χείρονα. ¶ Χειροτονεῖν. καθιστᾶν ψηφίζειν. ¶ Χειροτονία, ἐκλογή.

Χ ειρουργεῖ, χερσὶν ἐργάζεται. ¶ Χείρων, κρόνου καὶ φιλύρας υἱός. ¶ Χειρονάκτας, χειροτέχνας.

Χ ειρώναξ, λεὼς ὁ χειροτέχνης. ¶ Χειρωσάμενοι, καταγωνισάμενοι. ¶ Χειρώσασθαι, ὑποτάξαι. φονεῦσαι. ¶ Χειρωθῆν, διάλωτον καταγωνίσασθαι.

Χ ιτὼν, ἔνδυμα περιβόλαιον. ¶ Χέισεται, χωρήσει.

Χ ελεὶς χελώνη. ¶ Χελεὶς, κιθάρα. ¶ Χελιδὼν. χελιδὼν. χελιδονίας, καὶ ἰχθύς ποιός. ¶ Χελιδὼν. τὸ κοῖλον ὑπὸ ὁπλαῖς τῶν ἵππων καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν ἀγκῶνος ἢ τὸ κατὰ τὰς καμπάς: ¶ Χελιδονισταί. οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες. ¶ Χελιδόσι. τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν. ¶ Χελιδόνιον, φάρμακον. ¶ Χελιδὼ

ῶν ἐφ᾽ ἃ παντὶ ἀγαθὸν ἐστίν. ¶ Χαλεπῆνας, ἀγανακτῆσαι. ¶ Χαλεπὸν, δύστροπον, σκληρὸν, δεινόν.

X αλεπήνη, εἰς χαλεπότητα ἄγει. ¶ Χαλεπεῖ, ἐρεθίζει, ἀπειλεῖ, φοβεῖ. ἀγανακτεῖ, κακίζει, βλάπτει, εἰς χαλεπότητα ἄγει. ¶ Χαλεπῆς, χαλεπότης.

X αλεπῶς, δυσκόλως. ¶ Χαλέσιν, ὄνυξι. ¶ Χαλεψάμενος, χολωθείς. ¶ Χαλέρυπρον, τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γινόμενον, ὃ τινὲς νίτρωμα λέγουσι. ¶ Χαλία, ἡσυχία. ¶ Χαλίδιον, πινάκιον. ¶ Χάλικες, οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι. ¶ Χαλίκρατον, εὔκρατον. ἄκρατον. ¶ Χάλιμος, φαρμακός. ¶ Χαλιμάδες, αἰσχυνται καὶ θρασεῖαι. ¶ Χαλὶς, ὁ ἄκρατος οἶνος, καὶ ὁ μεμηνὼς ἢ κεχαλασμένος τὰς φρένας.

X αλισὸν, σκαιὸν ἢ ἀσεβὲς καὶ ἄδικον. ¶ Χαλίφρονας, ἀλάφρονας, μαινομένας, βέλτιον δὲ τὰς καταφερεῖς καὶ κεχαλασμένας πρὸς συνουσίαν ὑφ᾽ ἡδονῆς.

X αλιφροσύνη, ἡ τῆς ψυχῆς ἄνεσις. ¶ Χαλίφρων, κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας. ἤγουν ἀσύνετος.

X άλκεα, τὰ ὅπλα συνήθως ἐστὶ τὰ ἐκ σιδήρου. χάλκεα ἐπίσσωτρα τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν οἱ κανθοί. ¶ Χαλκέγχεων, πολεμιστῶν. ¶ Χαλκεῖα, ὑπομνήματα τῶν τεχνῶν εὑρέσεως. ¶ Χάλκε᾽ ἐπίσσωτρα ὁμοίως.

X άλκεον, ὀχυρόν. σκληρόν. ἄλλοι ὕπνον ἢ θάνατον.

X άλκεος, ἰσχυρός. ¶ Χάλκεος κέραμος. εἱρκτή. πίθος καὶ ὄρος. ¶ Χαλκεόφωνον, ἰσχυρόφωνον. ¶ Χαλκεὺς, πᾶς τεχνίτης, καὶ ὁ ἀργυροκόπος ἢ ὁ χρυσοχόος.

X αλκεῶνα. χαλκεῖον ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο.

X άλκη, πορφύρα. ¶ Χαλκηδὼν, πόλις. ¶ Χαλκῆ μυῖα, εἶδος τιμίας. ¶ Χαλκήρεα, χαλκῷ ἀρηρότα.

X αλκηρέας, χαλκῷ ἡρμοσμένοις. ¶ Χαλκήρη, χαλκῷ ἡρμοσμένα. ¶ Χαλκόστομα, χαλκία κύμβαλα.

X αλκίδης, γένος. ¶ Χαλκιδεὺς, δειλός. ¶ Χαλκιδική, σκυθική, τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου, ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθέντα. ¶ Χαλκιδίζειν, ἀπὸ τῶν κατ᾽ εὔβοιαν χαλκιδέων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων. ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ᾽ αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες. ¶ Χαλκιδικὸν δίωγμα, διότι εἰς χαλκίδα ἐγίνετο ἡ ἐκδίωξις.

X αλκιδικὸς λιμὼν, οἱ μὲν τὴν κυκλωπίαν κώμην, οἱ δὲ κύκλωπος λίμνην. ¶ Χαλκιδικὸς, εἶδος ἀλεκτρυόνος. ¶ Χαλκίναος, χαλκίνικος. ¶ Χαλκίνδα, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. ¶ Χαλκίον, τὸ χαλκοῦν.

X αλκίον, μακρὸν τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν. ¶ Χαλκὶς εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος, ἢ πόλις τῆς βοιωτίας. ¶ Χαλκοβάρεια, ἰσχυρά, ἢ ἐκ τοῦ χαλκοῦ βαρεῖα. ¶ Χαλκοβαρὴς, ὁ ἐκ τοῦ σιδήρου βαρούμενος. ¶ Χαλκοβατὲς, τὸ ἰσχυρῶς βεβηκός. ¶ Χαλκόβατον, ἰσχυρῶς βεβηκότα.

X αλκογλώχινος, χαλκὴν ἐπιδορατίδα ἐχούσης.

X αλκηδόνη ταύτης ἱερὸν ἐν σπάρτῃ. ¶ Χαλκοδαμάντωρ, χαλκόδερμος, ἐπεὶ ὥπλισται λέγεται δὲ καὶ χαλκηδαμάντωρ. ¶ Χαλκοκορυσταὶ, χαλκῷ καθωπλισμένοι. ¶ Χαλκοκνήμιδες, οἷς σιδηραῖ ἦσαν, ἢ χαλκαῖ αἱ κνῆμαι. ¶ Χαλκοκορυστὸν, χαλκῷ ὡπλισμένον.

X αλκόκρας, τὸ χαλκόκροτον νόμισμα. ¶ Χαλκόκροτος, ἡ ῥέα διὰ τὰ κύμβαλα. ¶ Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν. ¶ Χαλκόλοφον, ἱπποχαίτην, τὸ ἱππεύματα περικεφαλαίας, ἢ δὲ ἱππείων τριχῶν κεκόσμηται. ¶ Χαλκὸς, ὁ σίδηρος καὶ νόμος ἀκίνητος. ¶ Χαλκοπαρῄους, χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσης.

X αλκόπεδας, ἰσχυρόπεδας. ¶ Χαλκοῦν, πινάκιον, ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου παρ᾽ ὅθεν. ¶ Χαλκοτύποις, χαλκοπλήκτοις. ¶ Χαλκοῦς, ὃ ἦν ἔλαττον τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον. ¶ Χαλκοχιτώνων χαλκοθωράκων, ἢ ἰσχυροθωράκων. ¶ Χαλκόδοντας στόλοις. χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα. ἅ τινες ἐμβόλια. ¶ Χαλκόνητος, ἠργυρασμένος. ¶ Χαλκοτῆρα, κέραμός τις.

X άλυβοι, ἔθνος τῆς σκυθίας, ὅπου σίδηρος γίνεται.

X αλυβδική, τῆς σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα.

X αλυβώνιος, εἶδος οἴνου ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς συρίας.

X ελωνέννα, λύραις. ¶ Χελώνη κιθάρα, ἀπὸ τῶν ὀστράκων χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται. ¶ Χαλωσις, χάσκουσα.

X αμαδύται, κοχλίαι. Χάμαζε, χαμαί, χαμάδις χαμάδις, τὰ αὐτά. ¶ Χαμαιλὶς, χαμαὶ χεῖν καταβάλλειν. ¶ Χαμαιευνάδες, οἱ σύες ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτοῖς. πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. ἄππίων δὲ ὅτι βόθρους ὀρύσσει, ἢ οἱ χαμαὶ κοιτάζοντες. ¶ Χαμῶνας, στίαρ, ἢ τὰ ἐκ στέατος πεπτόμενα. ¶ Χαμαίζηλα, ταπεινὰ γήϊνα.

X αμαίζηλοι εὐτελεῖς. ¶ Χαμαιλέων, ζῶον ὡστίκηρον καὶ πεζόν. ¶ Χαμαιπετεῖ, ταπεινῷ ἢ χαμαὶ κειμένῳ.

X αμαιπετῶς, ὅς τε μὴ εἰς τοὔδαφος ῥίπται. ¶ Χαμερρεπῶς, χαμαιζήλως, ἢ εἰς τὰ γῆια ῥέπων. ¶ Χαμαιτύπη, πόρνη ἄδοξος. ¶ Χαμαιτυπιῶν, τῶν πλαγίων συνουσιῶν, ἤτοι πορνείων. ¶ Χαμερπής. γεωργὸς, ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος. ¶ Χαμετυρὶς, ἡ πόρνη. ¶ Χαμευνὰ, ταπεινά. ¶ Χαμευνεῖ χαμαικοιτεῖ. ¶ Χαμεύνη, στιβὰς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλινίς. καὶ χαμεύνης ὁ χαμαὶ κοιμώμενος. ¶ Χαμεύνιον, κλινίδιον πενιχρόν. ¶ Χαμηλὸν, χαμαίζηλον. ¶ Χαμόθεν ἐκ τῶν χαμαί. ¶ Χαμόκοιτος, ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώμενος. ¶ Χαμὸν, καμπύλον. ¶ Χανὰ, κόσμησις.

X ＊αναβὶς, ἅλως. ¶ Χάνοι, ἀνοῖξαι στόμα. ¶ Χαναάμ. στίλος. ¶ Χανακὲς, ἐπιεικές. ¶ Χαυάκτιον, τὸ μωρὸν δόκιμον. ¶ Χαμᾶσθαι, χασμᾶσθαι.

X ανδάνειν χωρεῖν. δέχεσθαι. ¶ Χανδὸν, πολὺν καὶ ὅσον δυνατὸν καὶ ἀθρόως ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι πλατύ. ¶ Χανδὸν πιεῖν κεχηνότως καὶ ἀθρόως πιεῖν ὅλῳ στόματι.

X ανεῖ, φυλάσσει, ἀνοίγει. ἀπαγγελεῖ. ¶ Χανηδὸς, τὸ ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα. ¶ Χάνοι, χάσμα ποιήσοι. ¶ Χάνοι εὐρεῖα χθὼν, εὐρὺ χάσμα ποιήσειεν ἡ γῆ. ¶ Χάνοιμι, εἴποιμι. ¶ Χανὼν, στόμα, ἀνοίγων στόμα. ¶ Χανεῖν, βοᾶν. ¶ Χανίσαι, βίᾳ καλεῖ.

X άος, χώρησις, καὶ τὸ κενὸν ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι, ἢ σκότος. ¶ Χαρὰ, ἡδονὴ, ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη.

X αράδρα, λάμη σίτου. ¶ Χαράδρα, χείμαρρος ποταμὸς, κατάγει δὲ οὗτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ κατασύρει. ¶ Χαράδραι, αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. ¶ Χαραδριὸς, εἶδος ὀρνέου.

X άρακες, τάφροι, καὶ ἀκανθώδη φυτά. καὶ οἱ κάλαμοι.

X αρακίαι. οἱ ἐν τοῖς χάραξι διατρίβοντες.

Φ υρεῖ, μολύνει, ῥυποῖ. ¶ Φύρακες, ἐλαφροί.
Φ ύρσω, μολύνω. ¶ Φυρτήτης, οἶνος. ¶ Φυρτίζεσθαι τὸ παίζειν συνεσφραγισμένοις φυροῖς τοῖς ἱματίοις.
Φ υρτοῖσιν, εἰκαίοις, συμπεφυραμένοις, οἱ δὲ ἄλφιτα οἴνῳ δεδευμένα. συμπεφυρμένοις. ¶ Φὺς, γεννηθεὶς, βλαστήσας. ¶ Φῦσα, φαρέτρα καὶ ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῷ νείλῳ γενόμενος. οἱ δὲ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ ἀὴρ, ἢ ἀσκός.
Φ ῦσα, ἀποπνεῖται, ἐπαίρεται. ¶ Φυσακτὴρ, ἀργὸς πιὸς τις πεπανώδης. ¶ Φυσαλλίδες, φυσητήρια. αὐλοί.
Φ ύσας, γεννήσας, ἢ τοὺς ἀσκοὺς πληρώσας. ¶ Φύσασθαι, γεννῆσαι. ¶ Φυσεδὸς, συρμὸς, φύσει δὲ σκληρόν.
Φ ύσει, βλαστήσει, ἀληθῶς φύει. ¶ Φυσητὴρ, ὁ τῶν κητώδων ἰχθύων αὐλός. ¶ Φύσιγγες, εἶδος σκορόδου, ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας, καὶ οἱ πρόβολοι τῶν ὀρνίθων. καὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα. ¶ Φυσίζωος, πρὸς τὸ ζῆν φύουσα. ¶ Φυσικῇ, ποιότητι.
Φ υσίωσις ἢ παρρησία, ὑψηλοφροσύνη. ¶ Φυσιολογεῖ, περὶ φύσεως διαλέγεται. ¶ Φυσιολογία, λόγοι φύσεως ἐξαγγελτικοί. ¶ Φύσιον, τὸ κανθήλιον. ¶ Φυσιούμεθα, ἐπαιρόμεθα, τυφούμεθα. ¶ Φυσιόων, φυσιῶν, ἀσθμαίνων, πνευστιῶν. ¶ Φύσις, γένος, οὐσία, προαίρεσις. ¶ Φυσίφρονες, πεφυσημένοι τὰς φρένας μάταιοι. ¶ Φυσιῶν, ἀστέρων παχύς. ¶ Φύσκη, κοιλία καὶ τὸ παχὺ ἔντερον. ¶ Φυσημάζα ἄτεχνος.
Φ υταλιαῖς, κήποις, ἢ ταῖς γονίμαις καὶ φυτευτικαῖς.
Φ υταλίδαι, γένος παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Φυταλίζειν, φυτεύειν, πλησιάζειν. ¶ Φυταλιῆς. κήπου δενδροφόρου γῆς. ¶ Φυταλίμοις, φυτευτικοῖς γονίμοις.
Φ υτάλμιος Ζεὺς, συγγενὴς, ἢ ζωογόνος. ¶ Φυτεύει, κατασκευάζει, γεννᾷ. ¶ Φυτηκόμος. σύνδενδρος τόπος.
Φ ύτιος. ἥλιος, ἢ Ζεύς. ¶ Φύτλη. γέννα, γένεσις, γένος.
Φ ύτορες, γεννήτορες. ¶ Φυτοσπορῶν, φεύγων. ¶ Φύτου. φύματος. ¶ Φύζα, φύσις οἱ δὲ φυτήρια.
Φ ῦ. χειρί. ἐμπεφυκότως λίξοις * τῇ χειρί. ¶ Φύονται, γεννῶνται. ¶ Φυῶς, φύσει. ¶ Φῶ. εἴπω.
Φ ώγειν, φρύγειν. ¶ Φῶιδες, φωΐδες, τὰ ἀπὸ πυρὸς ἐν σώματι γινόμενα ἐκ φυσήματος. οἱ δὲ τὰς φλυκταίνας. ¶ Φώκη, ζῷον θαλάσσιον. ¶ Φωκαῖς ὄνομα ἔθνους καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον. ¶ Φωκίων, ὄρνις ποιός. ¶ Φῶκος. κῆτος θαλάσσιον ὅμοιον δελφῖνι.
Φ ωλάδες, ἐμφωλεύουσαι. ¶ Φωλάδην, ἐμφωλεύουσιν.
Φ ωλάζει, ἐμφωλεύει. ¶ Φωλαΐδες, ὀστράκινα, τινὰ βρωμώδη. ¶ Φωλεὸν, διδασκαλεῖον, ἢ οὗ τὰ θηρία κοιμᾶται ἢ οὗ χορεύουσι καὶ διδάσκουσιν, οἱ δὲ σπήλαιον.
Φ ωλεύει, οἰκουρεῖ, κρύπτει. ¶ Φωλητηρίοις, φωλητήρια καὶ φωλεαὶ τῶν θηρίων καὶ ζῳδίων οἶκοι. ¶ Φωλητὴρ, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καθεζόμενος ἀεί. ¶ Φωλίς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Φῶμεν. εἴπωμεν. ¶ Φωνασκεῖ φωνὴν ἀποτελεῖ. ἢ φωνῆς ἐπιτελεῖ. ¶ Φωνεῖ, λέγει. ¶ Φωνὴ, ἡ τοῦ ἀνθρώπου. ¶ Φωνήεις, λαλῆσαι δυνάμενος. ¶ Φωνήσας, εἰπὼν, λέξας.
Φ ωνεῖ λαλεῖ, λέγει. ¶ Φῶντα, λάμποντα. ¶ Φὼρ καὶ φῶρας. κλέπτας λῃστὰς κατασκόπους. ¶ Φωρᾷ, κλοπῇ. ¶ Φωρᾷ, ζητεῖ. ¶ Φωραθεὶς, εὑρεθεὶς φανείς.
Φ ωραθῆναι, γνωσθῆναι. λεχθῆναι. ¶ Φωρᾶν. τὸ τὰ κλέμματα ζητεῖν, καὶ φωρεῖν. φῶρας δὲ τὴν ἔρευναν.

Φ ωράσαντες, εὑρόντες τὰ καλά. ¶ Φωράσας, ἐλέγξας. ¶ Φωρᾶσθαι, ἐλεγχθήσεσθαι. ¶ Φωριαμὸς, κιβωτὸς, καὶ φωριαμῶν. ¶ Φώριον, κλέμμα, καὶ θρόνου εἶδος. ¶ Φώριος, εἶδος μελίσσης. ¶ Φῶρος, κατάσκοπος. ¶ Φωρυτὸν, συρφετὸν, ἢ φρυγάνων σωρὸς ἢ βόρβορος καὶ ἀκαθαρσία. καὶ χόρτος ἐπὶ γῆς.
Φ ῶς, τὸ ὁρώμενον τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργηθὲν, καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ χαρά. ὀξυτόνως δὲ ὁ ἄνθρωπος. ¶ Φώσαι φῶξαι, φρύξαι, θάλψαι. ¶ Φώσκει, διαφαίνει.
Φ ωστὴρ, θυρίς. ¶ Φωσφορεία, ἑορτή. ¶ Φωσφόρος, φωτοδότης. λαμπρὸς ἀστήρ. ¶ Φώσσων, τὸ λινοῦν ἄρμενον. ¶ Φῶτα, ἀνθρώπων, ἢ ὄμματα καὶ θυρίδες.
Φ ωταγωγὸς, ὁ τὸ φῶς φέρων. ¶ Φῶτας, ἄνδρας ἀνθρώπους. ¶ Φῶτας ἐννέα, ἄνδρας ἐννέα.
Φ ῶτε, ἄνδρε δυϊκῶς. ¶ Φωτὶ, ἀνδρί. ¶ Φῶτες, ἄνθρωποι ἄνδρες. ¶ Φωτεύει. γεννᾷ. ¶ Φωτία, λαμπρία καὶ ὄμματα. ¶ Φῶτιγξ, αὐγὴ, σύριγξ. φλόϊνος αὐλὸς. ὡς εἶδος σάλπιγγος. ¶ Φώτιον, προσφιλὲς ἡδύ.
Φ ωτισμὸς, αὐγὴ, τηλαυγές. καταυγάζομαι. ¶ Φωτολόγιον, τυφλὸν νεκρόν. ¶ Φωτῶν, ἀνδρῶν, φωτὸς, ἀνδρός. ¶ Φωτὸς, ἡμέρας. ¶ Φωΐ, φάος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Χ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Χ Αβὸν, καμπύλον, στενόν. ¶ Χαβῶνες, σιτία ὀπτώμενα ἀπὸ ἀλεύρου. ¶ Χαδεῖν χωρῆσαι.
Χ άδην ἐχώρησεν. ¶ Χάζει, προσδεῖται, χαλᾶται.
Χ άζειν, ἀναχωρεῖν, φυλάττεσθαι. ¶ Χάζεο τῆλε, ἀναχώρει μακράν. ¶ Χάζεσθαι, ὑποχωρεῖν.
Χ άζεται, ἀναχωρεῖ. ¶ Χάζεο, ἀναχώρει.
Χ αζόμενον, ἀναχωροῦντα. ¶ Χαιά, ἀγαθή.
Χ αίνας, στίαρς. ¶ Χαίνει: ἀνοίγει τὸ στόμα.
Χ αιὸς, ἀγαθός. ¶ Χαίρετε, θαρρεῖτε. ¶ Χαίρειν, ἐρρῶσθαι, τὸ χαίρειν ταῖς ἐπιστολαῖς προστιθέασιν. ἔστι δὲ καὶ ἀπαλλασσομένων προσαγόρευσις. χαίρειν ἐᾶσαι καταφρονεῖν. ¶ Χαίρειν φράσαντες, ἀποταξάμενοι
Χ αιρέτω λήρων, ἐρρυθμιάτω. ¶ Χαιρηδόνα, τὴν χαράν. ¶ Χαιροσύνη, χαρά. ¶ Χαιρωθῆναι, ἐκπλαγῆναι. ¶ Χαῖται, αἱ κεχυμέναι τρίχες. ¶ Χαιτήεντος, κομήτου. ¶ Χαίτη, ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου θρίξ.
Χ αλαβεῖν, φοβεῖν, θορυβεῖν. ¶ Χαλᾷ, χαλάσει, καὶ πόρνη. ¶ Χολάδες, τὰ ἔντερα, ἢ λιθώδεις.
Χ αλάδος, λιθώδης ἐξέντερος. ¶ Χάλανδρον, κράββατον. ¶ Χάλαζα, σημεῖον θυτικὸν καὶ πάθος ἐπὶ τὰς σῦς. ¶ Χαλεπαίνει, δυσχεραίνει, ἀγανακτεῖ. ¶ Χαλαίρυπος. ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος.
Χ αλάρα, ἄλυσις. ¶ Χαλάμβειοι, ἵπποι ἀπὸ τόπου τῆς λιβύης. ¶ Χαλαργοὺς, τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν τῶν ὀνύχων, οἷον ποδαργοὺς, ἢ ταχύποδας. ¶ Χαλαρῶν, ὡραίων.
Χ αλαστραίων συῶν, πόλις τῆς μακεδονίας καὶ λίμνη, ἔνθα τὸ χαλαστραῖον νίτρον γίνεται. ¶ Χαλδαῖοι, γένος μάγων πάντα γινωσκόντων. ¶ Χαλεπὰ τὰ καλὰ, σόλωνα φασὶ τὰ περὶ τὸν περίανδρον πυθόμενον εἰπεῖν. χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου, ἀδύνατον τῶν

κύματος. ¶ Φρίκες, χάρακες. ¶ Φρίκη, ψύχος τρόμος. ¶ Φρικνόν, φρικαλέον, δεινόν, φοβερόν.

Φ ρικτόν, φρικώδες, φοβερόν, πάνυ δεινόν. ¶ Φρικωδέστερον, φοβερώτερον. ¶ Φριμάσσεται, σκιρτᾷ, ἐπιχείρεται. ¶ Φρυάττω. βεβρυμμένη. ¶ Φρίξ, ἡ ἐπιπολῆς αἰωμαλία τοῦ κύματος. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς ὅταν ἄρχηται ἄνεμος πνεῖν. ¶ Φρίξασα, ὀρθὸ φωσηκώματι, αὐτὶ τοῦ αὐχμηρὰ ἄρτιος. ¶ Φρίξαν, ἔλιξαν, ὀρθὴν ἔστησαν τὴν τρίχα. ¶ Φριξολόφος, ὀρθοχαίτης. ¶ Φρίσσει, ἐγείρεται, ἐξορθοῦται, δέδοικε, τρέμει.

Φ ρίσσει νῶτον, τὰς τρίχας ὀρθοῖ τοῦ νώτου, ἤγουν ἐγείρει.

Φ ρίσσει, φοβεῖται, δέδοικεν. ¶ Φροίμια. προοίμια, προρρήσεις ἀττικοί. ¶ Φρόκλος, περίπολος. ¶ Φρονεῖν, νοεῖν, διανοεῖσθαι. ¶ Φρονέω. Φρονῶ. διανοοῦμαι.

Φ ρονέων, φρονῶν. διανοούμενος. ¶ Φρόνημα, βούλημα, θέλημα. ¶ Φρόνιμος, σοφὸς, διανοητής. ¶ Φρονηματισθεὶς, ἐπαρθεὶς τῷ φρονήματι. ¶ Φρόνιν, φρόνησιν τὴν καταφρόνησιν, ἐκδοτέον οὐ τὴν λέξιν ὥς τινες.

Φ ρόνις, φρόνησις, βουλὴ, διάνοια. ¶ Φρόνησις ἀκριβὴς, νοῦς πράττων καλῶς. ¶ Φροντίζει, μεριμνᾷ.

Φ ροντὶς, ὄνομα τοῦ κυβερνήτου μενελάου, φόντιν ὀνητορίδην.

Φ ροντισταὶ, φιλόσοφοι. ¶ Φροντιστήριον, διατριβὴ. καὶ τὸ οἴκημα σωκράτους καὶ τὸ σχολεῖον, καὶ μοναστήριον.

Φ ρονῶ, σωφρονῶ. ¶ Φροῦδα, ἀφανῆ. ἄφαντα, φρυγανώδη. ¶ Φροῦδος, πρόοδος ἐξ οὗ τὸ οὐκ ἔρχεσθαι δηλοῦται. ὁ δὲ ἐληλυθὼν, ἔκδημος. ἀφανής. ¶ Φρούδην ἄρδην. παντελῶς ἀφανὲς ὂν κεχωρηκὸς ἔρημον.

Φ ρουρὰ, φυλακὴ, στρατός. ¶ Φρουρεῖ, φυλάττει, ἢ προφυλάττει. ¶ Φρούριον, προφύλαγμα, προφυλακτήριον. ¶ Φρουρὸς, φύλαξ, σωματοφύλαξ.

Φ ρύαγμα, ἔπαρσις, μετεωρισμα, ὑπερηφάνεια.

Φ ρυάσσεται, ἐπεγείρεται, μεγαλοφρονεῖ, κινεῖται. φρυάττεται. ἐπαίρεται. ¶ Φρύγανα, ὕλη λεπτὴ καὶ ξηρά.

Φ ρύγετρον, ξυλίδιον ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς. ¶ Φρυγία, ἡ φρύγουσα. ¶ Φρυγίνδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων. ¶ Φρύγιον, ξύλον ξηρόν.

Φ ρύγιον, ἰσόρκιον πέπαιχεν ἐπίχαρμος ἐν κωμασταῖς ἐπικεκωμένος. ¶ Φρύγιος, ξηρός.

Φ ρυκτὰ, ξηρὰ ἰχθύδια εὐτελῆ. ¶ Φρυκτὸς, μάντις. κλῆρος σύμβουλος πυρσός. ¶ Φρυκτὸς δελφὶς. κλῆρος, ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις μαντευόμενοι ἐν ὀλυμπίᾳ. ¶ Φρυκτωρία, πυρκαϊὰ πυρσεία. λαμπάς. καῦσις. ¶ Φρυνίχου πάλαισμα, ἐκφεύγειν τὰ φρυνίχου κακά. ¶ Φρύνος, βάτραχος ἢ παχύς.

Φ ρυνώνδας, πονηρούς. ¶ Φρὺξ, ἡ ἀπὸ φρυγίας ἐθνικόν. ¶ Φρουρεῖ. στρατεύεται. ¶ Φρυγὰ, ἡ φυγὴ, ἀποστὴ εἰς φυγάς. ¶ Φρῶν. ἡ φρονίμων γυναικῶν.

Φ υ, ἔφυ, ἐφύτευσε. ¶ Φυγὰς, ἐξορίας.

Φ υαῖς, φύσεσι. ¶ Φυγῆν. Φεῦξιν. ¶ Φρυγμὸν, καῦσιν. ¶ Φυγόσκειν, φεύγειν. ¶ Φύει. γεννᾷ.

Φ ύεσθαι, βλαστάνειν. ¶ Φύζα, φυγὴ φόβος, ἀθυμία. δειλία. ¶ Φυζακινὴ, δειλή. ¶ Φυζακινὸς, δειλός. ¶ Φυγὰς, δειλός. ¶ Φυζάνει, φυγεῖν δειλιάζει. ¶ Φύζηλος, δειλὸς φυγάς. ¶ Φυὴ, φύσις σώματος ἡλικία. ¶ Φύημα, κόπρος. ¶ Φυῆς, φύσεως, καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις. ¶ Φύκαρχέτια, οὐκ ἀνεκτά. ¶ Φυκὶς, εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον. ¶ Φυκία, θαλάττια βρύα. ¶ Φυκιόεν, φυκία ἔχον, οἱ δὲ πορφύρεον βαθύ. ¶ Φυκιοχαίτην. τὸν φαροχαίτην. ¶ Φυκὸς, τὸ προσβρασσόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῇ, ὅπερ ἔνιοι καὶ πράσον καλοῦσι, καὶ ἀκρωτήριον λιβύης, ἡ βρύα, ἡ φλακτά. ¶ Φυκτὰ, φευκτά:

Φ υκτῆρες, φύλακες. ¶ Φυλιστείμ, πίπτων πτώματι, ἤγουν μέθη. ¶ Φυκοῦντα, φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς λιβύης, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον. ¶ Φυλακὴ ἡ ἑκάτη. ¶ Φῦλα, ἔθνη, συγγενικὰ γένη. ¶ Φῦλα θεοῦ ἔθνη θεοῦ. ¶ Φυλακὴ, φρουρὰ εἱρκτή. τήρησις ἐντολῶν. πόλις θεσσαλίας προξυτόνως, ὀξυτόνως δὲ ἀγρυπνία.

Φ ύλαξ, φυλακτήρ. ¶ Φυλακτῆρες, φύλακες.

Φ υλακτηρία, παννυχίς. ¶ Φυλαρχία, τιμὴ τίς.

Φ ύλαρχος, φυλῆς ἄρχων. ¶ Φύλαρχον. χορηγικόν.

Φ υλὰς, τὰς κατοικίας. ἀποχωρήσεις καὶ τὰ τετράποδα.

Φ υλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ φυλήτης.

Φ υλάσσειν, ἐπιτηρεῖν ἄλλοι δῶμα φυλασσέμεναι.

Φ *υλασὼς, ἡ λέξις παρὰ βλαισῷ σημαίνει δὲ ζῶδιον.

Φ υλέτης, ἐκ τῆς φυλῆς ὁ ὢν ὁμόψυχος:

Φ υλείδης, φυλέως παῖς ὁ μέγης. ¶ Φυλίης, φυλία ἐστὶ εἶδος ἀγριελαίας. ἄλλοι συκῆς. οἱ δὲ εἶδος δένδρου ὅμοιον πρίνῳ. ¶ Φυλὴ, τόπος τῆς ἀττικῆς οὕτω λεγόμενος. ¶ Φυλίη, ἀγριελαία. ¶ Φυλὴ, τάγμα μέρος πόλεως. ¶ Φύλλα, τὰ τῶν δένδρων.

Φ υλλάδες, οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες.

Φ υλλὰς, ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα. ¶ Φυλλεῖα, τὰ τῶν λαχάνων ἃ προστιθέασι τοῖς ὠνουμένοις ἅπαντα φαῦλα. ¶ Φυλλιᾶν, τὸ παίζειν. ¶ Φυλλιάς, ἐκ λαχάνων ἀπότεμμά τι σκευαζόμενον, ἐκαλεῖτο δὲ θεία φυλλία δὲ, γένος ἰθακησίων. ¶ Φύλλιον, πέταλον, ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἄνθη. ¶ Φυλλεῖν. ἀθλεσχεῖν.

Φ ύλλοι, ἀλώπεκες. ¶ Φυλλίδια, τὰ τῶν ἀνθέων ἅ τινα φύλλα ἐκάλουν: ¶ Φυλλῖναι, ἀγῶνες, ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι καὶ εἶδός τι, κικεών.

Φ υλλὶς, ἡ στέμος τὸ πάλαι. ¶ Φυλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φυλῶν αἱρεθέντες, οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες. ¶ Φυλοκρινεῖν, τὰς φυλὰς διακρίνειν. ¶ Φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φυλῇ διακρίνομαι. ¶ Φῦλον, ἔθνος. γένος.

Φ ύλοπις, πόλεμος, μάχη: ¶ Φῦμα, ψώρα, ἢ ἕτερον φῦμα. ¶ Φύματα, ψυδράκια ψῶραι. ¶ Φύντων. γεννηθέντων. ¶ Φῦξαι, φυξεῖν. φυγεῖν. ¶ Φύξηλιν, φυγάδα, δειλόν, φυγοπόλεμον. ¶ Φυξήλιδας, δειλούς.

Φ υξήλιον, φυγαδικὸν βίον. ¶ Φυξῆ. φυγῆ.

Φ υξίμηλα, δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφευγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων. ¶ Φύξις, φυγή. ¶ Φυομένας γεννωμένας. ¶ Φυὸς, φύτευμα, γέννημα. ¶ Φύπαξ, ὅπερ ἡμεῖς βόμβαξ. ¶ Φύραμα, ζύμη, σπέρμα, ἡ ζημία.

Φ υρᾶν, ζυμοῦν, ταράσσειν τὰ ἄλευρα. ¶ Φυρατὶς, ὃ ἡμεῖς φύραν. ¶ Φυρδήσκια, σκωλήκια. ¶ Φύρδην, ἀτάκτως, συγκεχυμένως. ἀναμίξ.

Φ ύρει, μολύνει μαλάσσει, μιγνύει.

Φ ύρεσθαι, μίγνυσθαι. ¶ Φυρκηλίται τειχήρεις.

Φ ύρκος. τεῖχος. ¶ Φύρμα, κόπρος, ῥύπος.

Φ υρμᾶται, ῥυπαίνεται.

Φ υρμὸς, μόλυσμος, ῥύπος, μίασμα.

Φ ολύνει, μολύνει, κατὰ περίπλωσιν. ¶ Φονιὰ, οὕτω καλοῦνται, οἱ τόποι ἔνθα τινὲς ἀναιροῦνται. ¶ Φονᾶν, τὸ ἐπὶ φόνον μαίνεσθαι. ¶ Φονίκας, φονοκτόνοις

Φ ονίς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Φόνος, ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος, καὶ αὐτὸ τὸ φονεύειν, ἢ αἷμα. ¶ Φονώντων, περὶ φόνον θρασυνομένων καὶ λυσσώντων. ¶ Φονῶσαι, φόνου ἐπιθυμοῦσαι. ¶ Φοξός, λιπόδερμος, ὀξυκέφαλος.

Φ ορὰ, πλημμύρα, σύστημα, καὶ ἡ τῶν μοιχικῶν ὀργάνων λαβή. ¶ Φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. ¶ Φοράδην, ὁ φερόμενος βασταγμῷ. ¶ Φορὰν, τὸ φέρεσθαι. τὴν ὁρμὴν κίνησιν. ¶ Φορβάδες, νομάδες, φορβάδες βοσκήματα. ¶ Φοράδην, πάντα φερόμενον.

Φ ορβάδων, νομάδων, βοσκημάτων. ¶ Φόρβαντα, ἰατρικὰ φάρμακα. ¶ Φόρβας ἀττικὸς ἥρως.

Φ ορβέα, ἕλκυστρον, περιστόμιον, καπίστριον. ¶ Φορβειά, ἡ αὐλητικὴ στομίς, λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ.

Φ ορβὴ, βορὰ, τροφὴ, βοτάνη, βρῶσις. ¶ Φορβαίαν, περιστόμιον, καπίστριον. ¶ Φόρβια, φάρμακα, οἱ δὲ φόρβα. ¶ Φορμώμενος, τρεφόμενος. ¶ Φόρβον, ἀπὸ τῶν θρεπτῶν. ¶ Φόρβυτα, οὐλαὶ ἄλφιτοι. ¶ Φορινή, ἡ ἀραιότης. ¶ Φορέεσκον, ἔφερον, ἐβάσταζον ἐφόρουν

Φ ορέεται, οἴσεται. ¶ Φορεῖς, οἱ τὴν μεταλλικὴν ὕλην ἐκκομίζοντες ἔξω πόλεως καὶ οἱ τῶν ἀσπίδων ἱμάντες καὶ οἱ φέροντες. ¶ Φορέεσθαι, φέρεσθαι. ¶ Φορεύμενα, φορούμενα. ¶ Φορεύουσι, φοροῦσιν. ¶ Φορῆες, οἱ βαστάζοντες ἢ φέροντές τι. ¶ Φορητὰ, ἀκτὰ, βαστακτὰ, ἃ δύναταί τις φέρειν. ¶ Φορηγοὺς, ἐνεχθέντας. βαστακτούς. ¶ Φορητὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγροῦ σῖτον.

Φ όριμος, λυσιτελής. ¶ Φορίνη, ὁ παρ' ἐνίοις πυρίνη.

Φ όριγγες τὰ ὕλινα. ¶ Φόρκες, χάρακες. ¶ Φορκὶς, μονόφθαλμος. ¶ Φορκὸν, λευκὸν. πολιὸν. ῥυσόν. ¶ Φόρμιγγι, τῇ κιθάρᾳ. ¶ Φορμίζειν, κιθαρίζειν. ¶ Φόρμιγξ, κιθάρα ἡ τοῖς ὤμοις φορουμένη.

Φ όρμιγγα, μύρμηκα. ¶ Φορμὶς, σφυρίς. ¶ Φορμίων οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο κροτωνιατῶν. ¶ Φόρμιον, πλέγμα ψιαθῶδες, φορμίδιον. ¶ Φορμός. ἀγγεῖον τι πλεκτὸν ψιάθοις ὡς κόφινος. ¶ Φορμορραφούμεθα, ὡς φορμοὶ καταρραπτόμεθα. ¶ Φορμοσίκων, παχύς. ¶ Φόροι, δημόσιοι ἀπαιτήσεις. ¶ Φορολογῆσαι, φόρους συνάξαι. ¶ Φορολόγοι, ὑποτελεῖς, λειτουργοί. ¶ Φορολόγος, ὁ ἀπαιτῶν τοὺς φόρους. ¶ Φόρος, ἡ τῶν χρημάτων καταβολὴ, ἢ νέον τέλεσμα. ¶ Φορούμενον, ἐγκώμενον βαρύ.

Φ ορτικὰ, τὰ γελοῖα, καὶ τὰ ὑποβολίας σκώμματα.

Φ ορτὶς, φορτηγὸς ναῦς πλοῖον. ¶ Φόρτος, φορτίον

Φ ορύκαια, σίνδρον ποιόν. ¶ Φορύνει, φυρᾷ, μολύνει, συγχεῖ. ¶ Φορύνετο, ἐμολύνετο. ¶ Φορύξαι, συγχέαι, φυράσαι. ¶ Φορύξαντες, συγχέαντες, μολύναντες. ¶ Φόρυς, δακτύλιος ὁ κατὰ τὴν ἕδραν.

Φ ορυτέωσθαι, μολῦναι. ¶ Φορυτὸν ἄχυρα φρύγανα.

Φ ορυτὸς, φρύγανα ἄχυρα, τὰ ἀπὸ γῆς αἰρόμενα ὑπὸ ἀνέμου χόρτος. ¶ Φορυτώδεις, συρφετὸν, βόρβορος, ἀκαθαρσία. ¶ Φορωνεὺς, ὄνος βασιλικός.

Φ ορσὰ, κιθαριστά. ¶ Φοσαλδεῖ, σωμασκεῖ.

* Φοσαέξιον, ἡ ἐπὶ τῆς χώρας σωμασκία τῶν μελλόντων μαστιγοῦσθαι. ¶ Φούιξ, σφύριγξ. ¶ Φουσκας, ὀξύκεφαλος. ¶ Φοῦαι, ἀλώπεκες. ¶ Φουλίδες, παρθένων χορὸς. δωριεῖς. ¶ Φυλλέμενοι, τιλλόμενοι δωριεῖς. ¶ Φύρκος ὀχύρωμα. ¶ Φόως, φῶς, χαρὰ σωτηρία. ¶ Φόως ἐρέουσα, τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἡλίου σημαίνουσα.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Φ ράγματα, κατεστιώματα. ¶ Φραγμὸς, θεσμὸς, ἢ καὶ ὁ νόμος. ¶ Φράδεν, ἔλεγεν. ¶ Φραδέων, ἑρμηνεύων. ¶ Φραδίος, συνετοῦ

Φ ραδαῖσι, βουλαῖς. ¶ Φραδύνια, λέξεσιν.

Φ ράδμονες, ἔμπειροι, συνετοί. ¶ Φράδε, φράζε, λέγε

Φ ρονήσει, συνέσει. ¶ Φραδμοσύνη, σκέψις, βούλευσις. ¶ Φραδέως, φραστικῶς, φανερῶς.

Φ ράζει, δεικνύει, σημαίνει, λέγει. διηγεῖται, σκέπτεται, διανοεῖται. ¶ Φράζεο, λέγε καὶ τὰ ὅμοια.

Φ ράζεται, φραζόμενος, φράζουσιν ὁμοίως. ¶ Φρασίζειν, σωφρονίζειν. ¶ Φραξάμενος, κλείσας, ὁπλισάμενος. ¶ Φράσαι, διανοήθητι, σκέψαι. ¶ Φράσαντας, εἰπόντας δείξαντας λέξαντας. ¶ Φρασθῶ λεχθῶ, διεχθῶ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φρασίζων, διασκεπτόμενον εἰς ζωήν. ¶ Φράσμιον, προσέχων.

Φ ράσασθαι, φρασθῆναι, συνεῖναι. ¶ Φράσις, λέξις: διάλογος, ἑρμηνεία, φράσις δὲ γένος ἀθήνησι.

Φ ρασάμενος, σκεψάμενος, νοήσας, λογισάμενος.

Φ ράσσεται, ἀσφαλίζεται, πληροῦται, ἀντέχεται.

Φ ράσον, εἰπὲ, λέξον. ἑρμήνευσον. ¶ Φρασόμεθα, βουλευόμεθα, εἴπωμεν. ¶ Φραστῆρες, μηνυταί.

Φ ραστὸς, σκέψις, ἔννοια. βουλὴ, φράσις. ¶ Φράτορας τοὺς τοῦ αὐτοῦ μετέχοντας φρατρίας, συγγενεῖς.

Φ ράτρσιν. ἑταίροις συμμάχοις. ¶ Φραχθέντες, ἀσφαλισάμενοι ἑαυτούς. ¶ Φρέαρ, πηγή, λάκκος.

Φ ρεαρορύττειν, σκιοθηρεῖν, οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰώθασι τὰς μεσουρανήσεις λαμβάνειν καὶ σκιοθηρεῖν ἐκ τῶν φρεάτων. ¶ Φρεάρριοι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς

Φ ρεάτεια, τὰ βαθέα ὀρύγματα. ¶ Φρεατύπανα, ὄργανα τινὰ παρὰ πολυβίῳ. ¶ Φρείατα, φρέατα.

Φ ρεναπατᾷ. χλευάζει. ¶ Φρενήρεις, φρενήρεις.

Φ ρένες, ἔννοιαι, φρονήσεις. ¶ Φρένας ἴσας, ἴσας φρένας, οἷον ἡρμοσμένας συμφώνους. ¶ Φρενεῖν, φρονεῖν, διδάσκειν. ¶ Φρεμπάρωσις, βλαψίφρων.

Φ ρένες, μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τὸ ὑπὸ τῷ ἥπατι κείμενον, τὸ διάφραγμα τοῖς στήθεσι. ¶ Φρενήρης, ἀρτίφρων.

Φ ρενοβλάβεια, ἡ τῶν φρενῶν βλάβη. ¶ Φρενὶ, διανοίᾳ. ¶ Φρενοκλοπεῖ, ἐξαπατᾷ. ¶ Φρενὸς ἔκστασις, ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὤν. ¶ Φρενοῦν, φρονεῖν, διδάσκειν, νουθετεῖν. ¶ Φρενοῦται, νουθετεῖται. ¶ Φρενώσας, παραλογισάμενος ἀπατήσας. ¶ Φρενῶσαι, νουθετῆσαι. ¶ Φρενωτήριον, παραίνεσις. ¶ Φρεσί, διανοίαις. ¶ Φρεσὶν ὁρμαίνοντα, διανοούμενον.

Φ ρεώρυχοι, γένος ἀθήνησιν, ἢ οἱ τὰ φρέατα ὀρύσσοντες.

Φ ριμᾶται, φριμάσσεται. ¶ Φρὴν, φρένα, διάνοιαν γνώμην. ¶ Φρίζει, φοβεῖται. ¶ Φρήτης, ἀδελφός. ¶ Φρητία, στόμα φρέατος. ¶ Φρήτρα καὶ φρήτρη, φρατρία, συγγένεια, πατρικὴ γενεὰ καὶ συστάσεις καὶ συναίτια. ¶ Φρίκα, λεπτοκυμία. ἡ ἀρχὴ τοῦ

Φ λέγος, τὸ φλέγμα. ¶ Φλεγύαι, ἔθνος ὑβριστικὸν καὶ ἀσεβές. ¶ Φλέγμας, ἀετός. ξανθὸς ὀξύς. ¶ Φλεγόμεθα, καιόμεθα, λαμπρυνόμεθα. ¶ Φλεγυρὰ, ὑβριστικὴ λαμπρά. ¶ Φλέγυιον, βλάπτιον. ¶ Φλεγυροῦ, βλαβεροῦ. ¶ Φλεδονεῖ, ἀναισθητεῖ, φλυαρεῖ, καὶ φλεδονεύεσθαι τὰ αὐτά. ¶ Φλεδονώδη, φλύαρα. ληρώδη. ¶ Φλέδων, φλυαρία καὶ ὁ ἀλαζὼν εὐήθης.

Φ λεῖ, γέμει. εὐκαρπεῖ, πολυκαρπεῖ. ¶ Φλέδημα, φλυαρία. ¶ Φλέξαι, κατακαῦσαι. ¶ Φλέοντας. φλαοῦντας, ἢ φλυαροῦντας. ¶ Φλεὸς, βασκανία, φθορὰ, καὶ ὁ αἴλιος φλοιός. ¶ Φλέψ, μώλωψ, καὶ τὸ ἀναλοιοῦν ἐν τῷ σώματι. ¶ Φλέω. Διονύσου ἱερόν

Φ ληδῶντα, ληροῦντα. ¶ Φλιναφᾶ, φλυαρεῖ, μωρολογεῖ. ¶ Φλήναφοι, μωρολόγοι. ¶ Φλήναφος, φλύδος, λῆρος, μωρολόγος. ¶ Φληναφῶντα, φλυδοῦντα

Φ λῆφος, φλύδος. ¶ Φλιδᾶ, χλιαρά. ¶ Φλιᾶς, τῆς θύρας παραστάδος. ¶ Φλιδᾶν, σήπεσθαι.

Φ λιδάνει, διαπίπτει διαχεῖ. ¶ Φλιδόωντα, δίεπον τὸ ἔτεμνον. ¶ Φλιδόνες, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σπάσματα, ἢ ῥυτίδες τινὲς δὲ σφυγμοί. ¶ Φλιδῶσα ῥηγνυμένη. ¶ Φλίεθος, καρποφόρος. ¶ Φλιὴ, πρόθυρον ἢ παραστὰς τῆς θύρας. ¶ Φλιοῦς, ὁ τῶν καρπῶν ἐκχύσης. ¶ Φλίψεται, ἀποθλιβήσεται.

Φ λίψις, θλίψις. ¶ Φλόια, φλογερόν. ¶ Φλογερὸν, θερμὸν, λαμπρόν. ¶ Φλόγεα, λαμπρά. φλογώδη. ¶ Φλοιίδες. κρέα ὀπτά. διὰ τὸ φλοιίζεσθαι.

Φ λεγμονὴ, ὄγκος πυρώδης συῤῥυέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενέστερον μέρος τῶν ὑγρῶν, καὶ τὴν παρὰ φύσιν θέρμασίαν φλεγόν τὸ πεπονθός. ¶ Φλοιίδια, αἱ κεγχρίδες δι᾽ ἐλαίου σκευαζόμεναι. ¶ Φλογίνη, καυστική. ¶ Φλογίσει, καύσει. ¶ Φλογμὸς. καῦσος, βρασμὸς, καύσων, φλογισμός. ¶ Φλογμῷ, κατακαύσει, καταφλέξει

Φ λογόδερποι, ἄνθρακες. ¶ Φλογώδες, καυστικόν.

Φ λογόλευκον, ἐρυθρόλευκον. ¶ Φλογώματα, τῶν ἄρτων τὰ ἐπικεκαυμένα. ¶ Φλοιὰν τὴν κόρην τὴν θεὸν οὕτω καλοῦσι Λάκωνες. ¶ Φλοιδιᾶν, πεπρῆσθαι.

Φ λοιδούμενος, ταραττόμενος. ¶ Φλοινὸν, φλοιόν.

Φ λοιὸν, τὸ λέπος τοῦ ξύλου. ¶ Φλοῖσβος, τάραχος, ἀφρὸς, ταραχή. ¶ Φλόμος, πόα τίς. ἣ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται, ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς. ¶ Φλονίδες, λεπίδες. ¶ Φλὸξ, ἡ τοῦ πυρὸς, καὶ ἄνθος τί.

Φ λουάζει, φλυαρεῖ, ληρεῖ. ¶ Φλοῦκτος, εἶδος ῥόφημα τος. ¶ Φλοῦς, φλοιὸς, λεπύχανον, λεπυρόν.

Φ λυάκια, τὰ ψυδράκια. ¶ Φλύαξ, μέθυσος, μεθυστὴς, γελοιαστής. ¶ Φλύαρος, φαῦλος, εὐήθης.

Φ λυάσει, φλυαρεῖ. φλύει. ¶ Φλυδᾶν, διαχεῖσθαι.

Φ λύεις, δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς. ¶ Φλύζει, ἀναζεῖ. ¶ Φλύζειν, ἀναζεῖν, φλύζεσθαι. ¶ Φλυήσιος, ὁ ἑρμῆς, καὶ μήν τις. ¶ Φλυκτὰ κακὰ σχέτλια.

Φ λύκταινα, τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα γενόμενον ἐν τῷ σώματι. ¶ Φλύον. βιβλίον καθαρόν. ¶ Φλύσει, ἀποβαλεῖ, ἐμέσει, ζέσει. ¶ Φλυσὸς, στοιβὴ, οἱ δὲ φλοιός. ¶ Φλυάσει, ἐρυγγάνει. ¶ Φλυσειδὼς, μαινομένη

Φ οβεῖται. φεύγει, κνίζεται. ¶ Φόα, ἐξανθήματα. ἐν τῷ σώματι. ¶ Φοβεῖ, κνίζει διώκει. ¶ Φοβερὸν, δειλὸν, ἔμφοβον. ¶ Φοβδρὸν, δηλητήριον.

Φ οιβόμενος, διωκόμενος. ¶ Φόβη, κόμη, χαίτη, θρὶξ, οἱ δὲ ἐκτενισμένη ἀπὸ τοῦ φοίβου, ὅ ἐστι καθαροῦ.

Φ οβῆσαι, ῥῖψαι. ¶ Φόβος, φυγή. ¶ Φοβήζεσθε, ἔνθεν ποιῆσαι. ¶ Φοβηθεὶς, εἰς φυγὴν τραπείς. ¶ Φοίβα, ἀγὼν δρόμου. ¶ Φοιβάζει, μαντεύεται.

Φ οιβαζόντων, προλεγόντων. ¶ Φοιβάναι, λαμπρῦναι, μαντεύσασθαι, κοσμῆσαι, καθᾶραι, ἁγνίσαι καὶ φοιβάσαι ὁμοίως. ¶ Φοιβᾶσθαι, καθαρεῖσθαι.

Φ οιβητεύειν, χρησμῳδεῖν. ¶ Φοιβήτεια, καθάρσια.

Φ οῖβοι, ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν δυσαδλῶν. οἱ δὲ καθαρούς.

Φ οῖβος, καθαρὸς, λαμπρός. ἁγνὸς, ἀμίαντος.

Φ οίνια, ἐρυσίβη. ¶ Φοίνια, πυῤῥά. ¶ Φοίνικι, ἐρυθρῷ βάμματι. ¶ Φοινικελίκτην καὶ λόγον ἀλαζόνα ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. ¶ Φοινικίοις, γράμμασι, σοφοκλῆς ποιμέσιν, ἐπεὶ δοκεῖ κάδμος αὐτὰ ἐκ φοίνικος κεκομικέναι. ¶ Φοινικήϊα, γράμματα, ἀπὸ φοίνικος διὰ ἀκταίωνος φασὶν ὀνομασθῆναι αὐτά.

Φ οινήεντα. λεπιδωτὸν ὁ ἀπολλώνιος φασὶ, οἱ δὲ φόνιον, ἢ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικὸν, ἢ φονευτικόν. ¶ Φοινικάδες αἱ ῥάφανοι ὑπὸ εὐβοέων.

Φ οίνικες. γένος τι ἀθήνησιν. ¶ Φοινίκια, λυδοὶ καὶ ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ φοίνικος τινός. ¶ Φοινικέλικτον, ἀπατηλόν. ¶ Φοινικήϊον, πυῤῥόν.

Φ οινικίδες, αἱ ἀνεμῶναι ἢ πόα, οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύματα. ¶ Φοινικιστὴς, παρὰ ξενοφῶντι ἐν πρώτω ἀναβάσεως, ἀπέκτεινεν ἄνδρα πέρσην μεταφέρων φοινικιστὴν βασίλειον. ¶ Φοίνια, κύναρος πυῤῥά.

Φ οινικιφαεινὸν. φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον.

Φ οινικολόφοιο, ξανθοῦ λόφου. ¶ Φοίνικος ἔρνος, περιφραστικῶς τὸν φοίνικα. ¶ Φοινίκης, ὅπλον ἐρυθρόν. ¶ Φοινικοβάλανα, τὸ τράγημα, καὶ εἶδος ἀμπέλου. ¶ Φοινικόεσσα, πυῤῥὰ τῷ χρώματι, ἐρυθρά.

Φ οινικόλεπνον, ἴσον τὸ ἐν πανέλοπα, τὸ ὄρνεον, τὸ τὰ παράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν, ἡ δὲ λέγνη πέλαγει.

Φ οινικοῦν, πυῤῥὸν, κόκκινον αἱματῶδες. ¶ Φοινίκουρος, ὄρνις ποιὸς ὁ ἐρίθακος. ¶ Φοινίκοις μάστιξι διὰ τὸ τὰ νῶτα φοινίσσειν. ¶ Φοινικόχλοις, ξανθόχλοις.

Φ οῖνιξ, τὸ δένδρον, φοίνικος, νέον ἔρνος, καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ πυῤῥὸς τῷ χρώματι. ¶ Φοινίξαι, αἱμάξαι, βάψαι.

Φ οίνιον, φονὸν, δανὸν ἐρυθρόν. ¶ Φοινίασα, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Φοινίασων, βάπτων. ἐρυθρῶν.

Φ οίνικες, γλύφαι. ¶ Φοινιχθέντων, αἱμαχθέντων, αἱματωθέντων. ¶ Φοινὸν, πυῤῥόν. ¶ Φοιτᾶ, ἔρχεται. βαδίζει, μαίνεται, περίεισιν, ἀφικνεῖται, διέρχεται, παραγίνεται. ¶ Φοιταλέος, παράκοπος, μανιώδης. ¶ Φοίτης, ὁ κήρυξ. παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ. ¶ Φοιτήσας, παραγενόμενος. ¶ Φοιτητὴς, μαθητής. ¶ Φοῖτος. μανία λύσσα. ¶ Φοιτῶν, ἀναστρεφόμενος. ¶ Φοιτῶντα, ἄνδρα μανιάσι λύσσαις. λυσσήμασι. τὴν ἑβραίαν μανίαν. φοῖτον ἔλεγον τουτέστι τὸν μεθ᾽ ὁρμῆς μεμηνότα. ¶ Φλέπανδρος. νῆσος ἐρήμη. ¶ Φολιὰ πόα, χρύσιππος δὲ καὶ τὸ σέλινον οὕτω καλεῖ. ¶ Φολίδες. αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως. ¶ Φολὶς, λεπὶς ἡ σύριγξ πολυκάλαμος.

Φ ολκὸς, στρακὸς, οἱ δὲ λιπόδερμον. ¶ Φόλυνδες, κύνες, οἱ πυῤῥοὶ ὄντες μέλανα σώματα εἶχον, οἱ δὲ φυλακάς.

Φ θονερὸς, ζηλωτὸς, ζηλότυπος. ¶ Φθόνος, πάθος ἐπὶ τῇ τοῦ πέλας εὐπραγίᾳ. ¶ Φθορὰ, ὄλεθρος.

Φ θόης, φθίσις. ¶ Φθίνον, ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον.

Φ θείρεται, ὀδύρεται. ¶ Φία, πιονία. ¶ Φιαρὸν, λαμπρὸν καθαρόν. ¶ Φιαρύνει, λαμπρύνει.

Φ ιβαλέα. εἶδος σύκων, καὶ ἡ συκῆ ὁμωνύμως. τινὲς δὲ ἰσχάδας. ¶ Φίβλα, πόρπη ῥωμαϊκόν. περόνη.

Φ ίκα, φίκα, σφίγγα. ¶ Φισαλία, ἀπὸ ἑνὸς τῶν λυκάονος παίδων. ¶ Φιδάκνη, πιθάριον μικρὸν στενόν.

Φ ιδίτια, συσσίτια. ¶ Φειδίαι. λιθοξόοι. ¶ Φίδωλος. ἐπιθυμητός. ¶ Φίλνα, ῥίζα, ἡ ἀχίλλειος καλουμένη. ¶ Φιαρὸν, καθαρὸν λαμπρὸν, ἁγνὸν ἱλαρόν

Φ ικιῶν, προσθηβῶν. ¶ Φίλα, προσφιλέστατα.

Φ ίλαι, φίλησον. ¶ Φιλαίμων, φιλῶν τὸ αἷμα.

Φ ιλαίταρος, φίλος σφόδρα. ¶ Φιλαίτεροι, μεμψίμοιροι

Φ ιλαίτιος, μεμψίμοιρος. ¶ Φιλακριβοῦντες μετ' ἀκριβείας διαχωρίζοντες. φιλακροάμονας. ¶ Φιλαλήθης, ὁ τὴν ἀλήθειαν φιλῶν. ¶ Φιλαλληλίαν, οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους. ¶ Φίλαξ, δρῦς, μέσος ἡλίου.

Φ ιλαπεχθημόνως, φιλομίσως. φιλοῦντα μισεῖσθαι.

Φ ιλαργυρία, φιλοχρηματία. ¶ Φίλαζε, ἐφίλησεν. ἠγάπησεν. ¶ Φιλαῦρα, τὰ κακὰ τὰ ἄτοπα.

Φ ιλαυτία, τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτῷ ἀρέσκοντα πράττειν. ¶ Φίλαυτοι, οἱ ἑαυτοὺς φιλοῦντες. ¶ Φιλεῖ, εἴωθεν, ξενίζει, ἢ κατὰ ψυχὴν ἀσπάζει. ¶ Φιλέσκον, ἐξένισεν. ¶ Φιλεκδίκων, κηδεμονικόν. ¶ Φιλένηλος ἐλεήμων. ¶ Φιλεόντων, φιλείτωσαν. ὡς τὸ ἔστων ἔστωσαν.

Φ ιλέουσι. φιλοῦσι. ¶ Φιλεργήσασι, φιλεργοὶ οἱ τὸ ἔργον φιλοῦντες. ¶ Φιλέρημοι, οἱ ἀσπάζοντες ἐρημίαν.

Φ ιλέταιρος, περιφιλημένος. ¶ Φιλέθιος, φιλοπαίγμων. φιλοπάλαιστρος. ¶ Φίληχίνε, περιλαφνάς.

Φ ίληθεν, ἐφιλήθησαν. ¶ Φιλήμης, φιλίας. ¶ Φίλην, φιλίαν, ἢ τὴν προσφιλεστάτην. ¶ Φιλόρετμοι, φιλόκωποι, φιλοναῦται. ¶ Φίλησα, ἐξένισα. ἠσπασάμην.

Φ ιλήσια, φιλοτήσια, προσφιλῆ. ¶ Φιλησίαις, κλεπτοσύναις. ¶ Φιλήτης κλέπτης λῃστής. ¶ Φιλήτωρ, ἐραστής. ¶ Φιλητῶν, γένος κλεπτῶν. ¶ Φίλια. προσφιλέστατα. ¶ Φιλιάζεσθαι. ἐγχειρίζεσθαι αὐτῷ. ¶ Φιλίδια σύριγγα. ¶ Φίλιος, ὁ ἀπὸ ξένου αἴσιος κατ' εὐφημισμὸν.

Φ ίλιππαι, μοιχοί. ¶ Φιλιστίδιον. νόμισμάτι. ¶ Φιλίων, ἀντὶ τοῦ φίλτερος προσφιλέστερος. ἐσχημάτισται δὲ τὸ μέζον. ὡς τὸ καλλίων, ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα. ¶ Φιλόδικος, φιλοπράγμων.

Φ ολιδωτῷ, λεπίδας ἔχοντι. ¶ Φιλόθακης ἀρχή

Φ ιλοθεάμων. φιλοθεωρητής. ¶ Φιλοθεάμοσι, φιλοθεωρηταῖς. ¶ Φιλοθερσίδης, φιλοθέρσου παῖς.

Φ ίλοιφος, παχυτής. ¶ Φίλοι, προσφιλέστατοι.

Φ ιλοκαλία, φιλοῦσα τὰ ὡραῖα. ¶ Φιλοΐστωρ, φιλῶν ἱστορεῖν. ¶ Φιλόκαλος. φιλόκοσμος. ¶ Φιλοκέρτομε. φιλῶν σκώπτειν. ¶ Φιλοκηδής, ὁ κηδεμονικός. ¶ Φιλοκνήμιδες, φιλόπλοι. ¶ Φιλοκεινεῖν, διαιρεῖν. ¶ Φιλοκτέανος. φιλοκτήμων φιλοχρήματος. ¶ Φιλοκτεανώτατε, φιλοχρηματώτατε.

Φ ιλοκτήμων, φιλοχρήματος. ¶ Φιλολάμπεδος, ἡ ἄρτεμις. ¶ Φιλολόγος, ἀσκητὸς, πολυλάλος.

Φ ιλολόγος. λαλιὸς, λάλος. ¶ Φιλομειδὴς. φιλόγελως.

φιλῶν τὰ μειδιάματα ἱλαρά. ¶ Φιομηλίδης. οἱ μὲν, κύριον ὄνομα. πολλάκις δὲ παρωνυμικῷ τύπῳ κυρίως δηλοῦται ὡς εὐριπίδης ἡρακλείδης. ¶ Φιλομύθῳ πεπλασμένῳ λόγῳ. ¶ Φίλον, προσφιλές.

Φ ιλόνεικος, μάχιμος, φίλερις, φιλονεικία γὰρ ἡ μάχη.

Φ ιλοπευστεῖν, ἀκούειν μανθάνειν, ἐρωτᾶν. ¶ Φιλοπευστοῦντα, ἡδέως ἀκούοντα, ἢ ἐρωτῶντα. ¶ Φιλοεργός, φιλεργός. ¶ Φιλοπονία, σπουδαῖα ἔργα. ¶ Φιλόπονος, φιλεργὸς σπουδαῖος. ¶ Φιλόπυστος, φιλοπράγμων. ¶ Φιλόσοφος, ὁ πάντων πειραθεὶς φιλομαθὴς φιλόστοργος. φιλότεκνος. φιλοσόφους δὲ φασὶ λυδοὺς, τοὺς κιθαριστὰς καὶ μουσικούς. οἱ ἀρχαῖοι σοφοὺς καὶ φιλοσόφους καὶ σοφιστὰς ἔλεγον. ¶ Φιλόστροφος, εὐμετάβολος. ¶ Φιλοσύμμαχος, φιλολοίδορος, μάχιμος.

Φ ίλος, ὁ προσφιλής. ¶ Φιλότης, φιλία ἡ συνουσία.

Φ ιλοτησία, πρόποσις ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ὑπὲρ φιλίας

Φ ιλοτήσια ἔργα ἀφροδίσια τὰ συνουσιαστικά. ¶ Φιλοτιμεῖται, μεγάλα φρονεῖ, ἐπαίρεται, πλουτεῖ.

Φ ιλοτιμία, δωρεὰ κενοδοξία. πλοῦτος μεγαλοφροσύνη.

Φ ιλότιμος, ὁ φιλῶν τιμᾶν μεγάλως ἢ θέλων ἀνδρὸς δοξάζεσθαι. ¶ Φιλοτιμούμενοι, δαψιλῶς τιμῶντες.

Φ ιλοτίμως, φιλοδόξως πλουσίως, μεγαλοψύχως δαψιλῶς. ¶ Φιλοφρονοῦμαι, δεξιῶς καὶ προθύμως εἰσδέχομαι, ἢ ἀποδέχομαι. ¶ Φιλοφροσύνη. προθυμία. διάθεσις, σπουδὴ, ἀγάπη. παρὰ τὸ φίλα ἢ φίλια φρονεῖν. ¶ Φιλοχωρῶν. τὴν χώραν ἀσπάζων. ¶ Φιλοψευδής, ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν. ¶ Φιλοψυχεῖν, εὐψυχεῖν.

Φ ίλτατα. τὰ ὄμματα καὶ προσφιλέστατα. ¶ Φίλτατοι, φιλικώτατοι. ¶ Φίλτρον, φιλία. ¶ Φιλυδρία. φιλεῖ τὸ ὕδωρ. ¶ Φιλύρινον, ἀσθενές. ¶ Φιλυρόν, ξύλον ἐλαφρόν. ¶ Φιλωνίδης, ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ φιλωνίδης. ¶ Φίλως, ἡδέως. ¶ Φίλως χ' ὁρόωτε, ἡδέως ἂν βλέποιτε. ¶ Φιλωψ, κρήνη, ὁ φίλος.

Φ ιλοτερὶς, κασιγνήτη. ¶ Φιλώτατα. φίλτατα.

Φ ιλώτατος, φίλταρος. ¶ Φίμα, κημός, περιστόμιον φιμός. ¶ Φιμοῖ, δεσμεύει ἐμφράττει, ἄγχει, ἐπιστομίζει. ¶ Φιμοὶ, δεσμοί. ¶ Φιμοῦν. δεσμεύειν τὰ ὅμοια. ¶ Φὶν, αὖθις. ἢ αὐτοῖς. ¶ Φίνακα, δρῦν.

Φ ίνυται, συντίθει. ¶ Φίσκος, δημόσιον ταμεῖον πολύχρημον. ¶ Φισκοσυνήγορος, ὁ ταμιείων συνήγορος.

Φ ίτρον, μέτρον, μάταιον, ῥᾴδιον, καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥινίου τὸ κοῖλον, καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου παρὰ τὸ φύεσθαι.

Φ ίτυ, φυτὸν, φύτευμα. ¶ Φίτυμα, τέκνον, γέννημα.

Φ ιτύσατο, ἐγέννησεν. ¶ Φλᾶ, θλᾶ, μαλάττει, συντρίβει. ¶ Φλαδᾶν, θλαδᾶν, μαλάττειν, τύπτειν.

Φ λᾶν, μαλάσσειν πληγαῖς. ¶ Φλανύαρεῖ, φλυαρεῖ, ληρεῖ. ¶ Φλασμός, τύφος. ¶ Φλασμένος. τετυφωμένος. ¶ Φλάσαι, θλάσαι. ¶ Φαυλικῶς, ἁπλῶς.

Φ αῦρα, φαῦλα. κακά. πονηρά. κοῦφα ἀσθενῆ.

Φ λέβαι, νεῦρα τινὰ αἱμαρροδικτικά. ¶ Φίλιππος, στόμα χειρῶν ἢ λαμπάδος. ¶ Φλέγει, καίει, λαμπρύνει.

Φ λέγλα, ἡ νῦν πελλήνη. ¶ Φλέγεται, καίεται, λαμπρύνεται. ¶ Φλέγμα, φλὸξ. καῦσος. παρὰ τὸ φλέγειν. ¶ Φλεγμαίνει, ὀγκοῦται, φυσοῦται.

Φ λέγματι, ἢ φλέγματα ἔχουσι. ¶ Φλεγματώδη, ἔκρημα ἀπὸ φλοιός. ¶ Φλεγμός, τὸ αἷμα.

Φ εισῶν. ποταμὸς περὶ Λίσσου, ὃ ἑρμηνεύεται στόμα κόρης παρὰ δὲ ἕλλησι γάζης. ¶ Φεῖσαι. ῥῦσαι. σῶσαι.

Φ ελγύνει, ἀσυνετεῖ, ληρεῖ. ¶ Φελλάντας, λίθους σκληρὸς ἀπὸ τόπου. ¶ Φελλεῦον, ἐπιπολέον. ¶ Φελλεῖς, τὰ δυσεργὲς χωρίον. ¶ Φελλίνιοι, ὀροβάκχαι.

Φ ελλίνας, κοῦφος ἀπὸ τοῦ φελλοῦ. ¶ Φελλὸς, σκληρὸς τόπος καὶ δυσεργὸς, καὶ ὁ ἐπιπολῆς τεφρώδης. ¶ φλοιὸς δένδρου, καὶ ξύλον ἐλαφρὸν, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φελλεὺς καὶ τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα. καὶ ἀλαζών.

Φ ενάκας, ἀπατεῶνας. ¶ Φενάξ, χλευαστὴς ἀπατεὼν, ψεύστης, πλάνος. ¶ Φενεὸς, φονέα πόλις ἀρκαδίας. ¶ Φεννίδα, παιδιὰν σφαίρας. ¶ Φεννίον, ἡ μηδικὴ ὁδός. παμφύλιοι. ¶ Φεννὶς, εἶδος παιδιᾶς μετὰ σφαίρας. ¶ Φενῶος, θάνατος. ἐνιαυτός.

Φ ερὰ, πόλις θεσσαλίας. ¶ Φερεὰ, ἀθήνησι ξενικὴ θεός. οἱ δὲ τὴν ἑκάτην. ¶ Φεραυγὲς, κατάλαμπρον.

Φ έρβειν τρέφειν βόσκειν. ¶ Φέρβεται, τρέφεται.

Φ έρβηται, νομεῖς. ¶ Φερβόμενος, τρεφόμενος.

Φ ερέγγυα, φέρων τὸ βιβλίον, ἢ τῷ βιβλίῳ ἐμφερομένοις.

Φ ερέγγυος, ἀξιόπιστος. ἐγγυητὴς καὶ βεβαιωτής. ἔγγυος, βέβαιος. ¶ Φερέγγυον, βέβαιον, δυνατόν.

Φ έρειν, λαμβάνειν. βαστάζειν ὑπομένειν. ¶ Φερεκλέα, τὸν ἄδωνιν. ¶ Φερέοικος, ὁ κοχλίας, ἔνιοι ζῶον ὅμοιον τῷ ὑπὸ δρυσὶ ἢ ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ ζῶον σφηκὸς μεῖζον. ¶ Φερέσβιος. ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον φέρων καὶ σώζων, ἢ ζωοποιός. ¶ Φέρεσκον, ἔφερον.

Φ έριστος, ὄνομα κύειον. ¶ Φέριστε, βέλτιστε κράτιστε, ἐξοχώτατε ἀγαθέ. ¶ Φέρμια, ἃς ἔνιοι ἀστύλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα οἷον σπυρίδια. ¶ Φερνὰς, προῖκας, δῶρα νυμφικὰ, ἀπὸ τοῦ φέρειν φερνὰς καὶ πάντα τὰ φερόμενα. ¶ Φερνὴ, προὶξ, δῶρα νυμφικά. ¶ Φέρονται. προσφέρονται.

Φ έρρευσει. ἀποφέρει. ¶ Φερεφάττιον, τόπος ἐν ἀγορᾷ.

Φ ερσεφόνεια, ἡ τῆς δήμητρος θυγάτηρ, ἡ φέρουσα τὸ ἄφενος, τουτέστι τὸν πλοῦτον. διὰ τὸν καρπὸν ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν.

Φ ερτάζει, φέρει. ¶ Φέρτατος, ἀγαθώτατος.

Φ έρτε, φέρετε, κατὰ συγκοπήν. ¶ Φέρτατον, κράτιστον, ἀγαθώτατον. ¶ Φέριστον, βέλτιστον.

Φ έρτερον, κρεῖσσον. ἀπὸ τοῦ φέρειν βέλτιον. ¶ Φέρτρον, φορεῖον, καὶ ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη. ¶ Φέρσφυς, ἆθλος, θούειοι. ¶ Φέρων, λαμβάνων. ¶ Φερώνυμος, ἀληθινὸν τὸ ὄνομα τι. ¶ Φετμαῖς, ἐντολαῖς παραγγελίαις. ¶ Φεῦ, σχετλιασμοῦ ἐπίρρημα.

Φ εύγει ἀποδιδράσκει, ἀντὶ τοῦ εὐθύνεσθαι ὡς καὶ φεύγειν κλοπῆς, ἢ μοιχείας φαμέν. ¶ Φευκτὰ φεύξιμα. ¶ Φευκταῖοι, ἀποτρόπαιοι. ¶ Φεύξεσθαι, φεύγεσθαι. ¶ Φεῦ φεῦ, ἴσον τῷ οἴμοι. ¶ Φέψαλυξ, φέψελος, σπινθὴρ. ἄνθραξ. ¶ Φηγαπεὺς, δῆμος αἰγηίδος. ¶ Φήγινος, δρύϊνος. ¶ Φηγὸς, ἡ δρῦς.

Φ ηδανὸς, ἄφρων. ¶ Φηλῶσαι, ἀπατῆσαι, φθεῖραι ἀπολέσαι. ¶ Φηλημόθρεπτον, ὑπὸ ὄλυνθον ἐπὶ συκῆς τεθραμμένον. ¶ Φῆλιξ, ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμμένον σῦκον. ¶ Φῆ, εἶπεν, ἔλεγεν.

Φ ηλήτης, ληστής. ¶ Φῆλον, ἀπατηλὸν, λιθαργὸν κακοῦργον, ἐπίβουλον. ¶ Φηλωθεὶς, ἀπατηθείς.

Φ ηλωθεῖσαι, ἀπατηθεῖσαι. ¶ Φηλώσομεν, ἀντὶ τοῦ βοήσομεν. ¶ Φήματα, ῥήματα. φάσματα.

Φ ημάσομεν, βοήσομεν. ¶ Φήμη, ἀκοὴ ὀνομασία.

Φ ημὶ, λέγω, ὑπολαμβάνω. ¶ Φημίζεται, μαντεύεται. λέγει. ¶ Φῆμις, φήμη, κληδὼν, φωνὴ, λόγος.

Φ ῆν. εἶπεν. λέγων. ¶ Φήνας, δείξας, φηνάσης, δειξάσης. ¶ Φήνη, ἀετοῦ εἶδος. ¶ Φανὸν, λαμπρόν,

Φ ήνωσι, δείξωσι. ¶ Φῆρα, θῆρα εἶπεν. ¶ Φῆρες, οἱ κένταυροι αἰολικῶς. ¶ Φηρεία, θηρεία αἰολεῖς.

Φ ῆρος, ἡ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή. ¶ Φὴς λέγεις ὑπολαμβάνεις. ¶ Φῆσθα, λέγεις, ἔφησθα. ¶ Φήσομαι, λέξομαι, βοήσομαι. ¶ Φητὼ, στρόφιγξ.

Φ θαίημεν, φθάσομεν. ¶ Φθὰν. ἔφθασαν δὲ πολλῷ τοὺς ἱππέας οἱ πεζοί. ¶ Φθάνει, καταλαμβάνει, προλαμβάνει. ¶ Φθατήσῃ, φθάσῃ. ¶ Φθεῖ, θνήσκει.

Φ θαρτὸν, θνητόν. ¶ Φθιάδος, θετταλικῆς.

Φ θιμένων. ἀποθανόντων. ¶ Φθάνει, ἀναλίσκει.

Φ θινόπωρον, ὥρα ἡ μετὰ τὸ θέρος ἢ νόσος. ¶ Φθεὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, καὶ μέρη τῆς νεὼς πρὸς τῇ πρύμνῃ καὶ ἰχθύς τις. ¶ Φθεῖρα φθείρασιν. ¶ Φθείρεται, πλανᾶται ἀπόλλυται. ¶ Φθειροκομίδης φθειρῶν γέμων.

Φ θείνης, φθαρείης. ¶ Φθειρῶν ὄρος πιτυῶδες ὄρος διὰ τὸ πληθύνειν ἐν αὐτῷ πίτυσι. τῶν γὰρ στροβίλων τὰ ἔνδον φθεῖρας καλεῖσθαι. ¶ Φηρσί: κενταύροις.

Φ θήσονται, διαφθαρήσονται. ¶ Φθῆ, ἔφθασεν.

Φ θίη, φθάσῃ πρότερος. ¶ Φθῆναι, φθάσαι, προλαβεῖν. δεῖξαι. ¶ Φθίεται, καταλείπεται, φθάσῃ, καὶ φθία πόλις θεσσαλίας. ¶ Φθιακὸν, τμητικόν.

Φ θίῃ, φθίσει. ¶ Φθίμενοι, θανόντες. ¶ Φθίμενος, φθαρεὶς, θανείς. ¶ Φθίνα, ἡ ἐρυσίβη καὶ εἶδος ἐλαίας. ¶ Φθινὰς ἁμέρα, τὴν ἱσταμένην τρίτην τετράμηνον λέγει. ¶ Φθινάσμασι, φθίσεσι: ¶ Φθίνοντος, λήγοντος παυομένου, ἀναλισκομένου. ¶ Φθίνοντος μηνὸς, λήγοντος τοῦ μηνός. φθίνων δὲ μὴν καλεῖται ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος μέσος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος. ἱστάμενος δὲ μὴν, ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως πέμπτης. ¶ Φθινόντων, φθειρομένων. ¶ Φθινόπωρον, ὁ ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης αὐγούστου μηνὸς, ἕως τῆς πεντεκαιδεκάτης δεκεμβρίου, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας αὐγούστου, ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας δεκεμβρίου.

Φ θινύθειν, φθείρεσθαι, τήκεσθαι. ¶ Φθινύθουσιν, εἰς φθίσιν ἄγουσιν. ¶ Φθινύουσι, φθείρονται.

Φ θίνουσαν. ἐλαττουμένην. ¶ Φθίοι, οἱ ὑπὸ πρωτεσιλάῳ τεταγμένοι. ¶ Φθεὶρ, ὁ τῆς πίτυος καρπός.

Φ θίσις, ἡ λεπτὴ ἀπὸ φθίσεως. ¶ Φθίσασθαι, θανεῖν.

Φ θισήνορα, ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείρουσα, ἢ τὴν ἀνδρείαν

Φ θισκὸς, φθισικός. ¶ Φθίσει, ἀπολέσει.

Φ θίσθαι, ὀλέσαι. ¶ Φθισίμβροτος. ἀνθρωποκτόνος διαφθείρων τοὺς ἄνδρας. ¶ Φθίσιν, εἰς φθίσιν ἄξων καὶ φθείρων καὶ φθερῶν. ¶ Φθίνοιτο θάνοιτο, ἢ ἔθανεν. ¶ Φθιτοὶ, φθαρτοὶ θνητοὶ, νεκροί. ἢ εἴδωλα

Φ θιῶται, θετταλικήν. ¶ Φθογγὴ, φθέγμα. ἢ φωνή.

Φ θόγγος, φθογγὴ φωνὴ καὶ τὰ ὅμοια.

Φ θόη, φθίσις, φθορὰ, λύμη. ¶ Φθοατῆσαι. φθάσαι κτήσασθαι. ¶ Φθοῖς. πλακοῦς, καὶ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀληλεσμένα. καὶ τὸ ἀπορρέων ψῆγμα τοῦ χρυσίου.

Φ θονεῖς, ζηλοῖς, βασκαίνεις.

Φ άλλα, ἄκρα τῆς εὐβοίας. ¶ Φάλλη, ἡ πεπωμένη ψυχή. ¶ Φάλικα, ᾠδὲ πεποιημέναι εἰς τὸν διόνυσον, τοῦ φαλλοῦ ᾀδομένου. ¶ Φαλλικὸν, ὄρχημά τι, οἱ δὲ μέλος, ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδομένην. ¶ Φαλλὸς, λευκὸς, ἢ βόλος ἐπὶ τὸν φάλλον τὰ ἐμμανθάνον. ¶ Φαλὸν, τὸ στερεὸν κύκλωμα τῆς στέρνης οἱ δὲ τὸν μωρόν. ¶ Φαλὸς, ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας, καὶ τετράφαλεια ἡ τέσσαρας κεφαλὰς ἔχουσα, ἔνιοι λευκὸς ὅλος, ἄλλοι ψελλὸς, ἄλλοι κωφός. ¶ Φαλύγματα, ὑγράσματα. ¶ Φαλύνει, λαμπρύνει.

Φ αλύσσει, καταρρέασει, περιέρχεται. ¶ Φαλωθεὶς, ταραχθείς. ¶ Φάμην, φήμην. ¶ Φαμάξεις, φύσεις. ¶ Φθιμένων. τετελευτηκότων. ¶ Φαμὲν, λέγομεν. ¶ Φάμενος, εἰπών. ¶ Φάμην, εἶπον.

Φ άμμη, ἄλφιτα. ¶ Φαμμάστρια, τὰ ψαιστὰ καὶ ἑορτή τις. ¶ Φὰμ, ὑπέλαβον λέγειν. ¶ Φάναι, εἰπεῖν.

Φ αναῖος ἀπόλλων. ἀγχιὸς ὀμφαλη. παρὰ χίοις οὕτω λέγεται. ¶ Φαναῖν, θάλλειν. ¶ Φάναοι, ἄρνες.

Φ ανας, ἐκλάμψας, ἢ τὰς ἐκλάμψεις. ¶ Φανὸν, τὸ φαινόμενον. φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν. ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν. ¶ Φαίνοντα, λάμποντα. ¶ Φαντάζομαι, συκοφαντοῦμαι. ¶ Φαντάζου δήμῳ, φαίνου. ¶ Φαντάσας, δείξας. ¶ Φαντασία, τὸ μὴ ὂν ἀληθὲς, ἀλλὰ σχήματι. ¶ Φαίνῃ, εἰπόντι. ¶ Φαντίζοιτο, φαίνοιτο. ¶ Φαίνηρος, εἰπόντος, ἢ πλάτανος φανωτάτη, περιφανὴς λαμπρά.

Φ ανοτάτη, φωτεινοτάτη. ¶ Φαοσχὶς, ζυγίς. ¶ Φάος φῶς, ὄρθρου ἀνατολή. ¶ Φάος ἠελίοιο. ἡ αὐγή.

Φ άπιν, τὸν πάφιην. ¶ Φαραζοῖον, τὸ φαρέξας τὸ κάλυμμα. ¶ Φάραγξ, τάφρος κοίλωμα. ¶ Φαράγξι, κοιλάσι. ¶ Φάρμα, ὑφαίνειν. πλέκειν. ¶ Φαρκιδέκη(?). μυθείκη. ¶ Φάραγμα, φραγμός. ¶ Φαρέτρα, βελοθήκη. ¶ Φαρετρεὼν, τοξότης. ¶ Φάρη, ἱμάτια νεφέλαι. ¶ Φάρικον, φάρμακον σύνθετον θανάσιμον.

Φ αρινὸν, τὸ ἐρεοῦν. ¶ Φάρις, ὄνομα πόλεως. ¶ Φαρκάζει, κλέπτει. ¶ Φαρκιδούμενοι, συνάζοντες.

Φ αρκὶς, ῥυτὶς ἡ ἐκ τοῦ γήρως γινομένη, ἢ ῥίζα πρὸς ῥυτίδας ποιοῦσα, ἢ στολίς. ¶ Φαρκίδων, ῥυτίδων, ἢ πτολίς.

Φ άρκες, νεοσσοί. ¶ Φάρκτου, φυλακὴν σκεύαζε.

Φ άρμακα, βοτάναι, χρώματα, καὶ πᾶσι ταῦτα. ¶ Φαρμακεύεται, σκευάζεται, ἀρτύεται. ¶ Φαρμακίτης, ἀλδοφάτος. ¶ Φαρμακὶς, ἡ γυναικὸς φαρμακίδος, καὶ εἶδος φαρμάκου ἢ ἀκεῖς. ¶ Φάρμακοι, καθαρτήριοι περικαθαίροντες τὰς πόλεις. ἀνὴρ καὶ γυνή. ¶ Φαρμακὴ, ἡ χύτρα, ἣν ἡτοίμαζον τοῖς καθαίρουσι τὰς πόλεις.

Φ άρμακον, ἡ ὑπόσταθμη: ἄλλοι σύνθεσις ἢ κεδρύουσι τὰ ἱδρὰ τῶν ζώων. ¶ Φαρμακῶνες, τὰ βαφεῖα, διὸ τὰ βάμματα φάρμακα καλεῖσθαι. ¶ Φαρμάξαι, ὀξῦναι. βάψαι. ¶ Φαρμάξασα, ἀπατήσασα. ¶ Φαρμάσσει, φαρμακεύεται, θεραπεύει, φαρμακεύει. ¶ Φαρμάσσων, βάπτων στομῶν, στομοποιῶν, φαρμακεύων. ¶ Φαρματτόμενος, κολακευόμενος ἀλειφόμενος. ¶ Φάρος, ἱμάτιον, περιβόλαιον. ἀκρωτήριον. καὶ νῆσος ἐν αἰγύπτῳ.

Φ άρος στολὼν, τὸ περιβόλαιον στολῶν. ἢ τὸ ἄρμενον.

Φ αροῦν, ἀροτρεύειν. ¶ Φάρσος, ζόφος, κλάσμα, τρύφιον ἀκρωτήριον. ¶ Φαρύναθρον, ὁ κατὰ τὰ τραχήλια τόπος. ¶ Φαρυγγίδα, ἀντὶ τοῦ γαστριμαργίαν.

Φ άρυγξ, λάρυγξ, βρόγχος, στόμα. ¶ Φαρσομὸς, τολμηρὸς, θρασύς. ¶ Φαρῶδο, ὁμοίως. ¶ Φαρύνει, λαμπρύνει. ¶ Φαρῶσαι, ἀρόσαι, νεῶσαι, λαμπρυνθῆναι.

Φ ας, εἰπών. ¶ Φάσακες, συκοφάνται. ¶ Φάσγανον, ξίφος, παρὰ τὸ φάσαι ὅ ἐστιν ἀνελεῖν. ¶ Φασγάνεται, ξίφει ἀναιρεῖσθαι. ¶ Φασγανιῶσαν, ἐξιφισμένην.

Φ ασγανίων, ἐξιφισμένων. ¶ Φάσεις, ἐγκλήματα, συκοφαντίαι, ἢ ἐνυπνίων ὄψεις, λόγοι φῆμαι. ¶ Φάσθαι, λέγειν. ¶ Φασιανοὶ, ὄρνις ποιοί. οἱ δὲ, τοὺς ποντικοὺς φασίν. ¶ Φάσις, ποταμὸς κόλχων. ¶ Φασκάδες, ὄρνεις ποιοί. ¶ Φασὶ, λέγουσι. ¶ Φάσκει λέγει. ¶ Φάσκοντα, λέγοντα. ¶ Φάσκος, τὸ ἐπὶ τῶν δένδρων γινόμενον. ¶ Φασκώλιον, βαλάντιον, φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. ¶ Φάσκω, λέγω. ¶ Φάσμα, φάντασμα, σημεῖον, τέρας.

Φ ασσοφόνῳ, παρὰ τὰς φάσσας φονεύοντι. ἔστι δὲ εἶδος περιστερᾶς ὑπὸ τὴν ζυγόνα. ¶ Φάτε, εἴπατε. ¶ Φατὲ λέγετε. ¶ Φατίζει, λέγει, χωρίζει. ¶ Φατηρὶς, εἶδος ὀρχήσεως. ¶ Φάτης, ψεύστης. ¶ Φάτις, φήμη, δόξα, λόγος. κληδών. ¶ Φάτνη, καὶ ἡ τράπεζα, ἢ τῶν κτηνῶν, καὶ εἴ τι τῶν τοιούτων. ¶ Φατνώματα, σανιδώματα. ¶ Φατνωτοῦ, σανιδωτοῦ. ¶ Φὰρ, εἶπε, ἐνόησεν, ὑπέλαβεν. ¶ Φαρὶ, τεθνεῶτες, ἐκτοί.

Φ ατὸς, ὁμοίως. ¶ Φατὸν, τεθνηκὸς ῥητόν. ¶ Φατὸς στιβή, φήμη. ¶ Φάζαι, σύστημα. ¶ Φατρεία, σύνταγμα, σύστημα. ¶ Φάτνην, τὸ ἐν τῷ πλαίθρῳ ἐρείπιον φάτνα. ¶ *Φατῶσαν, γνῶθι. ¶ Φαῦδαι, γένη σκυθῶν.

Φ αύειν, ποιεῖν. ¶ Φαύζειν, φρύγειν. ¶ Φαῦλα, κακὰ δόλια εὐτελῆ. ¶ Φαυλία, εἶδος ἐλαίας, οἱ δὲ τὰς λευκάς. ¶ Φαύλια, μῆλα τὰ μικρά. ¶ Φαυλίον, ἁδρὸν καλόν. ¶ Φαυλίζ, ὀρθός, φαύλιος, σπαλικὸς θεός.

Φ αυλίστρια, ἡ καταπλῶσα. ¶ Φαῦλον, ἁδρὸν καλόν. εὐτελὲς, μέσα. μοχθηρὸν ἀραιόν. ¶ Φαῦλος, κακός, δόλιος, χαλεπός. εὐτελής. ἁπλοῦς καταγέλαστος.

Φ αύλως, ὁλοσχερῶς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φαῦνος, φύνων χυτόν. ¶ Φαυὸν, ἀκανθῶδες φυτόν. ¶ Φαυσφόροι, αἰολεῖς ἱέρειαι. ¶ Φαῦρος, κοῦφος.

Φ αυσίγγες, αἱ ἐν ταῖς πτέρναις γινόμεναι ῥαγάδες, ἔνιοι τὰς ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γινομένας φλυκταίνας. δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ αἱμορροΐδας καὶ φλυκταίνας ἢ λαμπηδόνας. ¶ Φαῦσις, φῶς, φέγγος, φωταυγία.

Φ αῦσμα, σπλάγχνα ἐκ σίτου πεποιημένα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν πεμμάτων. ¶ Φαύων τῶν εὐμόρφων. ἐγίνετο* ἐρέσθαι. ¶ Φέβεσθαι, φεύγειν. ¶ Φέβομαι, φεύγω, φοβοῦμαι. ¶ Φέβοντο, ἐφοβοῦντο, ἔφευγον.

Φ οβεῖ. διώκει, φεύγει. ¶ Φεγγὶς, λαμπρὸν φαίνουσα.

Φ έγγουσαν, λαμπρύνουσαν. ¶ Φέγγος, φῶς, ἡμέρας φέγγος, σελήνης. ¶ Φειά. πόλις θεσσαλίας.

Φ ειδαλφιτοῦσαι, φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι.

Φ είδεσθαι, ἐλεεῖν. ¶ Φειδικόμισος, ὁ διὰ μαρτύρων πίστις. ¶ Φειδὸς, φειδωλός. ¶ Φειδοῦς, φειδωλίας. ¶ Φειδῶ, τὸ φείδεσθαι. ¶ Φειδώλιον, δίφος σφέλας, χόρτος. ¶ Φειδωλὸς, φειδόμενος δαπανῶν, σκνιφός. ¶ Φείδων, ὄνομα κυρίου.

Ὑψηλόν, μέγα. ¶ Ὑψηλῆς, ὑψηλῆς μεγάλης.
Ὑψηχέες, ἵπποι, ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἔχειν τοὺς τραχήλους, οἱ ὀν ὑψαύχενες ἢ μεγαλόφωνοι. ¶ Ὑψι μετέωρον, ἄνω ὑψηλοῦ. ¶ Ὑψιβάμονος, ἐν ὕψει βαίνοντος.
Ὑψίζυγος, ὑψηλὴν ἔχων τὴν καθέδραν. ¶ Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσαμεν, μετέωρον αὐτὴν ἀπὸ τῶν ἀγκυρῶν ὁρμίσαμεν. ¶ Ὑψικέραυνος, ὁ διὰ τῆς πυρὸς πληγῆς.
Ὑψικόλωνον, τραχεῖαν ὑψηλήν. ¶ Ὑψίκομος. φοῖνιξ, καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔχων. ¶ Ὑψιμέδων, ἐν ὕψει βασιλεύων. ¶ Ὑψι, μεῖζον, μετέωρον.
Ὑψιπέτηλον, ὑψηλόν, μακρόν. ¶ Ὑψιπέτης, εἰς ὕψος πετόμενος. ¶ Ὑψιπόροις, δι' ὕψους βρέχοντας
Ὑψίπυλον, ὑψηλὰς πύλας ἔχον. ¶ Ὑψιρεφὲς ὑψηλὴν ὀροφὴν ἔχον. ¶ Ὑψίροφον, ὁμοίως.
Ὑψίστολοι, οἱ ἄνω ἐσταλμένοι τοὺς χιτῶνας. ¶ Ὑψιτελέες τε χιτῶνες. ¶ Ὑψιστον, ὑψηλότατον.
Ὑψιτένων, ὑψαύχην, ὑψηλὸς τῷ φρονήματι.
Ὑψιφοίτης, ὑψηλοπόρος. ¶ Ὑψαυχέες, ὑψαύχενες
Ὑψόθι, ἄνωθεν. ¶ Ὑψόσε, εἰς ὕψος. ¶ Ὑψόροφον, ὑψηλὸν μέσα. ¶ Ὑψοῦ, ἄνω ἐν ὕψει. ¶ Ὑψοῦ δ' αυτεῖ, εἰς ὕψος ὁρμᾷ. ¶ Ὕω, βρέχω. ¶ Ὑωλυνέων, μολύνων. ¶ Ὑαλλία, ἀηδία, φυρμὸς ἐν βορβόρῳ. ¶ Ὑωδύνων, φύρων, βορβόρῳ μολύνων.
Ὕων, βρέχων, ὑγραίνων. ¶ Ὑψιστάτειος αἵρεσις ὥς φασι τῶν τὸν ὕψιστον σεβομένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Φ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Φάθι εἰπὲ λέγε. ¶ Φάναι, λέγειν. ¶ Φάανθεν, ἐφάνησαν. ¶ Φαάνθη, ἐφάνη. ¶ Φαάντερον, λαμπρότερον. ¶ Φάβα, μέσος φόβος. καὶ τὸ συνήθως ὄσπριον. ¶ Φαβοτύπος εἶδος ἱέρακος, καὶ περιστερᾶς ἀγρίας σπερμοφάγου. ¶ Φαβοκτόνος, ἱερακοκτόνος. ¶ Φαβρὶς, νησίδιον πρὸς τῇ ἀττικῇ.
Φαγεδαινῶν, ἀκαθάρτων. ¶ Φάγαινα, φαγέδαινα, νόσος ἑλκώδης νεμομένη. ¶ Φαγησίειον, πολυφάγον. ¶ Φαγιλὸς, ἀμνός. ¶ Φαγλαὸς, χείμαρρος.
Φαγόνες, σιαγόνες, γνάθοι. ¶ Φάγιλλοι, μαστοὶ, μάρσιπποι. ¶ Φάγρος, ἰχθῦς ποιός. ¶ Φαγέσαι, γνάψαι. ¶ Φάεα, ὀφθαλμοί. ¶ Φαέθει, καίει, λάμπει, φαίνει. ¶ Φαέθοντα, ἐπιφανῆ λάμποντα.
Φαέθοντα, τόκον ἐπιφανῆ ἢ καταπληκτικὸν τῇ προσόψει. ¶ Φαέθων, φαίνων, λάμπων. ¶ Φαεινὴ, λαμπρὰ φαιδρά. ¶ Φάνεν, ἐπέστειλεν. ¶ Φαεινὸν, λαμπρὸν, φαιδρὸν ὡραῖον. ¶ Φαέσσεσθαι, ἰδεῖν μαθεῖν.
Φαεσίμβροτος, ὁ τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρεχόμενος ἥλιος. ¶ Φαεσφόρος, γνωσιφωτίζων ὁ τὸ φῶς παρέχων. ¶ Φαζακλωσίας, δειλίας. ¶ Φαζάλη, πάθος στομαχικὸν, ὃ γίνεται τοῖς ἐρυθρὰν θάλασσαν πλέουσιν. ¶ Φάκκες, ὀφθαλμοί. ¶ Φαῖ, δῆμος. ¶ Φαίακες, ἔθνος. ¶ Φαίδει, ὄψει.
Φαίδιμος, ὄνομα κύριον, ἢ λαμπρός. κατὰ ψυχὴν ἰσχυρὸς ἐπίσημος ἔνδοξος. ¶ Φαιδρὸς, καθαρός. γεγηθώς, φανερός. ¶ Φαιδρωτὴς, ὁ τὸ εἶδος τοῦ θεοῦ θεραπεύων. ¶ Φαιδρῶσαι, χάειεν τὸ πρόσωπον.

Φαῖεν ἄν. φαῖεν ἄν, εἴποι ἄν. ¶ Φαίη, εἴποι.
Φαίην, εἴποιμι. ¶ Φαίην, ἄν, εἴποιμι ἄν. ¶ Φαίκανον, πίνακον. ¶ Φαικάσιον, ὑπόδημα τὸ εἶδος γεωργικοῦ. ¶ Φαίκελον, φορτίον. ¶ Φαικὸν, ἐλαφρὸν, ἰταμὸν. κοῦφον. λαμπρόν. ¶ Φαικῷ, ἐνεργῷ, ἀκμάζοντι ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι λαμπρόν. ¶ Φαικῶς. λαμπρῶς, ἢ λίαν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Φαιλόνης, ἢ λινοῦν μεμβράϊνον, ἢ γλωσσόκομον. ¶ Φαῖμεν, εἴποιμεν, ὑπολάβοιμεν. ¶ Φαινακίζει, πλανᾷ, ἀπατᾷ, χλευάζει. ¶ Φαινακισθεὶς, ἀπατηθείς. ¶ Φαινακισμὸς, τὰ ὅμοια. ¶ Φαίνει, λάμπει, φαντάζει. ¶ Φαίνεται, δοκεῖ, καὶ ὅμοια. ¶ Φαινόλα, τὸ ὕφασμα οὕτως ἔχουσι καινὰν φαινόλαν. ¶ Φαινολὶς, λαμπρὰ φωσφόρος. ¶ Φαινὸν, φωτεινόν. ¶ Φαινύλιος, ὄνομα ἥρωος. ¶ Φαίνων, δεικνύων, δηλῶν.
Φαιὸν, μέλαν. ¶ Φαιοὺς, ἄρτους ῥυπαρούς. ¶ Φαιρίλλειν, σφαιρίζειν. ¶ Φαιρωτὴρ, κυτός. ¶ Φαιστὸς πόλις κρήτης. ¶ Φάκελον, φορτίον ξυλάλογον.
Φακέλοις, φόρτοις. ¶ Φάκελοι, ὁμοίως. ¶ Φακὸς, βρύον τὸ ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει, καὶ μέρος τοῦ χαλινοῦ, καὶ ἡ λεπὶς τοῦ μεταλλικοῦ λίθου. καὶ ἰατρικὸν σκεῦος. ¶ Φάκται λιμοὶ, σηπύαι, πίελοι
Φακεὲ, διάνοιξις. ¶ Φρακτεῖν. φράττειν. φρακτὸς γὰρ ὁ φραγμὸς καὶ τὸ μέσον φάκτον. ¶ Φάλαγγες, πολεμικαὶ τάξεις, ἀπὸ τοῦ πέλας ἀλλήλων εἶναι. ἢ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα καὶ νεῶν ὑπερείσματα. ¶ Φαλάγγια, στρογγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα. ἀττικοὶ δὲ κόρακας
Φαλαγγηδὸν, κατὰ τάξεις. ¶ Φάλαγξ, ζῶον παραπλήσιον ἀράχνῃ. ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ὑφαίνειν δοκεῖ. ¶ Φαλάγγωμα, πομπή τις ἐν τοῖς διονυσίοις. ¶ Φαλαγγωθεῖσα, τεθηριωμένη, ἠρεθισμένη. ¶ Φάλαγξ, πολεμιστῶν παράταξις. ¶ Φάλαι, ὅρα σκόπει. ¶ Φάλαγγος τορύναι, ὄργανα πολεμικά. ¶ Φαλάκραι, τόπος περὶ ἴδης καὶ νύμφαι. ¶ Φαλάκρας, ἄκρας τῆς εὐβοίας.
Φαλακρὸν, ἀκρωτήριον ἴδης. ¶ Φαλακτένοιο, εἶδος ἱέρακος. ¶ Φαλάνθη, ἐριουργός. ¶ Φαλανθὸν, πολιόν. ἢ ἡ νέστορος κάρα. οἱ δὲ φαλακρόν. ¶ Φάλαι ἡ μικρὰ κάρα. ¶ Φάλανδα, ἀστραγαλίσκος ὁ ἐπὶ περικεφαλαίας. καὶ παραγναθίδες χαλινοί, ἢ ἱπποκόσμια. ¶ Φαλαρεῖς, δῆμος περὶ αἰαντίδος φυλῆς.
Φαλάρικα, εἶδος λόγχης. ¶ Φαλαρὸν, λευκόν.
Φαλαρὸς, φαλιὸς, φαλακρὸς, λευκομέτωπος, λευκὸς ἢ φαλέον. ¶ Φαληριάω, πέφρικα. ¶ Φάληρα λευκά. ἀφρίζοντα φρίσσοντα. ¶ Φαληρεὺς, πολίτης. ¶ Φαληρικαὶ, αἱ ῥάφανοι ἀπὸ τῆς ἀττικῆς.
Φαληριόωντα, λευκανθίζοντα ἢ λευκαινόμενα.
Φαληρὶς. ὄρνις λιμναῖος. καὶ τὸ φάλης δερμάτινον ἢ αἰδοῖον. ¶ Φαλίζει, θλᾷ. ¶ Φαλικρὸν, ἄκρατον. ¶ Φαλιὸν, λαμπρόν. ¶ Φαλὶς, κάνναβις.
Φαλιόποι, λευκόποδες, φαλαιοὶ γὰρ οἱ λευκομέτωποι.
Φαλίπτει. μωραίνει. ¶ Φαλίσσεται, λευκαίνεται, ἀφρίζει. ¶ Φάλκη, ὁ τῆς κόμης αὐχμὸς, ἢ νυκτερίς.
Φάλλαι, φάλαινα. ¶ Φαλλισαῖος, ἀφωρισμένος. μεμερισμένος καθαρός. ¶ Φαλλὸς, τὸ ξύλινον αἰδοῖον ἀνδρικὸν. ¶ Φαλάδα, διασκευασμὸς ἢ νόσος. ¶ Φάλαινα ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θρὶξ, καὶ ἰχθῦς κητώδης.

ὑπέρτατος, ἐξαποστροφῆς. ¶ ὕπουλος ὑπέπιλος, δόλιος, ὑποκριτής, ὀλέθριος, ἀσυμφανής, ὕπουλα δὲ λέγεται, τὰ μὴ φανερὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἕλκη.
ὑποργεῖ, ὑπηρετεῖ. ¶ ὕπουρα, ὑπὸ τὰ ὄρη.
ὑποφαίνει, φανεροῖ δεικνύει. ¶ ὑποφαύσεις, εἰς θυρίας. ¶ ὑποφέρει, ὑπομένει. ¶ ὑποφέρονται, ὑποβάλλονται. ¶ ὑποφῆται, μάντεις. προφῆται ἱερεῖς, διερμηνευταί, χρησμολόγοι. ¶ ὑποφήτορες, ὑποτεταγμένοι. ¶ ὑποφθάς, προφθάσας, ὑποφθαμένη, προφθάσασα. ¶ ὑπόφορος, ὑπὸ τέλος. ὑπεύθυνος. ¶ ὑποφωνῆσαι, ὑποδεῖξαι.
ὑποχαλκίς, ἡ ὑπὸ ὁμήρου χαλκὶς δὲ ἢ κεῖσθαι ὑπὸ τὸ ὄρος. ¶ ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα. ἀπὸ μέρους δὲ ὅλην τὴν ὄψιν δηλοῖ καὶ τὰ πελιώματα. ¶ ὑπωπίς, ἡ θαψία. ¶ ὑπώρεια, τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. ¶ ὑπωρόφιον, ὑπόστεγον.
ὑπτῶς, ἀρτίως.

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ῥεῖ, φοβεῖται. ¶ ὕραξ, μίγδην αὐχμίξ.
ὑ ¶ ὑρογαλέον, διερωπός. ¶ ὑρία, πόλις βοιωτίας. ¶ ὑριατόμος, ὁ τὰ κηρία τέμνων τῶν μελισσῶν. ¶ ὕριγγα, πλοῖον σαλαμίνιοι.
ὑρισίδα, συφεῖδιον, συφεός. ¶ ὑρισσός, φορμός.
ὑρμίνη, πόλις. ¶ ὕρον, σμῆνος, κηρῆτες. ἥσυχον.
ὑρράδιος, ἀπό τινος τῶν προγόνων, ἄδοξος, ἢ εἰκαῖος. ὕρρα, πταῖον. ¶ ὕρραχα, πρίχη. ¶ ὑρρώφθαι, φλυαφᾶν. ¶ ὑρτακός, ὄρειον. ¶ ὑρτάναι, πῶμα χύζας. ¶ ὑρτήρ, πλυνεύς.
ὕρχας, ἀμφότερον κεράμιον, καὶ βικῶδες πιθίδιον.
ὑρχή, ἐφ' ἧς τὰ φορτία φέρουσιν οἱ ναῦται.

ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Σ, χοῖρος, ἢ σῦς καὶ ἰχθύς. ¶ ὕς, ἀλειφαρβοῦς. οἱ γὰρ σκύθαι ἀλείμματι χρῶνται ὑείῳ καὶ μοσχείῳ στέατι. ¶ ὕσας, βρέξας.
ὑσγινόν, βάμμα τι. ¶ ὕσδοι, ὄζοι κλάδοι.
ὕσαι, βρέξαι. ¶ ὕσειμι, ἐκεῖ βαδίζω. ¶ ὗς ἐκώμαζε. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων.
ὑσθλός, σκλὸς φλύαρος. ¶ ὕσκλοι, ἀγκύλαι βρόχοι οἷς ἱμᾶς ὕσκλοις τῶν ὑποδημάτων ἐπὶ τὰς λαγνὰς τῶν ἱματίων. ¶ ὕσκυθα, ὗος ἀφόδευμα. ¶ ὑσκίνιοι, ὑσκάνινοι. ¶ ὑσμῆθεσι, ὀυσίαι. ¶ ὑσμίνας, μάχας. ¶ ὑσμίνη, μάχη, παράταξις, ταραχή, σύνοδος. ¶ * ὑσσόν, τὸ ὅσον βοὸς καὶ ἀρότρου καὶ ἀναστροφῇ.
ὕσπληξ, βαλβίς, μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βόας, καὶ παγὶς λύκων. ¶ ὕσπληγγα, τὸ ῥόπτρον τῆς σφραγῖδος.
ὕσπληγξ, ἄφεσις, ἀφετηρία τῆς γῆς, πάσσαλος, καὶ ὁ κεράτινος κρίκος. ¶ ὑσπολεῖν, συβωτεῖν.
ὕστακος, ὕστακος ὕσταξ πάσσαλος κεράτινος.
ὑσσέλινον, τὸ νῦν ἀραχναῖον ὄρος ἐν ἄργει καλούμενον.
ὕσσωπος, βοτάνη σμήχουσα. ¶ ὑστάς, ἡ ἐσχατιὰ ἀμπέλου. ¶ ὑστακητεῖ, φενακίζει. ¶ ὑσταλωπιᾷ, νυστάζει. ¶ ὑστάς, πλαστὰς ἀμπέλων. ¶ ὑστάτα ἔσχατα. ¶ ὕσταρον, ἐσχάτιον, τελευταῖον.
ὑστέρα. μήτρα. ¶ ὑστεροβουλία, μετάνοια μεταμέλος ἡ ἐσχάτη βουλή. ¶ ὕστερον, ἥσσον, ἧττον, ἔσχατον. ¶ ὑστερόπους, ὕστερον ἐρχόμενος.
ὑστερόποτμος, ᾧ ζῶντι ὁ τάφος οὐ τεθνηκότι γέγονεν, ἄλλοι δὲ δεύτερον πότμον. ¶ ὑστιακκός, ποτήριον ποιὸν ἰταλιῶται. ¶ ὑστρία, κωλεός.
ὕστριξ, ζῶον. ὀστρακόδερμον, ἐνάλιον, βρώσιμον.
ὑστριχίς, μάστιξ πεπλεγμένη διὰ ὑείων τριχῶν.
ὕστρος, οἶστρος. ¶ ὗς, ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.
ὑσωπίς, ἡ σάμψυχος. ¶ ὑτθόν, τὸ πυρέφθιον.
ὕφαιμον, αἱματῶδες. ¶ ὑφαίνει, κατασκευάζει.
ὕφαρ, τὸ ἐπιφυόμενον ταῖς πύκαις καὶ ἐλαίαις.
ὑφαίρεσις, μείωσις, στέρησις. ¶ ὑφαγορεῖ, μεγαλητόρως.
ὑφή. ἡ ὤα, σῶμα, φυλακή. ¶ ὑφαιρέτεια, μαῖα.
ὑφάλοις, τοῖς ὑπὸ κάτω τῆς θαλάσσης.
ὑφαλοστρατίς, ἡ κρυφαία. ¶ ὑφαιρῶ, μειῶ.
ὕφασμα, ἱστός τις. ¶ ὑψαύχην, μεγαλαύχην.
ὑφειείς, ὑπενδύς. ¶ ὑφίενται, παρομολογοῦσιν.
ὑφειμένος, ἐνδεδομένος κεχαλασμένος, ἠλαττωμένος. ¶ ὑφαίνειν. ἐμπρῆσαι, ὑφάπτειν ἀμεβείας.
ὑφεῖρ. ὑπεβάλλετο. ¶ ὕφεκρον, ὁ λέβης.
ὑφέλκεται, προσέπεται. ¶ ὑφέν, ἅμα ὁμοῦ. καὶ πάθος προσῳδιῶν. ¶ ὑφέντων, χαλασάντων, ὑφελόντων. ¶ ὑφείλαρ, ἑταῖρον, ἑκούσιον.
ὑπεξαίρειν, ὑφαιρεῖν, ἐπαίρειν. ¶ ὑπεξαιρομένου, ἐπαιρομένου. ¶ ὑφέξει, παρασχήσει.
ὑπέξελε, ἐπᾶρον. ¶ ὑφέξω, δώσω. ¶ ὑφέξει, ὑποκαταβαλεῖ. ¶ ὕφεσις, ὑπένδοσις, ταπείνωσις. ἐλάττωσις, χάλασις. ¶ ὑφεσμούς, συμπολισμούς. ¶ ὑφεστάναι, εἶναι, ὑπάρχειν.
ὑφεστώς, ὀχετός. ¶ ὑφεστώς, ἐνυπόστατος, ὑποκείμενος. ¶ ὑφεττόν, ὑπομονητόν. ¶ ὑφήγησις, διήγησις. ¶ ὑφειμένος, καθειμένος, ταπεινός.
ὑφῆναι, κατασκευάσαι. ¶ ὑφηνίοχος. ἡνίοχος.
ὑφειμένον, ἐνδεδομένον, τεταπεινωμένον.
ὑφιζάνει, ἐλαττοῦται, ὑποκάθηται, ὑφίεται.
ὑφιζάνοντι, ὑποκαθημένῳ. ¶ ὑφιέναι, ὑποχαλᾶν, ἐλαττοῦν, μειοῦν. ¶ ὑφιστάς, ὑποτιθείς.
ὑφίσταται, ὑπομένει. ¶ ὑφειμένως, ἐνδεδομένως.
ὑφορᾷ, φοβεῖται. ¶ ὑφόρειον, ὕποπτον.
ὑφόλμιον. μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι. ἢ γλωττίδος, καὶ ὑπόθεμά τι. ¶ ὑφόρ, χρυσοῦν κοσμάριον. ¶ ὑφορώμενος. ὑποβλεπόμενος, φοβούμενος, ὑπονοῶν. ¶ ὑφόωσιν, ὑφαίνουσιν.
ὑφύδρινον, ὑποβρύχιον. ¶ ὑφ' οὗ. παρ' οὗ.
ὑφ' ᾧ, ἐν ᾧ. ¶ ὑφ' ὧν, ὑπὸ τῶν.
ὑφορατικήν, φοβητικήν. ¶ ὑφορᾶσθαι, διανοεῖσθαι.
ὑφορώμενον, τὰ αὐτά. ¶ ὕχιος, νύξ.
ὑψαγορεῖ, μεγαληγορεῖ. ¶ ὑψαύχενες, ταῦροι, ἢ ὑπερήφανοι. ¶ ὑψαυχεῖν, μεγαλαυχεῖν.
ὑψεῖται, βαπτίζεται ἀργυρείου. ¶ ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βροντῶν. ¶ ὑψηγορία, ὑπερηφανία.
ὑψερεφής, ἐν ὕψει τὸν ὄροφον ἔχων, ὁ ὑψηλὴν ὀροφὴν, διὰ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ.

ὑποζύγια, κτήνη τὰ ὑπὸ τὸν ζυγὸν καὶ τὰ ὑποζώνια πάντα τὰ ἐζευγμένα. ¶ ὑποθέσθαι, συμβουλεῦσαι.
ὑποθέσεις, καταβολαί, πράγματα. αἰτίαι προφάσεις.
ὑπόθου, ὑπόθου συμβούλευσον. ¶ ὑπόθυρον, στῦλοι ἐπὶ θυσίας. ¶ ὑποθήκη, παραίνεσις, διδασκαλία, ἢ ἐνέχυρον, ἢ συμβουλή. ¶ ὑποθημοσύνη. τὰ αὐτά.
ὑποθίμεον, ὑποθέσεις κακογράφων. ¶ ὑποθήσομαι διδάξω, καὶ ὑπόθου ὁμοίως. ¶ ὑποθύμιος, στέφανος ὑποτράχηλος. ¶ ὑποιαπηθείς, ὑποστρατευθείς.
ὑποΐζεσθαι, ὑπονοεῖν. ¶ ὑποικουρεῖ, ἀντὶ τοῦ συνέστηκε καὶ γικάμυται. ¶ ὑποικουροῦσι, εἰς βάθος οἰκοῦσι.
ὑποίσει, ὑφέξει, βαστάσει. ¶ ὑποιστά, φορητά, βαστακτά. ¶ ὑποίσω, ὑπενέγκω, ὑπομενῶ καὶ τὰ ὅμοια.
ὑποκαθῆσθαι, ἐνεδρεύειν. ¶ ὑποκάλυκα, ὑπὸ τὴν κλεῖδα τοῦ πυρός. ¶ ὑπὸ κρασὶν ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.
ὑποκείσεται, ὑποβληθήσεται. ¶ ὑποκεντά, ὑπομνηστικά. ¶ ὑποκέοιτο, ὑποκείσεται. ¶ ὑποκεύθεια, ὑποκοίλια. ¶ ὑποκυασαμένη, ἐγκύουσα.
ὑποκόλπιον, τοῦ χοροῦ τῆς στάσεως, χῶραι αἱ ἄτιμοι.
ὑποκομψίας, τὸ κομψὸν ὑποφαίνων. ¶ ὑποκορίζεσθαι, ὑποκοριστικοῖς λόγοις χρῆσθαι, ἤγουν κολακεύειν.
ὑποκοριζόμενος, ὁμοίως. ¶ ὑποκρέκειν, ἐπὶ τῶν ἵππων πορεία. τις στάσις. βῆμα. ¶ ὑποκράτεσφιν, ὑπὸ τῇ κεφαλῇ. ¶ ὑποκριθῆναι, ἀποκριθῆναι. ¶ ὑποκρίναιμι, ὑποκρίσαι τι ποιῶν.
ὑποκρίνοιτο. ἀποκρίνοιτο, ἔνθεν καὶ ὑποκριτὴς ὁ ἀποκρινόμενος πρὸς τὸν χορόν. ¶ ὑπόκρισις. εἰρωνεία. ὑπουλότης. δόλος. ¶ ὑποκριτής, μάντις καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἀποκρινόμενος. ¶ ὑποκρούει, ἀντιλέγει.
ὑποκρουνιδία, θυσία τις, παρὰ κνιδίοις. ¶ ὑποκρουσταλίς, εἶδος τοῦ λίνου σπέρματος. ¶ ὑποκυδίς. ὑποφρύδιον. ¶ ὑπόκυκλα. τοῖς ἀστραγάλοις τοῖς ὑποτιθεμένοις ἐπὶ πυθμένι τῶν τριπόδων. ¶ ὑποκυνουμένη, ὑπὸ γαστρὸς ἔχουσα ἐγκοίλιον. ¶ ὑπόκυκλον, ὑπότροχον, ἢ κάτωθεν σπεῖραν ἔχοντα.
ὑποκυσαμένη, ἔγκυος γενομένη ἐγκύμων. ¶ ὑπολαβών, ὑπονοήσας, νομίσας, ἀποκριθείς. ¶ ὑπολαΐς, ὄρνις τις τῶν σκωληκοφάγων. ¶ ὑπολαλεῖ, ψιθυρίζει. ¶ ὑπολάμβανε, νόμιζε, ἀντιτίθει. ¶ ὑπολαμπτήρα, ἑκάτη ἐν μιλήτῳ. ¶ ὑποληνίον, νομίστιον. ¶ ὑπόληψις, ὑπόνοια καὶ τὰ ὅμοια.
ὑπολαΐς, εἶδος ὄρνιθος, ἢ λαΐς. ¶ ὑποληκᾶν, ὑποκρούειν. ¶ ὑπολαπάξας, ὑποκενώσας. ¶ ὑπολίζοντες, μεγέθει ἐλάσσοντες ὀλιγώτεροι. ¶ ὑποβολιμαῖος, οὐχ ὁ γνήσιος. ¶ ὑπολείπει, ἐκλείπει.
ὑπόλινον, τὸ ὅρμινον. ¶ ὑπολιπεῖσι, συντραφέντι.
ὑπολισφόν, ὀλισθηρόν. ¶ ὑπολαιόν, ὑποδυτόν.
ὑπολύξας, ἐκκλίνας. ¶ ὑπομάζιον. θηλάζον παιδίον. ¶ ὑπομαλανδριῶδες, εἶδός τι ταρίχου.
ὑπομέλαθρα, ἀρτέμιδος ἐπίθετον ὡς ὁμώνυμος.
ὑπομειδιῶντι, γελῶντι. ¶ ὑπομήνιθμον, ὑπὸ τὴν ὀργήν. ¶ ὑπομηλαφῆσαι, ψηλαφῆσαι. ¶ ὑπομονή, καρτερία. ¶ ὑπομνηματιστής, ὁ ὑπομνήματα λέγων. ¶ ὑπονέμεσθαι, διαπετᾶν. ¶ ὑπονήϊον, τὸ ὑπὸ δένδρον ἔχων, ἐν οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς.
ὑπονοεῖ, ὑποπτεύει. ¶ ὑπονοθεῦσαι, ὑποφθεῖραι.

ὑπόνοια, ὑποφηνία θράσος. ¶ ὑπονόμαι, κλοπαὶ ὀχετοί. ¶ ὑπονοστήσας, ἐπανελθών. ὑποστρέψας.
ὑπονύσσεται, κατακεντεῖται. ¶ ὑποοργός, ὑπουργός.
ὑποπαθών, ἠρέμα παθών. ¶ ὑποπαραβράτωσις, τελείωσις. ¶ ὑποπεζία, ταπείνωσις. ¶ ὑποπερκάζουσι, καταβάλλουσι ἐκ τοῦ ὄμφακος καὶ ὑπομελαίνονται. ¶ ὑπὸ παντὶ λίθῳ, παροιμία τὸ ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει. ¶ ὑποπιαζόμεθα, ταπεινούμεθα, μακρύνομεν, ὑπωπιασμὸς γὰρ ταπείνωσις ἐστὶ σώματος. ¶ ὑποπίσαι, ὑποποτίσαι. ¶ ὑποπλάκῳ, ὑπὸ τῷ πλάκῳ ὄρει κιλικίας. ¶ ὑπόπλεως, μεστὸς ἐμπλέως. ¶ ὑποπνεῖται, προσπνεῖται. ¶ ὑποπραπίδων, ὑπὸ τῶν φρενῶν. ¶ ὑπόπτερος, κοῦφος, καὶ ὑπόπτερος ὁ ταχύς. ¶ ὑποπτέρου ταχείας. ¶ ὑποπτεύει, ὑπονοεῖ, ὑπολαμβάνει.
ὕποπτος, ἐχθρός. ¶ ὑπόπτως. ἐχθροειδῶς.
ὑπόπτωσις, κατάπτωσις. ¶ ὑπόπτωτον, ὑποπίπτον.
ὑπώρεια, τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη. ¶ ὑπορίνοις, τοῖς ὑπὸ ῥινὶ φθεγγομένοις. ¶ ὑπεργηθεῖσα, ὑποχειρωθεῖσα.
ὑπὸ ῥιπῆς, ὑπὸ τῆς ὁρμῆς. ¶ ὑπορρόφιοι, ὑπόστεγοι.
ὑπορράπτεις λόγοις. συντίθης. ¶ ὑποσακκίζειν. ὑποτιθεῖν ἐπὶ σάκκῳ. καὶ τὸ προσσήθειν. ¶ ὑποσκελίσαι, ἀπατῆσαι. χλευάσαι. ¶ ὑπόσκοπον χεῖρα αἰγίλος, ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς πᾶνας ποιοῦσι σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός. ¶ ὑποσκήπτρῳ, ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ. ¶ ὕποσμος, ὀσφραινόμενος.
ὑποσμύγει. θλίβει, ἀνιᾷ, καταπονεῖ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν καυμάτων. ¶ ὑποσμύχεται, ὑποκαίεται.
ὑποσμύχουσα, ἔνδον ἐρεθίζουσα. ¶ ὑποσπόνδους. σπονδὰς αἰτήσαντας. ¶ ὑποσπῶσιν, κάτωθεν ἕλκουσιν.
ὑπόστα, ὑπόμενε. ¶ ὑποστάθμη, τρυγία. τρύξ.
ὑποσταίη, ὑπόσχοιτο. ¶ ὑπόστασις, πρόσωπον.
ὑποσταχύοιτο, ὑπαύξοιτο ἀπὸ τοῦ στάχυος. ¶ ὑποστειλάμενος, ὑποκρυψάμενος, φοβηθείς. ¶ ὑποστέλλεσθαι, ἀναδύεσθαι, δολιεύεσθαι, ὑποκρίνεσθαι.
ὑποστέλλεται. φοβεῖται καὶ τὰ ὅμοια. ¶ ὑπόστερνον, ὑπογάστριον. ¶ ὑπόστημα, πλῆθος. ¶ ὑποστῆσαι ὅταν τις ἐγκάθετον στήσῃ ἐπὶ τὸ ὀμνύσασθαί τι.
ὑποστήσεται, ὑπομενεῖ. ¶ ὑποστήτω, ὑποταγήτω. εἰξάτω, παραχωρησάτω. ¶ ὑποστολή, δειλία φυγή.
ὑποστρέψαι, ἀποφυγεῖν δόλος. ¶ ὑπόστροφον, ἀψίμενον ὑποστρέφοντα. ¶ ὑπόστρωμα, περίστρωμα.
ὑπόσχεο, ὑπόσχου ἐπαγγέλλου. ¶ ὑποσχεῖν, ὑπολαβεῖν δοῦναι. ¶ ὑποσχέσεις; ἐπαγγελίαι. ¶ ὑπόσχωμαι, ὑποβάλλωμαι, ἐπαγγέλλωμαι. ¶ ὑποσχών, τὰ αὐτά. ¶ ὑποτέτροφεν, ὑπέτροφεν.
ὑποτίθεται, συμβουλεύει. ¶ ὑποτιμήσεως, προφάσεως. ¶ ὑποτίτθια, θηλάζοντα, γαλουχούμενα παιδία. ¶ ὑποτονθορύζει, γογγύζει. ¶ ὑποτοπάσαι, ὑπολαβεῖν, ὑπονοεῖν. ¶ ὑποτοπήσομεν, ὑπονοήσομεν. ¶ ὑποτρέχοντες, ὑπεισερχόμενοι, σκύζοντες. ¶ ὑπότριμμα, ἐκ φοίνικος καὶ μέλιτος καὶ κυμίνου καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων, ἔργον.
ὑποτρύζει, ὑποβάλλει. ¶ ὑποψιθυρίζει, γογγύζει.
ὑπότροπον, ὑποστροφότα ἐπανελθόντα ἐκ δευτέρου.

νος. ¶ Ὑπερβάλλει, ὑπερνικᾷ, ὑπερτίθεται, παραβαίνει, ἢ ἐπαναφέρει εἰς συμβουλίαν. ¶ Ὑπέρβαν, ὑπερῷον. ¶ Ὑπέρβασις, ὕβρις, ἀδικία. κόρος, μωρία, ὑπερηφανία. παράβασις ὅρκων. ¶ Ὑπερβασίης, ἀδικίας, ὑπερηφανίας. ¶ Ὑπερβατὸν, ὑπερβαινόμενον. ¶ Ὑπέρβιον, ὑπεράγαν τῇ βίᾳ.

Ὑπὲρ δύναμιν, πάνυ βιαίως. ¶ Ὑπερβλήδην, ὑπεράγαν, ὑπερβλύζει. ¶ Ὑπερβολὴ. πολύ. ¶ Ὑπερβολία, ὕβρις, κόρος. ¶ Ὑπεργημένων, διελθόντων προελθόντων. ¶ Ὑπεργύιον, ὑπερμήκης, μέγα. ¶ Ὑπερδεᾶ, ὑπεραιρόντως ἐνδεᾶ ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν.

Ὑπερδεᾶ, δῆμον ἔχοντα. ¶ Ὑπερδεσμα, ἐνέχυρα ὑποδήματα. ¶ Ὑπέρδικοι. συνήγοροι. οἱ τὸ δίκαιον ὑπερβαίνοντες. ¶ Ὑπερδεδιπνεῖ, ὑπερτρυφᾷ.

Ὑπερδείδει, στείχει. ¶ Ὑπερείδει, καταφρονεῖ.

Ὑπερειδεύσης, στηριζούσης ¶ Ὑπέρειπε, κατέβαλον ἀπὸ τοῦ ἐρείπιον. ¶ Ὑπερείσατε. στείξατε.

Ὑπερεκστήξει, ὑπερσταθήσεται. ¶ Ὑπερέκπτισις, ὑπεραπότισις. ¶ Ὑπερένεγκαν, ὑψώθησαν. ¶ Ὑπερέλασις, ὑπέρθεσις, ὑπερβολή. ¶ Ὑπερένδοξος, ἄγαν ἔνδοξος.

Ὑπερέξουσι, μείζονες ἔσονται. ¶ Ὑπερέπλατο, ὑπερείπετο. ¶ Ὑπερέσχαμεν, ὑπερεπήδησεν. ¶ Ὑπερεπλη-ρώθη ... ¶ Ὑπερεσίδου, ὑπῄσυρεν. ¶ Ὑπέρευγε, ὑπερκαλῶς. ¶ Ὑπερεφόρει, μετεωροφόρον.

Ὑπερέσχεθε, γῆραν. ¶ Ὑπέρεσχεν, ἀνέτειλεν. ¶ Ὑπερέσεται, περιέσται, κρατήσει. ¶ Ὑπερέχει, ἄνωθεν, ἐπιβάλλει, βοηθεῖ, διαφέρει, ὑπερβάλλει, ὑπεράνω ἔχει. ¶ Ὑπερέχοντι, ὑπερισχύοντι. ¶ Ὑπερζέσας, ἀναφλεχθείς. ¶ Ὑπερηγάσθη, ὑπερεθαυμάσθη. ¶ Ὑπερηκόντισεν, ὑπερέδραμεν. ¶ Ὑπερήκεισας ὑπεράγαν ἐπήδησας. ¶ Ὑπερήμεροι, οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. ¶ Ὑπερήμερος, ἐκπρόθεσμος. ¶ Ὑπερηνορεόντων, ὑπερηφάνων.

Ὑπερήνωρ, εὐτυχέας, ἀνδρεῖος ὑβριστής, ὑπερέχων, ὑπερήφανος, παράνομος, ἢ ὁ ὑπερέχων κατὰ τὴν ἀνδρείαν.

Ὑπὲρ ῥιπῆς, ὑπὸ τοῦ ὁρμῆς. ¶ Ὑπερῆρε, κατεξανίσταρ. ¶ Ὑπερέσει, ὑπερβαλεῖ ¶ Ὑπερησία, πέλισ.

Ὑπερείσμασι. στηρίσμασι. ¶ Ὑπερήφανος, ὑπεράφρων ἀγνώμων. ¶ Ὑπερθεῖ, ὑπερέχει. ὑπερέχει. ἤγουν θέει.

Ὑπέρθεν, ὑπεράνωθεν. ¶ Ὑπέρθεον, ὑπὲρ τὸ θεῖον ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην. ¶ Ὑπερθέντας, ὑπερβέχοντας. ¶ Ὑπερθέσεις, ἀναβολαί, ὑπερβάσεις.

Ὑπερθορέονται. ὑπερπηδῶσιν. ¶ Ὑπέρθυρον, ὑπέρτονον. ὑπερηλάκην. ¶ Ὑπέρθυμοι, πρόθυμοι, μεγαλόψυχοι. ¶ Ὑπερθύρειος, ὁ ἐπάνω τῶν θυρῶν τόπος.

Ὑπέρ ... ὁ τῶν φυλάκων πόλις καὶ κρήνη. ¶ Ὑπερίονα, ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα. ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι.

Ὑπερίδη, καταφρονεῖ. ¶ Ὑπερίκνουν. ἐνικ. ὑπὲρ δύναμιν ἵκνουν, ὑπερέκνουν τὸ διὰ τὴν χαρὰν, ὅ ἐστιν διατεί-νουν. ¶ Ὑπερίπλεια, ἀγών τις παρθένων.

Ὑπερίπλειν, κατέσπευσεν. ¶ Ὑπερισχύουσαν, ὑπερβάλλουσαν. ¶ Ὑπερίονα. ὃν ἐπεὶ ἀεὶ, ἢ ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. ¶ Ὑπερκαταβαπτίσομαι, ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνοις λόγοις ποιουμένην. ¶ Ὑπερκακεῖν, ὁ νῦν ἐκκακεῖν. ¶ Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα, ὑπὲρ κεφαλῆς διοχούμενον. ¶ Ὑπερκείμενον, ἀνακείμενον.

Ὑπερκείσῃ, ἀναβάλλεις. ¶ Ὑπερκείσθω, ὑπερτεθείσθω. ¶ Ὑπερκεφαλῆς, ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς.

Ὑπέρκομπος, ὑπερήφανος. ¶ Ὑπερκαύστρα, ὁ τῆς ἀθηνᾶς ἱέρεια. ¶ Ὑπερκόσμια, ὡς ἄγγελοι καὶ τὰ μέλλοντα ὑπὲρ τὸν κόσμον. ¶ Ὑπερκυάνεον, λίαν κυάνεον. ¶ Ὑπερκυδάντας, ὑπερέχοντας τῇ δόξῃ, ὑπερενδόξους γενομένους. ¶ Ὑπερκυδέοντας, λίαν ἐνδόξους. ¶ Ὑπερμαζᾷ, ὑπερτρυφᾷ. ¶ Ὑπερμενεῖ, τῷ ὑπεράγαν τι κατὰ τὸ μένος, τουτέστι τῇ ἰσχύϊ ὑπερκρατεῖ. ¶ Ὑπερμενὴς, μεγάλην ἔχων ἰσχύν. ¶ Ὑπερμενέον, ὑπερηφανοῦντα. ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει. ¶ Ὑπέρμορα, ὑπὲρ τὸ δέον ὑπὲρ τὸ καθῆκον. ¶ Ὑπέρμορον, ὁμοίως.

Ὑπερνεμεῖς, ὑπερορᾷς. ¶ Ὑπερνέχεται, ὑπερέχει, ὑπερβαίνει. ¶ Ὑπερνικᾷ, ἀντιμάχεται.

Ὑπέρογκον, μέγα, ὑψηλὸν ὑπέρμετρον.

Ὑπεροιζομένου, ὑπερηφανευομένου.

Ὑπεροικοσάμενοι, ὑπερηφανοῦντες. ¶ Ὑπερόλβη κόρος, ὕβρις. ¶ Ὑπεροπτεύει, ψεύδεται.

Ὑπεροπτὴς, ψεύστης ὑπερόπτης ἢ διάκτορ.

Ὑπεροπλίαις, ὑπερηφανίαις, ὑπερφροσύναις.

Ὑπεροπλίσσαι. ὑπερβῆναι, ὑπερπηδῆσαι.

Ὑπεροπλίσσαιτο, νικήσειεν, ἢ ὑπερηφανήσειεν.

Ὑπέροπλον, ὑπὲρ τὸ δέον, ὑπερήφανον, ψευδές.

Ὑπέροπλον, μέγα καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον καὶ τὰ ὅμοια.

Ὑπερορᾷ, καταφρονεῖ παραβλέπει. ¶ Ὑπερόριος, ἐκ τῶν ὁρίων. ¶ Ὑπέρου περιστροφὴν, παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων. ¶ Ὑπερούσιος, ἀγαπητὸς περιλημμένος. ¶ Ὑπερορόφοις, ὑπερηφάνοις.

Ὑπερόφρυς. ὑπέροπλος. ¶ Ὑπεροχὴ, ἐξοχὴ ὑπερβολή.

Ὑπεροχὴν, περιττὸν, δεινὸν, μεῖζον. ¶ Ὑπεροψία, ὑπερηφανία, παρὰ τὸ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν θεωρεῖν.

Ὑπερπαθήσας, πάνυ λυπηθείς. ¶ Ὑπερπηδῶν, ὑπερορῶν. ¶ Ὑπερράγη, διερράγη. ¶ Ὑπερσχεῖν, ἀνατέλλειν. ¶ Ὑπερμαχῆσαι, βοηθῆσαι, σκεπάσαι.

Ὑπερμάχησον, σκέπασον, καὶ τὰ ὅμοια.

Ὑπερταέτην, ὑψηλὴν, ὑπερβαίνουσαν. ¶ Ὑπέρτατος μέγιστος, πρεσβύτατος, ἀνώτατος, ὑψηλότατος, ὑψηλότερος. ¶ Ὑπέρτεγος, ὑπεράνω τῆς στέγης.

Ὑπερτεῖς, κριτικῶν τελέων ἐπίθετα. ¶ Ὑπερτελὴς ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη. ¶ Ὑπερτέλλοντες, ἀνατέλλοντες. ¶ Ὑπερτέλλων, ὑπερανατέλλων ὑπερφαινόμενος τῶν ἄλλων ἀστέρων.

Ὑπερτενὴς ὑπερανατείνουσα, ὑψηλή. ¶ Ὑπερτέρα ὑψηλοτέρα. οἱ δὲ, νεωτέρα ἢ πρεσβυτέρα, ἢ ἀρότρων.

Ὑπερτερία, τὸ ἄνωθεν τῆς ἁμάξης ἐπιτιθέμενον.

Ὑπερτερίησι, νεωτερισμοῖς. ὑπερηφανίαις.

Ὑπερτερώτερος, νεώτερος. ¶ Ὑπέρτερον, ἔσχατον, ὕστερον, νεώτερον, θῆλυ. ¶ Ὑπερτερίη, τὸ πῆγμα τῆς ἁμάξης. ¶ Ὑπέρτερα, κρέατα ἐκτὸς τῶν σώματος πρὸς τὴν σύγκρισιν τῶν ἐντός. ¶ Ὑπερτεροῦν, διαπόζον. ¶ Ὑπερτέρα, τὸ ἐπὶ ἁμάξης πῆγμα.

Ὑπέρτεχνον, σπουδαῖον.

Ὑπὲρ τῶν νεῶν, ὑπὲρ τῶν ἄνω συνδεδεμένων καὶ δαπανωμένων. ¶ Ὑπέρυθρος, πυρακτής.

Ὑ ανία. τύρβη. μάχη ὕβρις. ἀγερωχία. ¶ Ὕαξ ἢ οἴαξ πηδάλιον ὀλκός. ¶ Ὑαρπίδες, αἱ συνεισιοῦσαι βάκχαι αἱ ἀργεῖαι. ¶ Ὑᾶσιν, ὑοῖς. ¶ Ὑββάλει, ἀποβρίθεται, ἀποβάλλει. ¶ Ὑββαλής, καταφορής. λάγνος. ¶ Ὕβλα, πόλις σικελίας. ¶ Ὑβλίτης, μάντις. ¶ Ὑβλιόν, τὸν κυρτόν, καμπύλον, γυρόν, οἱ δὲ ὑβὸς κυρτός, ὑβριστής. ¶ Ὕβρεις, θαύματα, ὀνείδη. ¶ Ὑβρίς, ὄρνεον νυκτερινόν. ¶ Ὕβρεως, διὰ ὕβρεως. ¶ Ὑβριστής, ὑπερήφανος ἀγνώμων.

Ὑ βριστοδίκαι, οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ὑβώματα, κυρτώματα. ¶ Ὕγγεμος, συλλαβή. σαλαμίνιοι. ¶ Ὑγυλόν, ὑγιές.

Ὑ γρόν, μαλακόν. ¶ Ὑγιᾶ. σῶον νεαρὸν κρότον.

Ὑ γίεια, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα. καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον. εἴτε μύρον, εἴτε θαλλός. ἢ ὑγίεια

Ὑ γιής, τέλειος, σῶος. ¶ Ὑγιοῦν, τὸ σαροῦν καὶ τὸ θεραπεύεσθαι. ¶ Ὑγιῶς, ὀρθῶς, σώως, ὁλοκλήρως, ἐρρωμένως, καὶ εἴ τι ὅμοιον. ¶ Ὑγιαίνουσι, φυσῶσι.

Ὑ γρὰ κέλευθα, θαλασσία ὁδός, καὶ ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν. ¶ Ὑγρίων, τὸν οὖρον, διονύσιος. ¶ Ὑγρὸν ἀέντων, μαλακῶς πνεόντων. ¶ Ὑγρὸν ἔλαιον, διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν τὸ σῶμα, ἢ ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὑγρότατόν ἐστι τὸ ἔλαιον. πᾶσι γὰρ τοῖς ὑγροῖς ἐπιπολάζει βαλλόμενον τὸ ἔλαιον. ¶ Ὑγρός, ὁ εὐκαταφορής εἰς ἡδονάς. ¶ Ὑδαλίς, ὑδροπισίων. ¶* Ὑδάν, ἀεὶ ῥαθυμεῖ. ¶ Ὑδαρεία, ὑδρωπία. ¶ Ὑδατίδες, σταγόνες. ¶ Ὑδατοτρεφέων, ὑπὸ ὕδατος αὐξομένων ἢ τρεφομένων. ¶ Ὑδείουσιν, ὑμνοῦσιν. ¶ Ὕδερον, τὸν ὕδρωπα. ¶ Ὑδερές, τὸ ὑδαρόν. ¶ Ὑδερῶν, ὑδρωπικῶν. ¶ Ὕδη, πόλις τῆς λυδίας. ¶ Ὑδεῖν ὑμνεῖν, ᾄδειν, λέγειν. ¶ Ὕδης, συνετός, ἢ ποιητής.

Ὑ δναι, ἔγγονοι. σύνσοφοι. ¶ Ὑδνεῖν, τρέφειν. κρύβειν, αὔξειν. ¶ Ὕδνης, εἰδὼς ἔμπειρος. ¶ Ὑδνόφυλλον. ἡ ἐπὶ τοῖς ὕδνοις φυομένη πόα. ¶ Ὕδρα, νῆσος εὐτελὴς δηλίων, καὶ θηρίον πολλὰς ἔχον ὄφεων ὄψεις. πολυκέφαλον. ¶ Ὕδος, ὕδωρ. ¶ Ὑδραλής, μετάβολος. ¶ Ὕδρα. ὁ ὕδρος ὄφις, ἢ τὸν χέρσυδρον. ¶ Ὑδράνα, εἰς θυσίαν ἀκραιφνές. ῥεῖθρον. ¶ Ὑδράνη, τὸ ἀκραιφνὲς καὶ καθαρόν.

Ὑ δρανός, ὁ ἁγνιστὴς τῶν ἐλευσινίων. ¶ Ὑδραλής, ὁ πλεὶς ὕδατος. ¶ Ὑδρεύειν. τετίζειν αὐτλεῖν.

Ὑ δρευσάμενος, αὐτλήσας. ¶ Ὑδρεύουσαν, ὕδωρ φέρουσαν, ἤτοι ὑδρευομένην. ¶ Ὕδρος, ὁ ἔχις.

Ὑ δρήϊον, ὑδρεία. ¶ Ὑδρηλά, ὑδατώδη. ¶ Ὑδρηλοί, κάθυδροι. μαλακοί. ἔνυδροι, ὑδατώδεις.

Ὑ δρηλός, τὸ αὐτό. ¶ Ὑδριωμένη, λουσαμένη. ἢ περιρραμμένη, ἢ ὕδατι προσχαμένη. ¶ Ὑδρέναθαι, λούσασθαι, προσχέασθαι. ¶ Ὑδρηχύες, ἰχθύες.

Ὑ δριαφόροι, μέρικοι. ¶ Ὑδρίσκη, ὑδρεία. ¶ Ὑδροδόκοι, λάκκοι. ¶ Ὑδρόμυλοι, ὑδραλετία ἀπὸ ὕδατος. ¶ Ὕδρος, ὄφις. ¶ Ὕδρα, ὄφεως εἶδος.

Ὑ δροῦσα. ἡ κέως οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ὑδροχόας, ἀμάρας. ¶ Ὑδροφορία, ἑορτὴ πένθιμος ἀθήνησιν.

Ὑ δροφόροις. ὑδρορρόοις. ¶ Ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε. διαλυθείητε καὶ ἀποθάνοιτε. ¶ Ὕεν, ἔβρεχεν. ¶ Ὕει, βρέχει, χειμάζει. ¶ Ὕελος, ὕαλος. ¶ Ὕες, χοῖροι.

Ὑ εσις, σολὴ πάτριοι. ¶ Ὑελέψης, ὑελοτέχναι.

Ὑ εσίκα, ἱματισμός. ¶ Ὑετής, ὁ αὐλητὴς μαρσύας.

Ὑ ετίς, ὑδρείς. ταραντῖνοι. ¶ Ὑετός, ὄμβρος, δρόσος, ὕδωρ. ¶ Ὑεύς, σεβάζιος. ¶ Ὑὴ, ἡ σεμέλη ἀπὸ τοῦ ὕσεως καὶ ὑεδείλε. ¶ Ὕης, ζεὺς ὄμβριος.

Ὑ ησον, σαλευσον ὕητα, ὕστις ταραντῖνοι. ¶ Ὑθλεῖν, ληρεῖν, μωραίνειν. ¶ Ὕθλος, φλυαρία. μωρία, ληρότης, φλυαρία. ¶ Ὕθλοις, φλυάροις, μωροῖς λόγοις. ¶ Ὑια, υἱὸν τέκνον. ¶ Ὑιας, τέκνα υἱούς.

Ὑ ιδῖς, υἱῶν υἱοὶ ἔγγονοι. ¶ Ὑιδεῖς, θυγατέρες, ἢ υἱῶν θυγατέρες. ¶ Ὑιδῆν, υἱοῦ θυγατέρα. ¶ Ὑιδός, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. ¶ Ὑιδοῦς, ἢ υἱδεῖς υἱῶν υἱοίς.

Ὑ ιεῖς, υἱοί. ¶ Ὑιέος, υἱοῦ τέκνου. ¶ Ὑιες ἀχαιῶν, οἱ ἕλληνες περιφραστικῶς. ¶ Ὑικήν. τὴν ἄμπελον ὁ ὑῆν. ¶ Ὑινός, ποιὰ βοτάνη. ¶ Ὕιλη, ὁμιλίας.

Ὑ ιόν, ἀναδενδράδα. ¶ Ὑιοθεσία, ὅταν τις θετὸν υἱὸν λαμβάνῃ, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα. ¶ Ὑιοθετεῖ, υἱοποιεῖ, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει. ¶ Ὑιωνεῖς, υἱῶν υἱέες.

Ὑ ιωνοί, υἱῶν υἱοί. ¶ Ὑιωνός, ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ, ἔγγονος.

Ὑ κελόν, ὑγιές. ¶ Ὑλαγμός, βοή. ¶ Ὕκος, ἐρυθρῖνος. ¶ Ὑλάει, θρυλλεῖ. ¶ Ὑλακτεῖ, λέγει θρηνεῖ

Ὑ λάζεσθαι, ξυλίζεσθαι. ¶ Ὑλακή, ὑλαγμὸς βοή.

Ὑ λακίδης, ὑλακοῦ υἱός. ¶ Ὑλακόμωροι, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι, ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πεπονημένοι. οἱ βαρύφωνοι, ὀξύφωνοι. ¶ Ὑλατιθέντων, φλυαρηθέντων. ¶ Ὑλακτῶν, μετὰ μανίας κράζων

Ὑ λαον, ὑλάκτων. ¶ Ὑλαλοῦν, ὑλακτοῦν. ¶ Ὕλας κρόνας, οἱ ἄνθρωποι. καλοῦνται δὲ καὶ βαρβάρων γένος οὕτως. ¶ Ὑλάσασθαι, ξύλα συναγαγεῖν. ¶ Ὕλασμα ἡ ξυλεία, καὶ φρυγανισμός. ¶ Ὑλᾶται, ἐστερήθη ἀπέθανεν. ¶ Ὕλη, πόλις δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σύνηθες, καὶ ξύλα τὰ ἤδη κεκομμένα ὁ σύμφυτος τόπος, ἐξ οὗ ἀποτελεῖται τὸ ἔργον. ¶ Ὑλῆεν, δασύ. ξυλῶδες.

Ὑ λήεσσης, συμφύτου, ἢ ὕλας ἐχούσης. ¶ Ὕλην, κισσίαν τὸν στέφανον. ¶ Ὑληωρεῖς, νομεῖς, ἐν ὕλῃ φυλάττων. ¶ Ὕλης μητέρα, εἶδος σκώληκος, ὁ καλεῖται ὑλομήτρα. ἄλλοι δὲ βόμβυκα. ¶ Ὕλιγγος, λόγχαι. ¶ Ὑλίμη, μάχη τίς. ¶ Ὑλικωροί, τέκτονες. ¶ Ὑλίτης, οἴνου εἶδος. ¶ Ὑλλεῖ, θρυλλεῖ λέγει. ¶ Ὑλίαι, τὰ προσκαγλύμασι δέρματα.

Ὑ λέες, οἱ ἐν κρήτῃ κυδώνιοι. ¶ Ὑλίας, τοὺς κατὰ πατρίμους τέμνεις. ¶ Ὕλλος, ποταμὸς λυδίας. ¶ Ὕλοργος, στρατὸς περγαῖοι. ¶ Ὕλοι, σπόνδυλοι.

Ὑ λῳ ἰχθυόεντι, ὄνομα ποταμοῦ ἰχθύας ἔχοντι.

Ὑ λομανής, ὁ ταῖς ὕλαις χαίρων. ¶ Ὑλομήτρα, εἶδος σκώληκος. ¶ Ὑλοτόμος, ξυλοτόμος. ¶ Ὑλωρός, ὕλην φυλάσσων. ¶ Ὑμά, ὑμέτερα. ¶ Ὑμεδαπῶν, τῶν ὑμετέρων ἐδάφοις. ¶ Ὑμέναιος, γάμος, ἢ ᾠδὴ ἐπιγάμιος. ¶ Ὑμεναίων, γαμικῶν ᾀσμάτων μέλος ᾠδῆς. ¶ Ὑμένιον. λεπτόν. ¶ Ὑμενώδης λεπτὸν ἀθροειδές. ¶ Ὕμι, εἶδος ἐνδύματος.

Ὑ μέναιος, ἐπίπλοις, καὶ τὸ διαφανές, ἢ τὸ τοῖς γάμοις ἐπαυλούμενον ὑμέναιος, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ναίειν.

Ὑ μῆς, ὑμετέρας. ¶ Ὑμέττιος, ἀπόλλων ὁ ἐν ὑμηττῷ τιμώμενος. ¶ Ὑμήττιος, ζεὺς παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ὕμμε, ὑμᾶς, ὑμεῖς, αἰολικῶς. ¶ Ὕμμες, ὑμεῖς, καὶ τὰ ὅμοια.

Τ υννοῦν, τὸ μικρόν. ¶ Τυντλάζει ἀνθ' καὶ ἀνθ' λέγε, ἢ πατάττει ἐπιβαίνει πηλοῦ. οἱ δὲ σκάπτειν ἀμπέλους.

Τ υντλὸν, πηλόν. ¶ Τυφλώδης, ὑλώδης. ¶ Τύξιν, τεῦξιν, παρασκευήν. ¶ Τυπάς, σφύρα.

Τ υπάζειν, κόπτειν. τύπαι ἑορτή τις. ¶ Τύπαις, πληγαῖς. ¶ Τύμπανον, ξύλον τι ἐν ᾧ τυμπανίζουσιν.

Τ υμπανίζειον, τὸ τῶν ἁλιέων συμνίον. ¶ Τύπτει, ψοφεῖ, κτυπεῖ, κροτεῖ, πλήσσει. ¶ Τυπείς, πληγεὶς ἐκ χειρὸς ἢ πεσὼν, ἢ τρωθείς. ¶ Τυπῆσαι. πλῆξαι.

Τ ύπης, πλήκτης. ¶ Τυπῆσι, πληγαῖς. ¶ Τυπίας οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τις τροχῶν.

Τ υποῖ. πλάττει, γλύφει. ¶ Τύπος, χαρακτὴρ, εἰκών.

Τ υποῦται, πλάσσεται, ἰοῦται, μιμεῖται, ἢ πλάττεται.

Τ υπῶντες, χοροί τινες. ¶ Τυραννοδαίμονα, ἣν οὐκ ἄν τις τύραννον μόνην εἴποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα.

Τ ύραννος, παράνομος βασιλεὺς, ἢ ἄρχων ἀπηνὴς καὶ ἀπάνθρωπος. ¶ Τυρβασία, χορῶν ἀγωγή τις ἢ διθυραμβικῶν. ¶ Τύρβη, θόρυβος ἀγωγὴ ταραχος.

Τ υρβηνός, ἐπίθετον τοῦ ἀπόλλωνος.

Τ ύρβησιν, ἀλέσαι τὸν ἀέρα. ¶ Τυρὴν, τόπος τὶς κλαζομενίων. ¶ Τυρεύεται ταράττει, κυκᾷ.

Τ υρεῦσαι, τὰ αὐτὰ καὶ τυρεύω.

Τ υρικίλοι, αὐλοὶ καλάμινοι. ¶ Τύρις, ὁ περσικὸς χιτὼν, ἢ ποταμὸς ἐκδιδοὺς εἰς τὴν βορυσθένη.

Τ υρόοντα, πλακοῦντα. ¶ Τοροκνῆστις, χῆμα τῶν ἀκολάστων, οἱ δὲ μάχαιραν. ¶ Τυροκομεῖον, τάλαρος ἐν ᾧ ὁ τυρὸς διὰ ἐπιμελείας τυγχάνει.

Τ υρρηνικὰ σανδάλια. κάττυμά τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται. ¶ Τυρίς, ὁ περίβολος τοῦ τείχους.

Τ υρρηνοί, δεσμοί, οἱ λῃστρικοὶ καὶ χαλεποί.

Τ ύρσις, πύργος, ἔπαλξις, προμαχών. ¶ Τύρσις, τὰ αὐτά. ¶ Τύρσος, τὸ ἐνύψει οἰκοδόμημα.

Τ υρωθέντα. ταραχθέντα, κινηθέντα. ¶ Τύσσει, ἱκετεύει. ¶ Τυτάρυ, ὄργανόν τι, ᾧ χρῶνται εἰς τὴν ἀλοητὸν τοῦ σίτου. ¶ Τύτη, τὸ αὐτόθι. ¶ Τυτθὸν, ὀλίγον, μικράν. ¶ Τυτθὸν, ὀλίγον βραχὺ καὶ μικρόν.

Τ υτώ, ἡ γλαῦξ. ¶ Τυφεδανός, τετυφωμένος.

Τ ύφεται, καίεται, καπνίζεται, φλέγεται, τυφόμενον.

Τ υφόμενον, τὰ αὐτά.

Τ υφείσας, μεμαραμμένας. ¶ Τύφεσθαι. μαραίνεσθαι, ἡσυχῆ ἐκκαίεσθαι. χωρὶς φλογὸς καπνὸν ἐκπέμπειν.

Τ υφίον, ὄρος βοιωτίας.

Τ υφλῖνος, ἰχθὺς νειλώδης καὶ ὄφεως εἶδος.

Τ υφλός, τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ κωφός. ¶ Τυφλότερος ἀσπάλακος. ἔστι τὸ ζῶον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς. ἔχει δὲ ὀδόντας μιαρωτάτους καὶ ῥύγχος ὡς γαλῆς, καὶ πόδας ἄρκου. ¶ Τυφλώνδης, εἶδος ὄφεων.

Τ ύφλων, ὁ ἥρων. ¶ Τύφοι, σφῆνες. ¶ Τύφος, ἀλαζονία, ἔπαρσις, κενοδοξία. ¶ Τυφῶ, ἀντὶ τοῦ τυφῶνος σοφοκλῆς. ¶ Τυφωνεῖ τυφῶνι ἐνὶ τῶν γιγάντων. ¶ Τυφωεὺς, θεός τις γηγενὴς ἐναντιωθεὶς τῷ βασιλεῖ τῶν θεῶν. ¶ Τυφωθείς, ἐπαρθεὶς ὑπερηφανεύσας. ¶ Τυφὼν, ὁ μέγας ἄνεμος, τινὲς δὲ τὰ ἐκ γῆς ἀναθυμιάσεως. ¶ Τύφωνος, πυρώδους δαίμονος. ¶ Τυφῶσαι, πνῖξαι, ἀπολέσαι.

Τ υχάζεσθαι, στοχάζεσθαι. ¶ Τυχεῖν, ἀξιωθῆναι.

Τ ύχη, εὐτυχία. ¶ Τύχε, κατέτυχεν. ¶ Τυχῆσαι, ἐπιτυχεῖν. ¶ Τυχήσας, ἐπιτυχών. ¶ Τυχθείς, κατασκευασθείς. ¶ Τυχθῆναι, γενέσθαι, ἐπιτυχεῖν.

Τ ύχιος, ὄνομα τοῦ κατασκευάσαντος τὴν αἴαντος ἀσπίδα σκυτοτόμου. ¶ Τύχοι, λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα.

Τ υχὸν, ὡς φθάσει, ὡς λάχοι, ἢ πολλάκις.

Τ υχῶν, ἔνιοι τὸν ἑρμῆν. ἄλλοι δὲ τὸν περὶ τὴν ἀφροδίτην. ¶ Τύχοισιν, τεύχοισιν. ¶ Τύχων πυλῶνα, τὸν ἐσφηνωμένον, τύχους γὰρ καὶ τοὺς σφῆνας καλοῦσιν.

Τ ύψαι, τὸ διὰ χειρὸς πατάξαι, ἢ τρῶσαι.

Τ υψέλη, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος.

Τ ύψον, ἔκχεε, ἐκκένωσον. τρῶσον, δάμασον.

Τ ῶ, οὕτω δωρικῶς, καὶ τούτους, ἢ διατοῦτο ἢ τινί.

Τ ώγε, οὕτω γε. τῶν γῆς, ἐκ τῶν πέρι. ¶ Τωθάζει, χλευάζει, μετὰ κενολογίας σκώπτει, ἐρεθίζει, καταπεκαυχᾶται λοιδορεῖ, θωπεύει. κακολογεῖ. ¶ Τῶκεν, πῶς ἄν.

Τ ῷ κε, τῷ, οὕτω γὰρ ἄν. ¶ Τῷ κε λάχεν, οὕτω γὰρ ἂν ἔλαχον. ¶ Τῶν, τούτων. ¶ Τώνα, ζώνη.

Τ ῶν ἀκραίων, τῶν ἡσύχων. ¶ Τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς, σὺ τὴν ἱκετείαν τούτων μὴ ἀπειθήσῃς ποιήσῃς. ¶ Τῶν δὲ πάροιθε, τῶν πρὸ τούτων. ¶ Τῶν ἐν τέλει, τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ δήμῳ. ¶ Τῶν ἀπὸ σκηνῆς, τῶν θεατρικῶν. ¶ Τῶν μοι, ἐκ τῶν μοι.

Τ ῶν οἰνάρων, τῶν ἀπὸ ἀμπέλου φύλλων. ¶ Τῶ νήλιβιον, τὸ κακόδαιμον. ¶ Τῶν ὄπισθεν, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων. ¶ Τῶν οὔτιων, οὐδαμῶς. ¶ Τῶν ἐκτὸς, τῶν ἔξωθεν. ¶ Τῷ πέλας, τῷ πλησίον. ¶ Τῶν πλωτήρων, τῶν πλεόντων τῶν ναυτῶν. ¶ Τῶν πλέθρων, τῶν πλέθρων. ¶ Τῶν τειχῶν ἐν. θηραμένης ἐψηφίσατο τρεῖς τιμωρίας κατὰ τῶν παρανομούντων. ¶ Τῶπιν, μέτρον δεκαχοίνικον. ¶ Τῷ ῥα. διὸ δή. ¶ Τῶς, οὕτως, ὁμοίως. ¶ Τῷ φύσαντι τῷ γεννήσαντι. ¶ Τῶν χόρτων, τῶν σίτων ὑποστολῶν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Υ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Υάδες, τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου κέρατα τοῦ ταύρου τοῦ ἐν οὐρανῷ ἄστρου. εἰσὶ δὲ ἀστέρες ἑπτά, ὧν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ὑετὸς γίνεται. ¶ Ὕαινα, τετράπουν ζῶον καὶ ἰχθύς. ¶* Ὑακίζει, οἱ εἰς τὰ αὐχένια.

Υ ακίζει, βρέχει, ἢ ὑετίζει, ὕει. ¶ Ὑακίνθινον, ὑπομελανίζον πορφυρίζον. ¶ Ὑακίνθια, ἑορτὴ ἐν λακεδαίμονι. ¶ Ὑακινθίδες, ἐπώνυμοι ἀπόλλωνος ἀπὸ ὑακίνθου. ¶ Ὑάκινθος, παῖς εἶδος τὸ ὑακινθόχρωμον τὰ ὑακίνθια, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑακίνθου.

Υ ακινθίνῳ, τῷ ὑακίνθῳ. ἔστι δὲ ἄνθος μέλαν καὶ μαλακόν. ¶ Ὑαλοῦν, λαμπρὸν ὑαλίζον. ¶ Ὑάλεται σκωληκιᾷ. ¶ Ὑάλη, ὕαλος, βόμβυξ, σκώληξ.

Υ αλῖνος, ἡ ὑαλικός. εἰκαῖος, βλοσυρός. ¶ Ὑάλικος κῶμος, διονύσιος. ¶ Ὑαλκάδαι. χορὸς παίδων λακώνων. ¶ Ὑαλόεν, διαφανὲς, λαμπρόν.

Υ αλὸν. λαμπρὸν, πρᾶον, ἠλίθιον τίμιον. ¶ Ὕελος ὕαλος, βόρβορος. ¶ Ὕαμα, βάθος. ¶ Ὑάμπολις, πόλις φωκίδος. ¶ Ὑάνεος, εἰκαῖος, βλοσυρός: χαλεπὸς, ὕπτιος. ¶ Ὑανέως, τὰ αὐτά.

τιμον. ¶ Τρόστιμον, ὃν ἡμεῖς διεστόσιμον, καὶ τρόστι
μον αὐδρὸς δακτύλιον. ¶ Τροφόεντα, εὐτραφῆ καὶ
μεγάλως αὐξόμενα. ¶ Τρόφις. εὖ τεθραμμένος.
Τ ροφιοῦται, παχύνεται. ¶ Τροφοὶ, ἀντὶ τοῦ θρέμματα.
Τ ροφὸς, νεώτερος διεσπότης, ἡ μήτηρ. ¶ Τροχάδε
σαι, σανδάλια ἀπὸ αἰγείου δέρματος. ¶ Τροχαῖα,
μέσα ἐν κύβοις, ἡ ὁδὸς ὡς ῥινθῶν. ¶ Τρόχαλοι, οἱ ἢ
δὲ περιιόντες. ¶ Τροχαλὸν, τροχαῖον, ταχὺ, ἢ περι
τρέχον. ¶ Τροχαντῆρες, πρὸς τὰ σανδάλια. καλεῖ
ται τὸ πρύμνης μέρος. ¶ Τροχαντὴρ, τὸ τοῦ μηροῦ
κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις. ¶ Τροχάσας σπεύσας, δρα
μὼν, προλαβών. ¶ Τροχηματεῖ, ἐλαύνει.
Τ ροχιαὶ, αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις. ¶ Τροχιάς. περεί
ας ἄγγελος ἀκόλουθος. ¶ Τροχμαλὸν, τὸ πλῆθος
τῶν λίθων, καὶ τὸ ν σωρόν. ¶ Τροχόεν, τροχοειδὲς
στρογγύλον. ¶ Τροχὸς, περιβόλαιον, τεῖχος, ἢ κύ
κλος, ἢ δρόμος. ¶ Τροχόωσαι, τρέχουσαι.
Τ ρόχων, δρόμων καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Τρυβλίον, ὀξυβάφιον,
ἢ ποτήριον μυστηρίου. ¶ Τρύγα, οἶνον ἀδιήθητον ἀπὸ
ληνοῦ. ¶ Τρυγαβόλιας εἰς ἃ κάρπους ξηροὺς ἀπὸ τῆ
θύρᾳ. ¶ Τρυγεῖ, ξηραίνει. ¶ Τρύγητος, ὁ καιρός, τρυ
γητής, ὁ τρύγος. ¶ Τρυγέρανος, φάσματι ἐοικώς τι.
Τ ρυγηροὺς, τρυγώδεις, ὀξεῖς. ¶ Τρύγη, ὁ πυρὸς καὶ ἡ κριθὴ
καὶ πᾶς ἄλλος καρπὸς. καὶ ποιὰ βοτάνη. ¶ Τρυγήλα,
τρώγλη. ¶ Τρύγηλος, οἰκοδόμημα μεταλλικὸν
κατασκευαζόμενον. ¶ Τρύγιος, τρυγία οἴνου ἢ ἐλαίου.
Τ ρύγμα, δίπλωμα: ¶ Τρυγοποτάλλειν, παροιμία
ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων ἀπὸ τοῦ τρύζειν.
Τ ρυγητὴς, ὑλιστήρ. ¶ Τρυγῳδεῖν, κωμωδεῖν.
Τ ρυγὼν, ἰχθὺς θαλάσσιος ἢ τὸ κέντρον δηλητήριον, καὶ
ὄρνις. καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις, καὶ σώφροσος.
Τ ρυγῶς, τὰς τρυγῶνας. ¶ Τρύειν, κατατρίβειν, κα
ταπονεῖν. ¶ Τρύζει, γογγύζει. ψιθυρίζει.
Τ ρύζεται, ψιθυρίζεται, λογοποιεῖται, γογγύζεται.
Τ ρυηλὶς, ζῶον, ῥύσις. ¶ Τρυμαλιαὶ, τρύπαι.
Τ ρυμαλιτὶς, ἀφροδίτη. ¶ Τρύνης, ἐφίππιον, σήμεον.
Τ ρὺξ, ὁ νέος οἶνος παρὰ τὴν τρύγην, καὶ γλεῦκος ἀδιήθη
τον. ¶ Τρύζοντα, καταπονήσοντα, ἀνιάσοντα.
Τ ρυπᾶν, τρίβειν. ¶ Τρυπάνη, ἐργαλεῖον τεκτο
νικόν. ¶ Τρυπανίζεται, τρυπάνῳ πλήσσεται.
Τ ρυπίλα, τορύνη. ¶ Τρυσίππιον, τὸν χαρακτῆρα τὸν
ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις τοῖς
τετρυμμένοις, ἵνα μηκέτι στρατεύωνται τὸ παλαιὸν
ἐκάλουν τρυσίππιον. τροχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χα
ρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων. ¶ Τρύσκει, τρύχει,
ξηραίνει. ¶ Τρύσις, νόσος πόνος. ¶ Τρυσμὸς, γογ
γυσμός. ¶ Τρυσσὸν, νοσερὸν, λεπτὸν, ἀσθενές.
Τ ρυτάνη, ὁ ζυγός. ¶ Τρύφακτος, ἔνιοι διὰ τοῦ δ. δρύφα
κτος τὸ ξύλον. ¶ Τρυφάλη, περικεφαλαία, τρεῖς ἔχου
σα λαμπροὺς ἀστέρας, ἢ ἥλους. ¶ Τρυφαλίδες ἢ τρυ
φαλλίδες τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ. ¶ Τρυ
φερὸς νέος ἁπαλὸς. ἢ ψιλός. ¶ Τρυφέν. κλασθέν.
Τ ρυφηλοῖς, ἐπιθυμητοῖς. ¶ Τρύφος καλασιρὶς, ἔν
δυμα γυναικεῖον. ¶ Τρύφος κλάσμα ἄρτου, ἢ ξύλον
καταδεδαπανημένον. ¶ Τρυφὴ, γαστριμαργία, πο
λυφαγία ξενικοφαγία: ¶ Τρυφώματα, θρέμματα

ἁπαλοί. ¶ Τρύχειν, φθείρειν, τήκειν καταπονεῖν, κα
κοποιεῖν, κακοπαθεῖν. ¶ Τρυχηρὰ, ῥακώδη.
Τ ρυχίνοις, ῥακίοις. ¶ Τρυχόμενος. καταπονούμενος
ἀνιώμενος, δαπανώμενος. ¶ Τρύχουσι, τρύχουσι
ἐπιτρίβουσι. ¶ Τρώα, ἀρπεδόνη.
Τ ρωγάλια, τὰ τραγήματα λάκωνες. ¶ Τρωγάλι
ον δέρμα, τὰς μελικηρίδας. ¶ Τρῶγας, τρώγλας.
Τ ρώγλας, τρύπας. ¶ Τρωγλοδύται, οἱ εἰς τὰς τρώ
γλας οἰκοῦντες. ¶ Τρωγμὸς, τὸ ἐπιθέσθαι τὴν ὕ
λην τρωγμόν. ¶ Τρώει, τιτρώσκει, δαπανᾷ.
Τ ρῶες, οἱ τὴν ἴλιον οἰκοῦντες καὶ οἱ τὴν τρωάδα χώραν
Τ ρώεσθαι, τραυματίζεσθαι. ¶ Τρωΐζειν, ψιθυρίζειν,
συνουσιάζειν. ¶ Τρωθεὶς, πληγείς.
Τ ρώιοι, ἵπποι ἀπὸ τρωὸς τοῦ ἥρωος, ἢ ἀπὸ τροίας.
Τ ρῶκται, κακοῦργοι. ¶ Τρώκτης, φάγος, ὁ ἀπὸ
πάντων ἐσθίειν καὶ κερδαίνειν βουλόμενος. πανοῦργος
ἀπατεών. ¶ Τρώματα, τραύματα. ¶ Τρω
πάσθαι, περιτρέπεσθαι. ¶ Τρωπάσκετο, ἐτρέπε
το, μετεβάλλετο. ¶ Τρωπασκέσθω, μεταβαλλέ
σθω, ἐπιστρεφέσθω. ¶ Τρωπᾶν, τρέπεσθαι, πείθειν.
στρέφεσθαι, μεταβάλλεσθαι. ¶ Τρωπῶντο, ἐτρέπον
το μετεβάλλοντο: ¶ Τρωπῶσα τρέπουσα τὴν φωνήν.
Τ ρώσας, πλήξας, τοξεύσας. ¶ Τρωτὸς, παθητός.
Τ ρωχῶσι, τρέχουσι. ¶ Τρώχων, ἔτρεχε, ἐκρούνιζον.
ἐστάλαζον. ¶ Τοῦ, σοῦ.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Υἱ, ὥσπερ κρῆτες. ¶ Τυβηκτὶς, κακοχόλος.
Τ Τύδε, ἐνταῦθα, αἰολεῖς. ¶ Τυδᾶν, κολω
νᾶν, τυνδαρειδᾶν, κολωνᾶν. ¶ Τυΐγγα, ὀρνιθά
ριόν τι. ¶ Τυκτὸν, κατεσκευασμένον. ¶ Τυκτὸν
κακὸν. τουτέστι μέγα κακόν. ¶ Τυτθὸν, ὀλίγον.
Τ υκτῷ δαπέδῳ. εὖ κατεσκευασμένῳ. ¶ Τύκω. ἐτοι
μάζω. ¶ Τύλαι, αἱ ἐν ταῖς χερσὶ φλύκταιναι, ὡς
περιστά τινα καὶ τοῖς ὤμοις. ¶ Τύλη, ἡ καμήλη
ἀπὸ τοῦ ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα. ¶ Τύλοι, αἱ ὀχεώ
δεις ἐπαναστάσεις. καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν ὤ
μων τυλώματα. ¶ Τύλον, τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ ξύλον.
Τ ύλος. νενεκρωμένη σάρξ. ¶ Τύλωμα, τύμμα.
Τ ύλαρος, μάνδαλος. ¶ Τυλαρώσας, μανδαλώ
σας. ¶ Τυμβὰς γυνή. τυμβάδας ἔλεγον τὰς φαρ
μακίδας ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς τύμβους διατρίβειν. καὶ τοὺς
νεκροὺς ἀκρωτηριάζειν. ¶ Τυμβογέρων, ἐσχατό
γηρως, καὶ παρηγμένος τῇ διανοίᾳ. ¶ Τύμβος, τά
φος. μνημεῖον. ¶ Τυμβωρύχος, λωποδύτης νεκρῶν.
Τ υμβοχοῆσαι, περιχῶσαι θάψαι.
Τ υμβοχόης, τύμβου καὶ χώσεως. οἷον ταφῆς.
Τ ύμμα. πληγή. ¶ Τύμπανα, τὰ δερμάτινα περι
κτήρια κόσκινα, τὰ ἐν ταῖς βάκχαις κρουόμενα.
Τ υμπανίζεται, πλήσσεται, ἐκδέρεται, ἰσχυρῶς τύπτε
ται. ¶ Τύμπανον, ᾧ αἱ βάκχαι κρούουσιν. ἦν εἶδος
τιμωρίας. ¶ Τυμφαῖον ἔθνος, ἀθηναίων ἔθνος. λέ
γει δὲ καὶ τοὺς ἠπειρώτας. ¶ Τύνη. ἐντυπὰς, πε
σὼν πληγείς. δωρικῶς ἐστὶ σύ. ¶ Τύνη δὲ ἐπίτασις,
σὺ δέ. ¶ Τυννὸς, μικρὸς τηλικοῦτος.

ματίζων. πέμμα ἐν γάμοις γινόμενον καὶ ἐν θιασικοῖς ἀγῶσιν. ¶ Τρίογδον, μέτρον τι παρὰ ταραντίνοις.

Τρίοδος καὶ τρίοδοι πληθυντικῶς. ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδοὺς καὶ τρίαινα. ¶ Τριολύμπιον ἅρμα, τὸ ἐκ τριῶν ὀλυμπιάδων ἐζευγμένον. ¶ Τριόπην, τριόφθαλμον. ¶ Τριοπηλὶς. δέσμη σκορόδων. ¶ Τριόπιον ἡ κνίδος, καὶ ἱερὸν ἔνθα ἑορτάζουσιν. ¶ Τριόπιος, τριόφθαλμος. ἔνιοι ζῷον ὅμοιον ἀκρίδι καὶ παρὰ τραχήλιον τρεῖς ἔχον ὀφθαλμοὺς ὑαλοῦς. ¶ Τριόροφα, τρίστεγα. ¶ Τρίορχος εἶδος ἱέρακος. ¶ Τρίοψ, ὁ ὑπὸ τῶν πυθαγορικῶν ἐν δελφοῖς τρίπους. ¶ Τριπαξεῖς, οἱ πρῶτοι γεννώμενοι. ¶ Τρίπεζαν, τὴν τράπεζαν βοιωτοί. ¶ Τρίπλακα, προσεπιπτυχθῆναι δυναμένην, ἐξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ δίπτυχον τριπλῆν.

Τριπλῆ τετραπλῆ τε, τριπλασίονα, καὶ τετραπλάσια.

Τρίποδα. λέβητα. ¶ Τρισκελῆ, χαλκία.

Τρίπολον, τὴν τρὶς ἢ πολλάκις μεταβεβλημένην διὰ τὸ ὀροξιάσκως γῆν. ¶ Τρίπολις, εἶδος πέμματος καὶ πόλις. ¶ Τριπονῆται, ἑορτή τις.

Τρίπος, τρίπους. ¶ Τρίπους, λέβης. κρατήρ. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ εἰς τὸ θερμαίνειν ὕδωρ, ὁ δὲ ἐμπυριβήτης ἐστὶν ὁ ἐξ ἑαυτοῦ πόδας ἔχων εἰς τὸ ὑποκαίεσθαι.

Τρίπτηρ, ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν. ὑπὸ δὲ σικελῶν ὁ δίδυξ. ¶ Τρίπτυχος, τριπλῆ, ἢ πολύπτυχος ἢ τρεῖς ἐπιπτυχὰς ἔχουσα. ¶ Τρὶς ἀντὶ τοῦ πολλάκις. ¶ Τρισαλιτήριος, ἁμαρτωλός.

Τρὶς ἕξ, νικητήριος βόλος, καὶ παροιμία τρὶς ἕξ. ἢ τρεῖς κύβοι. ἐλέγετο δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπερόχου ἀπὸ τῶν κυβευτῶν.

Τρισευδαίμων, τρισμακάριστος.

Τρισόλβιος, τρισμακάριστος. ¶ Τριπόλιον, βοτάνη τις. ¶ Τριασὸς, εἶδος ὄφεως. ¶ Τριστάται, οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγχας.

Τριστοιχεί. ἀντὶ τρεῖς τάξεις. ¶ Τρίττα, οὕτως ἡ κνωσσὸς ὠνομάζετο. ¶ Τριτάτη, τρίτη. ¶ Τριταία παρὰ σόλωνι μὲν πλείστη ἐστὶν τριτύας τὴν κρίσιν. τριτεὺς γὰρ χοίνικος αὐτός. ¶ Τριτηΐδα γενεάν, οἱ ἀπὸ τῆς τριτέων πόλεως κύνοι, ἢ τῆς πλησίον φωκίδος.

Τρίτη θεσμοφορίων, ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην τεττάρων οὐσῶν ἡμερῶν. ¶ Τριτημόριον, οἱ ἓξ χαλκοί.

Τριτημόριον, ἐλέγετο, καὶ ἀντὶ τῶν μοίρας καὶ ἐπὶ νομίσματος ἀργυρίου. ¶ Τριτογένεια, ἡ τὸ τρεῖν ἐγγεννῶσα τοῖς ἐναντίοις.

Τριτογενὴς, ἐπιθετικῶς ἡ ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐγγεννᾶν τοῖς πολεμίοις, ἢ διὰ τὸ παρὰ τρίτωνι τῷ ποταμῷ λιβύης ἐμφανισθῆναι. ¶ Τριτοκούρη, ἡ πάντα συντέλεσαι τὰ εἰς τοὺς γάμους. τινὲς δὲ γνήσια παρθένος.

Τριτομηνίς, ἡ τρίτη τοῦ μηνός. ¶ Τρίτη. ἡμιόδραχμον αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριόβολον.

Τριτοπάτορας, ἀνέμους ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς γενομένους καὶ γενέσεως ἀρχηγούς, οἱ δὲ τοὺς προπατέρας.

Τριτοπηλίς, σκορόδων δέσμη ἀπὸ τοῦ πεπιλῆσθαι καὶ τρὶς ἐστράφθαι. ¶ Τρίτος κρατὴρ, σοφοκλῆς ναυπλίῳ καταπλέοντι, ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκιρνῶντο κρατῆρες τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον διὸς ὀλυμπίου καὶ θεῶν ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον, ἡρώων τὸν δὲ τρί-

τον σωτῆρος. ¶ Τριτοστάτης, ἀριστοφάνης ἐν σκηναῖς, τριττύς. τριάς. ¶ Τριτώ. ῥεῦμα, τρόμος φόβος.

Τριτώ, νίκανδρος ὁ κολοφώνιος φησὶ τὴν κεφαλὴν καλεῖν ἀθαμάνας. ¶ Τριφάσιοι, τριπλάσιοι τρίφωνοι.

Τρίφυλλα, πολύφυλλα, καὶ πόα δέ τις μηδικὴ οὕτω καλουμένη. ¶ Τρίφυλλοι, οἱ καύκωνες. ¶ Τριφυὸν, τριπλοῦν. ¶ Τριχὰ, τριχῶς: ¶ Τριχάϊκες, τριχόθεν ἐλθόντες ἀπὸ βίας. ¶ Τριχάνη, ἡ τρίτη φυλακή. ¶ Τριχαπτὸν, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἁπτόμενον, ἢ πολύτιμον.

Τριχῆ, εἰς τρία μέρη. ¶ Τρίχηνον τρικόροφον.

Τριχῆ τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τὸ τρίχα ἢ τὸ τρίτον μέρος.

Τριχθάδες, αἱ χαλκίδες ἡρακλέων μεμβράδες.

Τρίχοβρος. θηρίδιον, κατεσθίον τοὺς λόφους τῶν περικεφαλαιῶν. ¶ Τρίχορδον, ὄργανον.

Τριχοκόμος, τειχῶν ἐπιμελούμενος. ¶ Τριχοτρῶκται, ζωΰφια. τὰ τὰς τρίχας κατεσθίοντα.

Τριχώδη, ὄργανα πολιορκητικὰ πρὸς χώρησιν ἐπιτήδεια.

Τριχῶς, τριττῶς, ὑπομονητικῶς. ¶ Τριχῶσαι, θάψαι. ¶ Τριψημερεῖν, στρατεύεσθαι καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας. ¶ Τριώβελον, τριῶν ἡμιμναίων σταθμός.

Τριώροφα, τρίστεγα. ¶ Τριώλαξ, ἀγὼν παρθένων δρόμου. ¶ Τροία, πόλις τρωΐκη τοῦ ἰλίου.

Τροιζὴν πόλις, ἢ χωρίον ἐν ἄργει.

Τρομέοντο. ἔτρεμον. ¶ Τρόμος, εὐλάβεια, δέος, φυγή.

Τρόνα, ἢ θρόνα ἀγάλματα, ἢ ῥάμματα ἄνθινα.

Τρόνοι, στύππιοι, στήμων, ἀρπεδόνη, ἄτρακτος.

Τρόπα, εἶδος παιδιᾶς καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ὕστερον μέρος. ¶ Τροπαγὸς, ὁ ἀπητημασμένος. ¶ Τρόπαια, νικητήρια σύμβολα νίκης.

Τροπαὶ, αἱ δύσεις καὶ αἱ μεταβολαὶ, αἱ φυγαὶ αἱ διώξεις. νομίσματα τινὰ, αἱ μεταβεβλημέναι φροντίδες.

Τροπαλίζει, στρέφει.

Τροπαλισμὸς, μεταβολὴ, καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι. ¶ Τροπαλὸν, τραχύ. ¶ Τροπίοντο, ἐπάτουν, ἀπὸ τούτου καὶ ὁ οἶνος λέγεται τραπητός.

Τρόπικος, μερὶς τῆς κώπης ὁ τρόπηξ, οὗ ἐπιλαμβάνονται οἱ ἐρέσσοντες, ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κώπην.

Τροπικώτερον, θεωρητικώτερον ἀλληγορικῶς, μεταφορικῶς οὐκ ἀληθῶς. ¶ Τροπῆς ἀποσκίασμα, ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα. ¶ Τροπίας, οἶνος μεταβεβληκὼς καὶ ἔκλυτος. ¶ Τροπὴ, ἀλλοίωσις. ¶ Τρόπις, τὸ κατώτατον τῆς νεώς.

Τρόποι, οἱ ἱμάντες τῶν κωπῶν, ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλαύνωσιν οἱ τροπωτῆρες. ¶ Τρόποιο τιμὰ, ἀντὶ τοῦ τὸν τρόπον.

Τρόπος, ἦθος, γνώμη. προαίρεσις. ¶ Τροποῦσθαι, ἁρμόζεσθαι, μεταβάλλεσθαι, τρέπεσθαι.

Τροπώσασθαι, τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι, ἢ διὰ μηχανῆς νικῆσαι. ¶ Τροπώσομαι. νικήσω, πλήξω. ¶ Τρούεται, ἰσχναίνεται, τήκεται. ¶ Τροῦροι, δρόμοι, στάδιοι. ¶ Τρουφωνίδαι, εἶδος κροκωτοῦ. ¶ Τροφαλλὶς, τυρὸς μακρός. ¶ Τροφίμη, δέσποινα, ἡ μήτηρ. ¶ Τροφὶς χάραξ, σκώληξ. ¶ Τρόφι, τεθραμμένον, μέγα πολλόν τε. τρόφι κῦμα. γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τρό-

τῶν τὰς κατευφημίζουσιν. ¶ Τράφαλλος, ὁ χλωρὸς τυρός, οἱ δὲ τραφαλλίδα καὶ τροφαλλίδα.

Τ ράφον, ἔτραφησαν. ¶ Τραφερὰν. ξηρὰν, τὸ ἐπὶ τὸ πῆξαι, θρέψαι λέγεται. ¶ Τραφερόν, πηκτόν, τρόφιμον, λευκόν, ξηρόν, πεπηγμένον. ¶ Τράφεται, πήγνυται.

Τ ράφηξ, χάραξ, σκόλοψ ἔνιοι δὲ τὸ δόρυ ἄλλοι τὸ ἐπὶ νεὼς χεῖλος. ¶ Τραφερά, ξηρά. ¶ Τράφος, τάφρος. ¶ Τράχε, πορεύου. ¶ Τραχὶν, ὁ νῦν ἡράκλεια καλουμένη. ¶ Τραχηλιάσας, ἐναυτιωθεὶς ἀπειθήσας. ¶ Τραχηλιῶ, ὑψῶ αὐχένα.

Τ ράχηλος, αὐχήν. ¶ Τραχὺς, σκληρός.

Τ ραχήλοις, τὰς πορφύρας. ἔνιοι τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων. ¶ Τρεῖς, οἱ κριταί. ¶ Τρεῖν, φοβεῖσθαι φεύγειν. ¶ Τρεῖς ἕκαστον ἀΰσας. τρεῖς ἕκαστον φωνήσας καὶ ἀνακαλεσάμενος. ἔθος γὰρ ἦν τῶν ἐπὶ τὸ ἄλλο δαπανῶν τεθνηκότων τὰς ψυχὰς μετακαλεῖσθαι καὶ τὰ ἐν ἀπόπλοιοιν. ¶ Τρεῖς θεοί, παρὰ σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν ὅρκῳ τέτακται, ἔνιοι κατὰ τὸ ὁμοειδόν. ¶ Τρέμενα, ἡλικία. ¶ Τρέπει, μεταστρέφει. ¶ Τρέπεται, ἀλλάσσεται μεταβάλλεται. ¶ Τρεπόντων, ἐπιστρεφόντων. ¶ Τρεπτότηρος, ζοπῆς. ¶ Τρέπω, διώκω ἢ φεύγω. ¶ Τρέσαι, φυγεῖν φοβηθῆναι. ¶ Τρεσάντων, φοβηθέντων. ἢ διὰ σιγῆς φθεγγομένων. καὶ τρέσαντες ὁμοίως. ¶ Τρέστης, δειλός. ¶ Τρέφειν. ἔχειν τὰ γύναια. καὶ τρέφεται ὁμοίως. ¶ Τρέχειν, ἀγωνίζεσθαι. ¶ Τρέχνος, στέλεχος. κλάδος φυτόν. βλάστημα. ¶ Τρέψαν, μετέβαλλον. ¶ Τρέψειαν, νικήσειαν. κατατάξειαν. ¶ Τρέψομαι, ἔξω πορεύσομαι δι' ἀόξεω. ¶ Τρογαλέον, διερρωγότα. ¶ Τρήματα, τρυπήματα. ¶ Τρηματικτάς. κυβευτάς. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων. ¶ Τρηρὸν ἐλαφρὸν δειλόν, ταχύ πλοῖον μικρόν. ¶ Τρήρων δειλὴ περιστερά, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὅ ἐστι φοβεῖσθαι. δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον καὶ ταχύ. ¶ Τρηρώνων, περιστερῶν.

Τ ρήρωσι, περιστεραῖς. ¶ Τρήρωνα. δειλὴν ἀπὸ τοῦ τρέμειν. ¶ Τρητοὶ λόβοι, τὰ ἄλοβα. τὰ γὰρ ἐνώτια ἐλλόβια διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς ἐνίεσθαι. ¶ Τρητοῖο λίθοιο, εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν λίθους ἵνα δι' αὐτῶν τὰ ἀπόγεια σχοινία διαπλέωσιν οἱ ναῦται.

Τ ρητοῖς ἐν λεχέεσσι. τοῖς κατὰ τὰς ἁρμογὰς τετρημένοις, ἢ ἱμάντα. τοῖς ἱμᾶσι γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλῖναι ὡς καὶ τὰ βάθρα. ¶ Τρητοκουρίτας, γνησίας γυναῖκας, οἱ δὲ παρθένους. ¶ Τρητὸν ἔλαιον, διὰ τὸ κοίλωμα ἔχειν τὸ μὴ ἄγριον ἔλαιον. ¶ Τραχαλέω, τραχεῖ

Τ ρηχεῖα, τραχεῖα, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουσα. ¶ Τρηχεῖαν, τραχεῖαν, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Τρηχὺ νόημα. σκληρὸν νοῦν. ¶ Τρία, κατὰ τοῦ πολλοῦ ἐστι προστίθεται.

Τ ρία θηραμένοις, ἄντικρυς τὰ τοῦ θηραμένοις ἐπιζήμια ἐκτέθηκεν. ¶ Τρίαινα, δόρυ, τρεῖς ἔχον ἀκμάς.

Τ ριακατίηρον, ἀντὶ τοῦ ἀροφιοῦντες.

Τ ρία καὶ δύο, ἐπὶ κράσεως ποτοῦ. δύο δὲ εἰσὶ κράσεις, τρεῖς μὲν ὕδατος πρὸς ἕνα, οἴνου δὲ μία καὶ πέντε ὕδατος πρὸς δύο. ¶ Τριακάς, ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός, καὶ σύστημά τι τῶν πολιτῶν.

Τ ριακάτιοι. οἱ εὔφημοι καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν.

Τ ριάκις, ἀντὶ τοῦ τρὶς λάκωνες.

Τ ριάκοντα, οὕτως ἐχειροτονοῦντο δικασταὶ ἀθήνησιν, οἵτινες ἐζημίουν τοὺς μὴ παραγινομένους τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ¶ Τριακόντοροι, πλοῖα ὑπὸ τριάκοντα κωπηλατούμενα.

Τ ριάντες, πόρνη λαμβάνουσα τριάκοντα. ὅ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι. ¶ Τριάξ, τριακάς. ¶ Τριάς, στιχόρου, ἔθος ἦν πολλοὺς ποτὲ ᾄδεσθαι ὡς καὶ τὰ ὁμήρου.

Τ ρίβακον, ἱμάτιον. ¶ Τρίβαλλοι, συκοφάνται, οἱ δὲ τοὺς θωπευτικῶς ἐν τοῖς βαλανείοις διατρίβοντας καὶ ἐπὶ τὰ λίπη ἑαυτοὺς καλοῦντας.

Τ ρίβανον, λήκυθον. ¶ Τριβή, διατριβὴ ἢ βραδυτής.

Τ ρίβολα, στρεπτά, στωμύλα.

Τ ρίβολοι, ἀκάνθης εἶδος ὅθεν καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς ἐντιθέμενον. ¶ Τρίβολον, ἄκοντα τριαιναν. ¶ Τρίβοντες, λειοῦντες, ἢ φανερὰν ποιοῦντες, ἢ λείαν. ¶ Τρίβος, ἀτραπός. ὁδός.

Τ ριβοῦνος, ἔμπειρος. ¶ Τρίβος, ὁδός. ¶ Τρίβων στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γάμμα. ¶ Τρίβωνα, στολισμόν. ¶ Τριβώνιον, πάλλιον, περιβόλαιον.

Τ ριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολήν.

Τ ρίγανον, εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις.

Τ ρίγλα, ἰχθὺς θαλάσσιος καὶ τόπος τίς. ¶ Τριγλήνα, πολυθεάματα, γλῆναι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.

Τ ρίκοκκα, τριόφθαλμα πολυειδῆ. ¶ Τριγλίζειν, κατὰ μίμησιν ἐπὶ τῶν γελώντων. ¶ Τριγλήνας, διμόρφους ὀφθαλμούς. ¶ Τριγκῶσαι ἢ θριγκῶσαι φράξαι. ¶ Τριγλώχινι, τριγώνῳ, τρεῖς γωνίας ἔχοντι. ¶ Τρίγονοι, τρίτην γενεὰν ἐπιδόντες ἢ οἱ τρεῖς. ¶ Τρίγωνον, εἶδος ὀργάνου ψαλτηρίου, ἢ φυτὸν ἐν αἰγύπτῳ. ¶ Τριγός, τρυγών. ¶ Τρίζει, φωνεῖ. Τριγχός, περίφραγμα. στεφάνη. τειχίον.

Τ ρίζουσα, φωνοῦσα λεπτόν τι. ¶ Τρίζωος, τρεῖς γενεὰς διήγαγε. ¶ Τριήμβρος, θεσμοφόρεια ὑπὸ λακώνων. ¶ Τριημιολία, ναῦς μακρὰ ἀνθ' κατασκευάσματος. ¶ Τριήραρχος, τριήρους ἄρχων ἤτοι πλοίων πολεμικῶν. ¶ Τριήρεις, πλοῖα πολεμικά.

Τ ριήρης, ἔξω ἐπὶ νεὼς καὶ ῥοτόν τι ἔκπαμα.

Τ ρίηρον, πλοῖον μικρόν. ¶ Τριήρ. ὁ νόμος τριήραρχος. ¶ Τριθαλλίαι, μεγάλως τοῦ θάλλειν αἰτίαι.

Τ ρικαρπον, τριετῆ. ¶ Τρίκκη, πόλις θετταλίας.

Τ ρίκκος, ὀρνιθάριον καὶ βασιλεὺς ὑπὸ ἠλείων.

Τ ρικόλυβον, νομισμάτιόν τι. ¶ Τρικόνητος, ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος καὶ καταχωσθῆναι.

Τ ρικόρινθος, ἀνδρεῖος ἔρως. ¶ Τρικότυλος οἶνος, οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται. ¶ Τρίκορος, ὁ ἐπὶ τρία ἔτη κεκαθαρμένος χειός, ὁμοίως καὶ ὁ μὴ κεκαθαρμένος. ¶ Τρίκτειρα ἢ τριττύα θυσία ἐνυαλίῳ. θύεται δὲ πάντα τρία καὶ ἐνόρχα.

Τ ρικτύα, τριάδα, ἔνιοι θυσία κάπρου χειροῦ ταύρου.

Τ ριττύς. μέρος φυλῆς. ¶ Τρίκυζα, πολλῆς διόρθωσι λιτανείας. ¶ Τρικυμία, ζάλη. ¶ Τρίλλιστος, πολυλιτάνευτος. ¶ Τρίμηνοι, πυροί, οἱ καὶ σητάνιοι λεγόμενοι. ¶ Τρίμιον, τὸ ἀνάπαυστον ἱμάτιον.

Τ ριμίσκον ἱμάτιον ἀσύνθετοι. ¶ Τριταγωνιστής, ὁ τρίς ἀγωνιζόμενος. ¶ Τριμίτινα, ὑφάσματα τρίμιτα.

Τ ρεμέ, φοβεῖταί με. ¶ Τρίμμα, ὁ ἄργος

Τ ὁ προμηθεὺς, τὸ προνοητικόν. ¶ Τὸ προσηχὲς, τὸ ἐγ-
γύς. ¶ Τὸ πρῶτον, τὸ πρεσβύτατον. ¶ Τὸ πυργί-
οις ἐμπνευσμοῖς. ¶ Τὸ ῥᾶ, ὅπερ δή. ¶ Τόρβη-
λος, μεμψίμοιρος. ¶ Τόργιον, ὄρος ἐν σικελίᾳ, ὅπου
νεοττεύουσιν οἱ γῦπες, ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι.

Τ ὄργος, εἶδος γυπὸς αἱμαρρόφου, ἔστι δὲ καὶ ὁ γὺψ πα-
ρὰ σικελιώταις. ¶ Τορεῖν, τρῆσαι, τρῶσαι, τεμεῖν.

Τ ορελλὴ, ἐπιφώνημα θρηνητικὸν, ἐν αὐλῷ θρακικόν.

Τ ορκιμὸν, τὸ βαρὺ καὶ μισητόν. ¶ Τόρμη, εὐθὺς δρό-
μος κατὰ τέχνην καὶ τροφὴ ἐν συμποσ. ¶ Τορμὶς
ἡ δέσποινα. ¶ Τόρμος, ἡ τρύπη τοῦ τροχοῦ εἰς ἣν ὁ ἄ-
ξων. ¶ Τορνεύει, γλύφει. ¶ Τορνεύεται, γλύφεται.

Τ όρνος, ἐργαλεῖον τεκτονικὸν ᾧ τὰ στρογγύλα σχήματα πε-
ριγράφεται. ¶ Τορνῶσαι, περιγράψαι κυκλῶσαι.

Τ ορνώσας, περὶ κύκλῳ περιγράψας. ¶ Τορνώσομαι δὲ
πρὸς μέτρον, ἀντὶ τοῦ περιγράψομαι. ¶ Τὸ ῥόθιον,
τὸ κῦμα. ¶ Τορὸν, λιθικὸν σκεῦος ἢ μεγαλόφωνον.

Τ ορόνος, τέρνος ταραντῖνοι. ¶ Τόρος, ἐργαλεῖον φρέ-
ωρυχικόν. καὶ εἰς ὃ ὁ στυλεὸς ἐμβάλλεται.

Τ ορόν τι, ὀξύ. ¶ Τορῷ, ἐργαλείῳ. ὀξεῖ. ἀκριβεῖ τρα-
νῷ ἰσχυρῷ μεγάλῳ. ¶ Τόῤῥα, ὅπερ δή.

Τ όρτορα, τῶν κεραμέων περιμήκης πυθμήν.

Τ ορτυρόμενον, νιφόμενον. ¶ Τορύνη, στρωτῆρές τι.

Τ όσα καὶ τόσα, ἢ τοσαῦτα. ¶ Τὸ σέλας, ἡ ἔκλαμψις.

Τ ὸ σίνεσθαι, τὸ βλάπτεσθαι. ¶ Τὸ σκάφος, τὸ πλοῖον

Τ όσον, τοσοῦτον, τηλικοῦτον. λέγεται καὶ ἐπὶ θαυμα-
σμοῦ. ¶ Τὸ σὸν μένος, τὴν σὴν ὀργήν.

Τ οσοῦτον, ὅλον ἐστί. ¶ Τὸ σκῖς, τὸ ἄλευρον.

Τ όσῳ μᾶλλον, ὅσῳ πλέον. ¶ Τὸ τάχος, συντόμως.

Τ ότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, εὐρὺ καὶ μέγα μοι χάσμα
γῆς γένοιτο, ἵνα με δέξηται. ὅπερ ἐστὶν ἀποθάνοιμι.

Τ ὸ τεῦχος, τὸ σκεῦος. ¶ Τὸ τηνικαῦτα, τὸ τότε.

Τ ὅ τι, διατί. ¶ Τοῦ, ἄρθρον προτακτικόν.

Τ οῦ δὲ πολλοὶ ἀπὸ συνθῆρες ἵενται, τοῦ καλουμένου κομή-
του ἀστέρος. ¶ Τοῦμα, στόμα. ¶ Τοὐμοῦ, τοῦ ἐμοῦ.

Τ οῦ μὲν φανὲς, φανερόν. ¶ Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ
δ' ἱσταμένοιο, τὴν τριακάδα λέγει. ὃν μῆνα ἔχειν
φησὶ ἡμέρας εἰκοσιεννέα. ὥστε τὴν τριακάδα μέρος
ἔχειν καὶ τοῦ παρῳχηκότος, καὶ τοῦ ἐπιόντος μηνός.

Τ οὔμπαλιν, τὸ ἐναντίον, ἀνάπαλιν, ἔπειτα πάλιν.

Τ οὕνεκα. τοῦ τούτου χάριν τούτου ἕνεκεν. ¶ Τονὴ, σὺ
λακωνικῶς. ¶ Τοῦ παντὸς ἀξιόλογον, τοῦ παντὸς τί-
μιον. ¶ Τοὔργον, τὸ ἔργον κατὰ συναίρεσιν τῶν φωνη-
έντων. ¶ Τοὔρθρον, τὸ ἄρθρον. ¶ Τοὺς, ἄρ-
θρον προτακτικὸν, καὶ ἀντὶ τοῦ οὓς καὶ ἀντὶ τοῦ τούτους.

Τ ουσοὶρ, φύσκη πλέρης κρημνῶν στέατος αἵματος.

Τ οὺς ἐμβόλους, τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν καὶ ἐπὶ τῶν θηλει-
ῶν. ¶ Τοὺς ἐν τέλει. τοὺς ἐν τιμῇ καὶ ἀρχῇ.

Τ οὔσχατον, τὸ ἔσχατον καὶ μέγιστον.

Τ οσάκις, τοσαυτάκις, ὅσπερ ἐστίν.

Τ ουτὶ, τοῦτο. ¶ Τοῦτις, ὁ κόσσυφος.

Τ οῦτο μὲν, ποτὲ μέν. ¶ Τοὔπίσιον, τὸ πρότερον καὶ
ἔσχατον. ¶ Τούτῳ, ἐντεῦθεν λακωνικῶς.

Τ οῦφος, τάφος. ¶ Τόφρα. ἐν τοσούτῳ. ἕως τούτου καὶ
αὐταποδοτικὸν τοῦ χρόνου, ἢ ἄχρι, ἢ ἕως, ἢ ἵνα.

Τ όφρα δὲ, τηνικαῦτα δέ.

ραγαλέον διεῤῥωγότα. ¶ Τραγᾶν, οὕτω τὸ
Τ ἀκαρπεῖν τινὰς τῶν γεωργικῶν. οἱ δὲ μεθ' ὧν νό-
σον καὶ τῆς φωνῆς τὸ πάθος. ¶ Τράγαι αἰολεῖς
οὕτω λέγονται ἀπὸ λίμνης, ἢ καλεῖται τράγη. ¶ Τραγέ-
σαι, οἱ ἅλες οἱ ἀπὸ λέσβου. ¶ Τραγεῖον, πόας εἶδος

Τ ράγη, πεπληγμένη, πήγνυμι, σφραγιδοφόροι αἱ κόραι διὰ
νόσου ὀργάζουσαι τραγᾶν περιέπουσι. ¶ Τραγίζειν, τὸ
τραγᾶν τῇ φωνῇ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παίδων.

Τ ραγικὰ, τραγῳδῶν ᾄσματα. ¶ Τραγικὸν πάθος, με-
στὸν συμφορᾶς. ¶ Τραγικὸς πίθηκος, παροιμία ἐπὶ
τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. ¶ Τραγισταὶ, οἱ τὰ
ἱερεῖα κλέπτοντες. ¶ Τραγοπώγων, πόας εἶδος.

Τ ράγοις, σατύροις, διὰ τὸ τράγων ὦτα ἔχειν. ¶ Τρα-
γῳδεῖν, χορεύειν. ¶ Τραγῳδία, χορεία κωμῳδία.

Τ ραγῳδὸς, χορευτὴς κωμῳδός. μιμητής. ¶ Τράλ-
λεις, οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι θρᾷκες τοῖς βασι-
λεῦσιν, οἱ τὰς φονικὰς χρείας πληροῦντες.

Τ ραλλὸν, πικρόν. ¶ Τράμις, τὸ ῥῆμα τῆς ἕδρας ὁ ὄρος
τινὰς ἔντερον, οἱ δὲ ἰσχίον. ¶ Τράμπις, ναῦς ἄκα-
τος, πορθμίς. τινὰς πλοῖα βαρβαρικά. ¶ Τρανὲς,
σαφές. ἀληθές. ¶ Τρανίαν, αὐλὴν ἐν ᾗ ὁ μενέλαος

Τ ρανιψοὶ, ἔθνος θρᾴκιον. ¶ Τρανὸς, σοφὸς ἀληθής.

Τ ρανὸν, ἑξαμηνιαῖον πρόβατον. ¶ Τράπε, ἔτρεψεν.

Τ ραπέζεες, οἱ περὶ τὰς τραπέζας λιχνεύοντες. καὶ οἱ
ἐπιτραπέζιοι καὶ οἰκουροὶ, λύσις ἐστὶ τοῦ στόματος συνε-
χείας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς συναφείας διακο-
πείσης. ¶ Τραπεζίας, περὶ τῇ τραπέ-
ζῃ τρεφομένοις. ¶ Τραπέζιον, περὶ τοῖς γεωμέ-
τραις, σχῆμα, τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας
πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους, τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευ-
γνυούσας ἴσας. ¶ Τραπεζεὺς, παράσιτος ἄκλητος.

Τ ραπεζίτης, κολλυβιστὴς, κερματιστὴς, δανειστής.

Τ ραπεζοποιὸς, οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ' ὁ ἐπὶ πάσης περὶ
τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος.

Τ ραπεζὼν. ἱέρειά τις ἀθήνησιν. ¶ Τραπεζίτην πα-
ρὰ, τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν, καὶ ἀτιμάσαντα τὸν
μενελάου. ¶ Τραπείομεν. τέρφθωμεν. ¶ Τραπε-
λιζόμενος ἢ τροπαλιζόμενος συνεχῶς ἀναστρεφόμενος

Τ ραπένου πάλιν, ἐνηλλαγμένως, ἢ παρηλλαγμένως.

Τ ραπέοντο, ἐπατοῦντο παρὰ τὸ τροπὸν λαμβάνειν τὸν βό-
τρυν πατηθέντα. ¶ Τραπέουσι, πατοῦσιν ἐπὶ τῶν
ληνῶν. ¶ Τράπηκι, δέρατι. ¶ Τραπεῖν, λιμοπα-
τεῖν. ¶ Τραπῆναι, στραφῆναι, πεισθῆναι.

Τ ραπητὸς, ὁ οἶνος. ¶ Τραπημένοις, τετραμμένοις.

Τ ράποντο, εἰς φυγὴν ἐτράποντο. ¶ Τραπῶ, ἀπέλ-
θω. ¶ Τραυρὸν, τραχύ. ¶ Τρασιὰ, ἡ τῶν σύκων
ψύκτρα παρὰ τὸ τερσαίνειν, ἤγουν τόπος ἔνθα ξηραίνου-
σιν αὐτά. ¶ Τραγικόν. θρηνητικὸν, λυπηρόν.

Τ ραυλίζει, ψελλίζει. ¶ Τραυλὸν, ἡδὺ λεπτόν.

Τ ραυλὸς, ψελλὸς, τὴν γλῶτταν βεβλαμμένος.

Τ ραῦμα, πληγὴ, ἕλκος, μώλωψ.

Τ ραυματίαι, σφαγαὶ τετρωμένοι. ¶ Τραυσάνον,
ξηρὸν πᾶν, ὁ φρύγανον. ¶ Τραυσὸς, ἔθνος σκυθι-
κόν. οἳ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευ-

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Λ ΚΑΙ Μ.

λᾶθι, ὑπόμεινον. ¶ Τλαπαθὲς, ταλαίπωρε.
τ λὰς, ὑπομείνας, ὁ τολμήσας. ¶ Τλασίφρονα ὑπομονητικόν. ¶ Τλῆθα, ὡραῖα κορμῶσαι.
Τλήθυμος, ἰσχυροκάρδιος. ¶ Τλήμων, ὑπομονητικός. ¶ Τλημαθεῖν, ταλαιπωρεῖν. πονεῖν. ¶ Τλημόνως, ἐλεεινῶς. ¶ Τλῆναι, ὑπομεῖναι, τολμῆσαι, παθεῖν. ¶ Τληπάθεια, ὑπομονὴ, ταλαιπωρία.
Τληπαθὴς, ὑπομονητικός, ¶ Τλῆσις, τόλμα θράσος
Τλησίπονος, τολμηρὸς, καρτερικός. ¶ Τλῆτε, ὑπομείνατε. ¶ Τλητικῶς, ὑπομονητικῶς. ¶ Τλητῶν, ὑπομονητικῶν. ¶ Τμάγεν, διεχωρίσθησαν. διέστησαν, ἐτμήθησαν, ἐσχίσθησαν. ¶ Τμάριον, ὄρος ἀρκαδίας. ¶ Τμάριος, Ζεὺς ἐν Δωδώνῃ.
Τμήγας, γατόμος ἀροτήρ. ¶ Τμῆγος ἀρότρου, βοῦ τμῆμα. ¶ Τμήδην, τμητικῶς, τομῶς, ταχέως, ἀποκεχωρισμένως. βέλτιον δὲ ὅσον ἐπιτεμεῖν καὶ οὐκ εἰς βάθος δῶσαι. τμήδην αὐχέν' ἐπῆλθεν.
Τμηθῆσαι, κοπῆσαι, ¶ Τμηθῆναι, κοπῆναι. ¶ Τμῆξαι, τεμεῖν λαβεῖν, ¶ Τμῆξαι, τὰ αὐτά.
Τμηδὸς, τμῆμα. ¶ Τμῶλος, ὄρος καὶ ποταμός.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ὸ, τὸ ἄρθρον, οὐδέτερον προτακτικόν, ἢ τὸ μὲν
τ ἥμισυ οἰνοπέδιο. καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο. τὸ μὲν οὐ ποτὲ φύλλα καὶ ὄζους φύσει. ¶ Τοάκης, χιτὼν χιτός. ¶ Τόβλικος, κρουματίου μίμησις. ¶ Τόγε ἧκον, ὅσον δυνατόν. ¶ Τοιέρα, μοιχός, λαλαχός.
Τὸ δ' αὐτό. τὸ ἀνὰ δὲ ὁμοίως δέ. ¶ Τὸ δῖν, τὸ δῖον.
Τὸ δήϊον, τὸ πολέμιον. ¶ Τέδ' ἱκάνεις, ἔνθαδε ἥκεις.
Τὸ ἐνστόματον, τὸ μετὰ στόματος. ¶ Τὸ ἠλύσιον, ὁ παράδεισος. ¶ Τὸ ἤνυστρον, μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκωμένων. ¶ Τόθε, πρασιάς. ¶ Τοί, οὔτοι. καὶ σύνδεσμος παραπληρωματικός. ¶ Τοῖα, τοιαῦτα, τοιάδε.
Τοιγὰρ, τοιγαροῦν σύνδεσμος. ¶ Τοιγαροῦν, ὅθεν δὴ, ἢ οὐκοῦν. ¶ Τοιγάρτοι. καὶ δὲ, τοιγάρτοι. ¶ Τοιδέγε ἐκεῖνοι δὲ ἢ αὐτοί γε, ¶ Τοιθορύκτεια, ἡ τοὺς σεισμοὺς ποιοῦσα. ¶ Τοιθορύσσειν, σείειν. ¶ Τὸ ἱερὸν, τὸ θεῖον.
Τοικέν, οἵ τινες ἄν. ¶ Τοῖν, τί ποτε κρυπτόν.
Τοίνυν, λοιπόν. ¶ Τοινισαφράσαι, ἀγγεῖλαι, εἰπεῖν.
Τοῖν, τούτοιν ἢ αὐτοῖν. ¶ Τοῖον, τοιοῦτον, οὕτως ἀπαθόν· τοῦτο. τάσσεται δὲ ἐπὶ θαυμασμοῦ. ¶ Τοιοῖς δὲ, τοιούτοις δέ. ¶ Τοίγαρ. οἵ τινες δή. ¶ Τοῖς. τούτοις.
Τοῖσι. τοῖς σοῖς, ἢ ἑαυτοῖς, ἢ ἐν τούτοις. ¶ Τοῖς τῆδε, τοῖς ἐνθάδε. ¶ Τοῖς τυχοῦσι, τοῖς ἐντυγχάνουσι.
Τοιχοδιφήτωρ, τοιχωρύχος. ¶ Τοῖχος, τῶν πλοίων ἡ πλευρά. ¶ Τοιχωρύχος, λῃστὴς κλέπτης. ¶ Τοίως, ἰσχυρῶς, καλῶς, ἀκριβῶς. ¶ Τοκάδες, ἔγκυοι.
Τή, κεῦ, δόκευ. ¶ Τὸ κατὰ γᾶς, ξίφος, θηρίδιον, σκηλητένδρῳ ὅμοιον. ¶ Τοκέες, πατέρες. γονεῖς.
Τοκεῦσι, γονεῦσιν, ἐγγόνοις. ¶ Τοκέων, γονέων.
Τόκος, γένεσις. ¶ Τὸ κρήγυον, τὸ ἀληθές.
Τὸ κῦρος, ἡ ἐξουσία ἡ δεσποτεία. ¶ Τόκα, τότε.
Τὸ λαιὸν, τὸ ἀριστερόν. ¶ Τολέασσευσεν, εἰργάζετο.
Τολμῆσαι, καρτερῆσαι. ¶ Τολμητίας, προπετὴς, αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν.

Τόλυξ, αἰδοῖον. ¶ Τὸ λοβὸν, τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠτός.
Τολύπαι, τὸ κατασκευασόμενον ἔριον. ¶ Τολυπεύειν, ταλαιπωρεῖν, μοχθεῖν στρέφειν, μηχανᾶσθαι, ἐργάζεσθαι.
Τολύπευμα, τὸ κατασκευαστὸν ἔριον. ¶ Τολυπεύσας, κατορθωσάμενος. ¶ Τολύπευσεν, ἐξειργάσατο.
Τολυπευτικώτατος, ἐργαστικώτατος, ἐπιτελεστικώτατος
Τολύπη, τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν ἃ καὶ βύεικας καλοῦσιν, καὶ ἀπαθίδιον στήμονος, ἢ ῥοδάνης.
Τόμαρος, τὸ ἐν Δωδώνῃ ὄρος καὶ προφήτης καὶ ἱερεὺς καὶ θύτης καὶ μάντις. ¶ Τομεταξὺ, τηνικάδε.
Τὸ μελάνδρυον, τὸ μέσον τοῦ ξύλου διὰ τὸ εἶναι εὔτονον τοῦτο τὸ μέρος. ἄλλοι δὲ δασπίλαντες τὸ μέλαν δρυὸς εἰς δύο μέρη λέγουσιν ἀποδεδώκασι τὸ μέλαν ἐπὶ δρυὸς μέρος μέλαν εἶναι καὶ ἄσηπτον διαμένειν. ¶ Τομεύουσι, τέμνουσι. ¶ Τομεὺς, τμήτης, ἤγουν ὁ τέμνων.
Τομὴ, ἡ ῥίζα ὅθεν ἐτμήθη καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ξίφους.
Τομία, τὰ ἀποτμήματα καὶ ἀκρωτηριάσματα τοῦ νεκροῦ. οἱ δὲ τὰ ἱερὰ ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν.
Τόμοι, ῥυτόμοι. ¶ Τόμος, χάρτης, ἢ ὁ τέμνων.
Τόμουροι, προφῆται, ἱερεῖς. οἰωνοσκόποι, διάκονοι.
Τομώτερος, ὀξύτερος, δυνάμενος τέμνειν.
Τὸν, ἄρθρον ἀρσενικὸν προτακτικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς, ἢ τοῦτον, ἢ ὅν τινα. ¶ Τοναία, φωνὴ στάσις.
Τὸν ἀφ' ἱερᾶς. γραμμή τις ἐν τῇ παιδιᾷ τῶν πεττῶν ἱερὰ καλουμένη. ¶ Τόν δ' ἄρ, πρὸς τοῦτον δέ.
Τὸν εὐθυτενῆ τὸν ὀρθόν. ¶ Τονθορύζει, ἀτάκτως λαλεῖ γογγύζει. ψιθυρίζει. καὶ τονθορύζει τὰ αὐτά.
Τονθρὶς, φωνή. ¶ Τόνθων, παρὰ κρατίνῳ ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα. ¶ Τόνος, ἔντασις, ἰσχὺς ῥώμη δύναμις. ¶ Τόνους, τὰς κειρίας, ἀπὸ τοῦ τετάσθαι.
Τὸν ὀπισθότερον, τὸν ὀπίσω, τὸν τελευταῖον τὸν ἔσχατον. ¶ Τὸν πύλον, τὸν βατῆρα, ὁδοιπόν.
Τὸν ῥᾶ, τὸν δή. ¶ Τὸν σὸν, τὸν ἴδιον τέρμονα, τὸ τέλος
Τόνυ γὰρ κατεάξαμεν, ἀντὶ τοῦ γὰρ τὸ δόρυ κατεάξαμεν.
Τόνω, λίαν τέρατι. Τοξεύομαι, ἀποστεροῦμαι.
Τοξεύοντα, τόξα ἔτεινον. ¶ Τοξίου βουνὸς, τοῦ ἀπόλλωνος, τοῦ ἐν σικυῶνι, βέλτιον δὲ ἀκούειν τὴν ἐν δελφοῖς νάπην λεγομένην, ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ δράκων κατετοξεύθη. καὶ ὁ ὀμφαλὸς ἐπὶ γῆς τάφος ἐστὶ τοῦ πύθωνος.
Τόξον, κυρίως αὐτὸ τόξον, δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν καὶ αὐτὰ τὰ βέλη. ¶ Τοξοποιεῖν, τὰς ὀφρῦς συστρέφειν αὐτάς. ¶ Τοξόται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. ¶ Τοξότα, λωβητὴρ διὰ τόξων λωβώμενε καὶ βλάπτων ἀφ' οὗ τὸν δειλὸν λέγει. ¶ Τοξότης, πολεμιστής. ¶ Τόξου πῆχυν τὸ ὅλον τόξον κατὰ αὐτὴν τὴν τάσιν τῆς νευρᾶς. ¶ Τόοι, ὅσοι αὐτοῦ,
Τὸ ὄντως, τὸ ἀληθῶς. ¶ Τόσσα μέμηλε, τοσαῦτα φροντίζει. ¶ Τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοὶ, τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἐμήν. ¶ Τοπάζει, εἰκάζει, ἰθεύει, ὑποπτεύει, στοχάζεται, ἢ ἐθάζει. ¶ Τὸ παράπαν, παντελῶς.
Τὸ πάροιθεν, τὸ πρὸ τούτου. ¶ Τὸ πρὸν εὐτίθεσο, πόλις μία ἧς καὶ πλάτων ἐν πολιτείᾳ μνημονεύει. ¶ Τοπάσαι, ὑπονοῆσαι, ὑπολαβεῖν. ¶ Τοπαστέον, ὑποληπτέον, ὑπονοητέον. ¶ Τὸ πλεῖον, πλῆθος. ¶ Τοπεῖα, ὅπλα νεώς. σχοινία. τοπεῖα, κάλοι.
Τὸ πρὸς ἀκτῖνα, τὸ πρὸς ἀνατολήν.

Τιάρη, τὸ ὀξὺ περσικόν. ¶ Τιμωρεῖν, τιμωρεῖσθαι.

Τίθαι, τιθασαί, τέλειαι, ἐξάρτισθ πρᾶξαι.

Τιθασβώσσειν, βόσκειν. ἐργάζεσθαι, τρέφειν, ἐθίζειν, θησαυρίζειν, ἀπασπᾶν, θορυβεῖν, τιθέναι τὴν βάσιν, τουτέστι τὴν τροφήν. ¶ Τιθασβώσσουσιν, ἐνα ποτίζουσιν ἀπο θησαυρίζουσι τὴν τροφὴν αἱ μέλιτται τὸ λεγόμενον μελίκηρον. ¶ Τιθασβώσσωσι, τιθέασι, φυλάσσουσι.

Τίθει, ἐνετίθει, ἐδίδου. ¶ Τιτθίον, μαστός. ¶ Τίθεσθαι, ποιεῖς. ¶ Τιθέντες, ποιοῦντες. ¶ Τίθεντο, προσκευάζοντο. ¶ Τίθιον, ἰσόθεον. ¶ Τιθή, τροφός. ¶ Τιθήνας, τροφοὺς τίτθας. ¶ Τιθασσεύει, ἡμεροῖ, τεχνεύει. ¶ Τιθηνεῖ. τρέφει, τιθηνεύεται ὅμοιον. ¶ Τιθηνούμενος, τρεφόμενος ἀσκῶν.

Τιθηνός, τροφός, μοσχοτρόφος, ἢ ὁ τὰ τιθηνούμενα τημελῶν παιδία, οἱ δὲ τὸν τιθηνὸν ἐράσμιον. ¶ Τιθήμενον, παρατιθέμενον, ὅ ἐστι καθυπαλιζόμενον. ¶ Τιθωνοκόμων γένος, τοὺς αἰθίοπας ἐπὶ μέλανες καὶ κομῶσι. ¶ Τιθηνούμενος, τρέφων. τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός, καὶ τιθηνοὶ οἱ μαστοί. ¶ Τίθησι, τιθεῖ. ¶ Τιθιᾶσθαι τιμᾶν. ¶ Τίθρασι, χαλεπὰ τραχέα. ¶ Τιθωνοκόμον, ἔθνος, μέλαν μὲν τὸ ὅλον σῶμα λευκὸν δὲ τὰς κόμας. ¶ Τί ἱκανόν, τί ὄφελος. ¶ Τίκον, τί ἄν.

Τίκτειν καὶ ἐπὶ ἀρρένων, τίκτειν ἀνὴρ ἀνάσσων μυρμιδόνεσσι. ¶ Τιλίαι, αἴγειροι. ¶ Τιλλά, πτερά.

Τίλλει, ἀνιαρῶς μέμφεται, διαβάλλει, ἀποκόπτει.

Τιλλομένη, λοιδορουμένη. ¶ Τίλμος, παιδιά.

Τίλτον. εἶδος ταριχίου. ¶ Τιμαδία, μικρὰ τιμή.

Τί μαθών, τί βουλόμενος. ¶ Τιμαλφεῖν, τιμᾶν.

Τιμαλφής, ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα δηλ. Ζεμῆς ἀγαμένη ἰῶν φοίνικι διυτέρῳ, τινὲς μὲν τὴν ἰώνιον. αἰσχύλος δὲ ἐν ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου. ¶ Τιμαλφοῦνα, τιμήματα. ¶ Τιμαλφέστατα, τιμιώτατα, πολύτιμα, ἢ ὁσιώτατα. ¶ *Τιμάναξ, ὁ προκτής. ὁ δὲ αὐτὸς ὁ θεόδωρος. ¶ Τιμᾶσι, τιοῦν. ¶ Τιμάω, τιμήσω. ¶ Τιμή, δόξα, ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία, ἢ αὐτέκτισις ἢ κυρία. ¶ Τί μέλλει, τί βραδύνει.

Τιμήεις, εὐλαβές. ¶ Τιμήεντος, ἐντίμου.

Τιμήορος, τιμωρός, βοηθός. ¶ Τιμηρεύειν, τιμωρεῖν λέγειν. ¶ Τιμῆς, τίσεως. ¶ Τιμήσεως, ζημίας.

Τιμηταί, οἱ τιμώμενοι τὴν ἑκάστου οὐσίαν. ¶ Τίμιος ἔντιμος ἔνδοξος. ¶ Τιμουλκῶν, τιμὴν αἰτῶν, ἢ ἕλκων τὴν τιμήν. ¶ Τιμουλκῶν, αἰτῶν ἢ ἀπαιτῶν.

Τιμοῦντας, τιμίους ὄντας. ¶ Τιμοῦχος, ἔντιμος, ἀξιόλογος, καὶ ἄρχων ἰσχυρότατος μέγιστος. ¶ Τιμῶμαι, καταδικάζω. ¶ Τιμώμενος, εὐθυνόμενος, καὶ ἐπιτίμιον ὑπέχων. οἱ δὲ ἐπιτιμία παρ' ὅσ.

Τιμωρεῖσθαι. κολάζεσθαι. ¶ Τιμωρία, πρός τιμὴν αὐτανταπόδοσις κόλασις, ἢ ζημία παρὰ λυσία. ¶ Τιμωροῦσι, καταπονοῦσιν ἐκδικοῦσιν. ¶ Τίν, σοὶ ἢ τινά.

Τινακροπαλιξ, σεισολόφος. ¶ Τινθαλέῳ, περὶ διαθέρμῳ. ¶ Τινόλεον, διάπυρον, διάφορον, διεφθαρμένον, διαφανές. ¶ Τίνειν, ἀποδοῦναι. ¶ Τίνω βίομαι, τί δὴ μέλλω βιοῦν ὅ ἐστι ζῆν. ¶ Τιννύμενον ἐπαιρόμενον, ἀποδιδόμενον. ¶ Τίννυνται, τιμωροῦνται. ¶ Τιννύων, ἀποδιδῶν. ¶ Τινθρακέφθιν.

Τίξον. δεῖξον. ¶ Τιοίμην, τίμιος εἴην.

Τίοιτο, τιμηθείη. ¶ Τίον, μέσον ἡμέρας ἐτίμων.

Τί ὄνησα, τί ὠφέλησα. ¶ Τίπτε, τί δή ποτε, ἢ κατὰ συγκοπὴν τί ποτε, ἢ διατί, ἢ ἱνατί. ¶ Τίπτε δέ σε χρεώ, τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει.

Τίπτεμε, διατί με. ¶ Τί πράττεις, τί ποιεῖς.

Τίρεα, ἄστρα. ¶ Τί ῥέζεις, τί πράττεις. ¶ Τίρετη καταμολύνεται, καταποιεῖται. ¶ Τίρεος, θηρευτῶν. ¶ Τίρυνθα, πόλις ἐν ἄργει. ¶ Τιρύνθιον ἄργος τὰς μυκήνας. ¶ Τιρύνθιον πλίνθευμα, αὐτὸ τὸ τεῖχος ὑπὸ κυκλώπων δὲ κατεσκεύασται.

Τισόμενον, καταπονούμενον. ¶ Τίσασθαι, τιμωρίας λαβεῖν. ¶ Τίσατο, ἐτιμωρήσατο. ¶ Τίσαι, ἀποδοῦναι. ¶ Τίς γάρ, τίς δή. ¶ Τίς δ' αὖ οἱ, τίς δέ σοι. ¶ Τίσι, ποίοις. ¶ Τίσειεν, τιμωρίαν δοίη.

Τίσις, αὐτέκτισις. ἀτιμία, ποινή, τιμωρία.

Τίσκεν, τίς ἄν. ¶ Τίσον. τίμησον. ¶ Τίσομαι, τιμωρήσομαι. ¶ Τίσουσι, τιμωρήσονται.

Τίς τρόπος, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων.

Τίσω, ἀποδώσω, τιμήσω. ¶ Τίται, εὔποροι, ἢ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων. ¶ Τιταινόμενος, τρέχων ἢ ἕλκων τεινόμενος. ¶ Τίταινον, ἕλκουσι, τείνουσι.

Τιταίνειν, σκύλλειν, τείνειν. κραδαίνειν, ἕλκειν, τίσιν λαμβάνειν, τιμωρεῖν. ¶ Τιταινομένω, ἐκτεταμένω. ¶ Τιτάν, παιδεράστης, καὶ τὸ τοῦ αὐτοχθονίστου ὄνομα. ¶ Τιτανίδα, τὴν εὔβοιαν παρὰ τὸν βριάρεως θυγατέρα ἦν. ἔνιοι δὲ τὴν ἀσσυρίου φασί. ¶ Τιτᾶνες, τιμωροὶ ἀπὸ τοῦ τιταίνειν. ἄλλοι δὲ οἱ μὴ ἔχοντες ἀποτίσαι ἀτίτανες ὠνομάζοντο, οἱ δὲ ἔχοντες τιτᾶνες.

Τιτανίς, γῆ. ἤγουν πᾶσα ἡ γῆ ἢ ἡ ἀπὸ τῶν κατεχόντων.

Τίτανος, ὄρος θεσσαλίας. καὶ κονία ἄσβεστος. οἱ δὲ ἐπὶ γύψου χρίσμα. ¶ Τιτανωμένας, γεγυψωμένας.

Τιτανωτή, χρόα γυψωτή. ἢ λευκόχροος.

Τιταρήσιος, ποταμὸς ἠπείρου.

Τίταξ, ἔντιμος, ἢ δυνάστης, οἱ δὲ βασιλεύς.

Τιτᾶσθαι, στερήσασθαι. ¶ Τιταίνων, τείνων, πέμπων, ἕλκων. ¶ Τιτῆνες, οὐρανοῦ παῖδες.

Τιτήναι, βασίλιδι ἢ ἔκγονος λύτροις.

Τίτθαι, τροφοί. ¶ Τίτθην, τίκτειν. ¶ Τιτθίον.

Τιτθή. τιτθός, μαστός. ἢ τροφός. ¶ Τιτίει. τιμᾶ.

Τιρ, τίς λάκωνες. ¶ Τίτλος, πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχων. ¶ Τιτόρμος, οὗτος αἰπόλος ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ μεγέθει. ¶ Τιτράται, συμπᾶται, διανοίγεται. ¶ Τιτυβίζει, ὡς χελιδὼν φωνεῖ. ¶ Τιτύπαι, αἱ ἐμπύλαι, αἱ πλάναι.

Τιτύρας, ὄρνις ποιὸς ἢ τιτυρώδης. ¶ Τίτυρος, σάτυρος, κάλαμος, ἢ ὄρνις. ¶ Τιτυρῖνος, μόναυλος. ἢ αὐλὸς καλάμινος. ¶ Τιτύσκετο, ἡρμάζετο, παρεσκευάζετο, κατεστοχάζετο. ¶ Τιτυσκόμενοι, ὡς στοχοῦντες. στοχαζόμενοι. ¶ Τιτυσκόμενος, τὰ αὐτά. ¶ Τί ἐστι, πῶς. ἢ ἄνευεν, ἢ τινί.

Τί ὑμῖν διαφέρει, τί ὑμῖν μέλει. ¶ Τίφαι, αἱ ὀλύραι καὶ τίφες μὲν τοῖς ἕλεσι. ¶ Τιφαίας, τὰς τῶν θηρῶν καταδύσεις. ¶ Τίφια, ὄρνεα, τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα. ¶ Τῖφος, ἕλος. ¶ Τῖφυς, ὁ ἐφιάλτης νεάλεις καὶ ὁ τῆς ἀργοῦς κυβερνήτης.

Τίφω, τί εἴπω. ¶ Τιχίζομαι, σκέπτομαι.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Η ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν. καὶ ἀντὶ ὑπο
Τ τακτικοῦ, ἢ λάβε. ἢ σὺ, ἢ ταύτη, ἢ σὴ, χωρὶς τοῦ
ι προστακτικὸν ἀνάλογον. τὸ, λάβε κύκλωψ.
τῆ πίε οἶνον, λάβε τῆ δέξαι. ¶ Τῇ ἀδρότητι. τῇ
ὑψηλότητι. ¶ Τῇ ἀλέθη. τῇ ἁμάξῃ. ¶ Τῇ ἅλ
λως, τῇ ματαίως. ¶ Τήβεννος, εἶδος περιβολαίου
παρὰ ῥωμαίοις. ¶ Τήβυν, πρίπος μήν. ¶ Τηγα
νίτης, ἄρτος ἀπὸ τηγάνου γεγονὼς καὶ μετὰ τυροῦ ὀ
πτώμενος. ¶ Τῇδε, ὧδε. ἐνταῦθα. ¶ Τηθαλλα
δοῦς ἢ τηθαμμαδοῦς ὁ γυναικοτραφὴς, ἄλλοι δὲ ὑπὸ
τίτθῃ γενόμενον καὶ τεθραμμένον. ἄλλοι δὲ μαμμό
θρεπτον καὶ ἀνάπαλον. ¶ Τήθεα, ὄστρεα. ¶ Τηθεα
δέφων. τὰ ἄρρενα, ἢ ὄστρεα ζητῶν. ¶ Τήθη, τηθὶς,
ἡ τοῦ μητρὸς καὶ πατρὸς ἡ καὶ μάμμη καὶ ἡ τῶν γονέων ἀ
δελφή. ¶ Τηθηνὸν, ἐράσμιον. ¶ Τηθύα, τενάγη
ἃ προχέουσιν οἱ ποταμοὶ καὶ εἶδος ὀστρέων.
Τ ηθὺς ἡ γῆ. ¶ Τῇ ῥινῷ ἴσχειν, ἐν τῇ βύρσῃ ἐπεχέθη, ὃ
ἐστιν ἐν τῷ ὅπλῳ, ὃ ἐν τῇ βελένῃ. ¶ Τηκεδανοῖο, τη
κομένου. τήκοντος. ¶ Τήκει, φθίρει. δαπανᾷ, λε
πτύνει. ¶ Τηκεδὼν, φθίσις, τῆξις. ¶ Τηκόμενος
φθειρόμενος, λεπτυνόμενος, δαπανώμενος. ¶ Τηλαυ
γὲς, τηλεσκόπον καθαρόν. ¶ Τῆλε, μακράν.
πόῤῥω. ¶ Τηλαύγημα, ἀρχὴ λαμπρά. ¶ Τηλαυ
γέστερος, λαμπρότερος. ¶ Τηλαυγῶς, λαμπρῶς.
Τ ηλεδανοὶ, οἱ πόῤῥωθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου δαπέδου. ξένος
ἀλλοδαπός. καὶ τηλεδαπὸς ὅμοιον. ¶ Τῆλε δὲ, μα
κρὰν δέ. ¶ Τηλεβόαι, οἱ τάφιοι. ¶ Τηλεθάον,
θάλλον, ἀκμάζον εὐανθές. ¶ Τηλεθόωσαν, θάλλου
σαν, θάλπουσαν. ¶ Τηλύθροον, ὀξύφωνον, μεγαλό
φωνον. ¶ Τηλεκλειτοὶ, πόῤῥω ἔνδοξοι. ¶ Τηλε
κλειτὰ, ἔνδοξα καὶ μέχρι πολλοῦ ἀκουόμενα.
Τ ηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαπέμπω, πρός με καὶ τηλέμαχον
ἔστω ὁ λόγος. ¶ Τηλέπυλον, μακρὰν ἀπ᾽ ἀλλήλων
ἔχουσαν διεστώσας τὰς πύλας. ἐξ οὗ τὴν μεγάλην
δηλοῖ, ἢ σύλλοις πυλῶν. ¶ Τηλεσκόπος, πόῤῥω ὁρῶν
Τ ηλεφανὴς, μακρόθεν φαινομένη. ¶ Τηλεφανὲς, φαι
νόμενον μακρόθεν. ¶ Τηλεφίδιον, τηλέφιον.
Τ ηλέφιλον, φυτόν τι. τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον.
Τ ηλία σηλία, ἐν ᾗ διαμάττεται τὰ ἄλευρα, ἡ περιφέ
ρεια κοσκίνου. ¶ Τηλίδα; οὕτως ἐκάλουν τὴν συ
νηρμοσμένην. ¶ Τηλικαῦτα, τοιαῦτα. ¶ Τηλί
κος, τηλικοῦτος, ἢ νήπιος. ¶ Τηλικώτερον,
πρεσβύτατον, πρρώτερον. ¶ Τηλόθεν, πόῤῥωθεν.
Τ ηλόθεν, ὁμοίως. ¶ Τήλουρον, πόῤῥω ἀφωρισμένην,
τινὲς μὲν ὡς πανοῦργον. τινὲς δὲ ὡς κηπουρὸν τῶν τόνω
Τ ηλουρὸς, μακρόθεν ἀπελθὼν. ¶ Τηλυγέτην, μονογενῆ.
Τ ηλύγετος, ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας τοῖς γονεῦσι γεγονὼς τὸ
γῆρας παῖς μονογενής. ¶ Τηλυγέτων ἀποικιῶν
τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν. ¶ Τηλωπὸν, μακρόθεν
φαινόμενον. ¶ Τημελεία, θεραπεία, ἐπιμέλεια,
Τ ημελὲς, ἐπιμελὲς, σπουδαῖον. ¶ Τημελητὴς, ἐπι
μελητής. ¶ Τημελίσαι, θάλψαι, φιλοκαλῆσαι.
σπουδάσαι, καὶ τημελήσαντες καὶ τημελούμενοι ὁμοί
ως. ¶ Τήμερον, ἀττικοὶ τήμερος, τὸ τημέρα λέγουσιν.

Τ ῇ μῇ, τῇ ἐμῇ ἐπιθέσθαι. ¶ Τῆμος, τηνικαῦτα. τότε.
Τ ήν, ὅτε μὲν ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν. τὴν γε φοί
νικὸς δὲ ἀντὶ τοῦ ταύτην ἄλλως τὴν μάτην. ¶ Τὴν
τήνδε ταύτην. ¶ Τήνεβλος, ἐφύμνιον, ἀφ᾽ οὗ ὁ νι
κῶν τήνεβλος. ¶ Τήνεβλα τὰ ἐφύμνια ᾀδόμενα
τοῖς νικῶσι. ¶ Τὴν ἐπιδεξιάν. περιέφερον ἐν τοῖς
συμποσίοις ἀπὸ δεξιᾶς τὸ πάλαι κιθάραν, εἶτα μυῤῥί
νην πρὸς ἣν ᾖδον. ¶ Τηνεσμὸς, νόσημα περὶ τὰ ἔν
τερα. ¶ Τὴν δυσπείστατον, τὴν εὔκολον.
Τ ήν, ἤϊόνα, τὸν αἰγιαλόν. ¶ Τήνης, ἕως ταραντῖνοι.
Τ ηνία, ἔχιδνα, ἄλλοι δὲ τὴν στηθοδέσμην. ¶ Τηνι
κάδε, τότε δέ. ¶ Τηνικαῦτα, πότε ὁ τότε.
Τ ὴν κύλικα, τὴν φιάλην, τὸ ποτήριον, τὴν παῖδα τὴν
παρθένον. ¶ Τὴν προσήκουσαν, τὴν ὀφειλομένην.
Τ ὴν φειδώ, τὸ φείδεσθαι. ¶ Τῆξις, φθίσις, νόσος, παρὰ
τὸ τήκεσθαι. ¶ Τῇ ὀρέξει, τῇ ἐπιθυμίᾳ. ¶ Τέποδα,
λέβητα. τρισκελὲς χαλκίον. ¶ Τῇ πρὸς ἀκτῖνα, τῇ
ἀνατολῇ. ¶ Τί πῇ δὲ στερεσώ. πῶς δὲ στερεῖαι κα
ταλαβεῖν. ¶ Τηρεῖ, φυλάσσει, φρουρεῖ. ¶ Τήρεια,
ὄρος τρῳάδος. ¶ Τηρίας, ποταμὸς σικελίας.
Τ ῇσί τε θαλάσσια ἔργα μέμηλε, ταῖς ἐν θαλάσσῃ κορώ
ναις. προσημαίνουσι δὲ αὗται τοὺς χειμῶνας. ¶ Τῆς
ἄλης, τῆς πλάνης. ¶ Τῆς δεῦρο, τῆς παρούσης.
Τ ῆς δὲ φύσεως, ταύτης τῆς φύσεως. ¶ Τῆς ὑπερῴας,
τοῦ οὐρανίσκου. ¶ Τητεῖ, σπανίζει. ¶ Τῆτες, ἐν τῷδε
τῷ ἔτει. οἱ δωριεῖς σατὲς φασίν. ὅθεν σατανίοις πυ
ροῖς τοῖς μὴ τελεσφοροῦντας ἀλλὰ πρὸ ὥρας θερίζο
μένοις. ¶ Τήτη, ἀπορία, ἔνδεια, στέρησις.
Τ ητωμένη, στερομένη. ¶ Τητθὴ, μάμμη θεία.
Τ ητύμα, ἀληθῆ. ¶ Τητωμένου, στερομένου.
Τ ητώμενον, στερισκόμενον. ¶ Τηΰγετον, ὄρθρος.
Τ ηΰσιον, ματαίαν, σὺ δὲ τηΰσιαν ὁδὸν ἔλθῃς τινὲς ὀ ρ
γίαν, ἄλλοι βλαβεράν. ἢ περιβόητον. ¶ Τηΰσιον, μά
ταιον. ¶ Τιάλλακτον, σίδηρος παρὰ ἐπαινετῷ
ἐμβάμματι. ¶ Τηαλέθην, τὴν ἅμαξαν.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Τιάρα, ἡ λεγομένη κυρβασία. ταύτην δὲ οἱ πέρσαι
Τ βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο ὀρθῇ. οἱ δὲ στρατηγοὶ
ὑποκεκλιμένῃ. ἐρόδοτος δὲ ἕνα ἀῤῥενικῶς.
Τ ιάρις, λόφος τῆς περικεφαλαίας περιθέμενος κεφα
λῇ καμελαύκιον. ¶ Τιβοθῶν τιμώμενος.
Τ ίασα, κρήνη ἐν λακεδαιμονίᾳ, τινὲς δὲ ποταμόν.
Τ ιβδηνον, φίλον. ¶ Τιβδεῖ, φοβεῖται. ¶ Τίβλωος,
λέβης τρίπους. ¶ Τιγὰς, εἶδος ἀμπέλου.
Τ ίγγα, διοκλῆς ἐν μελίτταις. ἡρακλέων δὲ οὐ δηλῶν
ὅτι βαρὺ τὸ κιννάβαρι λέγει. ¶ Τιγόνιον ὁ τεττιγό
νιον. εἶδος τι τεττίγων ἀριστοτέλης. ¶ Τίγρις. ποτα
μὸς περσῶν. καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος, καὶ ζῶον, παρὰ μὲν
ἰνδοῖς φοράδι, παρὰ δὲ ἄλλοις τίγρεις. ¶ Τί δαὶ, τί
δ᾽ ἄλλο, ἢ τί γοῦν κρεῖττον, βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε. ἀττικοὶ,
διατὶ δή. ¶ Τί δήποτε, διατί. ¶ Τί δὴ ποτέ σοι, διατί
σοι. ¶ Τί δῶσω, τί ποιεῖτε ταραντῖνοι. ¶ Τίει, τιμᾷ,
σέβεται. αἰδεῖται. ¶ Τίεσκε μύθοις, ἐτίμα λόγοις.
Τ ιέσκεν, ἐτίμα. ¶ Τίεσκον, ἐτίμων. ¶ Τίεσθε, ἐτι
μᾶτε. ¶ Τίη. διατί, ἵνα τί. ¶ Τιάνη, ἡ βασίλισσα.

μεμένῳ, τιμωρουμένῳ. ¶Τεθημμένος. τὴν ψυχὴν τετιμωρημένος, ἐκπεπληγμένος, ἢ συγκεχυμένος.
T ἔτλα, ὑπόμεινον, ἀνέχου. ¶Τέτλαθι, ὑπόμεινον.
T ετληότι, ὑπομεμενηκότι. ¶Τέτμης, εὕρῃς καταλάβῃς. ¶Τέτροφεν, ἔτρωσεν. ¶Τετόρη, τρώσῃ.
T ετραβάμονος, τετράποδος. ¶Τετραβαρῆ πλίνθων κ' τάγματα ἀλκαῖος. ¶Τετράγκων, ὄργανον πολεμικόν. ¶Τετράγωνον, τεσσάρων ὀργυιῶν. γῆς δὲ μέτρον ἐκτὸν σταδίου καὶ ἐν τῷ ἀρότρῳ τὸ κύρτωμα τοῦ ἰσοβοέως γῆς, ἔνιοι γῆν, τὸ ὀργυιῶν μέτρον. ¶Τετραδάμονος, τετράποδος. ¶Τετράδι μὲν τ' οἴκου. τετράδι μὲν φασὶ γενέσθαι ἡρακλέα καὶ πρῶτον ἔνδοξον ὄντα ἀλλ' ὡς ταλαιπωρεῖν ἔστιν ὧν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. ¶Τετραδισταί. σύνολος νέων συνήθων κατὰ τετράδα γινομένη. ¶Τετράδιον, ὀρνεόν τι ἀλκαῖος. ¶Τετράδυσιν, ἀηδόνα. ¶Τετραέλικρον, ἄλμαν. ἤγουν τρικυμίαν. ¶Τετραελίκωπες, τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ἔχουσαι ναῦς. ¶Τετραέλιξ, τετράκις περιειλημμένος, ἢ πολυέλιξ, ἢ φυτόν τι. ¶Τετραέτηρον. τετραετῆ ἢ τετράενον. ¶Τετραθέλυμνον, τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν τεθειμένον, ὃ ἔχει ἐπιθήματα ἔχειν τέσσαρα ἐπάλληλα, ἐκ τεσσάρων δερμάτων συνεστώς. ¶Τετραῖον, ὀρνιθάριον ὑπὸ λακώνων.
T ετρακίνη. ἡ ἀγρία θρίδαξ. ¶Τετράκολος, τετράπεια.
T ετρακτὺς, πυθαγορικὸς ὅρκος. ἤτοι τῶν τεσσάρων στοιχείων σημαίνων. ¶Τετράκωμος, μέλος τι πρὸς ὄρχησιν πεποιημένον εἰς ἡρακλέα ἐπινίκιον, ἐκαλεῖτο δὲ τέσσαρες κῶμοι. ¶Τετρεμαίνει. τρέμει φοβεῖται.
T ετραμμέναι, ἀπεστραμμέναι πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις ἔχουσαι. ¶Τετρανθίας, τετράχρονος καὶ ἰσχυρός.
T ετράνθα, τετράγωνόν τι σχῆμα, δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς τέσσαρας χαλκοῦς. ¶Τετράζων, εἶδος χαλινοῦ.
T ετράοροι, τέσσαρες ἐπὶ τῷ τεθρίππῳ ὑποζευγμένοι.
T ετράρχαι, οἱ βασιλεῖς. ¶Τέτραπλαι. ἔτρα πλαι.
T ετραστήριον, τὴν τετράμηνον. ¶Τετραφάληρον, τέσσαρας φάλους ἔχουσαν. καὶ ἐξοχάς, οἱ εἰσὶν ἧλοι λαμπροὶ περὶ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας κατακρουόμενοι. ¶Τετράφυον, τετραπλάσιον.
T ετράφθω, ἀναχωρείτω. ¶Τετραχίζειν, τὸ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι. ¶Τετραχηλισμένα, πεφανερωμένα. ¶Τέτραχμα, τετράδραχμα. ¶Τετράψομαι, εἰς ἐκεῖνο τραπήσομαι. ¶Τετράων, ὄρνις ποιός.
T ετρίγυια, ἐξυπνῆσαι. ¶Τετρῆναι, τρῆσαι. ¶Τετρήχει τετράχυνται, πεπύκνωται, τετάρακται, ἢ θορύβου πλήρης ἦν. ¶Τετρυτινός. ¶Τετρείγει, ἔτριζεν.
T ετρειγε, τρίζει. ¶Τετριγότας, τρίζοντας.
T ετριγυῖα, τετρωμένη, τρίζουσα.
T ετριμμένη, πεπατημένη ὁδός. ¶Τέτρομος, τρόμος.
T ετροπωμένους, νενικημένους. ¶Τετρόφασιν, ἀπενηνόχασι. ¶Τέτροφε, πέπηγε, πέφυκε, μετεώρισται.
T ετρυκόσι, κεκυηκόσι. Τετριμμένον, λεπτόν. καταπεπονημένον, διεφθαρμένον. ¶Τετρυωμένος. τετρυχωμένος διαπεπονημένος ἐν κακοῖς.
T ετρῦσθαι, καταδεδαπανῆσθαι, καταπεπονῆσθαι.
T ετρυφάλεια, περικεφαλαία. ¶Τετρυχωμένος, καταπεπονημένος. ¶Τέτραλον, τετράϊππον.

T ετρωμένη, πληγεῖσα. ¶Τετρωμένος, πεπληγμένος.
T ετρωρον, τετράϊππον ἅρμα. ¶Τέττα, νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις.
T έτταρα ξύλα, ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ οὕτω λέγουσιν ἀττικοί.
T έττιγος ἔδρανον, ἡ τκίναρος. τέττιξ γὰρ ὁ κρὸς τκίναρον ἔκτισεν. ¶Τεττιγοφόροι, ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τριχῶν ἠρημένων χρυσοῦς τέττιγας
T έττιξ, ἔξω τοῦ συνήθους ζῴου παρὰ ἀττικοῖς οἱ τῶν μαγείρων ὑπηρέται. ξένοι οἱ δὲ ἐντόπιοι μαίσωνες.
T ετυγμένα, συνθέτως πεποιημένα. πεφροντισμένα.
T ετύκοντο, ἡτοιμάζοντο.
T έτυκται, κατεσκεύασται.
T ετύλωται, ἐμπέφρακται. ¶Τετυρωμένον. συγκείμενον ἀπὸ τοῦ πηγνυμένου γάλακτος. ¶Τετύσκετο, κατεσκευάζετο. ¶Τιτύσκων, ἐμφανίζων.
T ετύφωται, ἀπόλωλεν. ἐμπέπρησται. ἐμβεβρόντηται. ἐπύρωθη. ¶Τετυφῶσθαι, μεμηνέναι.
T ετύχηκε, τύχη περιτύχη. ¶Τετώμεναι, ὑστερούμεναι ἔνδειαν ἔχοντες. ¶Τευτάζοντες, πλανώμενοι.
T ευθίδες, σηπίαι, θρίσσαι. ¶Τευθίς. πέμμα πλακουντῶδες, καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου.
T εύκροι, οἱ τρῶες καὶ οἱ ποιηταί. ¶Τεῦκρον ἢ τευκτῆρα ποιητήν. ¶Τευκτῆρος, ποιητοῦ.
T ευκτοῖς, κατασκευαστοῖς. ¶Τευκτόν. χειροποίητον κατασκευαστόν. ¶Τευμᾶται, τεχνάζει τιμᾶται.
T εύμησσος, ποταμὸς θηβῶν. ¶Τευμησία, περὶ τῆς τευμησίας ἀλώπεκος, οἱ τὰ θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανὰ εἰρήκασιν. ¶Τευμησσός, ὄρος βοιωτίας.
T εῦξαι, ποιῆσαι κατασκευάσαι.
T εῦξαν. κατεσκεύασαν. ¶Τεῦξε κατεσκεύασε.
T εῦξις, κατασκευή, ποίησις.
T ευξομένη, τευξομένη. ¶Τευξόμεθα, τυχώμεθα.
T ευτάζει, σκευωρεῖ, ἡσυχάζει διατρίβει, οἱ δὲ φροντίζει.
T ετεύξεται, τευχνάζει, τέμνεται.
T ευτάζοντες. πλανώμενοι.
T ευτασμόν, στρατηγίαν. ¶Τευτᾶ, τεχνᾶται.
T εύχεα, ὅπλα οὐ μόνον τὰ πολεμικά, ἀλλὰ καὶ νεὼς καὶ τὰ σκεύη καὶ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα. ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα πείρατα τέχνης. ¶Τεῦχε. κατεσκεύασε. ¶Τεύχει ποιεῖ, τεύχη ὅπλα. ¶Τευχηστάς, ὁπλίται. ¶Τεῦχος, βιβλίον ὅπλον, ἄγγος, σκεῦος. ¶Τεύχοντες, κατασκευάζοντες. ¶Τεῦκρος, ἀδελφὸς νόθος.
T εύχω, κατασκευάζω. ¶Τεύχονται, σάττονται, ὁπλίζονται. ¶Τέφρα, σποδός. ¶Τεφρόν, σποδόν, φαιόν, πολιόν. ¶Τέφρα, σποδός. κονία.
T έφρη καὶ τεφρόν, ὁμοίως. ¶Τεφρώσας, σποδώσας.
T εχνάζω, τεχνάζομαι. ¶Τέχνη, ἐπιστήμη, ἢ δόλος καὶ ἀτεχνέως ἀδόλως. ¶Τεχνήματα. κατασκευάσματα. ¶Τεχνήσομαι, ἐπινοήσω, τεχνάσομαι, τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες.
T έω, τίνι, ἢ τοῦ σοῦ δυϊκῶς. τεῷ. ¶Τέων δέ, ποίων δέ, ἢ τῶν σῶν δέ. ¶Τεωρεῖς; δραπέται. κακοῦργοι, λησταί. ¶Τέωρος, συκοφάντης, καὶ τὰ ὅμοια.
T έως, ἕως, μέχρι, ἢ πρὸς τὸ παρόν. ἢ ὅμως, ἢ τότε, ἢ ἐν τοιούτῳ. τηνικαῦτα, ἢ ἀντὶ τοῦ πρότερον.

Τ ελώμεθα, ποιώμεθα. ¶Τέλεωρ, πελώριον, μακρὸν μέγα. ¶Τελώριος, μέγας πελώριος. ¶Τέλβεσθαι, μεμψιμοιρεῖν ἐπικαλεῖν. ¶Τέλβει, ῥήγνυται, ὀδυνᾶται, χέζει, ἢ πέρδει. ¶Τεμένη, ναοὶ ἄλση, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. ¶Τέμενος, πᾶς ὁ μεμερισμένος τόπος τινὶ εἰς τιμήν, ἢ ἱερὸν καὶ βωμός, ἢ ἀπονεμηθεὶς θεῷ ἢ βασιλεῖ. ¶Τεμενίωρον, τεμένους φύλακα. ¶Τέμματα. στεφανώματα.

Τ έμνηξ. πόῤῥω. ¶Τεμμέν, πείθειν, τιμᾶν.

Τ ἑίθεσθαι, ἡγεῖσθαι. ¶Τέμνοντα, ἀμέλγοντα.

Τ έμπη, τὰ σύνδενδρα χωρία. τινὲς δὲ τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν

Τ εμπουροι, ἀρχὴ ἐπιμελουμένη τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. ¶Τενάγη, κάθυγροι τόποι, ἢ ποταμὸς πηλός.

Τ εναγώδεσι, τόποις ἔνθα ὀλίγον ὕδωρ. ¶Τέναγος, νῆσος βοίας. ¶Τένναι, ζῶναι. ¶Τενέα, κόρυζα.

Τ ένθαρος, κακοῦργος συκοφάντης. ¶Τενθεύει, ἐσθίει, ἢ λιχνεύει. τένθαι γὰρ οἱ λίχνοι. ¶Τενέδιον βέλος, αὐτὶ τοῦ τενέδιος πέλεκυς, παροιμία δέ ἐστιν. ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι πραττόντων. ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα τενέδιῳ πελέκει συνέκοψαν. ¶Τενέδιος, ξυνήγορος ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός. ¶Τένεδος, πόλις βοωτικὴ ἢ νῆσος.

Τ ενεκοῦντι. ἐνοικοῦντι αἰολεῖς. ¶Τένθαι, λεωποδύται μοιχοί. ¶Τενθρηδών, ζῶον τῶν ἐντόμων ἢ κηροφόρων, παραπλήσιον σφηκί. ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν.

Τ ενθρήνιον, κηρίον. ¶Τενθρηνιώδης, πολὺ καὶ κενὸν κηρίον, καὶ ἀραιόν. ¶Τένθινοι, λίθοι πλατεῖς.

Τ ενίαι, ζῶναι, στέφανοι, ἢ δεσμοί, διαδήματα. ¶Τένει, στένει, βρύχεται. ¶Τέννος, στέφανος ἐλάϊνος ἐρίω πεπλεγμένος. ¶Τένοντες, τὰ διατεταμένα νεῦρα ἀπὸ κεφαλῆς ἕως τῶν πολῶν, καὶ ἡ συνάφεια τῶν νεύρων

Τ ενοντωστεῖς, νωτοκοπεῖς ἀποκτενεῖς. ¶Τένων, τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον. ¶Τέο, τίνος. ¶Τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχνύων. ¶Τεοῖο, σοῦ. ¶Τεόν, σόν.

Τ εοί. σοί. ¶Τέορ, σοῦ κρῆτες. ¶Τεὸς φθόγγος, ἢ σὴ φωνή. ¶Τεοῖς σούς. ¶Τεπλά, ἐπλά.

Τ έρα, τέρεα σημεῖα. ¶Τεράτεσι, σημείοις. τεράζει, τερατεύει. ¶Τέραμνοι. στέγανοι, σκιαί. σκηνώματα.

Τ έραμνος, κοψέλη. ¶Τερασκόποι, ὀνειροκρίται.

Τ εράστια, θαύματα, σημεῖα. ¶Τεράστιοι, θεοί, ἐπὶ σημείων τεταγμένοι. ¶Τερατεύεται, διαλιεύεται.

Τ ερατευόμενον, διαλιευόμενον. ψευδόμενον, ἢ σημεῖον ποιῶν. ¶Τερατεῖαι, ψευδολογίαι. ¶Τερετίσματα ἢ τερετίματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαὶ ἢ χηλικαὶ ἢ μωρολογίαι ἠχημέναι. ¶Τερατοσκόπος, μάντις, σημειωτικός.

Τ ερατουργεῖ, παράδοξα ποιεῖ. ἢ τέρατα ἐργάζεται.

Τ έρεν, ἁπαλόν. ¶Τέρεμνα, οἰκήματα.

Τ έρεμνος, ἰσχυρὸς ἢ στέρεμνος. ¶Τέρενα χρόα ἁπαλὸν χρῶτα. ¶Τέρενα, ἁπαλά. τρυφερά.

Τ έρεφα. τύμπανα. ¶Τέρεσαν, ἔτρωσεν, ἐτόρνωσε.

Τ ερετίζοντα, λαλοῦντα ἐκ μεταφορᾶς τοῦ χελιδόνος.

Τ ερετίσματα, ᾠδαὶ ἀπατηλαί. τὰ τῆς κιθάρας κρούματα καὶ τὰ τῶν τεττίγων ᾄσματα. ¶Τερηδών, σκώληξ οἰκῶν ἐν ξύλῳ. ¶Τέρθεται, ξηραίνεται καίεται. ¶Τερθρεία, λογομαχία ἀπάτη, φλυαρία. φλυναφία. ¶Τερθρεύειν τηρεῖν. σκοπεῖν λιπαρεῖν.

Τ ερθρεύμασι, φλυαρίαις. ¶Τερθρεύονται, ἀπατῶνται. ¶Τερθροί. οἱ ἐξ ἑκατέρου τοῦ κέρως τῆς ἱστίου ἑκατέρωθεν δεδεμένοι· ἐν οἷς τὸ ἄρμενον ἕλκουσι. ¶Τέρθρον, ὁ λεγόμενος ἀρτέμων, ἔνιοι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρως, καὶ στέγη οἰκίας, τινὲς δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὑψηλόν.

Τ ερθρωτής, ὅπου ὁ πρωρεὺς προορᾷ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Τ ερίκαρπον, μεγαλόκαρπον. ¶Τερίμη, τάφρος.

Τ ερίνη, τετριμμένη, οἱ δὲ τερπωλή. ¶Τερινός, τηρῶν, δάνιον λυπῶν. ¶Τέρμα, σημεῖον. τέλος ζωῆς, καμπτήρ. ἔσχατον. ¶Τερματίζει, τελειοῖ, ὁρίζει.

Τ ερμάτων, τελευταίων. ¶Τερμέρεια κακά, τὰ μεγάλα. ¶Τέρμιοι, ἄστατοι. ¶Τέρμινθος, φυτὸν ἐμφερὲς τῷ λίνῳ, ἐξ οὗ πλέκουσιν ἀθηναῖοι παροιμίας. ¶Τερμιόεντα, ποδήρη καὶ ἔμμετρον. τὸν μέχρι τῶν πολῶν τερματιζόμενον. ¶Τερμιόεσσα ἐν ποδῶν ἀποτερματιζομένη. ¶Τερμιόειν, ἁρμοστὸν τέλειον.

Τ έρμιον, ἔσχατον, ἁρμόζον πρέπον. ¶Τέρμις, πούς.

Τ έρμονα, φραγμὸν τέλος. ¶Τέρμονες, τέλη, φραγμοὶ ὅρια, τέρματα. ¶Τέρνακα, τὸν κάκτου τοῦ φυτοῦ καυλόν. ¶Τερπιάδης, τερπιῆς υἱὸς ὁ φήμιος, πατρωνυμικός. ¶Τέρπεται, ἥδεται. ¶Τερπικέραυνος, ὁ τερπόμενος ἢ τέρπων πᾶσι κεραυνοῖς. ¶Τερπνά, ἡδέα. ¶Τερπωλή, τέρψις. ¶Τερπωλῆς τέρψεως.

Τ ερπώμεθα, ζεπώμεθα. ¶Τέρρατον, ἔσχατον. ἢ δὲ τερπνόν. ¶Τερρηθύ, τειρήνος. ¶Τέρσεται, ξηραίνεται ὑπὸ ἡλίου. ¶Τερσαίνειν, ξηραίνειν.

Τ έρσει, τέργει ξηραίνει, καίεται, οἱ δὲ πίνονται.

Τ έρτα, ἡ τρίτη. ¶Τέρυ, ἀσθενὲς λεπτόν.

Τ έρυας, ἵπποις. οὕτω λέγονται ὅσοι ἀδελφάγοι εἰσίν, ἔνιοι τοὺς ἀσθενεῖς. ¶Τερύνης, τετριμμένος ὄνος καὶ γέρων, ἢ δυσανάληπτος γέρων. ¶Τερύσκετε, νοσεῖ φωνεῖ. ¶Τερύσκετο, ἐτείρετο. ¶Τέρφη, λέπυρα.

Τ έρχνεα, φυτὰ νέα, ἢ ἐντάφια. ¶Τερψιμβρότους, τοὺς ἀνθρώποις ἥγουν τοὺς βροτοὺς τέρποντας.

Τ έρψις. τερπνότης. ¶Τέρψωμαι, τερφθῶ.

Τ εσίχον τὸ μικρόν. ¶Τεσκλῆί τε τύμβῳ. στήλη ἐν τῷ τάφῳ. ¶Τέτα, λίαν κάρτα. ¶Τεταγών, διατείνας τινάξας. ¶Τετακώς, τετηκώς.

Τ εταμένον, ἠπλωμένον. ¶Τέτανος, κονία χρίσμα, ἄσβεστος. ¶Τετάνυσο, ἐκτέταρ, ἐπέκειτο. ¶Τεταργανωμέναι ἐμπεπλεγμέναι. ¶Τετάργησο, ἐκορέσθη, ἐκπλήσθη. ¶Τετάργη, φασιάνων εἴδη. ¶Τεταρπέσθαι, ἐμπλησθῆναι. τερφθῆναι. τετάρπετο, ἐτρέπετο.

Τ ετρπώμεθα. ἐμπλησθῶμεν. ¶Τεταρτημόριον, οἱ δύο χαλκοῖ. ¶Τετάρτῳ, μέτρῳ τῶν ὑγρῶν.

Τ έταρτον ἥμισυ, τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον. ¶Τέτατα, τέτη. ¶Τέταχας, ἐτύπωσας ἔταξας ἐτύφωσας.

Τ εὴν κεφαλήν. τὴν σήν. ¶Τετέλεσται, γεγένηται, οἱ δὲ γεγάμηκεν. ¶Τερέβινθος, πόλις ἰώβ.

Τ ετελεσμένον. τὸ ὅσιον πρᾶγμα τελεσθῆναι ἤτοι πληρωθῆναι, ἢ τὸ μεμιασμένον. ¶Τετελεσμένος, τελισκόμενος ἀνδρόγυνος. ¶Τέτευκται, κατεσκεύασται.

Τ ετεύξεται, κατασκευασθήσεται γενήσεται. ¶Τετεῦχθαι, καθωπλίσθαι. ¶Τετιηότι, λυπουμένῳ, ὀργιζομένῳ. ¶Τετύφωται, ἐκπέπληκται, ἐκπλήττεται. ¶Τετιημένοι, τετιμωρημένοι. ¶Τετιηκότες, ὁμοίως λελυπημένοι. ¶Τετιηότι, λύπου

λακὴν, περὶ τῶν ἐν τοῖς λέων ἐργασίας. ¶Τάπις, περι
σκεφάλαιον. ¶Τά, πρὸ, ἅ. τινα. ¶Τάπησι, ποι
κίλοις στρώμασιν. ¶Τὰ πρόσω, τὰ ἔμπροσθεν.
Τ ἀ πρῶτα, ἀντὶ τοῦ ἅπαξ, ἢ τὸ πρῶτον καὶ ἐξ ἀρχῆς.
Τ ἀρ, σύνδεσμος. δέ, δὴ, ἄρα καὶ δὴ ταχέως.
Τ ἄρα, ἄρα ἵνα δή. ¶Ταρβήσαντες, φοβηθέντες εὐλα
βηθέντες. ¶Ταρακίναι, ἔθνος ἢ πόλις.
Τ ἄρανδος. ζῶον ἐλάφῳ παραπλήσιον· οὗ τὰς δορὰς εἰς
χιτῶνας χρῶνται σκύθαι. ¶Ταραντῖναι, ἅμματι
βαφαί, τινὲς δὲ τὰς πορφυρᾶς. ἐσώλιμοι γὰρ καὶ ἐξ
αὐτῶν ψαχήλια. ¶Ταραντῖνοι, ἱππεῖς τινὲς ὀνο
μάζονται. οἱ δὲ ψιλοὶ ἀκοντισταί, ἢ τοῖς ὑψηλοῖς ἱππεῖς
ὡς καὶ ἵππαρχος. ¶Ταραντινόν, ἱμάτιον γυναικεῖον
λεπτὸν κρωσσοὺς ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους. ¶Ταράξιπ
πος, οὕτως ὑπὸ ἐνίων ὁ πέλοψ ἱστορεῖται οὗ τάφος ἐν
ὀλυμπίᾳ. ¶Τ' ἆρα οἱ, ἃ δὴ αὐτῷ. ¶Τάρα, τἄλ
λα. καὶ τὰ ἄλλα δέ. ¶Τάρας, πόλις ἰταλίας, ἀπὸ
τάραντος τοῦ ποσειδῶνος. ἔστι δὲ λακώνων ἄποικος.
Τ αρβεῖ, φοβεῖται. ¶Τάρβει, φοβοῦ. ¶Ταρβήσαιμι,
εὐλαβηθείην. Ταρβαλέον, δεινόν, φοβερόν.
Τ άρβος, φόβος. ¶Ταργαίνην, ταράσσειν. ¶Ταργά
ναι, πλοκαί, συνδέσεις, πέδαι. ¶Τάργανον, ὄξος.
λυδοί, ἢ τὸ ταράττον. ἢ τὸ ἀπὸ στεμφύλων πόμα καὶ πόα,
ἢ ἡ σκορπίουρος. ¶Ταρίφη, κόφινος μέγας. οἱ δὲ
νεκροφορικὸν ἀγγεῖον. ¶Τεθμός, νόμος. ¶Τεθεῖα
ἀκριμαρσία πολλή. ¶Τεθηλεωμένον, μεμυελισμένον.
Τ εθολώς. ἀνάπλεως, ἀμεθίας. ¶Τεθοωμένον. ὀξυμ
μένον καὶ ἐθόωσε, ὄξυνε. ¶Τεθράνθαι, συγκέκλα
σθαι ἀπὸ τοῦ θραύω. ¶Τέθραπται, πέπηγεν. ¶Τεθο
ρεῖν, ἀναπηδῆσαι. ¶Τεθράφθαι, ὀχεῦσθαι. ¶Τε
θραυσμένος πεπληγμένος: ¶Τεθρηλεών, πρωρεύς.
Τ εθριππόβαμον, ἡ σολοστικὴ ὁρμὴ τοῦ ἅρματος. ¶Τέ
θριππον, τετράϊππον ἅρμα. ¶Τεθυλλιαμμένον, τε
ταραγμένον ἀπὸ τοῦ θυέλλης. ¶Τεθυμένον, τὸ κεκαυ
μένον ὑπὸ πυρός. ¶Τεθυηκώς, εὐχαριστήσας.
Τ αριχεύουσι, τήκουσι. ¶Ταριχευτὸν, τηκτὸν, ξηρόν.
Τ αρκούει, ἀκούει. ¶Ταρμύξασθαι, φοβηθῆναι.
Τ αρνόν, κολοβὸν κολοβόουρον. ¶Τάρνη, πόλις ἐν λυ
δίᾳ. οἱ δὲ ἐν μυσίᾳ ὅθεν ἦν ἑρμείας ὁ ἀριστοτέλους τοῦ
φιλοσόφου γνώριμος. ¶Τάρπη, συρακούσιοι. σύνηθες
τινὲς σπορόν. ¶Ταρπὸν. ταχύ. ¶Ταρπώμεθα, ἐκορέ
σθημεν. ¶Ταρπημένα, τερφθηνά, τερπνά.
Τ άρπησαν, τέρψιν ἔλαβον. ¶Ταρροθοι, παρορμηταὶ
βοηθοί. ¶Ταρροθος, βοηθός, ἀρωγός. ¶Ταρροί,
τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. ¶Ταρρός, κώπη καὶ πλέγμα
καλάμινον ἐφ' οὗ τοὺς τυροὺς ξηραίνουσιν, ἔνιοι ταρσοὺς
κρεμαστούς, καὶ λίθος ὁ κάτω τιθέμενος ἐν τῷ ὑπονῷ ἐμ
τοῖς μεταλλεῦσιν. ¶Ταρσοῦται, ἀγγεῖα ἐν οἷς οἱ τυ
ροὶ ψύχονται. ¶Ταρσιὰν, τὴν ταρσίαν.
Τ αρσοῖς, πλατεῖς ἄκροις. ¶Ταρσοί, πόλις συρίας.
καὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. καὶ τὸ ἐπάνω τοῦ
πέλματος, καὶ τῆς κώπης τὸ ἄκρον. ¶Ταρσοὺς καλά
μων. πλέγματα καλάμων. ¶Τάρταρος, ὁ ὑπὸ
τὴν γῆν κατώτατος τόπος. ¶*Ταρτημόριον, τὸ τρι
τημόριον, ἢ τὸ δίχαλκον. ¶Ταρτησίους, γαλέας.
Τ αρτησσός, πόλις περὶ τὰς ἡρακλείους στήλας.

Τ αρφέα συνεχῆ, ξηρά, ὀξέα, ταχέα. ταρφέσι πυκνοῖς.
Τ αρφεῖς, θεωροί, θαυμαστοί. ¶Τάρφη, πόλις λοκρί
δος, οἱ δὲ σποδὸς τέφρα, ἢ βλαστός. ¶Ταρφίεντα,
ἐντάφια, τεφρώδη. ¶Ταρφεῖδες, κτερισταί, ἀγχιστεῖς.
Τ αρφίαι, πυκναί, συνεχεῖς. ¶Ταρφῦα, ἐντάφια.
Τ άρφθεν. ἐτέρφθησαν. ¶Ταρφθείημεν, τερφθῆναι.
Τ αρφύς, στίχος. ¶Τάρχη, τάραξις. ¶Ταρχάνιον,
ἐντάφιον. ¶Τέρχανον, πένθος. κῆδος. ¶Ταρχύ
ειν. θάπτειν, ἐνταφιάζειν. ¶Ταρχύσαι. θάψαι, ἐν
ταφιάσαι. ¶Ταρχύσωσι, τὰ αὐτά. ¶Τάσις, ὤ
θησις, σεισμός. ¶Τᾶς οὐ πλατᾶς, τῆς οὐχ ὑπομο
νητῆς. ¶Τᾶς οὐ φορτᾶς, τῆς οὐ φορητῆς. ¶Τὰς
σφετέρας, τὰς αὐτῶν. ¶Τὰ στίγη, τὰς στίγας.
Τ ἀ στίγματα, τὰ παθήματα, τὰ ἕλκη. ¶Τὰς ὠτει
λάς, τὰ τραύματα. ¶Τάτ' ἐόντα, τὰ νῦν ὄντα.
Τ ἄτες, κατ' ἔτος. ¶Τάτ' ἐσόμενα, τάτε μέλλοντα.
Τ ατύρας, ὁ φασιανὸς ὄρνις. ¶Τατώμενα, στερούμενα.
Τ αυγέταις, πύλαις ταῖς μεγάλαις. ¶Ταυληρόν
τα, ἱμάντα. ἡρακλέων. ¶Ταυρείην, ἐκ ταυρείου
δέρματος κατεσκευασμένην περικεφαλαίαν.
Τ αύρειον πόμα, ἀπὸ αἰγειταύρου ποταμοῦ σοφοκλῆς
τροιζῆνα πέρα καὶ κτήνη ὑόεσα. ¶Ταυρεία, ἑορτὴ
τις ἀγομένη ποσειδῶνος. ¶Ταυρεία δὲ, κεφαλὴ,
ἢ παιδιά παρὰ ταραντίνοις. ¶Ταῦροι, οἱ παρὰ ἐφε
σίοις οἰνοχόοι, καὶ οἱ τέλειοι ἐδῶν. ¶Ταυροπόλια,
ἃ εἰς ἑορτὴν ἄγουσιν ἀρτέμιδι. ¶Ταυροπόλαι, ἡ
ἄρτεμις καὶ ἡ ἀθηνᾶ. ¶Ταῦρος, ταύρειος, ὁ ποσει
δῶν. φανόδημος δὲ τὰς κριθὰς προσαγορεύεσθαι
ταῦρον, ὅτι κέρας ἔχουσιν. ἄλλοι δὲ τὴν παιδεραστὴν
καὶ τὸ γυναικεῖον. ¶Ταυροφάγος, ὁ διόνυσος.
Τ αυροφθόγγοι, παραπλήσια βουσὶ φθεγγόμενοι.
Τ αυροχολία, ἑορτὴ ἐν κυζίκῳ. ¶Ταυρώ, ἡ ἐν ταυ
ροις ἄρτεμις. ¶Ταύρωσον, ταῦρον ποίησον.
Τ αῦς, μέγας πολύς. ¶Ταύσας, μεγαλύνας πλεο
νάσας. ¶Ταύσιμον, μάταιον. ¶Ταυτά, τὰ ἴσα
τὰ ὅμοια. ¶Ταύτακος, ὄρνις ποιός.
Τ αυτέας, αὐλὰς μεγάλας. ¶Ταύτῃ, οὕτως. τοῦ
τῳ τῷ τρόπῳ. ¶Ταυτί, ταῦτα ἢ τοῦτο.
Τ αυτί. ταῦτα, τοῦτο ὁμοιότης. ¶Ταύτῃ τοι, οὕτω δή.
Τ αυτὸ ταυτὸν, τὸ αὐτό. ¶Ταυτοέπεια, ταυτολο
γία. ¶Ταυτοεπεῖν, τὸ αὐτὸ λέγειν.
Τ αυτότητος, ἀπαραλλάκτου καὶ φυσικῆς κοινωνίας.
Τ αφεῖς, θεωροί, θαυμαστοὶ ἢ οἱ νεκροτάφοι.
Τ αφεύς, θεωρὸς καὶ τὰ ὅμοια. ¶Ταφεῖδες, κτερισταί,
ἀγχιστεῖς. ¶Ταφήϊα, ἐντάφια. εἰς ταφὴν εὔθετα
ἱμάτια. ¶Τάφιοι, οἱ τηλεβόαι λεγόμενοι, οἱ
τὰς ἐχινάδας νήσους κατοικοῦντες.
Τ άφος, τὸ γινόμενον περὶ δεῖπνον ἐπὶ τῇ τῶν κατοιχο
μένων τιμῇ, ἢ τύμβος ἢ σημεῖον. ¶Τάφρος, ἐστί
μακρὸν ὄρυγμα ἔξωθεν τοῦ τείχους γινόμενον πρὸς ἔκπλη
ξιν πολεμίων. ¶Ταφρεῦσαι, διορύξαι.
Τ αφὼν ἐκπλαγείς, θαμβηθείς. ¶Τάχα, ταχέως,
ὡς σάφα σαφῶς. ἢ ἴσως, καὶ ταχεῖα ὁμοίως.
Τ αχινοί, γοργοί. ¶Ταχὺ βῆ. ¶Ταχίνας, λαγω
ὸς καὶ ἔλαφος. ¶Τάχιστα, γοργόν, ταχύ. λεπτόν.
Τ αχυβάμονας ὄρκους, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ

Τ αινιοῦντες, κοσμοῦντες. διασμοῦντες. στεφανοῦντων.
Τ ἀκέρατα, τὰ ἄκρα. ¶ Τακερὸν, τηκτὸν, σίκχρόν.
Τ ακτικοῖς, στρατιωτικοῖς, πολεμικοῖς. ¶ Τακτὸν, ὁμοίως. ¶ Τακτηνίζου, τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα διὰ τὸ ἐνταῦθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι.
Τ ακωνδων, ζωχίσκοι στέατος κεκομμένου μετ' ἀλῶν καὶ ξηρῶν καὶ ἀρτυμάτων. ¶ Τάλα, μέγα. ¶ Ταλαεργοὶ, οἱ ὑπομένοντες τὰ ἔργα τλητικοὶ, ταλαίπωροι, δυσπαθεῖς. ¶ Ταλαεργὸν, τὰ αὐτά.
Τ αλαίνης, ἀθλίας, ταλαιπώρου. ¶ Ταλαιπωρία, μοχθηρία. ¶ Ταλαίπωρος, ἐπίπονος, τλητικός.
Τ αλακάρδιος, τλητικὸς ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν καρδίαν. ¶ Ταλαίφρων, καρτερικός. ¶ Ταλανίζει, θρηνεῖ. ¶ Τάλαντα, ζυγὰ σταθμοί. ¶ Τάλαντον, λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε κατὰ τὸν μέγαν ἐπιφάνιον. ¶ Ταλαντέων, μεδίμνων ἢ σταθμίων.
Τ άλαντα, τὰ ἀτυχέστατα. ¶ Ταλαντεύει, σταθμίζει, ζυγοστατεῖ. ¶ Ταλαντιαῖον, βαρύ. ¶ Ταλάντιον τόπος ἀρτεμιδώρου. ¶ Τάλαντον, σταθμὸς, ζυγός. ὁλκὴ λιτρῶν ἑκατὸν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑκατὸν ἑξηκονταπέντε. ἢ τετρακοσίων. ἢ χιλίων ἑκατὸν πεντηκονταδύο. ¶ Τάλαντος, ταλαίπωρος.
Τ αλαντώσει, σταθμήσει, στήσει. ¶ Ταλαὸν ὑποστατικὸν, ἰσχυρόν. βίαιον. ¶ Ταλαπείριος, τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπραγμένος, οἱ δὲ ἀδημένος. ¶ Ταλαρίς. ἐξ οὗ βάλλουσι τὰ ἄστραγάλους. ¶ Ταλαπενθέα, ὑπομένοντα τὰ πένθη.
Τ άλαροι, κάλαθοι ἱερείων, καὶ ἐν οἷς οἱ τυροὶ πήγνυνται, ἀλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τ άλας, ἄθλιος, ταλαίπωρος. ¶ Ταλάσια, τὰ ἔρια. ¶ Ταλασιεία, ὑπομένη. ¶ Ταλασία, ἐριουργία ἐργασία. ¶ Ταλασιουργία, τῶν ἐρίων τὰ ἔργα. ¶ Ταλασιουργός. ἐριουργὸς, καὶ ἡ ἐν τοῖς ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια.
Τ αλασίφρων, ταλακάρδιος, ἰσχυρὸς, τολμηρός. θρασὺς, ὑπομονητικὸς, ἰσχυρόφρων. ¶ Ταλάσσεις, ὑπομείνῃς, τολμήσεις. ¶ Ταλάσσαι, ὑπομεῖναι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ταλαύρινον, ὑπομονητικὸν, τολμηρὴν, πολεμιστήν. ¶ Ταλάφρονα, τλητικὸν κατὰ τὰς φρένας, οἱ δὲ. ἰσχυρογνώμονα. ¶ Ταλαόρεα, ῥεύματα. ¶ Ταλαιὸς, ὁ ζεὺς ἐν κρήτῃ. ¶ Ταλαιώτης, ἀγὼν γυμνικός. ¶ Ταλικὴς, αὐθάδης.
Τ αλικήν. τηλικαύτην. ¶ Ταλικῶς, τηλικαύτην.
Τ άλιξ, ὁ ἔρως, ¶ Ταλίων, ἀθλίων. ¶ Τάλις, ἡ μελλόγαμος παρθένος καὶ κατωνομασμένη τινί. οἱ δὲ, γυναῖκα γαμετήν. οἱ δὲ νύμφην. ¶ Ταλθύβιος, ἱερεύς. ¶ Τάλως, ὁ ἥλιος. ¶ Τἀμὰ, τὰ ἐμά.
Τ αμᾶς, γαμβρός. ¶ Τάμε, ἔταμον. ¶ Ταμέει, τέμνει. ¶ Ταμεῖν, τεμεῖν. ¶ Ταμέσθαι, ἀπομερίσαι, ἐπιτιμῆσαι. ¶ Ταμεῖα, ἀπόκρυφα οἰκήματα.
Τ αμεσίχροα, τέμνοντα τὸν χρῶτα. ἀπὸ μέρους δὲ λέγει τὴν σάρκα. ¶ * Ταμετάξαι; μετὰ ταῦτα διαιρέσεις,
Τ αμετάζει, τηνικάδε. ¶ Ταμίαι, οἱ τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ πάντων τῶν κοινῶν προστάται καὶ φύλακες ταμιοῦχοι. ¶ Ταμίαν, ζημίαν. ¶ Ταμίας, φύλαξ χρημάτων προστάτης, διοικητής. οἰκονόμος διοικητής. ¶ Ταμιεῖον, κοιτῶνα. ¶ Ταμιεύεται, διοικεῖται ἀποκρύβει. ¶ Ταμίη, ἡ προστάτις τοῦ οἴκου. διοικήτρια. ἢ καλλαρία πιστή. καὶ ἀρχὴ ἀθηνησιν. ¶ Ταμίην, δέσποιναν τὴν τοῦ οἴκου προεστῶσαν, ¶ Ταμεῖον, θάλαμος. ¶ Ταμιοῦχος, οἰκονόμος. ¶ Ταμιράδαι, ἱερεῖς τινὲς ἐν κύπρῳ.
Τ άμισος, ἡ πιτύα. ¶ Τάμνειν, διατέμνειν.
Τ άμνεν, ἐνέκοψεν. ¶ Τάμνοντες, διατέμνοντες ποιοῦντες. τέμνοντ' ἀμφὶ, περιαλλαννον.
Τ άμοις, τέμοις, ποιήσαις. ¶ Τάμονθν, διακόπτοντων.
Τ αμόντες, ποιήσαντων, συνθέμενοι. ¶ Τάμωμεν, ποιήσωμεν. ¶ Τανάγρα, ἀγγεῖον χαλκοῦν ἐν ᾧ ἥψουν τὰ κρέα. ¶ Ταμαγρίδαι, οἱ ταναγρεῖς.
Τ αναγραίων φυὴν, κατὰ ὁμοιότητα. ἔφορος λέγει τινὰ ἐν τανάγρᾳ παχύτητα. ὃς ἐλέγετο κητεύς.
Τ ανακέα, δι' ὅλου ἠκονημένα. ὀξέα ἀποτεταμένην τὴν ἀκμὴν ἔχοντα. ¶ Ταναηκεῖ, τὰ αὐτά. ¶ Ταναηκέος, μακροῦ, τοῦ μακρὰν λαβὴν ἔχοντος. ¶ Ταναηκὲς, εὐμηκῶν. ¶ Ταναηκτεῖ, χαλκῷ τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ. ¶ Ταναῆς, ἐκτεταμένης. ¶ Τανακιδὲς. ὀξὺ μακρὸν, δι' ὅλου ἠκονημένον. ¶ Ταναοῖς, ἐπιμήκοις μακροῦ, πάνυ ἐκτεταμένου. ¶ Ταναὸν ἰσχυρόν. ὀξύ. λεπτόν. σκληρόν. μέγα. ὑγρόν. μακρόν
Τ αναὰς, ἐκτείνουσας ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι
Τ ανάποδα, ὀρθόποδα, τεταμένοις τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν ὁδοιπορείαν. ¶ Τάνδον, τὰ ἔνδον. ¶ Ταναῇ, ἀποτεταμένη. ¶ Ταναηκῆ. ἐκτεταμένην ἔχοντα τὴν ἀκμήν. ¶ Τανηλεγέος, παρατεταμένην ἔχοντος τὴν ἀλγηδόνα μακροκοιμήτου τανηλεγέος θανάτοιο.
Τ ανθαλύζει. τρέμει συνεχῶς. οἱ δὲ, σπαίρει. ¶ Τανθάρεον, ἐρύθημα. ¶ Τανίφυλλος, μακρόφυλλος.
Τ ανίσφυρος, ὀρθόσφυρος, εὔσφυρος, λεπτόσφυρος.
Τ ανόδρυστος, ὁ ζῶμος παρασκευαστικός. ¶ Τανυοῦφῆ; λεπτοϋφῆ. ¶ Ταντάλεσθαι δάκρυα. στάζει δάκρυα. ¶ Τανύγλωσσοι, μακρόφωνοι. ἢ τεταμένην ἔχοντες τὴν γλῶτταν. ¶ Ταντ αλίζεται, σαλεύεται. ¶ Τανυγλώχινος, τεταμένας τὰς γωνίας ἐχόντων. ¶ Τανύει. ἐκτείνει. ἕλκει. τείνει. ¶ Τανυηκὲς, τὴν ἀκὴν ἔχον παρατεταμένην. ¶ Τανυηκέας, ἐκτεταμένοις ὄζοις. ¶ Τανύοντο, ἐξετείνοντο, ἔτρεχον, ¶ Τανύποδα. μονύχια πώλοι. ¶ Τανύοντο ὑπὸ τῶν οὐρῶν ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρείαν. τανύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο. ¶ Τανύπεπλος, μακρόπεπλος. ¶ Τανύποδας ἐρινῦς. ταχύποδας ἐν τάχει τιμωρουμένας. ¶ Τανύπτερος, μακρόπτερος, τεταμένα ἔχων πτερά. ¶ Τανυπτερύγοις, τὰς καλύπτρας, διὰ τὸ ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀποτείνεσθαι.
Τ ανυσίφυλλος, ἐκταθείς. ¶ Τάνυσσα, ἐνέτεινα.
Τ άνυσσεν. ἐνέτεινον. ¶ Τανύσσας, ἁπλώσας, ἐκτείνας, κρεμάσας: ¶ Τανύτειχα, διασύτειχα, λεπτότειχα, ¶ Τὰ νῶτα, τὰ ὀπίσθια.
Τ αξάμενοι, ὁρίσαντων. ¶ Τάξις, ἡ ὑπὸ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολὴ, ἢ ἀκολουθία καὶ εἱρμός.
Τ άξος, δένδρον τι ὀρεινόν. ¶ Τάξω, συντάξω. θήσω. ¶ Ταπεινὸν, χθαμαλόν.
Τ άπιδας, τάπητες. ¶ Τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς τὴν φυ

Σ χιστὸν, προσκεφάλαιον. ¶ Σχιδὸς, χιτών τις ποιὸς γυναικεῖος, κατὰ τὸ στῆθος πόρπῃ συνεχόμενος.
Σ χοίαρ, παύσαιντο, ἐπίσχοιεν. ¶ Σχοίητε, νομίσητε, ὑπολάβητε. ¶ Σχοίνικος, ὁ ἀμφιαράου ἡνίοχος, καὶ ὄρνις τίς. καὶ φυτόν. ¶ Σχοινίνην, φωνὴν τὴν σαθρὰν καὶ διερρωγυῖαν. ¶ Σχοίνινος, ἠθμὸς, δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑδρείας καθιᾶσιν. ¶ Σχοινίον τὸ μεμιλτωμένον ἔρραινεν, ὑπὲρ τοῦ σοβοῦσαι τὴν ἀγορὰν ὁπόταν βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν. καὶ ἐν τῇ νηὶ ὁ σχοινοδρόμος. καὶ ὄρνις τίς.
Σ χοίνισμα, μέτρον ὁδοῦ, ἢ μέρος. ¶ Σχοῖνος, πόλις βοιωτίας καὶ τὸ τοῦ σχοίνου φυτόν. σχοίνῳ ὑπεκλίνθη.
Σ χοινοτενὲς, ὀρθὸν μακρόν. ¶ Σχοίνιον, τῶν αὐλητικῶν νόμων τίς. ¶ Σχολάσατε, ἠρεμίσατε.
Σ χολαῖον, ἡσύχιον, βραδύ. ¶ Σχολαιότερον, ἠρεμώτερον, βραδύτερον. ¶ Σχολαίων, ἀργῶν.
Σ χολὴ, οὐ μόνον ἡ μηδὲν δρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ περί τι σχολάζειν, καὶ ἡ διατριβή. ¶ Σχόλια, σημειολογήματα. ¶ Σχομένη, κατασχεθεῖσα, ἀνατείνασα τὰς χεῖρας, καλύψασα τὸ πρόσωπον. ¶ Σχόμενος ὑπὸ δυεῖ. κατασχεθεὶς καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος. ¶ Σχόντες, εἰληφότες, προσχόντες.
Σ χῖρος, ἐχῖνος. ¶ Σχώμεθα, κατασχεθῶμεν.
Σ χῶνται, ἀπόσχωνται.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

εδ, στόμα. ¶ Σωαλεῖ, παραληρεῖ.
Σ ¶ Σωβεῖς, ναῦς, πορθμὶς, ἔνιοι τὴν παλαιάν.
¶ Σωγάσαι, σιδῶσαι. ¶ Σώεσκον, ἔσωζον.
Σ ώζει, διασώζει. βουλεύεται. ¶ Σώκει, ἰσχύει, βοηθεῖ. ¶ Σῶκες, σωσίοικος, σώοικος ἰσχυρός.
Σ ῶκον, ἀλιάστρον. ¶ Σωκόνδας, ὁ σεμικὸς οἶκος.
Σ ωκόον, σῶα ἀκούοντα τὸν ἑρμῆν καὶ σωσίοικον.
Σ ωλῆνες, οἱ στιασταί ρες. καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων τὶ γένος κογχυλίων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων.
Σ ωλῖνξαι, δραμεῖν. ¶ Σωλοιὸ, ὡς σῶμα, πτῶμα, δέμας. ¶ Σῶμαι, ἔρπω διαειεῖς. ¶ Σωμαλόφος, ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκύτινα αἰδοῖα.
Σ ωματοφύλαξ, δορυφόρος, νωτοφόρος, καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ. ¶ Σῶν, σῶον, ἡ βλάστησις ἀπὸ τῶν σιβύσθαι ἀττικοὶ δὲ σωζόμενοι. ¶ Σῶον, ὁλόκληρον, ὑγιαῖνον. ¶ Σώοντες, σώζοντες κρύπτοντες.
Σ ώοιντο, ὡρμῶντο, ἔρχοντο. ¶ Σωπιαίνουσι, οἱ κύνες παρὰ ξενοφῶντι. ¶ Σώρακον, ἀγγεῖον εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται, ἢ ξυλακανθάλια. ¶ Σωρεύει, βουνίζει
Σ ωρηδὸν, κατὰ σύστημα σεσωρευμένον. λέγεται δὲ ἐναριθμητόν. ¶ Σωρεία, πλῆθος. ¶ Σωρωνὶς, ἐλάτη καὶ πόλις. ¶ Σωρὸς, συναγωγὴ ἢ θεσμοῦ διαφέρει. ¶ Σῶς, ὁ ὁλόκληρος καὶ τέλειος ὁ σωζόμενος καὶ σῶος ὑπάρχων. ¶ Σώσικες, οἱ ἰφθοὶ κύαμοι. ¶ Σωσίβιοι, οἱ κωβιοί. ¶ Σωσίοικος, ὁ τοὺς οἴκους σώζων. ¶ Σωσόλεθρος, ὁ πρόδηλος καὶ φανερὸς καὶ μέγας καὶ τέλειος. ¶ Σωρὴχ, ἐκλεκτή.
Σ ώστεος, σωθῆναι ἄξιος. ¶ Σῶστρα, σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα, ὕμνος, ᾠδή. ¶ Σωστεύματα, τὰ τοῦ ζυγοῦ ξύλα, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ῥυμοῦ σίδηρος. ἐπίσωστρον.
Σ ῶται, ὁρμᾶται, ἔρχεται, πορεύεται. ¶ Σωτεύματα, σωζεύματα. ¶ Σώτειρα, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς ἕλλησιν, κατὰ καλλίμαχον. αὐτίδοτός τις.
Σ ωτέος, σωθῆναι ἄξιος. ¶ Σωτὴρ, ὁ τοῦ ἀλὸς χόνδρος, καὶ ὁ ζεὺς, καὶ ὁ ἐλευθέριος, ὁ λυτρωτής.
Σ ωτηριακὸν, τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον.
Σ ωτήριος, ὁ οὔριος ἄνεμος. ¶ Σωτηρίου ἐξιλασμοῦ
Σ ωτῆρος διὸς, οὕτω τὸν τρίτον κρατῆρα καλούμενον.
Σ ωφράγγες, σωφρονέστεροι. ¶ Σωφρονιστῆρες, τῶν ὀδόντων τινὰς οὕτω λέγουσιν. ¶ Σώφρων, φρόνιμος καθαρὸς ἁγνός. ¶ Σωφρονίζεται, σεμνύνεται
Σ ωφρονιστὴς, νουθετητής. ¶ Σωφροσύνη, σοφία, ἐπιστήμη. ¶ Σωχεῖν, τρίβειν. ¶ Σωχὶς εἶδος ἀμπέλου. ¶ Σωχομένοις, τριβομένοις. ¶ Σωχὸς, ὁ τῶν κορίτων πατήρ. ¶ Σώοντες, κρύπτοντες.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Τ ὰ, ταῦτα, ἅ τινα αὐτὰ, ἀναφορικῶς, ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχεαι, ἐάσομεν. ¶ Τάα. ἅ τινα, ἢ τοιαῦτα
Τ ὰ ἁνδάνοντα, τὰ ἀρέσκοντα. ¶ Τὰ αἰσχίω, τὰ χείρω. ¶ Τὰ ἀμείνω, τὰ κρείττονα.
Τ ὰ ἀπὸ τρίποδος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἤγουν ἀπὸ τοῦ δελφικοῦ τρίποδος. ἢ ἀπὸ τοῦ πυθαγορικοῦ. ¶ Τὰ βάθη, τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα.
Τ αβιὴλ, ἀγαθοῦ θεοῦ. ¶ Ταβάλα, ταβῦλα ὑπὸ πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κιβάνῳ ἐμφερὲς, ᾧ χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος.
Τ αγαῖος, ὁ ἐξ ἐπιταγῆς τι ποιῶν. ¶ Ταγαῖς, ἀρχαῖς, ἡγεμονίαις. ¶ Τάγανα, ταῦτα κρατοῦν.
Τ αγατίζων, κιχλίζων. ¶ Ταγὴ, βασιλικὴ δωρεὰ καὶ ἡ σύναξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.
Τ αγηνία, πέμματά τινα τηγάνων οἱ δὲ τὸ ὑγρὸν ἐπιχεόμενον τηγάνῳ, ᾧ προσβάλλεται μέλι. σησάμη. τυρός. ¶ Τάγηνον, τήγανον. ¶ Τάπλος, φλοιῶλός.
Τ άγιος, κῆρυξ. πρεσβύτης, ὀξὺς, ταχὺς, βάσιμος.
Τ αγοὶ, προστάται, ἄρχοντες, ἡγεμόνες. ¶ Ταγεῖα τὰ ἐλάχιστα. τὰ τυχόντα. ¶ Ταγόνατε, μακεδονική τις ἀρχή. ¶ Ταδ' ἄποινα. τὰ δὲ λύτρα.
Τ ὰ δὲ, ταῦτα. ¶ Τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται, τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γενόμενα τῇ τοῦ ποιμένος φυγῇ.
Τ ὰ διάβουλα, τοὺς διαλογισμούς.
Τ αθὶς, ἁπλωθείς. ¶ Τατθίον, μαστὸς, τιτθίον.
Τ ὰ ἴκος*, διοικητής. προστάτης.
Τ αιναρίας. παρὰ λακεδαιμονίοις, ἑορτὴ ποσειδῶνος, ὁ ἐν αὐτῇ ταιναρισταὶ, ταίναρον γὰρ πεδίον λακωνικόν. ¶ Ταῖς θεαῖν, ταῖς θεαῖς. ¶ Ταινία, στέμματα τῶν ἱερέων. διαδήματα ἀρχιερατικά. ἢ ζῶναι ἢ στέφανοι, κόσμοι. ἢ δεσμοὶ ἱεροί.

ῥάχεως ὅ ἐστι καὶ τῶν σκορπίων αἱ ἐπὶ τῶν κέντρων περιγραφαί. ¶ Σφοργᾶν, λιμᾶν. ¶ Σφοῦ, τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἢ ἀπ' αὐτοῦ. ¶ Σφραγῖδες, αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα.

Σ Σφραγιδονυχαργοκομήτας, τοὺς ἔχοντας σφραγῖδας ἐν τοῖς δακτυλίοις ὄνυχας λευκοὺς καὶ κομῶντας.

Σ Σφραγὶς, χελώνη, καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος, ἢ σμάραγδον. ¶ Σφηρὸς τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον.

Σ Σφριγαί, ἀπειλαὶ ὀργαί. ¶ Σφριγᾶ, περισπᾶται, περιτείνει, ἄλλοι σφύζει, πλήρης τυγχάνει, μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, ἀκμάζει, νεάζει, κοπριᾶ.

Σ Σφριγανὸν, ἀκμαῖον δαψιλὲς σφοδρόν.

Σ Σφριγῶν, ἀκμάζων, νεάζων, αὔξων. ¶ Σφριγῶντα, ἐπηρμένον ἰσχύοντα. ¶ Σφριγῶσα, πεπυκνωμένη, συνεστηκυῖα, ἰσχύουσα. ¶ Σφυγμὸς, φλεγμονή, κυρίως δὲ ὁ παλμὸς τῶν ἀρτηριῶν.

Σ Σφυρὰ, ἡ περιφέρεια τῶν πολῶν. ¶ Σφυλῶν, ἰσχυρὸς εὔρωστος σκληρός. ¶ Σφύζει, πηδᾷ φλεγμαίνει, καίεται, στέλλεται ἡ φλέψ. ¶ Σφύρα, ἐργαλεῖον, τεχνικὸν ἢ χαλκευτικόν. ¶ Σφυρὰ, τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. αἱ περιφέρειαι τῶν ποδῶν, ἢ τῶν ὀρῶν τὰ ἐπίπεδα καὶ κατώτατα, ἢ ἡ παρά τισι λεγομένη κέστρα ἰχθὺς θαλάσσιος.

Σ Σφυράδες, τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων οἱ δὲ, σπυρίας. ¶ Σφυρήλατος, σφύραις ἐληλασμένος οὐ χωνευτός. ¶ Σφυρήματα, τὰ σιδήρεα ὅπου χεῖται σφυροῦται. ἡ λέξις περὶ τοῖς τὰ ἰατρικὰ γεγραφόσι. ¶ Σφυρὸν, σφοδρόν. ἢ τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων. ¶ Σφύρωσις, διάρασις. ἢ ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα. ¶ Σφῶ, ὑμεῖς ἢ ὑμᾶς. ¶ Σφῶε, ἑαυτούς. ἔστι δὲ τοῦ τρίτου προσώπου. ¶ Σφῶϊν, ὑμῖν καὶ ὑμῶν καὶ αὐτοῖς.

Σ Σφωΐτερον, ὑμέτερον, ὑμῶν τῶν δύο.

Σ Σφῶν. ἑαυτῶν.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ:

Σ Χᾶ, σχάζει. ¶ Σχαδόνες, τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἔνθα οἱ σκώληκες. οἱ δὲ τὴν ὑποβάλλουσαν ἡδονὴν σχαδόνα. ¶ Σχαδών, κυβευτικὸς βόλος. ¶ Σχαλίδες, δι' ὧν σχάζονται τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἑστῶτα. ¶ Σχαλίσαι, θλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.

Σ Σχαλὶς, τὸ δίκτυον. ¶ Σχάσαι. μετάβαλε.

Σ Σχάσει, ἀφήσει. ¶ Σχάσον, ἄφελκε, κατάπαυσον.

Σ Σχαστηρία, ὁρμητήρια καὶ μέρος τι ἐν τῇ νηΐ.

Σ Σχαῦδαι, ἰσχνόφωνοι. ¶ Σχέδην, ἡσυχῇ βάδην.

Σ Σχεδία. μικρὰ ναῦς, ξύλα ἃ συνδοῦσι, καὶ οὕτω πλέουσιν, ἢ ὅπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα.

Σ Σχεδιάζειν, ἐγγίζειν ἐκ παρατυχόντος ἐν ἑτοίμῳ λέγειν λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως ποιεῖν.

Σ Σχεδιασθεὶς, ἐγγισθείς. ¶ Σχέδιοι, εὐτελεῖς.

Σ Σχεδίη, συνάφεια, κοινωνία.

Σ Σχεδίη, σχεδία καὶ τὸ ἐκ χειρὸς παρατάξαι. οὕτω λέγεται καὶ ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. διάβασις γέφυρα. ζεῦγμα. ¶ Σχέδιον, τὸ δόρυ, ὃ μὴ ἀκοντίζεται, ἢ τὸ αὐτοπρεπῶς γενόμενον. ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

Σ Σχεδόθεν, ἐγγύθεν. ¶ Σχεδὸν, ἐγγὺς ἐκ χειρός.

Σ Σχεδρὸς, τλήμων καρτερικός. ¶ Σχέθεν, ἔμεινεν, ἐκρατήθη ἐπέσχεν. ¶ Σχεθέτω, ἐπισχεθήτω, ἐπισχέτω. ¶ Σχέθον, κατέσχον. ¶ Σχέθων, κατέχων. ¶ Σχελίδες, κρέα ἐπιμήκη τετμημένα. οἱ δὲ πλευρίδας. ¶ Σχέλινος, ἀγρία κυπάρισσος, οἱ δὲ ἄρκευθος. ¶ Σχέμα, σχῆμα, ἀχαιοί. ¶ Σχεῖτη, ἐμεῖ. ¶ Σχεθήτω, κατασχεθήτω. ¶ Σχελωάζει, φλυαρεῖ. ¶ Σχενδυλολῆπται, ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις. ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου ὃ σχενδύλη λέγεται. ¶ Σχέραφος, βλασφημία λοιδορία. ¶ Σχερίη, ἡ σχερία ἡ τῶν φαιάκων χώρα, ἡ νῆσος, καὶ ἡ κουρὰ τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Σ Σχερὸν, κῦμα ἔρημον ἀμεβίας.

Σ Σχερὸς, ἀκτὴ αἰγιαλός. ¶ Σχέσις, ἐποχὴ, κατάστασις, συγγένεια φιλία. ¶ Σχετικὴ, κατασχετικὴ, οἰκείωσις. ¶ Σχετικὸς, ὁ πρός τινα ἔχων σχέσιν καὶ ἐγγύτητα. ἔστι δὲ τὸ πρός τι. ¶ Σχετικῶς, οἰκειωτικῶς. ¶ Σχετλιάζει, δυσφορεῖ, δυσχεραίνει, δυσπατεῖ. ¶ Σχετλιαζέτω, βαρείσθω, ἀποδυσπετείτω, σχέτλιον γὰρ τὸ ἄδικον. ¶ Σχετλιάζων, ἀδικούμενος. ¶ Σχέτλιαι, δειναί. ¶ Σχετλιασμοὶ, δυσχρηστίαι, δυσφημίαι ὀδυρμοί. ¶ Σχέτλιον, χαλεπὸν, ὀδυνηρὸν, ἄπορον, ἄθυμον, ἀτυχὲς, ἄδικον.

Σ Σχέτλιος, τάλας ἀγνώμων, φορτικός. στεναγμοῦ ἄξιος χαλεπός. ¶ Σχίδακας, κλάσματα ξύλων.

Σ Σχῆμα. πλάσμα, ἱματισμὸς, διάθεσις, κόμπος.

Σ Σχηματιζόμενοι, προσποιούμενοι, σχῆμα ἐπιδεικνύντες.

Σ Σχηματισμὸς, πλάσμα. ¶ Σχηματοβόλον, ὅπερ ἐπὶ τῶν δικαστῶν τούτοις ἐλάμβανον.

Σ Σχήσει, ἐφέξει, καθέξει. ¶ Σχήσειν, ἀνθέξειν κωλύσειν, παύσειν. ¶ Σχήσεις. προσέξεις.

Σ Σχήσεσθαι, κατασχεθήσεσθαι. ¶ Σχήσεται, ἀνθέξει.

Σ Σχῆσις, ἕξις, ὁρμή. ¶ Σχήσουσι, κωλύσουσι, παύσουσιν, ἐφέξουσιν. ¶ Σχήσων, ἐφέξων, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σχητηρίαν, ἄγκυραν, ὁρμητηρίαν.

Σ Σχίδαι, σχίδες σινδόνος τμῆμα.

Σ Σχίδαξ. κλάσμα ξύλου.

Σ Σχίδια, ὠμόλινα. ¶ Σχῖδος, τὴν ἀπόσχισιν.

Σ Σχίζα, ἡ λαμπάς. ¶ Σχίζης. σχίζαις,

Σ Σχιδακίζει εἰς τὰ ξύλα. ¶ Σχίδαξ, τῶν ξύλων.

Σ Σχιζομάνδρους, τοὺς συκοφάντας. ¶ Σχιζόποδες, τῶν ὀρνέων τὰ ἔνυδρα. ¶ Σχίζαισι. σχίδαξι.

Σ Σχῖνος, εἶδος σμαράγδου ἐρριπισμένου.

Σ Σχινάτας, σχινατίων ἀγών τις ἐπιτάφιος ἐν Λακεδαίμονι. ¶ Σχίνδεν, θερμάστριον. ¶ Σχῖνον διατρώγειν, εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας. ¶ Σχινοκέφαλος εἶδος φυτοῦ. ¶ Σχῖνος τὸ τέλλιον καὶ ἡ σκίλλα. καὶ εἶδος φυτοῦ. ¶ Σχινοῦντα, νῆσος ἐστι σχινοῦσα φωκίδος. ¶ Σχῆμα τρίδος, τὰ σχίσματα. καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα. ¶ Σχηματώδης, ὁμοίως. ¶ Σχισμὴ, διαχώρισις. ¶ Σχιστὰ, τὰ γράμματα, καὶ τὰ κρόμμυα.

οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφίεται. ¶ Συστραφέντες, συνελθόντες. ¶ Συστρεμμάτων, θορύβων, πλάνων.

Σ υστροφὴ ἴλιγξ ὑδάτων, ἢ σκοτισμός. ¶ Συτάσει, ἱκετεύει. ¶ Σύτοι, ὥρμησαν, ὁρμᾶ αὐτῇ λαθεῖν, αὐτὴ κόντισιν. ¶ Συφαιὸς, χοιροβοσκός. ¶ Σύφακα, γλεῦκος. ¶ Συφακίζειν, ὀπωρίζειν.

Σ ύφαρ, γῆρας τὸ ὑπέρτατον. οἱ δὲ τὸ τοῦ ὄφεως καὶ τὸ ἐρρυτιδωμένον σῦκον, ἢ τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος ζοφῶδες.

Σ υφεὸς, τόπος. ὅπου αἱ σῦς τρέφονται.

Σ υφεοὶ, οἱ τῶν συῶν οἶκοι. ¶ Συχνὰ, πυκνά, συνεχῆ πολλά. ¶ Συχνοῖς, συνεχέσι καὶ τὰ ὅμοια.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Σ φάγιον. πρόβατον, θῦμα, ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα τόπος.

Σφαγὴ, ὁ κατὰ τὴν κατακλεῖδα τόπος.

Σ φαγία, ἡ ἐπὶ ἱερουργίας ἡμέρα. ¶ Σφαγὶς, τὸ προκάρδιον, καὶ ἡ τομή. ¶ Σφαδάζει, βράζει, διεσθανάται. χαλεπῶς φέρει, δυσπαθεῖ, ἀγανακτεῖ. δυσφορεῖ, ἀτακτεῖ, μετὰ χολῆς ὀργίζεται καὶ μετὰ δόλου πολλοῦ, ἢ μετὰ σπασμοῦ πολλᾶ μαίνεται. σκύλλει. διασείει, θυμοῦται, ταράττεται, ὑπὸ ῥεύματος ζέοντος.

Σ φαδασμὸς, σπασμὸς καὶ τὰ ὅμοια.

Σ φαδάζουσα, ῥηγνυμένη. ¶ Σφαδανὸν, σφοδρὸν καταπληκτικόν. ¶ Σφαίλειν πλῆσαι.

Σ φαιραγοῦντα, ἐψόφουν. ¶ Σφαιρηδὸν, περιφερές, στρογγύλον ὡς σφαῖρα. ¶ Σφαιρωτῆρ, ζωνίχιον σανδαλίου. σκύτος, κόμμα λώρου.

Σ φακελισμὸς, παραπληξία. ¶ Σφακελίσαι, κακωθὲν, καταφθαρέν. ¶ Σφακελίζει, κρούει, τοῖς ποσὶ κινεῖ δεινῶς. ὀδυνᾶται. σπᾶ. διασπᾶται, ἀλγύνεται, σφακελισμὸς γὰρ καὶ σφάκελος, ἡ ἄμετρος ὀδύνη καὶ ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις, καὶ ἡ τῶν ὀστέων σῆψις. ¶ Σάκια, τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα.

Σ φακὸς, χόρτος, ὃν ἡ ἐκτίνη ἐσθίει. οἱ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιγεννώμενον, ὃ καλοῦσι βρύον οὐκ εὖ. ἐκεῖνος γὰρ φακὸς λέγεται. ¶ Σφακώδη, κλιτὴν καθ' ἣν ὁ φακὸς ἔφυεν. ἔστι δὲ ἄγριον φυτόν.

Σ φαλάσσειν, τέμνειν κεντεῖν. ¶ Σφαλεῖον, ἀπὸ τοῦ χοῖρον, ψαθύριον. ¶ Σφαλερὸν, ἐπικίνδυνον, σαθρὸν, ἀβέβαιον. ¶ Σφαλερὸν, ἀπισφαλὲς ἐπικίνδυνον. ¶ Σφάλμα, ἁμάρτημα. ¶ Σφάλλειν, κλίνειν, καταβάλλειν ἁμαρτάνειν. ¶ Σφαλμᾶ, σκιρτᾶ, σφάλλεται. ἄλλοι ἀντὶ τοῦ σφαδάζειν τετάχθαι φασί. ἔνιοι μετὰ ἐπιθυμίας τι πράττειν.

Σ φάλλον, κολάκευσον. ¶ Σφάλλονται. ἁμαρτάνουσιν. ¶ Σφαλλὸς, ἔστι τὸ ξύλον πολλῶν δεσμωτήριον οἱ δὲ κορμὸν ἢ δίκον, ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος, μολύβδινον, ἔχον κρίκον, ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι. ¶ Σφάνιον, κλινίδιον. ¶ Σφαραγεῖ σφραγίζει, βροντᾶ, ταράττει, ψοφεῖ. ¶ Σφαραγοῦντο, κατεπονοῦντο, ἐφλέγοντο, ἐψόφουν. ¶ Σφάραγγος. βρόγχος τράχηλος λαιμὸς ψόφος. ¶ Σφὰς, αὐτοὺς αὐτὰς αὐτά.

Σ φὲ, αὐτοὺς αὐτὰς αὐτά. ¶ Σφέας, αὐτοὺς κατὰ γιλισιν. ¶ Σφεδανὸν, ἐπιτεταμένον, συντονώτατον σφοδρὸν ὀξύ. ¶ Σφεδανῶν, φονεύων, ὀλλὺς, κτείνων. τινὲς ἐπαιτούμενον; ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφὲ καὶ δανὸν, ὅ ἐστι κτείνων. ἔστι δὲ ῥηματικόν.

Σ φεζόμενοι, ἐπικαθεζόμενοι. ¶ Σφειδρὸν, καθαρὸν εὐώδες. ¶ Σφειλὸν, λοξὸν πυκνὸν εὐκίνητον, προσφυές. δριμύ. ¶ Σφείων, αὐτῶν. ¶ Σφέλας, ὑποπόδιον. ¶ Σφέλα, ὑποπόδια. ¶ Σφέλμα, τὸ ἄνθος τοῦ πρίνου. ¶ Σφενδάλη, δῆμος τῆς ἀττικῆς.

Σ φενδόναι, σφενδόνη ἢ τὴν σφραγῖδα.

Σ φενδόνη, τοῦ δακτυλίου τὸ περιφερὲς, ἡ σφραγίς.

Σ φέρτα. τὰ ἄφορα δένδρα.

Σ φέτερα, ἴδια αὐτῶν. ¶ Σφετέρῃσι, ταῖς αὐτῶν αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

Σ φετερίζων, εἰς ἴδιον κέρδος κεχηνώς. ¶ Σφετεριζόμενος, ὑφαιρούμενος, ἰδιοποιούμενος:

Σ φετερίζων; ἰδιοποιούμενος, καὶ προσλαμβανόμενος. ¶ Σφέτερον, τὸ αὐτῶν ἴδιον. ¶ Σφετερίσεις ἐπιβλήματα. ¶ Σφέων, αὐτῶν. ¶ Σφῆ, αὐτή:

Σ φῆσι, ταῖς ἑαυτῶν. ¶ Σφηκεία, ἡ κύπρος τὸ πρότερον, καὶ τὰ τῶν σφηκῶν κηρία.

Σ φηκίσκος. τὰ μακρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα σφηκίσκοι λέγονται, ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἀπὸ ἔχουσι: καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους ἢ προκοιλίους.

Σ φηκισμὸς, εἶδος αὐλήσεως; εἰρημένος ἀπὸ τῆς ἐμφερείας τῶν βομβῶν. ¶ Σφηκίωσις, κηρία σφηκῶν.

Σ φηκοὶ, οὐ κεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεσφιγμένοι. ἔνιοι δὲ ῥωμαλέοι. ¶ Σφηκῶν, ποικίλων.

Σ φηκὸς λόφου. τὸ ἄκρον τοῦ λόφου τὸ ἐπὶ τῶν ὤτων ἀποκρεμάμενον τοῦ λόφου ἐπὶ περικεφαλαίας τὸ συνεσφιγμένον. λόφουρον δὲ οἷον λόφου οὐράν.

Σ φῆλαι σαλεῦσαι. κινῆσαι, σφῆλαι. ¶ Σφήκωμα, πύκνωμα, καὶ ὁ δεσμός. ¶ Σφῆλαι, πλανῆσαι: βλάψαι. ¶ Σφηλεῖον, ἀποτυχεῖν ποιήσειεν.

Σ φηλὸν. λοξὸν, πυκνὸν εὐκίνητον. ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον. ¶ Σφηνεὺς, ἰχθύς ποιὸς θαλάττιος.

Σ φηνούμενος, στρεβλούμενος. ¶ Σφῆς, τοῦ ἑαυτοῦ.

Σ φῆσι, ταῖς αὐτῶν. ¶ Σφῆσιν, αὐταῖς ἢ ἀυτοῖς;

Σ φήττιοι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Σ φίκται, οἱ κίναιδοι καὶ ἀπαλοί. ¶ Σφιγκτὴρ, χιτὼν ταραντῖνοι. ¶ Σφίδες, χορδαὶ μαγειρικαί.

Σ φίδη, χορδή. ¶ Σφὶν, αὐτοῖς ἢ αὐταῖς ἢ αὐτάς.

Σ φίσιν. ἑαυτοῖς ἢ ταῖς ἑαυτῶν. ¶ Σφισίμολος, διαφορὰ ἐπὶ κινήσεως. ¶ Σφόνδυλος, ἢ ἄλιμος, δασὺ ἄνθος, ἄρχον, σκιφρὸν, οἱ δὲ σῖτον. ¶ Σφονδυλοφόροις, τοῖς μετοίκοις. ¶ Σφόδρα, πάνυ πολὺ ἄγαν λίαν. ¶ Σφοδρὸν, εὔτονον ἰσχυρὸν, ὀξύ. στιβαρὸν, εὔτονον. δεινόν. χαλεπόν. ¶ Σφοῖσι, τοῖς αὐτῶν.

Σ φονδύλη, ὁμοιόν τι φασὶ σκαλαφίῳ εἶναι, ὅσμην φαύλην προϊεμένον εἴ τις ἅψεται αὐτῆς.

Π φόνδυλος, σφάχηλος. ¶ Σφόνδυλοι, αἱ ἀμοργαὶ τῶν μελῶν καὶ οἱ τῶν φυτῶν πυθμένες, ἄλλοι τὰς δικαστικὰς ψήφους. καὶ τὰ ἐπὶ

πλωσις. ¶Συνομαρτεῖ, συνακολουθεῖ.

Σ υνομαρτεύει, σύνεστι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Συνόμιλος, σύλλογος, σύνδρομος. ¶Σύνοπτος, σύνοδος.

Σ ύνοπτα, θύνητα, ὁρατά. ¶Σύνοπτρον, σύνοψις ἄστρων. ¶Σύνορος. συγγείτων. ¶Συνόσε. ὁμοῦ.

Σ υνουλοτική. φαρμακίς. ¶Συνουσίωσις, μίξις τίς ἕνωσις, συγγαμία συντυχία. ¶Συνοῦνται, λυπεῖται. ¶Συνοφρυωμένος, λυπούμενος.

Σ ύνοφρυς, μετὰ λόφρων, μεγάλαυχος. ¶Συνοχὴ, ἀθένεια, ἀθυμονία, ταραχή. ¶Συμπαίστως, συμφοιτητής: ὁμότροφος. ¶Συμπερὶ πλημμυρούν, συνακολουθεῖν. ¶Συμπεραθέντων, συγγραφέντων.

Σ υμπολουμένοις, συνιόντας. ¶Σύνρα, ὁμόσε.

Σ υνρεφηῶν, συσκέπων. ¶Συναριθμεῖσθαι, συγκεῖσθαι. ¶Σύνταγμα, πλῆθος, στράτευμα.

Σ υνσοῦσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀυτοῦ συμφέρεσθαι.

Σ* υνστίφον, συμπεπυκνωμένην, συμπεφοκῆαν.

Σ υνστρουλῆσαι, συστρέψαι. ¶Συνστύψαι, σκυθρωπᾶσαι. ¶Συνσυνειστής. ὁ πάντα συσσύρων.

Σ ύνταγμα, σύγγραμμα, ἡ ἐκ λόγων τάγμα. συντακτήριον. ¶Συντάξει, παραγγελεῖ. ¶Συντάξασθαι, ἀσπάζεσθαι. ¶Σύνταξις, ἡ τεξάς, ὁ διοίκησις ἡ σύνθεσις. ¶Σύνταξον, παράσχου.

Σ υντ' ἄρτιες, συντεταγμένοι. ¶Συντεμὼν, συντελέσας. ¶Συντετᾶσθαι, διακτᾶσθαι.

Σ υντέθεικα, συνεθέμην. ¶Συντεθραμμένου, συγγενοῦς ἢ ὁμοτρόφου. ¶Συντεθράνωται, συμπέπλωκε.

Σ υντείνας, σπουδάσας. ¶Συντελείας, κακίας.

Σ υντελέσθαι, πληροῦσθαι. ¶Συντελεσθήτω, τελειωθήτω. ¶Συντέρμων, συντελεστής.

Σ υντετμημένου, συγκεκομμένου, συντόμως εἰρημένου.

Σ υντεταραγμένου, συγκεχυμένου.

Σ υντέτηκα, προσκατάκειμαι.

Σ υντευξόμενοι, συντυγχάνοντες. ¶Σὺν τῇ, σὺν αὐτῇ. ¶Συντόμως, διὰ βραχέων. ¶Συντόνη σύστασις. ¶Σύντονον, σφοδρόν, ἰσχυρόν, συνεχές.

Σ ύνζεις αἰνύμενος, ὁμοῦ ζεὺς συλλαμβάνων.

Σ υντρίβει, συνθλᾶ. ¶Συντειβὸς, συνδιατρίβουσα συνοῦσα. ¶Σύντειμμα, ἁμάρτημα.

Σ ύντροφον, συνανάτροφον. ¶Συντροχάσει, καταντήσει, πληρώσει. ¶Συντυχία, συνέντευξις.

Σ υντοχίζειν, συνασωρεύειν. ¶Συνειλάσεσθαι, συνθροίζεσθαι, συνάγειν ποίμνια ἐν ὕλῃ. ¶Σύμφημι, συγχαίρω: ¶Συγχεῖ, ταράσσει, λυπεῖ. ¶Συνῳδὰ, σύμφωνα. ¶Συνῳδία, συγχορεία. ¶Συνωθήσει, συνελάσει. ¶Συνωθούμενοι, συνελαυνόμενοι.

Σ υνῳκισμένων, συνεληλυθότων.

Σ υνωμάρτησε, συνηκολούθησεν. ¶Συνωμόμεθα, συνθώμεθα. συνθήκας ποιησόμεθα. ¶Συνωμοσία, ἡ μεθ' ὅρκων φιλία. ¶Συνωρίδα, ἅρμα δίπωλον.

Σ υνωρίδος, δυάδος. ¶Συνωρὶς, ἅρμα ἐκ δύο ἵππων ἢ συζυγία. ¶Σύνωρον, σύμφωνον. ὁμολογούμενον. ἢ συγγενῆ. ¶Συόαι, βάρβαροι.

Σ υοβαύβαλαι, συῶν αὐλιστήρια καὶ κοιμητήρια.

Σ υοβοιωτοὶ, οἱ βοιωτοὶ σύες. ¶Συορύγχεα, βλαπτικοί. ¶Συὸς ἀγρίου, συάγρου. ¶Συοφόρβια, συῶν ἀγέλαι ἢ χοίρων ἀσφαλεῖς δεσμοί. ¶Συοφορβὸς συῶν τρέφων. ¶Συπαλετίτειος, δῆμος φυλῆς κεκροπίδος. ¶Συπαλκτίοις, κακούργοις.

Σ ύραι, πολυτελεῖς. ¶Συρακοσία, τράπεζα πολυτελής. ¶Σύρας, μαχαίρας, ὅτι πολυτελεῖς διὰ τὸ προοικεῖν ἀυτοὺς πέρσαις εἰμὴ αὐτὶ τοῦ συβαρεῖς, καὶ μήποτε σύβρας, συβράζειν γὰρ τὸ θρύπτεσθαι καὶ χλιδᾶν φασί. ¶Σύρβα, μετὰ θορύβου. ¶Σύρβη, παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς. ¶Συρβηνεὺς, κρατῖνος ἐν θράτταις, ἤτοι αὐλητής. σύρβη γὰρ ὁ αὐλοθήκη, ἢ ταραχώδης. ¶Συογάστωρ συοφορβὸς καὶ ὄνομα βαρβαρικόν. ¶Σύρη, πλῆθος. σύρματα ναυμαχίας.

Σ υρία, ἡ παχεῖα χλαῖνα, ἤτοι ἀπὸ τοῦ σισύρνης, ἢ ὅτι ἐν καππαδοκίᾳ γίνεται. οὗτοι δὲ σύροι.

Σ υρία, διὰ τὸ σύρεσθαι ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ:

Σ ύριγγες, ἐκ καλάμων πανδούρια, ἢ καταδύσεις εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι. ¶Συρίγγιον, βόθρου κένωμα. δι' οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων. ¶Σύριγξ, δορατοθήκη. ἢ ὄργανον μουσικόν. ¶Σύριγγος, αὐλοῦ μουσικοῦ, ἢ τῆς δορατοθήκης τὸ εἶδος. ¶Συρίη ἐνὶ γαίῃ τῇ ἀνὰ πόντον, ὁ νῦν λεγομένη σύρος νῆσος. ἔστι δὲ τῶν κυκλάδων. ¶Συρίνις, κύβοις. μήποτε σύριον λέγει τὸν πέρσην λεγόμενον. διὰ τὸ συρίαν λέγεσθαι γῆν τὴν ἀπὸ φοινίκης μέχρι βαβυλῶνος. ¶Σύριον, ἀσύριον τὸ ἀπὸ συρίας φερόμενον, ὁ δὲ τὸ σέλινον.

Σ υρίσκος, ἀγγεῖόν τι πλεκτὸν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι. τινὲς δὲ ὑρίσκον. ¶Συρισὴς, γέρανος ἄγριος.

Σ υρκέσι, σαρξὶν αἰολεῖς. ¶Σύρκιζε, σάρκαζε.

Σ υρμαία, ἀγών τις ἐν λακεδαίμονι, ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν. ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος. λέγεται δὲ καὶ συρματισμὸς, καὶ ἔστι πρὸς κάθαρσιν. καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ἁλῶν. ¶Συρματὶς, στρατιά. ἢ τὰ συμψήματα καὶ φρύγανα σύρουσαι καὶ συλλέγουσαι. ¶Συρμίον, λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικός.

Σ υρμιστὴρ, ξυλοπώλης, ¶Συρράδος, νόθος μικρὸς ἐν καίοις. ¶Σύρρα, ὤμοσεν εἰς τὸ αὐτό. ¶Σύρτης: χαλινός. ¶Σύρτις, φθορὰ καὶ λύμη. ¶Συρράσσει. συμπίπτει. ¶Συρρέψη, συσκέπη. ¶Συρφετὸς ὄχλος ἢ κονιορτὸς μετὰ κόπρων. τινὲς δὲ χειμὼν καὶ συρμὸς, ἀκάθαρτος. ¶Σύρφη, φρύγανα.

Σ ύρφος, ἢ σέρφος θηρίδιον μικρὸν ὅποιον ἐμπίς.

Σ ύρων. ἕλκων. ¶Σῦς, γυνὴ, ὗς σύαγρος. ¶Σύσκανας, τὸ συσσίτιον. ¶Συσπαστὸν, τῶν τραγικῶν τι ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς πολέμων φησὶ τὸ συντρέχον ἐν αὐλαίαις ὑποκεῖσθαι. ¶Σύσσημον, σημεῖον.

Σ ῦς, σύαγρος. ¶Σύσσιτον, ἄριστον, ἢ τὸ συνεσθίοντι τινί. ¶Συσσοίη, ἡ αὐτεμπόδιστος φθορά.

Σ υσκευὴ, ἐπιβουλή. ¶Σύσκηνος, σύνοικος,

Σ ύσκια, σύνδενδρα. ¶Σύστασις, σύνοδος, συμφωνία.

Σ υστατῶν, συγκροτῶν, συνιστῶν, καὶ τὰ ὅμοια.

Σ υστήσασθαι, πήξασθαι. ¶Σύστινον, στενοχωρημένον, τείχινος χιτὼν, ἢ ῥυπαρὸς, αὐτίμαχος.

Σ υστομώτερον σκάφης. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετοίκων διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον.

Σ υνέπεσεν, ἠδύνασεν, ἐξουνίασεν. ¶ Συνέπεσε, συνέβη ἔτυχεν. ¶ Συνεπιτιθεμένων, συνεδρευόντων.
Σ υνεπλάκη, συνήφθη, ἡ μετὰ γυναικὸς ἢ πρὸς ἀνδρὸς πάλη. ¶ Συνεπισχύει, συμβοηθεῖ.
Σ υνεπληρωσάμενος, συμπληρούμενος,
Σ υνεργεῖ, βοηθεῖ. ¶ Συνερανίζειν, συλλέγειν συγκεχομένοις. ¶ Συνερανίζονται, συγκέχυνται.
Σ υνέρεσθαι, συνδρωτᾶν. ¶ Συνέριθοι, συνυφαίνουσαι συνεργοί. ¶ Συνερείσαντα, συνάψαντα.
Σ υνέρξαι, συγκαθίσαι μετά τινος, ὃ συγκαθεῖρξαι τινί.
Σ υνερόμενος, συμβαλλόμενος.
Σ υνέρρεεν, συνέβρεχον. ¶ Συνέρρηκται, συνέφθαρται συμβέβληται. ¶ Συνερρώγει, συνεκεκρότητο.
Σ υνέρχεται, συνάγεται. ¶ Σύνεσις, νόησις.
Σ υνέσκλοκε, συμπέπηγε. Συνεσκηλυμμένην, συγκεκαλυμμένον. ¶ Συνεσποδωμένον, συγκεκομμένην. ¶ Συνεστάλη, ἐφοβήθη, ἐδειλίασε.
Σ υνεστηκὼς, συνηγμένος. ¶ Συνέστησεν, ἐκόσμησεν, ἐπῄνεσεν. ¶ Συνεστιᾶν, συνεῖσαι.
Σ υνέστιοι, συναγωγοί, ὁμοτράπεζοι.
Σ υνεστύφασι, συνεσκυθρωπάκασι. ¶ Συνεστύφει, ὁμοίως ἐσκυθρωπάκει. ¶ Συνεστυφωμένοι, συνεσκυθρωπακότες. ¶ Συνεσὺς, χιτὼν, ὁ συμβλητός.
Σ υνέταξεν, ἐνετείλατο, παρήγγειλε. ¶ Σύνετε, νοήσατε. ¶ Συνετέλεσε, ἀπέλεσε. ¶ Συνετελέσθησαν ἐπληρώθησαν. ¶ Συνετῶσι, σοφιῶσι.
Σ ύνεσο, συνῆκεν. ¶ Συνετὸς, σοφὸς, συγκεκροτημένης
Σ υνευνάζει, μετὰ θεοῦ ἀναπαύεται. ¶ Συνευδοκοῦσι, συγκοινωνοῦσι. ¶ Συνέβλησεν, συνεβάλλετο.
Σ υνεύνιον, σύγκοιτον. ¶ Συνευνόοις, συγκοίτοις, συναποδήμοις. ¶ Συνεφίαζον, εἶα, ἐκάλει, ὠνόμαστο καὶ συνεφόρημα. ¶ Συνεφύροντο, συνεμολύνοντο.
Σ υνέχεον, ἔμιξεν. ¶ Συνεχὲς, ἀδιάλειπτον.
Σ υνέχεται, συμπλέκεται.
Σ υνέχεεν, ἠφάνιζεν, συνέχεον. ¶ Συνεχῆ, ἀναγκαῖα, πυκνά. ¶ Συνεχόμενοι, κρατούμενοι. ¶ Συνεχόμενον, ἐναντιούμενον, ἢ ἀρρωστοῦν. ¶ Συνέχου, κράτει. ¶ Συνεχώρησεν, συνωμολόγησεν συνεπένευσεν. ¶ Συνεχῶς, ἐνδελεχῶς, πυκνῶς, ἀεὶ ἀδιαλείπτως. ¶ Συνέψεσθαι, ἀκολουθῆσαι, ἢ ἀκολουθεῖν. ¶ Συνεψάθη, συνεπλατύνθη.
Σ υνεψία, συμπλέκτεια, ἢ συνομιλήτειαι.
Σ υνεωρακότες, συνεσκεψάμενοι. ¶ Συνῇ, συμπαίζῃ, συνακμάζει. ¶ Συνηβόλησεν, ἀπήντησεν.
Σ υνήγορος, πρεσβευτής. ¶ Συναγηόχει, ἐκόμισεν.
Σ υνήδεται, συγχαίρει, ἐφήδεται. ¶ Συνήθεια, ἔθος.
Σ υνήθεις, ὁμοιοτρόποις, ἐν ὁμοίοις ἤθεσι τεθραμμένοις.
Σ υνήθλησεν, συνηγωνίζοντο. ¶ Συνῆκεν, ἔγνω ἐνόησεν. ¶ Συνήλασε, συνεχώρησεν, ἐδίωξεν.
Σ υνηλάσατο, ἐφιλιοῦτο. ¶ Συνειλημμένα, ἅμα ὁμοῦ συντόμως. ¶ Συνήλιξ, συνδρομὴ ὑπ' αὐτό. ¶ Συνημμένοι, συνδιωκόμενοι. ¶ Συνημοσύνη, συνθῆκαι, ὅρκοι συμβόλαια. ¶ Συνήνεγκε, συνεβάλλετο. ¶ Συνηνέχθη, προσετύγχανε.
Σ υνήορος, συνηρμοσμένη καὶ συνήθης.

Σ υνήργεις, συνέκαμνες. ¶ Συνηρμένον, συγκραθὲν τε ἢ συμπληρούμενον. ¶ Συνηρεφὲς, σύσκιον.
Σ υνηρτίζοντο, συνηθροίζοντο. ¶ Συνήρτυες, συνήρμοττες. ¶ Συναχθείης, συγχαρείης. ¶ Συναχθέντων, συγχαρέντων. ¶ Συναισθάνεται, συνοιδεν.
Σ υνασπικότων, συμπραξάντων. ¶ Συνήσω, πεισθήσομαι. ¶ Συνθάκων, συγκαθέδρων. ¶ Συνθεῖσα, τὰ ἐξ ἐπιβολῆς συμπαγέντα, συνθεῖναι.
Σ ύνθημα, σημεῖον ἀφορμῆς δραματούργημα· σύμβλημα. ¶ Συνθήματος, σημείου. ¶ Σύνθου, νόησον, συνθηκοποίησαι. σύνθου, σύνες, καὶ περὶ σαυτοῦ διαλόγισαι. ¶ Συνθεσίαι, συνθῆκαι. ¶ Συνθεσιάων, ἐντολῶν, συνθηκῶν. ¶ Σύνθεσις, ἁρμονία, κόλλησις. ¶ Συνθετά, συντεθειμένα. ¶ Συντέθεικα, συνεθέμην. ¶ Σύνθετον, τὸ ἐκ διαφόρων πραγμάτων συγκείμενον. ¶ Συνθεύσεται, συνδραμεῖται συνοίσει. ¶ Συνθῆκας, ὅροις.
Σ ύνθημα, σημεῖον, συνθήκη. ¶ Συνθήματα, μαθήματα ποιήματα, συνθῆκαι, σημεῖα. ¶ Συνθηματιαῖοι, οἱ προλαβόμενοι καὶ ἐκδεδομένοι ἔκδοσιμοι.
Σ υνθήσει, συντάξει. ¶ Συνθήκη, διάλεκτος.
Σ υνθραύεσθαι, συντρίβεσθαι. ¶ Σύνθου, κατάθου.
Σ ύνθου, νόησον. ¶ Συνθυμεῖν, συμπείθεσθαι.
Σ υνθύξω, συναντήσω. ¶ Συνία, ταραχή.
Σ υνίασιν, νοοῦσιν. ¶ Συνκάνιος, σύνοδος.
Σ υνιδρῶτι, τῷ καμάτῳ. ¶ Συνιεῖ, νοεῖ. ¶ Συνίημι, νοῶ. ¶ Συνιζήσας, συγκαθίσας, ἐκ τοῦ συνιζάνειν, ἕζεσθαι γὰρ τὸ καθέζεσθαι. ¶ Συνιρνα*, συνέχεις.
Σ υνίσαις, αὐτὶ τοῦ συγκλείεις. ¶ Συνιστάνειν, ἐπαινεῖν φανεροῦν βεβαιοῦν παρατίθεσθαι. ¶ Συνιστορῶ, σύνοιδα.
Σ υνίστωρ, γνώστης, μάρτυς, συνόμιλος, συμπράκτωρ.
Σ ύνιτε, συνέλθετε. ¶ Συνιῶν, νοῶν, φρονῶν.
Σ υγκαλῶ, συνάγω. ¶ Συγκομίσας, συναγαγὼν, ἀθροίσας. ¶ Συγκροτεῖ, βοηθεῖ, συνάγει.
Σ υγκρούεται, συνευφραίνεται. ¶ Συγκυρούσαις, συντυγχανούσαις. ¶ Συλλήπτορα, βοηθόν, συνεργόν. ¶ Συμμητιάασθαι, συμβουλεύεσθαι.
Σ ύνναος, σύνοικος. ¶ Συννενόφεν, ἐσκυθρώπακεν.
Σ ύννευσις, συγκατάθεσις, κατάνευσις.
Σ υννεφὲς, σκοτεινόν. ¶ Σύννοια, λύπη ἔννοια.
Σ υνοισία, διὰ τὸ αὐτὸ συμφέρειν.
Σ υννοεῖ, ἐννοεῖ, ἐνθυμοῦ. ¶ Σύννομα, σύνδρομα, ὁμόφρονα. ¶ Σύννομοι, συνήθεις.
Σ ύννοια, κατηφεῖς. ¶ Συνωρίς, ξυνωρίς, ξυνωρίς, ξύγα.
Σ υνόβαυνοι, συναυλιστήρια καὶ κοιμητήρια.
Σ ύνοδος, πολλῶν παρουσία ἢ συνοδοιπόρος.
Σ υνωθούμενος, συνδρεγόμενος. ¶ Συνοικεῖται, σύνοικοι. ¶ Συνοίκια, τὰ πλείονα ἐφέστια.
Σ υνοίσειν, συνεισενεγκεῖν. ¶ Συνοίσεται, συμπείσεται
Σ υνελεύσεται, συμβαλεῖται.
Σ υνεισόμεθα, συνελευσόμεθα. ¶ Συνοιχήσεται, συναναιρεθήσεται. ¶ Συνοκλάζει, ζεῖ.
Σ υνοκωχή, νόσος λοιδορία μάχη.
Σ υνολκή, ἀναπνευστική, ἀναληπτική.
Σ υνοκωχότε, ἐπισυμπεπτωκότες συνοκωχὴ γὰρ ἡ συμ

Σ υμψηφὶς, βλαβείς, ζωθείς. ¶Συμψηφᾷ, συμψηλαφᾷ. ¶Σύμψηφος, ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν καὶ κατατιθέμενος. ¶Σύν. ξύν. ἅμα. ὁμοῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς, καὶ μετὰ ἀπό. καὶ πρός, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.

Σ υνάγειν, μετ᾿ ἀλλήλων πίνειν. ¶Συναγεῖραι, συναγαγεῖν, συνάψαι. ¶Συναγκαλάζονται, συνδιαιτῶνται ἰχνοπρεπεῖς. ¶Συναγηγερκώς, συναθροίσας, συνάξας. ¶Συναγηγερμένων, συναχθέντων.

Σ υναγορεύει. ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει. ¶Συνάγεται. συνεληλυθότως ἀπειρονων. ¶Συναγρίδα, θαλάσσιος ἰχθύς. ¶Συναγρόμενοι, συναγόμενοι.

Σ υναγώσκειν, συναγώγιον, συμπόσιον ἔθου.

Σ υνᾴδει, συμφωνεῖ. ¶Συνᾴδοντα, συμφωνοῦντα.

Σ υνάθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει, παροιμία ἀντὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένοις ἀργεῖν.

Σ υναθροίζεται. συνάγεται. ¶Συνακτήριον, συνάθροισμα. ¶Συναίδιος, συνυπάρχων.

Σ ύναιμος, ἀδελφός. ¶Συναινεῖ, συνδοκεῖ, συγκατατίθεται. ¶Σύναινος. ὁμόδοξος.

Σ υναινῶ, συντίθημι. ¶Συναίνυτο, συνελάμβανεν.

Σ υναίρεσθαι, συνερωτᾶν. ¶Συναιρήματα, ἐρωτήματα, συλλαλήματα. ¶Συναιρουμένοις, συμβαλλομένοις. ¶Συναίχμα, σύμμαχε.

Σ υναλλάσσωμεν, συνάγωμεν. ¶Συνάλλαγμα, σύναξις, ἢ σωματικὸν συμβόλαιον. ¶Συναλοιφή, συναγωγή, συγκεχυμένη σύγκλισις. ¶Συναλείφων τὰ αὐτά. ¶Συναλιζόμενος, συναλισθείς, συναχθείς, συναθροισθείς. ¶Συναλισθέντων, συναχθέντων. ¶Συνάλματα. συμπηδήματα,

Σ υναλλακτής. διαλλακτής. ¶Συνανακραθεῖσα, συγκεραθεῖσα. ¶Συναμοίσατε, συμανέγκατε.

Σ υνάορος, σύζυγος, γυνὴ σύγκοιτος συνηρμοσμένη.

Σ υναπάγεται, συμπορεύεται, συνέρχεται.

Σ υναπαρτισμένος, πεπληρωμένος.

Σ υναρχόμενος, συναγωνιζόμενος, συμβαλλόμενος.

Σ υναράσσει. συγκρούει. ¶Σύναρθρος, μετὰ ἄρθρου τοῦ προηγουμένου τῶν ὀνομάτων. ¶Συναράρακται, συγκέκοπται. ¶Συναρία, συνηθία ἀλλόφυλος.

Σ υναρίς, συναφή. φίλος ἁρμονία.

Σ υνάρξει, συμπράξει, βοηθήσει, συλλαβεῖ, ἑνώσει.

Σ ύναρξις. συνουσία καὶ τὰ ὅμοια. ¶Σύναρσις, συναφή. ἁρμονία. ¶Συναρτῶν, συνάπτων.

Σ υνασπιεῖ, συνασπίζει. συμμαχεῖ.

Σ υνασπισμός, πύκνωσις. οἱ δὲ συνασπισμός.

Σ υναυθλήσομαι, διαπράσσομαι. ¶Συναυλία, συμφωνία. ¶Συνάφεια, σύζευξις, ἕνωσις.

Σ υνάχθεται, συλλυπεῖται. ¶Συνάψας, συνδήσας, ἑνώσας, συμμίξας. ¶Συμβαίνοντα, συμφωνοῦντα.

Σ υνδεδραμηκότων, συνελθόντων.

Σ υνδεῖ, συντηρεῖ, συγκοιμᾶται. ¶Συνδεόμενος συνδεδεμένος. ¶Συνδέοντων. συνδεσμούντων.

Σ υνδῆσαι, συγκοιμηθῆναι. ¶Σύνδεσμος, πλοκὴ ὁμόνοια. ¶Σύνδ᾿ ἄειρεν ἱμᾶσι, συνέδησε δὲ τοῖς ἀγκῶσι τῶν ἵππων. ¶Συνδήσας ἄρα τὼ χεῖρε. συνδήσας δὴ τὰς χεῖρας. ¶Συνδιαιωνίζειν, συνδιά-

γειν εἰς αἰῶνας. ¶Συνδιεξέρχου, συνέκπερα.

Σ υνδ᾿ ἡμῖν δαῖτα ταράξαι, συνταράξαι ἡμῖν τὴν εὐωχίαν. ¶Συνδιημέρευσαν, τὴν ἡμέραν συνδιῆγον.

Σ ύνδικος, σύμφωνος, ἢ συνήγορος βουλῆς,

Σ ύνδικοι, οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί.

Σ υνδετικόν, συνδεδεμένον. ¶Σύνδουλος, ὁμόδουλος. ¶Συνδυόμενος, συνδεδεμένος συνυπάρχων, συνών. ¶Συνδραμεῖν, συνθεῖσαι, βοηθῆσαι. ¶Συμφωνῆσαι, συνομολογῆσαι.

Σ υνδυάζειν. συμπράττειν, συμβουλεύεσθαι.

Σ υνδυασμός, συζυγία. ¶Συνεβάλλοντο, συνέθεντο.

Σ υνέβημεν, συνεχωρήσαμεν. ¶Συνεθήμεθα ὡμολογήσαμεν, συνεδοκήσαμεν. ¶Συνεδεῖσθαι, συγκαθίσαι. ¶Συνέθει, συνέτρεχε. ¶Συνέδρα, ἡ στάσις ἣν νῦν στατίωνα λέγουσι. ¶Συνεδρεύουσι, συνέρχονται, εἰς βουλὴν συνάγονται. ¶Συνέδριον, δικαστήριον. ¶Συνέργον, συνεῖργον συνεδέσμευον.

Σ υνέργαθεν, συνεῖχον, ἀνεκώλυον.

Σ υνέχμωτῇ, τῇ ἁρμολογῇ τοῦ ῥαχίλου καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν σφονδύλων. ¶Συνέηκε, συνῆκεν.

Σ υνέθετο, συνετάξατο. ¶Συνέθλασε, συνέτριψε.

Σ υνέθεισε, συνέτεμε, λεπτὰ ἐποίησεν, ἀπὸ τοῦ θέσθαι ὃ δὲ τεμεῖν. ¶Συνιείς, νοῶν, νοῶν. ¶Συνίημι ὃ φής. νοῶ ὃ λέγεις. ¶Συνείκανα, σύνοδος.

Σ υνήκει. συμφέρει. ¶Συνείλας, συνειλήσας.

Σ υνειλεγμένα. συνηγμένα. συνηθροισμένα.

Σ υνειλεχώς, συναγαγών. ¶Συνειλέοντων, συλλαβόντων. ¶Συνειλόμενα, συστρεφόμενα.

Σ υνειλοῦνται. συστρέφονται. ¶Συνείλοχας, συνήγαγες, ἤθροισας. ¶Συνείνησις, συνείδησις, διάθεσις. ¶Συνείπετο, ἠκολούθει.

Σ υνείρει, συνάπτει, μιγνύει. ¶Συνεῖρκτο. ἐδέδετο.

Σ υνείρει, συνάπτει. ¶Συνειρόντων, συναπτόντων. εἴρειν γὰρ τὸ ὁμοῦ συνάπτειν. ¶Συνείρεται, συνέσπασται, συνειθορεῖ. ¶Συνεῖπε. συνομολόγησε.

Σ υνεισέφρησεν, συνεισήνεγκεν. ¶Συνέκδημος, συνοδοιπόρος. ¶Συνεκδοχή. ὅταν τὶς ἀπὸ μέρους παραλάβῃ. ¶Συνεκδοχικῶς, συλληπτικῶς.

Σ υνεκόμισε. συνήγαγεν. ¶Συνεκκοσμοῦντο, συνεκφέροντο. ¶Συνέκειτο, συνέτυχεν. ¶Συνεκτικώτατα, κεφαλαιωδέστερα. ¶Συνεκύρωσεν, ἐβεβαίωσε.

Σ υνελάβετο, ἐβοήθησε ἢ κατὰ χεῖρας ἔχει.

Σ υνεληλακότων, ἐλασάντων, ¶Συνελάσωμεν. συμβάλωμεν. ¶Συνέλευσις, σύνοδος.

Σ υνελόντων, συναγόντες. ¶Συνελόντι, συνάγοντι.

Σ υνελόντι φάναι, συντόμως λέγειν ἢ εἰπεῖν.

Σ υνελόντι φῆσαι, ὁμοίως. ¶Συνελόχησε, συνέδρευσεν. ¶Συνέμποροι, σύνοδοι. σύμφωνοι.

Σ υνέμυσε, συνέτριψε. ¶Συνενέγκαι, συμφρονεῖν.

Σ υνενηνεγμένος, συνελθών. ¶Συνενεχθέντων, πειρασθέντων, συλληφθέντων. ¶Συνιέντας, νοοῦντας.

Σ υνεύντης, συνοδιός. ¶Συνεξεβράσθη, συνεξεβλήθη. ¶Συναπαρτισμένος, συνημμένος.

Σ υνεπέρανε, συνετέλεσεν. ¶Συνεπράνθη, ἐπελειώθη: πέρα τι ἀπεβλήθη.

ροιμία ἐπὶ τῶν κειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν βουλομένων, ὅπότε φανῇ σῦκον πρῶτον ὑπὸ ἑρμῆν ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. ¶ Συκοσπανδίας, ὁ συκοφάντης. ¶ Συκοφάντης, ψευδοκατήγορος, κακοπράγμων. ¶ Συκοφάντευ, οἱ ἐπηρεάζοντες.

Σ υκοφαντία, καταλαλιά. ¶ Συγχαίδαυράπτ, συγκλάδος εἶδος ὑποδήματος. ¶ Σύκχοι, ὑποδήματα φρύγια. ¶ Συλαγωγῶν, ἀπογυμνῶν.

Σ υλᾷ, ἐκδύει συλεύει. ¶ Σύλακον, θύλακον.

Σ υλᾶν, ἀφαιρεῖσθαι γυμνοῦν, σκυλεύειν.

Σ υλήσει, ὅμοιον. ¶ Συληθείς, ἀφαιρεθείς.

Σ υλλαβὰς ὁδοῦ, τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας.

Σ υλλαμβάνει, βοηθεῖ. ¶ Συλλαγνεύσας, συμπορνεύσας. ¶ Συλλέγεται, συνάγεται. ¶ Συλλελογισμένα. ἀπὸ συλλογισμοῦ. ¶ Συλλήβδην, ὁμοῦ συλληπτικῶς, ὡς δι' ὀλίγων πολλὰ εἰπεῖν συντόμως.

Σ υλλήπτορα, συναγωνιστήν. ¶ Συνεργόν, σύμμαχον.

Σ υλλήψεται, ἐργάσεται ἕξει, ὑποδραστεῖ καὶ τὰ ὅμοια.

Σ υλλις, θύλακον. ¶ Συλλογισάμενος, συναγαγὼν τὸν λογισμὸν καὶ θεωρήσας. ¶ Σύλλογος, σύνοδος ἀνθρώπων ἄθροισμα. ¶ Συλλογισμός, ὄνομα τακτικόν. ¶ Σύλον, ἐνέχυρον. ¶ Συλῶ, σκυλεύω.

Σ υμβαλεῖν, συναλλάξαι καὶ ἐνύπνια ἐπιγνῶναι, καὶ εἰς μάχην συμβαλεῖν, συμμίσγειν, συνεῖναι.

Σ υμβαλεῖν, λοιδορεῖν. ¶ Σύμβαθι τὸ ἀπὸ συμβάσεως ὁρισθέν. ¶ Συμβαῖεν, συνέλθοιεν.

Σ υμβαίνοντα, συμφωνοῦντα. ¶ Συμβαλεῖν. διακρῖναι. ¶ Συμβάλλεται, λέγεται.

Σ υμβαλλόμενοι, συναπτόμενοι. ¶ Συμβάλλων, συναρμόζων. ¶ Σύμβαλλε, συναγωνίζου.

Σ ύμβακα, κατηγόρημα συμβεβηκός. ¶ Συμβαίνειν, συμφωνεῖν. ¶ Συμβαρτικαῖς, πρεπικαῖς, ὑποδήμασι φάνοις πολυτελέσι. ¶ Συμβάσεως, εἰρήνης.

Σ ύμβασις, ἐπάνοδος εἰς εἰρήνην ἢ φιλίαν.

Σ υμβατήριοι, εἰρηνικαὶ διαθέσεις. ¶ Συμβεβηκός.

Σ υμβέβληται, ἀπαντᾷ. συνενήνεκται. νενόηται, ὠφελεῖ. συμβεῖ. ¶ Σύμβλα, σύμφωνα λέγειν.

Σ υμβῆναι, συνομολογήσασθαι.

Σ υμβιβάζει, εἰς φιλίαν ἄγει ἢ συλλαλεῖ.

Σ υμβιβασθέντες, διδαχθέντες, διαλεχθέντες.

Σ υμβίβασις. πίστις. διδαχή, πίστις. ¶ Συμβιβάτω, διδαξάτω. ¶ Συμβλημένος, συναντήσας.

Σ υμβλήτω, ἀπάντησιν. ¶ Συμβιβῶσι, συνάπτωσι, διδάσκωσι, συμπεραίνωσι. ¶ Σύμβολα, σημεῖα.

Σ υμβόλαια, κοινωνία χρημάτων, ἢ πράγματα, ἢ γράμματα. ¶ Συμβολαιαγράφος, ὁ τὰ συμβόλαια γράφων. ¶ Συμβόλαιον, συνάλλαγμα.

Σ υγγραφή, ἀσφάλεια γραμματεῖον.

Σ υμβολαί, μάχαι. ¶ Συμβολαίας δίκας, τὰς κατὰ συμβόλαιον. ¶ Συμβολατεύειν, συναλλατεύειν.

Σ υμβολεῖ, συντυγχάνει.

Σ υμβολή, μίξις. ¶ Συμβολῆσαι, συντυχεῖν.

Σ υμβολικῶς, σεσημειωμένως. ¶ Σύμβολον, σημεῖον συμποσίου, ὁρισμός. ¶ Σύμβολος, οἰωνὸς καὶ τὸ διδόμενον τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον.

Σ ύμβοτον, σύννομον, σύνηθες. ¶ Συμβότου, συννόμου.

Σ υμβουάδι, ὑπόδημα χεῖ λάκωνες. ¶ Συμβουλεύς. ἁλιευτικὸν σκεῦος, περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσιν.

Σ υμβουλή, γνώμη δόσις. ¶ Συμβίκη, εἶδος ὀργάνου.

Σ ύμη, νῆσος. ¶ Συμβῶμεν, συναφθῶμεν. ¶ Συμμάρψας, συλλαβὼν δήσας. ¶ Σύμμαχος, βοηθός.

Σ υμμεμαρτυρημένη, συνειλημμένη.

Σ υμμετρία, ἔνδυμα γυναικεῖον περιῆρες οὐκ ἔχον σύρμα.

Σ υμμίσγειν, ὁμιλεῖν, συνουσιάζειν.

Σ υμμορία, πολιτικὸν σύστημα, πλῆθος σύνταγμα.

Σ υμμορίωντας, τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς συμμορίας.

Σ υμβῆναι, σκοτῶσαι. ¶ Συμμυολόγει. ἀντὶ τοῦ σιωπῶντας. ¶ Συμμυῶν, σιωπῶν. ¶ Συμπάντων, ὁμοῦ πάντων. ¶ Συμπαρομαρτοῦσαν, συνακολουθοῦσαν. ¶ Συμπειραθέντες, συρραφέντες.

Σ υμπατάγησαν, συνεκρότησαν, συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλατείας πλήσαντες.

Σ υμπεριγενόμενον. συμπεριλαμβανόμενον.

Σ υμπεπερονημένους, συρραφέντας περόνῃ.

Σ υμπέσῃ. συμβῇ. συγκροτηθῇ. ¶ Συμπεσὼν συντυχών. ¶ Συμπεφυλλεστινωμένος, συντεθλιμμένος.

Σ υμπιεζούσης, θλιβούσης. ¶ Συμπιτνεῖ, συμπίπτει.

Σ υμπλάττομεν, ψευδόμεθα.

Σ υμπλευσάντων, ὁμονοησάντων. ¶ Συμπνευσμός, ὁμόνοια. ¶ Συμπληγάδες, αἱ παρ' ὁμήρῳ πλαγκταί. ¶ Σύμπλοις, συμπλευτής. ¶ Συμποδίζει, κωλύει. ¶ Συμποθεῖν, καταποθεῖν.

Σ υμποδιστής, ὠμὸς ἐκ τοῦ ἴσου. ¶ Σύμπορ πονδὴν μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον κατὰ τοὺς ὤμους χιτῶνα.

Σ υμπόσιον, τόπος εὐωχίας καὶ πόσεως.

Σ υμπράξει. βοηθήσει, συνάρξει, συλλαβεῖ.

Σ ύμπτωμα. συνάντημα. ¶ Συμβεβηκός, ἐξάπινα.

Σ υμφανές. φανερόν. ¶ Συμφανής. φανερός.

Σ υμφέρει, ἁρμόζει ἀγαθόν. ¶ Συνάδει, συντυχεῖ συντυγχάνει. ¶ Συμφέρεσθαι, συμφωνεῖν συναρμόττειν ἀκολουθεῖν, συντυγχάνειν.

Σ υμφέρον, συνοιστόν. ¶ Συμφορτή, συμφορητή, συνακτή. ¶ Σύμφημι, συναινῶ, συνομολογῶ.

Σ υμφήτωρ. μάντις μάρτυς. ¶ Συμφθαρεὶς συντριβείς. ¶ Συμφόρησις, συμφορὰ συντυχία, σύμπτωμα ἀτυχία, σύναξις. ¶ Συμφορήσας, ἀθροίσας, συναγαγών. ¶ Συμφορίας. συμπεφορημένης, συμμίκτου. ¶ Σύμφορον, ἁρμόζον. καλὸν συμφέρον σύμφωνον. ¶ Σύμφορος, λιμός, ὁ συμπίπτων καὶ σίνων. ¶ Συμφράδμονες, ὁμόφρονες, σύμβουλοι.

Σ ύμφρα. θυσία. ὑπὸ ἀπόλλωνι τελουμένη.

Σ υμφρασθῆμεν, καταπλησθῆναι.

Σ υμφράξαι, συμφράσαι. ¶ Συμφράσατο, συνεσκέψατο. ¶ Συμφυᾶ, ὁμοφυᾶ. ¶ Συμφυλέτι, ὁμοεθνῶν. ¶ Σύμφυλον, τάγμα. ¶ Συμφυράσονται, συμμιγήσονται. ¶ Σύμφυτον, συμπορευόμενον συνόν. ¶ Σύμφυτος, ἡ πεντάφυλλος ῥίζα. ἣν ἔνιοι ἐλένιον, ἔνιοι δὲ μηδικήν.

Σ υμφῦσαι αὐάψαι. ¶ Συμφωνία, ὁμοφωνία.

Σ υμφώνων, ὁμοίων.

διασπείρειν. ¶ Στυφελοί, πάνυ αὐτὶ τοῦ σκληροί.

Σ τυφλόν, ὁ στυφελόν, τραχύ, σκληρόν, βαρύ, ἀργόν, στερεόν. ¶ Στυφοκόμπος, ὁ μάχιμος ἀλεκτρυὼν καὶ ὄρτυξ. ¶ Στυφρόν, στερέμνιον, βαρύ.

Σ τυχοῦσι, διατυποῦσι. ¶ Στύψαι, στυπάσαι.

Σ τύψις, κόλασις. ¶ Στωϊκοί, οὐ μόνον οἱ ἀπὸ ζήνωνος φιλόσοφοι, ἀλλὰ καί τινες γραμματικοί.

Σ τώμιξ, δοκὶς ξυλίνη. ¶ Στωμοδόκον, στωμύλον.

Σ τωμύλια, κομψά. ¶ Στωμύλος, ὁ λάλος. πιθανολόγος, εὐτράπελος περὶ λόγῳ. ¶ Στωμύλλεσθαι. τρανῶς λαλῆσαι. ¶ Στωμυλῶν. λαλῶν.

Σ τωμύλματα, περιλαλήματα.

Σ τωτθυμεράν, διασπείρουσαν συντόνως.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Σ ΥΑΓΧΟΣ, ῥίζα, ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται.

Σ ¶ Συάδες, αἱ ὕες ἐσχηματισμένως.

¶ Συανία, λοιδορία καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη.

Σ ύαρον, συνκλῶνα. ¶ Σύαρτον, βούγλωσσον.

Σ ύας, κύων τις πολυμήνιος. ¶ Σύβας, λάγνος.

Σ ύβακα, συώδη. ¶ Συβάλλας, ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ¶ Συβαρίζει, τρυφᾷ. ¶ Σύβαριν, τὴν πολυτελῆ τροφήν. ¶ Συβαρικῶς, τρυφηλῶς.

Σ υβαριτικοὶ λόγοι, ὧν μὲν ἀκούσαντες ἐν ἰταλίᾳ γενόμενον σπουδασθῆναι σφόδρα φασὶν ὡς καὶ τῶν λόγων αὐτῶν εἶδος ἐπικεκαλεῖσθαι, καὶ συβαριτικὸν προσαγορευθῆναι. παροιμιώδεις οὖν οἱ συβαριτικοὶ λόγοι.

Σ ύβαρις διὰ πλατείας. παροιμιώδες ἐπὶ τῶν συβαριτῶν τετρυφημένων. ¶ Συβαρῖται, τρυφηταί.

Σ υβαριτικός. τρυφερός. ¶ Συβαρνίς, περίκομμα.

Σ υβίνη, αὐλοθήκη ἢ τοξοθήκη. ἢ ὁ ναυτικὸς χιτών.

Σ υμβίνη, καπροβόλον, ἐμβόλιον. ¶ Συβόσια, συοφόρβια. ¶ Συβόταις. χοιροβοσκοῖς. ¶ Συβόταο, σῦς βόσκοντος. ¶ Σύβρα, ἐπὶ βοῶν. σημαίνει δὲ τὰς πρὸς εὐπορίαν πίε χούσας. ¶ Συβειακόν, τὸ πολυτελές. ¶ Συβειάζει, συβαρεύεται, τρυφᾷ.

Σ υβοιαστμὶς, ὁ ἐν συνοχίᾳ θόρυβος, ἐρεχθηΐδος φυλῆς.

Σ υβροί, ἰχνοὶ λαμπροί, τάφροι. ¶ Σύμβρος, κάπρος.

Σ υβώτας, αὐτίσπαστος ὁ φιλόσοφος. ζῶον τι.

Σ υβώτης, συοφόρβος, χοιροτρόφος, χοιροβοσκός, καὶ ὀνομακίδειον. ¶ Συγγενήσεις, τὰς συνουσίας.

Σ υγγένεια, συγγενικός. ¶ Συγγίνομαι, συνομιλῶ.

Σ υγγνώσομαι, συμβουλεύσω. ¶ Συγγινωσκόμενοι, πειθόμενοι. ¶ Συγγνώμων, ἐλεήμων.

Σ υγγόνη, σύστασις δημόκειρος. ¶ Σύγγονος, ἀδελφός.

Σ υγγραμμάτιον. βιβλίον. ¶ Συγκαλέσας, συστρέψας. ¶ Συγκαλεῖται, συνεδρεύει.

Σ υγκαλέσαις, συναριθμήσας. ¶ Συγκατάθεσις, συμφώνησις. ¶ Συγκατέλεξε. συμπέπαυται.

Σ υγκαγχεῦσαι, συγχέαι, συμφῦραι, συμφορύξαι.

Σ υγκεῖσθαι, συνθήκην καὶ ὁμολογίαν πεποιῆσθαι.

Σ υγκεκλεισμένοι, πολιορκούμενοι.

Σ υγκεκοπιταμένοις, συγκεκομμένοις.

Σ υγκεκορδυλισμένα, συνηθροισμένα.

Σ υγκειλημμένα, συνεσταλμένα.

Σ υγκέχυται, συντετάρακται. ¶ Συγκηδεσταί, οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς.

Σ υγκοιμᾶσθαι, συνελθεῖν. ¶ Σύγκλυδα, συγκεχυμένα. ¶ Συμμιγεῖς, σύνεγγυς καὶ σύγκλυδες ὅμοια.

Σ υγκλύδων, συλλέκτων ἤ τινῶν μεμιγμένων.

Σ υγκοιτάλιον, σύγκοιτον. ¶ Συγκοίτιον, ἑταίρας συγκοιμηθείσης μίσθωμα. ¶ Συγκομμάτιον, σκευασία τις περὶ τοῖς ὀψαρτυταῖς. ¶ Συγκομιστέον, συνακτέον. ¶ Συγκομιστήρια, θυσία ἐπὶ καρπῶν συγκομιδῇ. ¶ Συγκομιστός, ἄρτος παρὰ διοκλεῖ τῷ ἰάτρῳ. ¶ Συγκοπήμεναι, μαστιγωθῆναι.

Σ υγκριθῶμεν, ὁμοιωθῶμεν. ¶ Συγκρίνει, συνισοῖ.

Σ υγκρινομένη, πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη.

Σ ύγκρισις, μίξις, γένεσις, ὁμοίωσις, ἀντιπαράθεσις.

Σ υγκριτικός, ὅμοιος. ¶ Συγκροτεῖ, πράττει, συνάγει συνάξει. ¶ Συγκρούει, συναθροίζει, ἢ συνευφραίνεται. ¶ Σύγκρουμα, χρέος, δάνειον, τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα. ¶ Συγκρουτά, ἱμάτια, ὧν ἡ κρόκη ἀνατέτειπται. ¶ Συγκινεῖν, συζυγεῖν, συντροχάζειν. ¶ Συγκυρεῖ, συντυχία. ¶ Συγκύρημα, συντύχημα. ¶ Συγκυροῦντα, διαφέροντα. ¶ Συγκύρσεται, συντεύξεται. ¶ Συγχαίρειν, ἐπιχαίρειν.

Σ υγχάσαι, συγχωρῆσαι. ¶ Σύγχει. τάραττε.

Σ υγχεῦαι, συγχέαι, συγκόψαι, συντρίψαι.

Σ υγχέομαι, συντρίβομαι; καὶ τὰ ὅμοια.

Σ υγχριμφθέντα, συνενεχθέντα. ¶ Συγχίας, τὸ πρὸς ἀγχιστρον μέρος τῆς ὁρμιᾶς. ¶ Σύγχυσις, μίξις θόρυβος ἀφανισμός. ¶ Σύγχυτο, συνεχύθη, συνεταράχθη, συνεχωρήθη. ¶ Σὺ δὲ σπεῦδε, σὺ δὲ κατάθου, σπεῦδε σύ. ¶ Σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο, σὺ δ' ἐγκατάθου ταῖς φρεσί. ¶ Σύδην, ταχέως καὶ ὁρμητικῶς. ¶ Συζῆν, ὁμοῦ ζῆν. ¶ Συζυγεῖν, τὰ ὑποζύγια ὑποφωνεῖν ἐν τῷ ἕλκειν. ¶ Συζυγία, συνάφεια. ¶ Σύζωσμα, ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν. ¶ Συηλαι, τόποι βορβορώδεις.

Σ υηνία, ταραχὴ ἀηδία ἀπὸ τῶν συῶν. ¶ Σύθεν, ὥρμητο. ¶ Συθῆναι. δραμεῖν ὁρμῆσαι.

Σ ύαι, ἐλθεῖν. ¶ Συθνόν, κεκρυμμένον. ¶ Σῦκα, τὸ ἐπὶ τοῖς βλεφάροις νόσημα ὅ τινες σύκωσιν.

Σ υκάζει, δοκιμάζει, συκοφαντεῖ, ἢ σῦκα τρώγει, καὶ τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις.

Σ υἱ, συάγρω. ¶ Συκαμίνδρος, μωρός.

Σ υκάμινα, ὁ παρ' ἐνίοις μορέα τὸ δένδρον καὶ ὁ καρπός.

Σ υκάνης, συνεδὼς τῆς συκομορέας.

Σ υκάστρια, συκοφάντεια.

Σ υκεάτης. ὁ Διόνυσος.

Σ υκῆ, τὸ ἐν ταῖς πήκαις γενόμενον δενδρῶδες.

Σ υκηγορίαν, τὴν ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν.

Σ υκῆ αἰγυπτία, ἡ λεγομένη κδρατία τὸ δένδρον.

Σ υκίδας, τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκάς.

Σ υκιδοφόρος. ἐνίοτε ὁ συκοφάντης. ποτὲ δὲ ὁ συκοπρώκτος. ¶ Συκίνη, μάχαιρα. συκοφάντεια.

Σ ύκινον. ἀσθενές. ¶ Συκομορέα, συκάμινον.

Σ ῦκον αἰτεῖν, κολακεύειν. ¶ Σῦκον ἐφ' ἑρμῇ, ὑπας.

ἐν οἷς διασφηνοῦνται συμφούμενα, ἀττικοὶ δὲ τὰ βασανιστήρια. ¶Στρεβλὸν καμπύλον σκολιόν.

Σ στρεβλούμενοι, δεσμούμενοι. ¶Στρεβλοῦται, αἰκίζεται βασανίζεται. ¶Στρεβλῶ, κόγχω τῆς ἐσάλπιζον. ¶Στρέμμα, εἶδος νοσήματος.

Σ στρέμματα, περὶ νεῦρα. ¶Στρεπτοὶ, οἱ μετάθετοι οἱ μετάβολοι. ¶Στρεπτοὶ, ὅρμοι. τὰ περὶ τὰς χεῖρας ψέλλια. ¶Στρεπτοῖο χιτῶνος, τοῦ ἁλυσιδωτοῦ θώρακος, ἢ τοῦ θώρακος τοῦ ὑποδύτου.

Σ στρεπτὸν, φίλημά τι ποιὸν ἢ σκολιόν. ¶Στρεύγει, ἀνιᾶ. καταγωνίζεται. προσδιατρίβει, βραδύνει.

Σ στραγγεύεται, ταλαιπωρεῖται, κατατρυχεῖται, τρίβεται, τειψημερεῖ. ¶Στρεύγομαι, διατρίβω, ἀφ' οὗ καὶ στράγξ ἡ κατὰ βραχὺ πρόεσις.

Σ στρέφανον, ἀξίνη καὶ πέλεκυς. ¶Στρεφεδινηθέν οἱ ὄσσε, διεστράφη ἐσκοτοδινίασεν. ¶Στρέφει, κάμπτει, λυγίζει. ἀποσείεται, διώκει. ψιλοῖ. ¶Στρεφὸς, στρέμμα, δέρμα βύρσα. δωριεῖς. ¶Στρεφοῦραι, τῶν ἰχθύων γένος τι, οἱ καλοῦνται κοψίλοι.

Σ στρέφωσις. κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη.

Σ στρεψαῖοι, ἔθνος περὶ μακεδονίαν. ¶Στρεψίμαλλος, μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἱερῶν, στρεψίμαλλα γὰρ λέγονται τὰ συνεστραμμένους ἔχοντα τοὺς μαλλούς. ¶Στρέψις, στροφὴ ἀπάτη. ¶Στρεψοδικεῖν τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην. ¶Στρηνὲς, σαφὲς ἰσχυρόν, τραχὺ, στιγνὸν, ὀξὺ, ἀνατεταμένον στρηνόν.

Σ στρηνίεται, στρηνιᾷ. ¶Στρηνιῶντες, ἀπηλειμμένοι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν καὶ βαρέως φέρειν.

Σ στρηνὲς βοᾶν. τὸ σκληρόν. ¶Στρίγλος τὰ ἐνδότερα τοῦ κέρατος, νυκτίφοιτον. καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβόα, οἱ δὲ νυκτικόρακα. ¶Στριγχὸς, τειχίον.

Σ στριφνὸς, σφιγκτὸς, πυκνὸς στερεός.

Σ στριφοῦ. λαμπάδικε, ἀπόκνισον. ¶Στροβάζων. συνεχῶς στρεφόμενος. ¶Στροβάνικος, ἡ περὶ στροβεῖν νικῶσα. ¶Στροβανίσκος. τρίποις.

Σ στροβεῖται. ταράσσει κινεῖ. ¶Στρόβιλος, συστροφὴ ἀελλώδης, καὶ ἡ πίτυς καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. καὶ εἶδος τι ὀρχήσεως, καὶ μουσικείων χρυσίων.

Σ στροβεῖν, ἀποσείεσθαι, ἀποσοβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν θορυβεῖν. ¶Στροβελὸν, σκολιὸν, καμπύλον.

Σ στροβελὸς, στιβαρὸς, στυφρός. ¶Στροβῆσαι, συστρέψαι, ἐκφοβῆσαι. ¶Στρόβιλοι, καταιγίδες, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Στροβιτικῶς, τεταραγμένως.

Σ στρόβοι, συστροφαί. ¶Στρογγύλη, συνεστραμμένη καὶ λιπαρὰ νῆσος. ¶Στροιβᾶν αὐτιστρέφειν.

Σ στροίβηλος, ἔπαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ. ¶Στροιβὸς, δεινός. ¶Στροβαλοκομᾶς, οὐ κομᾶς. ¶Στρόμβος, δῖνος. κόχλος, ῥόμβος, συστροφὴ ἀνέμου. περιφερὴς λίθος. ¶Στρόμβιλον, περιδεδινημένον.

Σ στρομβοῖ, συστρέφει καὶ τὰ ὅμοια. ¶Στροννύμενον, ἐστρωμένον. ¶Στροννὺς, λαγώς. ¶Στροπὴ, ἀστραπὴ παλαιοί. ¶Στρούθιον, πόας ῥίζα ἐπιθετὸς πρὸς ἐρίων ἔκπλυσιν. ¶Στρουθὸς, ὁ καταφερὴς καὶ λάγνος. ἀττικοὶ δὲ τὰς στρουθοκαμήλους.

Σ στροῦς, ὁ στροῦθος, καὶ ὁ ἀσπεῖον. ¶Στροφαὶ, ἀστραπαί. ¶Στροφάλιγγα, σκώληκα. ¶Στροφαῖος, ἑρμῆς ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἱδρυμένος διὰ τὸ τὴν τῆς θύρας στροφέα. ¶Στροφίγγι, συστροφή. ¶Στροφάλιγξ, συστροφὴ κονιορτοῦ. καὶ ἐν ᾧ οἱ τροχοὶ στρέφονται.

Σ στροφάλιγγος, συστροφῆς. ¶Στροφαλίζεται, στρέφεται. ¶Στροφαὶ, ἀντιλογίαι. διαστροφαὶ, καὶ αἱ κατὰ διαιρέσεις τῶν μελῶν. ¶Στρόφιγγα, τὸν στροφέα. ¶Στρόφιγξ, ὁ αὐτός. ¶Στρόφιον, ἡ στρογγύλη ζώνη. ¶Στροφὶς, σκολιὸς, οὐχ ἁπλοῦς πολύπλοκος. ¶Στρόφος, συνεστραμμένος λῶρος, ἢ σχοινίον παρὰ τὸ ἐστράφθαι. ¶Στρόφοι, τὰ λεπτὰ τειχίδια. ¶Στρύμη πόλις. ¶Στρυμὼν, ποταμός. ¶Στρυμόνιοι, οἱ βιθυνοὶ τὸ πρότερον.

Σ στρυμόνιος, ὁ βορρᾶς. ¶Στρύμοξ, ξύλον μεμηχανημένον ἐν τοῖς ληνοῖς πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἔκθλιψιν. ¶Στρυφνὸν, στερεὸν ἰσχυρὸν, αὐστηρὸν, ἐπεστυμμένον, πυκνόν. ¶Στρυφνὸς. μάζα ἢ οἶνος στυφός.

Σ στρωματεὺς, ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Σ στρωματίζειν τὸ ἐπισάττειν ὄνῳ.

Σ στρωματίτην, ἔρανόν τινα ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα. ¶Στρωμνὴ, κοίτη. ¶Στρωφᾶν, νωθρῶς κλώθειν περιστρέφειν. ¶Στρωφῶντα, περιβλέποντα ἐξστρέφοντα. ¶Στρωφᾶται, περιστρέφεται.

Σ στυαγὸν. τὸ στύμμα παραγώγως.

Σ στυγεῖν, μισεῖν, στυγνάζειν, φοβεῖσθαι. ¶Στυγέει, μισεῖ. ¶Στυγέουσι, μισοῦσι. ¶Στυγερὸν, στυγνὸν, κακοπαθὲς, φοβερὸν, χαλεπὸν μισητόν.

Σ στυγέων, φοβούμενος μισῶν. ¶Στυγερῷ, μισητῷ φοβερῷ. ¶Στυγήσω, μισήσω, καὶ τὰ ὅμοια.

Σ στυγητοὶ μισηροὶ, χαλεποὶ φοβεροί. ¶Στυγνὸν ἀργόν. ὠμόν. χαλεπόν. ¶Στύγνωσον, χώρισον.

Σ στυγοῦσι, φοβοῦνται, μισοῦσιν. ¶Στυγὸς ὕδωρ, ἀπὸ κρήνης τοῦ ᾅδου τὸ ὕδωρ, ἢ ὁ τῶν θεῶν ὅρκος.

Σ στυλὶς μέρος τι ἀπὸ ἡμιολίας νεώς.

Σ στυλοβάτης, τοῦ κίονος ἡ βάσις. ¶Στύμος, στέλεχος κορμός. ¶Στυμνὰ, σκληρά. ¶Στυμφὴ, ἡ χαλκίς.

Σ στύμφηλος. πόλις ἢ ὄρος ἀρκαδίας.

Σ στὺξ, κρήνη ἐν ᾅδου, ἢ ὁ σκώψ τὸ ὄρνεον, ἢ ὅρκος θεῶν.

Σ στύξαι, φοβηθῆναι. καταπλαγῆναι, συναγαγεῖν μισῆσαι. ¶Στύξαιμι, εἰς κατάπληξιν ἀγάγοιμι.

Σ στυπάζει, βροντᾷ, ψοφεῖ ὠθεῖ. ¶Στύγει. στρέφεται.

Σ στύπεα, στέλεχος, κορμὸς, καὶ τὸ ὀφθαλμοῦ τὸ οἴδημα καὶ τὸ κῆτος, καὶ ὁ ψόφος ἀπὸ βροντῆς.

Σ στύπη. ὁ στύπος, ἡ στελέχη. ¶Στυπογλύφος, ξυλογλύφος, στύπος γὰρ ὁ στέλεχος ἤγουν τὸ πρέμνον.

Σ στυππακὸν, στυππιοπώλην. ¶Στυππίον, τὸ λινόν.

Σ στυρακίζειν, κεντρίζειν. ¶Στύραξ, πόλις εὐβοίας καὶ σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος, καὶ λόγχη καὶ δένδρον ὁμωνύμως. καὶ θυμίαμα. ¶Στυφαλμεῖν, σκυβαλίζειν.

Σ στυφᾶν, βροντᾶν. ¶Στύφος, κέρδος.

Σ στυφέλιξε δέ μιν, διέσεισεν αὐτόν.

Σ στυφελὴ. σκληρά. ¶Στυφελίζειν, διασείειν, κραδαίνειν τινάσσειν, ὠθεῖν, πατάσσειν. ἐνυβρίζειν.

Σ στυφελιζομένοις, σκληρῶς ὑβριζομένοις.

Σ στυφελίξαι, διασεῖσαι. ¶Στυφελίξειν, κακοῦν,

Σ τιάζει, λίθοις βάλλει. ¶ Στιβαρὸν, ἰσχυρὸν, βαρὺ, εὔτονον, στερρὸν, ἰσχυρόν. ¶ Στιβὰς, ἀπὸ ῥάβδων ἢ χλωρῶν χόρτων στρῶσις καὶ φύλλων ἢ χαμαικοίτη.

Σ τιβλὸς, μαστιγίας δραπέτης. ¶ Στιβεύειν, ἰχνεύειν, πατεῖν, πορεύεσθαι, καὶ στείβειν ὁμοίως.

Σ τίβη. ψύχος. πάχνη, μάλιστα δὲ μάλιστα στίβη ἑωθινή. δηλοῖ δὲ τὴν πρωϊνὴν δρόσον καὶ τὸ ψῦχος. ¶ Στίβη ἀράχνη καὶ χρῶμα μεταλλικὸν μέλαν. ¶ Στιβειᾶν, ῥιγοῦν. ¶ Στίβοντες, πατοῦντες. ¶ Στίβος τρίβος ὁδὸς καὶ ἡ τοῖς ἴχνεσι ζήτησις. ¶ Στίγματα, πληγαὶ ποικίλματα. ¶ Στιγμὴ νυγμή.

Σ τιγνόιη, τὸ χωρίον. ¶ Στιγωνμαστιγίας. ¶ Στίλβον, κόκκος ῥοιᾶς. ¶ Στίλα, στίλη. τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἔστι δὲ ὁ σταλαγμός. ¶ Στιλεὺς, ὀλβυτής.

Σ τιλάμβνος, πλεύσας, προστάξας, ποιήσας.

Σ τίλβει, λάμπει. ¶ Στίλβη, λυχμός. ἐλλύχνιον μὲν οἱ φανόν. ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον. ¶ Στίλβων, ὁ τοῦ ἑρμοῦ ἀστήρ. ¶ Στιλβῶσαι, ἀπαστράψαι.

Σ τίλος, ἢ κτίλος, ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός.

Σ τιλπναὶ, στίλβουσαι. λαμπραί. ¶ Στεῖνος, στενωμα ῥηγμός. ¶ Στενωπὸς, στενὸς τόπος ἤγουν ὁδός.

Σ τίξας, σημεῖον ποιήσας μαστιγώσας. ¶ Στίξασθαι, περιστήσασθαι ἐν κύκλῳ. ¶ Στέοντες, ἱστάμενοι.

Σ τιπτῆς ἕδρας, ὀλεύομένης ὁδοῦ. ¶ Στιπτὸς πυκνὸς, ἢ στερεὸς καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν τὸ πατεῖν. ¶ Στιπτὸν εἶδος ἀκρίδος. ¶ Στίφη, πλήθη. συστήματα, τάγματα. ¶ Στίφος, τάξις πολεμικὴ, ἢ ὄχλος. σύστρεμμα. ¶ Στιφρὸς, πυκνὸς ἀθαλής. ¶ Στιχάει, πορεύεται. ¶ Στίχες. τάξεις ὄχλων, καὶ στίχες τὰ αὐτά. ¶ Στιχηδὸν, κατὰ στίχον στῆσαι. ¶ Στίχος περίπατος:

Σ τιχὸς εἰμι δι' ὅλης τῆς τάξεως αὐτῶν πορεύομαι.

Σ τίχοις: τάξεσι πλήθη ἢ τάξει τῶν στρατευμάτων.

Σ τίχουσι, βαδίζουσι; πορεύονται. ¶ Στείχωμεν, προσέλθωμεν βαδίσωμεν. ¶ Στλεγγὶς, ξύστρα.

Σ τλέγγισμα, ὁ ἀπὸ τῶν ἀποξυσμάτων ῥύπος.

Σ τοαί: τὰ ταμεῖα, καὶ ἐπιμήκη εἰσίν. ¶ Στοβάζειν, κακολογεῖν. ¶ Στοβὸς, λοιδορία ὄνειδος.

Σ τοβασκάτων, λοιδορειῶν. ¶ Στοβάσοισθε, πορεύσοισθε.

Σ τοίβη, σύνθεσις καὶ εἶδος χόρτου. ¶ Στοιχηδὸν. κατὰ τάξιν κατὰ στοιχεῖον. ¶ Στοιχεῖον, πᾶν τὸ ἄτμητον ἢ ἀμερές. ¶ Στοιχεῖα. πῦρ. ὕδωρ, γῆ. καὶ ἀήρ. ἀφ' ὧν τὰ σώματα, ἢ γράμματα. ¶ Στοιχειούμεθα, διδασκόμεθα κατὰ τὴν τάξιν. ¶ Στοιχειουμένοις, διδασκομένοις. ¶ Στοιχειωδὸν, κατὰ τάξιν.

Σ τοιχείωσις, διατύπωσις, ἢ πρώτη μάθησις.

Σ τοιχομυθεῖν, τὸ ἐφεξῆς λέγειν καὶ ἀδολεσχεῖν.

Σ τοιχῶ, στιχῶ. ¶ Στολάρχης. ὁ τοῦ στόλου ἄρχων, ὁ ναύαρχος. ¶ Στολὴ, στάσις. πορεία, κίνησις. ἔνδυμα καὶ περιβόλαιον. ¶ Στολμὸν, χρωτὸν, στολισμὸν στόματος. ¶ Στολμὸς, στολισμός. ¶ Στόλοκρον, τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας ἢ κάρηνε ψιλὸν εἴτε δένδρον, εἴτε ἄνθρωπος. δηλοῖ δὲ καὶ αἰγιαλὲς καὶ σκληρόν. ¶ Στολοκρατὲς, τὸ ἐπὶ ἴσους μέτωπον ἔχει τὰ κέρατα. ¶ Στολισμὸς, ἱματισμὸς, κόσμος: ¶ Στόλοι, τὰ ἄκρα τῶν ὤμων καὶ ὀξέα, χάρακες ἀπόρμοι. ¶ Στόλος, πλοῦς πλοῖα πολλά. καὶ ὁ ἐπὶ νεὼς ἔμβολος λέγεται, τὸ εἰς ὀξὺ συνεστραμμένον. ¶ Στομυξώδης. μικρολόγος.

Σ τόμα, τὸ κατεργαστικώτατον μέρος τοῦ πολέμου.

Σ τόμα λαύρης, τὸ τῆς θύρας χάσμα. ¶ Στομάχοιο θέμεθλα. τὴν φάρυγγα ἤτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα.

Σ τόμια, χάσματα. ¶ Στομίας ὁ ἀπειθὴς μέγα στόμα ἔχων, καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς. ¶ Στομολόκον, στωμύλον.

Σ τωμύλος, πολυλάλος φλύαρος, δεινὸς αἰσχρός.

Σ τομφάσαι, στομφολογῆσαι, κομφάσαι, ἀλαζονεύεσθαι.

Σ τόμφας, ἀλαζονεία. ¶ Στομωμάτων, χαρασμάτων. τινὲς δὲ στοβασμάτων, λοιδορειῶν, στόμος καὶ ἡ λοιδορία. ¶ Στοναχὰς, στεναγμούς.

Σ τονάχων, στενάζων. ¶ Στονόεντα. στεναγμὸν ποιοῦντα, στενάζοντα. ¶ Στόνοι, τὰ ἔσω τῶν κεραμίων καὶ στρογγύλα. ¶ Στόνος, στεναγμός. ¶ Στόνυξι κέρασι. ¶ Στόνυχες, τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων. ¶ Στορβάζειν, κακολογεῖν.

Σ τοργὴ, φιλία, ἀγάπη. ¶ Στοργῆσαι, φιλῆσαι, στέρξαι. ¶ Στορεσθεὶς, στρωθείς. ¶ Στορεὺς, χαλκοτύπος. καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ σιδήρου ξύπανον ἐμβαλλόμενον ξύλον ῥάμνου, ἢ δάφνης. ¶ Στόρνη. ζώνη. ¶ Στόρθη, τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος, καὶ ἐπιδορατίς. ¶ Στορνύμενος. ἐστρωμένος. ¶ Στορνυτέα, καταστρωτέα περιοικοδομητέα. ¶ Στορτίαν, τὴν ἀστραπήν. ¶ Στοχάζειν, εἰς σηκοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα.

Σ τραγχάσω, συγκλείσω. ¶ Στρυμνά. αὐστηρά.

Σ τούτος, ἡ τοῖς τετελευτηκόσι ἐσθὴς τῶν φορείων σκηνή.

Σ τοχάζεται, οἴεται. κατασκοπεῖ βάλλει.

Σ τοχαζόμεθα, τεκμαιρόμεθα. ¶ Στριχίζω, στοιχομυθεῖς, μακρηγορεῖς. ¶ Στραβάλος, ὁ στρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος ἀχαιοί. ¶ Στράβηλοι κοχλίαι.

Σ φαβαλοκομᾶν, οὐλοκομᾶν. ¶ Στραβεὺς, κομμεύς.

Σ φαβήλω, τῷ κόγχῳ ᾧ ἐσάλπιζον. ¶ Στράβωνος, ἐπιποιοῦ κενός. ¶ Σταχὺ, τραχύ. ¶ Στραγγαλιαὶ καὶ στραγγαλίδαι, συστροφαὶ, διαστροφαὶ, παγίδες. ἢ πλοκαί. ¶ Στραγγαλοῦται, συστρέφεται. ¶ Στραγγίζει.

Σ τραγγεύει, διαβάλλει, οὐκ εὐθὺ πρεύει. (πιέζει.

Σ φαγγεύεται, διατρίβει. ¶ Σφὰξ, σταγών. ¶ Στραγγὸς, στρεβλὸς ἄτακτος ἢ στόμα. ¶ Σφαγγουρία, ἢ δυσουρία. ¶ Σφάνθανα, ὀξέα. ¶ Σφάταρχος, στρατηγός. ¶ Σφατεύομαι, διατρίβω.

Σ φατήγημα, τὸ καταπολεμῆσαι. ¶ Στρατηγιᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν τῆς στρατιᾶς. ¶ Στρατηλάτης, ἡγεμὼν, ἄρχων στρατοῦ. ¶ Στρατία, πόλις ἀρκαδίας.

Σ φάτιον, πολεμικὸν, ἢ φοβερὸν καὶ ἐπίθετον διός.

Σ τρατιώτης, ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος. ¶ Στρατιωτὶς. ποτάμιος πόα. ¶ Στρατολογήσαντι, στρατεύσαντι. ¶ Σφατὸν αἰχμητὴν. τὸν πολεμιστὴν στρατόν. ¶ Σφατὸς. τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων στρατιωτῶν. ¶ Σφατόωντο, ἐστρατοπεδεύοντο.

Σ τρατὴ, πόρνη. ¶ Σφαφῆναι, ἀναστραφῆναι, ἢ στραφῆναι. ¶ Στρέβλαι, ναυτικαί. τὰ ξύλα τῶν νεῶν,

μὸσ ξύλου. κλάδοσ. ¶ Στελὶς, περὶ φυτῶν τὴν ἰξίαν ὑπὸ εὐβοέων. ¶ Στελλάνδρα, ἡ κόρη.

Σ τέλλα σῶσμα. ¶ Στέλλει, πέμπει. στολίζει, ὁρμᾷ φοβεῖται, στέλλεται, καὶ στέλλεσθαι. ¶ Στέλλοιμι, πέμποιμι, καὶ ἀποστέλλοιμι. ¶ Στέλμα, στῖφος. στέμμα. ¶ Στελμόνια, ζώματα. ¶ Στελύπην, ἀσφόδελον. ¶ Στεμβάζειν, λοιδορεῖν. χλευάζειν.

Σ τέμμα, στεφάνωμα. ¶ Στεμματιαῖον, δίκηλόν τι ἐν ἑορτῇ πομπείων δαίμονος.

Σ τέμφυλα τὰ πλάσματα τῶν ἐλαιῶν, οἱ δὲ τὰς ἀπὸ ῥινοις ἐλαίας καὶ τῶν σταφυλῶν τὰ ἐκπιέσματα.

Σ τεναγὴν, πεπυκνωμένην. ¶ Στεναγμὸς, λύπη.

Σ τεναγώτερον, πεπυκνωμένον. ¶ Στενάξαι, τινὲς πλῆξαι καὶ παῖσαι. οἱ δὲ στένιον τὸ στῆθος.

Σ τεναχίλαι, δαμάζεσθαι. ¶ Στεναχίζετο, ἀνέστενον. ¶ Στενάχοντι, στένοντι. ¶ Στένει, δυσπαθεῖ.

Σ τενοχωρεῖται, στενάζει. ¶ Στενόεσσα, στενακτική.

Σ τενολεσχεῖ, στενολογεῖ. ¶ Στενολεσχία, μικρολογία λεπτολογία ὀλίγη ὁμιλία ¶ Στενοπόρος, στενὴ ὁδός.

Σ τενοτοπούμεναι, εἰς τὰ στήθη κοπτόμεναι στενοτοπούμεναι. ¶ Στέντορι εἰσαμένη, ἀπὸ στέντορι ὁμοιωθεῖσα. ¶ Στένυγρον, εὐρυπώδεστερον καὶ συνεγγώδεσ.

Σ τένων, στενάζων. ¶ Στενωπὸς, ἡ ἀγυιὰ καὶ πλατεῖα καὶ ἄμφοδος. ¶ Στενωπῷ, στενότητι τόπου ἡ ῥύμῃ. ¶ Στεπτήρια, στέμματα ἃ οἱ ἱκέται, ἐκ τῶν κλάδων ἐξῆπτον. ¶ Στέργει φιλεῖ ἀγαπᾷ.

Σ τεργάνος, κόπρος. ¶ Στέργηθρον, φίλτρον καὶ πόθος. ¶ Στέργωσιν, ἀγαπῶσιν.

Σ τερεαὶ, τρεῖς, τῶν δικαστικῶν ψήφων. ἄλλοι δὲ ἀστέρας. ¶ Στερέμνιον, στερεὸν ἰσχυρόν.

Σ τερεόν. καταπληκτικὸν ποικίλον. ¶ Στερναία, ὁ δόσ, ἢ ἱπποκοοντίσ, ἡ πολεμία καὶ στερητικὴ τῶν πάντων. οἷον στερνοτύπη καὶ στερνόεια, ἢ ἀπαθὴς ἀπὸ τῶν στέρνων τῶν ἵππων. ¶ Στέρησις, ἀποστέρησις ἁρπαγή.

Σ τερηθῆμεν, στερηθῆναι. ¶ Στερίσκω, ἀποστερῶ.

Σ τειφουμένη, παρθενουμένη.

Σ τεῖρη. στεῖρα. μὴ τεκοῦσα μὴ δὲ τίκτουσα.

Σ τερίφοις, ἀνισχύροις, ἀγόνοις στείροις. ¶ Στεριφώτερον. ἀνισχυρότερον μὴ στερεώτερον. ¶ Στέρνα, στήθη.

Σ τέρνιξ. ἐντεριώνη. ¶ Στερνόμαντισ ὁ ἐγγαστρίμυθος πύθων. ¶ Στέρνον, στῆθος. διάνοιαν, φρένα.

Σ τερνοτυπούμενοι εἰς τὰ στήθη καμπτόμενοι.

Σ τερνοτύπτης, ὁ τὸ στῆθος τύπτων.

Σ τερόπη, ἀστραπή. αὐγή. ¶ Στεροπηγερέτα. ζεύσ. ὁ τὰς ἀστραπὰς συναγείρων ἀστραπή. ¶ Στερρὸν, ἰσχυρόν. ἀσφαλέσ. βέβαιον. ¶ Στερφίνα, δερματίνη, οἱ δὲ, δέρματα ὄνεια. οἱ δὲ, στεῖρα ἢ σκληρά.

Σ τέρφνιον, σκληρόν, στερεόν. ¶ Στέρφος, δέρμα βύρσα. ¶ Στερχανὰ περίδειπνον ἠλεῖοι.

Σ τέρψανον, ἀξίνη, πέλεκυς. ¶ Στεῦτο, κατὰ διάνοιαν ἵστατο. καὶ διωρίζετο διεβεβαιοῦτο.

Σ τεφάναι, αἱ τῶν βωμῶν ἀλεῖναι καὶ τείχους ἐπάλξεις καὶ πύργων, καὶ αἱ τῶν βλεφάρων ἀπολήξεις καὶ περικεφαλαίας. ¶ Στεφάνη, ὄρους ἐξοχὴ καὶ εἶδος περικεφαλαίας ἐξοχὰς ἐχούσης. καὶ κόσμος γυναικεῖος.

Σ τεφανίσαι, στεφανῶσαι.

Σ τεφανίων, εἶδος κολοιοῦ. ¶ Στέφανον ἐκφέρειν. ἔθος ἦν ὁπότε παιδίον ἄρρεν γένοιτο παρὰ ἀττικοῖς στέφανον ἐλαίας τιθέναι πρὸ τῶν θυρῶν. ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν, ἔρια διὰ τὴν ταλασίαν. ¶ Στέφανος, τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων ὁ στέφανος.

Σ τέφανος πολέμοιο, μεταφορικῶς ἀπὸ τῆς στεφάνης, ὅ ἐστιν περίβλημα κεφαλῆς γυναικεῖον. ¶ Στέφανον φορέοντα, ἀπ' οἴκου τινὸς καλουμένου στεφανηφόρου.

Σ τεφανωμάτων λωτῶν. δεῖ δὲ πάντα τὰ φυλλώδη καὶ ποώδη στεφανώματα λέγεσθαι.

Σ τέφεα, στεφῶνδε, ἐν ὁποῦν τι τόπος στεφάνων καλεῖται.

Σ τέφει, κοσμεῖ στεφανοῖ. ¶ Στέφεται, στεφανοῦται κοσμεῖται. ¶ Στεφέτην. ἱκέτην.

Σ τεφέων, στεφάνων. ¶ Στέφη, στέμματα, ἀπαρχαί, ἀρχαί. ¶ Στέφος, τὰ αὐτά. ¶ Στεφών. ὑψηλὸς ἀπόκρημνος. ¶ Στέψαι, πληρῶσαι, στεφανῶσαι, κεράσαι, κυκλῶσαι. ¶ Στῆ, πλέστη ἔστη.

Σ τηβύσσειν, ἀδολεσχεῖν. ¶ Στῆ δὲ παρέξ. πλέστη δὲ ἐκτός. ¶ Στηδόν, γλαυκόν. ¶ Στήθεσι λασίοισι πεπυκνωμένοις λογισμῷ καὶ εὐψυχίᾳ: ¶ Στηθίας ὀρνιστήριος. ¶ Στῆθος, τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ πρόσχωσμα. καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς πολλῶν δακτύλοις στηθύνιον.

Σ τῆλαι, οἱ λίθοι τῶν τείχους οἱ προεστῶτες κάτωθεν πρὸς αὐ τέρεισμα καὶ θεμέλιοι. ¶ Στήλας διδύμους, τινὲς τὰς ἡρακλείους στήλας. ἔνιοι αὐτὰς νήσους εἶναι φασίν, οἱ δὲ προσχώσματα. οἱ δὲ τῶν ἠπείρων ἄκρας. οἱ δὲ πόλεις. καὶ οἱ μὲν δύο. οἱ δὲ τρεῖς. οἱ δὲ μίαν. οἱ δὲ τέσσαρας. ¶ Στήλακα, τὴν νύσσαν.

Σ τηλίδια, οἱ τεθειμένοι ὅροι. ¶ Στηλίτας, οὕτως ἐκάλουν ἀττικοὶ, οἵτινες ἐπ' αἰτίαν τινὰς ἐστηλογράφηντο. ¶ Στηλιτευθείσης, φανερωθείσης, δημοσιευθείσης. ¶ Στηλιτεύοιντο, καταβάλλοιντο.

Σ τηλιτεύοντος, καταβάλλοντος. ¶ Στηλιτεῦσαι, ἐπὶ στήλης γράψαι. θριαμβεῦσαι, δημοσιεῦσαι, παραδειγματίσαι. ¶ Στῆμα, ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται καὶ ἐπὶ φυτῶν τίθεται καὶ τὰ ὅμοια.

Σ τημνίον, ὁ ἡμεῖς κατάστημον ἢ πολύστημον.

Σ τημονίας, κικίννοις τοῖς στήμοσιν ὁμοίοις.

Σ τῆναι, χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν. ¶ Στηνία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι.

Σ τήνιον, στῆθος. ¶ Στηνιῶσαι, βλασφημῆσαι. λοιδορῆσαι. ¶ Στῆρα. τὰ λίθινα πρόθυρα. ¶ Στήρεον, ἱέρακι σίλβικος. ¶ Στήριγγες, ἐρείσματα. οἱ δὲ τὸ δίκρουν ὅπερ ὑποτιθέασι ὑπὸ τῷ ἁμάξης ζυγῷ. οἱ δὲ βάκτρον. ¶ Στῆρ' αὐταχομένη, τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα. ¶ Στηριγμένον, ἱστάμενον. ¶ Στηρίξαι, στῆσαι. ἐνδρεῖσαι, ἁρμόσαι. ἐγγίσαι, κρύψαι. ¶ Στῆσαι. καθίσαι. πληρῶσαι.

Σ τήσασθαι, τὸ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον, ἐπὶ σταθμῶν τῶν πάλαι ἐδάνειζον, καὶ στάσιμον τὸ δεδανεισμένον.

Σ τῆσειν: ὁρμῆσειν. ¶ Στησίφυλλον, τηλέφιλον τὸ φυτόν. ¶ Στήτα, γυνή.

Σ τιά, ψῆφος. οἱ δὲ, στιάς. δηλοῖ δὲ καὶ στενοχωρίαν, καὶ λιθοκονίαν. ¶ Στήτην, ἔστησαν, δυϊκῶς.

στρατιωτικὸ κατάλυσις, καὶ ὁ τῶν θυρῶν παραστάσις. καὶ τὰ ἑκατέρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ νῦν πήγματα καλοῦμεν. ¶ Σταθμιόντα λέγεται πολὺ ἀφεστηκότα. ¶ Σταθμόνες, φλιαί. ¶ Σταθμοί, ἔσχατον.

Σ ταθμοῦχος, ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ξενοδόχος.

Σ τατὴρ, τετράδραχμον, ὅπερ ἥμισυ οὐγγίας.

Σ ταθμῶν, τῶν τῆς θύρας παραστατῶν, ὁ μανδρεῶν, ὁ τόπων ἔνθα ἀναπαύεταί τις. ¶ Στενάζειν, λυπεῖν. τινὲς δὲ στάξαι τὸ ἱδρὸν ὀστοῦν. ἄλλοι παίειν ἁπλῶς. οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ στήθη.

Σ ταυνίον, τὸ ἱδρὸν ὀστοῦν. καὶ τὸ ὑπογάστριον.

Σ ταιρὸν, ξηρὸν, θερμὸν, ἄκρατον. ¶ Σταῖς, φύραμα ἀλεύρου πυροῦ. ¶ Σταιτῖτα, πέμματος εἶδος.

Σ τατίας, ἄρτου εἶδος. ¶ Στακτὴν, τὸ ἀπὸ σμύρνης γινόμενον. ¶ Στακτὸν, πεμμάτιον πλακουντῶδες, ἄλλοι δὲ ἄγρια διυλίζοντα νειλῷον ὕδωρ.

Σ ταχθὲν, τὸ διυλισμένον. ¶ Σταλαγεῖ, μαρμαρύσσει. ¶ Σταλαγμὸς, σταγὼν, ῥανίς. ¶ Σταλάσσων, στάζων. ¶ Σταλείς, πεμφθείς. ¶ Σταλεηδόνες, σταλαγμοί. ¶ Στάλη, ταμεῖον κτηνῶν.

Σ ταλῆναι, ἐλθεῖν ἑτοιμάσαι. ¶ Στάλιδας, τοὺς κάμακας ἢ χάρακας. ¶ Σταλίξομαι, ὑπὸ τῆς στάλικ ζόσων ἵσταμαι. ¶ Στάλικες, πάσσαλοι, ξύστραι, στῆλαι. ¶ Στάλιξ, ξύστρα, ὁ πάσσαλος.

Σ ταμαγορίς, ὅταν ἐν ὑφῇ πλείονες συγγραφῶσι στήμονες

Σ ταμῖνες, παραστάται, καὶ τὰ ὑπὸ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα πρὸς ἃ αἱ σανίδες προσηλοῦνται, ἢ πάσσαλοι, παρὰ τὸ ἑστάναι. ¶ Σταμνεῖον, θάσιον, κεράμειον, ἀγγεῖον

Σ τάμνος, ὑδρία. κάλπη. κάλαθος.

Σ ταμνοῦροι, οἱ τοῖς ἐφόβοις προστιθέμενοι ἐλαίου στάμνοι. ¶ Στάνει, στείνεται, σαμβέβυσται.

Σ τάνυς, δύστηνος. ¶ Σταρεῖ, βάπτει.

Σ ταρτήμας, τὰ σῖτα ἄλευρον γεγενημένα. ὁ δὲ ζύμη, σταρ λέγεται. ¶ Στάρτοι, αἱ τάξεις τῶν πλήθους.

Σ τασιάμενον, διεσταμένον.

Σ τασσίνω, ἐγγύο ὑποθήκη. ¶ Στασιάζει, θόρυβον κινεῖ ἀτακτεῖ. ¶ Στάσιμον, ἦθος βέβαιον, στερεόν.

Σ τάσις, θέσις, χορὸς συνέδρα, ἐργαστήριον.

Σ τασιῶται, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως. ¶ Στατὰ, μακρά.

Σ τατεύει, θάλπει. ¶ Στατὴ πόρνη, κάρδοπος.

Σ τατὴρ, τετράγραμμος.

Σ τατῆρσι προστιθέντες, ὑπὲρ στατήρων ὀργιζόμενοι συνθήκας τιθέντων, παρὰ στατῆρος; ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ χρυσίον, στατήρ. ¶ Στατίδιον, τὸ πενταμναῖον καὶ διαστατοῖς τυροῖς, τοῖς διασήμοις. ¶ Στατίνας, ναύτας εἰς πόλεμον. ¶ Στατίζονται, ἱδρῶνται, αὐλίζονται, ἵστανται. ¶ Στατίζοιεν, στάσιν ἔχοιεν.

Σ τατήν, ὁ ἐκ στέατος πεποιημένος καὶ ἀπλοῦ.

Σ τατιῶν, τὸ τῆς φύσεως ὅπου διέξεισι κατὰ φυλάς.

Σ τάτοι, ἀρχή τις. ¶ Στάτος, σκάφη, ἄλλοι δὲ τὰς πέντε μνᾶς. ¶ Σταθεὶς ἵππος, ὁ ὑπὸ φάτνῃ τρεφόμενος, καὶ διεστηκὼς ὑπὸ πολὺν χρόνον.

Σ τάτειρα, ἐμπλέκτειρα. ¶ Σταυνίξ, ἱέραξ.

Σ ταυροὶ, οἱ καταπεπηγότες σκόλοπες χάρακες, καὶ πάντα τὰ ἑστῶτα ξύλα ἀπὸ τοῦ ἑστάναι σταυρούς, ἐκ τοῦ εἰς τὴν αὔραν ἵστασθαι. ¶ Σταυροτύπως, σταυροειδῶς. ¶ Σταυροῦ, σταύρωσον. ¶ Στάφος, σκάφος, λακάνη. ¶ Σταφύλη, ὁ διαβήτης ἀπὸ μέρους ἐπὶ σταφυλῆς καταχρηστικῶς ἐλέγετο, ὁ τοῦ διαβήτου μέσῃ κρεμαμένη μολυβίς ὑπὸ δὲ κανόνος ἀποδίδωκεν ἔστι δὲ ὁ μολυβὶς ὁ καθιεμένη διὰ τοῦ διαβήτου κανὼν λαξοϊκός, ἐν ᾧ σταθμίζουσι τοὺς λίθους, ὅθεν ἀπορθοῦσιν. ἀττικοὶ δὲ τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα σταφύλην, βόρβω δὲ καὶ ὀπώραν τὴν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου. τινὲς δὲ τοῦ ζυγοῦ τὸ μέσον. ¶ Σταφυλίζειν, τὸ συνιάζειν τὰς ᾤας τοῦ ἱματίου. ¶ Σταφυλῖνος ἄγριος, ὃν ἔνιοι κέρας καλοῦσι, καὶ ζῷον ὀλίγον σφονδύλη.

Σ ταφυλοβόλιον, μέρος τι τοῦ ληνοῦ.

Σ ταφυλοδρόμοι, τινὲς τῶν καρνεατῶν παρορμώντων τοὺς ὑπὸ ζύγη. ¶ Στάχυς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος καὶ πόα τις. καὶ τῆς σιτηρουσίας ὁ ἔκφυσις, καὶ παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς τὸ ὑπὸ τῆς φάλαγγος μερεζόμενον.

Σ τέαρ, λίπος, ζύμη. ¶ Στέζας, ἐμῆσ. ¶ Στέατα, ἄλευρα, ζύμη. ¶ Στέαρος, λίπους.

Σ τεγανῶσαι, στέγη ὑποδέχθαι. ¶ Στεγανόμιον, τὸ ἐν μισθὸν τὸ διδόμενον ὑπὲρ τῆς μονῆς τοῦ πανδοκεῖ.

Σ τεγανὸν, στενότερον, τὸ δυνάμενον στέγειν τοὺς λόγους καὶ μὴ διαγγέλλειν. στενὸν δὲ ὁ πυκνόν, σφιγκτὸν συνεχές

Σ τεγανόποδες, ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδατι τρεφόμενοι καὶ διατρίβοντες καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς, ὅτοι δέρματι ἐνειλημμένοις. ¶ Στεγανώματα, τὰ ἐν τοῖς τοίχοις. οἱ λεγόμενοι σύνδεσμοι. ¶ Στεγανώτερον, σιωπηλότερον. ¶ Στεγαστὴρ, τὸ θερίστρον ἔλυμα. ¶ Στέγει, κρύπτει, συνέχει, βαστάζει, ὑπομένει

Σ τεγητὸν, τὴν πόρνην. ¶ Στέγη, ἀεστήρ.

Σ τεγναὶ, στερεαί. ¶ Στεγνοῖ, στερεοῖ, ταπεινοῖ.

Σ τεγνὸν, στενὸν πενιχρόν. ¶ Στέθματα, τὰ στέμματα. ¶ Στείβει, ὁδεύει, πατεῖ.

Σ τειβεὺς, ὁδευτής. ¶ Στειβομένη, πατουμένη, στείβοντες δὲ οἱ περιπατοῦντες, ἀφ' οὗ καὶ ὁ πολίτης στειβεύς. ¶ Στεῖλαι, συστεῖλαι, ἀποστεῖλαι.

Σ τειλαμένη, περιζωσαμένη. ¶ Στειλάμενοι, συστείλαντες, πλεύσαντες. ¶ Στειλάμενος, ὁμοίως.

Σ τεῖλαν, συνέστειλαν. ¶ Στειλεάν, τὴν μακρὰν ῥάφανον ἀριστοφάνης ἐν κιθαρῳδῷ.

Σ τειλεή, τοῦ πελέκεως ἡ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον.

Σ τειμέα, ὁ στενοχωρεῖ. ¶ Στείνομαι, ὀδυνῶμαι, στενο

Σ τεινὸν, λεπτὸν, στενόχωρον. ¶ Στείνουσι, ἐστενοχώρουν. ¶ Στεῖνος, στένωμα. στενοχώρημα.

Σ τείνων, ὡραΐστης καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀρέσκων.

Σ τεινωπὴν, στενὸν, ἢ τὴν ὑπὸ τὴν σκύλλαν καὶ χάρυβδιν τόπον στενὸν ὄντα. ¶ Στεινωπὸς, στενὸς τόπος.

Σ τεινόμενοι, στενούμενοι. ¶ Στείοντες, ἱστάμενοι.

Σ τεῖρα, ὁ τρόπος, καὶ τὸ διέχον τῆς πρώρας ξύλον κατὰ τὴν ῥόπιν. ¶ Στειρειῶς, δῆμος φυλῆς τῆς πανδιονίδος. ¶ Στείρωμα, ῥοπίς. ¶ Στεῖχε, ἴθι πορεύου. ¶ Στείχειν, πορεύεσθαι. ¶ Στείχωμεν, πορευθῶμεν. ¶ Στελεὸν, ὁ ὑστέρως τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. ¶ Στέλγει, ξύστρα. ¶ Στελγίς, ξυστρίς. ¶ Στελεχία, πρέμνα. ¶ Στέλεχος, κορ

λει. Σπερχειός, ποταμὸς Θεσσαλίας.

Σ πέρχειν, σπεύδειν, χαλεπαίνειν. θυμοῦσθαι, ἀπειλεῖν. ταράσσεσθαι. ¶ Σπέρχνη, σπερχνοποιός.

Π περχνόν, σπουδαῖον, καὶ εἶδος ἱέρακος. ¶ Σπερχνός, ῥαχὶς σπουδαῖος, ἄγαν ἐγκείμενος πρός τι, ἢ ἐπειγόμενος. ¶ Σπερχόμενος, ἐπειγόμενος.

Σ πέρχοντες, ἐπείγοντες θυμοῦντες. ¶ Σπερχυλλάδην, κέκραγας. ἀγανακτήσας, ὑλακτεῖς ἄγαν, παρὰ τὸ σπέρχεσθαι. ¶ Σπέρχων, ἐπείγων, κελεύων.

Σ πέσθαι, ἐπακολουθῆσαι. ¶ Σπέτη, ἵσταται.

Σ πέτε, εἴπατε. ¶ Σπεύδεται, ἐσθρεύεται, ἐρεθίζεται. ¶ Σπεύδων, σπουδάζων ἐνεργῶν. ¶ Σπεύσαιτο, παρακαλέσειεν. ¶ Σπευσανδρίδαι, γένος ἰθαγενῶν. ¶ Σπεῦσεν. ἔκαμεν. ἐταλαιπώρησεν, ἐκοπάθησεν. ¶ Σπήλαιον, ἄντρον, σπέος.

Σ πηλόν, σκληρόν. ¶ Σπήλυγγες, τὰ κοῖλα τῆς γῆς σπήλαια. ¶ Σπήσονται, συνέσονται. ¶ Σπῆγγος ἰχθῦς. ¶ Σπίζειν, σπίνον. ¶ Σπίλα, στίμφυλα. ¶ Σπιλάδες, μεμιασμένοι. ¶ Σπιγνόν, μικρὸν βραχύ. ¶ Σπίδιος, μεγάλου. στρογγύλου μικροῦ. ¶ Σπίδιον, τὰ αὐτά. ¶ Σπιδής, μέγα πλατὺ εὐρύ. ¶ Σπιδνόν. πυκνόν, συνεχές, πεπηγός.

Σ πιδέες, μέλαν, πλατὺ σκοτεινὸν πυκνόν, μέγα.

Σ πίζα, ὀρνιθάριον στρουθῷ ἐμφερές. ¶ Σπιζία τὰ ὄρνεα ἅπαντα. ¶ Σπιζίας, εἶδος ἱέρακος.

Σ πιζίτης. εἶδος αἰγιθάλου ὀρνέου. ¶ Σπιθαμὴ δὲ μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου μέχρι τοῦ μικροῦ διάστημα ἐκτεθέν. ¶ Σπιθίας, σανίδες νεώς.

Σ πίκανον, σπάνιον. ¶ Σπίλα. χορδαὶ δὲ ἐντέρων.

Σ πιλάδες, αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι.

Σ πίλαξ, μώλος ὁ πλατανώδης. ¶ Σπίλοι, αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλῖδες. ¶ Σπίλον, παρνασίαν ἴσον ὀμφαλῇ. οὐκ εὖ. σπιλάδες γὰρ πέτραι. ¶ Σπῖλος, ῥύπος ἱματίου. ¶ Σπίλος, πρῖνος, κηλὶς πέτρα περιώδης. χοιράς. γῆ κεραμική. ¶ Σπίλον, συμπεφυκὸς λεῖον. ¶ Σπίλων, τραχεῖς τόποι. ¶ Σπιλῶσαι, ῥυπῶσαι. ¶ Σπίνα. ὁ σπῖνος. ¶ Σπινδῆρα, ἄροτρον. ¶ Σπίνθος, ἀρότρου. ἀπόλλων.

Σ πινθῆρες. ἀποβολαὶ πυρός. ¶ Σπινθία, εἶδος ὀρνιθαρίων, σπῖνοι. ¶ Σπείσονται, ζῶνται.

Σ πλάγχνα, ἢ παρέγκατα, καὶ τὰ ἔνδον τῶν ζώων.

Σ πλαγχνός. μεμιασμένος. ¶ Σπλεκοῦν, πλησιάζειν. συνουσιάζειν περαίνειν. ¶ Σπληδός, σποδὸς λεπτὴ κόνις. ¶ Σπλῆνες, οἱ ὑπὸ τῶν λέβητι ἑλικῶν καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια.

Σ πόγγια, σπογγώδη. ¶ Σπόγγος, σπογγίον. ¶ Σπουδὴν σπουδὴν συγγίνεσθαι. ¶ Σποδεῖσθαι, πορνεύεσθαι. ¶ Σποδέοντο, ἐμάχοντο ἐτύπτοντο.

Σ ποδός, κόνις σποδός. ¶ Σποδὸς λαύρα, ἡ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα, ἢ ἐν ταῖς ὁδοῖς τριβομένη. ¶ Σποδήσω, ὀπτήσω, φλέξω. ¶ Σποδός, κόνις τέφρα, ἀφόδευμα. ¶ Σποδούμενος, τυπτόμενος, καὶ τὰ ὅμοια.

Σ πολάς, χιτωνίσκος βαθύς, σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. ¶ Σπόλια, τὰ παρατιλλόμενα ἔρια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων. ¶ Σπολεῖσα, σταλεῖσα.

Σ πόμενοι, μετελθόντων. ¶ Σπονδαί, εὐχαί συνθῆκαι. ¶ Σπονδεῖον. ἀγγεῖον ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον. λοιβεῖον ἐν ᾧ ἔλαιον. ¶ Σπονδή, ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς θυσίαις οἶνος συνθήκη ὅρκος.

Σ πονδεῖα, ἀγγεῖα, δι' ὧν σπένδουσι. σπόνδικες οἱ τὰς σπονδὰς χεόντων. ¶ Σπονδύλη, ἡ γαλῆ παρ' Ἀττικοῖς. ¶ Σπόσια, πέμμα. ὅ τινες στατίας.

Σ πράδην, ἐσπαρμένως ἢ ἐν διαφόροις. ¶ Σπορεύς σπορεύς. ¶ Σποργαί, ἐρεθισμοί, εἰς τὸ τεκεῖν.

Σ πρίθυγγες, αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες.

Σ πυρθύγγια, τρίβαλα τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν, ἅ τινες σπυρίδας καλοῦσιν. ¶ Σπυρτία, ἑορτὴ ἀγομένη.

Σ πόρρυλον, τόκον. ¶ Σπούδαξ, ἀλεκτρίβανος.

Σ πουδαρχαιρεσίαι. οἱ περὶ τὰ ἀρχαιρέσια σπουδάζοντες.

Σ πουδαρχίαι, κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες.

Σ πούσμα, σπουδή, σπούδασμα. ¶ Σπουδή, ὁ συνήθης ἡμῖν σπουδή, οἷον ἀνάβαινε μετὰ τάχους.

Σ πύγγας, ὄρνις. ¶ Σπυρθίς, σπυρθίζειν. σπᾶσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, πυραδίζειν καὶ σφύζειν.

Σ πυρίς, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος. ¶ Σπυρίχνιον, πλεκτόν τι δὲ ὀσυΐνων. ¶ Σπύραθοι, τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος. ¶ Σπυρροῖς, πυρροῦς.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ταβαλοκόμαν, ὁλοκόμιον. ¶ Σταβατῖναι

Σ κωπιῶμεν. ¶ Σταβείς, κοπιῶν.

¶ Σταβόλιχον, ἔυστραβον. ¶ Στάγην, κάρδοπον. ¶ Σταγόνες, ῥανίδες. θυγατέρες.

Σ ταγρόν. ξηρόν, θερμόν, ἀ. μαῖον. ¶ Στακτὸν ἐν τοῖς μεταλλικοῖς, τὸ καθαρὸν σιδήρεον, ὃ καὶ στομωθάλπον τὸ διαιροῦντα ταῦτα καλοῦσιν. ¶ Σταδαῖα, ἑστηκότα ὄρθια. ¶ Σταδαῖον, μέλος τὸ πεζόν.

Σ τάδιον, γυμνάσιον, καὶ τόπος μέγας ἁπλοῦς καὶ ὁμαλός, ἢ μέτρον χωρίου. ¶ Στάζει, ῥέει.

Σ ταδία, ἡ λυχνία. ¶ Σταδίη, ἡ συστάδην καὶ ἐκ χειρὸς μάχη, ἡ ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ διαδρομῆς. ¶ Σταδιανόν, παρὰ Δίωνι, πολίτην. ¶ Στάδιον. τέλειον, βραβεῖον ἐπινίκιος δόξα. ¶ Στάδιος χιτών, στατὸς θώραξ. ¶ Σταθεύ, μένος, τεκμαιρόμενος συλλογιζόμενος, στοχαζόμενος. ¶ Σταθερόν, βέβαιον, ἰσχυρὸν ἑδραῖον. ἄλλοι δὲ τὸ ὑποστατικόν. οἱ δὲ μεσημβρινόν, ἢ ἑστηκός. ἔνιοι, θερμόν. καθαρόν, γαληνόν, εὔδιον.

Σ ταθερήν, τὴν μεσημβρινὴν ὥραν τὴν θερμὴν ὡς Πλάτων. ¶ Σταθεύειν, πυροῦσθαι.

Σ ταθεῦσαι, τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιαίνειν κρέας καὶ τὸ ὀπτῆσαι. ¶ Σταθευτός, πεφλογισμένος ἠρέμα.

Σ ταθμά, θύρετρα, τάλαντα. ¶ Σταθμίαι, φλιαί.

Σ τάθμη, σπάρτος. ἐν ᾗ ἀπευθύνουσιν οἱ τέκτονες, ὅθεν καὶ σταθμήσασθαι τὸ ἀπευθῦναι λέγεται, ἢ κανών. καὶ τὸ ἐν τῷ διαβήματι μολυβδοῦν σκεῦος, καὶ ξύλον ναυπηγήσιμον. ¶ Σταθμηλάται, ὁδεύονται νεῶν.

Σ ταθμήσαις, ἐν ζυγῷ στήσας. ¶ Σταθμία. ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. ¶ Σταθμήσασθαι, συμβαλεῖν εἰκάσαι.

Σ ταθμοί. ἐπαύλεις. ὅπου ἵστανται ἵπποι καὶ βόες καὶ

ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν. ¶ Σεοῦται, φεύγει, διώκεται.
Σ ορισμὸς, τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ἤγουν ἐλλωνί
ζειν. ¶ Σορέλλη, σκῶμμά τι ἐπιχαιρεκακίας εἰς
τοὺς γέροντας ἀπὸ τῆς σοροῦ.
Σ ορεύει, συνάγει. ¶ Σόος, πυρός. ¶ Σωρηδόν, ὁ
μοῦ. πλὰ τὸν σωρόν. ¶ Σόρνιξα, εὔζωμον.
Σ ορόα, πχλινούρου εἶδος. ¶ Σορὸς, μνῆμα θήκη.
Σ ορωνὶς, ἐλάτη παλαιά. ¶ Σόατος, ἡ διόπτρα, καὶ
τὸ σπιδαῖον διάστημα. ¶ Σοῦ. ἴε, τρέχε, ὅρμα.
Σ ουδάριον, ἐργαλοθήκη. ¶ Σούκινος, ὁ εὐνοῦχος.
Σ οῦκλαι, φοινικοβάλανοι. ¶ Σουκοβάλανος, τὸ αὐ
τὸ φοίνικες. ¶ * Σουλαλ, πολιέχεσθε. ¶ Σόον;
σῶον. ὑγιές. ¶ Σούμωρος, κεχορτασμένος πλήρης.
Σ ουνεπῆσθαι, συνακολουθῆσαι. ¶ Σουνιεὺς, σουνιεῦσ.
δῆμος. ¶ Σούνιον, ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς.
Σ οῦσις, ἡ πόρευσις. ἄλλοι δὲ οὖσ. ὁ δρόμος. ¶ Σοῦσθαι
εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι. ¶ Σοῦσθε, ἴτε, ὁρμᾶτε.
Σ ούσινον, τὸ ἐκ κρίνου μῦρον. ¶ Σοῦσο ἴθι ὅρμα.
Σ οῦσο, ἔρχου πορεύου. ¶ Σοῦται, ἔρχεται πορεύε
ται διώκεται, σώζεται. ¶ Σοφία, πᾶσα τέχνη,
καὶ ἐπιστήμη. ¶ Σουφείρ, χώρα ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι
λίθοι καὶ ὁ χρυσὸς ἐν ἰνδίᾳ. ¶ Σοφίης. τῆς περὶ
τὴν τέχνην χολῆς. ¶ Σοφίζεται, σοφόν τι λέγει,
καὶ παρακρούεται λόγῳ. ¶ Σοφιστὴν, πᾶσαν τέ
χνην σοφίας ἔλεγον οἱ σοφισταὶ, διὰ τοὺς μουσικὴν
διατρίβοντας. καὶ διὰ μετὰ κιθάρας ᾄδοντας.
Σ οφιστὴς, ἀπατεὼν, διδάσκαλος πανοῦργος.
Σ οφὸς, φρόνιμος. φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικός. καὶ ὁ
τῶν θείων ἔμπειρος. ¶ Σοφῶς, εὐτάκτως, κα
λῶς. ¶ Σοώμην, ὁρμώμην.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Πᾶ, φλοιὸς ῥίζης, ἡ ἐρυθρόδανον, ἢ τὸ φυτὸν
Σ τοῦ φοίνικος, καὶ ὄργανον μουσικόν.
Σπάλακες, κύνες. ¶ Σπαδαχὴν, σπαράττει.
Σ πάδιον, τὸ στάδιον. ¶ Σπάδωνα, τὸ σπάσμα, ὁ τὸν
εὐνοῦχον. ¶ Σπάδων, ὁ εὐνοῦχος.
Σ πάζει, σκύζει ἀχαιοί. ¶ Σπαθᾷ, τρυφᾷ, ἀναλί
σκει, ἀσώτως καὶ ἀφειδῶς ἀλαζονεύεται. ¶ Σπά
θη, μάχαιρα, ξίφος. ¶ Σπαθᾶν, τὸ ὀρθὸν ὑφε*
σπάθῃ κεκρουμένον οὐ κτένει. ¶ Σπάθημα, πύκνω
μα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὑφη.
Σ παθητὴν, γυναικεῖον. ¶ Σπαθίζεσθαι, μύρῳ
ἀλείφεσθαι. ¶ Σπαθίνης, τῶν ἐλάφων τὶς οὕ
τω καλεῖται. ἡ ἡλικίαν ἐλάφου.
Σ παθὲς, ἱμάτιον σπάθῃ ὑφασμένον. ¶ Σπαθί
σματα τὰ σπαδωνίσματα. ¶ Σπαθῶσι, σκορπί
ζουσιν. ¶ Σπαίρει, ἅλλεται, σκιρτᾷ, πηδᾷ.
Σ καρπίζει. ψυχαγωγεῖ. ¶ Σπαιρόντων, τὴν ψυχὴν
ἐκπνεόντων. ¶ Σπάκα, κύνα, ἡ σφίγξ.
Σ πάλαξ ἡ ἀσπάλαξ εἶδος ἀρουραίου μυὸς ἐκ γενετῆς
τυφλοῦ καὶ ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες. ¶ Σπαλα
κία, νόσος ἡ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πήρωσις.
Σ παράσιον, ὄρνεον ἐμφερὲς στρουθῷ, ἔνιοι σκίψ.
Σ πάλαθρον, σκάλευθρον. ¶ Σπαλύσσεται, σπα

ράσσεται, ταράσσεται. ¶ Σπάρνακα, δρέγανον.
Σ πανίαν, τὴν σπανιότητα, ὡς ὁσίαν τὴν ὁσιότητα.
Σ πανίζεται, σκορπίζεται ἀπορεῖ. ¶ Σπάνιον, ἀραι
όν. ¶ Σπανόν. τίμιον, πολλοῦ ἄξιον ὄν.
Σ παραβάραι, οἱ γερροφόροι. ¶ Σπαραασόμεθα, ξεό
μεθα, παραττόμεθα. ¶ Σπαράγμασι, ξεσμοῖς τρα
χέσι, ἀποβολαῖς, λαρμοῖς. ¶ Σπάργαι, ὀργαί.
ὁρμαί. ¶ Σπαργᾶν, ὅτε οἱ μαστοὶ πλήρεις ὦσι γά
λακτος. ¶ Σπάργανα, δεσμὰ ῥάκκη. ¶ Σπαρ
γάνοις, δεσμοῖς ῥάκεσι. ¶ Σπαργῶσι, πλημμυροῦ
σιν ἀποστάζουσιν. ¶ Σπαργῶν, ὁ πλήρης καὶ δεόμε
νος ἐκκρίσεως. ¶ Σπαρνὰς, σπανίοις, ἀραιάς.
διεσπαρμένας. ¶ Σπάρνιοι, ἐνθαλάττιοι πέτραι.
Σ παρνὸν, σπάνιον, ὀλίγον. ¶ Σπαρνόπολιος, ὀλιγο
πόλιος. ¶ Σπάρξαι, σπαργανῶσαι, σπαράξαι.
Σ πάρτα, σχοινία, ῥάμματα. ¶ Σπαρτίου, ῥάμματος.
Σ πάρτη, πόλις ἡ στάθμη τεκτονική. ¶ Σπαρτωλὸς,
πόλις. ¶ Σπασμός. ἡ παλίρροια καὶ τὸ πάθος.
Σ πασάμενος, ἑλκύσας. ¶ Σπάσαι τὸ εἰλκυσεν ὄγκω
σιν. ¶ Σπασόμεθα, ἀγρευσόμεθα, ἑλκύσομεν.
Σ πατάγγαι, οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι.
Σ παταγγίζειν, ταράσσειν. ¶ Σπαταλᾷ, τρυφᾷ.
Σ παταλᾶς, μαστιγωτίας. ¶ Σπατείων, δερματίνων.
Σ πατίακτον. διεσπασμένον καὶ εὔχροον. ¶ Σπατί
ζει τῶν σπατίων ἕλκει. τῶν δερμάτων, τῶν τιτθῶν.
Σ πατίλουροι, οἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν σπατίλην ἐκτιθέν
τες. ¶ Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. ¶ Σπά
τος, δέρμα σκύτος. ¶ Σπαύονθες, σαλαμίνιοι.
Σ πιλὰς, πέτρα. ¶ Σπεῖμα, σχοινίον. ¶ Σπινθὴρ,
ἀκοντισμὸς, πυρὸς ἀποβολαί. ¶ Σπείσομεν, πορευ
θῶμεν. ἀκολουθήσωμεν. ¶ Σπεῖό μοι, ἐπακολού
θησον, σύνελθέ μοι. ¶ Σπεῖον, σπήλαιον, σπύλαιο
νες, οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι, καὶ τῆς νεὼς σκεῦός τι,
καὶ σύστρεμμα ἐκ σχοινίου. ὁ ῥάκκη καὶ ἱμάτια καὶ ἱστία
ἄλλοι εἶδος ἱματίου εὐμεγέθους γυναικείου.
Σ πεῖραι, σειραί, δράγματα, ἕλικες, καὶ τὰ μαλάγμα
τα τῶν νεῶν. ¶ Σπείραμα, πλῆθος.
Σ πεῖρα, πλῆθος στράτευμα, τάγματα, ἡ συστροφαί.
Σ πείραισι ταῖς ἑλιγαῖς τοῦ ὄφεως. ¶ Σπεῖρον, τὸ κα
λὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥακκώδες. ¶ Σπεῖσαι. ἐκχέ
σαι, προσενέγκαι, θῦσαι θεῷ. ¶ Σπέλεκτος, πελε
κάν. ¶ Σπελλάμεναι, σπιλάσθαι. ¶ Σπέληξι,
σπελέθοις. ¶ Σπένδαμνον, ξύλον. ¶ Σπένδε
σθαι, θυσιάζεσθαι. ¶ Σπένδεται, θύεται,
Σ πένδομαι, θύομαι. Σπενδόμενος, ἀνατιθεὶς τῷ
θεῷ. ¶ Σπέος, σπήλαιον, ἄντρον. ¶ Σπεργανῶ
σαι, σπαράξαι. ¶ Σπέρχων. ἐρρωμένως.
Σ πέργουλος. ὀρνιθάριον ἄγριον. ¶ Σπέργυς, πρέσβυς.
Σ περμολὼν, ἔλικος πολυπλοκή.
Σ πέρμα πυρὸς, τὸ ἡμίκαυστον ξύλον, ὃ αὐτὸ τὸ πῦρ, ἢ
βραχύ τι τοῦ πυρὸς, ὁ τὴν λαμπάδα, ἢ σπινθῆρα.
Σ περματίας, ὁ μέγας σικυός. ¶ Σπερμολόγος, φλύ
αρος, καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. καὶ κολοιώδες
ζῶον. ¶ Σπερμονόμος, τὰ αὐτά. ¶ Σπέρξο
μαι, ὀργισθήσομαι. ¶ Σπέρχειν, σπεύδειν. θυμοῦσθαι.
ἀπειλεῖν. διώκειν. ¶ Σπέρχει. σπουδάζει σπεύ

ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος, ἢ ἀκάνθης εἶδος, ἢ ξυσμὰ πέτρα, ὃ σκέλλω. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ.

Σ κώλοψ, ξύλον ὠξυμμένον, ἢ ἄκανθα. ¶ Σκώμματα, λοιδορήματα πλὴν τῆς χάριν. ¶ Σκωρυφίαν, τὸ σκάνδαλον ἐμμηνῖν. ἐν δὲ τελεκᾶσι τὰ ὀσκώδη χρεία. ¶ Σκῶπες, εἶδος ὀρνέων, οἳ καὶ κολοιοὶ καὶ εἶδος ὀρχήσεως. ¶ Σκῶμμα, εἶδος κουρᾶς ἢ λοιδορίας. ¶ Σκωπευμάτων σχῆμα ἐπὶ χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης, ὥσπερ ἀποσκοπούντων.

Σ κώπτει, γελοιάζει, παίζει, ληρεῖ. ¶ Σκορίδες, γραῖες. ¶ Σκωρία, ἡ γαιώδης ἐν ὑποστάθμῃ.

Σ κῶψαι, μέμψαι.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Σ Μᾶν, σμήχειν. ¶ Σμαραγεῖ, ἠχεῖ, ψοφεῖ. ¶ Σμαραγήσει, ἠχήσει, ψοφήσει. ¶ Σμαράγνα, μάστιξ, ῥάβδος, καὶ χωρὶς τοῦ σ.

Σ μάραγδον, στρουθίον. ¶ Σμαραγδοπῶλαι, οἱ τοὺς στρουθοὺς πωλοῦντες. ¶ Σμαρίδες, γραῖες, καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἄριστα. οἱ δὲ τὰς μαινίδας.

Σ μαρηκὸν, καθαρὸν, βρωτικὸν δριμύ. ¶ Σμερδαλέον, φοβερὸν καταπληκτικόν. ¶ Σμερδνὸν, δεινὸν καταπληκτικὸν, πολεμικὸν, σκυθρωπόν.

Σ μέρδνος, λῆμα, ῥώμη, δύναμις, ὅρμημα. ¶ Σμέρδος, ἰχθύος εἶδος. ¶ Σμηκτικὸν, τῆλις ἡ θέρμη.

Σ μηκρὸν, καθαρὸν δριμύ. ¶ Σμῆλαι, ῥῖψαι.

Σ μηλακεῖ, φωνεῖ. ¶ Σμῆναι, τῶν μελισσῶν οἱ κηροδόχοι. ἤτοι αἱ θῆκαι. ¶ Σμηνίον, ὁ πρόπολος.

Σ μηνοκόμος, μελισσουργός. ¶ Σμῆνος, τὸ μελισσῶν καὶ σφηκῶν ἄθροισμα. τὰ δὲ ἀγγεῖα σμήνη.

Σ μηρία, κισσὸς χαλκιδεῖς. ¶ Σμήριγγες, πλεκταὶ σειραὶ βόστρυχοι. καὶ τῶν κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς καὶ τοῖς αὐχέσιν ὀρθαὶ τρίχες. ¶ Σμῆριξ, πόα. καὶ εἶδος ἀκάνθης. ¶ Σμήρινθος, ὄρνις ποιός. ¶ Σμήρινθοι, σπάρτα σχοινία. ¶ Σμῆσον, τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος.

Σ μήχει, τρίβει, καθαίρει. ¶ Σμῆχε, τὸ στλεγγίον.

Σ μικρίζεσθαι, διαιτᾶσθαι.

Σ μικρὸν, μικρὸν, ἢ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον, ἐλάττω ὅμοιον.

Σ μιλακτεῖ, φωνὴν ἀποτελεῖ. ¶ Σμίλαξ, κιττώδες φυτὸν ἑλισσόμενον. ἕρπει δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ ὕψος καὶ λεπτοὺς ἀνίησι κλῶνας καὶ τῶν ἐγγὺς ἑστηκότων κατα δράσσεται φυτῶν, ὡς καταπνίγεσθαι ὑπ' αὐτοῦ.

Σ μιλεύματα, διαλύμματα. ¶ Σμίλος, δένδρον, οἱ δὲ, πρῖνος ἄλλοι σμίλακα, ᾗ στεφανοῦνται.

Σ μινδύρεια, εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων.

Σ μίνθα, ὁ καρικίδιος μῦς. ¶ Σμινθεὺς, ὁ ἐν τῇ Σμίνθῃ τιμώμενος, λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων.

Σ μίνθος, μῦς. καὶ ὁ Ἀπόλλων δὲ Σμινθεὺς διὰ τὸ ἐπὶ μυωπίας φασὶ βεβηκέναι. ¶ Σμινθοῦροι, τὰς οὐρὰς οἱ σαίνοντες. μίντα, παλίουρος.

Σ μινύη, σκαφίδιον ἄκελλον. ¶ Σμινύης, σμινύη.

Σ μιρεὺς, μέτρον οἰνικὸν εἰς πεντάπλιν λιβύης.

Σ μιρὶς, ἄμμου εἶδος, ᾧ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λίθων καὶ δένδρων. ¶ Σμῦς, μῦς. ¶ Σμογερὸν, σκληρὸν, ἐπίβουλον, μοχθηρόν. ¶ Σμοιὸς, χαλεπὸς, φοβερὸς, στυγνός. ¶ Σμοιῷ προσώπῳ φοβερῷ, ἢ στυγνῷ, σκυθρωπῷ. ¶ Σμοκορδοῦν, τὸ σχηματίζεσθαι τὰς γυναῖκας. ¶ Σμοκόρδεις, οἱ τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας. ¶ Σμορδοῦν, συνουσιάζειν.

Σ μορδυνεῖς ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων ὡς ποσθωνεύς. ¶ Σμυγερὸν, ἐπίπονον, ὀικτρόν, μοχθηρὸν, πονηρὸν, ἐπίβουλον, αἰσχρὸν, χαλεπόν.

Σ μυγερῶς, ἐπιπόνως. ¶ Σμύδρος, διάπυρος σίδηρος.

Σ μυκτὴρ, ὁ μυκτήρ. ¶ Σμυλίχη, τοῦ ζυγοῦ τὸ τρῆμα, ἐν ᾧ ὁ ἱστοβοεὺς καθήρμοσται. ¶ Σμύλλα, σκύρα.

Σ μυνδρίδια, ὑποδήματα ἀπὸ σκυτέως τινὸς σμινδυρίδου, ἢ τὰ πολυτελῆ ἀπὸ σμινδυρίδου.

Σ μύξαι, φλέξαι, ἐμπρῆσαι, μαράναι. ¶ Σμυὸς, σκυθρωπός. ¶ Σμυρναῖος, ἀπὸ σμύρνης. ¶ Σμύρνιον, τὸ ἱπποσελίνου ὁ καρπὸς καὶ αὐτὸ ἡ βοτάνη.

Σ μύρνος, ὁ ἄρσην ἰχθῦς, καὶ ἡ θήλεια σμύραινα.

Σ μυρτὴ, σμυρτός. ¶ Σμῦς, ὁ μῦς. ¶ Σμύσεται, ἀπομύσεται. ¶ Σμυσία, ὁ πρόπολος Λυσικράτη.

Σ μύχοιμι, ἀφανίζοιμι, κατακαίοιμι, φθείροιμι, τρύχοιμι.

Σ μύχει, φθείρει, τρύχει. ¶ Σμώγη, ῥανὶς τὸ τυχὸν. ἀμειβείας βουλεύσασθον. ¶ Σμώδιγγες, μώλωπες, τραύματα. ¶ Σμῶδιγξ, ὕφαιμος μώλωψ ὁ ἐπὶ πληγῆς τύπος. ¶ Σμῶδιξ, μώλωψ τὸ ἀπὸ πληγῆς οἴδημα, φλὲψ φλεκτίς. ¶ Σμώμενος, σμυχόμενος. ¶ Σμῶς, ἡ ἀνέμου πνοή. ¶ Σμωθίοντα, τὰ παρασόμενα, ζέοντα. πομφόλυγας ποιοῦντα.

Σ μωχεῖν, ἐνδρυγεῖν μετὰ σπουδῆς.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Σ Οάνα, ἀξίνη πάθιοι. ¶ Σοβάδες, ὑπερήφανοι, ἄστατοι μαινόμεναι ἢ μιαινόμεναι. ¶ Σοβαρεύεσθαι διαπιπτὴλως ἔξω τοῦ δέοντος.

Σ οβδεύεται, ἐπαίρεται. ¶ Σοβαρητικὴν, σφοδράν.

Σ οβαρὸς, ὑπερήφανος, αὐθάδης σεμνὸς, ἀπὸ τοῦ σέβας ἢ συβαρὸς καὶ πλούσιος ἀπὸ συβαριτῶν.

Σ οβεῖν, διώκειν τρέχειν, ἀπολαύειν. ¶ Σοβεῖται, διώκεται. ¶ Σοβῶν, τῶν σοφῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ σοβεῖν.

Σ όδμα, πύρωσις, τύφλωσις, ὁ στέρωσις ἢ στῶσις σιωπὴ, ὁμοίωμα, ἔκκλισις καὶ θεμέλιος. ¶ Σόγχος, λάχανον ἄγριον. ¶ Σοιδηνύδεις, βάκχαι. διὰ τὸ σοβεῖσθαι ἐν τῷ βακχεύειν, σόος γὰρ ἡ ὁρμὴ καὶ φορά.

Σ οίθος, ψίθυρος, ἀλαζὼν, διάβολος. ¶ Σοικίδες, κώνωπες. ¶ Σοῖο, τοῦ σοῦ. ¶ Σοῖσι, τοῖς σοῖς.

Σ οἱ πάντες μαχόμεθα, διὰ σὲ πάντες μαχόμεθα.

Σ όεις, σώζεις. ¶ Σόλοι, πόλις. ¶ Σοκᾶ, βροχίζει, ὀχλεύει. ¶ Σολοικίζει, βαρβαρίζει. ¶ Σολοικισμὸς, ὅτε τὶς ἀτέχνως διαλέγεται. ¶ Σόλοικον, τὸ ἀμαθές. ¶ Σόλοικος, ἐπισεσυρμένος, ἀδιάφορος.

Σ ολοιτύπος, μυδροκτύπος ἐπὶ χαλκός τις ἐν κύπρῳ.

Σ όλον, αὐτοχώνευτον δίσκον, ὁ σιδηροῦν, ἢ κεχωνευμένον.

Σ όλον, δίσκον. ¶ Σολουντὶς, ἄκρα ἐπὶ λιβύης.

Σ ολύμοισιν, ἔθνη σκυθῶν. ¶ Σομφὸν, χαῦνον.

Σ ομφαλίς, αἱ χαυνότεραι τῶν αἰγιαλῶν.

Σ οναρὸν, ῥώμαλέον. ¶ Σόοι, σωτήριοι. ὑγιεῖς ὁλόκληροι, σωζόμενοι. ¶ Σόος, σῶος καὶ τὰ ὅμοια. καὶ

Σ κόρθοι, τόρνοι, σκορθοβροί. ℂ Σκόρνες, κόρνος μυρσίνη τὸ φυτόν. ℂ Σκορόβυλος, κάνθαρος.

Σ κοροδῶν, τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται. διὸ καὶ ὀξυτόνως. ℂ Σκοροδίσαι, τὸ πρὸ τῆς μάχης σκοροδοῖς ἀνατρίψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. ℂ Σκοροδοῦν, συνουσιάζειν. ℂ Σκορπίος, τὸ ἄστρον, καὶ τὸ χερσαῖον ἑρπετὸν, καὶ θαλάσσιος ἰχθῦς. καὶ πεῖρα ἣν ἔνιοι σκορπίουρον. ℂ Σκορπίος, ὀκτάπους, παροιμία σκορπίον ὀκτάπουν ἐγείρεις. ℂ Σκορπιοῦται, ἀγριαίνεται, ἐρεθίζεται. ℂ Σκορπιοῦ, ὡς τὸ θηρίον βαχύνου ὀργίζου. ℂ Σκότεον, ὅταν συσκιάσῃ ἡ σκοτία. ℂ Σκοτεινία, ζόφος ἀχαιοί.

Σ κοτίας, δραπέτης. ℂ Σκοτεύει, δραπετεύει.

Σ κότιον, λαθραῖον. ℂ Σκοτία, μέρος τι παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσκεχρωσμένον τεῖχος καὶ ἀφροδίτης σκοτίας ἱερὸν κατ' αἴγυπτον.

Σ κότιος, νόθος, ὁ λάθρα γεννηθεὶς τῶν γονέων τὰ κόρης τοὺς γὰρ μὴ ἐκ φανερᾶς λαθραίας δὲ μίξεως γεγονότας, σκοτίους ἐκάλουν ἔνιοι παρθενίους, ἄλλοι κρηναίους καθάπερ μαρσύας ἐν τῇ ἰόλῃ. ℂ Σκοτοδινιᾷ, σκοτοῦται. ℂ Σκοτοδινιάσας, μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφεὶς, ὅ ἐστιν ἰλιγγιάσας.

Σ κοτόβορον, συννεφὲς, σκοτεινόν. ℂ Σκοτόμαινα, ἀττικὸν τὸ οὕτω λέγειν. ℂ Σκοτομήνη, βαρεῖα νὺξ ἢ ἀσέληνος. ℂ Σκοτομηνία, σκότος σελήνης.

Σ κοτομήνιος, ἀσέληνος νύξ. ℂ Σκότος, ὄλεθρος, θάνατος. ℂ Σκότος ὄσσε κάλυψε. θάνατος κατέσχεν.

Σ κοῦλαι, κνῆσαι. ℂ Σκύβα, λάχανον ἢ λαψάνη. τινὲς δὲ σκοῦβα. ℂ Σκύβαλα, κόπρος. ℂ Σκυβαλίζεται, ἐξουθενεῖται, περιρρίπτεται, ἀποδοκιμάζεται.

Σ κυβαλισμὸς, ἐκφαύλισμα, καὶ τὸ ἀδόκιμον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τουτέστιν ἀχύρων.

Σ κυδάσκια, εὔκλος. ℂ Σκυδίζει, λακτίζει.

Σ κυδικαί. πολέμων παρὰ ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησὶ ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέραν, σκυδικὰς λευκὰς ἢ μαθαλήτινας. ℂ Σκυδμαίνειν, σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι. ℂ Σκύδμαινος, σκυθρωπός. ℂ Σκύδμαινε, ὀργίζου. ℂ Σκύζει. λυπεῖ, ὀργίζεται. ℂ Σκυθῆσθαι, χολοῦσθαι, θυμοῦσθαι, σκυθρωπάζειν. ℂ Σκύζης, παρὰ φιλητᾷ, παύσαισθε τὸ σκύζης, ἀντὶ τοῦ * κάπρας.

Σ κυζομένη, λυπουμένη ὀργιζομένη. ℂ Σκύζουσιν, ἡσυχῇ ὑποφθέγγονται ὥσπερ κύνες. ℂ Σκύθαι, οὕτω τὶ τῶν γελοίων ἐλέγετο. ℂ Σκύθης ὄνειον δεῖται, παροιμία ἐπὶ τῶν σκιζομένων, τινὲς δὲ βδελυττομένων τοῦ λόγῳ ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς σκύθην παρόντα. ℂ Σκυθίας, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ δοῦλος. ℂ Σκυθικά, ὑποδήματα ποιά. ℂ Σκυθικὸν ξύλον, τὴν δάπυρον, ἔνιοι τὴν θαψίαν. ℂ Σκυθικὸς, κρατῖνος σκυθικὸν ἔφη τὸν ἱππόνικον, διὰ τὸ πυρρὸν εἶναι. καὶ ὡς ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ βάπτουσι τὰ ἔρια. ℂ Σκυθισὶ χειρόμακτρον, οἱ σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολεμίων τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἦσαν, ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. ℂ Σκυθράζει, σκυθρωπάζει.

Σ κύθραξ, μεῖραξ ἔφηβος, ℂ Σκυθρὸς, στυγνὸς τὰς ὄψεις, χαλεπὸς, ὠμὸς, σκυθρωπός. ℂ Σκυθῶν ἐρημία. παροιμία ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ ἐφέσου σκυθῶν διασωθῆναι. φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες κατὰ γνώμην ἀπῆλθον. τίθεται γοῦν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπότινων. ℂ Σκύλα, αἰχμαλωσία. ℂ Σκυλαίας, τὰ σκῦλα καὶ λάφυρα, οἱ δὲ τὰς πανοπλίας.

Σ κύλαξ, σχῆμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων

Σ κυλεύσας, αἰχμαλωτεύσας.

Σ κυλλεῖν, τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν. ℂ Σκυλλανὶς, ἡ πολεμική. ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν. ℂ Σκυλλὶς, κλημα τίς. ℂ Σκύλλον, τὴν κύνα λέγουσιν. ℂ Σκυλῆναι ξηρανθῆναι. ℂ Σκυλοδέψιος, ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων

Σ κύλος. ἐνώχλει. ℂ Σκύλον, δέρμα κώδιον, οἱ δὲ ῥάκκος, ἢ τριβώνιον, ἢ δέρμα ἄρκτου τὸ τοῦ κασανίου κάλυμμα. ℂ Σκυλμανεῖς, θυμωθῇς. ℂ Σκύλσις, θυμὸς, σάλος, ταραχή. ℂ Σκύμνος, ὁ σκύλαξ τοῦ λέοντος.

Σ κύμνοις, ἐκγόνοις λεόντων καὶ ἄλλων ζώων.

Σ κωίζει, λακτίζει. ℂ Σκυξιφὸν, σκυφόν.

Σ κύρβια, κρόμμυα. ℂ Σκυρθαλιὰς, θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι, διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας. ℂ Σκυρθάλιος, νεανίσκος. ℂ Σκυρθάλια, μειράκια ἔφηβοι. ℂ Σκυρία δίκη, ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶ ἡ θησέως καλεῖται τελευτή. φυγόντα γὰρ αὐτὸν εἰς σκῦρον, ἐκεῖ κατακρημνισθῆναί φασιν.

Σ κῦρος, πόλις. καὶ νῆσος. ἢ λατύπη. ℂ Σκῦρος ἀργιλίθος. λυσίμαχος τὴν λατύπην. ℂ Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσιν. ℂ Σκυρωτὴ ὁδὸς, ἡ ἀπόκροτος.

Σ κυταλίν, βάχηλον, σκελοί. ℂ Σκυτάλαι, βακτηρίαι αἱ ἱππικαὶ ἴλαι καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλια, λῶροι πίνακες ἐφ' οἷς ἡ δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα, ἢ θύλακες δερμάτινοι.

Σ κυτάλη λακωνική. ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται. ἔθος δὲ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρῆσθαι ταῖς σκυτάλαις ἀντὶ τῶν παρ' ἕλλησι γραμματείων καὶ βιβλίων.

Σ κυτάλια, αὐλίδια περιστρώματα καὶ τὸ ῥάβδωμα.

Σ κυταυλίδα. αὐλοποιόν. ℂ Σκυταλίδες, εἶδος καρίδων. ℂ Σκυταλουμένη, ξύλῳ τυπτομένη.

Σ κυτεὺς, σαγγάρειος, καὶ καλισμεῖος. ℂ Σκύτη, κεφαλή. ℂ Σκυτίζει, σπαράττει. ℂ Σκυτίνη ἐπικουρία. ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων.

Σ κυτίνων. καθημένων. διεζωσμένοι εἰσὶν σκευοὶ κωμικοὶ ὑποκεῖται. οἱ δὲ αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν, αὐτότερα τῶν ἰσχίων καὶ τῶν αἰδοίων περικείμενοι.

Σ κυροδέψης, δερμαρμαλάκτης. ℂ Σκύτος, τὸ δέρμα. ℂ Σκυρτόμος, λωροτόμος. ℂ Σκυτεὺς, σκυρράφος. ℂ Σκυφοκώνακρος, ἐπίχαρμος, ἐν τοῖς μυσὶ τοῖς σκύφοις περιφορητόν. ℂ Σκύφος, εἶδος ποτηρίου, ἢ ἔκπωμα. ℂ Σκὼ, παιδίσκη.

Σ κῶλα, ξύλα, ὠξυμμένα. ℂ Σκώληξ, τὸ κυλιόμενον κῦμα. καὶ ἀπὸ τῆς ἅλω τὸ δινηθὲν καὶ συναχθὲν εἰς λικμητόν. ℂ Σκωληκίζονται, κινοῦνται ὡς οἱ σκώληκες. ℂ Σκωλοβάτης, ὄνομα θηρίου μικροῦ παλησίου ξεισύβης τὸ γενόμενον ἐν τῇ ἅλῳ καὶ τοῦ σίτῳ λυμαινόμενον. ℂ Σκώλοισι, δρεπάνοις διὰ τὴν σκολιότητα. ℂ Σκῶλος, ῥάβδος, σκάνδαλος, ἡ σκώληξ. οἱ δὲ σκόλοψ, ἡ ῥάβδος, ἡ ἀπόξυσμος πάσσαλος.

Σ κιμαλίσαι, καταδακτυλίσαι. ¶ Σκιμβάζει, χω
λεύει. ¶ Σκιμβασμὸς, φιλήματος εἶδος. ¶ Σκιμ
βάδες, ὕλη εὔθετος εἰς ῥίγων ἐπίθεσιν, σκέπης χάριν.
Σ κιμβόλος. ἠλίθιος. ¶ Σκιμβὸς, χωλός. ¶ Σκίμ
πολα. κράββατον. ¶ Σκιμπόδιον, εὐτελὲς κλινίδιον
μονοκοίτιον. ¶ Σκιμπόδων, κραββάτων. ¶ Σκίμ
ποις, κράββατος. ¶ Σκίμπτει, σκίμπτεται. χαλε
παίνει, ἐρείδεται, ἐπιπίπτει. ¶ Σκίμπτεσθαι, τὰ αὐτά.
Σ κίμψαι, ἐμπαγῆναι ἐκπλαγῆναι, ἐμπλασθῆναι.
Σ κιμπτεί, χαλεπαίνει, ἐρείδεται. ἐπιπίπτει.
Σ κίμπτεσθαι, τὰ αὐτά. ¶ Σκίμψαι, ἐμπαγῆναι,
ἐκπλαγῆναι. ¶ Σκιμφθῆ, ἐγγίσει προσπλάσει.
Σ κίμψαιρ ἐλάβοιτο. ¶ Σκίμψασθαι, ἐρείσασθαι,
πλῆξαι ἐκπλαγῆναι. ¶ Σκίνακες, ὑπὸ τῶν λακώνων.
Σ κινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ χινδάλομος.
ἄλλοι σκινδαλμός. Σκινδαρεύεσθαι, κακοσχολεύ
εσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμβαλίζεσθαι: ¶ Σκιν
δαρῆσαι, τὰ αὐτά. ¶ Σκινδάειος, ὄρχησις οὕτω
καλουμένη. ¶ Σκινδαρο·, προσηνώματα.
Σ κίνδαρος, ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα.
Σ κινθαρίζειν ἔνιοι σκαρίζειν, τὸ γὰρ ἀπὸ μέσῳ δακτύλῳ
τὸν μυκτῆρα παίειν δηλοῖ ὡς δίδυμος. ¶ Σκινθίζε
ται, λακτίζεται. ¶ Σκιοψία, σκιεπιδῆ. ¶ Σκιόειν
σκιοδρόμ μέλαν βαθύ. ¶ Σκιόεντα, σύσκια. σκοτει
νὰ ὑψηλά, ἢ τὰ μεγάλην σκι[illegible]ν [illegible]ιοῦντα. ¶ Σκίου
ρος, ζῶον ὃ καὶ ναμψίουρος, ἄλλοι ἵππουρος.
Σ κίπει. νύσσει, ¶ Σκιπὸς, σκνιφὸς ὁ μικρολόγος.
Σ κίπων, βακτηρία ῥάβδος. ¶ Σκίθαρκος, ἰχθὺς ὁ καὶ
τραχοῦρος. ¶ Σκίπωνι χειρὸς. βακτηρία χειρός.
Σ κιρρεῖται, σκίρρος ἐστὶν ἡ λατύπη. ¶ Σκιροφόρια. ὄνο
μα ἑορτῆς. ¶ Σκιρτᾷ, ἅλλεται. κινεῖται. ὀρχεῖται.
τρέχει, ἀναστρέφεται. ¶ Σκίρτησις. ἰσχὺς δύναμις ἢ
τὰ ὅμοια. ¶ Σκιρρωθῶσι, σκληρυνθῶσιν. ¶ Σκιρρῶσαι
σθαι, ἀποσκληροῦσθαι. ¶ Σκίταλοι, ἀπὸ τῶν ἀφροδι
σίων καὶ τῆς πρὸς νικίας τῆς νυκτερινῆς θεοὺς τινὰς ἐσχη
μάτισαν θεὸν δέ φησι πεπλάσθαι τὸν νόμον.
Σ κιτταῖαι, σκηναί. ¶ Σκιφίας, εἶδος ἰχθύος. ¶ Σκι
φίζει. ξιφίζει. ἔστι δὲ σχῆμα μαχαιρικῆς ὀρχήσεως.
Σ κιφίνιον, πλέγμα ἐκ φοίνικος. ¶ Σκίφος, ξίφος, οἱ
μὲν τὸ ἐγχειρίδιον, ἄλλοι ὑπὸ τοῦ αὐλίου. ¶ Σκιφυ
δρία, εἶδος κογχυλίου. ¶ Σκίψαι, ὀκλάσαι, ἀχαιοί.
Σ κληραγωγία, ἄσκησις παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι.
Σ κληρὸς, νοσήματι ἀραχνίδων ἐν ταῖς σμίνθοις περὶ
τὸ σήπεσθαι τὰ κηρία. ¶ Σκληφροί, οἱ ἰσχνοὶ καὶ λε
πτοὶ τοῖς σώμασι. ¶ Σκνιπὸν, μικρολόγον. ¶ Σκνί
πτειν. νύσσειν, καινοτομεῖν. ¶ Σκνίφος, ἄκρα ἡμέρας
καὶ ἑσπέρας ἠλεῖοι. ¶ Σκνιφὸν, ἀμυδρὸν βλέπων, ἀτ
τικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος λέγουσι.
Σ κνὶψ, ζῶον χλωρόν τε καὶ τετράπτερον. ¶ Σκοβαλέσ,
ἐλεεινάτι. ¶ Σκογχύλας, συγγυσμοὺς τονθορυ
σμούς. ¶ Σκοιά, σκοτεινά, τινὲς κολόρυβοι,
Σ κοίδιον, σκιάδιον. ¶ Σκοῖδος, ἀρχή τις παρὰ μα
κεδόσι τεταγμένη ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. ἡ λέξις κεῖται
ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀλεξάνδρου. ¶ Σκοίθης, λάβδ
λος ἀττικοὶ λάλος στωμύλος. ¶ Σκοιὸν, ἰσχυρὸν σκ
σὺ μαλακὸ, βαθὺ μέλαν χλωρὸν ποικίλον, σύσκιον.

Σ κοῖπος, ἡ ἐξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ' ὧν εἰσὶν οἱ κέραμοι.
Σ κοίψ ψῶρα: ¶ Σκόλεφρε, κατακεκαυμένε τὰς
τρίχας. ¶ Σκολιά, τὴν παροίνιον ᾠδὴν οὕτως ἔλε
γον. οὐ διὰ τὸν τῆς μελοποιίας τρόπον, ὅτι σκολιὸς ἦν.
ἀλλ' ὅτι οὐχ ἅπαντες ᾖδον αὐτά. ἀλλὰ μόνοι οἱ συ
νετοί. ¶ Σκολιά, σκαμβά, οὐκ ὀρθά. ἄδικα. δυσχε
ρῆ, ἐπικαμπῆ. ἄνισα, δύσκολα. ¶ Σκολλὶς, κορυφὴ
ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν, τινὲς δὲ μᾶλλον πλό
καμον. ¶ Σκολοῖς, ὀρει πάννοις. ¶ Σκολόπαξ, ὄρ
νις ποιός, ¶ Σκόλοπες, ὀξέα, ξύλα ὀρθά. ¶ Σκολό
πενδρα, ζῶον καὶ ἐνάλιον καὶ χερσαῖον. ¶ Σκολο
πώνυμον, τὸν σταυρώσιμον ἀπὸ τῶν σκολόπων.
Σ κόλοπες, ὀρθὰ καὶ ὀξέα ξύλα. σταυροὶ χάρακες.
Σ κόλος, ἀκάνθης εἶδος. ¶ Σκολοφρὴ, κατακεκαυμέ
νη. ¶ Σκολόφρον, θρανίον. ¶ Σκολοβρᾶ, χαλεπαί
νει. ¶ Σκόλοψ, ξύλον ὄξιμον. ¶ Σκολοπίζειν, ὡς ὁ
δίδυμος, τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας ἀνεσκολό
πιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ ῥάχεως καὶ τοῦ νώτου,
καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ὑπὸ ὀβελίσκων.
Σ κόλυβος, ὁ ἐσθιόμενος βολβός. ¶ Σκολυβρά, ἡ σκυ
θρωπή. ¶ Σκολύθεια, ταπεινὰ διφρία ὑποπόδια.
Σ κολύθρων, ταπεινῶν, ἀπὸ σκολύθρων δίφρων.
Σ κόλυμος, λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες.
Σ κολύπτειν, ἐκτίλλειν, κολούειν. ¶ Σκολύφρα, σκυ
θρωπὴ σκληρά. ἐργώδης, δυσχερής. ¶ Σκολύψαι, κο
λοῦσαι, κολοβῶσαι, παρατίλαι ἐκτίλλειν. ¶ Σκομ
βρίδες, ἰχθύες. ¶ Σκομβρίσαι, γογγύσαι, καὶ παι
διᾶς ἀστείας εἶδος. ¶ Σκόμβροι. θρακικὸν ἔθνος.
Σ κονδέμυα, ῥάφανος. ¶ Σκόνδρον, δρύπτειν ἢ δρύπτειν.
Σ κόνυζα. ἡ κόνυζα. ἔστι δὲ φυτὸν ἄφυλλον ἱκανῶς. καὶ στι
βάδας ἐξ αὐτῶν ἐποίουν ἐν ταῖς οἰκίαις στεγάσματα
ἐπιβάλλειν. ¶ Σκοπεῖσθαι, ὁρᾶσθαι. ¶ Σκόπε
λος, ὑψηλὸς τόπος, ἡ πέτρα ἡ ἀκρώρεια, ἀφ' ἧς ἔστι
σκοπεῖν τὰ κύκλῳ ἢ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν πέτρα. οἱ
δὲ, ἀκρόπολις. ¶ Σκώπες, ὀρνέου γένος. ¶ Σκοπεῖ,
ἰχνεύει, ἐπιτηρεῖ. ¶ Σκόπη, ἀπόψις. ¶ Σκοπήσεις,
σκέψεις. ¶ Σκοπιαζέμεναι, κατασκοπεῖν ¶ Σκο
πιάζων, ἀποσκέπων σκεπτόμενος. ¶ Σκοπιαί, ἀκρώ
ρειαι, ὑψηλοὶ τόποι. ¶ Σκοπιὴ, ὑψηλὸς τόπος ἀφ'
οὗ ἔστιν ἰδεῖν καὶ περισκέψασθαι. ¶ Σκοπιωροῦν
ται, κατάσκοποι εἰσί. σοί δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς
ἔσσομαι. ¶ Σκοπὸς, τύπος. ¶ Σκόπτει, χλευάζει δια
παίζει καταπαίζει, μέμφεται. ¶ Σκοπῶν, σκεπτό
μενος. ἐνθυμούμενος. ¶ Σκορακίζει, εἰς ἔρημον πέμ
πει καὶ ἀρᾶται ἀπὸ τοῦ εἰς κόρακας πέμπειν. τὸ ἐκ
φαυλίζειν. ¶ Σκορακισμός. χλευασμός, ἐπήρεια,
ὕβρις, φαυλισμός. ἀποδοκιμασία. ¶ Σκορδάζειν,
σπᾶσθαι. ¶ Σκαρδαμυκτεῖ, πυκνὰ κλαίει καὶ ἀ
νοίγει τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύ
σιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης. γί
νεται δὲ τοῦτο περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου ὅτε χα
σμώμενοι ὄντες, ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας: ὅπερ ἐστὶ περὶ
τοὺς ἄλλους πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους
ἔξω μελῶν γίνεται. ¶ Σκόρδυλα θαλάσσιος
ἰχθῦς. ἔνιοι κορδύλη, ¶ Σκορδύλη, ζῶόν τι τῶν
πελματέων. ἐμφερὲς ἀσκαλαβώτῃ.

Σ κάπτει, ὀρύττει. ¶ Σκάρδαζον, αἱμοποιόν. ¶ Σκαρδαμύττειν, τὸ πυκνῶς καταμύειν ἢ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι. ¶ Σκαρθμοί, κινηροὶ σκαρισμοί. ¶ Σκαρθμοῖς, κινήσεσι, δρόμοις. κρηπῖσι λακτισμοῖς. κηρὺξ τεύκρου ἀναγράφεται. ¶ Σκαρία, παιδιά.

Σ καρίδας, εἶδος ἑλμίνθων. ¶ Σκαρίζεται, ταράττεται βράζει. ¶ Σκαριφᾶσθαι, ξύειν σκάπτειν γράφειν ὅθεν. καὶ ὁ σκάριφος. ¶ Σκάριφος, ξέσις, γραφή. μίμησις ἀκριβὴς τόπου. ¶ Σκάρκη, θρᾳκικὴς τὸ ἄγριον.

Σ καρπαλίσαι, κρῖναι. ¶ Σκάρπας, ταχύ, οἱ δὲ σκάπας, ¶ Σκαρφᾶσθαι, σκεδάννυσθαι. ¶ Σκάρφη, πόλις λοκρίδος. καρφνὴς, ἰσχυρός. ¶ Σκαρφῶν εἶδος καμίνου ἐν τῷ μεταλλικῷ. ¶ Σκάφαι ὁ ψοφυλύνια, ¶ Σκάφαλος, αὐτλητήρ. ¶ Σκαφίδες, πριμενικὰ ἀγγεῖα. ¶ Σκαφηφόροι, οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο, σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν τοῖς παναθηναίοις ἵνα, ὡς εὖνοι ἀριθμῶνται μετέχοντες τῶν θυσιῶν.

Σ καφίον, ξυρὸν καὶ εἶδος κουρᾶς ἐπὶ κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαι φασὶ τὰς ἑταιρευούσας ἐστὶ δὲ παράβολον καὶ ἰαμβικὸν ἐπίδεσμον. ¶ Σκάφος, πλοιάριον.

Σ καφώρη, ἡ ἀλώπηξ. ¶ Σκεδάζει, σκορπίζει. ἀθετεῖ. ταράττει, ἐγχέει. καταργεῖ. ¶ Σκεθρόν, ἀκριβές.

Σ κεῖρα, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀρείονος, ἡ χωρία ὕλην ἔχοντα ὥστε τοῦ ἀμείς φρύγανα. ¶ Σκειραφεῖον. τὸ κυβευτήριον, ἴσως διὰ τὸ ἐν σκίρῳ τὴν διατριβὴν ἔχειν.

Σ κειράς, ἀθηνᾶ. σκίρον φασὶ τὸν ποσειδῶνος υἱὸν γήμαντα σαλαμῖνα τὴν ἀσωποῦ. ¶ Σκειρίτης λόχος οὕτω καλούμενος, ὁ προκινδυνεύων, ἦν δὲ ἀρκαδικός.

Σ κειράξαι, κρεωφαγῆσαι. ¶ Σκειρατεῖς, οἱ πανοῦργοι καὶ κυβευταί. ¶ Σκειραφεῖν, κακοπραγμονεῖν.

Σ κειρόμαντις, ὁ ἐπὶ σκείρωσι μαντευόμενος, τόπος δὲ ἦν οὗτος ὅθεν διὰ οἰωνοῖς ἔβλεπον. ¶ Σκεῖρον, λατύπη, ἢ σκληρόν. ¶ Σκεῖρος, ῥύπος, καὶ ὁ δριμὺς τυρός, καὶ ἄλσος ἢ δρυμός. πολίτας δὲ τὴν πυρρώδη γῆν.

Σ κειρῶν, ✶ ἀρχή τις λέγεται. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν. ¶ Σκειρώσασθαι, σκληροῦσθαι.

Σ κελέαι, τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα. πέρθοι σαράβαρα. ¶ Σκελέεσθαι, ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι.

Σ κελβρδία, ἄνθεια ἡ νῆσος. ¶ Σκελετά, σκίλλα.

Σ κέλλεται ξηραίνει, ἰσχναίνει. ¶ Σκέλεφος, βόλος ὄνομα λάκωνος. ¶ Σκέλισμα, τὸ ἀείμνημα. ¶ Σκελέπορον, νήπιον ἀρχίλοχος. ¶ Σκελλίδες, τὰ περὶ μήκη τμήματα. ¶ Σκέλλισμα, δρόμημα. ¶ Σκελλόν, διεστραμμένον. ¶ Σκελλόμενα, σκελετευόμενα.

Σ κελίς, τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τῆς ὑπογαστρίας. ¶ Σκελῶν, πολῶν. ¶ Σκέλος. τάττεται ἐπὶ τοῦ φορτικοῦ, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Σκελοῦνται, σκελετευθήσονται. ¶ Σκέμμα. διάνοια. ¶ Σκέπαρνον, τὸ ἀμφίστομον πέλεκυ. ¶ Σκέπαρνον ἐπιδέσμου ἰαμβικοῦ ὄνομα. ¶ Σκέπας, σκέπη ὑποδοχή. ¶ Σκεπᾶσθαι, θερμανθῆναι. ¶ Σκέπη, σκέπασμα. ¶ Σκεπινός, ἰχθὺς ποιός. ¶ Σκεπέωσι, σκέπωσι παρέχωσιν.

Σ κέπτεσθαι, ἀποκρούεσθαι, ἐφυλάσσετο, περιετήρει, περιεβλέπετο. ¶ Σκεραός. οἰδός. ¶ Σκέραφος, λοιδορία, βλασφημία. ¶ Σκέρβολον, λοίδορον, ἀπατεῶνα.

Σ κέρβολλε, λοιδόρει. ¶ Σκερβολλεῖ, λοιδορεῖ, ἀπατᾶ. ¶ Σκέρβολος, λοίδορος καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκερβόροντα, σκιρτῶντα παῖδα. ¶ Σκερδός, αἰολοειδὴς τῆς.

Σ κερολίγγες, λέκασαι ἢ ὀπισταί, ¶ Σκευάκας, θύσανοις. ¶ Σκευή, ὅπλισις στολή. ¶ Σκευοποιοί, οἱ τὰ πρόσωπα ποιοῦντες. ¶ Σκεῦος, ἀγγεῖον ἅπαν, καὶ τὸ σκευοῦσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. ¶ Σκευώρημα, πλάσμα, κακουργία. κατασκευὴ τὸ συνόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην. ¶ Σκευωρία, κατασκευή. ¶ Σκεψάμενος, ἀποβλέψας. ¶ Σκέψομαι, θεωρήσω.

Σ κέψις, θεωρία. ¶ Σκηκός, ποιὰς εἶδος καὶ ζῴου.

Σ κήλαιεν. σκελετεύσειεν, ξηράνειεν. καύσειεν. ¶ Σκῆλαι, ξηρᾶναι. ¶ Σκηνάς, καταγωγάς, οἰκήματα.

Σ κῆνο ὅ τινες μὲν ψυχήν, τινὲς δὲ φάλαιναν. ¶ Σκηνή, ἡ ἀπὸ ξύλων, ἢ περιβολαίων οἰκία. ¶ Σκῆνος, σῶμα ἢ σκῦλος, ἢ πάθος ἐν μελίσσαις ὅταν ἐν τῷ σμήνει γένηται σκώληξ. ¶ Σκήνους, οἰκητηρίου. ¶ Σκήνωμα, οἴκημα, οἶκος, τόπος. ¶ Σκηνοῦντες, σύσκηνοι, λέγονται δὲ καὶ σκηνῶται. ¶ Σκηνῶται, συσκηνοῦντες. ¶ Σκηπάνιον, βακτηρία, ἢ σκῆπτρον. ¶ Σκηπίον, ξύλον. ¶ Σκηπάνιον, βακτηρία. τρίαινα. βάκτρον, κηρύκιον, ῥάβδος. ¶ Σκήπτεται, προφασίζεται.

Σ κήπτοιτο, προφασίζοιτο. ¶ Σκηπτός, κεραυνὸς ἄνωθεν διὰ πυρός. ¶ Σκηπτοῦχοι, βασιλεῖς. ¶ Σκηπτροφόρος, βασιλεύς. ¶ Σκῆπτρον, κυρίως μὲν, πᾶσα ῥάβδος ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι ἐπ' αὐτῇ. ὃ ἐστὶν ἐπερείδεσθαι. καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ σύμβολον. ¶ Σκηρίπτεσθαι, ἐπερείδεσθαι ῥάβδῳ. ἢ ἄλλῳ τινί.

Σ κηριπτόμενος, ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος, ἐπαναπαυόμενος ῥάβδῳ: τὸ ἐπερείδεσθαι τινὶ λόγῳ, σκήπτεσθαι προφασιζόμενον, σκηριπτούμενος, τὰ αὐτά. ¶ Σκηρόν, σκληρόν, παχύ. ¶ Σκῆψαι, πεσεῖν. ¶ Σκήψας προφασίσας. ¶ Σκῆψις, πρόφασις. ¶ Σκιά, σκίασις, ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος. αὐτίμορφος.

Σ κιαγραφίαν, τὴν σκηνογραφίαν οὕτω λέγουσι. ἐλέγετο δὲ ὡς καὶ ἀπολλόδωρος ζωγράφος, σκιογράφος αὐτὶ τοῦ σκηνογράφος, οὗτος δὲ καὶ πῖλον ἐφόρει ὀρθόν. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιγράφεται, μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται. ¶ Σκιαγράφος, ἀπολλόδωρος.

Σ κιαδεύς, τινὲς δὲ σκίαινα εἶδος ἰχθύος. ¶ Σκιαδία, σκηνοπηγία, ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθέζετο,

Σ κιάζει, σκεπάζει. ¶ Σκίαθος. νῆσος κυκλάδων.

Σ κιάποδες, οἱ ἐν λιβύῃ πλατεῖς ἔχοντες τοὺς πόδας, καὶ ποιοῦσι σκιὰν αὐτοῖς ἐν καύματι. ¶ Σκιάποις, ἔθνος διὰ τὴν αἰθιοπίαν πλατύπουν. ¶ Σκιάρα, ἡ κεφαλαίωσις. ¶ Σκιάς, ἡ ἀναδενδράς καὶ σκηνὴ ὀροφομένη, ἢ τὸ θολῶδες σκιάδιον ἐν ᾧ ὁ διόνυσος κάθηται. καὶ τὸ πρυτανεῖον, καὶ κλάδοι θύμελης σκιάδες λέγονται καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιά, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίροντο. ¶ Σκίασιν, ἐκάλουν. ¶ Σκιδαρόν, ἀραιόν.

Σ κίδναται, διασκεδάννυται, σκορπίζεται χωρίζεται.

Σ κίδνανται. διασκορπίζονται.

Σ κιδναμένου, διασκορπιζομένου. ¶ Σκιδρόν, κατάσκιον ἀκριβῶς εὔσκιον, ἢ σκιὰν ἔχον. ¶ Σκιθακός, ἰχθύς, ὁ καὶ ζάχρος. ¶ Σκίλλα, σκαμμωνία θανατηφόρος μοῖρα. ¶ Σκιλλεῖον, σκιάδιον.

Σ κίλλος. ἰκτῖνος. ¶ Σκίλλονται, ἰσχναίνονται.

Σ ισύρνος, οὕτω καλεῖταί τις τῶν ἰαμβικῶν ἐπιλέσμων.

Σ ίσυρος, γράμματος εἶδος. ¶ Σισὺς, καὶ αἱ τὰ βαίτη. οἱ δὲ εἶδός τι χλαίνης εὐτελές. ἄλλοι χιτῶνα αἴγειον χειριδωτόν. ¶ Σισυφίοις, κορινθίοις κακοῖς, ἀπὸ σισύφου βασιλέως. ¶ Σίσυφος, ἀπατητικὸς, ὅτε ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐχόντων, ἀπὸ ἀττικοῦ σισύφου. ¶ Σῖτα, ἄρτοι, βρώματα τροφαί. ¶ Σιταρχία, τὸ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον ἐκ πάνημα, ὁ δὲ τοῦτου ἐπιμελούμενος, σίταρχος. ¶ Σιτέσκοντο, ἐσιτοῦντο, ἤσθιον, ἐτρέφοντο. ¶ Σιτηρέσιον, ἐφόδιον. ¶ Σιτήσεις, θρέψεις. ¶ Σιτία, δαπάνημα βρῶμα σιτηρέσιον.

Σ ιτίζειν, ψωμίζειν. ¶ Σιτίζοντος, σῖτον παρέχοντος.

Σ ιτνίδες θυσία τίς, νύμφαις ἐπιτελουμένη. ¶ Σιτοβολῶνες, ὅρια. ¶ Σιτοδεία, λιμὸς ἔνδεια σίτου.

Σ ιτοκάπηλοι, σιτοπῶλαι. ¶ Σιτοκλοπεῖσθαι, ὑπὸ δίψης ἐνοχλεῖσθαι. οἱ δὲ ὑπὸ δίψους κλύεσθαι καὶ τὸ φαγεῖν. ¶ Σιτόκουρος, ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τροφόμενος. ¶ Σιτομνημονεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν, παρόσον ἀπεγράφοντο οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα. ¶ Σιτοποιὸς, ἀρτοκόπος, ἢ πέπλεια. ¶ Σῖτος, τροφὴ σίτου καὶ κρεῶν, οἱ δ' οἴνου βεβρέσθαι, καὶ τόκος καὶ ὁ μισθός. ¶ Σίτου ἐκβολὴ, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης. ¶ Σιτούμενος, ἐσθίων. ¶ Σίττα, ἐπιφώνημα αἰξίν. ¶ Σίττας, ὄρνις ποιός. ἔνιοι δὲ τὸν ψιττακὸν λέγουσιν. ¶ Σίττη, ὄρνις ποιὸς, οἱ δὲ δρυοκολάπτης. ¶ Σῖττος, οἱ μὲν ἐλαῦ καὶ κίσσαν ἢ ἱέραξα. ¶ Σιττύβαι, δερμάτιναι στολαὶ, τὰ μικρὰ ἱμαντάρια. ¶ Σίφα, χωρία.

Σ ιφλὸν, κακὸν ἐπίμωμον πηρόν. αἰσχρὸν μωρὸν, κωμικόν. Σιφλὸς, μῶμος. ¶ Σιφλῶσαι, ἀφανίσαι.

Σ ιφλοῦν, μωμᾶσθαι, αἰσχύνειν. πηροῦν. βλάπτειν.

Σ ιφλώσειεν. ἀφανίσειεν. μωμήσειεν. ¶ Σίφνα, ποιὸς ἰχθύς. ¶ Σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν, διαβέβληνται γὰρ οἱ σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. σιφνιάσαι γὰρ τὸ σκιμαλίσαι. ¶ Σίφνοι, ἀκάθαρτοι, ἀπὸ σίφνου τῆς νήσου. ¶ Σίφνον, τὴν γῆν ἀθηναῖοι καὶ ἡ δημότερ καὶ σιπύα. ¶ Σίφνιος, ἄρραβων, παρὰ τῶν σιφνίων ἄτοπα δεδίδοντο ὡς τῷ δακτύλῳ σκιμαλιζόντων. δηλοῖ γὰρ τὸν διὰ δακτυλίου αἰδούμενον μετὰ τοῦ κακοσχόλου. ¶ Σιφνὸς, κενός. ¶ Σιφνίοι, κενοί. ¶ Σιφῶμαι, τήκομαι. ¶ Σίφων, ῥυπαρὸς ἄνθρωπος καὶ λίχνος, ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδὲς καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον ἐν ᾧ τοῖς μαρσίπποις ἐπισκοποῦσι καὶ τῶν στάχυων, καὶ τοῦ πυροῦ οἱ καδίσκοι, καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον χρῶνται, καὶ ὄργανόν τι εἰς πρόσοψιν ὕδατος ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς. ¶ Σιφώνιον, τὰ αὐτά. ¶ Σιχὰ, χωρία. ¶ Σιχαβαττεῖν, τὸ μετὰ ποδὸς ἀπιέναι. οἱ δὲ τὸ κεμεμβατεῖν. ¶ Σιχαρὶς, λιβυκὴ ὄρχησις. ¶ Σκάζει, χωλεύει χωλαίνει. ¶ Σκαιῇ, ἀριστερᾷ χειρί. παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι αὐτὴν ἢ κρύπτεσθαι ὡς τὰ πολλὰ, παρ' ὃ καὶ ἡ δεξιὰ παρὰ τοῖς δεξιοῖς, ἢ ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς καὶ οἷον σκάζει, ἢ σκιάζειν, ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος κατ' εὐφημισμὸν λέγεται. ¶ Σκαιαῖσι πύλησιν. οὕτως ὀνομαστικῶς σκαιαῖς ἐν ἰλίῳ διὰ τὸ ἐξ ἀριστερῶν κεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ σκαιὰς μάχας ἐν αὐταῖς γίγνεσθαι, ἢ διὰ τὸ σκολιὰς εἶναι

κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὰς αὐτὰς καὶ δαρδανίας καλεῖ.

Σ καιοί, ἔθνος θρᾴκιον, καὶ ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι.

Σ καιονείον, χαλεπόν. ἀκρωτήριον, ἔστι γὰρ δύσβατον.

Σ καιὸς, δύσκολος πονηρὸς κακὸς μωρὸς ἀπαίδευτος. ἀμαθὴς ἀπάνθρωπος. ἄδικος βραχύς. σκληρός. ἐπαχθής. ταραχώδης ἀριστερός. ¶ Σκαιότης, ἀναισθησία μωρία ταραχή. ¶ Σκαιωρούμενον, ταραττόμενον. ¶ Σκαίρει. ἄλλεται. σκιρτᾷ. πηδᾷ. τρέχει. ὀρχεῖται. Σκαιωρία, ὄρχησις χορεία. καιρία, παιδιά καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Σκαθύρματα, σκαριφίσματα, σκαλεύματα. ¶ Σκάλα, κλίμαξ, ἀνάβασμα. ¶ Σκαλαθύρβα, τύρβη ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν.

Σ καλαθαρβία, ἀκηδία. ¶ Σκαλαθύρει. σκαλεύει, ἢ λάθρα πλησιάζει, ἀκολασταίνων σκαλαθύρων ὁ σκαλεύων. ¶ Σκαλαπάζει. ῥέμβεται. ¶ Σκάλαψ, ὁ σκαπτός. ¶ Σκαλεύει. κινεῖ ἀναστρέφει, ὀρύσσει.

Σ καληνεῖς, ὀχυροὶ ἔντερα. ¶ Σκαληνὸν, σκολιὸν, πολύγωνον, τὸ γὰρ τριγώνου εἴδη τρία, ἰσόπλευρον, ἰσοσκελὲς, σκαληνόν. ¶ Σκαλὶς, σκαφίον. ¶ Σκαλλίον, κυλίκιον μικρόν. οἱ δὲ σκαλλόν. ¶ Σκάλμη, μάχαιρα θρᾴκιος, καὶ σιδηρολάβον δὲ αὐτήν τινες λέγουσιν. ¶ Σκάλλοντες, σκάπτοντες. ¶ Σκαλοβατεῖ, κλίμακι βαίνει. ¶ Σκάλοψ, σκαλόπτα ἀσπάλαξ, ζῶον γεωρύχον τυφλόν. ¶ Σκαλαπάζειν, ῥεμβωδῶς βαδίζειν. ¶ Σκαλτομίζειν, λαμπυρίζειν.

Σ καλῶ, σκαλαβῶ. ¶ Σκαλώνια, τὰ ἀσκωρώνια καὶ ἀκμαῖα ἃ σκαμβὰ καὶ καμπύλα. Σκάμαια, κύων.

Σ καμμάδες. πόρναι. ¶ Σκάμματα, ἀγώνων στάδια.

Σ κάμανδρος, ποταμὸς, ὃς καὶ ξάνθος καλεῖται.

Σ καμβάλλει, ἀκηδιᾷ. ¶ Σκαμβάλυξ. σκαμβὸς στρεβλός. Σκαμβηρίζοντες, ὀλισθαίνοντες. ¶ Σκαμβὶς, θερμοπότις λάκωνες. ¶ Σκαμβὸς. στρεβλός.

Σ κάμβυκες, σκόλοπες χάρακες. ¶ Σκαμβωνίδαι, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. ¶ Σκαμφυσεῖ. μεμψιμοιρεῖ ἀγανακτεῖ. ¶ Σκαμωνία, εἶδος βοτάνης. ¶ Σκάναμα, τόπος πρὸς τὸ εὖ στιβάσασθαι. ¶ *Σκανὰς ἱέντα. ἐπιχαλκαι. παρὰ σωφρονίῳ σκανὰς πορεύσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι. καλλίας δὲ σκεῦος. ¶ Σκανδαλοθρίσταις, ἢ σκάνδαλον, τὸ ἐν ταῖς μυάγραις. ¶ Σκάνδαλος, ἐμποδισμός. ¶ Σκάνδια, χωρίον, ἢ πόλις. καὶ εἶδος ποδὶ κεφαλαίας. ¶ Σκάνδιξ, λάχανον ἄγριον. παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπεὶ δὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναι φασί.

Σ κάνδυκες, σκόλοπες χάρακες. ¶ Σκανεύεσθαι, ἐπαιστρεύεσθαι. ¶ Σκάνθαν, κράββατον. ¶ Σκάνιξ, ἐπαρίστερος. ¶ Σκάνος, αἰτία κώλυμα. ¶ Σκαπανεὺς, σκαφεύς. ¶ Σκαπάνη, σκαφίον, ὀρύγιον. δικέλλη. ¶ Σκαπάνιον, ὁ βακτηρία, ἄλλοι σκίπωνα. ¶ Σκάπαρδος, ὁ ταραχώδης καὶ ἀνάγωγος.

Σ κάπερδα, ἐν τοῖς διονυσίοις ἀγομένη παιγνιμένης δὲ κοῦ ἀνδρομήκους καὶ τετρημένης ἡ διάρεται διὰ σχοινίον. καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀντίοι ἀλλήλοι τοῖς νώτοις ἔχοντες. καὶ πᾶν τὸ δυσχερὲς, σκάπερδα λέγεται. καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης. ¶ Σκαπερδεῦσαι, λοιδορῆσαι. ¶ Σκάπετος, τάφρος. ἄλλοι τάφος.

Σ κάπος: κλάδος, καὶ ἄνεμος ποιός.

σημαία, σημεῖον. ¶Σημαία, σημεῖον. ¶Σήμαινε, πρόσταττε. ¶Σημαίνειν. προστάττειν ἄρχειν δεικνύειν, δικάζειν βουλεύεσθαι, σαλπίζειν.

Σ ημάντορες, ἐπιτάκτορες. βασιλεῖς ἡγεμόνες, ἀπὸ τοῦ σημαίνειν ὅ ἐστι προστάσσειν, ἡνίοχοι ἐπιστάται.

Σ ήμανδρα, σφραγίδες. ¶Σημασία, φανέρωσις.

Σ ήματα, τέρατα σημεῖα. ἀττικοὶ δὲ μνήματα.

Σ ημαχίδαι, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς. ¶Σημεῖον, τέρας, ἡ σφραγίς. ¶Σημήνασθαι, σφραγίσασθαι. ¶Σήμινον, μέσα. ¶Σημόκοινος, ἡ ἀνάρλη.

Σ ῆνα. θυσία, λάκωνες. ¶Σήνασαι, προσγελάσασαι προσπαίξασαι. ¶Σηνιατήριον, τὸ κόσκινον.

Σ ηνίκη, ἄτροχος ἅμαξα. καὶ τὸ τετράπουν ζῶον σαύρᾳ παραπλήσιον. καὶ ζῶον πολύπουν ὅμοιον τοῖς καλουμένοις ὄνοις. ¶Σηπεδὼν, σῆψις. ¶Σηνοῦροι· ταῖς οὐραῖς σαίνοντες. ¶Σῆπες, ζῶα ἑρπετὰ ὄφεις.

Σ ηπτὸν, σηπεδόνος. ¶Σηπόωντο, ὁρμὴν ἐλάμβανον.

Σ ηπιαλλὶς, εἶδος ἀμπέλου. ¶Σηρὰ. σκύλα, ἢ δεσμὸς πλεκτός. ¶Σήραγγες, κοιλώδεις τόποι, ἢ κισσώδεις, ἢ πόροι γῆς λεπτοφόροι, ἢ πέτραι. ¶Σηράγγιον, βαλανεῖον. σήραγγος, ἢ σήραγξ, ἐπιθυμία. ¶Σηράγγων, σπηλαίων ἐπιθυμιῶν. ¶Σήραγξ, σπήλαιον, κοιλότης, ὕφαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα. ¶Σήραμβος, εἶδος κανθάρου. ¶Σῆρες, ζῶα νήθοντα μέταξαν, ἢ ὄνομα ἔθνους, ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσηρικόν.

Σ ηρίον, θηρίον. ¶Σηρῶν, σκωλήκων τῶν γεννώντων τὰ σηρικά. σῆρες γὰρ οἱ σκώληκες. ¶Σὴς, σκώληξ, ὁ ἐν τοῖς μελιστείοις γινόμενος καὶ ὑφάσμασι.

Σ ησάμη, σησαμίς. καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης. ¶Σησαμίτης ἄρτος ἐλος, ¶Σησαμοειδὴς ἐνακύραι πόα ἐοικυῖα ἠριγέροντι. ¶Σησαμόεσσα, ἐκ σησάμης κατεσκευασμένη μάζα. ¶Σησαμόεντ᾽ ἄρτον, οὕτως ἔκειτο ἆθλον τοῖς διαγρυπνήσασι πυραμοῦς, ἢ σησάμινος, καὶ τοιαῦτα τινά. ¶Σήσαμος, πόλις παφλαγονίας. ¶Σησαμοῦς, πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης. ¶Σῆσιν, ταῖς σησί. ¶Σῆσιν, ἐχέφρεσιν. ἐν ταῖς σαῖς φύλασσε διανοίαις, καὶ μετὰ ψυχῆς ἔχε καὶ διαμνημόνευε. ¶Σηστὸς, πόλις εὐρώπης.

Σ ῆστρα. κόσκινα. ἢ κύμβαλα. ¶Σητάνιοι, καθαροὶ πυροὶ οὕτω καλοῦνται. ¶Σητείους, νέους. ¶Σητόβρωτα, ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα. ¶Σητοδίκιλες. ψύχαι, ἢ πτηνὰ ζῶα. ¶Σθεναρὰ ἰσχυρά.

Σ θεναρὸν, ἰσχυρὸν, ὑγιὲς ἀσινῆ. ἐρρωμένον. δυνατόν.

Σ θένει, δύναται. ¶Σθενία, ἀγών τις ἐν ἄργει. οὕτω προσηγορευμένος. ¶Σθένος, δύναμις, βία, ἰσχύς.

Σ θενώσει, ἐνισχύσει, δυναμώσει. ¶Σιάδες, θυσία παρὰ λάκωσιν. ¶Σίαι. πτῆσαι, πάθοι.

Σ ιαλενδρὶς, ποιὸς ὄρνις παρὰ καλλιμάχῳ. ¶Σιαλλίδων, διαλόγων. ¶Σιαλίζειν, ὅπερ ἴσον τὸ κατασπᾶν ἑτέρου ἐσθίοντος, ἢ καὶ πολὺ δεῖπνον διαλεγομένους καταπίνειν τὸν σίαλον. ¶Σιαλὶς, βλέννος ἀχρεῖοι. ¶Σίαλοι. εὐτραφεῖς λιπαροί. ¶Σιαλόπαλλαγος, ὁ παράληρος καὶ ἀνόητος. ¶Σιαλὸς, σαλὶς λάκωνες. ¶Σίαλος, σίελος. ἀφρός. πτύελος. ¶Σιαλοῦται, τρέφεται. ¶Σιαλόχους, τοὺς περιρραίνοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι.

Σ ιάλωμα, μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυρεοῦ.

Σ ιαλῶσαι, ποικίλαι. ¶Σίαρ, θίασος λάκωνες.

Σ ιβαία, ἡ σίββα, πήρα, ¶Σίβδαι, ῥοιαί. ¶Σιβδία, σιδία. ¶Σίβληθρα, πόπανα τὰ πολυκεκνισμένα,

Σ ίβολε, τί θέλεις κύπριοι. ¶Σικυλλιᾶν, τὸ τοὺς κροσσοὺς ἀποσείεσθαι. ¶Σιβύνη, ὅπλον δόρατι παραπλήσιον. ¶Σιγάζοντες, ξενοφῶν ἐν ἀναβάσει ἀντὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντα. ¶Σιγαλόεν, ποικίλον τῇ γραφῇ. λαμπρόν, σιγάλωμα γὰρ οἱ σκύθαι λέγουσιν ἐμφῶ τὰ δέρματα δασυνοῦσι. ¶Σιγαλόεντα, λαμπρὰ ποικίλα καὶ τὰ ὅμοια. ¶Σιγαλφοὶ, οἱ ἄφωνοι, καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες. ¶Σιγαλώματα, τὰ πολυεπιλόμενα ταῖς ᾠδαῖς. ¶Σίγη. θίγγανε λάκωνες. ¶Σιγέρπης, λαθροδήκτης. ¶Σιγηλὸς ἄφωνος. ¶Σιγημονᾶς, σιγᾶς, ¶Σιγηρῶς, σιγηλῶς ἡσύχως. ¶Σίγηρες, ὑπηρέται βάρβαροι.

Σ ίγλαι, ἐνώτια. ¶Σίγλον, νόμισμα περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ἀττικούς, καὶ εἶδος ἐνωτίων. ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως λέγει. δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραχμὰς ἀττικάς. ¶Σιγλοφόρων. σίγλους δὲ ὃν οὐχ ἂν τὰς κατακλεῖδας τῶν ἐνωτίων, σίγλας φασίν, οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια. ἔστι δὲ καὶ νόμισμα περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς ἀττικούς. ¶Σίγγαι. τῶν ἀγγείων συκῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί. ¶Σίγγυνοι, τὰ ξυστὰ δόρατα, ἢ τοὺς ὁλοσιδήρους ἄκοντας.

πόλις μικρὰ τῆς παλαιστίνης. ¶Σίδαι, ῥοιαί.

Σ ίδαιον, ἐτεροκρανές. ¶Σιδαρέοι, παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις σιδαρέοι θεοί, ὡς ἐν βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶν ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι ὃ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο βυζάντιοι. ¶Σιδάρεος, χαλκεύς. ¶Σίδη, θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τοῦ ῥοιᾶς φησὶν εἶναι τὴν σίδην. φύεσθαι δὲ ἐν τῷ νείλῳ. ¶Σιδήρειος δ᾽ ὀρυμαγδὸς, ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ὅπλων ψόφος.

Σ ιδηρῖτιν, τεχνίτην τὴν πολεμικήν. ἄλλοι δὲ τὴν ξανθίου φασίν, ἤγουν τὴν χαλκευτικήν. ¶Σιδηρῖτιν. ποάν, τὴν ἐλξίνην καλουμένην. ἔστι δὲ καὶ λίθος, ἀφ᾽ οὗ οἱ μεταλλεῖς γίνεσθαι τὸν σίδηρον. ¶Σίδια, τὰ τῶν ῥοιῶν λέπυρα, σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων χλωρῶν. ¶Σιδίω, κόκκῳ ῥοᾶς.

Σ ιδόνιοι, φοίνικες, καὶ οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν. ¶Σιδουντίας, κώμη τῆς κορινθίας.

Σ ίδριμνον, εὔζωνον. ¶Σίζε, ἤχει, κατὰ μίμησιν ἤχου.

Σ ίζει, ῥεῖ. πολυρρεῖ τινές. ἄμεινον δὲ ἀντὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν. ¶Σιζεὶς, ἄγναφος. ¶Σιντόνες γνάθοι.

Σ ῖκα, ὗς λάκωνες. ¶Σικανία, σικελία πρότερον.

Σ ικανίη, χωρίον σικελίας. ¶Σικανοὶ, χοροί τινές.

Σ ικελία χώρα θράκης. ¶Σικελίζειν, ἀτηρεύεσθαι, οἱ δὲ πονηρεύεσθαι. ¶Σικελὸς, στρατιώτης. παρὰ μισθὸν, ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώταις ὡς ἐπὶ πολὺ οἱ περὶ ἱέρωνα τὸν τύραννον, ὡς διορθουμένων αὐτοῦ τὸν μισθὸν μηδενὶ ἀποδιδόντων. ¶Σίκερον, ὡς ἱερός.

Σ ίκερα, οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν. ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δὲ σκευαστὸν σύνθετον.

Σ ικύνδαροι, τὰ προσκυνήματα. ¶Σίκημα, ἡ νέα πόλις ἡ ἀναβαίνουσα, ἤγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία:

Σ ίκιννις, ὄρχησις τὶς στρατιωτικὴ σατύρων σύντονος.

Σ ελασία, ἄρτεμις. ¶Σελασία, τόπος τῆς λακωνικῆς, ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν ἄρτεμιν. ¶Σέλας, φῶς πυρός, ἡ λαμπρότης τοῦ πυρὸς περιφραστικῶς, ἔνθεν ἡ σελήνη παρὰ τὴν λαμπρότητα τὴν περὶ αὐτὴν οἰκουμένην τοῦ ἡλίου, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.

Σ ελασφόρος, λαμπροφόρος. ¶Σελάτης, κοχλίας

Σ ελάχιον, κόμμα ἰχθύος, ὃ τὰ σελάχια λεγόμενα. τινὲς δέ φασι σελάχη λέγεσθαι, ὅσα ἀποδέκ εἰσιν ὡς πρακεῖ, σέλαχος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ὀψάριον.

Σ ελάχη, εἴδη θαλασσίων θηρίων. ¶Σελαχίας, εἶδος ἰχθύων μεγάλων. ¶Σελευκὶς, εἶδος ἐκπώματος ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθεῖσα, καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον. ¶Σελήνας, τὸ πόπανον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον πέμμα τι. ¶Σεληνὶς, φυλακτήριον ὅπερ ἐγκρεμᾶται τοῖς παιδίοις. ¶Σεληνιάζω, σεληνιάζουσιν. ¶Σελίαρ, φοίνιξ. ¶Σελίδες, τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν περιγραφῶν. ¶Σέλινον, τὸ γυναικεῖον. ¶Σελινουσία κράμβης εἶδος. ¶Σελίνου στέφανος, πένθει προσήκων, διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ἰσθμικῷ ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρῶντο αὐτῷ. ¶Σελὶς, πτυχίον καταβατὸν βιβλίου ἢ ἔνδοξον. ¶Σελλάδαι, γένος ἰθαγενῶν.

Σ ελληνορεῖ, εὐχερείας ἀναφώνημα. ¶Σελλήεις, ποταμὸς θεσπρωτίας, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος σελλοί, καὶ ἄλλο τῆς τρωάδος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφὴν ἀμφὶ δὲ σελλοί, οὐχ ὑγιῶς ἀκούουσι τὸ ἔθνος.

Σ ελληνιάδης, σελλέως υἱὸς ὁ μάντις βακχυσιάδης τὸ ὄνομα

Σ ελλίζεσθαι, ψελλίζεσθαι, τινὲς δὲ σελλίζει, ἀλαζονεύει. ¶Σέλματα, τὰ ζυγὰ τῆς νεὼς ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα, ἢ αἱ καθέδραι τῶν ἐρετῶν καὶ συγχρηματικαὶ τῶν σανίδων. ¶Σελμένοι, γενόμενοι. ¶Σελμὶς, ὁρμιὰ τειχίνη καὶ τὰ ἱκρία.

Σ ελμῶν, σανίδων αὐτὰ πόδας. ¶Σελλοί, ἔθνος ἐν δωδώνῃ, ἢ ἱερεῖς. ¶Σέλπιδες, χελῶναι.

Σ έλπον, σίλφιον. ¶Σελχροί, πυρσοί.

Σ εμαλία, ρᾶκη ἀρχαῖοι. ¶Σεμέλη, τράπεζα. παρὰ δὲ φρυνίχῳ ἑορτή. ¶Σεμελοιείδαι, οἱ ἄνευ κελύφους ὄντες ἔνιοι λίψακες. ¶Σέμελος κοχλίας.

Σ εμίδη, χιτών, ἢ πλὰξ αὐτῇ στήλης ἐπικείμενος ὡς λάκωνες. ¶Σεμίραμις. περιστερὰ ὀρείας ἑλληνιστί.

Σ εμνὰ τῆς σῆς παρθένου μυστήρια. σοφοκλῆς τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξάρητα μυστήρια. ¶Σεμναὶ θεαί, τὰς εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐριννύας ἐπὶ εὐφημισμῷ.

Σ εμνή, τιμία σώφρων. ¶Σεμνεῖον. οἶκος ἱερός.

Σ εμνολόγημα, σεμνόν, κατέστυγνον καὶ ἥσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἄξιον ἐνδοτέρας καὶ μέσης καὶ ἕξιν ἔχον. ¶Σεμνύνεσθαι, κομπάζεσθαι. μέγα φρονεῖν. λαμπρύνεσθαι. ¶Σεμνυνόμενος, κομπάζομενος φρονῶν, λαμπρυνόμενος. ¶Σέμπαλα, ὑποδήματα. ¶Σεπτὰ, θαυμαστὰ σεβάσμια.

Σ επτεύειν, σέβειν. ¶Σεπτευομένης, ἐγχομένης σεβομένης. ¶Σεπτοί, μεταβαλλόμενοι.

Σ επτόν. ἔντιμον ἅγιον. σεβάσμιον σεβαστόν

Σ επτύς. πυξίς. ¶Σεραιοί, ἔλαφοι. ¶Σερέτιον, ἡ στεῖς. ¶Σερὶς, ζωστήρ. ¶Σερομάστης, εἶδος κενταυρείου. ¶Σερίδες, σειραί. ¶Σερίζω, στερίζω, στερίζομαι. ¶Σέριφος, ἀριστοφάνης τὸν λακεδαίμονα σέριφον. ἔστι δὲ καὶ τὰ σέριφος λεγομένη.

Σ έρκος, ἀλεκτρυὼν καὶ ἀλεκτρυονίδες σίλκειν.

Σ ερμοί, θερμοί. ¶Σερρός, χεὶς ὀλεῖοι. ¶Σέρτης, γέρανος πολυρήνιοι. ¶Σέρφοι, οἱ περιφερεῖς μύρμηκες. ¶Σὲς, ἔλαθεν πάθοι. ¶Σέσακται, ἐσταλται καθὸ καὶ ἡμεῖς τὸν στολὸν σάγην λέγομεν.

Σ εσκλασμένον, σεσαγμένον, διατεταγμένον. *ἀ σάλου*

Σ εσάχθαι, ἐσκευάσθαι, καθωπλίζεσθαι. σάγη γὰρ ἡ καθόπλισις. ¶Σεσιλλίσθαι, ἀλαζονεύεσθαι, καὶ σκώπτειν ἀπὸ αἰσχίνου τοῦ σελλοῦ. ¶Σεσίλη, πόα τις

Σ εσίκασμαι, πεπλάνημαι. ¶Σεσίλοι, κοχλίαι λάκωνες. ¶Σεσημασμένον, ἐσφραγισμένον, σεσημειωμένον, διασεσυρημένον. ¶Σεσηπυῖα, διέρρωγυῖα. ¶Σέσηρε, γελᾷ δολίως ψύχει τοὺς ὀδόντας.

Σ εσηρέναι, γελᾶν προσποιητῶς.

Σ εσηρυῖαι, γελῶσαι, μετὰ θυμοῦ ἢ ἐν ὑποκρίσει ἢ προσποιητῶς. ¶Σεσηρὼς, κεχηνὼς, διεστηριγμένον αὐτῶν ἔχων τὸ στόμα. ¶Σεσιμωμένος, σεσοβημένος, τεθορυβημένος. ἄτακτος τῇ κινήσει τεταραγμένος.

Σ έσοψ, ποιὸς ἰχθύς. ¶Σεσυῦνται, ὡρμήκασιν.

Σ έσυφος, πανοῦργος. ¶Σεσωρευμένα, βεβαρημένα

Σ εσωσμένος, γυναικὶ συγγεγονώς.

Σ επτεία, καθαρμὸς ἐκθέσεως. ¶Σεῦ, σοῦ.

Σ εῦα, ἐδίωξα. ¶Σεῦαι. πλάσαι, ἐλάσαι, διῶξαι, ἢ ὁρμὴν ἐμβαλεῖν. ¶Σευάμενος, ὁρμήσας, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Σευάσας, παρορμήσας, διώξας.

Σ εύας, ἐκ πεδίοιο. ¶Σεῦε, δίωκε.

Σ εύει, διώκει. ¶Σεῦ, σὺ ὁ σοῦ. ¶Σεύεσθαι, ὡρμᾶσθαι διώκειν. ¶Σεύοντο, ἐπορεύοντο. ¶Σευομένη πορευομένη, ὁρμῶσα. ¶Σεύονται, ἀποδιώκουσιν.

Σ εχὲς, τοῦ ἑρμοῦ ἀστὴρ βαβυλώνιοι. ¶Σέψασθαι. σεφθῆναι θαυμάσαι. ¶Σέων, σήτων. ¶Σῆ, ζέχει.

Σ ηγᾷ, σιωπᾷ. ¶Σηδὸν, γλαυκὸν ἔλαιον. ¶Σηδρακεῖ, κτυπεῖ. ¶Σῆκα, οὕτως ἐπιφθέγγονται οἱ ποιμένες εἰς τὸ συγκλεῖσαι τὰ ποίμνια. ¶Σηκάνη, πόλις σικελίας. ¶Σηκανατὰ καὶ χλωρὰ, ῥάβδια.

Σ ηκάθησαν, συνεκλείσθησαν. ¶Σηκὶς, οἰκογενὴς δοῦλος, ἢ δούλη. οἷον ἐκ τοῦ σηκοῦ. ¶Σηκοί, αἱ μάνδραι, αἱ ἐπαύλεις ἀπὸ τοῦ τὰ ἐισεστόμενα σταθμεύειν.

Σ ηκοῖς, ὁμοίως. ¶Σηκολόαι, λοστάι. ¶Σηκοκόρος, ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος. ὅθεν καὶ νεωκόρος, κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν. καὶ σηκοὶ οἱ ναοὶ καὶ αἱ μάνδραι, τὸ δὲ κορεῖν, ἀπὸ τοῦ καλλύνειν τὸ ἔδαφος, κόρη γὰρ καὶ κόρος ἐστὶ τὸ καθαρὸν καὶ καλόν, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διαυγῆ, κόραι λέγονται. καὶ ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκόρος καὶ μυλωκόρον τὸν μύλον κορῶν. ¶Σηκὸς, οἶκος τάφος ναὸς μάνδρα, ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ.

Σ ηκίλλαι, αἱ ταμίαι παιδίσκαι. ¶Σηκῷ, οἴκῳ. ἐν ᾧ ἔφηβοι γυμνάζονται, ἢ βαθεῖ τόπῳ. ¶Σηκωτὴρ, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ. ¶Σήλαρ, ἔσεισεν. ἐτίναξεν, κατέβαλεν, ἔρρεξε. ¶Σήλεκρος, χαμοδικαστής. ¶Σήλια. τὰ μικρὰ πιθάκια, καὶ σκεῦος ἀρτοπτικόν. ¶Σῆμα, τάφος μνῆμα ἢ ναοῦ εἶδος.

γία. οἱ δὲ λέλεγες, καρῶν γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες. ἔστι δὲ καὶ κιλικίας ποταμός.

Σ αὗς, ἐπτός. ¶ Σαβάπαι, ἀρχηγοὶ, στρατηλάται περσικὴ δὲ ἡ λέξις. ¶ Σατειάς. ἔθνος αἰθιόπων.

Σ άττα, κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας. ¶ Σατήρα, σκάφαι βοτρύων παρὰ λάκωσιν. ¶ Σάττιν, ὄνομα τόπου. ¶ Σατύραν, καταφορά. ¶ Σατύριον, πόα τίς συνεργὸς πρὸς τὰς ἀφροδισίας ὁρμάς. καὶ ζῶον τετράπουν ἢ λιμναῖον. ¶ Σάτυροι, μορφαὶ ἀπρεπεῖς. ¶ Σάτυρος, ἡ ἔντασις. ὁ χορευτής.

Σ αυάδαι, σπονδαὶ ἀμειβίας τοῖς συνλείνασι οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Σάνη, ὁ κόσμος βαβυλώνιος. ¶ Σαυκόν, ξηρὸν συρακούσιοι.

Σ αυκρόν, ἁβρὸν, ἐλαφρὸν ἄκρον.

Σ άπων, μόδιος γέμων, ὅ ἐστιν ἥμισυ μόδιον ἰταλικόν.

Σ αυκρόν, ἁβρὸν ἐλαφρὸν, ἄκρον τρυφερὸν σεμνὸν σοβαρόν. ¶ Σαυκρόποδος, ἁβρόποδος.

Σ αυλά, κοῦφα ἥσυχα τρυφερά. ¶ Σαυλόν, ἁβρὸν, κοῦφον, ἁβρὸν τρυφερὸν ἀττικοί. ¶ Σαυλοῦσθαι. τρυφᾶν, θρύπτεσθαι ἐναβρύνεσθαι. ¶ Σαυλῶ, θρύπτου.

Σ αύλωμα, θρύμμα. ¶ Σαυλάτηρ, δορατοθήκη.

Σ αυνά, ἁπαλά. ¶ Σαυνίον, ἀκόντιον βαρβαρικὸν ἢ σαθρὸν χαῦνον ἀσθενὲς παρὰ κρατίνῳ.

Σ αῦρα, τὸ ἑρπετὸν ζῶον, καὶ ἰχθὺς μέγιστος σαυρός.

Σ αῦραι, ἔθνος θράκιον. ¶ Σαυρῖται, εἶδος τι ὄφεων

Σ αυρίγγο, πόα τίς καὶ τὸ ζῶον ἡ σαύρα.

Σ αυροβριθὲς, ἔγχος ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρὺ, καὶ αἰσχύλος, ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη. ¶ Σαυρωτή, ποικίλη. ¶ Σαυρωτὴρ, τὸ ἔσχατον σιδήριον τοῦ δόρατος. δηλοῖ δὲ καὶ στάθμην κεστόν. ¶ Σαυρωτῆρσι, τοῖς σύραξιν τῶν ὀπίσω τῶν δοράτων, ἤτοι σιδήρῳ τοῦ δόρατος. ¶ Σαυρωτῆρος τοῦ σιδηρείου. ¶ Σαυρωτοῖς, δόρασι τοῖς σαυρωτῆρας ἔχουσι κατὰ τὸ ἐπιδορατίδος. ¶ Σαυσάκας, τυροὺς ἁπαλοὺς, τυρόφοις. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἐπιφόροις ποιεῖν πρὸς συνουσίαν.

Σ αυσπρόν, ψιθυρόν. ¶ Σαυσαλεῖ. μαστιγᾶται ἠλεῖοι.

Σ . αυτρεία. σωτηρία, ἀμοιβία. ¶ Σαυχμὸν, σαχνὸν, χαῦνον, σαθρὸν, ἀσθενές. ¶ Σάφα, σαφῶς. φανερῶς, λαμπρῶς. ¶ Σαφὲς, τὰ αὐτά. Σαφηνεῖ, ἑρμηνεύει. ¶ Σαφήνισον, ἑρμήνευσον.

Σ αφῖορ, μάντις ἀληθὴς, μηνυτὴς ἑρμηνεύς

Σ άγματα, φορτία. ¶ Σαγμὶς, ἠριμασμένος,

Σ αχνόν. ἀσθενὲς χαῦνον. ¶ Σαψὶς ὁ ἀγαθὸς δαίμων παρὰ ἄραψι. ¶ Σάω, σῶζε. σῶσον. ¶ Σαώζει. σώζει. ¶ Σαωκὶς, ἡ σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ¶ Σαωμένη. θεωροῦσα. ¶ Σαώς, ἥλιος βαβυλώνιοι. ¶ Σαώσεις, σώσεις. ¶ Σάωμεν, σώσωμεν. ¶ Σαώτερος, ὑγιέστερος. σῶος, ὑγιὴς, ἢ σωτηριώτερος ἀπὸ προσωποποιΐας τοῦ σάος αἰολικοῦ.

Σ αυτηρία, σωτηρία. ¶ Σαόφρονα, σώφρονα,

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΩΝ Β ΚΑΙ Ε.

Σ Βέννυται, κατασβέννυται. ¶ Σβέσαι, παῦσαι, κατασβέσαι. ¶ Σεβαμὰ, ἐπιστροφὴ πονηρά. ¶ Σέβας, τιμὴ θαῦμα θάμβος ἔκπληξις αἰδώς. ¶ Σεβάσμιον, τιμητὸν προσκυνητόν.

Σ εβάσαρ, σεβαστὸν ὄγιστα. ἐτίμησεν. ἐνεβάπη.

Σ εβαστός, προσκυνητός, τιμητός.

Σ εβένιον, τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γενόμενον. ¶ Σέβεσθαι, αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι, προσκυνεῖν. αἰσχύνεσθαι. ¶ Σέβηται, λαβεύηται ἢ αἰδῆται.

Σ εβιστόν, τιμητόν. ¶ Σέβις, πυξίς.

Σ εκάνιον, γεργαθῶδες πλέγμα παρὰ ῥοδίοις.

Σ έδας, καθέδρας. ¶ Σεσελίσαι, φρύνιχος ἐν κρονίῳ ἅπαμαι διονύσου στόματος, ὡς σεσελίσαι κεκομμένα πολλάκις. αἰσχίνης τίς ὑπῆρχε σέλλου καλούμενος ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος καθυπερβολὴν ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ καλεῖσθαι.

Σ εδὲκ πία μωαβιτῶν, ἑρμηνεύεται ἡ μελέτησις.

Σ έθεν, σοῦ. ἰσοδυναμεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σεῦ καὶ τὸ σέο καὶ σεῖο, τὸ δὲ καθ' ὅμηρον τοῦ σοῦ συνάρθρον, μνῆσαι πατρὸς σεῖο, καὶ σεῖο, ἢ ἐκ σοῦ. ¶ Σεῦα, ἐδίωξα βοιωτοί. ¶ Σεῖν, θεῖν λακώνων. ¶ Σεῖναι, θεῖναι κρητῶν. ¶ Σείεις, ἀξαπατᾶς ἀττικοί.

Σ εθονίε, ὁ θεσσαλία. ¶ Σεῖο, σοῦ, ἢ τοῦ σοῦ.

Σ ειομένοις. καθαλλομένοις. ¶ Σείνεται, κακοποιεῖ

Σ εῖο φονῆος, τοῦ σοῦ φονέως. ¶ Σεῖον, ζυγὸν ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος συνεχῶς καὶ ἐπιτεταμένως ἔξεχον

Σ ειραὶ, πλέγματα, ὀνίαι, ὁ πλεκτοὶ ἱμάντων.

Σ ειστάχθαι, χρεῶν ἀποκοπαί. ¶ Σειραφόρον, ἡγεμονικόν. μετῆκται δὲ, ἀπὸ τῶν δεξιοσείρων ἵππων

Σ είρη, ὁ ἀνασπασμή. καὶ μέλιττα: ἢ μελίττης οἶκος. καὶ ὀρνιθιέιόν τι ποιὸν καὶ ἱμάτιον ἀσπάθητον λεπτόν.

Σ ειρή. ἅλυσις δεσμός. ¶ Σειρῆναι, οἱ λεπτοὶ καὶ διαφανεῖς χιτώνων. ¶ Σειριᾶ. φλεγμαίνει. καυροῦται.

Σ ειρίδας, τὰς σειράς. ¶ Σείριος, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ. ¶ Σειρίου κυνὸς δίκην, σοφοκλῆς τὸν ἀστρῷον κύνα. ὁ δὲ ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον, ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα. ¶ Σειροὶ, ἐπαύλεις.

Σ ειρῆνες, οἱ μὲν ἔξω γυναῖκας φασὶ μελῳδούσας, ὁ δὲ ἀκύλας στρουθοκάμηλον. ¶ Σειρομάστης, εἶδος ἀκοντίου. ¶ Σειρομαστῶν. δορυφόρων. καὶ εἶδος λόγχης. ¶ Σειρὸν, τὸ ἀνδρεῖον, θέειστρον, σικυώνιοι.

Σ ειροφόρος οἰωνὸς ἡγεμονικός. ¶ Σεῖσαι, συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. ¶ Σείσαι, ἐσείσθη. ¶ Σεισάχθεια, σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν δημοσίων, καὶ ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν. ἣν περ σεισάχθειαν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ ἀποσείσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων. ¶ Σεισμὸς, τρόμος. ¶ Σεισόφελος, τὸ τῶν τροχίλων εἶδος. ¶ Σείσων, ἄγγος κεραμεικὸν ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν.

Σ εῖφα. σκοτία κρητῶν. ¶ Σεκάνδην. πόρρωθεν.

Σ εκουάνα, σικύα. ¶ Σεκουάνη, ἐλαίας εἶδος λακώνων. ¶ Σεκρετον, συνέδριον.

Σ ελαγίζει, αὐθεῖται, φλέγεται ἀπὸ τοῦ σέλας.

Σ ελαγεῖται, τὰ αὐτά.

Σ έλαιναι, λαμπάδων.

Σ ελάοντων, λαμπόντων.

Σ έλας, φῶς. αὐγὴ, πῦρ. φλὸξ, φέγγος τοῦ πυρός. λαμπρότης, ἢ αἰθέρα.

Σ ελάσει, φλέγει, λαμπαδίζει.

γοντα, οἷς ἐπικεχάρακται τὸ σ στοιχεῖον, ὥσπερ γὰρ σὰν ἔλεγον. ¶ Σαμψοῦχος, πλείστη γίνεται ἐν αἰγύπτῳ, ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν.

Σ αμώσῃ, κεραυνώσῃ. ¶ Σάναπιν, τὴν οἰνιώτην σκύθαι. ¶ Σανδαλαράχη, χρώματος εἶδος.

Σ ανδύκα, φρυκτὴ ἀπὸ γῆς ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον.

Σ ανδάλια, σάνδαλα γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βαβλάντια, καὶ ἰατρικὸς ἐπίδεσμος, σανδάλιον.

Σ ανδαλιῶτις, ἡ σαρδὼ πάλαι. ¶ Σανδαράκη, τροφή τις τῶν μελισσῶν ὡς ἀριστοτέλης. ¶ Σανδαράφαγος, ὑπὸ ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη καὶ ἐκλήθη ἀκεσίνης. καὶ εἶδος τι μεταλλικόν. ¶ Σάνδυξ, δένδρον θαμνῶδες. οὗ τὸ ἄνθος χροιὰν κόκκῳ ἐμφερῆ ἔχει ὡς σωσίβιος, ἢ φάρμακον ἰατρικὸν καὶ κιβωτός. ¶ Σανθὶς, αἰσθόμενος. γνούς. ¶ Σανίδες. θύραι. ¶ Σανίκετος, θεοφιλής. ¶ Σανὶς, θύρα λεύκωμα ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταύρου.

Σ άνιφα, ξοφὰς πιθήκη. ¶ Σαννάδας, τὰς ἀγρίας αἶγας. ¶ Σαννίον, τὸ αἰδοῖον αὐτὶ τοῦ κέρκιον, παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν, τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔστιν ὅτε οὐρὰν ἔλεγον ὡς εὔπολις. ¶ Σανιόπληκτος, αἰδοιόπληκτος.

Σ αννίς, δρυοσάνδραξ θούριοι. ¶ Σάννορος, μωρὸς παρὰ ῥίνθωνι ταραντῖνοι. ¶ Σάνουροι. τὰς οὐρὰς σαίνοντες. ¶ Σάξαι καὶ διάπλειν νάξαι, νάσσειν.

Σ άξασθαι, ὁπλίσασθαι, πλήσασθαι. ¶ Σαοῖ, βοηθεῖ, καὶ σώζει. ¶ Σαοσίμβροτος, ὁ σώζων ἀνθρώπους.

Σ αόφρων, σώφρων. ¶ Σάπαι, ἔθνος θράκιον.

Σ απέρδης, ὄνομα ἰχθύος. οἱ δὲ ταρίχου εἶδος, ἄλλοι ὑπὸ ποντικῶν τὸν καρκίνον ἰχθύν. ¶ Σάπιθος, θυσία πάφιοι. ¶ Σαπηρία, σῆψις, σάθρωμα τυδεράκιν.

Σ απειοῦσι, σήπουσι. ¶ Σαπρὸν, παλαιὸν, αἰσχρὸν, ἀκάθαρτον. ¶ Σαπυλλεῖν, σαίνειν, ῥίνθων.

Σ άμφαρος, μωρολόγος. ¶ Σαράβαρα, τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα. ¶ Σάραβος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ¶ Σάραγος, ὑπηρέτης, ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς. ¶ Σάραπις περσικὸς χιτών. μεσόλευκος ὡς κτησίας. καὶ διαρρηξαμένη τὸν σάραπιν, καὶ τὰς τρίχας καθειμένη, ἐτέλετό τι καὶ βοὴν ἐποίει. καλεῖται δὲ καὶ ὁ πλάτων οὕτως. ¶ Σαραπίους, τὰς μανίδας πέρσαι. ¶ Σαραφὶν, γνώσεως πληθυσμὸς ἢ σοφίας χύσις. ¶ Σαραχήρω, παρὰ βηρώσῳ, ἡ κοσμήτρια τῆς ἥρας. ¶ Σαργάναι, δεσμοὶ ἢ πλέγματα γυργαθώδη χοινίον ἀγυράτωγα.

Σ άργανος, ὁ ἀγροῖκος. ¶ Σαρδαναπαλᾶ, ἀλλοιᾶ.

Σ αρδανάπαλος, πάντες σχεδὸν ἀπάσης ἀκολασίας καὶ τρυφῆς δοῦλον τοῦτον ἀναγράφουσι γεγενῆσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ μνήματι αὐτοῦ ἐν τῇ ἀσσυρίᾳ ἐν νίνῳ φασὶν ἐπιγεγράφθαι ἀσσυρίοις γράμμασι σαρδανάπαλος. γεγόνασι δὲ δύο σαρδανάπαλοι. ¶ Σαρδαναφάλλος, γελωτοποιός. ¶ Σάρδιον, βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος, ἥ τις ἅπαν τὸ στόμα τοῦ φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὡς καὶ τῶν χειλέων τοῦ στόματος συσταλέντων ἐκ τοῦ τοιούτου σπασμοῦ γυμνοῦσθαι λοιπὸν καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ γέλωτος φαντασίας δείκνυσθαι τοῖς ὁρῶσιν. ἔνθεν τὸ σαρδόνιος γέλως.

Σ άρδωνες, ἐν κυνηγετικῷ μέρει τινὰ δικτύων δηλοῦντα.

Σ αρδόνιος γέλως, ὁ καθ' ὑπόκρισιν, ἢ ἐπὶ καταρὰ ἐρριμμένος γέλως. ἢ ὑποκριτικῶς σαρδόνιος γέλως οἱ τὴν σαρδὼ κατοικοῦντες, τῷ κρόνῳ ἔθυον τὸ γελῶντες, καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλοις. αἰσχρὸν γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηνεῖν, τὴν οὖν προσποιητὸν γέλωτα κληθῆναι σαρδόνιον. τινὲς δὲ ἀπὸ σαρδόνος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα. ἧς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν. ἄλλοι τὸν καθ' ὑπόκρισιν γινόμενον γέλωτα, σαρδόνιον καλεῖν εἰώθασιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσιν.

Σ άρδοντα, διαπίπτοντα. ¶ Σαρδὼ, ἐν πασιφάῃ τὸ σαρδόνιον, ἡ σφραγὶς εἴρηται. ¶ Σαρδὼν, νῆσος μεγάλη πλησίον ἀφρικῆς ἣ καὶ σαρδόνη. ¶ Σαρῆτον, ὁ σάραπις καὶ εἶδος χιτῶνος. ¶ Σαρκῶν, ἀστρολόγος. ¶ Σαρὶν, σαρὸν, φυτόν τι γινόμενον ἐν τοῖς κατ' αἴγυπτον ἕλεσιν. ¶ Σαρὶν, ὀρνέου εἶδος. ὅμοιον ψάρῳ. ¶ Σαρὶς, κλάδος φοίνικος λάκωνες.

Σ άρισα, δόρυ μακρὸν εἶδος ἀκοντίου ἑλληνικοῦ, σπάθη βαρβαρικὴ μακεδόνων. ¶ Σαρκάζει, μειδιᾷ, εἰρωνεύεται, καταγελᾷ ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι. ¶ Σαρκάζων, μετὰ πικρίας γελῶν. ¶ Σαρκάσας, μετὰ πικρίας ἢ ἠρέμα τὰς τῶν χειλέων σάρκας διανοίξας γελάσας. ¶ Σαρκήρη. σάγχων τὸν ἐκ σαρκῶν ζωγραφουμένον καὶ οὐκ ἐκ κειθῶν συνεστῶτα. οἷον ἄνθρωπον. ¶ Σαρκοβόρα, σαρκοφάγον. ¶ Σαρκοκόλλα, φυτοῦ δάκρυον. ¶ Σαρκῶν, σεσηρώς.

Σ άρματα, καλλύσματα, καὶ κόπρια παρὰ ῥίνθωνι.

Σ άρμοι, θερμοὶ καρύστιοι. ¶ Σαρμὸς, σωρὸς γῆς, καὶ κάλυμμα. ἄλλοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον.

Σ άρον. ἴων ἀρχαίοις ὡς παλαιὸν ἀκίσαρον βαρυτονητέον ὡς παρὰ σώφρονι. θέλει δὲ λέγειν ὅτι ἀχρεῖοι εἰσὶ διὰ τὸ γῆρας. ¶ Σάρον, κάλλυντρον βυζάντιοι.

Σ αρὸς ἀριθμός τις παρὰ βαβυλωνίοις, ἢ κάλλυντρον.

Σ αρπηδόνιον, τὸ μέγα, καὶ ἡ ἐν θρᾳκικῇ καὶ κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη. ¶ Σαρπηδόντος, σαρπηδόνος, ἀεὶ δὲ ταύτῃ χρῆται τῇ γενικῇ σαρπηδόνος. ἔστι δὲ ἀπὸ εὐθείας τῆς σαρπηδών. ¶ Σαρπηδὼν, κόσμος ἀπὸ μέρους τῶν θεῶν. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου σαρπηδονίου καλουμένου, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Σαρπηδὼν, ἀκτή. αὐτὶ τοῦ σαρπηδονία. τόπος δὲ οὗτος θρᾴκης, ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν ποσειδῶνος. ¶ Σάρπους, κιβωτούς, βιθυνοὶ δὲ ξυλίνας οἰκίας. ¶ Σαρρυφθεῖν, μωραίνειν.

Σ άρσαι, ἅμαξαι. ¶ Σαρσίτειος χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν λάκωνες. ¶ Σαρῶ, κοσμήσω. ¶ Σάρων, λάγνος, τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον.

Σ αρῶνες, τὰ τῶν θηρευτῶν λινά. ¶ Σαρωνία. ἄρτεμις, ἀχαιοὺς θησεῖ ἀπὸ τοῦ ἐν τροιζῆνι σαρωνικοῦ κόλπου. ¶ Σασκαλαγγεῖ, θρηνεῖ. ¶ Σαρωνίδες, πέτραι. ἢ αἱ διὰ παλαιότητα κεχηνυῖαι δρύες.

Σ άσφα, σηπία. ¶ Σάσαι, καθίσαι, πάφιοι. ¶ Σάταν, σιτικὸν μέτρον. ¶ Σαταρίδες, σατερνίδες, κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος. ¶ Σατεῖς, τὸ ἐπ' ἔτος δρεινῆς. ¶ Σάτιλλα, πλειάδας τὸ ἄστρον.

Σ ατῖναι, αἱ ἅμαξαι. ¶ Σατνιοῦς, ποταμὸς ἐν λελα

καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον κίκονες. ¶Σείπλος, ἡ στίλη, ἐλαία θλαστή. ¶Σαίρει, κοσμεῖ φιλοκαλεῖ καλλύνει.

Σ αίρειν, σαροῦν, κοσμεῖν. ¶Σαιρὸς, σαρός. ¶Σαῦς, κοῦρος, κάρος. ¶Σαισαβεία, ἡ ἔλευσιν πρότερον.

Σ αιστὸς ἐλαία, θλαστή. ¶Σακάδιον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου.

Σ ακαιοὶ, οἱ σκύθαι. ¶Σακαία, ἡ σκυθικὴ ἑορτή.

Σ άκαν, τὸ ἐπὶ γυναικός. ¶Σάκας, ἡμεῖς ὦ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν. σάκκα οὕτω δὲ προσαγορεύεται διὰ τὸ ξένος εἶναι. οἱ γὰρ σάκες, σάθρες. ¶Σάκασα, σαφήνεια. ¶Σακέλλα, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. ¶Σακέλλιον, ὁμοίως. ¶Σακέσπαλος, πολεμιστής. ¶Σάκε' ὤμοισι κλίναντες, κεραμιδώσαντες. ¶Σακκίζειν, ἐπὶ τοῦ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοὺς σάκκους ὅπερ οἶόν φασι τοῖς ἐργάταις ὥσπερ ἔλεγε χαλκιδερμιστής· τὰ γὰρ σάκκη ἐπίχαλκα λέγει. ¶Σάκκινον, λεπτὸν ἀσθενές. ¶Σακκινόσυκοι, δασύπρωκτοι. ¶Σακκοδερμιστὴς, ὁ τὴν σάκκος ἔχων, οἱ δὲ σκώληκα παρόσον δερμιστὴς αὐτὸς βέλτιον δὲ τὸν χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν.

Σ άκοιδοι οἱ ἰσῶντες τὸν κέραμον. ¶Σάκος. ἀσπὶς ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι σάγην τὴν πανοπλίαν φασί.

Σ άκος αἴγλον, ἀντὶ τοῦ τεῦχος αἴγλον. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν κατὰ μετάληψιν. ¶Σακοφόροι, ὁπλοφόροι. ¶Σάκταρον, ἔστιν ἐμφορές ἐστι κώμη γενόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ διαλυτικόν. ¶Σάκτας, ὁ θύλακος. ¶Σακτῆρος, θυλάκη. ἔλεγον δὲ καὶ σακίαν.

Σ ακτὸς, ὁ τεθησαυρισμένος, ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκείμενος, καὶ χιτῶνος εἶδος, καὶ θύλακος.

Σ ακωδέκη, ἔνδυμα σκυθικόν. ¶Σάκωσε, κατέκλεισεν. ¶Σάλα, φροντὶς, βλάβη. ¶Σαλαβακχὼ, πόρνης ὄνομα. ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς καταφορεῖς εἰς τὰ ἀφροδίσια οὕτως ἔλεγον ἀττικοί. ¶Σαλάβαρ, μάγειρος λάκωνες. ¶Σαλάβη, ἡ θύρας ὀπὴ φροντίς. ¶Σαλάβοις, θυρῶν ὀπαῖς. ¶Σαλαγεῖ, ταράσσει. ἡ γὰρ φροντὶς, σάλα λέγεται. ¶Σαλάγκβοι. ¶Σάλαγξ, ἰχθὺς ἀγαθὸς, καὶ μεταλλικὸν σκεῦος ὥσπερ ἔλεγε σιδηροπλάτης. ¶Σαλαΐζειν, κόπτεσθαι. Σαλαῖς, κωκυτός. ¶Σαλακύρων, συνήθων.

Σ αλάκων, ὁ πτωχὸς ἀλαζών. ¶Σαλακωνία, ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζονεία. ¶Σαλακωνίσαι, σαλακωνεῦσαι ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας, ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ θεόφραστος σαλάκωνα φησὶν εἶναι τὸν δαπανῶντα ὅπου μὴ δεῖ.

Σ αλάμβη, ἡ ὀπὴ δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει, ἡ πύλη καπνοδόχη θυρίς, ἡ ὀροφός. ¶Σαλαμβὼ, ἡ ἀφροδίτη παρὰ βαβυλωνίοις. ¶Σαλαμὶν, νῆσος. ¶Σαλαμίνιος, μία τῶν ἱερῶν νεῶν. ¶Σαλάννη, φαρέτρα.

Σ αλαχθεὶς, σεισθείς. ¶Σαλάξαι, κατακλῆσαι. κινῆσαι.

Σ αλέης. ἄλη, βλάβη. ¶Σαλεύειν. ῥιπτάζεσθαι.

Σ αλησὸν, σοφοκλῆς ἀνδρομέδα ἀντὶ* πατρὸς ἡ βαρβαρικὸν χιτῶνα, οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναι φασί.

Σ αλία, πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον. ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ λάκαιναι. οἱ δὲ θολία. ¶Σαλιβάσασα. τῇ θαλάσσῃ ἀπελθοῦσα. ¶Σάλιξ, ἰτέα ῥωμαῖοι.

Σ αλιᾷ, ἀρκεῖ. ¶Σάλμα, σηπέμη. ¶Σάλλα, θρυσσοφίουσα. ¶Σάλλινον, φρόντισμα. ¶Σάλμοξις, ὁ κρόνος καὶ ὄρχησις καὶ ᾠδή. ¶Σαλμυδησὸς, αἰγιαλὸς περὶ τὸν εὔξεινον πόντον. ¶Σάλος, φροντὶς, ταραχὴ κλύδων καὶ ἡ τῆς θαλάσσης κλύδωνος κίνησις.

Σ άλευσα, φροντίζουσα. ¶Σάλπη, ἰχθὺς ποιὸς, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν. ¶Σαλπιγκτὴς, ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος. ¶Σάλπιγξ, σημοσάλπιγξ, ἀντὶ τοῦ κήρυξ, τινὲς δὲ ὄρνιν ποιόν, καὶ ὄργανον πολεμικόν. καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα, παρὰ ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον, ἐκδέχεται δὲ καὶ σάλπιγγας ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ ἀργείοις. ¶Σαλπιγκτὴς, ὄρνεον τί.

Σ αλύγα, ἡ συνεχὴς κίνησις. ¶Σαλύγην, τὴν γινομένην κίνησιν ἐκ τῆς καταφορᾶς τοῦ ἄξακτου οὕτω καλεῖσθαι φασί. ¶Σαλιᾷ, ἀρκεῖ παρὰ ῥίνθωνι.

Σ αλῶος, ὁ πεφροντισμένος, ἡ γὰρ φροντὶς σάλα.

Σ άμα, μνῆμα, σωρείας δὲ στοιχεῖον. ¶Σαμαίνα, εἶδος νεὼς ὗος ἔχουσα πρόσοψιν. ¶Σαμαίνεται, σφραγίζεται παρὰ ἐπιχάρμῳ. ¶Σαμακία, κοσμαρίας εἶδος. ¶Σάμαξ, ὕλη τίς θρυώδης. οἷον βούτομον, οἱ δὲ φορμὸν, καὶ οἱ πλείους ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι, ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα, καὶ τοξικὸς κάλαμος. ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδας ποιοῦσιν.

Σ αμβὰ, ὀσφῦς ὀφρύς. ¶Σάμβαι, θύραι. σάμβαλα.

Σ άμβαλα, σάνδαλα. ¶Σαμβύκη, οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται ἰόβας, ἀλλὰ καὶ πολιορκητικὸν ὀβίτων. ¶Σάμεα, τὰ ἐν ταῖς ὠαῖς τῶν ἱματίων πλάσματα λάκωνες. ¶Σαμεφόρα, τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων. ¶Σάμβρα, σάμβρος. σήμβρον. ¶Σάμερον, σήμερον, νῦν ταραντῖνοι.

Σ άμη, πόλις κεφαλληνίας. ¶Σαμία. εἶδος τί ἀμπέλου. ¶Σαμία γῆ, ἰατρικὸν μῖγμα ὅμοιον τῇ ἐρετρικῇ. ¶Σαμιακὸς τρόπος, δύο δηλοῖ ἡ λέξις. ἓν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τοῦ σαμίων θρυλλουμένον ὡς κατεαγότων. ἕτερον δὲ, ὅτι αἱ λεγόμεναι σάμιαι ναῦς κατέσχον τὸ ὅλου, δίδυμος δὲ, τὰς σαμίας ναῦς ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν, εὐρύτεραι μὲν γὰρ εἰσὶ τὰς γαστέρας. τοῖς δὲ ἐμβόλοις σεσήμανται, ὡς δοκεῖν ῥύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ἰχθυοπρώρους εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ ταύτης λέγεται. ναῦς δέ τις ὠκυπόρος σαμία ὑὸς εἶδος ἔχουσα.

Σ αμίθη, ῥόφημά τι ὡς γλαυκίας ὁ ἰατρός. ¶Σαμινὰ, θαμινά. συνεχῶς λάκωνες. ¶Σαμίων, ὁ δῆμος. φησί τις περὶ τῶν ἀριστοφάνους, τοὺς ἐκ τοῦ μύλωνος ἰδὼν βαβυλωνίους. σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν, ὡς πολυγράμματος, καταπληττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν καὶ ἐπαπορῶν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία δι' ἣν πολυγράμματον ἔφη δῆμον, ἐπειδὴ ἑλλήνων σάμιοι πολυγράμματοι ἐγένοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ διδόντες εἰς τοὺς ἄλλους ἕλληνας, τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν. ¶Σάμμα, ὄργανον μουσικὸν παρὰ ἰνδοῖς. ¶Σάμος, ὑλήεσσα θρηκίνης, ἀπὸ σαμοθράκης. ἄλλοι ἐπὶ πρὸς θράκη σάμου, ἡ ὁμωνύμως λέγεται. καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος οὐ μνημονεύει, ἀλλὰ πάντοτε αὐτὴν σάμον καλεῖ, καὶ οὐδέ ποτε σαμοθράκην κατὰ σύνθετον. ¶Σαμονία, οἱ δὲ σαμοθρακία, ἡ ἔφεσος. ¶Σαμυλὶς, ἡ πρόπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν. ¶Σαμφόρας, σαμφόραι ἵπποι λέ

Ρ οτά, ἱδρά, τὰ ὀπατοσκόπα, ἢ τὰ ἑλκυστά.

Ρ υτὴρ, ἡνίον. λῶρος, ἱμὰς, ἑλκυστήρ. ¶ Ρυτῆρες, ἡνίαι ἱμάντες τῶν ἵππων οἷον ἑλκυστῆρες. ¶ Ρυτῆρι κρούων. ὁ κύκνος λέγει καὶ μὴ ὑβρίζων, αὐτίκ' ἐκ βάθρων ἐλῶ ῥυτῆρι κρούων ἐκποδὼν τὸν πόλον. ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ κύκνου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον φεύγοντας αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐπὶ τῷ πολὶ τοὺς ἰδίους δούρους, ποιήσω τὸν πλεῖν. ῥυτῆρος, ὁ λόγος. καθάπερ ἁρματεύει ἵππος. ἐκ μέρους γὰρ τῶν πολλῶν τοῦτο βούλεται δηλοῦν. ῥυτῆρας δὲ ἔλεγον τὰς ἡνίας ὅροι χαλινούς. ¶ Ρυτῆρσι, λώροις ἱμᾶσι.

Ρ υτίδα, σπῖλον. ¶ Ρύτιον, πόλις. ¶ Ρύτο, ἐρύετο, ἔσωσεν. ¶ Ρυτοί, ἑλκυστοί. λίθοι μεγάλοι διὰ τὸ μέγεθος οὐ δυνάμενοι βαστάζεσθαι. ¶ Ρυτὸν, ποταμηδὸν, πολὺ μέγα ἑλκυστόν. ¶ Ρύρρας. τοὺς θαλλοὺς, τοὺς καθαρτηρίους. ¶ Ρύζα, λυτήρια σωτήρια σῶστρα. ¶ Ρύζυς, χύτας. ¶ Ρύτωρ, σωτὴρ, βοηθὸς, ὁλκεύς. ¶ Ρύψαι, σμῆσαι, σμῆξαι, πλῦναι λοιδορῆσαι, ῥοφῆσαι, καθᾶραι. ¶ Ρύψις, κάθαρσις καθαρισμός. ¶ Ρυψόμεθα, καθαρισόμεθα, ῥοφησόμεθα. ¶ Ρογάδες, κρημνοὶ διεσχισμένοι.

Ρ ωγαὶ, ῥήξεις, καὶ ἀπόρρωγαι. ἀπορρήξεις.

Ρ ωγαλέα, διεσχισμένα. ¶ Ρωγαλέον. κατερρωγμένον. διερρωγότα. κατατετριμμένον ῥακῶδες.

Ρ ωγάς, οἱ μὲν τὴν ὀρσοθύραν, οἱ δὲ τὴν ἐκ τομάδα. οἱ δὲ τὰς θυρίδας, ἄλλοι τὰς κλίμακας, καὶ ἄνω τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων ῥωγάδας, ἀνὰ ῥῶγας, μεταφορά. ¶ Ρωγμὸς, ὄγκος, κοῖλος τόπος, ῥῆξις.

Ρ ώδιγγες, πληγαὶ, ὕφαιμοι διακεκομμέναι. οἱ δὲ, μώλωπες. ¶ Ροδιόν. τὸν ἐρωδιόν. ¶ Ρώεσθαι, σπεύδειν, ὁρμᾶν. ¶ Ρώεται. σπουδάζει. ¶ Ρώθωνες, μυκτῆρες. ¶ Ρώκομαι, ὀργίζομαι, λυποῦμαι, λάκωνες. ¶ Ρωκώδης. πρίουσα τοὺς ὀδόντας;

Ρ ῶμα, ῥώμην, ἰσχύν. ὅρμημα, ὡς γνῶμα γνώμην.

Ρ ωμαλέος, ἰσχυρὸς ἀνδρεῖος ὑγιής. γενναῖος. θρασὺς, ῥωμώδης. ¶ Ρώμη, δύναμις, ἰσχὺς, ὅρκος, ὑγεία, ἀνδρεία. ¶ Ρώνια, φρύγανα. ¶ Ρώνιξις, ποταμίας νεὼς εἶδος. ¶ Ρώνιος, ἄξιος πλούσιος.

Ρ ώννυσιν, ὑγείαν παρέχει. ¶ Ρὼξ, κόκκος, ἢ εἶδος φαλαγγίου. ¶ Ρώοντο, ὥρμησαν, ἐρρωμένως ἐκινοῦντο ὁρμὴν ἐλάμβανον. ¶ Ρωπὰς, εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδες. ¶ Ρῶπες, τὰ δάσεα τῶν φυτῶν, καὶ θαμνώδης ὕλη, ὃ εἶδος λύγου: ¶ Ρωπήϊα, τόπος ἐν ᾧ οἱ ῥῶπες φύονται, ἢ οἱ σύμφυτοι τόποι: ¶ Ρωποπωλεῖν, ῥωποπωλεῖν, ἤσθη δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι.

Ρ ωπητήριον, παρορμητήριον. ¶ Ρωπικὸν, ὅ ἐστι κτητὸν καὶ ὡραῖον. ¶ Ρωπικά, τὰ παρεμπορεύματα. ¶ Ρωπή τις. τῶν τελεστῶν τίς καὶ πατρικῶν. οὕτω καλεῖται. ¶ Ρωποπῶλαι, μυροπῶλαι.

Ρ ωποπώλης, ὁ ῥῶπον πωλῶν. ῥῶπον δὲ ἔλεγον, τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον. ¶ Ρωπὸς, ῥωπικὸν, αὐτὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος, ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος ὅσον ὁ φόρτος μίγματα χρώματα ὅσα ζωγράφοις βαφεῦσι, μυρεψοῖς, χρησιμεύει. ¶ Ρωρὸς, σφοδρὸς, καὶ τὰ καρτα. ¶ Ρωσκομένω, ῥωσκόμενοι δυϊκῶς.

Ρ ώσεσθαι, ἐπιθέσθαι, ὁρμῆσαι, ἐπείγεσθαι.

Ρ ώσθαι, σπουδάζειν. ¶ Ρωσθεὶς, ἰσχύσας, ὑγιάνας τὴν διάνοιαν. ¶ Ρῶσις, ὑγεία. ¶ Ρωστὴρ, ἡ ῥαιστὴρ σφύρα. ¶ Ρωστήριον, φρενῶν κίνημα καὶ παρορμητικόν. ῥῶσαι δὲ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι.

Ρ ωστικὸν, ὁρμητικόν. ¶ Ρῶστρον, ἔμβολον.

Ρ ῶται, ἵσταται. ¶ Ρώτιγγες, πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι. ¶ Ρώχειν, βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι.

Ρ ωχάδες, ῥαγάδες γῆς. ¶ Ρωχμοῖς, ῥήξεσιν, ὁ βάθος γῆς, ὁ ῥωγμοῖς. ¶ Ρὼψ, βοτάνη ἁπαλή.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Σ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Σ ά, σῶα ὑγιῆ ἀκέραια, καὶ αὐτωνυμία δευτέρου προσώπου. ¶ Σαβάζειν, θυάζειν, βακχεύειν.

Σ αβά, αἰχμαλωσία. ἐν φυλῷ σαβέκ, βάθος.

Σ αβάζιος, ἐπώνυμον Διονύσου. οἱ δὲ υἱὸν Διονύσου, καὶ σαβὸν ἐνίοτε καλοῦσιν αὐτόν. φρὺξ δὲ ὁ σαβάζιος.

Σ αβακὸς, ὁ σαθρὸς χῖοι. ¶ Σαβακτίδες, ὀστράκινα ζῶδια. ¶ Σαβακῶς, αὐστηρῶς ξηρῶς ζαχέως.

Σ αβάξας, διασκευάσας διασαλεύσας.

Σ αβαρίχειν, τὸ σάβειρος, σάβειρος, σάβειος, κόραξ.

Σ αβῦρον, τὸ δακτύλιον. ¶ Σάβυττοι, κόνωπες.

Σ άβος, βακχεία. ¶ Σάβυττος, εἶδος ξυρήσεως εἰς καλλωπισμὸν, πέτρον δὲ τοῦ πώγωνος ἢ τῆς κεφαλῆς ἄδηλον. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον.

Σ άγαρις, πελέκιον μονόστομον. φαρέτρα, ἄροζον.

Σ άγανα, σκεπάσματα περιβόλαια.

Σ αγγάριος, ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας.

Σ αγαβάσια, βρακία. ¶ Σαγγαλαεὶ, εἰ κακοῦ.

Σ αβαὼθ, στρατιῶν. ¶ Σαβαὼθ, παντοκράτωρ.

Σ αγάδην, τὸν θύλακον, ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσι. ὅθεν ποικίλον θύλακον. ¶ Σαγδὰς, εἶδος μύρου, ὁ ψέγδας. ¶ Σάγη, ἡ ὅλη πανοπλία ἢ περιβόλαιον σκέπασμα. ¶ Σαγηνεύειν, θηρεύειν αἰχμαλωτίζειν, ἢ ἁλιεύειν. ¶ Σαγηνευθέντων, πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος οἷς καὶ σαγηνεύειν τοὺς ἕλληνας,

Σ αγήνη, πλέγμα τί ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων, λάκωνες. ¶ Σαγίρθον, μετακλέπτειν.

Σ αγὶς, πήρα. ¶ Σαγλῶδες, πλαδαρὸν στόμα.

Σ άγμα, τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος. ¶ Σάγος, μέρος τί τῆς πανοπλίας. ¶ Σάγουρον, γυργάθιον.

Σ άγραι, ἔθνος αἰθιόπων. ¶ Σαγροῖς. κόνις ἢ πέλεκυς.

Σ αγύειον, ἄρτου κλάσμα. ¶ Σάθα, μοῖρα.

Σ αθύει, θάλπει. ¶ Σαθάρυται, ταραχήν.

Σ άθεα, τὰ ἀσθενῆ. ¶ Σάθει, τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα.

Σ αθρὰ, ἀσθενῆ κεκλασμένα. ¶ Σάθραξ, φθείρ.

Σ αθῶν, ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀρρένων ἀπὸ τοῦ αἰδοίου.

Σ αὶ, τὸ κινηθῆναι ἁπλῶς. ¶ Σαικὶς, δειλός.

Σ αίκτας, θύλακας, μαρσίπποις. ἔνιοι αὐλοθήκας.

Σ αικωνῆσαι, διασαικωνῆσαι. ¶ Σαίνει, κολακεύει. προσηνεύεται. τινάσσει, ἀσπάζεται θωπεύει, κινεῖται. σαλεύεται, ταράττεται. ¶ Σαινικρίζει, ἐκτρέφει.

Σ αίνουροι, καὶ σαινουρίδες, οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες. ¶ Σαιοὶ, πολέμιοι. νεκροὶ

μοῦ ὄνομα. ¶Ρόδια, ἐρυθρά. ¶Ρόδον, εὔχροιν, εὐώδης, εὐειδής. ¶Ρόδη, αὐτὸ τὸ δένδρον. ¶Ρόδια ὑπόδημα ἀνδρεῖον, καὶ ἀμπέλου εἶδος. ¶Ροδιακὸν, ποτηρίου καὶ ἐκπώματος εἶδος. ¶Ροδιὰς ποτηρίου εἶδος. ¶Ρόδιοι τὴν θυσίαν. ¶Ρόδιον, μύρον.
P όδιος, ποταμὸς, ὁ νῦν δάρδανος. ¶Ροδόεντα, πυρρά.
P οδοδάκτυλον, ῥοδόχροιν ἀπὸ μέρους καλόν.
P όδον, μιτυληναῖοι, τὸ ἐπὶ γυναικὸς, καὶ τὸ συνήθες.
P οδωνιὰ, ὁ τόπος ἔνθα φύεται τὰ ῥόδα, καθάπερ καὶ ἰωνιὰ ὅπου τὰ ἴα φύεται, καὶ κρινωνιὰ ἔνθα τὰ κρίνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνθηρὸς αὐδίον αὐτῇ. ¶Ροῖν, ῥύσιν.
P οθεῖ, ὁρμᾷ. ¶Ροθεῖν, ὁρμᾶν. βρέχειν. λέγειν διώκειν.
P οθιάζειν, ἐλαύνειν, ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς εἰρεσίας. οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ὕδατος ῥόθον φασίν. ¶Ρόθιον, ῥεῦμα, κῦμα, τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον. ¶Ρόθιον, τὰ ἀυτά. ¶Ρόθιον, ταχὺ ὁρμητικόν. ¶Ρόθον, τὸν ἀπὸ τῶν κυμάτων ψόφον. ¶Ρόθῳ, ὁρμῇ μετὰ ψόφου.
P οιακυλίστρα τῶν ἵππων παρὰ τῷ ποταμῷ ἢ ψάμμῳ.
P οίαγξ, φάραγξ. ¶Ροιβδεῖ, ῥοιζεῖ, διώκει, ῥοφεῖ.
P οῖβδος, ῥόγχος, ψόφος ποιός. ¶Ροιβδῶσι, μετὰ ἤχου ἀνιᾶσιν ὡς οἱ ποιμένες. ¶Ροιδαμὸς, ὁ ἀσπάραγος. ¶Ροιδμὸς, ποιὸς ψόφος. ¶Ροίδνας, δάκνας. ¶Ροιζεῖ, διώκει ὁρμᾷ βρέχει. ¶Ροιζηδὸν σφοδρῶς ἠχητικόν. ¶Ροιζῆσαι, ποιὸν ἦχον ἀποτελέσαι συρίσαι. ¶Ροῖζος, ψόφος, ἦχος, ῥεῦμα σφοδρόν. ¶Ροιζοῦντος, ἠχοῦντος. ¶Ροίζωσον, ὄχησον σφοδρῶς. ¶Ροικὸν, σκολιὸν καμπύλον, σκαμβὸν, ῥυσὸν, ῥικνόν. ¶Ροίκου κεθοπομπία, ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν ἀμαθουσίων, βασιλέα φησὶν αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα πρὸς ἑαυτὸν τῇ πόλει ἀθηναίων κεθὰς ἐκπέμψαι φησίν.
P οιλιαῖς, *δάκναις. ¶Ροισμὸς, ὁ τῶν ἵππων ῥυμός.
P όμβος, ψόφος, στρόφος, ἦχος, δῖνος. κῶνος. ξυλήριον οὗ δέδεται χοινίον. καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δινεῖται.
P ομελίας, μετέωρος παρὰ τὸ μῆκος *ἐναροίζῃ, φησὶν αὐτόν καὶ ἰχθῦς τις τῶν πλατέων. καὶ ὁ ἐν τοῖς δήμοις ῥόμβος. ¶Ρόμβῳ, περιφορᾷ κινήσει. ¶Ρομβωτὸν, ἐπιμηκές. ¶Ρόμιξα, εἶδος ἀκοντίου.
P όμοξ, σκώληξ ἐν ξύλοις. ¶Ρομφαία, θράκιον, ἀμυντήριον, μάχαιρα ξίφος, ἢ ἀκόντιον μακρόν.
P ομφάζει, βαστάζει. ¶Ρομφεῖς, ἱμάντες, οἷς ῥάπτεται τὰ ὑποδήματα. ¶Ρόνειν, κρίνεσθαι.
P όος, ῥοῦς, ῥύμη, ῥεῦμα. ¶Ροπαῖς, κλίσεσι.
P οπαλίζει, στρέφει κινεῖ ὡς ῥόπαλον.
P όπαλον. βακτηρία, ῥάβδος. ¶Ροπὴ, κλίσις, νεῦμα, ῥάβδος, δύναμις, βοήθεια. ¶Ροπήϊα, σύμφυτος τόπος. καὶ ῥοπήεια ὁμοίως. ¶Ροπτίον, κλειδίον.
P όπτρον, ῥόπαλον, ἢ τὸ ἀποκατασπίζον τὸ πυλίδος καὶ συλλαμβάνον. καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας, ἔνιοι κρίκον. καὶ τὸ αὐλίον, καὶ τὸ καμπύλον ξύλον.
P οταρία, τορύνιον. ¶Ρουβοῦς, ῥάφημα.
P ουγὸς, πρόσωπον. ¶Ρουδὸν, ῥευστικόν.
P ουμάζεται, φρίττει. Ροῦρ, φασὶ μακεδόνες.
P οφεῖ, καταπίνει, ἀναλαμβάνει. ¶Ροῦν, ῥεῦμα.
P όχθιον, κῦμα. ¶Ρόχθια, κύματα, ἢ ῥήθια.
P όχανον, σκυταλίδα, πλεκτήριος, ἢ ἀποδέχουσι τὸ μέζον. ¶Ροχθεῖ, ἠχεῖ, ψοφεῖ, κλύζει. ¶Ροώδης, ῥεῦμα ὑδρηρόν. ¶Ρύαξ, περικεφαλαία, πύργος.
P υάχετον, θόρυβον, ἢ τὸν ῥέοντα ὀχετόν. ¶Ρυέδην, δαψιλῶς ἢ ταχύτητι, ὃ μετ' ἤχου σφοδροῦ.
P υγχιάζειν, διαστρέφειν, ῥογχάζειν. ¶Ρυδεῖ. περιπλέκεται. ¶Ρύδην, εὐκόλως, ἢ ἀθρόως ἐπιβρέχοντος.
P υδημένην, ῥοφωμένην. ¶Ρυδία, ῥοά, ὃ ῥοιά.
P υδὸν, ἢ ῥύδην, χύδην δαψιλῶς, ῥευστικῶς σφοδρῶς.
P υῆνα, ἄρνα κύπριοι. ¶Ρύεται, σώζει, εἴργει, σκέπει, φυλάττει, κωλύει. ¶Ρύζα, βία. ἢ τοῦ τόξου τάσις. ¶Ρύζειν, ὑλακτεῖν. ¶Ρύζουσι, διαμασχῶνται, μισοῦσι γογγύζουσιν. ¶Ρυζῶν, πενθῶν, διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας ἄναυδόν τινα ἦχον προφέρειν.
P υῆαν, κατόχον περισπᾶσθαι, καὶ ῥύᾳ ὁ ἵππος.
P υήσονται, φθαρήσονται, ῥευσοῦσιν. ¶Ρυηφενὴς, πλούσιος. ¶Ρυθῆναι, ῥεχθῆναι, ὃ δηλοῖ ἐξαιρεθῆναι. ἢ ξυσθῆναι. ¶Ρυθμίζει, κανονίζει. ¶Ρυθμοποιὸς, ὁ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ποιῶν. ¶Ρυθμὸς, κανὼν μέτρον, τρόπος μέλος εὔφωνον, ἀκολουθία, τάξις σύγκρισις. ¶Ρυκάνη, ἀληθητήριον. χειρομάχιον. ἀμυντήριον τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ¶Ρῦμα, τὸ ἐλαφρὸν καὶ πυκνὸν ὁλκός. ¶Ρύμη, φυλακὴ ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι.
P υμβονᾶν, διασκορπίζειν. ¶Ρυμβὸς, δῖνος. ¶Ρύμη, ὁρμή. ¶Ρυμβάδας, λαιγγάστας. διεχισμένας
P ύμη, τάξις ἔσχατος. ¶Ρύμιγξ, χείμαρρος.
P ύμμα, σμῆμα, καὶ ἡ σμηματοθήκη, σμηματοθήκη.
P ύμματα, τρίμματα, σμήγματα. ¶Ρυμὸς. τοῦ ἅρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοῖς ἵπποις ἕως τοῦ ζυγοῦ μέσον ἀπὸ τοῦ ἄξονος, ὃ τινες στήμονα καὶ σταθμίον καλοῦσιν. ¶Ρυμὸς, τάξις ἢ ἐμμέλεια.
P υομεῖται, εἰς ὀρθὸν κόπτεται. ¶Ρυνδάκη, ὄρνιθι ὅν ἕλικα περιστερά. ¶Ρύονται, σώζουσιν.
P ύπαρ, ῥύπον. πίνον. ¶Ρυπαίνει, σμήχει. καθαρίζει, πλύνει. ¶Ρυπαρὸν, αἰσχρόν. ¶Ρυπαρὸς, πενιχρός, αἰσχροκερδής. ¶Ρύπας, τοὺς ἐν τῇ ἀρκαδίᾳ ἀχαιούς. ¶Ρυπόεν, αἰσχρόν. αἰσχροκερδές.
P ύπος, ῥύπον ἀττικοί, τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κηρὸν λέγουσι. ¶Ρυποκονδύλοις τοὺς ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαρούς. ¶Ρυππαπαῖ, ναυτικὸν ἐπιφώνημα.
P ύπτει, σμήχει πλύνει. ¶Ρύπται, οἱ ἀναρροφοῦντες.
P υπτικὸν, σμηκτικὸν καθαρτικόν. ¶Ρῦσαι, φυλάξαι, καὶ ῥυσαὶ ῥυτίδας ἔχουσαι. ¶Ρύσατο, ἠλευθέρωσεν. ἐλυτρώσατο. ¶Ρύσια, ἐνεχυράσματα σωτήρια λύτρα λεηλασία. ¶Ρυσιάζει, ἀντενεχυράζει.
P υσίαν. βολάν, τὴν τῶν τόξων τάσιν ἀπὸ τοῦ ἐρύσαι, ἢ τοῦ ῥύσιον. ¶Ρυσίδας. τὰς ῥυτίδας. ¶Ρυσίοις, ἐνταφίοις, ἑλκυστικῶς ὑπὸ τῶν λοιπῶν γινομένοις.
P ύσιον, ἑλκυστόν, λύτρον, τίμημα. ἢ τὸ ἕνεκα ἐνεχύρου κατεχόμενον. παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸν κατεχόμενον.
P ύσις, φιάλη χρυσῆ, καὶ ξύλινόν τι σταθμίον ἢ ἀπόρροια.
P υσοῖσι, ἐρρυσηκόσι. γηραιοῖς. ¶Ρυσμοῦσθαι, συγκρίνεσθαι. ¶Ρυσοῦται, γηράσκει. γεγήρακε.
P υστάζοντες, ῥυσιάζοντες, ἐνεχυριάζοντες. ἕλκοντες μεθ' ὕβρεως σπαράσσοντες. ¶Ρυστὴς, σωτὴρ λυτρωτής. ¶Ρυτὸν, δόρυ, κρυπτόν. ¶Ρυτὰ, τὰ στίμφυλα, καὶ πήγανον λευκόν, ἢ πόπανα. ὃ εἶδος φιάλων.

τάσις ἀνέμου κατὰ μῆκος. ξαύματα, αὐλή. στάλαγμα. ¶ Ῥήγματα, χίσματα. ¶ Ῥηγμίν, αἰγιαλὸς ἀπὸ τοῦ ὃν περὶ ῥήγνυται τὸ κῦμα. ¶ Ῥηγμῖνος, τὰ ἀπορρήγματα τῆς πέτρας. ¶ Ῥηγμὸς, αἰγιαλὸς, διὰ τὸ ῥήσσειν τὰ κύματα ἐκεῖ. ¶ Ῥόγνυσκε, τάσις ἀνέμου ἢ ξαύματος αὐλή. ¶ Ῥόγνυται, διαιρεῖται, κατακόπτεται. ¶ Ῥῆγος, ῥάκος, περίστρωμα στρῶμα, προσκεφάλαια. ¶ Ῥηγνύων. βοηθῶν.

Ρ ηιδίων, κλούχειν, ῥαδίως. ¶ Ῥηιδίως, εὐκόλως εὐχερῶς. ¶ Ῥηΐτα, καὶ ῥηΐδια ὁμοίως, εὐχερῶς μάλα ῥαδίως. ¶ Ῥηΐτεροι, εὐκατεργαστότεροι, εὐχερέστεροι, εὐκοπώτεροι. ¶ Ῥῆνα, πρόβατα. οἶα.

Ρ ῆνες, ἄρνες, πρόβατα. ¶ Ῥηνέκες. ἀρνακίδες.

Ρ ήνη, ποιμὴν καὶ πόλις. ¶ Ῥῆνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Ρ ῆξαι, διελεῖν καταβαλεῖν. ἀπολύσαι, κράξαι.

Ρ ῆξαι με καὶ φράσαι ἀεὶ λόγον, ἀντὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνήν.

Ρ ηξάτω, κραξάτω. ¶ Ῥῆξε, διέρρηξε κατέβαλεν, ἔκραξεν, ἀπέλυσεν διέκοψεν. ¶ Ῥηξίφλοια, ῥήξαντα τὸν φλοιόν. ¶ Ῥηξήνορα, πολεμιστὴν πρακτικὸν ἢ ἀνδρεῖον πολεμιστήν. ¶ Ῥηξήνορες, ὁμοίως.

Ρ ηξίφρονα, καταβαλόντα τὴν φρένα.

Ρ ησίδιον, λεξίδιον. ¶ Ῥησάμενος, διομολογησάμενος.

Ρ ήσατο, ἐψηφίσατο, οἱ δὲ τὸ ἔπλησεν.

Ρ ήσεις, νόμοι, δόγματα, λόγοι, λέξεις, ψηφίσματα.

Ρ ησκομένων, λεγομένων. ¶ Ῥῆσος, ποταμὸς ξοάδος. ¶ Ῥήσσοντες, τοῖς ποσὶ κροτοῦντες. ¶ Ῥησίαρχος, ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα, ὅσοι περὶ τὴν ῥῆσιν εἰρήκεν, ἢ ὡς ἀσκληπιάδης ἐν ἕκτῳ ξαγῳδουμένων ἀεὶ τὸν αὐτὸν γενέσθαι ἀλήθειαν εἰπεῖν, ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. ¶ Ῥήσιας, ὁμιλίας. ¶ Ῥήσσει, τέμνει. σχίζει, τύπτει, κροτεῖ. ¶ Ῥητὴν, τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν σημαίνει. ¶ Ῥητῆρα, διδάσκαλον. ¶ Ῥητοὶ οἱ ἔνδοξοι ταξάμενοι. ¶ Ῥητόν. τὸ τεταγμένον ὃ ἄν τις τάξηται, καὶ ῥησάμενοι ταξάμενοι. ¶ Ῥητὸν, τὸ τεταγμένον. ¶ Ῥήτωρ, ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην ὁ κριτής. ¶ Ῥήτορες, λέκται, οὐχ οἱ συνήγοροι μόνοι. ¶ Ῥῆτραι, συνθῆκαι διὰ λόγων, ἢ δίκαι, ἢ ὁμιλίαι. ¶ Ῥήτρας, συνθήκας.

Ρ ήτρης, ῥητορικῶς. ¶ Ῥητῷ, ὡμολογημένῳ, ἐστημένῳ. ¶ Ῥητῶν, φανερῶν. ¶ Ῥητῶς, φανερῶς.

Ρ ήτωρ. συνήγορος, καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην ἢ κριτής. ¶ Ῥήχη. στάσις ἐξουσία. ¶ Ῥηχθέντα, καταβληθέντα, χωρισθέντα. ¶ Ῥηχιάδαι, οἱ τοὺς καταδίκους εἰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ρ ηχίς. ἄκρα. ¶ Ῥηχὸς, φραγμός. ¶ Ῥία ἀκρωτήρια ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα ἢ μάλα

Ρ ἵενα, πηγὴ λιβάς. ¶ Ῥία, μάλα, εὐχερῶς πάνυ.

Ρ εῖα φέροι, ῥαδίως φέροι. ¶ Ῥίγα, σιώπα.

Ρ ιγεδανῆς, φρικώδους χαλεπῆς. κακίστης φοβερᾶς.

Ρ ιγεδανὸν, φρικῶδες, ὅμοιον. ¶ Ῥίγιστα, φρικωδέστατα. ¶ Ῥιγηλὸν, φοβερόν. ¶ Ῥιγεδανῆς. φρικῆς. ¶ Ῥίγησεν, ἔφριξεν, ἐφοβήθη. ¶ Ῥιγῖνος ἀπειράγαθος. ¶ Ῥίγιον, φοβερώτερον, χαλεπώτερον, φρικτόν. ¶ Ῥίγιστα, φοβερώτατα, ἀτυχέστατα.

Ρ ιγέστη, κρόνου τοῦ συνώπιδος. ¶ Ῥῖγμα, σταλαγμός

Ρ ιγών, ῥιγεδανὸν φρικῶδες.

Ρ ιδαεῖ, σκυβαλίζει. ¶ Ῥίζαι αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ πάντων φυτῶν. ¶ Ῥιζῆν, ξώγειν καίειν, μυστάλλεσθαι, θηλάζειν. ¶ Ῥιζοῦχας, σπερμογόνος.

Ρ ιζῶν, νεάζων, ἐρεθίζεις. ¶ Ῥέεθρον, ῥεῦμα. ¶ Ῥικνὸν, ὁ ψιν φρικτήν. ¶ Ῥικνοὶ, ἱκανοὶ σερξίν. ἐπικεκαμμένοι, σκαμβοί. σκολιοί. ¶ Ῥικνοῦσθαι, διέλκεσθαι, ἢ παντοδαπῶς διαφέρεσθαι κατ' εἶδος. ¶ Ῥικνοῦται, λεπτύνεται ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων.

Ρ ικνοτέροις, ἀσθενεστέροις. ¶ Ῥικνοφυεῖς, τὰς στρεβλὰς καὶ πεπιεσμένας. ¶ Ῥικνώσεται, ῥιστωθήσεται.

Ρ ίμβαι, ῥόμβοι μεγάλαι, ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ ξ. ξίμβαι.

Ρ ίμβησις, ἀγκύλη τοῦ ὤμου, οἱ δὲ τὸν βραχίονα τοῦ ἱερείου. ¶ Ῥίμφα, ῥαδίως, εὐχερῶς συνεχῶς. ἢ ταχέως

Ρ ιμφία, ῥαδίως ἔρριψαν. ¶ Ῥινᾶν*, ἐπὶ τοὺς ἐξαπατᾶν καὶ βωκολοῦντας. ¶ Ῥίναι, αἱ μέλαιναι ἰσχάδες. ¶ Ῥίνη, ἰχθύος δορά. ¶ Ῥινηλατεῖν ὄνομα τὸν καθικνούμενον τῇ ὀσμῇ. ¶ Ῥινόβατος, ἰχθῦς ποιός

Ρ ινοβόλαις, ἀνέμοις, ἢ τὰς διὰ τοῦ ἐνέδρας φύσας.

Ρ ινοδίψου, βυρσοδέψου. ¶ Ῥινόκερως, τὸ τετράπουν θηρίον, καὶ ποιὸς ὄρνις ἐν αἰθιοπίᾳ. ¶ Ῥινὸς, δέρμα

Ρ ινὸν, τὴν βύρσαν τὸ δέρμα. ¶ Ῥινοπύλη, μικρὰ πύλη. ¶ Ῥινώτερος, τὸ ὅπλον. ¶ Ῥινοτόρος, ῥινοὺς διατορικῶν, τουτέστιν ὅπλα καὶ φάλαγγας διακόπτων ἢ βυρσοτόμος. ¶ Ῥινοὺς, βύρσας. δέρματα, ἀσπίδας. ¶ Ῥινοχόος, χώνη. ¶ Ῥινφαεῖται συνθήκας. ¶ Ῥινῷ. δέρματι βύρσῃ. ¶ Ῥινοτηρεία, μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Ῥιξικάζεται, ῥικάζεται, στοβεῖται. ¶ Ῥίον, ἀκρωτήριον ὄρους. ¶ Ῥίον, ὀινιακόν, ὀινόης τῆς ἀρκαδίας ὄρος χαλεπόν. ¶ Ῥίος, ἄκρα κορυφὴ, ὄρος χαλεπὸν, κρημνός. ¶ Ῥίου. ἀκρωτηρίου

Ρ ιπαῖα, ὄρη σκυθικά. ὅθεν βορρᾶς ὁ ἄνεμος πνεῖ.

Ρ ιπεσι, ψιάθοις, πλέγμασιν ἐκ καλάμων. ¶ Ῥιπὴ, ὁρμὴ βολὴ, ῥοπή. ¶ Ῥιπῆς, ὁρμῆς, βολῆς, ῥοπῆς.

Ρ ιπὴ τῆς ἄνοια, δρόμος, τοῦ ἄγαν ἐκτεταμένου.

Ρ ιπίδιον, μέρος τῆς νεώς. ¶ Ῥιπίζει, φυσᾷ, πνεῖ, πνοὴν πέμπει, ἀνακαίει. ¶ Ῥιπίζεται, ἀνακλίνεται. ¶ Ῥιπίζων, κινῶν. ¶ Ῥιπὶς, ῥιπὶς τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων πέτασος ἀττικοὶ δὲ ῥιπίδα ᾧ τὸ πῦρ καίουσι, καὶ ξαπίζας οὕτω λέγουσι. ¶ Ῥιπὶς, τοῦ σκέλους τὸ ἀκροκώλιον. ¶ Ῥιπιστὰ, διαπνεόμενα

Ρ ιπτὸν, μακρόν. ¶ Ῥιπτάζων, ῥίπτων. ¶ Ῥίπτος, ἔδαφος πρὸς κοίτην. ¶ Ῥὶς, ῥὶν, ῥόθων. ¶ Ῥισαντες. φιλονεικήσαντες. ¶ Ῥίσκοι, εἶδός τι μυῶν.

Ρ ισουσα, λυπουμένη. ¶ Ῥίστρον, πτυόν. ¶ Ῥίψαιεν, ἔρριψαν. ¶ Ῥιχνοῦσθαι, κινεῖσθαι ἀσχημόνως.

Ρ ίψασπις, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ὅπλα ῥίψας ἐκ φόβου δειλός. ¶ Ῥιψοκίνδυνος, παράβολος, τολμηρὸς ἐπὶ κινδύνοις. ¶ Ῥοαὶ, ῥεύματα ῥεῖθρα. πηγαί. ἱππόδρομος. τοὺς καλαμῶνας. πηγὰς χεύματα.

Ρ οάων, ῥευμάτων. ¶ Ῥοβδεῖ, ἀναρριπτεῖ μετ' ἤχου.

Ρ ηβλεῖ. ῥοφεῖ, πνεῖ. ¶ Ῥήβιλλος, βασιλίσκος, ὄρνις.

Ρ όγεν, τὸν φονέα τὸν αὐτόχειρα. ¶ Ῥόγαν, ῥῶγαν.

Ρ ογεῖ, ὀργᾷ. ἀκμάζει, δαμάζει. ¶ Ῥογεὺς, βαφεύς.

Ρ ογία, ἀκέστρια. ¶ Ῥογμίλη, ῥήγματα ἐπιχαρμος.

Ρ ηγοὶ, ὅροι στικτοὶ στρεβλώνες. ¶ Ῥόδαμνοι, κλῶνες βλαστοί. ¶ Ῥοδανὸν, ξυφθρόν. ¶ Ῥοδανὸς, ποτα

Δῆμος ἐν τῇ ἀττικῇ, ὅπου νέμεσις τιμᾶται. ¶Ραμνουσίαν. νέμεσιν, ἐν ῥαμνοῦντι νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὁλόλιθον. ἔργον φειδίου ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. ¶Ραμοσκίτης, κατάρατος.

Ρ αμφαδίκται, τὸ πυκτεύειν. ¶Ραμφάζω, ῥυγχωδῶσι. ¶Ρομφαία, μάχη. καὶ ὁ πυγμὸς τῆς χειρός.

Ρ αμφηκοπὶς μάχαιρα, ἢ τὰ τῶν ὀρνέων ῥύγχη.

Ρ αμφεσταί, ἰχθῦς ποιοί. ¶Ραμφίς, νεῶς εἶδος.

Ρ άμφος, ῥύγχος τὸ ἐστὶ τὸ στόμα τῶν μεγάλων πετεινῶν. ¶Ραιβὰ γόνατα, βλαισὰ γόνατα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥαιβά. ¶Ραμφὸν, καμπύλον, βλαισόν.

Ρ άνα, ἄρνα, ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον. ¶Ρανὶς, σταλαγμός. ¶Ρανᾶται, πλανᾶται, ἀντείρεται. ¶Ραντίζει, σκώπτει. ¶Ρανδὸν, ποικίλον. ¶Ρὰξ, ῥὰξ ὁ τῆς σταφυλῆς. ὃν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. ¶Ρᾷον, εὐχερὲς, κοῦφον εὔκολον. ¶Ραπατὴν, καλάμην, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ αὐλοῦντας ῥαπάλοις. ¶Ραπίδας, ὑποδήματα περόναι. ¶Ραπιδοποιὸν, τὸν ποιητὴν ἀσωμάτων, ἢ ποικιλτήν. ὁ τὰς ῥαπίδας ποιοῦντα.

Ρ απίζει, σκώπτει, ἀλοᾷ. παίζει, μαστιγοῖ. τύπτει.

Ρ απὶς, ῥάβδος, κροσσίς, κόμη. στρογγυλὶς, οἱ δὲ λαμπάδιον. ¶Ραπίσαι, ῥάβδῳ πλῆξαι, ἢ ἀλοῆσαι.

Ρ άπται, φάραγγες, χαράδραι, γέφυραι. ¶Ράπτειν, μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν. ¶Ράειον. παιδίον.

Ρ άρος, ἰσχυρὸς, καὶ ὄνομα τοῦ τριπτολέμου πατρός. ῥᾶσατε. ῥάνατε. ¶Ρᾷστα, εὐχερῶς εὔκολα. ¶Ραστάζει, πονεῖ, ὠθεῖ, ταράττεται. ¶Ραστὸν, εὐχερὲς εὔκολον. ¶Ραστωνεύεται, ῥᾳθυμεῖ ἀμελεῖ, καταφρονεῖ.

Ρ αστώνη, ῥᾳθυμία καὶ τὰ ὅμοια. ¶Ραστώνης, ζυφῆς τέρψεως ἀναπαύσεως, ¶Ράστωρ, κρατήρ.

Ρ ατάναν, τορύναν. ¶Ρατίζει. πρεσβεύει.

Ρ ατιχεύειν, καταρᾶσθαι. ¶Ρατῶνα, ῥίκτορα σφαγία. ¶Ραυλὸν, ἄγραυλον ἄγροικον. ¶Ραφάνη, κράμβη. ¶Ραφανιδωθῆναι, τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανῖσιν ἤλαυνον κατὰ τῆς ἕδρας, τις γοῦν αὐτὴ τῆς ῥαφανίδος ὀρῶν ὀξυθυμίαν ἔλθοι πρὸς ὑμᾶς. ¶Ραφανὶς, καὶ ῥάφανος διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ῥάφανος μὲν γὰρ ἡ κράμβη, ῥαφανὶς δὲ, ὁ παρ᾽ ἡμῖν ῥάφανος. ζύφων δέ φησι παρὰ δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανίδας λέγεσθαι. τὰς δὲ μεγάλας, ῥάφας.

Ρ άφανος, κράμβη. ¶Ραφανουργοί, κηπουροί.

Ρ αφάσσει, πλανᾶται. ¶Ραφὶς, ὑπόδημα, περόνη, καὶ ἄγριόν τι λάχανον λαμψάνῃ ὅμοιον. καὶ ἡ ῥάβδος.

Ρ άφοι, ὄρνεις τινές. ¶Ραχάδην, ἐστὶ τῆς ῥάχεως.

Ρ αχὰς, χωρίον συνδενδρον ἢ μετέωρον. διὰ τὸ ψόφον ἀποτελεῖν καταπνεόμενον. ¶Ράχιζον. ῥάχις, ὡς πλευρὰ καὶ πλευραί. οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου. ¶Ραχθέντας, σπαραχθέντας. ¶Ραχίζειν, παίειν τὸ ἱερεῖον.

Ρ άχη, ἀπορραχίσματα καὶ ἀποσπάσματα.

Ρ αχία, πᾶς πετρώδης αἰγιαλός. ¶Ραχίζειν, τὸ εἰκαίως ἢ ῥαδίως ψεύδεσθαι. ¶Ραχίζων, διακόπτων διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. ¶Ράχι, τὸ σύμφυλον. ¶Ραχὶς ἄκρα, ὀσφὺς, ἢ ἄκανθα τοῦ νώτου. ¶Ραχιστὴς, ψεύστης ἀλαζὼν, μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν, μεγάλα ψευδόμενος. ¶Ραχοὶ, χοιράδες, στυβαί, σκώματα, ἔνιοι τοὺς σφακέλους τῶν ξύλων, ἄλλοι δὲ τὰς μυρικίνας ῥάβδους. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτὸν, ἀφ᾽ οὗ τὸ περίφραγμα. ¶Ραχὸς, ἔλαιον. δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸν ἐλεύθερον. καὶ ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν. ¶Ράψαι, συνθεῖναι. ¶Ραψῳδία, ἡ σύνταξις τοῦ λόγου, ὁ λόγων συγγραφὴ, ἢ μέρος ποιήματος.

Ρ αψῳδοὶ, ὑποκριταὶ ἐπῶν. ¶Ραψῴδημα, ψεῦσμα, φλυαρία. ¶Ραψῳδὸς, σοφοκλῆς οἰδίποδι οὕτως ἔφη τὴν σφίγγα, καὶ οἱ τὰ ὁμήρου ᾄδοντες ποιηταὶ ῥαψῳδοὶ καλοῦνται. ¶Ρέα, ῥαδίως εὐχερῶς. ¶Ρέας πόρος, περὶ τὸν ἀδριακὸν κόλπον ἔνθα τιμᾶται ὁ [illegible]. ¶Ρεγονάειος, γειτνιῶν χος. ¶Ρέγματα, τὰ βάμματα. ¶Ρέγος, ῥάμμα. βάμμα, ῥάκκος. ¶Ρεγισταὶ, οἱ βαφεῖς.

Ρ έγχειν, ἐστὶ τῶν κοιμωμένων. ¶Ρέδει. πράττει, θύει. ¶Ρεδὶν, ζάχηλος, ἢ ῥεδίνη. ¶Ρεδίων, ἁρμάτων. ¶Ρέειν, ῥεῖν. ἔρρει, ἔρεεν, ¶Ρέε δ᾽ αἵματι γαῖα, κατερρεῖτο ὁ γοῦν ἀπὸ τοῦ αἵματος. ¶Ρέεθρα, ῥεῖθρα, ῥεύματα. ¶Ρεέθρων, ῥευμάτων, ῥείθρων. ¶Ρέζει, πράττει, θύει, ἱερεύει. παρασκευάζει.

Ρ έζεσκον, ἔθυον, ἔπραττον. ¶Ρέζουσι, πράττουσι, θύουσι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Ρεθέων, σπλάγχνων, μελῶν, σωμάτων. ¶Ρέθη, μέλη τοῦ σώματος, σῶμα. πρόσωπον. θεῖον. ¶Ρέθος, πρόσωπον, παρειά.

Ρ εῖ, ῥέει, χεῖται. ¶Ρεῖα, ῥαδίως εὐχερῶς, ἰσχυρῶς.

Ρ εῖα ζώοντες, ἀπόνως καὶ ἀμόχθως ζῶντες.

Ρ εῖα κεν, εὐχερῶς ἐνέγκειεν. ¶Ριγεδανοῖς, φοβεροῖς.

Ρ ιγηλά, φοβερά. ¶Ρίγησε βοήν. ἐφοβήθη.

Ρ ειγῖνος. ἀπειράγαθος. ¶Ρείζω, ὠθήσω.

Ρ είος, τῆς ῥέας. ¶Ρεῖθρον, ῥεῦμα, λέγεται δὲ καὶ ῥέεθρον, ¶Ρεινοτέρος, τὰς ἀσπίδας ῥινῶν, ἢ τιτρώσκων. ¶Ρεῖρος, ταλαίπωρος. ¶Ρειτοὶ, ἐν τῇ ἀττικῇ δύο εἰσὶν οἱ πρὸς τῇ ἐλευσῖνι ῥειτοί. ῥοῦς μοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ, τῆς νεωτέρας ὅθεν τοὺς λιθοὺς ἀγνίζεσθαι τοὺς θιάσους. ¶Ρέκος, ζῶμα, θόνη.

Ρ εκτὸς, αὐθαίρετος, ὁ χιτών. ¶Ρεκτῶν, ἀπὸ μακρῶν, ἢ ἱματίων. ¶Ρέμβεται, πλανᾶται. γυρεύει.

Ρ εμβέσθω, τὰ ὅμοια. ¶Ρεμβονᾶν, σφενδόνας,

Ρ εμεῖ, ὀδυνᾶ. σήπει. ¶Ρεμφθῆναι, ῥέμβεσθαι.

Ρ έμφος, τὸ στόμα ὁ ῥίς. ¶Ρέξαι, ποιῆσαι, θῦσαι.

Ρ έξει, πράξει, θύσει, ἱερεύσει, παρασκευάσει, ἑτοιμάσει, ξέσει. ¶Ρέξομεν, ποιήσομεν, καὶ τὰ ὅμοια.

Ρ έοιν, φθείροιτο ῥέοι. ¶Ροτὰ, ἐκπώματα,

Ρ εόντων, περιρρεομένων. ¶Ρεὸς, ῥεῦμα, ῥεῦμα θεῖον. ¶Ρέπει, κλίνει, βαρεῖ. καθέλκει. ¶Ρέπει, ἐμβλέπει. ¶Ρέπις, ῥέψις, ῥέπει, ¶Ρ*ερπισάσω, τὸ πῦρ ἐκκαίουσι. ¶Ρεῦεν, ἐδίωκεν: ¶Ρεῦμιν. βρέφος νεογνόν. ¶Ρεύσαντα. ἐγκλίναντα.

Ρ ευσταλέον, ῥέον. ¶Ρευστόν. χυτόν. ¶Ρεφέα, ἐστεγασμένα. ¶Ρεφούγια, ῥέμπτα. ¶Ρεχθὲν, πραχθὲν, συντελεσθέν. ¶Ρέψας, κλίνας, στρέψας. ¶Ρένος, ἔνοχος ἀνδρός. ¶Ρόγια, παλλία βαπτὰ ὑπὸ ῥωμαίων, βεβαμμένα ἱμάτια. ῥογῖς γὰρ οἱ βαφεῖς.

Ρ ηγεὺς, βαφεύς. ¶Ρηγῖνος, τοὺς δειλοὺς, ῥηγῖνος ἔλεγον. ¶Ρῆγλαι. σίδηρα ὡς ῥάβδοι. ¶Ρῆγμα.

Π ωλία, χαλκοῦν ἔπισμά τι. φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς τῶν λευκιππίδων πώλους, δύο δὲ εἶναι παρθένους φασίν. ¶Πωλικοῖς δώμασι, τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων δώμασι. ¶Πωλοδαμνεῖν, πῶλον δαμάζειν.
Π ωλοδάμνης, πώλους δαμάζων.
Π ῶλος ἑταίρα. πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον, οἷον ἀφροδίτης πώλους, ἢ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας καὶ παρθένους.
Π ωλούμενοι, συνερχόμενοι. ¶Πωλεῖσθαι, ἐπιμελῶς τε πολλάκις φοιτᾶν. ¶Πῶμα. ἐκπωμα.
Π ώμαλα, ἀντὶ τοῦ οὐ. οὐ μάλα. οὐδαμῶς καὶ πόθεν ὅπερ ἐστὶν πάλιν οὐδαμῶς. ¶Πῶμαι, ποῦ μοι, ὅπου γάρ. ¶Πῶννα, γραφίον λύπη.
Π ῶπαι, φοραὶ δωρεῶν. ¶Πωπηλία, ἡ ἀναφορὰ τοῦ πόρος. ¶Πωρεῖν, κωλύειν, πενθεῖν. ¶Πωροῦσαι λυποῦσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πωρητὶς, ταλαιπωρία πένθος. ¶Πώρινον, λίθινον, ὁ δὲ πῶρος οὐ πᾶς λίθος. ¶Πῶρος, ὁ ταλαίπωρος. ¶Πώρωσις, ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος λέγεται δὲ καὶ σαρκῶν, πώρωσις καὶ ἀναισθησία. ¶Πῶς, πὸς ὑπὸ δωριέων
Π οσχῶς, πασσαλῶς. ¶Πῶς τ' ἄρ, πῶς δέ.
Π ῶς τ' ἄρτοι, πῶς δή σοι. ¶Πῶς κέν εἴη, πῶς ἂν γένοιτο. ¶Πωτᾶσθαι, πέτασθαι.
Π ωτώμεναι, δατείβουσαι, διακινοῦσαι. ¶Πωτῶνται, πέτονται. ¶Πῶϋ, ποίμνιον, ἡ ποίμνη.
Π ῶϋξ, ποιὸς ὄρνις, ὁ ἀριστοτέλης, ἐν τῷ περὶ ζώων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.
ΤΟ Ρ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ρά, δὲ σύνδεσμος. ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες, καὶ παρὰ ἰησοῦ, ῥιζίοντι. ¶Ῥάας, ῥεύματα.
Ρ αβάττειν, ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν, τινὲς δὲ τύπτειν καὶ ψόφον ποιεῖν καὶ φράσσειν τοῖς ποσὶ καὶ ῥάσσειν.
Ρ άβδοι, τὰ διδασκαλεῖα. ¶Ῥάβδοι, καὶ ἡ συνήθης καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς, ὥσπερ φλέβες. καὶ ὀβολοὶ δὲ οἱ παρατιθέμενοι τοῖς ὁμήρου στίχοις καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες, καὶ ὁ βραβεὺς τῆς ῥαβδονόμος.
Ρ αβδοφόροι, ῥαβδοῦχοι. ¶Ῥάπα ἀκμὴ βία ὁρμὴ, καὶ ἣν ἡμεῖς ῥώμην θηλυκῶς, ἀττικοὶ ῥάπα.
Ρ άβδος, βέλος. ¶Ῥάπανον, ῥᾴδιον εὐθέως.
Ρ αγὰς, πίλυξ, ἡ σταφυλὶς ῥωγὰς ῥήγνυται, ῥάγνυται.
Ρ αγδαῖον, τὸ ὀξὺ ὁρμῆς μεστὸν ἢ ἄθρουν, σφοδρὸν ἰσχυρὸν φοβερὸν σκληρόν. ¶Ῥαδαλὸν, ἁπαλὸν, ἀδιάστατον. ¶Ῥαδαμάνθιος ὅρκος, ὁ ἐπὶ χηνὶ καὶ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκος. ¶Ῥαδαμεῖ, βλαστάνει.
Ρ άδαμνος, βλαστὸς, ἁπαλὸς κλάδος, ἄνθος. ὄρπηξ καὶ τὰ τοιαῦτα. ¶Ῥάδαμον, καυλὸν, βλαστόν.
Ρ αδανίζεται, πλανᾶται ¶Ῥαδάνη, κρόκος ὅμοιος ῥοδάνῃ. ¶Ῥαδανίζεται, τινάσσεται.
Ρ άδινον, ῥᾴδινον, ἀπὸ τοῦ ῥᾳδίως δονεῖσθαι.
Ρ αδινῶροι, οἱ τῶν λαχάνων κηπουροὶ ταραντῖνοι.
Ρ αδὶς, τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον.
Ρ άδια, εὔκολα εὐχερῆ. ¶Ῥαδίκα, ὑπόδημα τι ὅμοιον δὲ σανδάλιον. ¶Ῥαδινὴν, λεπτήν.
Ρ αδινὸν, λεπτὸν, ἰσχνὸν, εὐκίνητον, ἁπαλὸν, εὐδιάστατον
Ρ αδιουργεῖ, ῥᾳδίως ποιεῖ, κακοποιεῖ, δεινοποιεῖ.

Ρ αδιουργὸς, πλαστογράφος, ἢ ταχυγράφος, πονηρὸς, μηχανουργός. πολυμήχανος. ¶Ῥᾳδίως, εὐκόλως εὐχερῶς. ¶Ῥαιβλμῶες, θεράπαιναι.
Ρ αίζας, ὑγιάνας. ¶Ῥάζειν, ζώγειν, κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν, μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἤχου. ¶Ῥάθαγος, πάταγος, ἦχος, θόρυβος. ψόφος. ¶Ῥαθάμη, ῥαστώνη, ῥαθυμία. ¶Ῥαθαίνεται, ῥαίνεται, βρέχεται.
Ρ αθάμιγγες, ῥανίδες, σταγόνες. καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτὸς, ἄλλοι ῥαθάμιγγας λέγουσι.
Ρ αθαπυγίζειν, ὅ τινες κομβίζειν, τὸ τοῖς σκέλεσι πλάττειν παίειν κατὰ τῶν ἰσχίων, τὸ ἐστὶ τὸ ἐν σπουδῇ συμβὰν τὸ ποδὶ τύπτειν. ¶Ῥαθασσόμενοι, ῥαινόμενοι, πλαττόμενοι. ¶Ῥαθμίζεσθαι, ῥαίνεσθαι.
Ρ αθυμία, ἀμέλεια κατήφεια ἀνοχή.
Ρ άθυμος, ὁ μὴ πονητικὸς ἀλλὰ ἔκλυτος ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. ¶Ῥακκὰ, κενός
Ρ αιά, ὑψηλή. ¶Ῥαθώδημα, ψεῦσμα.
Ρ αῖ, ῥᾷστον, ῥᾳδίως. ¶Ῥαιβίας, ἀζήμιος λιμός.
Ρ αιβὸν, ἐπικαμπὲς τὸ μὴ ὀρθὸν καμπύλον, στρεβλὸν, σκαμβόν. ¶Ῥαιδῆλες, ἐμφανές.
Ρ αίδια, σανδάλια. οἱ δὲ ὑποδήματα γυναικεῖα.
Ρ αιδῖται, σκώπτει. ¶Ῥαίαν, ὑγίαν.
Ρ αίει, πορθεῖ, φθείρει. ¶Ῥαίεται, πλανᾶται, φθίνει.
Ρ αίζεται, ὑγιαίνει. ¶Ῥαικακρεῖς, στρεβλοκέραροι.
Ρ αίκερος, χαλεπός. ¶Ῥαῖκος, ἕλληνες, ῥωμαῖοι δὲ τὸ γ προσθέντες, γραικόν φασι. ¶Ῥαίνει, μιλρεῖ.
Ρ αίνοντο, ἐκβάλλοντο, κατεγράφοντο.
Ρ αιξία, τόπος ἴδιος ἰατροῦ ἐν ταραντίνοις.
Ρ αίοιτο, φθείροιτο, πλανῷτο. ¶Ῥαιομένου. φθειρομένου. ¶Ῥαῖον, συγκριτικὸν ἢ ἔτερον.
Ρ αίοισθι, φθείρουσιν. ¶Ῥαῖσαι, τρισυλλάβως ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν. ¶Ῥαίσας, ὑγιάνας, ἀναφύλας. ¶Ῥᾷστα, ῥᾳδίως εὐκόλως.
Ρ αιστάζει, πονεῖ. ὠθεῖ. ¶Ῥαῖσαι, φθεῖραι.
Ρ αιστὴρ, σφῦρα σιδηρᾶ μονοκέφαλος, τινὲς δὲ σταγόνα
Ρ αιστῆρα, ὁμοίως. ¶Ῥαιστὸν, ὑποδθετικόν.
Ρ αίστωρ, κρατήρ. ¶Ῥαΐστω, βέλτιον χεῖ.
Ρ αιφάσει, ἀγνεύει. ¶Ῥαίω, φθείρω.
Ρ αίων, εὐθυμότερος. ¶Ῥακεάζει ἱμάτια ξηραίνει.
Ρ άκελος, σκληρός. ¶Ῥάκη, ἀποσκορακίσματα καὶ ἀποσπάσματα ἱμάτια. ¶Ῥακίδες, ξηρόδαμνοι κλάδοι. ¶Ῥακκίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέλη κατὰ ῥάχεως ἢ παίειν. ¶Ῥακκίζων, ὁ διακόπτων.
Ρ ακλεὸς, σκληρός. ¶Ῥάκκος, διεῤῥωγὸς ἱμάτιον
Ρ ακτήριον, ὄρχησις τίς. ¶Ῥακτηρίοις, κρούουσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις διὰ τὸ ἀράττεσθαι, καὶ ἐν φιλοκτήτῃ τοῦ ἐν τραγικῇ μέλη βοῶν ἀναιδῆ καὶ ῥακτήρια, ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη. ¶Ῥακτήρια, ψοφώδη καὶ θορυβώδη. ¶Ῥακτήρια, τύμπανα. ¶Ῥάκρι, φάραγγες, πέζαι, χαράδραι. ¶Ῥάκτος, λόφος.
Ρ ακτεία, τὰ ῥάβδια. ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπέξαινον. ¶Ῥακωλέον, ῥάκος. ¶Ῥάμματα, βοστρύχια σταφυλὶς μακεδόνες. ¶Ῥαμάς, ὁ ὕψιστος θεός. ¶Ῥαμβᾶς, ὁ δήμιος. ¶Ῥάμνος, τὸ φυτὸν, ὅπερ εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται, καὶ δένδρον ἀκανθῶδες. ¶Ῥαμνούσιας, ἰάκτας

φρουροῖς πυργίαν κώπην. ¶ Πυργηρούμεθα. ἔνδοθεν ὡς ἐν πύργῳ, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι. γράφεται δὲ πυργιούμεθα. ¶ Πυργηροῦμεν, φυλάττομεν τὰ τείχη. ¶ Πυργηρούμενον, τὰ τείχη φυλάττον.

Πύργιον, μέρος τείχους. ¶ Πυργῖται, οἱ κριταί.

Πυργῖτις, βοτάνη. ¶ Πυργοβαρεῖς, οἱ προμαχώνων.

Πύργος, προμαχεών. τεῖχος ἀλλ' ἔστι πύργον ἔθη καὶ τάξις ἐν τετραγώνῳ ὁπλιτῶν. ἔστησαν ὁπόσοι πύργος ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθών. καὶ πολεμιστήριον ὄργανον. ¶ Πυργοῦται, ὑψοῦται. ¶ Πυργοῦχος, μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Πύργον ἀπείρονα, ἐστι διὰ πύργους εἷλκον. ¶ Πύργωσις, μέρος τι τῆς νεώς.

Πύραυλον, ὀπτοποιεῖον ὀπτανεῖον, καὶ τὸ καύσιμον φρύγανον, ἢ ξύλον. ἢ μαγειρεῖον, ἢ λείψανον. οἱ δὲ πυρσόδαμον. ¶ Πύραυνα, τὰ λείψανα καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός. ¶ Πυρέας, πυρπολήτας, ἐμπνέοντας τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς πυρὰς εὐθείας. ¶ Πυρεῖον, ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν. ¶ Πυρεῖσι, ἅρμασι. ¶ Πῦρ ἐπὶ πῦρ, παροιμία ἧς μέμνηται πλάτων, καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ. ¶ Πυρετός, φλογισμός, καῦμα. τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγει. ¶ Πυρῆναι, τὰ ἔνδοθεν τῶν ἐλαιῶν ὀστᾶ. ¶ Πυριαστὸν, τὸ ἑφθὸν πυρί. ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. ¶ Πυριατὸς, συνεστός. ¶ Πυριάζειν. ¶ Πυριβρεμέτας, ὁ χαλινός. τιμαχίδας δὲ ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γινωσκόμενος. ¶ Πυριέφθαι τὸ πρῶτον γόνατος. ¶ Πυριηκέα, πῦρ ἔχοντα πεπυρωμένα. πυρίνην τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ ἄκρον ἔχοντα ἢ ἐχέτω.

Πυρίκαυστος, πεπυρωμένος. ¶ Πυρὶ καλεῖσθαι ἀνάγκη τινὲς καυστικῷ ἰσχυρῷ. ¶ Πυρικρότηφος, ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος. ¶ Πυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ μάχῃ ἀνίκητος καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος πυρίμαχος. ¶ Πυρίον, τὸ σκεῦος, ἢ θυμιατήριον.

Πυρισμαράγοις, ῥῖς ἀπὸ πυρὸς ἠχοῦσιν. ¶ Πυρίτης, λίθος, ἀφ' οὗ πῦρ τίκτεται. ¶ Πυριφλεγέθων, ποταμὸς ἐν ᾅδου. ¶ Πυρκαϊὰ, ἐμπυρισμός.

Πυρκόοι, ὑπὸ δελφῶν ἱερεῖς δι' ἐμπύρων μαντευόμενοι. ¶ Πύρνα, θρύψη. κλάσματα σιτία.

Πυρνὴ, ὅσα ἐπὶ μάζης συμπιέζουσι τῇ χειρὶ εἰς τὸ στόμα λαμβάνουσι. ¶ Πύρνηται, ἐσθίεται. ¶ Πύρνοι. ζέαι στρόλεις, ἢ ὁ κατειργασμένος σῖτος. ἄλλοι χόρτος ἄλλοι μαγίδα. οὐδετέρως ἐπυρνάωσαν. πύρνα, καὶ τὰ κνηστήρια ἀγγεῖα. ¶ Πύρνος, ψωμός. ¶ Πυρνοδάσιον, μαγειρεῖον. ¶ Πυρόεντι, θερμῷ. ¶ Πυροὶ, πύρινοι κεκινημένοι. ¶ Πυρὸς αὐγὴ, ὁ καταυγαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος τόπος ὑπὸ πυρός.

Πυρὸς δηΐοιο, ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ. ¶ Πυρὸς, σῖτος. ¶ Πυρὸς μειλισσέμεν, καὶ διὰ πυρὸς τὰ κεχειρισμένα ποιεῖν. τουτέστι θάπτειν. ¶ Πυρὸς μένος, πῦρ περιφραστικῶς. ἤγουν πυρὸς δύναμις.

Πυρὸς ἄνθος, τὸ λαμπρότατον. ¶ Πυρὸς δίκας, ὀξέως καὶ ἰσχυρῶς. ¶ Πυρολαμπὶς, ζῶον πτηνὸν ἐν σκότει λάμπον. ¶ Πυροφόροιο, σιτοφόρου.

Πυρπαλάμης, πυρπαλάμας ἔλεγον. τοὺς διὰ τέχνης τι μηχανᾶσθαι δυναμένους καὶ τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος.

Πυρπολεῖ, ἅπτει. καίει. πυρσεύει. ¶ Πυρπολέοντας, πῦρ πολουμένοις ἢ περὶ τὴν πυρὰν ἀναστρεφομένοις.

Πυρπολούμενος, ἐμπυριζόμενος. παρὰ τὸ πολεμεῖν ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ. ¶ Πυρπορέγχει, κρατῖνος ἀπὸ διθυράμβου ἐν βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβεν, παρὰ τοῦ ἄρχοντος ἐστιν οὗ * ἐτήρει.

Πυρραία, λόφος ἐν δήμῳ, οἱ δὲ πυρραίαν εἶναι μοῖραν τῆς θεσσαλίας λέγουσιν ἀπὸ πύρρας τῆς δευκαλίωνος ὡς συνίλας. δοκοῦσι δὲ εἰς ταύτην καταφυγεῖν οἱ διαφεύγοντες τῶν κενταύρων. ¶ Πυρραίη, θετιδος ἐπώνυμον. ¶ Πυρραλὶς, ὄρνις ποιός.

Πύρρακος, ἥρως κατ' ἐρυσίχθονα γεγονώς. ¶ Πυρριάδαι, οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ νῦν μολοσσοὶ ἀπὸ πύρρου τοῦ ἠπειρώτου. ¶ Πυρρίας τῶν ὄφεων τις ἀπὸ χρώματος. ¶ Πυρρίχα, χλαμὶς ἢ πλατεῖον.

Πυρρίχας, τὰς ἐνόπλους ὀρχήσεις. ¶ Πυρριχίζειν, τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν καὶ σύντονον πυρρίχην ἔλεγον οἱ μὲν ἀπὸ πυρρίχου τοῦ κρητὸς, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ πυρὸν εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ πύρρου τοῦ ἀχιλλέως. ἐφησθέντα γὰρ τῷ εὐρυπύλου φόνῳ, ὀρχήσασθαι φησὶν ἀρχίλοχος, ὅθεν καὶ ὁ πυρρίχιος πούς ὠνομάσθη.

Πυρρώνος, κύριον ὄνομα ἢ κυνός. ¶ Πυρσαῖς, γένυξι ταῖς ξανθαῖς θριξί. ¶ Πυρσανίδες, οὕτω νύμφαι καλοῦνται. ¶ Πυρσεύει. δαδουχεῖ. λάμπει. ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ. ¶ Πυρσοὶ, λαμπάδες καιόμεναι, λαμπτῆρες, φρυκτωρία. ¶ Πυρσοκουρσολέοντος πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου. ¶ Πυρσολείφοι, ἢ πυρσολειφθοὶ, ὑπὸ πυρὸς μεμαλδισμένοι καὶ πεφλογισμένοι. ¶ Πυρσὸς, λαμπάς. ἢ τὰ διὰ πυρὸς σημεῖα.

Πυρσοφόρος, ἀγγεῖον εὐμέγεθες, εἰς ὃ ξύλα ἐτίθεσαν πεπυρωμένα, ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ θεῖα καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ, σημαίνει δὲ τὴν λαμπαδηφόρον. ¶ Πυρσῶ, πυρί. ¶ Πυρφόρος, ὁ πυρφέρων, καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ.

Πυρώλοφοι, ἱμάντες οἱ περὶ ὀπτηθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι. ¶ Πύρωσις, δοκιμασία. ¶ Πυσκενία, πανσπερμία ἑφθή. ¶ Πύσει, σήψει. ¶ Πῦσμα, ἐρώτησις, πεῦσις. ¶ Πύσταχος. ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον ὃ κωλύει θηλάζειν. ¶ Πύστις, ἐρώτησις πεῦσις, ἀγγελία. ἀκοή. πειθώ. ¶ Πυτὰ, λάκωνες τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια.

Πυτίαριον πίπτια οὖσα, παρὰ τὸ πίπτειν ἐν ᾗ τὸ σέλα πίνονται. ¶ Πύγολος, ἡ συστροφὴ τῆς χειρὸς, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν εἰρεσίαν. ἢ τὴν τῶν πυκτῶν ἑκατέρας χειρὸς συνέχειαν.

Πυτίνη πλεκτὴ λάγυνος. οἶνον ἔπλεκον δὲ ταῦτα ὡς ἐπιτοπολὺ οἱ δεσμῶται, καὶ σπυρίδας καὶ τὰ τοιαῦτα ἢ ἡ ἀμίς. ἢ κυνικὸς ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πῶ. ποῦ, ὅθεν. πόθεν δωρεῖς. ¶ Πώγων. γένειον, ἄλλοι τὴν ἀναφορὰν τῆς φλοιοῦ. ¶ Πώεα, βοσκήματα, ποίμνια, πληθυντικῶς. ¶ Πωλεῖται. συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται, τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι πιπράσκεσθαι λέγουσι.

Πωλέσκετο, ἀναστρέφετο ἐνεῖσκετο. ¶ Πωλεύειν, παιδεύειν πώλους. ¶ Πωλεύμενοι, συνιόντες.

Πωλήσασαι, φοιτήσασαι παραγενόμεναι, ἀναστρέψασαι.

Πωλῆται. οὗτοι ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρασθέντα ἀρχαῖς.

Πυγμαίων, ὁ ἄδωνις παρὰ κυπρίοις. ¶ Πύγματος, ἔσχατος. ἄστικτος. ¶ Πυγμὴ, κόνδυλος, πυκτή. ἤγουν τὸ συγκλείεσθαι τοὺς δακτύλους. ¶ Πυγόνος, τοῦ πήχεος. ἔστι δὲ ἡ πυγὼν ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου. ¶ Πυγόριζοι, οὕτω καλοῦνταί τινες τῶν ῥιζῶν. ¶ Πυγὸς, ὁ πῆχυς. ¶ Πυγοσκελὶς, ζῶόν τι καὶ ὁ βραχύς. ¶ Πυγούσιον, πηχυαῖον.

Πυγὼν. μέτρον, τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀγκὼν, ἕως ἔξω τῆς χειρὸς, ἐπικεκαμμένων τῶν δακτύλων, καὶ σπιθαμή. ¶ Πυδαρίζειν, τὸ μὴ ἀνέχεσθαί τινος ἀλλ' ἀποπηδᾶν χαλεπαίνειν. ¶ Πυελίον, πύελος χαλκῆ. ¶ Πυελὶς, σφραγιδοφύλαξ, καὶ πύη. ἀρτοθήκη ἀλευροθήκη, ἔνθα ὁ ψῆφος ἐν δακτυλίῳ.

Πύελος, ἐν ᾗ οἱ πυροὶ ἐπλύνοντο, σκάφη ἐμβάτη.

Πυὲρ, ἀναπεπλυσμένον. ¶ Πύθια, πανήγυρις, καὶ ἑορτὴ ἑλληνική. ¶ Πυθέσθαι, ἀκοῦσαι. ἐρωτῆσαι. γνῶσθαι. ¶ Πύθεται, σήπεται, φθίνει, βρέχεται.

Πύθιον, τὸ ὕδωρ θουκυδίδης. ¶ Πυθίων, ἀνάκτορον ἐπὶ τοῦ ἐν χρυσῷ ἱεροῦ ἤγουν ἀπόλλωνος.

Πυθμένα, ἐλαίας τὸν ἀρχὴν καὶ τὴν ῥίζαν. ¶ Πυθμένες, βάσεις αἱ κατὰ τῶν δένδρων.

Πυθμὴν, τὸ ὑποκάτω τῆς λεκάνης, καὶ παντὸς σκεύους, γένεσις ἀρχὴ ῥίζα, καὶ τῆς μήτρας τὸ ἄνω μέρος, καὶ ἀριθμός τις παρὰ τοῖς γεωμετρικοῖς.

Πυθοῖ, ἐν πυθῶνι. ¶ Πύθοιγο, σαπείη. ¶ Πυθόληπτος, ὑπὸ τοῦ πυθικοῦ. ¶ Πύθομαι, ἀκούω.

Πυθόμενος, ἀκούσας ἐρωτήσας μαθών. ¶ Πυθομένων, σηπομένων. τὸ γὰρ πύος αἷμά ἐστι κατὰ μεταβολήν. ¶ Πύθου, ἐρώτησον. ¶ Πύθοντο ἤκουον ἔμαθον. ¶ Πύθου χελιδόνος, παροιμιῶδες, διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῶον, θρηνεῖ γὰρ ἡ χελιδὼν καὶ ἀηδὼν, τὸ δὲ ἀληθὲς, ἀπὸ χελιδόνος τινὸς θεολόγου ἢ τοῦ ἀτοσκόπου. ¶ Πυθὼ, πόλις φωκίδος. πυθῶδε ἐλθὸς, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων.

Πύθων, ὁ ἐγγαστρίμυθος, ἢ ἐγγαστρίμαντις ἢ βοζάντιας τὸ γένος. ¶ Πύθων, δαιμόνιον μαντικόν.

Πύον, τὸ γάλα. ¶ Πύκα, ἐπιμελῶς, πύκα δὲ τρέφει καὶ πύκα ποιητοῖο τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου, καὶ πυκινὸν λέχος, τὸ ἐπιμελείας ἠξιωμένον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων εἶναι. ¶ Πύκαζε, κάλυπτε, στέφανε, πύκνου. ¶ Πυκάζουσι, καλύπτουσι, στεφανοῦσι, πυκνοῦσι κρύπτουσι. φυλάσσουσι, σκέπουσι, περιβάλλουσι, στεγάζουσι, σκιάζουσι. ¶ Πύκα ποιητοῖο, ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. ¶ Πυκασθέντων, καλυφθέντων.

Πυκασμὸς, δασύτης γεννήματος. ¶ Πύκ' ἐβάλλετο, πυκνῶς ἐβάλλετο. ¶ Πυκιμήδης, συνετῶς ὁ ἐπιμελοῦς κατὰ τὸ ποιῆσαι. ¶ Πυκνὴν, συνετὴν. στερεὰν, ἰσχυρὰν, συνεχῆ. ¶ Πυκινοῖσι, συνεχέσι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πυκινὸν δέ ἄχος, πυκνὴ λύπη. ¶ Πυκινὸν, συνετὸν, συνεχὲς, λέχος διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι. ¶ Πυκινόφρων, πολύφρων, σώφρων. ¶ Πυκνὰ, συχνὰ, συνετὰ πυκνά. ¶ Πυκνὰ, πυκνά, τὸ ἐν ἀθήναις δικαστήριον τὴν πνύκα ἴσον. ¶ Πυκνάσι, παλαιοῖς. ¶ Πυκνὰ ῥογαλέην, πυκνὰς ῥαγάδας ἔχουσαν. ¶ Πυκνῶς, συνεχῶς συχνῶς. ¶ Πύκτας, κόνδυλοις ἀγωνιστάς.

Πύκτης, πολέμιος ἀνένδοτος. ¶ Πύλα, πύλαι.

Πυλαγόραι, οἱ προεστῶτες τῆς πυλαίας. πυλαία δέ ἐστιν, ἡ εἰς πύλας τὰς θερμοπύλας γινομένη σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων. ¶ Πύλαι, ἀριστοφάνης τὰ λημματικὰ ἀπὸ τῶν θυρῶν λέγει. ἐκεῖνοι δὲ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκφύσεις τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας. διὸ καὶ τὰς ὀδοὺς πύλας λέγουσιν. ὁ ποιητὴς γὰρ οὐδέποτε πύλην ἑνικῶς λέγει. ἀλλὰ πληθυντικῶς, θύραν μέντοι καὶ θύρας λέγει, θυράων ὑψηλάων. ¶ Πυλαμασταὶ τοὺς ψεύστας ῥόδιοι. ¶ Πυλαμιστίδες, αἱ ἐγκάλλεκευόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικῶσαι.

Πυλαίμαρχος, πολέμαρχος, καὶ ὄνομα κύριον.

Πύλαι, οὐρανοῦ τὰ νέφη. ¶ Πύλαρνα, τὰ στελέχη.

Πυλάρταο, τῇ πύλῃ προσηρτημένης. ¶ Πυλάρταο, κρατεροῖο, τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτιοῦντος. ἢ ἡρμοσμένας ἔχοντος. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ ἅδου πυλωροὺς, ἰσχυρούς. ¶ Πυλατίδες, ἀγοραὶ, ὅπου συνίασιν οἱ ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει. ¶ Πυλαωρὸς, πυλωρός. ¶ Πυλαωροὺς, τοὺς πύλας φυλάσσοντας. τινὲς δὲ κλέπτας.

Πύλος, πόλις. ¶ Πύλη, θύρα. ¶ Πυλέων, στέφανον.

Πυληδὸν, πυλωρόν. ¶ Πυληγόροι, τελῶναι καὶ οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί. ¶ Πυλήνη, πόλις αἰτωλίας. ¶ Πύλιγγες, αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες. καὶ ἴουλοι βόστρυχοι καὶ κίννοι. ¶ Πυλλεῖ, θραύει. λέγεται διαβοᾶ. θρυλλεῖ. ¶ Πύλῳ ἀντὶ τοῦ πύλῃ τῇ τοῦ ᾅδου. ¶ Πυλωλάκτας, κακοδυμεστούς. ¶ Πυλὼν, στέφανος. ¶ Πυλωρὸς, ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας.

Πυμάτοις, ἐσχάτοις. ¶ Πύματον, ἔσχατον. τελευταῖον. ¶ Πύνδαξ, πυθμήν. ¶ Πυνθάνομαι, ἀκούω.

Πυνθανόμην, ἤκουον. ¶ Πυοψάζειν, ποδαίνειν, ὡς ἀρραίνειν. ¶ Πυανικοὺς, τοὺς ἑφθοὺς ἐρεβίνθους καὶ φακούς. ¶ Πυήνα, ὁ ἦρα ¶ Πύννος, ὁ πρωκτός.

Πύννοις, κυάμοις ἑφθούς. ¶ Πὺξ, πυγμή. κόνδυλος.

Πυξίδα, δίπτυχα. ¶ Πύξινον, χρῶμά τι ἱματίου.

Πὺξ, ἱμαντωμένον κλίνην. ¶ Πύον, γάλα τὸ πρῶτον ὃ πήγνυται ἑψόμενον. ¶ Πυππάζουσι, φωνὴ ἐπιχαιρόντων. ¶ Πύππαξ, τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον, πύππαξ ἔλεγον ὡς λυκόφρων ὠήθη, οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ, καὶ ἐπὶ γέλωτος. τὸ δὲ πύππαξ οὐχί. ¶ Πῦρ, πυρετός.

Πυράγρα καρκίνος πυράγρα, ὁ πυράγρα χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. καρκίνος, πάγουρος. ¶ Πυραὶ, πυρκαϊαί.

Πυραῖνος, πῦρ ἐνδυόμενοι. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται καὶ τὸ πῦρ οὕτω. ¶ Πυρράκης, ξανθός.

Πυρακτῶν, ἐμπυρεύων. ¶ Πυραμίδες, πυροειδεῖς λαμπάδες. ¶ Πυραμοῦντα, τὴν πυραμίδα. ¶ Πυραμίδες, οἰκοδομήματα γεωμετρικὰ ἐπὶ τὰ κάτω κατερχόμενα. ¶ Πύραμος, ποταμὸς κιλικίας, ἄλλοι δὲ χάρτον οὕτω καλοῦσι. ¶ Πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτι ἀναδευομένων. ¶ Πύραμμα, ἡ μέλισσα. ¶ Πύρασος πόλις. ¶ Πύραυνον, εἰς ὃ ἂν πῦρ ἐναύεται δαλίοις ἢ βόλβιτον, ἢ τοιοῦτόν τι. οἱ δὲ τὴν θερμαστρίαν.

Πυργηδὸν, κατὰ τάξιν τείχους. ¶ Πυράγρια. τὰ θυράκια. ¶ Πυργήρεως. μετέωρος ὡς πύργος καὶ ἐν

πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι. ¶Πρωτόμφαλον, τὸ ἐπὶ ἀσπίδος μέσον. ¶Πρώτην ὑπηνήτην, τὸν ἄρτι ἔχοντα γενειάδα. ¶Πρωτοπαγεῖς, οἱ πρῶτον πεπηγμένοι δίφροι καινοί. ¶Πρωτοπραξία, τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον. ¶Πρωτοστάτης, ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος.

Πρωτότοκος, ἡ πρώτη τετοκυῖα, καὶ ὁ πρῶτος τεχθείς.

Πρωτοτύπως, ὁ ἀκολούθως, πρωτοτύπως.

Πρωτορύμω, παρὰ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ταίει, πίπτει ἁμαρτάνει σφάλλει.

¶Πτάρη ἔπτη, ἔδραμεν. ¶Πτακὲς ἢ πτακίδες δειλοί, ἐπτηχότες καὶ πτακισμός.

Πλακτορεῖν, πτύσσειν διὰ δικεῖναι. ¶Πταλὸν, ἐφ' ᾧ ὁ στεφυλὲ πατεῖται. ¶Πταμένη, πεπταμένη. διελθοῦσα. ¶Πτάξ, πτακίς, πτώξ. δειλός.

Πτάτω, ἔπτη. ἔδραμεν. ¶Πταώτην, κατεπτηχότα.

Πτελέα, σῦς, ἀπὸ λακώνων. ὁ εἶδος δένδρου.

Πτελεάδες, πτελεῶδες. ¶Πτελεὸν, τὸν συλλέγεσθαι.

Πτελεός, πόλις. ¶Πτερὰ, πτέρυγες, ὁ οἰκοδομήματα ἱδρῶν ἐκ λίθων. ¶Πτέρθοις, τείχεσι διαστήμασιν. ¶Πτερίδες, τῶν νυμφῶν τινὲς οὕτω καλοῦνται ἀπὸ τῆς πόας. ¶Πτέρνα, τῆς ἀρόζου τὸ σιδήρειον τὸ κατατεῖνον ὑπὸ τὴν γῆν καὶ τοῦ ποδός. καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ὀρῶν. ¶Πτέρνεται. πτέρνης τῆς πορείας τοῦ βίου. ¶Πτερνιεῖ, παγιδεύει. ¶Πτερνίζει, ἀπατᾷ. συμπατεῖζει, ἀτιμάζει, ὑβρίζει.

Πτερνὶς, τὰ πυθμέλια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων ἃ μέχρι νῦν προσδέονται ἀλυσιδίοις μακροῖς ἐν τοῖς ἰατρείοις, καὶ εἶδος ἱέρακος. ¶Πτερνισμὸν, ἐπιβουλήν.

Πτερνοβάτης, τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων.

Πτερόεντα. ταχέα. οἱ δὲ πεφορτισμένα κοῦφα εὐάρμοστα. ¶Πτερόεντα, ὁμοίως. ¶Πτεροῖ, ἐξαίρει.

Πτερὸν, σκιαδ. ¶Πτερονόμος, τοῖς πτέρνοις νομῶσα καὶ νεμομένη. ὅθεν καὶ τὸ νέμειν ἐπιστροφὴν ἄγειν.

Πτεροφόροι, τέλος τι στρατιωτικόν, ἢ ὡς διὰ τὸ ἐν τοῖς λόφοις πτέρωσιν. καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ τῶν ἐν αἰγύπτῳ ἱερέων τινές. ¶Πτέρυγας, εὐθυντήρια, τὰ πηδάλια. καὶ μέρος χιτῶνος τὰ περὶ τὰ κράσπεδα. δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πηδαλίων τὰ πλατέα καὶ τὰ χείλη. ¶Πτέρυγας, σκέπαι. ¶Πτέρυγια, μέρος τι τοῦ ῥυμοῦ καὶ τοῦ πνεύμονος τοῦ λοβοῦ τὰ ἄκρα. καὶ τοῦ ὠτὸς τὸ ἄνω, καὶ ξίφους τὰ ἑκατέρωθεν, ἢ τὰ ἄκρα τοῦ ἱματίου. ¶Πτερυγίζειν, μόλις κινεῖν, ὅταν γὰρ τὰ μόπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινεῖ τὰς πτέρυγας, πτερυγίζειν λέγεται. ¶Πτερύγιον, ἀκρωτήριον πτέρυξ.

Πτερυξαμένη, διασείσασα. ¶Πτερύσσεται, τὰ πτερὰ τινάσσει, πέτεται. ¶Πτερευγετύραννος, ὄρνις ποιὸς ἐν ἰνδικῇ ἀλεξάνδρῳ δοθείς.

Πτερῶν, ἄλλη τελείορχος, ὁ πτερῶν, ἢ στρουθίας εἶδος ὀρνέου. ¶Πτερῶν, ταρσοῦ τῶν πτερῶν. ¶Πτερορρίς, πετεινοῖς. ¶Πτερωθεὶς, ἀναπτερωθείς.

Πτηνός, ὁ ἱπτάμενος. ¶Πτῆξαι, δειλιάσαι.

Πτήξαντα τὴν ὄψιν εἰς ἔδαφος καταβαλόντα.

Πτῆξεν, εἰς φόβον ἤγαγεν. ¶Πτῆναι, ταχέως ἐνεχθῆναι. ¶Πτήσσων, ὑποπίπτων κρυπτόμενος.

Πτῆσαι, ταχέως πέτεται. ¶Πτίλα, πτερὰ ἁπαλά. ¶Πτιλὸς, ὁ μαδαρὸς καὶ λελεπισμένος τοὺς ὀφθαλμούς. ¶Πτίσαι, κόψαι. ¶Πτίσαι, κόψαι.

Πτισάνη, κυκεών. ¶Πτίσατε, ἀποδερματίσατε.

Πτόησις. δειλία. ¶Πτοία, πταρμός. φόβος.

Πτοίαν, ὁ πτοῖον, θόρυβος ἢ ταραχή. ¶Πτοιούμενον. πτοιᾶσθαι λέγεται τὸ παρορμᾶσθαι πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ¶Πτολέμοια, πολέμου. ¶Πτολίεθρον, πόλιν. ¶Πτόλις, μαυρᾶς. ὁ πόλις. ¶Πτολεμίζωμεν. πολεμίσωμεν. ¶Πτολίεσσι, πόλεσι.

Πτόρθος, κλάδος βλαστός. ¶Πτολίπορθος, πολεμιστής, ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις πορθεῖν. ¶Πτόρθος, ὄρπηξ, βλαστὸς κλάδος, ἢ ἔκφυσις τοῦ δένδρου θαλλός.

Πτόειμον, ταχὺ φρόνιμον. ¶Πτοεισμὸς, φροντισμός. ¶Πτύγμα, κόλπωμα, δίπλωμα.

Πτύελον, σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρὸν, ἢ πτύσμα.

Πτυκτίον, πτυκτίον, βιβλίον. ¶Πτυκτὸν, πτυσσόμενον ὁ καμπτόμενον. ¶Πτύξ, ὁ πτυχή, ὁ πλέξις.

Πτύξις, δίπλωσις, κάμψις. ¶Πτύον, θρίναξ, ξύλον ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου.

Πτύοθεν, τοῦ πτύου, ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον.

Πτύοχλεν, ὑπόδημα ἀνδρεῖον. ¶Πτύρεται, κλᾶται, κραδαίνεται, σείεται, φοβεῖται, φρίττει.

Πτυρμὸς, φρίκη καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πτύρσει, κραδαίνει ἢ τὰ δόρατα δηλοῖ. ¶Πτυρσοίμεθα, κολακεύσομεν. ¶Πτυχαὶ, στοαὶ, περιβολαί. ¶Πτύχες, μερίδες, καὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. εἰσὶ δὲ αἱ φάραγγες. ¶Πτωΐδες, νύμφαι. ¶Πτωκὰς, κύπειρος παρὰ σμμιία ἢ πόα διὰ τὸ χαμαλὸν εἶναι.

Πτῶκες δειλοὶ λαγωοὶ δορκάδες ἔλαφοι νεβροί.

Πτώματα, αἱ συρρόσεις ἐν τοῖς μετάλλοις.

Πτὼξ λαγωὸς, ἀπὸ τοῦ κατεπτηχέναι ἢ πετεινόν.

Πτώσσει, ἑαυτόν. κατακρύπτει, φοβεῖται. δέδιε.

Πτωκαζέμεναι, κρύπτεσθαι, περικάμπτειν.

Πτώσσονται, δειλιῶνται. ¶Πτωσὶν, τὸ πίπτον.

Πτωχεύειν, ἐπαιτεῖν ἀπὸ τὸ πτώσσειν, ἢ. πτίχει, ὁ ἐστι ταπεινοῦσθαι.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Πύελος. ἡ ἀσάμινθος, ἢ λάρναξ. ¶Πυάνιον, τὸ διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα, οἱ δὲ πανσπερμίαν ἑψημένην ἐν γλυκεῖ. ¶Πυανοὶ, κύαμοι, καὶ πᾶν ὄσπριον. ¶Πυανέψια, ἑορτὴ ἀθήνησιν. εἴρηται δὲ παρόσον κυάμων ἐμπίπλανται καὶ ἄγεται πυανεψιῶνος ἑβδόμῃ. ἐπειδὴ ἕψουσιν ἔτνος, οὕτω δὲ κέκληνται ὁμόν. καὶ ἡ ἑορτὴ, διὰ τὸ ἀθάραν ἕψειν ἃ καλοῦσι πύανα. ¶Πύαρ. πιτύα.

Πυγαίας, τὰς σπείρας τῶν κιόνων καὶ τοῦ σώματος ὁμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ¶Πυγμαίοις, πυγμαίους ἔθνος δὲ ἐστι πρὸ τῆς αἰγύπτου, μικροφυῶν ἀνθρώπων.

Πύαργος, εἶδος ἀετοῦ. ¶Πυγὴ τὸ κάθισμα.

Πυγμαῖοι, ἔθνος πόρρω τῆς αἰγύπτου παρὰ μεγέθει πάνυ μικρὸν, οἷον πηχυαῖον.

μος, ἐννοοῦσα, καὶ προνοηθεῖσα. ¶ Πρόφρων, ὀνείδιζε, πρόαγε, προκόμιζε, πρόφρων ὅμοιον.
Π ροφρᾶς. οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι.
Π ροφερέσθαι, τὸ τοῖς διαζομένοις τὸ ἐνσήμονα παραδοῦναι. ¶ Προφερέστεροι, κρείττονες ὑπερέχοντες, κρείσσονες, βελτίους. ¶ Προσφερὰ, ἡ λαλία ἐτυμολογία. ¶ Πρὸ φόως δὲ πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγε γεννηθέντα.
Π ροφράγματα, τὰ προσκήνια.
Π ρόφρασσα, πρόθυμος εὐνοοῦσα. διανοουμένη.
Π ροφρονέως, προθύμως. ¶ Πρόφρων, πρόθυμος. εὔνους φρόνιμος. ¶ Προφύσια ἐν τοῖς μετάλλοις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσαις αὐλῶν τιθέμενα.
Π ροχάζοιο, προβαίνοις, ἀναποδίζοις.
Π ροχάνη, σκῆψις. πρόφασις καλύπτρα.
Π ροχαιρισία, ἡ θέτις οὕτω που τιμᾶται.
Π ρόχασον, πρόελθε. ¶ Προχεία, πρόφασις.
Π ροχέει, ἐκπέμπει. ¶ Προχειρίζεται, προφέρει.
Π ροέχει, ἐκλέγεται, ¶ Προχειρίσαι, ἐπιλέξαι.
Π ροχείρως, ἑτοίμως, ταχέως, ὀξέως. ¶ Πρόχειρος ἕτοιμος εὐχερής. ¶ Προχειρότατον, ἕτοιμον.
Π ροχέουν, ἐπάλλοι ἐφέρουν, προΐεσαν, ἔρρεον, προσήρχουν. ¶ Προχεούσαι, ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι. ¶ Πρόχνυ, ἐπὶ γόνατα, οἷον πρὸ γόνατος πρόχνυ καθεζομένη. ἢ παντελῶς, πρόχνυ ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσε, καὶ πρόρριζον παντελῶς καὶ τελείως. ¶ Προχοαὶ, αἱ ἐκρύσεις τῶν ποταμῶν καὶ ὑδρεῖαι. ¶ Προχοή, τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ προστόμιον προχοή. ¶ Προχοΐδας, τὰς ἁμίδας.
Π ρόχοι, προχόοι, ἢ ἐγχυτήρια ὑδρεῖαι. ἀμφικύπελλοι πρόχοι οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου περιφερεῖς κύβοις ἀμφικύβωροι. ἢ ἀπὸ τῶν ὤτων, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦντος.
Π ροχοΐδια, αἱ καταχύσεις.
Π ροχοΐδιον, ἀγγεῖόν τι οἰνηρὸν σταμνὶς, καὶ οἷον ὡς προχοΐδιον ἔσω καταχύσιν. ¶ Πρόχοιο, προφασίζοιο, ἢ προβάλλοιο καὶ σκεπάζοιο, παρὰ καὶ τὰς ἀσπίδας προβάλλοις ἔλεγον. ¶ Πρόχοος, ξέστης, μέτρον.
Π ροχόῳ, τῇ καταχύσει. ¶ Προχύτας, ὕλας ἀπαρχάς. ¶ Προχύτας, ποτήριόν τι.
Π ρόχωσις, τὸ μεταξὺ χῶμα. ¶ Προψάτης, πανώλεθρος. ¶ Προσωδῶν, ἐξέχων τοὺς ὀδόντας. ¶ Πρώσομαι, ἐάσω προχωρήσω. ¶ Προσώμεθα, ἐάσωμεν, παραχωρήσωμεν. ¶ Προώρας, τὰ πρῶτα κλήματα.
Π ρόωρον, πρὸ καιροῦ. ¶ Πρόωφος, πρόσκοπος.
Π ροωχὴς ἵππος, ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος καὶ κατὰ ἀνάστημά τι καὶ τῇ ἱππασίᾳ. ¶ Πρύανος. νέος
Π ρυλέες, οἱ μὲν, πολλοὺς λαούς. οἱ δὲ προμάχους, ἢ πεζοὺς ὁπλίτας ἀθρόους. ¶ Πρυλέες, πεζοὶ ὁπλῖται ἀπὸ τῆς πρίας, τουτέστι πρεία χρώμενοι.
Π ρύλιν, πυρρίχην, ἢ ὁπλίτην. ¶ Πρυλέεσσ᾽ ἀρηΐα πεζοῖς ἡρμοσμένη. ¶ Πρυλεύσεις, ἐπὶ τῶν ἐκφορᾶς τῶν τελευτησάντων παρὰ τοῦ ἱερῶν.
Π ρύμνα, τὰ πρέμνα, ἢ τὰ ὄπισθεν τοῦ πλοίου.
Π ρύμναι, αἱ ἄκραι, ¶ Πρύμνα δὲ, πρυμνόθεν, πᾶν τὸ

τὸ πρόσγειον κάτωθεν, πρύμνον λέγεται.
Π ρυμνήσια, ἀπόγεια σχοινία. ¶ Πρύμνηθεν, οὔριον τὸν ὄπισθεν ἄνεμον ὅς ἐστι τέλειον. ¶ Πρύμνη, τὰ ὀπίσω, ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου. ¶ Πρύμνην, τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον, καὶ πρύμνην τὴν ἐσχάτην, καὶ πᾶν ἔσχατον ἐκ ῥιζῶν. ¶ Πρυμνὸς, κάτωθεν βαρὺς ὁ πλοῦτος.
Π ρυμνώρεια, ἀκρώρεια. ἀκρωνόροις τὸ ἔσχατον μέρος.
Π ρυτανεῖα, ἡ λεγομένη καταβολὴ τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος. ¶ Πρυτανεῖον, τρία ἀθήνησι συσσίτια πρυτανεῖα, θεσμοφορεῖον, προτανεῖον, λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμελὴς μισθοφορία, καὶ οἱ κατετίθεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι. ¶ Πρυτανεύει, διοικεῖ.
Π ρύτανις, βασιλεὺς. ἄρχων. χορηγός. τίμιος διοικητής. ¶ Πρῶ, ἀντὶ τοῦ πρωΐ. ¶ Πρωθήβοις, ἀκμαίοις. ¶ Πρωθῆβαι, ἄρτι ἀκμάζοντες.
Π ρώηβες, ἄρτι ἀκμάζοντες.
Π ροθήβην, ἄρτι ἡβῶσαν ἀκμάζουσαν.
Π ρωὶ ἀττικώτερον τὸ ὑφέν. σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, ἢ πρὸ τοῦ καθηκούσης ὥρας, ὡς ὀψὲ ἐπὶ τοῦ καθυστεροῦντος ἀπὸ προσηκούσης ὥρας.
Π ρωΐα, ταχεία. ¶ Πρωΐζα, πρῶτα, πρωΐ.
Π ρωΐη, ὀρθρινή. ¶ Πρωϊνὸς, ἐπ᾽ ὄψιν ἐπὶ πρόσωπον
Π ρώϊον, κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἡμέραν. οἱ δὲ, πρὸ καιροῦ ταχὺ ἢ ἀντὶ τοῦ πρωΐην. ¶ Πρώκεα, δρῶρα.
Π ρῶκες, σταγόνες, ψεκάδες, σταλαγμοί.
Π ρωκτὸς λουτροῦ περιέπνη παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ᾽ ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρηται. ἐλέγετο οὖν ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῆ πραττομένων.
Π ρωλυθίαι, παρειμένοι, παραλελυμένοι.
Π ρωλύθιον, ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα.
Π ρωνίας, ὄρος, κρημνὸς, οἱ δὲ, ὄρους ἐξοχήν.
Π ρώονας, ὀρῶν ἐξοχάς. ¶ Πρώονες, οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη. ¶ Πρῷρα, πρόσωπον, ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. ἢ στολὴ διακεκαλλωπισμένη τὰς ὄψεις. ὁ ἐπικαλύπτουσα. ¶ Πρωράσαντες, κροτήσαντες, ὁ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ ἀπὸ εἰρεσίας.
Π ρωράχθη, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρώρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαιωρούμενα ἐγκαθίζεται τῇ θαλάσσῃ. φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. πρῷρα δὲ τὸ πρόσωπον.
Π ρωρεῖ, κινδυνεύει, ἐκρεῖ. προορᾷ φοβεῖται.
Π ρόσσοιν, προσπάθησιν. ¶ Πρῶτα, ἅπαξ πρότερον.
Π ροτέλειαι, αἱ ἀπαρχαί. κυρίως μὲν τῆς λείας, ὅ ἐστι τῆς αἰχμαλωσίας, καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή.
Π ρωτήσι θύρησιν, ἐπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐδοῦ, ἐπ᾽ ἄκραις ταῖς θύραις. ¶ Πρωτερικὸ εἶδός τι συκῆς πρωΐμου, καὶ παιδίον τι οὕτω καλεῖται.
Π ρώτιστον, πρότερον.
Π ρωτόπαλος, πρωτόπλοις. ¶ Πρωτόβαθρον, τὸν προεδρείας ἀξιωθέντα. ¶ Πρωτοπόνων, πρώτων φανέντων. ¶ Πρωτόγονος, νέος.
Π ρωτογυναῖκες, οἱ μὴ ἀγημένοι γυναῖκας.
Π ρωτόλεια, ἁρπάγματα. ¶ Πρωτόλειον, ἀπαρχή. ὃ τὸ πρῶτον ἔλαβεν τὴν λείαν.
Π ρωτώλη, πρώτη ἡ ἄτροφον. ¶ Πρωτολόχεσθαι, τὸ

Π ροσφθεὶς, προσπλακεὶς, περιπλακείς.

Π ροσφῦσα, ἐνδακοῦσα. ¶Προσφωνεῖ, προσαγορεύει. ¶Πρὸς χάριν, πρὸς τέρψιν. ¶Πρόσχες, ἐπίβλεψον. ¶Πρόσχημα, πρόφασις, ὑπόκρισις. προκάλυμμα. ¶Προσχήματα, εἶδος ὑποδήματος ἐσχισμένον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν. ¶Προσχόμενον, προτείναντα. ¶Προσχωρεῖ, συμμίσγεται,

Π ρόσχορος, ὁ παρὰ τῷ χορῷ γινόμενος. ¶Πρόσω, ἔμπροσθεν πρὸ θύρου. ¶Προσῳδία, μετ' ὀργάνου ᾠδή. ¶Προσωθεῖται, προστρίβεται. ¶Πρόσω καὶ ὀπίσω, ἐν τῷ ἔμπροσθεν. ὅ ἐστι μετὰ ταῦτα καὶ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἢ τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα. ¶Προσωκεῖλαι, προσορμίσαι εἰς γῆν.

Π ροσῶν, ἐνυπάρχων. ¶Προσῶσον, ὤθησον.

Π ροσωπεδοῦντες, ἢ προσεμπεδοῦντες ἐπιβεβαιοῦντες.

Π ροσωπεῖον, ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς

Π ροσωπεῖον, σχηματισμός.

Π ρόσωπον ἐστι, συνδρομὴ ἰδιοτήτων. ¶Πρόσωπον, τὸ πρόσωπον ὅμηρος. ¶Προσώπη, προσοψίς.

Π ροσωπίον, τίς νῆσος ἐν αἰγύπτῳ. ¶Προσωποποιία ὅταν πρόσωπον ὑποθέμενός τις, εἴπῃ τί.

Π ροσωπορεία, προκοπὴ ὅλου. ¶Προσώπουτα πολέμου ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χείλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον. ¶Προσώτατα, ἐσώτατα. ¶Προσωτέρω, ἐγγυτέρω πρὸς γένος:

Π ροσώσιν. πρὸς ὤθησιν, ἢ πρὸς ὄψιν, οὐ καλῶς.

Π ροσώχθισα, ἐμίσησα, προσέκοψα. περιεκάκησα, προσήγγισα. ¶Προταίνιον, πρὸ μικροῦ. ¶Προταίνιον, παλαιόν. ¶Προταμεῖν, τεμεῖν. ¶Προτάξω, προκρίνω. ¶Προτάξεως, φανερᾶς μάχης.

Π ρότασις, μετ' ἐπιτάσεως, ἢ ἐρώτησις. ¶Προτεινόμενον, ἢ πολωμένον. ¶Προτείνεται, δίδωσιν ὑπισχνεῖται. ¶Προτελεία, ἡ πρὸ τοῖς γάμοις θυσία καὶ ἑορτή. τέλος δὲ ὁ γάμος, ἀπὸ τοῦ εἰς τελειότητα ἄγειν. ¶Προτελεσαμένη, προθυμησαμένη.

Π ροτεμενίσματα, προπύλαια ναῶν. ¶Προτένθαι, λίχνοι προαρπάζοντες. ¶Προτενίσματα, προπύλαια. ¶Πρότ' ἐόντα, προγεγονότα. ¶Προτερεῖ, προέχει τὰ πρωτεῖα λαμβάνει. ¶Προτέρημα, πρόκριμα, προτίμησις. ¶Πρότεροι, προγενέστεροι. ¶Προτέρω, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, νῦν δ' ἄρα μοι προτέρω νεῖκος. ¶Προτετύχθαι, προγεγενῆσθαι,

Π ροτιάπτω, προπέμπω. ¶Προτὶ ἄστυ, εἰς τὴν πόλιν. ¶Προτιβάλλεαι προβάλλεις μισῶς καὶ ἀποστρέφει. ὡς καὶ ἀττικοὶ λέγουσι: προβάλλομαι ἐστιν. οἱ δὲ κωλύεις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πύκτας προβολῆς, ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον ἐπὶ ὁμήρου, ταύτην δ' οὔτ' ἔτι προτιβάλλεαι. ¶Προτιδέγμαι προσδέχομαι. ¶Προτιδέγμεναι, προσδεχόμεναι.

Π ροτιδέγμενοι, προσδεχόμενοι,

Π ροτιείδειν, ἐγκλίνειν. ¶Προτιμᾶν, προκρίνειν, ἐκλέξασθαι. ¶Προτὶ ἴλιον, πρὸς τὸ ἴλιον. ¶Προτιόσσεται, προορᾶται, προσδέχεται προσαγορεύει.

Π ροτιόσσεται, προσδοκᾷ. ¶Προτιπτυσσοίμεθα, ἀσπαζοίμεθα, παρακαλοῖμεν. ¶Προτμήσιν κατὰ τὸν ὀμφαλόν. ¶Προτμήσις, ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπος. ¶Προτμηκτόν, τὸν ὀμφαλόν. ¶Προτμήτις, ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν κατὰ τὴν λαγόνα τόπος.

Π ροτολεῖον, ὑπάρχον. ¶Προτομαὶ, εἰκόνες βασιλέων. ¶Προτομή, εἰκὼν βασιλική, ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ σώματος εἶδος. ¶Προτόνιον, ὕφασμα.

Π ρότονοι, οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἱστοῦ σχοῖνοι ἐκτεταμένοι εἰς τὴν πρῷραν καὶ πρύμναν ἔμπροσθεν. ¶Προτένησι, τοῖς τὸν ἱστὸν συνέχουσι σχοινίοις. ἐξ ἑκατέρου μέρους. καὶ ῥις ἐν τῷ ὑφαντικῷ ἱστῷ. ¶Προτορύμαιο, ἐν τῷ ἀκρορύμῳ, ὅπου ὁ ζυγὸς δεσμεῖται.

Π ροτραπέσθαι, ἀποτραπῆναι ὑποδεῖξαι ἔθελον δ' ἄχεος προτραπῆναι παρ' οὐχὶ προθυμηθῆναι, οἷον τοῖς τάχοις ἀποτραπῆναι. ¶Προτρέπειν. τὸ προάγεσθαι, ἐνίοτε καὶ τὸ προβιβάζειν. ¶Προτροπαδάσιοι ἐπιτροπὴν ἔχοντες. ¶Προτρέπου, παρακάλει.

Π ροτριβεῖς, δριμεῖς καὶ ὀξεῖς. ¶Πρότριτα πρὸ πολλοῦ. ¶Προτρόπια, θυσίας εἶδος. ¶Προτροπάδην, εἰς τὸ ἔμπροσθεν τετραμμένοι, ἢ φεύγων καὶ διώκων ὡς ἐν μάχῃ. ¶Προτροπή, παράκλησις. καὶ τὰ ὅμοια. ¶Προτύπως, ἀκολούθως. ¶Προτροπίς, σωφρεῖς. ¶Πρότροπος, οἶνος τίς, τοῖς γλεύκοις τὸ πρόρυμα. ¶Προτρυγία, ἑορτὴ διονύσου καὶ ποσειδῶνος. ¶Προτυχών, προστυχών, παρατυχών.

Π ρωτόγονος, νέος. ¶Προῦ, προσέρχου. ¶Προῦβα, τὸ λευκόν. ¶Προῦβη, προσέβη. ¶Προυγλεῖν, προπηλακίζειν ὑβρίζειν. ¶Προυργιαίτερω, προτιμοτέρω. ¶Προϊεμένη, ἀναβαλλομένη προϊοῦσα. ¶Προὔθηκα; προέθηκα. ¶Πρόκας, δορκάδας. Προυλέοι, πεζοὶ ὁπλῖται: ¶Πρῶμος; εἶδος οἴκου. ¶Προυνικοὶ, οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὓς τινες παλαιοὺς καλοῦσι δρομεῖς ταχεῖς ὀξεῖς, οἱ κίναιδοι πορνοὶ μισθωτοί.

Π ρούνεις. βουνοίς. ¶Προυξενεῖς, ξενίζεις.

Π ρούπεμψε, προέπεμψεν. ¶Προὔπτον, πρόδηλον, φανερόν. ¶Προύρα, πλεύμων, ἢ πνεύμων.

Π ρουργιαίτατα, προνοητικώτατα.

Π ρουργιαίτερον, προκρινόμενον. προτιμότερον, κρεῖττον. ἀναγκαιότερον ὠφελιμώτερον. ¶Προὔργου, ὁμοίως ἑτοίμως. πρὸ ἔργου. ¶Προύσελα, προυτέλα, προπελεῖ. ¶Προὔστημεν, προέστημεν.

Π ροὔστησας, προέστησας. ἐπεστάτησας. ¶Προὔστησε, προέστησεν ἐπεστάτησεν. ¶Προυστροπάδην, κατὰ τροπήν. ¶Προὔτυψαν, προεώθησαν. προῆλθον προεχώρησαν. ¶Προὔτυψαν, προήρξαντο καὶ τὰ ὅμοια. ¶Προὔχει, προέχει προτεύει, κρεῖττόν ἐστι.

Π ροὔχοιεν, προφητίζοιο. ¶Προὔχων, προέχων.

Π ροὔχονται, ἐνέχονται; ¶Προὔχοντες, προάγοντες, μέγιστοι. ¶Πρόχοις, ξέστης. ¶Προὔχνυ, παντελοῦς. ¶Προφαίνων, προλέγων, προδηλῶν. ¶Προφανεῖς, προφανέστεροι.

Π ροφανέντες, προελθόντες. ¶Προφανῶς, προθύμως. ¶Πρόφαντα, προφητικά.

Π ρόφαντον, λόγιον. θεοπρόπιον, προδεδηλωμένον.

Π ρόφασις, αἰτία ἀφορμή. ¶Πρόφασα, προδη

Π ρόσθ' ἵσταμαι, προΐσταμαι, ἐμποδίζω, ὑπερμαχῶ.

Π ροΐσταται, ἐπιπολάζει, προσκόπτει.

Π ροσίασι, προσέρχονται προσφέρουσι.

Π ροσίει, ἐγγίζει. προσίεμαι, προσερχόμεθα.

Π ροσίενται, προσάγονται. ¶ Προσίεσθαι, ἐφέλκεσθαι, προσφέρεσθαι. ¶ Προσίεται, ἀρέσκεται, προσδέχεται, ἡδέως λαμβάνει. ¶ Προσιζῆσαι, προσκαθεσθῆναι. ¶ Προσιζήσαντος, προσκομίσαντος. ¶ Προσιζήσας, προσκαθίσας.

Π ρόσιθι, πρόσελθε. ¶ Προσίκτορος, προσικέτορος, ἀπὸ τοῦ προσικνεῖσθαι τοὺς ἱκέτας. ¶ Προσίμεν, προσερχόμεθα. πρεσβεύομεν. ¶ Προσίναντες, βλάψαντες. ¶ Προσιοῦσα, παρερχομένη.

Π ροσίρρων, προσέπλεον. ¶ Προσίπταται, προσπέτεται.

Π ροσίσχεται, προσβάλλεται. ¶ Προσιτὸν, ὃ δύναταί τις προσελθεῖν. ¶ Προσιὼν, προσελθὼν, προσερχόμενος. ¶ Προσκαταγνοὺς, πρὶν καταπλήξας.

Π ρόσκειται, ἐκ προσ... κεῖται. ¶ Πρὸς κέντρα λακτίζει, παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ τῶν ἐναντίων τι λέγειν ἢ πράττειν. ¶ Προσκηδὴς, κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. ¶ Πρόσκηπτε, προσήμαινε πρόλεγε, προμήνυε. ¶ Προσκληθεὶς, προσκαλεσάμενος.

Π ρόσκλησις, προβολὴ, ἢ πρόσρηψις ἐπὶ δίκης.

Π ροσκομίσατο, προσ...ατο. ¶ Προσκομιστέον προσενεγκτέον. ¶ Προσκομιδὴ, ἀναφορά.

Π ρόσκομμα, ζημία βλάβη. ¶ Προσκόπτειν, ἁμαρτάνειν προβλέπειν. ¶ Προσκοπὴν, σκάνδαλον.

Π ροσκορὴς, ἀηδὴς ἀχαρής. ¶ Προσκεκρόασας, ἄλλας ἐπ' ἄλλας κλιμακηδόν. ¶ Προσκροῦσαι, προσοργίσαι, προσκλῶσαι. ¶ Προσκρούνιον. πρόφρασμα.

Π ροσκυνεῖ, προσπίπτει. ¶ Προσκυρεῖ, προσεγγίζει.

Π ροσκυροῖ, βεβαιοῖ. ¶ Προσλαζόμενα, προσλαμβανόμενα. ¶ Προσλαζύμεναι, προσλαμβανόμεναι. ¶ Πρόσληψις, γνῶσις. ¶ Προσλιπαρῆσαι, παρακαλέσαι. ¶ Προσμελοῦ, ἐπιμελοῦ.

Π ροσμίξας, προσελθὼν, συνάψας. ¶ Προμνήστρια, προξενοῦσα νυμφίους ἢ νύμφας. ¶ Προσόδιον ᾠδὴ ἢ θεοῦ ὕμνον περιέχουσα. ¶ Πρόσοδος, ἔντευξις ἢ κέρδος προσθήκη. ¶ Προσοικίσαντες, προσκαθίσαντες. ¶ Πρόσοικος, οἰκεῖος. ὁ πλησίον οἰκῶν. ¶ Πρὸς οἶμον, πρὸς τὴν ὁδόν. ¶ Προσοίσεσθε, προσδέξεσθε. ¶ Προσοκεῖλαι. προσορμῆσαι εἰς τὴν γῆν. ¶ Πρὸς ὄλεθρον, πρὸς θάνατον.

Π ροσὼν, ἐνυπάρχων. ¶ Πρόσωσον, ὤθησον. ¶ Προσορμίσαντες. προσοκείλαντες. ¶ Προσουέλιον, πρὸς ὄθεσ ἐπιτήδειον. ¶ Πρὸς οὐθείς, τὰ ἀοτά.

Π ροσοχὴ, κατανόησις, νῆψις. ¶ Προσοχισμὸς, πρόσκρουσις. λειποπάθεια, πάθος. γνώμης συμπάθεια.

Π ρόσπαιον, πρόσφατον νέον. ¶ Προσπελάζει, προσπελάζει, προσεγγίζει. ¶ Προσπεριβάλλεται, προσπεριλαμβάνεται. ¶ Προσπέφυκεν, ἐκ φύσεως σύνεστιν. ¶ Προσπήγματα, μέρος τι τῆς νεώς.

Π ροσπίξομαι, προσκυνήσω. ¶ Προσπίπτω, λιπαρῶ, ἱκετεύω. ¶ Προσπλάζει. προσπελάζει.

Π ροσπλήξω, τύψω. ¶ Πρόσπολοι, πρόσπολοι, θεράπαινα, θεράποντες, δοῦλοι. ¶ Προσποιεῖται, σχηματίζεται. ¶ Προσπεπεισθεὶς, ἐπινοηθείν.

Π ροσπταίει, σκονδάπτει. ¶ Πρόσπταισμα, πρόσκομμα. ¶ Προσπταιόντων, προσκρούοντες. προσκόπτοντες. ¶ Προσπτύξομαι, προσπτύξομαι, ὑποβαλῶ παραμυθήσομαι. ¶ Προσπτύσσεται, προσάγεται. ¶ Προσέλκεται, προσκηδεύει, ἀσπάζεται.

Π ροσραίνουσι, προσβάλλουσι προσέρχονται.

Π ρόσρησις, προσηγορία, ἀσπασμός.

Π ροσρεπόμενον τοῖς κύμασι, περιρρεόμενον, κυματιζόμενον. ¶ Προσρυέντων, προσελθόντων.

Π ροσσιεῖ. προσεπιτυχεῖν, προσθεῖ. ¶ Πρόσημον, ἐπὶ θανάτου προσαγομένου. ¶ Προσσίναντες, βλάψαντες. ¶ Πρόσω, πόρρω, ἔμπροσθεν, μακρὰν εἰς τοὔμπροσθεν. ¶ Προσωτέρω ἐξώτερον προσπαθεῖο.

Π ρὸς τάνδε αὐλάν. πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν.

Π ρὸς τάν, πρὸς ταύτην. ¶ Πρὸς τάνδε, ὁμοίως.

Π ροστασία, κυβέρνησις. ¶ Προστατήριος, ὃν Ἀπόλλωνα οὕτω λέγουσι, παρόσον πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἀφιδρύοντο. ¶ Προστάται, οἱ μετοίκων, καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπροστασίου ἐδιώκοντο. ¶ Πρόστημα, κοιτών.

Π ροστάς, πρόστοον. ¶ Προστάτου, ὡς τοῦ κρέοντος προστάτου. γεγράψομαι ἀπὸ τῶν Ἀθήνησι νομίμων, ἀνάγκη δὲ εἰς τοὺς ἥρωας, ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι, καὶ οἱ μὴ ἀπογραφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὦφλον. ¶ Προστεδρανισάμενος, προσπτυξάμενος.

Π ρὸς τέρμασι, πρὸς τὰ τέλη.

Π ροστήσας, προσαγαγών. ¶ Προστιβάζεται, μερίζεται, προσπορεύεται. ¶ Προστιμᾶται, κατακρίνεται. ¶ Πρόστιμον, ζημία, παραγραφή. ¶ Πρὸς τομὸν, ἐπὶ ξίφους κεῖται. ¶ Πρὸς τοῦ, πρὸς τοῦ ἑτέρου. ¶ Πρὸς τοὐμφανὲς, εἰς τὸ φανερόν.

Π ροστετίμηνται, σέβοντες, τιμῶντες. προσκυνοῦντες.

Π ροστρίβεται, προσπίσεται. ¶ Προστρόπαιος, φονικός. μιαρός, αἵματι μεμιασμένος. καὶ πρός τινα τετραμμένοι δεῦσαι καθάρσεως. ¶ Προστροπαιῶ, ἱκετεύω.

Π ροστροπαίων, ἱκετευσίμων καὶ ἱκετῶν.

Π ροστραπέσθαι, ἀποτραπῆναι προσθυμηθῆναι.

Π ροστροπὴ, ἱκετεία. ¶ Προσπρόσοδος, τιμή.

Π ρόσσοντες, πρόσοντες. ¶ Πρόστροχον, στρογγύλον.

Π ροστυχὼν, ἀπαντήσας. ¶ Πρόστῳ, κοιτῶνι.

Π ρὸς ὑποτύπωσιν, πρὸς σημεῖον. ¶ Προσυπουργεῖσθαι, ὑπηρετεῖσθαι. ¶ Προσφανὴ, θεόφαντος, ἐμμεταλλικῷ χρυσίου συρροάς. ¶ Προσφάσθαι, προσειπεῖν. ¶ Προσφάτης, πλάγιος πεσών.

Π ρόσφατον, τὸ ἀρτίως γινόμενον νέον νεαρόν.

Π ροσφερεῖς κόρρας, ὁμοίως ἀλλήλων κοάρων ῥοάς.

Π ροσφθέγγεται, ἀσπάζεται. ¶ Προσφιλεστάτοις, ἀκαταπτοῖς. ¶ Πρόσφορα, τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα. ¶ Πρόσφορον, ἐπιτήδειον ἁρμόζον οἰκεῖον ἀκόλουθον. ¶ Προσφυοῦς. ἐνδεκοῦς.

Π ρόσφυγα, καταφυγόντα. ¶ Προσφυεῖς, προσπελαγεῖς. ¶ Προσφυὲς, προσοικειώμενον. ¶ Προσφυεστέροις, προσοικειωθεῖσιν. ¶ Προσφυῆ, προσοικότα, ἁρμόζοντα.

προσκτησάμενον. ¶ Προσεταιρεύει, ἀσπάζεται.

Προσεταιρεύσας, προσοικειώσας καὶ τὰ ὅμοια.

Προσεταιρεύουσι, καλοῦσι. ¶ Προσαγωγὴ, προσέλευσις.

Προσαγώγιον, διαβήτης, ὅ ἐστι τῶν τεκτόνων ὄργανον.

Προσαθύροντα, προσπαίζοντα.

Προσαιθερίζουσα, πόμπιμον φλόγα πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα.

Προσαίνων, προσελκόμενος, προσσαινόμενος.

Προσαίταις, πτωχοῖς. ¶ Προσεχές, ἐγγύς.

Προσακεσμὸν, πρὸς ὑγείαν.

Προσάκτειλοι, οἱ τῆς μωλολόνθης πρὸς τῷ στόματι μικροὶ πόδες. ¶ Προσαμυνόμενοι, βοηθούμενοι.

Προσανανεύουσαν, ὑποπιέζουσαν, στωμυλοῦσαν.

Προσαντέχειν, προσκεῖσθαι.

Προσάντης, σκληρὸς ἐναντίος δυσχερὴς, ἐχθρὸς ἀηδής.

Προσάντιον, ἐναντίον. ἀντίπαλον.

Προσαμέχων, προσμενέων, κουφίζων.

Προσαυξῶν, προσαύξων, αὔξειν γὰρ τὸ αὔξειν καὶ αὐτὸν τὴν αὔξησιν. ¶ Προσαπειλαι, τιμῆσαι.

Προσαπειλὴ, τιμή. ¶ Προσάπτει, προσπλέκει, συνάπτει. ¶ Προσαρασσόμενον, προσρηγνύμενον.

Πρὸς ἄρκτον, πρὸς μεσημβρίαν.

Προσαύξω, προσάγω. ¶ Προσαυρίζουσα, χερσαία βοσκῇ, ὑπὸ τῆς αὔρας ἢ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ βοσκῇ, δύναται δὲ ὅσιον καταλαμβάνουσα, ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν.

Πρὸς ἄνεμον, εἰς ἄνεμον. ¶ Προσαυρῶν, προστυχών.

Προσαυδάτω, προσφωνείτω.

Πρὸς αὐτὴν παρ' αὐτήν. ¶ Πρὸς αὐτοῦ, παρ' αὐτοῦ.

Πρὸς ἀφοσίωσιν, πρὸς τιμήν.

Προσάψας, συνάψας. ¶ Προσβαίνει, ἐγγίζει.

Προσβάλλοιντο, πρὸς τῶν ἄλλων ἔβαλον τοῦ ἀθλήσεως.

Προσβλέπων, προσβαλὼν, ἐξ ἀντιστρόφως.

Πρόσβαλον, προσκατακλίθητι. ¶ Προσβλητὸν, κολλητόν. ¶ Προσβολὴ, τοῦ ἀθλητοῦ συναφὴ καὶ ἀρχὴ, καὶ ἡ ὁρμή. ¶ Προσβολοχεῖ, προσχαίρειν λέγει.

Πρόσγειος, ταπεινός. ¶ Προσγίνεται, προσεστί.

Προσγράφει, προσκρίνει.

Προσδεῖται, προσδέεται. ¶ Προσδέδορκας, προσεῖδες. ¶ Πρὸς δέ με, πρὸς δὲ τούτοις ἐμέ.

Προσδέχεται, προσποιεῖται. ¶ Πρὸς διὸς, παρὰ τοῦ διός. ¶ Προσεβόσκετο, προσέβο.

Προσδιατρίψαι, χρονίσαι. ¶ Προσεγκεῖσθαι, ἐγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι. ¶ Προσεδρεύει, κολάζει.

Προσνομὴ, ἁρπαγή. ¶ Πρόσεδρος, ὁ παρακαθήμενος, σχολάζων. ¶ Προσεθέω, προσθέσω.

Προσιζόσαντων, προσκομισάντων. ¶ Προσεῖναι. ἐνυπάρχειν. ¶ Πρόσειπε, ἄσπασαι προσαγόρευσον πρόσκυνησον. ¶ Προσείσας, προσανακινήσας, καὶ οἷον ἀπαγγείλας ἀπὸ τῶν σειόντων τὰ τετράποδα ὅπου βούλεται. τοὺς δὲ θαλλοὺς σείοντας ἐπεδίδοσαν.

Πρόσεισι, προσέρχεται.

Προσειλάμενοι, προσλαβόμενοι.

Προσεκτέα, σπουδαστέα. ¶ Προσεκτέον, τὸ προσέχειν κελευστικῶς.

Προσεκτικώτεροι, νηφαλιώτεροι.

Προσέλει. προπηλακίζει.

Προσελήνιδες, αἱ ἀρκαδικαὶ νύμφαι.

Προσελιάσθη, λίαν προσήγγισε.

Πρὸς ἐλιφόρες, πρὸς τὸ κεκλεισμένον.

Προσελθὼν, προσβαλών.

Προσεμάξατο, κατεμάξατο. ¶ Προσεπλάκη, ἐπλησίασεν. ¶ Προσεμπεδούντων, ἐπιβεβαιούντων.

Προσεμπρῆσαι, καῦσαι. ¶ Προσεννέπει, προσαγορεύει.

Προσένουσί με, προσβάλλουσι προσέρχονται.

Πρὸς ἐνώπια, ἔμπροσθεν πρὸς τοὺς κατάντικρυς τῆς αὐλῆς. ¶ Προσενηνόχασι, προσεσχηνόχασι.

Προσεπέλασε, προσήγγισεν.

Προσεπιβαίνει, ἐπιβαίνει, ἐπιτωθάζει, ἐπιγελᾷ.

Προσέπηξαν, προσήλωσαν. ¶ Πρὸς ἐπὶ πᾶσιν, πρὸς βέλτιον. ¶ Προσεποιήσω, προσεπάξω.

Προσεποιήσω, ἐσχηματίσω. ¶ Προσερεύγεται, ἐρεύγεται. ¶ Προσερήσομαι, ἐπερωτήσω.

Προσεράχεται, τεταγμένοι ἦσαν.

Προσερπύσῃ, προσέλθῃ. ¶ Προσέσθαι, ἐκδῦναι.

Προσέτι πρὸς τούτοις. ¶ Προσέχε, προσέλθε, προσέλθωσι, προσανάμνησιν. ¶ Πρὸς εὐθεῖαν, πρὸς ὀρθότητα. ¶ Προσεῤῥύη, προσῆλθεν. ¶ Προσέφυ, προσεγένετο. ¶ Προσέφη, προσεῖπεν. ¶ Προσεχὲς. ἐγγὺς ἐνυφὸν συνεχές. ¶ Προσεχεῖ, ὁμοίως.

Προσεχὴς, γείτων σπουδαῖος. ¶ Προσεχῶς, σπουδαίως. ¶ Προσεψία, προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρός τινα ὁμιλία. ¶ Πρὸς ἕω, πρὸς ἀνατολήν.

Πρὸς ζόφον, πρὸς δύσιν. ¶ Προσηγορία, ὀνομασία.

Προσήγορος, προσκυνητός. ¶ Προσήϊκται, προσέοικε. ¶ Προσηκάμενοι, προσλαβόμενοι.

Προσήκατο, προσηνέγκατο. ¶ Προσήκει, πρέπει, διαφέρει, χρὴ, ἁρμόττει, συμφέρει. ¶ Προσηκόντων, συγγενεῖς. ¶ Προσηκόντως, ὀφειλομένως. πρεπόντως ὀφειλομένως. δεόντως. ¶ Προσήλια. πρὸς ἀνατολήν. ¶ Προσήλωσαν, προσέπηξαν, ἔσφωσαν.

Προσήλωται, ἀνεσταύρωται. ¶ Προσήλυτος, πάροικος, ἀλλοεθνής. ¶ Πρὸς ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσηνάντων, βλαψάντων. ¶ Προσηνὲς. καλὸν ἡδὺ ἐπιεικές. ἀγαθόν. πρᾶον. χρηστόν. ¶ Προσηνὴς, προσφιλής. ¶ Προσηνῶς, ἡδέως καὶ τὰ ὅμοια.

Προσήνεον, ὑψηλὸν τίμιον. ¶ Προσήρεισε, προσέθηγεν. ¶ Προσηρτημένοι, κεκολλημένοι. ¶ Πρόσηται, προσεγγίζει. ¶ Προσηύδα. προσεῖπε, προσελάλει. ¶ Προσηύρετο, προσέτυχε, προσηνέγκεν.

Πρὸς ἠῶ. πρὸς ἀνατολήν. ¶ Προσθεῖναι, τὸ παραδοῦναι τῷ ὠνημένῳ ὑπὸ κήρυκι, ὅπερ νῦν κυρῶσαι φασί.

Προσθεὶς, προσθήκην λαβών.

Προσθήματα, τὰ πυγαῖα. ¶ Πρόσθεν, ἔμπροσθεν. πρὸ τούτου, ἄνωθεν ἢ εὐθύς. ¶ Προσθέοντα, ἔμπροσθεν τρέχοντα. ¶ Πρὸς θεοῦ, τὸ τυχὸν. ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασὶν εἶναι.

Προσθέσεις, διορθώσεις. ¶ Πρὸς θεὸν. κατὰ τὸν θεόν. ἀντὶ τὸν θεόν. ¶ Πρόσθη, πρόσθεσις.

Προσθιάζειν, ἀφελεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας.

Π ροκόνδυλα. τὰ μετὰ τοὺς κονδύλοις ἐν ταῖς χερσί.

Π ροκόννησος. πόλις καὶ νῆσος παρὰ κύζικον.

Π ρόκοος, πόλις, ἡ πονηρός. ¶ Προκοπῆς, αὐξήσεως.

Π ροκοπίς, ἡ χαίτη. ¶ Προκόττα, εἶδος κουρᾶς, ἣ κεφαλῆς τρίχωμα, κόττε γὰρ ἡ κεφαλή, καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κόττοι, διὰ τὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν λόφον.

Π ρόκρισις, προτίμησις. ¶ Προκριτόν, ἐκλεκτόν, ἐκλελεγμένον. ¶ Προκρίς, θυγάτηρ ἐρεχθέως.

Π ροκρόσσαι, ἐπάλληλοι ἄλλαι ἐπ' ἄλλας, καὶ ναῦς αἱ κατ' ἀλλήλων νενεωλκημέναι. ὅτι οἱ κρόσσοι τὰ ἄκρα, ἢ ἀντικέφαλοι. ¶ Προκρόσσας, ἄλλας ἐπ' ἄλλαις κλιμακιδόν. ¶ Πρόκροσσον, οὐ κατὰ θυροῦν κλιμακωτόν. ¶ Προκυκλίς, ἡ προμνήστρια. ¶ Προκυλινδόμενος, προκυλιόμενος.

Π ρόκυμον, πρόθυμον. ¶ Προκυρεῖν, τὸ ἐγχωρεῖν.

Π ρόκωνα, τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφυραμένων κριθῶν ἄλφιτα.

Π ρόληψις, πρόγνωσις. ¶ Προλόβιον, τὸ πρὸ ἔχον τοῦ λοβοῦ. ¶ Προλογίζει, προλέγει.

Π ρολογία, θυσία πρὸ τῶν καρπῶν τελουμένη, ὑπὸ λακώνων. ¶ Πρόλογος, ὁ ἐπιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν περὶ δεῖπνον, καὶ ὁ παραιρεῶν τῶν ὀρνίθων, ὃν οἱ παλαιοὶ γρηγορέων. ¶ Πρόμαχοι. βασιλεῖς ἐπὶ τὰ τείχη· προμαχόνες δέ, οἱ περὶ τῶν τειχῶν πρόβολοι. ¶ Προμάλας, μάζας προμεματτωμένας.

Π ρόμαλος, μυρίκη, ἢ ἄγνος.

Π ρομαλαχτεύειν, μεταποτεύειν.

Π ρομαχεών, πύργος. ¶ Πρόμαχος, ὑπὸ κρητῶν μάζα ἑβδομαίῳ παιδίῳ γινομένη. ¶ Πρόμοι, λέγοντες προαγορευταί. ¶ Προμενεῖοι, ῥοιαί τινές.

Π ρομήθεια, πρόνοια, ἐπιμέλεια. ¶ Προμηθέστεροι, προνοητικώτεροι. ¶ Προμηθεύς, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλῶς ἔχων καὶ ὄνομα. ¶ Προμηθής, σώφρων. ¶ Προμηθούμενος, προνοούμενος, προβλέπων. ¶ Προμήτωρ, πατρὸς μήτηρ.

Π ρομνηστῖναι, ἑτέρα παρὰ τῆς ἑτέρας, οἱ δὲ ἑξῆς καὶ ἐκ διαστημάτων ἀναμένουσαι ἀλλήλας.

Π ρομνηστῖναι, ἐπιμονήν, ἀπὸ τοῦ προσμένειν.

Π ρομνήστρια, ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας.

Π ρομνώμενοι, προμνηστευόμενοι.

Π ρόμοις. προμάχοις. προαγωνισταῖς, προστάταις προηγουμένοις. ¶ Πρόμολε, πρόελθε.

Π ρομόλη, ὁδὸς προσδόκησις. ¶ Προμόνη, πρόμαχος, ἀντίδικος. ¶ Προμόνες, προπετὴς καὶ προασπιστῶν, οἱ δὲ πρόθυμος, προτεθυμηκώς.

Π ρόμουλος, πρόβουλος. ¶ Προμοχεῖα, τὰ προβεβλημένα τῶν τοίχων. ¶ Προμυλαία, θεὸς ἱδρυμένη ἐν τοῖς μύλωσι. ¶ Προμοχλίζει, χαλκοτεύχω ὅπλων ἀντὶ τοῦ προοχυρίου.

Π ρόνεως, ποσειδῶν. ¶ Προναΐας, ἀθηνᾶς τέμενος ἐν δελφοῖς. ¶ Προνοεῖ, ἐπιμελεῖται.

Π ρόνοια, προενθύμησις, ἐπιμέλεια φροντίς.

Π ρονομεία, προβόσκησις. ¶ Προνομεύει, θησαυρίζει. ἁρπάζει κατασύρει αἰχμαλωτεύει.

Π ρονόμια, τὰ ὀφειλόμενα διὰ ἀξιώματι, ἢ ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία, ἢ διαρπαγή.

Π ρονόμων, προβλημάτων.

Π ρονοοῦ, ἐνθυμοῦ ἐπιμελοῦ.

Π ρονόπως, προτεταμένως. προτεθυμηκώς, οἱ δὲ προπετὴς ἕτοιμος πρόχειρος. ¶ Προνώπια, τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν. καθάπερ ἐνώπια. τὰ ἔνδον ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται. ¶ Προνώπιον, τὸ προκείμενον, οἷον πρόθυρον. ¶ Προξενεῖ, μαρτυρεῖ.

Π ρόξενοι, οἱ προστάται καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ὅσοι τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι. ¶ Πρόξενος, φίλος ὁ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ξενίᾳ προϊστάμενος.

Π ροοικίαι, παρὰ κλειτοδήμῳ ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ.

Π ροοίμιον, πρόλογος. ἀρχὴ παντὸς λόγου.

Π ρόοιντο, προδώσουσι, δώσουσιν.

Π ροολεῖ, καταλείπει. ¶ Προόπτον, προφανές.

Π ρὸ ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ πρὸ τούτου, ἢ ἕτερος τοῦ ἑτέρου.

Π ρόουρον, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ.

Π ροπαιδίζων, προβαίνων ὑπὸ τῆς ἀσπίδος.

Π ροπαιδεύματα, προπαθήματα,

Π ρόπαις, ὁ προαγωγός, μαστροπὸς καὶ μάντις μαστρεύουσι. ¶ Προπαλῶς, δαψιλῶς.

Π ροπάροιθεν, ἔσθ' ὅτε περὶ χρόνου, εἰ δὲ θέλεις ἐπίμενον, ἐγὼ δ' εἰμι προπάροιθεν. ¶ Πρόπας, ἅπας.

Π ροπάστιον, τὸ πρὸ τῆς παστάδος τόπον.

Π ροπάτωρ, πατρὸς πατήρ. ¶ Προπεπηλάκισται, καθύβρισται. ¶ Προπέποται, προδέδοται.

Π ροπεριζόμενος, ἀγκαλιζόμενος.

Π ροπέτηλον, πεποίηται ἀπὸ τοῦ προπίπτειν.

Π ροπετής, προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ.

Π ροπέφανται, φανερόν ἐστι. ¶ Προπιόντες, προεστώτες. ¶ Προπηλακίζει, ἐρεθίζει, κολακεύει, ἢ ὑβρίζει, ἀδικεῖ ἐξουδενεῖ. ¶ Προπηλακισμός, ἐρεθισμός. φιλόνεικος κολακευτὴς ὑβριστικὸς ἄδικος. ἐξουδένωμα. ¶ Προπηνής, ἔμπροσθεν, καταφορές. ¶ Προπίονι, εὐθεῖ.

Π ροπίωμεν, διὰ τοῦ οἴνου τιμήσωμεν.

Π ρόποδες ὄροις. τῶν ὀρῶν τὰ προύχοντα, καὶ τὰς προκειμένας τῆς αἰγύπτου νήσους. ¶ Προποδίζων, προβαίνων.

Π ροποδῶν, ἔμπροσθεν. ¶ Πρόπολοι, ὑπηρέται δοῦλοι, νεωκόροι, προφῆται. ¶ Προπηνές, περὶ πρόσωπον, ἢ ἔμπροσθεν καταφορές.

Π ροκυλινδούμενος τοῖς ποσί, περὶ τῶν ποδῶν κυλιόμενος οἱ δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορευόμενος.

Π ροπόρθια, ἐν τοῖς ἄξοσιν ἡ λέξις φέρεται.

Π ρόπυλα, ἡ ἑκάτη. ¶ Προπύλαιον, πρόθυρον.

Π ρόπωνα, εὔκρατα εὔφημα πρόχειρα, ἕτοιμα, αἰτεῖν πόσιν.

Π ρόρινον, τὸ μεταξὺ τῶν σκελῶν καὶ τοῦ δέρματος.

Π ρόρριζον, σὺν ταῖς ῥίζαις ἀνασπώμενον.

Π ρόρρησιν, πρόλεξιν, προφητείαν.

Π ρόρρησις, λόγος καὶ τὰ ὅμοια.

Π ρος, πρόθεσις καὶ ξύλον ἐν αἰθιοπίᾳ. καὶ αὐτὸ τὸ περί.

Π ρὸς ἀπεθόν, ἐπ' ἀπεθῷ, περὶ καλῷ.

Π ροσαγγελία, προσαγωγή.

Π ροσάγει, προσέρχεται. προσφέρει.

Π ροσαιγιόχασι, προσήκασιν.

¶ Προσαιτούμενον, ἀγαπήσαντα

προεφήτευσεν. ¶ Προεθυμήθησαν, μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν. ¶ Προϊάψαι, προπέμψαι.

Π ροειδόμενοι, προνοοῦντες. ¶ Προείλαν, ἐπελέξαντο ἐθέλοντες. ¶ Προείλετο, οὐ προείλαν.

Π ροειληφθῆσαι, πρόληψιν ἔχει ὑπονενόηται.

Π ροειλόμην, προέκεινα. ¶ Προεισπεπληκότων, προεισελθόντων. ¶ Προέιται, παραδίδοται.

Π ροεκτικὸς, χαριστικός. ¶ Προέλθωσιν, ὑπὸ προελθεῖν. ¶ Προέλοιτο, προτιμήσειε προθέμενος.

Π ροελόμενοι, ὁμοίως. ¶ Προελόμενος, ἐπιλεξάμενος. ¶ Προέμβολος, μέρος τι τῆς νεώς.

Π ροέμεν, προπέμψαι. ¶ Προέμενος, προδώσεις προαφεὶς, ἐκδιδούς. ¶ Προενέπειν, προαγορεύειν. ¶ Προενόντων, προδόντων. ¶ Προενώπια, ἔμπροσθεν. ¶ Προεξαυχήσαι, πρὸ τοῦ καθήκοντος ποιῆσαι. ¶ Προεξηγῆσαι, προέσται.

Π ροερέσσειν, προήλασεν. ¶ Προερύσσειν, καθείλκυσεν. ¶ Προερύσαι, προελκύσαι. ¶ Προερύσσεν, προέλυσεν. ¶ Προερχόμενος. διερχόμενος προβαίνων. ¶ Προές, πρόπεμψον.

Π ροέσθαι, προδοῦναι. ¶ Προεστηκὸς, προεστικὸς, χαριστικός. ¶ Προετύπου, προεδήλου.

Π ροέτυψαν, προεχώρησαν. ¶ Προέφηνε, προέδειξε.

Π ροέχει, ὑπερέχει. ¶ Προεχεῖς, ἀπὸ ὑψηλοὶ κραταιοί. ¶ Προεχόμεθα, προβαλλόμεθα.

Π ροεψιᾶ, προαγορεύει. ¶ Προή, προβαλεῖ.

Π ροηγεῖται, προοδηγεῖ, προπέμπει. ¶ Προηγητὴς, ὁ προηγούμενος τῆς ζεύγους, ἢ ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ.

Π ροηγμένον, προαχθέντα.

Π ροηγόρευσεν, προεῖπον. ¶ Προΐει, προέπεμπε προὔρχετο. ¶ Προῆκε, προέπεμψεν. ¶ Προήκαμεν. ἀφήκαμεν, παρελείπομεν. ¶ Προήκαν, ἀπέλυσε, προέδωκε, προσήνεγκαν. ¶ Προηκέα, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένα.

Π ροήκει, ἐξέχει προβαίνει. ¶ Προήκων, προβεβηκώς. ¶ Προῆκεν, ἐξῆλθε προῆλθεν.

Π ροήρημαι, θέλω. ¶ Προηρημένοι, προθυμηθέντων. ¶ Προηρήσαντων, θελήσαντων.

Π ροηρόσια. τὰ πρὸ τοῦ ἀρότου θύματα καὶ ὁ Λύκιος δὲ αὐτὰ προαρκτούρια καλεῖ. ¶ Προήρτηται, κρέμαται. ¶ Προήσει, προδώσει.

Π ροήσομαι, προδώσω.

Π ροήσομαι, προνοήσομαι προφέρω.

Π ρόηται, προδώσει. ¶ Προήχθη, προετιμήθη, προεβάσθη. ¶ Προθέει, προτρέχει.

Π ροθέλυμνον, αὐτόρριζον. ¶ Προθελύμνοις, προρρίζοις, ἀπὸ ῥίζης ἀνασπᾶν. ἄλλας ἐπ' ἄλλαις προθελύμνοις ἕλκετο χαίτας, καὶ σάκος τετραθέλυμνον τὸ θέσεις τέσσαρας ἔχον τετράπτυχον.

Π ροθεμένισάμενος, προαναπτυξάμενος.

Π ροθέντα, προβαλλόμενον ἐπαγγειλάμενον.

Π ροθεώμενος, προορῶν. ¶ Πρόθεσις, προαίρεσις, προάπλωσις. ¶ Προθεσμία, καιρὸς, ὅρισις, διορία, ὅρισμα. ¶ Προθεσπίζοντα. προστάττοντα, ἢ προμαντευόμενον. ¶ Προθεσπίζων, προφητεύων

Π ροθέων, προτρέχων. ¶ Προθῆβαι, ἀρτίως ἀκμάζοντες. ¶ Πρόθημα, δῶμα. διά τι πρόθημα καὶ προσθήκη ἢ πλεκτὰ μένει. ¶ Προθορών, προπηδήσας. ¶ Προθυμία, χαρά.

Π ροθύμως, ἱλαρῶς. ¶ Προΐαι, ἄποιοι, αἱ προῖκα τοῦ γινόμεναι. ¶ Προϊάλλειν, προπέμπειν, προτιθέναι. ¶ Προΐαλλεν, προέπεμψεν. ¶ Προΐαψεν. προέπεμψεν, προδιέφθειρεν, δηλοῖ δὲ διὰ τῆς λέξεως, τὸν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν.

Π ροΐκται, προδίδωσι. ¶ Προϊείς, προπέμπων.

Π ροΐεμαι, προδίδωμι. ¶ Προϊεμένη, προβαλλομένη. ¶ Προϊέμενοι, ἀπολύοντες, παραχωροῦντες, ἀπορρίπτοντες. ¶ Προϊεμένου, προδόντος. ¶ Προϊέναι, προπέμπειν. ¶ Προΐενται. προάγονται. ¶ Προΐεται, προσποιεῖται, προσέχεται. ¶ Προΐζα, πρωΐ.

Π ροϊζήσαντες. προσκομίσαντες.

Π ροΐηλε, προετιμήθη καὶ ἐξέτεινεν.

Π ροΐθες, προφανῶς προβεβηκώς.

Π ροῖκα, δωρεὰν, φερνὴν, πᾶν τὸ δῶρον, προίξ.

Π ροικὸς. πονηρὸς. οἱ δὲ, μωρὸς, πτωχός.

Π ροϊκέσθαι, ἐπικέσθαι. ¶ Προΐκτης, πτωχὸς, προσαιτητής. ¶ Προΐμε, προδώσεις με.

Π ροΐμον, σῦκον προακμάζον. ¶ Προΐεμαι, παρέρχομαι. ¶ Προϊόντων, προδόντων.

Π ροΐρης, πρώρας. ¶ Προϊεμένη, προβαλλομένη.

Π ροΐσσεται, ἐπιπλάζει. ¶ Προϊστορῶν, μαρτυρούντων. ¶ Προΐσχεται, προβάλλεται.

Π ροϊσχόμενος, προβαλλόμενος.

Π ροϊσχομένου, προτείνοντος χεῖρα, δίκαιον προβάλλοντος. ¶ Προΐσχονται, προβάλλονται.

Π ροΐσχοντο, ἔδοξαν. ¶ Προιτίδος, χάριτος.

Π ροϊχνεύει, θεραπεύει. ¶ Προΐων, πρωΐ.

Π ρόκα, εὐθὺς ἐξαίφνης δρόσος.

Π ροκαλέστερον, προυργιαίτερον.

Π ροκαλεῖσθαι, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγομένου καὶ προτρεπομένου. ¶ Προκαλεῖται, καλεῖ, προτρέπει. ¶ Προκαλέστερον, ἐριμότερον.

Π ρόκας, ἐλάφους. ¶ Προκαταβολή, ἐνθήκη.

Π ροκαταθέγεσθαι, προακονᾶσθαι.

Π ροκαταθέσθαι δεῖ, προκομίσασθαι δεῖ.

Π ρόκαυτα, προειρημένα, προκεκαυσμένα.

Π ροκείμενα, παρακείμενα. ¶ Πρόκειται, παράκειται. ¶ Προκελεῦσαι, προκελεῦσαι.

Π ροκέοιτο, προκείμενος εἴη. ¶ Προκεχηνότων, πρὸς τὰ κάτω βλεπόντων. ¶ Προκεχειρισμένον, προβεβλημένον, ἠτιμασμένον. ¶ Προκιόνιον, τὸ πρόθυρον. ¶ Πρόκλησις, κλῆσις ἐπὶ δίκης.

Π ρόκλητος, πρόθυμος, πρὸ τοῦ κληθῆναι.

Π ροκλόνιον, τόπος θεσσαλίας. ¶ Προκλητὰ, τὰ προειρημένα. προκεκαυσμένα. ¶ Πρόκνις, εἶδος ἰσχάδων. ¶ Προκόλπιον, τὸ πρὸ τοῦ κόλπου ἢ πρὸ τοῦ σκοποῦ. ¶ Προκομίδην, προκομιζόντως.

Π ροκομίων, προλειμμάτων. ¶ Πρόκον, ἐλίθιον.

ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους, πεπρησμένοις φαμέν.

Πρῆσεν, ἔκλασεν, ἐφύσησεν, ἐκόλπωσεν, ἐνέπρησεν, ἔφλεξε. ❡Πρηστήρ, σφοδρὸς ἄνεμος. καὶ ὄφεως τι εἶδος. καὶ τὰς ἐκ πλαγίου τοῦ τραχήλου ἡμῶν φλέβας, πρηστῆρας φασίν, ἢ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.

Πρητῆγας. τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνας. ❡Πρηὼν, τὸ ὑπερέχον. ❡Πριάμενος, ἀγοράσας, ὠνησάμενος, καὶ ὄνομα. ❡Πριαμοῦθήσομαι, ξυρήσομαι ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ πριάμου πρόσωπον, ξυρίας ἐστίν. ❡Πρίαιτο, ἀγοράσειεν.

Πρίεται, φυσᾶται. ❡Πριηπίδος τε, τῆς πρὸ βοσπόρου πόλεως ἐπλήσθη πλακοῦς ἣν τὸν πρίαπον τὸν διονύσου καὶ ἀφροδίτης φασὶν οἰκῆσαι.

Πρὶν, πρότερον. ❡Πρὶν ἐγκύρσαι, πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας. ❡Πρίν μιν, πρὶν αὐτὸν, ἢ αὐτήν. ❡Πρινοκόπος, κόπτων πρίνους, χειρῶν τοὺς δημοὺς πρίνους, τὰ ὑγιῆ ἔχοντα.

Πριόνα τόν. τόπος ἐργαστηρίου. ❡Πρισμοῖς, ταῖς βιαίοις κατοχαῖς. ❡Πρίστης, ῥινῶν, πρίων.

Πρίω, ἀγόρασον. ❡Πρίων ἀγοράζων.

Πρισμασι, πρίσμασι. ❡Πρὸ, τὸ, τε συνήθως, καὶ παλίμως πρὸ νεῶν ἐχόμενα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ὀφθου ἀσκαὶ μὴ προτάμων. ❡Προάγεσθαι, ἐπεξεργάζεσθαι προαγαγών. ❡Προαγγέλλουσιν, προξενῶν.

Προάγομαι, προέρχομαι. ❡Προάγομεν, προφέρομεν, προφέρομεν. ❡Προαγορεύσας προειπών. προφητεύσας, προξενήσας, καὶ ἡ ἐπ' αἰσχροῖς ὥσπερ τὸ πορνεῦσαι προάγουσα τινάς. ❡Προαγόρευσις, προφητεία. ❡Προάγων, ἀρχόμενος. ❡Προαγωγὸς, διδάσκαλος κακὸς, καὶ μαστρωπὸς, μόνος μαυλιστής.

Προαθύροντες, προσπαίζοντες.

Προαιρεῖται, προκέκληται προτιμᾶται.

Προαίρεσις. ἐπιλογὴ καλοῦ ἢ κακοῦ.

Προακτικὸν προβαῖνον.

Προαλεῖ, καταφερεῖ καταβατῷ.

Προαλεστάτην, προπετεστάτην, προχειροτάτην.

Προαλής. προπετὴς πρόχειρος.

Προαμείψασθαι, προαλλάξασθαι, προελθεῖν.

Προαμεῦσαι, ἀμόκως. ❡Προαμβυστὸς, ἐργάτης προηγούμενος. ❡Προαναθρήσας, προσκοπῶν.

Προαναθρούσης, προαναβλεπούσης. ❡Προαναθρώσκειν, προπηδᾶν. ❡Προανακρούεται, ἀναχαιτίζει.

Προανάσχοι, προανατείνει. ❡Προανοίδων, φρενῶν ἀνοιῶν. ❡Προαρτᾷ, προαρμόζει, προτείνει.

Προασπιστὴς, πρόμαχος βοηθός.

Προάστειον καὶ προάστειον, πρὸ τῆς πόλεως.

Προαύλεια τὰ προαυλήματα, ὥσπερ προάμβολα τὰ προκιθαρίσματα. ❡Προβαλεῖ, ἐρωτήσει.

Προβάλλειν, ἄρνα τὸ ἐπαγγεῖλαι. ❡Προβαλοῦ, ἐρώτησον. ❡Προβαλλομένοις, ἐρωτῶσιν.

Προβαλοίμην, ὑπερβαλοίμην. ❡Πρόβαλος, ἀσπίς.

Προβὰς, ὑπερβάς. ❡Προβάσι, βοσκήμασι.

Πρόβασις, ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις.

Πρόβατα, τὰ τετράποδα ἀπὸ τοῦ προβάσεως. πρόβασιν ἔχειν ἑτέραν τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν πρὸς τὰ ὀπίσθια. ❡Πρόβατα τέλεια, τὰ ἤδη νεμόμενα ἐκ τημελούμενα. ❡Προβατήματα. πρόβατα.

Προβατοπώλης, οὕτω κωμῳδεῖται λυσικλῆς ὁ προβατοκάπηλος, γήμας ἀσπασίαν τὴν πόρνην.

Προβέβηκας, ἀειστεύεις προκόπτεις.

Προβέβλα, προκέκεικα, προέκεινα.

Προβιβάζεται, προκόπτει.

Προβιβὰς, προβαίνων. ❡Προβιβάσαντα, προάξαντα.

Προβιβασθεὶς, προαχθεὶς, πραχθείς.

Προβιβάσθων, προβαίνων.

Προβιβάσεις, πράξεις. ❡Πρόβλημα, πρόληψις.

Προβλήματι, ἐξέχοντι. ❡Προβλῆτας, τὰς ἔξω προβεβλημένας τοῦ τείχους, στήλας τε προβλῆτας, ἐμόχλευον. ❡Προβλώσκειν, προμολίσκειν.

Προέρχεσθαι, προπορεύεσθαι. ❡Προβόλιον, σιβύνην ἔχουσαν μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολὰς, ἢ πυρείς.

Πρόβολοι, λίθοι. ❡Πρόβολος, πρόμουλος, πρόμαχος, προνοητής, κυβερνήτης ἱερεὺς, καὶ τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον. καὶ ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος τῇ πέτρᾳ, οἱ δὲ ῥάβδος. ❡Προβόλων, λίθων.

Προβολή, ἐξοχή. ❡Προβόσκεο, ἐπέρανεν.

Προβοσκὶς, τὸ ἐκτεταμένον καὶ προβεβλημένον τοῦ ὀδόντος τοῦ ἐλέφαντος.

Πρόβουλος, ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. ἢ ὁ προσκεπτόμενος. ❡Προβοῶντες, προφωνοῦντες, ἐγκελευόμενοι προβαίνοντες. ❡Προὔπεμψε, προέπεμψε γάρ.

Προγένιος, εὐγένιος. ❡Προγενέσθην, παραγενέσθην. ❡Προγενέστερος, πρεσβύτερος.

Προγενὴς, ὁ προγεννώμενος.

Προγίνοντο, παραγίνονται. ❡Προηγεῦσαι, προελθεῖν. ❡Προηγνίαν, τῶν ἠπορημένων ἡ λέξις. ἔστι δὲ ὕφασμά τι ποικίλον, ὃ ἐπικαλυψάμενος ὁ μάγειρος, θύει. ὡς ἐν δαμασκῷ. ❡Πρόγονοι, οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέτασσαι ἔρσαι δ' ἀπαλοὶ καὶ τοῦ ἔαρι γινόμενοι, ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι.

Πρόγονος, πρόπαππος, προπάτωρ, συγγενής. ἢ πρεσβύτατος ἀνήρ. ❡Προγόνων. πατέρων.

Προγράμματα, ἐκθέματα. ❡Προδανὶς, πρότερον. ❡Προδέδαεν, προμεμάθηκεν. ❡Προδ' ἐνῆκε, προέπεμψε δέ. ❡Προδείξαντες, προδείξαντες. ❡Πρόδηλος, προφανὴς, προκαταλαβών.

Προδιασύρας, παραβὰς τὰς συνθήκας.

Προδικεῖν, ἐπιβοηθεῖν. ❡Πρόδικος, βοηθός.

Προδοκάζων, παρατηρῶν, ἐνεδρεύων. ❡Προδοκῆσι, προενέδραις προόδοις. ❡Πρόδομος, πρόστας. πρόστῳον. ❡Προδόμῳ, προστάδι προστῷῳ.

Πρόδοσιν, προδομάτιον. ❡Πρόδρομα, τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα, ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα.

Προδωμάτιον. τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος τὸ ἴδιον.

Προηγεῖσθαι, προϋπάρχειν. ❡Προεδρεία. προκάθησις, προτίμησις. ❡Πρόεδρος, ἀρχὴ πολιτείας.

Προέδωκεν. προεχώρησεν.

Προέηκε, προέπεμψεν. ❡Προ ἔθεν, πρὸ αὐτοῦ.

Προέθεσαν, προεθυμήθησαν. ❡Προθέασκε,

πνοῦ, ἢ αὐτὸ τὸ πιεῖν. ¶Ποτομηνίας, διαζιβοῖς.
Ποτῶνται, πέτονται.
Ποῦ ἐν ἴσῳ τῷ συνδέσμῳ, ἢ ἀντὶ τοῦ πού. πότε ἄλλα χοῦ. ¶Πεῦαν, οἱ κύαμοι ἑφθοὶ ὅσπρειον.
Ποῦ κῆχος, τῆς γῆς, εἴς τινα τόπον καὶ τὸ ἄγχι.
Πολυβότειρα, πολλοὺς βόσκουσα καὶ τρέφουσα.
Πολὺν ὑφ᾽ ὑγρὴν ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν θάλασσαν. ὑγρὰν γὰρ αὐτὴν εἶπεν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς, ξηρᾶς οὔσης.
Πολύπους, τὸ μέρος τῆς ἁρματίου τροχοῦ καὶ τῆς ἀμπέλων.
Πολύποδος δίκην, ὅτι αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ πλεκτάνας ἐσθίει. ¶Ποῦμμα, ἡ διὰ χειρὸς πυγμή.
Πουνιάζειν, πουνικοῖς χρῆσθαι, πούνιον γὰρ ὁ δακτύλιος. ¶Ποῦ νύ τοι, ποῦ δή σοι.
Πουρλαιον, μαγειρεῖον λακωνικόν. ¶Πουρέακος, κρίκος σιδηροῦς τετρυπημένος, καὶ ἧλον ἔχον ἐν τῷ τρυπήματι στρεφόμενος ᾧ χρῶνται πρὸς δεσμὸν συῶν. παστικοῖς, ὡς ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ἐξηγήσει λακωνικῶν.
Ποῦ τοι τόξον, ποῦ σοι ἡ διὰ τόξων ἐμπειρία.
Πουεῖν σκαθρόν. ¶Πουφορίζεται, σκοπεῖ, πράγει, ὑποβρέχει, ὑποβάλλει συμφέρει.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Πράγματα, δυσχέρειαι. ¶Πραγματεία, σύγγραμμα βίβλου ἢ λόγος. ¶Πραγγεῖτης, οἰνός τις. ¶Πράθειν. πορθῆσαι ἐξελεῖν.
Πραθηνεύεσθαι, θρασύνεσθαι ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις.
Πραιζέναι, ἐλθεῖν. ¶Πραιωίζειν κατασρέφειν.
Πράκες, ἀριστάρχος, κλανίαι ἔλαφοι, ἀπεδόθησαν δὲ φρατεῖαι ἀνδρῶν διαβεβλημένων ἐπὶ μοχθηρίᾳ.
Πράκνον, μέλανα. ¶Πρακτικὸν, ἀνυστικόν.
Πράκτιον, πόλις φοίας.
Πράκτορες, ἀπαιτηταί. ¶Πράληξ, ὁ λίαν ἀγροῖκος ¶Πράμνη, δίκελλα ἄμπελος. ¶Πράμνιος, οἶνος, ὁ ἀπὸ τῆς πραμνίας ἀμπέλου, ἔστι δὲ ἐγκώμιον οἴνου, καὶ σκληρὸς οἶνος. ¶Πρανὲς, κατάβασις καὶ πρανής. ¶Πρανῆ, κοῖλα. ¶Πρανιχθέντα, πεσόντα ἐπὶ στόμα. ¶Πρανὸν, τὸ καταφορὲς πρανές. ¶Πρανὸ, ἀκριδὸς εἶδος. ¶Πρᾶος ὁ ἡσυχος. ¶Πραξιεργίδαι, οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες. ¶Πράξεις, βίοι, ἢ διαθῆκαι. ¶Πραξιδίκη, δαίμονα τινά φασι, τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις, διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι, καὶ τὰ θαύματα ὁμοίως. ¶Πράξειν, λαβεῖν,
Πρᾶξις. ἀπαίτησις, ἄνυσις, ἢ ἔργου ποίησις, ἢ βίος.
Πραπίδες, φρένες, ἢ ὁ τόπος ὅπου αἱ φρένες. διάνοιαι.
Πραπίδεσσι, φρεσὶ διανοίαις. ¶Πραπίδων, φρενῶν. διανοιῶν. ¶Πραπὶς, φρὴν, διάνοια. ¶Πράσα, τὰ βρύα, καὶ τὰ φυκία. ¶Πρασιαὶ, αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαὶ, οἷον πρασιαὶ, διὰ τὸ ἐπὶ τὰ πέρασι τῶν κήπων. ¶Πράσις, ἀγορασία.
Πρασικουρὶς, ζῶον χλωρὸν κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. ¶Πρασόργην, δρέπανον, ᾧ τὰ πράσα κείρουσιν.

Πράσιλλος, πόλις θράκης. ¶Πράτταμον μαλλόν.
Πρατεροσία, κατευχὴ ἀρχομένης ἀροτριάσεως.
Πρατίνιον, τὸ ὕστερον ἀττικοί, καὶ ἡλικία τῆς πρόβατου νέου. ὡς δὲ ἔνιοι τοῦ πρῶτου γεννωμένου οἱ δὲ, ἐνιαυσιαίου, ἄλλοι ἀρχομένης συνουσίας.
Πρατίας, ὁ τὰ δημόσια πωλῶν, καὶ κηρύσσων.
Πράττει, μέλλει, ἐργάζεται. ¶Πρατὰ, ἡ νουμηνία.
Πραϋμενῶς, προθύμως. πράω γὰρ μενεῖ χρώμενος.
Πραΰνει, καταστορεῖ, κατακοιμίζει.
Πραΰνεται, μαλάσσεται. ¶Πραϋπάθειαν, πραΰτητα, πράως, ἡμέρως. ¶Πρεκνὸν, ποικιλόχροον ἐλαφρόν. ¶Πρέμνα, τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν καταβλαστημάτων. ¶Πρέμνια. τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα. ¶Πρεμνιάσαι, ἐκριζῶσαι. ¶Πρέμνον, στέλεχος, βλαστὸς, πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον.
Πρέμνον ἑστίας, τῆς οἰκίας θεμέλιος.
Πρεμνουσία, κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ.
Πρεπὶς, ὁμοίωσις. ¶Πρέπον, ὅμοιον, μέτριον, συμφέρον, ὡραῖον. ἄριστον. ¶Πρέπον, τέρας κύπριοι.
Πρεπτὰ, φαντάσματα, εἰδώλων.
Πρέσβα, ἔντιμος. πρεσβυτάτη. σεμνή.
Πρεσβεῖα, κράτη. καὶ ἀρχιερεῖα καὶ ἀρχεῖα καὶ ἱδρά.
Πρεσβεῖη, τιμή. μείζων.
Πρέσβειρα, προτιμητὴ ἀρχηγέτις. ¶Πρέσβεις, γέροντες. βασιλεῖς ἄρχοντες, προτιμούμενοι, καὶ οἱ πρεσβευταὶ, μεσῖται, ἀπόστολοι, ἢ ἕνεκεν εἰρήνης.
Πρεσβεύειν, προτιμᾶν, ἄρχειν μεγαλύνειν.
Πρεσβεύοντες, αἰτοῦντες παρακαλοῦντες, λέγοντες.
Πρεσβήϊον, πρεσβεῖον, κατὰ τιμὴν, τίμημα: ἀπὸ τοῦ τοῦ καὶ οἱ πρεσβῦται ἔντιμοι. ¶Πρεσβυγένεια, παλαιοτέρα γένεσις. ¶Πρέσβυς, γέρων, καὶ ὄρνις ὁ τρόχιλος. ¶Πρεσβυτάτη, ἐντιμοτάτη.
Πρεσβύτερος, μείζων, φρονιμώτερος.
Πρεσβύτερος κόδρου. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ¶Πρεσβύτης, γέρων ὁ ἡλικιώτης.
Πρέσβυς ἀγορανόμος. ¶Πραιτώριον, τόπος ἔνθα συνάγεται ὁ λαός. ¶Πρευμενὲς, ἵλαον, εὔνουν, πρόθυμον. ¶Πρευμενὲς, πρᾶον. ¶Πρέψας, εἰκασμένος, εἰκασθείς. ¶Πρηγορεὼν, τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία.
Πρηγορεύων. προαγορευτὴς ἢ δημοκόπος.
Πρῆθμα, πολύποδες κεφαλὴ, ἔνιοι, πλεκτάνη.
Πρηΐον, πρότερον. ¶Πρηκτῆρα. δραστῆρα. περὶ δὲ ἔμπορον. πρηκτῆρα τε ἔργων ἃ δεῖ πράττειν δηλοῦντα. ¶Πρημάδες, καὶ πρήμναι. εἶδος θυννώδους ἰχθύος. ¶Πρὴν πυῦρος. ¶Πρηωνέας, ἐπὶ πρόσωπον.
Πρηωνὴς, ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν νέων πεπτωκέναι, νέον δὲ ἤδη.
Πρήνιζε, κατέλαβεν. ¶Πρηνιχθέντα, ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσόντα. ¶Πρῆξαι, πρᾶξαι.
Πρῆξαι δ᾽ ἔμπης, πρᾶξαι δ᾽ ὅμως. ¶Πρῆξις, ἄνυσις. ¶Πρηροσία, θυσία ἀθήνησι. ¶Πρῆξαι, φλέξαι φυσῆσαι ἐμπρῆσαι, πυρὸς δίκο θύρετρα καὶ δάκρυα ἀναπρήσας, ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας ὅθεν καὶ

Π ορεῦσαι, πέμψαι ἀγαγεῖν. ¶ Πορεύσατε, ἄγετε.
Π ορθεῖν, προνομεύειν, ὀλλύειν. ¶ Πορθεῖται, ἀναλίσκεται. ¶ Πόρθησις, ἐρήμωσις, καθαίρεσις, ἁρπαγή.
Π ορθμεὺς, κωπηλάτης. ¶ Πορθμεύσασθαι, διαβαίνειν, πλέειν. ¶ Πορθμῆες, πορθμεῖς. καὶ ὄνειροι οἱ διαπορεύοντες. ¶ Πορθμεῖον, σκαφίδιον διαπεροῦν μισθῷ. ¶ Πορθμὸς. στενὸν θαλάσσης, ἐν μέσῳ τῆς γῆς διαπέραμα. ¶ Πορθμῷ, διαπεράματι.
Π όρθος, πτόρθος, κλάδος, βλαστός. ¶ Πορθυγγὶς, σπάτιλη. σφυβλίον. ¶ Πορκεῦς, δίκτυον ἁλιευτικόν, φυλακῆς. ¶ Πορίζει. κερδαίνει.
Π ορεία, ὁδοιπορία. ¶ Πόριμον, εὐπόριστον, πορευτόν. ¶ Πορισμὸς, μηχάνημα.
Π όριπα, πόρτις, πορτίς. ¶ Πορίσονται, πορισθήσονται. ¶ Πορίσαι, κατασκευάσαι. ¶ Πόρκας. ἐλάφους ἢ ταχεῖς. ¶ Πορκὶς, δακτύλιος.
Π ορκὸς, κυρτὸς. τινὲς δὲ τὸ μᾶλλον ἁλιευτικὸν κύρτον ἀπὸ διδάσιν. ¶ Πορνᾶσθαι, πωλεῖν. ¶ Πορνάμεναι. κεντούμεναι. πωλούμεναι. ¶ Πορνικοτρόφος. ἑταιροφόρος, πόρνος. ¶ Πορνόπαι, αἱ ἀκρίδες. ¶ Πόροι, ποταμοί. ¶ Πόροις, χαράκεσι. ¶ Πόροις, ὁδοῖς.
Π όρος, ὁδὸς τρίβος, ἢ τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα, οἱ δὲ τὴν διάβασιν αὐτοῦ. οἱ δὲ τὰς γεφύρας, καὶ ἀφορμή.
Π ορπάλλα, χλαμύς. ¶ Πόρπαξ, ἡ λαβὴ τοῦ ὅπλου.
Π όρπη. ὁ ἀνοχεὺς τῆς ἀσπίδος, εἰς ὃ ὁ πῆχυς ἀνίεται, ἢ φίβλα, καὶ τῆς χλανίδος ἡ περόνη. ¶ Πόρρω, πόρρωθεν. μακρόθεν. ἀπόρρωξ. ἀπόρροια.
Π όρρω τέχνης, ὅμοιον τὸ σφοδρῶς ἐνέχεσθαί τινι.
Π ορσύνει, κοσμεῖ, θεραπεύει, κατασκευάζει.
Π ορσυνέουσα, ἑτοιμάσουσα, ἐπιμελησομένη.
Π ορσύνεσκον, διήγειρον παρεσκεύαζον. ¶ Πορσυνέων, εὐτρεπίζων. ¶ Πορσυνέουσα, εὐτρεπίζουσα στρωννύουσα, παρασκευάζουσα. ¶ Πορσύναι, παρασκευάσαι, πορίσαι, εὐτρεπίσαι. ¶ Πόρσυνε, διήγειρε, παρεσκεύασον. ¶ Πορσύνεται, ὀτρύνεται. ¶ Πορσύνουσα, ἐρεθίζουσα. ¶ Πορσύνων, παρασκευάζων, ἑτοιμάζων, ἐρεθίζων.
Π ορσωτάτω, τὰ πόρρω καὶ μακράν. ¶ Πόρσω, ἔμπροσθεν, ἢ πόρρωθεν ἐγγίστα. ¶ Πορτάζει, δαμαλίζεται. ¶ Πορτάκινον, μοσχίον. ¶ Πόρτακι, μόσχῳ ἢ δαμάλι. ¶ Πόρταξ, ἄρρην βοῦς. τινὲς, δάμαλιν, ἄλλοι νεογνόν, οἱ δὲ μόσχον. ¶ Πόρτις, δάμαλις. ἢ νέα βοῦς. ¶ Πορτιφόροι, οἱ αἴροντες τὰ κόρρια ἐπὶ τῶν ὤμων. ¶ Πορτμίς, κατὰ τὸν ὀμφαλόν. ¶ Πορύνωμεν μάζαν. τῇ χειρὶ προσπιέζωμεν. ¶ Πορύναι, πηλάσαι. ¶ Πορφίτω, περόνη. ¶ Πορφύρει, ταράττεται. φροντίζει, μελανίζει. ¶ Πόρφυρεν κραδίη, ἐμερίμνα ἡ καρδία.
Π ορφύρεον πορφυροῦν μέλαν. ¶ Πορφύρεος θάνατος ὁ μέλας καὶ βαθὺς καὶ ταραχώδης.
Π ορφύρεται, διαλογίζεται. ¶ Πορφύρει. μελανίζει ταράττει, πορφυρίζει. ¶ Πορφυρίων, εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθὺς καὶ ὄρνις ποιός. ¶ Πορφύροντες, κακοτεχνοῦντες. ¶ Πορφυρώματα, τῶν ταῖς θυσίαις τεθέντων χοίρων τὰ κρέα.

Π όρωσι, χαρίσωνται. δώσουσιν.
Π οσαπλῶς, πολλαχῶς, ἀναριθμήτως.
Π οσαχῶς, κατὰ πόσους τρόπους πολλαχῶς.
Π ὅσδε, ποῖ ποῦ. ¶ Πόσθη, τὸ αἰδοῖον τὸ δέρμα.
Π όσθιον, αἰδοῖον ἀνδρεῖον.
Π όσθων, πόσθην, τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον λέγουσι. πόσθωνας δὲ παρὰ τὸ μυροῦ τοὺς παῖδας, τινὲς δὲ, τοὺς ψώλωνας, ἄλλοι μωρούς, ἢ παιδεραστάς.
Π οσὶ, τοῖς ποσί. ¶ Πόσιας, τοὺς ἄνδρας.
Π οσὶ δατεῦντο, ἰσχυρῶς τοῖς ποσὶ ἀπεπάτουν.
Π οσειδάων, ποσειδῶν. ¶ Ποσειδεία, ἑορτὴ ποσειδῶνι τελουμένη. ¶ Ποσειδήϊον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος.
Π όσιν, ἄνδρα. ¶ Πόσιος πόρου. ¶ Πόσιος, ἀνδρός.
Π όσις, πόμα. ἀνὴρ πότος. ὁ οἴνου, ἢ ὕδατος.
Π οσότης, ἀριθμὸς μέτρον. ¶ Ποστημόριον, ὀλίγον μέρος. ¶ Πόστον, πόσον. ¶ Πόστος, ποῖος.
Π οσῶς καὶ πῆ μερικῶς. ¶ Ποταμηδὸν, δίκην ποταμοῦ. ¶ Ποτανὸν, πτηνόν, πετεινόν.
Π οτάγχυμαι, προσορμίζομαι. ¶ Ποταίνιον, νέον πρόσφατον, οἱ δὲ σύνεργος. ¶ Ποταμὸς, ὁ ὠκεανὸς, καὶ τὸ ὑγρὸν, καὶ ὁ σώματος εὐτελὴς θεός. καὶ ἐπὶ τοῦ ὕπνου σημεῖον. ¶ Ποταμόχωστος, γῆ τις ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. ¶ Πόταρος, γνώριμος.
Π οτᾶται, πέταται. ¶ Ποτεκλεπτόμην, προσεκλεπτόμην. ¶ Ποτεκχετήρια, ῥευστήρια.
Π ότερον, ὁποῖον ἓν ἐκ τῶν δύο, ἢ ἄρα ποῖον τῶν δύο.
Π ότερον, ἓν ἐκ δύο ἕν. ¶ Πότερος, ἕτερος.
Π οτὴ, ποτηνή, πτηνή. ¶ Πότημα, ποτήριον, ἢ ὁ τόπος αὐτός. ¶ Πότην, ἰδίαν, οἱ δὲ πτῆσιν.
Π οτὴρ, μέτρον, ποιόν. ¶ Ποτὶ, πρός. ¶ Ποτὶ γαίῃ, πρὸς τῇ γῇ. ¶ Ποτίδαια, ὄνομα πόλεως.
Π οτιδέγμεναι, προσδεχόμεναι. ¶ Ποτιδέγμενος, οἴνῳ δαμασθέντος. ¶ Ποτιδέγμενος, προσδεχόμενος. ¶ Ποτιδέρκεται, προσβλέπεται.
Π ότιδε φάναι, ἐκφάναι. ¶ Ποτιδόρπια, προσίτια.
Π οτὶ ἑσπέρα, πρὸς τὴν ἑσπέραν.
Π οτίκρανον, πρόσκρανον τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δέρμα τὸ ὑπηρέσιον, ἐφ' ᾧ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.
Π οτιόσσεται, προσδοκᾷ. ¶ Ποτὶ πλάκεσσιν, ἐπὶ ταῖς θαλασσίαις. ¶ Ποτιπτόμενος, ἐρωτῶν, ὁ μαινόμενος. ¶ Ποτίφυλα, πρὸς τὰ ἔθνη.
Π οτὶ κόρρον, πρὸς ᾠκοδομημένον τοῖχον.
Π ότμον, μόρον, θάνατον.
Π ότμος, μόρος, ἢ κατασκευή.
Π ότμῳ, μόρῳ κατασκευαστῷ.
Π ότνια, πότνια, σεβαστή. ἔντιμος, ἢ φίλημα, καὶ δέσποινα καλὴ μεσίτεια. ¶ Ποτνιᾷ, ἱκετεύει παρακαλεῖ.
Π οτνία γῆ. καλὴ γῆ. ¶ Ποτνιάδες, αἱ βάκχαι. αἴτιαι τοῦ μαίνεσθαι καὶ λυσσάδες μανίας αἴτιαι.
Π οτνιάζου, εὔχου, παρακάλει. ¶ Ποτνιάζειν, τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι. πότνιον δὲ τὸν δακτύλιον λέγουσι.
Π οτνιᾶται, ἐπικαλεῖται, δυσωπεῖ παρακαλεῖ.
Π οτνιῶμαι, θεοφοροῦμαι, ἐξιλεοῦμαι, παρακαλῶ. δυσφορῶ μετ' οἰμωγῆς ἱκετεύω. ¶ Ποτοῖο, ποτοῦ.
Π οτόμφι, προσόζει. ¶ Πότος, εὐωχία ἄριστον, δεῖ-

σιος πολλὰ κεκτημένος. πολυχρήμων, πράγματα, ἤγουν τὰ χρήματα. ¶Πολυπενθέος, πολυπαθοῦς.

Πολυπίδακα, πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν ἤτοι πηγάς.

Πολυπιδάκου ἴδης, πολλὰς πίδακας ἐχούσης, τουτέστιν ὑδάτων ἐκβολάς, ἢ πολλὰς πηγάς.

Πολυπήμονα, πολυβλαβῆ. ¶Πολύπιστος, ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων, ἔμπιστος. ¶Πολυπλάγκτοις, εἰς πολλὰ μέρη πλανωμένοις. ¶Πολυπλάγκτου, πολυπλανήτου, πανταχοῦ περιφερομένου.

Πολύπλοκος, πολύστροφος. ¶Πολύπους, εἶδος ἰχθύος, ὁ εἶδος φθειρῶν. ¶Πολύποδος δίκην, αὑτὸν ἑαυτὸν καταφαγών. ¶Πολυπράγμων, περίεργος. ¶Πολυπτύχου, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος πολυμεροῦς, πολλὰς πτύχας καὶ εὐρυχωρείας ἔχοντος καὶ πολλὰ ἀποκλίματα. ¶Πολυῤῥήνη, πολυπρόβατος, ἢ πολύαρνος. ¶Πολυῤῥήνι πολλὰ ῥήνη ἔχοντι τουτέστι θρέμματα. ¶Πολύῤῥητος, πολύφραστος. ¶Πολυῤῥήτοισι, πολυπόνοις.

Πολυσκάρθμοιο, πολύποδος πολυδρόμου, ἐπὶ δὲ νεῶν πολυκώπου, οἱ δὲ δρομάδος καὶ πολυπηδήτου, εὐκινήτου, πολυκινήτου. ¶Πολυσμαράγοιο, πολυήχου, ἠχητικοῦ. ¶Πολυάσπειρον, πολυέλικτον.

Πολυσπερέων, ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων, πολυεθνῶν. ¶Πολύστικτος, πολυπόρφυτος.

Πολύστονα, πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. ¶Πολυσφέλμου, πολυφλοίου. ¶Πολυσχιδῆ, εἰς πολλὰ ἐσχισμένον, μεμερισμένον. ¶Πολυσχιδές, πολυμερές. ¶Πολυτελῆ, πολυδάπανα ἢ τὰ πολλοῦ ἄξια ἤγουν τίμια. ¶Πολυτιμητίζειν, πολλοὺς τιμᾶν, ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι. ¶Πολύτλας, ὁ πολλὰ ὑπομείνας, ἢ κακοπαθήσας ἢ πολλὰ ἀνατλὰς ταλαίπωρος. ¶Πολυτρήρωνα, πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν. ¶Πολυτλήμων, ὑπομονητικός.

Πολύτροπος, ὁ ἐπὶ πολλὰ τρεπόμενος, ἢ τρέπων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὑφ' ἕνα καιρόν. ¶Πολυτρόπως, διαφόρως ποικίλως. ¶Πολυφασίας, πολυλογίας. ¶Πολύτροπον δέρμα ἐχίνου ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας ἐπεὶ τιτρώσκουσιν, ἢ ἐπὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν. ¶Πολύφημον, πολύφωνον ἐπιθετικῶς, ἢ ἐκκλησία ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι καὶ κληδόνες εἰσίν, ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ φημίζεσθαι. καὶ ὁ ἔνδοξος. καὶ κύριον ὄνομα κύκλωπος. ¶Πολυφλοίσβοιο, πολυταράχου, πολυκινήτου. ¶Πολυφόρβου, πολλοὺς τρεφούσης, ἢ πολλὴν φορβὴν ἐχούσης.

Πολυφραδέος, πολυκερδοῦς, ἢ λίαν συνετοῦ.

Πολυφραδέστερον, συνετώτερον, λογιώτερον, πολυκερδέστερον. ¶Πολύφρονα, σώφρονα, συνετόν, φρόνιμον. ¶Πολύχαλκον, ἰσχυρόν, στερεόν.

Πολυχανδέα, πολλὰ χωροῦσαν.

Πολυχειρία πλῆθος ἐργαζομένων καὶ ἀνυόντων.

Πολύχουν, πολυειδές. ¶Πολύχους, πολυφόρος.

Πολυώνυμον, τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν, καὶ ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ¶Πολυώπον, πολύβροχον, πολυόμματον, ἢ πολλὰς ὀπὰς ἔχον.

Πολυωρήσεις, φυλάξεις, φροντίδα πολλὴν ποιήσεις.

Πολυωρεῖ, πολλὴν φροντίδα ποιεῖται. ἐναντίον δέ ἐστι τὸ ὀλιγωρεῖν, ὀλίγον φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν ὀλίγωρον ἀμελῆ λέγουσιν. ¶Πόλφοι, τὰ ἐκ τῶν χέδρων καὶ τῆς ἐθείνης ἑψόμενα. ¶Πόμφυκα, τὸν κόγχον.

Πόμα, πόσις. ¶Πόμαλα, ζῶόν τινα.

Πομάτεσι, πόμασι. ¶Πομμαῦζαν, ὁμιλοῦσαν.

Πομπεῖα, τὰ πρὸς τὰς πομπὰς σκεύη, ἢ τόποι ἐν οἷς τὰ ἐκ τῆς πομπῆς ἀποτίθενται. ¶Πομπεῖ, πέμπεται. ¶Πομπεύει, καταχολάζει.

Πομπεύων, περιάγων καὶ τὰ ὅμοια.

Πομπή, ἔφοδος καὶ ἀποστολὴ παραπομπή.

Πομπῆες, προπομποὶ οἱ προπέμποντες ὁδηγοί.

Πομπηγέρωσι, προπέμπουσι.

Πομπίλος, εἶδος ἰχθύος. ¶Πομπός, ὁδηγὸς προπέμπων. ¶Πομποστολεῖ, ἐκπέμπει τὸν πλοῦν.

Πομποῦ, ὁδηγοῦ. ¶Πομπευσμάτων, ὀνειδισμάτων.

Πομπωβόλω, πέντε ὀβελίσκοις. ¶Πομπῶν, ὁδηγῶν. ¶Πομφαγαγεῖ, τὴν περιπυράγει. ¶Πομφαγεῖται, φυσοῦται ἀνακράζει. ¶Πομφόλυγες τῶν ἀσπίδων αἱ ἔξωθεν αἱ ἐν τῷ ὕδατι γενόμεναι οἰδήσεις. ἢ φυσήματα ὕδατος, ἐπὶ τῶν διακενῶς φυσιωμένων λέγεται ἡ λέξις. ¶Πομφόλυξ, ὕδατος κόχλασμα καὶ τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί. ¶Πονεῖν, ποιεῖν, ἀσκεῖν, κακοπαθεῖν, ἐνεργεῖν. ¶Πονέεσθαι, ἐνεργεῖσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πονέοντο, ἐνήργουν.

Πονεύμεναι, ἐπειγόμεναι. ¶Πομφυίζεσθαι, αἰσχύνεσθαι. ¶Πονήματα, κόποι. ¶Πονηρία, ἐπιπονία. ¶Πονηρόν, ἐπίπονον κακοπαθῆ. ¶Πονηρὸς τὰ αὐτά. ¶Πονηρός, κακὸς δεινὸς κακοῦργος.

Πονέσατο, κατειργάσατο. ¶Πονιώμεθα, πονῶμεν.

Πόννα, τὸ γράφος, ἢ μάγος. ¶Πόννος, μάγος.

Πόνος, ἄλγος, ἐνέργημα ὀδυνώδης. ¶Πόντια, ῥάκη, σπόγγοι, ὃ τὰ ῥύπων σπαράγματα. ¶Ποντινοί, σπόγγοι. ¶Ποντοβρόχοις, ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένοις. ¶Ποντόθεν, ἐκ πελάγους. ¶Πόντος, θάλασσα πέλαγος. ¶Ποντοπόροιο, θαλασσοπλόου.

Ποντοπόροις, θαλασσοπλόοις. ¶Ποντοπόροισι, πλωτοῖς. ¶Ποντοπόρος, πέλαγος διαπερωμένη. πελαγοδρόμος. ¶Πόντου ἰκαρίοιο, τοῦ ἰκαρίου, πελάγους, ὅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ ἰκάρου τοῦ δαιδάλου παιδὸς πεσόντος εἰς αὐτὴν καὶ ἀποθανόντος.

Πόντῳ κεκλιμένοι, περιεχόμενοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Πονο* πόνηρος, κακία, κακὸν πρὸς ἔπος εἰπεῖν, ὡς ἀγαθὰ ἀπὸ θεῶν. ¶Πόπανα, πλακούντια ἀπὸ ἄρτου.

Πόπαρ, πατήρ, καὶ πατρὸς πατήρ. ¶Πόποι, παπαὶ ἐπίφθεγμα σχετλιαστικόν, ἀπίων δέ φησιν, οἱ δαίμονές εἰσι πόποι καὶ ἔστιν ὦ δαίμονες.

Ποππύσματα, κολακεύματα. ¶Πόρ, ποῦς, λάκωνες. ¶Πόρδαλις, ὁ ἄρσην. ἡ δὲ θήλεια πάρδαλις ὁ μὲν, ἀπὸ τοῦ προσάλλεσθαι. ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ παράλλεσθαι.

Πορδοσελήνη, μεταξὺ λέσβου καὶ μυσίας νῆσος.

Πόρε, παρέσχε. ¶Πορεῖν, δοῦναι.

Πόρε, περιεποίησε, παρέσχε. ¶Πόρεν οἱ ἐπιεικὲς παρέσχεν αὐτῷ τὸ πρέπον. ¶Πορεύου, ἄπιθι, ὕπαγε.

Πορεύς, πορθμεύς.

Πολιτεύεται, πράττει ἀναστρέφεται. ¶Πολιτεύμασι, ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι.

Πολίτης, ὁ συμπολιτευόμενος τινὶ καὶ συνοικῶν.

Πολιτικῶς, ἀστείως μετὰ τέχνης τινός, ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. ¶Πολιτογραφεῖ πολιτικὰ γράφει.

Πολίχνια. πολύδρια πόλις. ¶Πολίων, πολλῶν καὶ τῶν πόλεων. ¶Πολλά, πολλαχῇ. πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε κιόντι. ¶Πολλὰ δὲ πυκνῶς. συνεχῶς δέ. ¶Πολλαπλοῦν, πολλαπλασίονα.

Πολλὰ χαίρειν φράσας, ἀποταξάμενος.

Πολλαχόθεν καλόν. ¶Πολέων, πολλῶν.

Πολλέων, πολυκίνδυνος. ¶Πολιός, οἶνος λευκός.

Πολλοὶ φάρμακα, πολλοὶ ῥήτορες. ¶Πολλόγαιος, ἡ ψιθία σταφυλή. ¶Πολλῷ μᾶλλον, πολλῷ πλέον.

Πολλοστόν, πολλοστὸν ἢ τυχόν. ¶Πολλοῦ γε καὶ δεῖ: πολλὰ χρή, οὐδαμῶς. ¶Πολυκρανίη, πολυαρχία.

Πολλὸν ἄριστος, κατὰ πολὺ κράτιστος. ¶Πόλος, οὐρανὸς κόσμος καὶ ὁ μεταβεβλημένη γῆ εἰς κατασποράν. κύκλος καὶ τόπος κορυφῆς κυκλοειδής. ἢ ἄξων.

Πολοῦνται, πολεῖ δὲ ἀνὰ ἀναστρέφονται.

Πόλος, δὲ πνανεψιὸν ἕψημα. ¶Πολύ, ἀντὶ τοῦ μέγα. ¶Πολυάϊκος, πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος τῶν μαχομένων. ¶Πολύαινε, πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε, ἢ πολύμυθε. ¶Πολυάιξ, πολυκίνητε, πολυόρμητε, ἢ πολλὰς ἔχων αὐγάς.

Πολυάνδριος τάφος, πολυχώρητος, μνῆμα.

Πολυάρκητος, πολύαρκτος. ¶Πολυαρκῶς, τελείως ἀρκῶν. ¶Πολύαρνι, πολυθρέμμονι, πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης. ¶Πολυβέλεμνοι, οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς πολυστίχους, ὅτε τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν. ¶Πολυβενθέος, πολὺ βάθος ἔχοντος. ¶Πολύβοια, θεός τις. ὑπὸ ἐνίων μὲν Ἄρτεμις, ὑπὸ δὲ ἄλλων κόρη. ¶Πολυβότειρα, ἡ γῆ πολλοὺς τρέφουσα καὶ βόσκουσα.

Πολύβουλος, συνετή. ¶Πολύδινος, κοχλιοειδής:

Πολυβοῦται, πολλὰς ἀγέλας, ἢ βόας ἔχοντες.

Πολυβούτης, πλούσιος, ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος.

Πολυβοτραφεῖ, τῷ ἀναθρέψαντι πολύβοτον νάματι.

Πολυγάστονα, πολυστένακτα. ¶Πολυγηθές, πολυχαρές. ¶Πολυγηθέες ὧραι. αἱ πολλῆς χαρᾶς αἴτιαι οὖσαι. ¶Πολυγηθέος, πολλαχῶς χαίροντος.

Πολυγνώτου, τοῦ ζωγράφου ὁ νοῦς ἐστι γεγραμμένος. ἐναντίος, ἐπεγραμμένος, κομίζων σκευοφόρον, καὶ τὴν μυρσίνην λαγωὸν καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ ἀνακείῳ.

Πολυδαίδαλον, πολύκοσμον πολυποίκιλον.

Πολύδακρυ, πολύθρηνον. ¶Πολυδάκρεω, τὸν πολλῶν δακρύων αἴτιον. ¶Πολυδάμνεον, πολλοὺς δαμαζόντων ἢ πολυκεντήτων ποικίλων. ¶Πολυδειράδες, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντες, οἷον πολλοὺς τραχήλους καὶ λόφους. δειρὰ δὲ ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, ἐπεὶ ἐκεῖθεν ἐκδέρεται. ¶Πολυδέσμου, πολυγόμφου. δεσμοὶ δὲ τῶν νεῶν εἰσὶν οἱ γόμφοι.

Πολυδευκέα φωνήν, πολλοῖς ἐοικυῖαν. ¶Πολυδήνεα πολύβουλον. ¶Πολυδίψιον ἄνυδρον, ὃ πολλὰ βεβλαμμένον, ἴψαι γὰρ τὸ βλάψαι καὶ διαφθεῖραι, ἢ πολυπόθητον. ¶Πολύδωρος, πολλὰ λαβοῦσα δῶρα. ¶Πολυφόρβος. πολύεδνος.

Πολυειδής, ποικίλος. ¶Πολυέλικτον, πολύκυκλον. ¶Πολύευκτον. τίμιον, πολυπόθητον.

Πολυζύγῳ, πολυκαθέδρῳ. ¶Πολυήρατος, πολύευκτος, ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς.

Πολυήρος, πολυάρουρος πλούσιος. ¶Πολυηχέα φωνήν, τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην.

Πολύθεστος. πολυκατάπυστος. πολύστοιχος.

Πολύθροον, πολύηχον. ¶Πολυθρύλλητα, τεθρυλημένα, ὃ θόρυβον ἐμποιοῦντα διαβεβοημένα.

Πολυθύσανε ἄρτεμι. πολυθύσανε κούρα, διὰ τὸ θυσάνοις καὶ αὐτὴν χρῆσθαι, ἢ ὅτι πολλαχόθεν ἀΐσσεται ὡς κυνηγέτις, ὁ πολυθώυστος, ἢ πολυθυσίαστος.

Πολυΐακος, πολυόρμητος. ¶Πολύϊδρις, ἐμπειρότατος. ¶Πολυκαγγέος, πολυξήρου. ¶Πολυκαγκέα, ἀπεξηραντικὸν μεγάλως κατάξηρον.

Πολυκοβαλία, πανουργίαν. ¶Πολὺ κέρδιον, πολὺ βέλτιον. ¶Πολύκεστος, πολυκέντητος ἐξ οὗ τὸ ποικίλον δηλοῖ. ¶Πολυκηδές, πολλῶν κακῶν αἴτιον. ¶Πολυκηδέος, πολυφροντίστου. ¶Πολυκέφαλος, τῶν κιθαρῳδικῶν τι μέλος. ¶Πολυκλῆσι, πολυκαθέδροις πολυζύγοις. ταῖς ναυσὶν ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐταῖς τοὺς ἐρέσσοντας.

Πολύκλητοι, ἀπὸ πολλῶν τόπων ἐπικεκλημένοι βοηθοί. ¶Πολύκμητον, μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγενημένον. ἢ πολὺν κάματον ἡμῖν παρέχοντα. λέγει δὲ τὸν σίδηρον. ¶Πολύκνημον, δύσβατον ὀρεινόν, τραχὺν τόπον. ¶Πολύκοινον, πᾶσι κοινόν.

Πολυκοιρανίη, πολυαρχία. ¶Πολύκρημνος, δύσβατος ὀρεινός. ¶Πολύκτονον, πολλοὺς κτεῖνον.

Πολυκτήμων, πολλὰ κτήματα ἔχων. ¶Πολυκύλινδρος, πολλαχοῦ κυλιόμενος. ¶Πολύλιστον, πολυλιτάνευτον, πολύευκτον. ¶Πολυέλικτον, πολυπλάνητον, πανταχοῦ περιφορές.

Πολυλήιον, πλούσιον. ¶Πολυλήιος, πολύπυρος, ὁ πολλὰ βοσκήματα ἔχων. ¶Πολυμερές, εἰς πολλὰ μεριζόμενον. ¶Πολυμέρμερον, πολυμέριμνον.

Πολυμερῶς, πολυσχιδῶς δαψιλῶς, πολλὰ σχήματα ἔχων. ¶Πολύμολον, πολυπρόβατον.

Πολύμητι, πολύβουλε. ¶Πολυμήστωρ, ὄνομα κύριον. ¶Πολυμήτης, πολύβουλος πολύφρων.

Πολυμήχανε, συνετὲ πολύτεχνε.

Πολυμνήστορ ᾄδειν, εἶδός τι μελοποιίας τοῦ Πολυμνήστου, ἣν δὲ Κολοφώνιος μελοποιὸς ὁ Πολύμνηστος, εὔμορφος πάνυ. ¶Πολυμνήστην, ἀγαθὴν σώφρονα.

Πολυμνία, ἡ θάλασσα, ἡ πολὺ φυκίον ἔχουσα καὶ ὀνομα κύριον. ¶Πολύμυθος, φλύαρος, πολύλογος.

Πόλυξα, ἄλφιτα. ¶Πολύξενος, εἷς τῶν ἡρώων.

Πολύξενος. ἡ γῆ. ¶Πολύοχλος, πολυθόρυβος.

Πολυορκῆσαι, ἢ πολιορκῆσαι, κυκλεῦσαι πόλιν στρατῷ. ¶Πολυπαίπαλος, πανοῦργος ἐκ τῶν θεόγνιδος βόμβων ἐπαινέσαι. ¶Πολύπαυλος, αἰθὴρ πεποικιλμένος οὐχ ὁμαλός. ¶Πολυπάμμονος, πολλὴν κτῆσιν ἔχοντος. ¶Πολυπάμμων, πλούσιος.

Π όδας ὠκὺς τοῖς ποσὶ ταχύς. ¶Ποδανίπτρου, ἐῤῥωμένου τοὺς πόδας. ¶Πόδια, ἐνειλήμματα ποδῶν, ἤγουν φασκίας. ¶Πόδας ἰδίως τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα μέρη, οἱ δὲ δεσμά. ¶Ποδηγῶν, ὁδηγῶν παιδαγωγῶν. ¶Ποδηνεκέα, τελείαν, βαθεῖαν, ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος δικνεῖσθαι. τινὲς δὲ τὴν ναῦν. ¶Ποδηνεκὲς, μέχρι τῶν ποδῶν.

Π οδήνεμος. ὑπὸ ἀέρος, ἢ τοῖς ποσὶ ταχεῖα.

Π οδήρης στολὴ ἡ εἰς κάτω τοῦ ἱματίου κεκολισμένη.

Π οδήρης, ἡ ναῦς, ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη ταῖς κώπαις ἤτοι πλωτοῖς, ἡ μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια.

Π οδιάζειν, τὸ ὠθεῖν τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν καὶ ἀποστρέφειν.

Π όδικε, πρόσελθον. ¶Ποδίκρα, ὄρχησις πρὸς πόδα γινομένη λακώνων. ¶Ποδήνεμος. ταχύποσι καὶ ἀελλόποσι. ¶Ποδοκάκη, ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται, οἷον ποδοκατοχή. τὰ διὰ τῶν ποδῶν εἰλήμματα, πλάτων καὶ ἤτοι ποδοκάκη παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή. ¶Ποδωκείας, ταχείας τοῖς ποσίν. ¶Ποδωκείῃ, τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι. ¶Ποδὸς ῥυτῆς, τὸ τῶν ποδῶν ἕλκεσθαι.

Π οδοστράβη παγίδος στραγγαλιά. ¶Ποδοστράβη. τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στέμματα τῶν ποδῶν, ἄλλοι τὴν τοῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην. ¶Ποδοκρόχαλος, ὁ διὰ ποδὶ τὸν κεραμικὸν τροχὸν κινῶν.

Π ολώκης, ὠκὺς ταχὺς τοῖς ποσί. ¶Ποδώνυμος, ἐσθὴς ἱερὰ τῆς πανδρόσου. ¶Ποεῖν, ποιεῖν.

Π οηφαγία, βοτανοφαγία. ¶Ποθεινὴ, ἀγαπητή.

Π οθέεσκεν, ἐπόθει ἐπεζήτει. ¶Ποθὲν, ἀπό τινος μέρους, ἢ μὲν ὑποκείσεως ἀντὶ τοῦ οὕτω.

Π οθέοντες, ποθοῦντες ζητοῦντες. ¶Ποθεῖ, ζητεῖ ἐπιποθεῖ. ¶Πόθημα, ἀγάπη καὶ αἴτησις.

Π οθήνυτο, προσήεθη. ¶Πόθι, ποῦ, ὅπου.

Π όθι. ποῦ. πόθος. ¶Ποθηλκὶς, ἡ ἡνία τῶν ὑποζυγίων. ¶Πόθος, ἔρως ζήτησις ἐπιπόθησις. καὶ φυτόν τι. ¶Ποῖ, εἰς τίνα τόπον, τὸ δὲ ποῦ ἐν τίνι τόπῳ. ¶Ποῖ γῆς. εἰς ποῖον γῆς τόπον. ¶Ποία, τίνος ἡ βοτανώδης ὕλη, ἄλλοι τοὺς πυροὺς καὶ τὰς κριθάς. ¶Ποιάντιον, ποίαντος παῖδα.

Π οιεῖσθαι, προσποιεῖσθαι. ¶Ποίη, πία. πία δὲ ἐστὶν ἡ ἐπὶ γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία. καὶ ἐρωτηματικῶς ἀντὶ τοῦ ποία. ¶Ποιεύμην. ἐποιούμην ἐπιθύμην. ¶Ποιήεντι, εὐβοτάνῳ ἐλώδει πίαν ἔχοντα σιτοφόρον. ¶Ποιήεσσαν, βοτάνας ἔχουσαν.

Π οίην, πόαν, βοτάνην. ¶Ποῖ κῆχος, ἤν που γῆς, εἰς τίνα τόπον. ¶Ποικάζουσαι, σκεπάζουσαι.

Π οικίλα, πεποικιλμένα κεκαλλωπισμένα.

Π οικιλεὺς, ποικιλτής. ¶Ποικιλομήτης ποικίλα βουλευόμενος συνετά. ¶Ποικίλον ἱμάτιον, ζωγραφητόν. ¶Ποικιλόστερνος, ποικιλόβουλος. ¶Ποικιλὶς, ὄρνις ποιός. ¶Ποικιλτικὴν, πολυμιταρικὴν τέχνην. ¶Ποικίλον, ἁπαλὸν πυκνὸν συνετόν. ¶Ποικίλως, πολυτρόπως. ¶Ποιμαντικὴ. ἡ τῶν ποιμένων. ¶Ποιμάνορ ποιμὴν ἢ βασιλεύς. ¶Ποιμενίδαι, γένος ἐξ

οὗ ὁ ἐπὶ δήμητρος ἱερεύς. ¶Ποιμένα λαῶν, βασιλέα τῶν ὄχλων. ¶Ποιμὴν, βασιλεύς. καὶ ὁ τῶν προβάτων. ¶Ποινὰ, ποιὰ λακώνων. ¶Ποιναῖς, ἐκδικταῖς, ἐρινύσι τιμωρίαις. ¶Ποινᾶσθαι, ποινὴν λαμβάνειν, ὅταν ἀντέκτισιν τίς λάβῃ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ στειάζεσθαι. ¶Ποινάτορας, τιμωρούς. ¶Ποινὴ, ἀντέκτισις ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη. καὶ ἡ δωρεὰ, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις. ¶Ποινηλατήσας, ἐλάσας. ¶Ποινὴν, ἀντέκτισιν τιμωρίαν τοῦ ἐπιτιμίου. ¶Ποινώματα, τιμωρήματα.

Π οιοὶ, ποταποὶ, ἢ οἱ ποῖοι. ¶Ποιότης, χρῶμα ἡδυνόρς. ¶Ποῖς, τινός. ¶Ποιπνυὸς, θεράπων.

Π οιπνύει, ὑπουργεῖ διακονεῖ. ¶Ποιπνύοντα ἐνεργοῦντα. θεραπεύοντα. ¶Ποιπνύουσι, σπουδαίοις.

Π οιπνύων, ἐνεργῶν, θεραπεύων. ¶Ποίσει, φθερεῖ. ¶Ποίφυγμα, σχῆμα ὀρχηστικόν. ¶Ποιφύξαι, ἐκφοβῆσαι. ¶Ποιφύξεις, ἐκφοβήσεις. καὶ τὸ φυσᾶν καὶ τὸ πνεῖν ἐκ τοῦ ποιφύσσειν. ¶Ποιφύσσει, φοβεῖ. ¶Ποιώδεις, βοτανώδεις. ¶Ποκάδες, τρίχες, ἀπὸ τοῦ πέκεσθαι ὅθεν καὶ πόκος.

Π όκος, τὸ ἔριον προβάτου. ¶Πολλὰ χαίρειν φράσας. ἀποταξάμενος. ¶Πολέας, πολλοὺς ἀπ' εὐθείας τῆς πολὺς ὡς ταχύς. ἀπὸ δὲ τῆς πολλὸς, πίπτει πολλοὶ, ἀπὸ τῆς πολλὸν, πολλάκις. ¶Πολεῖν, νέμειν βόσκειν. ¶Πόλει ἄκρῃ, ἀκροπόλει.

Π ολεῖς πολλούς. ¶Πόλει παίζειν, παροιμιῶδες. καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων, ταῖς διῃρημέναις νῦν μὲν χώραις, ποτὲ δὲ πόλεσι. ¶Πολέμαρχος, ἄρχων πολέμων, πολεμίζων, πολεμῶν μαχόμενος. ¶Πολεμίων, πολεμικῶν. ¶Πολεμικὸν, μέλος τι τῶν πολεμικῶν πεταραγμένον. ¶Πολέμιος, ἐχθρός.

Π ολεμιστήρια, ἐν τοῖς ἀγῶσι λέγεται τις ἵππος πολεμιστής. ¶Πολέμοιο γεφύρας, τὰς συμβολὰς καὶ συζεύξεις. ¶Πολεμιωτέρας, σημεῖον πολέμου.

Π όλεμος, ὁ πάντα δικῶν λόγος.

Π ολέες, πολεῖς. ¶Πολέμου στόμα, τὸ ἀναλωτικὸν καὶ φθαρτικὸν τοῦ πολέμου. ¶Πολεύειν, στρέφειν. οἰκεῖν περιέχειν, θεραπεύειν, περιάγειν.

Π ολέος, πολλοῦ. ¶Πολέος πεδίοιο, διὰ τοῦ μεγίστου πεδίου. ¶Πόληος, πόλεως. ¶Πολιὰ, γῆρας.

Π ολυβοῦται, πολλὰς ἔχοντες βόας. ¶Πολίεταρ, ἀκρόπολιν. ¶Πολιῆς, λευκῆς. ¶Πολιῆται, πολῖται ἀστοί. ¶Πολιήτας, πολίτας ἀστικούς.

Π όλιν τὴν χώραν. ¶Πόλιν [illegible]υντος, λυρνησόν.

Π ολιοῖο, λευκοῦ. ¶Πολιὸν, λευκόν. ¶Πολιόν τε σίδηρον, τὸν λευκὸν καὶ λαμπρὸν ὅταν γὰρ ὁ σίδηρος κλασθῇ, λευκὸς φαίνεται, ἢ τίμιον ἀκούσιον.

Π ολιορκία, φυλακή. παρακαθημένων συγκλεισμὸς πόρθησις πόλεως. ¶Πολιὸς, γέρων. ¶Πολιοῦχοι, οἱ τὴν πόλιν σώζοντες καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς.

Π ολίσην, σικελίαν ἀντὶ τοῦ νῆσον. ¶Πολίσσαμεν, τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν. ¶Πολιτεία, ἡ πόλις ἢ βίος, ἡ ὄνομα κύριον, καὶ ἡ ἀναστροφὴ καὶ ἡ πρᾶξις.

ταύρου ὀνομασθέντα, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν πληϊόνης.

Πλήκτης, μάχιμος, ὑβριστής. ¶ Πληκτίζεσθαι, μάχεσθαι, ὑβρίζειν. ¶ *Πληγῆτε, ἀπειρωσμένοι ἀνίατοι, ἀδιόρθωτοι, συντρίβη καὶ ἀφανισμῷ ὑπεύθυνοι. ¶ Πληκτικώτερον, ὑβριστικώτερον.

Πλῆκτρα, τῶν ἀλεκτρυόνων αἱ ἐν τοῖς ποσὶ κερατώδεις ἐξοχαί. ¶ Πλῆκτρον, τὸ τοῦ κιθαρίσαντος ᾧ κινεῖ τὰς χορδάς. ἢ τὸ προσπελάζον, ἢ τὸ πλῆσσον, καὶ τὸ μέρος, καθὸ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει, καὶ διὰ τὸ περιπλήσσεσθαι τὸν μηρόν.

Πλῆμα, πλήρωμα. ¶ Πλημαθῆναι, πληθυνθῆναι.

Πλημμελόν, παλαιόν. ¶ Πλημμελής, ἐκμελής οὐ συνῳδὰ λέγει ἁμαρτάνων. ¶ Πλημμύρα, ῥεύσις ὕδατος πλῆθος. ¶ Πλήμνη, ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ ἢ τοῦ σύριγγος ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος, καὶ ὕδωρ τὸ ἐπὶ γλεῦκος ἐπιχεόμενον.

Πλῆμνος, ἀφρός. πλῆμναι δὲ αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες. ¶ Πλήμνῳ, παλαιῷ. ¶ Πλημμυρεῖ, περιπληθύει. ¶ Πλημμυρίς, τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης ἡ ἐπίρρυσις, οἱ δὲ πλήμνη πλημμυρὶς ἐκ ποταμῶν. ¶ Πλημμυρόν, μεστὸν περιπληρωμένον.

Πλημοχόη, τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκους πληροῦσιν οὓς καλοῦσι πλημοχόας.

Πλήν, ἐκτὸς, ὅμως. ¶ Πλημμελίᾳ παρανόμῳ τετιμημένῃ. τῇ πεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ. τουτέστιν ἀδίκῳ. ¶ Πλῆντο, προσεπέλασαν καὶ ἐπλήσθησαν. ¶ Πλημμώδης, ἀληθινοῦς. ¶ Πλῆξαι, πατάξαι ἐκ χειρὸς, πλήξαντα καὶ πλήξαντα εἰκόνα ξυλίνην. ὁ δαίδαλος χαριστήριον τοῦ ἰκάρου ταφῆς.

Πληξάρα, περιπλάσιον, πλήξας, τύψας θαυμάσας.

Πλήξ, ἵππος, ἱππότης, ἱππικός.

Πληξίππῳ. τῷ πλήσσοντι τοὺς ἵππους, δι' οὗ τὴν ἱππότην δηλοῖ. ¶ Πλήρωμα, πλῆθος ἀναπλήρωμα.

Πλήρωμα, ναῦς στρατηγική. ¶ Πληρωτής, ἐράνου συνάγωγος. ¶ Πληροφορία, βεβαιότης. ¶ Πληρώσας, πλήσας. ¶ Πλησιέστερον, πλησίον ἐγγύς.

Πλησιφαής, ἡ πλησισέληνος ἡμέρα. ¶ Πλησμοναῖς, ὑπερβολαῖς, ἢ περιπληρωμέναις. ¶ Πλησίστιον, τὸν ἄνεμον, πληροῦντα τὸ ἱστίον. ¶ Πλῆσον, πλήρωσον. ¶ Πλήσσων, ῥηγνύων, σχίζων τύπτων, ἀδικῶν βλάπτων. ¶ Πλήσσοντο, δέδοικεν.

Πλητήσαντα, δηλοῦντα. ¶ Πλήτης, πλησιαστής.

Πλητίνδε, δέλτοι. ¶ Πλῆτο, ἐπλήσθη, ἤγγισεν.

Πλήτομον, παλαιὸν ἀκαρνανῶν. ¶ Πλειάδα, πλῆθος ἄστρων ἐν οὐρανῷ. ¶ Πλίγμα, βῆμα. ἀπὸ τῶν κυλιομένων, καὶ παλαιόντων ὅταν παραβάντες τοῖς σκέλεσι κατέχωσιν. ¶ Πλινθεύεται, ἐξαπατᾶται ἐπὶ αὐαινθέντων. ¶ Πλινθίδες, δοκίδες.

Πλίνθος, μέρος τι τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος, ἢ πηλὸς ὀπτηθεὶς πλίξ. ¶ Πλίξαντα. διαναβάντα ἢ ἀναστάντα καὶ διαβάντα. ¶ Πλίσσονται, δέδοικεν.

Πλειστάκις, πλεονάκις πολλάκις. ¶ Πλοάδες, τῶν ἐπερχομένων τινὲς οὕτω καλοῦνται. ¶ Πλοιάρια, πλοῖα μικρά, ἢ ὑποδήματα ποιά.

Πλοίματα, τὰ πλῷ πεμπόμενα. ¶ Πλόκαμα, τὰ περιπεπλεγμένα νεῦρα. ¶ Πλόκαμοι, κόνδυλοι τριχῶν πεπλεγμένοι. ¶ Πλοκαμώδης, τὸν οὖλον βόστρυχον. ¶ Πλόκος, πλόκαμος. ¶ Πλόκιον εἶδος περιδεραίου. ¶ Πλοκίων, πεπλεγμένων.

Πλόμενον, φανερὸν γεννώμενον δῆλον. ¶ Πολλοῦ γε δεῖ. οὐδ' ὅλως. ¶ Πλοῦς, πλοῦς τῆς νεὼς τὸ περίγραφον μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει, ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδόν, πλοῦν ἔλεγον. ¶ Πλουσιόδωρος, πλουσίως χαριζόμενος. ¶ Πλούσιον, βαλανεῖον. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ. ¶ Πλουτεῖ, ᾅδης. ¶ Πλούσιος, χρημάτων καὶ περιουσίας κύριος. ¶ Πλοῦτος, ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπικαρπία καὶ ἡ πανσπερμία.

Πλούτων ὁ καταχθόνιος δαίμων. ¶ Πλόχμοι, πλόκαμοι ἐμπλοκαί. ¶ Πλύνει, καθαίρει. ¶ Πλύνεται, βλασφημεῖται λοιδορεῖται. ¶ Πλυνοί, πύελοι ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἔπλυνον, ἢ βόθρον ὅπου πλύνουσι. ¶ Πλῦνον κατεπλυντήριζε, καὶ πλυνθήσομαι ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδορειῶν λέγουσι.

Πλυντηρία, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν ἐπὶ τῇ ἀγλαύρῳ τῇ κέκροπος θυγατρὶ τιμὴν ἄγουσι. ¶ Πλυσμός, πλυντήρ. ¶ Πλώεον, ἔπλεον. ¶ Πλώει, πλώειν ἔπλεον. ¶ Πλώασειν, φθείρεσθαι. ¶ Πλωτάδες, ἰχθύες τινές. ¶ Πλωτή, κινουμένη καὶ ἐπιπλέουσα. ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς αἰόλου νήσου τίθησιν.

Πλωτῆρες, ναῦται. ¶ Πλωτόν, πλεόμενον.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Νεῖ, πνέει, πνεῖνται πνεῖ. ¶ Πνεῦμα οὐράνιον, ἄγγελος ἀσαρκος, οὐράνιος, ἄνεμος ψύχος δαίμων. λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα. ¶ Πνεύματος αἴτιος, ὁ πνεύμων. ¶ Πνεύσας, ὀργισθείς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων. ¶ Πνιγεύς, ὁ θυμὸς τῶν κτηνῶν καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος, ἢ κλίβανος.

Πνῖγος, θάλπος καῦμα. ¶ Πνίξαντες, ὀπτήσαντες. ἔστι δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν. ¶ Πνοή, ἀνάψυξις.

Πνοίῃσιν, ταχύ. ¶ Πνόος, φθόγγος, πνοή.

Πνύξ, τόπος ἀθήνησιν, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι ἤγοντο πάλαι μὲν πᾶσαι. νυνὶ δὲ ἅπαξ ὅταν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. ¶ Πνύτο, ἔπνευσεν ἐνόησεν καὶ ποία. καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν.

Πνυτός, ἔμφρων σώφρων.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο,

όα. βοτάνη ἑκάστη. ¶ Ποαλίς, εἶδος πικρίδος. ¶ Ποάζεται, οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι, καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ' ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι. ¶ Ποδάγρα, τὸ τῶν ποδῶν πάθος καὶ πάγη. ¶ Ποδαγκωνίδας, συκοφάντας, ἢ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς τι λέγοντας ἢ πράττοντας.

Ποδάνεμοι, ταχεῖς. ¶ Ποδαπόν, ποταπὸν ὁποῖον.

Ποδάργης, λευκόπους, ταχύς. ¶ Ποδάρκει, μόσχοις.

Ποδάρκης, ὠκὺς τοῖς ποσίν, ἢ ἀρκεῖν δυνάμενος.

Π λαδαρότροπος, ἐκλυτότροπος καὶ τὰ ὅμοια.

Π λαδᾷ, ματαΐζει, σοβαρεύεται. ¶ Πλαδῶσαν, ὑγράν. ¶ Πλαδῶσιν, ὑγροῖς, λιπανθεῖσιν, ἢ αἱ στέρκεσαι μὴ ἐστερεωμέναι. ¶ Πλάζεσθαι. πλανᾶσθαι ἀποσφάλλεσθαι. ¶ Πλαζόμενος, ἐγγίσας, ἢ πλανώμενος. ¶ Πλάζοιτο, πλανῷτο, διαμαρτάνοιτο τῆς ἐπιθυμιῶν σφάλλοιτο. ¶ Πλάζων, πλανῶν.

Π λαθανὸν, κύκλον ἐφ' οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας. ¶ Πλαθεὶς, προσπλαθεὶς δοθείς.

Π λαθοῦσα, τὰ αὐτά. ¶ Πλάθεται. πελάζεται. προσπελάζει. ¶ Πλάθοις, πλήθοις. ¶ Πλαῖσι. κλῖσι, πλαισία, πλινθία. ¶ Πλαίσιον, ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις. καὶ πίναξ καὶ πλινθίον καὶ διὰ ξύλων τετράγωνα πήγματα. ¶ Πλαίτορ, πατέρα, οἱ δὲ, πάτρω. ¶ Πλάκα ἡλιακὴν, τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἢ τὴν ἡλιακὴν πλάκα καὶ τὴν ὅλην χώραν καὶ τὴν κοινὴν, ἢ τὴν γῆν. ¶ Πλάκας, δέλτους.

Π λακάτηρ, ἐρεουργικὸν ἐργαλεῖον.

Π λακία, χώρα περὶ τὴν θράκην εἰς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν ἀθηναῖοι. ¶ Πλακίησιν, ἁμαρτίαις.

Π λακὶς, κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἀνθῶν τῇ ἑορτῇ τῶν παναθηναίων. ¶ Πλάκος, ὄρος τῆς κιλικίας τινὲς δὲ, πλακούσιον λέγουσιν. ¶ Πλακοῦς, εἶδος τοῦ πέμματος, καὶ ὁ σπερματικὸς τύπος ἐπὶ ἡμέρας. μαλάχη. ¶ Πλακτὴρ, τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον.

Π λᾶκτρον, πλάνημα πλῆθος, ἢ τὸ πλέκτρον.

Π λάκτος, περίφρων πεπλανημένος. ¶ Πλανὶς, τὸ ἐπὶ νύμφης χρυσοῦν διάλημμα. ¶ Πλάνα, τριακάς.

Π λάνη ἀπάτη. ¶ Πλανῆται, ἀστέρες τρέχουσιν ἐπίσημοι, ἤτοι μετανάσται. ¶ Πλάνος, πλανήτης, ἀπατεών. ¶ Πλάντων, ἄφρων, ἄνους, καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. ¶ Πλανύττων, πλανῶν. ¶ Πλὰξ, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ μέρος καὶ τὰ μεμαζωμένα, καὶ τὸ διπλοῦν καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα, ἢ πλάκας τῆς κοιλίας καὶ ἡ γαστήρ. ¶ Πλαριᾶν, μίγνυσθαι.

Π λάσμα, σχηματισμὸς, ψεῦσμα, ἢ κτίσμα. ¶ Πλαστεύοντες, πλάσσοντες. ¶ Πλαστηθεία, πλαγχνία πλάστιγγι, ἰχία. ¶ Πλάστιγξ, μάστιξ, ἢ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον, καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα. καὶ τὸ πρὸς τοὺς κοττάβοις πινάκιον, καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα. ¶ Πλαστουργήσαντα, πλάσαντα ποιήσαντα. ¶ Πλάστρα, ἐνώπια, καὶ θεῶν τόποι.

Π λαστὰ, προσπλαστά. ¶ Πλαταγώνιον, τὸ ἐπὶ μήκωνος καὶ ἐπὶ ἀνεμώνης φύλλον.

Π λαταγωνήσας, ἀπολακυθίσας καὶ ψοφήσας.

Π λαταγεῖν, κροτεῖν. ¶ Πλάται, τῶν σπαθῶν τὰ πλατέα. ¶ Πλαταιᾶσ. τὸ ὠμοθήτησαι. ¶ Πλαταμὼν, τόπος πλατὺς καὶ μέγας ἐπιθαλάττιος, οἱ δὲ λεωπετρία. οἱ δὲ, ὁλισθηρὰ πέτρα. ¶ Πλάταν, πληγὴν. ἢ πλοῖον. ¶ Πλατάνιστον, πλάτανον.

Π λάτανος, δένδρον, περὶ ὃ οἱ γυναικονόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξετίθεσαν. ¶ Πλατέα, τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα μεγάλα. ¶ Πλατεάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, φωνακίζειν. ¶ Πλατεῖα, κόσμος τίς.

Π λατειάζοντες οἱ γυμναζόμενοι τοῖς ἐφήβοις.

Π λατεῖαι, καρποὶ τῶν χειρῶν. ¶ Πλατείαις, ῥύμαις ἀγυιαῖς. ¶ Πλατεῖον, τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ πατάξαι. ¶ Πλάτιγξ, ἐπὶ κώπης τὸ ἄκρον ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ. ¶ Πλάτη, ἡ ὠμοπλάτη, καὶ ἡ θάλασσα.

Π λατιγμονικῶν, τὴν ἄθροισιν, πλατὶς ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος κλωψ συνόδου ἄθροισμα. ¶ Πλατίστακος, οἰκεῖον αὐδῆον. καὶ ἰχθὺς ποιός. ¶ Πλατορρόα, θυσία λίνδιοι

Π λατυνίζειν, καταλαζονεύεσθαι ἀπὸ τῶν πλατῶν τῶν ἐν ταῖς κώπαις τῆς θαλάσσης. ¶ Πλατύνειν, μηρόειν. ¶ Πλατὺ, μέγα εὐρὺ ἁλμυρόν.

Π λατὺ ἐλλήσποντον, τὸ κατὰ τὴν τροίαν μέρος τοῦ ἑλλησπόντου, ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος ποιητικῶς λέγων.

Π λατὺ ὕδωρ, τὸ ἁλμυρόν. ¶ Πλάτων, χαλκωμάτιόν τι, ᾧ τὸν ὀρρὸν αὐτλοῦσιν, ὅτε γάλα συμπήσσωσιν

Π λάγχθη, ἐπλανήθη. ¶ Πλέα, πλείη.

Π λατὺρ, δοῦλος ἢ δῆμος. ¶ Πλάτυς, ἡ τῶν λοχώντων ἄθροισις. ¶ Πλέαι, πλεῖαι πλήρεις.

Π λεγματεύεσθαι, ἐμπλέκεσθαι. ¶ Πλέθρα, μέτρα γῆς ἢ ἀγροῖς καὶ βοτανώδεις τόποις. ¶ Πλεῖαι, ἢ πλείη πλήρεις. ¶ Πλείην, τὴν ἔγκυον.

Π λεῖν, πλέειν. ¶ Πλέθρισμα, δρόμημα.

Π λεῖον, πλέον ἀττικοὶ, ἑκατέρως λέγουσιν.

Π λεῖον. πλήρεις. ¶ Πλείονες, οἱ τετελευτηκότες.

Π λειόνει, σπείρει. ¶ Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ πλείονι καὶ πλουσιωτέρα, ἢ συμπλείοσι, χρήμασι.

Π λείου, πλήρεις, ἀπὸ δὲ κρητῆρος ἀθήνη πλείου, καὶ ἀνδρῶν δυσμενέων πλεῖος δόμος. ¶ Πλείστη, ἡ θάλασσα. ¶ Πλειστηριαζόμενος, ὑπερβαλλόμενος καὶ τὸ ὑπερτιμᾶσθαι ὤνιον. ¶ Πλειστηριάσαντες πλείονος πωλήσαντες οὗ ὠνήσαντο.

Π λειστηριασμὸς, ὑπερθεματισμός. ¶ Πλειστοβάλειν, παίζειν ἀστραγάλοις. ¶ Πλεῖστος, ποταμὸς ἐν δελφοῖς. ¶ Πλειὼν ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ πάντας τοὺς καρποὺς ἐπὶ νῦν συμπληροῦσθαι. ¶ Πλέκει, μηχανᾶται. ¶ Πλέκεται, μαστιγοῦται, συκοφαντεῖται.

Π λέκος, πλέγμα. ¶ Πλεκτὴ σειρὰ, ἡ ἐξ ἱμάντων.

Π λεῖναι, μύξαι. ¶ Πλέμνιον, ἀρχαῖον πλῆρες.

Π λεονασμὸς, ἐπίδοσις. ¶ Πλεονέκται, βίαιοι.

Π λεονεξία, τὸ πλέον τοῦ δέοντος, ἔκ τινος λαμβάνειν.

Π λευμονία, νόσος ἡ ἐρωτική. ¶ Πλευρεῖτις, νόσος ὀλεθρία. ¶ Πλευρὼν, πόλις τῆς αἰτωλίας. ¶ Πλεφίλορ, ἡ πεφρυγμένη σησαμίς. ¶ Πλεφὶς, σησαμίς. ¶ Πλέων, πλήρης, καὶ πλέω τὸ κολυμβῶ.

Π λέωνυξ, τῶν δύο μοιρῶν πλέον μέρος, καὶ νυκτὸς αἱ δύο μοῖραι ὁ τρόπος ἀναστροφῆς. ¶ Πλέως, πλήρης.

Π λήγανον, βακτηρία. ¶ Πληγὰς. δρέπανον.

Π ληγεῖον, παλαιόν. ¶ Πληγενεῖς, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοί. ¶ Πλήγη, ἐξεπλάγη. ¶ Πλήθει, πλάζει, ἢ κρείττονι ἀριθμῷ.

Π λήθ . . . πρόσθε. βαλόντες ὑπὸ πλήθει τῶν θεωμένων συνεγερθέντες, ὃ ἐστὶ βοηθηθέντες, ἢ ὑπὸ πλήθει τῶν θεατῶν κωλυθεὶς, ἢ ὑπὸ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμπεδιωθεὶς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἡνιόχων, δίδυμοι γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχοῦντες.

Π λῆθος, ἀθροισμὸς ὄχλος. ¶ Πληθοῦσα πλεονάζουσα πλήρης. ¶ Πληθώουσαν, πλήρη. ¶ Πλῆθρον, κλῆθραν, ἢ εἶδος μέτρου. ¶ Πληθὺς, ὄχλος δῆμος

Π ληιάδες, πλειάδες, ἐστὶ δὲ ἑπτὰ ἄστρα, πλησίον τοῦ

Π ῖλος χαλκοῦς, εἶδος πολυκεφαλαίας. ¶ Πιμελὴ, στέαρ πιότης λίπος. ¶ Πιμελὴς, εὔσαρκος, λιπαρός. ¶ Πίμπλαμαι, πληροῦμαι. ¶ Πίμπλαντο, ἐπληροῦντο. ¶ Πίμπλαται, πληροῦνται.

Π ιμπρᾶν, ἐμπυρίζειν, φυσᾶν καίειν. ¶ Πίμπρασθαι, πίμπραται πιμφθοὶ ὀφθοὶ ὀφθαλμῶν τὰ μελανά, ἠλεῖοι. ¶ Πίνα, εἶδος ἰχθύος καὶ ὀστρεώδης κογχύλιον. ¶ Πίνακας, τὰς σανίδας καὶ τὰ θραύσματα τῶν ὀρνέων. ἄλλοι δὲ τὰς δέλτους, καὶ οἱ ἐπὶ τῶν σκυτίνων τραπεζῶν λίθοι, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ξύλων.

Π ίνακες, ἀναγραφαὶ εἰκόνων. ¶ Πινακίδας, ὄρχησις ποιά. ¶ Πινάκιον. τὸ λεύκωμα. τινὲς δὲ, σύμβολον δικαστικόν. ¶ Πινάκι πυκτῷ δέλτῳ. ¶ Πινακίον, πινακίσκος. ¶ Πίνακος, κουρὰ τὰ τμήματα καὶ ἀποκαθάρματα τῶν ξύλων. ¶ Πινακοπώλης, ὀρνιθοπώλης. πωλοῦντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος, ἐπώλουν τὰ λεπτὰ ἡρμαθίζοντες.

Π ίναξ, ζωγραφία, ἱστορία. ἀναγραφὴ πολυχρή.

Π ιναρά, ταπεινὰ εὐτελῆ ἐλάχιστα ῥυπαρά.

Π ιναρὸς, ῥυπαρὸς, εὐτελὴς ἐλάχιστος. ¶ Πίνος, ῥύπος καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πινόεν ῥυπαρὸν πιναρόν.

Π ιννοτήρης. πιννοφύλαξ λεγόμενος, πίννα γὰρ εἶδος ὀστρέου. ¶ Πινυμένῳ, συνετῷ. ¶ Πίνυσις, σύνεσις. ¶ Πινυτὴ, σύνεσις, φρόνησις. ¶ Πινυτὴν, σωφροσύνην. ¶ Πινυτὸς, σώφρων συνετός. ¶ Πινυτόφρων, σωφρονέστερος, συνετώτατος. ¶ Πινυτῶς οὕτως φρονῶν. ¶ Πινώδης, ῥυπαρὸν, ξηρόν.

Π ινωδία, ἀκαθαρσία. ¶ Πιόμενα, ποτιζόμενα.

Π ίονα, λιπαρὰ πλούσια. ¶ Πίονα ὄσπρια, τὰ γεωργικὰ κατ᾽ ἐξοχὴν, τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα. ¶ Πίος. εὐσεβής. ¶ Πίονες, στατίτω πλακοῦντος. ¶ Πίονος, λιπαροῦ ἀγρίου, εὐσάρκου πλουσίου. μεγάλου.

Π ιότερον. λιπαρώτερον. ¶ Πιπαλὶς, ἡ παρά τισι χαλκίς. παρὰ δὲ ἐνίοις, σαύρα. ¶ Πιπέλων, κραδαινων, πάλλων. ¶ Πίπερ, τὴν ἀκριβῆ ὀξύτητα.

Π ιπίζειν, κατὰ μίμησιν ἡ λέξις πεποίηται ἐπὶ τῶν ὀρνέων φωνῆς. λέγεται δὲ τὸ ποτίζειν, ἢ πιπίσκειν.

Π ιμπλεῖαι, αἱ μοῦσαι ἐν τῷ μακεδονικῷ ὀλυμπίῳ, ἀπὸ κρήνης πιμπλείας. ¶ Πιμπλῶν, πληρῶν.

Π ίπον. ἄκρον. ¶ Πιπράσκει, πωλεῖ. ¶ Πίπτωσι, φαίνονται. ¶ Πιπώ, ὄρνεον πολεμικὸν ὥς τινες ἐρωδιός. ¶ Πίγαρ ἐπαλλάξαντες ὅταν σχοινίον ἀποτείνωσιν ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας. ¶ Ποιπνύοντα, χλεύοντα. ¶ Πείρινθα, βῆμα, καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης πλέγμα τὸ πλινθίον. ¶ Πιείρας, ἐλέφας. ¶ Πίσα, πόλις ὅπου τὰ ὀλύμπια ἐπιτελεῖται. ¶ Πίσαι, ποτίσαι. ¶ Πισάκιον, πολυστόμιον. ¶ Πισάκνα, πιθάκνη. ¶ Πείσεα, κάθυγρος καὶ ποώδης γῆ. ¶ Πείσεα ποιήεντα, δύγρους τόπους. ¶ Πείσῃ, πείσματι. ¶ Πίσυα, πίτυρα ἀχυροί. ¶ Πισῖσαι, πιτυρίνοι ἄρτοι. ¶ Πίσυρα, ἄσγια. ¶ Πείσματα, τὰ ἀγκύραια σχοινία. ¶ Πιθὸς, πιστὴ ποτήρια λινός. ¶ Πισόμενον, γενησόμενον. παθησόμενον. ¶ Πίσος, πίθος λάκωνες.

Π ισσᾶται. οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπραν. ¶ Πισσοκωνίας, ἡρόδοτος πισσοκωνίαν εἶπεν, διὰ τὸ τὰ πρόβατα πίσσῃ χρίεσθαι: ¶ Πισσοκωνήτῳ πολὺ πίσσῃ χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται, κωνίσαι δὲ ἐπὶ τὸ πολιενεγκεῖν. ¶ Πιστὰ, βέβαια. ¶ Πίστιν, πιστήν ρα πόλις οὕτως εἶπεν. ¶ Πιστὴν, γνώμην βεβαίαν.

Π ιστὴρ, λινός. ¶ Πίστις, ἀπόδειξις. ¶ Πιστεῖον, ποτιστεῖον, πίσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, καὶ πίστρα, ἡ ποτίστρα.

Π ιστὸς, εὐπειθής. ¶ Πιστούμενος, πιστά τε ποιῶν, βεβαιούμενος τὸ λεχθέν. ¶ Πισύγγιον, σκυτίον.

Π ισύγγων, σκυτέων. ¶ Πίσυνοι, πεποιθότες, πεπιστευκότες. ¶ Πίσυνος. πεποιθὼς πιστεύων θαῤῥῶν

Π ίσυρας, τέσσαρας. ¶ Πιστώσαντες, πίστεις ἀλλήλοις ἔδοσαν. ¶ Πιτανάτης, στρατὸς ὁ τῶν ἑλλήνων ἦν ἀπὸ μέρους, ἢ διὰ τὸν μενέλαον ὃς ἦν πιτανάτης, οὗ χάριν ἐστράτευσεν. ἔστι δὲ ἡ πιτάνη, φυλή.

Π ιτανάτης, ὁ πιτανάτης λόχος, αὐτοσχεδιάζεται οὐκ ὢν τοῖς ἀληθείαις, πιτανάτῃ δὲ ἀγῶνι γυμνικῷ ἐν πιτάνῃ ἀγομένῳ. ¶ Πιτίμια, τὰς ἀξίας τιμωρίας πιτίμια φασίν. ¶ Πιτνὰς ἐκτείνων τίμια φασί. ¶ Πιτνεῖ, πίπτει ἐκτείνει. ¶ Πίττα, πίσσα.

Π ιτυδάνη, ἀσκὸς μικρός. ¶ Πιτύα, πόλις θράκης.

Π ιτυλίαις. ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων.

Π ιτύλοις, ψόφοις ὑδάτων. ¶ Πιτύλοις, ταῖς καταφοραῖς τῶν ὑδάτων τειχέων καὶ τοῖς ψόφοις τῶν ὑδάτων. ¶ Πίτυλος, ὀρνιθαίειον πάγιον. ἢ συστροφὴ ἐπὶ χειρὸς ὅταν πικρῶς ἐπιφέρηται.

Π ιτύλοις, οἱ ἀλεῖπται τὰς ἐν πολυόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν οἱ δὲ ναυτικοὶ, τὸ προσκέλευμα ἐλάσαι.

Π ιτύνη, κνῆκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. ¶ Πίτυρα, τὰ τῶν σίτων, ἢ κριθῶν φλοία. ¶ Πίτυς, δένδρον, ἔμφορες πεύκη. ¶ Πιφαλλὶς, πίφιγξ. ¶ Πιφαύσκετο, φαίνε λέγων. ¶ Πιφαύσκεται. φανεροῦται. διασαφεῖ φανεροποιεῖ. ¶ Πιφαυσκόμενος, σημαίνων λέγων. ¶ Πιφαύσκω, παραδείκνυμι, ἀναφαίνω, εἰς φῶς ἄγω σημαίνω. ¶ Πιφαύσκων, ἐμφανίζων παραδεικνύων σημαίνων λέγων καὶ τὰ ὅμοια.

Π ίφιγξ, κορυδαλός. ¶ Πιφραύσκων, πιφαύσκων. λέγων ἐμφανίζων. ¶ Πίχειρον, ἀνταπόδοσις.

Π ίχυος, βραχεῖον μέτρον. ¶ Πίονα, λιπαράν.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Π λαγὰν, πληγήν. ¶ Πλάγγας, τὰς συμπληγάδας πέτρας. ¶ Πλαγγόνιον, μύρον τι παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Πλαγγὼν, κήρινόν τι κοροκόσμιον, σφαῖρα. καλαθὶς καὶ πλαγγόνες κεκρύφαλοι.

Π λαπάσαι, παραλογίσασθαι, πλανῆσαι.

Π λάγιοι. δόλιοι. ¶ Πλαγίως, δολίως, μὴ φανερῶς, ἀσυμφανῶς, αἰνιγματωδῶς. ¶ Πλεγκτά, καμπτά, πλαγκτά. ¶ Πλαγκταὶ, οὕτω πέτρας τινὲς καλοῦνται, τὸ πλάζεσθαι αὐτάς, ἃς ἔνιοι συμπληγάδας καλοῦσιν. ¶ Πλαγκτὲ, παράφρων καὶ πεπληγμένε τὴν διάνοιαν. ¶ Πλαγκὸν, ἀνόητον τὰς φρένας βεβλαμμένον πλανώμενον.

Π λαγχθέντες, πληγέντες πλανηθέντες.

Π λάχθη, ἐστράφη, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πλαδαρὸν, νοτερὸν, ὑπόμβρον, χαῦνον, ἀσθενές, ὑγρόν.

Π ηδαλιουχούμενοι, κυβερνώμενοι παρὰ τῶν πηδαλίων ὅ ἐστιν ἀυχῶν. ¶Πήδασος, πόλις καὶ ἔθνος βαρβαρικόν, καὶ κύριον ὄνομα, καὶ ἵππου. ¶Πῆ δή. ἆρα, πῶς ποῦ δή. ¶Πηδὸν, πηδάλιον. ¶Πηδὸς, τὸ πλατὺ τῆς κώπης ἀπὸ τοῦ παίειν. οἱ δὲ πηδὸν εἶναι ξύλον εὐθετον πρὸς τὴν τῆς κώπης κατασκευὴν, γράφουσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ, μέγα δ' ἔβραχε πηδόν τε, καὶ ὁ ἀγρία ἄμπελος. ¶Πηδύειν, ναίειν, βλύζειν, βρύειν.

Π ηδύειν. πιάζειν. ὀμβροῦν, ἱδροῦν. ¶Πηδυλὶς, πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει. ¶Πηδῷ ὑπὸ πλάτει τῆς κώπης τοῦ πλοίου. ¶Πίθων, πίθηκος. ¶Πῆι, πόκα. ¶Πηκτὰ, δάκρυα, παρὰ τὸ πεπηγέναι ὡς ἐκ πηγῆς ῥέοντα. ¶Πηκταὶ, θύραι καὶ εὔπηκτοι, εὔθυροι.

Π ηκτίδες καὶ σύριγγες, ὄργανα μουσικά. ¶Πηκτὶδος, πανδουρίου. ¶Πηκτὶς, πανδούριον, ψαλτήριον, σύριγξ. ὄργανον. ¶Πηκτὸν, ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένον. ¶Πηκτὸν ἄροτρον, τὸ ἀπὸ δύο ἀρότρων εἰσὶ γὰρ μονόβολα. ¶Πηκτὸς, θάνατος. ὁ τοῦ βαλαμινίου αἴαντος τοῦ μαινόμενος, ὃς ὑπὸ ξίφει ἐπιπεσὼν ἀπέθανεν. ¶Πηλάγονες, γέροντες. παλαιοὶ γηγενεῖς. ¶Πῆλαι, κραδᾶναι. σεῖσαι. ¶Πηλαμὶς, γένος ἰχθύος ἐν πόντῳ. ¶Πῆλαι, ἔπαλεν.

Π ηλέως μάχαιρα, παροιμία ἣν ἐκ πλήρους ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω. μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ ὁ πηλεὺς τῇ μαχαίρᾳ. ἐδόκει γὰρ σωφροσύνης γέρας εἰληφέναι.

Π ηλιάδης, τοῦ πηλέως παῖδα. ¶Πηληκίσματα, φενακίσματα. ¶Πήληξ, περικεφαλαία ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὅ ἐστιν κινεῖσθαι, ἢ δῆμος. ¶Πηλιάδα, τὸ δόρυ. ¶Πηλιὰς, ἰδίως τὸ τοῦ ἀχιλλέως δόρυ, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν. ¶Πηλιδνὸν, πελιδνόν.

Π ηλίκον, οἷον ὁποῖον ἢ κατὰ τὴν διάφορον.

Π ηλίκοις, διαφόροις, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Πηλίναις, χοικαῖς. ¶Πήλινος, ἐκ πηλοῦ χοικός.

Π ήλιον ὄρος ἐν θεσσαλίᾳ καὶ πήλιον.

Π ηλὸς, οἶνος, ἴωνες. ἔνθεν καὶ κάπηλος ὁ τὸν οἶνον πωλῶν. ¶Πηλὸς αἰγυπτίος, διὰ τὴν λιβύην ἔστι τόπος καὶ τὸν ὁρίζοντα ὠκεανόν. ¶Πήλυξ, ῥαγάς.

Π ῆμα, βλάβη ἀναπημονή. ¶Πημαίνει, βλάπτει, κακοῖ. ¶Πημαινούσης. κακούσης, καὶ τὰ ὅμοια.

Π ήμασι κακοῖς, πήμασι βλάβαις.

Π ομέματον, ποῦ προθυμεῖσθε. ¶Πῆμος, πηνίκα.

Π ῆν, πῆκαι, πῆμ, ἰδὲ τὸ κατὰ πᾶσαι καὶ κατὰ πᾶσαν.

Π ήνα, ἀπήνη. ¶Πηνειὸς, ποταμὸς ἐν θεσσαλίᾳ.

Π ηνελόπη, ὄνομα κύριον.

Π ηνέλοψ, ὄρνις ποιός. ¶Πηνικίζειν, ἀπατᾶν.

Π ηνικισμάτων, φενακισμάτων.

Π ήνιον, τὸ ἀνάπτειν. λέγεται ἡ ἐργασία. ¶Πήνια, ἐντίθεταί τινα τοῖς πλακοῦσι λεγόμενα πηνία. ἔστι δὲ λευκὰ καὶ προσόμοια τοῖς πηνίοις ὄντως. ¶Πηνίκα, ποτὲ, ἢ τότε. ¶Πηνίκα δὲ, ὅτε δὲ, ἢ ποτὲ δέ.

Π ηνίκη, θρὶξ. ἐμπλοκή. ¶Πηνίον, πανούκλιον, ἢ ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰλεῖται ἡ κρόκη. ¶Πηνειὸς, ποταμός. ¶Πῆνος, ὕφασμα. ¶Πηνιόμενον, πηνιζόμενον. τειβόμενον. ¶Πῆξαι, κατασκευάσαι, στῆσαι.

Π ήξας, στήσας, βαλών. κατασκευάσας. ¶Πῆξε θυμὸν, ἐπλήξε τὴν ψυχήν. ¶Πηοὶ, συγγενεῖς, οἱ κατ'

ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι ἀγαθοί. ἀναγκαῖοι ἀνδρεῖοι.

Π ήραξον, ἀφόδευσον. ¶Πηρεφονεία, περσεφονεία, λάκωνες. ¶Πηρεία, ἀπὸ πένθοι, τὸν χώραν τοῦ ἀγροῦ

Π ηρεία πόλις ἐν θεσσαλίᾳ. ¶Πήρειξ, περδιξ κριτόν.

Π ηρὶς, ὀχὴ, κήλη, αἰδοῖον, καὶ ἱδρείου ταμεία.

Π ηροῖς, βλάπτοις. ¶Πηρὸν, ἐστερημένον τῆς φωνῆς ἐνεὸν δὲ, πεπηρωμένον καὶ βεβλαμμένον αὐτοῦ τὸν διάνοιαν τὸν ἐνεὸν καὶ ἄφωνον, προσβεβιασμένως ἢ τὸν τυφλόν. ¶Πηρὸν, τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα.

Π ήρωσις, βλάβη λύπη τύφλωσις.

Π ήσασθαι, μέμψασθαι. ¶Πήτεα, πίτυρα.

Π ητεῖται, πιτύρεοι ἄρτοι λάκωνες. ¶Πηχέων, πηχῶν. ¶Πῆχυς, νεῦρον, ἢ τὸ τοῦ τόξου μέσον. ἔνιοι τὰ ἄκρα, κιθάρας δὲ πῆχυς ὁ ἀγκὼν, ἢ ὁ εἷς καὶ ἥμισυ ποῦς. ¶Πηῶν, φίλων, συγγενῶν.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ιαζόμενος, θλιβόμενος. ¶Πιαίνει, στεύει,

π λιπαίνει. ¶Πιανάτω, λιπανάτω.

¶Πιαινέτω, λιπαινέτω. ¶Πιαλέον, λιπαρόν. ¶Πιανεῖ συντῷ, ὑπὸ θρυλητικῷ ὕμνῳ.

Π ιαλὸν, παράλευκον. ¶Πῖαρ, τὸ κράτιστον, καὶ στέαρ, ὁ τὸ πέρας καὶ λιπαρόν. ¶*Πιάρις, τὸ ἄσημον ἀργύριον. ¶*Πίγγαλος, σκυρὸς ὁ καλούμενος χαλκίς. ¶Πιγγανεύσιον, ἀμερίας γλαυκόν.

Π ίδακες, σπῆνες. ¶Πιδακοέσσης, καθύγρου.

Π ίδαξ, λιβὰς, κρήνη ἀναβολὴ ὑδάτων, πηγὴ, ἄκρον ὕδατος. ¶Πίδαξι, πηγαῖς. ¶Πιδακόεσσης, καθύγρου.

Π ιδακώδης, ἡ ἡμεῖς πίδακα λέγομεν τὸ ἀναβάλλον ὑγρόν. ¶Πίλαται. προσπελάζει. ¶Πιδῶ δῆμος ἐν ἰθάκῃ. ¶Πιέειν, πιεῖν. ¶Πιέζειν, κατέχειν. θλίβειν. σφίγγειν. μαλάσσειν, βρέχειν. ¶Πίειρα λιπαρὰ, εὐδαίμονα πλούσια, καὶ πίειρα. ¶Πιερία, ὄρος, ἡ λιπαρά. ¶Πιερίδες, αἱ μοῦσαι ἐν μακεδονίᾳ. ¶Πιερίη ἡ ἀκρώρεια τοῦ ἐν μακεδονίᾳ ὄρους.

Π ιέσαι, πιάσαι. ¶Πιεσθεὶς, δαμασθείς. ¶Πιῆλαι, ὠφελῆσαι, αὐξῆσαι. ¶Πιθάκναι. καὶ πιθάκνια, οἱ μικροὶ πίθοι καὶ σπήλαια. ¶Πιθανὰς, εὐπίστοις. ¶Πιθανολογία διάλεξις ἀληθής.

Π ιθανὸν, ἀληθινὸν πιστὸν εὐπιθής. ¶Πιθήνης, πόλις

Π ιθήσας, πιστεύσας. ¶Πεισθείς, πισωθείς.

Π ειθάρχει, πείθεται. ¶Πειθοῖ, πισμονὴ, πίστις.

Π ιθοίγια, ἑορτὴ ἀθήνησι. ¶Πιθραύσκεται, φανεροῦται. ¶Πίθων, πείσας. ¶Πικράσι, πικροῖς.

Π ίκειν, ξαίνειν. ¶Πίκεται, κτενίζεται.

Π ικὸν, πικρὸν χαλδαῖοι. ¶Πικρὸν, χαλεπὸν ἀργαλέον. ¶Πικρῶς, κατακόρως ἀκράτως.

Π ίλημα, ζώνη μίξα. ¶Πιλιπαγμὸς, πιάτις φωνῆς

Π ίλνα, προσήγγιζε. ¶Πίλναι, προσεγγίσαι.

Π ίλναται, προσπελάζει. ¶Πιλνάμενον, ἐμπελαζόμενον πηγνύμενον. ¶Πίλνασθαι, ἐγγίζειν, πλησιάζειν. προσάγειν. ¶Πίλναρ, προσπέλαζε, προσήγγιζε. καὶ τὰ ὅμοια.

Π ιλνὸν, φαιὸν, κύπριοι. ¶Πιλοῖς. πιλωτοῖς. ¶Πιλὸς, κοχλιός.

Πεσσοῖς, πεττείαις βολίοις, κύβοις. ¶ Πέσσον, ὄρος. χωρίον κύπριοι. πεδίον αἰολεῖς. τινὲς ὁμαλίς.

Πεσσός, οὕτως ἐκάλουν τὰς ψήφους αἷς ἔπαιζον. καὶ τὸ ὑπὸ τὴν κόρην μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ. ¶ Πεσσοῖσι, τοῖς κύβοις παρὰ τὸ πίπτειν ἀνωμάλως. ¶ Πέσσω, ὁ πτώσσω χέρσον. ¶ Πεσσυμπτεῖν, σκυτίον. ¶ Πεσσύπτιον, σκυτεῖα. ¶ Πέσσυρα, πίσυρα τέσσαρα.

Πέσσυρες, τέσσαρες αἰολεῖς. ¶ Πεσσῶν, παχέων.

Πέτα, πτῶσις σάχυδος. ¶ Πετάζει, ἁπλοῖ σκεπάζει.

Πεταστά. μετέωρα ἀμπελουργία, ὡς αἱ ἀναδενδράδες.

Πετάλα, ὀνόματα θήλεια καὶ βοῦς. ¶ Πέταλλα, οὐδετέρως τὰ φύλλα. ¶ Πεταλίζειν. βλαστεῖν, φυλλολογεῖν. ¶ Πεταλισμός, ὁ διὰ φύλλων ὀστρακισμὸς γενόμενος. ¶ Πέταλον, φύλλον, καὶ ἡ ἐπιγλωσσίδος, τὸ καλύπτον τὸ στόμα. ¶ Πεταλώδην, ἀκμαιότατον θυειδέστατον. ¶ Πεταλίδων, ἡ τῶν μετέχουσα ἀπὸ τοῦ μόσχων, πέταλοι γὰρ οὗτοι λέγονται.

Πεταλοῦνται, ἐξαπλοῦνται, ῥυφῶσιν. ¶ Πετάχνον, ποτήριον, ἐκπέταλον δὲ αὐτὸ καὶ πέταχνον.

Πετάσας, ἁπλώσας ταννύσας. ¶ Πεπᾶσθαι, πεμβραὶ κεκτῆσθαι. ¶ Πετάσειεν, ἁπλώσειεν, κουφίσειεν, ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ πετάζω. ¶ Πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα. πέταυρα, τίνα. ¶ Πέταυρον, εἶδος παγίδος. ¶ Πετελκίς, καμπύλον.

Πετηνῶν, πετεινῶν. ¶ Πετέσθην, ἐπέρυτο δυικῶς.

Πέτευρον, σανίς, ἐφ' ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται. καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς ῥύγχῳ. καὶ ὄργανον ποιόν, καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ, ἔστι δὲ λεπτὸν ὅπερ ἐν μετεώρῳ κείμενον ὁ πέτευρον λέγεται ἢ καὶ πέντευρον.

Πετεών, πόλις. ¶ Πέτηλας, τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας. ¶ Πετηλίς, ἀκρίς. ¶ Πετηνίς, κόσσις. ¶ Πέτραι ἠλίβατοι, ὑψηλοὶ κρημνοί, ἀκρώρειαι. ¶ Πετρέμβατοι, ὑψηλοὶ κρημνοί.

Πετρίλαι, οἱ μὲν τοὺς ἀποπνευματισμούς, οἱ δέ, εἶδος ἰχθύων. ¶ Πετρεφράμη, θρασεῖα, θερμή.

Πετροπολένια, πόλις. ¶ Πέτρον, λίθον. ¶ Πεττεία, παίζει. ¶ Πεττεία ὁ διὰ κύβων παιδιά. ¶ Πετεύαις, κύβοις τάβλαις παιδιαῖς. ¶ Πεττεύει, διαπαίζει, μεταστρέφει, κυβεύει. ¶ Πέτρος, ἐπιλύων ἐπιγινώσκων, οὕτως καὶ σίμων καὶ κηφᾶς καὶ συμεὼν ἐλέγετο. ¶ Πεττοί, βόλια ἐν οἷς ταυλίζουσι.

Πεττεύουσι, κυβεύουσιν. ¶ Πέττουσιν, ἕψουσιν.

Πευθρία, ἀργοθήκη. ¶ Πεύθεται, πυνθάνεται, ἀκούει.

Πεύθετο, ἤκουσε, ἐπυνθάνετο. ¶ Πεύθη, πύστις ἐρώτησις. ¶ Πευθῆνες, πιστοὶ περίεργοι. ¶ Πευθής, ἐψηθείς. ¶ Πευκίδας, λαμπάδας. ¶ Πευκαλεῖται, ξηραίνεται, ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται, ἀειστίας.

Πευκάλεον, ξηρὸν ἀγγεῖον. ¶ Πευκαλίμαις, συνεταῖς ὀξείαις, πικραῖς ἢ ἀγαθαῖς. ¶ Πευκαλίμη, θερμὴ θρασεῖα καὶ φλεγμαίνουσα. ¶ Πευκαλίμησι, πυκναῖς, συνεταῖς, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πευκάνα, πυκονία ἰσοῦ παράπλεγμα. ζωχία. ¶ Πευκεδανόν. ἔχε πευκὲς πικρόν. ¶ Πευκέτιοι, οἱ ὑπὸ τὸ βρεντέσιον οἰκοῦντες. ¶ Πευκινόδακρυ, πίσσαν. ¶ Πεύκλα, ἁμαξοχαί. ¶ Πεῦσις, ἐρώτησις, ἀπόκρισις.

Πεύσομαι, ἐρωτήσω, ἀκούσω, ἐρευνήσω, μάθω.

Π[illegible] ὑπήκοος. ¶ Πέφανται, πεφανέρωται, ὁ πεφονευμένοι εἰσίν. ¶ Πεφάνθη, φονεύεσθαι καὶ ἀναιρεῖσθαι, ὅθεν καὶ φάσγανον. ¶ Πεφασμένον, φανερόν, ἀνῃρημένον, ἢ πεφανερωμένον. ¶ Πεφάσθαι, ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσαι. ¶ Πέφαται, εἴρηται τέθνηκεν ἀνῄρηται, πεφόνευται. ¶ Πεφαύλαγεν, ἤμβλυκεν. ¶ Πεφαυλισμένον, ἀποδεδοκιμασμένον.

Πεφενάκεν, ἠπάτησεν. ¶ Πεφενακισμένος, ἐξηπατημένος. ¶ Πέφη, ἐφάνη, ἢ πεφύκασι. ¶ Πεφήμωσο, παῦσον. φιμώθητι. ¶ Πεφήνακεν, ὁ πάτησεν. ¶ Πέφηνεν, ἐφανερώθη, ἐφάνη, ὑπῆρχεν.

Πεφηνώς, ἔρημος φανερός. ¶ Πεφήσεται, τολμήσεις ὑπομενεῖς, τεθνήξεις. ¶ Πεφήσεται, φανεροποιήσεται. ¶ Πεφείδεσθαι, φείδεσθαι. ¶ Πεφλάζει. βράζει. ¶ Πέφλοιδες. τὸν φλοιὸν ἀποβαλών.

Πεφλοιδέναι, φλυκτενοῦσθαι. ¶ Πέφνειν, κτείνειν.

Πέφνεν, ἀνεῖλεν ἐφόνευσεν. ¶ Πεφοβημένοι, εἰς φυγὴν τετραμμένοι. ¶ Πεφοβῆσθαι, κεκοσμῆσθαι, κομᾶν, ἠδικεῖναι. ¶ Πεφοινιγμένη, ἡματωμένη, πεπυρωμένη. ἀπὸ φόνου, ἢ φοίνικος. ¶ Πεφοινικότες παραγενόμενοι. ¶ Πεφορημένα, ἐνηνεγμένα, πεπληρωμένα κεχορτασμένα. ¶ Πεφορύνθαι, μεμιάνθαι. μεμολύνθαι. ¶ Πέφραδεν, εἶπεν ἐσήμηνεν.

Πέφραδε, διασήμηνον εἰπεῖν. ¶ Πεφρασμένος, παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι προσεκτικὴν ἔχων δύναμιν. ¶ Πεφρίκασι, ἠδίκασι. ¶ Πεφρικέναι ἠδικεῖναι. ¶ Πεφοβεῖσθαι, πεφρικέναι. ¶ Πεφρυγμένον, τὸ εἰς τὴν χεῖρα φρυασσόμενον, ἢ πεφρυγμένα.

Πεφρυγμένος, πεφρυγώς. ¶ Πεφυζότες, μετὰ δέους φεύγοντες. ¶ Πεφύκαμεν, ἐσμὲν ὑπάρχομεν.

Πέφυκεν, ὑπάρχει ἐγένετο. ¶ Πεφυκώς, ὑπάρχων.

Πεφυρμένοις, μεμιγμένοις. ¶ Πεφυρμένοι, μεμιασμένοι. ¶ Πέφυρται, μεμίαται. ¶ Πεφυσιγγωμένοι, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκοροδίοις φυσίγγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντερίων. ¶ Πεφυσιωμένοις, ὠγκωμένοις κενοδοξοῦντας ἐπηρμένοις. ¶ Πεφωρημένα, ἐληλεγμένα, κατειλημμένα. φωράσαι γὰρ τὸ θηράσασθαι.

Πεχαεις, ἔλαφος ἀμερίας. ¶ Πέψαι, ἑψῆσαι, ἢ δὲ ὕδωρ κατασκευάσαι, ἢ πραῦναι. ¶ Πέψις, ἀρτοποιία.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Πῆ, ποῦ. πῶς εἰς τίνα τόπον. ¶ Πήγαδε, τὴν οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένην γῆν, ὕστερον γινομένην ξηρὰν καὶ πεπηγυῖαν. ¶ Πηγάζει, ἀναβλύζει. ¶ Πηγαί, τῶν ὀφθαλμῶν οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί. ¶ Πηγαῖον, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρσένικον ὁμοίως λέγεται. ¶ Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ ἀποκαθαῖρον τὰ πρὸς τὰς οἰκίας τοῦ ἀποπεμπομένου, ὅτε ἐξεκόμιζον. ¶ Πηγεσίμαλλον, τὸ παχεῖς καὶ βαθεῖς ἔχοντι μαλλούς, πηγὸν γὰρ τὸ βαθές. τινὲς δὲ λευκὸν τὸ πηγόν, οἱ δὲ μέλαν. ¶ Πηγόν, οἱ μὲν λευκόν. οἱ δὲ μέλαν καὶ βαθὺ ὁ μέγαν.

Πηγυλίς, ψυχρία παγετώδης. ¶ Πηδαῖος, πόλις καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Πηδάλια, τῶν ἀκρίδων οἱ ὀπίσθιοι πόδες. ¶ Πηδαλίοις, οἴαξιν.

Περισχελὲς, δυσχερές. ¶ Περίσχεο, φροντίδα ποίησαι καὶ ἐπιμέλειαν, ἀντὶ τοῦ λαβοῦ καὶ ὑπερμάχησαι.

Περισχέσθαι, ἀγαπῆσαι. ¶ Περίσχεν, ἠγάπησεν. ἐφείσατο. ¶ Περισχιδὴς, εἶδος ὑποδήματος εὐτελές. ¶ Περισχόμεθα, περισσῶς ἐρχόμεθα, ἀντιλαμβανόμεθα. ¶ Περισχὼν, περιτείνας ἢ ἐπισχών.

Περιταμνέσθαι, περιαιρεῖσαι τὶ διὰ αὔλακος.

Περιταμνόμενον, περιελαύνοντα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γεωπέδων. ¶ Περί τ' ἀμφὶ, κύκλῳ πέριξ.

Περί τ' εἰμὶ, ὑπερέχω ὑπερφρονῶ. ¶ Περιτελλομένων, πληρουμένων περιερχομένων. ¶ Περιτέρμα λαβούσας περιελάσας τὴν καμπτῆρα. ¶ Περιτετάσθαι, ἢ πλῶσθαι ὑπὲρ τὰ ἴχνη. ¶ Περιτεύξεται, συντύχῃ ἢ περιπέσηται. ¶ Περιτευξοίμεθα, περιτύχοιμεν. ¶ Περιτευξόμενος, περιτυχεῖν μέλλων. ¶ Περιτιλώντων, συλώντων. ¶ Περὶ τὴν λέξιν, ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. ¶ Περιπέτια τῶν πειρατῶν, περιῶτες μὲν οἱ φύλακες, περίπτεια δὲ μακεδονικὴ ἑορτή. ¶ Περιτίθεται, περιβάλλεται.

Περιτομὶς, μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Περιτόνεον, μέρος τι τῆς νεὼς καὶ τὸ δένδρον. ¶ Περιτρέπεται, ἰλιγγιᾷ.

Περιτρέφετο, περιεπήγετο. ὅθεν καὶ τροφαλὶς τὸ πεπηγμένον. ¶ Περιτριβομένων, περιξεσομένων.

Περίτριμμα, τετριμμένων.

Περιτροπέων, περιτρεπόμενος μέλλων τελειοῦσθαι ἢ περιερχόμενος. ¶ Περιτρόπου. ἴλιγγος.

Περιτρόπιος, ἐπάνω τῆς τρόπιδος τῆς ἀργοῦς.

Περιτροπέοντες, περιχωροῦντες. ¶ Περίτροχον, στρογγύλον. ¶ Περιττοί. περισσοί. περίοχοι.

Περιφαλλία, πομπὴ διονύσῳ τελουμένη τῶν φαλλῶν.

Περιφάνεια, λαμπρότης δόξα. ¶ Περιφανέστερον, ἐμφανέστερον. ¶ Περιφέρεια, διαστροφὴ κύκλος.

Περιφερὲς, στρογγύλον. ¶ Περιφέρεται, πλανᾶται.

Περιφερόμενα, λαλούμενα. ¶ Περίφημος, ὀνομαστός. ¶ Περιφήτης, ὁ κορυνήτης.

Περιφθείρεται, ὁ τὰς φθεῖρας συλλέγει, ἢ μειοῦται ἐλαττοῦται. ¶ Περιφοιτῶντα, περιερχόμενον περιγινόμενον. ¶ Περιφορὰ, ἡ κατὰ κύκλον κίνησις.

Περιφοραὶ, ὁμοίως. ¶ Περιφορᾶς, περισπασμοῦ πλάνης. ¶ Περιφραδέως, περιπεφρασμένως ἐμπείρως. ¶ Περιφραστικῶς, δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν ὄνομα. ¶ Περιφρονεῖς, περισσοφρονεῖς ὑπερφρονεῖς. ¶ Περίφρων, σωφρονέστερος, ἢ περισσῶς φρονῶν συνετώτερος.

Περιφρῦναι, περιλαβεῖν, περιπλακεῖν.

Περιχαρὴς, χαιρόμενος. γελωτοποιός.

Περιχάσκειν, ἀνοῖξαι τὸ στόμα. ¶ Περιχεύας χρυσὸν περιπάξας χρυσίον. ¶ Περιχειλοῦντες, ἀντὶ ἄδην κορεσθέντες. ¶ Περιχλανίζεται, περικαλύπτεται καλλωπίζεται. ἢ περιστρατεύεται.

Περιχόρου, περιχορεῖαι. ¶ Περιχορεύειν, ἐνάπλεως συντόνως ὀρχεῖσθαι. ¶ Περὶ χροΐ. περὶ τὸ σῶμα. ¶ Περὶ χροῒ ἕσσατο, περιβάλλετο.

Περιχωρεῖ, συμμίσγεται. ¶ Περιχάριστον, μέγιστον. πλεῖστον: ¶ Περίψημα, περικατάμαγμα ἀντίλυτρα ἀντίψυχα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων.

Περιψύκτης, περιπαθής. ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀσπαζόμενος. ¶ Περιώσματα, ἐπίσωτρα, οἱ δὲ τὰς κνημίας αἳ περιπίγνυνται ταῖς ἀμάξαις. ¶ Περιώκαλα, ὑπέρσεμνα ὑπερβαλλόντως καλά. ¶ Περιωπὴ, ἄποψις τόπος ὑψηλὸς ὅθεν ἔστι περισκοπῆσαι, ἀκρώρεια. ¶ Περιωπὸς, προσόψεως. ¶ Περιώσας, ὠθήσας, ζώσας. ¶ Περιῶσιν, ζῶσιν ὑπάρχωσιν.

Περιώσιον, περισσῶς περιττῶς. ¶ Περιωσὸν, μέγα ἢ πολύ. ¶ Περκάζει, μελανίζει ποικίλλει, ἢ πεπαίνεται. ¶ Περκαίνειν, διαποικίλλεσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πέρκαινα τὰ ἴσου περιπλέγματα.

Περκνὸν, μελανὸν, ποικίλον. ¶ Περκνὸς, γλαυκὸς μέλας καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περκώματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα. ¶ Πέρκωσσος καὶ περκώτη πόλις. ¶ Πέρμησσος, ποταμός. ¶ Περνᾶται, πωλεῖται. ¶ Περνάμενα, πωλούμενα.

Περνᾶς, πωλεῖς. ¶ Πέρναξ, θρίδαξ. ¶ Πέρνη, ἔνιοι μετὰ τοῦ τ πτέρνη. ἔστιν γὰρ τι ἀκρωτήριον τῆς αἴτνης οὕτω προσαγορευόμενον. ¶ Περνᾶν, ἐμπωλᾶν.

Πέρνησον, πώλησον. ¶ Περιομνύναι, ἐλέγχεσθαι.

Περόναι, πόρπαι καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ.

Περόνη. ῥαφίς. ¶ Περονήσατο, ἐπορπήσατο. ἐπερονήσατο, διείρξατο. ¶ Περόχια, τὰ ῥάκη.

Περπερᾶ, προσέπει. ¶ Περπερεύεται, κατεπαίρεται.

Πέρπερος, μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος.

Περιπολλοῦ ποιεῖται, τιμᾷ. θεραπεύεται.

Πέρραμος, βασιλεύς. ¶ Περρέθηκαν, περιέθηκαν.

Περρεῖα, πρὸς ἀθήνησι τιμᾶται.

Περρέχειν, ὑπερέχειν. ¶ Περρησιπποσίαν, τὴν ἀναβαίνουσαν ἵππον. ¶ Περρίδαι τῆς ἀττικῆς δῆμος ἐν ἀφίδναις. ¶ Περσὲ, πρός σε.

Περσάντων, ὀλεσάντων, πορθησάντων, ἀνελόντων.

Πέρσαι, τὰ αὐτὰ καὶ τὸ ἔθνος. ¶ Πέρσης. κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. ¶ Περσίδα, πόλιν περσικὴν ὃ ἔστιν ὑπόδημα. ¶ Περσηθία, ἡ ἀφροδίτη.

Περσικά. εἶδος κουρίδων, ὃ εὐτελῆ ὑποδήματα καὶ ὀρθαὶ βακτηρίαι καὶ ὄρχησις περσική. ¶ Περσικὸς ὄρνις, ὁ ἀλεκτρυών. ¶ Πέρσος, ἰχθῦς ποιὸς ἐν ἐρυθρᾷ γινόμενος. ¶ Περσινὸν, ἐφήβον τὸν δὶς ἐφήβεον.

Πέρυσι, ὁ παρεληλυθὼς χρόνος.

Πέρφερες, θεωροί. ¶ Περφίλα, στασίβιος, κύριον ὄνομα. ¶ Περώσιον, μέγα. ¶ Πεσεῖσθαι, πεσεῖσθαι.

Πέσημα. πτῶμα. ¶ Πεσκέων, δερμάτων.

Πέσκυν. πικρὸν, ἢ κώδιον, ἢ δέρμα. ¶ Πέσμα, πίεσμα ἢ μόσχος. ἐστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἤρτηται.

Πεσόνται, πεσοῦσιν. ¶ Πέσσαι, πέσσειν, ἢ πάσχειν καὶ νέμειν καὶ τεχνᾶσθαι τῇ διανοίᾳ. ¶ Πεσσὰ, πεντέγραμμα καὶ κύβων βολὰς, σοφοκλῆς ναυπλίῳ πυρκαεῖ, παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον, διαφέρει δὲ πεττεία κυβείας. ἐν ᾗ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναρρίπτουσιν, ἐν δὲ τῇ πεττείᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινοῦσι. ¶ Πέσσει, πεπαίνει. θεραπεύει. κατέχει. καταπραΰνει. ¶ Πεσσίων, πεσεῖν. ¶ Πέσσεται, ὀπτᾶται. ἀρκάδες ὀπτᾶσθαι. ¶ Πεσσεύων, μετατιθεὶς τὴν γνώμην πρὸς τὸ κρεῖττον. ¶ Πεσσήματα, πλάσματα. ¶ Πεσσήματος. πλάσματος. πλώματος.

τὸ ἐκ διαλειμμάτων ἐπιπτῶσιν ὄνομα. ἢ χρόνος, ἢ κύκλος, ἢ ἡ ἐν λόγοις καὶ ἡ διὰ γῆς περιήγησις. καὶ ἡ τάξις τῶν αἰώνων, καὶ ἡ περὶ χρίσις ἰατρικῆς, καὶ ἡ φυσ. καὶ μέτρον τι τῶν μετάλλων. ¶Περιόδων, χρόνων κύκλων. ¶Περιοδεύω, κυκλώσει. ¶Περιοίκιον, ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος, τινὲς δὲ περίβολον. ¶Περιοίσει, ἀνήσει ἐκ τοῦ νόσου.

Περιοκωχὴ, περικοπή. ¶Περιωπὴ, ἀκρωτήρια, ὕψος, τόπος ὑψηλός. ¶Περίοπτον, ἐπιφανῆ, πολυθέατον, περίβλεπτον. ¶Περιορᾶν, ὑπερορᾶν.

Περιορία. ἑορτὴ ἐν κύπρῳ. ¶Περιοργῶς, ὑπερόργως καὶ παρωρμημένως. ¶Περιορειζόμενοι, περιεχόμενοι, γινωσκόμενοι. ἔξω λιθαίνοντες. ¶Περιορίσαι, περινοῆσαι. ¶Περιορισθῆναι, γνωρισθῆναι ἐξορισθῆναι. ¶Περιορειστόν, περιγραπτόν.

Περιουσία, περισμὸς πλῆθος. ¶Περιουσιασμοῦ, πλήθους. ¶Περιούσιον, πολὺ, περισσὸν, περιεκτικόν. ¶Περιούσιος, πλούσιος πολύς.

Περιοχὴ, περίπτωσις καὶ ὑπόθεσις καὶ φυλακὴ καὶ ἡ περὶ πάντων πολιορκία. ¶Περιοχῆς, τετειχισμένης. ¶Περιόψεται, καταφρονήσει.

Περιπαθῶς, συμπαθητικῶς. λυπηρῶς. διαπονηθείς.

Περιπαλαχθῆναι, περιπλακῆναι. ¶Περὶ πάντων, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους. ¶Περίπατοι, αἱ ἰσορίαι καὶ οἱ λόγοι, ἢ τόποι διακινήσεων. ¶Περιπείρειν, τὰ περὶ τὰς πέλας. ¶Περιπαζία, ταπείνωσις. ¶Περιπείρειν, περικεντήσειν. Περιπέπαλμαι, περιπέπαλκα, περιπέπληγμαι. ¶Περιπετέσας, περιβαλών. ¶Περιπλεγμένα. περιπλεγμένα τοῖς μέλεσιν, οἱ γὰρ ἀλεῖπται, τὸ σῶμα πλέγμα λέγουσιν. ¶Περίπεπλον. τὸ περιπεπημμένον. ¶Περιπετάσθαι, πετάσας περιπλώσας.

Περιπεπλέχθαι, διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως.

Περιπέτεια, ὑπόθεσις, σύμπτωσις σύμβασις.

Περιπετεῖς, περιερχόμενοι, ἐναντίοι, ἢ προσπετεῖς, ἢ περιπεσόντες. ¶Περιπατρίζεσθαι, περικρούεσθαι.

Περίπεφρον. πανταχόθεν, ἐξέχον. ¶Περιπευκές, ἢ περίπευκος, περισσῶς πικρὸν διὰ τὸ χεῖσθαι, πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη. ¶Περιπηγίς. πέρνος μάχλος.

Περιπηγὶς, περιπαγὶς ἐμπαγίς. ¶Περιπλὴξ, περιπλέγδην περιβάλλειν. ¶Περιπλὴξ. περιλαφθός. ¶Περιπλεές, λίαν πλεονάκις.

Περιπλομενάων, περιπολουμένων ἤγουν περιερχομένων. ¶Περίπλοας, περιόδους. ¶Περὶ πόδα, οὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον. μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων. ἢ ἀκριβῶς.

Περίποδος, ἀντὶ τοῦ ἁρμόζοντος ἡ περὶ πόδα. τὸ ἡρμοσμένον ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων. ¶Περιποιεῖται, προξενεῖ, ζωοποιεῖ. ¶Περιποίησις, πλεονασμός, κτῆσις. Περιποιητικός, διοικητής. ¶Περιπολεῖ, περιοδεύει, περιέρχεται. ¶Περιέπει, ἀναστρέφεται. περιπολεύει, κυκλεύει καὶ τὰ ὅμοια.

Περίπολος, φρουρὸς ἔφορος. ¶Περὶ πολλοῦ ποιοῦ. τίμα, θεράπευε. ¶Περιπόνηρος, ἀρτέμων, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν περιφόρητος ἀρτέμων, εἰσὶ δὲ ἀρτέμωνες δύο. ¶Περιπτεύει, ὅταν ἀφῇ αὐτοὺς

ἄλλη ὁδεύῃ. ¶Περιπρωκτιῶσα, συμφερομένη τῇ πυγῇ. ¶Περιπτύσσομαι, καταφιλῶ.

Περίπτερα, οἱ ἀποπαστηθησμοί. ¶Περίπτερον, ὑψηλόν. πανταχόθεν ἐξέχον, ἤγουν ἔχουσαν ἐξοχήν.

Περιπτεύσαντες. περιδραμόντες. ¶Περιπτυχαί, περίβολοι. ¶Περιπτύσσει. καταφιλεῖ. ¶Περιπυστα, λαβόντα. ¶Περιρραίνεσθαι, περιραντίζεσθαι ῥαντίζεσθαι. ¶Περιρρέζειν. τὸ ἱερὰ τοῖς καθαρσίοις θύειν, Περιρεμβαῦσαι, περιφθαρῆναι.

Περιρρίον, περὶ τὸ ἀκρωτήριον. ¶Περὶ ῥέεθρα, περὶ ταῖς παρειαῖς. ¶Περιρρωγής, περικεκλασμένος.

Περιρροβηθείς, οἱ δὲ περιερριμμένος, ἢ ὑπτιασμένος.

Περισαίνοντες κολακεύοντες παρὰ τὸ σαίνειν ὡς τῶν κυνῶν τὴν οὐρὰν κινούντων. ¶Περὶ σέ. περὶ σοῦ, ἐγγύς σου γνησίως διάκειμαι. ¶Περὶ σεῖο, περὶ σοῦ καὶ περὶ σεῖο περὶ σοῦ. ¶Περισείεια, τὰ πλάγια φιλεύτης. ¶Περίσημον, διαβόητον. ¶Περισπᾶν, ἀφέλκειν τοῦ προκειμένου. ¶Περισκαίρουσι, περισκαρίζουσι. ¶Περισκελές, σκληρόν, δυσχερές, ἢ μέχρι τῶν πολῶν. ¶Περισκέπτω, πάντοθεν ὁρώμενῳ. ἢ δὲ μόνῳ κεχωρισμένῳ, ὥστε ἀπ᾽ αὐτοῦ περισκέψασθαι. ¶Περίσκεψις, βάσκανος. ¶Περισκύπτειν, περιθλίβειν. ¶Περισοβεῖν, ἐν κύκλῳ πτοεῖν. ἢ περιτρέχειν ἢ φωνεῖν ἢ διώκειν. ¶Περισσομένη, περισσουμένη. ¶Περίσσονται, περιποιήσονται.

Περισσοεπήσαι, περισσολογήσαι. ¶Περισπάσασθαι, περισπᾶσθαι. ¶Περισπέρχου βοῦς, ὑπερέπειγούσης. ¶Περισπερχὴς, περικόδυνος. ¶Περισκέλια βρακκία φεμινάλια. ¶Περὶ σπονδῶν, περὶ εἰρήνης. ¶Περιστάδον, περιστάντες. ¶Περιστενός. οὕτω δράκων καλεῖται. ¶Περιστελεὶς, κοσμηθείς. ἤτοι ταφείς. ¶Περιστέραλον, περιστιζόμενον. περιρρεόμενον τῷ χόλῳ. ¶Περιστήρια, σπλάγχνα.

Περιστεῖν, τὸ ἀναστατόν. ¶Περίστασις, θλίψις ἀνάγκη μέριμνα. ¶Περιστεγανόν, περισσῶς στεγανόν.

Περιστένειν, ἐκθυμενεῖν. ¶Περιστίλλεται, περικαλύπτεται. ¶Περίστιλον, συγκάλυψον. συνάγαγε. ¶Περιστέλλει, καλύπτει, συστέλλει, κοσμεῖ σκέπει, φυλάττει περιβάλλει. ¶Περιστελοῦμεν, τὰ αὐτά. ¶Περιστενεῖται, πάνυ στενοχωρεῖ. ¶Περιστήθιον, ἱερατικὸν ἔνδυμα. ¶Περιστίρια, κοσμάρια ποιά. ¶Περιστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν. ¶Περιστίξαι, περικυκλῶσαι, περιελθεῖν. περιελάσαι, ἀπὸ τοῦ στίχειν. ¶Περιστιθῆν, ἐπάνω τὸν νεκρὸν ἐκπέμψαντες ὑποσκέψωσι καὶ τὸ καθάρσιον ποιήσωσιν. ¶Περιστλεγγίσαι, περιξύσαι, στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα. ¶Περιστοιχίσαντες, περιλαβόντες. ¶Περιστολὴ περιβολὴ ἔνδυμα. ¶Περιστόμιον, ὁ δὴ ἐπιγλωττίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ.

Περιστῶον, περιστύλων. ¶Περίστροφος, ὁ τοῦ ὑποσφραγίδος τόπος. ¶Περίστυον, περίστυλον. ¶Περιστυφει. σύφει. ¶Περίσφακτα, τὰ ἐπιθρήνητα, καὶ ἐπονείδιστα καὶ μὴ χειρὰς ἐπιφωνήσεως ἄξια. ¶Περισφάττως, περιωδύνως, περιβοήτως. ¶Περισχαλόν, τὸν ὑποκρινόμενον τὸν προσίας ὡς πτωχὸν καὶ φασίμορφον, ψίαθρον ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας.

Περίαλλον, περιφανὲς καλόν. ¶ Περίαλλον, συνθήκην.

Περιαλοῦ, συνῆθον, τοῦτο δὲ παραβάλλεσθαι λέγουσιν. ἢ συνθήκας θέσιν. ¶ Περὶ δουρί, περὶ τῷ δόρατι.

Περίδρομοι, τὰ δικτύου τὸ διειρόμενον σχοινίον διὰ τὸ ἢ κατὰ βρόχοις, καὶ πάντη περιέχεσθαι. τόποι περιφερεῖς στρογγύλοι. ¶ Περιδρόμοις, τείχοις. περὶ τοὺς βεβλημένους τοῖς χοις κύκλῳ. ¶ Περιδρύφη, περιξέει. ¶ Περιδύεται, περιβάλλεται, κρύπτεται. εἰσδύεται. ¶ Περιδύσαι: περιδύσασθαι.

Περίδυσο, ἀπόδυσο περιδύου ὅμοιον. ¶ Περιδώμεθα, συνθώμεθα. ¶ Περίεβαλλον, ἐκύκλωσαν.

Περιδώσομαι, συνθηκοποιήσομαι. ¶ Περιέγραψε, περιεγένετο. ¶ Περιέδυνε, περιεκύκλωσεν.

Περιεδρύφθη, περιεξέσθη. ¶ Περιεζόμενον, περιεχόμενον. ¶ Περιέθει, περιέτρεχεν. ¶ Περιειλημμένως, περιεκτικῶς. ¶ Περιειλήπτο, περιεγέγραπτο, ἢ ἐκεκράτητο, διὰ τὸ περιλαμβάνεσθαι.

Περιεῖναι, περιττεύειν. ¶ Περιεῖναι, ἐπιμέλλειν.

Περιειργασμαι, ποιηθὲν ἐποίησα. ¶ Περιεκώκυτο, περιεχεῖτο. ¶ Περιεκτικόν, τὸ περιέχον, ἤτοι γενικόν, ἢ περιληπτικὸν ἐκ τοῦ περιβάλλειν, ἢ ὑπερέχειν.

Περιεκτικώτατον, ὁμοίως. ¶ Περιεκτικώτερον, γενικώτερον. ¶ Περιέλαι, κόψον ἔπαρον ἀφελοῦ.

Περιελόμενος ἢ πέρας. ¶ Περιελιχμήσαντο, τῇ γλώττῃ ὡς σπογγῷ περιεκάθηραν. ¶ Περὶ ἐμέ, πρὸς με.

Περιέπει, περιέρχεται. περιεργάζεται. φυλάττει. θεραπεύει. ¶ Περιέπειραν, ἔπηξαν. ¶ Περιεπλισμένη, περιεξεσμένη, περιεκεκαθαρμένη. ¶ Περιέπων, ἐνεργῶν. ¶ Περιεργασία πρᾶξις περισσά.

Περίεργον, περιττὸν ἢ στρεβλόν. ¶ Περιεργεία, καθαρσία. ¶ Περιερέττων, κωπηλατῶν. ¶ Περιέσομαι, περιγενήσομαι κρατήσω νικήσω, κατισχύσω, ἢ μέλλω περιγενέσθαι. ¶ Περιεσπάσθη. ἐσπάσθη, περισπᾶται. ¶ Περιεστήξει, περιστηθήσεται περιφάξει ἢ περικυκλώσει. ¶ Περιεστοιχισμένοι, οἱ περιέχοντες καὶ περιεχόμενοι. ¶ Περιετέμοντο, περιήλασαν. ¶ Περιετίθουν, ἐκρέμων. ¶ Περιέτυχον, συνέτυχον. ¶ Περιευτίζεσθαι, ἀπολεῦναι αὐτόν.

Περιέφαξαν, ἐσκέπασαν, ἐφύλαξαν.

Περιεχομαίσου, ἀντιποιοῦ μαίσου. ¶ Περίζωμα, περιβόλαιον. ¶ Περιέχοντες, περιλαβόντες καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περίζυξ, ὁμόζυγος, σύζυγος.

Περιηγές, κυκλοτερὲς περιφερές. ¶ Περιηγεῖ, ἔξω γράφει. ¶ Περιήγητος. ὁ περιπόρφυρος χιτών.

Περιημένα, περιφερόμενα. ¶ Περιήκεσαν, περιέχοντο. ¶ Περιήθελεν ἠγάπα περιήθελον ἠγάπων.

Περιηθέλησεν, ἀπηπίστησεν. ¶ Περιήκασι, περιώρυξε περιέγραψε. ¶ Περιήκοντα, περιέγραψαν ὤρυξαν. ¶ Περίληψις, περίβολος. ¶ Περιημεκτεῖ ἀγανακτεῖ ἀνιᾶται. δυσκολαίνει. ¶ Περιῆν, ὑπῆρχεν ἐπλεόναζεν. ¶ Περιηρημένον, κεκομμένον.

Περιήσω, περιδώσω. ¶ Περιηχήθη, περιεψιθυρίσθη.

Περιθεῖναι, μάθοις πειραθείς. ¶ Περιθειῶσαι, περικαθᾶραι κυρίως θείως. ¶ Περιθέσθαι, περιποιήσασθαι, προσλαβέσθαι. κυκλωθῆναι. ¶ Περιθοίδαι, δῆμος φυλῆς διοικίλος. ¶ Περιθραυσθέντα, περισπασθέντα ῥαγέντα. ¶ Περιθρεκτέον, περιδραμητέον. ¶ Περιθυρεῖν. τὸ ἔξω ταῖς θύραις ἵστασθαι.

Περιιδμεναι. περισσῶς εἰδέναι. ¶ Περιιόντας, περιερχομένους. ¶ Περιιππεύοντας, περιτρέχοντας.

Περιίσταται ὥρας. περιέρχεται τὰς ὥρας.

Περιιστάμενος, κυκλεύσας. ¶ Περιίστασο, κύκλευσον σκόπησον, περίφευγε, ἀναστρέφου. περιστοιχίσωσι, περιέλθε. ¶ Περιιών, περιερχόμενος. ¶ Περικάθαρμα. ¶ Περικαθαίρων, ἀναλύων τὸ περιφαρμακευμένον, ἢ τὸ γεγοητευμένον. ¶ Περικαλλές, λίαν καλόν. ¶ Περικαλλέως, περισσῶς καλοῦ.

Περικάμπτεται, περικυρεῖται. ¶ Περὶ καπνῷ, περὶ τὸν καπνόν. ¶ Περικάρδιος, ὑμήν, ὁ ἔξω τῇ καρδίᾳ.

Περικάρπιος, τὸ λέπυρον σκέπασμα.

Περικεφαλαία, ἡ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα περιθετικὸν μέρος τῆς κεφαλῆς, ἢ κάσσις. ¶ Περικέχυται, περιείληφεν. ¶ Περικήδεο, φείδου φροντίζων. ¶ Περίκηλα, περισσῶς ξηρὰ τὰ περικεκαυμένα, περιεσχισμένα. ¶ Περὶ κῆρι, κατὰ ψυχήν. ¶ Περικλυτῷ, σφόδρα ἐνδόξῳ. ¶ Περικλυζόμενος, δαραζόμενος λίαν. ¶ Περίκλυμος, ὁ πλουτῶν. καὶ πόα ἢ κυκλάμινος. ¶ Περικλυτός, ἔνδοξος, περισσῶς καὶ λίαν ὠνομασμένος διὰ τὴν τέχνην.

Περικνημίς, σκεπαστήριον τῆς κνήμης. ¶ Περικοπαί, κλοπαί, λῃστεῖαι. ¶ Περίκουροι, οἱ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἁλισκόμενοι ἐν ταῖς μάχαις. ¶ Περικτιόνων, περίοικοι γείτονες. περιξ οἰκούντων.

Περικτιόνεσσι, περιοίκοις. ¶ Περίκυκλον,* ἵνα ὑπερέφῃ. ¶ Περίκωμα, κοίμημα. ¶ Περικωδωνῆσαι. περιερευνῆσαι. ¶ Περιαγαγεῖν, σπογγίσαι. ἢ περισπουδάσαι λάκωνες. ¶ Περιλαβεῖν, περιβαλεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περιλέγειν. τὰ περιττὰ φράζειν. ¶ Περιλεπτές, περιποίκιλον. ¶ Περιλεσχηνευτός, περιπαιστὸς περιλάλητος. ¶ Περιληπτικόν, ἐφαπτόμενον. ¶ Περιειλῆσαι, περιστρέψαι.

Περιλιχμήσασα, περιλίξασα. ¶ Περιλυγίζεσθαι, περιστρέφεσθαι. ¶ Περιμάχητον, ὑψηλὸν μέγα, ἰσχυρόν. ¶ Περὶ μέν, περισσῶς μέν. ¶ Περὶ μὲν φάσθαι, διαφρόντως λέγειν. ¶ Περίμετρον ὑπέρμετρον μέγα, τινὲς δὲ εὔκυκλον. ¶ Περιμήκεος μακροτάτου. ¶ Περίμηκες, ὑπερμέγεθες.

Περιμήκετος, ὑψηλός. ὑπέρμηκος, ἢ περισσῶς μακράν. καὶ ὑψηλὴν ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκεται.

Περιμήκει ῥάβδῳ, ἁλιευτικῷ καλάμῳ. ¶ Περίνεος, περίνεον τὸ αἰδοῖον. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ περαίνεσθαι.

Περιναίμενα περιπρασκόμενα. ¶ Περινήσσια, περιβόλαια, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται.

Περίνεως, ὁ δεύτερος ἐστὸς καὶ καθάπαξ τὰ δευτεραῖα σκεύη. ¶ Περινῆσον. ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ. ¶ Περινοεῖ, περισσῶς νοεῖ.

Περίνοια, μηχανὴ τέχνη. ¶ Περινομαία, περιφορά.

Περίνεος, τὸ αἰδοῖον. οἱ δέ, τὸν καυλόν, ἢ τὸ τῶν διδύμων δέρμα, ἤγουν ὁ ταῦρος.

Περινοστεῖ, περιέρχεται. ¶ Περινοστήσαντων, περιελθόντες κυκλεύσαντες ἢ διεξιόντες. ¶ Περινοστοῦντι, περιστρεφομένῳ. ¶ Πέριξ, κύκλῳ. ¶ Περίοδος,

Π επορασμένος, φανερός. ¶ Πεπορεῖν, δοῦναι.
Π επορθῆσθαι, ἀπολωλέναι συντετελέσθαι.
Π επορπημένη, τῇ πόρπῃ συνεχομένη. ¶ Πεπωρωμένοι, τετυφλωμένοι. ¶ Πέποσθε, πεπόνθατε.
Π έπυσμαι, ἀκήκοα. ¶ Πεποτήαται, ἵπτανται.
Π επραδίλαι, εἶδος ἰχθύων. ¶ Πεπρημένος, πεφυσημένος. ¶ Πεπραχαμένη, ἐπραξάμην. ¶ Πεπράτορα, θαυμασία. ¶ Πεπρίλος, ἰχθὺς ποιός.
Π επρυμένοι, συνειροί. ¶ Πεπρωμένη, εἱμαρμένη.
Π επρωμένον, μεμοιραμένον. ¶ Πέπρωται, τετύπωται. ὥρισται. τὸ εἱμαρμένον ἐστιν. ¶ Πεπρυτανευκώς, ἐπιμεμηνυκώς καὶ προαπολωκώς.
Π έπτασθαι, ἀνεωχθῆναι. περιέχειν. ¶ Πέπταται, ἥπλωται. ¶ Πέπτει, πραΰνεται τὴν τροφήν.
Π επτέον, φυλακτέον, εὐρυτέον. ¶ Πεπτηκὼς, περιβλεψάμενος. ¶ Πεπτηκὼς, δι' ἀσθένειαν καὶ δειλίαν πεπτωκώς. Πεπυσμένοι, μαθόντες, ἢ εἰδότες.
Π επύθωνται, ἀκούσωσιν ἀττικῶς. ¶ Πεπυκασμένα, ἐσκεπασμένα περικεκαλυμμένα. ¶ Πεπυρακτωμένα, πεπυρωμένα. ¶ Πέπυσμαι, ἀκήκοα, ἔμαθον, ἴδον. ¶ Πεπύσμεθα, ἠκούσαμεν καὶ τὰ ὅμοια.
Π επυσμένος, ἰδὼν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πέπυσο, ἀκήκοας.
Π επασμένον, κεκλασμένον. ¶ Πέπωκα, ἔπιον.
Π έπων, ἔχλωρος ἀσθενής. ¶ Πεπωρωμένοι, ἐσκληρωμένοι. τετυφλωμένοι. ¶ Πέρα, πλέον, ἐπέκεινα, ὑπεράνω. ¶ Περάαν, διεκπερᾶν. ¶ Περαιβοὶ, ἔθνος θετταλικόν. ¶ Περαίνει. ἐπὶ πέρας ἄγει. πληροῖ. κινεῖ. ¶ Περαίνειν, ἐξανύειν, ἀποπληροῦν.
Π έραινον, οἱ πυθαγορικοὶ τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς.
Π ερραίτατον, πορρώτατον. ¶ Περραιτέρω, πλείω ἐμπροσθήμεν τὸ τέλος ἄλλο. ¶ Περαιωθῆναι, τελειωθῆναι. ¶ Πέρα λόγου, ὑπὲρ λόγον.
Π έρας, τὸ τέλος καὶ ἡ λύσις, καὶ τὸ ἐπὶ γῆς πέρας.
Π εράσαι, διαβῆναι, ἀποδόσθαι ἐπὶ πέρατι τῆς γῆς, ἢ εἰς τὸ πέρας διελθεῖν. ¶ Πέρατα, τὰ τέλη.
Π ερασμός, εἰς τὸ πέρας ἐπὶ θαλάσσης διαπέρασις, ἐπαύλησις. ¶ Περατεύει. ὀργίζει. στέλλει. λέγει.
Π ερατουμένην, ἐκπληρουμένην. ¶ Περγάμιον, δόμιον. ¶ Πέργαμος, ἡ ἀκρόπολις ἐπὶ ἰλίου.
Π εργία, θεὸς ἡ ἄρτεμις. ¶ Περγοῦλον, ὀρνιθάειον ἄργει λευκόν. ¶ Πέργης, πρέσβεις οἱ αὐτοί.
Π έρδικος, καπηλεῖον. χωλὸς κάπηλος ὁ πέρδιξ ἦν. ἔνθεν ἔνιοι τὴν παροιμίαν φασὶ διαδοθῆναι.
Π ερειδόμεθα, συνθήκην παράσχωμεν. ¶ Περαιούμενοι, τελεούμενοι. ¶ Περαιοῦσθαι, διαπερᾶν πλοίῳ ἐπιβάντα. ¶ Περιέπισεν, ἐτίμησεν.
Π έρσαι, διαπράσαι. ¶ Παράτεια, ἡ παραγγέλλουσα τὴν ὥραν τοῖς κεκτημένοις. ¶ Πέρθαι, πορθηθῆναι. ¶ Πέρθετο, ἐπορθεῖτο. ¶ Πέρι, περισσὸν περίεστι. ¶ Περιαγκάμπταις, καμπαῖς.
Π εριαγγέλλειν, τὸ συνάγειν ὄχλον ἐπὶ τὰς ἐκφορὰς τῶν τετελευτηκότων. ¶ Περιάγει, περιφέρει, ἢ κάμπτει. ¶ Περιάγνυται, περικλᾶται συντρίβεται. ¶ Περιέρχεται, περιηχεῖ. ¶ Περιάγνυτο, περιεκλᾶτο καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περιαγροῖος, περίλογος περιαγρευτής. ¶ Περιαδῆς, περίῤῥυτοι, περίπνοοι. ¶ Περιαθρεῖν, περισκοπεῖν. ¶ Περιαίνυτο, περιελάμβανεν περιεῖχεν. ¶ Περίαλος, τὸ ἰσχίον. ὅταν εἰλεῖν. ¶ Περιαμησάμενος. θλείσας.

Π εριαμμάτων, περιάπτων. ¶ Περιάοιδος, ἡ ἐγκύκλιος ᾠδή. ¶ Περιάπτων, περιαμμάτων.
Π εριαυθαδίζεται, ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται, ἢ μεγαλοφρονεῖ. ¶ Περιαυτίζεσθαι, τὸ ἐν ἑαυτῷ ἐνδιατρίβειν, ἢ ἀποδιδόναι ἑαυτῷ. ¶ Περιαυτίζεται μεγαλοφρονεῖ. ¶ Περὶ αὐτόν. πρὸς αὐτόν.
Π εριβάλλειν, περιλαμβάνειν. πείθειν, στρέφειν. εἰδέναι.
Π εριβάλλουσιν, ὁμοίως. ¶ Περιβάλλεσθαι, ὑποβάλλεσθαι. ¶ Περίβαρα, ὑποδήματα.
Π εριβαρίδες, ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον.
Π εριβασώ, ἡ ἀφροδίτη. ¶ Περιβεβυσμένος, περιπεφραγμένος. ¶ Περιβῆναι πεπτωκότες, ὑπερασπίσαι ὑπερμαχῆσαι. ¶ Περίβησαν, ὑπερήσπισαν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περιβλέπεται, περισκοπεῖ.
Π ερίβλεπτος, ἔξοχος, περιβόητος. ¶ Περιβόητος ὁ ἐπὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων. ¶ Περιβολή. περίβοιος. περιδέρματος ὑπέρτιμος. ¶ Περίβολοι τείχη πόλεων, ἢ περίδρομοι. ¶ Περιβομβεῖσθαι. περιηχεῖσθαι. ¶ Περὶ γάρ. περιττῶς γάρ.
Π εριγηθής, περιχαρής. ¶ Περίγειος, πρὸς τὴν γῆν.
Π εριγίνεται, περιποιεῖ περιττεύει. ¶ Περιγλαγέας, γεγαλακτωμένας. ¶ Περιγλαγές, περίπλεων γάλακτος. ¶ Περιγράφει, περιγίνεται, χωρεῖ ἢ συλλαμβάνεται, ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι. ¶ Περιγραφήν. περιαίρεσιν τοῦ πράγματος. ¶ Περίγραφον. οἱ δανείζοντες τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι τὸ ἀργύριον περιέγραφον. καὶ οὐχ ὑπερέβαινον ἕως * λύτου. ¶ Περιγυρίδας, περιφερείας. ¶ Περὶ δ' ἄλλων, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους. ¶ Περιδαρδάπτεσθαι, κατεσθίεσθαι.
Π εριδαρδάπτειν κατεσθίειν. ¶ Περιδεδρύφθη. περιεξέσθη. ¶ Περιδεής, περίφοβος. ¶ Περιδείδιθι φοβοῦ. ¶ Περιδινεῖσθαι, περικινεῖσθαι, περιπορεύεσθαι, περιστρέφεσθαι περιέρχεσθαι. ¶ Περιδινηθῆν τὴν περιστρέφον τὸ ὅμοιον. ¶ Περιδινήσειας, περίοδον καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περιδινηταί, περικινηταί καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Περίδεινον, πειρατήν.
Π εριδινός, περιπαθής. ¶ Περιδινοῦσι, περιστρέφουσιν. ¶ Περιδινοῦντα, περιοδεύοντα.
Π ερίδειρον, τὸ κατώτατον ἐπὶ περιγραφῆς τοῦ τραχήλου. ¶ Περιδείσητε. περισσῶς δείσητε, περισσῶς εὐλαβηθῆτε. ¶ Περιδῖσθαι, συντείνεσθαι.
Π ερὶ δ' ἐκλίσιον θέε πάντη. περιετετείχιστο δὲ κλίσιον, κύκλῳ περιεβέβλητο καὶ περιέχει τὸ κλίσιον δηλονότι τὸ ἐν κύκλῳ κρηπίδωμα βαθροειδὲς ἔχειν.
Π εριδέξιον φρόνιμον ὀρθόν. μηδὲν ἀριστερὸν ἔχον, καὶ οἱ μὲν περισσῶς δεξιόν, περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν. οἱ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων.
Π εριηνοὶ, ἡ πνοὴ δὲ τοῦ βορρᾶ. ¶ Περιδέραια. περιτραχήλια. ἢ ἐνώτια. ¶ Περίεστι δ', ἔστι, ὑπερέχετε δὲ ἢ ὑπάρχετε, ἢ κρατεῖτε. ¶ Περιδευκές, περισσῶς πεποικιλμένον. ¶ Περιδεῶν, ἐμφόβων.

Π έλτη, ἀσπὶς, ἴτυν οὐκ ἔχουσα, ἢ ὅπλου σκέπασμα
ἀκόντιον. ¶Πέλτης, θράκιον ὅπλον καὶ εἶδος τα
είχου. ¶Πέλω, εἰμὶ δίδωμι, γίνομαι.
Π έλωρ, μέγα ὑπέρφυές. ¶Πέλωρα, θεῖα. δίμα
τα, τέρατα, σημεῖα μεγάλα. ¶Πελωρεύει, φανε
ρῶς ποιεῖ. ¶Πελώρης, τινὲς εἱμαρμένης.
Π ελώρια, μεγάλα τέρατα. ¶Πελώριος, μέγας δι
νός. ¶Πελώρου, θείου. ¶Πέμμα, εἶδος πλα
κοῦντος καὶ πᾶν πεπτόμενον. ¶Πέμματα, ποικί
λα ἐδέσματα πληθυντικῶς. ¶Πεμπάδος πεντά
δος πεμπαζόμενοι, ἐπιστρεφόμενοι, ἐκπληττόμενοι,
μεριμνῶντες. ¶Πεμπάς, τριακάς. ¶Πεμπά
σασθαι, ἐξαριθμήσασθαι. ¶Πεμπάζεται, κατὰ πέν
τε ἀριθμεῖται, τὸ γὰρ πέντε αἰολεῖς πέμπε λέγουσι· κα
ταχρηστικῶς δὲ καὶ ψιλῶς ἀριθμήσει. ¶Πέμπε,
αἰολεῖς πέντε. ¶Πέμπελον, στωμύλον. λάλον, οἱ
δὲ, λίαν γεραλέον. ¶Πέμποι, ἀναπέμποι.
Π έμψουσιν, ἔπεμψαν, ἀνέπεμψαν κατέπεμψαν.
Π εμπώβολους. πέντε ὀβελίσκους, ἐκ μιᾶς λαβῆς συνε
χομένους τριωνοειδῶς. ¶Πέμφελα, δύσκολα, τρα
χέα βαθέα. ¶Πεμφίδες, πομφόλυγες καὶ πλειόνων
ψυχαί. ¶Πεμφιγώδης πυρετός. φλεκταινώδης
πνευματίας. ¶Πεμφίξ, πνοὴ, ψυχὴ καὶ αἱ τοῦ ἡλίου
ἀκτῖνες. ¶Πέμψις, ἐνεχυρασμός. ¶Πενέειν, πε
νητεύειν. ¶Πενία, ἀχρημοσύνη, ἀπορία.
Π ένεται, πονεῖ ἐνεργεῖ, ἀχρηματεῖ, κάμνει.
Π ενέσται. οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι. οἵτινες εἰργάζοντο τὴν γῆν·
τινὲς δὲ οἱ εἵλωτες. τινὲς δὲ λάτρεις, ἢ ἐργάται πέ
νητες ἢ ὑπήκοοι. ¶Πενεστάζειν, κατεσπισκετεῖν.
Π ένης, ὁ αὐτοδιάκονος. ¶Πένησα, πτωχή.
Π ενθέρον. τὴν προῖκα θήσοι. ¶Πενθερὸς, τοῦ νυμ
φίου ἢ τῆς κόρης πατήρ. ἡ πενθερὰ ἡ μήτηρ, τίθεται
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ. ¶Πένθος, συμφορὰ θρῆ
νος λύπη. ¶Πέννα. πτέρνα. ¶Πενὸν, μεμελα
νωμένον. ¶Πένοντο, ἐνήργουν. ¶Πενταέτηρος,
πέντε ἐτῶν. ¶Πεντάχοινον, σάνδον. ¶Πεντά
χα, ἡ χεὶρ, ἡ εἰς πέντε μέρη. πένταχα. ¶Πέντα
χος, ὃν πέλανον βοιωτοί. ¶Πεντεκτενῆ, ἐνδύμα
τα οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμφερῆ πεποικιλμένα.
Π εντεκοῖται, τοσοῦτοι τοῖς κωμικοῖς ἐκεῖνον, οὐ μόνον
ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν σικελίᾳ. ¶Πεντελία, ὄρος
ἀρκαδίας ἐξ οὗ λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται.
Π εντεσκαιτήριον, πενταετές. ¶Πεντεσύριγγον ξύλον,
πέντε ὀπὰς ἔχον καθὰ τὸ δεσμωτήριον. τέσσαρας
μὲν εἰς ἃς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες δεδρῶντο. μίαν δὲ,
δι᾽ ἧς ὁ τράχηλος. ¶Πεντετηρὶς, πενταετηρίς.
Π εντηκοντήγυον, πεντήκοντα γύας ἔχον. οἷον, πεντη
κοντόπλεθρον. ¶Πεντηκοντομέσολμον. πλύστριον,
ἀργαὶ, μέσολμαι, στίγαι. ¶Πεντηκοντόζολον. ὅπου
οἱ δραπέται ἀνάγονται. ¶Πεντοζος, χείρ.
Π εντόροβον, ὁ γλυκυσίδη. ¶Πέξαι, κεῖραι, κτενί
σαι. ¶Πεξαμένη, κτενισαμένη τὰς τρίχας καὶ ξά
νασα. ¶Πεξίς, ψίλωσις. κουρά. ξύρησις.
Π εάργουσα, ἀπαλή. ¶Πεπαιδεῦσθαι, πεπαιδοτριβῆ
σθαι, ¶Πέπαιξεν, ἐπάταξεν. ¶Πεπαίνεται,
μελανοῦται, ὀπτᾶται, μαλάσσεται, πέπειρον γίνε

ται, πραΰνεται. ¶Πεπαλασμένον, μεμολυσμέ
νον. αἵματι καὶ λύθρῳ, ὁ δεδευμένον.
Π επαληκέναι, ἐκπεσεῖν. ¶Πεπαλαμένοι,
βεβλαμμένοι. ¶Πεπαλμένος, βεβλαμμέ
νος. ἔξαρθρος γεγονώς. ¶Πεπαλόστος, τραχέ
ος. ¶Πεπαλόεσσα, τραχεῖα.
Π επαμένος, κεκτημένος.
Π έπανα, πλακοῦντα. ¶Πεπάναι, πραΰναι.
Π επανὸς, ὁ πολὺν χρόνον ἔχων περὶ τὸ ὀπτηθῆναι.
Π επαρεύσιμον, εὔφραστον σαφές. ¶Πεπαρεῖν, ἐνδεῖ
ξαι, σημῆναι. ¶Πεπάρθαι, περακεῖσθαι.
Π έπασμαι, δι᾽ ὅλου κατέχομαι. ¶Πεπαρώνημαι,
καθηλῶμαι. ¶Πεπαρμένον, πεπειρμένον.
Π επαρονημένον, καθηλωμένον, κατεχομένον ἐμπεπαρω
νός. διαπεπαρονομένον. ¶Πεπαρῳνηκότων, ἀτακτη
σάντων ὑβρισάντων, παροινία γὰρ ἡ ὕβρις.
Π επᾶσθαι, κεκτῆσθαι. ¶Πεπάσαντο, πιότητος
γέμοι. ¶Πέπαστο, ἐγέγευστο, ἐπεπλήρωτο.
Π έπαυται, πεπράϋνται. ¶Πεπλαχωμένας,
πεπυκνωμένας. ¶Πεπεδημένος, δεδεμένος.
Π επίθοιμεν, πείσοιμεν. ¶Πεπιθοῦσα, πείθου
σα. ¶Πέπειρα, γραῖα. ¶Πεπειρῆσθαι,
γεγυμνάσθαι πεπαρθενεῦσθαι. ¶Πέπειρον, πε
παυθὲν ὥριμον ὡπλισμένον ἀκμαῖον. ¶Πεπεί
ροις, ἑψημένοις ἐπὶ ὀπώρας λαβεῖν, οἷον σταφυλῖς.
Π έπεισμαι, ἐλπίζω θαρρῶ. ¶Πεπεμμένην, ζυ
μωθεῖσαν ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γενομένην. ¶Πε
παίνεται, μαλάσσεται καὶ τὰ ὅμοια.
Π επδραγμένοι, ἠρεγμένοι.
Π επερασμένος, πεπληρωμένος. ¶Πεπερωμένος,
ὁ πεπερασμένος. ¶Πέπευται, πέπεκται.
Π επεσμένος, τεθλιμμένος. ¶Πεπλεσμένον, μεμο
λυσμένον. ¶Πεπλαδηκὼς, σεσηπὼς ὑγρανθείς,
Π επλασμένον, μὴ ἀληθὲς ψεῦδος. ¶Πέπλαται, ἢ
πλάσται. ¶Πέπληται, πέπλεκται.
Π επλησμένον, κοσμημένον, ἐκτενισμένον πεπλεσμέ
νον, ¶Πεπλήγει, ἔτυπτον, ἐκρότουν. ¶Πεπλη
γυῖα, πλήξασα. ¶Πεπληγὼς, πλήσσων.
Π έπλεκται, κεῖται. ¶Πέπλος, ὁ πέπλος, ἱμάτιον ἢ
ἔνδυμα γυναικεῖον. ¶Πεπνοιῶν. ἐνδογῶν. θερα
πόνων. ¶Πεπνυμένοι, σώφρονες συνετοί,
Π επνυμένον σῶμα, σεσωφρονισμένον σηκλόν.
Π επνυμένος, φρόνιμος συνετός. ¶Πέπνυσαι, συνε
τὸς εἶ. ¶Πέπνυται, συνετός ἐστι. ¶Πεποδί
γημαι. δεδόκημαι, ὀλόγημαι, ¶Πεποιημένον,
ποιότητα ἔχον. ¶Πεποίηται, πέπρακται.
Π έποιθας, θαρρεῖς. ¶Πεποίθασιν, ἐλπίκασι πιστεύου
σι, θαρροῦσιν. ¶Πεποιθήσεις, θαρρήσεις, πιστεύσεις,
ἐλπίσεις. ¶Πεποίθησις, θάρρησις. ¶Πεποι
θίαν, ἐλπίδα προσδοκίαν. ¶Πεποιθέτατε, προ
σφιλέστατε φίλε. ¶Πεποιθὼς, ἐλπίσας πιστεύσας.
Π εποίωται, ὅπου τὶς ῥέπει. ¶Πεποιωμένον, ποιό
τητα ἔχον, ἢ προσδεδραξάμενον. ¶Πέπλισο,
ἔκτισο. ¶Πέπομφα, ἔπεμψα. ¶Πέπον,
προσφιλέστατε προσηνέστατε, ἔκλυτε, μαλακέ.
Π έπονθα, ἔπαθον.

σομαι. ¶ Πειρώσονται, διάπειραν λήψονται.

Π ειρήτιζε, πείραζε. ¶ Πειρητίζειν, πειρᾶσθαι, πειρᾶσθαι, πτοβεῖσθαι. ¶ Πειρεύς. νῆσος καὶ ἀστεία.

Π είρηνθοι, νύμφαι ἐν κύπρῳ. ¶ Πείρινθος. πλέγμα τὸ ἐπὶ τῆς ἀμάξης τὸ πλινθίον τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ ἀμάξῃ τετράγωνον. ¶ Πειρῶ, ἀντὶ τοῦ πείραζε.

Π ειρώμενος, πειράζων. ¶ Πειρῶν τὴν παῖδα, πειράζων διαφθείρων. ¶ Πείσαντες, πιέσαντες, ὑγράναντες. ¶ Πείσεα, λειμῶνες ἕλη. περὶ ποταμοὶ, πιώδεις ὑδατώδεις τόποι.

Π είσεα τριέντα, τοὺς δύγροις τόποις καὶ βοτανώδεις

Π είσεσθαι, παθεῖν. ¶ Πείσεται, ὑπομενεῖ.

Π είσῃ, πεισματικῇ χώρᾳ. τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε. ¶ Πείσματα, σχοινία. ἀπόγεια, πρυμνήσια παλίνσολα. ¶ Πεισόμενον, παθεῖν μέλλοντα.

Π είσονται πάντα. ¶ Πείχεσον, δοκίμασον.

Π έκτει, κτείνει, τίλλει, κείρει. ξαίνει.

Π εκοῦμαι, τείχομαι, τίλλομαι.

Π εκτόμενον, τιλλόμενον τίλλοντα, πεκτεῖν τὸ κείρειν. ¶ Πελάγια, τὰ κρόταλα, οἱ δὲ, ῥίνη πελαγία. ¶ Πελαγίζειν, τοὺς ὀδόντας συγκρούειν καὶ πλεῖν πέλαγος ἄβαρον καὶ ἀλαζονεύεσθαι καὶ ψεύδεσθαι μεγάλα. ¶ Πέλαγος, μέγεθος. πλῆθος. βυθός. πλάτος θαλάσσης. ¶ Πελαγίζειν, ἐγγίζειν, πλησιάζειν. ¶ Πελαζόμενοι, ἐγγιζόμενοι.

Π έλαιον, τὸ ἐπικτόν. μέγιστον. ¶ Πέλαινα, πόπανα μελίσματα. ¶ Πελάνα, ἡ σελαμίς. ἐν τοῖς χρησμοῖς, ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ἄλω πράγματα καὶ θυσίαι ἢ πέμματα. ¶ Πέλανοι, πέμματα εἰς θυσίας ἐπιτήδεια.

Π έλανον, ἀφρὸν τὸν περὶ τὴν γῆν ἀφρὸν ἢ πέμμα τι πλακουντῶδες. ¶ Πέλανος, πέμμα ἐν ἔχων ῥυπαρὸν, ἢ τὸ ἐκ τῆς πόλης πέμμα, οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κηρίου τιθέασι καὶ τὸν περιαπτόμενα τῷ στόματι ἀφρόν.

Π έλανορ, τὸ τετράχαλκον λάκωνες.

Π ελαργικοὶ νόμοι, τὸ ἀντιφέρειν τοὺς γονεῖς πελαργικὸν ἀντὶ τοῦ πελασγικόν. πελαργοὺς γάρ φησι τὴν ἀττικὴν οἰκῆσαι ἀπὸ τῶν πελασγῶν, μεταφέροντες ἐπὶ τὰ πτηνά. ¶ Πελαργὸς, ἄγγος τι κεράμεον.

Π έλας. γείτων, ἐγγὺς πλησίον. ¶ Πελάσαι, ἐγγίσαι πλησιάσαι. ¶ Πελάσαιμι, προσεγγίσω.

Π ελασγοὶ, οἱ θετταλοί. καὶ πελασγικὸν ἄργος, ἡ θετταλία ναῦν καὶ ἔνιοι τῶν βαρβάρων, καὶ γένος ἀπὸ πελασγοῦ τοῦ ἀρκάδος γενόμενον πολυπλάνητον.

Π έλασε, προσήγγισεν. ¶ Πέλασεν, ἐγγίσαι ἐποίησεν ἐπλησίασεν. ¶ Πελασγικὸν τειχίον οὕτω ἐν ἀθήναις καλούμενον τυρρηνῶν κτισάντων.

Π ελάται, οἱ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθῷ δουλεύοντες, θῆτες μίσθαρνοι ἀπὸ τοῦ πέλας, ἢ θρέμματα.

Π ελάχνην τρυβλίον ἐκ πετάλων. ¶ Πελδαστοὶ, οἱ τὰ ἀσπίδια σκια ἔχοντες. ¶ Πελεθοβάψ, θεόδωρος ὁ κωμικὸς ὁ ὑποκριτὴς οὕτως ἐπεκαλεῖτο. τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτὸν φασὶ γεγονέναι. ¶ Πελέθεισμα, τὸ ἀφόδευμα. ¶ Πέλεθρον, μέτρον γῆς, ὅ φασι μυρίους πόδας ἔχειν, τινὲς δὲ σταδίους ἑκατόν.

Π ελεθρόνιον, πολυφάρμακον.

Π ελεθρόνιος, ὁ χείρων ἀπὸ τοῦ πελεθρόνου, ἐν ᾧ ἐτράφη. οἱ δὲ πολυφάρμακος δίδωσι γίνεται.

Π έλει ὑπάρχει ἐστί. ¶ Πέλειαι, περιστεραὶ, καὶ αἱ ἐν δωδώνῃ θεσπίζουσαι μάντεις. ¶ Πελειοθρέμμονα νῆσον ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστερὰς καὶ πελειάς.

Π ελείοις, κῶοι, καὶ οἱ ἠπειρῶται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας. ¶ Πελεκὰν, ὄρνεον τὸ κολάπτον καὶ ξυπτοῦν τὰ δένδρα. ¶ Πελέκεα, πέλεκυν δίστομον.

Π ελεκκὸς, στελεὸς, ὃ ἐπὶ ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελέκεων βαλλόμενον. ¶ Πέλεκρα, ἀξίνη.

Π έλεκυς, ἀξίνη δίστομος. ἢ σταθμίον ἑξαμναιαῖον ἀρχαῖον οἱ δὲ δωδεκαμναιαῖον. ¶ Πελεκύστερον, τὸ στελεόν.

Π ολεμίζειν, σείειν, κραδαίνειν. ¶ Πολεμίχθη, δεσμεύθη. ¶ Πέλει, ἢν ὑπῆρχεν. ¶ Πελενὰ, ζεῦγος βοῶν. ¶ Πελεὸς, ἀχαιὸς φθεῖξφ καὶ μήποτε τὴν παρ' ὁμήρῳ πέλεον, δύναται δὲ τὰ πέλη τὰ ἔνθεσ θαλία λεγόμενα δηλοῦν. ¶ Πελεσόθρειν, νῆσον τὴν σαλαμινίαν. ¶ Πελεσύδραι, συστέμματα ὑδάτων. ¶ Πέλεται, ὑπάρχει γίνεται.

Π έλης, περιστερᾶς καὶ πορσικῆς τὸ ἥμισυ λάκωνες.

Π έληται, γένηται. ¶ Πελήτης, γέρων.

Π ελειάδες, περιστεραί. ¶ Πέλιαι. μέλαιναι, περιστεραί φάσσαι. ¶ Πελιανὸν, μολύβδῳ ἐοικὸς κατὰ τὴν χρόαν. ¶ Πελιγᾶνες, οἱ ἔνδοξοι, παρὰ δὲ σύροις οἱ βουλευταί. ¶ Πελίγξαι, ἐπιδραμεῖν.

Π ελιδνὸς, μελανὸς, μολυβδὸς, ἢ ὕφαιμον.

Π ελικὰν, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου διὰ τὸ πεπελεκίσθαι, ἄλλοι, ξυλίνη λεκάνη. ¶ Πέλιοι, μέλανες, ὡς ὠχροὶ ἢ χλωροί. ¶ Πελινναῖος, ὁ ζεὺς ἐν χίῳ.

Π ελιδνὸν, πέλειον. ¶ Πέλλα, λίθος.

Π έλλαι, ἀγγεῖα τινὰ, εἰς ἃ ἀμέλγεται τὸ γάλα, ὅθεν πέλλοι τινὲς οὖσαι, ἐν αἷς τὸ πῖος ῥυτέστι τὸ γάλα ἐκ λεῖται. ¶ Πελλαιὸν, φαιὸν, καὶ μακεδονικόν.

Π ελλάνιος, ποσειδῶν ἐν κυρήνῃ.

Π ελαντῆρα; ἀμολγία. ¶ Πέλλας πέλλικος, πρεσβύτης. ¶ Πέλλας καὶ πέλλαι, ποιμενικὰ ἀγγεῖα.

Π ελλασταὶ, ὑποδήματα ἃ περιετίθεσαν οἱ δρομεῖς περὶ τὰ σφυρά. ἵνα μὴ ἔξω στρέφωνται. ¶ Πελλαιχρὸν, ἢ πελλαιχνὸν, πυρρόν. ¶ Πελλὴν, κούφην καὶ φαιὰν τὸ χρώματι. ¶ Πελλήνη, πόλις ἐν ἄργει παλλίκαι χλαῖναι, ἐπεὶ διαφέρειν ἐδόκουν αἱ ἐν πελλήνῃ γινόμεναι, ὡς καὶ ἆθλα τοῖς νικῶσι δίδοσθαι.

Π έλληον, στῖφον. ¶ Πέλληρ, πολυφάγος, ἀμολγός.

Π ελλητῆρες ὁμοίως. ¶ Πελλία. ἐπέλεθοι.

Π έλλιξ, κράνος. ¶ Πελλὶς, ἢ πελλὰς, λακάνη.

Π ελλὸν, φαιὸν χρῶμα. ἐμφερὲς τὸ πελιδνῷ.

Π ελλοπλαύραστον, ὀξύθυμον ἢ ἔκλιμον.

Π ελλύρον, μετέωρον. ¶ Πελλυταὶ, οἱ δεσμοὶ οἱ περὶ τὰ σφύρα καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιελισσόμενοι εἰς τὸ μὴ ἐκτραφῆναι.

Π ελλύτα καὶ πελλύτεμα. δεσμός.

Π έλμα, τὸ κάτω τοῦ ποδός. ¶ Πελοπίδαι, ἀγαμέμνονος γένος. ¶ Πελοπόννησος, πόλις τοῦ ἄργους. ¶ Πέλωρ, μέγα τεράστιον.

Π έλτη, εἶδος ὅπλου δόρυ, ἢ μικρὰ ὅπλα.

καὶ ἡ μητραλοίας οὕτω συντίθεται. ¶Πάτραι, πόλις τῆς ἑλλάδος. ¶Πατρέμβατοι, ὑψηλοί.

Π άτρην, πόλιν, ἐπαρχίας φυλὴν πατρίδα.

Π άτρος, πατρίδος, σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν. ¶Πατριαὶ, φυλαί. ¶Πατρῷα, πατρίδι. ¶Πατρίδα γαῖαν πατρῴαν γῆν.

Π ατρίδος αἴης, πατρίδος γῆς. ¶Πάτριον, τὸν πατρῷον. ¶Πατρὶς, φυλῆς, πατρίδος. ¶Πατριώτης, παρὰ ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος καὶ ὁ πολίτης.

Π ατρόθεν, παρόσον καλοῦνται ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι.

Π ατροκασιγνήτῳ, τοῦ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ. ¶Πατρόπολις, ἡ πατρῴα οἰκία. ¶Πατροφονεύσαι, τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσαι. ¶Πατρῷον, τὸ τοῦ πατρὸς ἢ ἀπὸ προγόνων. ¶Πατρῷος, πατρικός. ¶Πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων ἢ κτείνων. ¶Πάτρωνες, οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες, ὥσπερ δευτέρων πατέρων τάξιν ἐχόντων· οἱ ἐκ τρίτου οἱ κρινόμενοι βοηθοὶ παραγινόμενοι. ¶Πατρῷος Ζεὺς, καὶ καταστάθη πατρῷον δία καὶ ἄλλοι πολλοί. ¶Πατώσας, διατριβούσας. ¶Παύεται, ὁ σύγχως γίνεται.

Π αῦλα, ἄνεσις ἀνάπαυσις. ¶Παῦνον μικρὸν, οἱ δὲ μέγα ἢ ἀσθενῆ. ¶Παῦνις, ἀπόχρεως παῦνον μέγα.

Π αῦρα, ὀλίγα εὐαρίθμητα. ¶Παυράκις, ὀλιγάκις, ἢ οὐδὲν ὅλως. ¶Παυρακὶς, τὴν πεμπτὴν σαμοθρᾶκες καλοῦσιν. ¶Παῦροι, ὀλίγοι ἐλάττους ὀλιγώτεροι. ¶Παυσιβάκτρων, ἰσχυρῶν βακτηρίων χρωμένων.

Π αύσειεν, καταπαύσειεν. ¶Παυσικάπη, μηχάνημα τροχῷ ἐοικὸς δι' οὗ τὸν τράχηλον εἴργουσιν ὡς μὴ δύνασθαι προσενεγκεῖν τὴν χεῖρα. ¶Παυσιρεία, ὄρη τῆς ἀχαΐας ἐν οἷς ὁ ὠρείων ἀπέθανε. καὶ προβλήματα ἢ φράγματα. ¶Παυσωλὴ, ἀνάπαυσις τελευτὴ, κατάληξις.

Π αφλαγόνες, ἔθνος. ¶Παφλάζει, βράζει, ἀναζεῖ.

Π αφλάζοντα, ἠχοῦντα, καχλάζοντα, ἀναβράζοντα. θερμαίνοντα. ¶Πάφων, κτείνας. ¶Παχείῃ χειρὶ, τῇ ἰσχυῖ. ¶Παχεῖα δραχμὴ, τὸ δίδραχμον ἀρχαῖοι.

Π άχετον, παχύτερον. ¶Πάχητες, πλούσιοι παχεῖς.

Π άχνη, ἡ ψυχρότης ἀπὸ τοῦ πήσσειν. ὁ λεπτὴ χιὼν, ἢ παχεῖα δρόσος. ἢ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους.

Π αχνωμένης, ἀνιωμένης. ¶Παχνοῦται, θυμοῦται πήσσεται, παρὰ τὴν πάχνην, φρίσσει, λυπεῖται ἀνιᾶται. ¶Παχύμετρον, τὸ μὴ ἀκριβὲς λεγόμενον.

Π αχυμερῶς, ἀθρόως, παχέως. ¶Παχύνει, παχὺν νοῦν ἔχοντες ἀνόητοι. ¶Παχύποδες, οἱ ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργυρίας οἰδήσαντες. ¶Παχύτερον, ἀδρότερον οὐκ ἀκριβῶς. ¶Πρaῶται, συγγενεῖς οἰκεῖοι λάκωνες.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Π εαρ, γλαυκέας, λιπαρόν. ¶Πέδα, μετὰ, ὁ π γὰρ. ¶Πεδάγγελον, μεταμέλητον, μεταλλήλων, ποικίλον μεταλλοκτέον.

Π έδαι, δεσμὰ πολυσκελίδος. καὶ κρίκοι ἐσκυτωμένοι τῆς νεὼς τοῖς πηδαλίοις καὶ τοῦ ἱστοῦ. ¶Πέδαλα, ποικίλα. ¶Πεδαλλόμενος, μεταμελόμενος, μεταλλοκόμενος. ¶Πεδανῷ ὕπνῳ, ἢ πεδανῷ κούφῳ, ἴσον ἀπαμμένοι, τινὲς δὲ οὐ βεβαίῳ. ¶Πεδανὸς, ταπεινὸς πεδινὸς, ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός.

Π εδάρσιον, μετέωρον ὑψοῦ. ¶Πεδαυτὰ, τὰ ἐκ πέταλα καὶ ψιλὰ λοιπὰ πετρεία. ¶Πεδαχνοῦται, ὀξύπτεται καὶ τρυφᾷ. ¶Πεδαωριστὴς, ἵππος φρυαγματίας καὶ μετεωριστής. ¶Πέδιλα, ὑποδήματα.

Π έδελθε, ἱκέτευσον μέτελθε. ¶Πεδελύει, ἱκετεύει μετέρχεται. ¶Πέδευρα, ὕστερα λάκωνες.

Π έδεθρον, ὕστερον. πάλιν. ὀπίσω.

Π έδη, εἶδος ἱππασίας καὶ πολυσκελὶς δεσμός.

Π έδησε, ὑποχείριον ἐποίησεν. ¶Πεδῆται, πεπεδημένοι. ¶Πεδιάδα γῆν, τὴν φωκίδα.

Π εδάλαι, μεταπέμψασθαι, μεταλαβεῖν.

Π εδιακὰ πρόβατα, πρόβατα ἀπὸ πεδιάδος καὶ οὐ λειμῶνος. ¶Πεδιάτινες, πύλαι, τὰς πλησίον τοῦ θυμβραίου ἐν ἰλίῳ φησὶ, ἅς τινες ἐπιχηλὰς καλοῦσι.

Π έδιλα, ὑπόδημα, καὶ ἐστὶν ὅμοιον ποδεῖλλα.

Π έδοθεν ἀρχῆθεν ἐκ ῥίζης ἀπὸ γενέσεως ἐκ παίδων.

Π εδοίκοις, μετοίκοις. ¶Πεδοίκου, χελιδόνος συνοίκου, αἰσχύλος βοφοῖς. ¶Πέδον, γῆ ἔδαφος.

Π έδορος, μετέωρος. ¶Πέδια, ὁμέρα ἐν ἧ οὐ γίνεται ἑορτή. ¶Πεδὼ, ἡ νῦν καλουμένη κλεψύδρα κρήνη ἐν ἄστει. ¶Πέζα, ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥυμοῦ διὰ τὸ πρὸς τῷ πέδῳ ὅθεν καὶ πέζα ἱματίου λέγεται ἡ ὤα ἡ πρὸς τῷ πέδῳ τὰ κατώτατα μέρη. ¶Πέζας, μόσχους, οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνου. ¶Πεζετέροις, τοῖς περὶ τὸν βασιλέα δορυφόροις. ¶Πεζὴ λέξις, κοινὴ λέξις.

Π έζην, τὴν συνήθη ἢ κοινήν. ¶Πεζὸς, κοινὸς ταπεινός. πεζοῖς δὲ τοῖς ἐκ πεδῶν πεζεύουσιν.

Π εζοφόροις ζώμασιν, αἰσχύλος ῥξότησιν ὡς περὶ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων, τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα. ¶Πεζῶν, τῶν ἐλθόντων.

Π εζολόγῳ. τῷ φίλῳ. καὶ πέζας ἑταίρας ἔλεγον τὰς μισθαρνούσας χωρὶς ὀργάνου. ¶Πιθανότης, πιστότης. ¶Πειθαρχήσαντες, πεισθέντες.

Π είθευ, πείθου. ¶Πείθεσθε, πείσθητε.

Π εθήνιοι, ὑπήκοοι πειθόμενοι. ¶Πεισθέντες, πεισθεὶς.

Π ειθὴ, πεισμονὴ πίστις. ¶Πείθονται, πειθήνιοι εἰσίν.

Π ειὰς, ὁ ὀγδοάς. ¶Πεικαμμαῖς, ὀξείαις καὶ λεπταῖς

Π εικεῖν, ξαίνειν. ¶Πεικὸς, ἔριον ξάμμα.

Π εικὸν, πικρὸν πυκεδανόν. ¶Πειλὸς, πᾶν τὸ πεπιλωμένον. ¶Πεινέων, πεινῶν.

Π εινηρὸν, ῥυπαρόν. ¶Πεινεῖν, πεινᾶν.

Π εῖρα, πέρας. ¶Πειράζων, ἐνεδρεύων λῃστεύων.

Π ειραιίδαο, πειραιέως παῖδα. ¶Πειραιοῦσαι, δέρουσαι.

Π εῖραι, πειρατικὸς δόλος. ¶Πειρᾶν, πειράζειν.

Π εῖραν ποιούμενος, πειράζων.

Π είραντες, ἐκκεντήσαντες. ¶Πείρατα, πέρατα τέλος. ¶Πειραταὶ, κακοῦργοι λῃσταὶ θηρευταὶ ἐν ὕδασι. ¶Πειρᾶται, πεῖραν λαμβάνει, πειράζει, ἰδίᾳ δὲ λῃστῶν πειρατεύεται. ¶Πειρατήριον, τόπος λῃστῶν. ¶Πειρᾶσθε, πειράθητε. ¶Πείρησαι, πείρασον. ¶Πειρᾶσθε, πεῖραν λαμβάνετε.

Π ειρᾶσθαι, ἔσθ' ὅτε λῃστεύσαι. ¶Πειράσομαι, πειρά

Π αρυφά. ἡ ἐν τῷ χιτῶνι πορφύρα.

Π αροχετεύει, παραπλησιάζει, προσεγγίζει, παραπλησιάζει. ¶ Παραφέρει, παρορμᾷ. ¶ Παρυστρίδες, αἱ τὸ ἔλαιον ἔχουσαι. ¶ Πάροχοι, παραβάται παρὰ πομπεῖ καὶ οἱ συμπορεύοντες τῇ νύμφῃ ἐπὶ τοῦ ζεύγους ἢ παράνυμφοι. ¶ Πάροχος, παράνυμφος.

Π αροχῶν, δωρημάτων. χαρισμάτων.

Π αροψίς, ὀξυβάφιον, ἐμβάφιον. ¶ Πάρπαγος, ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος. ¶ Πάρπαρος, ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο. ¶ Παρπεπιθόντες, παραπείσαντες. παραλογισάμενοι. ¶ Πὰρ πλεῶνα, παρὰ πλεῶνα. ¶ Πὰρ πυμάτην, παρὰ τὴν ἐσχάτην.

Π αῤῥασία, πόλις Ἀρκαδίας. ¶ Παῤῥάσιον, ὄρος Ἀρκαδίας. ¶ Παῤῥήκης, πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ.

Π αῤῥησία. ἐξουσία. ἄδεια. ¶ Π*αρσουλάκης, τὴν τρίβωνα ὅταν γένηται ὡς θύλακος.

Π αρτάδαι, ἄμπελοι. ¶ Πάρταζον, ὕγρανον λάκωνες. ¶ Παρτέλλεται, παραινεῖται.

Π *αρτετύμβει, παραφρονεῖ, ἡμάρτηκεν. ¶ Πάρτοι, πάρεστί σοι. ¶ Παρυγμίς, μικρὸν τὸ μήκει βιβλίδιον. ¶ Παρυφή. ὕφασμα. ¶ Παρυφὶς, μέσον δρος ἐν ὑμνιῳ. ¶ Παρφάμενος, παραβῆναι ἅπαντα.

Π αρφάμενος, παραπείσας εἰπών, παρηγορήσας.

Π άρφασις, παραίνεσις συμβουλία παρηγορία ἢ ἀπάτη.

Π αρφυσίδες, βάτραχοι. ¶ Παρῶ, παραλείπω ὁ σιωπῶ. ¶ Παρωάς. παρωαὶ λέγονται, ἵπποι τινὲς τὸ χρῶμα πυῤῥοί. ¶ Παραδοῦντων, παρατραγῳδούντων χλευαζόντων ἢ λεγόντων.

Π αρῳδούντων, ἐκβαλλόντων. ¶ Παρώκλασιν, ἐγονάτισιν. ¶ Παρωλένια, τῶν χειρῶν τὰ ὄπισθεν

Π αρώλισθεν. ὠλίσθησεν, ἐξέπεσεν.

Π αρώλοφα, τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη. ¶ Παρώμφωμα, παρωνυμίασμα. ¶ Παρώνυμον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος καλούμενον. ¶ Πάρωος, εἶδος τι πυῤῥοῦ χρώματος ἵππου. Παρώπια, τὰ παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐν τῷ περὶ ἱπποτροφίας. ¶ Παρόπανος, ἐμβρόντητος. ¶ Παρώπια, τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δέρματα ἅτινες αἰθόλια λέγουσι παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς. ¶ Παρῶπται, παρεώραται.

Π αρῶπτο, παρεωρῶτο. ¶ Πάρωρον, παρὰ καιρόν.

Π αρωσάμενος, ἀπωθήσας ἀποβαλών. ¶ Παρώσας, βάστασας ὠθήσας, ἐκβαλών. ¶ Παρώσαντο, ὤσαντο καὶ ὤθησαν. ¶ Παρωσμένων, διωσμένων.

Π αρώξυναν, παρώξυναν. ¶ Παρώχετο, παρῆλθεν ἐπορεύετο. ¶ Παροχετεύων, ὅταν ἀπὸ ῥόου τῆς μέρους στρέφει τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὑδραγωγόν.

Π αρωχημένας, παρελθούσας. ¶ Πᾶς, ὅλος ἕκαστος.

Π ᾶσαι, ὅλαι. ¶ Πασάμενος, γευσάμενος, κτησάμενος. ¶ Πασάμην, ἐδεξάμην.

Π ᾶσαν ἐπ' αἶαν, πᾶσαν τὴν γῆν. ¶ Πάσανος, ἀρτόπωλις, ἡ ἀρτέπτρια. ¶ Πάσασθαι, γεύσασθαι.

Π άσατο, ἐγεύσατο, ἐκτήσατο. ¶ Πασάτω, ῥανάτω.

Π ᾶσι δίκην. παρὰ πάντων δίκη. ¶ Πᾶσις, κτῆσις.

Π άσκος, πηλός. ¶ Πάσμα. ὃ συνόρτηται πρὸς τὸ τῆς φυτοῦ φύλλον. ἔνιοι μάλλον λεῖον. ¶ Πάσον, πόθος λάκωνες. ¶ Πασσάλη τὸ πυχόν, οἱ δὲ κόγχον, ἢ ἄλφιτα κείθινα. ¶ Πασσάλεος, ὁ ἀπόλλων παρὰ παρίοις καὶ ὑρμηνιμίοις. ¶ Πασσαλίζουσι, πασσαλεύουσι. ¶ Πασσαλίῳ, πασσάλῳ.

Π άσσακον, πάσσαλον. ¶ Πάσσαλον, σφῆκας.

Π ασσάλιον, τῆς ζυγοῦ ἐπὶ κιθάρας τὸ μέσον. ¶ Πασσαλόφιν, τῆς πασσάλου, ὁ δὲ σχηματισμὸς βοιώτιος.

Π ασσάλεος, σταυρός. ¶ Πάσσε, συνήθως ἡμῖν, πάσσε δ' ἄλλος θεῖοι κρατευτάων καὶ ἐνεποίκιλλε. πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους. ἔνθεν ἐστὶ πάσος τὸ ποικιλὸν ποίκιλμα. ¶ Πάσσεται. ἐσθίει. ¶ Πάσσιγος, ὁ τὴν εἰρήνην κτήσας ὑπερβόρειος, ἐκαλεῖτο τε εἰρήνη καὶ πλάτανος. ¶ Πάσσονα, παχύτερον, ὁ πλατύτερον καὶ πάσσοις ἐστίν. ¶ Πάσσοντες, εἰς ἀέρα χέοντες, ὃ σκορπίζοντες ἢ ῥίπτοντες. ¶ Πασσυδία, ὁμοῦ πάσῃ σπουδῇ ὁρμῇ. τινὲς δὲ πανδημεί.

Π ασσυδί, ὁμοίως. ¶ Πασσύδιον, ἀντὶ τῆς πασσυδίην αἰολεῖς, τὸ πασσύδιον ὁμῶν ἁπάντων γένος. ¶ Πασσύρως, ἄρδην. πανοικί. ¶ Πάσσων, ῥίπτων. χέων, σκορπίζων ἐπιπάσσων. ¶ Πάστα, βρῶμα ἐκ τυροῦ ἀνάλου μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον, οἱ δὲ, ἔτνος, ἄλφιτα μεμιγμένον. ¶ Παστάδαι, παστὰ στοαί. καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδαι, καὶ τόποι ἐνθα ἐδείπνουν, ἀπὸ τῆς πάσασθαι· ἴσως δὲ καὶ οἱ διαγεγραμμένοι οἶκοι, πάσαι γὰρ τὸ ποικίλαι καὶ ἕτερον ὅμοιον. ¶ Πασταξ, πάσσαλος. ¶ Παστάς, στοά, πρὸς τὰς παστάδας νυμφῶν. ¶ Παστήεια, σπλάγχνα, τὰ ἐντόσθια κοιλία. ¶ Παστοφόριον, τὸ τὸν παστὸν φέρον, ὁ οἰκονομία. ἡ συναγωγή, ὁ ναὸς εὐανθός.

Π ασχαλκεύς, πολύτεχνος. ¶ Πασχητιᾶ, πάσχειν θέλειν, ἢ ἀκόλαστος ὁ αἰσχρὰς ἡδονὰς ἐπιτάτται.

Π ατάγεῖ, ψοφεῖ. κτυπεῖ. ¶ Πάταγος, ψόφος, κτύπος

Π άταικοι, θεοὶ φοίνικες, οὓς ἱστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν. ¶ Πατταλοις, πασσάλοις. ¶ Πάτανα, ξυβλία. ¶ Πατάνια, τὰ ἐκπέταλα λοπάδια ἢ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ παλαιὰ χώρα καλοῦσι. τινὲς δὲ διὰ τῆς β βατάνια λέγουσιν.

Π ατάπω, πάλαι ποτέ. ¶ Πάταρις, πόλις καὶ ὄρος Λυκίας. ¶ Πάταξε, ὑπὸ ἀγῶνος ἐπλήσσετο, ἐπαράττετο. ¶ Πατάσσει, πλήσσει, κρούει, ξέμει, παλαι φοβεῖται. ἄλλεται. ἢ πατάξαι. ¶ Πατάσσω, ἠχῶ, δέρω. πλήσσω. ¶ Πάταχνον, σκεῦος λοπάδιον ἔμφορές. ¶ *Πάτειθε, αἰθίεται.

Π ατεῖν, πορεύεσθαι. ¶ Πατέοντο, ἐγένοντο.

Π ατέουσι, καταπατοῦσι. ¶ Πατεούσιν, καταφρονήσουσιν. ¶ Πατοῦν* ται, ἐσθίουσι. ¶ Πατέρων, πλούσιοι ἢ πρόγονοι. ¶ Πατευτικόν, θηρευτικόν.

Π ατηνόν, πεπατημένον κοινόν. ¶ Πατὴρ, ὁ φύσας

Π ατήρια, ἐγκύκλια, καὶ ἐπὶ λήμνου μέρη τινά.

Π ατηταί, οἱ βυζανταί. ¶ Πατίαι, χῶραι.

Π άτησαν, κατεπάτησαν. ¶ Πατνη, καλεῖ ὑπὸ πάρθων. ¶ Πατνώματα, στεγάσματα οἴκου.

Π άτον, ὁδὸν πεπατημένην. ¶ Πάτος, ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδός, καὶ ἔνδυμα τῆς ἥρας καὶ κόπρος.

Π ατράδελφος, θεῖος πρὸς πατρός.

Π ατρῷος, θαυμαστὸς ἢ ἐκλεκτὸς σύμβουλος.

Π ατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων, πατροτύπτης,

λεται. ¶ Παρερρωγότα, κατερρωγότα. ¶ Παρεσταμένη γῆ, ἐφ' ἧ τις ὀφείλει δάνειον, καὶ ἡ ἐκδεδομένη ἐπὶ γεωργίᾳ. ¶ Πάρεσκεν, παρεῖχεν.
Παρεθίεται, παραβιβρώσκεται. ¶ Πάρεσιν, ἄφεσιν, συγχώρησιν. ¶ Παρέσσεσθαι. πάρεσται.
Παρέσμεθα, ἥκομεν. ¶ Πάρεσο, παραγενοῦ.
Παρεσόμεθα, παραγενόμεθα. ¶ Παρεσσόμεθα, παρεῖναι μέλλομεν. ¶ Παρέσσυτο, παρώρμησε καὶ παρεσσυμένη παραγινομένη. ¶ Παρεσπουδημένοι, ἔκθεσμοι παρηνομημένοι. ¶ Παρέστακτο, παρεγίνετο.
Παρέστηκε, παρεγένετο, πάρεστι. ¶ Πάρεστιν, ἔξεστιν ἐγγύς.
Παρέσφηλον, παρεφαίνετο ἀποτυχεῖν ἐποίησεν.
Παρέσφαλον, ὁμοίως. ¶ Παρέσχεν, ἔδωκεν.
Παρετέξατο, ἐν πολέμῳ τέθνηκεν.
Παρετέξαντο, ἐπολέμησαν. ¶ Παρέτμηξαν, διηφάνισεν. ¶ Πάρετος, παραλελυμένος.
Παρετρώπασκε, παρέτρεπε. ¶ Παρευημερεῖσθαι, νικᾶσθαι. ¶ Παρευημερηθείς, παροραθείς.
Παρευθύνουσιν, βιάζονται προσφέρουσιν.
Παρευθύνωσιν. ὁμοίως. ¶ Παρευνάζων, παρακοιτάζων. ¶ Παραιφάσεις, παραινέσεις. ¶ Παραιφασίῃσι, παραμυθίαις. ¶ Παρεφέρετο, ἐδαιμονίζετο.
Παρέφησε, παρεγράψατο ἢ ἀπάτησεν.
Παρεχάζετο, παρεχώρησεν. ¶ Παρέχει, δίδωσι χορηγεῖ. ¶ Παρῆ, ἦλθε. ¶ Παρῆβον, παρὰ κρηνὶ ξύλον τι. ¶ Παρήπαγεν, ἤνεγκεν, ἠπάτησεν.
Παρηγορεῖς, παραγορεῖς ἀπάταις. ¶ Παρηγορεῖ, παρακαλεῖ. παραμυθεῖ. ¶ Παρήερθη, παρηωρέχθη.
Παρήθη, ἐάθη. ¶ Παρήϊξαν, ἐκώλυσαν. ¶ Παρήϊον ὁ παρὰ τὸ γένειον τόπος καὶ κόσμος ἐπὶ μετώπου τῶν ἵππων παρὰ γνάθον. ¶ Παρῆκεν, ἀφῆκεν εἴασεν ἔλιπεν. ¶ Παρήκτης, πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ.
Παρήορει, παρεκορεῖτο. ¶ Παρῆκεν, εἴασεν ἀφῆκεν ἀπέλυσεν. ¶ Παρήλασε, παρεφθεγξάμην παρέβην.
Παρήλατοι. παραμύθιοι. ¶ Παρήλθοκεν, εἰσελήλυθεν. ¶ Παρήμενος, παρακαθήμενος καὶ παρειμένος. ἔκλυτος. ¶ Παρημένων, παρενηνεγμένων.
Παρημοσύνη, θεραπεία. ¶ Παρηωρέχθη, παρεκρεμάσθη. ¶ Παρῆξαν, ἐκώλυσαν.
Παρήορος, ὁ παραιωρούμενος ἄφρων, καὶ ἵππος ὁ παράσειρος ὁ ἐκ τοῦ ἅρματος ἕλκων. ¶ Παρήπαφεν, ἠπάτησεν, ἐξέστησεν. ¶ Παρηεία, μωρεία.
Παρῆρος, ὁ μωρός. ¶ Παρήσειν μὴ δοκῶ.
Παρῆσιν, χαύνωσιν. ¶ Παρήσομεν, ἐάσομεν, παράσχωμεν. ¶ Παρήτασιν, διήτασιν. ¶ Παρηυμάρησεν, κατεφρόνησεν. ¶ Παρθέμενοι, παραθέμενοι παραβαλόντες, σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλάς.
Παρθενίας, ἀζυρτακῶδές τι πέμμα.
Παρθενική, παρθένος. ¶ Παρθένιοι, οἱ κατὰ τὸν μεσσηνιακὸν αὐτοῖς πόλεμον γενόμενοι ἐκ τῶν θεραπαινῶν, καὶ οἱ δὲ αὖ ἐκ δούλων λάθρα γενόμενοι παίδων, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένους εἶναι τὰς γεννησαμένας αὐτούς, καὶ ποταμὸς παφλαγονίας, παρθένιος.
Παρθενοπίπης, ὁ τὰς παρθένους ὀπιπτεύων, οἷον παραβλέπων ἢ ἀπατῶν. ¶ Παρθένοι, τὰς ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων.

Παρθένος παλληνίδος, ἱέρεια ἀθηνᾶς. ἔστι γὰρ ἱδρὰ ἀθηνᾶς ἐν παλλήνῃ. ¶ Παρειαμμίδες, ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς ἰάμβους αὐτά φησι πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν. ¶ Παριανὸς, δὲ ἐπιθέτου πρίαπος. ¶ Παριαύων, παρακοιμώμενος.
Παριδρύσαντες, παρακαθίσαντες.
Παρίεται, ἐᾶ. παραπέμπεται. ¶ Παρίημι, ἐῶ. καταλιμπάνω, συγχωρῶ. ἀφίημι. ¶ Παρίησιν, ἀφίησι συγχωρεῖ. ¶ Παρεικὸν, παρερχόμενον.
Πάροικοι, γένος τι ἀθήνησιν. ¶ Παρειλλαίνουσα, παρεμβλέπουσα, ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. ¶ Πάρειον, πισὸν κάρυχον. ¶ Πάρειος, πο εἶδος, πισὸς κάρυχος.
Παριππεύει, ἀφίησιν αὐτοὺς καὶ ἄλλη ὁδεύει. παρατρέχει. παρακολουθεῖ. ¶ Παρ' ἵππων, παρὰ τῶν ἵππων. ¶ Παρίσθμια. τὰ περὶ τὸν φάρυγγα.
Παρίστασθαι, τὸ ἀρπάζειν τοὺς παῖδας. ¶ Παρισώματα, ὁμοιοειδῆ. ¶ Παρίστατο, παρέστηκεν.
Παριστῶ, ἀποδείκνυμι. ¶ Πάριτε, ἔλθετε.
Παρκατέλεκτο, παρεκοιμᾶτο. ¶ Παρμέμβλωκε, πάρεστιν, ἢ παραμεμένηκεν, ἢ παραμεμόληκεν.
Παρνάσιος, φωκεύς. ¶ Παρνασὸς, ὄρος φωκίδος.
Πάρνηθος, ὄχθος ὄρος τῆς ἀττι. ¶ Παρνησὸς, τῆς ἀττι. ὄρος. ¶ Πάρνοπες, ἀκρίδες. ¶ Παρνόπη, καλλίστρατος ἀθηναῖος: ¶ Παρξίφεος, παρὰ τοῦ ξίφους.
Παροδικός. παρόδῳ χρώμενος. ¶ Πάροδος, μέρος τι τοῦ νεώς. ¶ Παροδούμενον, παροιμιαζόμενον, ᾀδόμενον. ¶ Παρόδοις, διαβάσεις. ¶ Πάροιθεν, ἔξωθεν, ἔμπροσθεν, ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου.
Πάροικοι, ξένοι παρεπίδημοι. ¶ Παροιμίαι, παραινέσεις παραμυθίαι νουθεσίαι. ἦθος ἔχουσαι καὶ πάθος ἐπανόρθωσιν. ¶ Παροιμία, βιωφελὴς λόγος παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος, οἷον παροδία. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός.
Πάροιμον, παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ πάροιμος ὁ γείτων.
Παροιμιάσαντες, ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ.
Παροινία, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις καὶ ὁποιαδήποτε ἁμαρτία.
Παροινίαι, κραιπάλαι ὕβρεις ἀπὸ οἴνου.
Παροινιάσαι. ὑβρίσαι, λοιδορῆσαι.
Πάροινος, ἁμαρτωλὸς μεθυστὴς ὑβριστὴς λοίδορος, ἔκλυτος. ¶ Πάροιος, πρᾶος. ¶ Παροῖραι, ἡγούμεναι. πρότεραι. ¶ Παροισθέντι, παρενεχθέντι.
Παροίσομεν, παρενέγκωμεν. παρακομίσομεν.
Παροιστρῆσαι, παροξῦναι, ἐρεθίσαι. ¶ Παροιστρήσουσι, μαίνονται. ¶ Παροιστρῶσαι. ἐρεθίζουσαι, διεστηκυῖαι.
Παροίτεροι, μᾶλλον, ἔμπροσθεν προάγοντες.
Παροκλάζοντες. γονατίζοντες.
Παρολκή, ὑπέρθεσις. ¶ Παρομαρτεῖ, παρακολουθεῖ.
Παρόν, ὑπάρχον συμβόν. ¶ Παρόντα, προκείμενα.
Παροξυνταί, οἱ τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν ὡς ἂν δῆθεν ἐρασταί. ¶ Παροπαιδία. εἶδός τι πείρας.
Παροπάδιον. μικρὰ μάχαιρα.
Παρορμᾷ. προτρέπεται. διεγείρει, παροξύνει.
Πάρορμον, παρὰ τὸν λιμένα. ¶ Πάρος, ἔμπροσθεν πρότερον. ¶ Πάροσγε, πρώην καὶ τὰ ὅμοια.
Παροτρύνει, διεγείρει. ¶ Παρ' οὐδὲν, εὔκολον. δυσχερές.
Παρουσία, οὕτως ἐκάλουν τὰ ὑπάρχοντα παρουσίαν ἡμῖν μάλιστα ἡ παρὰ πρόθεσις παρέλκει μένανδρος ὑδρείᾳ

ὥρα θέρους, ὁ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα. ¶ Παραυτίκα, παραχρῆμα εὐθέως παραυτίκα. ¶ Παραυτόθι, παρ' αὐτόθι. ¶ Παραυχενίζων, παρακλίνων.

Παράφημι, παραινῶ. ¶ Παραμυθοῦμαι, συμβουλεύω. ¶ Παραφθαίεσι, παραδράμοι. ¶ Παράφορα, παρατετραμμένα. ¶ Παράφορμα, ἀρχή τις τῶν συνεξιόντων βασιλεῖ. ¶ Παράφορος, παραφερόμενος παρόμοιος, ἐξεστηκώς. ¶ Παράφρων, ἀνόητος.

Παραχαράσσον, παραπλάσσον παρασημαῖνον.

Παρὰ χεῖρα, μετὰ χεῖρα ἐν χερσί. ¶ Παραχρᾶται, κακῶς λέγει. ¶ Παραχρῆμα, παραυτίκα, ἀθρόως, εὐθέως. ¶ Παραχωρημάτων, ἐκβολῶν. ¶ Παραψίδες ἢ παροψίδες τὰ μεγάλα τρυβλία. ¶ Παραψυχή, παραμυθία. ¶ Παρδάκων, διύγρων.

Παρδαλέῃ, παρδαλέως δοράν. ¶ Πάρδαλις, ποιὸς ὄρνις. ¶ Παρδαλέη, παρδαλέη. ¶ Πάρδαλις, ἡ οἱ κόσμοι τῆς καθέδρας. ¶ Παρειάσκει, πλαγιάσκει.

Παρέβασκε, παρέβαινε. ¶ Παραβλήδην, ἐρεστικῶς. ¶ Παραγεγραμμένος, ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις τεταγμένος δημοτικὸς παῖς.

Παρέγγραπτος, νόθος παραγεγραμμένος. ¶ Παρεγγραφέντων, ῥαδιουργηθέντων. ¶ Παρεγγυᾶ, παραγγέλλει, διαδίδωσιν. ¶ Παρεγγυᾶται, λέγει παραδίδωσιν, ἐντέλλεται, παραινεῖ. διδάσκει, προλέγει, παραγγέλλει διαβεβαιοῦται, ἢ πάρεγγυς.

Παρεγγυήσαντος, παραινέσαντος. ¶ Παρεγχρίμπτεται, ἐγγίσαι προσπελάσαι. ¶ Παρ' αἰδήσει, παρὰ τοὺς αἰδοῦς ἀξίους. ¶ Πάρεδρον, παρακαθήμενον, παραμένον, σύνθρονος. ¶ Πάρεδρος, ἀρχή τις, καὶ αὐτὴ ἡ κελεύουσα παρέδρους δίδοσθαι ὑπὲρ τοῦ τὸν ἁμαρτάνοντα μονοῦσθαι. ¶ Παρέζεο, παρακάθιζου. ¶ Παρεζόμενος, παρακαθήμενος.

Παρεθείς, ἐκβληθείς. ὁ ἐάσας. ¶ Παρεθεωροῦντο, κατεφρονοῦντο. ¶ Παρεθήγοντο, παροξύνοντο.

Παρειά, γνάθος. ¶ Πάρει, ἧλθες. ¶ Παρεῖαι, ὄφεις, ὄφεων εἴδη μεγάλας παρειὰς ἐχόντων. ταῦτα δὲ ἥκιστα δάκνει ἀνθρώπους. ¶ Παρείθη παρελύθη, ἐχαυνώθη ἐκρεμάσθη, ἐχαλάσθη ἐάθη. ¶ Παρεῖτο, παρελύθη παρελύθη. ¶ Παρείλαμεν, παρεσπάσαμεν. ¶ Παρείκει, παρέρχεται. ¶ Παρεῖμαι, παραλέλυμαι ἐκλέλυμαι. ¶ Παρειμένος, παραλελυμένος ἐκλελυμένος, παράλυτος, παρεωραμένος. τετελευτηκὼς ἢ καταπεφρονημένος. ¶ Παρειμένως, καταφρονητικῶς ὁμοίως. ¶ Πάρειμι, ἐῶ, ἢ παραλελυμένος. ¶ Παρείμην, εὑρέθην ὑπῆρχον.

Παρεῖναι, ἐάσαι. Παρεῖξαι, παραχωρῆσαι.

Παρείπη, παραλογίσηται. ¶ Παρειπεῖν, παραμυθήσασθαι. ¶ Παραμπέσαι, παραπεῖσαι παραλογίσασθαι. ¶ Παρειμένων, παρεωραμένων.

Παρεῖξαν, ἐκώλυσαν. ¶ Παρείς, ἐάσας ἀφείς. καταλιπών. ¶ Παρείσακτον, ἀλλότριον. ¶ Παρείσαγον, κράσπεδον ἀκρωτήριον. ¶ Παρείσθωσαν, παραλυέσθωσαν. ¶ Πάρεισιν, εἰσίν. ¶ Παρεισκυκλεῖται, παρεισέρχεται, παρεισβάλλει. ¶ Παρεισρέων, παρεισερχόμενος. Πάρειτε, παρέλθετε.

Παρεκίρνα, παρέμισγε. ¶ Παρεκλίθη, παρεμιάνθη. ¶ Παρέκλινε, παρῆλθεν. ¶ Παρ' ἐκνόμων ἐγκλημάτων, τὸν νοῦν παρελογίσατο μου. ¶ Παρεκμηκύνειν, παρατεμνητόν. ¶ Παρεκπαμπεύοντο. παρετηρεύοντο ἐπιστάτως. ¶ Παρεκρότει, παρώξυνεν.

Παρεκρούσατο, ἐχλεύασεν. ¶ Παρεκψηφίσατο. διεσκέδασεν. ¶ Παρεκτικόν, παρεχόμενον.

Παρεκόπτου, ἠφάνιζες. ¶ Παρέλαβες, ἐπεκώλυσας.

Παρελάσας, παραδραμών. ¶ Παρελέγετο, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν. ¶ Παρελέξατο, ἐκοιμήθη παρεκλίθη. ἢ παρεπλέξατο, τὸ γὰρ παραπλέξαι τινὰς παραλέξασθαι, καὶ λέξασθαι λέγουσιν.

Παρελεύσεται, παραδραμεῖσθαι καὶ παραλογίσηται.

Παρελεύσεται, παραδράμῃ παρέλθῃ. ¶ Παρεληλυθότας, παραβαίνοντας. ¶ Παρελθόντων, εἰσελθόντων. ¶ Παρέλκεται, διατρίβει.

Παρέλκον, περισσὸν βραδύ, παρατεῖνον. ¶ Παρέλκυσις, βραδύτης βραδυτής. ¶ Παρελογίσασθε, ἀπατήσατε: ἐψεύσασθε, ἐχλευάσατε. ¶ Παρελύθησαν, ἀσθένησαν. ¶ Παρέλυσε, καθεῖλεν ἐξέβαλε.

Παρεμβαλεῖ, παρεντίθησιν. ¶ Παρεμβαλεῖ, ἐπισκέπει. ¶ Παρεμβάλλοιμι κλῆρον, συγκληρώσαιμι. ¶ Παρεμβολή, στρατόπεδον παράταξις, στῖφος στρατιᾶς ἢ πλῆθος, ὁ οἴκησιν ἢ κάστρον.

Παρεμπίνειν. τὸ ἐκ τοῦ λόγου πίνειν. ¶ Παρέμοιγε, παρεισγάρμοι. ¶ Παρεμφάρακτος, ἀσελγής.

Παρεμφαίνεσθαι, παραδηλοῦσθαι. ¶ Παρεμφερής, ὅμοιον. ¶ Παρεόν, κατὰ τὸ ἑξῆς. ¶ Παρενθετῶ, παρατιθῶ. ¶ Παραίνεσις, συμβουλία. διδασκαλία. ¶ Παρενεγκεῖν, παραθεῖναι, παραβαλεῖν.

Παρενήνεον, παρετίθεσαν ἀθρόως, παρεσώρευον.

Παρένθετος, παρείσακτος. ¶ Παρενθῆκαι, μετενήνεκται ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν παρεργαζομένων ἔνια λεπτά. ἢ ἀπὸ τῶν πλοϊζομένων. παρεντιθέασι γὰρ τοῖς φορτηγοῖς κοῦφα ἀπὸ τῶν καμίνων. τοῖς δὲ πίθοις πινακίσκοι παρεντίθενται καὶ λεπτά.

Παρέντες, παραλείψαντες ἐάσαντες. ¶ Πάρεξ, χωρὶς ἐκτός. ¶ Παρεξειρέσιον, τὸ κατὰ τὴν πρῷραν πρὸ τῶν κωπῶν ὥστε λέγει τις πάρεξ τῆς εἰρεσίας.

Παρελέξατο, παρεκοιμήθη. ¶ Παρεξηυλημένος, ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων ἀμυδρόν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν αὐλῶν τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς, οἱ γὰρ κατατετριμμέναι, ἐξηυλῆσθαι λέγονται.

Πάρεξ ὁδοῦ, ἔξω τῆς ὁδοῦ. ¶ Παρεξερῶ εἶπόν ποι, παρὰ τὴν ἀλήθειαν εἴποιμι: ¶ Πάρεξ, τὸ θεῖον χρῆμα ἔξω τῆς μίξεως. ¶ Παρεοικώς, παρόμοιος.

Παρεόντα, παρόντα. ¶ Παρέπαφεν, παρέπεισεν.

Παρεπίδημος, πάροικος. ¶ Παρεπλέγχθη, παρεκρούσθη. ¶ Παρεπτάμενα. περιττά. ¶ Παρεπτόμενον, περιττόν, ¶ Πάρεργον, νόθον, ὡς μικρόν τι τῶν ἀναγκαίων. ¶ Παρεργότατα, καταπεραιωτάτα. ¶ Πάρεργος, ἀκαίρως ῥαθύμως.

Παρέωνται, ὀλίγα ἀφαιρεῖται. ¶ Παρ' ἐρινεόν, παρὰ τὴν ἀγρίαν συκῆν. ¶ Παρερρέωσαν, παρετάξαντο ἐν πολέμῳ ἀντέστησαν, κρείσσω δὲ μετὰ τῶν ῥεῶν.

Παρερρυπωμένα βιβλία, οἷς κορωνὶς προταλάσσομεν. πρὸς τὸ ζητῆσαί τινα. ¶ Παρέρχεται, ὑπερβάλλει.

συμβουλεῦσαι. Παρὰ ναῦφιν, παρὰ τῶν νεῶν.

Παρὰ νῆας, παρὰ τὰς ναῦς. Παρὰ ναυσί, παρὰ τοῖς πλοίοις. Παράνοια, ὑπερηφανία.

Παράνομος, ἄνομος, ἄδικος. ἀθέσμιος ἁμαρτία.

Παράντα, τὰ παρὰ τὸ ἀντικρύ, οἷον πλάγια, τὰ παρατετραμμένα ἐπὶ εὐθείας ὁδοῦ. Παράνυμφος, νυμφεύτρια. Παραξιφίς, μάχαιρα.

Παράορος, συναορφόρος. Παραοὶς, ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων. Παράπηγος, μάνδαλος θύρας.

Παραπαίει, παρακόπτει, μαίνεται, ληρεῖ, παραφρονεῖ.

Παραπαιόντως, ὁμοίως. Παράπαιστος, παραπλὴξ, ἢ παρειμένος. Παράπαν, παντελῶς, καθόλου. Παρὰ πάντας, ὑπὲρ πάντας.

Παραπεπιθόμενος, ἐπιβαλλόμενος. Παραπέσῃ. παραπαίξῃ. Παραπέμποντες ἀπωθούμενοι.

Παραπεπίθοιμι, παραπείθοιμι. Παραπεπλεγμένως, συμπεπλεγμένως. Παραπετάσματα, παρακαλύμματα. Παραπήχυον, ἱμάτιον, τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν. Παραπικραίνων, παροργίζων. Παραπλαγιάσας, πλαγιασάμενος. Παραπλέξασα, παρακρουσθῆναι ποιήσασα. Παραπλασμός, ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος. Παραπλέξαι, ἐμπλέξαι.

Παραπλάσματα, τὰ κυρία τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ζητήμασιν ἐν τοῖς βιβλίοις. Παραπλῆγος, μανιώδεις. Παραπλῆγας, διὰ τὰς ἄκρας ἀνατεινούσας ἔχοντας αἰγιαλοὺς ἢ πέτρας. Παραπλήγων, μαινομένων. Παραπληγία, παρακοπή.

Παραπλὴξ, παράφρων τὰς φρένας βεβλαμμένος. μανιώδης παρακόπτων παραφρονῶν. Παραπληξία, μανία. Παραπλήσιος, ἐμφερὴς ὅμοιος.

Παραπλῆτον, ἐκπλῆττον. Παραπλόκαμος, ἡ παραπεπλεγμένη τὰς τρίχας. Παραπλομένοισι, παροῦσι. Παρὰ πλειόνεσσι, παρὰ πολλοῖς.

Παραπλώζειν, τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι, ἢ ἰέναι.

Παρὰ πόδα, εὐθέως ἐγγύθεν. Παρὰ ποσί, παρὰ τοῖς ποσί. Παρὰ πολύ. πολύ. Παραπρῖειν. παραπράττειν. Παραποιήσασθαι, παρασφραγίσαι. Παραπρονοῆσαι, ἐνθυμηθῆναι νοῆσαι.

Παραπομπὴ, μετακομιδή. Παραρρεῖν, φληναφεῖν.

Παραρρηταί, παραινετικοὶ σύμβουλοι. παραμυθητοί.

Παραρρητοῖσι, παραμυθητοῖς. Παραρύματα, δέρρεις. Παραρτίζεσθαι, παρασκευάζεσθαι.

Παραρυῇς, μετεωρισθῇς παραπέσῃς. Παράρυμα Σοφοκλῆς Πολυξένῃ. παρὰ ῥῦμα ἁπλῶς ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἔξω τοῦ ἅρματος πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν, οἱ δὲ ὑποδήματα.

Παραρομίς, τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν. Παραρυτεῖν, παρέχειν. Παραρρυώμεθα, ὀλισθῶμεν.

Παραρυόμενον, παραπεσούμενον παραρυέν.

Παρασάγγας, εἶδος μέτρου περσικοῦ. Παρασαγγιλόγοι, οἱ περὶ τοὺς διαγγέλλοντας οὕτω λέγονται.

Παρασάγγης. μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα σταδίους ἔχον.

Παρασαρκῶσαι. ἐροῦ δὲ καὶ κάλλυντρον, ἢ κάλλωπον τὸ ἕτερον καὶ κόρειθρον καλεῖται. Παρασεσυρμένοι παρελκυσμένοι ὑποσκελισμένοι. Παράσημα,

τὰ ἐπίσημα: Παρασημαίνει, παραχαράττει παραδηλοῖ. Παράσημον, ἀδόκιμον κίβδηλον, ἀπὸ θύρου καὶ τῶν νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται. Παράσιτοι: ἀρχὴ ἦν τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκδοχήν. Παράσιτος, κοσοτράπεζος.

Παρασιωπῶν, μακροθυμῶν. Παρασκευάζεται, εὐτρεπίζεται ἑτοιμάζεται. Παρασπάς, φυτὸν ἀπεσπασμένον. Παρασπάσασθαι, ἀφελέσθαι.

Παρασπίζουσα, συνοῦσα συνοικοῦσα. Παρασπιστής, παραστάτης ὁπλίτης. Παρασπονδήσας παραβὰς τὰς συνθήκας. Παρασπονδοῦντες, ἐχεραίνοντες πολεμοῦντες. Παρασπῶν, συλῶν.

Παραστάδες, οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετραμμένοι κίονες.

Παραστάδον, ἐκ τοῦ σύνεγγυς: ἢ παραστάντες, ἢ παραστατικοί, ἢ κατὰ πρόσωπον, ἢ κατὰ τὸ εἶδος. Παρασταθμίδες, ἐπὶ θύρας τὰ πρὸς τοὺς στρόφιγγας.

Παράσταυνη, λόγχη. Παράστασις, φυγὴ καὶ τὸ φυγαδεῦσαι παραστήσασθαι. Παραστάται, τὰ ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἀγγεῖα καὶ οἱ πρὸς τὰς ὤας σήμονες.

Παραστάτην, προστάτην. Παραστάτησον. παραστάτης γενοῦ νίκησον. Παραστατίς, ἀγγεῖον θερμαντικόν. Παραστέλλεται, ἀναστέλλεται. Παραστέλλων, ἀναστέλλων. Παραστησάμενος μετακαλεσάμενος. Παραστίζουσα, ἢ παραστίζων ἢ παραστιχεὶς ἐστὶ τοῦ ἀνακλυστοῦ καὶ ἀφιστρούντων τὰ ὀνόματα παράστικται. στόφρων δὲ κεντήματά φησιν. ἄλλοι ὡς ἀπόντα τινὰ παραστίζουσα σημειουμένη.

Παραστόρνυται, καὶ τὸ λεῖον ποιῆσαι ξίφος καὶ τὸ παράστρωτον. Παρασυνεβλήθη, ὡμοιώθη.

Παρασύρει, χαυνοῖ, παρατρέπει. Παρασυρέντες. παρασπασθέντες. Παρασύρω, παρατρέπω, καὶ τὰ ὅμοια. Παράσφιν ἢ παρὰ σφίσιν. παρ' ἑαυτοῖς. Παράσχασον, ἀναχώρησον. Παρασχεδιαζομένη, παραχαραττομένη. Παράταξις, πόλεμος. φάλαγξ καὶ ὄνομα. Παρατάσσεται, ἐν πολέμῳ αὐθίσταται. Παρατατικὸν, ἐκτεταμένος.

Παρατεθηγμαι. παρηκόνημαι παρωξύνθην.

Παρατεθηγμένος, ἠκονημένος. Παρατείνει. παρέλκει πλατύνει. Παρατεκτήναιτο, παρὰ τὰ ὄντα κατασκευάσειεν. Παρατινεῖς, ἀπλεῖς.

Παρατέτακται: ἡτοίμασται. Παρατηρημάτων ἐπιτηρήσεων παραφυλάξεων. Παρατούειον, αὐτίπανον κράσπεδον. Παραχαράκτης, διαστροφεύς, παραβάτης τῶν ἐντεθέντων νόμων.

Παρατηρημάτων, ἐπιτηρήσεων κλωποσισμῶν τε καὶ ἀπατήσεων. Παρατρέπει, παράγει.

Παρατρέχει, παρέρχεται. Παρὰ τὸ εἰκός, παρὰ τὸ δέον. Παρατρέψαι. παρενέγκαι διορθῶσαι.

Παρατρέψας, παρελάσας. Παρατροπαῖς, μεταβολαῖς. Παρατροπέων, παρατροπῶν παραλογιζόμενος. Παρατρύζει, παραφωνεῖ γρύζει.

Παρατρύζουσι, γογγύζουσι καὶ τὰ ὅμοια. Παρατρωπῶσι; παρατρέπουσι παραπείθουσι ἐπὶ ὀργῆς.

Παρατυχών, παρών. Παραυδᾶ, παραφωνεῖ παρηγορεῖ. Παραύλια, τὰ παρὰ τὴν αὐλήν, οἷον πρόχωρα. Πάραυλος, πάραυλος ἐλαυνόντων.

Παραγράψεται, οὐ παραδείξεται. ¶ Παραγυμνῶσαι, φανεροποιῆσαι. ¶ Παραγωγαί, ἀπάτου χρήσεις. ¶ Παραγαύδας, χιτὼν παρὰ πέρσαις.

Παραδέ, ἐγγὺς δέ. ¶ Παραδ' ἔδραμε, παρεμνήσθην.

Παραδειχθέν, φανερωθέν. ¶ Παράδειγμα, ὑπόδειγμα. ὃ παρασκευασθὲν ἔλαττον εἰς μείζονα.

Παραδειχθῶ, οὐ φαίνομαι. ¶ Παράδεισος, τίθεται ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, οἷός ἐστιν ἐν τοῖς περσικοῖς, ὁ τόπος ἔνυδρος ὅτι ἔνυδρος. ἐμοῦ περὶ παιδί. καὶ ἡ βασιλέως κατάλυσις. ¶ Πάρα δή σοι, πάρεστι δή σοι.

Παραδήμεο, παρακούσω. ¶ Παραδειγματίσαι, φανερῶσαι, θριαμβεῦσαι. ¶ Παραδίκη, παρὰ τὸ δίκαιον. ¶ Παρὰ δόξαν, παρ' ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν. ¶ Παράδοξον, θαυμαστὸν ἀπροσδόκητον.

Παράδοξος, ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος. ¶ Παράδοσις, ἄγραφος διδασκαλία. ¶ Παραδόσιον, διδασκαλεῖον. ¶ Παραδραθεῖν, παρακοιμηθῆναι.

Παραζηλῶν, παροξύνων παρεξιστῶν. ¶ Παραζωνίς, μικρὰ μάχαιρα. ¶ Παραθαλπόμενος, παραθερμαινόμενος. ¶ Παρακμάζων, παραμυθούμενος. ¶ Παραθεῖ, παραφέρει. ¶ Παράθεμα, ἐπίθεμα. ¶ Παραθέουσι, παραφέρουσι. ¶ Παραθήγειν, ἀκονᾶν παροξύνειν. ¶ Παραθήκη, παρακαταθήκη παράθεσις. ¶ Παραθεῖται, ἐκβάλλει.

Παρὰ θῖνα, παρὰ τὸν αἰγιαλόν. ¶ Παραθέντες ἐκβληθέντες. ¶ Παράθραυσις, κώπη τις ἐν ταῖς παραθρανίοις. ¶ Παραθραξίας, παραθραμείας.

Παραθεῖται, ἐκβάλλει. ¶ Παραβάται. οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἑστῶτες μαχόμενοι οἱ κύριοι τῶν ἁρμάτων.

Παρ' αἰγείρου θέα, ἐρατοσθένης φησὶ ὅτι πλησίον αἰγείρου τινὸς θέα. αἴγειρος δέ ἐστι φυτοῦ εἶδος. ἐγγὺς τῶν ἰκρίων· ἕως οὖν τούτου τοῦ φυτοῦ ἐξετείνετο καὶ κατεσκευάζετο τὰ ἴκρια, ἅ ἐστιν ὀρθὰ ξύλα ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας, οἷον βαθμούς, ἐφ' αἷς ἐκαθέζοντο πρὸ τοῦ κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον. ¶ Παράδοξος, θαυμαστὸς ἐπάξιος, καὶ ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος.

Παραίλεως, ὄρος ἐγγὺς μαραθῶνος. ¶ Παραινεῖ συμβουλεύει. ¶ Παραιθήματα, τὰ ἀπὸ τῶν μικρῶν δακτύλων παρὰ τὸ θέναρ, ἤγουν ἐπὶ τὸν καρπόν.

Παραικάτια, αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὁπλιτῶν τάξεις.

Παραίνεσις, συμβουλὴ. νουθεσία. σωφρονισμός.

Παραίπαιμα, παρακωπή. ¶ Παραὶ ποσί, παρὰ τοῖς ποσί. ¶ Παραίνυται, ὀλίγον ἀφαιρεῖται.

Παραιρήματα, παράμματα ἱματίων. ¶ Παραιροῦνται, ἀφαιροῦνται. ¶ Παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός, ἡ ἀθυμία καὶ κατέπεσε τῇ γνώμῃ ἢ ποσίν.

Παραισβάζειν, παρανενομημένως ἀπὸ τοῦ σέβου.

Παραίσιμα, ἀλλοῖα τῶν προσηκόντων. ¶ Παραπαρασχόντα, παραφέροντα. ¶ Παραίτησιν, παράκλησιν.

Παραίφασις, ἀπολογία. παραλογισμός· παραμυθία. συμβουλία. ¶ Παρηγορία, παραίνεσις. ¶ Παραιφάσθαι. τινάσσει πολλὰ παρακινεῖ καὶ τὰ ὅμοια.

Παραιφηλεύμεθα, παραιτόμεθα. ¶ Παρακαίρια, παράκαιρα. ¶ Παρακαταθήκη, ἐνέχυρον. ¶ Παρακατέλεκτο. παρακατέκειτο. ¶ Παρακεκλημένοι, παραμυθηθέντες παρακληθέντες. ¶ Παρακεκομμένον, ἄνανδρον.

παρὰ, παρανοεῖ. ¶ Παρακεκομμένον, ἄνανδρον.

Παρακεκρόαται, τῶν φρενῶν ἐλαττοῦνται.

Παρακελεύσασθαι, προτρέψασθαι. ¶ Παρακελεύουσιν ἐπιτρέπουσιν. ¶ Παρακεχόρδηκεν, παρήλλαχεν, παρήμαρτεν. ¶ Παρακεώμεθα, ἐγκείμενοι ὦμεν.

Παράκλητον. πνεῦμα λέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τῶν ὅλων δεχόμενον. ¶ Παρακλόπεες, παραμυθηταί. ¶ Παρακληδόν, ἕνα παρ' ἕνα.

Παρακεκλημένος, παρατεταγμένος.

Παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω. ¶ Παρακλεῖδος ἱμάντα, παρὰ τοῦ ζυγώματος παρηγμένου κλείθρου. διὰ οὗ τὸν ἱμάντα ἐνιᾶσι. ¶ Παρακοᾶν, παρανοεῖν.

Παρακοίτης, ὁ ἀνὴρ καὶ παράκοιτις γυνὴ παρὰ τὸ πολλάκις. ¶ Παρακονᾶν, τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς. ¶ Παρακόπτει, μαίνεται. ¶ Παρακόρυσον, παρακάλλωπον.

Παρακοττεῖ, παραφρονεῖ. ¶ Παράκουσις, ἀπάτη παρενεγκεῖν. ¶ Παρακροτήσαντες, παραθαρσύναντες. ¶ Παρακροτῶν, παροξύνων. ¶ Παρακρούει. πλανᾷ, διαπατᾷ. ¶ Παρακρουσθέντες, παραλογισθέντες. ¶ Παρακρουσιχοίνικος, παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παράκρουστος, μωρός. ¶ Παράκτης, ὁ τῶν κυνηγῶν τοὺς κύνας ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων. ¶ Παρὰ κωφὸν ἀποπαρείην ἡ παροιμία. πρόδηλος δὲ αὐτὴ ἡ αἰτία παραλαλοῦντος. ¶ Παρὰ λαπάρην. παρὰ τὴν λαγόνα. ¶ Παραλέξαι, παρὰ τὸ τὰς ὑπερεχούσας ἐν ταῖς ὀφρύσι παραλέγειν. ¶ Παραληροῦντων, μωρὰ λαλούντων. ¶ Παραλία, ἡ ἀττικὴ ἔνθεν καὶ ἡ ναῦς πάραλος. ¶ Παραλία καὶ πάραλος καὶ παράλιος, παραθαλάσσιος. ¶ Παραλαλεῖ, φλυαρεῖ μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ. ¶ Παραλίτης, ὁ ἀπὸ τῆς παράλου. ὁ δέ ἐστιν ἱερὰ ναῦς. ¶ Παραλλαγῆς, ἐναλλαγῆς. ἀλλοιώσεως. ¶ Παραλλάξαι, διάβηθι, πάρελθε. ¶ Παραλλάξας, ἐνηλλαγμένως παρελθών. ¶ Παραλλήλαις, ἐγγὺς ἀλλήλων. ¶ Παράλληλον. ἀκόλουθον ὅμοιον τῷ μεταξύ. ¶ Παραλογισμός, ἀπάτη λογισμός.

Παραλογιστής, ἀπατεών. ¶ Παράλογον, ὁ λόγιστον.

Πάραλοι, οἱ τὴν πάραλιον οἰκοῦντες ἐπὶ ἀττικῆς.

Παραλουργεῖς, οἱ ἧττον ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι. ὥσπερ λέγει τις παραβαφής, ἁλουργὲς γὰρ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος. ¶ Παραλοιῶ, παρακρατηθεὶς συνεχεθείς.

Παραλυθῆναι, ἀπολυθῆναι.

Παραλύομαι, παροιμιωδῶς, ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παρελύοντο. ¶ Παραλώματα, τὰ ἔξωθεν. ¶ Παραλώματα, τὰ ἔξωθεν τῶν μητέρων σκεπάσματα. ¶ Παραμαρτών, ἀποτυχών.

Παραμήνας, παραναγνούς. ¶ Παραμήξας, παραλλάξας. ¶ Παραμεῦσαι, παραλλάξαι, ἐκτραπῆναι.

Παραμήνη, ἡ τῶν θεῶν μοῖρα. λυδοί. ¶ Παραμείψεται, γειτνιάσει. ¶ Παρ' ἄμμι, παρ' ἐμοί.

Παραμνείσω, παραμένοντι καὶ καταπραΰνοντι τὸ μένος ἤγουν δύναμιν. ¶ Παράμονος, καρτερός.

Παραμυθίαν, παράκλησιν. ¶ Παραμυθήσασθαι.

Π ἀνικρὸν, ἔρμι σπαστος στρατιώταις, ὥρα τοι νῦν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν τοὺγκομπτῆρα λαβόντα, καὶ προσκεφάλαιον ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσεις ῥοθιάξης. ἀλλ' οὐ δέομαι πάνι κὸν ἔχων τοὐν πρῶκτον. ¶ Πάνιην, αὐτόχρουν ὁμό χρουν, λευκὸν καθαρόν. ¶ Πανίῳ δαίμονι, μανιώδει δαίμονι. ¶ Πανιώνιον ἱερὸν ἀπόλλωνος ἐν ἰωνίᾳ. ¶ Πάγκαλος, ὁ ἐξ ὅλου κατὰ πάντα καλός.

Π ανκαρπία, πανσπερμία. ¶ Παγκρατὴς. πάντων κρατῶν καὶ ἄρχων καὶ βασιλεύων. ¶ Πάντα, ὅλα.

Π ανύδας, ὁ ἀπὸ πλήκτρου καὶ ἀδολέσχης. ¶ Παννυχίη, δι' ὅλης τῆς νυκτός. ¶ Παννυχὶς, ἑορτὴ νυκτερινὴ. σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. ¶ Πανόλβιος, παμμακάριστος. ¶ Πανομφαῖον, πεφημισμένον ἢ ὁ τὰ κακὰ ἀποστρέφων. ¶ Πανομφαίῳ, παρ' ᾧ φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται, τουτέστι κληδών. ¶ Πανόπη, πόλις φωκίδος. ¶ Πανόπτης, πολυόφθαλμος, ζεὺς ἀγχοῖ. ¶ Πανόπτος, ὁ πανταχόθεν φαινόμενος.

Π ανορμίη, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ¶ Πανοσκῶλον, ὄνομα χίμαρος, ὅτι μὴ ἀπὸ σκώλου, ἢ πολλαχῶς ἄν ἔστι τί λέγεται χῆμα. ¶ Πανὸς σκότος, οἷον νυκτερινὸς φαντασίας. ¶ Πανήγυρις, σύνοδος, συμμιγὴς πληθύς. ¶ Πᾶν, ὁτιοῦν, οἷον δήποτ' οὖν. πᾶν τὸ τυχόν. ¶ Πανοῦργος, πάντα μανθάνων δόλιος, πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. ¶ Πανουλεὶς, ἐξώλης.

Π ανούειος, πάντα ὄνειος. ¶ Πάνοψ, ἥρως ἀττικός. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεὼς καὶ ἄγαλμα καὶ κρήνη.

Π ανόψιον, πάντων ὁρώντων πᾶσι συνάπτον. λαμπρόν

Π ανσαεία, πανοπλία. ¶ Πανσθενεστάτῳ, ἰσχυροτάτῳ. Πανσυδίη. ὁμοῦ πάντες

Π άντα κάλων σείει. παροιμία, ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. ¶ Πάντα κινήσας πέτρον, παροιμία.

Π άντα λίθον κινεῖν, παροιμία ἧς μέμνηται ἀριστοτέλης ὅτε γὰρ ξέρξης ἐπὶ τοὺς ἕλληνας ἐστράτευσεν, ἡττηθεὶς περὶ σαλαμῖνι. ¶ Παμπήνα, ξυβλίον.

Π άντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔρρεθεν. οὐ κατὰ βάθους ἔτρωσεν, ἀλλ' ἀπεῖρξε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δόρυ. ¶ Παντὲ πασι, παντελῶς ὅλος.

Π ανταρκέα, πᾶσι βοηθόν. ¶ Παντάρκης, ὁ πᾶσιν αὐταρκῶν. ¶ Παντάσκιος, ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων. ¶ Πανταχῶς, πάντα τρόπον.

Π αντελὲς, παντελῶς, ὁλοτελῶς.

Π αντελὴς. ὁλοτελὴς, καὶ παντεπόπτης ὁ πάντα καθορῶν. ¶ Πάντες, ἀντὶ τοῦ οἱ πλεῖστοι.

Π άντεσιν, ὑπὲρ πάντων. ¶ Παντευχία, πανοπλία

Π άντη, πάντως. πανταχοῦ. πάντοθεν. ¶ Πάντη τε, πάντως. ¶ Πάντη, πανταχοῦ ἑκάστῳ. ¶ Παντὶ σθένει, ὅλῃ πάσῃ δυνάμει. ¶ Παντί τῳ, παντὶ τινί,

Π αντοδαποῖς, διαφόροις. ¶ Παντοδαπὸς, παντοῖος σύμμικτος. ¶ Παντοδαπῶν, παντοίων καὶ διαφόρων. ¶ Πάντοθεν, πανταχόθεν ἐξ ἑκάστου τόπου.

Π αντόθι, πανταχοῦ. ¶ Παντοίων, πάντων πολυτρόπων. ¶ Παντοκράτωρ, ὁ θεός. πάντων κρατῶν.

Π αντομάντειραι, μοῖραι. ¶ Πάντοσε, εἰς πάντα τόπον πανταχοῦ. ¶ Πάντοσ' ἐΐσης, πανταχόσε στρογγύλης. ¶ Παντόνια, παντοδαπά. ¶ Πάντων, πάντως. ¶ Πάντων, ὑπὲρ πάντας. ¶ Πάντων ἐκπαγλότατε, ὑπὲρ πάντας ἐκπληκτικώτατε.

Π άντως, ἴσως δυνάμει ἀληθείᾳ κυρίως. ¶ Πάντως θαρσαλέη, κατὰ πάντα θρασεῖα. ¶ Πανυπερτάτη, πασῶν ὑπερκειμένη τῶν παρακειμένων νήσων.

Π ανυπείροχον, πάντων μέγιστον. ¶ Πάνυασα, ψόφος ἀναπίσμη, ἢ ἡ κειρίαν. ἢ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι. ¶ Πανίσταθον, πάντων ἔσχατον. ¶ Παννυχίους, δι' ὅλης νυκτός. ¶ Πάντη τε καὶ πάντως, κατὰ λόγον καὶ τρόπον παντός. ¶ Πανώλεθρον, ἐξώλες πανώλες. ¶ Πανώλης, πανόλεθρος, ἐξώλης ἀπολλύμενος

Π άξ, ὑπόδημα εὐυπόδητον, ἢ τέλος ἔχειν. ¶ Παξοίνης οἱ κατὰ ἰταλίαν. ¶ Παππάζοιεν, παρακαλοῖεν.

Π απαῖδην, παντελῶς. ¶ Πάπας, πατρὸς ὑποκόρισμα. ¶ Πάππα, προσφώνησις παιδὸς, πρὸς πατέρα. ¶ Παπαὶ, σχετλιασμός. ¶ Παππάζοιεν, πατέρα καλοῖεν. ¶ Παππάζουσιν, πατέρα προσαγορεύουσιν. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν παιδίων, ἃ τοῖς πατράσι λέγει πάππα. ¶ Πάππος, ἄκανθα ἐπὰν γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῇ καὶ ὑπὸ ἀνέμων ἐκριπίζεται καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλει. σημαίνει δὲ καὶ ὀρνέου εἶδος, καὶ πατρὸς ἢ μητρὸς πατέρα, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ γενείου τρίχωσιν. ¶ Παπταίνειν, περιβλέπειν, πάντη παπταίνοντα, ὁρῶντα. ¶ Παπταίνει, περισκοπεῖ. ¶ Παπτήνας, περισκοπήσας.

Π άρα. ἐγγύς. πάρεστι. ¶ Παραβαίνοντας, ἀρνητικοὺς ἢ μὴ εὐθέως βαίνοντας. ¶ Παραβαλεῖς, ἀπατήσεις. παραθήσεις, παραδώσεις. ¶ Παραβαλλόμενοι, ἐξαπατῶσαι, παρακατατιθέμεναι.

Π αραβαλλόμενος, ἐναποκινδυνεύων, ἢ ἐπὶ παράβολος μαχόμενος. ¶ Παράβολον, παράδοξον.

Π αραβαλοῦ, ἀνάπαυσαι, ἀπὸ δὲ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά.

Π αραβαλῶ, συγκρινῶ. ¶ Παρὰ θεῷ, ὅμοιον.

Π αραβαλὼν, ὁμοίως παραθείς. ¶ Παραβεβαῶτες παραβεβηκότες. ¶ Παραβλέπων, στραβός.

Π αραβλήδην, ἀπατηλικῶς. παραλογιστικῶς. ἐξ ἀντιβολῆς παραβάλλοντες. ¶ Παραβληθησόμενος συγκριθησόμενος. ¶ Παραβλητικὸς, παραβάλλων

Π αραβλῶπας, παρορῶντας.

Π αραβλῶπες, ὁμοίως διάστροφοι τὰς ὄψεις διαστρέφοντες καὶ παραβλέποντες. ¶ Παραβολὴ, πραγμάτων ὁμοίωσις. ¶ Παραβουλευσάμενος, εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς. ¶ Παραβραβευθεὶς, καταφρονηθεὶς παραμεληθείς. ¶ Παραβραβεύων, παρακρίνων. ¶ Παραβύουσιν. παρακαμμύουσιν.

Π αράβυστον. λάθρα γινόμενον ἀπόκρυφον, ἀποκεκρυμμένον, ἢ μικρὸν κλινίδιον παρατιθέμενον τῷ μεγάλῳ ἔνιοι δὲ δικαστήριον οὕτω καλούμενον. ¶ Παρασάγγας, εἶδος μέτρου περσικοῦ. ¶ Παρ' ἀγαυοῦ τιθωνοῖο, παρὰ τοῦ λαμπροῦ τιθωνοῦ. ¶ Πάραγε, ἐγγὺς δὲ, ἢ κόψον. ¶ Παράγει, παρέρχεται, παραπέμπεται φυλάσσεται, εἰσπορεύεται.

Π αραγκωνίσασθαι, ἀποστρέψαι. ¶ Παραγόρευσιν. ἄρνησιν. ¶ Παραγράφεται, ἐκβάλλεται.

Π αραγραφὴ. ζημία. ¶ Παραγράψαι, ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι, καὶ τὸ ἐκ παραδόσεως λαβόντα διὰ γραμμάτων τοῦ παρεδρίου πιστώσασθαι.

Π αλίωξις, ἡ ἐξ ἀποστροφῆς δίωξις. ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ἔμπαλιν διώκται γίνωνται. ¶ Πάλκος, πηλός. ¶ Πάλλα, σφαῖρα, ἐκ ποικίλων νημάτων πεποιημένη. ¶ Παλλάδος πρόσωπον στατήρ. ἐπεὶ μὲν ἑνὸς μέρους ἀθηνᾶς πρόσωπον, ἐπεὶ δὲ θατέρου τὴν γλαῦκα. ¶ Παλλάκιον, μειράκιον. ¶ Παλλακός. ἐρώμενος. ¶ Παλλάντιος, ζεὺς ἐν τραπεζοῦντι. ¶ Παλλαντὶς, ἡ τριτωνὶς λίμνη. ¶ Παλλὰς ἀθηνᾶ ὁ παίουσα τοὺς αὐλούς. ¶ Παλλάσσειν. ταράσσειν βρέχειν μολύνειν. ¶ Παλλάγανον, κρόμμυον ἀσκαλώνιτον. ¶ Πάλλον, ἔλαβεν ἐκράδαινεν.

Π άλλει. κινεῖται, ἅλλεται. ¶ Πάλλειν, κινεῖν, πηλᾶν, κληροῦν κραδαίνειν στρέφειν. ¶ Πάλλεται, πηλᾶ σείεται καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πάλλεσθαι, κληροῦσθαι, ἅλλεσθαι. ¶ Πάλλευκον, αὔημερον. ¶ Παλλωνία, ἡ ἀθηνᾶ ἐν χαλκίτη. ¶ Παλίλια ἀγὼν, οἱ μὲν τοῦ πάλητι, ἔνιοι δὲ τοῦ πανί. ¶ Πάλληξ βούπαις.

Π αλλιχίαν, πιμμάτιόν τι παρὰ λάκωσι. ¶ Πάλλεται, πηλᾶ, σείεται κραδαίνεται, κινεῖται, σφύζει.

Π άλλον, ἔσειον καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Πάλλων, κινῶν, ταράσσων. ¶ Παλλομένων, κληρουμένων. ¶ Παλλύτας, ὄργανον βασανιστήριον ¶ Πάλμη, γέῤῥον.

Π αλμὸς, τρόμος σεισμὸς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Παλμυδὸς βασιλεὺς πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς: ¶ Παλμύτης, αἰγύπτιος θεός. ¶ Πάλνης, πλάνης, ἀπατής.

Π αλλοῖα, τὸ μὴ τυχεῖν βάλλοντα. ¶ Πάλλος κλῆρος ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι πρὸς τὴν ἄρνησιν τοῦ λαγχάνοντος καὶ τὸ, κλήροις δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες. πάλλος ἐξέθυξεν. ¶ Παλλουμένων, κληρουμένων

Π αλτὰ, ἀκόντια λόγχαι. ¶ Πᾶλαρ, ὅλαρ ἀπεῖδη.

Π άλτον, κληρωτήριον. ¶ Παλτῶν, ἀκοντίων.

Π αλύνας, τὸ λεπτὸν τῆς γῆς ἐπιβαλὼν τὴν λεγομένην χύτην. εἴρηκε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεύρου, ἐπεὶ δ' ἄλφιτα λευκά παλύνειν, πάσσειν. ¶ Παμβῶτις τύχη ἐλπὶς παντρόφος. ¶ Παμισὸς, ποταμός.

Π αμμάκαρ, κατὰ πάντα μακαριστός.

Π αμμέγεθες, λίαν μέγα. ¶ Παμμελέσιν, ἐμμελέσι γλυκεροῖς. ¶ Παμμήστορα, πάντων τεχνίτην.

Π άμπαν, παντελῶς ὁλοτελῶς. ὁμοίως ὄντως.

Π άμπανον, ὁ δημήτηρ ἐν ἡρακλείᾳ.

Π αμπήδην, ὁλοσχερῶς, παντελῶς. ¶ Παμπησία, πᾶσα ἡ ὕπαρξις. ¶ Παμποίκιλος, πολύτροπος.

Π άμπρωτον. πάντων πρῶτον. ¶ Παμφάνος, πάντα σεσηπνῶν. ¶ Παμφαὴς, φαιδρότατον πάντα φωτίζον. ¶ Παμφαίνειν, λάμπειν, στίλβειν, ἀστράπτειν.

Π αμφαλύζει. τρέμει. ¶ Παμφανάα, λάμπει.

Π αμφανόωντα, λαμπρὸν πάντοθεν λάμποντα.

Π αμφαοῦς, πάντα φωτιζούσης. ¶ Παμφθόγγω, παμφθόνω. ¶ Πάμφιλ, παντά πασι. ¶ Παμφίδης. γυναῖκες ἀθήνησιν ἀπὸ πάμφου τὸ γένος ἔχουσαι.

Π αμφόρω, πάντα φέροντι. ¶ Παμμοχίων. κεκτημένος. ¶ Πάμωχος. ὁ κύριος ἰταλοί. καὶ ἡ δίκας καὶ τὸ φιλεῖν τοῦ στόματι τὰ παιδία καὶ τὸν πατέρα.

Π ᾶν ὅλεν, τὸ πᾶν τὸ ὅλον. ¶ Παναγῆ, καθαρὰ ἅγια.

Π αναγὴς, καθαρὸς, κατὰ πᾶν ἁγνός. ¶ Παναγιστίας, πανιερίας. ¶ Πάναγρα, παμάγρια, ἐνὸις τὰ λεπτὰ ἀθρόα θηρεύεται. ¶ Πανάγρου, τοῦ πάντα ἀγρεύοντος. ¶ Παναθηναία, ἡ τῶν ἀθηναίων ἑορτὴ καὶ ὁ ἀγών. ¶ Πανακεῖς, ἀθήνησι ἱέρειαι.

Π αναίθησιν, ὅλαις λαμπραῖς. παναίθησι κορύθεσι.

Π άναιθον, λαμπρόν. ¶ Παναίθαλος, πάντα ἀπεχαίτηρος. ¶ Πανάιγυλος, πανκακοῦργος. ¶ Πανακεία, ἱέρεια ἥτις οὐ μίσγεται ἀνδρί. ¶ Πάναινοι, ἔθνος θράκιον. ¶ Πανάιολος, παμποίκιλος. ¶ Πανακεία, θεραπεία. ¶ Πάνακες, βοτάνη τίς. ἡ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται. ¶ Πάνακρος, ὁ ὀρίγανος καὶ τόπος ἐν τῇ ἀττικῇ. ¶ Πανάλκης, ἰσχυρὸν παντοδύναμον. ¶ Πανάμερος, δι' ὅλης ἡμέρας. ¶ Πανάμωμος, ἄριστος. ¶ Πανάποτμος, ἀθλιώτατος, κατὰ πάντα κακόποτμος. ὃ ἐστι παντελῶς κακόμορος

Π αναρμόνιον, εἶδος ὀργάνου, ἐξ ὅλου πεπηγμένον, ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία.

Π ανάργυρον. ὅλον ἀργυροῦν. ¶ Πανασκηθέα. πάντα ὑγιῆ. ¶ Πανάφηλικα, πάντων ὁμηλίκων ἀπολελαμμένον ἐκ τέως. ¶ Παναχαιῶν, πάντων ἑλλήνων

Π αναώριον, πάντων ἀωρότατον καὶ ἄμοιρον, ὁ κατὰ πάντα ἄωρον. ¶ Πανδαισία, ὁ πάσας τὰς αἰσθήσεις ἡδονὰς παρέχουσα εὐωχία ἢ πολυτελὴς τράπεζα. ¶ Πανδαισίαν, τὴν παντοδαπὰ ἐδέσματα καὶ πολυτελῆ ἔχουσαν τράπεζαν. ¶ Πανδαμάτωρ, ὁ πάντας δαμάζων. ¶ Πανδαμικοὶ, παιδικοὶ χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς. ¶ Πάνδια, ἑορτὴ ἀθήνησι

Π ανδερκεῖς, πάντα ὁρῶντες. ¶ Πᾶν δ' ἦμαρ, δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας. ¶ Πανδημεὶ, σὺν παντὶ τῷ δήμῳ.

Π ανδήμιος, ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος

Π ανδήμου, δημοσίας κοινῆς. ¶ Πανδοκίον, πανδοχεῖον. ¶ Πανδὸξ, ὁ ἐν πανδοχείῳ οἰκῶν. ¶ Πανδοῦρα, ἡ πανδουρὶς, ὄργανον μουσικόν. πάνδουρος δὲ ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον. ¶ Πανδοσία, πόλις τῆς ἠπείρου καὶ ἰταλίας. ¶ Πανδοχεὺς, ἐπιτήδειος ὁ πάντας δεχόμενος. ¶ Πανδώρα, ἡ γῆ ὅτι τὰ πρὸς τὸ ζῆν πάντα δωρεῖται, ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα. ¶ Πάνεια, κεχορτασμένη. ¶ Πανείπας, ἀναιδής. ¶ Πανέξαλλον, ἐν πᾶσιν ἀλλότριον

Π ανείολος, παμποίκιλος. ¶ Πᾶνες, οἱ ἑαυτοὺς λακόντας σφοδρῶς περὶ τὰς συνουσίας ἔλεγον.

Π ανέψιον, πᾶσι συναπτόν. ¶ Πανήγυρις, ἔπαινος ἑορτὴ θεάτρον. ¶ Πανόδαμον, τὸ βίου. ¶ Πανημέριος, οὐχ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας, ἀλλ' ὁ ἀφ' οὗ τις ἂν ἄρξηται μέρους, ἢ καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καταχρηστικῶς

Π ανήρεα, πᾶσιν ἀρέσκοντα. ¶ Πανηρείαισι, κατὰ πάντα ἡρμοσμέναις. ¶ Πανῆρες, πᾶσιν ἀρέσκον, ποικίλον. παμμήχανον. ¶ Πανόπορος, πανάπορος ἐνδεής. ¶ Πάνθρῳ δήμῳ, παῤῥησίαν ἄγοντι δήμῳ, πάντα θροοῦντι ὥστε μηδὲν ὑποστέλλεσθαι.

Π ανθρύλλιον, τὸ πάντα θρυλλοῦν. ¶ Πανθύλλιον, μονογενὲς τοῖς τέξοις ἢ σφονδόναις. ¶ Πανθυμαδόν. πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἢ παντὶ τῷ θυμῷ. ¶ Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμὸν περὶ πάντα τὸν ἐπιμόνιμον χρόνον.

Π ανία, ἡ πελοπόννησος. ¶ Πανίας βόσας, ὡς ἀπὸ τοῦ πανὸς αἰσχύλος καλλιστοῖ, καὶ ὁ λευκὸς πάντη, ἢ ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρὸς. καὶ ὁ μέλας καθαρός.

Π ακοτή, ἀποσκοπή. ¶ Πακτά, ἡρμοσμένα πεπορπημένα. ¶ Πακτωλός, ὄνομα ποταμοῦ. ¶ Πάλα, ζώνη. ¶ Πάλαι, ποτέ. ¶ Παλάθη, ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. ¶ Παλάθαι, σύκων μαζία.

Π αλαία, ἀλφιτισμός, οἱ δὲ πόσιν σίτου. ¶ Παλαιγενεῖς, πρεσβῦται. ¶ Παλαιαθέα, παλαιᾶς θεοῦ.

Π αλαιοθέτης, παλαιοπράγμων, ἀρχαϊκός.

Π αλαιετής, πρεσβύτης ὁ συνήθης ὁ παλαιετής.

Π αλαιόν, ἀρχαῖον, σαθρόν. ¶ Παλαιός, ὁ ταῖς φρεσὶν διεφθαρμένος, ἤλη ἄφρων, ὁ καὶ ἠλίθιος.

Π αλαίμων, ὁ ἡρακλῆς. ¶ Παλαίωρ, μωρός.

Π άλαι πεπρωμένον αἴσῃ περὶ πολλοῦ. ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἐπὶ μοίρας, εἰς τέλος ἀχθέντα τοῦ βίου.

Π αλαιπόλις, ἡ παλαιὸμ ἄργος. ¶ Παλαισμα, κακοτεχνία. ¶ Παλαισμοσύνη, πάλη. ¶ Παλαιστή, παλάμη. ἡ τεττάρων δακτύλων μέτρον, ἢ ἡ σπιθαμή. ¶ Παλαίστρα, ὅπου οἱ παῖδες ἀλείφονται.

Π αλαιτέρων, παλαιοτέρων ἱστοριῶν. ¶ Παλαιφάτου πάλαι ἐσθιομένης. ¶ Παλαίφατα, ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφατισμένα, ὅ ἐστι μεμαντευμένα. οἱ δὲ πάλαι τέλος ἔχοντα. ¶ Πάλη, ἀγών. ¶ Παλαιός, ῥάπισμα καὶ παλαιά. ¶ Παλαιῷ φωτί, πρεσβύτῃ γεγονότι. ¶ Παλακῖνος, πολεμιστήριος. ¶ Παλάμαι, αἱ χεῖρες καὶ αἱ τέχναι, ἐπεὶ δι' αὐτῶν πολλὰ μανθάνεται. ¶ Παλάμη, τέχνη, χείρ. ¶ Παλαμήσας, τεχνάσας, ἐργάσας. ¶ Παλαμήσασθαι, τεχνώσασθαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Παλαμίς, τεχνίτης, παρὰ τοῖς παλαμνίοις. ¶ Παλαμέων, τεχνῶν.

Π αλαμναῖος, ἀποτρόπαιος σκληρὸς φονεὺς ὁ αὐτοχειρίᾳ τινὰ ἀνελών, ὁ αἰσχυνόμενος μιάσματι οἰκείῳ.

Π έλανον ἀφρόν, πεπηγότα ἀφρόν. ¶ Παλάξαι. βρέξαι, ἔνθεν καὶ πηλὸς ἡ βεβρεγμένη γῆ, ἢ μαλάξαι συνθράσαι. ¶ Παλάσσετο, διεβρέχετο, ἐφύρετο, ἐμολύνετο, ἀνεπίμπλατο, ἐμαλάσσετο. ¶ Παλασία, τὰ συγκεκομμένα σῦκα καὶ διὰ τοῦ θ παλάθια καὶ παλάθη. ¶ Παλαστῶσαι, χειρονομῆσαι. ¶ Παλάχη, ἀρχή, λῆξις μοῖρα γωνία. ¶ Παλαχόθεν, ἐκ γωνίας, ἐκ παλαιοῦ. ¶ Παλαίστρα, ἀγωνία. ¶ Παλεύεται, θηρεύεται ἀγρεύεται. ¶ Παλεύσας, τὰ αὐτά. καὶ ὑπαπατώμενος. περὶ τὸν ὀρνίθων παλεύσας. μετήκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν περιστερῶν, λέγονται γὰρ παλεύτριαι αὗται, αἳ ἐξαπατῶσι καὶ ὑπάγουσι πρὸς ἑαυτὰς ὄρνιν ἐνεδρεύουσαι. ¶ Παλευταί, οἱ τὰ λίνα ἱστῶντες, οἷς τὰ θηρία παλεύεται. ¶ Παλημάτιον, τὸ λεπτὸν ἄλευρον. ¶ Πάλη, ἄλευρα καὶ ἀπὸ λόγου τὸ λεπτότερον τοῦ ἀλεύρου. ¶ Παλαμναῖος, φονεὺς αὐτόχειρ θεῷ μεμιασμένος. ¶ Παλήσειε, διαφθείρειε. ¶ Παλιτούτη, πλίνθος.

Π άλθεις, τόξοις σφενδόναις. ¶ Παλίβολος, ἄστατος εὐμετάβολος, ὁ εὐμετάβλητος. ¶ Παλιλλόγεω, βλασφημέω. ¶ Παλιγκάπηλος, ὁ μετάβολος, ὁ τὰ αὐτὰ ἀεὶ ἀγοράζων καὶ πωλῶν. ὡς παλίνδουλος ὁ πολλάκις δουλεύσας. ¶ Παλίγκλαστον, σκολιόν, ἀνώμαλον, δύστροπον. ¶ Παλίγκοτα, οὐκ ἀξιόχρεα ὀργίλα ἐχθρὰ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Παλιγκώα, πλάνη.

Π αλίζεσθαι, σφυγμίζειν. ¶ Παλικοί, ἀδελφῷ δύο γεννῶνται υἱοὶ παλικοί. οἳ νῦν τῆς συρακουσίας εἰσὶ κρατῆρες οἱ καλούμενοι παλικοί, οἱ καὶ κατῳκήσαντες αὐτῇ.

Π αλίλλογα, παλινσύλλεκτα. ¶ Παλιλλογία, ταυτολογία. Παλίμβιος, ὡς ἐξαναβάσεως.

Π αλίμβολον, κήρυκα. τινὲς τὰ ἐναντία βουλευόμενον οὐκ εὐγνώμονα γὰρ δηλοῖ. ¶ Παλίμβολος, ἀκατάλληλος, ἀνάρμοστος ἀπείθαρχος ἢ τρόπος ὁ πολλάκις ἐπὶ μεταβολὴν ἀπημπολημένος, κοῦφός τε καὶ οὐ βέβαιος, ἀκατάλληλος. ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταβαίνων. ¶ Παλίμβολος, ἀδόκιμος καὶ ἐλεύθερος.

Π αλιμπετές, εἰς τοὐπίσω πεπτωκός. ¶ Παλιμπετής, ὀπισθόρμητος ἢ ἐναντιοπετής. ¶ Παλιμπλαγχθέντας, ὀπίσω πλανηθέντας, οἷον ὑποστρέψαντας εἰς τοὐπίσω, ἢ πλανηθέντας. ¶ Παλιμπαίροις, βάκχοις.

Π αλιμπρυμνηδόν, οἷον παλίμπρυμνον χρῆσιν πρόσθεν εἰς τοὔμπροσθεν ἀνακάμπτουσα ὡς τὰς πρύμνας κρούσαι. ¶ Παλιμπαγηδόν, τὸ εἰς τοὐπίσω ἀνακλίζειν.

Π αλίμφημα, κακόφημα δύσφημα βλάσφημα.

Π άλιν εἰς τοὐπίσω ἀδέσποτος. τὸ πλεῖον πάλιν τοπικῶς χρῆσθαί φησι τὸν ποιητὸν καὶ οὐχ ὡς ἡμεῖς χρονικῶς. ¶ Παλινάγγελος, ὁ ἐξ ὑποστροφῆς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλας τινί, ἀπὸ τούτου ἑτέρῳ ἅ φησιν ἐπιφέρει. ¶ Παλινάγρετα, εὐμετάβλητα τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα.

Π αλινάγρετον, παλίλλυτον μεταμελητέν. ¶ Παλινάγρετον, ἐπισκευασμένον καὶ οἷον ἐκ παλαιοῦ κεκαινοποιημένον παλινσύγγραπτον. ¶ Παλινδρες, παλίγνωστον. ¶ Παλινδινία, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς ὑδάτων.

Π αλινδικεῖ, ἐπισυνάπτει δίκην. ¶ Παλινδικία, ἡ ἐξ ἀρχῆς δίκη. ¶ Παλιγγενεσία, τὸ ἐκ δευτέρου ἀναγεννηθῆναι. ἢ ἀνακαινισθῆναι. ¶ Παλινδίνητον, συνεχές. ¶ Παλινδορεία, τὸ σκῦρος πλάτων συγγραφικὸς καὶ μωμοθήρας. παλινδορείαν παίσας αὐτοῦ καταθήσω. ¶ Παλινδρομεῖ, ἀνατρέχει, ὑποστρέφει.

Π αλινδρέει, ἐναντιοῦσθαι τῇ αὐτερεῖ. ¶ Παλίνορσος, ὀπισθόρμητος πάλιν ὑποστρέψας. ¶ Παλινδίκη, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς λεγομένη δίκη. ¶ Παλιμπλάγκτοισιν, ὀπισθορμήτοις. ¶ Πάλιν οἰωνίαι, ἐκ δευτέρου μαντεῖαι. ¶ Παλίνσιττα, ἐφ' ἣ σίττα. ¶ Παλινστάγης, χεῖρα γυιώ. ¶ Παλίσκιος, σύσκιος, σκοτεινὸς ζοφώδης. τὸ δὲ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ ὡς παλινκάπηλος. παλίμπρακτος. ¶ Παλίντιτα, ὀπισθότιτα, ὅ ἐστιν, ἐξ ὑποστροφῆς τιμωρίαν δώσοντα.

Π αλίντονα, ὀπισθότονα, ἢ τὰ ἐπὶ θάτερα στρεφόμενα.

Π αλιντριβεῖ, κακεντρεχεῖ. ¶ Παλιντροπάασθαι, εἰς τοὐπίσω τρέπεσθαι. ¶ Παλινοστήσας, εἰς τοὐπίσω ἐπανελθών. ¶ Παλινῳδίαν, ᾠδὴν τῇ προτέρᾳ ἐναντίαν. ἢ δόγμα τοῦ πρώτου ἐναντίον. ¶ Παλίνωξις, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις. ¶ Παλινώροις, ἄκοντας. ¶ Παλίμωρον, εἰς τοὐπίσω ἐξέκλασεν καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ῥοιῶν. ¶ Παλίουρος, κάδος, ἀντλητὸρ καὶ τὸ θαμνῶδες δένδρον.

Π αλιρρόθιον, παλιρρόθου, ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὁρμηκός, ἢ εἰς τοὐπίσω φερόμενον. ¶ Παλίρρυτον, εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον. ¶ Παλίσσυτοι, ἀναχωρήσαντες.

Π αλίσσυτον, ἐξ ὑποστροφῆς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Παμύλης, αἰγύπτιος θεὸς πριαπώδης, κρατῖνος ὁ νεώτερος ἴασιν, ὡς σφοδρῶς. ὁ αἰγυπτιώδης στοιχεῖς, παμύλης. ¶ Παάτης, οὗτος ποτήρια τινὰ τοῖς ἀθηναίοις ἐπεμψε δῶρα. λεύκων φράτορσιν. ἅτερ ὁ μεγακλέους ὑπάτου πάτυλος ὑπέρβολος τὰ ἐκπώματα κατεβέβλοκε. ¶ Παγαίη, κύων, σκυθιστί. ¶ Πάγανα, σφύρα, καὶ ὁ ἀργὸς ἐπάγη.

Παγανός. ἰδιώτης, ἄφρων. ¶ Παγάς, γῆ τις ἀπὸ τῶν γεωργικῶν. ¶ Πάγασαι θύρα, καὶ πάσσαι.

Παγασίτης, ἀπόλλων παρὰ ἀχαιοῖς, ἐν παγασαῖς καὶ παρὰ θετταλοῖς. ¶ Παγετός, κρύσταλλος ψῦχος, κρημνὸς σκόπελος. ¶ Παγετῷ, ψύχει κρυμῷ.

Παγί. παγίς, ποδάγρα βρόχος.

Πάγη δέ τις, παγίς δέ τις. ¶ Πάγην, παγίδα, ἢ ὑψηλὸν τόπον. Παγῆναι, στερεωθῆναι.

Παγγᾶς, πλάνος. ¶ Πάγιον, στερεὸν πιστὸν κάρχον βέβαιον ἀσφαλές. ¶ Παγκονὸς, ὁ ἐξ ὅλου ποδείας καὶ λικμισμοῦ κονιορτός. ¶ Παγκαρπία, πανσπερμία. ¶ Παγκράδη, ἀπὸ τοῦ κράδης τῶν σύκων.

Παγκρατής. ζεὺς ἀθηναῖοι. ¶ Παγκρατιάζειν, τὸ παγκράτιον, τὸ αὐτό. τὸ ἐκ τοῖς πλησιάζειν. καὶ τὸ κιχόρειον ὅ ἐστι πόα, ἢ διὰ παντὸς παγκρατιασταὶ ἀθλεταὶ πύκται. ¶ Πάγκυφος, ἐλαίας εἶδός τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Παγκαλός, ὁ ἐν ἀρθροῖς ἀστράγαλος. ¶ Παγλαδία, ἑορτὴ παρὰ ῥοδίοις ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ. ¶ Παγόν, ἐν τείχει τετειχισμένον ἐν ὄρει. ¶ Πάγοι, αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρέων. ¶ Πάγος, ὄχθος, βουνὸς, ψῦχος. ¶ Παγούρ, μάρμαρος, ὁ μικακύς.

Πάγουρος, εἶδος καρκίνου. ¶ Πάγχαρος. ζεύς.

Πάγχυ, παντελῶς πάνυ ἀσφαλὲς βέβαιον.

Παγχυρισμός, πολυσύγκειτος.

Παγῶν, πηγῶν. ¶ Παδοχέαι, σχίζαι.

Παθήματα, συμφοραί. ¶ Παθαίνεσθαι, δεινοπαθεῖν

Παθιώτατο, συγγενοῦς τελευταίου.

Πάζιον, ἢ τοπάζιον λίθος πολύτιμος

Παάρ, ζεὺς τιμᾶται ἐν ῥόδῳ, ὃ εἶδός ἐστιν ᾠδῆς.

Παιᾶνες, οἱ τοὺς παιᾶνας ᾄδοντες, ὁ ᾠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν ἢ αἰσχροῦ τινός. ¶ Παιᾶνας, κώμοις, εὐφημίας, ᾠδάς. ὕμνοις εἰς θεόν. ¶ Παιανιεύς, ἀπὸ δήμου τοῦ ἀττικοῦ. ¶ Παιᾶνι συντόνῳ, θριαμβικῷ ὕμνῳ. ¶ Παιδαγωγία, παιδία διδασκαλία

Παιδαγωγός, παιδευτής, καὶ τὰ ὅμοια.

Παιδάκιμα, μειράκια. ¶ Παίδευ, ἡμέραι τινές.

Παῖδά δέ μοι, τὴν θυγατέρα δέ μοι.

Παιδεία, τὰ μείζονα καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα.

Παιδαλόθειον, παιδασκάλειον.

Παιδεύματα, παιδεῖα. ¶ Παιδευθείη, ἀσυνέτα

Παιδέρως, οἱ μὲν σφραγῖδος ὄνομα, οἱ δὲ ἀλείμματα. οἱ δέ, μύρου εἶδος. ¶ Παιδία, ἀγωγὴ ὠφέλιμος διδαχή. ¶ Παῖδες, τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. μεταπεσούσης δὲ τῆς χρήσεως, νῦν καὶ οἱ δοῦλοι. ¶ Παιδεύειν, τρέφειν, παιδοτροφεῖν. ¶ Παιδικώτης, παιδοκτόνος. ¶ Παιδεία, πεῖρα νουθεσία. ¶ Παιδικά, τὰ ἐρωτικὰ καὶ οἱ ἐρώμενοι ἐπὶ τῶν πρὸς γυναῖκας συνουσίας.

Παιδικέων, ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης. ¶ Παιδίνον, παιδίσκη. ¶ Παιδισκάρειον, τὸ κοράσιον ἀττικοὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας, καὶ λίθος ᾧ πρὸς παλαιστρίαν χρῶνται. ¶ Παιδίσκοι, οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες. ¶ Παιᾶνες, ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ.

Παιδνός, νεογνός, παῖς νέος ὁ ἐρχόμενος ἀπὸ τῆς παιδὸς ἡλικίας, ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς καλούμενος, αὐτίπαις ἄφρων νήπιος. ¶ Παιδοβάτιον, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Παιδόθεν, ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης ἀπὸ γενέσεως. ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. ¶ Παιδοκομίας, παιδοτροφίας. ¶ Παιδοκόμος, ὁμοίως.

Παιδοκόρος, ἑρμῆς τιμᾶται ἐν μεταποντίοις.

Παιδολέτειρα, παιδοφόνος. ¶ Παιδολέτειρα, παιδοφόνον. ¶ Παιδονόμος, ἀρχή τις παρὰ λάκωσι.

Παιδοπίπας, ἀρσενόμματος ἀνδροβάτης.

Παιδός, ἀκμῆς. ¶ Παιδοτρίβαι. ἀλεῖπται, γυμνασταί. ¶ Παιδοτριβοῦσι, παιδεύουσι, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Παιδωνας, τοὺς μισθοῦ ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι. ¶ Παιδονίκται, οἱ προϊστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας. ¶ Παίει, τύπτει, πλήττει κρούει, δέρει, ἢ ἐσθίει. ¶ Παιᾶνα, ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα ὕμνον εἰς ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ᾀδόμενον, ποτὲ δὲ θεόν τινα ὃν σωτῆρα ἰατρὸν θεῶν. ἢ ᾠδή, ὁ ἔθνος. ¶ Πεζός, τοῖς ποσί. ¶ Παιωνοσύνη. ἰατρεία. ¶ Παιητέον, πληκτέον. ¶ Παλαγρέται, ἀρχέτης, ἐπὶ ἱππέων.

Παιλλός, ἄρρην νήπιος. ¶ Παίμματα, πλακοῦντα

Παίονες, ἔθνος βαρβαρικὸν δοῦλοι καὶ ἰατροί.

Παῖον, ἀσφαλὲς βέβαιον. ¶ Παιπάλλειν, σείειν.

Παιπαλᾶν, πολυσκοπεῖν ἐρευνᾶν.

Παιπάλη ἄλευρον λεπτόν. τὸ ἀπὸ κριθῆς, ἢ κέγχρου ἢ τὸ τυχόν. ¶ Πεπάλημα, ποικίλος ἐν κακίᾳ.

Παῖπ. παῦσε. ¶ Παιπαλόεσσαν, ὑψηλόν. ἔστι δὲ σκοπιὸν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθεῖν. καὶ τραχεῖαν, τινὲς δὲ σκολιάν. ¶ Παιπαλόεντος, τραχέος

Παιφάσσουσα, παντὶ φαινομένη. ¶ Παῖς, πᾶς ὁ φύσει υἱός ὤν τινος, καὶ ὁ τῇ ἡλικίᾳ νέος καὶ ἀντὶ τοῦ θέλοντος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δούλου. ἄρτι ἀκμάζων

Παῖσαι, ὁ ὑμεῖς παῖξαι. ¶ Παισκεύματα, πολυκόμματα. ¶ Παιρεύς, παρέτης: ¶ Παίσατε, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τοῦ παίξατε. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνδῶτε.

Παίσλη, παιδισκεύση. ¶ Παισός, πόλις καὶ ποταμός. ¶ Πεπταίσκες, ἀπλώσας.

Πέταυρα, τίγνα. ¶ Παιφάσσειν, πυκνὰ δι᾽ ἀλλήλων ἄλλον ὁρμᾶν ἐνθουσιαστικῶς ἔχειν. ἀπειλεῖν. θορυβεῖν πολλάν. ¶ Παίω, δέρω, τύπτω, πλήττω. ¶ Παιώνιον, φάρμακον, καταπαῦον ὀδύνας. ¶ Παίων, ὄνομα καὶ ἰατρός. ὁ δὲ ἀλαλαγμὸς, παιανισμός. γράφεται δὲ καὶ παιανισμός. ¶ Παίωνες, τὰ αὐτά:

Παιώνια, φάρμακα ἰατρικά, ἢ θεραπεῖαι.

Παιώνιον, ἴασιν θεραπείαν. ¶ Παιώνιος. διόνυσος.

Παιωνίσαντες, ἀλαλάξαντες.

ὀ φρυόεντα, λοφώδη ὑψηλόν. ¶ ὀφρυόεντες, ὑπερήφανοι. ¶ ὀφρυόεσσα, ὑψηλὴ ἀλαζὼν ἐφ' ὕψους καὶ ἄκρας κειμένη. ¶ ὀφρυόειν, μετέωρον.

ὀ φρῦς, τὰ κρημνώδη καὶ τραχέα τῶν ὀρῶν, καὶ ἡ παρὰ τοῖς ὑπερηφανία.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

χα, ἐξόχως. ¶ ὀχεῦνται, ἠρέμα κινοῦνται.

ὀ ¶ ὄχανον, ὁ διὰ ἀσπίδος πόρπαξ, καὶ ὁ δεσμὸς καὶ ὅπου ἐμβάλλουσι τὰς χεῖρας.

ὀ χάνοις, δεσμοῖς ἀπὸ τοῦ συνέχειν, ἔνθεν καὶ τὸ ὀχμάζειν.

ὀ χ' ἄριστος, ἐξοχώτατος. ¶ ὀχᾶσθαι, ἀλλ' ἀλλάσσεται ὁ λόγος ἐπὶ ἀχιλλέως οὐ βάλλεται. ἐσθίει ὁ τῶν νεβρῶν μυελός. ¶ ὄχεα, ἅρματα ὀχήματα.

ὀ χέεσθαι, ἐνιοχεῖσθαι. ¶ ὀχέεσκον, ἔφερον ὑπομένον. ¶ ὀχεία, ἡ μῖξις καὶ ἡ συνουσία.

ὀ χεία, ποντία, ἡ ἄγκυρα, παρὰ τὸ ὀχεῖν ἐν τῷ πόντῳ τὰς ναῦς. ¶ ὀχεῖον, ἅρμα, καὶ τὸ εἰς ὀχείαν αἰτούμενον ἀττικοί. . ¶ ὀχεῖς κλῆθρα κορκυραῖοι.

ὀ χεῖται, μετέωρος φαίνεται. ¶ ὀχέοντας ὀϊζὺν, ἔχοντας κακοπάθειαν, ἢ ἐχομένοις ὑπὸ κακοπαθείας. ἢ ἀνὰ δὲ χομένοις κακοπάθειαν. ¶ ὀχέοντες ἐν αὐτοῖς ἔχοντες. ¶ ὄχεσκον, ὑπομένον. ἔφερον.

ὄ χεσφι τοῖς ὀχήμασιν ἢ τοῖς ἅρμασιν. ¶ ὀχετεύει, ἐπιχέει σαλεύει μεταφέρει. ¶ ὀχετηγὸς, ὁ τὸ ὕδωρ ἄγων. ὑδραγωγὸς κηπουρὸς ἢ ὁ ἀρδεύων.

ὄ χετλα, τὰ ὀχλήματα, οἱ δὲ τὰ συντεθραυσμένα.

ὀ χετὸς, σωλὴν ἀγωγὸς, ῥύαξ, ὕδωρ ὑδραγωγεῖον, οὐ χείμαρρος ἤγουν αὖλαξ, ἀλλ' ἀεὶ ῥέων. ¶ ὀχεὺς, ὁ τοῦ ὑποκεφαλαίας ἱμάς. ¶ ὀχὴ, τροφὴ, σοφὴ, καὶ ὄρος εὐβοίας, καὶ βοχός. ¶ ὀχῆα, συνέχοντα.

ὀ χῆες, οἱ συνέχοντες τὴν θυραχοζώνην κρίκοι. ἢ οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν. ¶ ὄχημα, ἅμαξα, ἅρμα. δίφρος. ¶ ὀχὴς, ὁμίχλη, καὶ φωνή. ¶ ὄχησις. ἱππασία. φόρησις. ¶ ὀχήσομαι, βαστάσομαι.

ὄ χθαι, χεῖλος ποταμοῦ ἢ ὄχθαι. ¶ ὀχθῆσαι, ἀπὸ τοῦ ὄχθου, οἱ γὰρ στένοντες ἑαυτοὺς μετεωρίζουσιν.

ὀ χθεῖ, στένει στενάζει. ¶ ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.

ὄ χθησαν, ἠγανάκτησαν. ¶ ὀχθήσας, στενάξας, βαρυνθεὶς, ἄχθος γὰρ βάρος, ἢ μετεωρισθεὶς τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ ὄχθου, ὅ ἐστι τοῦ ἀναστήματος. ¶ ὄχθησις, θόρυβος τάραχος. ¶ ὄχθοι, αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι τόποι, καὶ αἱ ἐξοχαὶ τῶν πεδίων. ¶ ὀχθοίβοι περιαπτεῖν τινὰ εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβοις, εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα.

ὄ χθος, κρημνὸς. πέτρα. τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ ἢ τῆς γῆς ἢ τὸ ἀπόκρημνον στόμα τῆς θαλάσσης. κυρίως δὲ ποταμῶν ἄκρα χειμερινῶν. ¶ ὀχλαγωγῆσαι, θορυβῆσαι, ἢ συναγαγεῖν ὄχλον ἢ ταράξαι. ¶ ὀχλεῖ, στένει λυπεῖ κωλύει μετὰ ὄχλου. ¶ ὀχλεῦνται, κινοῦνται, κινδυνεύουσι. ¶ ὀχλεύονται, ὁμοίως.

ὀ χλεὺς, μοχλὸς στρόφιγξ δεσμὸς ἅρμα πομπή.

ὄ χλησις, σχολή. ¶ ὀχλικῶν, μοχλῶν.

ὀ χλίσσειαν, κινήσειαν. ¶ ὀχλίζειν, κινεῖν, μοχλεύειν

ὀ χλιζομένων, συναγομένων. ¶ ὀχλοισίαν, ἱκεσίαν. ἐκκλησίαν. ¶ ὄχλον, ἐνόχλησιν. ¶ ὀχλογόος

κατάλογος λαός. ¶ ὄχμα, πόρπαμα.

ὀ χμάζει, μάχεται. βαστάζει. ἐρείδει, θλίβει, συνέχει κατέχει, πιέζει. ¶ ὀχμοὶ, σταχύων φυτεῖαι.

ὀ χμοῦν ἐλαύνουσι, τὴν ἐπὶ στίχον φυτείαν.

ὄ χνη, εἶδος κύστου ἢ κουστουμένου. ¶ ὀχοὶ, οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς. ¶ ὀχοὶ, ἐφ' ὧν ὀχοῦνται αἱ ναῦς, καὶ οἱ συνέχοντές τι καὶ διακρατοῦντες. ὄχος ἀκέστας ἐπὶ αἱ σικελικαὶ ὁμίονοι σπουδαῖοι, ἦν δὲ ἀκέστης σικελίας. ¶ ὀχρὸς, ὀχούμενος, φορούμενος.

ὀ χύνει, βαίνει. ¶ ὀχυρὰ, ἰσχυρὰ ἀσφαλής.

ὀ χύρωμα, τεῖχος ἀσφαλές. ἰσχυρὸν κάστρον φρούριον, ἢ ἀληθές. ¶ ὀχύρωσιν, ἠσφαλίσατο ἐφυλάκισεν.

ὀ χῶν, ὀχευτικῶς ἔχων ἢ ἐξοχῶν ἢ ἁρμάτων.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

ψ, ὄψις, ὀφθαλμὸς ἢ φωνή. ¶ ὄψανον, ὄψιν

ὀ ¶ ὄψα, προσφάγια, μαγειρεύματα.

. ¶ ὄψανον, ὄψις φωνή. ¶ ὀψαλίδαι, οἱ ἀρχαιότεροι τῶν αἰπόλων. ¶ ὀψαρτυτὴς, μάγειρος

ὀ ψὲ, μετὰ πολὺν χρόνον βραδέως.

ὀ ψέποτε, μετὰ χρόνον ποτὲ ἐπ' ἐσχάτων.

ὄ ψεαι. θεωρήσεις. ὄψεως θέας.

ὀ ψὲ δύων, ὀψὲ καταδυόμενος.

ὀ ψείοντες, ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες, κλαυσιόντες βρωσείοντες. ¶ ὀψὲ δύοντα, βραδέως δύοντα διὰ τὸ τῇ ἄρκτῳ ἀκολουθεῖν

ὄ ψεις, ὄνειροι, ὀφθαλμοὶ ὁράσεις. ¶ ὀψέποτε, μόλις ποτέ. ¶ ὄψεσθαι, θεωρήσεσθαι. ἰδέσθαι.

ὀ ψ' ἐλθὲς, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἔστω, ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἔλεγον τοὺς ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὀψὲ ἀπέλυον, παλιν εἰς τὸ μισθωτήριον, τὸ δὲ ἦν ἐν κολωνῷ.

ὀ ψίας. ἑσπέρας. ¶ ὀψιγενὴς καὶ ὀψιγένητα. βραδέως γεννηθέντα. ¶ ὀψίγονοι, οἱ ὕστερον γενόμενοι

ὀ ψιγόνων, τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων μεταγενεστέρων. ¶ ὀψιμαθὴς, βραδυμαθής.

ὄ ψιμον, ὀψιτέλεστον, ὀψὲ γενόμενον, ἢ ὀψὲ ἀρξάμενον καὶ ὀψὲ τελεσθησόμενον. ¶ ὄψιμον, χρόνιον ὕστερον. ¶ ὄψιμος, χρόνιος βραδύς.

ὄ ψιοι, δειλινοὶ ὕστεροι. ¶ ὀψείοντες, ὀπτικῶς ἔχοντες, παρακολουθοῦντες τοῖς γινομένοις, κατοπτεῦσαι βουλόμενοι. ¶ ὀψιπαίδωνας. τοὺς, ἕως ζῶσιν ἄξοντας παῖδας βράδιον. ¶ ὀψίεσθαι, ὠψισμένα.

ὄ ψις, θεωρία, ὅρασις. ¶ ὀψιτέλεστον, μετὰ πολὺν χρόνον τελεσθησομένων. ¶ ὄψον, προσφάγιον.

ὀ ψιχὰ, ὀψὲ εὐξάντων. ¶ ὄψιν δὲ βλέψιν ὅρασιν.

ὄ ψος, μοχθηρός. ¶ ὄψου, παντὸς προσψήματος.

ὀ ψώνα, τὴν πρὸς τὸ ὀψώνειν συνείδια. ¶ ὀψώνιον δαπάνη κέρδος. ¶ ὀψωφαγία, εὐωχία.

ὠ γύγιος. ὁ ἀρχαῖος. ¶ ὁ ὠκύμορος, ὁ ταχυθάνατος. ¶ ὁ ὠκύπλοος, ὁ ταχέως πλέων.

ὠ κύπορος, ὁ ταχέως πορευόμενος.

ὠ κύπτερος. ὁ ταχύπτερος ὀξύπτερος.

ὠ μηστὴς, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. ¶ ὁ ὤν, θεὸς, ἀεὶ ζῶν ὑπάρχων. ¶ ὁ ὠνύμενος, ὁ ἀγοράζων.

ὠ ρίων, γυναικῶν παρὰ τὸ ὀαρίζειν.

Οὔρεος ἐνδύσησιν, ἐν τοῖς βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους.

Οὖρος, ἐπιτήδειος ἄνεμος. ¶ Οὐρεσίφοιτος, ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμενος. ¶ Οὐρῆας ἡμιόνους, παρὰ τὸ ὁρούειν, ὁρμητικούς τινας ὄντας. ἢ ἐπεὶ οὐραῖον τὸ ζῶον δίον ἄτονον, οἱ δὲ, οὐρῆας τῶν φυλάκων.

Οὔριον ἄνεμον. ἢ ὀξέως πνέοντα, ἢ ἄγριον. ¶ Οὐρίαχον. τὸν σαυρωτῆρα. ἔστι δὲ σιδήρεον ἐγκεκαμμένον, εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ δόρατος. ¶ Οὐρίζει, ἀποφέρει ἢ ὁρίζει. ¶ Οὐρίη, ὀπίσθια. ¶ Οὐρίστρεπτα, ἐν ὄρεσι τραφέντα. ¶ Οὐριομβικόν, τὴν ἀμίδα ἢ οὐροδόχην. ¶ Οὔριον, σταθερόν, ἢ ὄπισθεν πνέον.

Οὐράνιον νέφος, κατ' οὐρὰν ὄπισθεν ἐρχόμενον ἢ ὑπὸ οὐρῶν ἐλαυνόμενον. ¶ Οὔριος, ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος, ἄνεμος. ¶ Οὐρίας, φωτισμὸς θεοῦ.

Οὐρίσαι, οὐρίσαι παρασκευάσαι. ¶ Οὐροδόχην, τὴν ἀμίδα. ¶ Οὖρος, ἄνεμος. ¶ Οὔριον, φυλακὴ σημεῖον. ¶ Οὖρον ἀρούρης, ὅρον τῆς χώρας.

Οὖρος, βασιλεὺς φύλαξ σωτήρ. ¶ Οὖρος ἀχαιῶν, τὰ αὐτά. ¶ Οὔροις, φύλακας, ἢ τὰ νεώρια. τὰ περιτειχίσματα, ἢ τὰ περιορίσματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὁρμητήρια δι' ὧν καθέλκονται. ¶ Οὓς, ἄρθρον ἀρσενικὸν πληθυντικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς οὕς τινας. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου. οἷς ἑτέροις στέλλονται.

Οὖς, ὠτίον. ¶ Οὖσα, χοινία νεὼς ὅπλα.

Οὖς ἀφροδίτης, οἱ ἁλιεῖς, ὄστρεόν που τοῦτο καλοῦσιν.

Οὔσι, οὐδέσι. ¶ Οὐ σθενῶς. οὐκ ἰσχυρῶς.

Οὐσία, ἐξουσία δεσπότης, πλοῦτος ὕπαρξις. εἶδος ὑφεστὸς βίος κτῆσις. ¶ Οὐσιώδης, ὢν ἀεὶ ἐν αὐτῷ κατ' οὐσίαν. ¶ Οὐκ ἄρα. οὐκ δή. ¶ Οὐσιώσαντος, τὸ ἡνωμένον ἄκρως. ¶ Οὐ συγγινωσκόμενοι, οὐ συγκατατιθέμενοι. ¶ Οὐ σύ, μὴ σύ. ¶ Οὐ συμβαίνει, οὐ συμφωνεῖ. ¶ Οὐ συνέσχεν ὀργήν, οὐ κατεκράτησεν ὀργήν. ¶ Οὐ σὺν ἱδρῶτι, οὐ σὺν καμάτῳ.

Οὐ σχολαίτερον, ταχέως. ¶ Οὔτα. ἔζωσεν ἔπληξεν. ἐκέντησεν. ¶ Οὐτάζοντο, ἐτιτρώσκοντο.

Οὐτάμεναι, τρῶσαι. ¶ Οὔτ' ἄρ, οὐ δή. ¶ Οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε κατὰ σύνεσιν. ¶ Οὐτάσαι, τρῶσαι, ἐκ χειρὸς νύξαι. ¶ Οὔτασεν, ἔβαλε καὶ τὰ ὅμοια.

Οὔτε τῳ, οὔτε τινί. ¶ Οὐτηθείς, τρωθείς. ¶ Οὔτι οὐδέν. ¶ Οὔτι, οὐδαμῶς. ¶ Οὐτιδανός. οὐδαμινὸς ἀσθενὴς, ἄτυχος, οὐδενὸς ἄξιος οὐδὲ λόγου.

Οὔτι κράτεΐ γε, οὐ τῇ δυνάμει. ¶ Οὔτι μάλα δὴν, καὶ οὐκ ἐπὶ πολύ. ¶ Οὔτι μέλει, οὐ μέλει.

Οὔ τίμοι ὔμμες, οὐκ ἐστέ μοι ὑμεῖς. ¶ Οὑτινοσοῦν, οἱου δήποτε. ¶ Οὔτι πω, οὐδαμῶς. ¶ Οὖτις, οὐδεὶς, ἢ εἶδος ὀρνέου καὶ οὐρανός. ¶ Οὔτοι ἀπόβλητον. οὐκ ἀποβληθῆναι ἄξιον. ¶ Οὐ τηροὶ, δραστικοὶ σπουδαῖοι. ¶ Οὕτως, τοιούτως ὁμοίως ¶ Οὑτωσὶ οὕτως, οὕτω δὲ χωρὶς τοῦ σ ὅτε σύμφωνον ἐπιφέρεται, τέσσαρα σημαίνει τὸ ὁμοῦ. χρόνον. τόπον ἐγγύτατον ἀειμόν. ¶ Οὐ τοῦ τυχόντι, οὐ τοῦ μικροῦ οὐ τοῦ οἱου δήποτε. ¶ Οὐφατῶς, ἀφάτως. ¶ Οὕνεκα, οὐκ ἀρεστῶς, οὐ κούφως. ¶ Οὐφέλλαν γῆν ἰὸν εἰς τὰ ἱμάτια.

Οὐφίδρωμα, τοῦ πάσματος ἢ πρὸς τῇ πλευρᾷ διφθέρα.

Οὐ φοιβάσεται, φοιβᾶν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ νεκροῦ ἢ δαιμονικοῦ μαντεύεσθαι. ¶ Οὐ φορητὸν, μέγα βαρύ.

Οὐκ ἐλαφρὸν, οὐ βαστακτόν.

Οὐ φροντὶς ἱπποκλείδῃ, παροιμία ἧς μέμνηται καὶ ἕρμιππος δημόταις μὴ πρὸς ὀργὴν ὁμιλεῖν καὶ αὐτὶ τοῦ ἐμοί. ¶ Οὐχ, οὐχί, οὐχ οὕτως. ¶ Οὐχάζομαι, οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι. ¶ Οὐχ ἅλις, οὐχ ἱκανός. ¶ Οὐχ ἅζεις ἢ οὐκ ἄγχεις. οὐ πιέζεις συνεχῶς.

Οὐχ ἕδος, οὐ καιρὸς τοῦ καθέζεσθαι. οὐ καθέδρας φροντίς.

Οὐχ εἴκων, οὐχ ὑποχωρῶν. ¶ Οὐχ ἥκιστα μάλιστα.

Οὐχί, οὐδαμῶς οὐ δῆτα. ¶ Οὐχ ἑκὼν, οὐ βουλόμενος οὐ θέλων. ¶ Οὐχειαί, φωλεοί.

Οὐχ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ. ¶ Οὐχ οἷόν τέ ἐστιν, οὐ δυνατόν ἐστιν. ¶ Οὐχ ὑπὲρ ἀλόγων, οὐχ ὑπὲρ λόγων. ¶ Οὐχ οἷοί τε, οὐ δυνατοί. ¶ Οὐχ οἷός τε εἰπεῖν, μὴ δυνάμενος εἰπεῖν. ¶ Οὐχ ὁρέοντα, οὐ ζῶντα. ¶ Οὐ χραισμεῖ, οὐ βοηθεῖ. ¶ Οὐ χρὴ, οὐ δεῖ.

Οὐχ ὑπελείπω, οὐχ ὑστέρησας, οὐ κατέλιπες;

Οὐχ ὑποίσω, οὐχ ὑπενέγκω οὐ βαστάσω. ¶ Οὐχ ὑφίεται, οὐκ ἐνδίδωσιν. ¶ Οὐχ ὑφίσταται, οὐχ ὑπομένει, οὐχ ὑποφέρει. ¶ Ὄφατα, δεσμοὶ ἀρότρων ἀκ[illegible]

Ὀφείλη δὲ γενέσθαι κατὰ ἀνάγκην. ¶ Ὀφειλή, χρέος. δάνειον. ἀνάγκη. ¶ Ὀφειλέτης, χρεώστης.

Ὄφεις, τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια μεγάλα παρακαταθήκην μὲν ὄφεις λέγει, καλῶς γέ μοι ἱστόρησας. ¶ Ὀφέλλει, ὠφελεῖ, αὔξει. ¶ Ὀφέλλειν. αὔξειν καὶ ὀφέλλειν. ¶ Ὀφέλλεται, αὔξεται.

Ὄφελες, ὤφελες, ὦ συζυγεῖ τὸ ὄφελον καὶ ὄφελε καὶ ἐπίρρημα ὅπερ ἔχει χαρακτῆρα ὁριστικοῦ παρατατικοῦ. ὅμοιον γάρ ἐστι τῷ ἔλεγον ἔλεγες. ¶ Ὠφελοῦσα. θεραπεύουσα σώζουσα παρασκευάζουσα.

Ὄφελμα, αὔξημα κάλυμμα, κάλυπτρον. ¶ Ὀφέλμασι, στερεώμασιν. ¶ Ὄφελλον, ὄφελον εἴθε.

Ὄφελος, αὔξησις, ὄνησις ἐπικούρημα κέρδος.

Ὄφελτρον, κάλυπτρον. ¶ Ὀφθαλμιάσαι, φθονῆσαι, ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν. ¶ Ὀφθῇ, εὑρεθῇ, φανῇ.

Ὀφθαλμὸς βασιλέως, ὁ πεμπόμενος κατάσκοπος.

Ὀφιογενεῖς, οἱ νῦν ὀπτικοί. ¶ Ὀφιοδεύειν, χολάζειν, διατρίβειν οἰκεῖν. ¶ Ὀφείλοντος, πρέποντος, δέοντος. ¶ Ὀφιομάχος, ἰχνεύμων ἢ ἀκρίδων γένος μὴ ἔχον πτερά. ¶ Ὀφίστρος, ὄρνις ποιὸς ἐν αἰθιοπίᾳ.

Ὀφιοῦσα, ἡ ῥόδος διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄφεων.

Ὄφις, ποιὸς ἰχθὺς καὶ τὸ χρυσοῦν περιβραχιόνιον ἢ ὁ δράκων ὁ φυλάσσων τὰ χρυσᾶ μῆλα. ὃν ἀπέκτεινεν ἡρακλῆς. ¶ Ὄφλα, ὄνομα χωρίου, ὅπου ἦν τεῖχος ἱερουσαλήμ. ¶ Ὀφλάνειν, ὀφλισκάνειν, ὀφείλειν.

Ὀφλεῖ. ὀφείλει. ¶ Ὄφλειν, ὀφείλειν ἐκ καταδίκης. ¶ Ὄφλημα, χρεώστημα. ¶ Ὀφλήμασι. χρεωστήμασιν. ¶ Ὄφλησιν, χρεώστησιν.

Ὀφλήσουσι, χρεωστήσουσιν. ¶ Ὀφλισκάνοντες, χρεωστοῦντες, ὑπομένοντες. ¶ Ὀφλοί, ὀφειλοί. ὀφλέται, ὀφειλέται. ¶ Ὄφνις, ὕννις, ἄροτρον. ¶ Ὄφρα, ἵνα, ὅπως, ἕως, μέχρις, ἐάν. ¶ Ὄφρα εἰδῆτε, ὅπως εἰδῆτε. ἵνα μάθητε. ¶ Ὄφρα μὲν ὑμ, ἕως μὲν οὖν.

Ὄφρ' εὖ ἰδῶ, ὅπως καλῶς ἰδῶ. ¶ Ὄφρ' ἄν, ἕως ἄν.

Ὀφρύα, τὰ ὑψηλὰ καὶ ὑποκείμενα χωρία, τινὲς αἱμασιάς. ¶ Ὀφρυάζει. ταῖς ὀφρύσι νεύει. ¶ Ὀφρυγνᾶ, ὅλως βοιωτοί, οἱ δὲ μέσον καὶ ὑψηλόν.

Ὀφρυῆ ἢ χῶμα λόφος αἱμασιαί. ¶ Ὀφρύκνηστον, ἐρυθριῶντα, οἱ γὰρ ἐρυθριῶντες. κνῶνται τὰς ὀφρῦς.

Οὐκ ἠσμένιζεν, οὐκ ἐχάριζεν. ¶ Οὐκί, οὐχί.
Οὐκ ἐγχάνει, οὐχ εὑρίσκει. ¶ Οὐκ ἀθετεῖται, οὐκ ἐπιστρέ-
φεται. ¶ Οὐκ ἔφατην, οὐκ εἶπεν δωρικῶς.
Οὐχ οἷόν τε ἐστὶν, οὐ δυνατόν ἐστιν. ¶ Οὐκ οἰστά, οὐ φο-
ρητά. ¶ Οὐκ ὀλέσθαι, οὐ φθαρήσεσθαι.
Οὐκ ἐτυλώθη, οὐκ ἐπαχύνθη, οὐκ ἐτραυματίσθη.
Οὐκ ὀνησιφόρον, οὐκ ὠφέλιμον. ¶ Οὐκοῦν, ἐπειδὴ ἢ
λοιπόν. ¶ Οὐκ ᾤετο δεῖν. οὐκ ἐνόμιζε συμφέρειν.
Οὐκ ὤν, οὐχ ὑπάρχων. ¶ Οὐκ ὤφθαι, οὐκ ἐφάνη,
οὐκ ἐγένετο. ¶ Οὐκ ὠφελεῖ, οὐ βλάπτει οὐ πηροῖ.
Οὐλάδες, σπεῖραι θύλακοι. ¶ Οὐλαίνει, οὐ χαλάζει.
Οὐλαμός, τάξις στρατιωτικὴ θόρυβος ἢ ἄθροισμα.
Οὐλάς, κειθάς, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μαλακόν, ὃ ἐστι τὸ ἁπα-
λόν, ὅθεν ἐστὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων πάνυ μαλακὰ ὄν-
τα, οὖλα καλεῖται, καὶ ἡ γαστήρ. ¶ Οὖλε, ὑγίαινε,
ἀφ' οὗ ἐστι τὸ ὑγιὲς γενόμενον ἕλκος οὐλὴν λέγουσι.
Οὖλα, τὰ τῶν ὀδόντων. ¶ Οὐλαφηφορεῖ. νεκροφορεῖ.
Οὔλαφος. νεκρός. ¶ Οὐλίοιεν, ἐν ὑγιείᾳ φυλάσσοι-
εν. ¶ Οὐλή, ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγίειαν ἧκον, ἢ
χλανὶς μαλακή. ἢ [illegible] ὀσίου. ¶ Οὐ λήγουσιν,
οὐ παυομένην. ¶ Οὖλη λευκὴ θρὶξ λευκή.
Οὐλία, ὀλέθρια. ¶ Οὐλιᾶσθε, ὄνησιν τινὰ ἔχετε.
Οὔλιμος, ὀλέθριος. ¶ Οὐλίμων, ὀλεθρίων.
Οὐλαμὸς μάχη. ¶ *Οὖλος, μεμιγμένος. ¶ Οὔλι-
ος ἀστήρ, ὀλέθριος καὶ χαλεπός, λέγει δὲ τὸν κύνα.
Οὐλοβάται, οἱ κολοβοί. ¶ Οὐλόθυμος, σχέτλιος, δει-
νόθυμος. ¶ Οὐλόμεναι, ὀλέθριαι πλάναι.
Οὐλομένην, ὀλεθρίαν, σκολιήν. ¶ Οὐλόμενος, ὀλέ-
θριος. ¶ Οὖλαι, οὖλα δράγματα. ¶ Οὐλοθυ-
σία, τελεία, θυσία. ¶ Οὐλομελεῖς, οὐλοτελεῖς ὑγι-
εῖς ὁλόκληροι. ¶ Οὐλομελίη, καθόλου συλλήβδην,
ἀλλ' ἢ ἀπὸ τῆς ἀθρόας τῶν ὅλων φύσεως. τὸ γὰρ ὅλον
οὖλον λέγει. ¶ Οὖλον, ποτὲ μὲν τὸ μαλακὸν καὶ
ἁπαλόν, ποτὲ δὲ τὸ ὑγιὲς καὶ ὁλόκληρον, καὶ τὸ ὀλέ-
θριον, κυρίως δὲ τὸ συνεστραμμένον. ¶ Οὖλος
ἄρης, ἀντὶ τοῦ ὀλετὴρ δεινός, ἢ ταραχώδης οὖλον.
Οὐλοχόϊον, ἀγγεῖον εἰς ὃ αἱ οὐλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀ-
παρχὰς τῶν θυσιῶν. ¶ Οὐλόχυτα, τὰ κατάργματα.
Οὐλοχύτας, ὅτε μὲν τὰ κενὰ ἐν οἷς τὰς οὐλὰς αἳ εἰσὶ
κειθαὶ τῶν ἱερείων, κατέχειν. φαίνεται δὲ ἀγγεῖα δη-
λοῦσθαι ἢ κειθὰς πεφυρμένας. ¶ Οὐ μά, μὰ τόν.
Οὑμαί, ὑμέτεραι. ¶ Οὐ μάλα κικκάς, παροιμία τὸ
μηδὲν σημαίνουσα ὠνήτης δὲ κικκὰς οὐ μάλα φαίνε-
ται καὶ στρατιᾶς ἐν ζωπύρῳ προκαιομένῳ τοῦ οὐ μάλα
τέθνηκα κεκυκκᾶν ἐπικρατεῖ. ¶ Οὐ μάν, οὐ μήν.
Οὐμ' εἴασας, οὐ συνεχώρησάς με. ¶ Οὐ μάτην, οὐκ ἀλη-
θῶς μένανδρος ἐν ὀργῇ. ¶ Οὐ μεθεὶς, οὐκ ἐῶν.
Οὐ μετάμιος δὲ οὐδαμῶς δὲ γάμος δέ. ¶ Οὐμενοῦν,
οὐδαμῶς. ¶ Οὐ μέν πως νῦν ἐστιν ἀπὸ δρυὸς, οὐδ' ἀ-
πὸ πέτρος. ὑπόληψιν εἶχον οἱ παλαιοὶ ὡς ἐκ δρυῶν
καὶ πετρῶν τῶν ἀνθρώπων γεγονότων. ¶ Οὐ μεταδήν,
οὐ μετὰ πολὺν χρόνον. ¶ Οὐ μεταψεῖς. ¶ Οὐ
μεταμελεῖ οὐ μετανοεῖς. ¶ Οὐ μετρίως, μεγάλως.
Οὐμόν, ἀλλὰ μὴ οὐδαμῶς. ¶ Οὐμὴν, ἀλλὰ ἐπὶ [illegible].
Οὐμὴν δὲ. οὐδαμῶς δέ. ¶ Οὐ μὴ προσῶμαι, οὐ παρα-
χρήσω. ¶ Οὐμὴν, οὐ μόνον. ¶ Οὐ μή σε αἰδῶ, οὐδ'
ἀνήσω. ¶ Οὐκ ἀνήσω, οὐ μή σε ἐάσω.

Οὐ μόνον, οὐχ ἕως τούτου. ¶ Οὑμός, ἐμός.
Οὐμὴν δὲ, οὐδαμῶς δέ. ¶ Οὐμ' εἴας, οὐ συγχωρεῖς.
Οὖν δῦρη, δράμε ἀρκάδες. ¶ Οὕνεκα, διότι.
Οὕνεκα, χάριν. ¶ Οὐ νέμεσις, οὐ μέμψις. ¶ Ὀνῶ-
σθε, ὄνησιν τινὰ ἔχετε. ¶ Οὐ νέομαι, οὐ πορεύομαι.
Οὖνος. κλέπτης κλεπτῶν συμφορεία. ¶ Οὔνομα
ὄνομα. ¶ Οὖνον, ὑγιές. κύπριοι δρόμον. ¶ Οὔνι-
ος, εὔνις, δρομεὺς κλέπτης. ¶ Οὔνασθε, ὄνησιν τινὰ
ἔχετε, κατ' εἰρωνείαν. ¶ Οὔνυ τοι, τοῦ σοῦ ἢ σοῦ ἢ οὐ-
δαμῶς. ¶ Οὖ νυ, οὐδαμῶς ἂν τοῦ. ¶ Οὔνου [illegible]
Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς, ἀριστοφάνης
ἐπειδὴ δοκεῖ τοῖς ἐς κόρινθον εἰσπλέουσι ξένοις χαλεπή-
τις ἡ πόλις εἶναι διὰ τὴν τῶν ἑταιρῶν πολυτέλειαν, ἐκπο-
δίζομεν γὰρ ὑπὸ τούτων οἱ κορίνθιοι, ἢ ῥαθύμως διὰ τοῦτο διά-
γειν. ¶ Οὐ παρελεύσεται, οὐ παρέλθῃ, οὐ παραλείψε-
Οὐ παρεξενήνοχεν, οὐ παρῆλθεν. ¶ Οὐ παραμαρτεῖ,
οὐ παρακολουθεῖ. ¶ Οὐ πεπλασμένον, ἄπλαστον.
Οὐ περαινοῦσιν, οὐ τελειοῦσιν. ¶ Οὐ περιέσται, οὐ
περιγενήσεται. ¶ Οὔποθι, οὐδαμοῦ. ¶ Οὐ πο-
λιᾷ, οὐ γηράσκει. ¶ Οὔποτε, οὐκ ἄν ποτε οὐδέποτε.
Οὐ προσαμύνει. οὐ βοηθεῖ. ¶ Οὐ προσείλετο, οὐκ ἠθέ-
λησεν. ¶ Οὐ προσεποιήσαν, οὐκ ἠγάπησαν.
Οὐ προσῆκαν, οὐ προσεποιήσαντο. ¶ Οὐ προσίεντο,
οὐ προσεδέχοντο, οὐκ ἤρεσκον. ¶ Οὐ προσίεταί
μοι, οὐκ ἀρέσκει μοι. ¶ Οὐ προσηύχησαν, οὐκ ἀπε-
στράφησαν. ¶ Οὐ πρὸς σέ, οὐ κατὰ σὲ οὐκ ἄξιόν σου.
Οὐ προτιμᾷ, οὐκ ἔχει λόγον. ¶ Οὔπω, οὐδέπω.
Οὔπω ποτέ, οὐδέποτε. ¶ Οὐρά, ἡ κέρκος καὶ τὸ αἰδοῖ-
ον. ¶ Οὐρά, ὁρμήματα. ¶ Οὐρὰ ὄρια ἀπὸ τῆς
στρατιᾶς τέλος. ¶ Οὐραγεῖν, ὑστερίζειν.
Οὐραγία, στρατηγίας οὐρά. τουτέστι τὸ τέλος τῆς στρατι-
ᾶς καὶ τῆς τάξεως. ¶ Οὐράγιον, ἔσχατον.
Οὐραγός, τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμὼν καὶ τοῦ εὐωνύμου
κέρατος φύλαξ. ὁ δὲ τοῦ δεξιοῦ δεξιοφύλαξ.
Οὐρᾴδιον, οὐκ εὐχερές. ¶ Οὐραγίαν, τὴν ὄπισθεν ἀκο-
λουθοῦσαν στρατιάν. ¶ Οὐραδίως, κακῶς θουκυδίδης.
Οὐρανίαν, ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλλωσιν, καὶ τὴν τοιαύ-
την δὲ καθόλου παιδιάν, οὐρανίαν καλοῦσι καὶ οὐρανι-
άζειν, παρὰ τοῦτο ὡς ἔπαιξεν ἀριστοφάνης.
Οὐραί, ἡ κέρκος ἐστὶ τὸ αἰδοῖον. ¶ Οὐρανίδην, ἀπὸ τοῦ
οὐρανοῦ. ¶ Οὐρανίη δ' αἴξ, ὥς τι λέγει τις τὸ τῆς
ἀμαλθείας κέρας. ὅτι γάρ τις εὔξαιτο ἐλάμβανεν ὁ
ἔχων τοῦτο. ἐπήκοος δὲ ἐστιν αὐτὴ ἴσως, ὅτι κατ' ἐνίους
ἡ σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται. ταύτῃ δὲ τὰ γύναια εὔ-
χεται διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπὸ θεοῦ ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ πα-
θεῖν. ὅθεν καὶ εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν ἔνιοι.
Οὐρανίζετο, πρὸς τὸν οὐρανὸν δικνεῖτο. ¶ Οὐράνιον
ἄχος. τὸν κονιορτόν, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλόν.
Οὐράνιοι, οἱ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντες. ¶ Οὐρανίωνας
θεοὺς ὑπὸ τὴν οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένους. ¶ Οὐρα-
νόθι πρό. πρὸ τοῦ οὐρανοῦ. ¶ Οὐρανομήκη, ὑψηλὸν
λίαν. ¶ Οὐρανός. ὁ κατηστερισμένος τόπος. πέρσαι
δὲ τὰς βασιλείους σκηνὰς καὶ αὐλάς, ὧν τὰ καλύμ-
ματα κυκλοτερῆ οὐρανούς. ¶ Οὐρανοσκόπος, ἰχθῦς
ποιός. ¶ Οὐρανοφοιτᾶν, ἐν οὐρανῷ διατρίβειν.
Οὐράστα. οὐκ εὐχερῆ. ¶ Οὐρ* δικος, ἐπιφερομένου.
Οὐρέα, ὄρη. ¶ Οὐρέας, ἡμιόνους. ¶ Οὐρεῖς, φύλακες.

χιστον δικαιοτάτων οἷς ἐπέθεντο ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις παρακηπίοις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία οὕτω. οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. ¶ Οὐδ᾽ ὁπωσοῦν, οὐδαμῶς. ¶ Οὐδένυτον, οὐδὲ ἔστιν. ¶ Οὐ δέοντως, παραλόγως. ¶ Οὖδας, ἔδαφος. ¶ Οὐδέ τι τοῦτο ἐστίν, οὐκ ἔστιν. ¶ Οὐδ᾽ εἰς νυκτὸς, οὐδὲ μιᾶς νυκτὸς, οὐδὲ πρὸς μίαν νύκτα. ¶ Οὐδ᾽ ἐπηρώτων, οὐδ᾽ ἠρώτων οὐδ᾽ ἐρέοντο, οὐδ᾽ αὐτὸ ἐπυνθάνοντο. ¶ Οὐδέτερον, οὐδὲ ἓν τῶν δύο. ¶ Οὐδέ τι πω, οὐδέποτε οὐδαμῶς.

Οὐδ᾽ ἐξύπνισε κρόκην οὐδ᾽ εἰργάσατο. ¶ Οὐδὲ φύσιν, οὐδὲ τὴν φύσιν. ¶ Οὐδ᾽ ἠβαιὸν πρὸς ὀλίγον, οὐδ᾽ ὀλίγον ἢ μικρὸν ὀλίγον. ¶ Οὐ δηναιὸς, οὐ χρόνιος. ¶ Οὐδ᾽ ἂν τινοσοῦν, οὐδὲ τοῦ τυχόντος. ¶ Οὐδ᾽ ἴσασι, πειρᾶσθαι, ἀποδέξασθαι. ¶ Οὐ δῆτα, οὐδαμῶς. ¶ Οὐ δίκαιον, οὐ δίκαιον. ¶ Οὐ διεκρίθη, οὐκ ἀμφέβαλεν, οὐκ ἐδυσπίστησεν. ¶ Οὐδ᾽ ἥμαρτεν, οὐκ ἀπέτυχεν.

Οὐδ᾽ ἀπενοῦ ἢ οὐτιδανοῦ. εὐτελοῦς οὐδενὸς λόγου ἀξίου.

Οὐ διωσόμεθα, οὐκ ἀποβαλούμεθα οὐκ ἀπορρίψομεν.

Οὐδ᾽ ὄγε πρὶν, οὐδὲ οὗτος καὶ πρίν. ¶ Οὐδ᾽ ἄζομαι, οὐδὲ ἐπιστρέφομαι. ¶ Οὐ δοκεύουσιν, οὐ προσδοκῶσιν οὐ νομίζουσιν. ¶ Οὐδ᾽ ὅλως, οὐδὲ τοῦ τυχόντος.

Οὐδ᾽ ὀνομαίνω, οὐδ᾽ ὀνομάσω. ¶ Οὐδὸς βαθμὸς, βατὴρ ὁ περὶ τὴν θύραν. βαθμὸς καὶ ὁδός. ¶ Οὐδ᾽ οἴοιτο, οὐδ᾽ ἂν ἐνοήθη. ¶ Οὐδ᾽ ὁτιοῦν, οὐδὲ τὸ σύνολον.

Οὐδραχμία, ὑδρεία μέζον τι. ἀττικοῦ μεδίμνου ἥμισυ.

Οὐ δραχνεῖ, παρακαθαίρει λάκωνες. ¶ Οὐδύεται, ἐρίζει. ¶ Οὕνεκεν, διότι ἕνεκεν. ¶ Οὐ ἐθὲν, οὐδαμῶς αὐτοῦ. ¶ Οὖθαρ, πολλὸς, ὄλβος. ¶ Οὖθαρ, τὸ πιότερον τῆς γῆς ὅτι τῆς χώρας. καὶ τῶν ζώων δὲ κατὰ τοὺς μαστούς. ¶ Οὔταρα, ὑπὸ ἀσκοῦ, ὁ κατὰ τὸ οὖθαρ τόπος. οἱ δὲ πολὺν στρέφεται ὁ χορός. ἢ ὁ στοχός. ¶ Οὔθατα, μαστοί. ¶ Οὔθατα βόσκει, αἶγας βόσκει. ¶ Οὐθείς. οὐδὲ εἷς. ¶ Οὐ θέμις, οὐ δίκαιον.

Οὐθὲν, οὐδέν. ¶ Οὐθένεια, μηδεμία ἡ εὐτελής.

Οὐθενείας, ἀσθενείας. ¶ Οὐθ᾽ ἕτερον, οὐδὲ ἓν τῶν δύο.

Οὐθὲν, οὐ μόνον οὐ διὰ παντός. ¶ Οὐ ἰσὸν, τὸ ἀπ᾽ ἐνίων αὐτῶν. ¶ Οὐ ἀλεγίζω, οὐ φροντίζω. ¶ Οὐκ ἀγεννῆ, οὐκ αἰσχρὰ ἀταλαίπωρα. ¶ Οὐκ αἰδεσθείς, οὐκ αἰσχυνθείς. ¶ Οὐκ ἀθεεὶ, οὐκ ἄνευ θεοῦ, ἢ οὐ χωρὶς θαύματος. ¶ Οὐκ ἀΐεις, οὐκ ἀκούεις. ¶ Οὐκ ἀΐοντι εἰοικὸς, οὐκ ἀκούσας δὲ πρέπον. ¶ Οὐκ ἄκοντες, οὐχ ἑκόντες. ¶ Οὐκ ἀλαπαδνὸν, οὐκ ἀσθενές. ¶ Οὐκ ἀλεγίζω, οὐ λόγον ἔχω. ¶ Οὐκ ἀλέγοντες, οὐ φροντίζοντες. ¶ Οὐκ ἄλκαρ, οὐ βοήθεια. ¶ Οὐκ ἁλώσιμα οὐκ εὐάλωτα. ¶ Οὐκ ἄμοιρος ὤν, οὐκ ἐκτὸς μοίρας ὤν.

Οὐκ ἀμώμητος, οὐκ ἄψεκτος, οὐχ ὑγιής. ¶ Οὐκ ἂν δὴ οὐδαμῶς ἄν. ¶ Οὐκ ἀναλίσκεται, οὐκ ἐκλείπει.

Οὐκ ἀνεύθε ὤν, οὐκ ἀπέκειτο. ¶ Οὐκ ἀνέχομαι, οὐ καταδέχομαι. ¶ Οὐκ ἀνίει, οὐκ ἀφίει. οὐκ ἐπιτρέπει.

Οὐκ ἀνύσει, τὰ αὐτά. ¶ Οὐκ ἄν τι, οὐδαμῶς ἄν.

Οὐκ ἀξιοχρέως, οὐχ ἱκανῶς. ¶ Οὐκ ἀπάδοντα, οὐκ ἀλλότριον. ¶ Οὐκ ἀπαδόντως, ὅμοιον. ¶ Οὐκ ἀπαναίνεται, οὐκ ἀποστρέφεται. ¶ Οὐκ ἀπόχρη, οὐ παραιτεῖται. ¶ Οὐκ ἀπεικός. οὐκ ἄτοπον. ἄξιον, ὀφειλόμενον. πρέπον. ὅμοιον. εἰκὸς δὲ ἐστὶ παρὰ τὸ ἔοικὸς, εἶτα ἀπεικὸς τὸ ἀπρεπὲς τὸ ἀνόμοιον. καὶ τὸ οὐκ ἀπεικὸς διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις, ὡς τὸ ἥκιστα οὐδαμῶς. οὐχ ἥκιστα τὸ μάλιστα. οὐκ ἀπεοικὸς οὐκ ἀπρεπές. ¶ Οὐκ ἀπέχρη, οὐκ ἤρκει. ¶ Οὐ καταβιάσεις, οὐ καταβιάσῃ, οὐ καταβιάσει. ¶ Οὐκ ἀπαδοῦμεν, οὐκ ἀπαρνούμεθα. ¶ Οὐκ ἀπαξιοῦσιν, ἀξιοῦσιν.

Οὐκ ἀπίθανος, πιθανός. ¶ Οὐκ ἀπολείπεται, οὐκ ἀποστερεῖται. ¶ Οὐκ ἀπορεῖ, οὐκ ἀρκεῖ εὐπορεῖ.

Οὐκ ἀπορηθήσεται, οὐ χρήζει. ¶ Οὐκ ἀπορρυήσεται, οὐ κατακλυσθήσεται. ¶ Οὐκ ἀπόβλητα, οὐκ ἀδιάδεκτα, οὐ μάταια. ¶ Οὐκ ἀπόχρη, οὐκ ἀρκεῖ. ¶ Οὐκ ἀπρακτήσεις, οὐκ ἀποτάξεις. ¶ Οὐκ ἀπώναντο, οὐκ ὠφελήθησαν. ¶ Οὐκ * ἀργὸς, ὀνειρός. ¶ Οὐκ ἀπειρία ἢ δ᾽ εἰ, οὐ φρόνιμος εἶ. ¶ Οὐκ ἄσημοι, ἐπιφανεῖς οὐκ ἀφανεῖς οὐκ ἄδοξοι. ¶ Οὐκ ἀσκίω οὐκ ἀσκίφ μὲν, τ᾽ ἄρ᾽ ἐμορμολύττετ᾽ αὐτοὺς εἶτα δ᾽ ἐς ἀλήθειαν. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων. ἐπὶ κενὸς ὁ ἀσκός. ¶ Οὐκ ἄστεκτος. οὐ φορητὸς, οὐκ ἀβάστακτος. ¶ Οὐκ ἀσυντελὲς, οὐκ ἀχρήσιμον.

Οὐ κατὰ κόσμον, οὐ κατὰ τρόπον. ¶ Οὐ καταναρκήσω, οὐ καρκινήσω, οὐ κατασυμφανῶς δῆλον.

Οὐ κατενάρκησα, οὐ κατεβάρησα. ¶ Οὐκ ἀτραχὺς, οὐκ ἀτραχὺς τραχύς. ¶ Οὐκ ἄωρον, κατὰ καιρόν. οὐ παρὰ καιρόν. ¶ Οὐκ ἔασαν, οὐκ ἀφῆκαν.

Οὐκ ἔασκον, οὐκ εἴα. ¶ Οὐκ ἐγρύξαν, οὐκ ἐφθέγξαντο.

Οὐκ ἐδίξατο, οὐ προσήκατο. ¶ Οὐκ εἰάσκεν. οὐκ εἴασεν ἐκώλυσεν. ¶ Οὐκ ἐῶν, οὐ δυνατὸν ἦν. ¶ Οὐκ εἴκασαν, οὐχ ὑποχωροῦσαν. ¶ Οὐκ εἰσήεις. οὐκ εἰσήρχου. ¶ Οὐκ εἰσμενίσκεν, οὐκ ἐχάρισεν.

Οὐκ εἰῶ. οὐκ ἐῶ. ¶ Οὐχ ἑκὼν, οὐ βουλόμενος.

Οὐκ ἐλελήθεις οὐκ ἔλαθες. ¶ Οὐκ ἐκάθισεν, οὐκ ἐνέμεινεν. ¶ Οὐκ ἐμβαρεῖ. οὐ φρονεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐμβάρου φρονήσεως. ¶ Οὐκ ἐμφρούμενοι, οὐ πληρούμενοι.

Οὐκ ἔναιμος, οὐ δίκαιος. ¶ Οὐκ ἐναπισδώσομαι, οὐ καθοπλισθήσομαι. ¶ Οὐκ ἐνδέχεται, οὐ δυνατόν ἐστιν. ¶ Οὐκ ἐνδώσει, οὐ χαυνώσει. ¶ Οὐκ ἐμῆν, οὐκ ἐδύνατο. ¶ Οὐκ ἐνήνοχά σοι, οὐκ ἀγήοχα οὐκ ἤνεγκά σοι. ¶ Οὐκ ἐνὸν, οὐ δυνατόν. ¶ Οὐκ ἔξωροι, οὐκ ἄκαιροι, οὐκ ἄκληροι. ¶ Οὐκ ἐπέοικεν. οὐ πρέπον ἐστίν ¶ Οὐκ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ.

Οὐκ ἐπέπυστο, οὐκ ἀκηκόει. ¶ Οὐκ ἐφέπετο, οὐκ ἠκολούθει. ¶ Οὐκ ἐπιεικὲς, οὐ μέτριον. ¶ Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι, οὐ βλασφημήσω. ¶ Οὐκ ἐπιλήσομαι, οὐκ ἐπιλαθήσομαι. ¶ Οὐκ ἐπιτεύξεται, οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσται. ¶ Οὐκ ἐρηρεισμένος, οὐκ ἐστηριγμένος.

Οὐκ ἐσθένον, οὐκ ἴσχυον. ¶ Οὐκ ἐτόλμησεν, οὐκ ἐτόλμησεν. ¶ Οὐκ ἔστρεξεν, οὐκ ὑπέμεινεν. ¶ Οὐκ ἔσφαλεν, οὐκ ἐκινδύνευσεν. ¶ Οὐκ ἐτὸς, οὐ ματαίως οὐκ ἀληθῶς. ¶ Οὐκέτι, οὐχὶ, ἢ οὐ. ¶ Οὐκ ἐτορώθη, οὐκ ἐπαιχύνθη. ¶ Οὐκ εὐμαθὴς, οὐ δυναμένου εὐχερῶς μαθεῖν ἢ εὐμαρῶς νοηθῆναι. ¶ Οὐκ εὐθυσκόπου. οὐκ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς βλέποντος. ¶ Οὐκ ἐφέσπετο, οὐκ ἠκολούθει. ¶ Οὐκ ἐφίεντο οὐκ ἐπεθύμησαν.

Οὐκ ἐφικνεῖται, οὐ φθάνει. ¶ Οὐκ ἔχαδεν, οὐκ ἐχώρησεν.

Οὐχ ἥκιστα, οὐ μάλιστα. ¶ Οὐκ ἤμειψεν, οὐκ ἤλλαξεν.

νοοῦντα, προεωρακώς. ¶ Ὄσσοντο δ' ὄλεθρον, πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχον, τουτέστι προσεδόκων ἢ προεσήμαινον καὶ ἐμφανῆ ἐποιοῦντο. ¶ Ὀσσυτηρόν, εὐπρόσωπον.
Ὅς σφιν, ὅς αὐτοῖς. ¶ Ὄσσεσθαι. κληδονίζεσθαι.
Ὄσσων, βλεφάρων, ὀφθαλμῶν. ¶ Ὀσταθείς. διαγκωνισθείς. ¶ Ὀστακός, εἶδος καράβου, οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσιν. ¶ Ὀστάλιξ, πλόκαμος, ἕλιξ βόστρυχος, ἡ ἐν τοῖς βοστρύχοις γινομένη. ¶ Ὀσταλιόχος, τόξευμα. ¶ Ὄστασαν, ἀνέστησαν. ¶ Ὀσταφίς, οὕτω διὰ τοῦ ο ἔλεγον τὰς ἀσταφίδας. ¶ Ὀστίον εἴσω, ἕως τοῦ ὀστοῦ. ¶ Ὅστ' εἶσιν, ὅστις διέρχεται.
Ὅστοι, ὅστις σοι. ¶ Ὀστρακίνδα, παιδιὰ ἦν διὰ τοῦ ὀστράκου. ¶ Ὀστρακίς, ἀπαλμάτιον τι ἀφροδίτης.
Ὀστρακισμός, οἱ κακονοοῦντες περὶ τὸν δῆμον ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο, ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου. ¶ Ὀστρακισμός, εἶδος φυγῆς. ἐν ὀστράκοις γραψάντων. ἀπὸ τῶν ὀστράκων ὀστρακισμός.
Ὄστρακον, ὁπότε τις ἀποθάνοι, ἔστρεφον πρὸ τῶν θυρῶν ἐτίθεσαν, ἐξ ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες καὶ πληροῦντες ὕδατος. ¶ Ὀστράκων ἀπλήματον τυτθόν, ἄρτι γινομένων ὀστράκων, ἀντὶ τῶν ᾠῶν. τινὲς δὲ κελυφῶν.
Ὄστρεα, τὰ κογχύλια. λάκωνες ἄνθος.
Ὄστρειον, μυάκιον θαλάσσιον. ¶ Ὄστριμον, ἐν ᾧ αἱ θρέψαι μοναί, τόπος, οἱ δὲ ἔπαυλις. ¶ Ὀσφραίνεται. ὀσμᾶται. ¶ Ὀσφρέσθαι. τὸ εὐφρανθῆναι.
Ὀσφύος, ψίας. ἄρχεσθαι καὶ τὸ πλησίον τῶν γλουτῶν.
Ὀσφῦς, ὁ περὶ πλευρὸν διάκενος τόπος. ¶ Ὅσσφω, ὅς ὑμᾶς. ¶ Ὄσχαι. κλήματα βοτρύων γέμοντα.
Ὀσχέα, βαλλάντια, μαρσύππια. ἡ τῶν διδύμων ἄγγειον, καὶ κλήματα βοτρύων πλήρη. ¶ Ὄσχεος, τὰ αὐτά. ¶ Ὀσχετφιν, ὀχήμασιν. ¶ Ὀσχ' ἔτορον ὃς ἀνάλλα. ¶ Ὅταν παιδεύω ἢ τύπτω. ¶ Ὅτε, ὅταν, ἐπειδή. διεβαίνετε, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι. ¶ Ὅτε ἔφησθα, ὅτε ἔλεγες. ¶ Ὅτε κεν σε. ὅτε ἄν σε. ¶ Ὅτε μ' ὄναρ, ὅτε κατεμέμψατο καὶ διεφαύλισεν. ¶ Ὁτέῳ, ὅτῳ τινί.
Ὅτε, ὅτε πατήρ. ¶ Ὅτ' ἄριστον, ὅτι τὸ κράτιστον.
Ὅτι μάλιστα, λίαν. πάνυ πλέον σφόδρα ἄγαν.
Ὅτι μή, ὅτι οὐχί. ¶ Ὅτινας, οὕστινας. ¶ Ὅ,τι οἶσθα, ὅπερ οἶδας. ¶ Ὅτι οἷσιν, οἷς τισι. ¶ Ὅτι ἂν τὸ τυχόν. ¶ Ὅυ τι που, οὐδαμῶς. ¶ Ὅ,τι ῥά, ὅτι δή.
Ὅ,τις ὅστις. ¶ Ὅ,τι τέτον, διότι τοσοῦτον. ¶ Ὀτλεύει πονεῖ κακοπαθεῖ. ¶ Ὀτλημάτων, κακοπαθημάτων.
Ὀτλήσεων, ὁ ἄθλιος. ¶ Ὄτλος, μόχθος. ¶ Ὀτλῶ, πονῶ, κακοπαθῶ. ¶ Ὀτοβεῖ, θορυβεῖ. ¶ Ὄτοβος, ἄλιμος θάλασσα θορυβώδης. ¶ Ὀτοτύζειν, λέγειν θρηνεῖν. ¶ Ὅτου δή. οὗτινος δή. ¶ Ὅτου δή, τίνος δή. ¶ Ὅτου ἕνεκα. τίνος ἕνεκα. ¶ Ὁτουοῦν, οὗτινος οὖν. ¶ Ὅτου χάριν. τίνος χάριν. ¶ Ὄτρα, ἡ τοῦ ἀλέκτορος οὐρά. ¶ Ὀτραλέως, ταχέως, ὀξέως δραστικῶς, ἐνεργῶς. ¶ Ὀτρέα, ἡμίονος. ¶ Ὀτρεύς, καὶ μύγδων, βασιλεῖς φρυγίας. ¶ Ὀτρηρή. ἐνεργὸς σπουδαία. ¶ Ὀτρηρὴ ταμίη. ἡ τηροῦσα τὸν οἶκον.
Ὀτρηροί, ἀνδρεῖοι. ταχεῖς ὀξεῖς. ἐνεργεῖς, δραστικοί, ὑπήκοοι, πιστοί, σπουδαῖοι. ¶ Ὀτρηρόν. τὰ αὐτά.
Ὀτρίχας, ὁμοιότριχας ¶ Ὀτρύγη, χόρτος καλάμης.

Ὀτρυφάγου· πολύτιμον, τὸ ἄζυμα ἢ ὁ σῖτος καὶ ὁ χόρτος. ¶ Ὀτρύνει. παροξύνει κελεύειν, σπεύδειν, παρορμᾶν. ¶ Ὀτρυντήρ, κῆρυξ, κελευστής, σαλπιγκτής.
Ὀτρυντύς. παρακέλευσις προτροπή. ¶ Ὄττεο, οὗτινος. ¶ Ὀττεύεσθαι, κληδονίζεσθαι. ¶ Ὀττεύεσθε, ὁμοίως. ¶ Ὄττις, ὄψεις. ¶ Ὅ,ττι κεν ἄρχῃ. ὅ,τι ἂν κρατῇ καὶ σύμφορον εἶναι δοκῇ.
Ὀττοτοῖ, θρηνῶδες ἐπίφθεγμα.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Οὗ, οὗτινος. ¶ Οὐ ἐπίρρημα ἀρνητικὸν κατὰ στέρησιν, ἤτοι οὐχί. εἴωθεν δὲ αὐτὸ ὁ ποιητὴς παραλαμβάνειν, καὶ μετὰ τῆς μιᾶς φωνῆς συμπλέκει δὲ αὐτὸ καὶ τὸ ποῦ. σημαίνει δὲ καὶ ὅπου καὶ ἔνθα τὸ οὗ.
Οὗ, δασυνόμενον μέν, δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν, καὶ σύναρθρον αὐτὴν μίαν τρίτου προσώπου ἐμοῦ. σοῦ, οὗ. ¶ Οὐαί. φυλαί.
Οὐάρχαι, ἡμεῖς, κύπριοι. ¶ Οὐ ἀρᾶς γέμει, οὐ κατάρας πλήρης ἐστίν. ὄναρον δέ, ἔλαιον κύπριοι.
Οὔατα, ὦτα. ¶ Οὔατα βάλλει. τὰ ὦτά μου ὀχεῖ, ἢ ἄγχει. ¶ Οὐατόεν, ὦτα ἔχον. καὶ ὅπερ ἔχει κρεμαμένοις ὄζοις πολλοῖς ὀζῶδες, τραχύ. ¶ Οὔβατόν, οὐ πορεύσιμον. ¶ Οὐβρῶστις, λιμός. ἡ οὐ βρώτης.
Οὐ γὰρ ἀκάνθαι, παροιμία ἀριστοφάνους σκώπτοντος καλλαμβανοίσκους οὐδ' ἴσως αὐτὸ λέγεσθαι περὶ τῶν λειπνείω. οὐ γὰρ ἄκανθαι καὶ ἐν δράμασιν ἡ κε ταύρῳ χωρεῖ δ' ἄκληρος ἀεὶ λειπνόσων, ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκων τὴν τοῦ βίου διαφορὰν καὶ μεταβολήν. ¶ Οὐ δή. ἴσον τὸ οὐ δή. οὐ δὲ δή, ὑγιαίνει. οὐδ' οὐδέ.
Οὐδ' ἄλα, οὐδὲ τὸ ψυχρὸν καὶ ἄφθονον εἰς χεῖρας. αἰγύπτιοι δέ, τῶν ἄρτων τὰ φλοιίσματα. ¶ Οὐδαμῶς οὐδέποτε. ¶ Οὐδαμῶς, καὶ τὸ οὐδέν.
Οὐδ' ἀεσίφρων. οὐ δὲ ἀνόητον. ¶ Οὐδαῖοι, χθόνιοι, ἐπίγειοι. ¶ Οὐδαμινός, οὐδενὸς λόγου ἄξιος ὤν. βραχὺς εὐτελής. ¶ Οὐδαμῶς, οὐδέποτε. ἢ παντελῶς.
Οὐδ' ἀπένηρ, οὐδὲ ἀνήσπερ ἔλαβεν. ¶ Οὖδας, γῆ, ἢ τὸ ἔδαφος. ¶ Οὐδὲ ἔφημι, οὐδὲ αὐτὴν λέγω.
Οὐδ' ἐλεαίρει, οὐ δὲ ἐλεεῖ. ¶ Οὐδέ μ' ἄς, οὐδὲ κατὰ τὸ σῶμα. ¶ Οὐδ' ἐμάτησεν, οὐδ' ἐλήρησεν.
Οὐδ' ἐμέ, οὐδὲ μή. ¶ Οὐδέν. ἀντὶ τοῦ οὐ. ¶ Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυός ἐστι παλαιφημιζομένος, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐγίνοντο ἄνθρωποι. τινὲς δὲ γράφουσι παλαιφάτου, ἐπειδὴ παλαιόν ἐστι φυτὸν ἡ δρῦς.
Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός. ¶ Οὐδὲν δέρματι. οὐδὲν δέρμα ἴδιον ἔχοντα οὐδὲν ὑπάρχον.
Οὐδὲν ἔτι, μᾶλλον. ¶ Οὐδενείας, εὐτελείας.
Οὐδὲν ἱερόν. παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τέλεον ἀχρείων πρὸς τὸ συλλαβέσθαι καὶ ἐπαρκεῖν, καὶ ἑαυτοῖς τοῖς γνωρίμοις. φασὶν δὲ ἡρακλέα πρῶτον θεασάμενον τὸν ἄδωνιν. εἰπεῖν οὐδὲν ἱερόν, ἴσως ἦν αἰτία δυρμῶν, διὰ τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρήσιμον. ¶ Οὐδενόσωρα, οὐδὲ μιᾶς φροντίδος ἄξια, ὡρεῖν γὰρ τὸ φροντίζειν. καὶ φυλάσσειν, ἔμφημ τὸ ὀλιγωρεῖν καὶ πολυωρεῖν, ἀπαιτίων δὲ οὐδενὸς φυλακτικά.
Οὐδ' ἐν σελήνοις. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τὰ φῦλα

θρασὺς ἄνεμος. ¶ Ὄρπηκες, τῆς ἀκίδος ὁ τόνος, ἔνθεν τὴν ὁδηγοῦσιν. ¶ Ὀρπισίδηρος, ἐν ᾧ τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν. ¶ Ὄρπηκες. κλάδοι ὄζοι. ¶ Ὄρπηξ, κλάδος ἐκ περικοπῆς καὶ κατωθεν ἀναβλαστήσας ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ δένδρου, ὀρθὸς κλάδος. ¶ Ὄρρα, ὅσ᾽ ἄρα.

Ὀρρέξας, θραύσας, ἀνελόμενος. ¶ Ὀρριδᾶν, τὸ τὰ ἰσχία καὶ τοὺς δούλους πιέζειν. ¶ Ὄρριον, ὀρίγανον.

Ὀρρόβηλος, ὁ δὸς ἰταλιῶται. ¶ Ὀρροπύγιον, ὀρθοπύγιον. ¶ Ὄρρος, ἡ τράμις, οὐχ ὅς τινες. τὸ ἰσχίον. ἕτεροι δὲ ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀρρωδεῖν, οἱ γὰρ δεδοικότες ἱδροῦσι τὸν ὄρρον ὅ ἐστιν ἱδροῦσιν, ἢ τὸ ὀστοῦν τὸ ὑπὸ τὴν ῥάχιν. ¶ Ὀρρούει, ὁρμᾷ, πηδᾷ. ¶ Ὄρσινα, προσόρμησον. ¶ Ὀρρωδεῖ, φοβεῖται, ἀπορεῖ. ¶ Ὀρρωδία, φόβος, ἀπορία. ¶ Ὀρρωδία, ὑπὸ φόβου. ¶ Ὀρρωδῶς, ἐμφόβως. ¶ Ὀρσίγγης, σωματοφύλαξ, ὃ ὃς τὸν βασιλέως νίκαν ποτὲ εὐεργετήσας. ¶ Ὄρσαι, ὁρμῆσαι, ἐγεῖραι, ἐρεθίσαι. ¶ Ὀρσιπέτης, ὑψοῦ πετόμενος. ¶ Ὀρσίππις, βοαὶ ἐρωτικαὶ παρασκευάζουσαι πρὸς τὸν τῶν πολεμίων δρόμον. ¶ Ὄρσο, ὄρσεο, ἔγειρου.

Ὀρσοδάκνη, ζωΰφιον τι ἐν τῇ κράμβῃ γινόμενον.

Ὀρσοθύρα, θύρα μεγάλη καὶ ὑψηλή. δι᾽ ἧς ἐστὶν ὀροῦσαι καταβαίνοντα, ἄλλοι πᾶσα θύρα μὴ ἔχουσα τὸν βαθμὸν πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ᾽ ἀπέχουσα τοῦ ἐδάφους, οἷον θυρίς. ἢ θύρα εἰς ὑπερῷον ἀνάγουσα. ¶ Ὀρσοί, τῶν ἀρνῶν οἱ ἔσχατοι γενόμενοι. ¶ Ὀρσολοπεῖ τῇ, διαπολεμεῖται, ταράσσεται αἰσχύλος. ¶ Ὀρσομένη, διεγειρομένη. ¶ Ὄρσω, τολμῶ. ¶ Ὀρτή, ἑορτή. ¶ Ὀρτάλιχοι, οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί, καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ κρεμάστραι. ¶ Ὀρθός, βωμὸς κύπριοι. ¶ Ὀρυκάνει, ἐρεύγεται. ¶ Ὀρτυγία, ἡ νῦν δῆλος καλουμένη νῆσος.

Ὀρτυγίη, ἐλίσσοιο ὅπου δὲ ἐστὶν ὁ* παιδεύσεις ἄρχονται, ἔγραψαν δέ τινες, καὶ τροφαὶ καὶ τροφαί.

Ὀρτυγομήτρα, ὄρτυξ ὑπερμεγέθης. ¶ Ὀρτυξίς, πόας τις. ἀρύα χορδὴ ἑφθή. ¶ Ὀρυγμάδης, θόρυβοι.

Ὀρυγμός. βρυχόμενος. ¶ Ὀρύεται, ὑλακτεῖ.

Ὀρυκτήν, σκαπτήν. ¶ Ὀρυγμαδός. ταραχὴ ψόφος θόρυβος κτύπος. ¶ Ὄρυμος, βωμός, οἱ δὲ ὄρυμβος.

Ὀρυθεῖ, γρυλλίζει. ¶ Ὄρυγξ, λαξοϊκὸν σκεῦος. ἢ σκαφίου εἶδος, καὶ ἰχθύς, καὶ ζῶον τι τετράπουν δορκάδι κατὰ τὴν χροιὰν παραπλήσιον. ¶ Ὀρύξομεν, σκάψομεν. ¶ Ὀρφακίνης, ἰχθύς ποιός. ¶ Ὀρφναία, νυκτερινὴ σκοτεινή. ὅθεν καὶ ὀρφανὸν εἰρῆσθαι τὸν ἐν σκότει ὄντα. ¶ Ὀρφανή, ἄνευ γονέων. ¶ Ὀρφανός, ὁ γονέων ἐστερημένος ἢ τέκνων. ¶ Ὀρφίνη καλάμη μελίνης. ¶ Ὀρφναία, σκοτεινὴ μελανή. ¶ Ὄρφνα καὶ ὄρφνη, σκοτία, νὺξ μέλαινα. ¶ Ὀρφνῆεν, μέλαν σκοτεινὸν ἢ ὀρφανόν. ¶ Ὀρφνίον, τὸ μέλαν ἱμάτιον, καὶ ὀρφνιστής. ¶ Ὀρφανοβόται, ἐπίτροποι ὀρφανῶν.

Ὀρφανοτία, ἐπιτροπή. ¶ Ὀρφώς, ἰχθύς ποιός.

Ὄρχαμε λαῶν βασιλεῦ ἄγων λαόν. ¶ Ὄρχαμος, βασιλεὺς ἡγεμών. ¶ Ὀρχάς, περίβολος ἁρμασία καὶ εἶδος ἐλαίας. ¶ Ὄρχατοι, αἱ ἐπιστοιχίαι φυτείαι, ἢ αἱ κήπων ἀπὸ τοῦ ὀρχήσεως. ¶ Ὀρχία, ἡ τοῦ ταύρου ὀρχέα. ¶ Ὀρχεῖται, διατέτακται, βακχεύει. ¶ Ὀρχηστής, ποτὲ μὲν ὁ χορικός, ποτὲ δὲ ὁ ἐν πολέμῳ εὐκίνητος. ¶ Ὀρχήστρια. αὔρα. ¶ Ὄρχεα, ζῶον τῶν τετρα-

πόδων καὶ ποά. ¶ Ὀρχιδιόν, ἡ ἐνυδρίς. ¶ Ὀρχίλος, ὀρνιθάριον τῶν εὐωνύμων. λέγεται δὲ ὑπό τινων σκαλπηκτής. ¶ Ὀρχιποδίζειν, τὸ κακοσχολεύεσθαι παρὰ τοῖς παισί. ¶ Ὀρχηθμοῖς, ὀρχήσεσιν.

Ὀρχηστής, συγκεκροτημένος περὶ τὰ πολεμικά.

Ὀρχμαί. φραγμοί, καλαμῶνες. φάραγξ ἡ σπῆλυγξ.

Ὄρχοι, στίχοι ἀμπέλων. ¶ Ὀρχομενός, πόλις βοιωτίας, ἣν μινύειον καλοῦσιν. ¶ Ὄρχος, κῆπος καὶ φυτῶν στίχος. ¶ Ὀρρωδεῖ, μαίνεται. φοβεῖται. φείδεται. εὐλαβεῖται. δειλιᾷ. ¶ Ὀρρωδία, φόβος καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ὀρρωδεῶς, ἐμφόβως. ¶ Ὀρρωδοῦν, ἐκφοβοῦν. ¶ Ὀρῶν, ἰδὼν θεωρῶν. ¶ Ὀρώρει, ὥρμητο, διεγήγερτο. ¶ Ὄρωρεν, ἐγήγερται. διηγέρθη. ἀνήλθεν. ¶ Ὀρώρεται, τετάρακται τεθύμωται.

Ὀρωρέχαται, ὡρμημένοι εἰσὶν ἢ ἐκτεταμένοι. ¶ Ὄρχωμον, ἔσχατον ἄκρον. ¶ Ὀρῷτο, βλέποιτο. ¶ Ὅς, ἄρθρον ἀρσενικόν, ὅς τις οἶπερ. ¶ Ὁσάκις, ποσάκις.

Ὀσάτιον, ὅσον. ¶ Ὁσδήκεν, ὅς δ᾽ ἄν. ¶ Ὅς ἤλει, ὅστις ἤλει. ¶ Ὁσημέραι, πάντοτε καθ᾽ ἡμέραν.

Ὄσια, ἄλφιτα δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ. ἢ ἡ καρδία.

Ὁσία, γνώμη γνησία. ¶ Ὁσίη, θέμις. ¶ Ὅσιος, καθαρός. δίκαιος. εὐσεβής. εἰρηνικός. ἁγνός. ¶ Ὁσιοῦργήσαι, ἀποκαρδιουργῆσαι καὶ τὸ ἐπιλέγειν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θεῶν αὐτῶν. ¶ Ὁσίους θαλάμους τοὺς μὴ θείους, ἀλλ᾽ ἀνθρωπείους. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς ἐάσεως τὸ ἐφιέμενον ἢ μὴ ἀπηγορευμένον, ὡς καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους. ¶ Ὁσίως, πρεπόντως δικαίως. ¶ Ὄσιρις, αἱ ἐν αἰγύπτῳ ὑπηνέμια τίκτουσι τὸν λεγόμενον ὄσιριν γυναῖκες.

Ὀσκάπτω, ἀνασκάπτω. ¶ Ὀσμύλια, τῶν πολυπόδων αἱ ὀξεῖαι λεγόμεναι ἢ ἰχθύδια μικρά, ἀλλ᾽ εὐτελῆ.

Ὀσμύναι, βολβιτῖναι θαλάσσιοι. ¶ Ὅσκεν, ὅς τις δή.

Ὅς μέγα, ὅς τις μεγάλως. ¶ Ὅς οἱ, ὅς τις αὐτῷ.

Ὅσον, ὀλίγον. ¶ Ὅσον, ὅσον δὲ ὀλίγον ὀλίγον.

Ὅσον τάχιστα. ταχύ. ¶ Ὅσος, ὁπόσος. ¶ Ὅς οὐδ᾽ ἐν τοῖς ἦν. ὅς οὐκ ἂν τοιοῦτος. ἀλλὰ τοὐναντίον λαμπρὸς στεφανηφόρος, ὁ φιλόπολις. ¶ Ὅς περ ἔφηνεν, ὅς περ καὶ φανερὰ ἐποίησεν. ¶ Ὅσπρεα, ποικίλα.

Ὄσπρια. καὶ γενικῶς καὶ ἰδικῶς λέγεται. ¶ Ὄσπρος, ἰδίως τις λέγεται ὡς πισὸς καὶ ἐρέβινθος.

Ὅσσα, ὅς τις δή. ¶ Ὅσσα, ὁποῖα ὅσα. τόσα. ¶ Ὅσσα. κληδὼν καὶ φήμη. ¶ Ὅσσα διοσκούρια, ὅσα διοσκούρεια. ¶ Ὁσσάτιον, ὅσον. ¶ Ὅσσα ἐοργας. ὅσα εἰργάσω. ¶ Ὄσσε, ὀφθαλμοὶ δυϊκῶς. ¶ Ὄσσε καθαιρήσουσι, καμμύσουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ συγκλείσουσιν, ὅπερ τοῖς νεκροῖς γίνεται ὑπὸ τῶν οἰκείων περὶ τὸν τοῦ θανάτου καιρόν. ¶ Ὄσσε δέ οἱ, οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ. ¶ Ὄσσοι βλέψιδιοι.

Ὄσσεις, βλέπεις, ὁρᾷς. ¶ Ὄσσευ, ὅρα βλέπε.

Ὅσσην, ὅς τις σοῦ. ¶ Ὀσσέων, ὀφθαλμῶν. ¶ Ὀσσητῆρα, βοηθόν. Ὀσσῆξαι, ἐπιδεῖξαι. ¶ Ὁσσίχον, ὅσον ἡλίκον. ¶ Ὄσσομαι, περιβλέπομαι. ὁρῶ.

Ὀσσόμενος. τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων. ἢ κατὰ ψυχὴν προσδεχόμενος ἢ προσδοκῶν.

Ὁσσον, ὁπόσον πηλίκον. ¶ Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας ὅσσον δ᾽ ἐβόησε κραυγάσας ἀνήρ. ¶ Ὅσσον τε, δε

Ὀρθαγόρισκος, χοιρίδιον μικρόν. ¶ Ὄρθιον. ὄρθιον. μακρόν. ὀξύ. μέγα. ¶ Ὀρθιάζειν, ἀνορθοῦν. ¶ Ὄρθη, πόλις Θετταλίας. ¶ Ὄρθια, ἀνατεταμένα, ἐξάκουστα, μεγάλα. ¶ Ὀρθιῶν, τὸ ὄρθιον ἀπειπεῖν. ¶ Ὀρθία, Ἄρτεμις, οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου ἔνθα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἵδρυται. ¶ Ὀρθιάζειν, μαντεύεσθαι. ¶ Ὀρθίας, ἱστὸς νεώς, πέτη καὶ ἐπὶ κακεμφάτου. ¶ Ὀρθιοκῶπαι, οἱ ἐπιπόνως ἐλαύνοντες καὶ ἀκλινῶς. ¶ Ὄρθιον, προβάντες, ἀνατεταμένον ὑψηλόν. ¶ Ὀρθιοκώπους, ἐξορθουμένας ἐν τῇ ἐρεσίᾳ ἐπιπόνους. ¶ Ὄρθιον νόμον, οὕτως ὠνομάσθαι φασὶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ καθάπερ καὶ τὸν τροχαῖον.

Ὀρθοσόη, ἡ χελιδών. ¶ Ὀρθόδωρον, μέτρον τὸ ὀρθὸν ἐπὶ χειρὸς ἀπὸ ἄκρου τοῦ καρποῦ, μέχρι τοῦ δακτύλου. οἱ δὲ, σπιθαμήν. ¶ Ὀρθοκέρως, ὀρθότριξ. ¶ Ὀρθοκραιράων. ἐπὶ μὲν τῶν νεῶν, τῶν ὀρθοπρύμνων, ἐπὶ δὲ τῶν βοῶν, τῶν ὀρθοκεράτων, εἴρηται δὲ διὰ τὸ κάρα.

Ὀρθοκόρυς, ὀρθὸν πῖλον ἔχων. ¶ Ὀρθόν, τὸν ὄρθιον νόμον. ¶ Ὀρθοπηγιᾶν, ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι. ¶ Ὀρθόπλιθροι, μεγάλους ὤμους ἔχουσαι, πλιθρὰ γὰρ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα. ἢ μεγάλας ἔχουσαι πολυστόους οἰκοδομάς.

Ὀρθοστάδιοι, χιτῶνες οἱ στροφοὶ ὑπόκομμα ἔχοντες, οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί. ¶ Ὀρθοστάδην. τὸ ὀρθόν. ἀφροδίσιος. ¶ Ὀρθοστάδια εἶδος πέμματος. ¶ Ὀρθοστατῶν, παραπατῶν. ¶ Ὀρθόφρων, ἀνατεταμένας φρένας ἔχων, μετεώρους, ἢ ὀρθάς. ¶ Ὀρθωθείς, ἐξαναστάς.

Ὀρθωθῆναι, τὸ ἀπὸ τῆς ὑπτιότητος ἐξαναστῆναι.

Ὀρθωσία, ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος. ¶ Ὀρειαχίς, ὀρείκοιτον. ¶ Ὀρεγνᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν. ὀρέγεσθαι. ¶ Ὀρεγνώμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶ Ὀρεγνώμενον, τεταραγμένον ὄρεια λαβών. ¶ Ὀρίζει, ἵστησιν ὅρον δίδωσι κρίνει, θεματίζει. διαιρεῖ. ἀφορίζει. ¶ Ὀρεικάνον, δεσμωτήριον, οἱ δὲ φραγμόν, οἱ δὲ σαργάνην, ἢ σκόπελον.

Ὀρεκτιᾶν, τὸ ἀνατείνεσθαι, καὶ ἐπ᾽ ἄκρων ὀνύχων ἵστασθαι. ¶ Ὀρενάδες, τὰ αἰνότερα. ¶ Ὀρεῖναι, ἐτάραξαν. ¶ Ὄρινδον, ἄρτον, παρὰ Αἰθίοψι καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ, ὅπερ ἕψοντες σιτοῦνται. τινὲς δὲ ὄρυζαν. ¶ Ὄρινε, διήγειρε τὴν ψυχὴν ἐκίνησεν. οὕτω τὰ ἀπειλήν. ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν. ¶ Ὀρίνετον, ὥρμων. ἐτάρασσον, ἐκίνουν. δυϊκῶς, ὡς δ᾽ ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα.

Ὀρινέαι, ἀναδενδράδες. ¶ Ὀρίνθη, ἐταράχθη, ὑψώθη.

Ὀρινόμενοι, ταραττόμενοι, διωκόμενοι, ὑψούμενοι.

Ὄρειον, τείχισμα φραγμόν. ¶ Ὄρυγμα, στήριγμα, ἡμίονος, ὁ ὀρεύς. ¶ Ὀρειστάς, ὀρείζοντας. ¶ Ὀρείχαλκος, χαλκὸς, χρυσῷ ἐοικὼς ἢ κρείττων ἀρχίχαλκος.

Ὀρεχθᾶται, ὀλίχεται. ἐπιθυμεῖ. ¶ Ὄρεψα, ἐρεινῶς.

Ὄρκη, ὄψις. ¶ Ὀρκάθους, ἐφ᾽ ὧν τὰ σῦκα ψύχουσιν.

Ὀρκάνη, εἱρκτή, δεσμωτήριον. ἔνιοι κρεμάθραν. ἄλλοι σαργάνην, οἱ δὲ φραγμόν. ¶ Ὅρκια, καθ᾽ οὓς ὀμνύουσιν, ἤγουν ὁρκωμόσια. ¶ Ὅρκια πιστά, ὅρκους ἐπὶ πίστει.

Ὁρκίζει, ὅρκον ποιεῖ ὀμνύει. ¶ Ὀρκμόν, φράγμα.

Ὅρκιοι, δεσμοὶ σφραγῖδες. ¶ Ὄρκυνος, ἰχθῦς ποιός.

Ὀρκύπτειν, τὸ ὑποκύπτοντας ἰδεῖν τι, τὸ ἐκτείνειν ἑαυτὸν καὶ ἐπ᾽ ὀνύχων ἵστασθαι. ¶ Ὁρκωμόσια, θύματα, ἐφ᾽ ὧν οἱ ὅρκοι γίνονται. ¶ Ὁρκώπης, ὁ ὁρκίζων. ¶ Ὁρμαθός, χορὸς στίχος, φωλεός. ¶ Ὁρμαθοῦ, ἐκ παρέξης, τόπου ἐπαλλήλου περιόδους σταθερῶς, ἢ τοῦ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος. Ὁρμαίνειν, ὁρμᾶν. ¶ Ὁρμαίνοντα, διανοούμενον. ¶ Ὁρμαίνων, φροντίζων, ἐν διανοίᾳ ἔχων. ¶ Ὁρμαῖον, αὐστηρὸς χαλεπόν. ¶ Ὁρμάς, κινήσεις. ¶ Ὁρμάται, οἱ ἀνδροκτόνοι Σκύθαι. ¶ Ὁρμειαί. ὁρμαί. ¶ Ὅρμενα, ὁρμῶντα. κεκολλημένα. ¶ Ὁρμᾶσθαι, ὁρμᾶν τὸ πολεμεῖν. ¶ Ὅρμενος, ὄνομα κύριον, καὶ πόλις Θετταλίας, καὶ οἱ μὲν, ἐπὶ κράμβης τὸ ἐνδοσκύημα, οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον, ἄλλοι, πᾶν τὸ ἐκκεκαυλημένον.

Ὁρμήματα, μέριμναι. ¶ Ὁρμή, βουλὴ ἐπιθυμία ῥύμη. ¶ Ὁρμητήριον. καταγώγιον. ¶ Ὁρμιά, σχοινίον λεπτόν. ¶ Ὁρμιευτής. ἁλιεύς. ¶ Ὅρμικας, μύρμηκας. ¶ Ὅρμινοι, ὄσπριόν τι. ¶ Ὁρμίσκοι, περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι, ἢ μανιάκης, ἢ περιδέραια. ἢ κλοιοί. ἢ δακτύλιοι. ¶ Ὅρμισον, δῆσον, ἀνάπαυσον, εἰς ὅρμον κατελθέ. ¶ Ὅρμοι, ἱμάντες ὑποδημάτων.

Ὅρμος, λιμήν, ἢ περιτραχήλιος κόσμος, καὶ ὁ ἀπόδρομος τοῦ πλοίου καὶ ἡ στάσις. ¶ Ὅρμος μέζον, τὸν ὅρμον καὶ τὸν λιμένα. ¶ Ὁρμούμενος, προθυμούμενος, ἢ φερόμενος. ¶ Ὀρνεαί, πόλις. ¶ Ὄρνεα, ὀρνεόπωμα καὶ πετεινὰ καὶ τόπος. ¶ Ὀρνιθευτής, ὀρνιθοθήρας. ¶ Ὄρνιθι, οἰωνῷ. ὀρνέῳ. ¶ Ὀρνιθοκάπηλοι, ὀρνιθοπῶλαι. ¶ Ὀρνυμένη, ὁρμῶντος διεγειρομένη.

Ὀροβάδων, νεβρῶν. ¶ Ὀροβάκχη, βοτάνη τίς. οἱ δὲ τὰ ῥοιᾶς τοὺς καρπούς, οὓς ἔνιοι κυτίνους. ¶ Ὀρόβιον, χρυσοκόλλης εἶδος. ¶ Ὀρόγκη, τῶν ὀρῶν τὰ ὀγκώδη ἃ καὶ ὀρόγκους καλοῦσιν. ἢ ὀρῶν λόφους, τινὲς δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα. ¶ Ὀροδάμνοι, κλῶνες, κλάδοι, βλαστήματα. ὄρπηκες. ¶ Ὀρόδαμνος, τὰ αὐτὰ καὶ ποταμός. ¶ Ὀροδεμνιάδες, νύμφαι καὶ αἱ μέλιτται ἀπὸ τοῦ ὄρους τῶν Λεμνίων, ἐπεὶ ἐκεῖ κοπάζονται, οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, οἵ εἰσι κλάδοι. ¶ Ὀρρωδίος, φόβος. ¶ Ὀρρωδοῦντες, φοβούμενοι. ¶ Ὀροθέσια, τὰ χωρίζοντα τὴν γῆν. ¶ Ὀροθύνειν, ἐρεθίζειν, ταράσσειν. διοτρύνειν. ¶ Ὀροβάδες, αἱ αἶγες. ¶ Ὀροικλάνοι. ὀξύσχοινοι. ¶ Ὄροβον, εἶδος ὀσπρίου. ¶ Ὀροιτύπος, ὑλοτόμος. ¶ Ὀρόμενος, ὁρμώμενος. ¶ Ὀρῶνται, ἐφορμῶσιν. ἐπακολουθοῦσιν. ¶ Ὅρος, νόμος θεσμός. ἢ στήλη ἡ καταπηγνυμένη ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ.

Ὀρρός, τὸ ὑδατῶδες καὶ ἀφιστάμενον τοῦ γάλακτος ἀπὸ τοῦ ὀρούειν ἀπ᾽ αὐτοῦ. ὀρρὸς γάλακτος. γάλακτος τὸ ἀφύλισμα. ¶ Ὄρος, κοτυλέων ἐπὶ Εὐβοίας.

Ὀροῦα, χορδὴ καὶ σύντεμμα πολιτικὸν εἰς ὃ ἐπινάρμου δρᾶμα. ¶ Ὀρούειν. ὁρμᾶν. ¶ Ὀροῦσαι, ὁρμῶσαι, λέγεται δὲ αὐτὸ ὀρούειν καὶ ὁρμαίνειν. ¶ Ὀρμαιώνειοι, θάνατοι. ¶ Ὀρούματα τὰ ὁρμήματα, πηδήματα.

Ὀροτέπου δίκην, ὅτι οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον. ¶ Ὀροφή, στέγη.

Ὀροφηφόρον, ζῷον πᾶν ὀστρακόδερμον. ¶ Ὀροφίας, ὄφις τῶν κατ᾽ οἰκίαν. ¶ Ὄροφος, κάλαμος, ᾧ στεγάζουσιν. ὅλη δὲ καὶ ἡ ὀροφή. ¶ Ὀροφοιτῶντα, εἰς ὄρη περιερχόμενον. ¶ Ὀρόχθον. ὄρθον ὄχθον. ¶ Ὄρπας, ἐρινεούς. ¶ Ὀρσόειν, ὀρθῶν βλέπειν. ¶ Ὄρπηξ.

προσεῖχομ. ¶ Ὄπισιν, λάχανον ἄγριον. ἢ ἄφρωκτον,
ἢ ἀσπάρ. ¶ Ὀπίσεται, ὄψεται. ¶ Ὀπίσσος,
εἰς τοὐπίσω ἐπάνω φέρεσθαι. ¶ Ὀπίσσω, δυσάρε
στος. Ὀπίσω, πάλιν ὕστερον μετὰ ταῦτα καὶ τὸ
μέλλον. Ὀπισωτέρον, ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ. ¶ Ὀπι
σθότατον, τελευταῖον ἔσχατον. ¶ Ὀπίστατος, τε
λευταῖος ὕστατος, ὀπίσω τῶν φευγόντων. ¶ Ὀπίπτο
μαι, οὐ πείθομαι βοιωτοί. ¶ Ὅπλα, ποτὲ μὲν τὰ
πολεμικὰ σκεύη, ποτὲ δὲ τὰ τῆς νεὼς σχοινία καὶ τὰ
χαλκευτικά. ¶ Ὁπλαὶ αἱ πυξίδες ἢ ὄνυχες ἵππων
καὶ ἑτέρων κτηνῶν. ¶ Ὅπλεσθαι, ὁπλίζεσθαι.

ὀ πλή, ὄνυξ κτήνους, ἄλλοι ἐπὶ πολλῶν ἀνθρώπου ἢ χη
λή. ¶ Ὀπλίας, λοκροὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς συνελαύ
νοντες, ἀριθμοῦσι τὰ πρόβατα καὶ τὰ βοσκήματα.

ὀ πλίζεσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. ¶ Ὁπλίσαι, παρα
σκευάζεσθαι. ¶ Ὅπλον, ἔνδυμα πολεμικὸν καὶ τὸ αἰ
δοῖον. ¶ Ὅπλισμα, βῆμα, καὶ τὸ τοῦ πλοίου σχοινίον.

ὀ πλοτεράων. νεωτέρων. ¶ Ὁπλότερος, νεώτερος.

ὀ πόεις, πόλις λοκρίδος. ¶ Ὅποι, ἔνθα. ὅπου. πού.

ὀ πυιομένη, μισγομένη. ¶ Ὅπη, ὅπου. ¶ Ὀρέγει
παρέχει. ¶ Ὀπὸς, πυτιών. βοτάνη τίς, δι' οὗ πή
γνυται τὸ γάλα, καὶ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ γα
λακτῶδες ἐκ τῆς συκῆς ἀνιέμενον. ¶ Ὁπόσον,
ὁποῖον. ¶ Ὁπόστον, πολλοστόν. ¶ Ὁπότε, ὅτε,
ὅταν. ἡνίκα. ¶ Ὅππη. ὅπου. ¶ Ὁππόθι, ὅπου.

ὀ προσφρίσσιος, ὁ ἀπὸ ἐχέφρων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.

ὀ πταλέον, ὀπτόν. ¶ Ὀπτανεῖον, μαγειρεῖον.

ὀ πτανόμενος, ὁρώμενος ἐμφανιζόμενος. ¶ Ὀπτασία,
θεωρία φαντασία θέαμα. ¶ Ὀπτὴρ, ὁρατὴρ ἐφό
πτης. ¶ Ὀπτῆρες, κατάσκοποι καὶ τὰ ὅμοια.

ὀ πτήρια, τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα
τῇ νύμφῃ. ¶ Ὀπτιαλλοί, ὀφθαλμοί. Ὀπτιαλία
σις, ὀφθαλμίασις. ¶ Ὀπτή, ὀπτική. ὀπτικὸν καὶ ὀ
πτόν. ταῦτα σημαίνει, ὅσα τὰ φανερὰ προορατικά.

ὀ πτός, φαινόμενος, ἢ ἑψημένος πυρί. ¶ Ὀπυιέμεναι
μεῖν. ὀπυίειν. γαμεῖν. ¶ Ὀπυιεμέναι, γεγαμημέναι.

ὀ πυιομένη, γεγαμημένη. ¶ Ὀπυιέμεναι, γαμῆσαι.

ὀ πυίολαι, γεγαμηκότες. ¶ Ὄπωπα, ἑώρακα. ἴδον
ἐθεασάμην. ¶ Ὀπωπαῖς, ὄψεσιν ὀφθαλμοῖς.

ὀ πωπή, πρόσοψις ἐντροπή. ¶ Ὀπώρα, τὸ θέρος καὶ τὸ
μετόπωρον κυρίως δὲ ἡ σταφυλή καταχρηστικῶς δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. ¶ Ὀπώρῃ, τῷ φθι
νοπώρῳ. ¶ Ὀπωρινὸν εἶδος, τὰ ἐν ταῖς ὀπώραις
φθινόπωρα ἢ καὶ ῥέμβοια. ¶ Ὀπωρινὸς ἐν ἀρχῇ τῆς
ὀπώρας πνέων. ¶ Ὀπωρινῷ, τῷ κατὰ τὸν καιρὸν
τῆς ὀπώρας. ¶ Ὀπωρώνας, τοὺς εἰς πρᾶσιν ὠ
νουμένους. ὀπωροφυλάκιον δὲ ἡ σκηνή, ἢ καλύβη τοῦ
φυλάσσοντος. ¶ Ὅπως, ἵνα ὅπως. ¶ Ὀπωφάτης,
πέπρηται οἴδεῖ. ¶ Ὁπωσοῦν, ὁπωσδήποτε ὁπωσδήπο
τε τρόπῳ. ¶ Ὅρεια, τὰ νεώρια. ἔνιοι ἀποθήκας, καὶ
ῥωμαῖοι ὄρρεα καλοῦσιν. ¶ Ὀράδα, οἱ μὲν τὸν ὀρθόν,
οἱ δὲ τὴν γαλακτώδη περὶ τὸν ὀρρόν. ¶ Ὄρσε, ἔγει
ρε, ἐλθέ. ¶ Ὄρασες, ἀναγκαῖοι, προσήκοντες.

ὀ ράδες, ὑλώδεις τόποι. ¶ Ὀράγδαναν, ὁρμητικήν.

ὀ ράζειν, λέγειν μαλάσσειν. ¶ Ὁρᾷ, βλέπων ὁρᾷ.

ὅ ραμα, θέαμα ὀπτασία ὅρασις εἶδος φαντασία, θέα.

ὁ ρᾷ, βλέπει. ¶ Ὁρᾶσθαι, ὁρᾶν. ¶ Ὁρατικὸν γνω

στικόν. ¶ Ὁρατόν, αἰσθητόν, θεωρητικὸν καὶ θεωρητόν.

ὀ ργᾷ, ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀκμά
ζειν μανίαι. θυμοί. ἐπιθυμίαι καὶ ἦθος. ¶ Ὀργά
δα, ὄρειον, ἢ γαλακτώδη περὶ τὸν ὀρρόν. ¶ Ὀργά
δ' ἀθηναῖοι, ὀργᾶν λέγουσι, τὸ ἐπί τι προσκευάζεσθαι
καὶ ὁρμᾶν. ¶ Ὀργάδες, γεωργημένοι τόποι.

ὀ ργάνη, ἡ ἀθηνᾶ. ἣν ἐργάνην ἀπὸ τοῦ ἔργου λέγουσιν.

ὄ ργανον, τὸ εἰργασμένον καὶ ἐργαλεῖον. ¶ Ὀργάς, λο
χμώδες καὶ ὀρεινὸν χωρίον καὶ ἀνέργαστον. καὶ πᾶν τὸ
ὀργιζόμενον, ἢ ἐντρεπόμενον, ἢ ἐπιθυμοῦν ἢ ἀκμάζον.

ὀ ργάσαι, ἑτοιμάσαι, καὶ τὸν πηλὸν ὀργάσαι φασίν, τὸ
βύειν ἑτοιμάσαι φυρᾶσαι. βρέξαι, ἀναδεῦσαι.

ὀ ργάσας μαλάξας. ¶ Ὀργεῶν, ἱερῶν ἢ ἱερέ.

ὀ ργεῶνες, ἱέρειαι. ¶ Ὀργιῶντες, μύσται ἱεροφάν
ται. ἱερεῖς. ¶ Ὀργή, τρόπος, μανία. θυμός.

ὀ ργήγνος, ὀργὴ καὶ πυκνὴ διάθεσις. ¶ Ὄργια, τὰ ἱερά. νῦ
δὲ τὰ μυστήρια. ¶ Ὀργιάζειν, τελεῖν διονύσῳ.

ὀ ργιάζουσι, τελοῦσιν. ¶ Ὀργιάσθης, ἐμυήθης ἐχέ
ρευσας θείως. ¶ Ὀργίλος, θυμώδης, μανιώδης.

ὀ ργίλοις, μυστηρίοις. ¶ Ὀργυιά, ἡ τῶν ἀμφοτέρων χει
ρῶν ἔκτασις, καὶ τὸ μέτρον, ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα μετρεῖν, ὅ
πήχεις τέσσ. ¶ Ὀργῶν, ἐπιθυμῶν ὀρεκτικῶς ἔχων.

ὀ ργῶσαν, ἐπιθυμοῦσαν. ¶ Ὀρεγμή, ῥύμη, ῥώμη.

ὀ ρδικον, τὸν χιτωνίσκον πάρειοι. ¶ Ὄρδημα, ἡ τολύπη
τῶν ἐρίων. ¶ Ὀρέγει, παρέχει. ¶ Ὀρέγεται ἐπι
θυμεῖ. ¶ Ὄρεγμα, βῆμα, ὅρμημα ἅλμα. ¶ Ὀρεγνύς,
ἐκτείνων τὴν χεῖρα. ¶ Ὀρέεσσιν, οἰκουρικῇ γυναιξίν.

ὀ ρείνις, ποσὶ κώπαις, ἐπεὶ ἡ ἐλάτη ὄρειος. ¶ Ὀρειο
κόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους θεραπεύων. ¶ Ὄρειον, ἡμά
τιον ἄγναφον. ¶ Ὀρείονδε, ἀνδρόδε. ¶ Ὀρεῖς, ἡμίο
νοι. ¶ Ὀρέλεν, ἐκτενῶς καὶ προθύμως. ¶ Ὀρειτέ
ρες. ἄγριοι. ¶ Ὀρείχαλκον, τῶν εἰκῆ διαδεδομένων
ἐστὶν τοὔνομα. οἱ δὲ πλείους ὑπάρχειν αὐτῶν. ἔστι δὲ καὶ
ὕλη ὁμοία χαλκῷ. ¶ Ὀρεκτεῖν. ἐπιθυμεῖν.

ὀ ρεκτῆσι, μακραῖς. ¶ Ὀρεκτῆσι μελίῃσι. αἷς ὀρέγονται
καὶ οὐκ ἐκ διαστήματος χρῶνται συνιστάμενοι καὶ ἐκτεί
νοντες τὰ δόρατα. ¶ Ὀρεκτιῶν, ἐπιθυμῶν. ¶ Ὀρε
κτύς, ἐκτείνων. ¶ Ὀρεκτῶν, ὀρέξεων. ¶ Ὀρέξαι, δοῦ
ναι ἐκτεῖναι. ¶ Ὀρεξάμενος, ἐκτείνας. Ὀρέξας,
δοὺς ἐκτείνας. ¶ Ὀρεξάσθω, ἐκτεινάτω, φρωσάτω,
παταξάτω. πληξάτω. ὁ γὰρ τύπτων ἐκτείνει τὴν χεῖρα
ἔνιοι δὲ ἀγωνιζέσθω. ¶ Ὀρέξατε, ὀρέξατε παρέχετε.

ὀ ρέξατε, ὥρμησε διέβη. ¶ Ὀρέξειν, παρέχειν, δοῦναι.

ὀ ρέξει, ὁμοίως. ¶ Ὄρεξις. ἐπιθυμία. ¶ Ὄρεξεν
ἐκτείνων ἐπιδίδος. ¶ Ὀρεοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους τρέφων.

ὀ ρέοντο, ὥρμων, ἐπορεύοντο. ¶ Ὀρεσκῴοισιν. ὀρεσκῴ
οις, ἢ ὀρεσικοίτοις, κεῖται γάρ, τὸ κοιμηθῆναι. ¶ Ὄρε
σι, προβάτοις. ¶ Ὀρέστερος, ἄγριος. ¶ Ὀρέστη, χω
ρίον εὐβοίας. ¶ Ὀρεστιάδες, αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν ἐστί
αν ἔχουσαι ἤγουν οἰκίαν. ¶ Ὀρέσφιν, ὄρεσιν.

ὀ ρέχα, τὸ ἀπὸ τοῖς βότρυσιν ἀφαιρεθὲν κλῆμα.

ὀ ρεύειν, φυλάσσειν. Ὀρεῦσιν, ἡμιόνοις. ¶ Ὀρεύς,
ἡμίονος ἄρσην. ¶ Ὀρεῖς, ἡμίονοι ἄρσενες. ¶ Ὀρε
ταί, ὁρμαί, λαβαὶ ἐγέρσεις. ¶ Ὀρέχθειν, ἐστέναζον
ἐμυκῶντο. ἐβρύχοντο. ¶ Ὄρημαι, ὁρῶ. Ὀρύχω.
τῆς αἱμασίας. ¶ Ὀρηθανὸς, τὸν ὑπὸ τὸν πειρατὴν
ἐστὶ θεῶν καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον.

ἐπὶ ὄνων. ¶ Ὀνόγυροι, σειραὶ καὶ πόα τις.

Ὀνοίστροι, ἄγνωστοι. ¶ Ὀνοῖτο, μέμψοιτο. ¶ Ὀνοκίνδιος, καὶ ὀνοκίνδας, ἀστραβηλάτης ὀνηλάτης.

Ὀνοκένταυροι, περὶ ἀκύλα, τειχίωνες, δαιμόνων τι γένος, κάθυλον καὶ σκοτεινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ. ὅπερ σειρῆνας ὠνόμασαν οἱ τὴν ἑβραϊκὴν φωνὴν μεταθέντες οἱ λοιποί. ¶ Ὀνοκύνδας καὶ ὀνοκίνδας, ἀστραβηλάτης ὀνηλάτης. ¶ Ὀνομακλυτὸς ἄλτης, κατὰ μὲν τοὺς ἐν ἀκμαιότητι, ἔστω ὁ ἔνδοξος κατ' ὄνομα. κατὰ δὲ τοὺς διαιροῦντας, ὁ περὶ ὀνόματι κλυτός. ¶ Ὀνομαστοί. ἔνδοξοι περιβόητοι. ¶ Ὀνομῆναι, ὀνομάσαι, ἐπαγγείλασθαι. ¶ Ὀνομένω, ὀνομόσω, ὀνομάσω.

Ὀνόπη, ἀμπέλου μελαίνης εἶδος. ¶ Ὀνόπορδον, τὴν ἑλξίνην. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον καὶ εἶδος κογχυλίου. ¶ Ὄνος, ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου. καὶ τὸ ὑποζύγιον, καὶ τὸ παρὰ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν ζῶον καὶ συστρεφόμενον ὡς κύαμος. καὶ τὸ ἀχθοφόρον ζῶον. καὶ ἐφ' οὗ τὴν κρόκην νήθουσι. καὶ ἰχθὺς ποιὸς ὁ καὶ ὀνίσκος λεγόμενος. ¶ Ὀνόσαιτο, ἐκφαυλίσειε μέμψαιτο. ¶ Ὄνος ἄγει μυστήρια, τοῖς μυστηρίοις διὰ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα κομίζονται τὰ πρὸς τὴν χρείαν διὰ τῶν ὄνων. τότε μάλιστα εἶχον τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. ¶ Ὄνος αὐσόνιος, πρόσθεν ἐν αὐσονίῳ ἐπὶ θεσσαλίας ὄνοι μεγάλοι γίνονται.

Ὄνος, ὀσπρεῖον. ἔστι δὲ ζῶον πολύπουν ὀσπρείῳ ὅμοιον, ὃ καὶ ἴουλον τινές φασιν. ¶ Ὀνήσεται, ὠφελήσει.

Ὀνοστά, ἐκφαυλισμοῦ ἄξια. ψεκτά. μεμπτά. εὐτελῆ. φαῦλα. ἢ καὶ ἄμεμπτα. ¶ Ὀνοσύπταξ, ὀνοσύπτας, διὰ μὲν τοῦ ὄνου τὸν μύλωνα ὀνειδίζων, διὰ δὲ τοῦ σύπτακος, ὅτι συσπαστοπώλης ἦν. ¶ Ὀνατάζειν, ὀνειδίζειν ὑβρίζειν. ¶ Ὀνοταζομένη. περθομένη. ἴων μεγάλῳ δράματι, κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐκφαυλίζεσθαι.

Ὀνοτάζων, ὑβρίζων, ἐκφαυλίζων.

Ὀνοτὸς, μεμψίμοιρος, πτωχὸς ἐπονείδιστος.

Ὄνου γνάθος, Εὔπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν. ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος. ¶ Ὄνου πόκαι, χωρίον ἐν ᾅδου διατετύπωκεν Ἀριστοφάνης, οὕτω λεγόμενον πλάσας. ἔστι δὲ καὶ παροιμία τις ὄνου πόκαι ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν. οὐδὲ γὰρ αἱ πράξεις τῶν ὅμοιων καὶ καρπὸς δύνανταί τι, ὥσπερ εἰ λέγοι τις ὄνου κουρεῖς. περὶ ἴσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνήνυτά ἐστι. καὶ τὸ μηδέν, παρὰ ταύτας τοῦ ὄνου πόκας ἔπλασεν. ¶ Ὄνου σκιά, Ἀριστοφάνης σφηξί, περὶ τοῦ νῦν δὲ μάχη περὶ ὄνου σκιᾶς ἐπὶ τῶν μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

Ὄντως, ἀληθῶς. ¶ Ὂν τρόπον. καθάπερ ὥσπερ, καθ' ὃν τύπον. ¶ Ὀνυρίζεται, ὀδύρεται. ¶ Ὀνυχιεῖ, ἐπιμελῶς ἐξετάσει. ¶ Ὀξάλιοι, εἶδος σύκων.

Ὀξαλίς, ὁ ὀξεῖα ῥώξ. ἢ ὀξίνης οἶνος. ¶ Ὀξέα, μεγάλα ἀνατεταμένα. ¶ Ὀξερίας, τυρὸς ἀχρεῖος.

Ὀξέως, ταχέως. ¶ Ὀξίδια, λαγύνια μικρά. ἢ ὀξύβαφα. ¶ Ὀξίνα, ἐργαλεῖόν τι γεωργικὸν σιδηροῖς γόμφοις ἔχον ἑλκόμενον ὑπὸ βοῶν. ¶ Ὄξος σφήττιον, ἴσως οἱ σφήττιοι ὀξεῖς ἦσαν· διὰ τοῦτο εἶπεν ὄξος σφήττιον ἤγουν δριμύ. ¶ Ὄξοις χόνδρος, εἶδος ἐλαίας. ¶ Ὀξύ. ταχύ. μέγα. ἰσχυρόν. ὀξέως ταχέως, ταχυδρόμως. ¶ Ὀξυάκανθον, οἱ ἐν καρείᾳ καὶ φρυγίᾳ. ¶ Ὀξύβαφον. τὸ σκεῦος οὕτω λέγεται.

Ὀξυβελής, ὀξέως βληθεὶς ἢ ταχέως βαλλόμενος.

Ὀξυδερκής, ὀξέως βλέπων. ¶ Ὀξυθήκτης, ὀξυπάτηρ.

Ὀξύθηκτος, ὀξύταρος. ¶ Ὀξυθύμια, τὰ ξύλα ἐφ' οἷς ἀπάγχονται ἀπὸ τοῦ ὀξέως περὶ θυμῷ χρῆσθαι. οἱ δὲ τὰ καθαρτήρια καὶ ἀποτρόπαια ξύλα, ἅπερ εἰς τὰς τριόδους ἀποστρέφουσι καθαιρόντων τὰς οἰκίας. τὰ οὖν ἀνακαθάρματά ἐστι τὰ λεγόμενα ὀξυθύμια.

Ὀξυλαβῆσαι, ὀξέως λαβέσθαι πραγμάτων.

Ὄξυλον, ὅμοιον. ἰσόξυλον. ¶ Ὀξύμαλα, τὰ κοκκύμηλα. ¶ Ὀξὺν ἄρνα, ὀξὺν πόλεμον. ¶ Ὀξυόεντι. ὀξεῖ. ὁ ὀξυΐνεω. ὀξεία δὲ εἶδος δένδρου. ¶ Ὀξυοπείαν, ὀξυβλεψίαν. ¶ Ὀξυπευκές, ὀξύπικρον. ¶ Ὀξύπεδος, νόσος ποιὸν εἶδος οἱ γεωργικοὶ φασίν. ¶ Ὀξύπρωροι, ὀξυκέρατοι. ¶ Ὀξυρεγμία, ἀπεψία. ¶ Ὀξυρρεπής, ὀξέως βαρῶν ὁ ῥέπων, ὁ κινούμενος. ¶ Ὀξύς, ταχύς, δριμὺς φρόνιμος. ¶ Ὀξυτόνως, κυρίως.

Ὄοια, φαρέτρα. ¶ Ὄου κλέος. οὐ δόξα. ¶ Ὀπαία θυρὶς ὁ ἐκ τοῦ κεράμου. ¶ Ὀπαγηρύοντες, φωνὴν φθεγγόμενοι. ¶ Ὀπαδεῖ, ἐπακολουθεῖ.

Ὀπαδός, ἀκόλουθος. συνεργός, δοῦλος.

Ὀπάζει, κατόπιν διώκει, περιποιεῖ. δίδωσι, παρέχει.

Ὄπαζε, παρέχε, ἐδωρεῖτο, ἐδίωκον. ¶ Ὀπαζόμεναι, ἑπόμεναι, θεραπεύουσαι. ¶ Ὀπαία, κεραμὶς ὁ τὸν καπνὸν ἔχουσα. ¶ Ὀπάονα, ἀκόλουθον, παρὰ τὸ ἕπεσθαι. ¶ Ὀπάσαι, δοῦναι. ¶ Ὀπάσας, χαρισάμενος. ¶ Ὀπάσαιτο, προσλάβοιτο.

Ὄπασεν, ἔδωκεν. ¶ Ὀπαθής, ἐκ τοῦ ὀπίσω δεθεὶς ἢ ἐξαγκωνισθείς. ¶ Ὀπασάμενος, ἀκολουθήσας.

Ὄπασον, ἀπόδος. παράσχε. ¶ Ὀπάσω, χαρίσομαι.

Ὀπαστόν, τὸ ἐφόδιον πέρσαι. ¶ Ὀπάτα, τὸ ἐπέτειον.

Ὄπατρον, τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀδελφόν.

Ὀπάων, ἀκόλουθος. ¶ Ὁ πέραν, ὁ ἐπέκεινα.

Ὀπεύει. περισκοπεῖ βλέπει. ¶ Ὀπή, θυρίς.

Ὀπηδεῖν, ἀκολουθεῖν. ¶ Ὀπηδητήρ, σύνοδος ἀκόλουθος. ¶ Ὀπηδοῖς, ἀκολούθοις. συνοδοιπόροις.

Ὀπιζόμενος, ἐντρεπόμενος. αἰσχυνόμενος.

Ὀπίκεν, ὅπη ἄν. ὁπηνίκα. ἡνίκα ὁπόταν ὅτε.

Ὀπιπεύσασθαι, θεωρῆσαι. ¶ Ὄπιβαλ, πτέρνα ὁ σφυρόν.

Ὄπιδα, ἐπιστροφὴν ἐντροπήν. ¶ Ὀπιδνή. φοβερά. πονηρά. ¶ Ὀπίζεο, πονηρεύου ἀπόφευγε.

Ὀπίζεται. ἐντρέπεται, αἰσχύνεται.

Ὄπιθεν, τῶν ἀπολελιμμένων. ¶ Ὄπιθεν δὲ δράκων τὴν δ' οὐρὰν δράκων. ¶ Ὄπις περιστροφὴ φωνή, πίπτας ἀπατεὼν ἢ ἀπατῶν. ¶ Ὀπιπεύει, περιβλέπει. περισκοπεῖ. ¶ Ὀπιπεύεις, περιβλέπεις, περισκοπεῖς. ¶ Ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας, ὁ δὲ παρθένοις περιβλεπόμενος, παρθενοπίπας. ¶ Ὀπιπευέτω, περιβλεπέτω. ¶ Ὀπίπερα. ὀφθαλμιῶσι. ¶ Ὀπίσθια, τὰ παρελθόντα. ¶ Ὀπίσθια, ἄλλα τὰ τοῦ ζώου οὐραῖα. ¶ Ὀπισθόδομος, τόπος ὄπισθεν τῶν οἰκουμένων τὰ κειμήλια ἀπόκειται.

Ὀπισθόδομος, ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὗ τὸ δημόσιον ἀργύριον ἀπέκειτο παρὰ τὸν ὀπισθόδομον, καὶ ὁ φόρος.

Ὀπισθοκρηπίς, εἶδος ὑποδήματος. ¶ Ὀπισθόπους ὑποστρέψας. ¶ Ὀπισθορμήσας, εἰς τοὐπίσω χωρήσας. ¶ Ὀπισθοπίλα, σηπία. ¶ Ὀπισθότονος, ἐναντίον κύρτωμα. ¶ Ὀπισθοφανής, εἰς τοὐπίσω

κάσιν κασιγνήτας, ὁμοῦ παιδευθέντας, ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντας. ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν. ❡ ὁμόσπορoι, ὅμοιοι ὁμόστιχοι, ὁμόχρονοι ἀδελφοὶ ἥλικες ὁμοῦ ηὐξημένοι.

Ὁμαρτεῖν, ἀκολουθεῖν, ὁδοιπορεῖν.

Ὀμόρξαι, ἀπέψα, ἀπέμαξεν. ❡ ὁμορίτης, ἄρτος ἐκ πυροῦ διῃρημένου γινόμενος. ❡ ὁμόρξαι, ἀπομάξαι. ἀποψηρίζεσθαι. ❡ ὁμόρξω ἀπέψησα.

Ὅμορος, πλησιόχωρος. γειτνιῶν. ❡ ὁμοροῦσι, γειτνιῶσι, πλησιάζουσι. ❡ ὁμορροθοῦντες, ὁμοφρονοῦντες, ὁμόσε χεῖ. ❡ ὁμορροθεῖν. ὁμοῦ ἕλκειν καὶ συμφωνεῖν. ❡ ὁμόρροια, ἄθροια. ❡ ὁμόροφος, ὁμοδίαιτος σύνοικος. ❡ ὁμορῶν, ἀσυγειτῶν.

Ὁμὸς, ὅμοιος ὁ αὐτός. ❡ ὁμόσαι, ὁμόσαι ὀμνύω.

Ὅμοσον, ὅμοσον ὄμνυσο. ❡ ὁμόσε, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, τῶν πάντων ὁμόσε στόματα ἔφρασε.

Ὁμόσιτοι, ὁμοτράπεζοι ὁμόσκηνοι τῷ αὐτῷ ὁπλισμῷ χρώμενοι. ❡ ὁμόσε, χωρεῖν συνδραμεῖν.

Ὁμόσιποι, ὁμοτράπεζοι. ❡ ὁμόσπονδος, φίλος.

Ὁμόσποροι, ἀδελφοί. ❡ ὁμόστιβοι, συμπράττοντες

Ὁμοστιχάει. ὁμοστιχεῖ ὁμοῦ πορεύεται.

Ὁμόστολοι, συμπράττοντες, ἐν τῷ αὐτῷ στόλῳ κοινωνοῦντες. ❡ ὁμόστεγοι, συνοδοιπόροι.

Ὁμόσφυρος, ἀδελφή. ἢ δὲ τρίτης συλλαβῆς ἐκτεινομένης, δηλοῖ τὸν ὁμόχωρον. σφῖρα γὰρ ἡ ἀποδήμια γῆς τὸ μέζον. ❡ ὁμοτελεῖς, οἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμημάτων. ❡ ὁμοταγεῖς, οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι. ❡ ὁμοτέρμων. ὅμορος γείτων.

Ὁμόδοξος. ἰσότιμος ὅμοιος. ❡ ὁμοῦ ἐγγύς. ταττικόν ὁ ἄνδρες ἀθηναῖοι δημεύειοι ὁμόφρονες. ❡ ὁμοῦμαι, ὀμνύω. ❡ ὁμοῦρα, σμίδελις ἐφθὴ μέλι ἔχουσα ἢ σησάμην. ❡ ὁμούρησιν, τὸν ὁμήρησιν ἀττικοί. ❡ ὁμουροῦσι. γειτνιῶσιν ἐν τοῖς ὅροις.

Ὁμοῦ ἐστι, σχεδὸν ἐγγύς ἐστιν. ❡ ὁμοφροσύνη, προσηνία πραότης. ❡ ὁμοφυὴς, ὁμογενής. ❡ ὄμπαι θύματα πυρῶν καὶ μέλιτι δεδευμένα. ❡ ὀμπάζει ὑβρίζει προπηλακίζει. ❡ ὄμπια, παντοδαπὰ ζωδέλια. ❡ ὄμπνο, τροφὴ εὐδαιμονία. ❡ ὄμπνια. τὰ ζωδικά. ❡ ὀμπνία, καρποφόρος τροφή. ἄφθονος. ἀπαθὴ νόστιμος, ἢ τὸ ἀναπνεῖν ὁμοῦ δηλοῦσι.

Ὀμπνεῦσαι. ἀντὶ τοῦ πολλῇ. ❡ ὀμπνίου, νέφους μεγάλου πολλοῦ ηὐξημένου. ❡ ὄμπνειος, λειμών, ὁ τῶν πυρίνων ἢ δημητρίων κλῆρος, ἐπεὶ ὀμπνία ὁ δημήτηρ. ❡ ὀμπνειόχειρ, πλουσιόχειρ πλούσιος

Ὀμπηρὸν ὕδωρ πότιμον. ❡ ὄμφα, ὀσμὴ λάκωνες

Ὄμφακες, πάντα τὰ ἄωρα καὶ ὀξέα. ὄρθων ὄξινα.

Ὀμφακίας, πρᾶξοις. ❡ ὀμφαλητόμος. μαῖα.

Ὀμφαλίδα, πατελλίου. ❡ ὀμφαλιστὴρ, ᾧ τοὺς ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν. ❡ ὀμφαλόεσσα, ἢ ἄρκτος διὰ τὸ μέσον τὸν βόρειον πόλον περιέχειν. τινὲς δὲ τὴν εὔτροφον χώραν, ἢ ὀμφαλοὺς ἔχουσα, ἢ στρογγύλαι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι. ❡ ὀμφαλόεντα, ὀμφαλοὺς ἔχοντα ζυγὸν, ὀμφαλοὺς δὲ λέγουσι τὰς ἐν τῷ ζυγῷ βώλας, ἐφ' ὧν αἱ ἡνίαι δέδενται. ❡ ὀμφαλὸς ζυγοῦ, τὸ μέσον καὶ δελφοὶ ἐπειδὴ μεσίτεροι. ❡ ὀμφαλὸς αἰγὸς, ζωτικὸν πῶς τὴν πόθον, ὀμφαλὸν αἰγαῖον, τινὲς δὲ περὶ τὸ

τὸ αἰγαῖον γένος. ❡ ὀμφὴ, φήμη θεία. κληδὼν θεία φωνὴ δόξα πνοή. ὀνείρου φαντάσματα. ❡ ὄμφορα ὅσα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκφέρεσθαι ὁ νόμος κωλύει.

Ὀμφύνειν, αὔξειν, σεμνύνειν, ἐντιμότερον ποιεῖν.

Ὁμωθῆναι, εἰς ὁμὸν οἱ ἐλθεῖν. ❡ ὁμωρόφιος καὶ ὁμόροφος, ὁ ὑπὸ τῇ αὐτῇ στέγῃ ὑπάρχων.

Ὅμως, πλὴν ὅμως ὁμοίως. ❡ ὁμωχέται, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν, ἢ ὁμοβώμιοι καὶ ὁμόναοι.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ὃν, ἄρθρον ἀρσενικὸν ἑνικὸν ὑποτακτικὸν, ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον, ἢ αὐδὴ ὑποτακτικὸν, ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤει ὀλύμπιος. ἡ ἀντωνυμία ἀρσενικὸν τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ. αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱόν. ἢ ὑπάρχον, ἢ τὸν αὐτόν.

Ὀναίμην, τύχοιμι ἀπολαύσαιμι ὠφεληθείην.

Ὀνάμην. ἀπέλαυσε. ❡ ὄναιτο, ἢ ὄναιτο, ὠφεληθείη. ❡ ὄνειον, ἀρεῖον. ❡ ὄναρ, καθ' ὕπνον φαντασία. ❡ ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι.

Ὄνειαρ, ὠφέλημα. ὀνήσιμον. ἀγαθόν.

Ὀνεῖσθαι, δῦλον, ἀνόνητον ἀχρεῖον. ❡ ὀνοῦται, ἀτιμάζεται μέμφεται. ❡ ὀνογόνον, τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις, ὁ τὸν ἑαυτοῦ γένεσιν. ❡ ὀνείατα ὅσα ὄνησιν παρέχει καὶ ὠφέλειαν ἀγαθὰ βρώματα. ❡ ὀνείαρος, θεράπων. ❡ ὀνειάτων. ὀνησιφόρων.

Ὀνείδη, ὕβρεις. χλευάσματα, κατηγορίαι, αἰσχύναι,

Ὄνειδος, αἶσχος. μέμψις. κατήφεια. καὶ κλέος. ἢ ἔνδοξος τίμαρος. ❡ ὀνείλεον, θυσία ποσειδῶνος.

Ὄνειον, ὄρος ἐν κορίνθῳ. ❡ ὀνειρείῃσι πύλῃσι. ταῖς τῶν ὀνείρων πύλαις, ἃς ὑφίστανται μυθικῶς ὧν τὴν μὲν μίαν κερατίνην, τὴν δὲ ἑτέραν ἐλεφαντίνην, ἢ τῷ ὕπνῳ. διὰ τούτων ὄνειροι εἰσπέμπονται.

Ὀνειρόπληκτος, ὀνείρῳ πεπληγμένος, ἢ ὀνειροκρίτης.

Ὀνειροπολεῖν, ὡς ἐν ὀνείρῳ βλέπειν, ἢ ὡς ἐν ὕπνῳ φαντάζεσθαι. ❡ ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης. ἢ ὁ περὶ τοὺς ἰδίους ὀνείροις πολούμενος, καὶ διὰ τούτων τοὺς πέλας μαντευόμενος ἢ ὁ ἐκείνων αὐτούς. ❡ ὀνειροπολῶν, δι' ὀνείρων μαντευόμενος. ❡ ὄνειρος, ὁ θεὸς καὶ τὸ δι' αὐτοῦ θέαμα. ❡ ὄναιρο, ὠφεληθείη.

Ὀνήμονος, ἄξιος ὀνήσεως, ὅσον ὄνησιν ἑαυτοῦ λάβοι, τινὲς δὲ φρόνιμος. ❡ ὀνήμεναι, ὠφεληθῆναι.

Ὀνήσαι. ὄνησιν λήψει. ❡ ὄνησις. ἰσχὺς, ὠφέλεια.

Ὀνησιφόρος. ὠφέλειαν φέρων. ❡ ὀνησιφόρων, τὰ ὠφέλημα φερόντων. ❡ ὀνητὰ μεμπτά. ❡ ὀνητίμησιν, ὃν ἀτίμως ἔπεμψεν. ❡ ὀνήτωρ, ὄνησιν φέρων. ❡ ὄνθον, κόπρον κτηνῶν, ἤτοι βόλβιον.

Ὄνθος, βόλβιτον, κόπρος βοῶν. ❡ ὄνεια ὠφέλημα. ἢ βρώματα ἢ κτήματα. ❡ ὄνειαρ, ὠφέλεια.

Ὀνίας, σκάρου εἶδος. ❡ ὀνοάμαι, τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. ❡ ὀνίδη, εἶδος οἴνου. ❡ ὀνίνασθαι, ὠφελεῖσθαι. ❡ ὀνίνησιν. ὠφελεῖ. ❡ ὀνίνοιον, ὠφελοῦσιν. ❡ ὀνίσκος, τεκρινικὸς πρίων.

Ὀνίστοι, νεοσσοί. ❡ ὀνείτης, ἥρωος ὄνομα ἢ ἱστορία ἐν εἴκ. ❡ ὀνιτὶς, ὀρίγανον. ❡ ὀνοβάτιδες, ὀνοβάτιδες αἱ ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλοῦσαι γυναῖκες. καὶ ζευγνῦσαι

ὃ ἐστὶν ὄρος ἐν μακεδονίᾳ, καὶ οὐρανός. ℭ Ὀλυμπία,
ὁ ἀθήνησιν ἀγών. ℭ Ὀλύμπιον, ὃ ἀτελὲς ἔμει-
νεν ἀθήνησιν, οἰκοδομούμενον πολλάκις ἀρχὰς λαβὸν
περὶ κατασκευῆς. ℭ Ὀλυμπιονίκης, στέφανος εἰς ὀ-
λυμπίαν. ℭ Ὀλύμπιος, οὐράνιος. ℭ Ὀλυμπίῃς
πνοαί, ὀλύμπιος ἄνεμος ἐστὶν ὁ ἀπὸ τοῦ ὀλύμπου πνέων
ζέφυρος. ℭ Ὄλυμπος, οὐρανὸς θεοῦ οἰκητήριον καὶ
ὄρος ἐν μακεδονίᾳ. ℭ Ὀλύμπου νόμος, τῶν αὐλη-
τικῶν τίς. ℭ Ὄλυνθος τὸ μὴ πεπεμμένον σῦκον.

Ὅλωος, τὸ ἀπότειμμα καὶ ἀποκάθαρμα. ℭ Ὄλυ-
ρα, εἶδος σπέρματος, ἢ βρῶμά τι, μεταξὺ σίτου καὶ κρι-
θῆς, οἱ δὲ αὐτὴν τὴν κριθήν. ἄλλοι καρπὸν τινὰ σιτι-
κόν, ζειάν τινὲς ζέαν. ℭ Ὄλωνται, ἀπόλωνται.

Ὅλχον, ἐνέδραν. ℭ Ὀλωλάμεν, ἀπολωλάμεν, ἀπε-
θάνομεν. ℭ Ὀλώλη, ἀπόλλυται. ℭ Ὄλωνται,
ἀπόλωνται. ℭ Ὅλως, παντελῶς, ἢ ἄρα ὁμοῦ.

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μᾶ, ὁμοῦ. ℭ Ὁμαδεύειν, ἀθροίζειν.

ὁ ℭ Ὅμαδος, ἄθροισις, θόρυβος, ὄχλος, τάραχος
στρατοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ. ℭ Ὅμαιμοι, ἀδελφοί,
συγγενεῖς ὁμόαιμοι. ℭ Ὁμαιχμία, συμμαχία καὶ
ὁμαίχμεια καὶ ὁμαιχμία. ℭ Ὁμαιχμοι, σύμμα-
χοι. ℭ Ὁμαλῆ, ὁμοῦ. ℭ Ὁμαλόν, λεῖον ἴσον
ἰσόπεδον εὐχερές. ℭ Ὁμάξασθαι, ἐκμάξασθαι,
ὁμοιωθῆναι. ℭ Ὁμαρές, ὁμοῦ συμφώνως.

Ὄμαρξον, ἀπόμαξον. ℭ Ὁμαρτῆ, ὁμοῦ.

Ὄμβρον, βρόχον, ὑετόν. ℭ Ὁμαρτεῖν, συντυχεῖν
ἐπακολουθεῖν, συναθροίζειν. ℭ Ὅμαυλον, ὁμόκοι-
τον, ὁμοῦ αὐλιζόμενον. ℭ Ὄμβρος, χοιρίδιον, ἢ ὑε-
τός. ℭ Ὀμβρεῖ, ἀτιμάζει, ἀκολουθεῖ, ὑποβρυχύει,
αὔξει, πιαίνει, πλήθει. ℭ Ὁμιλαδόν. κατὰ τάγμα
καὶ ἄθροισμα. ℭ Ὁμιλέσωσι, συμβάλωσιν.

Ὅμιλος, συστροφή, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἴλας εἶναι καὶ πλῆθος ὄχ-
λου. ℭ Ὁμειρόμενοι, ὁμείρονται, ἐπιθυμοῦσιν.

Ὁμεῖται, ὀμνύει. ℭ Ὅμηρος, τυφλός.

Ὁμέστιοι, σύνοικοι. ℭ Ὁμέστιον, σύνοικον. ℭ Ὁμέ-
στικος, ὁμόοικος. ℭ Ὁμᾶ, ὁμοῦ. ℭ Ὁμευνήτου,
συγκοίτου, ὁμολέκτρου. ℭ Ὁμῆ, ὁμοία ἢ ὀμνύεις.

Ὁμηγερέες, ὁμοῦ ἀθροισθέντων. ℭ Ὁμηγερέεσιν, ὁμοῦ
πᾶσιν. ℭ Ὁμήγοροι, ἰσήγοροι, ἐν ταυτῷ συνήγοροι.

Ὁμηγυρέειν, τὸ συνάξαι. ℭ Ὁμηγύρεως, συνόδου συνα-
θροισμοῦ. ℭ Ὁμήγυρις, πλῆθος, ὄχλος, ἀγορά, ἢ
συνέλευσις. ℭ Ὁμηγυρίσασθαι, ὁμοῦ συναγαγεῖν
πολλούς. ℭ Ὁμήθεα, συνήθη. ℭ Ὁμιλεῖ, πολε-
μεῖ, συμμαχεῖ. ℭ Ὁμηλικίη. περὶ αὐτῆς ἡλικίας
συνῆλιξ. ℭ Ὁμήν, ὁμοίαν τὴν αὐτήν.

Ὁμήνιεν, ὠργίζετο. ℭ Ὁμῆ νῶϊ, ἢ αὐτὴ ἡμᾶς τοὺς δύο

Ὅμηρα, τὰ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενα ἐνέχυρα.

Ὁμηρεύειν, συμφωνεῖν. ℭ Ὁμηρεῦσαι, τὸ συμβολῆ-
σαι. ℭ Ὁμοφωνοῦσαι, ὁμοῦ λέγουσαι. ℭ Ὁμη-
ρεῖν ὁμοῦ εἱρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν. ℭ Ὁμηρεῖ, ἐγγυ-
ᾶται, ἀκολουθεῖ. ℭ Ὁμηρεῖδαι, οἱ ῥαψῳδοί.

Ὁμηρέταις, ὁμοψήφοις, ὁμογνώμοσιν. ℭ Ὁμηρητῆρες,
ἀκόλουθοι συνήγοροι. ℭ Ὁμηρεῖ ἀλλήλοις, ψεύδεσθαι.

Ὅμηροι, οἱ ἕνεκεν εἰρήνης διδόμενοι, ἐνεχυραζόμενοι.

Ὅμηρος, ὁ τυφλός, καὶ ὁ ἐνεχυραζόμενος. ℭ Ὁμηνίην,
τροφήν. ℭ Ὁμίδας, βασιλεὺς φρυγῶν πλούσιος.

Ὁμιλαδόν. ἐν συστροφῇ ἢ τάξει μάχεσθαι κατὰ τάγμα
καὶ ἄθροισμα. ℭ Ὁμιλεῖ, συναναστρέφεται, μάχε-
ται, ἐπακολουθοῦσαι: ἀναστρέφεσθαι. λαλεῖν. τίθε-
ται δὲ καὶ ἀντὶ φιλίας καὶ διαλέξεως.

Ὁμιλέομεν, διαλεγόμεθα. ℭ Ὁμιλήσειε, συναναστρά-
φη, ἢ ἐμαχέσατο καὶ συνέβαλε πρὸς μάχην.

Ὁμιλία. δήμησις ὅμιλος. ℭ Ὁμιλίαι χθονός. ἀν-
τὶ τοῦ φιλίαι ἔρωτι τοῦ παιδός. καὶ ἀντὶ τοῦ πάλη.
περὶ τὴν πάλην ἐσπούδασαν οἱ θηβαῖοι.

Ὅμιλος, ἄθροισμα. ὄχλος, θόρυβος. δῆμος. πλῆθος.
μάχη. σύνοδος. μάχη. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι κατ' αὐ-
τὸν ὄχλον. ℭ Ὅμιν, ὅτι αὐτόν. ℭ Ὁμιχλεῖν, οὐ-
ρεῖν. ℭ Ὁμίχλη, ἢ ὁμίχλα, ἀὴρ παχὺς σκοτεινός,
ἀχλύς, ὑδατώδης σκοτία. ℭ Ὁμίχματα, οὐρή-
ματα. ℭ Ὀμματεῖς, πηροὺς ἢ βλάπτεσθαι.

Ὀμμάτειος πόθος, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι,
ἐκ τοῦ γὰρ εἰσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν. καὶ ἐν ἀχιλ-
λέως ἐρασταῖς ὀμματοπέλογχα φησίν.

Ὁμοαιχμία, ὁμομαχία. ℭ Ὁμοβόρος, ὠμοφάγος.

Ὁμόβωμοι, θεοὶ ἐν ἐλευσῖνι δήμητρος ἢ κόρης εἰσίν.

Ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί.

Ὁμογάστριος, ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ὁμογενῶν συγγενῶν.

Ὁμόγνοια, ἢ ἄγνοια. ℭ Ὁμοδέλιοι, ἰσοετεῖς.

Ὁμοδίαιτος, ὁμότροφος, ὁμοτράπεζος σύνοικος.

Ὁμόδοξος, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δόξης. ℭ Ὁμόδουλος,
σύνδουλος. ℭ Ὁμοδρικὴς, ὁμότοιχος.

Ὁμόζυγος, σεμετή. ℭ Ὁμοήτορον, ὅμοιον. ℭ Ὁμό-
θεν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ἐξ ὁμόθεν πεφυκότες.

Ὁμοθυμαδόν, ὁμοῦ ὁμοψύχως. ℭ Ὁμόθυμος, ὁμό-
φρων, ὁμόψυχος. ℭ Ὅμοι, ὅτι μοι. ℭ Ὅμοια, ἴσα.

Ὁμοίη, ἔνθεος. τιμή, ℭ Ὁμοίης, ὁμοίας περὶ ἴσης.

Ὁμοιΐου, τοῦ ὁμοῦ ἱκάνει ποιοῦντος πολέμοιο, ἐν ᾧ ὅμοιος
πᾶσι καὶ ἴσος ὁ κίνδυνος ξυνὸς ἐνυάλιος καί τε κτανέ-
οντα, ὁμοίως δέ φησι καὶ ὁμοιΐου θανάτοιο καὶ ἀλλά
σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον. ℭ Ὁμοιογενῆ, ὁμόφυλον
συγγενικόν. ℭ Ὁμοιόπεδοι, ὁμοιότιμοι.

Ὅμοιος, ἐν ταυτῷ συνεστώς. ℭ Ὁμοιοῦσθαι, ἐξισοῦ-
σθαι. ℭ Ὁμοιωθήμεναι, ἐξισωθῆναι, συμμιγῆναι.

Ὁμοκλῆ, ἀπειλῆ βοῆ. ℭ Ὁμοκλῆς, ὁμώνυμος. ἢ ἀ-
πειλῆς. ℭ Ὁμοκλήσας, ὁμοῦ ἀπειλῶν, ἀπειλή-
σας, βοήσας, στενάξας. ℭ Ὁμοκλήσασκεν, ἢ ὁμο-
κλεῖν ἐβόα. ℭ Ὁμοκλητῆρες, ἀπειλητῆρες.

Ὁμοκλητῆρος, ἀπειλητῆρος τοῦ παρακελευομένου.

Ὁμόκληρος, ὁ μιᾷ κλήσει καλούμενος μετὰ ἑτέρου.

Ὁμολογῶ, συμφωνῶ. ℭ Ὁμολιῶν, ἰσάζων κατα-
λειπόντων. ℭ Ὁμόλεκτρος. σύγκοιτος. ℭ Ὁμο-
λοβρός, αἰσχρὸς ἀναιδής, περίτριμμα. ℭ Ὁμολό-
γος, συμφώνως. ℭ Ὁμολωΐδες, πύλαι ἐν θήβαις.

Ὁμόλοος, ζεύς, θήβησιν οὕτω προσαγορεύεται ὁ ζεύς.

Ὁμόν, ἐν τῷ αὐτῷ ὅμοιον, ἡμῖν ἀμφοτέροισιν ὁμόν.

Ὁμοούσιον, τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑποκειμένου ὑπάρχον.

Ὁμοουσιότης, ταυτότης κατὰ τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὸ
ἀπαράλλακτον κατὰ τὴν οὐσίαν. ℭ Ὁμόπαιδα

διδῶται καὶ ἐξόλλυται ὑπὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας, οἷον διαδίδεται τῶν ὀλέθρων. ¶ Ὀλεῖ, ἐν ὀχλεῖ ἐξολοθρεύει.
Ὀλείρ, ἐλιοσμύς. ¶ Ὀλέτειος, ἐξολοθρευτής.
Ὀλύκειν, ἀπολλύναι, πολιορκεῖν, φονεύειν.
Ὀλέκοντο, ἀπώλλυντο, ἐπολιορκοῦντο, ἐφονεύοντο, ἐξωλοθρεύοντο. ¶ Ὀλέκρανα, οἱ πήχεις τὰ ὑπὲρ τῶν ἀγκώνων ὀστᾶ, καὶ ὀλέκρανες τὰ αὐτά. ¶ Ὄλδρον, βορβορῶδες. πεπηγμένον. ¶ Ὀλέσαι, ἀπολέσαι.
Ὀλετῆρες, φονεῖς. ¶ Ὀλεχρόν. ὠμαζονόμον
Ὄληαι, ἀποθάνῃς. ¶ Ὀληθείς, ὀδυνηθείς, ὀλιτῇ καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ὀλητῆρες, φονεῖς. ¶ Ὀλιβάξαι, ὀλισθεῖν. ¶ Ὀλιβρόν, ὀλισθηρόν, λεῖον ἐπισφαλές
Ὀλίγα ἄττα, ὀλίγα τινά. ¶ Ὀλιγαρχία, ὀλίγων ἀρχή. ¶ Ὀλιγαρχούμενοι, ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δὲ εἰσὶ πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία. ¶ Ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ, ἐν στενωπῷ.
Ὀλίγη ὄπι, βραχείᾳ φωνῇ. ¶ Ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο, ὀλίγον καιρὸν εἰς διανάπνευσιν δίδωσιν ὁ πόλεμος. ¶ Ὀλιγηπελέων, ὀλίγον δυνάμενος, ἀσθενής. ἄπνοος. ¶ Ὀλίγινθα, ὀλίγον
Ὀλίγνοι, εἶδος ἀκρίδων, τινὲς ῥιζίον ὅμοιον βολβῷ.
Ὀλίγιστος, ὀλιγοχρόνιος ἐλάχιστος. ¶ Ὀλιγοστόν, παρὰ μικρόν. ¶ Ὀλιγόστεομον, ὀλίγωρον.
Ὀλιγοδρανέω, ὀλίγα χρήζων. ¶ Ὀλιγοδρανέων, ὀλίγον δυνάμενος. ¶ Ὀλιγοδρανος, ὀλίγον ἰσχύων, ὀλίγον δυνάμενος. ¶ Ὀλίγοισι, μικροῖς. ¶ Ὀλίγον, μικρὸν ἢ οὐδέν. ¶ Ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων, πόδα κατὰ τὴν πορείαν ὀλίγον ἐναλλάσσων ἠρέμα ἀναποδίζων, καὶ οὐ προτροπάδην φεύγων, ὅ περ ἐστὶν ἔτι τὸ μὴ προσθεν τεταγμένος, οἷον νῶτα διδοὺς τοῖς πολεμίοις. ¶ Ὀλιγωροῦντος, ἀδημονοῦντος.
Ὀλίγου δεῖν, σχεδὸν ἐγγύς. ¶ Ὀλιγόφρων, μικρόψυχος. ¶ Ὀλιγοψυχοῦσι. μικροψυχοῦσι.
Ὀλιγωρεῖ, ῥαθυμεῖ, ἀμελεῖ ἢ ὀλίγην ἔχων φροντίδα.
Ὀλιγώρως, μικρολόγως, σκνιφῶς. γλίσχρως.
Ὀλίζονες, ἥσσονες, ἐλάσσονες. ¶ Ὀλιζοῦται, μειοῦται, ὀλιγοῦται. ¶ Ὀλίζονται, μειοῦνται, ὀλιγοῦνται. ¶ Ὀλίζων, πόλις καὶ ὁ ἐλάσσων.
Ὀλικάς, εἶδος πλοίου. ¶ Ὀλίκοι, ἐκκολίσκοι.
Ὀλικῶς, ἐξ ὅλου ἐπιρρηματικῶς. ¶ Ὄλιμοι κεῖνται δεσμοὶ ἐν λίμος παρὰ κυπρίοις. ¶ Ὀλινύα, ὀλίγη ἀργεῖοι. ¶ Ὀλισβοκόλλιξ, παρὰ τὸ ἐπιμοκόλλιξ.
Ὀλισθαίνειν, πίπτειν. ¶ Ὀλισθεῖν, δραμεῖν, πεσεῖν, ἐλθεῖν. ¶ Ὀλισθόμασι, πλάναις, παραπτώμασιν.
Ὀλισθηρόν, πτωτικόν. ¶ Ὄλισθος, πτῶσις, ὄλιος, σκίουρος ἔλιος. ¶ Ὀλκά, δυνατά. ¶ Ὀλκάσι, ναυσί, πλοίοις. ¶ Ὀλκάζει, ἕλκει, χαλιναγωγεῖ. ¶ Ὀλκαῖον, λακάνη ἤτοι κρατήρ.
Ὀλκάς πλοῖον ναῦς φορτηγός ἀθλεῖον ἐιρόνη δυνατάς
Ὀλκαῖς. δυνάμεσι τόνοις. ¶ Ὀλκεῖς, οἱ τὰ ἀμφίβληστρα ἐπισπῶνται. ¶ Ὀλκή, δύναμις. ῥοπή. ἰσχύς. βάρος, ῥυτήρ, ὁ ῥυτήσκημος. ¶ Ὀλκῇ μιᾷ, τόνῳ δυνάμει. ¶ Ὀλκήμιον, τὸ αὐτό.
Ὄλκιον, μέσης κρατὴρ λουτήρ. ¶ Ὀλκοί, λύκοι, ἢ οἱ τῶν ὄφεων συρμοί, καὶ αἱ μηχαναὶ δι' ὧν αἱ νῆες νεωλκοῦνται. ¶ Ὄλκον. ὀλκάς, τὴν ἕλκοντα πλοῖον.

Ὀλκός, ὁδός. ἰσχυρός. ῥυμός. συρμός. τόπος, βάρος.
Ὀλκότης, τὰ αὐτά. ¶ Ὀλκοῖς, ναυσταθμοῖς, τὰς ἕλξεις τῶν πλοίων. ὀλκὸν ἐφέλκων καὶ τὰ ἑξῆς,
Ὀλλύει, ἀπολλύει φονεύει. ¶ Ὄλμιον, ὄρος ἐφέσου.
Ὄλμειος, ποταμός. ¶ Ὄλμος, πολυφόρος λίθος, βάρβαρος, ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τρίβουσι, καὶ ποτηρίου εἶδος, καὶ τὸ ὑπὸ ταῖς ὑποσλυτῆσιν ἑκατέρωθεν κοῖλον. καὶ κύλινδρος. ¶ Ὀλοβόλαδες, οἶνοι.
Ὀλόπνοον, ὀζῶνες συμπεφυκώς. ¶ Ὀλοεῖται, ὑγιαίνει.
Ὀλοθούριον, εἶδος θαλάττιον. ¶ Ὀλοεργός, κακοῦργος. ¶ Ὀλοή, ὀλεθρία. ¶ Ὀλοίης, ἀποθάνοις.
Ὀλοιῆσιν, ὀλεθρίαις, ἀπωλείαις.
Ὄλλυσθαι, ἀπόλλυσθαι. ¶ Ὄλοιτος, ὁ ἀπολλύς.
Ὀλοκαρπούμενον, ὅλον προσφερόμενον. ¶ Ὀλοκαύτωμα. ὅλον πυρὶ καθαγιαζόμενον, ὁλόκληρον.
Ὄλοκες, αὔλακες. ¶ Ὀλόκληρον, σῶον. ¶ Ὀλόκνημοι, ὁλομελεῖς. ¶ Ὀλοκληρία, ἴκωσις.
Ὀλολυγή, ποιὰ φωνὴ λυπηρὰ ὀδύνῃ καρδίας ἀσήμῳ τινὶ φθόγγῳ παριστῶσα. ¶ Ὀλολυγή. φωνὴ γυναικῶν ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι, καὶ ἄνθος τι παρὰ λίμναις γινόμενον. ¶ Ὀλολυγών, ζωΰφιον γινόμενον ἐν ὕδασιν, ὅμοιον ἐντέρῳ. καὶ τὰς θυήσεις δὲ οὕτως ἔλεγον. ¶ Ὀλολυγμός, θρῆνος κλαυθμός.
Ὄλον οὖσιν οὕτως, ὅλον ἐνοῦται. ¶ Ὀλοοῖο, δεινοῦ ἢ ἀγαθοῦ. ¶ Ὀλοοίτροπα, παρὰ ῥοδίοις ἐπὶ τὰ πλάσματα εἰς θυσίαν. ¶ Ὀλομενόν, δεινόν.
Ὀλοοίτροχος, ὀλίγα ῥέχων, ἢ κυκλοτερὴς, στρογγύλος λίθος, ἢ ὀλοίτροχος ἐπιστρόγγυλος καὶ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς. ὁ δὲ τετράγωνος ἐν μέρει ἐφάπτεται.
Ὀλοόν, κακὸν χαλεπὸν ὀλέθριον ὁ ἀπεθόν.
Ὀλοοσσόν, πόλις θετταλίας. ¶ Ὀλοόφρονος, ὀλέθρια φρονοῦντος. κακόφρονος δεινοῦ.
Ὀλοπτεῖν, λεπίζειν, τίλλειν, κολάπτειν. ¶ Ὀλόπτεσιν, συμπεφυκότα. ¶ Ὄλος, τὸ μέλαν τῆς σηπίας.
Ὀλοπαδῖς, ὅλαι κατασπώμεναι. ἢ κατατεινόμεναι.
Ὀλοσός, ὅλος ὥς ἐστιν. ¶ Ὀλόσφυροι, ὁλοσφύρατοι
Ὀλοσχερής. δι' ὅλου, δαμπλάξ, τέλειος, ὁλόκληρος, λυσχερὴς ἐξ ὁλοκλήρου. ¶ Ὀλοσχερῶς, τελείως.
Ὀλόσχοινος, ὀξύσχοινος. ¶ Ὀλόσχοχος, πολυφόρος λίθος. ¶ Ὀλουθίδας, εἶδος κόγχης. ¶ Ὀλουρος σιν, ἄνω τῆς θύρας στρόφιγγες. ¶ Ὀλουφεῖν, τίλλειν.
Ὀλοφυγγόνα, φλυκτὶς ὑπὸ τῆς γλώττης.
Ὀλοφυδνόν, ὀλοφυρτικὸν λυπηρὸν θρηνητικὸν ὀδυρτικόν. ¶ Ὀλοφυκτίς, τὴν φλύκταιναν, οὐκ εὖ. ὑπὸ γὰρ τῶν διωκομένων φύεσθαί τι. ἐπιφλυκτίδα, ὁ λοθεῖνα. ¶ Ὀλοφύρεται. ὀδύρεται κλαίει θρηνεῖ κόπτει. ¶ Ὀλόφυς, οἶκτος ἔλεος θρῆνος.
Ὀλοφώϊα, ὀλέθρια, οἷον ὀλοποιά, δεινὰ βουλεύματα.
Ὀλοφώϊος, πολύπειρος, πολύφρων, πανοῦργος πονηρός. ¶ Ὀλόφωνος, ὁ ἀλεκτρυών, ὁ ἀπὸ τοῦ λόφου ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἅλλειν ὅλον αἴρεσθαι καὶ μετεωρίζεσθαι.
Ὀλοώτατος, ὀλέθρου αἰτιώτατος.
Ὄλπα, ἢ ἔλπις, καὶ χόνδρου τις ἔφεσις λήκυθος, ἐστὶ σμάτι. ἢ ὄλβος. ¶ Ὄλπις, οἰνοχόη. ¶ Ὀλλύει, φθείρει. ¶ Ὀλυμπιαδόκος ¶ Ὀλύμπια, δώματ' ἔχοντες, οἱ τὸν ὄλυμπον κατοικοῦντες θεοί,

Οἱ προσκείμενοι, οἱ κολλούμενοι. ¶ Οἶρα, αὕτοι δή.
Οἰράμιν ὦκα, οἵ τινες δὲ ἄνδρες ταχέως. ¶ Οἰρώνη ἐκ τῆς καταμεξύσεως τῆς γῆς εὐθυνωρία.
Οἶς, πρόβατον, ἢ τοῖς ἑαυτοῦ ἢ τοῖς σοῖς. ¶ Οἵ σε, οἵτινές σε. ¶ Οἴσει, ἐνέγκει προσφέρει κομίσει.
Οἰσέμεναι, κομίσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἴσεται, ἄξεται κομίσεται. ¶ Οἶσθα, οἶδας γινώσκεις.
Οἶσθα, οἶδας, ἑκατέρως ἀττικῶς. ¶ Οἰηθῆναι, οἰηθῆναι δόξαι. ¶ Οἰηθείς, αὐθόμενος, εἰκασθεὶς δόξας.
Οἰθλά, ἀπαθῆ. ¶ Οἰσόμεθα, κομισόμεθα. οἰσόμενος, κομίσων. ¶ Οἶσον, κόμισον. φέρε, ἢ χοινίον.
Οἶσπα, πρόβατον, κάπρος, ῥύπος. ¶ Οἴσετε, ἐνέγκατε. ¶ Οἰστὰ βέλη φορητά, ἐλαφρὰ κοῦφα.
Οἰστεύει, τοξεύει. ¶ Οἰστεῦσαι, τοξεῦσαι. ¶ Οἰστέον ἢ οἰστέον κομιστέον. ¶ Οἰσπώτη, ὁ ῥύπος, ὁ δὲ Δίδυμος τὸν τῶν προβάτων. ¶ Οἰστός, ἐλαφρὸς κοῦφος φορητός· τόξευμα βέλος θάνατος βάρος.
Οἰστρεῖ, ἐκμαίνει, διεγηλατεῖ μαίνεται. ¶ Οἰστρολαμπούμενοι, πυρούμενοι. ¶ Οἴστροις, μανίαις.
Οἰστροπλῆγος, τῇ μανίᾳ πληγείσης. ¶ Οἰστρούχου, φαρέτρας, οἰστοὺς ἐχούσης καὶ εὐστόχου. ¶ Οἶστρος, ἐρεθισμὸς ὁ λεγόμενος μυῖα, μανία ἀφροδισίων πύρωσις, ἔκκαυσις. λύσσα φόβος, καὶ εἶδος ἐντόμου, ὑφ' οὗ κεντριζόμεναι αἱ βοῦς σκιρτῶσιν, ὁ μύωψ καλεῖται.
Οἰστροφάγος, βρόγχος, ἢ βρόχος. ¶ Οἰσυΐνοισιν, ὅ ἐστι γένος χοινίου. ¶ Οἰσυΐνησι, πλέγμασι τοῖς ἀπὸ οἰσύων γεγενημένοις. ἢ λύγου. ἔστι δὲ εἶδος χοινίου.
Οἰσύπειον, ἔριον ῥυπαρὸν προβάτων, τὸ αὐτὸ οἰσύπειρον, καὶ οἰσύπειρος. ¶ Οἴσυπος, ὁ τῶν αἰγῶν ῥύπος.
Οἴσυλος, προτοῦλος προύνικος. ¶ Οἴσωμεν, κομίσωμεν φέρωμεν ἄξωμεν. ¶ Οἴχεα, δίδυμοι ὀρχιπέδων. ¶ Οἴτας, ὁ κορωνίτης, οἵτε ὤισπόδ.
Οἴτιδ, οἴωδέ. ¶ Οἶτος, μόρος, θρῆνος, κακοπάθεια, ὄλεθρος πόνος φθορὰ νόσος. θάνατος. καὶ ὁρμίσκος τις ἐξ αἵματος. ¶ Οἴτυλος, πόλις. ¶ Οἰφαλλοί, τὰ δέρματά τινα μόρια καὶ τὰ αἰδοῖα. ¶ Οἰφεῖν, ὀχεύειν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἴφιν, μέζον τι τεξαχοίνικον ἀγγεῖον. ¶ Οἰφόλης, ὁ μὴ καταφορὴς πρὸς γυναῖκα, ἀλλ' ἐγκρατής. ¶ Οἰφόλις, γυνὴ καταφορὴς μάχλος παχητιῶσα. ¶ Οἰχαλία, πόλις Θεσσαλίας, ἢ εὐρυχωρία. ¶ Οἰχαλίηθεν, ἀπὸ οἰχαλίας. ¶ Οἴχεσθαι, οἰχνεῖν πορεύεσθαι ξέχειν.
Οἰχετηγός, ὑδραγωγός. ¶ Οἰχήσονται, πορεύσονται ἀπελαθήσονται, ἢ ἔρχονται ὁμοίως καὶ οἴχει, ἢ ἠφανίσθη. ¶ Οἰχνέσκον, ἐπορεύοντο καὶ τὰ ὅμοια.
Οἰχμή, ὁδὸς ἡ, οἱ δὲ οἰχμάν.
Οἰχομένη, πορευομένη, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Οἰχωρός, οἰκουρός. ¶ Οἴῳ, μόνῳ. οἴω φαινομένη, καὶ μόνοι δωρικῶς, καὶ οἴω ὁ ποιῶ. ¶ Οἰώθη, ἐμονώθη.
Οἴω, ὑπολαμβάνω. ¶ Οἰῶν, μόνων προβάτων ἀγρῶν. ¶ Οἰωνισάμην, ἐζητησάμην, ἢ ἐμαντευσάμην. ¶ Οἰωνιστής, ὀρνεοσκόπος. ¶ Οἰωνόβρωτοι, ὑπὸ ὀρνέων βρωθέντας. ¶ Οἰωνίχου, μουσεῖον. τὸ γὰρ δὲ οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶναι.
Οἰῶντα, μονάζοντα. ¶ Οἰωνοί, σαρκοφάγα ὄρνεα καὶ πάντα. γύπες, κόρακες. εἴρηνται δὲ οἰωνοί, διὰ τὸ οἰο-
μενα τὰ μέλη, ὅθεν καὶ οἰωνοπόλοι οἱ μάντεις, ἢ ὄφεις.
Οἰωνοπόλοι, μάντεις, ὀρνεοσκόποι, ὀρνιθομάντεις.
Οἰωνός, ὄφις. ἐπειδικῶς δὲ λέγεται εἰς τὰς μαντείας τοὺς ὄφεις ἔχειν, ὅθεν οἰωνοὺς ἔλεγον. ¶ Οἴω, δοκῶ μόνῳ. ¶ Οἰοθὸς, ὁ προμηθώς. ¶ Οἰοταζομένης, φιλοτιμουμένης. ¶ Οἰωτὸς, χιτὼν ἀπὸ ἐρίων.
Ὀκαθεὶς, ὁ χαλάσας. ¶ Ὀκεθεὶς ἡμῶν, ἐκτὸς ἡμῶν.
Ὀκαυλός, ὀκλαδὸς. ¶ Ὀκείλασαν, τὴν ἐποκεῖλαι τὴν ναῦν. ¶ Ὀκέλλειν, ἐμβάλλειν προσορμεῖν.
Ὀκέλλει, προσορμεῖ καὶ μὴ κρατεῖ ἑαυτοῦ. ¶ Ὄκ' ὃ, ὅτε ἡ. ¶ Ὀκιμβάζει, διατρίβειν καὶ στρατεύεσθαι.
Ὄκκαβος, τὰ περὶ τὸν βραχίονα ψέλλια.
Ὀκκασάζει, ὅταν τύχῃ. ¶ Ὄκκον, ὀφθαλμόν.
Ὀκκύλαι, τὸ ὀκλάσαι, καὶ ἐπὶ τῶν πτέρνων καθέζεσθαι.
Ὀκλαδίας, θρόνος. περὶ τοῦ, δίφρος ταπεινός, ὃν οἱ ἀκόλουθοι φέρονται, τοῖς εἰς τὰς ἀγορὰς ἀξιοῦσι πλουσίοις, καὶ πεποίηται, τοὔνομα παρὰ τὸ ὀκλάσθαι.
Ὀκλάζειν, λαγγάζειν, εἰς γόνυ κάμπτειν διστάσαι.
Ὀκλὰξ, ἐπικαμμένως. ¶ Ὀκνεῖ, δέδοικε, δειλιᾷ, εὐλαβεῖται, οὐ βούλεται φόβῳ.
Ὀκνείω, ὀκνῶ καὶ τὰ ὅμοια ὀκνηρός. ¶ Ὀκνάδραστον, πᾶν πρᾶγμα ἄγνωμον. ¶ Ὄκνος, εἶδος ἐρωδιοῦ καὶ φόβος. ¶ Ὀκνῶν, αὐαδυόμενος, φοβούμενος.
Ὀκοῖον, ὁποῖον ἀττικῶς. ¶ Ὀκορνοῖς, τοῖς ἀττελάβοις, καὶ τὰ ἀκρίδας οὕτω λέγομεν.
Ὀκριάζων, ξαχνώμενος. ¶ Ὀκρίβαντες, ἐμβάτας.
Ὀκρίβαντα, χῆμα ἡνιόχου. ¶ Ὀκρίβας, οἱ μὲν, ὁμομάφασιν. οἱ δὲ, ἄγγειον κερόμ, ἄλλοι κλίμακα. κυρίως δὲ τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ οἱ τραγῳδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κίλλιβας τρισκελεῖς, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ ὑποκριταί, καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λεγόμενα.
Ὀκριόεντι βάλλω, τραχεῖ ἐκβάλλω. ¶ Ὀκριόεν, τραχὺ σκληρὸν στερεὸν ὀρθίλοφον. ¶ Ὀκριόεντι, τραχεῖ.
Ὀκριόωντο, ἐξετραχύνοντο, ὠργίζοντο, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἄκρας πολλὰς ἐχόντων λίθων. ὀκριόεις δὲ κυρίως ὁ τραχὺς λίθος. ¶ Ὁ κριὸς τὴν θάλατταν, ὡς κρηθὲς ἐν θαλάττῃ χειμασθέντος, εἶτα προσεγκαλούντων αὐτῷ ἐλθόντος, εἰς τὸ μέσον ἔφη, ἐπίστευσαν ἂν ὡς ἀληθεύουσι.
Ὀκρυόεις, φρικώδης. ¶ Ὀκρυοέσσης, φρικτῆς χαλεπῆς. ¶ Ὀκτάδιον, καλάθιον πρὸς ὀρνιθίεια.
Ὀκτάκνημα, ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα. ¶ Ὀκτήσεις, οἴσεις, ὀκκήσεις. ¶ Ὀκτώπους, ποταμός.
Ὀκτώπηχυ, τὸ ὀκτάπηχυ. ¶ Ὀκτώπους, σκορπίος.
Ὀκχεῖν, φρονεῖν, ἴσχειν. ¶ Ὄκχη, στήριγμα, βακτηρία, ἔρεισμα σκῆπτρον. ¶ Ὀκωχεύειν, ἔχειν συνέχειν.
Ὄλα, τὰ ἐντὸς τῆς σηπίας στρογγύλα. ¶ Ὀλαεῖ, ἐνοχλεῖ. καὶ ὀλαθεῖ ὁμοίως. ¶ Ὄλαι κριθαὶ ἀπὸ χεῖ. ¶ Ὀλαιμεὺς, τὸ τὰς ὄλας βάλλειν.
Ὀλαυροὶ, σπερμολόγοι καὶ ὀλατοί. ¶ Ὀλβάχιον, κανοῦν. δεινολόχος. ¶ Ὀλβιοδαίμων, τρισόλβιε, μακάριε καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. ¶ Ὄλβιος, πλούσιος εὐδαίμων. ὁ διὰ τοῦ ὅλου βίου μακαριστός.
Ὀλβοδότης, πλουσίως παρέχων, ὄλβος γὰρ ὁ πλοῦτος.
Ὄλβος, πλοῦτος χρῆμα τιμή. ¶ Ὀλοθρευτὰς, λυμεῶνας. ¶ Ὄλεθρος, βαθὺς, ἔνιοι ἐπὶ κόσμου γυναικείου ἀπώλεια. ¶ Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται, ἐπὶ

τὸς, ἑαυτὸν τρέφων. ¶ Οἰκοτρίβης, οἰκογενὴς δοῦλος. ¶ Οἰκότριψ, ὁ θρεπτός. διαφέρει δὲ οἰκέτης οἰκοτρίβου· ὁ μὲν γὰρ οἰκότριψ, γονέων δοῦλος. ὁ δὲ οἰκέτης, οὐ πάντως. ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος, καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν. ¶ Οἰκοτρίβλιον, τὸ ἐκ δούλου δοῦλον.

Οἰκουρεῖα κυρίως τὰ ὑπὸ τῶν μητέρων προσφερόμενα τοῖς νεοσσίοις παίγνια, ἢ ἡ κατ' οἶκον φυλακὴ οἰκουρία. ¶ Οἰκουρὸν ὄφιν, τὸν τῆς πολιάδος φύλακα δράκοντα, καὶ οἱ μὲν ἕνα φασίν. οἱ δὲ δύο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἐρεχθέως, τοῦτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεως φασί. ᾧ καὶ μελιττοῦταν παρατίθεσθαι. ¶ Οἰκουρὸς, ὁ φροντίζων τὰ τοῦ οἴκου καὶ φυλάττων. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ λέγεται. ¶ Οἰκοφθόροις, μοιχούς.

Οἰκτίρημα, ἔλεος. ¶ Οἰκτείρειν, ἐλεεῖν.

Οἰκτίζει, θρηνεῖ. ¶ Οἶμον, κύκλον. ἔνθεν καὶ προοίμια κέκληται τὸ προοδικὸν διάνημα. ἔστι δὲ λόγος ὠφέλιμος. καὶ ὁδός. ¶ Οἰκιστά, ἐλεεινά. ¶ Οἰκτρὸς θρῆνος ἔλεος συμπάθεια φιλανθρωπία. ¶ Οἴκτιστα ἐλεεινὰ ἐλάχιστα. ¶ Οἰκτείραντα, ἐμβάται.

Οἰκτειρόμενος, ἐλεούμενος. ¶ Οἰκτιζομένους, οἰκτιζομένοις, ἐλεουμένοις. ¶ Οἰκτρός. ἐλεεινός. ἐλάχιστος, ἐλέου ἄξιος, δειλὸς βραδύς.

Οἴκων, μέσον ὀρνύναι, τῶν οἴκων μέσον τινὰ ὁρμᾶν.

Οἰκωφελείη, εὐπορία, ἐξ ἧς ὁ οἶκος ὠφελεῖται.

Οἰλάσωμα, τὸ προστιθέμενον τῇ πλάστιγγι τοῦ ζυγοῦ, ἐὰν μὴ ἰσορρεπῇ. ¶ Οἶμαι, νομίζω, ὑπολαμβάνω.

Οἶμα, ὁρμή. ¶ Οἰμᾶν, δύνασθαι ὑποβρύχιον εἶναι καὶ ὁρμᾶν. ¶ Οἴματα, ἀετοῦ. ὁρμήματα ἀετοῦ, οἶμα τ' ἔχων. ¶ Οἴμη, φωνή, ὁδὸς λόγος ἱστορία ᾠδή. ὅθεν προοίμιον τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς καὶ κύκλος.

Οἴμης, γενικῶς τὰ αὐτά. ¶ Οἴμημα, ὅρμημα.

Οἴμησεν, ὥρμησεν. ¶ Οἴμηλα, οἰμήλα ἀκρόδρυα.

Οἶμοι στίχοι, ὁδοί. ¶ Οἴμοι, ἐπίφθεγμα θρήνου.

Οἶμον οἶμος, ὁδὸς κύκλος, τεῖχος. ὅθεν καὶ τὰς ἀοιδὰς κύκλοις οἴμοις ἐκάλεσαν. ¶ Οἰμωγαί, θρῆνοι ὀδυρμοὶ στεναγμοί. ¶ Οἰμώζει, τὰ αὐτά.

Οἰμωξία, τὸ οἰμῶξαι. ¶ Οἶν, συνήθως τὸ οἶν ἀρρενικῶς ἀττικοί. ¶ Οἶνα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἰνάδας, ἀκτάς, ἀντὶ τοῦ οἰνομαΐδας. ¶ Οἰνάδες, ἀμπελώδεις τόποι. ¶ Οἶναι, οἱ μὲν τῆς ἀτταλίας, οἱ δὲ τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς εἶναι. ¶ Οἱ ναίουσιν οἵτινες οἰκοῦσιν. ¶ Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. παροιμία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι προσελκομένων. φασὶ δὲ δήμων, ὅτι τῆς ἀττικῆς ἐστὶ τόπος οἰνόη. οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν ἄνωθεν φερομένην χαράδραν, ἀρδεύειν, τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρουν. ὕδατος δὲ πολλοῦ γενομένου, συνέβη καταρραγέντα τὸν ποταμόν, τῶν κτημάτων πολλὰ διαφθεῖραι. καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κύκλους ἐγχῶσαι. ¶ Οἰνάνθη, ἡ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φυτὸν οὕτω λεγόμενον.

Οἰνάς, γένος κόρακος. οἱ δὲ ἀγρίαν περιστεράν.

Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. ¶ Οἰναρίζειν, φυλλολογεῖν ἀμπέλους ἐργάζεσθαι. ¶ Οἰναρὶς ἡ κληματίς. ¶ Οἰνάς, εἶδος περιστερᾶς ἀγρίας.

Οἰνεᾶτιν, ἄρτεμιν, τὴν ἐν οἰνόῃ τῆς ἀργείας.

Οἰναχθεὶς, μεθυσθεὶς μεθύων. ¶ Οἴνη, ἡ ἄμπελος, καὶ κυβευτικὸς βόλος, ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τὴν ἔξω ἀρχαιοῖς, οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν.

Οἰνηρύσις, ἀγγεῖον, ὡς κοτύλη. μεθ' οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσιν. ¶ Οἰνιάξ, εἶδος κόρακος. ¶ Οἰνεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς. ¶ Οἰνίζειν, τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν.

Οἰνίζεσθαι, οἶνον ὠνεῖσθαι. ¶ Οἰνίζοντο, ὅμοιον. ¶ Οἰνιστήρια, ἀθήνησιν. οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου, καὶ σπείσαντες, τοῖς συνελθοῦσιν ἐπεδίδουν πίνειν. ἡ δὲ σπονδὴ ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια. ¶ Οἰνοβαρὴς, οἴνῳ βεβαρημένος. μέθυσος. ¶ Οἴνοπα, μέλανα οἰνώδη τῇ χροιᾷ. ¶ Οἰνόπεδα, οἰνοφόρου ἀμπελοφύτου γῆς.

Οἰνοπέπτικον, οἰνόδεσμον, μέλαν. οἰνωπὸν ἀμαυρὸν οἱ νοθευτές. ¶ Οἰνοποτάζει, εὐωχεῖ οἰνοποτεῖ πίνει.

Οἰνόπτα, ἀρχὴ εὐτελής, καθ' ὃν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ τὸν αἱρεθέντα ἄρχοντα παρέχειν.

Οἶνος, διόνυσος. ¶ Οἰνόσπονδοι, θυσίαι, ἐν αἷς οἶνος σπένδεται. ¶ Οἰνοτρόποι, αἱ ἀνίου θυγατέρες.

Οἶνος ἀμπέλινος, τοῦτο δηλοῖ καὶ ἐξ ἑτέρων γίνεσθαι οἶνον.

Οἰνοῦσσα. εἶδος ἀμπέλου. ¶ Οἰνοῦσσα, μάζα οἴνῳ πεφυραμένη, ἣ διακονοῦσα τοῖς συμποσίοις.

Οἰνοῦσσαι καὶ οἰνοῦτται τοιαῦται.

Οἰνοφλυγίαι, μέθαι. ¶ Οἰνόφλυξ, αἰσχρὸς μέθυσος.

Οἰνόφλυξ, μέθυσος ὁ κατεπίθυμος οἴνου.

Οἰνοφλύης, πάροινος. ¶ Οἰνοχίτωνας, ἐλάτας.

Οἰνοχοεῖ, οἰνοχοεύει, τὸ κιρνᾶν. ¶ Οἰνοχόην, τὴν κατάχυσιν τὸ ἀγγεῖον. ¶ Οἰνοχόος, ὁ ἐπικέρνης.

Οἰνῶναι, αἱ ἀποθῆκαι. ¶ Οἰνῶντα. μονήρη.

Οἴνωπα, οἰνωπὸν πορφύρεον μέλανα. ¶ Οἰνωροί, οἱ ἱερατικοὶ διονύσου. ¶ Οἴνωτρον, χάρακα ἢ τὴν ἄμπελον ἱστᾶσι δοκεῖς. ¶ Οἴνοψ, οἶνοψ μέλαν.

Οἴξας, ἀνοίξας. ¶ Οἴξασα, ἀνοίξασα. ¶ Οἰοβίοισι, μονοβίοις. ¶ Οἰόζωον, μονόστολον.

Οἰόθεν, μοναχόθεν. ¶ Οἰόθεν, οἶος. ἐκ μόνου μόνος. τουτέστι μόνος πρὸς μόνον. ¶ Οἷοι, ὁποῖοι. ἢ οἱ οἵτινες. ¶ Οἷοί τε, νομίζοι ἀρκούντως ἔχοι, ἢ ὑπολάβοι. ¶ Οἴομαι, νομίζω, ὑπολαμβάνω.

Οἰόμενον, οὐκ εἰδότα νομίζοντα. ¶ Οἷον, ὁποῖον. μόνον τρόπον τινὰ δυνατὸν καθάπερ ἢ ποιόν.

Οἶον, ἅπαξ ἕνα. ¶ Οἷον ἔτυχεν. ὁποῖον ἐγένετο.

Οἱονεί, ὥσπερ τι. ¶ Οἱονεῖς, οἱοσδεὶς δοκήσεως.

Οἰωνίζη, μαντεύῃ. ¶ Οἱονεὶ χιαστί, ὥσπερ φωλεοῦ.

Οἷόν τε, δυνατὸν λέγουσιν. ¶ Οἶος ἀώτῳ, προβάτου ἄνθει, τουτέστιν ἐρίῳ περιβολαίῳ. ἔνθ' ὅγε παννύχιος κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ, τὸ αὐτὸ δὲ τὸ ἔριον οἰὸς σέωτον λέγεται. ¶ Οἷος, ὁποῖος ὁ μόνος.

Οἶος νόος. ὁποία διάνοια, οἷος νοῦς. ¶ Οἰοπόλος, ἔρημος, ἐν ᾗ τις μόνος ἀναστρέφεται. ¶ Οἰοπόλῳ, ἐν ᾧ οἶαι πολοῦσιν, ὃ μόνος τις πολεῖται τουτέστιν ἐρήμῳ χωρίῳ. ¶ Οἴουλος, ὁ πρώτη τοῦ γενείου βλάστη. ¶ Οἴου ἀνδρός, οἴου φωτός. ¶ Οἰοφάγον σιδήρῳ, οἷον μηλοκτόνῳ. ¶ Οἰοχίτων, δίχα ἱματίου, ἢ μονοχίτων ἢ προβατοχίτων. ¶ Οἱ παῖδα ἐοικότα ἑαυτῷ παῖδα ὅμοιον. ¶ Οἵπερ ἄν. ὅσοι περ ἄν. εἴπερ δή, οἱ τινές. ¶ Οἰνοπορεῖν, κιρνᾶν οἰνοχοεῖν.

ὀδωδὼς ἐστίν. ¶ Ὀδωδή, ὀσμή. ¶ Ὀδωδὸς, ὄζων.
Ὀδύσσατο, ὠργίσατο. ¶ Ὄλβῳ ἔπι. περὶ ὄλβῳ ἐπὶ ὄλβῳ. ¶ Ὀδόνις, ἡ θάσσα τοῦ πάλαι. ¶ Ὁδὸν, ἡ ὁδός. ¶ Ὁδὸν μάρτησε, συνηκολούθησεν αὐτῷ.
Ὀειὰ, μηλωτή. ¶ Ὄεις, κώδια. ¶ Ὀέχαι, μηλωταὶ εἶναι, ἤγουν δερματῖναι. ¶ Ὀέτεας, παρὰ τοῖς βαρβάροις ὁ καλλίθριξ. ¶ Ὀζεῖα, θεραπεία.
Ὀζάκεις, οἱ σφριγῶντες. ¶ Ὄζος, κλάδος, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ στελέχους σχιζόμενος ἀκρέμων. ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ. ¶ Ὀζόλης, λοκρῶν γένος τι.
Ὄζος ἄρηος, ὁ κλάδος τοῦ πολεμικοῦ ὁ πολεμικός.
Ὀζειὰς. ἰχθῦς, ἰαῶ, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν βασιλειῶν ἀζαβίας. ¶ Ὄζων, κλάδων. ¶ Ὄζοις, κλάδοις. ¶ Ὀζοφύλλον, θρηνητικόν. ¶ Ὄζυγες, ὁμόζυγες. ¶ Ὄη, δένδρον, καὶ δῆμος ἀττικός.
Ὀθιερσοκλέως, [illegible]. ¶ Ὄθην, ἔνθεν.
Ὀθεσαν, ἐπιστράφησαν. ¶ Ὀθέσθαι, φροντίζειν, ἐντρέπεσθαι, μέμφεσθαι, δεδοικέναι. ¶ Ὄθεται, ἐπιστρέφεται. ¶ Ὀθέτη, ἄμαξα ἡμιονική. ¶ Ὀθύει, ἄγει φροντίζει. ¶ Ὀθέων, φροντίζων. ¶ Ὄθη, φροντὶς, ὥρα φόβος λόγος. ¶ Ὀθηλυβρίας, ὁ γυναικεῖος. ¶ Ὄθι, ὅπου ἔνθα. ¶ Ὄθιζα, ἄμαξα ἡμιονική. ¶ Ὄθματα, ὄμματα νεολεῖς.
Ὀθνεῖα, μάταια. ἀλλότρια. ἀλλοεθνῆ ξένα ἀλλογενῆ.
Ὀθοῖ, ὄνομα κύριον. ¶ Ὄθομαι, ἐπιστρέφομαι φροντίζων. ¶ Ὀθόναι, τὰ περιβόλαια πάντα παρὰ τὸ ἔσκεσθαι, τινὲς δὲ ζώνας ἀποδεδώκασιν.
Ὀθόνη. σινδών. ζώνη. τελαμών. γυναικεῖον ὀθόνιον λεπτόν, ἢ πᾶν τὸ ἰσχνὸν κἂν μὴ λινοῦν ᾖ. ¶ Ὀθόνοισι. λεπτοῖς ἱματίοις. ¶ Ὀθόνια, λινᾶ ἱμάτια. ¶ Ὄθειζε, διελέγχου. ¶ Ὀθρεῖν, ἄγειν. ¶ Ὄθροον, ὁμόφωνον σύμφωνον. ¶ Ὀθρυόεν, τραχύ. ὑλῶδες. δασὺ κρημνῶδες. ¶ Ὄθρυς, κρυπτὸν τὸ ὄρος. ¶ Ὀθρωνός, ὁ πρὸς κέρκυραν νῆσος. ¶ Ὀθῶς, ταχέως.
Οἰέιο γένοιτο. ¶ Οἱ αὐτοῦ αὐτῇ, ὅσοι τινὲς, ἢ αὐτῷ ἢ ἄπιθι, πορεύου. ¶ Οἱ, ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυντικὸν καὶ ὑποτακτικόν, καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῖ, καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου.
Ὄθμον, ὑστερινόν. ¶ Ὄθομαι, ἐπιστρέφομαι.
Οἷα ὥσπερ καθάπερ, οἷα δὴ, ἅτε δὴ, ὥσπερ δὴ ἐνέχυρα.
Οἶαι, διφθέραι, μηλωταί. ¶ Οἴακες. πηδάλια ἤτοι αὐχένια. καὶ οἱ ταῦτα ἐπιστρέφοντες κανόνες καὶ κρίκοι δι' ὧν οἱ ἱμάντες διείρηνται. ¶ Οἱ δ' αὖροι.
Οἰακίζει, ἐλαύνει. διοικεῖ κυβερνᾷ. ¶ Οἰακοστρόφος, κυβερνήτης. ¶ Οἰακοστροφῶν, κυβερνῶν.
Οἴαξ, πηδάλιον ἄδηλος. ¶ Οἴαξιν, αὐχενίοις, πηδαλίοις. ¶ Οἴας, τὰ θήλεα πρόβατα. ¶ Οἴδημα, φλεγμονὴ φύσησις ὄγκωμα, ἀπόστημα, ὡς ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν σωμάτων, ἡ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται. ¶ Οἶδα, οὗτοι. ¶ Οἷα, τὰ δειναὶ αἰολεῖς. ¶ Οἷκα τὰν κοινάταν, ὅσαι δ' αἱ κῆμαι. ¶ Οἷά τε καὶ αὐτός. ¶ Οἱ αὖροι, οἵγε οὗτοι.
Οἰάτιδος, ἐκ νομοῦ, σοφοκλῆς οἰδίποδι ἐπὶ κολωνῷ τῆς περιβατευομένης ἐκνεμήσεως. οἱ δὲ ἀοίτου δήμου καὶ κῶς, οὐ γὰρ ἐγγὺς κεῖται. ¶ Οἱ γὰρ, οἱ αὖροι οἱ αὐτοῦ.
Οἰγνύει, ἀνοίγει διοιγνύει. ¶ Οἰγόμενος, ἀνοιγόμενος.

Οἰδάνει, ὁ ἰδεῖ ἐπαίρεται, σπαργάσει, φλεγμαίνει.
Οἰδάνουσι, φλεγμαίνουσι, φυσῶσιν, οἱ δὲ ἀπόντα τὸν μέλαν. ¶ Οἰδάνεσθαι, θυμοῦσθαι καὶ τὰ ὅμοια.
Οἰδὲ νῦν, οἱ δὲ δὴ, ἢ αὐτοὶ δέ. ¶ Οἴδημα, ὄγκωμα, ἀπόστημα. παραχὸ κυμάτων.
Οἰδήματα, φλυκτίδες καὶ τὰ ὅμοια.
Οἰδήσεις, ὁμοίως ἐπάρματα. ¶ Οἰδημός, ἐκτός.
Οἶδμα, κῦμα, ἔπαρμα. ῥεῦμα. πέλαγος αὔξημα, οἰδματα τὰ αὐτὰ πληθυντικῶς. ¶ Οἴδησις, αὐτόδοσις. ¶ Οἰδοῦντες. ὀγκοῦντες, καὶ τὰ ὅμοια.
Οἰὲ, οἵτινες αὐτόν. ¶ Οἴεαι, νομίζεις, ὑπολαμβάνεις. ¶ Οἴεο, νόμιζε ὑπολάμβανε.
Οἶες, πρόβατα. ¶ Οἴεσθαι, ὑπονοεῖν. ὑπολαμβάνειν.
Οἶσ, τὸ γόνυ, ἢ συνθέματος στρατιωτικοῦ ἐπώνυμον.
Οἴεται, ὑπολαμβάνει ὑπονοεῖ. ¶ Οἰετέας, ἰσοετέας ὁμολικίας. ¶ Οἰζύε, κακοπαθεῖ μόχθει. ¶ Οἰζυεῖ, μογεῖ πάσχει. ¶ Οἰζυόμενοι, κακοπαθοῦμεν, πάσχομεν. ¶ Οἰζύε, κακοπάθεια. ¶ Οἰζυρά, πονηρά, μοχθηρὰ ἐπίπονα ταλαίπωρα κακοπάθημα.
Οἰζὺς, πτωχεία, κακοπάθεια, ταλαιπωρία. κακουχία.
Οἰημο* νυια, νομίζεις ὑπολαμβάνεις. ἢ ὅπῃ.
Οἰηδὲ, τὰ αὐτά, ὅπῃ δέ. ¶ Οἰηθῆναι. δόξαι ὑπονοηθῆναι. ¶ Οἰητὰν, κομητῶν. ¶ Οἰήϊα, πηδάλια.
Οἰήϊα, οἴακες. ¶ Οἶος, μονήρης ὁ πίας. ¶ Οἰήσεως δοκήσεως, ἐπάρσεως. ὑπονοίας νομίσεως. ¶ Οἴιας τῶν προβάτων τὰ σκεπαστήρια δέρματα. ¶ Οἴκα, ὅπου. ¶ Οἴκαδε, οἴκονδε. εἰς οἶκον, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, εἰς τὰ οἰκεῖα. ¶ Οἱ καθ' ὑμᾶς, οἱ πρὸς ὑμᾶς. ¶ Οἰκάειον, τὸ ὄπισθεν γυναικωνίτιδος. ¶ Οἰκανὸν, τὸ οἰκεῖον. ¶ Οἰκεῖ, μερίει. ¶ Οἰκεία, ἰδία. ¶ Οἰκεῖλαι, ἐκβληθῆναι. ¶ Οἰκεῖοι, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις προσήκοντες, ἢ ἴδιοι ἢ κατὰ τὴν οἰκείαν πάντων. ¶ Οἰκειώσαντο, ἰδιοποιήσαντο. ¶ Οἰκε ἑοῖ, οἵτινες αὐτόν. ¶ Οἰκέμε. οἵτινες δή με. ¶ Οἰκέοιτο, οἰκοίη. ¶ Οἰκέται. οἱ κατὰ τὸν οἶκον πάντες
Οἰκετεύεται. συνοικεῖ. ¶ Οἰκέτης, δοῦλος ὑπηρός. ¶ Οἰκέτις, καρικίδος. ¶ Οἰκεύς, ὑπόχρεως οἰκέτης. ¶ Οἰκῆϊ, οἰκέτῃ δούλῳ. ¶ Οἰκῆας, οἰκέτας πάντας μὲν κατὰ γένος προσήκοντας καὶ μὲν δούλους, καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν. κῆλον δ' οἰκέων, οἷς κτήσατο δῖος ὀδυσσεύς. ¶ Οἴκημα, τὸ δεσμωτήριον. ἀττικοὶ δὲ τὸ πορνεῖον. ¶ Οἰκητεία, σκεύη τὰ κατὰ τὸν οἶκον. ¶ Οἰκιάδης. σιμωνίδης ὁ ἰατρὸς πόνου πατήρ. ¶ Οἰκία. οἰκη. ¶ Οἰκίδιον. καθῆσθε.
Οἰκίζουσιν, οἰκοῦσιν. ¶ Οἰκητὸς, ὠνητὸς δοῦλος.
Οἰκιμβάζειν, στραγγεύεσθαι. διατρίβειν. ¶ Οἰκίσκος, ὁ τῶν ὀρνίθων, ὁ ἐλεεινός. ¶ Οἰκιστὴς, οἰκίζων.
Οἰκτισερον, οἰκτίστερον, ἐλεεινότερον. ἢ οἶκον. ¶ Οἰκογενὴς, δοῦλος ἢ συγγενής. ¶ Οἰκόθουρος, οἰκουρὸς κύων.
Οἴκοθι, ἐν οἴκῳ, ἢ ἔξω οἴκου. ¶ Οἴκοι. οἴκοθι. ἐν οἴκῳ.
Οἴκοθεν, ἔξ οἴκου. ¶ Οἰκονομία βράβευσις διοίκησις. ¶ Οἰκονόμος, ὁ τὸν οἶκον νεμόμενος φύλαξ.
Οἶκος, ὁ λίγκ οἰκία. οἴκῳ ἐν ὀρπλόχοιο δαΐφρονος, καὶ μέρος τι τῆς οἰκίας, ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε. ἢ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. νῦν αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα. ¶ Οἰκόσιτος, μισθ

ΤΟ Ο ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ο ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν ἑνικὸν καὶ ἀντὶ ἀρσενικοῦ ὑποτακτικοῦ κλιτικῶς ὀρθῶς τοιοῦτος, καὶ ὑποτακτικὸν ἄρθρον οὐδετέρου ὀνόματος, καὶ ἀντὶ ἀναφορικοῦ τοιοῦτος, καὶ ἀντὶ τοῦ διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι.

Ὄα, δένδρον κάρπιμον, ἐν ᾧ ὁ καρπὸς ἀστροῦ οὕτω καλεῖται ὄα, καὶ μολωτή. οἱ δὲ τὸ πρόβατον καὶ ὅ ἐστιν τοῖς ἐρεοῖς δορά, ἢ δὲ ἐν τοῖς ἱματίοις, ὦα.

Ὀαγκλαῖος, ὁ ἐν ἀγκάλῃ διάγων.

Ὀάνυες, ἐνέδραι. ¶ Ὀάσεις, δῆμος ἐστὶ πανδιονίδος φυλῆς. ¶ Ὄαοι, μόνοι. ¶ Ὀάριζε, ὁμίλει.

Ὄαρας, δάμους, οἱ δὲ, γυναῖκας.

Ὀαρίζειν, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμιλεῖν. πάρθενος ἠΐθεός τε ὀαρίζετον ἀλλήλοισι. ¶ Ὀαρίζοισιν, εἰρηνεύουσιν. ¶ Ὀαρισμοὶ διάλογοι, ἢ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλίαι. ὄαροι γὰρ αἱ γυναῖκες.

Ὀαριστὴς, ὁμιλητὴς συσχολαστής.

Ὀαριστὺν, μάχην. ¶ Ὀαριστὺς, ὁμιλία, ἢ προσλογιστικὴ διάγνωσις, ἢ ἀδολεσχία. ¶ Ὀάρων, γυναικῶν.

Ὄαροι, αἱ γυναῖκες, ἀπὸ τοῦ συνηρμόσθαι, ὀάρων ἕνεκα σφετεράων, μῦθοι λόγοι βουλεύματα. τινὲς δὲ θυσίαις καὶ παιδιὰν περὶ τὰ ἀφροδίσια.

Ὀβάκχιος, ὁ διόνυσος. ¶ Ὀβελίας, ἄρτος, ὁ ἐπὶ ὀβελίσκου ὀπτώμενος. ¶ Ὀβελίσκοι, ὀβελοί.

Ὀβελοῖς, ὀβελίσκοις. ¶ Ὀβολοὶ, νομίσματα, καὶ τόκοι καὶ εἴδη νομισμάτων ἐν ἄστει δικαστικοὶ μισθοί.

Ὀβολοστάτης, ὀβολοστάτας, τοὺς δανειστὰς ἔλεγον. ἰδίως δὲ σταθμῷ οἱ δανείζοντες, διὸ ὀβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν, ἱστάναι φασίν.

Ὀβολοστατεῖν, δανείζειν. ¶ Ὀβρικάλοις, τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις. ¶ Ὀβριμοεργὸς, ἰσχυρὰ ἢ μεγάλα ἐργαζόμενος ἔργα μεγαλοπράγμων.

Ὄβριμον, βαρὺ ἰσχυρόν. ¶ Ὀβριμοπάτρη, ἰσχυρὸν πατέρα ἔχων. ¶ Ὄβριμος, ἰσχυρός. γενναῖος. δυνατός, καὶ ὀβριμοπάτρεις λέγεται ὁ ἰσχυρὸς πατήρ.

Ὀβρισαύχην, ὁ τὸν αὐχένα βαρῶν.

Ὁ γὰρ, οὗτός γε. ¶ Ὀγάστωρ, ὁμογάστωρ.

Ὄγγα, ἀθηνᾶ ἐν θήβαις ἐπιχώριον ἐπώνυμον ἔχουσα.

Ὀγδόα, ἡμιχοίνικον. ¶ Ὀγδόδιον, θυσία παρὰ ἀθηναίοις τελουμένη θησεῖ. ¶ Ὅγε, οὗτός γε.

Ὄγκας, ἀθήνας τὰς ὠγυγίας πύλας λέγει.

Ὀγκᾶται βοᾷ. ¶ Ὀγκηθμὸς, κραυγὴ ὄνου.

Ὄγκη, γωνία μέγεθος. ¶ Ὀγκίαι, θημῶνες χώματα. σιδηροθήκη. ¶ Ὀγκίον, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ αἱ ἀκίδες, ἢ πλέγμα κιστιδὲς ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ πέλεκεις· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄγκου. ¶ Ὄγκοι, αἱ ἐξοχαὶ καὶ γωνίαι τῶν ἀκίδων. καὶ πώγωνες τῶν τοξικῶν βελῶν.

Ὀγκολογοῦσαι, γογγύσαι. ¶ Ὀγκοπλεθίαν, πλέθρον οὐσίαν. ¶ Ὄγκος, φύσημα. ὑπερηφανία ἔπαρσις μέγεθος. ¶ Ὄγκοις, τοῖς πώγωνας τῶν ἀκίδων, ἰσχυρῶς γενναίως. ¶ Ὀγκοῦται, φυσιοῦται. ¶ Ὀγκύλλεσθαι, ὑψαυχενεῖν καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ ὄγκον περιβεβλῆσθαι.

Ὀγκύλον, σεμνὸν γαῦρον. ¶ Ὄγμος, ὁ ἐφεξῆς φυτεία. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὅταν πορεύωνται ἐφ' ἕνα τεταγμένοι κατὰ στίχον, ὄγμον λέγουσιν. ὁ δὲ τῶν θεριζόντων στίχος, ὀγμεύειν λέγεται. ¶ Ὄγμοις, τοὺς αὔλακας, διὰ τὸ ὄγμους εἶναι. ¶ Ὀγχηστὸς, πόλις βοιωτίας. ¶ Ὄγχναι, αἱ ἄπιοι.

Ὄγχνια, ἄπιον. ¶ Ὀγύγια, μέλη. ¶ Ὄγυρον, ἱμάτιον. οἱ δὲ, μάταιον. ¶ Ὄδα, φορτία. ἴωνια. οἱ δὲ ὀδάβα. ¶ Ὄδαγμα, βρῶμα ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ὁδὸν, ἐνεκάθηρα γάρ φασι ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Ὀδαῖον, πράσιμον, καὶ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον.

Ὀδάζων, ὠνίων, ὀδᾶσθαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι.

Ὀδακτάσαι, δακεῖν τὴν καρδίαν, ἢ ἀκύρως τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύξαι. ¶ Ὀδακνὸς, ὀδηγός.

Ὀδὰξ, τοῖς ὀδοῦσι ἐμπεφυκότες ἐνδακόντες. ὅμοιον δὲ τὸ ἀπρίξ. ¶ Ὀδάξει, τοῖς ὀδοῦσι δάκνει.

Ὀδαξισμὸς, τρισμὸς ὀδόντων. ¶ Ὀδαγμὸς, κνησμός.

Ὀδαρὸς, ὀκνηρός. ¶ Ὀδασμένος, ὠνεῖσθαι ἐπειγόμενος. ¶ Ὀδέγαι, κατάπυγον ταραντῖνοι ὅδε, ὁ δεῖνα. αὐτὸς δὲ, αὐτὸς ἐγώ. ¶ Ὀδέγμενοι, προσεδόκων.

Ὅδ' ἐγώ, αὐτὸς ἐγὼ ἢ αὔριον. ¶ Ὀδεῖν, πωλεῖν.

Ὀδίον, πράσιμον, ἢ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον.

Ὅδερος, γαστήρ. ¶ Ὅδε γὰρ αὐτός σοι. ¶ Ὀδεύει, πορεύεται ἀπέρχεται. ¶ Ὁδὴ, εἰς δὲ [illegible] δὲ, ἢ χρώματα. ¶ Ὀδήσεις, ὠνήσεις.

Ὀδῆσαι, πρίασθαι, ἀποδόσθαι, ὠνήσασθαι.

Ὀδητὸν, πώλητον. ¶ Ὀδηθείης, ληφθείης, πραθείης.

Ὁδία, ἡ κόρη θεός. ¶ Ὁ δειμάλεος, εὐλαβής.

Ὁδιπόρος, ὁδίτης. ¶ Ὁ δίοπος, κυβερνήτης.

Ὀδινοῦσα, ἀποφορὰ ὀσμή. ¶ Ὀδαῖος. ὀλίγος. ἀτόρβητος. πονηρός. φορτικός. πράσιμος ὠνητός.

Ὅδιος. οἰωνὸς αἴσιος, καὶ ἐπίθετον ἑρμοῦ.

Ὀδμὴ, ὀσμὴ, ὄσφρησις ἀποφορά.

Ὀδμήεις, πολύοσμος. εὔοσμος. ¶ Ὁδοιδοκεῖ, ὁδοσκοπεῖ. ¶ Ὁδοιδόκος, κλὼψ ἐνεδρεύων τοὺς κακούργος. ἔνοδος. λῃστής. ¶ Ὁδοιπορεῖν, ἡ ὁδὸς τὸ συνοδεῦσαι ἢ συμπλεῦσαι συνοχία. ¶ Ὀδολκοὶ, ὀβολοὶ κριτῶν. ¶ Ὀδόλυνθοι. ἐρέβινθοι.

Ὀδοντίδας. πολυφάγος. ¶ Ὁδὸν εἰρώνης, τὴν καλὰ θεὸν πολιτείαν. ¶ Ὀδοντισμὸς, εἶδος αὐλήσεως. ὅτε ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τοὺς ὀδόντας.

Ὁδουρεῖς, τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας.

Ὁδουρὸς, ὁ ἐπὶ ὁδοῦ ἄρχων ἢ κατάρχων. ¶ Ὁδοῦρος, ἐνεδρεύων τὰς καθ' ὁδὸν, ὁδοῦ κατάρχων προσοδοιπόρος κακοῦργος. ¶ Ὁδοῦται, καθ' ὁδὸν πορεύεται.

Ὁδοιδόκος, ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος κλώψ.

Ὀδυνᾷ. λυπεῖ καταπονεῖ. ¶ Ὀδύνη, λύπη, πόνος. ταπείνωσις παρὰ ἀλλοτρίων, ἢ ἀλγηδών.

Ὀδυνάων, ὁμοίως ἢ θλίψεων. ¶ Ὀδυνηρὸν, λυπηρὸν ἐπὶ πόνον. ¶ Ὀδυνήφατα, τὴν ὀδύνην παύοντα. ἀφανίζοντα τὰς ὀδύνας, ἢ παυσίπονα.

Ὀδυρεῖ, ὀδύρει. ¶ Ὀδυρμὸς, κλαυθμός.

Ὀδύσασθαι, χολωθῆναι. ¶ Ὀδυσθῆναι, ὀδύσσεσθαι, χολωθῆναι, θυμωθῆναι, ὀργισθῆναι. ¶ Ὀδυσσαμένοιο, ὀργισθέντος. ¶ Ὀδυσάμενος, ὀργισθείς.

Ὄζειν, ὄζει, πικρὰν καὶ βαρυτάτην ἀποφορὰν πνέει

Ξ οάς, ξυστὸς ὁλκός. ¶ Ξουθά, οὐ μόνον ξανθά, ἀλ λὰ καὶ λευκὰ καὶ πυρά. ¶ Ξουθίδαι, οἱ ἴωνες, ἴων ἀπὸ ξούθου. ¶ Ξουθόν. λεπτόν. ἁπαλόν. ἐλαφρόν. ὑγρόν. πυῤῥόν. χλωρόν. ἀργυρόν. ξανθόν. πυκνόν. ὀξύ τινὲς δὲ ποικίλον, ἄλλοι δὲ λιγυρόν. ¶ Ξύει, κατὰ τὸ γράφει ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ ξύσματα τὰ γράμματα. ¶ Ξυήλη, ξυάλη, ἔστι δὲ καὶ ξυφίδιον ὃ τινὲς δρέπανον λέγουσιν. ¶ Ξύλαχος, σύνδεν δρος τόπος. ¶ Ξυλεῖς, τὰ ξύλα περιέχων δοῦλος.

Ξ υλεύεσθαι, ξυλίζεσθαι. ¶ Ξυλιζομένην, ξύλα συλλέγουσαν. ¶ Ξύλινον, καρπὸν τῶν δένδρων.

Ξ υλίτης, ἰχθὺς ποιός. ¶ Ξυληβόρος, ξυλοφάγος.

Ξ υλλεκτόν, συνειλεγμένον περιεστώς.

Ξ ύλον, πρῶτον βάθρον τὸ ἐν τῇ προεδρείᾳ καὶ τῇ ἐκκλη σίᾳ καὶ ὑπὸ διασκευῶν. ¶ Ξυλοφόρος, ζῶόν τι. ἱστο ρεῖται σκωλήκιον. ¶ Ξυλόχοιο, ὑλώδους τόπου.

Ξ ύλοχος, σύνδενδρος τόπος καὶ ξυλώδης. δρυμὸς ὕλη ἢ θηρίου κοίτη. ¶ Ξυλοδωνία, τεκτοσύνη, ναυπηγία σκωπηλασία κυβέρνησις. ¶ Ξύμβολοι, σύμφωνοι.

Ξ υμβῇ, συμπέσῃ. ¶ Ξύμβλητε, συνετύχετε.

Ξ ύμβληντο, συνήντον, συνέβαλλον.

Ξ υμβολιμαίας, δίκας ἀττικοὶ τάς κατὰ συμβόλαια.

Ξ ύμβολος, μάντις ὁ εὖ συμβάλλειν δυνάμενος.

Ξ υμβόλοις, τοὺς διὰ τῶν παρμιῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δὲ οὗτοι δήμητρι. τινὲς δὲ τὰς διὰ τῆς φή μης γινομένας μαντείας, ὡς φιλόχορός φησι, δήμη τρα εὑρεῖν. σοφοκλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ.

Ξ ύμμαχοι, σύμμαχοι. ¶ Ξυμφορά, συντυχία καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται καὶ ἐπὶ κακοῦ.

Ξ υνά, κοινά. ¶ Ξυνάγειραν, συνήθροισαν.

Ξ υναίρεται, συνάπτεται. ¶ Ξυναλλαχθέντες, κοι νωνήσαντες. ¶ Ξυναμοργός, δεξαμένη.

Ξ ύναιθρον, τὴν συμβιοῦσαν γυναῖκα γαμετήν.

Ξ υνάνεσθαι, συνανίεσθαι. ¶ Ξυνᾶνες, κοινωνοί.

Ξ υνάοροι, ἀδελφοὶ ἀδελφαί.

Ξ υναρμόσας, συνάψας, συνθήσας.

Ξ υναυλίαν, πᾶν πρᾶγμα διστόν, τὴν ὑπὸ δύο ἐπιτε λουμένην αὔλησιν. ὅταν γὰρ δύο αὐλῶσι, ξυναυλία λέγεται. ¶ Ξυνάων θυναία. δάμαρ γυνὴ ἄλοχος.

Ξ υναόρων, αὐθρῶν. ¶ Ξυνέηκε, συνέβαλεν.

Ξ υνέμποροις, κοινωνοῖς. ¶ Ξυνερεῖται, συνέπεται.

Ξ υνέρεται, συνέρεται, συνεῖται, συμπολῖται.

Ξ υνέβλητο, συνέβλητο, συνέτυχεν.

Ξ υνελαύνεις, συμβαλεῖς. ¶ Ξύνες, συνὲς ἄκουσον.

Ξ υνέσθαι. συνεῖναι, συμβαλεῖν. ¶ Ξύνεσιν, συνέφε σιν, συμβολήν. ¶ Ξύνεσις, ἡ ἕξις τῶν αὐτῶν συμφωνία.

Ξ υνέχεται, συμφέρεται. ¶ Ξυνεχῶς, συνεχῶς διαπαντός. ¶ Ξυνή, κοινή.

Ξ υνήβιος, συμπότης συνῆλιξ.

Ξ υνήϊα, κοινὰ καὶ ἀδιαίρετα χρήματα,

Ξ ύνηκα, σύνηκα, ἔγνων. ¶ Ξυνήλιος, σύνοδος.

Ξ υνήονες, κοινωνοί. ¶ Ξυνήορον, κοινωνόν.

Ξ υνηρετίσεις, συνέσεις, συζητήσεις.

Ξ ύνθακος, συγκάθεδρος. ¶ Ξυνθήματα, σημεῖα.

Ξ υνία, ὄνομα λίμνης. ¶ Ξυνιέναι, νοῆσαι, συνιέναι. ¶ Ξύνιεν, ἤκουεν.

Ξ υνιέντες, συνιέντες. ¶ Ξυνίημι, πέπεισμαι.

Ξ ύνιον, ἤκουον. σύνηκαν. ¶ Ξυνιόντας, συμπορευο μένους. ¶ Ξύνισαν, συνήρχοντο. ¶ Ξυνίστορας συμπράκτορας. ¶ Ξύνιστρον, νόμισμα.

Ξ υνοδόκος, ξενοδόχος. ¶ Ξυνοφρύαν, σκυθρωπήν

Ξ ύνοδος, σύνοδος, σύμπλωσις. ¶ Ξυνοί, κοινοὶ καὶ ὅροι. ¶ Ξυνομαρτεῖ, ἀκολουθεῖ, συνομαρτεῖ.

Ξ υνόν, κοινόν. ¶ Ξυνουσία, συνήθεια, συνουσία.

Ξ υνοχή, συνοχή. ¶ Ξυνοχῇσι, ὑπὸ συνέχοντι τόπῳ τοῦ καμπτῆρος ἢ στενοῦντι ἀμφοτέρων τοῖς δρόμοις.

Ξ υμπονῆσαι. συνάρασθαι ἀντὶ τοῦ λαβέσθαι.

Ξ υστένομαι, συσπῶμαι, ξύομαι.

Ξ υνθήματος. συνθήματος. ἔστι δὲ σημεῖον, ἢ πρόσφθε γμα διδόμενον ἐπὶ γνώρισμα τῶν οἰκείων ἐν πολέ μῳ. ἢ ἑτέρᾳ τινὶ ἐπιβουλῇ. ¶ Ξυνέχοιν, συνείη.

Ξ υντάσσεται, συσκευάζεται. ¶ Ξυντυχεῖν, συντυ χεῖν. ¶ Ξύνοδε, σύνοδε. ¶ Ξυνών, συνών.

Ξ υνωρίδα. ζυγὴν ἐπὶ τῶν ἡμιόνων, ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος.

Ξ υνωρίς, ἅρμα ἵππων ἐζευγμένον.

Ξ ύομαι, δέφομαι. ¶ Ξυόεσσαν, εὐξεσμένην.

Ξ υπετέα, δῆμος τῆς κεκροπίδος φυλῆς.

Ξ υρεῖ. ἀκονᾷ. ¶ Ξύει, τρίβει. ¶ Ξυρμεύεσθαι, ἀδιακρίτως λαλεῖν ἢ καυχᾶσθαι ἀττικοί.

Ξ υρὸν, τομὸν ἰσχνὸν ὀξύ, ¶ Ξύσαι, χαράξαι, ἐπιγρά ψαι. ¶ Ξυνεχῶς, συνεχῶς, διαπαντός.

Ξ ύμβεμαι, σύμφωνοι. ¶ Ξύσμα, κνηφὴ λέπρα.

Ξ υσμός, κνησμός. ¶ Ξυστάδες, αἱ πυκναὶ ἄμπελοι ἄμεινον δὲ τὰς εἰκῇ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμέ νας ἀκούειν. ¶ Ξυστίδα, τὸ λεπτὸν ὕφασμα, ἢ εἶδος ἐνδύματος. ¶ Ξυστίδας, ποδήρη ἐνδύματα, ἢ χλανί δας κωμικάς. ¶ Ξυστίς, τραγικὸν ἔνδυμα, τινὲς δὲ χιτῶνα ποδήρη γυναικεῖον. ἄλλοι τὸ λεπτὸν παρὰ τὸ ξύ εσθαι. ¶ Ξυστοῖς, ἀκοντίοις. ¶ Ξυστόν. ἀκόντιον: δόρυ κατεσκευασμένον καὶ τόπος ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. ¶ Ξυστός, ὁμοίως ἀνειμένος ἀθλη ταῖς τόπος. ¶ Ξυστρολήκυθον. κάδη καὶ βίοτα ἐλαίου λουτρικά. ¶ Ξυστῷ, ὑπὸ δόρατι.

¶ Ξῶθεν, ἔξωθεν. ¶ Ξώλων, ἔθνος βαρβάρων. ¶ Ξώστρα, ψυκ τρὶς ψυκτεία,

Νωμήσειν, διμερίσειν. ¶Νωμῆσαι βῶν κινῆσαι τὸ ὅπλον. ¶Νωμῶν, ἔχων. διανέμων, κινῶν, διαφέρων. ¶Νώνακρις, τόπος ἐπώνυμος ἀρκαδίας. τινὲς δὲ νώνακρις. ¶Νωνακρεὺς, οἱ μὲν, ἀλείπτην ἀρκαδικὸν ἀποδιδόασιν. ἡ δὲ νώνακρις ἀρκαδίας ἐστὶ τόπος. ¶Νῶντα, νήθοντα, ῥέοντα. ¶Νωνυμία, ἀκλεία, ἀσοφία. ¶Νώνυμος, ἀνώνυμος, δύσφημος. ὃν οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι, ἀλλὰ δυστυχῆ.

Νωρεῖ, ἐνδύει. ¶Νώροπα, λαμπρὸν αἴθοπα, στιλπνὸν τὸ ὄψεως. τὸ δὲ νῶ, ἴσον ἐστὶ ᾶ, ἄροπα νώροπα, νώροπι λαμπρῷ, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Νώροπι χαλκῷ ἐστὶ λαμπρῷ χαλκῷ ἢ σιδήρῳ, καὶ τὰ λοιπά.

Νώροψ, λαμπρὸς ὀξύφωνος, ἔνηχος, ἢ ὅτι τὴν ὄψιν ἀσθενῆ ποιεῖ. ¶Νωρεύμενος, μέσης πολὺ κατώτερος ἔχθρος, ἀσθενὴς πλατύς. ¶Νωσάμενος, κατανοήσας. ¶Νώσασθαι, αἰσθέσθαι, ἐνθυμηθῆναι νοῆσαι.

Νωσις, ῥέμβος, πλωχός. ¶Νωσίχολος, ἀμελὴς ῥᾴθυμος. ¶Νῶτα, τὰ αὐώτατα, τὰ νωτιαῖα κρέα καὶ συνήθως ἡμῖν. ¶Νῶτα θαλάσσης, τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, ἢ τὰ πελάγη. ¶Νωτεῖς, οἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι, ἢ ἕλκοντες ζύγιοι. ¶Νωτίζειν, διώκειν τρέπειν. ¶Νωτίσαι, τὸ καὶ τὰ νῶτα λαβεῖν καὶ περιμείψασθαι φυγόντα. ¶Νωτίσασθαι, ὁ μὴ ὑπὸ ζυγὸν, ἀλλὰ ἐπὶ νώτῳ ἀχθοφορῶν, ἄνθρωπος ἵππος ὄνος. ¶Νωφαιὸν, ἀφανές. ¶Νωφαλής. νωθρός. ¶Νωχαλίζει, βραδύνει. ¶Νωχέλεια ἀσθένεια, βραδυτής. ἀργία, νωθεία μιλώτης ὁμοίως καὶ νωχαλεία. ¶Νώχμα, ὄνειδος. ¶Νῶψ, ἀσθενὴς τῇ ὄψει.

¶Νωχελὴς, ὁμαλὸς βραδὺς ἄχρηστος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ξ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ξ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ξαίνει, διαξέει, νήθει, σπαργάνει, ἐργάζεται ἔρια καὶ δέρρειν ἱμάντι. ¶Ξαινέει, λέγει. ¶Ξάνθαρος, ζῶον ὅμοιον βοΐ γενόμενον κατὰ τὸ ἀτλαντικὸν πέλαγος. ¶Ξαναᾶν, κοπιᾶν τὴν χεῖρα.

Ξανῆσαι, κοπιάσαι. ¶Ξανθὴ, ἡ ῥοία, καὶ ἡ καλὴ καὶ ἡ πυρρά, ἡ πυροειδής. ¶Ξανθίζεσθαι, κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας. ἢ βλάπτεσθαι αὐτάς. ¶Ξανθιμίας βόλου ὄνομα. ¶Ξανθὸν, πυρρὸν καλὸν εὖ εἰργασμένον. χλωρὸν, ὁ δὲ ποταμὸς, ξάνθος καὶ ὄνομα.

Ξάνια, κτένια. ἃ αἱ γυναῖκες χρῶνται πρὸς τὰς τρίχας καὶ ἃ φοροῦσιν ἐν τοῖς δρέοις. ¶Ξανθικά, ἑορτὴ μακεδόνων. ¶Ξανθικοῦ, μηνὸς, ἢ ξανθικοῦ ἀγομένη. ἔστι δὲ καθάρσιον τῶν στρατευμάτων.

Ξανθοῖσιν, ὀρνέοις. ¶Ξανίσατο, διενοήθη.

Ξανῶ, κοπιῶ. ¶Ξέεσθαι, σπανίζεσθαι. ¶Ξεναπεῖ, δέχεται ξένους. ἢ τὸ δὲ ἡγεμονεύει, ἢ ξενοδοχήσας.

Ξεναγοὶ, οἱ ἐπὶ ξένης ὁδοῦ ἡγούμενοι. ¶Ξεναγὸς, ὁ τῶν ξένων ἡγούμενος. ¶Ξεναγωγήσας, ξένους ὁδηγήσας. ¶Ξεναγῶν, ξενοδοχῶν. ὁδηγῶν καὶ ἄγων τοὺς ξένους. ¶Ξενατία, σύνταγμα. καὶ ὁ τούτων ἡγεμὼν ξενοδόχος. ¶Ξενολόγος, ξένους συλλέγων.

Ξενία, κατάλυμα, καταγώγιον. ¶Ξενίζειν, τὸ ξένη χρήσασθαι φωνῇ. ¶Ξενίζεται, ξενοδοχεῖται.

Ξενίζουσα, ἀλλόφυλος ἀήθης καινή.

Ξεστὸς, ὡμαλισμένος. ἐξεσμένος.

Ξεστοῖο, ὡμαλισμένου, ἐξεσμένου. ¶Ξεῖνος, ὁ ἀπὸ ξένης φίλος. ¶Ξεῖνος, φίλος. ¶Ξείνια, τὰ ξένια δῶρα χαριστήρια ξενίας. ¶Ξεινοδόκος, ὑποδεχόμενος ξένους, καὶ μάρτυς. ¶Ξεινοδόχος, ὁμοίως.

Ξεῖνοι, θεσσαλοί. ¶Ξεῖνον, ξένον. ¶Ξεινοσύνης προσκυνέος τὴν οἰκειότητα ἐμποιούσης.

Ξεινοῦσαι, ξενῶνες. ¶Ξειρὶς, ἀρωματικόν τι φυτόν. ¶Ξενικοὶ, στρατιῶται. ¶Ξενήϊον φίλον.

Ξενηλασία, τὸ μὴ ἐᾶν ξένους ἐπιμίγνυσθαι.

Ξενηλατοῦνται, τύπτεσθαι τοὺς ξένους ἐλαυνομένους.

Ξενία, ὑποδοχὴ, φιλοξενία φιλία. δῶρα. κατάλυμα ἢ καταγώγιον. ¶Ξενίας δίκη, ἐστὶ τῶν ὡς πολιτῶν μετεχόντων τῶν δημοσίων. ¶Ξενίζειν, ξένη χρῆσθαι φωνῇ, ἢ ξένοις ἥδεσι. ¶Ξενίζουσαν, νέαν.

Ξενοδοκοῦμαι, μαρτύρομαι. ¶Ξενοδόκων, ξενοδόχων μαρτύρων. ¶Ξένοι, οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ τοὺς πέρσας, οἱ δὲ, τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους ἢ ξένους.

Ξενολόγος, ξένους στρατιώτας συλλέγων.

Ξένος, ὁ θεῖος, ὁ ἐπιξενούμενος.

Ξένος δ᾽ οὗτος ἐμὸς πατρῷος, ἢ ξενοδοκῶν καὶ ξενοδόχος. ¶Ξενὼν κατάλυμα. ἢ μεγάλων λέγων.

Ξένωνες, οἱ ἀνθρῶνες. ὑπὸ φρυγῶν. ¶Ξενώσεται, ὑποδέξεται. ¶Ξερὸν, τὸ ξηρὸν τῆς γῆς χέρσον.

Ξέσαι, τεμεῖν, κόψαι, τρῖψαι, τεκτήνασθαι.

Ξέσμα, ξόανον. ¶Ξέσω, ξύσω.

Ξέσαι, κατασκευάσαι ἐργάζου.

Ξεστὴν, ἐξεσμένην, παρὰ δὲ ξέστην ἐπάνωθε τράπεζαν. λέγει δὲ καὶ συνήθως ἐξέστησεν ἐλάττωσιν.

Ξεστὸν, γλυπτὸν λεῖον ποιητόν. ¶Ξεστῇσιν, εὖ ἐξεσμέναις καλῶς. ¶Ξέστης, κειθὴ ἢ ἑξάστιχος κνίδιοι.

Ξηραλοιφεῖν, τὸ χωρὶς λουτροῦ ἀλοίφεσθαι, ἢ ξηροτριβεῖσθαι. ¶Ξηραλουτρεῖν, τὸ αὐτό. ¶Ξηρείρροι, ποταμοὶ ἀεὶ ῥέοντες. ¶Ξηροκόλλα, σύνθεσίς τις παρὰ τοῖς χρυσουργοῖς. ¶Ξίμβραι, ῥοιαὶ αἰολεῖς.

Ξίφαι, τὰ ἐν ταῖς ῥυκάναις δρέπανα ἢ σιδήρια.

Ξιφήρεις, ξίφος ἔχοντος. ξιφηφόρου. ¶Ξιφήρεις, ξίφη κατέχοντες. ¶Ξιφίας, ἰχθύς ποιὸς καὶ δῆλος. ξιφιὸς ὁμοίως. ¶Ξιφίζειν, ἀνατείνειν τὴν χεῖρα καὶ ὀρχεῖσθαι. ¶Ξιφίρου. λιμὴν αἰσχύλος γλαύκῳ πτνιεῖ ὁ πορθμός. ταῦτα δὲ πάντα τὰ ποδήρη γίνομ. ὠθείων. ¶Ξιφισμὸς, σχῆμα ὀρχηστικὸν καλουμένης ἐμμελείας ὀρχήσεως. ¶Ξιφιστὴς, φορεὺς τελαμών. ¶Ξιφισμάτων, ὀρχημάτων.

Ξιφιστὶς, μαχαιρομαχία μάχη ἐκ χειρῶν.

Ξιφοδρέπανον, ἡ λεγομένη ἅρπη ὅπλον. ¶Ξιφομάχαιρα, ἡ μεγάλη μάχαιρα. ¶Ξιφοθήκη. βελοθήκη.

Ξίφος, μάχαιρα ἢ παιδικὸν ἁμώνυμον φάσγανον ξιφίδιον, καὶ ποῖα δέ τις. ¶Ξιφίδρια, κοχλία.

Ξόανα, ἀγάλματα εἴδωλα, ζῴδια, κυρίως δὲ, τὰ ἐκ ξύλων ἐξεσμένα ἢ λίθων. ¶Ξοάνων, προθύρων ἐξεσμένων. ¶Ξοΐς, μεταλλικὸν σκεῦος καὶ λιθουργικόν.

Ν υθῶδες, σκοτεινῶδες. ℭ Νύκτα, σκόρς ἢ χειμέριος οἱ δὲ δεσπόταν. ℭ Νυκταίφος, ὄρνις ἱερὸς ἥρας ὃ καὶ ἐρωδιός. ℭ Νύνκες, ἐκτεταμένον.

Ν υκτελεῖν, ἐν νυκτὶ τελεῖν. ℭ Νυκτὶ ἐοικὼς φοβερὸς τὴν θέαν. ℭ Νυκτερεύειν, ἀγρυπνεῖν ἀττικοί.

Ν υκτερινοὶ κύνες, οἱ λύκοι τινὲς δὲ εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ℭ Νυκτερίς, πετεινὸν νυκτερινόν.

Ν υκτίβιος, ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέρᾳ διάγων, τοιαῦτα δὲ τὰ θηρία καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἰχθύων. ℭ Νυκτίδιαι, γένος τι τῶν τὰς λοιμικὰς νόσους ἐκδιωκόντων.

Ν υκτὶ ἐοικώς. καταπληκτικὸς καθάπερ νύξ.

Ν υκτὶ θοῇ, τῇ ταχείᾳ. ἡ δὲ ἡμέρα πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα μακρὰ ἡμῖν φαίνεται, ἡ δὲ νὺξ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν ταχεῖα. ℭ Νυκτιπόλοις, νυκτὸς ἀναστρεφομένοις καὶ πολεύουσι. ℭ Νυκτιλόχοις μιᾷ νυκτὶ ἐνεδρεύοντας, ἢ λῃστάς. ℭ Νυκτὶ πετόμενος, ὁ νυκτικόραξ.

Ν υκτίμαντις, μάντεως εἶδος. ℭ Νυκτομαχεία, ἐν ᾗ νυκτὸς μάχονται οἱ πολέμιοι καὶ οὐχ ὁρῶσιν ἐν τῷ σκότει. ℭ Νυκτὸς ἀμολγῷ, μεσονυκτίῳ. περὶ ἣν ὥραν οὐδεὶς μολίσκει. ℭ Νύκτωρ, νυκτός. ℭ Νυκχάσας, γράφεται δὲ καὶ νυκχάσας, ὅπερ ἐστὶ νεανιευσάμενος, οἱ δὲ νυκχάζεις, νύξας. ℭ Νυμφαγωγεῖ. νύμφην ἄγει. ℭ Νυμφαγωγός, ὁ μετερχόμενος ἑτέρῳ νύμφην, καὶ ἄγων ἐκ τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γεγαμηκότι, οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν, διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς, διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου. καλεῖται δὲ πάροχος τῶν φίλων τὶς ὁ ἐπὶ τοῦ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος ὃ εἰ παράνυμφος. ℭ Νύμφαι, οἱ περιφορεῖ μύρμηκες καὶ οἱ σκώληκες οἱ πτεροφυοῦντες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις, οἱ δὲ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἱ νύμφαι, καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι καὶ μοῦσαι καὶ θεαί. ℭ Νυμφαῖον, ὄχθον, ἴων ὁ πάγος, ὃν ὁ ἀλφειὸς τὴν ἀρκαδίαν παραμειβόμενος, τὰς λεγομένας ἠλυφὰς διέρχεται, οἱ δὲ περὶ ποταμὸν νυμφαιον λόγος ἀκούει δ' περὶ τὴν ἀρκαδίαν. ℭ Νυμφεύτρια. ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ παράνυμφος. ℭ Νυμφέων, νυμφῶν ἱερόν. ℭ Νύμφη, ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα καὶ ὁ ἐν τοῖς ἄστροις αἲξ ἡ ἀμάλθεια, ἡ καὶ μοῦσα. καὶ δ' μεταξὺ τοῦ γενείου καὶ τοῦ κάτω χείλους ἐμμέσῳ κοῖλον. ἡ τοῦ διὸς μήτηρ κἀκεῖ ἐν τοῖς μελισσείοις σκώληξ.

Ν υμφογενέην, νεωστὶ νενυμφευμένην. ℭ Νυμφικὰ λουτρὰ τὰ μήλια λουτρὰ ἦν ἀπὸ κρήνης ἀπολελεγμένοις.

Ν υμφίδες, ὑποδήματα γυναικεῖα νυμφικά.

Ν υμφίον καὶ νύμφην πάντα τὸν γήμαντα καὶ παιδοποιησάμενον, κἂν πολυχρόνιος ᾖ. νυμφίος ὄρρα θανὼν δὲ ἀλλοῖς ἀκάχησε τοκῆας. ℭ Νυμφόβας, ἀχαιὸς. ὃς ἦν δεινός, ἐπιβαίνων ταῖς νύμφαις. καὶ ἐν μύροις. βαβαὶ βαβαὶ βύσομαι γυναῖκες. ἐπὶ τῆς ἀφροδίτης.

Ν υμφοκόμος. ἡ νυμφεύτρια, ἡ κοσμοῦσα τὴν νύμφην

Ν υμφόληπτοι, οἱ κατεχόμενοι νύμφαις, μάντεις δὲ εἰσὶ καὶ ἐπιθειαστικοί. ℭ Νυμφοπόνος. ὁ περὶ τὴν νύμφην πονούμενος. ℭ Νυμφοστόλος, νυμφαγωγός.

Ν υμφοτόδεις, ἄρχοντες τινές. ℭ Νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ δὲ παραπληρωματικοῦ, καὶ ἐπίρρημα χρόνου ἐνεστῶτος: δηλοῖ δὲ καὶ δ' ἀρτίως.

Ν ῦν δέ, ἐπὶ τοῦ προόντος. ℭ Νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες. τὸ φασὶ ἀρχαῖον ἐστὶ ζαγρολῶν: νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοι ἔστωσαν. ℭ Νῦν δὴ, ἀντὶ τοῦ ἄρτι. ℭ Νῦν κ' εἴη, ἀντὶ τοῦ νῦν καιρός.

Ν ύννιον, ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλουμένοις φασὶ λέγεσθαι ὁμοίως καὶ δ' νύννιος. ℭ Νῦν τ' ἦλθες ἐς χορόν, νῦν τ' ἔπρασας, νῦν εἰς χορὸν ἦλθες καὶ νῦν ἔπρασας. ℭ Νύξ, ἡ παμμεγέθης θεός. εἰ μὴ νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε, καὶ ἡ συνήθως λεγομένη νύξ.

Ν υοί. νύμφαι. ℭ Νύξειν, ἐκ χειρὸς ἔξωσεν, νύξε δ' ἐμὴν χεῖρα μέτην. ℭ Νυὸς νύμφη γεγαμημένη. τοῖς τοῦ γήμαντος οἰκείοις. ℭ Νυρεῖ. νύσσει.

Ν υρίζει, νύσσει. ξύει. ℭ Νυρῶν. νύσσων, ξύων. νύκτωρ

Ν ύσα ἢ νύσκιον, ὄρος οὐ καθ' ἕνα τόπον. ἔστι δὲ ἀραβίας αἰθιοπίας. αἰγύπτου. βαβυλῶνος, ἐρυθρᾶς, θράκης, θετταλίας. κιλικίας. ἰνδικῆς, λιβύης, λυδίας, μακεδονίας, νάξου περὶ δ' πάγγαιον τόπος συρίας.

Ν ύσσει, παίει, ῥύσσει. ℭ Νύσσα, ὁ καμπτήρ, ἀπὸ τοῦ ἐλθόντας κατ' αὐτὸν νύσσειν τοὺς ἵππους. ℭ Νύσσαι, ἐκ χειρὸς πατάξαι. ℭ Νύσιον, ὄρος διονύσου.

Ν υσταγμὸς, ὕπνος. Νυσταλέον, ὑπνηλόν.

Ν υσταλωπιᾶν, νυστάζειν. ℭ Νύστυχον, ὀλίγον ὑπνῶσαι. ℭ Νυτ' ὁμένος, κεντρούμενος, προθυμούμενος.

Ν ύχα, νύκτωρ νυκτί. ℭ Νυχία, διανυκτέρευσις.

Ν υχίαι, νυκτερινοί. ℭ Νυχεύει, κρύπτει, νυκτερεύει.

Ν ύχμα, ὄνειδος λυδοί ψωλός. ℭ Νυχός, νὺξ σκότος

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ῶ. ὑμᾶς. ℭ Νῶβαι, πυγμαῖοι. ℭ Νωβαλεύματα, ἢ νωσαλίσματα, τὰ κατὰ λεπτὸν ἐσθιόματα. οἱ δὲ, τὰ μὴ εἰς χορτασίαν, ἀλλὰ τρυφερὰ ἄρματα. ℭ Νωδός, ὁ ὀδόντας οὐκ ἔχων καὶ ἐννεὸς κωφὸς μὴ λαλῶν. ℭ Νώδυνον, ἀνώδυνον.

Ν ῶε, ἀνάπαυσις. ℭ Νωθεία, νωθρεία ὀκνηρία.

Ν ωθεῖς, βραδεῖς ἄλογοι. ℭ Νωθήτην, ἐργάτην, ἢ ὄνον μηκέτι σκιρτᾶν δυνάμενον. ℭ Νωθὴς, ὁ νωθρὸς κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ θεῖν βραδὺς ἀμβλύς.

Ν ωθὴς ὁδός, ἡ μακρὰ ὁδός. ℭ Νώθητι, ἐνθυμήθητι νόησον. ℭ Νωθουργός, ὁ δυνάμενος συγγίνεσθαι, ἢ ὄνος.

Ν ώθριξ, ὁδὸς μακρὰ ἢ νωθρά ℭ Νωθροκάρδιος, βραδὺς κατὰ λογισμόν. ℭ Νωθρόν, βραδύ. νωχελές. ἀσθενές. ℭ Νῶϊ, ἡμᾶς. ἡμεῖς. ἡμῶν.

Ν ῶϊν, ἡμῶν τῶν δύο ἢ ἡμῖν. ℭ Νωΐτερην, ἡμῶν τῶν δύο, ἵνα νωΐτερην ὄπ' ἀκούσῃς. ℭ Νωΐτερον, ἡμῶν τῶν δύο ἡμέτερον καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν.

Ν ωκαρ, νύσταξις, νωθεία. κακόσχολος ἔννοια.

Ν ωλεμὲς, ἰσχυρὸν βίαιον ἀτελὲς καρτερὸν συνεχές.

Ν ωλεμέως, ἀδιαλείπτως καὶ τὰ ὅμοια. ℭ Νωλεμέως, ἀδιαλείπτως καὶ τὰ ὅμοια. ℭ Νῶμα, νόημα ἐνθύμημα. ℭ Νωμᾶς, διοικεῖς.

Ν ωμᾶται, κινεῖται.

Ν ωμῆσαι, κινῆσαι, μετενέγκαι, διανεῖμαι, κυβερνῆσαι. ℭ Νώματα. ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ γνωρίσματα, οἱ δὲ τὰ θρέμματα,

μόμ. ¶Νήχυτον, πολύ. ¶Νήκας, κάδος.
Ν ηαίρη, ἐσχάτη, ἡ νεάτη. ¶Νήξις, ἐν κατασαδικίᾳ γενόμενος μῦς ὃν σκίουρον τινὲς λέγουσιν. ¶Νίβα, χιόνα. καὶ κρήνην. ¶Νιβάδες, αἱ ἐπὶ λόφοις ἔχουσαι αἶγες. ¶Νιβατισμὸς, εἶδος ὀρχήσεως βαρβαρικῆς. ¶Νιγλαρεύω, τερετίζω. ¶Νίγλαροι, τερετίσματα, ᾠδικὰ κρούσματα. ¶Νίγλα, ξόανα, παρὰ πέρσαις. ¶Νίζει, νίπτει, πλύνει, κλύζει, σμήχει. ¶Νιίδες, παίδων αἰδοῖα.
Ν ίκαθρον, ἔπαθλον, ἐπινίκιον. ¶Νικᾷ, κρατεῖ λοιμᾷ. ¶Νικάνωρ, ἥρως, ὃν καὶ τιμῶσι τινές.
Ν ικατῆρες, οἱ ἀκμαιότατοι ἐν ταῖς τάξεσιν.
Ν είκεα, φιλονεικία. ἔχθρα. ¶Νικᾶν, λικμᾶν κρατεῖν
Ν είκεσεν, ὕβρισεν. ¶Νικηστρον, νικητήριον.
Ν ικᾶσθαι, ἀπέχεσθαι. ¶Νικητήριον, ἔπαθλον.
Ν ίκλον, τὸ λικνόν. ¶Νίκος, διαφθορά. ¶Νικόστρατος, εἶδος ἀμπέλου. ¶Νικύρτας, δουλέκδουλος.
Ν ίμματα, λουτρὰ πλώματα. ¶Νὶν, αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό. ¶Νινηδὸς, αὐόητος, οἱ δὲ νιπίκλος καὶ νινιαστής
Ν ινήαρος, νόμος παιδεραμώδης καὶ Φρύγιον μέλος.
Ν ίνων, τὸν καθάπαλλῶν ἵππον. ¶Νίρνος, φθεὶρ, ἀχαιοί, ἢ νίρμος. ¶Νίρον, μέγα. ¶Νισσεύθη, πρεύεσθη
Ν ισᾶν, ὁ ἀρτεμίσιος μὴν, καὶ ἰλίου πόλις. ¶Νισσόμενον, πορευόμενον. ¶Νιφάδες, ἕλκη ξανθίματα, στιγόνων ψεκάδες. ¶Νιφὰς, ἡ τῆς χιόνος κατ' ὀλίγον ἀπόρροια. νιφάδας δ' ὡς ἐπίπλειον ἔραζε. τὰς δὲ ψεκάδας ψιάδας φησὶ δὲ αἱματοέσσας δὲ. ψιάδας κατέχευεν ἔραζεν. ¶Νιφόεσσαν, νιφάδεσιν λελευκασμένον.
Ν ίφει. χιονίζει. νίφετος, ἡ τῆς χιόνος καταφορὰ χιὼν λεπτὴ χιονισμὸς, τεύχων, ὁ πολὺν ὄμβρον, ἀθέσφατον ἢ νιφετόν, ἠὲ χάλαζαν. ¶Νιφοβόλοις, ξενίοις.
Ν ιφοβόλον, ὑψηλόν. ¶Νιφόεν, χιονῶδες.
Ν ιφόεντα, χειμέρια χιονώδη, χιονιζόμενα.
Ν ιφόεσσα, ἐλεγεῖη αὐτὶ τῆς λευκὴ ἴσον Φρουροῖς.
Ν ιφομένη, χιονιζομένη. ¶Νιψέως. νουνεχείας.
Ν ιόμ. ἱερὸ τετελεσμένῳ γῆ.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

όα, πηγὴ λάκωνος. ¶Νοαρέως, νουνεχόντως. ¶Νόει, συλλογίζου σκόπει.
¶Νοδρὸν, πνευματικόν, νοδρὸν μὲν ἔστι τὸ νοῦν νοηθὲν δὲ τὸ νοούμενον. τροφὴ δὲ τρόπον τινὰ τῆς νοοῦντος, τὸ νοούμενον. οὕτω μὲν οὖν κυρίως. λέγονται δὲ καὶ ἀναλλὰξ καταχρηστικῶς. ¶Νοήσεις, νοήσεις, νόημα σύνεσις. ¶Νοήμων, συνετὸς ἔμπειρος γνωστικός.
Ν οήσει, ἐνθυμεῖται. ¶Νόησεν, ἐφράσθη.
Ν ητά, τὰ μὴ ὁρώμενα. ¶Νοθεῖ, φοβεῖται, ἀγριαίνει, νουθετεῖ. ¶Νοθεύει, ἀπατᾷ ἀπατᾷ κολακεύει. ¶Νοθογένητα, πορνογέννητα, οἱ μὴ γνήσιοι παῖδες, ἀλλ' ἀπὸ πόρνης, ἢ φίλης, ἢ δούλης, ἢ παλλακῆς, ἀλλότριοι. ἢ δυσγενεῖς, ἢ ψευδεῖς.
Ν όθος. ψευδὸς. ¶Νυοὶ, αἱ τῶν υἱῶν γυναῖκες.
Ν ωλεμὲ. ἀδιαλείπτως. ¶Νομάδες, βοσκόμεναι ἀγέλαι. ¶Νομάδες, ἡμέραι, αἱ φθίνοντος τοῦ μηνός. ¶Νομάδες. βαρβάρων ἄγριοι.

Ν ομαί. βοσκήματα βοσκαί. ¶Νομαδίστοχοι, ἀπὸ τῶν νομῶν κατὰ τὸ στοιχεῖον ἐρχόμενοι. ¶Νομάρειον, σκεῦος ξαγικόν. ¶Νομάρχης, ὁ νόμων ἄρχων. νόμους δὲ λέγουσι τὰ μεγάλα χωρία. ¶Νομέας, ξύλα πηδαφόρα. ¶Νομεῖς, βασιλεῖς ἡγεμόνες, καὶ τῶν πλοίων τὰ ἐγκύλια καὶ σχοῖνοι ἁρμενῶν.
Ν ωμαλέως, ἀδιαλείπτως. ¶Νομεὺς, ποιμὴν, ὁ μεριζόμενος, ἢ μέρος λαμβανόμενος. ¶Νομὴ, διαίρεσις μερισμὸς νέμεσις. ¶Νομῆες, ποιμένες. ¶Νομὴ, τροφὴ βοσκὴ ποιναμερὶς ὕδατος. ¶Νομήματα, δικαιώματα. ¶Νομίζειν, οἴεσθαι λέγειν. ¶Νομιζόμεθα νόμιμα οἰόμεθα. ¶Νομιζόμενα, νόμιμα, ἔνομα.
Ν όμιον, δίκαιον. ¶Νομοθετεῖ, νομοποιεῖ.
Ν ομοΐστορες, νομομαθεῖς. ¶Νομὸν, νομήν.
Ν όμος, θεσμὸς συνήθεια. νομὴ, τόπος ἢ λόγος. καὶ ὁ ποιητὴς τῶν καθ' ἡμᾶς νόμων. ¶Νόμος, ὁ ποιητὴς τῶν καθ' ὑμᾶς νόμων, οὐκ οἶδε θέμις, τὰς δὲ καὶ εὐνομίας λέγει ἀπὸ τῆς νεμήσεως ὁ ἄνθρωπος, ὕβριν τε καὶ εὐνομίαν. ¶Νόμος πάντων, ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν φύσιν. ¶Νομῷ, τῇ νομῇ. ¶Νόον, νοῦν.
Ν όον, πολυκερδεία νωμῶν, τὸν ἀπατηλὸν καὶ ψεύστην νοῦν ἔχει πολλὰ τρέπων, ἄλλο ἐπ' ἄλλο διανοούμενος
Ν όος, νοῦς. ¶Νόου, τοῦ νοῦ τοῦ λογισμοῦ. ¶Νοοῦσι, φρονοῦσιν ἢ συνιοῦσι. ¶Νορβὰ, καλή. ¶Νορβεῖ, ἐνταμεῖται. ¶Νορβακινοί, ἀσθενεῖς. ¶Νόρρος, ἄνθος μόλινον λευκοῦ. γίνεται δέ τι καὶ δένδρον ἐν παραλίᾳ. ὅπερ ἔνιοι, νορβάν καλοῦσιν. ¶Νορύθη, γοῦν ὀρύττειν. ἔστι δὲ εἶδος ὀσπρίου. ¶Νώροπα. λαμπρά.
Ν οσακέρως, νοσώδης, τρυφερὸς μαλακός. ¶Νοσηλεύεται, νοσεῖ, ἢ νοσοῦντα ὑπηρετεῖ. ¶Νοστεύουσαι, γεννῶσαι. ¶Νοσσιδὲς, ὑπόδημα γυναικεῖον.
Ν όσος μεγάλη, ἐπιληψία. ¶Νοσοῦν, στασιάζειν.
Ν οσῆσαι, ἐπελθεῖν, ἀφικέσθαι, ἀνακομισθῆναι ὑποστρέψαι. ¶Νοσηλεύεσθαι, νοσοκομεῖσθαι.
Ν όστιμον ἦμαρ, τὸ σωτήριον ἢ ἀνακομιστικόν. ἀνακομιστικὴ ἡμέρα. ¶Νόστιμος, ὥριμος. καὶ τὰ ὅμοια.
Ν όστοις: βίβλοις οὕτω καλουμέναις. ¶Νόστος, ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδή. ἢ ἐπάνοδος, ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως
Ν όστου. προμαθόντες χρόνου πολλοῦ, νόστου προμαχοῦμες. ¶Νοσφίδιον, κλοπιμαῖον λαθραῖον.
Ν οσφίζεσθαι, λανθάνειν, πλεονεκτεῖν. ¶Νοσφιζοίμεθα, ἀγνοίμεθα ὁ ἐπ' ἄλλό τι βασταίμεθα, ἢ κρυπτοίμεθα. ¶Νόσφιν, χωρίς. ἄνευ. λάθρα. δίχα ἐκτὸς, μακράν. ¶Νοσφίζεται, ἰδιοποιεῖ. κλέπτει. ἀποστερεῖ. ἀφαιρεῖ. χωρίζει. ¶Νοσφιζόμενος, ἀφαιρούμενος, κλεπτόμενος, ὁ κλέπτων. στερῶν. ¶Νόσφιν. ἐὼν, χωρὶς ὑπάρχων. ¶Νουμήνιος, ὄρνεον ὅμοιον ἀτταγᾷ. ὁ καὶ βόχηλος. ¶Νουνεχέσιν, ὀξυτέροις, μηχανικωτέροις συνετοῖς. σοφοῖς. ¶Νοῦ πέρα παντὸς ὑπεράνω παντὸς νοῦ. ¶Νοῦς ψυχὴ, ὁ πλάμος, καὶ ἡ μονάς. κυρίως δὲ σώφρονος ψυχῆς ἐνέργεια.
Ν οῦσος, νόσος λοιμική. ¶Νοῦς οὐ παρὰ κενταύροισι, παροιμιῶδες, ἔστι δὲ πιθανόδοξα κομμάτιον ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττόμενον. ¶Νωχελὸς, ῥᾴθυμος χαῦνος.
Ν όφ, ἐν τῇ διανίᾳ. ¶Νῦν, αὐτὶ τοῦ ἢ δὴ. καὶ δὴ νῦν γε τοῦ κέντρῳ πλήττει. ¶Νυσμὸ, κεντρον. ¶Νυθὸν, ἄφωνον,

Νεωρεῖν, νεοφυλακτεῖν. ¶ Νεώριον, λιμήν. ¶ Νεω
ρὸν, νέον. ¶ Νεωρὸς, νεωριοφύλαξ. ¶ Νεώσοικε, ἀρο
τριάζετε. ¶ Νεώσοικοι, τὰ νεώρια ἔνθα ἡ ναῦς χειμῶ
νος εἰσφέρεται. ¶ Νεωσεῖ, καινίζει. ¶ Νεώς. ναὸς ἀτ
τικῶς. ¶ Νεωστὶ ἀρτίως προσφάτως πρὸ μικροῦ.
Νέωτα, εἰς τὸ ἐπιὸν ἢ νέον ἔτος. ¶ Νεωτάτη, ἀντὶ τῆς
ἐχομένης τῇ ἐπιγινομένῃ ἐσχάτῃ. ¶ Νεωτερίζει, και
νὰ πράττει νεαρά. ¶ Νεωτέρισον ἀνάστηθι πρεσβύτε
ρον, ἀντὶ τοῦ ἀνδραγάθησον. ¶ Νεώτερον, οὐ μόνον
συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον ἀττικοί. ¶ Νεόχερμος
γῆ νεωστὶ εἰργασμένη. ¶ Νεοχμάτην, νεωτάτην.
Ἢ κατὰ τὸ ὑπάρχοντος καὶ ἦν ἐάν. ¶ Νῆα, ναῦν.
Νῆας ἐΐσας, τὰς ἰσοτοίχους ἐν τῷ πλοίῳ. ¶ Νήας
τε, καὶ τὰ πλοῖα καὶ τὰς ναῦς. ¶ Νηγάτεον, νεωστὶ
γεγονότα. ἢ κατεσκευασμένον. ἢ εὐγενισμένον.
Νήγρετος, ἀνέγρετος βαθύς. ¶ Νηδύοις, ἐντέροις ἐκ
νηδύος μέρος κοιλίας καὶ νηδύοισι καὶ νηδύεσι.
Νήδυμον, δυσέκδυτον, ἔσχατον. ἡδύ. βαθὺ καὶ ἄδυμον
μὲν, ὃ οὐκ ἔστιν ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος. οἱ δὲ ἀναγι
νώσκοντες ἥδυμος ὕπνος. ¶ Νηδύποις, ἀνυποδήτοις.
Νηΐς, ἐλααάστιτα ἀπὸ μέρους μιᾶς πόλεως τῆς ἐλαιη
ρᾶς ὕβλης. ¶ Νῆες, πλοῖα, ναῦς, νῆες.
Νήρη, νῆσος. ¶ Νήει, σωρεύει καὶ ἐσωρεύθη.
Νήεσσι, ταῖς ναυσί. ¶ Νηήσας, σωρεύσας. ¶ Νηη
σάτω, πληρωσάτω, σωρευσάτω. ¶ Νῆ τὸν θεόν,
μὰ τὸν θεόν. ¶ Νήεον ὕλην, σωρεύων ὕλην.
Νηΐ. τῷ πλοίῳ δοτικῶς. ¶ Νηΐδα, ἄπειρον καὶ λει
λήν. ¶ Νηΐδες, πληθυντικὸν ὁμοίως, καὶ νηΐδες ἕτε
ροι συγκριτικῶς. ¶ Νηίθη, ἄθλια παρ' αἰγυπτίοις.
Νήισι, ταῖς πύλαις ταῖς πρώταις καὶ τελευταίαις.
Νήϊον, ναυπηγήσιμον ξύλον τὸ εἰς νεὼς χρείαν εὔθετον.
Νῆις, ἄπειρος κατὰ στέρησιν τῆς ἴσας. ὅ ἐστι γνῶναι.
Νήιστα, ἔσχατα, κατώτατα ἔσχατα. ¶ Νήιστην, ἐσχά
την τὴν ἐν ταῖς ναυσί. ¶ Νηκόβολα, ἀκόβολα ἀσοφε
λῆ, ἄφωνα καὶ νηκόβολα ὁμοίως. ¶ Νήκεροι, μὴ
ἔχοντες κέρατα. ¶ Νήκεστον, ἀνήκεστον ἀθεράπευτον
Νηκουστήσειν, οὐκ ἤκουσεν, ἠμέλησεν, παρήκουσεν.
Νηκτά, τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα τὰ ἔνυδρα παρὰ τὸ νήχε
σθαι, ὅ ἐστι κολυμβᾶν πλέειν. ¶ Νηλεγές, οἰκτρὸν
ἀθρήνητον. ¶ Νηλεγής, φροντιστής. θρηνητής.
Νηλεγέως, ἀνοίκτως. ¶ Νηλέγω, θρηνῶ, ἢ λεινῶ.
Νηλεεῖ, ἀνηλεεῖ σκληρῷ. ¶ Νηλεὲς ἦμαρ, ἡμέρα
σκληρά. ¶ Νηλεής. ἀνελεής. σκληρά.
Νηλέϊ χαλκῷ τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ.
Νηλεῶς, λεινῶς ἀνηλεῶς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Νηλής,
ὁμοίως. ¶ Νηλιτεῖς, ἀναμάρτητοι, παρὰ τὸ μὴ ἀ
λιτεῖν, καὶ νηλίτιες τὸ αὐτό. ¶ Νηλίτος, ὁ τῆς νηλέ
ως παῖς. ¶ Νηλίποδοι, ἢ νήλιποι, ἀνυπόδητοι
Νηλιτέες, ἀνηλεεῖς, ἄνοικτοι ἀναμάρτητοι ἀναίτιοι ἄ
χρηστοι. ¶ Νηλός. ἔσιον. ἀμεινον λινός. ¶ Νῆμα,
ὕδωρ ὕφασμα. ¶ Νημερτές, ἀναμαρτὲς ἀληθὲς
σαφές. ¶ Νημερτής, ἀναμαρτὴς καὶ τὰ ὅμοια.
Νῆν, νήθειν. ¶ Νηνεμία, γαλήνη ἀνέμων.
Νηνεμίης, πνοῆς ἐκτός. εὔδιον νήνεμον ἄνευ ἀνέμου. εὔ
πνουν εὔδιον ἥσυχον ἄπνουν καὶ ἀνήνεμον τὸ αὐτό.
Νηνεμούμενον, καθεστάμενον ἐκ ταραχῆς εὔδιον ἥσυχ

Νηνεῖται, σύγκειται, ἢ νέει. ¶ Νηνοαίζοντα, θρηνοῦν
τα λαλοῦντα. ¶ Νηός, ναοῦ πλοίου ἱεροῦ.
Νηὸς ἰούσης, τῆς νεὼς πορευομένης. ¶ Νηονόχης,
φύλαξ πλοίου. ¶ Νηπακτέας, ἀκτενίστους.
Νηπενθές. ἀπενθής. ἀπένθητον. ¶ Νήπια, μικρὰ παι
δία. ¶ Νηπιάζεται, μωραίνεται. ¶ Νηπιαχεύ
ων, τὰ τοῖς νηπίοις ἁρμόζοντα πράττων παιδαριευ
όμενος, νηπιευόμενος. ¶ Νήπιαχοι, νήπιοι, ἀνόη
τοι, μάταιοι, νεογνοί. ¶ Νηπιέη, ἡ τῶν νηπίων ἡλι
κία. ¶ Νηπιέῃσι. νεότησι. ¶ Νηπίη, ἀσθενὴς νεο
γνή. ¶ Νηπιάας ὀχέειν, νηπιότητας ἀφροσύνας
καὶ ματαιότητας ἔχειν ἢ ὑπ' αὐτῶν ἔχεσθαι.
Νήπιον, νεογνόν. νεώτερον, μικρὸν ἀνόητον, ἄφρονα, ἢ
ἀφρονέστερον. ¶ Νήποδες, ἰχθύες. ¶ Νηποινί, ἄ
νευ τιμωρίας. ¶ Νήποινον, ἀτιμώρητον ἀνεκδί
κητον ἀνέκτιτον. ¶ Νήποις, ἢ νήποδας, ἀνυποδέτοις.
Νηπτικωτάτην, νήφειν ποιοῦσαν.
Νηπυθές, ἄπαυστον. ¶ Νηπύτια, βοντὰ κήρυξ μι
κρόφωνος. ¶ Νηπύτιον, νήπιον ἄφωνον, ἄφρονα,
ἀνόητον. ¶ Νηρέα, μαράθου. θάμνος. ¶ Νηρεὺς,
θαλάσσιος δαίμων ἀλκμὰν καὶ πόρκον ὀνομάζει.
Νηρίθμοις, ἀναριθμήτοις ἀπείροις. ¶ Νήρικος, πόλις
ἠπείρου. ¶ Νηρίδας, τὰς κηλίδας πέζας.
Νηρίτη, σεμνή. ¶ Νηρίται, μεγάλοι. ¶ Νήριτον,
ὄρος ἰθάκης ἀντικρὺ τῆς ἠπείρου καὶ τὸ πολύ. χλωρόν.
ὑγρόν. θαλερόν. ἁπαλόν. ἀεὶ ῥέον. ¶ Νήριτος, ὁ
νηρίτης. ὅ ἐστι κογχύλιον κοχλιῶδες. ποικίλον.
Νηριτόμυθος ὑπὸ τῶν γέρων πεπτωκώς. ᾧ οὐκ ἄν τις ἐρί
σειε πρὸς μύθοις. ¶ Νηριτόφυλλον, πολύφυλλον.
Νηρόν, τὸ ταπεινόν. ¶ Νῆς, τὸ ἔνης ὅπερ ἐστὶν εἰς τρί
την. δωριεῖς δὲ νῆς λέγουσι. ¶ Νησαία, λίθος. ἔνι
οι τὴν σάρδιον διὰ τὸ ἐν σαρδόνι γίνεσθαι, οἱ δὲ σμάρα
γδον. ¶ Νησαίας, ἵπποις μεταξὺ τῆς σουσιανῆς καὶ
τῆς βακτριανῆς τόπος ἐστὶ κατὰ τὰ στενῶνα, ὅπερ ἐκάλει
σελώτην νῆσος, ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. νησί
γδα, ἐν νυκτὶ ἀποδιδόασι μάσημά τι ποιόν.
Νῆσοι, τόποι ἐν μέσῳ θαλάσσης.
Νησόμηθα, κορέσθη νησόμηθα. ¶ Νῆσον, νεοττάς.
Νῆστις, ἄσιτος νηστεύων. ¶ Νῆσος, τόπος ὑψηλὸς ἔχων
ἐν ὕδασι. ¶ Νηστίρα, ἡ μή ποτε στερομένη τροφῆς.
Νηστίς, ἀσιτία καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας καὶ τοῦ στομά
χου ἔντερον, ἐν ᾧ οὐδέ ποτε κόπρος εὑρίσκεται. ὅθεν
κέκληται νῆστις. τοῦτο δὲ τῷ ἐντέρῳ, τὰς χορδὰς
παραλοῦσιν οἱ μάγειροι. ¶ Νήτεα, ἀνήνυτα.
Νήτην. μάτην. ¶ Νὴ τὴν ὑγίειαν, μὰ τὴν ὑγίειαν.
Νῆτος, ἔσχατος, ἢ πολὺς σεσωρευμένος. ¶ Νῆτον,
πλῆρες μεστόν. ¶ Νὴ τὼ θεώ. ὅρκος κατὰ δήμητρος
καὶ κόρης. ¶ Νηυσί, ναυσὶ πλοίοις. ¶ Νηφάλιοι,
νήφοντες, μὴ πεπωκότες, ἢ θύματα καὶ βωμοί. ἐφ'
ὧν οἶνος οὐ σπένδεται. ἢ σοφοί. ¶ Νηφάλια, ξύλα
τὰ μὴ ἀμπέλινα, ἢ συκάμινα ἢ σύκινα. ἐκεῖνα γὰρ οἰνό
σποι λέγονται. ¶ Νηφαλισμένην ὕδατι, οὐκ οἴνῳ ἠρτυ
σμένον. ¶ Νῆφε, γρηγόρει. σωφρόνει βίῳ καὶ νίφε
βρέχε. χιὼν γὰρ ἡ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς καὶ
ὁ λεπτὸς ὄμβρος νιφετός. νίφει δὲ τὸ χιονίζει.
Νήφοντα. ¶ Νήχεται, κολυμβᾷ. ¶ Νήχεναι

Νεμέσεις, θέας. ἀθηναῖοι τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ καθέδρας, ψηφίσματι νενεμημένας προεδρίας ἱερεῦσιν.

Νέμεσις ὑποκειτῶν, οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον, ὥσπερ ὑποκειτὰς κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκειμένους τὰ δράματα, ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἀκείτως περιελαμβάνετο, ἔστιν οὖν ὡς ὧν διαίρεσις. ¶Νεμεσήσω, μέμψομαι. ¶Νέμοιτο, καρποῖτο. βόσκοιτο, ζέφοιτο, διαμερίζοιτο. ¶Νέμος, σύνδενδρος τόπος καὶ νομὴν ἔχων, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, καὶ νέπος καὶ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοῖλον. ¶Νέμω, νομίζω, ἀναγινώσκω, βόσκω. ¶Νεναμένην, ἠρολεισμένην. ¶Νενασμένας, πεπλησμένας. ¶Νενασμένως, ἐπιεικῶς. ¶Νεναυμαχηκώς. ἐν πλοίῳ πολεμήσας.

Νενευκότι, βλέψαντι. ¶Νενευκέναι, τεθνηκέναι.

Νενημένων, συγκεχυμένων. ¶Νένηται, πεπλήρωται, σωρεύεται. ¶Νένηλος, τυφλός. ἀπόπληκτος ἀνόητος. ¶Νενινάζει, κακολογεῖ. ¶Νεννός, ἀδελφός. ¶Νεννὸς εὐήθης. ¶Νενόσφται νενόφοται συνόφεται. νενόηται. ¶Νενόμισθαι. διανενοῆσθαι. ¶Νενώνηται, πεπείνωται, καταπέπλεκται. ¶Νενόηται, ἐν νῷ ἔχει. ¶Νέξας, τὰ σκώμματα.

Νεοαλδέα, νεωστὶ αὐξανομένη. ¶Νεοαρδία, νεοπότιστα.

Νεοβόρον, νεωστὶ βεβρωμένον. ¶Νεόβροχοι. ἔγκυοι.

Νεογιλὸν, νεογνὸν, νέον. ¶Νεογιλῆς. νεογνῆς, νεαρᾶς. νέας. νεωστὶ γεννηθείσης. ¶Νεοδαμώδεις, οἱ κατὰ δόσιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς εἱλωτίας. ¶Νεοδαρτῆ, ἐσθήματι ἀβυρτακώδης. ¶Νεοδμήτην, νεωτέραν. ἢ δαμασθεῖσαν. ἢ οἰκοδομηθεῖσαν. ¶Νεοεργές, νεωστὶ εἰργασμένον προσφάτως. ¶Νεοινία, ἑορτὴ διονυσίου.

Νεοθάλαμος, καπνός. ¶Νεοθαλὴς, νεωστὶ θάλλουσα.

Νεοθαλὴς, νεωστὶ ἀνθῶν. ¶Νεοθηλές. νεόβλαστον. νεόφυτον. ¶Νεοθηλής. νεωστὶ βλαστήσασα. ¶Νεόθρεπτον, τὸν νεωστὶ πεπηγότα τυρόν. ¶Νεοθρόοις, νεοαυξέσιν. νεωστὶ ὁρμῶσιν, αὐξανομένοις. ¶Νέοιαι, ἀφροσύναι. ¶Νεοίη, ἡ νεότης. ¶Νεοκηδεῖ, νεωστὶ πενθοῦντι. ¶Νεοκμήτω, νεωστὶ κατεσκευασμένῳ. ¶Νεοκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σαροῦν. ¶Νεοκρὰς, νεωστὶ κεκραμένας.

Νεόκρατοι, τινὲς κρατῆρες ἐλέγοντο, ὧν ἡ χρῆσις δηλοῖ καθεστήκει, ἔν τε γὰρ τοῖς πολυτελέσι συμποσίοις καὶ ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν, ἤγουν συνουσίαις. ¶Νεόκτιστον, νεοκαθίδρυτον, ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον. ¶Νεολαία, νέον ἄθροισμα, ἡ νεότης. ὁ νέος λαός. ¶Νεόλεκτον, νεοστράτευτος. ¶Νεολιγόν, νεογνόν. ¶Νεολώφητοι, νεωστὶ λελωφηκυῖαι τῆς μανίας. ¶Νέομαι, πορεύομαι. ἀπέρχομαι. ¶Νέον, νεωστί. ¶Νεομηνία, ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα. ¶Νέον ἡβώοντα, ἀρτίως ἡβῶντα, ἄρτι ἀκμάζοντα. ¶Νεοπαγῆ νεωστὶ πεπηγμένον. ¶Νεοπηθὸς, αἰχμάλωτος. ¶Νεοπαθῆ, τὰ οὐ πρότερον ἱστορημένα ἀλλ' ἀρτιμαθῆ. ¶Νεόπτραι. υἱοί, ἢ θυγατέρες. ¶Νεοργής, νεωστὶ εἰργασμένος.

Νέον, νεωστὶ γενόμενον θάλλον πρόσφατον. ¶Νέος νεώτερος, ἔφηβος, νέος δὲ καὶ ὀξὺς ἀμαθής. προπετής. ¶Νεοσμήκτων, νεωστὶ ἐσμηγμένων. ¶Νεοκυανοπρώρειο τῆς κυανῷ κεχρισμένης καὶ μέλανι τὴν πρῶραν. ¶Νεοσπαδῆ νεωστὶ τὰ σπάδη ἀποκείμε

νον, ἃ δὴ σπάργανα. ¶Νεοσταλυγεῖς, κεκλαυθμυρισμένοι παῖδες προσφάτως νεοδάκρυτοι.

Νεοστεφέος, νεοκράτου. ¶Νεοστασίη. ἐπαυροίωσις.

Νεοτρισμὸς, ἔκπληξις. ¶Νεόστροφον, νεωστὶ ἐστραμμένον καὶ κενόν. ¶Νεόσσυτα, νεωστὶ ὁρμῶντα νεαρά. ¶Νεοτεύκτου, νεοποιήτου. ¶Νεοτευχέος. τὰ αὐτά. ¶Νεότης, ὁ τῶν νέων ἡλικία.

Νεοττιὰ καλιά. ¶Νεοττοὶ, νεοσσοί. ¶Νεόττιον, ἀττικοὶ τοῦ ὠοῦ τὴν λέκυθον, καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν νεοττὸς. νεοττὶς καὶ νεοσσίς. ¶Νεουμένη, δευτερουμένη.

Νεούτατος, νεότρωτος. ¶Νεόφατος, νεωστὶ τεθνηκώς.

Νεόφθιτος κόρη, ἡ ἀρτιφθαρεῖσα, ἡ τελευτήσασα, νεόφθορος. ¶Νεοχμὸν, νέον πρόσφατον ἄκοπον ἄπονον, νεωστὶ εἰργασμένον. ¶Νεοχμῶσιν, νεοκίνησιν μετακίνησιν. ¶Νεοχμίη, κίνησις πρόσφατος. ¶Νεοχμούμενοι, μετακοσμούμενοι, νεωτεριζόμενοι.

Νεοχμιζομένου, καινουργουμένου. ¶Νέπιτα, ἡ καλαμίνθη. ¶Νέποδες, νηξίποδες. τὸ δὲ ἀπὸ διδόναι ψεῦδος, ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι νέποδες.

Νεπόδων, νηξιπόδων ἰχθύων. ¶Νέρθεν, κάτωθεν ὑποκάτωθεν. ¶Νέρτερος, ὑποκάτωθεν, ἢ νεκρὸς ὑπὸ γῆν, κατώτερος καταχθόνιος. ¶Νέρτος, ἱέραξ. οἱ δὲ εἶδος ὀρνέου. ¶Νέρτατα, ἔσχατα.

Νέρτεροι καὶ νερτέριοι, οἱ πάντες, διὰ τὸ κατατεταρταρῶσθαι, καὶ χθόνιοι νεκροί. ¶Νώροπα, λαμπρόν.

Νέσος, ποταμός. ¶Νεύσταθμος, λιμὴν ἔνθα ἵστανται τὰ πλοῖα. ¶Νεφθαλείμ, πλατυσμός.

Νεθώπεχι, ἡρῶν, καὶ θυγατέρων. ¶Νέτωπον, νέτωπον, μύρον συντιθέμενον ἐκ πολλῶν μιγμάτων, οἱ δὲ μετώπια. ¶Νένει, ἐπανέρχεται, ἢ μᾶλλον φεύγει. ¶Νεῦμαι, ἥξω ἐπανήξω. ¶Νευρά, ἡ τεταμένη νεῦρα καὶ τοῦ τόξου. ¶Νευρῶ, ἐνδυναμοῦν ἐνισχύον. ¶Νευρομήτρα, μέρος τι τοῦ σώματος, οἱ δὲ ψυχήν. ¶Νεῦρον, ᾧ συνδεσμεύεται τὸ σιδήριον τοῖς βέλεσι πρὸς τὸν κάλαμον, καὶ εἰς ὃ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐντίθεται τὸ βέλος. ¶Νεῦσιν, ἐπένευσεν, ἐπέκλινε συνεχώρησεν. ¶Νεῦσαι, ἐπινεῦσαι.

Νεῦσις, πλεῦσις. ¶Νευσόμεθα, νηξόμεθα. ¶Νεῦσον, βλέψον κλῖνον. ¶Νευστάζων, νεύων, ἐπινεύων.

Νευτὴρ, κολυμβητής. ¶Νέφεα, νέφη. νέφεα σκιόεντα, δίκτυα θηρατικά. ¶Νεφεληγερέτα νεφεληγερέτης, ὁ τὰς νεφέλας ἀγείρων, ὃ δὴ συναθροίζων, ὁ τοῖς ὄμβροις ποιῶν κλητικὴ ἀντὶ εὐθείας. ¶Νεφεληγερέτης, τὰ αὐτά. ¶Νεώ. ναοῦ. ¶Νέω, τὸ νήχομαι.

Νέφος, σκότος ἀχλὺς ἄθροισμα πλῆθος ἀὴρ πεπυκνωμένος. ¶Νέω, νεώτεροι δυϊκῶς. ¶Νεόβροτον, ἢ νεόβρωτον, νεωστὶ κατεσθιόμενον. ¶Νεώμεθα, ἀπιόμεθα. πορευώμεθα. ¶Νεωκόρος ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν, κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν ἔλεγον. ¶Νεῶν, ἱερῶν ἢ πλοίων. ¶Νέον, νηχόμενος. ¶Νεώνητος, νεωστὶ ἀγορασθείς. ¶Νεῶν δ' ἀπαλλάξαι φάλαγγας τὰς πρὸ τῶν πλοίων τάξεις. ¶Νεῶν ἴκρια, τὰ σανιδώματα τῶν πλοίων. ¶Νεῶν, οἴκοις τὰ νεώρια. ¶Νεῶνας, νεῶν οἴκοις, νεόλκια. ¶Νεωνία, οὕτω τις τῶν ἐλαιῶν ὀνομάζεται. ¶Νεῶν ὕπερ, ἤτοι πρὸ τῶν νεῶν. ἢ ὑπὲρ τῆς τῶν νεῶν σωτηρίας, τεῖχος ἐτεκτήναντο νεῶν ὕπερ. ¶Νεωποιὴ, ἀντὶ τοῦ νεοβλέπτοις ὁ νέας.

Ν αῦσι, ῥέουσι. ¶ Ναυσιπόρος, πλεόμενος.

Ν αυσίποδες, οἱ νησιῶται καὶ ναυσιθειδεῖς. ¶ Ναύσταθμα, λιμήν. ¶ Ναυστῆρες, οἱ οἰκέται. ¶ Ναυστηρά, μεγάλην φοβόρᾶν. ¶ Ναυστολέειν, πλοῦν.

Ν αστραφοῦσι, πλακοῦντος φαγοῦσι. ¶ Ναύστων, κρατῖνος ὄνομα ἐποίησε τὸ ναύστων, παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν. πολλὰ δὲ ἐστι τοιαῦτα καὶ ἀπάθων καὶ λευκότερος λεύκωνος. ¶ Ναυτιάσαι, ἐμέσαι ἀρκινῆσαι, πλανῆσαι. ¶ Ναυτιᾶσθαι, πλέειν.

Ν αυτίλος, τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζῶον, ὃ ὑπὸ ἑαυτοῦ σχήματι πλοῖον ἀπομιμεῖται. ¶ Ναυτιλλόμενοι, οἱ πλέοντες ναῦται. ¶ Ναυτιλλόμενος, ἐμπλέων νήχεται. ¶ Ναυτιῶντι, κλύδωνι περιφερομένῳ.

Ν αυτοδίκαι, οἱ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου δικασταὶ ἐφ' ὧν καὶ αἱ τῆς ξενίας ἐκρίνοντο δίκαι. ¶ Ναῦφιν, νεῶν νηῶν.

Ν αύφρακτος, ναύσταθμος λιμήν.

Ν άφθα, θειάφιον θεῖον. ¶ Ναφρόν, λινοῦν ῥάμμα.

Ν αχελόν, σαθρόν, ὁμοίως καὶ ναχιλὲς τὸ αὐτὸ σημαίνει.

Ν αωλίζομαι, ἱκετεύω. ¶ Ναύων, νεωρίων.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

ν

έα, νεάματα καὶ χωρίον λήμνου, ὅπου δοκεῖ φιλοκτήτης δηχθῆναι. ¶ Νεάζομεν, ἀφικνούμεθα, ὃ νεωστὶ ἥκομεν. ¶ Νεάζων, μειρακιευόμενος. ¶ Νέαι, ἀγωνισάμεναι γυναῖκες τὸν ἱερὸν δρόμον. ¶ Νέαιρα, ὠκεανοῦ θυγάτηρ.

Ν εαιρηίσιν ἵπποις ῥεῖς ἀπὸ ναιαίρας, καὶ σιμωνίδης ναιαίραν γνάθον, ναίαιρα δὲ χωρίον ἐν λήμνῳ.

Ν εακές, νεωστὶ ἠκονημένον. ¶ Νεάλης, νεωστὶ ἁλούσης. ¶ Νεαλεῖς, πρόσφατοι, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἁλσὶ πασσομένων. ¶ Νεάλωτοι, νεωστὶ εἰλημμένοι.

Ν εοῦν, νεάσαι γῆν. ¶ Νέαν, νεωτέραν ὃ τὸν μηνίαν.

Ν εάνθης, ὀρέστης. ¶ Νεανίας, λαμπρός.

Ν εανιεύεται, νεοῦ ἔργα πράττει ἢ καυχᾶται ἢ μεγαλοφρονεῖ ἐπὶ αὐθαδείᾳ, κομπάζει κενῶς ἢ λαμπρᾶ.

Ν εανιεύων, μειρακιευόμενος. ¶ Νεανίσκος, νήπιος.

Ν έαον, ἀγκυρωβέλιον. ¶ Νεαρά, τὰ εὐανθῆ καὶ πρόσφατα. ¶ Νεαροί, νεογνοί, νήπιοι, οἱ νέοι ἄνηβοι καὶ εὐανθεῖς πρόσφατοι. ¶ Νεάσαι, μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριωμένην γῆν. ¶ Νεάσεται, νέος λόγος πορεύσεται. ¶ Νεάτη. ἐσχάτη, καὶ ἡ νήτη χορδὴ ἀπὸ τῶν μουσικῶν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε νέας καὶ τῆς μέσης.

Ν εβλάραι, πραΰνειν. ¶ Νέβεσα, πετάλματα, τῶν ἱερῶν καὶ τῶν σκελῶν. ¶ Νέβρακες, οἱ ἄρρενες νεοττοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων. ¶ Νεβρείων, δορῶν ἐλάφων. ¶ Νεβρίς, ἐλάφου δορά.

Ν εβροί. ἐλάφων γεννήματα. ¶ Νεβρός. νεωστὶ εἰς βορὰν ἐληλυθὼς νεοβόρος. ¶ Νεδίας, τὰς αἰθυίας

Ν έβργε, μένε, χώραζε. ¶ Νάειν, νήχεσθαι καὶ νεῖν.

Ν έεσθαι, πορεύεσθαι, ἔρχεσθαι. ¶ Νεεταζουσιν, οἰκοῦσι. ¶ Ναιετάωσας, οἰκουμένας. ¶ Νενηκέοσι, νεωστὶ ἠκονημένοις ὀξέσι. ¶ Νεῖαι, πορευθῶσι.

Ν εοκλᾶ, λικνᾶ. ¶ Νενηκονές, ἠκονημένον νεωστί.

Ν ηλαιὰ νεότης πᾶσα. ¶ Νηλάτης, ὁ ἰθύνων ὃ ἐλαύνων τὸ πλοῖον. ¶ Νεήλατον, νεοτευχές.

Ν εήλυδες, νεωστὶ ἐλθόντων. ¶ Νεήλυδος, νεωστὶ καρχομένης, νεωστὶ πεπελευτηκυίας. ¶ Νέην, νέαν καινήν. ¶ Νέηλυς, νεωστὶ ἐλθών. ¶ Νεῖ, πλέει.

Ν εῖαι, πορεύσει. ¶ Νειαίρη, ἐσχάτη, κατωτάτη. τουτέστι κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος. ¶ Νεῖα, ξύλα τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ἐπιτήδεια. ¶ Νεάτη, κατωτάτη ἐσχάτη. ¶ Νείατον, ἔσχατον. ¶ Νείκαντι, οἱ κοῦνται. ¶ Νεικέα, φιλονεικία ἔχθρα. ¶ Νείκεσ, ὕβριζε. ¶ Νείκει. ὀνείδιζε. ¶ Νεικο ἄριστε, ἐν τῷ ὀνειδίζειν ἄριστε. ¶ Νεικέεσκεν, ἐνείκησεν.

Ν είκεσεν, ὕβρισεν, ἤκεινεν. ¶ Νεικέσιος. πολέμιος.

Ν εικῆσαι, ἀρόσαι. ¶ Νείκησεν, ἐνείκησεν ὑμνεῖ ἀδεί.

Ν εκητὴρ, λικμητὴρ μεγαρεῖς.

Ν εῖκλον, τὸ λίκνον. ¶ Νεικίων, ὀνειδίζων.

Ν εῖκος, διαφορὰ μάχη φιλονεικία. ¶ Νεῖκαι, νεῖμαι μερίσαι, δελεῖν. ¶ Νεῖμεν, διέδωκεν.

Ν εῖμον, ὄρχησαι. ¶ Νεῖν, νήθειν στήμονα, κολυμβᾶν νήχεσθαι. ¶ Νεῖν οὐκ οἶδε, κολυμβᾶν οὐκ οἶδεν.

Ν ειόθεν, κάτωθεν. ¶ Νεῖος, κυρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ τουτέστιν ἠροτριωμένη. νέα γὰρ φαίνεται. ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι νέον ἐντεῦθεν πώλω, λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύη χώρα, ἡ θάλασσα.

Ν είοις, νηχίοις. λέγει δὲ τὸν πυθμένα, ὥσπερ τοῦ νεὼς τὸ προστιθέμενον. ¶ Νειότατον, κατώτατον.

Ν ειόφαρον, νεόκρατον. ¶ Νειπλα, ἔσχατα.

Ν εῖραι, κατωτάται, οἱ δὲ κοιλίας τὰ κατώτατα.

Ν ειρὸ, κοίλο κοιλία ἐσχάτη.

Ν ειρόν, σφοδρὸν ἔσχατον. ¶ Νείσεται, εἰσέρχεται.

Ν είσαντο, ἐπορεύοντο. ¶ Νεῖσθαι, πορεύεσθαι.

Ν εισόμενος, πορευσόμενος. ¶ Νείσοντο. ἐπορεύοντο.

Ν εῖται, ἐλεύσεται ἔρχεται. ¶ Νεκάδεσι, νεκάδεσι ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσι νεκροῖς, ἐλέγχεται δὲ ὁ καλλίμαχος. νεκάδας ψιλῶς τὰς τάξεις νενοηκώς, ὁ δὲ μένει νεκάδεσιν ἐπὶ σκυρῶν πολέμοιο. ¶ Νέκες, νεκροὶ αἶψα, ἀρχαῖοι νέοι. ¶ Νέκταρ, πόμα θεῖον, ἢ βρῶμα νεκτάρεος θεῖος ἡδὺς εὐώδης. ¶ Νεκταρῶσιν, ἐλαφρίζουσιν. ¶ Νεκτάρας, μάστιξ. ¶ Νεκτάρθη, ἐθυμώθη. ¶ Νέκυας, νεκρούς. ¶ Νεκυδάλαος, τὸ ἐκ τοῦ βόμβυκος ζῶον, ἢ ὁ σκώληξ τῆς κάμπης.

Ν έκυες, νεκροί, οἱ ἐστερημένοι τοῦ κέαρος, ἤτοι τῆς ψυχῆς.

Ν εκυομαντία, νεκρομαντία. ¶ Νέκυς, νεκρὸς λάϊνες. ¶ Νεκυόρου, νεκρομαντεῖον. ¶ Νεκυώτατον, νεώτατον, προσφατώτατον. ¶ Νέμεα, σύνδενδροι τόποι. ¶ Νεμεάδες, πύλαι. ἔνιοι τὰς ἐν τῇ κορινθίᾳ κακῶς, τοῦ γὰρ ἄργους εἰσί. τοὔνομα λαβοῦσαι, διὰ τὸ πρὸς τῇ νεμέᾳ τετάχθαι. ¶ Νεμεάδες, ἰχθύδες βλαστοὶ ὄρη ἀνειμένα. ἀπόγονοι λειμῶνες.

Ν εμέθοντο, ἐνέμοντο ἀπὸ τοῦ νεμήσεως. ¶ Νέμει, μερίζει, βόσκει, διαιρεῖ, ἀναγινώσκει, χειροτονεῖ, νομίζει, ἔχειν διαδίδωσι. ¶ Νέμεις, ἀναγινώσκεις. ¶ Νεμηνίαν, νουμηνίαν. ¶ Νεμεσᾶ, φθονεῖ ὀργίζεται. μέμφεται. ¶ Νεμέσα, μέμφου. ¶ Νεμεσήσει, μέμψη βόσκη. ¶ Νεμεσῆσαι, βοσκῆσαι, μέμψασθαι.

Ν εμέσησεν, ἐμέμψατο. ¶ Νεμεσήθητε, αἰσχύνθητε.

Ν εμεσητὸν. ἐπίφθονον μεμψίμοιρον καὶ ὃ ἄν τις ἐντραπείη.

Ν έμεσις, ὕβρις. μέμψις, φθόνος. ¶ Νεμεσίζομαι, μέμφομαι. φθονοῦμαι. ¶ Νεμέσθω σεμνῶν. βοσκηθήτωσαν.

N αικιστορεύοντας, ἐπιτηδὲς διασύροντας καὶ ἐξελέγχοντας. τινὲς δέ φασι ναικιστόρεις λέγεσθαι τοὺς τοῦ ἐμφαίνοντος ὁμολογεῖν καὶ μὴ ὁμολογοῦντος. τῶν καταψευδομένων ἡ λέξις. ¶ Ναβὰρ, ἐγκαθισμός.

N αὶ μὰ, αὐτὶ τοῦ μά. ναί. ¶ Ναίμας, ὁμολόγησις διαλοιδορεῖ. ¶ Ναὶ μὴν, ναὶ φρύγες.

N αίοιτο, καρποῖτο. ¶ Ναίρευρη, τὸ δ᾽ ὑπάρη, ἀττικοὶ δὲ ποδοκάκη. ¶ Ναοὶ, ναυτικοί. ¶ Ναῖον, ὤικουν ἔρρεον. ¶ Ναίοντα, οἰκοῦντα. ¶ Ναιὸς, οἶκος ναὸς καὶ νεώς. ¶ Ναίουσιν, οἰκοῦσιν. ¶ Ναὶ πρὸς θεῶν, ναὶ ἐνθεῶν. ¶ Ναιρᾶς, νεωτερικῶς.

N έρας, νέος. ¶ Ναυσιπελία, ἡ ἀποπληξία, καὶ ἡ ἐμβροντησία. τινὲς δὲ ναυσιώματα. ¶ Ναὶ Ἰάν, οὕτως οἱ ἀρχαῖοι, τῶν ὀνομάτων μὴ προστιθέντων.

N αίτειρα, οἰκοδέσποινα. ¶ Ναίχι, ναὶ ἀττικῶς.

N αίων. οἰκῶν. ¶ Νάκεσι, δέρμασι προβάτων τὰ πάσι. κωδίοις. καὶ νάκη ὁμοίως. ¶ Νάκολον, τὸ ἀκάθαρτον. ¶ Νάκος, κώδιον, αἴγειον δέρμα μετὰ τριχῶν. ¶ Νακοτίλται, οἱ κείροντες τὰ πρόβατα.

N άκτα, τοὺς πίλους καὶ τὰ ἐμπίλια. ¶ Νάκυρον, νακύρειον. δέρμα. ¶ Νάματα, ὕδατα, χεύματα, ῥεῦμα πηγή. ¶ Νάματα, προβολαί. ¶ Ναμέρτεια, ἀλήθεια. ¶ Ναμερτέα, ἀληθῆ. ¶ Ναννάζων, παιζόμενον. ¶ Νάνναν, τὴν τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφὴν, οἱ δὲ, τὴν τούτων ἀδελφήν.

N αννάριον, οὕτω καλούμενον εἶδός τι ἀστάτων, ἄμεινον δὲ τὸν σωφρόνως καὶ καλὸν ἀκούειν. ¶ Ναννακρὶς, κίναιδος. ¶ Νανεῖ, ἵπταται. ¶ Νάννη, μητρὸς ἀδελφή. ¶ Νανῦσαι, ἵπτασθαι. ¶ Νάνιον, ἀμνίον σφάγιον. ¶ Νάνας, τὰς ῥυτὰς ἀπὸ τοῦ νάειν.

N ανοκάκα, διὰ ῥινῶν λαλοῦσα. ¶ Νάνος, ἐπὶ τῶν μικρῶν ὡς νάνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. ¶ Νάξαι, σάξαι, βύσαι.

N άξει, ἐρείσει, λιθάσει. ¶ Ναξιάλιθος, ἡ ἀκόνη ἀπὸ νάξου πόλεως. ¶ Νάξος, ἱερὰ Διονύσου.

N ασκόρος, νᾶμα ῥεῦμα ποταμοῦ ὕδωρ ἢ ξύλινος ὀχετός.

N αὸς, οἶκος ἔνθα θεὸς προσκυνεῖται.

N άουσι, ῥέουσι. ¶ Ναυρεῖ, τηρεῖ. ¶ Νάπαι, οἱ φαραγγώδεις τόποι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πεδίων κοῖλοι, ἢ ὀρεινοὶ τόποι καὶ ἀναπεπταμένοι. ¶ Νάπη, σύμφυτος τόπος. ¶ Νάπας, ἡ κρότη ἐπὶ τῶν ὀρῶν τὸ πεδίον ἵσταται, ἡ φέρουσα τὰ ἄφορα.

N άπυι σινίπι σίνηπι. ¶ Νάπη, ὑλώδη κοῖλα καὶ ὀρεινὸς τόπος. ¶ Νάπινος, μάταιος. ¶ Νάπος, γυναικὸς αἰδοῖον. ¶ Νάπυ ἡ μάπυ. τὸ σίνηπι.

N άρειν, κύειν, κρύπτειν, ζητεῖν κυΐσκεσθαι ἀμέλγεσθαι.

N άρη, ἡ ἄφρων κὴ μωρά. ¶ Ναρθακιῶντες. νάρθηξι πλάσσονται, ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν τὴν ἐν νάρθηκι θησαυρισθεῖσαν, παρόσον τὸ νάρθηκι ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἐκζωπυρήσεις τοῦ πυρὸς, ὅθεν καὶ τὸ Διονύσῳ οἰκείωσαν αὐτὴν, διά τε τὰς ἐν ταῖς θοίναις τῶν δένδρων ἀφὰς, καὶ διότι θερμὸς τῇ φύσει ὁ οἶνος. ἢ πυρώδης οἶνος τὸ πυρὶ ἴσον ἔχει μένος, κρατοθενής. ¶ Νάρθηξ, εἶδος φυτοῦ καλαμοειδοῦς ἐλαφροῦ. ¶ Νάρθηξ σκανάρης, ἡ ἥβη.

N άρκη, μυρμηκίασις ὀκνηρία.

N αρκίον. ἀσκόν. ¶ Νάρναξ, κιβωτός.

N αρκῶσαι, εἰς νάρκην ἀπάγειν. ¶ Ναρὸν, στερεὸν, κόρημα πλησμονὴν ὑγρόν. ¶ Ναροὺς, τοὺς φύλακας.

N άπη, ὑλώδης σύμφυτος τόπος καὶ κοῖλος καὶ ὑδατώδης καὶ ὀρεινὸς τόπος. ¶ Ναρκώσης ἐκλύτου ἐκλυομένης. ¶ Νάρφυ. σκευαστὸς ἄρτος ὃ καὶ μαστρεύς.

N άρα, συνίημι. ¶ Νάσαι, προβαλεῖν ἐπικεταινόν πέλαγος νᾶσαι ἢ ῥεῖν. ¶ Νάσθαι, σκευάσαι, οἰκῆσαι κτίσαι. ¶ Νάσθη, ὠκίσθη, πατὴρ ἐμὸς ἄργει ἐνάσθη.

N ασμούς. τὰς ἀπορροίας, οἱ δὲ πληρώσεις ῥεύσεις.

N ασμώδης. γῆ ὑγρὰ παρὰ γεωργοῖς.

N ασμῶν. ῥευμάτων. ¶ Νάσσα, ἔναισσεν ὡμάλισεν.

N άσσατο, κατῴκισεν ἔθλιψεν.

N άσσει. ὁμαλίζει, θλίβει. ¶ Ναστά. ῥαστὰ ῥόδια, καὶ ἀττικοὶ ἄρρεις καὶ ἱερὰ πέμματα.

N αστὴς, οἰκιστὴς καὶ κύριον ὄνομα.

N αστόν. μεστὸν πυκνὸν πλῆρες μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι.

N αστὸς, συνεχὴς ὁ διὰ πόρος, ὁλοσφύρητος, μὴ ἔχων ὑπόκουφα τινά. ὁ ἄρτος μέσος ἀζυμίτης. ἀττικοὶ δὲ ἄρτον εἰς θυσίαν πλακουντώδη. ¶ Νατήριος, ὑπηρέτης ἢ κοδραμίδης. ¶ Ναττάρεον, πολύρροον.

N αυαγὸς, ὁ ἐν θαλάττῃ ἀπολλύμενος.

N αύαρχος, ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

N αυαλεῖν. ὁ ἐνυάλιος. ¶ Ναυάτης, νεὼς ἐπιβάτης καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Ναύει, ῥέει βλύζει.

N αυειν, ἱκετεύειν, παρὰ τὸ ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφεύγειν τοὺς ἱκέτας. ¶ Ναυθλώσουσιν. ἀποκομίσουσι.

N αύκλαροι, δήμαρχοι ὑπηρέται, ναύκληροι δὲ, ἐρέται. τινὲς δὲ ἀφ᾽ ἑκάστης φυλῆς δώδεκα οἵ τινες ἀφ᾽ ἑκάστης χώρας τὰς εἰσφορὰς ἐξέλεγον. ὕστερον δὲ δήμαρχοι ἐκλήθησαν. ¶ Ναύκλαρον παρὰ τὴν ναυτικὴν ναυστολίαν πυρκαεῖ. ¶ Ναύκληρος, ὁ συνοικίας, προεστὼς, ὁ μεμισθωμένην ὅλην καὶ ἀπὸ μισθῶν κατὰ μέρος καλούμενος σταθμοῦχος κ᾽ ὁ δεσπότης τοῦ πλοίου. ¶ Ναυκληρούμεθα. ναυτιλλόμεθα.

N αυκληρώσιμοι, στέγη τὰ πανδοκεῖα, ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσι. ὡς καὶ στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκον φησίν.

N αυκρατίτης στέφανος, ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας ναυκράτεως ὁ βύβλινος. ἢ ὁ ἐκ φιλύρας, ἢ ὁ σαμψύχινος.

N αυκράροις, οἱ τῶν νεῶν ἡγούμενοι.

N αῦλα, τὰ ἐφόδια.

N αῦλον, τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νομισμάτιον. ¶ Ναυλοχεῖ ἐν τῇ νηῒ κατατέτακται.

N αύλοχον, εὐδιεινὸν ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι, ναύλοχον εἰς λιμένα. ¶ Ναυλοχούντων, ὑποδεχομένων ναῦς. ¶ Ναῦμα, πόα τίς παρὰ πέρσαις, ὃν τινὲς πολύγονον. ¶ Ναύμαχα, εἰς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια μακρὰ δόρατα ναυμαχικὰ καλέσαντα.

N αυμαχία, ἡ διὰ πλοίων μάχη.

N αῦν πηγαῖον, ὕδωρ καὶ ἱερὸν, οἱ δὲ νάρδον.

N αοῖ, ἱκετεύει. ¶ Νάουσι, ῥέουσι.

N αύποδα, μακρόποδα. ¶ Ναῦρα, ἢ ναυρὸν, ὄγκος.

N αυσίζειν, καταμωκᾶσθαι.

N αῦς. πλοῖον ὀρθῆς πλώσεως. ¶ Ναῦθλον, ναῦλον

N αυθλοῦν, ναυστολογεῖν. ¶ Ναυθλωσάμενος, ναυστολογήσας. ¶ Ναυσίασις. βδελυγμός.

Μ ύχαι, αἱ ἀμυχαί. ¶ Μύχλης, μύλος. ¶ Μυωτωπά. γέλοια. ¶ Μύχλος, ἔυρος ὡς ἀμφίλοχος.

Μ ύχον, τὸ ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον μόριον. ¶ Μυωπωτὸν πάθος περὶ τὴν ὄψιν. ¶ Μυτικίζειν, κολάζειν.

Μ ύτης, ἰχθῦς θήλεια, ὅπις ἄνευ ἄρρενος οὐ νέμεται. ὁ ἐννεὸς καὶ ὁ μὴ λαλῶν. καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος. ¶ Μυτιλὸν, ἔσχατον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ νεώτερον. νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ ἀποθανόντος. καὶ ὁ νήπιος καὶ ὁ νέος.

Μ υττάλυτα, μεσάλα. ¶ Μύττακες μύκαι σικελοὶ ἴωνες πώγωνα. ¶ Μυττάξασι, στενάξασι.

Μ ύττηξ, ὄρνις ποιός. ¶ Μυττηλιάζειν, στένειν.

Μ υττιλανὸς, ἀπόπληκτος. ¶ Μύττις, τὸ μέλαν τῆς σηπίας ὅπερ ἐν τῷ στόματι ἔχουσι ἐκεῖναι.

Μ υττὸς, ἐννεὸς καὶ τὸ γυναικεῖον. ¶ Μυττωτεύσωμεν συγκόψωμεν. ἀπὸ δὲ τοῦ μυττωτοῦ μετενήνεκται. κυρίως δὲ λέγεται τὸ διὰ σκορόδων τρίμμα τι ἐξ ἀρωμάτων πολλῶν συντιθέμενον. ¶ Μυττωτὸν, ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδων. ¶ Μυχθίζουσι, μυκτηρίζουσι. χλευάζουσι. ¶ Μυχθισμὸς, στεναγμός.

Μ υχλὸς, χωλιός: ὁ χευτής. λάγνος. μυχός. ἀκρατής, φωκεῖς δὲ, καὶ ὄνους τοὺς ἐπὶ ὀχείαν πεμπομένους.

Μ υσαχθεὶς, διὰ μυστηρίων ἀναχθείς. ¶ Μύστης ὁ εἰσηγητής. ¶ Μυχμὸς, ἰδίωμα ἤχου. ¶ Μυχοὶ αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότεροι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες, κοιλότητες, ἔσχατα, καὶ τὰ ταμιεύματα, ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη. ¶ Μυχοῖσιν, ἐνδοτέροις, ἀποκρύφοις. ¶ Μύω, καμμύω. ¶ Μυοξία ὑβριστικὸς λόγος, εἰσὶ δὲ καί τινα εἴδη ὡς σῦκα βιβροσκόμενα μυωξάρια. ¶ Μυωπάζων, ὀφθαλμιῶν.

Μ υώπη, ῥάμνος. ¶ Μυωπίαι, βρῶσαι.

Μ υωπιζόμενος. ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.

Μ υωτὸς, εἶδός τι χιτῶνος. ¶ Μύωψ, μυῖά τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς καὶ πᾶν ζῶον ἐλαύνουσα. οἶστρος μόνον βοῶν.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ωὰ, ὠδή τις. ¶ Μετεῖς, καλεῖς, βούλει.

μ ¶ Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος, ὅλων ἐθνῶν τὸ σύστημα διὰ τῆς μωὰβ προσηγορίας αἰνίττεται. θυσία ἀληθινὴ, τῷ πυρὶ τοῦ θείου πνεύματος θερμαινομένη. ¶ Μῶδα, ἄλφιτα σίτου. ¶ Μῶδιξ, φλὸξ φλυκτίς. ¶ Μωδεῖ, λαλεῖ ἄδει.

Μ όδιον, εἶδός τι σπυρίδος. ¶ Μωδύει, θάλπει μωραίνει, ἐκλύει. ¶ Μῶδυξ, ἀπαίδευτος. ¶ Μωκᾶται, χλευάζει. ¶ Μῶκος, μωρὸς χλευαστὴς σκώπτης.

Μ ωκωμένης, χλευαζομένης καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μώλαξ, εἶδος οἴνου. οἱ δὲ τὸ ἐν τοῖς ὁρκίοις σπενδόμενον, ἀπὸ τοῦ μώλου ὥς τινες. λυδοὶ τὸν οἶνον. ¶ Μωλεῖ, μάχεται καὶ ἀντιμωλία δίκη, εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι παραγίνονται.

Μ ωλέσεται, μαχήσεται, πικρανθήσεται.

Μ ωλύχιον, ἔνθα λυκοῦργος τὸν κορωνίτην ἀνεῖλε τόπος.

Μ ωλυναῖος, πόλεμος θόρυβος μάχη.

Μ ῶλος, ὁ ἐν χρονισμῷ τῆς μάχης πόλεμος.

Μ ῶλυ, φυτοῦ εἶδος ἀλεξιφάρμακον, ὃ βοτάνης ἀντιπάθειον, οἱ δὲ, τὸν λόγον, δι' οὗ τὰ πάντα μολύνεται, ὃ ἐπὶ προσγίνεται. ¶ *Μωτάπει, ἰάσεται.

Μ ώλυχρ, τὰ ἄνοζα ξύλα. ¶ Μωλύεται, γηράσκει. ¶ Μολύκνον, μεμολυσμένον.

Μ ώλυκα, τὸν ἀπαίδευτον ζακύνθιοι. ¶ Μώλυξ, μωλοτικὸ φοβερά. ¶ Μωλυρὸν, νωθρὸν βαρύ.

Μ ῶλις, ὁ ἀμαθής. σοφοκλῆς δὲ φαίδρα, μεμολυσμένη περιειμένη. ¶ Μωλύτερον, ἀμβλύτερον.

Μ ώλωψ, ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱματώδης τόπος, ἔναιμον ἄλγος, θλασθέντος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ πλήξαντος. ¶ Μῶμαρ, μέμψις, ὄνειδος αἶσχος.

Μ ωμᾶται, ψέγει. μέμφεται. σκώπτει.

Μ ώμθα, ζητοῦμεν. ¶ Μωμήματα. ψέγματα.

Μ ωμησαμένοις, μεμψαμένοις. ¶ Μωμήσεται, ψέξει. μέμψεται. ¶ Μωμήσονται, μέμψονται.

Μ ωμητὰ, ψεκτὰ κατεγνωσμένα. ¶ Μῶμος, ψόγος. ¶ Μωμφαὶ, μέμψεις. ¶ Μων, μὴ οὐδὲ ἄρα.

Μ ωνεστὴ, ἀρετή. ¶ Μωνιὴ, ὀλιγωρία. ¶ Μωνιὸν, μάταιον ἀχρεῖον. ¶ Μώνυξ, ὁ μίαν ὁπλὴν ἔχων μονώνυχος. ¶ Μώνυχα, ἁπλῆν καὶ δεστῶσαν.

Μ ὄρα, συκάμινα. ¶ Μωραίνει, ἀφραίνει, παιδικότητι μαίνεται. ¶ Μωρίαι, ἁμαρτίαι. ¶ Μωρίαι. ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ ἀρκάδων. ¶ Μωριεῖς, οἱ τῶν ἰνδῶν βασιλεῖς. ¶ Μώριον, πόα τις ἢ πρὸς φίλτρα χρῶνται. ¶ Μωρὸς ἄφρων μάταιος.

Μ ωρὸν, ὀξὺ μάταιον ἀμβλύ. βαρύ. δεινόν. νωθρὸν, ὑλακτικόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πεπονηκὸς περί τι. καὶ ἠλίθιον. ¶ Μώρτα, σῖτος. ¶ Μωροσοφὸς, ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπληγμένος. ¶ Μῶσθαι ζητεῖ. ¶ Μῶται, ζητεῖ, τεχνάζεται. ¶ Μωὶς, ἡ γῆ, λύδιοι. ¶ Μῶυ, τὸ ὕδωρ. ¶ Μώχεται, φθονεῖ. ¶ Μώψ, ὁ μὴ ὀξυδορκῶν, καθαροὺς δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ναάσατο, κατῴκησεν. ¶ Νάβλα, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ἢ ψαλτήριον ἢ κιθάρα. ¶ Ναβλᾶς, κιθαριστὴς εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ δυσήχου. καὶ ὁ ἐν ἑβραίοις καὶ νάβλαν τὸ αὐτὸ ὄργανον. ¶ Νάει, ῥέει, στάζει.

Ν αειδήμων ἐναντίον τὸ ὀυδαμεδός.

Ν αηλεῖς, πρόσφατοι, θεσσαλοί. ¶ Νάερρα, δέσποινα.

Ν αέται, οἰκήτορες καὶ ναετῆρες. ¶ Ναέτων, ῥέων πολύρροις. ¶ Ναζιραῖος, ὁ θεῷ κεχαρισμένος καὶ ἀφιερωμένος βαπτιστὴς ἱερεύς. ¶ Νάθμοις, τὰς χυτράδας, τίθεται καὶ ἐπὶ τῶν σημαινόντων.

Ν άθραξ, νάρθηξ. ¶ Ναιθροὶ, νεβροὶ, οἱ νέοι ἔλαφοι.

Ν αιδάλλειν, νηστεύειν. ¶ Ναὶ δή. ὄντως δὴ, ἀληθῶς δή.

Ν αιάδες, ἢ ναΐδες, νύμφαι ὑδατιαῖαι πηγαί.

Ν αίειν, οἰκεῖν ῥέειν. ¶ Ναίεσθαι, πορεύεσθαι.

Ν αΐδες, νηΐδες ζεφυρίδες νύμφαι ἀπὸ τῶν ναμάτων.

Ν αιέσατο, ᾤκησεν.

Ν αὶ μὴν. ὄντως δή.

κειμένου τοῦ νᾶ ἀπὸ τοῦ μύειν τὰ ὄμματα τοὺς προφασιζομένοις, εἴτε γὰρ μύησιν ἀπὸ τοῦ μύειν, ἐξ οὗ καὶ ἀμύμονες οἱ ἄμεμπτοι. ¶ Μυακοθεὶς, μυοκτόνον, τὸ ὑσκυποτόμον ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀποθνήσκεσθαι.

Μ υιζόμενος, μυωπάζων, παρακαμμύων.

Μ υξῖαι, οἱ τῶν μυῶν χηραμοί. ¶ Μύξα, ἡ ἐν τοῖς μυκτῆρσι καὶ ἡ κόρυζα καὶ αἱ ῥῖνες καὶ οἱ μυκτῆρες αὐτοὶ καὶ οἱ ῥώθωνες. ¶ Μυοδρέπανον, εἶδος λίθου εὐτελοῦς. ¶ Μυόμενος, τελούμενος. ¶ Μυόσωτον, πόα ἐμφερὴς μυὸς ὠσί. ¶ Μυούμενος, τελούμενος, μυσταγωγούμενος. ¶ Μυόφωνον, πόα, ὃ καὶ ἀκόνιτον.

Μ υοχόδης, οὐδενὸς ἄξιος. ¶ Μυρωδεῖ, θρηνωδεῖ.

Μ ύραινα, εἶδος τοῦ κακοῦ ἐλέγετο ὡς ἔχιδνα. ¶ Μύραινος, ἡ μύραινα ἀρσενικῶς, ἄλλοι δὲ μύρον αὐτὴν καλοῦσιν, ἔστι δὲ καὶ ἄρρην. ¶ Μύρημα, ψῶμα.

Μ υρεῖν, ῥεῖν ὕδωρ, κλαίειν, θρηνεῖν, ἠχεῖν, ὀλοφύρεσθαι, καὶ ἁλιμυρεῖν τῶν πρὸς τῇ θαλάσσῃ ῥεόντων.

Μ υρεψὸς, ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων.

Μ υρηρὸν, λυπηρὸν θρηνῶδες. ¶ Μυρία, πολλά.

Μ υριάκις, μυριοντάκις. ¶ Μυρίκη, χωρίον ἱερὸν ἀφροδίτης ἐν κύπρῳ. ¶ Μυρικᾶς, ἄφωνος ἐν ἑαυτῷ ἔχων ὃ μέλλει πράττειν. ¶ Μυρίκη εἶδος δένδρου, ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι τὴν εἰς αὐτὸ μεταβαλοῦσαν κατὰ τοὺς μύθους κινύρου θυγατέρα.

Μ υρίκη, δυσώδης. ¶ Μυρικίνῳ, ἀπὸ μυρίκης ἀγρίου δένδρου. ¶ Μυρίνα, ὀρσοῖς περὶ ἁλιεῦσι.

Μ υρρίνη, μυρσίνη. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς μύρτα.

Μ υρίον, πολὺ τῷ πλήθει. ¶ Μύρκος, ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν συρακούσιοι, ἐννεός, ἄφωνος.

Μ *υρμέαι, νύσσειν. ¶ Μύρμηκας, ἔξω τοῦ ζώου καὶ οἱ πυκτικοὶ ἱμάντες καὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν εἶδος καὶ ζῷα ὑπόπτερα ὡς κύνας τὸ μέγεθος.

Μ υρμηκιά, τάσσεται ἐπὶ τῶν διδασκαλείων καὶ συμφοιτήσεως, ἦν δὲ καὶ λόγος, ὡς ὁ πλήσας εἰς μυρμηκιὰν, οἱ δὲ τὰ χείλη ὡς ὁ δεινολόχος. ¶ Μύρμηκας, ἄξια τοὺς ἀθήνησιν, ἐν σκαμβωνιδῶν, ἔστι μύρμηκος ἀξαπὸς ἀπὸ ἥρωος μύρμηκος ὀνομαζομένη. ¶ Μυρμήκων ὁδοὶ, ἀθήνησι τόπος. καὶ αἱ μονόκωλοι τρίβοι ἀπὸ τῆς τοῦ ζώου ὁμοιότητος κατὰ τὴν ὁδὸν γινομένων.

Μ υρμηδόνες, οἱ μύρμηκες ὑπὸ δωριέων. ¶ Μυρμηκιδῶν, ξυνοικία τῶν μυρμήκων. ¶ Μυρμηκιῶν, ὁ ἐν λοις ἔχων ἐν ταῖς πτέρναις, ἄλλα δὲ ἐστι τὰ ἐξανθήματα καὶ τὰ οἰδήματα τὰ περὶ τὸ σῶμα γινόμενα.

Μ ύρμοι, μύρμηκες. ¶ Μύρμος, φόβος μυρομένη. ὀδυρομένη. ¶ Μυρμύρων ὁ μορμύρων. ταράσσων, τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἐχόντων ῥεύματα. ¶ Μύρονται, ἔβρεχον τό. ¶ Μῦρος, ἰχθῦς ποιὸς καὶ ἡ ἄρρην μύραινα.

Μ υρρίνης κλάδος, ἡ δάφνης παρὰ τὴν μυρρίνης ἣν συνήθης ἐδίδοσαν τοῖς κατακειμένοις ἐκ διαδοχῆς, ὑπὲρ τοῦ ᾆσαι αὐτὶ τοῦ βαρβίτου. ¶ Μυρρίνην, ἔνιοι μὲν, οἶνον μυρρίνην καλοῦσιν, οἱ δὲ πόρνην ἐσκευασμένην, οἱ δὲ πόσιν φασὶν ἣ ἐπιχεῖ τὸ μύρον. ¶ Μύρρινος, ἐπειδὴ μύρρινον στέφανον περιετίθεσαν, καὶ αὐτὴν τὴν μυρρίνην ἀρσενικῶς μύρρινον ἔλεγον. ¶ Μυρρίνων, ὁ δηλοῖ ἐπί τινα ἀρχὴν παρασκευαζομένων οὕτως δὲ ἔοικεν ἐσχηματίσθαι διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ταῖς μυρρίναις στέφεσθαι.

Μ ύρσινος καὶ μύρσιον, πόλεις.

Μ ύρσος, κόφινος, ὦτα ἔχων, ὃς καὶ ἄρριχος.

Μ ύρτα, καρπὸς μυρσίνης. ¶ Μυρταλίς, ὁ ὀξυμυρρίνη ὡς λάκωνες. ¶ Μυρτίνη, εἶδος ἐλαίας.

Μ υρτία, μυρσίνη καὶ μυρτίς. ¶ Μυρτίλωψ, ζῷόν τι.

Μ υρτὸς, ἡ μυρρίνη καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, οἱ δὲ τὸ σχῆμα τοῦ γυναικός. ¶ Μυρωνεία, κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ.

Μ υρῶν, νύσσων. ¶ Μυσάματα, μεμιασμένα μυσαρά.

Μ ύσαι, καμμῦσαι, ἢ τὸ ὑπὸ μύκης ἀττικοὶ, ἢ μιᾶναι.

Μ ύσαν, ἐκλείσθησαν. ¶ Μυσάλμαι, πολυπεινῶντες καὶ ἐσθίοντες. ¶ Μύσας, καμμύσας.

Μ υσαρὰν, ῥυπαράν. ἀκάθαρτον. ¶ Μυσάσει, μιανεῖ.

Μ υσάττεται, δυσχεραίνει. ¶ Μυσαττόμενος, σικχαινόμενος, βδελυττόμενος, ἀποστρεφόμενος. ¶ Μυσαχνὸν, μισητὴ ἀκάθαρτος. ¶ Μυσαχνὸν, μεμολυσμένον, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μυσχρὸν, μυσαρόν, μυσαχθές.

Μ ύσειεν, ἐκπορθηθείη. ¶ Μύση. μιάσματα, ὑπάσματα. ¶ Μύσης, κώμη ἀργείας.

Μ υσιᾶν, ἀναπνεῖν ἢ συνουσιάζοντα πνευστιᾶν, οἱ δὲ στροφιᾶν. ¶ Μυσημίεκτον, τοῦ ἡμιέκτου τὸ ἥμισυ. οὕτω καλῶς δὲ, νομισμάτιον μικρόν. ¶ Μυσίκαρφοι, κρατῖνος ἐν ὥραις, οἱ μὲν ἀναγινώσκουσιν ὡς ἀκονιτὶ καὶ φασὶν ὅτι τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς ποιεῖν οὕτω λέγουσιν. ἢ ὡς ὀνομαζομένου τινὸς οὕτω τοῦ μηδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλαφυρὸν σκώπτοντος ἀλλ' ἐπιγελῶντος ἰδίως, ὄνομα γὰρ ἐστι μυσίκαρφος, οὗ μνημονεύει καὶ ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς, ὥς τινες δὲ τὸν ἀρχιμάχον.

Μ υσίνη, ὁ κατοικίδιος, πυλών. ¶ Μυσιῶν, σιαλαίνων.

Μ υσίων, ὀλυμπίων. ἐπεὶ πλείους εἰσὶν ὄλυμποι μακεδονίας καὶ θετταλίας, ἔνιοι δὲ, δεκατέσσαρας ἀριθμοῦσιν. ¶ Μυσκελένδρα, ἃ ἡμεῖς μυόχοδα.

Μ ύσηλοι, σκολιοὶ καὶ οἱ πυημένοι τῶν ξηρῶν σύκων.

Μ ύσκος, μίασμα κῆδος. ¶ Μῦς λευκὸς, εἶδος τῶν θαλυδρίων καταφόρων. ¶ Μυσοί. ἔθνος βαρβαρικόν.

Μ ύσον, τὴν ἀξίνην μυσοί. ¶ Μύσος, μίασμα. βδελυγμός. ἀποστροφή. ¶ Μυσπολοίματα, τὰ κατάλοιπα τῶν ἀλουμένων. ¶ Μύσσειν, μύξαν, οἱ δὲ τὸ μυὸς τρόπον ἀναστρέφεσθαι. ¶ Μυσπίλην, μυχοισμὸν μύσαγμα. ¶ Μῦς πίττης γεύεται. παροιμία εἶδος τῶν νεωστὶ πραττόντων κακῶς, τινὲς δὲ ὡς μῦς ἐν πίσσῃ. ¶ Μυσπολεῖ, ὡς μῦς περιπολεῖ.

Μ ύσταλα, μυάγρα παγίς. ¶ Μύασει, κάρφεται.

Μ υσοτεύματα, ἀρτύματα. ¶ Μυσότριβον, ἀλετρίβανον. ¶ Μύστης, μυστηρίων μεταλαβών.

Μ υσταγωγεῖ, μυστήριον ἄγει. ¶ Μυσταγωγὸς, ἱερεὺς ὁ τοὺς μύστας ἄγων. ¶ Μυσπάγη. παγὶς μυῶν.

Μ ύσταξ, αἱ εἶδος τὰ ἄνω χείλη τρίχες. ¶ Μύστα, μυστήρια εἰδότων. ¶ Μυστία, παιδιά τις ἐπιτελουμένη καταλύοντα τοὺς ἐξάρχοντας. ¶ Μυστίλασθαι, τὸ ἐκροφῆσαι τὸν ζωμὸν τοῖς ψωμίοις. ¶ Μυστίλαι. εἶδος τι καὶ φατρεία μάντεων. ¶ Μυστίλη, ὁ κοῖλος ψωμός, ψιχίον δρὰξ χειρός. ¶ Μύστης, τελούμενος σιωπηλὸς, τὰ μυστήρια μαθὼν μεμυημένος.

Μ υστικὸν, λεπτὸν ἢ λεπτόν. ¶ Μυστικὸς, ὑπνιακός.

Μ υστίλλει, τέμνει. ¶ Μύστιξ, ἅμα τῷ σκότει.

Μ υστὶς, μεμυημένη. ¶ Μύσφονον, παγίς.

ρὰ κακά. ¶ Μοχθηρία, ἐπίπονος κακοδαιμονία.

Μ οχθίζοντες, κακοπαθοῦντες. ¶ Μοχθηρὸς, ἐπίπονος. πονηρός. ¶ Μόχθος, πόνος, κακοπάθεια.

Μ οχλεύει, κινεῖ. ¶ Μοχλοί. κλεῖθρα. ¶ Μοχοίπος, πάσσαλοι. ¶ Μόψος, κηλὶς ἡ ἐν τοῖς ἱματίοις κύπριοι. ¶ Μόσων, μόθσων.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Μ Υᾶται, σκαρδαμύττεται. ¶ Μύαγρος, ὁ μυοθήρας. ¶ Μυδαλέας, βεβρεγμένας. ¶ Μύγματα, καταξέσματα. ¶ Μυδάνει, σήπει. ¶ Μυδαλέον, δρύινον. διάβροχον, ἢ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἵματος νοτερόν. ῥυπαρόν.

Μ ύδης, γέροντος ἀδυναμία. ¶ Μυδῆσαι, βρεχῆναι, πλαδαρυνῆναι σαπῆναι. ¶ Μύδος, ἄφωνος.

Μ υδρίασις, πάθος τι περὶ τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ πλατυνόμενον. ¶ Μυδροκτύπος, χαλκεύς.

Μ ύδρος, ὁ ἀργὸς σίδηρος καὶ κραταιὸς λίθος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναμαθέρου, σίδηρος πεπυρωμένος.

Μ υδῶντες, διυγραίνοντες σεσηπότες.

Μ υδῶσι, σεσηπομένοις, σεσημμένοις. ¶ Μύει, πίπτει. κλίνεται. ¶ Μυελὸς, τροφὴ ἔσωμα τοῦ ἐντὸς τῶν ὀστῶν. ¶ Μυελαύξη, τροφὴ τὴν τὸν μυελὸν τρέφουσαν.

Μ ύες, ὀστρέου τι εἶδος καὶ οἱ καρικίδιοι καὶ ἐνάλιοι, καὶ αἱ πεπυκνωμέναι ἐν ἡμῖν σάρκες. ¶ Μύζει, θηλάζει, λείχει, πιέζει. ¶ Μύζη, ἀπόπλεκτος. ¶ Μύζοντος, μυκτηριζομένου. ¶ Μύζοιεν, θηλάζοιεν.

Μ ύλα, σὰρξ τις ἐπαίρουσα τὴν γαστέρα. ¶ Μύησις, μυσταγωγία. ¶ Μυσταγωγή, γνῶσις. ¶ Μύθαρ, μῦθος. ¶ Μύθα, φωνὴ κύπριοι. ¶ Μύθαρχοι, οἱ προεστῶτες τῆς στάσεως. ¶ Μυθεῖσθαι, λέγειν.

Μ υθήσασθαι, εἰπεῖν. ¶ Μυθήσομαι, εἴπωμαι, ἢ εἴπωμι. ¶ Μυθητῆρες, στασιασταί. ¶ Μυεῖται, μυσταγωγεῖται. διδάσκεται. ¶ Μυθήσασθαι, λογίσασθαι, διδάξαι. ¶ Μυθολογῶν, ληρῶν φλυαρῶν.

Μ ῦθος, λόγος κενὸς ψευδὴς εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν, στάσις, ὑπόσχεσις. ¶ Μύησις, μυσταγωγία. πεῖρα. μετοχή. γνῶσις μυστική. ¶ Μυθία*μμαι, ῥᾴθυμαι.

Μ ύθει, σήπεται. ¶ Μύθων ῥητῆρα, ἃ δεῖ λέγειν ὑποδεικνύντα. ¶ Μύες, αἱ συνεστραμμέναι σάρκες ἢ διεφθαρμέναι. ¶ Μῦιαι καλλῦσαι, μῦιαι κατακλύουσαι. ¶ Μυιάκινα, ἀναιδῆ.

Μ ῦια χαλκῆ δὲ. παιδιά τις. ἣν οἱ παῖδες παίζοντες καταμύοντες, ἀποτείνοντες τὰς χεῖρας ἄχρις ἄν τινος λάβωνται. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ἐπίλωπον οὕτως.

Μ υιάων, μυιῶν. ¶ Μυΐνδα, παιδιά τις οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος, καταμύων γάρ τις τὸ ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σκεδάζων ἕως ἂν ἐπιτύχῃ. ἐὰν δὲ ἁμαρτὼν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει.

Μ υιὼν. ὁ μῦς τῆς χειρὸς τοῦ βραχίονος. ¶ Μυιῶνες, μυῶν φλεβῶν καὶ αἱ συνεστραμμέναι σάρκες καὶ πεπυκνωμέναι τοῦ βραχίονος. ¶ Μύκα, μύκησις.

Μ υκάλη, ὄρος καρίας. ¶ Μυκαλησσός. πόλις βοιωτίας. ¶ Μυκαρίς. νυκτερίς. ¶ Μυκάς, μυκήσεις. ¶ Μυκᾶσθαι, ὄνοις καὶ καμήλοις ὁμοίως βρυχᾶσθαι ἢ βουσί. ¶ Μυκερίνα, ὁ μέμφις, διδυμος τὸν σκῖν. τούτης δὲ λέγει ἡρόδοτος βασιλεῦσαι μυκερῖνον. ¶ Μυκηθμὸς, βοὴ βοῶν. ¶ Μυκῆναι, πόλις ἐν ἄργει ἧς ἐβασίλευσεν ἀγαμέμνων.

Μ ύκηρος, ἀμυγδαλῆ. τινὲς δὲ μῆλα κάρυα. ¶ Μύκης ἀμανίτης. ¶ Μύκης μύκηρος καὶ μύκου διάκλιτον.

Μ ύκης, τοῦ ξίφους ὁ κατὰ τὴν λαβὴν. ὁ κρατητὴς καλούμενος. καὶ ὁ περὶ τὸν μύξαν τοῦ λύχνου ἐφεστάμενος, ἢ πῖλος. καὶ δερμάτινον ὑπηρέσιον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον καὶ ὁ ἐν ταῖς ἐλαίαις ἐκγεννώμενος ἧλος.

Μ υκητάτη, μωροτάτη. ¶ Μυκήσασθαι, τοῖς βουσὶν ὁμοίως βοῆσαι. ¶ Μυκὸς, ἄφωνος, ὡς εἴ τις εἴποι μυσκτόμενος. καὶ οἱ μὲν τὸν κακοήθη καὶ σκολιὸν ἄνθρωπον. οἱ δὲ τὸν ἀλαζόνα. ¶ Μύκλαι, αἱ ἐπὶ τῶν ὄνων γραμμαὶ μέλαιναι τοῖς τραχήλοις καὶ ποσὶν ἐγγινόμεναι. ¶ Μυκληρὸν, συνεχὲς ἀχανές.

Μ ύκλοι, αἱ περὶ τὰ σκέλη καὶ ἐν τοῖς ποσὶ καὶ ἐπὶ νώτου τῶν ὄνων μέλαιναι γραμμαί, καὶ οἱ λάγνοι καὶ ὀχευταί. ¶ Μύκον, ἐψόφησεν ἠνοίγησαν ἐπὶ τάσσειν. ¶ Μυκόνιον, οἱ μυκόνιοι διεβέβοντο ἐπὶ γλισχρότητι. γλίσχρον οὖν λέγει. ¶ Μῦκος, μιαρός.

Μ υκτὴρ, ῥινὸς τὸ τρῆμα. ¶ Μυκτηρίζει, χλευάζει καταγελᾷ ἀπὸ τοῦ μύζειν τοῖς μυκτῆρσι.

Μ υκώκαρις. ἀπὸ τοῦ μυκᾶσθαι οὕτως εἴρηται.

Μ υκῶν, ἠχήσας. ¶ Μύκων, σωρὸς θημών.

Μ ῦλαι. αἱ ἐπιγουνατίδες ἢ σιαγόνες.

Μ ύλακες, λίθοι μυλοειδεῖς. ¶ Μυλακρίδαι. αἱ βολακρίαι τὰ ζωύφια, ὃ ὄνοι ἀλετρεῖς, ἢ τὸ ἄκρον τῆς μύλης. ¶ Μύλακροι, γόμφιοι ὀδόντες. ¶ Μυλαβρίδες, μυλαβρίς, ἡ μαλακὴ σίλφη. γίνεται δὲ τῇ χροιᾷ ἔχουσα ὠχρός ἀπὸ τῶν μύλων καὶ τῶν ἀλεύρων. ἔνιοι δὲ, τὰς τριχαλίδας ἐν τοῖς ἀλεύροις ἐυρίσκεσθαι φασὶν ἢ ἀκρὶς σιτοφάγος. ¶ Μυλάντειοι θεοὶ ἐπιμύλιοι. ¶ Μυλάς, εἰς τῶν τελχίνων ὃς τὰ ἐν καμείρῳ ἱδρὰ μυλαντίων ἱδρύσατο. ¶ Μυλάσασθαι, τὸ σῶμα ἢ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι κύπριοι.

Μ ύλη, ἐπιγουνατίς, τὸ ὀστέον τὸ ἐπὶ τῷ γόνατι καὶ ἀργυρίου τάλαντον. οὕτω λέγεται καὶ ὁ κάτω τῆς μύλης λίθος, τὸ δὲ ἄνω ὄνος. ¶ Μυληφάτου, μυλοκλάστου ἀληλεσμένου, ὑπὸ μύλου ἠφανισμένου. ὅθεν καὶ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ἀφανεῖς τὰς ὀδύνας ποιοῦντα.

Μ υλότην, τὴν οὐρανίαν ἀσίνειοι.

Μ ύλλει, πλησιάζει. ¶ Μύλλη, λεία. ¶ Μύλλον, καμπύλον σκολιὸν, κυλλὸν στρεβλὸν, καὶ εἶδος ἰχθύος μύλλος, καὶ προμία ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ κωφότητα προσποιουμένων, ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς οὕτω καλούμενος. ¶ Μύλιος, μύλλων. ¶ Μυμεῖ, λεῖα.

Μ ύλιον, ξύλινόν τι ἐρπκλεῖον καὶ σκεῦος. ¶ Μυλοειδὲς, στρογγύλον τραχύ. ¶ Μυλόεις, ποταμὸς ἀρκαδίας. ¶ Μυλόβραξ, ἣν αἱ κυοφοροῦσαι αἰτ' ἔμβρυον φέρουσιν. ¶ Μυλώταρον, προσηνές.

Μ ομαθεισδέκοον, τρίμμα ἢ ὑπόχημά τι.

Μ ῦμαρ, αἶσχος. φόβος. ψόγος. ¶ Μυμαρίζει, γελοιάζει. ¶ Μυωαρός, σιωπηλός. ¶ Μῦν δ' ἀλεύσας, περιφαγὼν, ἢ συλλήσας. ¶ Μύνδος, ἄφωνος, καὶ πόλις ἀσίας ἢ ἔνθεος. ¶ Μύνησι, προφάσεσιν ἐπεγ-

νον. ¶ Μονόνου, σχεδὸν ἐγγύς.
Μ ονόμμαρπ, μονοειδῆ ἁπλοῦν. ¶ Μόνον, ὅ ἐν.
Μ ονομιιτῶν, ἐιλώτων ἄρχοντας. ¶ Μονοξύλοις, πλάνοις. ¶ Μονοπείρας, τοὺς μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ καθ' ἕνα πειρατεύοντας. ¶ Μονόρυξ, ἀπερρωγμένος, ἀπεσπασμένος. ¶ Μονοσίλλο, ὁ ἐν τοῖς ὕασι λαμπρὸς ἀστήρ. ¶ Μονοστιλὺς, ὁ κατὰ μόνας στελλόμενος. ¶ Μονοστόλῳ, τῷ κατὰ μόνας ἐλθόντι.
Μ ονοσταβὸς, ὄχος. ὁμίονος. ¶ Μονώταρος, μόνος ὢν ὑπάρχων. ¶ Μονότροπος, μόνος ὢν, ὑπάρχων μονομάχος. ¶ Μονοζόστος, μόνος σταφείς.
Μ όνουα, τὰ λεπτὰ λέπαλνα. ¶ Μονόταλος, ὃν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λαμπρὸν ἀστέρα φασί.
Μ ονονουχὶ, μονονουχί. ¶ Μονόφαντος, μόνη, ἐν φανερῷ μόνη φαινομένη. ¶ Μονοφόροις, μονοφόροις ὄνοις. ¶ Μονόφορβος, μόνος βοσκόμενος, ἢ βόσκων μόνος. ¶ Μονόχηρος· ἐπίμηνος πονηρός.
Μ ονοτάδης, μονιὸς, ἀτιμαγέλως. ¶ Μονῳδεῖ, μονο θρηνεῖ. μονῳδία λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδήν. οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. ¶ Μόρα, μέρη τινὰ ἢ μέρη τοῦ στρατοῦ ἢ τάγμα. παρὰ δὲ λακεδαιμονίοις οἱ πατέρες λοχοι μόρα αὐτοὺς ὀνομασθέντες. ¶ Μοργίας, γαστριμαργίας ἢ ἀκρασίας. ¶ Μόργιον, μέζον γῆς, ὅ ἐστι πλέθρον καὶ εἶδος ἀμπέλου. ¶ Μόργος, φραγμός, καὶ ἔστιν ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις φράγμα, ἐν ᾧ τὰ ἄχυρα φέρουσι. καὶ σκύτινον τεῦχος, ἄλλοι τευχοβόειος.
Μ οργήων, σπαργάνων. ¶ Μοργυλλεῖ. χονδαλκεῖ.
Μ οργάται. παρώπτεται. ¶ Μορόσαι, μυθίσαι, διελεῖν, ἐλθεῖν. ¶ Μορθῶναι, πειρασθῆναι, γενέσθαι.
Μ ορίαι, ἐλαῖαι, ἱεραὶ τῆς ἀθηνᾶς.
Μ ορία, μερίς. ¶ Μοριάδες, μάντεις.
Μ ορίδες, μερίται, κοινωνοί. ¶ Μόριον, μέρος.
Μ όριος, ἄπληστος. ¶ Μορίων, μερισμῶν.
Μ ορφὸν, σκοτεινὸν, μέλαν. ¶ Μόρμο. χαλεπὴ, ἐκπληκτική. ¶ Μόρμοι. φόβοι. κοινοί.
Μ. ορμολύκεια. τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα.
Μ ορμολύξασθαι, ἐκφοβῆσαι. ¶ Μορμολύττει, φοβερίζει. ¶ Μορμολύττεται, φοβεῖται,
Μ ορμόνας, πλανῆτας δαίμονας. ¶ Μόρμορος, καὶ μορμυγκία, φόβος. ¶ Μορμύνει, δεινοποιεῖ.
Μ ορμύρισκεν, ἀνεκύκα. ¶ Μορμύρει, τοιοῦτον ἦχον ἀποτελεῖ, ταράσσει, πλημμυρεῖ, δινοποιεῖ. ¶ Μορμορίζει, ταράττει ὀχεῖ. ¶ Μορμύροντα, τὰ αὐτά.
Μ ορμύρων, ταράσσων, ἀφροὺς ἀποβάλλων κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ ῥεῦμα ἔχοντος. ¶ Μορμύρος, ἰχθὺς θαλάσσιος. ¶ Μορμύσσεσθαι, ἐμβριμᾶσθαι.
Μ. ορνάμενος, μαχόμενος. ¶ Μορόεντα, μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένα. ¶ Μόροι, λῶροι κόποι. πόνοι κλῆροι. ¶ Μόροισι, θανάτοις.
Μ όρος, φόνος θάνατος, φθόρος, πόνος. νόσος. μοῖρα τοῦ βίου. ¶ Μοροπονοῦν, κακοπαθοῦν. ¶ Μόροττον, ἐκ φλοιοῦ πλέγμα τι ᾧ ἔτυπτον ἀλλήλους ταῖς δημοτείοις. ¶ Μορσικὴ, ἡ ἰνδική. ¶ Μόρσιμοι, ἀναγκαῖαι εἱμαρμέναι, μεμοιρασμέναι, ἢ ἕτοιμοί εἰσι θάνατον. ¶ Μορσὸς, ἄνθρωπος ἐνθάδε μέλας φαιὸς, οἱ δὲ μορσὸν φασί. ¶ Μορτὰν, τὴν γενομένην καταβο

λὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν. ¶ Μορτοβάτην, αἰθεροβάτην. ναῦν. ¶ Μορφάζειν, νεύειν. ¶ Μορφὴ, ἰδία εἶδος. ¶ Μορφήεις, μωμητός. ¶ Μόρφνον, εἶδος ἀετοῦ καὶ ξανθός. ¶ Μόρφωμα, μορφή.
Μ ορφωνέα, ἡ συκάμινος. ¶ Μορφὼ, ἡ ἀφροδίτη.
Μ όρφωσιν, σχηματισμὸν εἰκόνα. ¶ Μορφύνει. καλλωπίζει. κοσμεῖ. ¶ Μυσανεῦσαι, ῥινηλατῆσαι.
Μ οσσοὶ, θυσίαι. ¶ Μόσσυν, πύργος. ¶ Μοσσυνεῖν, μασᾶσθαι βραδέως. ¶ Μόσσυνες, ἐπάλξεις πύργοι, καὶ ἔθνος σκυθικόν. ¶ Μοσσυνοίκια, μαζονόμια ποντικὰ ὁ δίδυμος ἤκουσεν. οἱ δὲ μοσσύνοικοι ἐν πόντῳ εἰσί. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνους πίνακας. ¶ Μοσσύνοικοι, ξύλινοι πίνακες μεγάλοι ὥστε ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλφιτα μάσσειν, ἐν τῷ πόντῳ δὲ εἰσίν. ¶ Μόσυχλον ὄρος λήμνου. ¶ Μοχανοῖτος, ὁ ἀπεχόμενος καὶ χέρσος ὁ ἤδη καρπὸν ἔχων. ¶ Μοσχεύματα, τὰ νεόφυτα. ¶ Μοσχεύσας, γεννήσας. ¶ Μόσχια, ἁπαλὰ φυτὰ ἢ κρέα μοσχαρίου. ἢ κρομμύου τὸ σπέρμα.
Μ οσχίδια, μοσχεύματα. ¶ Μοσχίδια, τὸ ξίφος καὶ αἱ ἐλαῖαι πᾶσαι. ¶ Μοσχινέαι, σκιρτητικοί.
Μ όσχοι, οἱ νέοι βλαστοί. ¶ Μόσχοισι, τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν, ἁπαλοῖς κλαδίσκοις. ¶ Μόσχος, νέος, λυγός. κλάδος. ὄρθος, καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς, λύγα δὲ ἐστι τὰ ἱμαντώδη φυτά. ¶ Μότα, τὰ πληροῦντα τὴν κοίλην τῶν τραυμάτων ῥάκη. ¶ Μοτήσας, κακοπαθήσας. ¶ Μυττοῖ, τιτρώσκει. ταράττει.
Μ υττυφαγία, θυσία τις ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου τελουμένη. ¶ Μοζογένειον, σπανοπώγωνα. ¶ Μόττίας, ᾧ στρέφουσι τῶν ῥυτήρων τὸν ἄξονα. ¶ Μύττυδες. οἱ ἔγκλυροι καὶ πτερωμένοι, ¶ Μοττωνῆσαι, τῇ πτέρνῃ τύψαι. ¶ Μοτῶσαι, πληρῶσαι ¶ Μοττῶσαι ἰάσεται δι' ὀθονίων. ¶ Μουίαι, σκώληκες οἱ γενόμενοι ἐν τοῖς κρέασιν. ¶ Μυκερῖναι, πόλις ἐν αἰγύπτῳ ὁ σαΐς. ¶ Μυκηρόβας, καρυοκατάκτης.
Μ ουκίζει, σιγῇ μέμφεται τοῖς χείλεσι. ¶ Μουκτηρίζει, σκωπτομύττει. ¶ Μούνας, κατὰ μόνας.
Μ ονῳ νόμῳ καθ' ἀπαξ νόμῳ καθ' ἕν. ¶ Μουνοκόρα, ἡ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκὴν, ὡς ἀρχίλοχος. ¶ Μουνομήτρει ᾧ τῶν ἀδελφῶν μόνων μήτηρ ὑπάρχει.
Μ ουνοπάλαι, οἱ μόνη πάλῃ νικῶντες. ¶ Μοῦνος, μόνος. ¶ Μουνοσταλὴς, κατὰ μόνας στελλόμενος.
Μ ούνου, μόνου. ¶ Μωραίνει, παρακόπτει μαίνεται.
Μ οῦσα, τέχνη, ἢ σοφοὺς καὶ μουσικοὺς τοὺς τεχνίτας ἔλεγον. ¶ Μούσαισι, θεαῖς, ταῖς μούσαις.
Μ ύσαξ, ὁ ὑπὸ τῆς βοὰν τρεφόμενος. ¶ Μοῦσαι, ἔρωτες καὶ ᾠδαὶ, οἱ δὲ αἰνίγματα καὶ τέχνας. ¶ Μουσαλίδει, λαλεῖ ὁμιλεῖ. ¶ Μουσικά. τὰ ὄργανα τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μουσικὴν, πᾶσαν τέχνην οἱ ἀττικοί. ¶ Μουσικὸς, ψάλτης τεχνίτης.
Μ ουσίκτας, ὁμοίως. ¶ Μουσοκρατίδας, τοὺς τὰ μουσικὰ ἢ μελικὰ μέλη ᾄδοντας. ἦν δὲ ταῦτα θρηνώδη.
Μ ουσουργὸς, ὁ αὐλητής. ¶ Μούσχανεν, τὴν βλαστήνα
Μ ουσοπόλος, ποιητής. ¶ Μοῦρκον, μυχὸς οἱ ἀυτοί.
Μ ούρταξ, πῖλος, μαστὴν. ἐπὰ μορίων. ¶ Μούτιβοι, θυσίαι. ¶ Μούσωνες, οἱ κορυφαῖοι τῶν μαγείρων ἀλλ' οἱ τεχνῖται. ¶ Μύχθει, κακοπάθει. ¶ Μοχθ

πάξει. ¶ Μνήμυκεν, ὑπο πλήσει δυσχεραίνει.

Μνήσατο, αὐτεμνήσθη μνησίκακον. ¶ Μνησιχάρη, ἡδονή. ¶ Μνήστεια. πέμου δῶρα. ¶ Μνημονευόμενοι ἀρραβωνιζόμενοι. ¶ Μνηστή, ὁ κατὰ μνηστείαν ἀμνηθεῖσα. ἢ ἡ ἐκ παρθενίας μείνασα νῆστις, ὅτε ἦν ἀπείρανδρος. ¶ Μνηστῆρες, οἱ ἐπιβάλλοντες γῆμαι τινὰ καὶ οἱ μεμνημένοι. ¶ Μνήστων, ὁ διὰ τοῦ πέμου ἀρραβῶνα. ¶ Μνήστωρ, βασιλεῖ φρονίμω.

Μνῆστρον, ὁ τοῦ γάμου ἀρραβών. ¶ Μνία, τὰ βρύα καὶ τὸ φῦκος. ¶ Μνίει, ἐσθίει. ¶ Μνοία, ἱκετεία.

Μνοῖον, μαλακόν. ¶ Μνῆται, δοῦλοι. ¶ Μνοῦνδε, οἱ μικροί. ¶ Μνοῦς, ἔριον ἁπαλώτατον, καὶ ἡ πρώτη τῶν ἀμνῶν καὶ πώλων ἐξάνθησις, καὶ τὸ λεπτότατον πτερόν, κυρίως δὲ τῶν χηνῶν. ¶ Μνῷα, δουλεία. ¶ Μνώεο, μέμνησο.

Μνώμενος, μνηστευόμενος. ¶ Μεμνημένος, μηχανώμενος. ¶ Μνώοντο, μνηστεύονται, καὶ τὰ ὅμοια.

Μνώσκει, μίσγεται ἔρχεται.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ὀγιόωντι, μογοῦσι πυρέσσουσι. Λοκριεῖς.

β. ¶ Μογερᾶς, ἀθλίας. πονηρᾶς. λυπηρᾶς ἐπιπόνου. ¶ Μογεύοντας, μοχθοῦντας.

Μογήσας, κακοπαθήσας. ¶ Μόξοντι, πυρέσσοντι πονοῦντι. ¶ Μοξοῦντες, πυρέσσοντες, πονοῦντες.

Μόγος, πόνος, ὄχλησις, μόχθος, κακοπάθεια.

Μογοστόκος εἰλείθυια, ἡ μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς τοκετούς. τουτέστιν λοχεύτεια. ¶ Μόδια, στρώματα. ¶ Μόδυχνον, λοπάλιον. ¶ Μόθακες, οἱ ἀνατρεφόμενοι τοῖς υἱοῖς δοῦλοι παῖδες. ¶ Μοθών, λέγων. ¶ Μώλωψ, τραῦμα καὶ ὁ ἐκ πληγῆς αἵματώδης τύπος, ὅπου τὰ ἐξερχόμενα τῶν πληγέντων ὕδατα. ¶ Μόθος, πόλεμος μάχη πόνος. φόβος στάσις θόρυβος. ¶ Μοθούρας, τὰς λαβὰς τῶν κωπῶν.

Μόθων, εἶδος τι ὀρχήσεως. ¶ Μόθωνας, τοὺς παρατρεφομένους τοῖς λεγομένοις παιδίσκοις λάκωνες. οἱ δὲ τοὺς δουλοπρεπεῖς καὶ σπερμολόγους.

Μοθωνία, ἀλαζονεία. ¶ Μυκηθμοί, τῶν βοῶν αἱ φωναί. ¶ Μοιμυᾶν, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν. ¶ Μοιμύλλειν, θηλάζειν ἐσθίειν καὶ τὰ χείλη προσάπτειν ἀλλήλοις. ¶ Μοῖος, σκυθρωπός.

Μοιρηγενής, ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγενημένε. ¶ Μοιρηγενός, ἀγαθῆς γενομένης μοίρας. ¶ Μοιρόλογχοι, οἱ τὰ κοινὰ διαιροῦντες. ¶ Μοιρῆσαι, μερίσαι, ἢ διελεῖν.

Μοιρᾶσθαι, λαλεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μοιρολαλεῖν τὸ μερίδα λαγχάνειν, τινὲς δὲ διαιρεῖσθαι.

Μοίραις, μερίσι φυλακαῖς. ¶ Μοιροί, ἔντιμοι, παρὰ σικελοῖς, ἢ γὰρ χάρις μοι τὸν οἰνόχαριν.

Μοιχάγρια, τὰ ἐπὶ μοιχείας ἀγρεύματα, ὃ ἂν ληφθεὶς ἐπὶ μοιχείᾳ ζημιοῦται. ¶ Μοιχαῖς, πόρναις.

Μοιχοτύπης, ὁ ἀπὸ μοιχῶν τυπτόμενος. ¶ Μοκκώνεσσι. παραφρονέσι παραβλαίσοις. ¶ Μόκρωνα, τὸν ὀξὺν ἐρυθραῖοι. ¶ Μολβίς, σταθμίον τι ἐπταμναῖον.

Μολγῶ, νέφος παραβλέπω ἢ ἀκόλουθος. ¶ Μολγός. ἀριστοφάνης τάχα ἂν εἴη ἐκ πλήρους ὁ μολγός, ὁ δὲ ἀμέλγων τὰ χρήματα ἀμολγός, ἔνιοι δὲ μολγὸς ἀκούουσι, τοὺς μοχθηρούς, τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινά, κλέπτας καὶ τὸ ἀμολγός. ἄλλοι δέ, μολγόν, τὸν βόειον ἀσκόν, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν. ¶ Μολεῖν, ἔρχεσθαι τρέχειν, ἐλθεῖν. δραμεῖν. ¶ Μολίονδε, μαχητάς, καὶ μολιονίδες, γυναικὸς ξένος υἱοί.

Μολοβόβαρ, ὁ τοῦ διὸς ἀστὴρ παρὰ χαλδαίοις.

Μολοβρός, μολίσκων ἐπὶ τὴν βορὰν τουτέστι πράσσειν περίμαργος, ἐπαίτης, καὶ ὁ ἐρχόμενος φαγεῖν πλουτόν. ¶ Μολόβεια, τὰ τῶν ἀγρίων θηρίων τινὰ οὕτω καλεῖται. ¶ Μολοθοῦρος, ἀσφόδελος, ὅ ὥσπερ ὄν τι καὶ ἡ ὀλόσχοινος. ¶ Μολορός, λυπηρός, ἀηδής.

Μόλος, πόνος: μάχη, φρύαγμα.

Μολούειν, ἐγκόπτειν τὰς παραφυάδας. ¶ Μολουρίς. αὐδίον, κολοβὴ λόγχη, ὁ μόλις οὐρῶν.

Μολουρίδες, βαζαχίδες καὶ τῶν στακύων τὰ ἄνατα.

Μόλοφθος, ἐγκρυφίας. ¶ Μολοῦσα, πορθουμένη ἢ πορθηθεῖσα. ¶ Μολπαί, ὕμνοι ᾠδαί.

Μολπάν, ᾠδήν. ¶ Μολπαστής, συμπαίκτης, μολπάστρια δέ, συμπαίκτρια. ¶ Μολπή, ᾠδὴ παιδία ὕμνος, ᾆσμα μολπεῖς ἐλπίς. ¶ Μολπός, ᾠδὸς ὑμνῳδός. ποιητής. ¶ Μόλσον, σελίνου καυλὸς ἢ ἄνθος, οἱ δὲ τὸν ὑποφυάδα. ¶ Μόλσος, ὁ δῆμος αἰολεῖς. ¶ Μολτύοις, τὰ κοκύμηλα. ¶ Μολύβδαινα, καὶ τὸ εἶδος ἐπὶ μεταλλικῆς καὶ τὰ λεῖα.

Μολυβδαίνη, μολυβίδι. ¶ Μολυβλίς, στάθμιον τι ἐπταμναῖον οἱ δὲ μολβίς. ¶ Μολυβρόν, τὸ μολυβοειδές. ¶ Μολύνει, μιαίνει, ἀναφύρει, πιμπλᾶ.

Μολυνίη. ὁ πυγή. ¶ Μολυρόν, νωθρόν, βραδύ, αἰσχρόν, ἀηδές. ἀχάριστον, λυπηρόν. ¶ Μολυσμός, ἀκαθαρσία μίασμα, ἁμαρτία δυσέκπλυτος.

Μόλυχνον, δυσκλέον. ¶ Μολών. χωρῶν, ἐλθών.

Μομβρῶ, ἢ μορμὼ καὶ φόβηζον. ¶ Μορμολύκια, τῶν βαγωλῶν τὰ προσωπεῖα. ¶ Μομμώ. ὁ ἡμεῖς, μορμὼ φαμέν, τὸ φόβηζον τοῖς παιδίοις.

Μομφή, μέμψις καταγνωσις. ¶ Μόμψις, δύσκλεια ἢ μόμφος. ¶ Μοναλκίς, ἐξέχουσα κύθροσδε στάτη.

Μονάρχου, τυράννου. ¶ Μονάς, ἀριθμός, ἢ ἐξ μοῖραι τῶν ἐπτάδων. ¶ Μονή, παραμονή. ¶ Μονήρη βίον, μοναχικὸν βίον. ¶ Μονητάριος, τὸ κέρμα ἐργαζόμενος. ¶ Μονίας, μύφων, τοὺς δὲ μεθύοντας δευτέροις ἐστὶν φαμέν. ¶ Μόνιμον, στάσιμον βέβαιον. ¶ Μονίμων. βεβαίων. αἰωνίων. ἐπιμόνων. στασίμων. ¶ Μονιμωτέρων, βεβαιωτέρων παρὰ τὸ μένειν. ¶ Μονιός, ὗς ἄγριος, ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος, ὁ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος. ὁ δὲ ἄγιος κύριλλος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ὥστε τοῦ προφήτου, ὄνον λέγει σημαίνειν. τινὲς δὲ μέγα θηρίον κατὰ ἀπίνοιαν κατὰ μόνας νεμόμενον. ¶ Μονόγληνος, μονόφθαλμος.

Μονόβας, ὁμοίως. ¶ Μονοβαίας, κλέπτης.

Μονοδικαστής, οἱ τὰς δίκας δικάζοντες.

Μονόζωνοι, οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι ἢ μάχιμοι οὓς ἡμεῖς μονομάχους. ¶ Μονολόγιστον, μονόκλονος. ¶ Μονόλωπα, μονόδερμα, μονοχίτωνα.

Μονοκέρατος, ἢ μονόκερως, θηρίον φοβερόν.

Μονοσχί, σχεδὸν ἐγγύς, ἄνω κάτω εὐθέως σύνδεσμος μά

ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ υἱός. ὁ δὲ φερεκράτης παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί. ¶Μίμας, ὄρος αἰτωλίας.

Μ ίμασα, ἄγρια λάχανα. Μιμαυλεῖν. μιμεῖσθαι. ὑποκρίνεσθαι. ¶Μίμαλις, ἡ νῦν μῆλος.

Μ ιμέρα, ἡ μιμητικὴ τέχνη καὶ ἡ μίμησις. ¶Μιμηλάζειν. μιμεῖσθαι. ¶Μιμηλὸν, ὅμοιον ὑπὸ ὁμοίου παρὰ τὸ μιμήσασθαι. ¶Μιμιχμός. τὸ ἵππου φωνή. ¶Μιμνάζειν, μένειν καὶ μίμνειν.

Μ ιμνάζεται, μίμνεται, μένεται. ¶Μίμνησιν, ἀνάμνησιν ποιῆσαι. ¶Μιμνήσκεται, μνημονεύεται.

Μ ιμνήσκει, μνημονεύει. ¶Μίμνον, ἔμενον.

Μ ιμορτοβία, ναῦς, ἐν ᾗ ἄνθρωποι βεβήκασιν.

Μ ιν, αὐτὴν αὐτὸν αὐτό. τρία γένη δηλοῖ. ¶Μίνα, μόρια καὶ τὰ μικρὰ σῦκα. ¶Μίναρ, χόρδη.

Μ ινδαλόεσσας, ἀριθμοί, καὶ ἡ περὶ τὰ οὐράνια σύνταξις βαβυλώνιοι. ¶Μίνδαξ, θυμίαμα ποιόν.

Μ ίνθα, τὸ ἡδύοσμον, καὶ ἀνθρωπεία κόπρος.

Μ ῖνις, ἔχθρα. ¶Μινίσκην, ὑμένα πέταλα.

Μ ινύαι, οἱ ὀρχομένιοι καὶ μάγνητες. ¶Μινυανθές. ποία ἀσφόδελος ἢ τρίφυλλον. ¶Μινύζειν, ὀλιγόβιον. ¶Μινύκιος, ποταμὸς πύλου. ¶Μινύθειν, ἐλαττοῦσθαι. ¶Μινύθει, ἐλαττοῦται μειοῦται.

Μ ινύθουσιν, φθείρουσιν, ἐλαττοῦσι, μειοῦσιν, ἀφανίζουσιν.

Μ ίνυνθα, ἐπ' ὀλίγον χρόνον. ὀλιγοχρόνιον, μίνυνθα δὲ ἐχάζετο δουρός, ἐπ' ὀλίγον δὲ ἀπείχετο μάχης.

Μ ινυνθάδιον, ὀλιγοχρόνιον. ¶Μινυνθαδία, ἡ σελήνη ἀπὸ τοῦ μινύθειν. ¶Μινύθουσι δὲ, φθείρουσι δὲ ἀφανίζονται δέ. ¶Μινύθουσι, φθείρουσιν.

Μ ινύον, τὸ βλίτον λάχανον, ὁ κινάβαρ. ¶Μινυρεῖν, κλίναι μάντεις. ¶Μινύρεται, κλαίει. θρηνεῖ. ὀδύρεται. ¶Μινυρίζει, ὀλίγῃ φωνῇ, καὶ οἱ κατάγχεται, ἢ δυσφώνως λέγει. ¶Μινυρομένη, θρηνοῦσα καὶ τὰ ὅμοια. ¶Μινυρόν, μικρὸν ὀλίγον τῇ φωνῇ μινυρίζον. ¶Μινύρονται, προφωνοῦσι, προλέγουσι. ¶Μινύον, ἀρωματικόν τι. ¶Μινυώρειος, βραχύυπνος ἄγρυπνος. ἀδύνατος. ὀλιγοχρόνιος. ὀλίγης ὥρας ἄξιος. ¶Μινώα, εἶδος ἀμπέλου.

Μ ινώκα, ἀνὴρ ταχέως. ¶Μίνως. βασιλεύς.

Μ ινώταυρος, πασιφάης υἱός. ¶Μίξαι, σπεῖραι. κέρσαι. συμβαλεῖν. ¶Μιξίαμβος, λοίδορος. μεμιγμένος. λοιδορία. ποιηματοκόπος. ¶Μίξις, κοίτη συνουσία. ¶Μιξοδίῳ, τριόδῳ. ¶Μιξοδος, ὁδὸς ἡ εἰς ἑτέραν συμβάλλεται. ¶Μιξοιφία, μίξις πλησιασμός. ¶Μειονεκρύμενον, ἐλαττούμενον.

Μ ιονίς, κύπριοι. ¶Μειρακύλλιον, παιδίον ὑποκοριστικῶς. ¶Μιργάβωρ, ὁ λυκόφως. ¶Μιργώσαι, πηλῶσαι οἱ ἀυρί. ¶Μίρεα. λάχανα.

Μ ίρκα, εὐανθὴς ποικίλη ἄνθεσι. ¶Μίρμα, ἐπὶ τοῦ κεπιννοῦς ἢ ῥυπαροῦ καὶ πονηροῦ. ¶Μίρον, ὅταν ἀπονυστάζῃ τις λέγουσι ταραντῖνοι. ¶Μειονεξία, ἐλάττωσις. ¶Μίρτυλον, μῖσος μίασμα.

Μ ιρύκεω, χυῖνον. ¶Μισαγγεία, κοῖλος τόπος εἰς ὃν πανταχόθεν τὰ κάτω φορούμενα ἀπὸ τῶν ὀρῶν ὕδατα μίσγεται. ¶Μίσγεσθαι. μιγνύσθαι.

Μ ισατίς, μίσγε τὸ περὶ τὴν μητέρα τις ὂν καὶ ὀμνύουσι,

Μ ισάγκειον, τόπος κοῖλος ὅπου συμμίγνυνται ὕδατα

πολλά. ¶Μίσγεαι, συνέρχῃ. ¶Μισγέσκετο, ἐμίγνυτο. ¶Μισγοδίη. ὅπου ἂν ὁδοὶ μίγνυνται.

Μ ισόλας, θόρυβος. ¶Μισονόμος, ὅπου πάντες νέμοιεν γῆ. ¶Μίσησιν, ἐφθόνησιν.

Μ ισητὴν, τὴν καταφόρη λέγουσιν.

Μ ισητὴν, μισηταὶ δὲ γυναῖκες ὀλίσκοισι χρέωνται, τὸν δὲ ἀπαλῶς μισητὸν, τὸν αὐτίκανον, ὃ ἀπαλιστῶν τῇ τροφῇ. ¶Μισητίζει, μίσει στύγει. ¶Μισητὸς, μισούς ἄξιος ἄπληστος. ¶Μισθαρνὴς, ὁ λατρεύων μισθοῦ. ἢ ὁ μισθῶν ἀφαιρῶν καὶ αὐτικαταπλάττων.

Μ ισθαρνία, ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία. ¶Μισθαρχία, ὁ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων, ὀψωνιάζοντα ἐπεὶ καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ μισθὸν ἐλάμβανον δημόσιον.

Μ ισθός, τὸ ἔπαθλον τῶν κωμικῶν, ἢ τὸν ἀμφορέα. ἔμμισθοι δὲ, πέντε ἦσαν. ¶Μισθοφορεῖν, τὸ ἐπὶ μισθῷ πράττειν τι. ¶Μισθοφόρος, μισθῷ ἐργαζόμενος.

Μ ίσκιος, κόσπος. ¶Μίσκει, ἄρχεται.

Μ ισκελλος, εὐτελὴς καὶ μέλας οἶνος. ¶Μισογύνης, μισογύναιος. ¶Μισόκαλος, ὁ μισῶν τὸ ἀγαθόν.

Μ ισύλλαι, τεμεῖν, κόψαι, μερίσαι. εἰς μικρὰ διελεῖν κρέα. ¶Μισύλλειν, τὰ αὐτά. ¶Μισυλλομένοις βραχέα κατέτεμνον. ¶Μισθύνη, ἡ ὀξύτης παρὰ χαλδαίοις. ¶Μιχαίας, ἑρμηνείας ταπείνωσις ἢ ταπεινούμενος. ¶Μισυτῶν, μεταπλάλων τι.

Μ ισυοί, οἱ ἔχοντες τὸ ἥμισυ λευκὸν τοῦ σώματος. τὸ δὲ ἥμισυ μέλαν. οἷς μίσγουσι ἔνιοι. ¶Μίτη, πλέγματα ταινίαι. μάλλοι οἱ τῶν ἐρίων. ¶Μίαχον, οὕτω λέγουσιν ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὸ φύλλον. ¶Μίχος, ὁ παρὰ τῷ φύλλῳ κόκκος.

Μ ιτίτειζον, ἐθρήνουν. ¶Μίτρα, ὁ χαλκῆ λεπὶς διάδημα ζώνη θώραξ ταινία. ¶Μιτράγχασκ, ὡς λεπὶς χρυσοῦ ὃ τῷ μετώπῳ φορεῖται.

Μ ίτρη, θώρακι, μίτρη χαλκῆ λεπίδι. ¶Μίτρεον, ποικίλον. ¶Μίττος. τάξις. σειρά. τόνος.

Μ ίτυλλον, ἔσχατον νήπιον λακεδαιμονίων. ¶Μιχθαλόεσσα ἢ ἀμιχθαλόεσσα. ἀλίμενος. ¶Μιχθῆναι, ἀπαντῆσαι, συμμίξαι. ὁμιλῆσαι. ¶Μιχώκει, ἰχεῖ.

Μ ίωσις, ἐλάττωσις ἀκαθαρσία.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Μ Ναᾶ, μνηστεύεται. ¶Μναάδας, τὰς ἀμελγομένας αἶγας. ¶Μνανόοι, μοῦσαι μνηστῆρες. ¶Μναμονεύθημεν, λελήθημεν.

Μ ναμοσύνειν, τὸ ἐπιτηρεῖν ἢ μεμνῆσθαι τινί. ¶Μνάμων, ἱερομνήμων. ὁ μνήμονες, ἢ τὰς θυσίας ἀπομνημονεύοντες. ¶Μνάριον, τὸ κάλυξον βοιωτοί.

Μ ναρὸν, μαλακόν. ἡδύ. κόρημα θύμβρων. ¶Μνάσιον μέτρον τι διμέδιμνον. ¶Μναστὴρ, τῶν μνηστήρων οὕτω καλεῖταί τις. ¶Μνᾶται, μνηστεύει, μέμνηται.

Μ νέω, μισθῶ. ¶Μνῆμα, μνημεῖον. μνημόσυνον. ἀνάθημα, τάφος. ¶Μνημεῖα, τὰ ὅσια ἃ πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις.

Μ νήμη, μνημόσυνον. ¶Μνήμονες, ἀρχὴ γυναικῶν ἐπιτελουμένων τῶν ἱερείων. ¶Μνᾶ, λίτραι δύο. ὁ δὲ ἅγιος ἐπιφάνιος, λίτρας μιᾶς ἥμισυ.

Μ νημοσύνη, μνήμη καὶ ὁ θεός, ¶Μνημύει. σκυθρω

θμος, δίλτος, ἢ μήρινθος. ¶ Μήρινθος, δεσμός. σχοινίον, σπάρτος, βρόχος. ¶ Μήριγξ, ἄκανθα γινομένη ἐν τοῖς ἐρίοις τῶν προβάτων. ¶ Μηρός, τὸ τοῦ ἀμπέλου καὶ ξύλον καὶ τὸ ἐπὶ καλάμης κῶλον καὶ ὄρος. ¶ Μήρικες, ἰχθύδια. ¶ Μηρυκίζει μηδὲν κάτω. ¶ Μήρυγμα, σπείραμα. ἢ ἐκτεινόμενον.
M ηρινθία, σπάρτα. ¶ Μηρυομένη, ἐκτεινομένη.
M ηρύσαντο, συνέστειλαν. ¶ Μήρυσμα, κάτασμα. ἢ σπάσμα ἐρίου. ¶ Μησαμένη, βουλευσαμένη.
M ήσατο, εἰργάσατο. ἐτεχνάσατο. ¶ Μήστι, μηδαμῶς σε. ¶ Μήστι γέρων, οὐδαμῶς σε πρέσβυτα.
M ῆστο, βουλεύσατο. Μήστωρ, βουλευτής. ἔμπειρος πολεμιστής, ἐριστής, ἐπινοητικός, φρόνιμος, μήστωρ μέν.
M ήστωρα φόβοιο, ἔμπειρος πολέμου.
M ήστωρες ἀϋτῆς, ἐργάται μάχης. κραυγῆς. βοῆς.
M ήτεα, μητίματα. ¶ Μήτειρα, φρονίμη ἡ μήτηρ.
M ὴ τέκταινε, μὴ ἐργάζου. μὴ κατασκεύαζε.
M ητέρα θηρῶν πολλὰ θηρία ἔχουσαν.
M ητέρα μήλων, πολυθρέμμονα. ¶ Μέτ' ἀμελάμποδος τύχης, μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις.
M ητέρι, μητρί. ¶ Μήτηρ, ἡ πρεσβυτάτη πᾶσα.
M ή τι γε, πόσῳ γε μᾶλλον. ¶ Μή τι ἐγώ. ἄρα γε ἐγώ.
M ητιέτα, ὁ εἰς τεχνίτης σοφός. βουλευόμενος ἄριστα.
M ητιέτης, βουλευτής. ¶ Μητίσεται, βουλεύσεται.
M ήτι, βουλῇ. ¶ Μητιέτης. βουλευτής.
M ητιόωσα, φροντίζουσα βουλευομένη.
M ῆτις, σύνεσις βουλὴ τέχνη γνώμη δόλος ἀπάτη, ὅθεν ἡ θεός. ¶ Μή τι φόβον δ' ἀγόρευε, μηδέν μοι περὶ φυγῆς διαλέγου. ¶ Μητίχου τέμενος, εἰ ἦν, τὸ μητιχεῖον δικαστήριον μέγα. ὃ προσεκλήθησαν δικασταί. ¶ Μητέρα, εἶδος σφηκός, καὶ τῶν ξύλων τὸ ἐντὸς ὃ καρδίαν τινὲς ἢ ἐντεριώνην καλοῦσι. καὶ ὁ κλῆρος ὑπὸ πολέων ὡς κλείταρχος, καὶ ἡ ἐπὶ γυναικός, καὶ κεφαλῆς δάδημα βαρβαρικόν.
M ητραλοίας. ὁ τύπτων τὴν μητέρα αὐτοῦ.
M ητροπάτωρ, τῆς μητρὸς πατήρ. ¶ Μητροπόλοις, τὰς πάλαι μελίσσας. ¶ Μητρὸς, μέθυσμα τῆς ἀμπέλου.
M ητρὸς ἐρινύες, αἱ διὰ τὴν μητέρα εὐξαμένην, ἐπίκουροι γενόμεναι. ¶ Μητρώιαι, καὶ μήτρωες μητρὸς ἀδελφοί. ¶ Μὴ ὑπερίδης, μὴ καταφρονήσης.
M ὴ φέρειν, ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν διὸ καὶ μισθοφόρους λέγουσι τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντας, καὶ μισθοὺς φορουμένους. ¶ Μὴ φωραθῇς, μὴ ἐλεγχθῇς.
M ηχαναί, τέχναι, ἐπίνοιαι. βουλεύματα. ἅμαξαι συμπεφρασμένα, καὶ ὄργανά τινα μηχανικὰ ἐν οἷς πρὸς δεσμούμενα τὰ κτήνη ἀλήθουσιν. ¶ Μηχανόωντα βουλεύοντα. ¶ Μηχανορράφος, κατασκευαστής. ἐπινοητὴς κακῶν. ¶ Μηχανώμενος. διαζώσματος. ¶ Μῆχαρ, μηχάνημα, ὄφελος.
M ῆχος. μηχανή:

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

μ ιαίνει, μολύνει. ¶ Μιαιφόνος, μεμιασμένος φόνῳ, μαινόμενος τοῖς φόνοις. μεμολυσμένος φόνοις. ¶ Μιαιφόνον αἷμα, μιαιφονικόν. ¶ Μιαμάχειρα, τὴν λεγομένην κατὰ τὸν κου-

ρὰν μιαιμαχαίρχιλ κειρόνων. ¶ Μαίανδρος, ποταμός. ¶ Μία λόγχη, οὐ ξίφει ἀγριδίοις δύο.
M ιαραί, μεμιασμένα. ἀκάθαρτα. ¶ Μιαραὶ ἡμέραι, τοῦ ἀνθεστηριῶνος μηνὸς ἐν αἷς τὰς ψυχὰς τῶν κατοιχομένων ἀνιέναι ἐδόκουν. ¶ Μιαρός, μεμολυσμένος αἵματος ἀκαθάρτου. ¶ Μίασ, ἢ μιασμὸς μῶμος ῥύπος. μολυσμός. ἀκαθαρσία. μιαρότης.
M ιάστωρ. μύστρος λυμεών. ¶ Μία χελιδὼν. παροιμιῶδες ἐστί. ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα τὸν σοφὸν οὐκ ἐᾷ εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν ἢ εἰς ἀμαθίαν. ¶ Μιαχρόν, καθαρόν
M ίαχος, μίασμα, ἀσίβημα, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσώδους. ¶ Μιγάδας, τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα ξένων.
M ιαζομένοις, μισουμένοις. ¶ Μιγάς, μεμιγμένος.
M ίγδα, ἀναμὶξ μεμιγμένως. ¶ Μίγδαλοι, ἀναμεμιγμένοι. ¶ Μίγδην, ἀναμὶξ, ὁλοῦ ἐν ταὐτῷ.
M ιγδηράζειν, ὑβρίζειν. ¶ Μιγέωσι. μιχθῶσι.
M ιδάθιος, οἱ ὑπὸ μίδα βασιλευθέντες, ἐσέβοντο καὶ ὤμνυον τὴν μίδα θεὸν, ἣν τινὲς μητέρα αὐτοῦ ἐκτετιμῆσθαι λέγουσιν. ¶ Μίδας, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα καὶ θηρίδιόν τι δηλαδὴ τοῖς κυάμοις, καὶ ὁ πλούσιος ἀπὸ μίδα τοῦ βασιλέως. ¶ Μίειν, ἐσθίειν.
M ιῆναι, μιᾶναι ῥυπῶσαι. ¶ Μιήνη βάψη μολύνη ῥυπώση. ¶ Μιῆς χθονός, τῆς αὐτῆς γῆς. ¶ Μίθρας, ὁ ἥλιος παρὰ πέρσαις. ¶ Μίθρης, ὁ πρῶτος ἐν πέρσαις θεός. ¶ Μίθρος, ἢ μίθροις συζευγνυμένοις.
M ίκαι, λάχανα. ὄμβρια. ¶ Μίκας, μικρολόγος.
M ίκλας, αἶγας. ¶ Μικρ' ἄττα, μικρά τινα.
M ικρολόγος, ἀκριβὴς φειδωλός. φειδωλῶ φίλος.
M ικρόρρωξ, μικροβόξις. ¶ Μικρόψυχος, δειλός.
M ικροῦ, παρὰ μικρόν. ¶ Μικύθινον, τὸ μικρὸν καὶ νήπιον. ¶ Μίλαξ, ἡλικία, ἔνιοι δὲ μέλλα καὶ παρ' εὐριπίδῃ ἐν θεοῖς ἀγνοήσας ἀρτεμίδωρος ἐκεῖ γὰρ μίλαξ ἐστίν. δηλοῖ δὲ τὴν δημοτικόν. ¶ Μίλητος, δύο πόλεις μίλητοι, ἡ μὲν κρήτης, ἡ δὲ ἀσίας.
M είλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα.
M ειλίγμασι, κολακείαις ἐδέσμασιν.
M ίλιον, δένδρον ὅμοιον ἐλάτῃ εἰ ὦ τοὺς νέους στεφανοῦσιν ἐν ταῖς πομπαῖς, ἢ μέτρον ὁδοῦ σταδίων ἑπτά. οἱ δὲ ζ ὑπολιων δ. ¶ Μειλίσσω, κεχαρισμένα καὶ ἡδέα λέγε. ¶ Μειλισσόμενος. παρακαλῶν.
M είλιχα, προσηνῆ ἡδέα. ¶ Μειλιχίη. πραότητι προσηνία. ¶ Μειλιχίη, ἱκετεία. ¶ Μειλιχίοις, γλυκέσι πραϋντικοῖς. ¶ Μειλίχιος, πρᾶος ἢ πραΰς.
M ιλλός, βραδύς. χαῦνος. ¶ Μιλτοπάρῃοι, μιλτοπάρῃοι τὰ ἑκατέρωθεν τῆς πρύμνης καὶ πρῴρας μεμιλτωμένα ἔχουσαι. οἱ δὲ ἀντὶ καὶ φοινικοπάρῃοι ἔλεγον. ¶ Μίλτος, εἶδος ἐρυθρὸν σινωπίδος. ¶ Μιλτῶ, πλύνω. ¶ Μιλτωρυχία, τόπος οὗ μίλτος ὀρύσσεται. ¶ Μιλτῶσαι, βάψαι, ¶ Μιλίτης, ἀφροδίτης
M ιμάκυλον, ὁ καρπὸς τοῦ κομάρου. ἔστι δὲ ὡς μέσπιλον μικρὸν πυρρόν. ¶ Μιμαλλόνες, βάκχαι βονδρόμοι.
M ιμάξασαι, χρεμετίσασαι. φωνήσασαι. ¶ Μίμαρ. αἰνικτής. ¶ Μιλάρκυς, λαγωοῦ χορδή. ¶ Μιμάρκυς. κοιλία ἢ ἔντερα τοῦ ἰσδείου μετ' αἵματος σκευαζόμενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγωῶν αὐτὸ ἔχεσθαι:

ἢ ἂν, ἀντὶ τοῦ οὐ. ¶ Μὴ ἀπώσῃ.
μ ¶ Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀπελάσῃς με, μὴ ἀποδοκιμάσῃς με. ¶ Μὴ δ' ἄζειν θοῦρον ἄρηα, μὴ δὲ ἐνδέχεσθαι τὸν πολεμικὸν ἄρη.
Μ ηδαμινός, ἄτιμος. ¶ Μηδεῖν, μὴ ἐσθίειν.
Μ ηδαμῶς, μὴ δῆτα. ¶ Μηδαπή, γῆ ἰδία.
Μ ὴ δ' ἀποκνώμεθα, μὴ δ' εἰς ἀπόνοιαν ἐμβαλλώμεθα.
Μ ήδεα, βουλεύματα. ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν. καὶ τὰ αἰδοῖα. μήδεά τ' ἐξερύσας σφῶν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι. ¶ Μηδὲ λόγον ἔχειν, μὴ φροντίζειν. ¶ Μήδεο, βουλεύου. ¶ Μηδὲ πόδας, μηδὲ τὴν ἄφιξιν καὶ τὴν παρουσίαν. ¶ Μήδεσθαι, τεχνάσασθαι, βουλεύσασθαι. ¶ Μήδεται, βουλεύεται, τεχνάζεται. ¶ Μηδέτ' ἀρωγῶν, μηδὲ βοηθῶν.
Μ ηδέτ' ἀρωγοῦντες, μὴ δὲ βοηθοῦντες. ¶ Μὴ δ' ἕτερος, μὴ δὲ εἷς. ¶ Μήδετο, ἐφρόντιζεν ἐτεχνάζετο ἐβουλεύετο. ¶ Μὴ δῆ οὖν, μηδαμῶς οὖν.
Μ ὴ δῆτα, μηδαμῶς. ¶ Μηδόμενος, ποιῶν βουλευόμενος.
Μ ὴ δόξῃς σοι, μὴ νομίσῃς σοι. ¶ Μηδοτιοῦν, μὴ ὅ τι ποτε.
Μ ειδιᾷ, γελᾷ. ἐστὶ ὄνομα ἡρωΐδος μήδεια. ¶ Μηδικοί, ὄρνεις μηδικοὶ ἀλεκτρυόνες. ¶ Μηδική. πόα ἢ τρίφυλλος, οἱ δὲ λωτὸν κτήνεσιν ἁρμόζοντα. ¶ Μηδεὶς, μηδεὶς παρὰ μὲν συνετοῖς μηδοτιοῦν. μηδαμῶς παρὰ δὲ λυδοῖς ὁ ζεὺς, ζεῦσις. ¶ Μήδιος, μαλακὸς, καὶ βοτάνης εἶδος, καὶ λίθος τις μηδιάτης.
Μ ὴ δώσῃς, μὴ δῶς. ¶ Μὴ ἐπαίρου, μὴ ὑπερηφανοῦ.
Μ ὴ ἐφικνούμενοι. μὴ καταλαμβάνοντες. ¶ Μήθυμνα, πόλις λέσβου. ¶ Μηθυμναῖος, ὁ διόνυσος.
Μ ηθώνη, πόλις. ¶ Μῆκα, κέρατα. ¶ Μηκονεῖ, βάψ
Μ ηκάδες, αἱ μηκώμεναι αἶγες, ἢ κεραυνάστριαι, ἔνιοι δὲ τὰς κερατώδεις, μῆκα γὰρ τὰ κέρατα. ἀπ' ἐναντίων δὲ κράδες. μηκᾶσθαι, κράζειν ὡς αἶξ.
Μ ηκᾶται, τοῖς ξίφεσιν ἴσως κράζει. ¶ Μηκεδανόν, μακρόν. ¶ Μὴ κεῦθε, μὴ κρύπτου. ¶ Μήκιστα, μέγιστα ὑπερμεγέθη ἔσχατα. ¶ Μῆκος, μακρός.
Μ ὴ κοίνου, μὴ ἀφάνιζε, μὴ μίαινε. μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε.
Μ ῆκος, δ' ἐπ' ἄρτεμις ἀντὶ τοῦ διαζώνης, αὕτη γὰρ ἐστὶν ἐπὶ τῶν θηλειῶν. ¶ Μὴ κοτέσῃ, μὴ ὀργισθῇ.
Μ ήκυνον, αὔξανον, μάκρυνον. ¶ Μήκωνες, πόας τις λήθην ἐμποιοῦσα, καὶ τὰ ἐπὶ πίννης περιπλέγματα καὶ τῶν ὁμοίων καὶ μέρος καὶ ὕφασμα βύσσινον, καὶ οἱ ἄγριοι, καὶ ἡμεροπίτυς. ¶ Μῆλα, κοινῶς μὲν πάντα τὰ τετράποδα. ὅθεν ἐστὶ πᾶσα βύρσα, ὅ ἐστι πᾶν δέρμα μηλωτὴ λέγεται. κατ' ἐπικράτειαν δὲ τὰ πρόβατα, καὶ αἶγες, καὶ παντὸς δένδρου καρπὸς, ἐξαιρέτως δὲ τῆς μηλέας καὶ πάντα τὰ δένδρα.
Μ ηλατᾶν, τὸν ποιμένα βοιωτοί. ¶ Μηλαφῆσαι, ψηλαφῆσαι. ¶ Μηλεατορεῖ, δημηγορεῖ.
Μ ηλιάδες, νύμφαι. ¶ Μήλιαι, ἀστράγαλοι.
Μ ηλοβοτεῖ, ποιμαίνει. ¶ Μηλοβοτῆρες, ποιμένες, οἱ τὰ μῆλα νέμοντες. ¶ Μηλόβοτος, τόπος αἱρούμενος προβάτων εἰς βρῶσιν. ¶ Μῆλον, πᾶς καρπός. ¶ Μηλολόνθη, εἶδος κανθάρου, οὓς τινὲς χρυσοκανθάρους λέγουσι. ¶ Μηλονομεῖς, ποι-

μένες. ¶ Μηλονομιαῖον, ἐννόμιον. ¶ Μήλοπα, μηλοειδεῖ τῷ χρώματι, ποιοῦρος γάρ ἐστιν ὁ πυρός.
Μ ήλοπα καρπὸν τὸν πυρὸν, ὅτι μηλοειδὴς καὶ μήλη τὸ ἐργαλεῖον ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἔτριβον, οἱ δὲ τὸ ἔτεμον. ἐπειδὴ καρπός ἐστι τῶν προβάτων. ¶ Μηλοσόη, ὁδὸς, δι' ἧς τὰ πρόβατα ἐλαύνεται. ῥάβδοι.
Μ ηλοσφαγίαι, θυσίαι προβάτων. ¶ Μηλῶται, ποιμένες. ¶ Μηλοφόρη θεραπεία περσικὴ τοῦ βασιλέως. ¶ Μηλόβαι, μηλοβάται ποιμένες.
Μ ηλοβαλεῖν, φιλοῦσαί τινα, καὶ εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι.
Μ ήλωθρα, βάμματα, οἱ δὲ τὸ τῶν δερμάτων βάμματα. ἄλλοι τὸ πρόσμιγμα τῆς πορφύρας, οἱ δὲ καλλωπίσματα. ¶ Μήλων, προβάτων. ¶ Μήλων, τὰ ἀκρόδρυα ἢ βάπτων. ¶ Μήλων, ἡρακλῆς, ὀνομασθῆναι φασὶ τὸν θεὸν οὕτως διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς μελιτεῖς. ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. ¶ Μηλῶσαι, τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που, καὶ ἐν τῷ ἑλεῖν καθιέντες τι εἰς τὸ στόμα καταμηλοῦν. καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔρια πιέζειν εἰς τὸ χαλκεῖον. ¶ Μηλωτή, διφθέρα.
Μ ήμε, μηδαμῶς με. ¶ Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ. δι' ἀγχόνης θάνατος οὐκ ἔστι καθαρὸς, ἀλλ' ὁ διὰ ξίφους. ὅθεν οὐδὲ ἐναγίζουσι τοῖς ἀπηγξαμένοις.
Μ ημωτά, ψεκτά. ¶ Μήμ' ἐρέθιζε, μή με παρόξυνε.
Μ ήνα, τὸ μέσον τοῦ ξύλου, ὅ περ καρδία καὶ ἐντεριώνη.
Μ ηναγύρτης, ὁ ἀπὸ μηνὸς συνάγων πανηγύρεις.
Μ ήναρ, ἐμήναρ, ἐμάνη, ἦραρ. ¶ Μῆνες, ἡμέραι.
Μ ήνη, σελήνη. κὴ μῆνις ἔμμονος καὶ πολυτεταμένη ὀργή.
Μ ηνιάσας, ὀργισθείς. ¶ Μήνιμα, μῆνιν. ¶ Μήνιγγας, ἐγκέφαλον. ¶ Μήνιγξ, ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ τὸ ὑφιστάμενον τοῖς οἰνηροῖς πίθοις ἐν τῷ οἴνῳ πρὸ τοῦ αὐθεῖν, ἐπιπολεῖς, καὶ λῆμος. ¶ Μήνιε, ὀργίζου.
Μ ηνίειν. ὀργίζεσθαι. ¶ Μηνιθμός, ὀργή.
Μ ήνιμα, μῆνις. ὀργή, χολή κότος ἐπίμονος, μέμψις ἀπ' αἰτίου μανίας. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι μαίνονται.
Μ ηνίσας. ὀργισθείς. ¶ Μηνίσκοι, τὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθέμενα, ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθίζηται. καὶ τὰ χαλκώματα τὰ τῶν παιδαλίων, ὑμένες, πέταλα περιτραχήλια. μανιάκια. περιδέραια. ¶ Μηνιῶ, ὀργίζομαι.
Μ ηνοειδές. σεληνοειδές. ¶ Μῆνος, κόρος, ἔμμονος ὀργή. ¶ Μηνύειν, κηρύσσειν, ζητεῖν.
Μ ηνύεσθαι, μηνυτεύεσθαι. ¶ Μηνυθῆναι, βούλεσθαι. ¶ Μηνύεται, μηνυτεύεται, μήνυτρα δίδωσι. ¶ Μηνυτής, ἡρακλῆς ἐν ἀθήναις.
Μ ηνύριζε, θρηνώδης ὁ φθόγγος. ¶ Μή νύ τοι, μὴ δέ σοι, οὐδαμῶς γάρ σοι. ¶ Μὴ νῷιν, μὴ ἡμῶν.
Μ ῄονες, λυδοί. ¶ Μῃονίς, λυδή. μῃονία γὰρ ἡ λυδία.
Μ ειονέκτης, ὁ ἐλαττῶν. ¶ Μὴ ὅτι. μήτιγε. ¶ Μὴ οὔσας δίκας. οὕτω λέγονται τινὲς οὐκ οὖσαι ἢ δίκαι μὴ οὖσαι.
Μ ὴ ὄφελες. εἴθε μὴ ὄφελες. ¶ Μὴ παιδὶ ξίφος, παροιμία. ¶ Μὴ πάγχυ, μὴ παντελῶς.
Μ ὴ παραζήλου, μὴ ὁμοιοπαθής. ¶ Μὴ παρυγρής, μὴ ἐκπέσῃς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων.
Μ ὴ παχυνίη ζέπειν, μὴ αἰτιοῦ τὴν πενίαν ὅτε δίψει.
Μ ὴ πίστευέ μοι, μὴ ἐπίστευέ μοι. ¶ Μήπως, μή ποτε.
Μ ήρα τὰ ἐπὶ τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα ὀστᾶ. ¶ Μήρε-

χεῖν. ¶ Μεταλαγχάνειν, μετέχειν μεταλαμβάνειν. ¶ Μετὰ λέσβιον ᾠδὸν, τοὺς ἀπογόνους τοῦ τέρπανδρου ἀπὸ θεοὺς ἠγουμένοις εἶναι κιθαρῳδίας, πρώτους εἰς τὸν ἀγῶνα προσκαλεῖσθαι, εἴ τις εἴη λέσβιος ᾠδός.

Μεταλλᾶν, ἐρευνᾶν ζητεῖν. ἐρωτᾶν. ¶ Μεταλλᾶς ἐπιζητεῖς. ¶ Μεταλλεῖς, τῶν μυρμήκων τινὲς οὕτω καλεῖται. ¶ Μεταλλεύς, γῆ τις.

Μετάλλα, ἐπιζήτει. ¶ Μεταλλεύει, ζητεῖ, ὀρύσσει, ἀνασκάπτει. ¶ Μετάλλειον. μύρον ἀριστοφάνης μὲ ταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον εὕρημα μετάλλου. μέταλλος γάρ τις σικελιώτης τὴν τοῦ μεταλλείου μύρου κατασκευὴν εὗρεν. μνημονεύει δὲ καὶ φερεκράτης ἐν τῇ πετάλῃ. ¶ Μεταλλάξαντι, μεταβληθέντι. παυσαμένῳ. ¶ Μετάλληξιν, ἐπιζήτησιν. ¶ Μέταλλος, λίθος. θάλασσα. προμνήστρια.

Μεταλλῶ, ἐπιζητῶ. ¶ Μετάλμενος, ἐφαλλόμενος

Μεταμάζιον, τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ ὑπὲρ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ μεταμαζῶν. ¶ Μεταμαθεῖν, μεταγνῶναι.

Μεταμείβων μεταλλάσσων. ¶ Μεταμέλειαν, μετάνοιαν. ¶ Μεταμέμβλεται, μεταμελήσεται.

Μεταμάθεια, μετάνοια. ¶ Μεταμορφοῖ, τὴν μορφὴν ἀλλοιοῖ. ¶ Μεταμίξ, ἀνάμιξ. μετὰ μίαν.

Μετ' ἀμύμονας. πρὸς τοὺς ἀγαθούς. ¶ Μεταμφιέσθαι, μετενδύεσθαι τὴν ἐσθῆτα. ¶ Μεταμωλίας, ἐμπόλεμον. μετὰ μάχης καὶ φροντίδος. ¶ Μεταμώνια, μάταια ἀνεμοφόρητα. ἀχρεῖα. ¶ Μεταναστάς, μέτοικοι. φυγάδες. σύμμαχοι. ¶ Μετανάστου, μετέρχου. μετοίκει. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μεταγνώσθη, μετανεπείσθη, τὸ ἀναπεῖσαι. ἀναγνῶναι φασί.

Μετ' ἀνέρας, μετὰ τοὺς ἄνδρας. ¶ Μετανιπτρον, ἡ μετανιπτρίς ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπὰν νίψωνται διδομένη κύλιξ, οἱ δὲ τὴν ὑστάτην πόσιν. ¶ Μετὰ νῶτα, βαλὼν τὰ νῶτα. ¶ Μεταξύ, ἐξαίφνης μετ' ὀλίγον ἀνὰ μέσον. ¶ Μετὰ πᾶσιν, ἐν πᾶσιν.

Μεταπείσεσθαι, μεταπεισθῆναι. ¶ Μεταπεπεισθῆ, μεταβληθῆναι. ¶ Μεταποιεῖν, ἀπὸ δόξης εἰς ἀπιμίαν ποιεῖν. ¶ Μεταπέμπεται, μετακαλεῖται. μεταστέλλεται. ¶ Μετὰ πληθύν, ἐν τῷ πλήθει.

Μεταπλομένοισι, τοῖς ἐξ ἀνθρώπων γενομένοις θεοῖς.

Μεταπύντιος, διαπόντιος. ¶ Μεταποιεῖται, μετασκευάζεται. φροντίζει. ἀντιποιεῖται.

Μεταπορευθῆν, ἐπελθὼν μετελθών. ¶ Μεταπρέπειν ὑπερβαίνειν, ὑπερλάμπειν. ¶ Μετ' ἀπράκτοις, ἀπράκτοις. ¶ Μεταπροπέλιξαι, ἐπιστρέψαι. ¶ Μεταψαλάσσειν, μεταπιθεῖναι.

Μεταψαίρων, μεταφέρων. ¶ Μεταψέφειν, μεταμελεῖσθαι. ¶ Μεταψέφω, μεταβουλεύομαι.

Μετάμιξις, μεταπνοή. ¶ Μετάειμι. μετὰ σὲ ἐλεύσομαι. ¶ Μετήθεται, μεταπειρᾶται ὁ μεταπειεῖται.

Μέτειμι, μετελεύσομαι. ¶ Μετεῖναι, προσήκειν διαφέρειν. ¶ Μετεισάμενος, μετελθὼν ἐφορμήσας.

Μετεῖσθαι, πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν. ¶ Μετεκίαθε, μετῆλθε. ¶ Μετεκίαθον, μετήρχοντο, παρήρχοντο, μετῆλθον. ἐπεδίωξαν. ¶ Μετελεύσομαι, μετακαλέσομαι ἢ μετελθεῖν. ¶ Μέτελθε, ἄπελθε μετάβα

Μετελύειν, μεταγινώσκειν, μετανοεῖν.

Μετ' ἐμέ, πρὸς ἐμὲ ὡς ἐμέ. ¶ Μετεμόσχευσε, μετεφύτευσε. ¶ Μετ' ἐμφάσεως, φανερὸν ποιῶν.

Μετένδημος, μετάδημος. ¶ Μετεξέτεροι, οἱ ἡμεῖς φαμέν, ἔνιοι. ¶ Μετεωρίζει, ὑψοῖ.

Μετέπειτα, μεταταῦτα. ¶ Μετεποίησε, μετεσκεύασεν. ¶ Μετέπρεπεν, διέπρεπεν. ¶ Μετερρυθμισμένα, μετεσχηματισμένα. ¶ Μετέρχεται, ἀποδίδωσι. ¶ Μετέρχομαι, ἱκανῶς ἱκετεύω ἱλάσκομαι, ἐπεισέρχομαι. ¶ Μετεσεύοντο, μετεδίωκον. ἐφώρμων ἐπορεύοντο. ¶ Μετεστειλάμην, μετεπεμψάμην. ¶ Μετέσχον, μετέλαβον.

Μετέπρεπεν, διέπρεπε ὡς ἐφαίνετο. ¶ Μετεστράφατο, μετεστρέφοντο. ¶ Μετέφη, προεῖπεν, ἐδημηγόρησεν.

Μετεωρισθήσονται, ὑψωθήσονται. ¶ Μεταίχμιον, ὁ μεταξὺ τῶν μαχομένων τόπος. ¶ Μετέχων, μεταλαμβάνων. ¶ Μετεωρολέσχαι, φλυαρούντων τὰ περὶ οὐρανῶν μετέωρα. ¶ Μετεωρολόγοι, μεγαλορρημονοῦντες. ¶ Μετεωροπόλων, τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων. ¶ Μετέωρος, κοῦφος ἐννεός.

Μετῆ, ἐξῆ. ¶ Μετήεισαν, ἱκέτευσαν.

Μετῆλθεν, ἐτιμωρήσατο, μετεμελήθη.

Μετῆκε, μετεμελήθη. ἱκέτευσεν. ¶ Μετήλλαξαν, μετώμειψαν. ¶ Μέτην, μέσην, μερουσίαν.

Μετήορα, μετέωρα. ¶ Μετ' ὄχου, μετὰ κραυγῆς.

Μετίδοιεν, ὑπερίδοιτο, ἀτιμάσειεν, μεταφρονήσειεν.

Μέτειμι, μετελεύσομαι. ¶ Μετεισάμενος, μεταμορφωθείς. ¶ Μετιτῆλαι, αἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἅρματος ῥάβδοι. ¶ Μετ' οἴμους, τὰς ἐπισιτισμοὺς φυτείας. ¶ Μετοικέσιον, τὸ ἐκ τόπου εἰς τόπον οἰκῆσαι. ¶ Μερικεύεται, κατὰ μέσον οἰκούντων.

Μετοικίας, ἀποικίας, αἰχμαλωσίας. ¶ Μετοίκιον, τέλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ὃ ἐτίθεσαν ἐν τῇ πόλει. δραχμὰς δέκα. τοῦτο δὲ τελώνη τριώβολον.

Μέτοικοι, οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνὰ δραχμὰς δώδεκα τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον μετανάσται δημόσιοι. ¶ Μετοίχεσθαι. ἀπελθεῖν, πορεύεσθαι. μετελθεῖν. ¶ Μηρκλάζει, γονατίζει.

Μέτειμι, λιτανεύω ἱκετεύω. ¶ Μετοχή, μετοχή, ἐποχὴ ἢ ὀχεία. ¶ Μετόπιν. κατόπιν.

Μετόν, ἐξὸν προϋπάρχον. ¶ Μετόπισθεν, ὕστερον μεταταῦτα ὕστερον ἢ ὄπισθεν. ¶ Μετόπωρον, μετὰ τὴν ὀπώραν ἤτοι ὁ μετὰ θέρος. ¶ Μέροπες, ἄνθρωποι.

Μετουσῶ, περιβλέπω, ἀφορῶ, ἀποβλέπω.

Μετῴχετο, ἐπορεύετο. ¶ Μετοχετεύσας, μεταγαγών. ¶ Μετοχή, κοινωνία. σχέσις. ¶ Μεταμέτρια, ἁρμόζοντα. ¶ Μετρεῖ, δανείζει, μετρεῖσθαι καὶ δανείζεσθαι. ¶ Μετριάζει, μετριοφρονεῖ.

Μέτριοι, ἐπιεικεῖς. μικροὶ εὐτελεῖς, καὶ οἱ μέσην μετρίαν οὐσίαν ἔχοντες. ¶ Μετριοπαθής, μικρὰ πάσχων, ἢ συγγινώσκων ἐπιεικῶς.

Μέτρον, πέρας, ἢ ἄλλο τι ὡρισμένον.

Μέτταυλον, μέσαυλον. ¶ Μέτζον, μεῖζον.

Μέτρια, εὐθῦναι, ἀρχόντων γενομένων.

Μετώπιον. τὸ μέρος τῶν ὀφρύων.

Μετωπίς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος.

Μεύει, κοιμᾶται. ¶ Μέχρι. ἕως τινός.

Μ έροπες, ἄνθρωποι, διὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα ἤγουν τὴν φωνήν. ἢ ἀπὸ μέροπος τοῦ προφαίνοντος κῴου. λέγονται δὲ καὶ κῷοι μέροπες καὶ ὄρνεα τινὰ ὡς ἀριστοτέλης. ¶ Μερόπων, ἀνθρώπων. ¶ Μέρος τι. ὀλίγον τι μέρος. ¶ Μερύτης, αὐαιδής.

Μ ερῶν, ἐλάσσων. ¶ Μέρσων, πωλεῖν.

Μ εσάγκυλα, ἀκόντια. ¶ Μεσαιπόλιος, οὐ σφόδρα πεπολιωμένος. ἀλλὰ μέσος, οὔπω γέρων.

Μ εσαιχμίην, μέσον αἰχμῆς. ἤγουν μέσον δόρατος. ἢ δύο στρατευμάτων. ¶ Μεσαίχμιος γῆ, ἡ διὰ πόλεμον ἀργή. καὶ μεσαίχμιον πᾶν τὸ μέσον τινὸς κυρίως τῆς αἰχμῆς. ¶ Μέσακμον, κανὼν τοῦ ἱστοῦ οἱ δὲ αὐτίον, οἱ δὲ τὸ μεσάκτων ἢ μεσάκρων ἢ μεσάκτων τειχῶν, ἢ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. ¶ Μεσημβρίη, μεταφορικῶς ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας μεσημβρινὴν μεσάτην μέσον καὶ μέρος τοῦ ἅρματος. ¶ Μέσαυλην, ἔπαυλον. ¶ Μεσαυχένων, ἀριστοφάνης φησὶ μεσαύχενας νέκυας ἀσώρια. διὰ τοῦ σ γραπτέον. μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτοῦ πιέζει περιβάλλοντα τὸ χοινίον. τραγῳδεῖ δὲ τὰ ἐν τῷ φιλοξένου σύρῳ. ἐνὶ οἱ δὲ διὰ τοῦ δ γράφεται δεσαύχενες, καὶ οὐ καλῶς.

Μ εσέγγυον, μεσίτην. ¶ Μεσεγγύημα, τὸ τιθέμενον τινὶ συμφωνίᾳ μισθὸν ἐπ' ἐγγύῃ. ¶ Μεσίρκιον, διὸς ἐπίθετον. ¶ Μεσηγύς, κατὰ μέσον.

Μ εσήεις, μέσος τῇ ἡλικίᾳ. ¶ Μεσῆλιξ, ἀπὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα ἕως πεντήκοντα. ¶ Μεσημβρία, τὰ τοῦ νότου μέρη καὶ τὸ τῆς ἡμέρας μέσον.

Μ εσιτεύειν, τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν. φίλιστος.

Μ εσηγροπεδῶν, μέσην ὀδυνῶν. ¶ Μεσητίοισι, μέσοις.

Μ έσκος, κόδιον, δέρμα. νίκανδρος. ¶ Μέσμα, μέσωμα. ¶ Μεσογάστορα ναύταν τὸν ἐν τῇ μέσῃ νηΐ. βέλτιον δὲ τὸν διεζωσμένον μέσην τὴν γαστέρα. ζωνογάστορα. ¶ Μεσόγειος, γῆ, ἄνευ λιμένος.

Μ εσόδμαι, γυμνή. ¶ Μεσόδμαι καὶ μεσόδματα, τὰ μεσόξυλα. τινὲς δὲ τὰ τῶν δοκῶν διαστήματα.

Μ εσόδμη, ξύλον τὸ ἀπὸ τῆς τρόπεως ἕως τοῦ ἱστοῦ.

Μ εσόκοποι αὐλοί. οἱ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων μέσοι.

Μ εσοκουράδες, οὕτω καλοῦσι δένδρα τὰ ὑπὸ ἀνέμων κατεαγέντα καὶ κουράς. ¶ Μεσολάνιον, μεσοδόμιον.

Μ εσομφαλία, ἡ μέσος τῶν δελφῶν πόλις.

Μ εσομφάλιος, φιάλαι ἴσον ὀμφάλῃ.

Μ έσον αἰόλοι, ἤδη τῶν σφηκῶν οἱ μέσοι στρεφόμενοι.

Μ έσον ἕρκος, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς.

Μ εσοπαγές. ἕως μέσου πεπηγὸς τὸ δόρυ.

Μ εσοπαλές, κραδαινόμενον ἐκ μέσου.

Μ εσόποδρα ἦν, μεσόφορα ἦν τὸν μέσον τὸν φορούμενον. τὸ δὲ παλαιὸν, διὰ τὸ αὐτὶ τοῦ φ ἐχρῶντο, προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον. ¶ Μεσοπόρσικα, ὑποδήματα γυναικεῖα. ¶ Μεσόπορον, μέσην ὁδόν.

Μ εσόρομβος, δεσμὸς παρὰ τοῖς ἰατροῖς.

Μ εσοστροφωνίαι, ἡμέραι ἐν αἷς λέσβιοι κοινὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. ¶ Μεσοφέρδειν, μεσολαβεῖν.

Μ έσπλη, ἡ σελήνη παρὰ σκύθαις.

Μ έσπιλα, φυτόν τι. ¶ Μέσσαβον, ἐξ ὠμοβοείων ἱμάντων. ἢ τὸν ἰσοβοέα περὶ μέσον τὸν ζυγὸν προσδέουσιν ὅ τινες ἐχίβοιν.

Μ εσσαῖον, τὸ ὑπὸ τοῖς τραχήλοις ὑποτιθέμενον.

Μ έσαυλον, θυρωρεῖον καὶ ἡ τῆς αὐλῆς θύρα καὶ ἡ ἐν ἀγρῷ οἴκησις. ¶ Μεσαύχενες, οἱ ἀπὸ μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι. ¶ Μεσσηγύς, μεταξὺ μέσον. μέσσῃ δὲ χίμαιρα τὸ μέσον αὐτῆς πρόσωπον.

Μ εσσηίς, κρήνη ἐν θεσσαλίᾳ. ¶ Μέσσην, πόλις λακωνικῆς. ¶ Μεσσήνη, ἡ ἀρήνη. ¶ Μεσσίδιος, μέσος ἴσος. ¶ Μεσσογενεῖς. οἱ ἐν μέσῃ τῇ ἡλικίᾳ γεγονότες. ¶ Μεσσόδμα, γυνὴ λάκαινα.

Μ εσοικέται, μέτοικοι, ἢ οἱ τὰς λαύνας οἰκοῦντες.

Μ έσαβα, ἱμάντα. τὸν περὶ τὸν ζυγὸν καὶ τὸ ἄροτρον δεδεμένον. ¶ Μεσοπαλές, τὸ ἐκ τοῦ μέσου κραδαινόμενον δόρυ. ¶ Μεσσόπλουτον, προσόψημα τὸ σκώληκας ποιῆσαν. ¶ Μεσσόρης. ὁ μέσος ὠκεανοῦ καὶ οὐρανοῦ τόπος. ¶ Μεσοπύλαρον, αἰδοῖον.

Μ εσόξηρον, ἡμίξηρον. ¶ Μέσσοι, ἐν μέσῳ αἰολεῖς.

Μ έσσορον, μέσον. ¶ Μέσσος, μέσος. ¶ Μεσσιωτήρ, ὁ μεσιτεύων κατὰ τὸν ἀγῶνα. ¶ Μεστή, γέμουσα.

Μ εστόν, πλῆρες. ¶ Μέστακα, ἢ μάστακα. τὴν μεμασημένην τροφήν. ¶ Μέσφα, ἕως μέχρι καὶ ἀφ' οὗ χρόνου. ¶ Μέσφ' ὅτε. μέχρις ὅτε. ¶ Μεσσώρα, ἐν τῇ δεκαετῶν ἡλικίᾳ καὶ περίλια καὶ ἀγρία καὶ παίγνια οἷς ἔχαιρον. καὶ τὰ ὅπλα οἷς ἐχρῶντο καὶ παῖδες ὄντες καὶ ἔφηβοι καὶ τελειωθέντες.

Μ ετά, ἔπειτα μεταξύ. ¶ Μεταβαίνει, στρέφει περιέρχεται ἀναχωρεῖ. ¶ Μεταβαλών, μεταβὰς στραφείς. ¶ Μεταβοθρεύοντες, μεταφυτεύοντες μετασκάπτοντες. ¶ Μετάβολοι, πραγματευταί, καὶ οἱ μεταπόντιοι παρὰ ἰταλοῖς,

Μ ετάβρασκος, μέτριος ἑρμηνεύς. ¶ Μεταβῶν, μετασχών. ¶ Μετάγει, μεταδιώκει, μετακινεῖται.

Μ εταγενής, μεταγενέστερος. ¶ Μεταγνώθη, μετανεπείσθη. ¶ Μεταδαίσομαι, μεταλάβω εὐωχηθήσομαι. ¶ Μετὰ δέ, ἐν αὐτοῖς δέ.

Μ ετὰ δ' ἐγράψατο, ἐπεστράφη δέ. ¶ Μεταδῦσαν, μετάνοιαν. ¶ Μεταδία. μεταμελέτη.

Μ εταδήμιος, ἔνδημος, τιμητικὸς ἢ μεταδότης.

Μ εταδόρπιος, δείπνου ὥρα ἤγουν δείπνου.

Μ εταδρομάδην, μεταζογαζόντος. ¶ Μετάθεσις, μετάβασις. ¶ Μεταΐξας, μεταδιώξας.

Μ εταίσιον, μεταχρόνιον. ¶ Μεταΐσσεσθαι, μετελθεῖν μεταγνῶναι. ¶ Μεταύτου, ἐπαύτου.

Μ εταΐφνιος, ἐξαπίνης. ¶ Μεταιχμεῖ, μοχθεῖ.

Μ εταιχμίω, μεσοτόπῳ πολεμούντων. ¶ Μετακάρπιον, τῆς χειρὸς μέρος τὸ μετὰ τὸν καρπόν.

Μ ετακέρας. τὸ εὔκρατον ὕδωρ ἢ χλιαρόν.

Μ ετὰ κλέος ἵκετ' ἀχαιῶν, ἀκούσας τὴν κληδόνα καὶ τὴν φήμην τῆς τῶν ἀχαιῶν στρατιᾶς παρούσης ἦλθεν ἀφίκετο. ¶ Μετάκλησις, κλῆσις δι' ἑτέρου τινός. ¶ Μετακληθέντων, μεταπεμφθέντων, ἢ μεταβαλλόμενοι.

Μ ετακοίνωνον, κοινωνόν.

Μ ετακοκκῶ. ἡμέραι μεθέορτοι ἢ ἑορτὴ οὐκ ἔστι.

Μ ετακόνδυλοι, τῶν κονδύλων. τὰ μεταξὺ τῶν κονδύλων.

Μ ετακύμιον, τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων. ¶ Μετακίειον, φοινικόν. ¶ Μεταλαβεῖν, μεταλαχεῖν, μετα-

ὑποβθετικοί. ¶ Μελλητιᾶν, τὸ μέλλειν.

Μελλίρην, μελλέφηβος. ¶ Μελλόγαμβρος, μελλονυμφίος. ¶ Μελλονικιᾶν, ἐπὶ βραδὺς ἦ μελλητὴς ὁ νικίας ἐλέγετο. ¶ Μελλόντων, μελετώντων.

Μελλόπαις, ὁ ἀπὸ δέκα ἐτῶν, προκόπτων παῖς τῇ ἡλικίᾳ. ¶ Μελεδωνοί. φροντίδες, ἐπίτροποι.

Μελοθεσία, ἡ τῶν μελῶν θέσις.

Μέλος, μέλημα, ἢ μέρος τοῦ σώματος, ἢ ἦχος ἡδύς. ᾆσμα. ῥυθμός. ἀλαλαγμός. ¶ Μέλπει, ᾄδει, παίζει, ὑμνεῖ. ¶ Μέλπεται, τέρπεται, ᾄδει καὶ τὰ ὅμοια.

Μέλπεσθαι, τὰ αὐτά. ¶ Μέλπει, ἀλαλάζει ἑορτάζει καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μέλπηθρα, ἀθύρματα, παίγνια. ἑλκύσματα. καὶ μέλπηθρα κυνῶν ὁμοίως.

Μελπῳδοί, παίγνια μέλποντες ὑμνοῦντες ᾄδοντες.

Μέλπων, ᾄδων ὑμνῶν. ¶ Μέλτασδ, ἔδει.

Μέλω ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. ¶ Μελῳδία, ἡδυφωνία.

Μελῳδοῦσι, μετ' ᾠδῆς ὑμνοῦσιν.

Μελώμεθα, μελησάτω ἡμῖν. ¶ Μέλων, ἀρέσκων.

Μεμάασι, προθυμοῦνται. ¶ Μεμάθητε, φυλάσσεσθε.

Μ* εμαίνα, ἢ μεμαλυσμένα ἀλκλιμμένα.

Μεμακυῖα, μεμυκυῖα. βληχωμένη. φωνοῦσα. βοῶσα.

Μεμαλισμένοις, μεμαλαγμένοις, ἢ παραφρονοῦντας μαινομένοις. ¶ Μεμάμεν, προθυμεῖσθαι, ἐπιθυμεῖν, βούλεσθαι, σπεύδειν, πεποιθέναι.

Μεμαρπώς. εἰληφώς, ἡρπακώς. ¶ Μεμάσσομαι, ἐκπιάζωμαι. ¶ Μεμάασιν, μετ' ὁρμῆς, ὀξυρχόμενος προθύμως. ¶ Μεμαχημένη, ἀπηχθημένη.

Μεμαώς, ὁρῶν, θέλων, σπεύδων, προθυμούμενος πεποιθώς. ¶ Μεμαῶτες, προθυμούμενοι. θέλοντες, σπεύδοντες, προθυμούμενοι πεποιθότες ἐπιθυμοῦντες.

Μεμαῶτος, προθυμουμένου καὶ τὰ ὅμοια.

Μεμβλάσαι, συνδῆσαι. ¶ Μέμβλεται, μέλλει, φροντίζει, ἐπιμελεῖται. παραγίνεται.

Μέμβλεσθαι, φροντίζειν, καὶ τὰ ὅμοια.

Μέμβλον, ἐφρόντιζεν. ¶ Μεμβλίς μῆλος ἡ νῆσος.

Μεμβλώντων, τυχόντων. ¶ Μεμβλοχανιάζω, οἴχομαι ἔξω τοῦ βίου εἰμί. ¶ Μέμβλωκε, πάρεστι μεμόλοκεν ἐλήλυθε παραγέγονε. ¶ Μεμελημένως, πεπονημένως. ¶ Μέρμερα. μερίμνης ἄξια μέρμερα. ¶ Μεμεστωμένοι, πεπληρωμένοι.

Μέμηκε, βοᾷ, μέμυκε, κραυγάζει. ¶ Μεμηκυῖαι, φθεγγόμεναι, βληχόμεναι. ¶ Μεμηκώς, κεκραγώς.

Μέμελεν, ἐν ἐπιμελείᾳ ἐστὶν ἢ φροντίδι.

Μεμήλω, φροντίζω. ¶ Μεμήλωνται, βεβαμμένοι εἰσίν. μόλωθρα δὲ τὰ βάμματα. ¶ Μεμηλώς. ἐπιμελῶς φροντίζων. ¶ Μεμιασμένα, μεμολυσμένα μεμιγμένα. ¶ Μεμισθωκότα, μισθῷ καμόντα.

Μεμίχθων, μεμιγμένοι ἦσαν. ¶ Μέμνησο, μνημόνευε.

Μέμνον, ὁ ὄνος. ¶ Μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα.

Μεμογημένος, μετὰ καμάτου κεκοπιακώς.

Μεμοιραμένη, κληρωσαμένη.

Μεμολυσμένα, καὶ πεφυρασμένα, ἢ πεφυραμένα.

Μέμονε. θέλει, ὁρμᾷ. καρτερεῖ. προθυμεῖται, ἢ προεθυμήθη. ¶ Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμμένος.

Μεμονώς. ὁρμηκώς. ἐπιθυμῶν. προθυμούμενος.

Μεμορημένον, ἠσκημένον. πεποιημένον.

Μεμορυχμένα, μεμολυσμένα μυσαρά. μεμολυσμένα ἐρρυπωμένα. ἠσβολημένα. μεμορωμένα ἅπαντα.

Μεμόσει, μολύνει. ¶ Μεμυλωμένα.

Μεμυδόρος, ῥέοντος. ¶ Μεμύημαι, πεπείραμαι.

Μεμυθεῖσθαι, εἰρῆσθαι. ¶ Μέμυκε, σιγᾷ, συνέχει, τέθνηκεν. ¶ Μυκᾶται, τέθνηκεν, ἀνέῳκται ἐψόφηκεν. ¶ Μεμυκήκασιν, ἐφώνησαν.

Μεμυκότα, βοῶντα. φωνοῦντα. ἀνοικθὲν ἔχοντα στόμα. βοῶντα, μεμύκωται, πεπύκνωται.

Μεμυκότων, πεπυκνωμένων, συνεστραμμένων.

Μεμύλλικε, διέστραπται. συνέστραπται.

Μεμυωμένων, μεμυκότων. ¶ Μέμφεται, αἰτιᾶται, ἐξουδενεῖ. καταγινώσκει. ¶ Μέμφιδες, αἱ τῶν ἠλιθίων ψυχαί. ¶ Μεμφωλή, μέμψις.

Μέμψις, κατάγνωσις. ¶ Μεμψίμοιρος, μεμφόμενος τὸ ἀγαθόν, ἢ φιλεγκλήμων, ἢ φίλαιτιος.

Μεμωμημένον, καταπεφρονημένον.

Μενάσει, μολύνει. ¶ Μένεα, μολοσμός;

Μενεαίνει, βούλεται θυμοῦ καὶ ὀργῆς ἐμπίπλαται, προθυμεῖται, λειποψυχεῖ. ¶ Μενεαίνειν, τὰ αὐτά.

Μενεαίνων, προθυμούμενος, καὶ τὰ ὅμοια.

Μενεδήιος, αὐθέκιος μένων ἐν τῇ μάχῃ.

Μενεκτύπος, ὁ μὴ ψοφοδεής. ¶ Μενέλεως, μενέλαος.

Μένεος. θυμοῦ δυνάμεως ἢ ὀργῆς.

Μενεπτόλεμος, κατὰ πόλεμον ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν μάχην, ὁμοίως καὶ μενεχάρμος.

Μενέτην, ἔμμενον δυϊκῶς. ¶ Μενέων, δυνάμεων, προθυμιῶν. ¶ Μενθηρεῖσαι, φροντίσαι.

Μενθηρείω, μεριμνήσω, διατάξω.

Μενθήραις, μερίμναις. ¶ Μέννης, μένε κύριε.

Μενοεικέα, πολλὴν προσηνῆ, δαψιλῆ.

Μενοεικέα ἄκρατον. τὸν τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἁρμόζοντα,

Μενοινᾷ, φροντίζει μεριμνᾷ, προθυμεῖται, ὀρέγεται.

Μενοίνας, φροντίσας, καὶ τὰ ὅμοια,

Μενοινᾷ, προθυμεῖται. φροντίζει, βούλεται.

Μενοίνησε, προεθυμήθη, καὶ τὰ ὅμοια,

Μενοινήσωσι. προθυμηθῶσιν. ¶ Μενοινής, πρόθυμος φροντιστής. ¶ Μένος, ἰσχύς. δύναμις. ὀργὴ τόλμα βία. θυμός. λῆμα, νοῦς ψυχή. ¶ Μενοσκάνιος, πόλεμος.

Μενοῦν, τοιγαροῦν μέντοιγε καὶ μενοῦνγε σύνδεσμοι.

Μένρα, ὡς δή. ¶ Μεντόπην, χλανίδα. ¶ Μενωνίδαι τῶν εὐφήμων ἐκ μένωνος ἰδίων. τινὲς δὲ φασὶ τὸν μένωνα ἐξωστρακισθῆναι. ¶ Μέρα, ὄμματα.

Μεραί, ποταμός. ¶ Μέργιζε, ἀθρόως ἔθιε.

Μέρδει, κωλύει, βλάπτει. ¶ Μέρεια, φυλῆς μέρος ἐκ δεκατεσσάρων συνεστώς. ¶ Μερθεῖσα, στερηθεῖσα, ἀμερθεῖσα. ¶ Μεριδάρχας, μεριτάς.

Μερίζειν, διανέμειν μερικῶς. ¶ Μεριμνηταί, οἱ φιλόσοφοι. ¶ Μέρμερα, χαλεπά. δεινά. φροντίδος ἄξια. ¶ Μερμέρω, φροντίζω. ¶ Μέρμερα, ἡ εἰς ὕπνον καταφορικὴ φροντίς. ¶ Μέρμηρα, φροντίδες. βουλαί. μέριμναι. ¶ Μερμήριζεν, ἐμερίμνα, ἐβουλεύετο. ¶ Μερμηρικοί, οἱ πειραταί.

Μερμερίδης, μερμέρου υἱός. ¶ Μέρμιθα, μέρμιθον, σπαρτίον. λεπτὸν σχοινίον. ἢ ἀργυροῦν δεσμόν.

Μέρμνης, τριόρχος. ¶ Μερόεν, μεριστικόν.

ἢ αἱ δειναὶ καὶ ἰσχυραὶ καὶ δειλαί. ℭ Μέλαιος, ἄθλιος μάταιος. ℭ Μελαίοις, ἀθλίοις ματαίοις.

Μ έλακες, νεώτεροι. ℭ Μελάμβιος, σκοτεινὸς τὸν βίον ἢ μελανός. ℭ Μελαμβίου, σκοτεινοῦ ἢ μελανοῦ τὸν βίον. ℭ Μελάμπελος, πενθήρης ἢ κλῆμα μέγα.

Μ ελαμπέραμον, σκοτεινόν. ℭ Μελάμπυγος, ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ δασεῖς τὰς πυγὰς, ἀνδρείους ἐνόμιζον.

Μ ελάμφυλλος, ὁ σκάμος. ℭ Μέλανα βροτὸν, ἀνομον ἔρημον, ἀπάνθρωπον. ℭ Μελαναίγιος, τῶν πυρρῶν τις οὕτως καλεῖται. ℭ Μελανιαὶ, βαθεῖαι.

Μ ελαναύγη, τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος. ℭ Μελανδανέως, ἀμπέλου εἶδος. ℭ Μελάνδειρος, ὀρνιθαίεκον ποιόν.

Μ ελάνδρυον, πυκνὸν καὶ μακρὸν, τὸ μέλαιναν ἔχον λαβὴν, ἢ τὸ πυκνῶς δεδεμένον· τουτέστι κρατάνην.

Μ ελάνδετα, μέλαινας ἔχοντα λαβάς. τουτέστι κρατῆνας. ℭ Μελάνδρυος, ἡ ἐν τοῖς δένδροις δεσπότης, καὶ ἡ τῶν ξύλων ἐντεριώνη.

Μ ελάνθει, ὀρυθεία τὰ μελάνθεια. ℭ Μελανθὲς, μέλαν. ℭ Μελανόφρυς, λασιόφρυς βαθεῖα.

Μ ελάντατον, μελανὸν κατὰ ἐπίτασιν.

Μ ελάνυδρος. ἐν βάθει τὸ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ πολύυδρος.

Μ ελάντιοι, ὅροι, τοὺς μελαντίοις σκοπελούς.

Μ ελαντημίθιος, οἶνος τὶς οὕτω καλεῖται.

Μ ελάντιος, χοιρὰς τὸ χοιράδες, ὅσον σκόπελοι καὶ ἡ Θηραϊκοῦ νηξίου τοῦ πόρου μελάντιος. ℭ Μέλας, μελανὸς βαθὺς ἢ ποταμός. ℭ Μέλδει, τήκει ἐπιθυμεῖ φθίνει ἐπιθυμεῖ. ℭ Μέλδειν, μέλδεσθαι. ℭ Μελδόμενος, μέλδων τήκων ἐπιθυμῶν φθίνων καὶ τὰ ὅμοια.

Μ ελέαγρος, ὁ καρικίδος ὄρνις. ℭ Μελεαγρίδες. ὄρνεις, αἳ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. ℭ Μελαιαὶ, ἄγραι κλοι, ἢ νωθροί. ℭ Μελεδαίνει, φροντίζει.

Μ ελεδήματα, φροντίδες μέριμναι. ℭ Μελεδῶνος. καὶ μελεδών. φροντιστὸς μεριμνητής. ἐπίτροπος. οἰκονόμος, προεστώς. φύλαξ, καὶ μελεδῶνες αἱ φροντίδες καὶ τὰ ὅμοια. ℭ Μελεδωνοί. φροντισταὶ καὶ τὰ ὅμοια. ℭ Μελεδῶν, ὁ βασιλεύς. ℭ Μελεδωνεὺς ὁ φύλαξ καὶ τὰ ὅμοια. ℭ Μελέη, ματαία.

Μ έλει, φροντίζει. ℭ Μελίον, τὴν ἐκ μελίας, ὅπερ ἐστὶ δένδρον. ℭ Μελίησι, δόρασι. ℭ Μελεϊστὶ, τὸ κατὰ μέλος τὶ κόπτειν. ℭ Μέλεος, μάταιος.

Μ αλδρὸν, μαραντικὸν καυστικόν. ℭ Μελετᾶ, ἀσκεῖ ἐπιμελεῖται. γυμνάζεται. μελέτη γὰρ ἄσκησις καὶ τὸ μελετάζεσθαι, γυμνάζεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι καὶ τὰ ὅμοια. ℭ Μελετητήριον, οἶκος ἢ ὄργανον ἐν ᾧ τὶς μελετᾷ, ὁ σχολεῖον. ℭ Μέλεον, μάταιον, ἀτυχὲς ἀσυνέθετον κακόν. ℭ Μελέων, κρεῶν.

Μ έλη, τὰ γυῖα καὶ ᾠδαὶ καὶ σκεύη. ℭ Μεληδόν, τηκεδών, φροντὶς, ᾠδή. ℭ Μεληδόνες, τηκεδόνες ἐπιθυμίαι φροντίδες ᾠδαί. ℭ Μέλημα. οὗτινος ἄντις φροντίζοι ἀπόσπασμα. ℭ Μελήματα, φροντίδες ματαῖαι.

Μ ελιρρύτοισιν, ἐν πρώτοις ᾠδαῖς, μελίρρυτον ἡδὺ πρόσωπον. ℭ Μελία, δένδρου εἶδος ἀπὸ μελίας ὠκεανοῦ θυγατρός. ℭ Μελίαι, μέλισσαι, ἢ δόρατα, ἢ λόγχαι.

Μ ελίας καρπὸς, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Μ ελίβεσθαι, μέλλειν. ℭ Μέλιγγας, ὁ λαιτόπους. θαλάσσαι παρὰ τὴν μελίαν τὸ ξύλον ἀκούει δὲ ἐκ τοῦ ρο τὴν ναῦν, τινὲς δὲ τὸν αὐλὸν, ἢ τὸν δι' αὐλοῦ μελισμόν. ℭ Μελίγμα, ἀκρόδρυα. ℭ Μελίγηρυς, εὔφωνος. ἡδύφωνος. ℭ Μελίγλινος, ἡδυόφθαλμος.

Μ ελιγουνίς. οὕτως ἡ λιπάρα ἐκαλεῖτο νῆσος, καὶ μία τῶν ἀφροδίτης θυγατέρων.

Μ ελιηδὸν, ἐπίρρημα, εἰς μικρὰ μέρη καὶ μέλη κοπτόμενον. ℭ Μελιέοικε, μέλιτι ὅμοιε. ℭ Μελίζωρος, γλυκεῖα. ℭ Μελίη, δόρυ. ℭ Μελιηδὲς μελιτῶδες ἥδιστον, διὸ καὶ ἔφιλοῦντο. παρέχει γὰρ παρὰ τὸ μέλι. ἔνιοι δὲ ὡς μέλι ἡδύ. διὸ καὶ ἐνδάσσωνον. ℭ Μελιηδέος, ἡδυτέρου, γλυκυτέρου. ℭ Μελιηδὺς. μελιτώδεις, προσηνοῦς ᾠδός. ℭ Μελίης, δόρατος.

Μ ελίηδως τὸ μέλι εἶδος δένδρου ὅθεν τὰ μέλιτα.

Μ ελίκαλει, σκευάσματι βρωτῷ, διὰ τυροῦ. ℭ Μελίκηρα, τὰ ὑπὸ τῶν πορφυρῶν τῶν συντελούμενα ἐμφερῆ κηρίοις ἐν τῇ θαλάσσῃ. ℭ Μελικηρὶς, εἶδος ἀμπέλου καὶ πόα τίς. καὶ πάθος ἐνικμὸν μελιτῶδες ὑγρὸν ἔχον. ℭ Μελίλωτος, πόα τίς καὶ λωτοῦ εἶδος. ℭ Μελίνεως εἶδος ἀμπέλου. ℭ Μελίνη, ὁ σπερίου εἶδος, ὅμοιον κέγχρῳ καὶ τοῦ πολύποδος τὶ μέρος.

Μ ελιοῦσι, κατακόπτουσιν. ℭ Μελίσματα, ᾄσματα.

Μ έλισσα, ὀβολὸς, ὅς ἐστι μέρος δραχμῆς. ℭ Μελισσαῖος, ὁ ζεύς. ℭ Μέλισσαι, αἱ τῆς δήμητρος μύστιδες.

Μ ελισσάων, μελισσῶν. ℭ Μελίσσιον, τὸ σμῆνος.

Μ ελισσέμεν, πραΰνειν, παρὰ τὸ παρηγορεῖν. πρὸς ᾠδὴν λέγειν. ℭ Μελιτόκρας, ὁ γλυκεῖα δάκρυς, ἢ μέλιτι κεκραμένη. ℭ Μελιστὶ, καλὰ μέλη.

Μ ελίτεα, ὀθόνια τινὰ διάφορα ἐκ μελίτης τῆς νήσου.

Μ ελίταινα, πόα τίς. ὃν ἔνιοι μελικτέναν, ἄλλοι μελισσόφυλλον. ℭ Μελιταῖον, κυνίδιον μικρόν.

Μ ελιτεὺς, κάπρος, τὸν μὲν δῆμον μελιτεὺς ἐστὶ, καὶ σὺν αὐτὸν ἀντίκρυς ἐκάλουν ἴσως μὲν διὰ δασύτητα. ἐπεὶ καὶ ἄρκτον αὐτὸν φασὶ πολλαχοῦ. ἴσως δὲ καὶ ὅτι μύλωνας ἐκέκτητο, ἐν οἷς σῦς ἔτρεφεν.

Μ ελιτέων οἶκος. ἐν ἄστει τῶν μελιτέων δήμῳ οἶκός τις ἦν παμμεγέθης, εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων.

Μ ελιτήμβρον, ἡδὺ γλυκύ.

Μ ελίτια, τὰ σιτία. ℭ Μελιτίδης. μωρός τις ὤν.

Μ ελίτιον, πόμα τι σκυθικὸν μέλιτος ἑψομένου σὺν ὕδατι καὶ πόα τινί. ℭ Μελιτέξοπα, τὴν χλαμύδα οὕτω καλοῦσιν. ℭ Μελιτὸν, κηρίον, ἢ τὸ ἑφθὸν γλεῦκος. ℭ Μελιτόπολιν, ὥστε κρούειν καὶ ψοφεῖν ἐπαίσετο, πρὸς τὸ προσιέναι μελίσσαις.

Μ ελιτοῦττα, μάζα, μέλιτι δεδευμένη. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μελιτόεσσα. ℭ Μελιτοῦντες, πλακοῦντες.

Μ ελίφρονα, προσηνῆ καὶ ἡδέα, διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρένας, καὶ μελίφρων τὸ αὐτό. ℭ Μελίφυλλον βοτάνη τίς. ὃ καὶ μελισσόφυλλον καὶ πράσιον.

Μ έλκιον, κρήνη, νύμφαι παίγνιον. ℭ Μελλέβιος, ἡμιθανὴς καὶ μὴ συνιεὶς, ὁ ὁ μὴ διαδεχόμενος.

Μ έλλει, φαίνεται. ἔοικε, δοκεῖ. ὁ μέλει. ℭ Μελλέπρωσις ὁ μέλλων ἀνὴρ γίνεσθαι. ℭ Μέλλετε, ἐοίκατε βραδύνετε ὑπερτίθεσθε. ℭ Μελλήσας, ὑπερθέμενος βραδύνας. ℭ Μέλλειν, βάλλειν μέμφεσθαι. ℭ Μέλλησις βραδυτής. ℭ Μελλησμοῦ. ὑπερθέσεως. βραδυτῆτος.

Μ ελλήσω, σπουδάσω, ἢ ὑπερθῶμαι. ℭ Μελληταί.

ἀγνώμων καὶ φθονερός. ἀμέμπτος δὲ ὁ ἄφθονος.

Μ εγαχιδῆ, μέγα χίσμα ἐχούσῃ. ¶ Μεγαφρονεῖν, μεγαλόφρονας, ἢ μεγάλως ἀφρονεῖν. ¶ Μεγασυριον, εἶδος σταφυλῆς ἐν κνίδῳ. ¶ Μεγαχίσται, μέγα βοῶσι. ¶ Μέγεθος, μεγαλεῖον. ¶ Μεγ' ἔξοχον, μεγάλως ὑπερέχον. ¶ Μεγῆραι, φθονῆσαι, ζηλῶσαι.

Μ εγήρας, φθονήσας, ζηλώσας, ἐπαρήσας.

Μ εγηρεν, ἐφθόνησε καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μεγήρη, τὰ τίμια μεγαλόχαρτα. ¶ Μέγ' ἴαχον, μεγάλως ἴαχεν, ἤχησεν ἤχησαν. ¶ Μεγιστᾶνες, οἱ ἐν ὑπεροχῇ ὄντες.

Μ εγίστην, μεγάλην. ¶ Μέγιστος, μέγας. ¶ Μέδει, ἄρχει. ¶ Μεδέοντα, βασιλεύοντα. ¶ Μεδέοντες, βασιλεῖς. ¶ Μεδεῖσθαι, μεμελεῖσθαι φροντίζειν, βασιλεύειν. ¶ Μεδέσθω, φροντιζέσθω, βασιλευέτω. ¶ Μεδέων. βασιλεύς, ὁ φροντίζων. ¶ Μεδέουσα, βασιλεύουσα, παρὰ τὸ μέδειν, ὃ ἐστι προνοεῖσθαι ἡ πόλις. ¶ Μεδιμναῖον, μέτρον μονόν.

Μ έδιμνον. μέτρον ὅμοιον, ἢ χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ. ¶ Μεδίμνῳ, ἥρωϊ. ¶ Μέδονται, ἐπιμελοῦνται ἄρχουσι βασιλεύουσι. ¶ Μέδοντες. ἄρχοντες δύο. ¶ Μεδοντιάδαι, οἱ ἀπὸ μέδοντος ἀθήνησι.

Μ έδοντο, ἐφρόντιζον. ¶ Μεδώμεθα, φροντίζωμεν, ἐμβλεπώμεθα προνοῶμεν. ¶ Μέδων. βασιλεύων, βασιλεύς. ¶ Μαζός, αἰδοῖον. ¶ Μεθείς, ἐάσας.

Μ έθαις, τοῖς σκεύεσι τοῖς θεατρικοῖς κιθάρα ἢ κύμβαλον. ¶ Μεθαρμοζόμενος, μετερχόμενος.

Μ εθεῖναι, ἀφεῖναι. ἐᾶσαι. ¶ Μεθεκτός, ἐκ τοῦ μετέχειν. ¶ Μεθεσταί, ἀμεληταί.

Μ ετελχεῖν, μέρος ἔχειν. ¶ Μεθέμεν, ἀφιέναι.

Μ έθεν, ἢ ἐμέθεν ἐμοῦ. ¶ Μεθέντες, ἐάσαντες μὴ θελήσαντες, ἀμελήσαντες. ¶ Μέθεξιν, κοινωνίαν.

Μ έθεπε, δίωκε. ¶ Μεθέπει παραγίνεται, ἐπακολουθεῖ. ζητεῖ, διώκει, ἔρχεται. ¶ Μεθέπεις, παραγίνῃ, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μεθεστάναι, μεταβεβλῆσθαι.

Μ εθέστηκεν, ἀφέστηκε μετῆλθεν.

Μ έθετε, ἐάσατέ με. ¶ Μεθεψόμεθα, μερισόμεθα.

Μ εθήκειν, τὸ μεταστρέφειν ἢ μετελθεῖν. ¶ Μεθημοσύνη, ἀμέλεια. ¶ Μεθήμων, ἔνοχος, συνεχῶς προδότης ἔμπειρος ἀμελήσει. ¶ Μεθῇς, ἐάσῃς, ἀμελήσῃς. ¶ Μεθήσω, ἀμελήσω, ἐάσω. ¶ Μέθη, κραιπάλη. σκότωσις οἴνου ἢ θυμός. ¶ Μεθήσω, ἀφήσω.

Μ εθίει, ἀμελεῖ, ἀφῆκεν. ¶ Μεθιεμένοις, ἀμελοῦντας ἐῶντας. ¶ Μεθιέντα, προϊέμενον. ¶ Μεθίεται, μετέρχεται. ¶ Μεθ' ἵππων, ἐφ' ἵππων.

Μ εθίσταται. μεταίρει μεταίρεται. ¶ Μεθίω, ἀμελήσω. ¶ Μέθλην. τὸ νάρκα. ¶ Μεθοδίτας, τέχνας. ἐφόδια. ¶ Μεθόδιον, ὃ ἡμεῖς ἐφόδιον.

Μ εθοδεύει, μετέρχεται ἢ διέρχεται. ¶ Μεθ-λησόταταν. διελθόταταν. ¶ Μεθοδίτας, τεχνίτας.

Μ εθ' ὁδόν, ἐν ἴσῳ τῷ καθ' ὁδόν. ¶ Μεθομίλεον, ὁμίλουν σὺν ἡμῖν, ἢ συνανεστράφην. ¶ Μεθόπιον, μέρος τι τοῦ καλουμένης ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τριγλυφίου.

Μ εθόπωρον, ἡ μετὰ τὴν ὀπώραν ὥρα ἡ μετὰ θέρος.

Μ εθορίζει, μετέχει. ¶ Μεθόριον, τὸ μεταξὺ τῶν ὁρίων. τὸ διαχωρίζον τοὺς δύο γειτνιῶν ὅροις.

Μ εθορμηθῆναι, ἐφορμηθῆναι. ¶ Μεθορμίζεται, μετάγεται ἀπὸ ὅρμου εἰς ὅρμον. ¶ Μεθορμιζόμενος, μετερχόμενος. ¶ Μεθορμίσασθαι, μεταγαγέσθαι.

Μ έθυ, οἶνος, ὅθεν τὸ μεθύσκεσθαι.

Μ εθύει, πεπλήρωται. ¶ Μεθυθελίδος, εἶδος μικρῶν ὀρνίθων. ¶ Μεθύουσα, ἀλοιφὴ διάβροχος τῷ λίπει, οἷον πεπληρωμένη ἐλαίου. ¶ Μεθύσιον, εἶδος ἀμπέλου. ¶ Μεθύσκομαι, πληροῦμαι.

Μ εθυστάδος, ὡς οἰνόπληγος μεθυστάδος σπέρμον.

Μ εθύουσαι καὶ εἰς σπέρμοις συνιοῦσαι. οἷον, τὸ πρηνέσι λέγεσθαι ἀπέβαλον. ἢ αἱ βαρυνθεῖσαι ὑπὸ μέθης οὐκέτι πρηνεῖς ἦσαν. ¶ Μεθύων, ἀπὸ οἴνου μεθύων.

Μ εθώνη, πόλις θεσσαλίας καὶ πατρίς.

Μ εθῶμεν, ἀφῶμεν, ἀμελήσωμεν. ¶ Μειαγωγός. οὕτως ἐλέγετο τὸ εἰσάγειν τὸ ἱερεῖον τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὰς φράτριας. ¶ Μείδησεν, ἐμειδίασεν, ἐγέλασεν. ¶ Μειδιᾷ, γελᾷ.

Μ ειδίασμα, γέλως. ¶ Μειδιῶν, γελῶν. ¶ Μειδίαμα γέλως. ¶ Μειζῶντες, μύοντες λαλοῦντες.

Μ ελαίνει, μελανεῖ. ¶ Μελεῖν, ἀρέσκειν. ¶ Μείλινον, μελεινὸν ἐκ ξύλου ἢ μελίας δόρυ. ¶ Μείλια

Μ ειλίσματα, χαρίσματα, αἰτήματα, δῶρα, καὶ ἡ προῖξ. ¶ Μείλινον, μείλιγμα. λέγει δὲ τὴν προῖκα τὰ χαρίσματα. ¶ Μελικτήριος, θυμηντικός.

Μ ειλίσσεο, φιλοφρονοῦ. προσέχου. ¶ Μειλισσέμεναι προσηνῆ κεχαρισμένα πράττειν. ¶ Μείλιχα, ἡδέα. γλυκέα. προσηνῆ. ἐπιεικῆ. ¶ Μειλιχίῳ, γλυκεῖ ἡδεῖ. ¶ Μειλίχιον, πρᾶον καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Μειλιχίη, ἱκετεία. ¶ Μειλίχιος, πρᾶος, συνετός. ἡδύς. προσηνής. ¶ Μειλιχόμητις. ἡδύς. πραΰγλωσσος, ἡδύγλωσσος, ἡδεῖα, πραΰνοος. ¶ Μιξοβάρβαρος, οὔτε βάρβαρος οὔθ' ἕλλην, ἀλλ' ἀμφοτέρων μετέχων.

Μ εῖον, μικρόν. ἔλασσον ἔλαττον. ¶ Μειονεκτεῖ, τὸ ἧττον φέρει. ¶ Μειονεκτεῖται, ἐλαττοῦται.

Μ ειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι. ¶ Μειόφρων, ἐλαφρὸς καὶ ἐλάττων φρενῶν, παράμωρος.

Μ είρακα, τὴν νέαν γυναῖκα. ¶ Μείρακες, νέοι νεώτεροι γενναῖοι. ¶ Μείρεο, μέριζου. λάμβανε. λάγχανε.

Μ είρεται, στέρεται, κληροῦται, μερίζεται. ¶ Μεῖραξ, παῖς. ¶ Μεῖστον, ἐλάχιστον. ¶ Μείωσιν, ἐλάττωσιν. ¶ Μείων, ἐλάσσων, μικρότερος. ¶ Μελαγκόρυφοι, οἱ ἀποκεκρυμμένοι. ἄμεινον δὲ νοεῖν, οἱ ἄνθρωποι. ¶ Μελαγκορύφοις, μοιχούς. τοὺς γεννητικοὺς ἀνθρώπους. ¶ Μελάγκρασις, ὀξύσχοινος, ἢ τὰ ἄκρα μελανίζουσα. ¶ Μελαγχαίτην, μεγάλῳ δράματι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οἷον ἀκμάζουσαν. ¶ Μελάγχλαινος, ὁ διαυγής. ¶ Μέλαθρα, οἰκία. ὑπέρθυρα. δοκὸς δὲ καὶ ἡ δάτονος. ¶ Μέλαθρον, οἴκημα καὶ τὸ τῶν γυναικῶν μόριον. ¶ Μελαθρόφιν, ἐκ τῶν δοκῶν τῆς στέγης. τῶν μελάθρων, τῶν δοκῶν τῆς στέγης.

Μ ελάθρων λῶβαι, τῶν οἴκων αἱ βλάβαι.

Μ έλαιναν. βαθεῖαν, μελαίνη βαθεία. ¶ Μελάνων, μελανῶν, καὶ ὀδυνάων ὀδυνῶν μελανοποιῶν, ἐπὶ κατηφεῖς ποιοῦσι τοὺς πάσχοντας.

Μ έλαιναι, νῆες αἱ βαθεῖαι καὶ πιστόχειροι.

Μ ελαίνετο, βαθεῖα ἐγίνετο.

Μ έλαιναι, φρένες αἱ βαθεῖαι καὶ ἀπαθεῖς καὶ πυκναί,

ἐλαίας φύλλου τὸ μέρος. ¶ Μαχαλᾶν τὸ τοῖς λευκίνοις χοινίοις τὰς ἀγκύρας χαλάσαντας, περὶ δὲ αὐτὸ κυρεῖ τὴν λίθον περιθεῖναι. ¶ Μαχαμνὸν, φοινίκινον πλέγμα. ¶ Μαχάλιον, κάνεον φοινίκινον. μαχάλη γὰρ ἡ τοῦ φοίνικος ῥάβδος ἢ χοινίον.

Μ αχαλίσματα, φονεύσαντες γὰρ ἐπιβουλῆς τινὰς ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλῖναι, ἀκρωτηριάσαντες τὰ μόρια τούτων, οἷον ὦτα, ῥινῶν, καὶ ἐρείσαντες ἐκρέμων ἐκ τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μαχαλῶν καὶ * πετῶν ἐπιτιθέμενα ὑπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

Μ αχαλιστὴρ ὁ διὰ τῶν μαχαλίων δεσμὸς τοῦ ὑποζυγίου, τὸ αὐτὸ καὶ μαχαλίς. ¶ Μαχαλισθῆναι, ἀρτηθῆναι ἐκ τῶν μαχαλῶν. ¶ Μαχαλότητι, ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ μάλην φέρει. ¶ Μαχαλὸν, τὸν χιτῶνα. ¶ Ματαιᾶ, διατρίβει, χρονίζει.

Μ αταιολοιχός. ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος.

Μ άταιος, ἠλίθιος, τάλας. ¶ Ματαίαν, τάλαιναν, ἠλίθιον. ¶ Ματαίᾳσι, ταῖς ματαιότησιν. ¶ Ματαΐζει, μωραίνει. ¶ Ματᾶν, ματαΐζειν. ¶ Μάταν, ἡ λύγξ, ἔνιοι δὲ, ματακὸς ἢ ματακόν. ¶ Μάταρος, στέφανος μεμαρασμένος.

Μ ατεῖ, ζητεῖ. ¶ Ματὴρ, ἐπίσκοπος. ἐπιζητητὴς, ἐρευνητής. ¶ Ματθέοις, τοῖς ἀβελτέροις. ¶ Ματηρεύειν, ματεύειν, ζητεῖν. ¶ Ματήσειν, ἀποτυχεῖν, μάταιον πέπραχεν, ὁμέλησιν, ἀπέχειν. ¶ * Ματήγγον, ἑάλωσαν, ἁλῶσιν, ἀποτύχωσιν. ¶ Ματία, ματαιότης. ¶ Ματίη, ματαιότητι, μάτιον γὰρ τὸ νῷ ὡς βέλτιον, τὸ μικρὸν καὶ ὀλίγον καὶ μάταιον, οἱ δὲ λαθ μάτιον. ¶ Ματὶς, μέγας, τινὲς δὲ τοῦ βασιλέως.

Μ ατίσαι, ματεῦσαι, ζητῆσαι. ¶ Ματοξένοις, τοῖς νόθοις παισί. ¶ Ματύλλιον, τόπος τῶν πορνείων, τουτέστι πορνεῖον, ὅπου οἱ μαστροποὶ ἦσαν μαυλιστὰ δέ τε εἶδον. ¶ Ματθαῖος. δεδωρημένος, ματθίας δὲ δῶμα θεοῦ. ¶ Ματτάβης, ἀπορῶν.

Μ αττάβει. περιβλέπει. ἀδημονεῖ. ¶ Μάτταβος, ὁ μωρός. ¶ Ματταβόμενος. μέλλων ἢ ἀποκνῶν.

Μ ατύαι, γνάθοι. ¶ Ματτυεύς. ἡ μὲν φωνὴ μακεδονική, ὄρνις, καὶ τὰ ἐκ τοῦ ζωμοῦ αὐτοῦ λάπανα περιφορήματα. ¶ Μὰ τὼ θεὼ, οὐ μόνον γυναῖκες ἀλλὰ καὶ ἄνδρες ὤμνυον. ¶ Ματῶν, ματαιοπραγῶν, ἢ μάτην ποιῶν. ¶ Μαῦδιν, λαομιόν. ¶ Μαυκυρὸν, τὸ χλιαρόν. ¶ Μαυρὶς, μάχαιρα καὶ ἡ μισθωτὴ ποιοῦσα. ¶ Μαυλιστήριον παρ' ἱππώνακτι λύδιον λέμισμα. λεπτόντι. ¶ Μαῦρον, τὸ ἀμαυρὸν ἀσθενὲς ἢ μωρόν. ¶ Μαύσωλος, ὄνομα δυνάστου.

Μ άχαιρα, ξίφος καὶ σπαθίον, καὶ οἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα καὶ ζῶα ἑρπετὰ πολύποδα. ἴουλος καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικόν. ¶ Μαφρὴν, διάνοιαν.

Μ αχαιροδέτης, ἐν τοῖς ὁπλισμοῖς καταληπτέος.

Μ αχᾶν αὐτὶ τοῦ θέλειν μάχεσθαι. ¶ Μαχάταρ, αὐτίπαλος. ¶ Μάχη ἐπιμελέα κείρει, τὰ περὶ τῆς μάχης βουλεύματα κολοβεῖ, καὶ ἀποκείρει ἢ κωλύει.

Μ αχηθὸς, στρατηγός. ¶ Μαχησαμένω, μαχεσάμενοι δυϊκῶς. ¶ Μαχλάδα, πόρνην.

Μ αχλάδας, πόρνας. ¶ Μάχλης, ἀκρατής. πόρνος.

Μ αχλὶς, ἑταίρα πόρνη. ¶ Μάχλος, ἀκρατὴς καταφερὴς, πόρνος. ¶ Μαχλοσύνη, ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια, ἀκολασία. πορνεία. ¶ Μαχλῶντες, πορνεύοντες. ¶ Μαχλοίων, κρομμύων.

Μ αχλοίονας, τοὺς αὐτομόλους αἰθίοπες οὕτω καλοῦσιν.

Μ αψ, μάτην ματαίως. ¶ Μαψαῦραι, αἱ μάταιαι ἄνεμοι ἢ κοῦφαι πνοαί. ¶ Μαψίδιον, μάταιον διαψιλὲς χαλεπὴν δεινὸν, ἑκούσιον.

Μ αψιδίως, ματαίως. ¶ Μαψίφρονον, ματαιόφρονα.

Μ άψωπος, μάταιος. ¶ Μαψώπου, ματαίου.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

μ Ἔγα, μεγάλως πολύ. ¶ Μεγαβύζιοι. λόγοι, μεγάλοι ἀπὸ τοῦ περσῶν βασιλέως, οἱ δὲ βαρβάροις, καὶ οἱ περὶ ἀρτέμιδος, ἱερεῖς. καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ περσῶν βασιλέως μεγάβυζοι.

Μ εγαδικαστήριον ἐν ᾧ τὰς δημοσίας ἐκεῖνον δίκας.

Μ εγάθυμοι, μεγαλόψυχοι γενναῖοι, θυμὸς γὰρ ἡ ψυχὴ γενναῖοι. ¶ Μέγακεν, μεγάλως ἄν.

Μ εγακήτεα, μεγάλην πραγμῶς. ἢ μεγάλως κοίλην ὁ μέγα θρέον, ὁ μέγα κῆτος. ¶ Μεγαίρειν, φθονεῖν ζηλοῦν στερίσκειν. ¶ Μεγαίρω. φθονῶ.

Μ εγ' ἴαχον, μεγάλῃ φωνῇ ἀνέκραγον. ¶ Μεγαλαυχεῖ, σεμνύνεται καυχᾶται. ¶ Μεγαλήγορος, μεγάλως λέγων. ¶ Μεγάλη θεὸς, ἀριστοφάνης ἔφη τὴν βενδῖν. θρακία γὰρ ὁ θεός. ¶ Μεγαλάνδροι, μεγάλοι ἄνδρες. ἢ μεγάλοι κατὰ τὴν ἀνδρείαν, ὁ πολυανδροῦντες. ¶ Μεγαλαλκὴς, μεγαλοσθενής.

Μ εγάλαυχος, μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος. ¶ Μεγάλην κληῖδα θυράων, ὅλον τὸ θύραμα. τινὲς δὲ μοχλόν. ¶ Μεγάλη νόσος, ἡ ἐπιληψία. ¶ Μεγαλήδιλης, οἷον ὀψίας. ¶ Μεγαλήτορος, μεγάλου.

Μ εγαλόπρεπεὶ, μεγαλοψύχῳ ὑπερηφάνῳ. ¶ Μεγαλήτορ, μεγαλόψυχος. ¶ Μεγάλ' ἴσχε, μεγάλως ὄχησιν. ¶ Μεγαλίζεο, μεγαλύνου, καυχοῦ ἢ ὑπερηφανεύθης. ¶ Μεγαλίζομαι, μεγαλύνομαι.

Μ εγαλίον, μύρον. μέγεθος ὕψος. ¶ Μεγαλομβρῶς, μεγάλως. ¶ Μεγαλομήτηρ, ἡ παρὰ μικρὸς μήτηρ.

Μ εγαλόνοια, ὑπερηφάνεια σύνεσις. ¶ Μεγαλοπρεπὴς, μεγαλοφανής. ¶ Μεγαλουργίας, μεγάλας ἐργασίας. ¶ Μεγαλορρήμων, ὑπερήφανος μεγάλα λαλῶν. καὶ μεγαλορρημοσύνη. ¶ Μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος. ¶ Μεγαλοφυΐας, μεγαλονοίας.

Μ εγαλοφυέστερος, μεγαλόφρων. ¶ Μεγαλαυχία, μεγαλαυχία. ὑψηλοφροσύνη. ¶ Μεγαλώνυμον, μεγαλόδοξον. ¶ Μεγάμυκος, μεγαλομυκότης, ἢ ὄνος. ¶ Μέγαρα, οἱ μὲν, τὰς καταγείους οἰκήσεις καὶ βάραθρα οἰκία τῶν θεῶν οἴκημα. τινὲς δὲ κατασκήνους οἰκήσεις, ἢ πόλιν. ¶ Μεγαρέων δάκρυα. δοκεῖ πλεῖστα φύεσθαι ἐν τῇ μεγαρίᾳ σκόροδα καθάπερ φάρου. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων. ¶ Μεγαριζόντων, λιμωττόντων, μεγάλα λεγόντων. ¶ Μεγαρικαὶ σφίγγες, καλλίας πόρνας τινὰς οὕτως εἴρηκεν. ¶ Μεγάροισ, οἴκοις.

Μ εγάροισιν, ἐν οἴκοις. ¶ Μέγαρον, πολυτελὴς οἶκος ἢ ὑπερῷον. ¶ Μεγάρσης, φθόνος. ¶ Μέγεθος

πολὺ παιδίας ἱστορεῖ. ¶ Μανία, ὀργὴ ἢ θυμὸς κόρος.
Μ ανὸν, ἀραιὸν μικρὸν ὀλίγον χαῦνον.
Μ ανοστήμοις, ἀραιοστήμοις. ¶ Μανότης, ἀραιότης.
Μ ανώτερον, ἀραιότερον. ¶ Μαντευόμενος, χρησμῳδῶν. ¶ Μαντινέα, πόλις ἀρκαδίας.
Μ αντὶς, ὁ ἐν τοῖς κήποις βάτραχος, ἢ εἶδος ἀκρίδος.
Μ αντοσύνη, μαντεία. ¶ Μάννυ, μικρόν. ἀθαμᾶντες.
Μ άνυζα, μονοκέφαλον σκόροδον. ὅπερ ἔνιοι μελύζαν.
Μ άνωσον, τὰ μάκιστα δίλωσον. ¶ Μανῶν, ἀραιῶν.
Μ απεῖ, πατεῖ. ¶ Μαραναθὰ, ὁ κύριος ἦλθεν, ὅ ἐστιν ὁ κύριος. ¶ Μάραινα, μάστιξ. ῥάβδος. γαυρεία.
Μ άραγνα, γοῦ ταυρεία. ¶ Μάραποι, οἱ ἀπόκρημνοι τόποι. ¶ Μαραθὼν, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ποιητὴς ὁ μαραθώνιος. ¶ Μαραίνεται, μαίνεται.
Μ αραίποις, μεμαρασμένος τὰς πόλας.
Μ αράξας, μὴν ὁ ἀπιλλαῖος. ¶ Μαράσαι, κύνδες ὄρνιθες. ¶ Μαργᾷ, μαργαίνει. ὑβρίζει. ἐνθουσιᾷ. μαίνεται. ὕβρεις γὰρ αἱ μάργαι. ¶ Μαργαινόμενος, διασμιδων. ὑβρίζων. διασμὸς γὰρ ἡ μαργότης.
Μ αργαρίσκον, πινακίσκον. ¶ Μαργίτης, μωρός τις, ὃ μὴ εἰδὼς μῖξιν γυναικὸς, καὶ γυνὴ προσέπεσεν αὐτόν. ¶ Μαργηνάντων, λυσσώντων. ¶ Μαργήτης, μωρός τις. μαινόμενος. ¶ Μαργοτάτην, ἐπιμανεστάτην. ¶ Μαργίτου, ἄφρονος. μωροῦ.
Μ αργοῖς, μαινομένοις ὑβρισταῖς. ¶ Μαργώντων. μαινομένων. ¶ Μάργος, μαινόμενος, ὑβριστής.
Μ αργῶσαν χέρα. μαινομένην χεῖρα. ¶ Μαρεώτης εἶδος ἀμπέλου. ¶ Μάρηψ, λαμβάνει. ¶ Μαρμαλᾷ. ἀμφιπονεῖ. στρατεύεται. ¶ Μαριανδυνὸς, θρήνος, δαιμονίως γὰρ πολὺ τοῖς θρήνοις σπουδάζουσιν. ἄλλοι εἶδος αὐλοῦ, παθητικῶς δὲ μαριανδυνὸν ὡς λιπυέρσαιν. ¶ Μαριδρουνίζεις, εἰρωνεύεις.
Μ αριζεὺς, λίθος τίς. ὃς ἐπιστάζομενος ὕδατος καίεται.
Μ αρίειν, ὀχλεῖσθαι πυρέττειν. ¶ Μαρικᾶν, κίναιδον, οἱ δὲ, ὑποκόρισμα παιδίου ἄρρενος βαρβαρικοῦ.
Μ αρίλη, ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτὸν τῶν ἀνθράκων.
Μ αριλοκαυτῶν, ἀνθρακευτῶν. μαρίλη γὰρ τὸ ἀπόψημα τῶν ἀνθράκων. ¶ Μαρίν. τὸν σύγκριτον.
Μ αρῖνος, καθαρὸς ἰχθῦς. θαλάσσιος καὶ ὄνομα κύριον
Μ αριὸθ, αὐτιλυσία. ¶ Μαριστὸν, ἐξ κοτύλας. καλεῖται δὲ ὁμωνύμως καὶ τὸ μακρὸν πέδον.
Μ αριταῖον, τὸ ἰδία. ¶ Μαρκὰς, μακάριος εὔμοιρος.
Μ άρκος, ἐνγλή. ¶ Μαρμαίρει, λάμπει ἐνθουσιᾷ.
Μ αρμάραι, αἱ ὑπὸ ἐρυθροδάνῳ βεβαμμέναι.
Μ αρμάρμειον. λευκὸν λαμπρὸν ἄνθος. ¶ Μάρμαρα, λαμπρὰ ἐπιστίβη. ¶ Μαρμαρόεντα, λάμποντα. ¶ Μάρμαρ, στερεόν. ¶ Μαρμαίροντα, λάμποντα. ¶ Μαρμαρέην, λαμπράν. ¶ Μαρμαρέησι, λαμπηδόσι. ¶ Μάρμαρος, λευκὸς λίθος.
Μ αρμαρυγαὶ, αἱ συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις ἢ λαμπηδόνες. ¶ Μαρμαρυγὴ, φῶς ἀστραπὴ βόμα πήδημα λαμπηδὼν κίνησις ποδῶν συνεχὴς αὐγὴ ὀφθαλμοῦ.
Μ αρμαρυκᾷ. ἀπὸ τοῦ μαρμαίρειν. ¶ Μαρμάρεω, λιθοποιῷ. ¶ Μαρμάρεῳ ὀκρυόεντι λίθῳ βαχεῖ.
Μ άρμαρα, λαμπρά. ¶ Μαρμαῖρον, λαμπρόν.
Μ αρνάμενοι, μαχόμενοι. ¶ Μάρναται, μάχεται ἐν πολέμῳ. ¶ Μάρον, ὄρος, καὶ πόα. ¶ Μάρπτε, κατελάμβανε συνελάμβανε. ἐν μάρπτει ὁμοίως.
Μ αρπτήσει, καταλάβη. ¶ Μάρπτοντα, κρατοῦντα.
Μ άρπτις, ὑβριστής. ¶ Μαῤῥὸν, ἐργαλεῖον σιδηροῦν.
Μ άρσεται, κτήσεται. ¶ Μαρσίππιον, βαλάντιον. φασκώλιον. ¶ Μαρσίπποι, οἱ γαστρίμαργοι, ἢ σάκκοι. ¶ Μαρτυρίαι, βουλόσεις. ¶ Μαρτυρίησι. βουλόσεσιν, ἐντολαῖς. ¶ Μαρτύρομαι, ἐπιφωνοῦμαι. ¶ Μάρτυρ, μάρτυς. ¶ Μαρυκᾶσθαι, ἀναπέμπειν τὴν τροφὴν, καὶ πάλιν αὐτὸν ἀναμασᾶσθαι.
Μ αρυκῶται, ἀναμάσεται. ¶ Μάρψαι, συλλαβεῖν καταλήψεσθαι. ¶ Μάρψεια, καταλήψεται. ¶ Μάρψω. καταλάβω.
Μ άσησ, πόλις. ¶ Μασᾶσθαι, ἐφάπτεσθαι καθάρμα.
Μ άσθλη καὶ μάσθλης, δέρμα ἢ ὑπόδημα φοινικοῦν καὶ ἡνία. διφθέρα. ¶ Μάσθλη, τὰς τιμουτὰς ἡνίας καὶ γὰρ ἡ μάσθλη σοφοκλῆς ἀνδρομέδα καὶ ἐν λίπνοις
Μ άση, μεγάλως. ¶ Μασίγδυπον, βασιλέα μεγαλόηχον τὸν μέγαν ἐν ἤχῳ.
Μ ασιμάνας, τοὺς βαρβάρους οὕτως ἔλεγον.
Μ άσκη, δίκελλα. ¶ Μάσπετα. τοῦ σιλφίου τὰ πρῶτα πέταλα, ἢ τὸ τοῦ καυλοῦ ὅσπιον. ¶ Μᾶσαι, ζητῆσαι καθαρίσαι φυράσαι. ¶ Μάσασθαι, μάχεσθαι λαβέσθαι, ἀναγκάζεσθαι, ἐφάπτεσθαι.
Μ άζει, καθαρίζει καὶ τὰ λοιπά. ¶ Μᾶσσον, πλέον μεῖζον μικρὸν ἔλασσον. ¶ Μασσύτερον, πορρώτερον. ¶ Μάστα, ὀγμὼν, ἡ μεγάλως. ¶ Μαστάζει, μασᾶται. ¶ Μαστάζεται, διαμασᾶται. ¶ Μάσταξ. τὸ στόμα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ἢ τὸ μάσημα. οἱ δὲ ἀκρίδα ἢ σιαγόνα. ¶ Μαστίδας, ἀκίδας. ἢ ἀγκύλαι.
Μ ασταλίδας, χάρακες. κάμακες ¶ Μάσταξ, ἔνθεσις. ἢ ἀκρὶς ἢ στόμα. ¶ Μασταρίζειν, μαστιχᾶσθαι καὶ τρέμειν. ἢ σφοδρῶς ἢ κακῶς μασᾶσθαι. ¶ Μαστεύει. ζητεῖ. ἐρευνᾷ. ψηλαφᾷ ἐπιζητεῖ. ¶ Μαστὴρ, ἐρευνητής. ¶ Μαστῆρες, ζητούντων, ἐρευνώντων.
Μ άστις, μάστιξ. ¶ Μάστιας, δερμούς. ¶ Μάστιζε, μάστιζε. ¶ Μαστιγίας, ὁ μαστιζόμενος. ¶ Μαστίεται, μαστίζεται. ¶ Μαστίζει, μαστίεται ἢ τύπτεται.
Μ αστίζει, πληγαῖς τύπτει. ¶ Μαστίζων, μαστιζόμενος πατάσσων. ¶ Μάστιν, τὴν μάστιγα.
Μ άστιξ. φραγέλλιον. ¶ Μαστοὶ, τὰ ὑψηλὰ τῆς ἀττικῆς μέρη. ¶ Μαστὸς, ποτήριον ἢ λίθον ἢ τὰς ὑψος ἀνέχοντα χώρας καὶ μέρεσι μαστούς. ¶ Μαστεύειν, ἐπιζητεῖν. ¶ Μαστρίαι, αἱ τῶν ἀρχόντων εὐθύναι
Μ άστροι, παρὰ ῥοδίοις βουλευτῆρες. ¶ Μαστροπὸς, δύστροπος πανοῦργος ἀπατεὼν, ὁ τὰς γυναῖκας ἢ ἄνδρας προσκαλῶν καὶ μαυλίζων, ὁ προαγωγός.
Μ αστροφὺς, τὰ αὐτά. ¶ Μασυντής, πλάστης.
Μ ασχαλέον. κάνεον. πίλαξ.
Μ ασχάλην αἴρειν, καθωνίζεσθαι καὶ πίνειν, ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἰρόμενοι ἐμπεπλωκότες. ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην εἰώθεισαν καὶ λέγειν, μασχάλην αἴρεις, ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν ἢ καταμωκᾶσθαι ταῖς χερσὶν οἷόν ἐστι καὶ τῷ παρ' ὁμήρῳ χεῖρας ἀνασχόμενοι. ¶ Μασχάλη, μέρος τι τῆς πρώρας ὅπου καὶ τὸ τέρθρον, ὃ καλοῦσιν ἀρτέμωνα, ἢ τὸ τῆς

καὶ μεγάλα, ἢ ὅτι τρόπαια μετέωρα ἵσταται.
Μ ακεδνή, μηκεδανή μακρὰ ὑψηλή. ¶ Μακέλα, φράγματα, διαφρακτοί. ¶ Μακέλλη, δίκελλα πλατεῖα σκαφίον δὲ ἐπὶ μακέλλης ὁ στελεός.
Μ άκελος, δρύφακτος. ¶ Μάκελλα, τὰ αὐτά.
Μ ακεσίκρανος, ἐπειδὴ δοκεῖ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθάπερ λόφον, καὶ κορυδαλὸν αὐτὸν λέγουσι. πολυώνυμον δὲ λέγεται τὸ ζῶον, σίτην τε γὰρ αὐτὸν καὶ ἀλεκτρυόνα καὶ γέλαστον λέγουσι. ¶ Μακετία, ἡ μακεδονία. ¶ Μάκιστος, πορρώτατος. ὄφελος ἔχοντα.
Μ ακιστήρ, βέλος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου.
Μ άκιστι, λοιμός. ¶ Μάκκος, βασιλεύς.
Μ άκορ, ἐργαλεῖον γεωργικὸν ὡς δίκελλα.
Μ ακκούρα, χειρὶ σιδηρᾷ, ἢ χρῶνται πρὸς τὰ ἵππεια.
Μ ακκοᾶν, παραφρονεῖν. προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν.
Μ ακούνιον, δίκτυον κιχλῶν, ὅπερ τινὲς νεφέλην.
Μ ακρὰ, μεγάλα, εἰώθασι γὰρ οἱ δικάζοντες ἐν τῷ γραμματείῳ, μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύσομαι κρᾶμα. ¶ Μακρακίς, τὸ ἐγκύκλιον.
Μ ακρηγορία, μακρὰ διάλεξις ἢ δημηγορία.
Μ ακρῆσι, μενελάῳ. ¶ Μάκεις, εὔβοια ἡ νῆσος.
Μ ακρόβιοι, αἱ νύμφαι ῥόδιοι.
Μ ακρὸν ἄϋσε, μεγάλως ἐβόησεν.
Μ ακρονέχεα, τὸν μακρὸν ὄνυχα συνέχοντα.
Μ άκται, οἱ μάττοντες τὰς μάζας.
Μ άκτηρ, ἡ κάρδοπος, ἡ πυελίς, καὶ διφθέρα καὶ ὀρχήσεως σχῆμα. ¶ Μακτήριον, ἱλαστήριον, κάλυμμα ἱερόν. κρυφίον ἢ κύκλος ξύλινος.
Μ άκτρα, ἀβάκιον ἔνθα μάσσουσι τὸ ἄλευρον.
Μ ακύνεται, μεγαλύνεται. ὀρθοῦται.
Μ ακών. βοήθεος. ¶ Μάλαγμα, ἴαμα.
Μ άλα, ἄθροισμα, βούνισμα.
Μ άλα τί βούλει. πάνυ σφόδρα λίαν μάλιστα. ἄγαν.
Μ άλα. εἰκότως, πάνυ πρεπόντως.
Μ άλαι, μασχάλαι. ¶ Μαλακία, νόσος. μαλακία εἶδος δὲ ἰχθύων πολύποδες καὶ σηπίαι μαλάκια.
Μ αλακίζεσθαι, ἀσθενῶς διακεῖσθαι, νοσηλεύεσθαι.
Μ αλακίννης, πλῆθος. μαλάκιον. γυναικεῖον κοσμάριον. ¶ Μαλακὸν ἱμάτιον, πεποιημένον. κῷοι δὲ θύμεπκόμιστον, ἢ πολυτελὲς ἢ ἁπαλόν.
Μ αλακὸν, ὑπείκωμα, ἁπαλὸν κοίμημα.
Μ αλάγας, ἄθησυς, θύλαξ. ἀσκός.
Μ αλακὸς, μαλθακός. ἔκλυτος. γυναικώδης.
Μ ακόσρακα, καράβοις καὶ καρίδες.
Μ αλακῷ, ἁπαλῷ, ξυφορῷ εἶδει.
Μ αλάνιον, σάκκος. ¶ Μαλάντερον, μαλακώτερον.
Μ αλάξαι, πραῦναι. ¶ Μάλα σαφῶς, πάνυ φανερῶς.
Μ άλαστος, τράχηλος. ¶ Μαλατῆρες, ναῦται.
Μ αλατθᾶ, αἱμωδιᾷ. ¶ Μάλα τί τῶν ἀπεκρύβησαν.
Μ αλαφῶν, ζητῶν. ¶ Μαλάχη, μολόχη.
Μ αλάχιος, ἰχθὺς ποιός. ¶ Μαλαῶν, λίαν πάνυ.
Μ άλεοι, ὅσιοι. ¶ Μαλεροῖο, καυστικοῦ.
Μ αλερὸν, καυστικόν. μαραντικόν. ὀξύ. λαμπρόν. ἰσχυρόν. ἀσθενές. ¶ Μαλερὰς, φρένας ἀσθενεῖς, καὶ ξηρὰς καυστικάς. ¶ Μαλερὸν, ἄλευρον. στέαρ.
Μ άλη, χλαῖνα. μασχάλη. μαλάχη.

Μ αλικὰ πέλα. χοιρείῳ δεσμῷ, ζοχίλια καὶ πηγίσμαλικὰ καλοῦνται. ¶ Μαλητέον, ζητητέον.
Μ αλθακηρὸν, ἁπαλῶς ἥδιον.
Μ αλθακὸν, ἀπαθόν. ¶ Μαλακὸν, ἡδύ. προσηνές. ξυφορὸν ἀσθενές. ¶ Μαλθάσσειν, μαλάσσειν, πείθειν.
Μ άλθη, μεμαλαγμένος κηρὸς, ἢ μαλακία καὶ ξυφορά.
Μ άλθη, ῥύπος ξηρός. ¶ Μαλθώσω. μαλακώσω.
Μ αλία, ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς.
Μ άλειαν. εὔφημον ἥσυχον πραεῖαν.
Μ αλιή. τὸ περὶ τὰ ὑποζύγια πάθος, ὅτε βήττει.
Μ αλιεῖς, ζητεῖς. ¶ Μάλιον, μᾶλλον.
Μ άλικα, τὸν ἡρακλέα ἀμαθούσιοι.
Μ αλιεργή, κιμωλία. ¶ Μαλίς. ἀθηνᾶ λαπάρα. ἄφθα. φλεγμονή. ¶ Μάλιστα, λίαν. πάμπλεον. σφόδρα. μᾶλλον. ¶ Μαλιωτέρα. προσφιλεστέρα. ¶ Μαλκενίς, ἡ παρθένος κρητῶν.
Μ άλκη, τὸ ἐπικόπτενον πάθος. ¶ Μαλκιεῖν, τὸ ὑπὸ ψύχους συσπᾶσθαι τὰς χεῖρας.
Μ αλκίσον, μαλακῶς καὶ ἀσθενῶς ἔχειν, ἐπειδικῶς γὰρ οἱ ὑπὸ κρύους κεκμηκότες μαλκιᾶν λέγονται.
Μ αλκιώτατον, μαλακώτατον. ¶ Μαλκὸν, μαλακόν.
Μ αλλαθόντες, ἐσθίοντες. ¶ Μᾶλλον, πλεῖον μάλιστα. ¶ Μᾶλλον, πῶς ὅσον. ¶ Μαλλὸς, τὸ ἔριον καὶ ἡ καθειμένη κόμη, ὁ κέκειξ ἢ σκόλλυς, καλεῖται δὲ καὶ τὰ πηνία. ὅθεν καὶ μαλλωτὴν καλεῖσθαι τὴν ἰδέαν, διὰ τὸ πολυπρόβατον εἶναι καὶ λευκός.
Μ άλλυκες, τρίχες. ¶ Μαλλοπάραυος, λευκοπάρειος. ¶ Μαλλόεις, ἀπόλλωνος ἐπίθετον, ἢ ἐπώνυμον. ¶ Μαλόσκ ὁ δὲ λόγος ἢ τὰ πρόβατα βαδίζει.
Μ άλυεις, λευκοκέρως καὶ ὅπισ τὴν θύραν ἔχει λευκήν.
Μ άλυρος, λεύκυρος. ¶ Μαλόχιον, ἀπαθητόν.
Μ άλ' ὦκα, πάνυ ταχέως. ¶ Μαμαγκία, ἐν κλαζομεναῖς τόπος. ¶ Μάματα, ποιήματα, βρώματα.
Μ αματίδης, αὐαλνδράσδης δόλοπς. ¶ Μάμβρτος, ἄρης. ¶ Μαμάζαι, οἱ στρατηγοὶ τῶν ἰνδῶν.
Μ αμάκυθος, μωρός. ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα πεποιημένον πλάτωνι. ¶ Μαμβρὴ, ἀπὸ ὁράσεως. ¶ Μαμμᾶν, τὸ ἐπὶ παιδικῆς φωνῆς ἐσθίειν. ¶ Μάμμη, ἡ μήτηρ τῶν γονέων, ἢ ὑποκόρισμα μητρός. ἐκ παιδίου ἀττικοί.
Μ αμμικὸν, μικρόν. ¶ Μάμμος, οἰκέτης.
Μ ανεύεται, πανέλκεται. ¶ Μανάκις, ὀλιγάκις, σπανίως. ἢ πυκνά. ¶ Μανδαλωτὸν φίλημα ποιὸν οὕτω καλεῖται. ¶ Μανδῶτα, σημεῖα.
Μ ανδραγόρας, ὁ ζεὺς καὶ εἶδος βοτάνης, ὀινικὸν ἢ ὑπνωτέν. ¶ Μανδραγορίτης, ἀφροδίτη.
Μ άνδραι, ἕρκη. φραγμοί. ὗλαι. σηκοὶ βοῶν καὶ ἵππων.
Μ ανδύας, εἶδος ἱματίου περσικὸν πολεμικὸν ἢ μαντείας.
Μ ανδύη, δόρυ ὡς διέπανον.
Μ αμωνᾶς, θησαυρὸς πλεονεξίας.
Μ ανσοὺρ, κύσον. ¶ Μαναστής, ἐπιλανθανόμενος.
Μ ανήσεις, τὰς λάτακας. ¶ Μάνης, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα καὶ βαρβαρικὸν, καθάπερ εὔβουλος ἐν κυβευταῖς παρίστησι, καὶ ἄλλων καταλέγων ὀνόματα βόλων. ¶ Μανέρως, τοῦτον φασὶν αἰγύπτιον ὁμολογῆσαι πρῶτον παρὰ μάγων διδαχθέντα. καὶ διὰ τοῦτο πᾶσιν ἀνὰ στόμα γενέσθαι, ὡς κλέαρχος ἐν τοῖς

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Μ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Μά. τοῦτο ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον συζεύγνυσι καὶ κατομόσει καὶ ἀπομόσει τῷ ἐστί. καὶ συγκαταθέσει καὶ ἀποφάσει. ὡστε ναὶ καὶ ὥστε οὐ ἐπιῤῥήμασιν. ἔστι γὰρ αὐτοῖς κοινόν.

Μ αάζον, μωρὸν λάκωνες. ¶ Μαγάδεις, αὐλοὶ κιθαριστήριοι. ὄργανον ψαλτικόν, ὅθεν καὶ τὸ ψάλλειν, μαγάδιζειν λέγουσιν, οἷον ὀμφάλων, ἢ μαγάδις αὐλός, ὃ γιγγραβεῖς, ἀντὶ τοῦ ὁ συνᾴδων τῇ μαγάδι.

Μ αγάδιον, ὡραῖον κιθάρισμα. ¶ Μαγαλίδες, ὄργανα ψαλτικά. ¶ Μαγαρίς, μικρὰ σπάθη.

Μ αγαρίσκος, πινακίσκος. ¶ Μαγάς, σανὶς τετράγωνος ὑπόκουφος, δεχομένη ἐπὶ κιθάρας τὰς νευρὰς καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον· ὁ τόκον προσφέρουσα μνᾶν μίαν. ¶ Μάγγανα, φάρμακα, δίκτυα, γοητεύματα. ¶ Μαγγανεία, μηχανεία.

Μ άγγανα, μηχανήματα. ¶ Μάγδωλος, οἰκοδόμημά τι. ¶ Μαγεῖον αὐλὸν τὸν μαγεύοντα τοὺς ἀκροωμένους. ¶ Μαγεύειν, γοητεύειν, θεραπεύειν θεούς. ¶ Μάγειροι, οἰκοδόμοι δείπνου, ἢ τὰ ἄλφιτα μάττοντες. ¶ Μάγην, ἀσπίδα.

Μ αγίδες, οἷς ἀπομάττονται καὶ καθαίρουσι τὰς μάζας καταφέρουσιν οἱ εἰς τροφωνίου κατιόντες.

Μ αγίς, παλαιὸς ἄρτος. ¶ Μαγίστωρ, ἐπιστάτης. διδάσκαλος. ¶ Μαγιστόροις, διδασκάλοις ἐπιστάταις. ¶ Μαγμόν, τὸ καθάρσιον, ἀπομάσσειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει. ¶ Μάγνης, κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία. καὶ ἄλλων πολλῶν λεγομένων ὀνόματα βόλων. ¶ Μάγνητες, ἔθνος θεσσαλίας.

Μ αγνῆτις, λίθος. αὕτη πλανᾷ τὴν ὄψιν, ἀργύρῳ ἐμφερὴς οὖσα. ἡ δὲ ἡρακλεῶτις, τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται.

Μ άγον, τὸν ἀπατεῶνα φαρμακευτήν. τὸν θεοσεβῆ καὶ θεολόγον, καὶ ἱερέα. οἱ πέρσαι οὕτως λέγουσιν.

Μ αγουρόν, ὑπόσαθρον. ¶ Μαγύδαρις, ὁ τοῦ σιλφίου, οἱ δὲ, ἕτερον τοῦ σιλφίου εἶναι μανότερον.

Μ αγωδὴ, ὄρχησις ἀπελθεῖ ἀπὸ χρυσογόνου μάγου.

Μ αδᾷ, ἐκρεῖ. ¶ Μαγδαλεῖ, τίλλει ἐσθίει.

Μ αγδάλλοντες, τίλλοντες, ἐσθίοντες.

Μ αδάρεις, τὰ πλατύτερα λόγχαι τῶν κρεάτων κελρί.

Μ αδαρός, ἀραιόθριξ ψιλνός. ¶ Μάδημα, δίλεαρ πρόβλημα, οἱ δὲ μάδωμα. ¶ Μάδισος, δίκελλα οἱ δὲ μαδιβός. ¶ Μαδίσας, τὰς τρίχας ἀποβαλών. ¶ Μαδόν, πόα καὶ λεῖον.

Μ άδος, τὸ ψίλωθρον. ¶ Μαβρυνθήσομαι, κυλαθήσομαι, ἐπιτειβήσομαι. ¶ Μᾶ, πρόβατα φρύγες. ¶ Μάζα, ἄλφιτα πεφυρμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ. ¶ Μαζάκις, δόρυ περσικόν.

Μ αζαγάς, ὡς ἐπὶ μάζομεμψίμοιρος.

Μ άζαν, ἀντὶ τῆς τροφῆς καὶ τῆς μεμαγμένης κόπρου.

Μ αζάρυξ, τὰ ὡς ἐπὶ τῷ πότῳ ἐπιόντα.

Μ αζινός, βοῦς ὁ ἐξ ἀλφίτων.

Μ αζείς, ὁ ζεὺς παρὰ φρυξί.

Μ άζης, ὠνιομάρτου πρᾶσις. ¶ Μαζιναί, μαζαί.

Μ αζίον, ὀλίγον. ¶ Μαζοί, μαζῶν.

Μ αζονόμενον, κύκλον ἢ ξύλινον πίνακα.

Μ αζοπέπτης, ἀρτοκόπος. ¶ Μαζός. μαστός, ὄχθος λιθός. ¶ Μαζοφορίς. ὅμοιον κανῷ.

Μ αζῶντα, τὸν μάττοντα τὰς μάζας.

Μ αεῖται, μυρολογεῖ. ¶ Μαθαλίδες, ἐκπώματά τινα. οἱ δὲ μέζα, ὡς κύαθοι. ¶ Μαθεῦμαι, ζητῶ.

Μ άθας, μαθήσεως. ¶ Μαθήματα, ἃ οἱ ὑποκείται ἀνελάμβανον. ¶ Μάθυιαι, γνάθοι.

Μ αὶ, μέγα ἰνδοί. ¶ Μαῖα, πατρὸς καὶ μητρὸς μήτηρ καὶ τροφός, καὶ ἡ περὶ τὰς τικτούσας ἰατρός, καὶ ὀμφαλοτόμος. καὶ προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τιμητικό. ἀντὶ τοῦ ὦ τροφέ. ¶ Μαίανδρος, ποταμὸς μιλήτου. ἄλλοι καρίας. καὶ κόσμος τις ὀροφικός, καὶ εἶδος ἱππασίας περὶ ἱπποδρομάσεις.

Μ αίεσθαι, ζητεῖ μέριμνᾶν. καὶ μαιώσαιεν τὸ αὐτό.

Μ αιεῦνται, μαιοῦνται. ¶ Μαίευσις. ¶ Μαιθαῦ, ὀμμοι. ¶ Μαίθη, καρδία πρὸς τοῖς ἱεροῖς καὶ ὄνομα.

Μ αιμᾷ, ἐνθουσιασμοὶ καὶ ὀξέως ὁρμαί, ἢ ὀρέγεται προθυμεῖται. ¶ Μαιματῶν, ὀρνίθων ἡ κοιλία.

Μ αιμαῶντι, ἐναργῶς κινουμένῳ. ¶ Μαιμάκτης, μειλίχιος καθάρσιος. ¶ Μαιμᾶν, ὀρέγεσθαι, ἐπιθυμεῖσθαι. ¶ Μαίμαξ. ταραχώδης.

Μ αιμάσσουσι, διισχυρίζουσι. ¶ Μαιμάσσει, σφίζει προθυμεῖται. ¶ Μαιμώμενος, ὁρμῶν ζητῶν.

Μ αινοῶν, ἐνθουσιῶν. ¶ Μαιμῶσα, ὀρεγομένη προθυμουμένη κινουμένη. ¶ Μαιμάωξ, κινουμένη ὁ ἀδελφός. ¶ Μαιμώωσιν, ἐνθουσιῶσιν ὀρέγονται προθυμοῦνται. ¶ Μαινάδες. αἱ βάκχαι.

Μ αινάδι, βάκχῃ μαινομένῃ. ¶ Μαινάς, βάκχη.

Μ αίνεται, ὀργίζεται ὑλακτεῖ. ¶ Μαινόλης, παράκοπος ἔνθεος. ¶ Μαινομένοιο, ἐνθουσιωδῶς κινουμένου. ὁ μανίας παρασκευαστικοῦ. μανιοποιοῦ. ¶ Μαινομένου. διονύσου μανίας ἐμποιοῦντος, ὁ ἀπὸ τοῦ οἴνου μετωνυμικῶς, ἔκφρονας γὰρ ποιεῖ καὶ εὐκινήτους.

Μ αινώωσιν, ἐνθουσιῶσιν. ¶ Μαιονία, ἡ λυδία.

Μ αιούμενος, ἐκλοχίζων. ¶ Μαῖρα, κύων τὸ ἄστρον, ἢ ἀκμαιότατον καῦμα. οἱ δὲ, τὴν σελήνην. ταραντῖνοι δὲ. μαιεῖον, τὸ κακῶς ἔχειν. οἱ δὲ προίρου θυγατέρα. αἴθρας ἀδελφὴν εἶναι. ¶ Μαίσωλος, ζῶον τετράπουν γινόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχῳ.

Μ αίστωρ, μαγειρεῖον ἄλλοι βόρον ἀπὸ τοῦ μαστᾶσθαι.

Μ αιωθήσονται, λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται. ¶ Μαιωστῆ, ἐρευνᾷ τῇ φύσει.

Μ αιῶτιν, λίμνην, μαιῶνα φασὶν εἶναι ποταμὸν τῆς ἀχαΐας καὶ μαιῶτιν λίμνην ἐν ἑλλάδι. ¶ Μάκαρ, μακάριε εὐδαίμων. ¶ Μάκαιρα, τελεία εὐτυχὴς τιμία. ¶ Μάκαρες. μακάριοι εὐδαίμονες ἅγιοι.

Μ ακαρία, βρῶμα ἐκ ζωμοῦ καὶ ἀλφίτων. ¶ Μακαρίνη, ἀνδράχνη. ¶ Μακάριος, ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθῷ ὢν εὐδαίμων. ¶ Μακαριότης, εὐδαιμονία.

Μ ακαρίτης, ὁ τεθνεὼς ὁ μακάριος ὁ νεκρός.

Μ άκαρος, μακαρίου. ¶ Μακάρων, εὐδαιμόνων, μακαρίων. ¶ Μακάρων νῆσος, ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν βοιωτίᾳ θηβῶν. ¶ Μάκελλα, σκῦλα τὰ οὐράνια

Λ υπηρός, ἄθυμος. ¶ Λυπὴ, ἑταίρα πόρνη.
Λ υπραγὸν, τὸν λεπτόν. ¶ Λυπρὰν, λυπρὰν μοχθη ράν. ¶ Λυπρὸν, εὐτελὸς, μοχθηρά. ἀχρεία, σκοτεινή. ὀλεθρεία. ¶ Λυπρῶς, εὐτελῶς λιπαρῶς.
Λ ύρα, κιθάρα. ¶ Λυρίτης, ζῶόν τι. ταῖς δρυσὶν ἐντίκτον. ¶ Λύρκιν. ὄρος ἐπὶ ἀργκίας. ¶ Λυρκίου λίμον, τὸ ἄργος, ἀπὸ λουρκίου τοῦ λυγκέως. ἔστι δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλις. ¶ Λύρνησος, ἡ τένεδος, καὶ κιλικίας πόλις. ¶ Λυροφοίνιξ. εἶδος κιθάρας.
Λ υροῳδῶς, ψαλμῳδῶς, κιθαρῳδῶς.
Λ ῦσαι, ἀπολύσαι, λυτρῶσαι, καθελεῖν ἀφελεῖν τεμεῖν.
Λ ύσαιμι, ἔλυσα, ἐλυτρώσαμην. ¶ Λυσάνδρια πανήγυρις ἀπὸ λυσάνδρου ὀνομασθεῖσα. ἦγον τὸ δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνες καὶ θυσίαι. ¶ Λυσανίας. ὁ λύων τὰς ἀνίας καὶ δυσάνιος γυνὴ ὁ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη.
Λ υσίαν, ὁρμὴν ἐν συνουσίᾳ μανίαν. ¶ Λύσιοι τελεταὶ, οὕτως ἐλέγοντο τινὲς τελεταὶ, ἐπεὶ καὶ λύσιος ἐλέγετο διόνυσος. ¶ Λυσιέεις, δῆμος φυλῆς οἰνηΐδος.
Λ υσίζωνος, γυνὴ, ὅτις ἐνυμφεύθη, καὶ ἐπίθετον ἀρτέμιδος. ¶ Λυσιμάχειος, βοτάνη εὑρεθεῖσα ὑπὸ λυσιμάχου. ¶ Λυσιμελὴς, ἐπιθετικῶς ὁ ὕπνος ὅτι ὁ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύων, ὁ τὰς μελεδῶνας τουτέστι τὰς μερίμνας λύων. μελεδήματα θυμοῦ.
Λ ύσις, ὁ λύτρωσις. ¶ Λυσιτελεῖ, συμφέρει, ἐπωφελεῖ.
Λ υσιτελὲς. ὠφέλιμος, σύμφορος.
Λ υσιπνεῖ, φοβεῖται. ¶ Λυσκάζει, ὑποφεύγει.
Λ υσόμβρος, λυτρωσόμενος. ¶ Λύσω, ἀπολυτρώσω.
Λ ύσσα, ὁρμὴ ἐνθουσιασμός. ¶ Λύσσας, ἔλυσας, ἐλυτρώσω ἐσώσας. ¶ Λυσσᾶται, μαίνεται.
Λ ύσσης, μανίας. ὄρεξις ἐπιβλαβός.
Λ υσσήεις, μανιώδης. ¶ Λυσσητῆρα, μανιώδη.
Λ υσσώδης, μανικόν. ¶ Λυσσῶσι, μαινομένοις.
Λ υταίη, θεττάλοι. ¶ Λυταρὶς, μήκωνος εἶδος.
Λ υταῖος, σκοτεινῶς. ¶ Λυτήριον, φυλακτήριον.
Λ υτήριος, φύλαξ. ¶ Λύτρον. τίμημα.
Λ ύτρα, καθάρματα. λυτήρια καὶ πάντα τὰ διδόμενα εἰς ἀνάκλησιν ἀνθρώπων. ¶ Λυτρούμενον, ἐξ αἰχμαλωσίας ἀνθρώπων λυτρούμενον.
Λ υττᾷ. πολλὰ λαλεῖ. ¶ Λυττοὶ, οἱ ὑψηλοὶ τόποι.
Λ υττῶντας ἢ λυσσῶντας, μαινομένους.
Λ ύχνα, λύχνοι. ¶ Λυχναῖος καὶ λιχνεὺς, ὁ διαυγὴς λίθος. ¶ Λυχνίον, ἡ λυχνία.
Λ υχνοκαΐαν, λυχναψίαν. ¶ Λυχνοκαῶσαν, λυχνοκαυσοῦσαν. ¶ Λύχνος, ὁ λαμπὰς ὁ δὲ λὰς παρ' ὁμήρῳ, καὶ ἰχθῦς κάλλιστος. ¶ Λυχνοῦχος, ὁ φανὸς, λαμπτήρ. οἱ δὲ ἐφ' ὃν ὁ λύχνος ὀχεῖται.
Λ ύχνον, ζάχηλον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ω. θῆλυ. ¶ Λώβας, βλάβας, ὕβρεις.
Λ ¶ Λωβᾶται, ἐξαπατᾷ, λυμαίνεται.
¶ Λώβη, βλάβη, ὄνειδος, ἀπώλεια, χλεύη, ψευδος. ὕβρις. ¶ Λωβῆσαι, ὑβρίσαι, βλάψαι.
Λ ωβήσαιο, βλάψειας, ὑβρίσειας. ¶ Λωβήεντα, βλαβερά. ¶ Λωβητήρ. ὑβριστής. ¶ Λωβητῆρα, βλαπτικόν. ὑβριστικόν. ¶ Λωβητόρδε, λώβης ἄξιοι ἐπονείδιστοι. ¶ Λωβητῶν, ἐνυβριστῶν.
Λ ωβεύειν. ψεύδεσθαι καταισχύνειν.
Λ ωβεύμενος, χλευάζων. ¶ Λωγάλιον, τὴν βοῶν τὸ ὑπὸ τὸν ζάχηλον χάλασμα. ¶ Λωγάλιοι, ἀσελγεῖς. ἢ πόρνοι. ¶ Λωγὰς, πόρνη.
Λ ώγκασος, ταυρεία μάστιξ. ¶ Λώγη, καλάμη καὶ συναγωγὴ σίτου. ¶ Λώιεσαν, τὴν ἄμαξαν.
Λ ώϊον, λωΐτερον βελτίτερον. ¶ Λωϊσμὸν, χῶμα ἢ κλωσμένον. ¶ Λώϊστα, συμφέροντα ἄριστα.
Λ ωΐτερη, συμφορωτέρα. ¶ Λώλεσαν, τὸν ἄμαξαν.
Λ ωλεύοντα, αὐθοῦντα. ¶ Λῶλον βρῶμα, ἐκ μηγάρτων καὶ σύκων γινόμενον παιδίοις πεφωσμένον.
Λ ωλῶ, ὁ τὰ σῦκα μετὰ μηγάρτων φωσθῇ.
Λ ῶμα ῥαφὴ κλωσμὸς ὅ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου λῶμα. ¶ Λωπύει, ψεύδεται. ¶ Λώπη, ἱμάτιον, περίβλημα. ¶ Λωπίζει, ἐκδύει, γυμνοῖ, ὁ ὅπλων ἢ ἱματίων. ¶ Λωπίστης, ὁ παλαμάδης ἐκ τῶν ἱματίων ἐπιρράψεως. ¶ Λωποδύται, κλέπται ἀποδύοντες ἐν λουτροῖς κλέπτοντες.
Λ ῶπος, ἱμάτιον. ¶ Λωρὸν, πικρόν.
Λ ωρυμνὸν, βαθύτατα, κατώτατα.
Λ ῶσαι, θῆλυσαι. ¶ Λῶστοι, ἐρραμμένοι φίλοι.
Λ ῶστος, βέλτιστος, ἡ βοτάνη καὶ εἶδος φυτοῦ.
Λ ωτεῦντα, ἀνθοῦντα. ἢ λωτὸν ἔχοντα.
Λ ῶτα, ἄνθη. ¶ Λωτεῦσι δὲ πάχνῃ, ἄνθη παιοῦσιν αἰσχρότητες. ¶ Λωτίζειν, ἀπανθίζεσθαι ἀπολαύειν. ¶ Λωτίνας, ἀοιδίμας ῥοὶ αὐλούς.
Λ ώτινος αὐλοὶ ἐκ λωτίνου ξύλου. ¶ Λώτισμα, οἱ πρῶτοι καὶ ἐπίλεκτοι. ¶ Λωτοβόσκον φῦλον οἱ μὲν τὴν θρᾴκην, οἱ δὲ τὴν αἴγυπτον, ἄλλοι σκυθίαν.
Λ ωτὸς, ζάγημά τι καὶ αὐλὸς καὶ δένδρον καὶ πόαν. κυρίως δὲ τὸ ἐν ταῖς λιβάσι φυόμενον, καὶ πᾶν ἄνθος. καὶ καρπὸς παρὰ τοῖς λωτοφάγοις. ¶ Λωτὸν τὸ δένδρον δῶτον, χόρρος γλυκὺ, ὅθεν αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν. ¶ Λωτρόν, δειλινὸν ἄλειμμα λακωνικόν.
Λ ωφᾷ, λόγει, παύεται. ¶ Λωφάξαλος, ἐμπαιδώσας. ¶ Λῶφαρ, λώφημα. ¶ Λωφεῖν, ἠρεμεῖν πεπαῦσθαι. ¶ Λωφῆσαι, ἀπὸ τοῦ ζαχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι. παῦσαι. λῆξαι. ἀναπαῦσαι. ἡσυχάσαι. λωφῆσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Λώφησις, ἀνάπαυσις καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Λωφήσειον, λήξεων ἀναπαύσεων.
Λ ωΐόνων, ὠφελιμωτέρων. ¶ Λωφοῦσι, παύσονται.
Λ ωφούση, παυούσῃ. ¶ Λώψ, χλαμύς. ¶ Λώων, βελτίων. ὅδος ἱκανὸς ἐπειδὴ ὀνειδεῖ, κτίστης τῆς μηδίας, ἑρμηνεύεται δὲ οὗτος, ἐκμέζησις ἦγεν ἱκανώσις. μεμυαλωμένα βαδίζειν. ¶ Λώτ. ἐτυμαπανίθεσαν ἐπρίθησαν, ὕπνον, μεμαρὰς θυέσκη, ἐμφρενωμένος, αὐτισσήκωσις, ἀσπάλαξ, ἄσβεστος μοιχαλίς. μῦς. τυφλὸς ὁ τὴν. γῆν ξυπῶν.

ρεῖται. ¶ Λυβάζειν, λοιδορεῖν. ¶ Λύγαια. τὰ περὶ ταῖς χορδαῖς ψέλλια. ¶ Λυγαίαν, σκοτεινὴν, συννεφῆ δόλιον ἀφανῆ. ¶ Λυγαιῶς, ἀφανῶς σκοτεινῶς λεληθότως. ¶ Λύγαιος λίθος εἰς τὰ * ζώδια ὁ πάρειος. ¶ Λυγόδεσμις, οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ ξόανον τῆς ἀρτέμιδος. ¶ Λύγδη, τὸ δένδρον ἡ λεύκη. καὶ οἱ ἄλλοι φασὶ τῶν νεῶν λύγδης. ¶ Λυγγανόμενον, αὔξοντα ἐν τῷ κλαίειν. ¶ Λυγκαίη, πόλις μακεδονίας. ¶ Λυγίζει, στρέφει, κινεῖ, κάμπτει.

Λυγίζεται, συνδεῖται, στρέφεται. ¶ Λυγιζόμενον, καμπτόμενον. ¶ Λυγίσμασι, συγκλάσμασι.

Λυγισμὸς, ἀνάκλασις τῶν μελῶν. ¶ Λυγκαστῆσαι, αὔξει παραπλησίως, ἢ λυγκάσαι, ῥεῦσαι.

Λυγκεαθήνειον, οὕτω λεγόμενον. ¶ Λυγκουργὸν, τὸ ἤλεκτρον. ¶ Λυγμός. ὁ λολυγμὸς θρῆνος ἀνακυγμός.

Λὺγξ, τὸ πάθος, ὁ λυγμὸς καὶ τόξον καὶ ζῶον.

Λυγξεῖ, πάθος, ἐμποδίζον τῷ λέοντι.

Λυγρά, πονηρὰ λυγρὰ χαλεπά.

Λύγοις, φυτῷ τινὶ ἱμαντώδει. ὃ ἡμεῖς κύτινον λέγομεν. ¶ Λύγος, ῥάβδος ἁπαλή. ἀγνός. ἢ δενδρύφιον θαμνῶδες, ἱμαντῶδες φυτόν. ¶ Λυγρὰν, λυπηράν. ¶ Λυγρὸν, λυπηρὸν, ἐπίπονον κακὸν χαλεπὸν, ἰσχυρὸν πενθικόν. ¶ Λυγὸς, ὄργανον ἐν ᾧ τὰ καλλωπίσματα ἐμβάλλεται, οἱ δὲ τὸ στεβρεωτήσειον ὄργανον. ¶ Λυδία, ἐσθής. τὰ λύδεια ὑφάσματα.

Λυδία, λίθος ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσόν.

Λυδίας, μαχαίρας τὰς μυδρικ(ὰ)ς.

Λυδίζειν. χορεύειν. διὰ τοὺς λυδοὺς, οἳ σπάζονται μὲν δὲ σκευασμένοι δέ εἰσιν. ¶ Λυδικὸ λίθος σίδηρον, τῇ λόθεν προσηκάζετο. αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. ἡ δὲ μαγνῆτις δεσπᾶται τὴν ὄψιν ὡς δοκεῖν ἀργύρειον εἶναι. ¶ Λυδοὶ, οὗτοι τὰς θέας εὑρεῖν λέγονται ὅθεν καὶ ῥωμαῖοι λούδους φασί. ¶ Λυδίῳ νόμῳ, ἀντὶ τοῦ μαντικῷ οἱ γὰρ λυδοὶ μάντεις ἐδόκουν εἶναι, ἢ λυδίῳ, ἀντὶ τοῦ μουσικῷ. εἰσὶ γὰρ λυδῶν ἁπικοὶ καὶ μαντικώτεροι. ὃ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς οἱ λυδοὶ ἄμπυξιν ἐκοσμοῦντο. ¶ Λυδὸς τὴν θύραν ἐκίγκλισε, παροιμία ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν. ¶ Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ, παροιμιακῶς παίζει. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ ἄποροι ἀκολασταίνουσιν. ¶ Λύει, λυσιτελεῖ. ἢ ἀδημονεῖ. ¶ Λύθιος, ἠθμὸς ἡρακλεώτης.

Λύει, στάσις, μάχη διαφορά. ¶ Λυκζὸς. λύχιος.

Λύζει, λυθάζει κυλινδεῖ. ¶ Λύθρον, μαστιγοφόρον ἰχὼρ αἵματος τὸ ἀπὸ φόνου καὶ τὸ ἐξ αἵματος καὶ κόνεως μόλυσμα. ὁ μὲν αἵματος φόνος. ἀπὸ τοῦ λύειν τοὺς ἐναντίους τοῦ θορεῖν. ἢ τὸ ἐκ τοῦ αἵματος μόλυσμα.

Λύθρῳ. φόνῳ, ἢ τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι' ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος.

Λυκάβας, ὁ ἐνιαυτὸς, καὶ λυκάβαντες οἱ ἐνιαυτοί, παρὰ τὸ λυκαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς. λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται. ¶ Λυκαβηττὸς, ὄρος τῆς ἀττικῆς, εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ λύκοις πληθύειν.

Λυκαΐδης, παρθένοι τινές. ¶ Λυκαῖον καὶ θυμβραῖον, τὸν πύθιον καὶ τὸν ἐν χρύσῃ λυκαῖον.

Λυκαιχλίας. ὁ λυκόβρωτος. ¶ Λυκοβατίας, δρυμὸς, ἐν ᾧ οἱ λύκοι διατρίβουσιν. ¶ Λυκαμβὶς, ἀρχὴ, ὁ κρατῖνος ἐν νόμοις τὸν πολέμαρχον δηλῶν πρὸς ὃ ἀπεγράφοντο τὰς τοῦ ἀπροστασίου δίκας. λυκαμβίδα δὲ ἔξεστι τὸν ἀρχόν. ¶ Λύκαστος, πόλις.

Λυκέη, λύκου δορά. ¶ Λυκεῖον, φοβερόν.

Λυκεῖον. ποτὸν ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ ἀπόλλωνος εὑρεθείσης ὑπὸ λύκων πινομένης ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος.

Λυκηγενεῖ, τῷ ἀπὸ λυκίας ὄντι ὁ γενομένῳ.

Λυκιάδες, κόραι τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα αἳ τὸ ὕδωρ κομίζουσαι εἰς τὸ λύκειον λακεδαιμόνιοι.

Λυκηλάτοις, τὰς ἐγχέλεις. ¶ Λύκειος, ἀγορὰ ἐν τῇ τῶν ἀργείων. ¶ Λύκειον, τόπος. περικλέους ἐπιστατήσαντος τοῦ ἔργου. ἐποιοῦντο δὲ αὐτόθι τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις καὶ συλλόγους.

Λύκιος, κολοιοῦ εἶδος. ¶ Λυκίσκος, ὁ μὴ ἔχουσα διαζονίσκον ζοχιλία. ῥῆμα δὲ μόνον ἢ ἄνοδος σώματος.

Λυκοειδέα, τὸ πρὸς τὸν ἔσω. ¶ Λυκοειδέος ἀοῦς, τοῦ λυκόφωτος. ¶ Λυκοειδὴς, διάλευκος.

Λυκοθρασὴς, θρασύς. ¶ Λυκοέργια. ἐκ λυκείου δέρματος πεπονημένα. ¶ Λύκοι μάνδαλοι θυρῶν.

Λυκοκτόνος, ὁ ἀπόλλων. ¶ Λυκοκτόνου θεοῦ σοφοκλῆς ἠλέκτρα. ἀρίσταρχος δὲ τὸν θεὸν νόμιον εἶναι, τὸν τῶν βοσκημάτων φυλακὴν ποιούμενον τὸν ἀπόλλωνα, ἀναιρεῖν τοὺς λύκους. ἔστι γὰρ ὁ λύκος ἱερὸν ἀπόλλωνος. ¶ Λυκομίδαι, γένος ἰθαγενῶν.

Λυκόποδες, οἱ ἀλκμαιωνίδαι, οἱ μὲν τινὲς διὰ τὴν τῶν πολιῶν λευκότητα, ὥσπερ οἱ ἀεὶ ὑποδεδεμένοι.

Λυκόστρατος, ὁ μόναρχος παρὰ ἱπποχάρμῳ.

Λύκος τὸ τοῦ ἱερέως ἄνθος καὶ γένος ἰχθῦς, καὶ τὸ ἐν τοῖς χαλινοῖς σιδήριον, καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα καδίσκων, καὶ ὁ τῆς θύρας μάνδαλος, καὶ ἀράχνιόν τι, καὶ εἷς τῶν τελχίνων ποταμός. ¶ Λύκος ἀεὶ τὸν φεύγει. παροιμία ἐπὶ τῶν φευγόντων. ¶ Λύκος ἔχανε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων καὶ τῆς ἐλπίδος διαψευδομένων. ¶ Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει, παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι τῶν ματαίων, καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεισιν ὅταν διψήσῃ, ἢ μὴ δυνάμενος περιμένειν διώκοντος ἑαυτοῦ ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Λυκοσπάδες ἵπποι ὑπὸ λύκων διεσπασμένοι οἱ περὶ τὴν αὐρίαν. ¶ Λύκου δεκάς, παροιμιωδῶς, ἐπὶ λύκος ἥρως πρὸς τοῖς ἐν ἀθήναις δικαστηρίοις ἵδρυτο τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων. ¶ Λυκόφανον. τὸν ἐχόντοπον μεσήνιοι. ¶ Λυκόφρων, δεινόφρων, ὑψηλόφρον. ¶ Λυκτά. οὐκ ἀνεκτά.

Λύκτος, πόλις. ¶ Λυκοκαρὶς, θερμὸν ἀπ' ἀλφίτου πιεῖν. ¶ Λύλιος, ὅμιλλος οὗτος ἐπὶ μωρίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. ¶ Λῦμα κάθαρμα. ¶ Λυμαίνεσθαι, καθαίρειν, φθείρειν. ¶ Λυμαίνεται, διαφθείρεται.

Λυμεὼν, ὀλέθριος. φθορεύς. ¶ Λύματα. τὰ ῥοπάσματα τοῦ σώματος. τὰ δὲ τῆς νόσου τουτέστι τὰ καθάρματα. ¶ Λύμακες, πέτραι. ¶ Λύματ' ἔβαλλον, τὰς ἀκαθαρσίας ἔβαλλον. ¶ Λυμάχη, ἡ εἰς διαφθορὰν λύπη ὕβρις. ¶ Λύμη, βλάβη, φθορά. λυμηνάμενος, αἰσχυνάμενος. ¶ Λυμῆναι, βλάβαι.

Λυμνὸς, γυμνός. ¶ Λύμπη, πόνος. ¶ Λύμπρος χος, τὸ λυχνίον. ¶ Λὺξ, λύχνον. ¶ Λύπεια, λιπῆ. ¶ Λύπη, πόνος. ὕβρις. φθορά, ἀπώλεια, βλάβη.

Λ όριον, εἶδος κρατηρίσκου καὶ ὁ περὶ σικυῶνα τόπος, ἐφ' οὗ ὑπόκειται λέχαιον. ¶ Λόγιος, ὁ περὶ ἱστορίας ἔμπειρος πεπαιδευμένος. ¶ Λογγάνειον, ὕελος. λάκωνες. ¶ Λογιούμενοι, ἀπειθούμενοι.

Λ ογισμοῖς, ψήφοις. ¶ Λογισμὸς, φροντὶς κίνησις ψυχῆς, πρός τι ἐπιθύμησις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ψήφου. ¶ Λογίστρια, ὀλεθρεύτρια. ¶ Λογιστὴς, κριτὴς δοκιμαστὴς ἐξεταστής. ¶ Λογγάνειον. ὕαλος.

Λ ογοποιήσαντες, πλασάμενοι λόγους ψευδεῖς.

Λ ογοποιὸν, συνήγορον. ¶ Λογογράφος, ὁ δίκας γράφων. ¶ Λόγος, ἡ τοῦ δράματος ὑπόθεσις.

Λ όγχαι, ἀπολαύσεις. ¶ Λόγχη, λῆξις, μοῖρα, καὶ ὁ τοῦ δόρατος σίδηρος. ¶ Λόγων περθένοι, τὰ μὴ ὄντα μὲν λεγόμενα δέ. ¶ Λόε, λεῦ.

Λ οεσσαμένω, λουσαμένω. ¶ Λοετρά, λουτρά. κεῖκη πύελος, πυελουτήρ. ¶ Λοετροχόον, τὸ μὴ λέβητα οὕτως λέγει εἰς ὃν τὰ λουτρὰ ἐγχεῖται. λέγει δὲ οὕτως. καὶ αὐτὸν τὸν τὰ λουτρὰ παρασκευάζοντα ἄνδρα, ὃν ἡμεῖς περιχύτην λέγομεν. ¶ Λοία, ἐκκλησία ἢ ὀλεθρεία. ¶ Λοίαξ, ὁ ξηρὸς χόρτος. ¶ Λοιβᾶται, σπένδει θύει. ¶ Λοιβὴ, σπονδή. θυσία οἴνου.

Λ οιβίδας, σπονδεῖαι. ¶ Λοίγια. ὀλέθρια.

Λ οίγιον, ὀλέθριον ἐπίφθορον, θανατηφόρον.

Λ οιγὸς, θάνατος ὄλεθρος. ¶ Λοιγίστρια, ὀλεθρεύτρια.

Λ οιγωντίαν, φρατρίαν. ¶ Λοίδορος, κακολόγος, ὑβριστής. ¶ Λοίθον, λιμός. ¶ Λοῖκον, κέγχρος.

Λ οιμὸς, πάθος τι ἀθρόως φθοροποιὸν ζώων ἐκ τῶν τῆς γῆς φασὶν ἀναθυμιάσεων, καὶ περὶ τοῦ ἀέρος ἀταξίας γινόμενον. ¶ Λοίσθημα, τέλος πέρας ἔσχατον.

Λ οίσθον, λοίσθον, ἔσχατον. ¶ Λοιμεύηται, φθοροποιῇ. ¶ Λοίμης, περὶ λοιμικῆς νόσου.

Λ οιμός, φθορά. νόσος. ¶ Λοιμῶν, φθοροποιῶν, ἢ ἁμαρτωλῶν τῶν τοῦ κόσμου ἐλιπαίκτων.

Λ οίσθιος, ἔσχατος. ¶ Λοίσθησι, τοῖς κατωτάτοις ἄκροις τῶν ὀπίσω. ¶ Λοίσθω, ἐσχάτω τελευταίω.

Λ οίσθωνας, τοὺς ἀκρατεῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια.

Λ ιτεύειν, θάπτειν. ¶ Λοιπὴ, τάφος. ¶ Λοισός, λοιμός. ¶ Λόκμη, χλαμὺς ἐφαπτίς. ¶ Λοκὸς, λοκρὸς φαλακρός. ¶ Λοκρῶν ξυνθήματα, παροιμία ἐπὶ τῶν παρασπονδούντων. λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας παρέβησαν τὰς πρὸς τοὺς πελοποννησίους.

Λ όγχια, τὰ παιδία τῶν θεῶν. κέχρηται τῇ λέξει ἑρμιππος. ¶ Λουβοὺς. τοὺς ἀποσκολυμμένους.

Λ όμβαι, αἱ τῇ ἀρτέμιδι θυσιῶν ἀρχουσαι ἀπὸ περὶ κατὰ τὴν παιδιὰν σκευῆς, οἱ γὰρ φάλητες οὕτω καλοῦνται. ¶ Λόνδις, βωμολόχος, ὄρχων.

Λ οξοβάμοσι, πλαγίως περιπατοῦσιν. ¶ Λοξὸς, πλάγιος ἐπικαμπής. ¶ Λόξωσις, πλαγίωσις.

Λ οπὰς, τὸ τήγανον, καὶ λίθος ἐν ἑλλάδι. ¶ Λόπιμα, κάστανα. οἱ δὲ, εὐβοϊκά. ¶ Λοπίζειν, λοπίξαι, λαμπρῦναι ἢ λεπιδῶσαι. ¶ Λόπος, λέπισμα.

Λ οπῶντα, λεπιζόμενον, ἢ λοπιζόμενον. ¶ Λορδὸν, ὑπόκυρτον ἀπεξυλωμένον συγκεκαμμένον τῷ σώματι. ¶ Λοῦ, λοῦσαι ἀττικοί. ¶ Λοῦκα, ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων ὡς καύκωνες. ¶ Λουνὸν, λαμπρόν.

Λ οῦσον, κόλουρον κολοβὸν τεθραυσμένον.

Λ ούσιος, δῆμος οἰνηΐδος. ¶ Λούεται, λοῦται.

Λ ουτρείζημα, ὅ τινες ὀλισθον. ¶ Λουτήρια, λουτῆρα.

Λ ουτηρίαι, λουτῆρες λουτρίαι. ¶ Λουτρίδες, αἱ περὶ τὸ ἔδαφος δύο παρθένοι, αἳ καὶ αὐτλαντρίδες λέγονται.

Λ ούτειον, τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ καὶ λελουμένον, ἤγουν ἀπόνιμμα. ¶ Λουτρὸν, τὸ αὐτό. ¶ Λουτροφόρα ἀγγεῖα τῆς ὑδρείας τοῖς ἀποθανοῦσιν ἀγάμοις ἐπέμπεν. ἔπεμπον δὲ καὶ τοῖς γάμοις. ¶ Λούζα, βαιθήλ. ὅ ἐστιν ὁ οἶκος θεοῦ. ¶ Λουτροφόρος, κυρίως μὲν ἡ ὑδρία ἡ τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰ λουτρὰ ἀπονεμομένη. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὸν φέροντα τὰ λουτρά. ἤδη δὲ καὶ πᾶσα ὑδρεία. ἕτεροι δὲ ἐπὶ ἔπεμπον εἰς τοὺς γάμους λουτροφόρους, καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι τὸ ἀνδριάντιον.

Λ οφαδία, αὐχὴν, διονκατὰ τοῦ αὐχένος, ἢ χωρίον ὃ καλοῦσι λίβυσσα. ¶ Λοφᾷ. λόφου ἐπιθυμεῖ.

Λ οφαμίσκος, τὸ περίπλισμα καὶ τὸ τῆς γῆς ἔπαρμα.

Λ οφίαν, ἀκρώρειαν καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου θρίξ.

Λ οφίην, νῶτον. τένοντα. αὐχένα.

Λ όφιον, ζῦμα τῶν ὑποζυγίων. ἢ τὸ ἀκθεώμιον, ἢ περικεφαλαία, ἔλυτρον. θήκη τοῦ λόφου καὶ τὰ περὶ ταῖς ἀμπέλοις φυόμενα, οἱονμύκαι. ¶ Λόφιος, ἀκρώμιον, ἢ ἀκρώνιον. ¶ Λοφὶς, περικεφαλαίας θήκη. ¶ Λοφνίδια. λαμπάδια. ¶ Λοφνὶς, λαμπάς. ¶ Λόφος, ὑψηλὸς τόπος, γῆς ἐπανάστημα, καὶ ἄκρον περικεφαλαίας ἢ τράχηλος. ¶ Λοφόρρωτα, τὰ μὴ ἀπόρρωτα τοῖς ὤμοις. ¶ Λοφοπωλεῖς, οἱ τοὺς λόφους πιπράσκοντες. συνεχῶς ἐπενδύον, εἰώθεισαν γὰρ οἱ τοὺς λόφους πωλοῦντες τούτοις ἐπισείειν δεικνύναι βουλόμενοι, ὅτι αἱ τρίχες οὐ βέβρωνται τῶν λόφων περιτίθεσθαι αὐτοὺς πρὸς ἐπαγωγὴν τῶν ὠνουμένων. ¶ Λοφυδνὸν ἢ ὀλοφυδνόν. οἰκτρόν.

Λ όφυρος, ἐπίσημος, λόφος ἐπὶ τοῦ αὐχένος νεῶν τάσσεται. ἢ ὑπερήφανος καὶ ὑψαύχην.

Λ όφῳ, τραχήλῳ. ¶ Λοφωσὸς, ἐπίσημον.

Λ οχᾷ, θηρεύει, λεληθότως ἐνεδρεύει. ¶ Λοχαγοί. ἡγεμόνες. στρατηγοί. ταξίαρχοι. ἄρχοντες τῆς ἐνέδρας, οἱ συνάγοντες τοὺς στρατιώτας. ¶ Λοχάζει, ἐνεδρεύει. ¶ Λοχαῖος, κλινόμενος εὔστροφος ἀπὸ τοῦ εὐστροφεῖν. ¶ Λοχεύει, τίκτει γεννᾷ. ¶ Λοχευομένων, γεννωμένων ἢ γεννώντων. ¶ Λοχεύοντες, ἐνεδρεύοντες. ¶ Λοχήσατο, ἐνήδρευσεν. ¶ Λοχιᾷ κρύφα, γεννᾷ αὔξει, καὶ ἄρρος τῇ ἀρτέμιδι γενόμενος καὶ ἀδροὺς ἀστάχυας ἔχουσα. ¶ Λοχιάδες, αἱ ὗλαι.

Λ οχία, μαῖα. ¶ Λοχίαν, τὴν εὐτραφῆ γῆν, καὶ ἀδροὺς στάχυας ἢ καρποὺς φέρουσα. ¶ Λοχίζει, ἐπιβουλεύεται. ¶ Λοχισθεὶς, γεννηθεὶς ἢ σφαγείς.

Λ οχίτης, ἐνεδρευτής. βασιλεύς. ¶ Λόχμη, ἐνέδρα ἐπιβουλή. ἢ σύμφυτος τόπος ἢ κρύφιμος δασεῖαν ὕλην ἔχων ὥστε ἐλλοχῆσαι. ¶ Λοχείας, γεννήσεις.

Λ όχοι, λακεδαιμονίων φησὶ ἀριστοφάνης τέτταρες. πέντε γάρ εἰσιν ὥς φησιν ἀριστοτέλης.

Λ όχος ἐνέδρα, στρατιωτικὸν τάγμα, τάξις, φάλαγξ ἀπὸ τοῦ λέχοις. οἱ γὰρ ἐνεδρεύοντες κατακλίνουσιν ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ λέχοις. κρυπτοὶ τόποι. ¶ Λύα, στάσις.

Λ υάζει, φλυαρεῖ μωρολογεῖ στασιάζει.

Λ υαί, στάσεις, διαφοραί. ¶ Λυᾶται, στασιάζει, διαφέ

πιανθείς. ¶Λιπαρὲς, διόλου, καὶ τὸ παρὰ φροντίδα ἐπὶ τοῦ λίαν παρεῖναι. ¶Λιπαρεῖν, αἰτεῖσθαι, κολακεύειν προθυμεῖσθαι φιλοτίμως αἰτεῖσθαι.

Λιπαρέως, ἀφθόνως. ¶Λιπαρὰς αὐθηρὰς ἀφθόνοις.

Λιπαροῖσιν, εὐτραφεστέροις, πλουσιωτέροις. ¶Λιπαροῖσι πόδεσσι, τοῖς εὐτραφέσι καὶ εὐσάρκοις, ἀπὸ μέρους γὰρ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ, ἢ οὕτω κυρίως ἔφη, ἐπειδὴ ἠλείφοντο τοὺς πόδας οἱ ἀρχαῖοι πρὶν ὑποδήσασθαι.

Λιπαρόν, καλόν, ἐλαφρὸν λευκὸν στιλβὸν εὔοσμον.

Λιπαρῶ, παρακαλῶ. ¶Λιπαροὶ πόδες, τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου παραγινομένοις ἀλείφειν τοὺς πόδας.

Λιπαρῶς, ἐπιμελῶς, καὶ προσεδρευτικῶς.

Λιπαυρεῖ. αὔρα ἐπιλέλοιπεν. ¶Λίπεν, κατέλιπεν ἐλείφθη. ¶Λίπεν αὐτοῦ, κατέλιπεν ἐπὶ τόπου. ¶Λίπει, ἐπιλείπει. ¶Λιπόφρυς, ὁ ἐκ πλουσίου πένης, ὁ δὲ ἀγροῦ εἰς πόλιν ἐπὶ φυγῶς, ἢ ὁ λειπόπολις. ¶Λιπήμεροι, οἱ ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ μὴ γεννώμενοι. ¶Λιπόβιοι, νεκροί.

Λιπογνώμων, ὁ τέλειος τῇ ἡλικίᾳ καὶ ἀπογεγηρακὼς ὡς ἂν οὐκ ἔχων γνώρισμα τῆς ἡλικίας τῶν ὀδόντων διὰ ἀποβεβληκέναι αὐτούς. ¶Λιποζύγων, μοναζόντων. ¶Λιπονέως, ὁ τὴν ναῦν ἀπολελοιπώς.

Λίπορρος, βακτηρία. ¶Λιπόνηρος, λίαν πονηρός.

Λιποστρατία. λιποταξία. ¶Λιποτακτήσας. φυγὼν τὴν τάξιν. ¶Λιποταξίου, φυγῆς. ¶Λιπαινόμενον, παχυνόμενον, λιπαινόμενον. ¶Λιρά. ἀναιδῆ.

Λιρόεντα, ἡδύοσμα. ¶Λιρόεσσα, ἡδεῖα λαμπρά.

Λίριον, κρίνον ἄνθος. ¶Λιραίνει, ἀναιδεύεται.

Λιρός, ἀναίσχυντος ἀναιδὴς θρασύς. ¶Λῖς, διὰ τοῦ ι ὁ λέων, καὶ ἡ λεία πέτρα, πολλάκις δὲ λὶς ἐπὶ πέτρας ἐξετάζεται ὁμαλή. λινᾶ κατὰ τὸν αἰτιατικόν. ¶Λὶς ἠϋγένειος. λέων καλὸν γένειον ἔχων. ¶Λίσκος, δίσκος.

Λίσπαι, οἱ ἠκρωτηριασμένοι τὰ κάτω μέρη.

Λίσπη, λεία, καὶ ἐκτετμημένη καὶ ἄπυγος λίαν.

Λίσποι, οἱ ἐκτετμημένοι τῶν ἀστραγάλων καὶ ἀθηναῖοι ἀπὸ θησέως ἀπὸ τοῦ ἐν ᾅδου προσεχθῆναι τῇ πέτρᾳ ἀπὸ τῶν γλουτῶν. ¶Λίσσαι, λιάσαι ὁρμῆσαι. βεῖσαι.

Λισσάνιος. ἀγαθὸς λάκωνες. ¶Λίσσεο, λιτάνευσον. ¶Λίσσεσθαι, λιτανεύειν, ἱκετεύειν, παρακαλεῖν. ¶Λισσή. λεία. ¶Λισσώμεθα, ἐάσωμεν.

Λισσομένη, παρακαλοῦσα δεομένη.

Λισσόν, ἄναντες, ἀπόρρημον. ὑψηλὸν ἔλασσον, ἄθλιον.

Λισσοῖς, δεομένοις καὶ τοῖς ὄνυξι φαλακρούς.

Λίσσει, παρακαλεῖ. ¶Λίστριον, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον τηγανόστροφον. οἱ δὲ, μέζον τι μετ' ὃ ἐπὶ τὸ τήγανον ἄλευρον, ἐπιχέουσιν. ¶Λίστρον, ξυστήρ, σκαφίον, πτύον σιδηροῦν, ὁμαλιστρον, ἔνιοι ἐδαφιστήριον. ¶Λιστρεύοντα, ξύοντα, περισκάπτοντα.

Λιστρωτήν, λιθόστρωτον ὁμαλόν.

Λισφώσασθαι, ἐλαττώσασθαι. ¶Λίσχροι, τὰ στοιχεῖα τῶν σπερμάτων. ¶Λισχρῶς, φειδωλῶς, σκνιφῶς. ¶Λιτά, ἁπλά. ποικίλα. λευκά. καθαρά.

Λιτάζομαι, παρακαλῶ, δέομαι. εὔχομαι. ἱκετεύω, ἀσπάζομαι, λιτανεύω. ¶Λίταινον. ἐκόρυσσον.

Λιταῖς, παρακλήσεσιν. ¶Λιτανεῦσαι, παρακαλέσαι καὶ τὰ ὅμοια. ¶Λιταργίζειν, ῥοχάζειν.

Λιταργινούμενοι, ὀξυνούμενοι, παχυνούμενοι. ¶Λίταργος. τοὺς ἱερεῖς. ¶Λιτέσθαι, παρακαλεῖν. ¶Λιτό, λιτανευτή. ¶Λιτόρα, θαλασσὸν τὸν ἱκέσιον.

Λιτήχθων, ἀπὸ τοῦ προσκυνεῖσθαι καὶ λιτανεύεσθαι.

Λῖτι, λῖτα, λευκῷ ὑφάσματι, περιβολαίῳ. καὶ ὑποστρώματι, ᾧ ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἐχρῶντο.

Λιτούργον, κακοῦργον. ¶Λίτρα, ὀβολός. οἱ δὲ νόμισμα παρὰ σικελοῖς, οἱ δὲ ἐπὶ σταθμῶν, οἱ δὲ ῥωμαῖοι, διὰ τοῦ β λίβρα. ¶Λιστρῆρες. οἱ λιστρεύοντες καὶ οἱ περὶ ταῖς ὑποσκαπτομέναις χώραις ἱστάμενοι συνθῆρες. ¶Λιτρίς, πυξὶς σμαραγδόχρως. ¶Λιτοῖς, ψιλοῖς εὐτελέσι. ¶Λιτοβόρος, εὐτελῶς τρέφεις.

Λιτόμην, παρεκάλουν. ¶Λιτός, ἁπλοῦς εὐτελής.

Λιτῶν, λιτανειῶν. ¶Λιτὸν κακῶν, ἀναιρετικόν.

Λιτροσκόποις, ἀργυραμοιβοῖς ἀπὸ τοῦ σικελικοῦ νομίσματος ὃ καλεῖται λίτρα. ¶Λιτυέρσας, ᾠδῆς εἶδος, ἔστι δὲ ὁ λιτυέρσας μίδου νόθος υἱὸς φωκαίταρος.

Λιτύρα, κυρίνα. ¶Λιτῶς, ἀσθενῶς ἁπλῶς ἢ ἀσφαλῶς. ¶Λιφαιμεῖ, λείπει τῷ αἵματι, ὁ αἱμορρεῖ.

Λιφαιμόσας. ¶Λιφορνοῦντες ἐν συνδένδρῳ τόπῳ προσφιλῶς διάγοντες. ¶Λιχάδες, ὄστρεα πάντα, οἱ δὲ λίθοι καὶ ψῆφοι καὶ κογχύλια.

Λιχάζει, ἐπιθυμεῖ. ¶Λιχανός, ὁ τῶν μέσων δάκτυλος τῆς χειρός. ¶Λιχάξειν, ῥῖψαι βάλλειν κρῆτες.

Λίχας, ἀπότομος. ¶Λιχμάζει, θρακίζει περιλείχει τὸ ἴδιον στόμα. ¶Λιχμὰς, θρῖναξ καὶ ἀπαλή πόα. καὶ χαμαιπετὴς οὖν τὰ ἑρπετὰ ἐπιλείχουσι.

Λιχμήσουσι, λείξουσι. ¶Λιχμάζων, περιλείχων τὸ στόμα. ¶Λιχνεύειν, λιμβεύεσθαι. ¶Λιχνία, λιμβία ἀπληστία. ¶Λίχνος, ὀψοφάγος λαίμαργος λιμβός. πολυπράγμων, προαπτόμενος, ἐπιθυμῶν.

Λιχνοφυλάργυρος, ὁ λίχνος μὲν φειδωλὸς δὲ φιλόλαος πόλεσιν. ¶Λὶψ, ἐπιθυμία πέτρα, ἀφ' ἧς ὕδωρ στάζει. ¶Λιψοπροστένοις, τὰ ἅρματα τοῖς χοινίοις τὰς δὲ αἵματος καθαρσίας. ¶Λιώδης, λιθόλευστος. ¶Λιωργός, κακοῦργος. ¶Λιψύδριον, χωρίον πάρνηθος ἄνυδρον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Λόβαι, χεῖρες. καὶ λόβιον τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος.

Λοβοί, τὰ ἄκρα πάντα, κυρίως δὲ τῶν ὤτων τὰ κάτω, καὶ τὸ ἄγριον, καὶ σημεῖον ἐν τῷ ἥπατι. ¶Λογάδας, τοὺς ἐπιλέκτους, οἱ δὲ τὰς ὄψεις, ἄλλοι τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ δὲ κανθοὺς καὶ ψήφους λευκάς. ¶Λογάδες, ἐπίλεκτοι καὶ πλυπράγμονες. ¶Λογάδην, ἐπιλέκτως.

Λογγάσαι, ἐνδιατρῖψαι, στρατεύεσθαι.

Λογγασία, ὅπου τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν.

Λογγάζει, ὀκνεῖ, διατρίβει. ¶Λογγασία, νεώς, ἱστίου ἔρεισμα. ¶Λογγεύειν, βάπτειν. ¶Λόγγη, τάφος,

Λόγια, θέσφατα, μαντεύματα, φητεύματα, φῆμαι, χρησμοί. ¶Λόγιαι, ἐκλογαί, καὶ ἀποφορεῖαι, ἐπιλογαί.

Λογιεῖται, διαλογίζεται, ἐνθυμεῖται.

Λογίζεται, φημίζεται. ¶Λογίζομαι, τῇ χειρὶ ψηφίζω. ¶Λογίζομαι, ἐνθυμοῦμαι φημίζω.

Λιγδοπεροχύται, οἱ ἐν ταῖς λίγδαις τὰς σάρκας ἔχοντες, τουτέστι χοάναις. ¶Λιγδεύς, ἀπηχεῖ, ὅσον ἐπιψαῦσαι τῆς ἐπιφανείας. ¶Λίγδην, ὅσον ἐπιψαῦσαι τοῦ χρωτὸς τῆς ἐπιφανείας, καὶ οὐ κατὰ βάθος, καὶ ὀλισθηρῶς ὁ πλαγίως ἄκρως ἐπιλίγδην.

Λίγδην ἐκλάξαι, τὸ μὴ κατὰ βάθους, ἀλλ' οἷον ἐπίγραφον. ¶Λίγδοι οἱ προστετριμμένοι τῶν ἀστραγάλων.

Λίγδος, τόπος χοάνης ἐστὶν ἡ θυεία καὶ ἐν ἧ χωνεύουσιν.

Λιγδοῦ, χοάνη· οἱ δὲ τὰ λίκνα τῶν ἀργυρείων.

Λίγειαι, ἡδεῖαι. ¶Λίγα, ὀξέως. ¶Λιγέως, ὀξέως, ἡδέως, ταχέως. ¶Λιγηπλές ἢ ὀλιγηπλές, ἀσθενές, ἀγεννές. ¶Λιγείας, ἡδέας. ¶Λιγνὺς, ἡ τοῦ λύχνου ἀτμίς, καπνός, κάμινος, φλόξ. ¶Λίγξαντα, ἐπιθυμήσαντα, ἠχήσαντα. ¶Λίγξεν, ἐψόφησεν, ὤλισθεν, ἤχησεν, ἦχον ἐποίησεν. ¶Λίγξ πλάγιος καμπτὴρ πλάγιον ἢ χισήεια. ¶Λυγρὸν, πικρόν. ¶Λιγυρὸν ἡδύ, γλυκύ. ¶Λιγυρίζει, μελῳδεῖ. ¶Λιγυρῶς, ἡδέως ὀξέως λαμπρῶς καλῶς καὶ τὰ ὅμοια. ¶Λιγὺς, ὀξὺς ἡδὺς ἐπιβόγαλος ἐπιφωνητὴς οὐ τῇ φωνῇ καθὰ καὶ λυδοί, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι, καὶ εὐεπὴς ἐν τῷ λέγειν. ¶Λιγύφθογγοι, ὀξύφθογγοι, ὀξύφωνοι εὐεπεῖς εὔφωνοι. ¶Λιδρίον, τρυβλίον. ¶Λίζει, βιάσει. σπάζει, παίζει. ¶Λίζον, ἢ ὀλίζον ἔλαττον. ¶Λίζονες, ἢ ὀλίζονες ἐλάττονες.

Λίζουσι, παίζουσιν. ¶Λίημος, ψάμαθος. ¶Λίηνος, λιθοπυργία. ¶Λίηφος δεινός. ¶Λιθαδίσι, λίθοις. ¶Λίθακες, χάλικες, πέτραι. ¶Λιθάκη, πέτρη τῇ τραχείᾳ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. ¶Λιθάκεον, λίθεον. ¶Λίθαξ, ὀλισθηρὰ πέτρα, ἢ τραχεῖα, ἢ ψώρα. ¶Λιθολεύστης, λιθοβολίτης. ¶Λιθολόγημα, ἐκ λίθων οἰκοδόμημα. ¶Λιθολόγοι, οἰκοδόμοι. ¶Λιθονεψίς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἐργάσασθαί τι θελόντων. ¶Λίθος. βῶλος, βωμὸς καὶ βάσις τὸ ἐν τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. ¶Λιθελκεῖν, τὸ μόλις τι ἑλκεῖν. ¶Λιθοεργὸς, λιθοκόπος, λιθογλύπτης. ¶Λιθόωσα, πολύλιθος. ¶Λιθομότη, δημηγόροι ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντων, ὁ δὲ λίθος, τὸ ἐν τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. ¶Λίθων, χόαι. αἱ διὰ λίθων ἐκχύσεις καὶ χύτεινοι. χόας δὲ ἐκ λίθων ὑπονόμους καὶ χυτείνων οὓς καὶ διώρυγας.

Λία, κεῖνα ἄνθη ἴα. ¶Λικριτίζειν, σκιρτᾶν.

Λίκνον, ἀγγεῖον ὀστράκινον. ¶Λικμάζειν, περιέχειν.

Λικμηταί, διασκορπισταί. ¶Λικμητήρ, ἀποχωρίζων τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄχυρα. ¶Λικμήσονται. λικμήσουσιν. ¶Λικμίζει, ἀλοᾷ. ¶Λικμητήριον, πτύον. ¶Λικμῶ, πτύω. ¶Λικμῶντες, ἀλοοῦντες ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες.

Λικνίτης, ἐπίθετον Διονύσου ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται. ¶Λίκνον, κανοῦν.

Λικνοστεφεῖ. λίκνον στεφανούμενος θρησκεύει.

Λικριφὶς, ἐκ πλαγίου καὶ κατὰ μεσότητα ἐλαφρῶς. ὀλισθηρῶς. ¶Λικροί, οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων. ¶Λήκυθον, εἴασα ἐλαίας. ¶Λικυμνίοις βολαῖς. τῆς ἐν τῷ εὐριπίδῃ λικυμνίου μνημονεύοι ἂν ἴσως. κεδαινοῦται γὰρ ἡ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον. οὐχ ὡς αὐτῆς τῆς λικυμνίου τῆς φωκίδος κατεσκευασμένοι.

Λίλαια, πόλις. ¶Λιλαίεσθαι, ἐπιθυμεῖν ὀρέγεσθαι σπεύδειν. ¶Λιλαῖ, φθονεῖ, ἐπιθυμεῖ. ¶Λιλαιόμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶Λιλαιόμενον, ἐπιθυμοῦντα. ¶Λιλεργητά, ἐν τῷ στόματι ἐξανθήματα.

Λίλυτον, ὕδωρ λίβυες. ¶Λιμαλέον, ῥυσὸν λεπτόν.

Λιμβὸν, λίχνον. ἄπληστον. ¶Λιμενάκλυστον, τὸν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης λιμένα ἐκβεβλημένου τοῦ σ, οἷον λιμενάκλυστον καὶ μετακλείδης ἄκλυρον τὸν ἀνήκουστον, περὶ οὗ μηδεὶς ἤκουσεν, ἢ τὸν ἔνδοξον καὶ ὄνομαστὸν καὶ ἀκουστόν. ¶Λιμήν, ἀγορὰ καὶ ἐνδιατριβὴ. πάραλοι. ¶Λεῖμμα, ὑστέρημα.

Λίμινθες, ἕλμινθες. ¶Λιμηρά, ἡ ἐπίδαυρος διὰ τὸ λιμένας ἔχειν εὐφυεῖς. οἷον λιμενηρά. ¶Λιμναγενής, λίμναι ἐν ἀθήναις τόπος ἀνειμένος Διονύσῳ ὅπου τὰ λήναια ἤγετο. ¶Λιμναῖοι, ἄνεμοι ἀπὸ τῶν λιμνῶν πνέοντες. ¶Λίμνη, ἡ θάλασσα καὶ ὁ ὠκεανός. ¶Λιμνομάχαι, παῖδες οἱ πυκτεύοντες τόπῳ λίμναις καλουμένῳ. ¶Λιμοδωριεῖς, οὕτως ἐκλήθησαν οἱ ἀπὸ πελοποννήσου, ἀπορίας χαλεπῆς ἐκεῖ γενομένης. ἀποικισθέντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ καρικίσαντες περὶ ῥόδον καὶ κνίδον. Δίδυμος δὲ, τοὺς περὶ τὴν οἴτην καρικοῦντας, οὕτω λέγεσθαι διὰ τὸ λιμώττειν καὶ μοχθηρὰν ἔχειν ταύτην. ¶Λιμοῦ, πεδίον, τόπος τῆς ἀττικῆς. ¶Λιμφεύειν. ἀπατᾶν.

Λιμφὸς, συκοφάντης φιλόδολος ἢ μηνυτὴς παρανόμων.

Λιμῷ μηλίῳ, παροιμία, ἐπεὶ ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν μηλίοις πολιορκοῦντες λιμῷ ὡς θουκυδίδης.

Λιμὼν, αὐθοφόρον πεδίον εὐανθὴς τόπος αὐθηρός.

Λιμώττοντος, πάνυ πεινῶντος. ¶Λῖν, λέοντα.

Λινά, ἱστία. ¶Λιναγρευομένη, ἐνημμένη λινὰ κακοτέχνων λινοθηρεύουσα. ¶Λίναμαι, τέτραμμαι, λιναυπία.

Λιγνὺς, καπνός. ¶Λινδεῖσθαι, ἁμιλλᾶσθαι.

Λίνδιοι, τὴν θυσίαν, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων. ¶Λίνδος, πόλις ῥόδου. ¶Λίναια, ἔρια. ¶Λίνω, ἐρίῳ. ¶Λίνεον, τὸ λινοῦν.

Λινεὺς, ὁ κεστρεὺς ἰχθῦς. ¶Λινοθώρηξ, λινῷ θώρακι χρώμενος. ¶Λίνοιο τε λεπτὸν ἄωτον. ὅτε δὲ λεπτὸν λινοῦν ὕφασμα διὰ τὸ λίαν κατατενῆσθαι.

Λινοκάρυκες, οἱ τὰ λίνα πωλοῦντες. ¶Λίνον, ᾠδῆς ὄνομα κατὰ μέν τινας ἀπὸ τοῦ κλωστοῦ λίνου, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁλιευτικὸν καὶ τὴν ὁρμιάν. καὶ τὸ ὑποστρωννύμενον τοῖς κοιμωμένοις, οἵ τινες τύλην αὐτὸ νομίζουσι καὶ ὕμνου εἶδος. ¶Λίνον, λίνῳ συνάπτειν, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πρασσόντων.

Λινοπλύνας, τριβεύς. ¶Λινοπτάζει, λινοπτᾷ ἐπὶ λίνα περιβλέπει. ¶Λινόπτης, ὁ ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις ἑστὼς καὶ ἀποσκοπῶν τὰ ἐμπίπτοντα θηρία. ¶Λινοπλῆγες, φρενοπλῆγες. ¶Λινοτόμοι, οἱ τὰ λίνα διατέμνοντες καὶ ὑγιῆ δεικνύντες.

Λινοχέτων, λινόπεπλος. ¶Λὶξ, πλάγιος καὶ λίθος πλατύς. ¶Λίξαντα, ὁρμήσαντα. ¶Λύγξ. πνευμονία, νόσος. ¶Λιχάσει. ἐκφεύγεται.

Λιολεθρεία, παντελεῖ ὀλέθρῳ. ¶Λιοπέτειον, λίθος λεῖος. ¶Λίπα. λίθος, λιπαρὸν ἔλαιον.

Λιπαίνει, λιπαρὸν ποιεῖ. ζημιοῖ. ἢ κλαίειν ποιεῖ.

Λίπ' ἀλείψασθαι, ἐλαίῳ ἀλείψασθαι. ¶Λιπανθείς.

Λ ηϊσταὶ, πειραταὶ καὶ αἱ ἀπὸ λείας πεποιημέναι.

Λ ηϊσοὶ, κλῆροι. ¶Ληϊστοσάλπιγγες, οἱ τυῤῥηνοί. ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγας εὑρεῖν λέγονται.

Λ ηϊστόριον, πλοῖον ἐφ' οὗ τὸ πῦρ φέρεται. ¶Ληΐτα, κτήματα. ¶Ληΐτιδα, ἡγεμονίδα, στρατιάν, λαφυραγωγόν. ¶Ληΐτιδα, λαφυραγωγῶ. ¶Ληΐτη, ἱέρεια, οἱ δὲ λιτή. ¶Ληΐτιν, ἐπαίτην. ¶Ληΐταρχαι, οἱ καθηγούμενοι τῶν θυσιῶν καὶ ἑστιάσεων, καὶ ἀρχαὶ καὶ ἱερεῖς. ¶Ληιτουργεῖν, λήϊτον γὰρ δημόσιον λειτουργεῖν. ¶Ληΐτουργοὶ, ὑπουργοὶ, δημιουργοί.

Λ ηΐων, σιτοφόρων, ἀρουρῶν, χωρίων.

Λ ηκᾶν, τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι. ¶Ληκᾶσθαι. πορνεύεσθαι καὶ τὰ αὐτά. ¶Ληκεῖ, ψοφεῖ βοᾷ κροτεῖ.

Λ ηκῆσαι, πατάξαι, ὑλακτῆσαι. ¶Ληκοῦσι, τὰ αὐτά. ¶Λήκυθος, καταληκτικός. ¶Ληκυθάδες. ἐνώτια ποιά. ¶Ληκύθινον, τὸ εἰς λήκυθον ἄγγος φάρμακον. ¶Ληκυθίζειν, πρὸς τὰς πολυκαρπίαν κάλλιστος, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ληκυθίζειν. ¶Ληκυθιστὴς, κολοφώνιος. ¶Λήκυθος, τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκανίου καὶ αὐχένος ἡ χώρα, καὶ μυροθήκη βησίον ὑάλινον.

Λ ήκω, τὸ μοιχεύω. ¶Ληλάντειον, πεδίον τῆς εὐβοίας ὠνομασμένον ἀπὸ ληλάντου βασιλέως. ¶Λῆμα. βουλὴ ἀξίωμα αὐθαδεία καὶ φρόνημα. ¶Λῆμαι, αἱ περὶ τοὺς κανθοὺς τῶν ὀφθαλμῶν πεπηγυῖαι συστάσεις ἐκρέουσαι τῶν ὀφθαλμῶν ἀκαθαρσίαι.

Λ ημᾷν, χύζαισι, κολοκύνταις, παροιμία χύζαις λημῶ καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων πάνυ. ¶Λήματα, θελήματα, βουλεύματα. ¶Λημάτων. ὀρεινῶν, θελημάτων, παχειῶν. ¶Λημάτια, φρονήματα, βουλεύματα. ¶Λημάτιαν, φρονηματίαν. ¶Λήμαρος, ὄισι πάρος. τοῦ φρονήματος ἐπὶ ὑπεροψίας. ¶Λήμβοιι, ἐν σκαφίδι ἢ ἐν πλοιαρίῳ. ¶Λήμη, λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συνιστάμενον, ἀκαθαρσία. ¶Λῆμα, θράσος, δύναμις τόλμα ἀξίωμα. κέρδος. φρόνημα. ἢ δῶρον. ¶Λήμνια φοβερὰ μοχθηρά. ¶Λημνία χείρ. ὠμὴ καὶ παράνομος ἀπὸ τῆς μοχθηρίας. ¶Λήμνιον, βλέπει, ἐπειδὴ τὸ πῦρ λήμνιον. ¶Λήμνιον κακὸν, παροιμία, ἦν διαδοθῆναι φασὶν ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. ¶Λημνίσκοις, τὰς στενὰς συρακούσιοι ταινίας. ¶Λήμνων, νήσων.

Λ ῆμνος, νῆσος ἐπὶ θράκης πλησίον. ἕδρα ἡφαίστου.

Λ ημυκαὶ, γένος τι ἐπισήμων ἐν μεταποντίῳ.

Λ ήν, λίαν ¶Ληναὶ, βάκχαι, ἀρκάδες.

Λ ηναῖος, διόνυσος. ¶Ληναιὼν μὴν, οὐδένα τῶν μηνῶν βοιωτοὶ οὕτω καλοῦσιν, εἰκάζει δὲ ὁ πλούταρχος βουκάτιον. καὶ γὰρ ψυχρὸς οὗτος. ἔνιοι δὲ τὸν ἑρμαῖον, ὃς μετὰ τὸν βουκάτιόν ἐστιν. ἐπεὶ ἀθηναῖοι τὴν τῶν ληναίων ἑορτὴν ἐν αὐτῷ ἄγουσιν. ¶Λήναια, τὰ ἔρια. ¶Ληνεῖ. ἐρίῳ. ¶Ληνεύουσι, βακχεύουσιν. ¶Ληνοὶ, σοροὶ πύελοι καὶ τῶν ἁρματίων δίφρων αἱ κοιλότητες. ¶Ληνὸς, ὅπου σταφυλὴ πατεῖται. ¶Λῆξαν, ἐπαύσαντο. ¶Λήξεως, κληρονομίας, τελειώσεως, μερισμοῦ. ¶Ληξιαρχεῖον. γραμματεῖον. εἰς ὃ τοὺς νόμους ἐνέγραφον.

Λ ῆξις, τελείωσις, ἀποκλήρωσις, ἢ ἐπιμέλεια διακλη

ῥοῦσθαι. ¶Λῆσον, ἔθνη καὶ ὄχλον. ¶Λησπέος, ἐπὶ τῶν μὴ δυναλώτων ἐλέγετο. ¶Ληραίνειν, παραφρονεῖν. φλυαρεῖν. ¶Ληροὶ, τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα. ¶Λῆρος, μάταιος, φλύαρος, ψεύστης. ¶Ληροπτώδη, ληρώδη.

Λ ηρώδεις, σανίδες, ἐν αἷς οἱ νόμοι γράφονται.

Λ ήσεσθαι, λαθεῖν. ¶Ληθαῖον, στρεφόμενον.

Λ ῆσις, βούλησις, αἵρεσις. ¶Λησμένη, διαλελησμένη, ¶Λήψομαι, ἐπιλησθήσομαι. ¶Λῆσος, ὁ ἐν τῇ ῥάχει τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ. ¶Λῄσταρχος ἀρχιληστής. ¶Λῆται, ἄνεμοι. ¶Λῆρος, λιμὴν ἢ θάλασσα. ¶Ληάζειν, λίαν σπουδάζειν.

Λ ητῆρες, ἱεροὶ στεφανηφόροι ἀθαμαντέων.

Λ ήτειραι, ἱέρειαι τῶν σεμνῶν θεῶν. ¶Λητὴ, ἱέρεια.

Λ ῆτο, ἐπιλάθετο. ¶Ληὸν δημόσιον. ¶Λῆχμον, λῆξιν. ¶Ληχοῖνην, κανοῦν τὸ λοχῆτον.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ιάζει, ῥιπτεῖ, ταράσσει, ἢ λίαν σπουδάζει.

Λ ¶Λιάζετο, ἦν πλοῦς. ¶Λιαζόμενοι, σκιρτῶντες. ¶Λιαμάθω, αἰγιαλῷ λίαν ἀμαθώδει. ¶Λίαν, σφόδρα πολὺ πάνυ ἄγαν.

Λ ίαν ἔλαβον, ἰσχυρῶς ἔλαβον ἢ προσώδην. ¶Λεανῶ, λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. ¶Λίαξ, παῖς ἀρχιγένειος. ¶Λιαρὸν, χλιαρόν. θερμόν. ὑγρόν. καθαρὸν ἢ δὲ προσηνὲς εὔκρατον. ¶Λιάσαι, χωρῆσαι, ἐκκλῖναι.

Λ ιασθεὶς, χωρισθεὶς ἐκκλίνας.

Λ ιάσθη, ἀπεχωρίσθη, ἐξέκλινεν. ¶Λιβάδα, σταγόνα, θεραπείαν. ¶Λιβάδιον, χωρίον βοτανῶδες.

Λ ιβάδων, λιπαρῶν πάνυ εὐγραφῶν. ¶Λιβάζω, ἀπὸ τοῦ ὑγρόν. ¶Λίβανος τὸ δένδρον καὶ τὸ ὄρος. λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ εἶδος θυμιάματος.

Λ ιβάζει, ἀποῤῥυήσει, ἀποφθαρεῖ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς λιβάδος. ¶Λιβάσαν, στάξαν. ¶Λιβάσεις, σβέσεις, φθαρεῖς. ¶Λιβεδέειν. ἀφορίζειν.

Λ ιβὰς, πηγὴ σταγών. ¶Λίβει, σπένδει ἐκκινεῖ.

Λ ιβρὸν, σκοτεινὸν μέλαν δύγερον ἢ λιβρὸν σέλας.

Λ ιβύας, τὰς μελαίνας ὑδρίας ἐπὶ τοῖς τάφοις τιθεμένας. ¶Λίβυες, τῶν ὄφεων τινὲς οὕτω καλοῦνται.

Λ ιβυκοὶ, λόγοι, χαμαιλέων φησὶ λίβυν τὸν εὑρεῖν τοὺς λόγους πρῶτον. ¶Λιβυκὸν, θηρίον, ἐπὶ θανάσιμα, ἐκεῖ ἑρπετὰ καὶ ὡς λιβύης ἐχούσης θηρία καὶ τὸ ποικιλόμορφον. ¶Λιβυρνὸν, πολεμικὸν πλοῖον.

Λ ίβυσσα ἀηδὼν, αἱ μὲν ἐν καρχηδόνι ἐπὶ λιβύης εἰσὶ γυναῖκες. αἱ τὰ ἴδια τέκνα κατά τι νόμιμον ἐσφραγίζον κρόνῳ τινὲς δὲ τὴν ἐρημίαν ἀπέδοσαν οὐ καλῶς.

Λ ιβυστίδες, τινὲς τῶν νυμφῶν οὕτω καλοῦνται.

Λ ίβυς τε λωτὸς. ὁ ἀπὸ λιβύης αὐλός.

Λ ιβυφοίνην, τὸν ἐπιγινόμενον λίβυον ἴοβαν.

Λ είβων. στάζων, βάλλων.

Λίγα, λιγυρῶς ἡδέως. λεπτῶς, ὀξέως προσηνῶς ταχέως. ¶Λιγαίνει, τέρπει, ᾄδει, μαστίζει. κηρύττει κλαίει. ἢ ὀξέως ἐφορμᾷ. ¶Λίγαινον, ἐκήρυσσον.

Λ ιγαίων, μελπόντων ἡδέως ὑμνούντων. ¶Λίγδην, εἶδός τι τινὸς λάκωνος. ¶Λίγδα, ἡ ἀκόνη καὶ ἡ κονία.

οἰκτρὸν, κακὸν ἢ χαλεπόν. ¶ Λευγαλέοιο, ὀλεθρίου δεινοῦ. ¶ Λευγαλέῳ, εὐτελεῖ καὶ τὰ τοιαῦτα.

Λευγαλέῃσι, χαλεπαῖς καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Λεύγη, μέζον τι πλάκος. ¶ Λευκὰ, φαιδρὰ λαμπρά.

Λευκανθίζοντα. λάμποντα. ¶ Λευκάδα πέτραν, διὰ ταύτης λέγεται ἐπὶ πέτρας εἰς ὠκεανὸν φέρεσθαι. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ στόμα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. διὰ τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ δὲ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων διὰ τοῦ στόματος ἀπέρχονται. ¶ Λευκαίνων ὕδωρ, καὶ τὰ συνεκδοχὴν αὐτὶ τοῦ συντόνως ἠρέσσον.

Λευκαὶ φρένες, μαινόμεναι, λαμπραὶ ἀγαθαὶ ἡμέραι.

Λευκανίη, φάρυγξ. ¶ Λευκάδος, μένανδρος. ἐν λευκάσι τὴν εὐφημείαν τέμενος ἐπὶ λευκάδος ἀκτῆς.

Λευκάσπιδα, λευκῇ ἀσπίδι χρώμενον.

Λευκὰ ἄλφιτα, τὰ ἐκ κέγχρων, καὶ ἡ λευκὴ κέγχρος.

Λεύκεα, χοῖνος. ¶ Λευκελεφάντινα, λευκὰ ὡς ἐλεφάντινα. ¶ Λευκερινεὸς, εἶδος συκῆς.

Λευκὴ, ἄνθος τι τῶν διὰ τὸ στόμα γινομένων. ἐν ταῖς γωνίαις ἢ ὑφεστάμενον ἄμμας καὶ δένδρον.

Λευκὴ ἡμέρα, ἀγαθή. ¶ Λευκὴ θάλασσα, ἡ κατακλυζομένη. ¶ Λευκὴν μάζαν φυρᾶσαι. παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων. ¶ Λευκοστάθμη, ἐπὶ τοῦ μηδὲν συνιέντων παροιμία. λέγεται δὲ ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη, στάθμη δὲ ἐστι σπάρτος τεκτονική.

Λευκὴ ψῆφος. παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων. ¶ Λευκοδίφθεροι, λευκοδέρματοι.

Λευκόζωτος, ἐπὶ γῆς. ἡ μὲν καλεῖται λευκόζωτος ἡ δὲ μελάνζωτος. ¶ Λευκοθέαι, πᾶσαι αἱ πορτίαι.

Λευκοὶ, οἱ δειλοί. ¶ Λευκηΐον, γάλακτος τῇ φύσει λευκοῦ καὶ ἀσκίου. ¶ Λευκόκρας, λευκοκέφαλος.

Λευκοκέρατες, ἡ διὰ τὸ τοὺς ἐν εὐβοίᾳ βοῦς λευκοὺς εἶναι. ἢ ἴσως αὐτὶ τοῦ λαμπρούς. ¶ Λευκὸν, τὸ, τε συνήθως καὶ τὸ λαμπρὸν, ἢ θεώρημά τι ἐν μουσικῇ.

Λευκόπυγος. ὁ ἄνανδρος, ἔμπαλιν δὲ μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους ἔλεγον. ¶ Λευκοπύρα, ἐπὶ αὐτοσχέδιος φυλῆς δῆμος. ¶ Λευκοσιφῆ, κεραυνόβλητα.

Λευκόσυρος, βαβυλώνιος λευκόχροος. ¶ Λεύκου πεδίον. τοῦ μεσσηνιακοῦ χωρίον. ¶ Λεύκοφρυς, ἡ τένεδος τὸ πάλαι. ¶ Λευκώλενος, λευκόπηχυς ἀπὸ μέρους, ὅλη λευκὴ καὶ καλή. ὠλέναι γὰρ οἱ πήχεις.

Λευκῶν πραπίδων, κακῶν φρενῶν. ¶ Λευκωπίας, λευκὸς ὀφθῆναι. ¶ Λευρὰ, λεῖα. ¶ Λεῦραι, εὑρίσκειν. ¶ Λευρῆς, σποραστικῆς τελείας καὶ ταπεινῆς κοίλης ὁμαλῆς μὴ τραχείας.

Λευρῷ, ὁμαλῷ πλατεῖ. ¶ Λεύσει, βλέψει, θεωρήσει.

Λεύσετε, ὁρᾶτε, βλέπετε. ¶ Λευσθεὶς, λιθοβοληθείς.

Λευσμοδίκτου, ἐπὶ λιθοβολήτου τιμωρίας.

Λεύσοντες, βλέποντες, μιαίνοντες. ¶ Λεύσουσα, βλέπουσα, σκέπουσα. ¶ Λευστὰ, ὁρατὰ λιθοβόλητα.

Λευστῆρα, φονέα λίθοις ἀναιροῦντα. ¶ Λεύσσων, βλέπων. ¶ Λεύχεται, κοιμᾶται. ¶ Λεύχαιον, ἐπίνειον κορινθίοις, εἰς τούτους τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκέται. ¶ Λεχεποίην, τὸν πολλὴν πόαν ἔχοντα καὶ βαθεῖαν. εὐαυξῆ. ἐν ᾗ ἐστι καὶ λέξασθαι τουτέστιν κοιμηθῆναι. ¶ Λεχέρνα ὑπὸ ἀργείων, ἡ θυσία ἐπιτελουμένη τῇ ἥρᾳ.

Λευχείμων, λευκὰ ἱμάτια φορῶν.

Λέχος στυγνὸν, γάμον στυγνόν.

Λέχεσι, κοίταις. ¶ Λέχεια, πλάσια.

Λέχη, ἐφ' οἷς τοὺς νεκροὺς κοσμοῦσιν.

Λεχήρια, ἐνάλλακτα. ¶ Λεχώδεις. ὑλώδεις, βοτανώδεις.

Λεχοέστατος, κατακοιμηθεὶς. ¶ Λέχος, κοίτη κλίνη γάμος μίξις συνουσία γυνή. ¶ Λεχόθεν, συνεκάθευδε. ¶ Λεχμάδα, ἤλεκτρον. ¶ Λέχνη, τόπος.

Λεχρίη, πλαγία. ¶ Λέχριον, πλάγιον λοξόν.

Λεχὼ, προσφάτως τεκοῦσα. ¶ Λαιψηρὸς, ταχύς.

Λεὼ, λαὼ ἀττικῶς. ¶ Λεωβάρος. εἶδος καὶ ἰχθὺς σελαχώδης. ¶ Λεωκόνιτες, λεωλέθριος, ἢ λεωκόρητος παντελῶς ἐξολοθρευόμενος.

Λεωκόριον, τῶν λεὼ θυγατέρων μνημεῖον τὸ καλούμενον λεωκόριον ἐν μέσῳ τοῦ κεραμεικοῦ.

Λεώλεθρος, παντελῶς ἐξωλεθρωμένος.

Λεώλης, τελείως ἐξώλης. ¶ Λεῶμοι, θέλοιμι ἄν.

Λέων, τὸ θηρίον καὶ πλῆκτος καὶ ἰχθύς.

Λεοντὶς, φυλὴ ἀθήνας. ¶ Λεωπέτρα, λίθος λεῖος.

Λεωργὸν, κακοῦργον, πανοῦργον, ἀνδροφόνον.

Λεὼς, ἀττικῶς, ὄχλος λαός. ¶ Λεωφόρος, δημοτικὴ ὁδὸς πλατεῖα. λαὸν φέρουσα πολύν.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ἢ, θάλλε. ¶ Ληβῆσιν. ἡδυπάταις χλιαραῖς.

Λ ¶ Ληβόλε, λιθοβόλε, ἄξιε λιθωθῆναι.

¶ Λειβολία, δημοσία κοπρία. ¶ Λῆγε, παῦου.

Λήγω, παύομαι. ¶ Λήγεια. ἡδυπάτη.

Ληδεῖν, κοπιᾷν κεκμηκέναι. ¶ Ληδήσας. κεκμηκὼς κοπιάσας. ¶ Λήδιον, τριβώνιον εὐτελές. ¶ Ληθαία. λαθραία. ¶ Ληθαίνε, λανθάνειν ποιεῖ. ¶ Λήθαργος, ἐπιλήσμων ἐπίβουλος, καὶ κύων ὁ προσσαίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων οἱ ἀτελεμεῖς καὶ νωθροί. καὶ πάθος τι ἐν τῷ πυρετῷ. ¶ Λήθεδον, λύσις. ¶ Λήθη, ἀμέλεια.

Ληθικὲς, εἰς λήθην ἄγον τὸ φάρμακον. ¶ Ληθημένοις, ληθαργοῖς. ¶ Λήθιος, λαθραῖος, λῆθον, βαλιόν.

Λήθω, λανθάνω. ¶ Λήϊα, κτήνη βρώματα, ἐσθίοντα, χρήματα, ἢ σιτοφόρα χωρία. ¶ Ληϊάδες, ἐκ λείας αἰχμαλώτοις συλληφθεῖσαι. ¶ Ληϊάδης, αἰχμάλωτος. ¶ Ληϊάτειρα, ἡ ποιοῦσα τοὺς ἄνδρας γυναικῶν θεράπων. ¶ Ληϊβοτείρης. τὸ τὸ λήϊον πεδίον καταβοσκομένης νομάδος. ¶ Ληΐδα, μερίδα, ἢ λείαν, τὴν ψιλὴν κτῆσιν. ¶ Ληΐδας, αἰχμαλώτους.

Λήϊδιον. εὐτελὲς ἱμάτιον. ¶ Ληϊδιώδεις, τριβωνίδες

Ληϊζόμενος, σφετεριζόμενος, αἰχμαλωτιζόμενος.

Λήϊη, προνομία οἰκονομία βοσκήματα.

Λῆϊοι, ἱδρῶι καὶ ἄγγελοι. ¶ Ληΐμνος, εὔκαρπος.

Λήϊον, σιτοφόρον χωρίον ἀπὸ τοῦ λελιαίνειν τὴν τροφήν. ἀγριοῦνται δὲ οἱ λιμώσσοντες. βέλτιον δὲ ψιλοῦν διὰ τὴν ἐπιφαινομένην κατὰ καιρὸν λειότητα τῶν ἀσταχύων.

Ληΐς. κτῆσις ἡ ἐκ τῶν λαφύρων καὶ βούλησις.

Ληΐσασθαι. κτήσασθαι, ἀφελέσθαι. ¶ Ληϊσθέντος, κλαπέντος. ἀφαιρεθέντος. ¶ Ληϊσθείων, ἐκπορθούμενος.

Ληϊσμαδία, αἰχμάλωτος λελῃσμένη. ¶ Ληΐσατο, ἀπὸ λείας ἔλαβεν ἐμερίσατο ἐλαφυραγώγησεν.

Λ ελακύια, φωνοῦσαι, βοῶσαι, ἠχοῦσαι. ¶ Λελαχεῖν, διαψαι. ¶ Λελάχωσι, διάψωσι, λαχεῖν ποιήσωσιν, ὅ ἐστι τυχεῖν τῶν δεόντων καὶ νομιζομένων νεκροῖς. ¶ Λελάθαι, λαθέσθαι. λαβέσθαι. ¶ Λελασμένα, ἀφειμένα. ¶ Λέλαπται, εἰληπται. ¶ Λέλαφας, πέπωκας. ¶ Λελάχασι, τετεύχασι. ¶ Λελαχήσομεν, λαχεῖν ποιήσομεν. ¶ Λελάχγεσσαι, δεσοῦσι. ¶ Λέλεχας, εἴρηκας. ¶ Λέλεγες, ἔθνος βαρβαρικόν. ¶ Λελεξκίς, ἡ λακεδαιμονίων πόλις. ¶ Λελεπίες, κόχλακες, ἢ κοχλώδεις τόποι. ¶ Λελαπισμένον, εἰς πέψιν ἧκον. ¶ Λέλεκται, εἴρηται. ¶ Λελέξεται, λεχθήσεται.

Λ ελεπρίς, ἰχθῦς ποιὸς ἡ καλουμένη φυκίς. ¶ Λελεγμένος. διαλογιζόμενος, ἢ διαλεγόμενος. ¶ Λεληθότως, λανθανόντως. ¶ Λέληκε, βοᾷ φθέγγεται.

Λ εληκώς, κεκραγώς. φθεγγόμενος, κραυγάσας. ¶ Λεληϊσμένη, μεμερισμένη. ¶ Λεληιμένος, προθυμούμενος. ¶ Λελήϊται, τεθέρμανται. ¶ Λεληματώμαι, λῆμα ἐχούσαις τῷ ἔργῳ. ¶ Λεληματωμένοι, λεληματωμένοι, διανοούμενοι. ἐν τούτῳ τὸ λῆμα ἔχοντες, λεληματίσθαι δὲ τὸ τῇ διανοίᾳ πρὸς πᾶν ὁρμητικῶς ἔχειν. ¶ Λεληθομένη ἐπιλαθομένη. ¶ Λέλασται, ἐπελάθετο. ¶ Λελιῆσθαι, θέλειν ὁρμᾶν σπεύδειν. ¶ Λελιημένος, προθυμούμενος ἢ ἐνθέρμος ὤν. ¶ Λελιημένοι, προθυμούμενοι ὁμοίως. ¶ Λελικμημένη, κοσκινευθεῖσα, πλυαθεῖσα ἐπ' ἀνέμῳ. ¶ Λελικκός, ἰχθύς ποιός. ¶ Λελημμένος, ληφθεὶς νικηθείς. ¶ Λέλιξε, δέσωσται.

Λ έλογχας, εἴρηκας. ¶ Λελόγχασιν. ἔλαχον. ¶ Λελογχεῖν, ἀξιοῦται. ¶ Λελογχυῖα, λεχὼ γενομένη.

Λ ελογχώς, τυχών. ¶ Λελυθμένον χωρίον ἀπρόσοδον.

Λ ελυκωμένα πρόβατα, τὰ λυκόσπαστα. ¶ Λέλυται, διαλέλυται. ¶ Λέλωται, ἀσθενῆ εἰσίν. ¶ Λελώφηκεν, ἐπέσχηκεν. ¶ Λελώβωνται, ἐβλάβησαν.

Λ έμβαρχοι, λιπόδερμοι. ¶ Λέμβος, τὸ μικρὸν πλοιάριον τὸ ἐφόλκιον, καὶ οἱ ἐφολκίοις πλέοντες. ¶ Λέμμα, φλοιὸς λέπισμα. ¶ Λεμός, λάρυγξ φάρυγξ.

Λ έμφαι, αἱ πεπηγμέναι μύξαι. ¶ Λεμφός, ὁ μυξώδης καὶ μάταιος, δηλοῖ δὲ τὸν ἀνόητον καὶ ἀπόπληκτον.

Λ ενλασῶν. λευλατῶν νεκρῶν. ¶ Λεόντιον, πείζωμα ἱδρατικόν. ¶ Λεόντιος, ποταμὸς. ὁ ἀλφειὸς καθότι ἐστὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ λεόντων εἴδωλα ἀφίδρυνται.

Λ εόντειος δορὰ τὸ δέρμα αὐτοῦ. ¶ Λεοντόκρανον, ἀμαζονικὸν ὅπλον. ¶ Λεοντοφόνον, θηρίδιόν τι πλανώμενον ἐν συρίᾳ. ¶ Λέξαι, εἰπεῖν, ἐπιλέξαι ἐπειπεῖν.

Λ έξασθαι, ἐπιλέξασθαι, κοιμηθῆναι. ¶ Λέξασθε, ἐπιλέξασθε ἐκοιμήθητε. ¶ Λέξεται, λέξει κοιμηθῇ.

Λ εσβίδας, ἀπὸ λέσβου τῆς νήσου. ¶ Λεοντίδιον, ἰχθύδιον κατὰ τὸν λέοντα. ¶ Λεώς, ἀττικός, ὄχλος λαός. ¶ Λεωφόρος, ὁδὸς λαὸν φέρουσα.

Λ επάδες, τὰ πρὸς ταῖς πέτραις κεκολλημένα κογχύλια ὀστρέων ἐλάττω. ¶ Λεπάδνα, ἱμάντες πλατεῖς οἷς ἀνάπτονται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν.

Λ επαδευόμενος, συνάγων λεπάδας, εἰσὶ δὲ θαλάσσιαι κόγχαι μικραὶ προσφυόμεναι ταῖς πέτραις. ¶ Λέπανος, ἡ λέπαθος λιπόδερμος. Ταραντῖνοι. ¶ Λεπαργοβος, τὸ λεπάργας λευκὰς ἔχοντος. τὸ ὅλον τὸ δέρμα. ¶ Λέπας, τὸ ἀνάντες, καὶ ἡ ἐν τῇ πέτρᾳ προοχή

μένον κογχύλιον, ἢ ὑψηλόν, ἀγρότατον ὀρεινόν.

Λ επαστή, κύλιξ. ¶ Λεπαστίς, οἰνοχόη, καὶ εἶδος κύλικος.

Λ έπαστρον, σκεῦος τι ἀλιευτικόν. ¶ Λεπεῖν, τύπτειν.

Λ επίζω, ἐκδέρω. ¶ Λεπιστὰς ψεύστης καὶ τὰ ὅμοια.

Λ έπος, λέπιον, φλοιός. ¶ Λέπρα, πάθος τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος. ¶ Λεπρεᾶται. οἱ πάλαι καύκωνες.

Λ έπρεοι, οἱ λεπρεᾶται. τῆς τριφυλίας ἀπὸ λεπρέου πόλεως ὠνομασμένοι. ¶ Λεπταλέον, ἰσχνὸν λεπτόν. λεπτὰς καὶ παχείας, λευκὰς ἐν νόμοις, τὰς δραχμὰς. λεπτὰς μὲν τὰς ἐξοβόλους, παχείας δὲ τὰς πλέον ἐσχούσας. ¶ Λεπτή, ἀσθενής, ἰσχνή, λεπτή. ¶ Λεπτήναντων, συνδίων. λεπτή στενή, ἡ ἀκριβής. ¶ Λεπτόκεα, λεπτὸς ἐργασίας ποιηθέντα. ¶ Λεπτῶν, πλεκτῶν ἐστὶ τῶν πενιχρῶν τὸ λέγεται. ¶ Λεπτὴ δ' ἐσθίομεν. στενὴ ὁδός.

Λ επτὴ δὲ τέμυτις. ἀσθενὴς βουλὴ καὶ ἐπίνοια.

Λ επτηκεῖς, λεπτάς. ¶ Λεπτὴ ἠλακάτα στρωφῶσα, λεπτὰ μηρύματα ἀπὸ τῆς ἠλακάτης νήθουσα. τὸ γὰρ ἔτυμον ἐστὶν, οἱ δὲ ἠλακάτη, ἀπὸ τοῦ ἐνειλεῖσθαι συνεχῶς, τινὲς δὲ ἠλακάτα τὸν στήμονα. ¶ Λεπτόγεων, κακὸς ἀγρός, ὁ λεπτὴν γῆν καὶ λιπαρά. ¶ Λεπτομβρῶς, μικρομβρῶς.

Λ επτόμιτος, ἡ δεσποινα ψυχή. ¶ Λεπτόμιτον, φάρος, λεπτὸν ἱμάτιον. ¶ Λεπτὸν, ἀσθενὲς ἀόρατον ἀφανές.

Λ επτόμαστον, ἰχθὺν ἄνθος. ¶ Λεπτυξίς, ἀπὸ τοῦ λέπειν καὶ τοῦ χωρίσαι. ¶ Λεπτυνεῖσαι, διαχυνεῖσαι.

Λ ερναία χολή. ¶ Λέρνη κακῶν. παροιμία διὰ τὸ τοὺς ἀργείους καθάρματα εἰς αὐτὴν βαλεῖν. ἢ διὰ τὸ τῶν δαναῶν τῶν αἰγυπτιάδων ἐκεῖ καταθεῖναι τὰς κεφαλάς.

Λ έρνη θεατῶν, παροιμία τις ἐστὶ ἀργολικὸ λέρνη κακῶν, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον, τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλον, λέρνην τὸν θεατῶν ἔφη ὁ κρατῖνος τὸ θέατρον διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. ¶ Λεσβιάζειν, πρὸς ἄνδρα στοματίζειν. λεσβιάδας γὰρ τὰς λαικαστρίας ἔλεγον.

Λ εσβίδας, ἀπὸ λέσβου τῆς νήσου.

Λ έσβιος ᾠδός, οἱ μὲν τὸν τερπάνδρον ἀκούουσι τὸν ἀπὸ ἀντίσσης, οἱ δὲ φρύνιν ὃ καὶ μᾶλλον ὑπὸ πολλῶν γὰρ κεκωμῴδηται οὗτος ὡς διαφθείρων τὴν μουσικὴν καὶ πρὸς τὸ βωμολοχεύειν ξέπων. καὶ παροιμία δὲ ἐντεῦθεν ἐλέχθη μετὰ λέσβιον ᾠδόν, οἱ δὲ μετὰ τὸν δρέπανον. μέμνηται καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις λεσβίων παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. ¶ Λεσβίσαι, αἰτίας εἶχον ἀτόποις αἱ ἀπὸ λέσβου. ¶ Λέσβος νῆσος καὶ πόλις. ¶ Λεσῆτα, τὰ πλεόνεμα τὰ ἀσπιδίσκια τὰ κοῦφα. ¶ Λέσπιν, μεγάλην ἰσχυλὴν δίδυμος τὴν καταδυομένην εἰς πέλαγος πέτραν. οἱ δὲ τὴν νοτεράν, ἄλλοι σπιλάδα βαθεῖαν. οἱ δὲ λόχμην.

Λ έσχαι, φλυαρίαι, πολλαὶ ὁμιλίαι. ¶ Λεσχαῖος, ἀδολεσχητὴς ὁμιλητής. ¶ Λέσχη ὁμιλία καὶ ἡ φλυαρία. καὶ ὁ δημόσιος τόπος. ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοί, καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνιστήρια καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς λόγοις καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσιν. ¶ Λεσχηνεῖ, ὁμιλεῖ μυθολογεῖ.

Λ εσχηνευθέντα, μυθολογηθέντα, φλυαρηθέντα.

Λ εσχηρεῖ, κόπτει ὁμιλεῖ. ¶ Λετμός, ἀναθρόασις τὸ στόμα ἀμετρίας φησὶ λεπτωνῆσαι ἀφειδέσι παίσαι κατὰ τῶν ἰχέων. ¶ Λευκαλέην, ὀλεθριώδη ὀιστρώδη

γλώσσῃ. περὶ ἄκρου τῆς γλώσσης πίονι. ¶ Λάσωμεν, λάθωμεν. ¶ Λάων, οἱ μὲν βλέπων, ἐξ οὗ καὶ λαὸς ὁ βλέπων, οἱ δὲ λάπτων τῇ γλώττῃ. οἱ δὲ ἀπολαυστικῶς ἔχων ἐσθίων, ἀλαὸς γὰρ ὁ μὴ βλέπων. ¶ Λαιά, ἀριστερά.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Λ Εάδε, ἡ ἐξοχὴ τῶν πτερῶν. ¶ Λέαινα, εἶδος τορο κινήσεως, σχῆμα συνουσίας ἀκόλαστον. ¶ Λεαίνεται, λεοῦται, ἐξαλείφεται. ¶ Λεαντικὸς λειῶσαι δυνάμενος. ¶ Λεανῶ, λεπτυνῶ. ¶ Λεάς, τὰς ἀπὸ τῶν ἱστῶν κρεμαννυμένας ἄκρας.

Λέβα, πόλις ὑπὸ θρακῶν. ¶ Λεβάδεια, πόλις βοιωτίας ἔνθα καὶ μαντεῖον διὸς τὸ ἱερὸν κατεσκεύαστο.

Λεβέδων, τόπος τῶν λευιτῶν ἔνθα ἐθυσίαζον.

Λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας ὃ ἀποδύεται. τινὲς δὲ ἄνδρα λέβηρειν γενέσθαι πτωχόν, οἱ δέ, τὸ λέπος τοῦ κυάμου. ¶ Λέβης χαλκεῖος ποδονιπτήρ. τρίπους.

Λεβία, τὰ λεπίδας ἔχοντα τὰ ῥύγχη. καὶ ἰχθῦς λιμναῖοι. ¶ Λεβένθιοι, ἐρέβινθοι. ¶ Λέγειν, εἰπεῖν, οἱ κοσμεῖν, ἀριθμεῖν καὶ ὀνομάζειν ἀττικοί. ¶ Λέγεσθαι, συνάγειν ἀθροίζειν ἐκλέγεσθαι. ¶ Λεβίσδων, τόπος ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν λιβανῖτιν ἀραβίαν μωαβῖται. ¶ Λεγεὼν πλῆθος στρατεύματος ἢ τάγματος ἐξ χιλιάδων ἑξακοσίων ἑξήκοντα ἕξ. ¶ Λέγμα, τὸ εἰπεῖν. ¶ Λέγνα τὸ ἔσχατον. ¶ Λέγνη, τὸ περιυφασμένον τῇ περιστροφῇ. λώπος ἢ παχὺ περὶ τὴν ὤαν ἐκ ῥάμματος. ¶ Λέγνος, ἄνανδρος σπάτος ὁ μὴ ἁδρός. ¶ Λεγνώδεις, ποικίλας. ¶ Λεγνῶσαι, ποικίλλαι. ¶ Λέγξ, ποικίλον ἀποτέλεσμα.

Λεγοίμεθα, εἰ τὸ νῦν περὶ νηυσὶ λεγοίμεθα, οἷον, εἴ τις τοὺς ἀρίστους εἰς μάχην διαλέγοι, συλλέγοι. ¶ Λέγοντες, ἢ ἐκλέγοντες, ἢ συνάγοντες, ἢ συναθροίζοντες.

Λέγοντο, συνήγοντο καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Λεδδά, ἡ ἐξοχὴ τῶν πτερύγων. ¶ Λεξεῖται, φροντίζει θέλει βούλεται. ¶ Λέη, ὁμοίως. ¶ Λεηλασία, αἰχμαλωσία. μάχη. ληστεία, ἁρπαγή, ἀδικία. ¶ Λεηλατῶ, πορθῶν σφόδρα. ¶ Λεία, ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου κτῆσις λαφύρα. ¶ Λειάδες, οἱ λειμῶνες καὶ κάθυγροι τόποι.

Λείαν, κτῆσιν λαφύρων, ἢ πρόθεσιν. ¶ Λειανῶ λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. ¶ Λείας, ὁμαλὰς εὐθείας.

Λείβηθρον, ῥεῖθρον ὀχετὸν κρουνὸν καὶ τόπος ἐν μακεδονίᾳ καὶ τὸν ἑλικῶνα. ¶ Λειβῆνος, ὁ διόνυσος.

Λείβειν, σπένδειν, δεῖ λείβειν αἴθοπα οἶνον, καὶ δακρύειν, ἀπὸ τοῦ τοῖς δακρύοις ῥέειν δάκρυα λείβων, καὶ στάζων.

Λείβω, σπένδω, στάζω. ¶ Λείη, ἡ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη ἡ προσηνὴς καὶ καλή, καὶ πολέμου ὠφέλεια. ¶ Λεηλατεῖν, προνομεύειν βιάζεσθαι. ¶ Λείκεικα, σειραὶ χοινίᾳ πλέγματα. ¶ Λείηναν δὲ χορόν, τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔμελλον χορεύειν λεῖον ἐποίησαν. ¶ Λεῖκνα, κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λίκνα ἐπετίθεσαν οὕτως δὲ ἔλεγον τοὺς πυρίνους καρπούς. ¶ Λείκνησι προξέπεσθαι. λεῖκνα ἱστάντες προσάγεσθαι, ἃ ἐστὶ κανᾶ ἐφ' οἷς τὰ λίκνα ἐπετίθετο, ἅπερ εἰσὶ κλῆρι πύρινοι.

Λιλαιομένην, προθυμουμένην ἐπιθυμοῦσαν.

Λειμάδες, νοτεροὶ καὶ ποώδεις τόποι. ἔστι δὲ καὶ ζῷον ὅμοιον κοχλίᾳ ὃ καλοῦσι λεῖμαξ. ¶ Λείμακος, λειμῶνος. ¶ Λεῖμαξ, χωρίον ἐν ᾧ λειμών, ἢ χωρίον ἐπίπεδον. ¶ Λειμωνοειδής, αὐθηρὸς τόπος ἢ λειμών.

Λειμών. αὐλών. θάλασσα, ἢ αὐθηρὸς τόπος. ¶ Λειμωνίας, ἄρκτος, νύμφαι, ἐπειδὴ αἱ νύμφαι ἐν τοῖς λειμῶσιν. ¶ Λείνα ἔρια κύπριοι. ¶ Λείξουρα, τὸ δῶρον ἐκ τοῦ λείχω. ¶ Λειόβαρος, ἰχθῦς τις τῶν λευκοσάρκων. ¶ Λειοκόνιτος, ἡ τελείωσις, κόνις διαλελυμένη. λείως δέ, τελείως. ¶ Λεῖον, ὁ σῖτος, ἢ ὁμαλόν.

Λειόμβρος, ταχυδιάνοιος. ¶ Λείουρος, αἴλουρος.

Λείους, ὁμαλούς. ¶ Λειούσματα ἢ λειούσματα εἶδος καταφάκτου γάλακτος. ¶ Λιπτῶ, παρακαλῶ.

Λείπεσθαι, ἐλλα ἀποτυγχάνεσθαι. ¶ Λειπεφρῆναι, ἐλλιπεφρεῖν. ¶ Λειπογνώμων, ὁ μηκέτι βόλον ἔχων, ὁ δὲ τέλειος καὶ γεγηρακὼς μὴ ἔχων γνωρίσματα ἀπὸ ἡλικίας. ¶ Λείποιεν, καταλείποιεν. ¶ Λειπομορία, δένδρον τὸ ἐκ τοῦ θωρακίου κατεξηρῶσ, ἐκ δὲ τῶν ῥιζῶν φέρον βλαστούς. ¶ Λειποτακτήσας, φεύγων ἢ φυγών.

Λειπτέν, τὸ ἐλλιπὲς ὄν. ¶ Λείρια, ἄνθη κρίνα.

Λειριόεντα, ἁπαλά, λείριον γάρ τὸ ἄνθος. διὰ τὴν λειότητα διὰ τοῦ ε καὶ τοῦ ι γραπτέον, ἢ ποικίλων, ἤγουν, τὸ δὲ λῖρος, ὁ δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ διὰ τοῦ ι καλλίμαχος. λῖρος ἐγὼ τίς, * ὅταν δὲ ἐπέθηκα φόβον, περὶ τὸ λίαν ἀμέτρως οἱ ὀδύνονται οὗτοι. τὸ δὲ χρόα λειριόεντα, καὶ ὅπα λειριόεσσαν, τὴν προσηνῆ καὶ ἡδεῖαν. ¶ Λειρός, ὁ ἰσχνὸς καὶ ὠχρός. καὶ λειρίας λέγουσι κύνας, τὰς κατισχνομένας καὶ ἀποβαλούσας τὰς τρίχας, ἢ τὸν μικρὸν λαγών.

Λιταί, ἱκεσίαι, ἢ συνέστηκεν. ¶ Λείτειραι, ἱέρειαι.

Λειτῖνος, πάμμαρος εἶδος. ¶ Λειτόν, βλάσφημον.

Λείτορες, ἱέρειαι. ¶ Λειτουργεῖν, μοχθεῖν δουλεύειν.

Λειτουργικάς, ἱερατικάς. ¶ Λειτουργός, ὑπηρέτης.

Λειφαιμώσας ἐπιλείψας περὶ αἵματι. ¶ Λείψανα, λείψανα. ¶ Λειχανός, φθόγγος τῆς κιθάρας ἀπὸ τοῦ φθόγγου. ¶ Λειχῆνες, ἐπὶ σαρκὸς κάκωσις, καὶ εἶδος τῶν πετρῶν φυκίων τινὰ καὶ τῶν χωρίων τὰ ψιλά.

Λεῖψαν, κατέλιπον. ¶ Λείψανα, περιττεύματα.

Λειψανδρία λεῖψις ἀνδρῶν. ¶ Λειψύδριον, χωρίον τι ὑπὲρ πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν, ἀλκμαίωνι.

Λειψόκορος, ὁ τελείως ἐκκεκαυμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων. ¶ Λείρως, ῥᾳδίως, δεινῶς, σφόδρα τελείως καλῶς. ¶ Λεκανίδες, κεράμεια λοπάδες καὶ ἐν αἷς αὐτοπυρίας ἔφερον τοῖς νεογάμοις. ¶ Λεκανίσκη, τὸ ἐκ πετάλων τρυβλίον, ἢ λεκάνη. ¶ Λέκαιος, ὁ ἀποτεταμένος. ¶ Λέκιθον, τὸ τοῦ ᾠοῦ λεπίδιον.

Λεκίς, προψίς. ¶ Λέκκη χλαῖνα. ¶ Λέκκον, δῆμος αἰγηΐδος φυλῆς. ¶ Λεκός, λύκιον λυκάριον τρύβλιον, οἱ δὲ λυκάριον. ¶ Λέκροι, ὄζοι τῶν ἐλαφίων.

Λέκρανα ἢ ὠλέκρανα τοὺς ἀγκῶνας. ¶ Λέκεικα, σειραὶ χοινίων. ¶ Λακτῆρος, εἶδος πλαμίνων.

Λέκτοι, ἀριστεῖς. ¶ Λακτή, χλαῖνα. ¶ Λέκτο, ἐκοιμήθη ἐπελέξατο ἠριθμεῖτο. ¶ Λεκτόν, ὡς σεμνὸν ἢ ἀκρωτήριον. ¶ Λέκτρα, κραββάτια, ἢ κατὰ τὴν πόλιν ἕδρα. καὶ προσωπεῖα λακώνων. ¶ Λεκτρίτη, θρόνῳ ἀνάκλησιν ἔχοντι. ¶ Λέκτροισι, κοίταις. ¶ Λελάθῃ, λήθην ποιήσῃ παύσῃ. ¶ Λελάθοντο, ἐπελάθοντο.

Λελακεν, ἐβόησεν. ¶ Λελακκωμένη, βεβοημένη.

Λ άρος, όρνις καὶ ἰχθῦς ποιός. ¶ Λαρυγγίζων, λάρυγγα θεραπεύων. ¶ Λαρυγγός, ματαιολόγος.

Λ αρυδοί, τύλοι οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ. ¶ Λαρύζει, βοᾷ, ἀπὸ τοῦ λάρυγγος. ¶ Λάρυμνα, πόλις βοιωτίας.

Λ αρωντίδων, ἐν τοῖς ἀθροίσμασιν ἔλεγον ὡς ἐπιπολαίων.

Λ ᾶς, λααῖς λίθος. ¶ Λάσα, τράπεζα πληρεστάτη.

Λ άβαγγες, οἱ περὶ τὰς λίμνας χλωροὶ βάτραχοι.

Λ άσαν, τὴν λάσιον. ¶ Λάσανα, χυτρόποδες, ἢ τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν ἀπὸ τοῦ δασύτητος. διὸ καὶ τὰ βάραθρα τοῖς ἀφιδευτηρίοις δίφροις. ¶ Λασκάθω χλευαζέτω. ¶ Λάσθας, συμφοράς. ¶ Λάσθαι, παίζειν ὀλιγωρεῖν, λοιδορεῖν. ¶ Λασθαίνειν, κακολογεῖν. ¶ Λάσθη, χλεύη, λήθη, ὀλιγωρία αἰσχρολογία αἰσχύνη. ¶ Λάσθον, αἰσχρόν. ¶ Λάσθω, χλευαζέτω. ¶ Λάσθων, κακολογῶν. ¶ Λάσια, δασέα.

Λ ασῖνος, ἄφρων ἐπιλήσμων. ¶ Λάσιοι, πολύθριχοι δασεῖς. ¶ Λασιόμαλλον μῆλον τὸ ἔχον χνοῦν. ¶ Λασίοισι, δασέσι, στήθεσι λασίοις. ἐκδέχονται τινὲς ἀπὸ τῆς ἔξωθεν ἐπιφανείας ἀνθρώπων, ἄλλοι πυκνοῖς καὶ συνετοῖς. ¶ Λασιαὐχενες, θρασεῖς ἄπληστοι. ¶ Λασιοκώφοις, τοὺς κωφούς. ¶ Λάσιον κῆρ, ἡ πυκνὴ καὶ σώφρων καὶ λίαν θεία ψυχὴ καὶ συνετή. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. τὸ δὲ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ καρδίᾳ ἥ τις ἐστὶν ἐν τῷ στέρνῳ. ὃ παρ᾽ ὡς ἐπιτοπλεῖστον δασύ ἐστι καὶ ἰσχυρόψυχον. ¶ Λάσιον ὕφος, τὸ δασύ. ¶ Λάσιος, δασὺς τὸ στῆθος ἢ συνετὸς δασύμαλλος πολύτειχος. ¶ Λασιουργίας, ἰσουργίας, δημιουργίας. ¶ Λασίσματα, ὡς σουλιστοῦ τοῦ λάσου καὶ πολυπλόκου. ¶ Λαστὸς, κίναιδος, ἡ λεσβὸς πόρνη.

Λ ασχηνύουσα, πλεονεκτοῦσα σικελοί. ¶ Λασίων, πόλις ἢ χωρίον οἱ δὲ ἐρυλασίωνας. ¶ Λασκάζει, φλυαρεῖ θωπεύει ῥητεύει. ¶ Λάσκειν. λέγειν φθέγγεσθαι. ¶ Λάσκεις, λέγεις. ¶ Λάσκοισι, κύνες ὑλακτοῦσιν. ¶ Λασκάζει, διαφεύγει. ¶ Λασταγεῖ, ψοφεῖ. ¶ Λάστα, πέρνα. ¶ Λαστέρνη, μάστιξ.

Λ άσπερνοι, οἱ τὸ στέρνον δασεῖς ἔχοντες ἢ πέρνοι τινὲς ὄντες.

Λ ασργυλίας, λίθος τετριμμένος. ¶ Λάστος, ὁ ἀκρατὰς τὸ παλαιὸν καὶ ἡ μῆλος. ¶ Λάσταν, λίθων.

Λ αταγῆ, κροτάλῳ τῷ ἀπορριπτομένῳ ἀπὸ τῶν ποτηρίων καὶ ἦχον ἀποτελοῦντι. ¶ Λαταγεῖ, ψοφεῖ, τύπτει.

Λ άταξ, ψόφος κοτταβος ὁ ἀπὸ ποτηρίοις γενόμενος.

Λ άταξ, τὸ πλεκτὸν, ὅπερ εἰσφέροντο ἐπὶ τοῖς ἐρωμένοις ἔβαλον δὲ αὐτὴν ἐπὶ αὐτὸν, οἱ δὲ εἰς κοτάβιον. ὁ κόταβος ἔλεγον. οἱ δὲ εἰς ὀξύβαφα κενὰ ἔνδυσιν ἄγγεσι λυτῆρσιν ἐοικόσιν. ¶ Λατῖνοι ῥωμαῖοι. ¶ Λατρεία δουλεία. ¶ Λάτμος, πόλις καὶ ὄρος καὶ ποταμὸς καὶ τέχνη. ¶ Λάτμος, λιθοξόος. ¶ Λαβάζειν, βαρβαρίζειν. ¶ Λαβαβιάζειν, ἐπιτυπωμένως καὶ ἀσήμως λαλεῖν. ¶ Λαβαβός, λαιμυρός. ¶ Λαβαβεύς, ἀλαζονευόμενος. ¶ Λαβαπεία, λαμυρία μετὰ ἐρυθριάσεως. ¶ Λάβαψ, ὑετός. ¶ Λαβεία, δουλεία.

Λ αβεύει, ἐλεύθερος ὢν δουλεύει. ¶ Λαβευτόν, δουλικόν. ¶ Λαβεύω, σέβω, δουλεύω. ¶ Λάβιες, δοῦλοι.

Λ άβον, μίσθιον. ¶ Λάβις, μισθωτός. λειτουργός. ὁ μίσθιος ἐργάτης θεράπαινα παιδίσκη ὑπηρετοῦσα ἡ δούλη. ¶ Λατταμῦα, * πολογήνιον. ¶ Λατύπα

πελέξιφις καὶ ἡ περιζώνη μάχαιρα. ¶ Λατύπη. λίθου τὸ ἀποπλέκημα. ¶ Λατύασει, θορύβεῖται, νήχεται. ταράσσει, τινάσσει. τύπτει. λακτίζει.

Λ αυκανία, τὸ ἀπηρτημένον τοῦ περιτραχήλου, λαιμὸς φάρυγξ. ¶ Λαυκανίης, ὁμοίως. ¶ Λαύκη, φοβερά.

Λ αύεις, κλῆρος μερίς. ¶ Λαυξει, κρατεῖ δύναται εὐφραίνει. ¶ Λαυξία, δαρῆσαι κριτόν.

Λ αύρα, ῥύμη, δι᾽ ἧς ὁ λαὸς εἰσέρχεται ἡ φλόξ, οἱ δὲ τόποις πρὸς ἀποχώρησιν ἀνειμένοις. οἱ δὲ ἄμφοδα, οἱ δὲ στενωπεῖς καὶ δίοδοι. ¶ Λαύρη δημόσιος, στενωπεῖ καὶ ἄμφοδον ῥύμη ὁδὸς δι᾽ ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. ¶ Λαύρεια, τὰ ἀθήνησι χρυσεῖα μέταλλα λεγόμενα. ¶ Λαύριον, ὁδόν, τὴν ῥύμην. ¶ Λαύρη, ῥύμη στενή. ¶ Λαῦρον, τὴν δάφνην, ἢ μέταλλον ἀργύρου παρὰ ἀθηναίοις.

Λ αυροστάται, οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοῖς ὄντες ἐν τισι στενωποῖς μὴ θεωρούμενοι. οἱ δὲ χείρους μέσοι ἵστανται. οἱ δὲ ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἔσχατοι.

Λ αῦσαι, παιδεῦσαι τοὺς δεσπότας. ¶ Λαυσθηρός, μοχθηρός. ὅμοιον δὲ τῇ δυνάμει τὸ ὄνομα, ἢ οἴκου λαύρας. ¶ Λαύσταανον, τινὲς λύκον, τινὲς φρέαρ ὃ ἁρπάζει. ¶ Λαυχάνη, γλῶσσα. ¶ Λαυφθιάσει, λαύρως ἐσθίει. ¶ Λαυφίζει, σκύλει. ¶ Λαφθία, ἡ ἀσπὶς, ὅπλον. ¶ Λάφνη, δάφνη περγαῖοι. ¶ Λάφωνοι, λίαν ἄφωνοι. ¶ Λαφὸς, ὁ ἀριστερᾷ χειρὶ χρώμενος. ¶ Λαφειάδαι, φρατρία ἐν δελφοῖς. ¶ Λαφύειν, τὸ εἰς αὐτὸν ἀχημονεῖν. ¶ Λαφύξαι, καταπιεῖν ἀναλῶσαι. ¶ Λαφύξας, διασπαράξας, ἀφειδῶς θοινησάμενος. ¶ Λάφυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα.

Λ αφυροπωλεῖ, αἰχμαλωτίζει. ¶ Λαφύρων, αἰχμαλώτων. ¶ Λαφύσσει μετὰ σκιλμοῦ ἐσθίει σπαράσσει. λάπτει. καταπίνει. σκύλει, μετὰ θυμοῦ ἐσθίει.

Λ αφύστιον, ὄρος τῆς βοιωτίας. ὁ λαφύστιος ὁ ἐντεῦθεν.

Λ αχαίνειν, ὀρύσσειν, σκάπτειν. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ λάχανον τὸ μεγάλως χαῖνον. ¶ Λάχανα, τὸ ὑπὸ τῆς ἀσπίνας πεπλεγμένον ἐν ᾧ καθέζονται. ¶ Λάχεια, εὔσκαφος καὶ εὔγειος παρὰ τὸ λαχαίνεσθαι, ὅ ἐστι σκάπτεσθαι πυκνῶς. ¶ Λαχεῖν δίκην, γράψασθαι δικάσασθαι.

Λ άχη, λέξις ἀποκληρώσεις. ¶ Λαχήνας, σκάψας.

Λ αχμία, ἐν ὕλῃ οὖσα. ¶ Λαχμῶν ἱππείων λακτισμῶν.

Λ αχμὸν κούρης, βάρος λακτισμός. ¶ Λαχμῷ στεινόμενος τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος.

Λ άχνη, δασεῖα θρὶξ ἡ χαίτη. κόμη, ὕλη. δασύτης. παρὰ τὸ λάσιον, δηλοῦται δὲ καὶ οὕτως, καὶ ἡ κροκὶς ἡ ἐπανοῦσα τοῖς ἱματίοις τρίχωσις ἢ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης.

Λ αχνήεντα, τετριχωμένα. δασέα. ἢ τριχώδη. ἢ ὀροφὴν τὸν κάλαμον ᾧ ἐστέγαζον τοὺς οἴκους ὡς ἔχει τινὰ δασύτητα, ὄροφος γὰρ κάλαμος, ἀπὸ δὲ τοῦ καλάμου, καὶ τὸ ἐρέφειν τὸ στεγάζειν εἴρηται. ¶ Λαχνοῦται, θριχοῦται, δασύνεται. ¶ Λαχόντα, τυχόντα, κληρωσαμένοις.

Λ άχος, μέρος. κλῆρος ἐκκλήρου. ¶ Λαχὼν, ὁ κληρωσάμενος. ¶ Λάψα, γογγυλίς. πέρσαιοι. ¶ Λάψαι, πιεῖν τῇ γλώσσῃ. ¶ Λαψάνη, τῶν ἀγρίων λαχάνων ἐσθιομένη.

Λ αψάρων, τῇ χειρὶ ποτίζων ἢ ἁπτόμενος. ¶ Λάψων ὑποκοιλαίνων τὴν γλῶσσαν ἀναφέρων τὸ ὕδωρ μετά τινος ἤχου. ¶ Λαψοι, πίοι τῇ γλώττῃ. ¶ Λαψον

νοις ἥκιστα γὰρ φυλάττουσι λάκωνες τὰς γυναῖκας.

Λ ακωνικὸς, στερρός. ἀνδρεῖος. ¶λάλαγες, χλωροὶ βάτραχοι, περὶ τὰς λίμνας, οὓς ἔνιοι κεμβέροις, οἱ δὲ ὀρνέου εἶδος φασί. ¶λαλαγεῦσαι, λαλοῦσαι, ἀθρόαι οὖσαι. ¶λαλαγὴ καὶ λαλαγῆς, κρυμὸς κραυγή.

Λ αλαγήτης, ματαιολόγος. ¶λάλαζε, βόα.

Λ αλάκονις, ψηφώδης κόνις. ¶λαλαμὶς, λαύλαψ αὐτὶ τοῦ λαλαμὶς, λαιμάτμησις, γράφουσιν.

Λ αλάξαι, τὴν γλῶσσαν ἐξελεῖν. ¶λαλάξαντες, βοήσαντες. ¶λαλεῖν, λέγειν βλέπειν λαμβάνειν.

Λ άληθρον, λάλον. ¶λαλίστατον, κατάλογον σοφόν.

Λ αλίστερον, ἀδολεσχότερον. ¶λάλλαι, λάλλας λέγουσι τὰς παραθαλασσίους, καὶ παραποταμίους ψήφους.

Λ άλος, φλύαρος. ¶λάλουμενον, λαλοῦντα.

Λ αλύνει, πάσσει πατεῖ. ¶λαλῶν, φθεγγόμενος.

Λ αμὰς, μῦς. ¶λάμαχος, ἄμαχος, ἀκαταγώνιστος.

Λ άμια, ἀριστοφάνης φησίν. ὥστ' ἀκούσης ἐν τῇ ἀγορᾷ τινος λαμιώδους γυναικὸς ἐνδιατριβούσης, τινὲς δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ περιδινουμένην γυναῖκα. ¶λάμια, θηρίον καὶ γυνή τις ἀρχαία οὕτω καλουμένη λίβυσσα.

Λ άμβαι, τὰ χάσματα, ἃ οἱ μόνοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰχθύες

Λ άμιον, τὸν πρίονα ὃ ὁ λάμιος πέλεκυς, ἣν τις ἀθήνησιν ὃν ἐκωμῴδει. λέγεται δὲ καὶ γνήσιός τις ἐξ ἐπιθέτου λάμιος. ¶λάμος. ἡ χώρα τῶν λαιστρυγόνων, ἢ ἐπιχώριός τις ὅρος, ἀφ' οὗ ἡ χώρα ὠνομάσθη.

Λ αμόπτης, ὁ ἐπιτηλείας. ¶λαμπάδες, ὀφθαλμοί τινὲς ἀστέρες. ¶λαμπάδιον, τὴν λεπτὴν κηρίαν ἐν ᾗ ἐπιδιδοῦσιν. ¶λαμπὰς, λαμπάδος, ἀγὼν, καὶ ὁ νικήσας λέγεται λαμπαδηφόρος.

Λ αμπετὶς, ὀλίου κόρη. ¶λαμπετόωντι, λάμποντι

Λ άμπη, τὸν παχὺν ἀφρὸν τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ φασίν. ¶λαμπηδὼν, λαμπυρὶς σπινθήρ.

Λ αμπήνη, εἶδος ἀμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. ἔνιοι, ἀπήνη, ἢ ἅρμα ἀμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς, ἢ ῥαβδίον περὶ κεφαλὴν ἔχον ἅρμα σκεπαστόν. ¶λαμπίας, ὁ ἥλιος, λαμπτὺς. φῶς. ¶λάμπουρις, ἀλώπηξ.

Λ αμπρὰ καθυπέρθεν, καὶ λαμπρὰ ὑποκάτωθεν, δῆμοι λαμπρεῖς ἀθήνησιν, οἱ μὲν παράλιοι, οἱ δὲ καθυπέρθεν.

Λ αμπρείμων, λαμπρὰ ἱμάτια ἔχων.

Λ αμπρὸν, φαιδρὸν τηλαυγές. ¶λαμπρύνεται, φαιδρύνεται. ¶λαμπτὴρ, φέγγος, φῶς, λαμπάς. ἐσχάρα ἐφ' ἧς ἔκαιον ἐν μέσῳ τῶν οἴκων, εἰς τὸ φωτίζειν αὐτοῖς, ξηρὰ ξύλα ἢ δᾷδα. ἀττικοὶ δὲ τοὺς καιομένους λύχνους λέγουσιν. ¶λαμπυρὶς, ζωΰφιον ἐκ φρυγάνων γινόμενον, καὶ ἀλώπηξ. ¶λαμπυρὸν, εὔλαλον ὑπέραπλον καταπληκτικόν. ¶λαμμῶδεῖ, θεραπεύει. ¶λᾶν, ὁρᾶν, ἢ λίθον. ¶λανθὰς, αὐτουργεῖος οἶνος. ¶λανθανόντως, κρυφίως.

Λ αῤῥίζει, λαγγάζει, βρέχει. ¶λανὸν, κῆρ, σοφωτάτη ψυχή. ¶λανὸν, λίθον. ¶λὰξ, λάκτισμα.

Λ αξάσθαι, ἀθόνησι. ¶λάξαι, λακτίσαι. ¶λάξασθαι, κληρώσασθαι. ¶λάξεων, λάξεων κληρώσεων.

Λ αξόοι, οἰκοδόμοι, λιθουργοί. ¶λαξευτήνων, λακτίσμασι τύπτων. ¶λαξευτήριον, λιθοτόμον σιδήριον.

Λ αξευτηρίῳ, λίθῳ, ὀξυτάτῳ τέμνοντι.

Λ ὰξ ποδὶ κινήσας, ὑπὸ πλάτει τοῦ ποδὸς νύξας καὶ διακινήσας, οὐχ ὑβριστικῶς λακτίσας. ¶λαοβόρον, ἀνθρωποβόρον. ¶λαοδίκην ἐσπάνουσαν, πρὸς λαοδίκην πορθουμένην. λαοδίκην δὲ οἱ νεώτεροι ἠλέκτραν λέγουσιν. ¶λαοὶ, ὄχλοι δῆμοι, δύνανται δὲ οὕτως εἰρῆσθαι ἄνθρωποι διὰ τὸ εἶναι λάλιοι, ἔνθεν καὶ μέροπες, ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα ὅ ἐστι φωνήν. ¶λαομεδοντιάδης, πατρωνυμικῶς ὁ πρίαμος. ἦν γὰρ παῖς λαομέδοντος. ¶λαόπαις, βούπαις.

Λ αεργὸς, λύσσιος σκελός. ¶λαοσσόος, τοὺς λαοὺς σώζουσα ἢ σοοῦσα τουτέστι παρορμῶσα εἰς τὸν πόλεμον, ὅ ἐστιν ἐπίθετον ἀθηνᾶς. ¶λαοπίζειν ἢ λαπίζειν, τοὺς λαοὺς εἰς ὄπον ἄγειν καὶ ἐπιστροφὴ διὰ τῆς ἀλαζονίας. ¶λαφόνον, ἀνδροκτόνον.

Λ αοφόρον, δημοσίαν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται, ἣν πρὸς ὁδεύουσι λεωφόρον. ¶λεπάσματα ἤγουν λαγαρά. ¶λαπαγμέδων, ἐκκενώσεων.

Λ απάξειν, ἐκκενοῦν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄρυγμα. ¶λάπαθον, ὄρυγμα καὶ βοτάνη. ¶λαπάξαι, κενῶσαι.

Λ απάθαι, ἀφανίσαι, ἀπαλλάξαι. ¶λαπάραι, τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῦ σκήνους, διοκλῆς δὲ τὸν ἐκκεκενωμένην κοιλίαν. ¶λαπάρας, καταφορῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ¶λαπάρας, λαγόνας καὶ λαπάρην ὡσαύτως, ἢ κοιλίας ἐκκεκενωμένας.

Λ απαρὸς, ἰσχνὸς ὑπεσταλμένος. ¶λαπάσσειν. λαπάγειν, κενοῦν. ¶λαπάττων, μαλάττων λαγαρὸν ποιῶν. ¶λαπέρσαι, λαμπρῶς δίδυμος τοὺς διοσκόρους ἀπὸ λαπέρσης πόλεως. ¶λαμπετόωντι λάμποντι. ¶λαπάθιον, ἡ λέξις ἀπὸ λαπίθου πόλεως, τὸν ἠλίθιον. ¶λαπῶναι, λαπιθῶναι.

Λ απίζει. σταυροῦται. ¶λαοπίζει, οἱ γὰρ λάπιθαι ἔθνος θετταλίας ἀπὸ λαπίθου τοῦ ἄρεως παιδός.

Λ απίθιον, ὄρυγμα τὸ κενωτικόν. ἢ λάχανον ἄγριον ἐδώδιμον. ¶λαπιτὴν, καυχητὴν ἢ ἄλλα.

Λ απιστὴς ψεύστης φλύαρος τρυφερὸς μὴ ἔχων φροντίδα ἐγγὺς τοῦ προπετοῦς. ¶λαπίστρια, ῥεμβομένη μετεωριζομένη θέλουσα ὑποχεῖσθαι. ¶λάπος, ὁ ἀεὶ, δοῦλος. ¶λαπτὴς, λάπτον ἔλεγον, τὸν παχὺν ἀφρὸν, τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ σπιλώδη, ἄλλοι βόρβορον ὕλην, ἄλλοι τὸν ἀπὸ τῆς ἅλμης ἐφιστάμενον ἐν ταῖς λίμναις. οἱ δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ πελάγους ὑμένώδη πηλόν.

Λ άπτας, τοὺς ῥοφοῦντας. ¶λάπτει, ἀναλαμβάνει, πίνει. ¶λάπτοντες, πίνοντες τῇ γλώσσῃ. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν τοιούτων οὕτω πινόντων μετὰ ψόφου. ¶λαπτυὴρ, σφοδρῶς πτύων.

Λ αμπτόμενος, ἢ λάπτων, ἀναλίσκων ἀπὸ τοῦ λάπτειν.

Λ άπυνον, ὀλὸς δριμύς. ¶λάρβις, λάραβες τοὺς κρέοντας ῥωμαῖοι οὕτως. ¶λάρισσα, πόλις συρίας κοίλης, καὶ θετταλίας. ¶λαρίεθος, φλοιὸν σιγάριον. ¶λαριναῖον, κύβων οἱ ἁλιεῖς τὸν ἐκ λευκάδος ἢ μέσον. ¶λαρινευτὴς, ἁλιεύς. ¶λαρινοὶ, βόες ὑπερφεῖς. ¶λαρινεύεσθαι, σιτεῖσθαι. ¶λάρινος ἰχθὺς ποιός. ¶λαρκάνη, ἡ θετταλία. ¶λαρκὸν πλέγμα φορμῷ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἄνθρακας φέρουσιν ὅτε δὲ καὶ ἰσχάδας.

Λ αρκὸς, ἀνθράκων φορμός. ¶λάρναξ, κιβωτὸς, σορὸς κάμπτρα. ¶λαρὸν, ἡδὺ προσηνὲς γλυκὺ ἀπολαυστικὸν καλόν. σπάνιον ἄπληστον λαβρόν.

Λ άθξ, ἄκανθα. ¶ Λαθεῖν, ἑκόντα παρὰ τὸ μέμψασθαι, ἢ ὅλως
εἰς νῦν οὐκ ἔχειν, διαβλέψαι. ¶ Λαθήβας, πέροντας.
Λ αθικήδεα, λανθάνειν ποιοῦντα, λήθην τῶν κακῶν ἐμποι
οῦντα τοῖς παισίν. ¶ Λαθικηδής. λυσίκακον, παυ
σίλυπον. ¶ Λαθίποιν, οὐ τιμωρούμενον.
Λ αθινόστος, ὁ βραδύνων ἐπανελθεῖν. ¶ Λαθίφρων,
ἄφρων ἐπιλήσμων. ¶ Λάθρα, κρυφίως ἠρέμα,
ἡσύχως. ¶ Λάθρα. αἱ δίκαι ἡλεῖοι. ¶ Λαθρακό
ζων, χαλιναγωγῶν σκελοί. ¶ Λαθρέως, ἀγνώστως.
Λ αθρός, λάθρεος κρυφὸς μυχός. ¶ Λαθροῦν, βλά
πτειν. ¶ Λάθυρος, εἶδος ὀσπρίου. ¶ Λαθών, ἀγνώ
στως πράξας τι. ¶ Λαί, ἐπὶ τῆς αἰσχουργίας.
Λ αιά, ἀριστερά. ¶ Λαιάν, ἐκκλησίαν, κτῆσιν, συνοικεῖν
λαίαν ἐπὶ τῆς λείας. ¶ Λαιάνει, λεπτύνει.
Λ αίβας, ἀσπίδας κρῆτες. ¶ Λαίβα, ἀσπίς, τεῖχος
πέλτη. ¶ Λαῖγμα, περικεφαλαίας κόσμος.
Λ αἴγγες, λίθοι, ὑπὸ ὕδατος λελιασμένοι. ἔνιοι φάγ
γες, ἄλλοι, χάλικες μικροὶ λίθοι. ¶ Λαίγματα,
τμήματα, οἱ δὲ σπέρματα, ἰδίᾳ ἀπάργματα.
Λ αίγνος, λάσταυρος. ¶ Λαίδιον, ἀριστερόν, εὐώνυμον.
Λ αῖδος, λαιδὸς τριβώνιον. ¶ Λαιδρή. ἀριστερά. θρα
σεῖα. ¶ Λαιδρός, λαμυρός. ἀναιδής. λεῖνος. θρασύς,
ταχύς, ἀριστερός. ¶ Λαίειν. φθέγγεσθαι. ¶ Λαίετη.
καταλύεται ἀπὸ τοῦ λαός. ¶ Λαίεται. καὶ κατελεύ
σεται. ¶ Λαιό. ἀριστερά. ¶ Λαιθάργος, πολὺ λα
θραίως. ¶ Λαιθαργοί, κύνες οἱ κρύφα δάκνοντες.
Λ αιθαρίζειν, λαμυρῶσαι, διαπράξασθαι. ¶ Λαιλά
ξαι, τὴν γλῶσσαν διεξελθεῖν. ¶ Λαιλάπτος, ὅταν συν
νεφὴς ᾖ ἀνεμώδης ὁ ἀήρ. ¶ Λαίλας, ὁ τύραννος
ὑπὸ λυδῶν. ¶ Λαίλαψ, καταιγὶς ἀνέμου συστρο
φὴ μετὰ ὑετοῦ. ¶ Λαιμά, λάμυρα. ¶ Λαιμέτη
εἰς βρῶσιν ὡρμημένη. ¶ Λαιμάζουσιν. ἐσθίουσιν ἀμέτρως.
Λ αιμαλαιόν, ῥυσόν. ¶ Λαιμᾶν, ἐσθίειν ἀμέτρως.
Λ αιμάζειν, ὁμοίως. ¶ Λαίμαργος, φάγος, ἄπληστος,
ἐπὶ τοῦ φαγεῖν μανιώδης. ¶ Λαιμός, ὁ φάρυγξ, ὁ τρά
χηλος, ὁ λάρυγξ ὁ βρόγχος. ¶ Λάϊνον, λίθινον, πε
λασγόν, ὁ πύργος λίθινος. ¶ Λαινόχειρ, σκληρὰ
χείρ. ¶ Λαῖνος, καὶ ὁ στραπόρος γῆ καὶ ἀριστερός.
Λ αιός, ἀριστερὸς καὶ λαός. ¶ Λαιπός, κίναιδος, λά
σταυρος. ¶ Λαιπτύνηρον, ἀναπεπλασμένον ἰσχυρόν.
Λ αισηιοφόρος, ὁπλοφόρος. ¶ Λαισήϊς. ἡ πτερύγια
διωμίς. ¶ Λαίσια μέλη. ¶ Λαισήϊα, θυρεοῦ γέ
νος. ¶ Λαισήϊα, ἐπειδὴ δασεία ἐστὶ ἀπὸ βύρσαις αἰγείαις
περιβεβλῆσθαι. περιφέρονται ἡ πάνυ κοῦφα, ὡς καὶ τῇ
λαιᾷ χειρὶ δύνασθαι βαστάζεσθαι. ὅπλα λάσια, ὅπερ ἐστὶ
δασεία αἰγείαις βύρσαις περιβεβλημένα ἔτι τὰς τρί
χας ἐχούσαις. ¶ Λαίστρος, κίναιδος πόρνος.
Λ αισκάπτραν, λαμυράν. ¶ Λαισπάσις, βύπασις. λδι
κάδιοι. ¶ Λαισποδίας, ὄνομα κύριον, ἔνιοι δὲ τὸν ἀλ
κμαίωνα ᾠήθησαν λέγεσθαι. οἱ δὲ τὸν δρεπανώδεις
πόδας ἔχοντα. ¶ Λαίσασθαι, κτίσασθαι.
Λ αίσρον. ξυστῆρα. πλύον. ¶ Λαιστρυγόνες, οἱ νῦν λεοντῖ
νοι. ¶ Λαιστρυγονίη. ἡ τῶν λαιστρυγόνων πόλις.
Λ άϊτον. τὸ ἀρχεῖον. ¶ Λαϊτῶν, τῶν δημοσίων τόπων.
Λ αῖτα, πέλτη. ¶ Λαῖτμα, πέραμα, τὸ θύρα, οἱ μὲν,
ὅρμημα, οἱ δὲ τὸ κῦρος. ἄλλοι τὸ διάστημα τοῦ πελάγους.

διὰ τὸ μέγα ἢ πλατύ. καὶ τὸ κῦμα. ¶ Λαιτμάθη
μα. στροβούμενον ὄρμημα ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ¶ Λαῖτος, ἀκέ
ρατος ἢ ὄνομα κύριον. ¶ Λαῖφα, ἀσπίς. ¶ Λαι
φαί, ἀναιδεῖς θρασεῖς στυγναὶ πλημμυραί. ¶ Λαιφία
ῥάκκη. ¶ Λαιφάσσονες, ψηλαφοῦντες. ¶ Λαίφε
σιν, ἀρμένοις. ¶ Λαῖφος, τὸ ἱστίον ἤγουν τὸ ἄρμενον.
Λ αιφή, δαπανωσιβόροι. ¶ Λαιψηρόν, ταχύ.
Λ αιψηρά, ταχέως ἢ ταχεῖα. ¶ Λαιψηρῶς, ταχέως,
ταχὺ γὰρ τὸ λαιψηρόν. ¶ Λακάζει, λέλακε βοᾷ ἀπὸ
τοῦ λακεῖν. ¶ Λάκαινα, κυλίκων τι εἶδος. ¶ Λακάρ
τη. λακάρη, δένδρον τι. ¶ Λάκας, φάραγγας.
Λ ακκατήσας, πατήσας. ¶ Λάκε, ἰδίωμα ἔχει ἐθλά
σθη, συνετρίβη, ὀχῆσαι. ¶ Λακεδάμα, ὕδωρ ἁλμυρὸν
ἁλσὶ πεποιημένον, ὃ πίνουσιν οἱ τῶν μακεδόνων ἀγροῖ
κοι. ¶ Λακεδαίμων, ἡ σπάρτη. καὶ ποτὲ μὲν ἡ πελο
πόννησος ἡ χώρα πᾶσα. ποτὲ δέ, πόλις ὁμώνυμος
τῇ χώρᾳ. ¶ Λακεῖν, ψοφῆσαι. ¶ Λακερόν, εἰκαῖ
ον. ¶ Λακέρυζα, κράκτρια. λοίδορος. φλύαρος.
μεγάλα κράζουσα κορώνη, ἡ λάλος. ¶ Λακεράζεσθαι
τὰ αὐτά. ¶ Λακδρωτάν, συνεσταλμένον. ¶ Λακη
ράκκη, κρότος. ¶ Λακηλῆξαι, διαρρῆξαι. ¶ Λακη
ρμόν, ὃν οἱ ἀττικοὶ γλωσσοκόμον καλοῦσιν. ¶ Λακῆ
σαι, πατάξαι. ¶ Λακιάδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς, ῥα
φανίδας φέρων ὃν ἐπιβοῶνται κατὰ τῶν μοιχῶν.
Λ ακίδαι βάλλει. ¶ Λακίδες, σπαδόνες σπαράγματα
ἱματίων. ¶ Λακιδήμονος, ψοφοῦντος, ἠχοῦντος.
Λ ακίδες, τὰ λεπτὰ τῶν ἀρμενίων σχήματα. ¶ Λακιδο
φορῶν, οὐχ ὑγιέος. ¶ Λακίζει, θωπεύει, ῥηγνύει ῥύσ
σει. ¶ Λακιναείδιον, ῥωμαῖοι ὑπόδημα. ¶ Λακίς
ῥαγάς, ἐμβολή. ῥαφή. ξάσμα. σχίσμα. ¶ Λάκισμα
τὰ αὐτά. ¶ Λακισθῆναι, ῥαγῆναι. ¶ Λακὶς χθονὸς
χάσμα γῆς. ¶ Λακκοπέδα τοῦ σκελετοῦ φησὶν διαχα
λασθέντος ὀσχέου, καὶ τῶν διδύμων κρεμασθέντων, καλεῖ
σθαι λακκοπέδα, ποιεῖ δὲ διαπαντὸς καθειμένον ἔχον
τας αὐτό, λακκοσχέας, θύφρονίτος. ἐπὶ ὀσχέα λέγεται τὸ
ἀγγεῖον ὅπου οἱ δίδυμοι ἐμβέβληνται. ἀπὸ μέρους
τὸ μόριον. οὐκ εὖ. φασὶ γὰρ τὸ ὀσχέα πάντοθεν καθειμένα
λακκοσχέας προσαγορεύεσθαι τοὺς ῥιούτους.
Λ ακκοσκαπόδρος, λακκόπρωκτον.
Λ ακκόπλουτος. ὁ καλλίας ὑπὸ τῶν κωμικῶν διὰ τὸ
περὶ τοῦ χεῖρ χρυσοῦ εἰς φρέαρ βεβλημένου.
Λ ακκέμεναι, φαγέσθαι. ¶ Λακόπτειν, πυνθάνε
σθαι. ¶ Λακόπιον, πυθίον. ¶ Λάκκοποι, ἀρχή
της ἔνθα οἱ κλέπται κρίνονται. ¶ Λάκκος, ἦχος ψό
φος. ¶ Λακπατῆσαι, λακτίσαι, καταπατῆσαι
ἀναξέψαι. ¶ Λακρατίδης, ἀριστοφάνης φησὶ πα
λαιὸν λακρατίδην τὰ ψυχρὰ βουλόμενος δηλοῦν. ψυ
χροὶ γὰρ οἱ γέροντες. ¶ Λακρὶς καὶ λαικτὴς κώ
πη πόρνη. ¶ Λακτίδες, αἱ ἐπὶ δήμησος ἱερεῖαι
ἀπὸ τόπου. ¶ Λάκτισμα, λάκτισμα. ¶ Λάκυρος
στιμφυλίας οἶνος. ¶ Λάκων. εἶδος παρὰ τακτι
κοῖς, ὃ ὁ σπαρτιάτης ἄντικρυ τῶν ἀθηναίων.
Λ ακωνικὸς χιτών. λεπτὸς ἐσθός. ¶ Λακωνίζειν, πα
δίοις χρῆσθαι. ¶ Λακωνικαί, ὑποδήματα ἃ κα
λεῖται ἀμυκλαῖδες. ¶ Λακωνικὸν τρόπον, τὸ πορεύ
ειν καὶ παιδεραστεῖν, τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς ξέ

Κώπη, ἡ τοῦ ξίφους λαβὴ καὶ ἡ ἐγχειριδίου καὶ ὁ ἐπὶ κώπης τῆς νεώς. ¶ Κωπηλάται, οἱ ταῖς κώπαις περιεσσέφοντες τὸ πλοῖον. ¶ Κωπητὴρ, ὁ σκαλμὸς ἐπὶ κώπης. ¶ Κωπήλατα, κοπαιώδη μακρά. ¶ Κώρα ὕβρις. ¶ Κωράλλιον, παιδίσκιον. κόριον. ¶ Κοραλλεῖς. οἱ ἀναλέγοντες τὸ κουράλιον παρὰ σκελοῖς.

Κωραλίσκιον, μειράκιον. ¶ Κωρέα, ἄκρα ἀρχὴ διπλῆ.

Κωρία, κουρίς, κουρεύτρια. ¶ Κωριδάμνας, ἀκρίς.

Κωριδεσάες, ζῶον θαλάσσιον. ¶ Κωρίθιον. χόρτον

Κωρίς, ψαλίς. ¶ Κωρύκειος ἠκροάζετο, παροιμία παρὰ κωμικοῖς ὡς θεοῦ τινὸς ἐπακροωμένου.

Κωρυκίδιον, ὅπερ οἱ ῥάπτοντες δερμάτινον κοίλωμα τῷ ἀριστερῷ πήχει περιτιθέασιν. ¶ Κώρυκος, θυλάκιον. ἔστι δὲ δερμάτινον ἀγγεῖον ὅμοιον ἀσκῷ. οἱ δὲ πλοῖον. οἱ δὲ λόγχην. ¶ Κῶς, νῆσος, καὶ δέρμα. εἱρκτὴ δεσμωτήριον. ¶ Κωτίλλει, δολίως ἀπατᾷ.

Κωτίλλουσα, κολακεύουσα. ¶ Κωτίλλω, κολακεύω.

Κωτίλη, λαλίστατη. ¶ Κώτιλον, ἡδύ. ξανές. λάλον. εὔστομον. ¶ Κώτιλος, πανοῦργος, ἀπατηλός. κολακευτής. ἀπατεών. δόλιος. λάλος. ¶ Κωφᾷ, πηροῖ.

Κωφὰν, κωφήν. ἀναίσθητον. ¶ Κωφεῖ, κακουργεῖ, βλάπτει, κωλύει, πηροῖ. ¶ Κῶφον, νεκύσια κωφά.

Κωφεῦσαι, ἀναισθητῆσαι, ἡσυχάσαι, σιωπῆσαι.

Κωφὰ, ἀναίσθητα νεκρά. ¶ Κωφῶσαι, κωλῦσαι.

Κώφησις, κώλυσις. ¶ Κωφητέος, βλαπτέος.

Κωφίας, ὄφεως εἶδος ὁ καὶ τυφλίας. ¶ Κωφόν, ἀναίσθητον μωρὸν τὸν ῥοῖζον μὴ ποιοῦντα. ¶ Κωφὸς οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων ἐννεός. ἀσθενής.

Κωφεύει. μετεωρίζει, φέρει, κουφίζει, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφεύει. ¶ Κωχεύουσιν. ὀχοῦσι μετεωρίζουσι. σοφοκλῆς πιστοί μετ' καμίκην κωχεύουσιν· ἐμφορεῖ δόμας

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Λᾶ, ἐπὶ τοῦ μεγάλη καὶ τοῦ λίαν ἐτάσσετο, ὅθεν καὶ λεκάνη ἡ μεγάλως κεχηνυῖα. ¶ Λᾶαν, λίθον ἢ ὁρᾶν ῥητορὶν πόλις καὶ θυλάκιον ἐν ᾧ οἱ ἡνίοχοι τὰς μάστιγας ἀποτίθενται. τινὲς δὲ μάστιγα ἢ λίθον.

Λάανα, ἐπίσκοπον. ¶ Λᾶας, λίθος, πέτρα ἢ τεῖχος.

Λαβά. σταγών. ¶ Λαβάς, ἀντιλήψεις. ¶ Λαβάδιον, λακανίσκη. ¶ Λάβδα, ὅπλον ἢ στοιχεῖον ὑγρὸν καὶ ἀμετάβολον. ¶ Λάβεν, ἔλαβεν. ¶ Λάβη γωνιῶν, λαβοῦ τῶν γωνιῶν. ¶ Λαβὴ, ἀφορμή, ὁρμὴ καὶ ἡ τοῦ ξίφους λαβή. ¶ Λαβὴν, αἰτίαν. ¶ Λαβήροις, ποτηρίοις. ¶ Λάβιρος, βόθυνος. ¶ Λαβίς, σκεῦος, χρυσοχοϊκόν. ¶ Λαβόμενος, δραξάμενος. ¶ Λαβραγορεῖν, σφοδρῶς δημηγορεῖν. ¶ Λαβραγόρης, λάβρος ἐν τῷ λέγειν, προπετὴς ἐν τοῖς λόγοις, τινὸς ἄκαιρον, ἐν τῷ δημηγορεῖν. ¶ Λαβράζει, λάβρος γίνεται ἀκολασταίνει προπετεύεται. ¶ Λαβρεία, ἡ τοῦ λόγου ἔκλυψις. ¶ Λαβρεύονται. ῥέουσι, μεγάλα βουλεύονται, θορυβοῦσι σφόδρα. ¶ Λαβρεῦσαι λάβρως καὶ ἀθρόως λαλεῖν. ¶ Λαβρεύεαι, ματαιολογεῖς προπετεύῃ, ἀθρόως λέγεις ἀμέτρως.

Λάβρον ἀθρόον. προπετές. ταχύ. μαινόμενον. βορόν.

Λαβρόνιον, εἶδος ποτηρίου πλατέος.

Λάβρος, πολὺς σφοδρός. ¶ Λαβροσπάδων, χορτασμῶν ἀκόσμων. ¶ Λαβροστομία, ἡ διάχυτος λαλιά. ¶ Λαβρότατος, σφοδρότατος.

Λαβρώτιον. εἶδος ποτηρίου. ¶ Λαβρύσσει, λαβρεύει.

Λαβρύσσει, διελαύνει. ¶ Λαβύρινθος, κοχλιώδης τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν φλυάρων, παρὰ τὸ πολλοῖς κύκλοις λόγον κεχρῆσθαι.

Λακρίτεται, μεθύεται. ¶ Λακερόν, τὸ μηνιαῖον.

Λάγανα, εἶδος πλακουντικοῦ ὡς πυρώδη ἀπὸ σεμιδάλεως ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, ἢ ἀρτίδια ἐν ἐλαίῳ. ¶ Λαγαριζόμενοι, σκαλεύοντες. δηλοῖ δὲ τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ διαπείροντα τὴν χεῖρα. ¶ Λαγαρεῖ, ἀφαιρεῖ.

Λαγάσαι, ἀφεῖναι. ¶ Λαγβαδὸν, ἀνατετραμμένον. οἱ δὲ λάκανον ἐμβάλλοντα. ¶ Λάγγα, ἡ τῇ τροφῇ διδομένη μερίς. ¶ Λαγγάζει, ὀκνεῖ, οἱ δὲ λαγγεῖ.

Λαγγανόμενος, περισπώμενος, στρατευόμενος.

Λαγγάσαι, περιφυγεῖν. ¶ Λαγγεύει, φεύγει.

Λαγνίς, δόρυ. ¶ Λαγγαρεῖ. ἀποδιδράσκει.

Λαγγὼν, μετάβολος. ἔμπορος. ¶ Λαγηρός, σμίλαξ.

Λάγησθος σκελοί. ¶ Λαγέτης, ἡγεμὼν ὄχλον συναγαγών. ¶ Λαγεινά, δεινά.

Λάγκει, ἔοικει. ¶ Λαγνὸς, ὁ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφορός. ¶ Λαγίναρχος, ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου.

Λάγνα, κάμπτρα κιβωτός. ¶ Λάγνης, καταφορὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ¶ Λάγνος, ὁ αἰσχρὸς περὶ πορνείαν ἐπτοημένος. πόρνος. ¶ Λαγοθήρας, ἀετοῦ εἶδος. ¶ Λαγόνες, χίσμα γῆς. ¶ Λαγορεῖς, ἐκκλησίαι. ¶ Λαγονίτης, εἶδος πλακοῦντος.

Λαγρὸν ἢ λαγρὸς, κράββατον. ¶ Λαγχάνειν, κληροῦν. ¶ Λαγρίνης. ὄρνις ποιός. ¶ Λαγὼν, ὁ ὑπὲρ νεφρῶν τὸ ἰσχίον. ¶ Λαγώνεια, λαγοῦ κρέα.

Λαγὼς, ὁ χερσαῖος. λαγὸς δὲ ὁ θαλάσσιος καὶ ποτάμιος. λαγὼς καθεύδων, παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. ¶ Λαγὼς, περὶ τῶν κρεῶν, δῆλον ἅπαν τὸ ζῶον ὁ λαγώς, ἐλέχθη δὲ, ἐπεὶ ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δειλίᾳ τοῖς ῥητορικοῖς. καὶ ἐλέχθη ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τὰς ψυχάς, καὶ πρὸς ἀνδρείως καρτερῶς ἀγωνιζομένων. ¶ Λάγανον, τὸ μὲν, ἀπὸ τῶν παγωνίων τῶν ἀγρῶν καὶ τὸ κρέας. τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς βοτάνης δηλῶν.

Λάδας, ἔλαφος νεβρίας. ¶ Λασδοίατο, λαμβάνοιντο. ¶ Λάδομαι γνώμην. τίθημι.

Λαδωγενὴς, ἡ ἀφροδίτη, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμῷ, λάδωνι ἐγεννήθη. ¶ Λάδων, ποταμὸς ἀρκαδίας. ¶ Λάε, ἐψόφησεν· οἱ δὲ ἐφθέγγετο, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων. ¶ Λάεσσι, λίθοις.

Λάετε, σκοπεῖτε, βλέπετε. ¶ Λαοπάσιος, λιθοξόος. ¶ Λάζειν, ἐξυβρίζειν. ¶ Λάζεσθαι, λαμβάνειν. ¶ Λάζετο μῦθον, ἐλάμβανε τὸν λόγον.

Λαζίνης, χαραδρίας, καλαρίας ἰχθύς. ¶ Λαζοίατο, λαμβάνοιτο. ¶ Λαζὼν, ἀλαζών. ¶ Λαζύμεναι λαμβάνουσαι. ¶ Λαόμεναι, φθέγγεσθαι. ¶ Λάηται, βούληται. ¶ Λαθαίδεμ, λάθρα. ¶ Λάθαργοι σκώληκες, ἢ τὰ ξυόμενα ἀπὸ τῆς βύρσης ὑπὸ τῶν ἀργαλέων, ἢ κύνες κρυφίως δάκνοντες. ¶ Λαθάργω, λαθραίως. ¶ Λαθοσμεῶ, νίη. λήθη ἢ λησμοσύνη.

μελιωτοφάτναι. ¶Κυψελὶς, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος.
Κύψελον, κύβδρ τῶν μελιττῶν. ¶Κύψελος, ὄρνις ποιός, ὅμοιος χελιδόνι. ¶Κύων, ὁ ἐλαυνόμενος τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ διὰ κλώμενος ἀσινθορ, οἱ δὲ, τὴν ἐκείνων, οἱ δὲ τὴν νόσον τὴν οὕτω λεγομένην κύνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον μόριον καὶ τὸ ὑλακτοῦν ζῶον. καὶ τὸν αἰγιαλόν. καὶ τὸ ἄστρον. καὶ τὸ θαλάσσιον ζῶον, καὶ ἀπὸ τῶν κύβων τῶν βόλον τινά. ὃς χῖος καλεῖται.
Κύων ἐστὶ δεσμά. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ βοῦς ἐστὶ δεσμά.
Κύων παρ' ἐντέροισι, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Κώδα, ἐνέχυρα. ¶Κωάζειν, ἀστραγαλίζειν.
Κ ἐνεχυράζειν. ¶Κωαθὶς, ἐνεχυριασθείς.
¶Κῶας, κώδιον, τάπητα, ὀφθαλμούς.
Κώβαλα, πανουργήματα. ¶Κώβαλοι, κύπινοι ῥοιῶν.
Κώβαξ, ὁ μέγας τέττιξ. ¶Κωβύλη, συνουσία καὶ βελόνη. ¶Κωβηλίνη, ἡ πιτεία. ¶Κωβῖτις, ἡ λευκία φυλή. ¶Κωδάλη χοῖνιξ, παροιμία ὡς μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγορανόμου. ¶Κωδία, κωδὶς, κεφαλὴ χωρὶς στόματος. ¶Κώδιον, σκύλον, ἢ δέρμα προβάτου χωρὶς στόματος. ¶Κωδία ἡ ἐπὶ μήκωνος κεφαλή. ¶Κωδύνης. γένος ἰθαγενῶν ἀθηνησιν. ¶Κωδωνίσκος, σφαιράσκος ἤχισμος.
Κωδωνῆσαι, δοκιμάσαι, διαπειράσαι, ἀπὸ τῶν φυλάκων οἱ τοὺς κώδωνας ἐκφέρουσιν ἐπὶ πειρασμῷ τοῦ γρηγορεῖν.
Κωδωνίσω, δοκιμάσω, ἀπὸ τῶν ἵππων ἢ ὀρτύγων.
Κωδωνοφορῶν, οἱ περιπολάρχαι ἐπὶ τοὺς φύλακας ἐρχόμενοι, κώδωνα διέσειον καὶ οὕτως διεπείραζον τὸν καθεύδοντα. ἀπὸ δὲ τῶν ὀρτύγων ἡ χρῆσις, τοὺς γὰρ ὑπομείναντας τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος φασὶν ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς μάχην. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἵππους τοῖς κώδωσιν διεπάζεσθαι. ¶Κώδων, σάλπιγξ, ἤχεῖον κύμβαλον. μήκων, κάλυξ. ¶Κώθα, ποτήρια. ¶Κῶθυ, κωβίος. ¶Κωθύλαι, ὄνοις.
Κώθων, ἄπαρκτος, μέθυσος, μόνωτον ποτήριον. κεράμειον εἶδος ποτηρίου. ¶Κωθωνῆσαι, μεθύσαι.
Κωὶ, ἀστράγαλοι. ¶Κώϊον, ἐνέχυρον, καὶ ἱμάτιον.
Κώκαλον, παλαιὸν καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος.
Κωκύει. βοᾷ. θρηνεῖ. κλαίει. ¶Κωκύσασα, θρηνήσασα. ¶Κώκυσε, μετὰ θρήνων ἀνεβόησε.
Κωκυτὸς. κοπετὸς. θρῆνος. ὀδυρμός. ¶Κωκυτοιρεῖν θρηνεῖν. ¶Κωκυτὸς, θρῆνος καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ὄνομα ποταμοῦ ἐν ᾅδου. ¶Κωκυτὸς, ὅρκος ἢ δεινοῦ στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπόρροιξ. ¶Κῶλα, πόδες, σκέλη, ὀστᾶ μέλη. κορκίδες. ¶Κωλαβοῖλαι, ταῦροι. ¶Κωλαβριθείησαν. κοπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν.
Κωλακρέται, ἀργυρικοὶ ταμίαι οὓς τινες οἴονται μόνον τοῦ δικαστικοῦ προΐστασθαι. ¶Κωλανιζόμενοι, ταχεῖ χρώμενοι ἀνέμοις ἴσα. ¶Κῶλα πατεῖν, τὰ ἄρθρα. ¶Κωλαβρίας, τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παῖδας.
Κωλεὰ, μέρος κρέατος, ἀγκαλὶς δέσμη χόρτου, τινὲς σκέλος ὑὸς ὀπίσθιον, ἢ περσικῆς τὸ ἐσθιόμενον.
Κώλειρ, τὸ προτιθέμενον ἆθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις.

Κωλετίναις, ἀσκαλαβώταις. ¶Κωλῆν, κωλεόν.
Κωλῆμες, ἀκροκώλια. ¶Κωλίαν, ἰγνύαν, τὴν πρὸ κνημίαν, τὴν κνήμην. ¶Κωλιὰς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν διέχουσα καὶ ἴσως διὰ τὸ κώλῳ ἐμφερὴς εἶναι.
Κωλιὰς, ἀφροδίτης ἐπικωλιάδος ἐστὶν ἱερὸν ἐν τῇ ἀττικῇ. ὁ δὲ τόπος λέγεται κωλιὰς, ἐπεὶ ἐγκείμενός ἐστιν ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. ἔστι δὲ καὶ δήμητρος ἱερὸν αὐτόθι πολύστυλον. ¶Κωλιεῖς, γένος ἰθαγενῶν ὅπερ ἐκ τῆς κωλιάδος. ¶Κωλική. σκελική. ¶Κώλοισι, πελίοισι. ¶Κωλύμη, μεμφώδη. ¶Κωλυσανέμας ὁ ἐμπεδοκλῆς οὕτω καλεῖται, ὡς ἐπισχούμενος ἐφεξῆς τοὺς ἀνέμους. ¶Κωλύσω, λυπήσω. ¶Κωλυτὴρ, σημεῖόν τι ἐνθυτικὴ καὶ θυσία τίς κωλυτηρία.
Κωλώτης, ἀσκαλαβώτης. ἔλεον δὲ αὐτὸν καὶ γαλεώτην. δοκεῖ δὲ αὐτὸς δυστόχως ἀπελθεῖν περὶ τὰς μυίας.
Κῶμα, κοίμισμα, ὕπνος λιθώδης, καταφορὰ ὕπνου βαθίος. ¶Κωμασδεῖν, ὀρχεῖσθαι. ¶Κωμάζει, κωμῳδεῖ. ὑβρίζει μετὰ μέθης. ¶Κῶμαι, ἀγυιαὶ ῥύμαι. ¶Κωμαίνει, νυστάζει. ¶Κωμακὸν, ἄρωματικόν τι. ¶Κωμαστὴς, συφεὼν μετ' ᾠδῆς.
Κωμαστοῦ, τοῦ κωμάζοντος τοῦ πομπεύοντος μετ' ᾠδῆς.
Κωμᾶται, μαγκύει. ¶Κώμη, ἄμφοδον χωρίον.
Κωμικὴ, ἀττική. ¶Κωμαίνεσθαι, κείρασθαι.
Κωμήτης. γείτων, κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα. ¶Κωμωνία, κορυκοσμία. ¶Κῶμοι, ἀσελγῆ ἄσματα πορνικά. συμπόσια ᾠδαί. ¶Κῶμος, εἶδος ὀρχήσεως ποιμένος τινός. ἢ μελῴδη τινός. ¶Κώμυθα, δάφνη ἣν ἱστῶσι πρὸ τῶν πυλῶν. δηλοῖ δὲ καὶ δέσμην χόρτου καὶ τὰ κατ' ὀλίγον τῶν δραγμάτων. ¶Κωμῳδοὶ, κωμικοὶ τραγῳδοὶ καὶ χορευταὶ τραγῳδοὶ οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ διδάσκαλοι. ¶Κωμῳδούμενοι, παιζόμενοι παρὰ τὴν τραγῳδίαν. ¶Κωμῳδοῦντες, θριαμβεύοντες, πομπεύοντες. ¶Κῶς, νῆσος πρὸς τὴν ῥόδον. μία τῶν κυκλάδων ἢ τῶν καλυδνῶν. ¶Κώνα, βέμβιξ.
Κωνᾶν, περιδινεῖν. ¶Κωνεῖαν, νάρθηκα καὶ πίτυς εἶδος. ¶Κωνῆσαι, περιστροφῆσαι καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πιτυοκώνειον μόρον λεγόμενον ὅταν πίωσι καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθνήσκουσιν. αἰσχύλος καὶ κρατῖνος κρήσσαις. πισσοκωνία δὲ ἡ νῦν πισσία ἢ χρίουσι τὰ περιδέθμια τῶν προβάτων. ¶Κώνητες, θύρσοι. ¶Κώνειον, δηλητήριον ὄργι θανάσιμον. βοτάνη νάρθηξ. ¶Κωνὶς, ὑδρίσκη. ¶Κωνοειδῆ. τοιούτου τοῦ σχήματος. ¶Κῶνοι, οἱ θύρσοι καὶ οἱ στρόβιλοι καὶ οἱ στρόμβοι. ¶Κῶνον, περικεφαλαία. καὶ ὁ ἐπὶ πίτυος καρπὸς, ἡ παρὰ τοῖς γεωμέτραις, σχῆμά τι στερεὸν, καὶ στρόβιλος. ¶Κῶνος, τόπος ἐν κλαζομεναῖς.
Κωνόσπερμον, ξύει. ¶Κωνοφόρον, στροβιλοφόρον.
Κωνοπιοθήρας. ὄρνις ὁ κώνωπας θηρεύων. ¶Κῶον, ἱμάτιον, ἢ ἐνέχυρον. ¶Κῶος χῖον, ὁ κῶος ἀστράγαλος ὁ ἕξ. ὁ μὲν γὰρ χῖος ἐδύνατο ἕν, ὁ δὲ κῶος ἕξ.
Κωπαΐδες, ἐν τῇ κωπαΐδι λίμνῃ ἐγχέλεις μέγισται γίνονται, ταύτας οὖν τὰς ἐγχέλεις κωπαΐδας λέγουσι. ¶Κῶπαι, πόλις ἐπὶ βοιωτίας. ¶Κώπης, τὸ ἄνω· κώπαιον, τὸ δὲ κάτω πλάτη. ¶Κώπεις, τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα. ¶Κωπίταις, σφονδύλοις μεγάλοις ἰχθύων. ¶Κωπετὸς, θρῆνος.

ποτηρίου ἄωτον. ¶Κύπαρα, τὰ χοινία ἐκ κυπείρου πεπλεγμένα. ¶Κύπειρον, ἄνθος ἵπποις ἐδώδιμον. ¶Κύπειρος, φυτὸν ὃ καὶ ἐρείσκηπτρον.

Κύπη, ζώλη. ¶Κυπρία, πάλη, ἣν ἔνιοι πάμμαχον καλοῦσιν, οἱ δὲ ἄγροικον καὶ ἀπάλαιστρον διὰ τὸ τοὺς ἐν Κύπρῳ ἀτέχνως παλαίειν. ¶Κυπρίζουσαι, ἀνθοῦσαι. ¶Κύπρινος, ἰχθὺς ποιός. ¶Κύπριον, τὸ ἀρνόγλωσσον. ¶Κύπριος βοῦς, ἐπὶ κοπροφάγου ἐκ κοινοῦ τάσσεται τοῦτο, ἐπειδὴ οἱ κύπριοι βόες κοπροφαγοῦσιν. ¶Κυπρίς, πόρνη. ¶Κυπρογενέος, προσώπου, προαγωγοῦ. ¶Κύπρος, μέτρον σιτήρεον ὃ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. ¶Κυπτάζειν, λαξίζειν, στρατεύειν καὶ ἐνασχονεῖν, ἐπικύπτειν, καὶ χρονίζειν. ¶Κύπτει, κάμπτει ἑαυτὸν κλίνει. ¶Κυπτὸν, ταπεινούμενον.

Κυρβάζωμεν, κρύψωμεν. ¶Κύρβαντες, κορύβαντες.

Κυρβάσια, ἐπὶ πλείων κροῦσιν. ¶Κυρβασία, ὀρθὴ τιάρα, ταύτην δὲ οἱ περσῶν βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο, καὶ κορυφὴ ἀλέκτορος. ¶Κυρβάσαι, ἀποσκιρτᾶν.

Κύρβεις, στήλη τρίγωνος, ἢ ξύλινος ἄξων, ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν οἱ νόμοι ἐγράφοντο. ¶Κύρει, ἐπιτυχεῖν, ἐστοχάζετο. ¶Κύρει, ὑπάρχει τυγχάνει. ¶Κυρεῦσαι, ἢ γυρεῦσαι φυτεῦσαι. ¶Κυρήβια, τῶν κριθῶν τὰ ἀποβρέγματα, καὶ κυάμων λέπυρα, καὶ τὰ τῶν κέγχρων ἄλφιτα. ¶Κυρῆναι. κυρηναῖοι λίθοι.

Κυρήνη, πόρνη τὶς οὕτως ἐκαλεῖτο δωδεκαμήχανος, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἀφροδισίων ποιεῖν. ¶Κυρία, ἐκκλησία, μία κυρία ἐκκλησία ἤγετο ἀθήνησιν, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν ἔδει. ¶Κυριάζεις, ἀποκακεῖς. ¶Κυρίας, ἐπὶ κατὰ φύσιν ὑπαρχούσης δυνάμεως. ¶Κυριβάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι, διαμάχεσθαι.

Κυριβάσασθαι, διαμαχέσασθαι, ἀπὸ τῶν κερῶν καὶ τῶν τράγων, ἔνθεν καὶ τὸ κυρίττειν. ¶Κυριβάτης καὶ κύριβος, ὁ ἀσελγὴς ἐν τῷ λοιδορεῖν. ¶Κυρίζεσθε, ὑβρίζεσθε. ¶Κύριθρα, προσωπεῖα ξύλινα. ¶Κυρίξειν, ἢ κυρίττειν κέρασι μάχεσθαι. ¶Κύριον, ἴδιον, αὐθεντικὸν γραμμάτιον. ¶Κύρις, ὁ ἄδωνις, ὃ πλέγμα τὶ χοινίου ὃ κυρτίς. ¶Κυρίσσει, κερατίζει τύπτει μετὰ τῆς κεφαλῆς ἢ βοᾶ. ¶Κύριθον, τὴν σφαῖραν.

Κυριττοί, οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα κατὰ ἰταλίαν καὶ ἑορτάζοντες τῇ κορυθαλλίᾳ γελοιασταί.

Κυρίττειν, πλήσσειν. ¶Κυρίττολος, κορύπτης, πλήκτης. ¶Κορίττον, ἐν γαστρὶ ὄν.

Κυρίττοντες, κερατίζοντες κεφαλαῖς πλήσσοντες.

Κυρίως. βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. ¶Κυριότης ἡμέρα ἐν ᾗ τελοῦνται τὰ συμφωνηθέντα καὶ ἐπιστεχθέντα. ¶Κυρκανᾷ, κυκᾷ, ταράσσει. ¶Κύρμα, κύρημα ἐπίτευγμα. πολλοῖς ἐγκεκυρηκὸς πράγμασι.

Κύρνα. κρανία. ¶Κυρνίατα, ἃ ἐπὶ κύρνον ᾤκησαν τυρρηνοί. ¶Κύρνικα, κῶλα. ¶Κύρνοι, οἱ νόθοι.

Κυροῖ, βεβαιοῖ πιστοῖ. ¶Κύρον, οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον ὦ γύναι σοὶ ἀνῆκον, εἰς σὲ τεῖνον. ¶Κῦρος, ἐξουσία, ἢ παῖς. ¶Κῦρος, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ κυνὸς τεθράφθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡλίου, τὸν γὰρ ἥλιον οἱ πέρσαι κῦρον λέγουσιν, ἄλλοι βόθυνον, καὶ προσῆκον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ τὸ κύρειον. ¶Κυρράνη, ὄνομα γυναικείας θεοῦ.

Κυρράσσειν, τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν κρούσαντα.

Κύρσαι, ἐπιτυχεῖν. ¶Κύρσαν, ἐνέτυχον.

Κυρσανίας, λακωνικῶς. ¶Κυρσάνιοι, τοὺς κυρακίσκους οὕτως ἔλεγον. ¶Κύρσας, ἐπιτυχών. εὑρών, κύριος γενόμενος. ¶Κυρσηβίδες, τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. κυψελίδες. ¶Κύριος. ἄρχων. βασιλεύς.

Κορσίον. μειράκιον. ¶Κύρτα, οἰδοῦντα μεμισημένα ἔνιοι δὲ οὐκ ἀγαθά. ὑπὸ δὲ τῶν ταραντίνων, κόπρον. καὶ τὰ ἔντερα τὰ δεκτικὰ κόπρων καὶ σκυβάλων τῶν βρωμάτων. ¶Κυρτεὺς, ἁλιεύς. ¶Κυρτιάδαι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶Κύρσαι ἢ κυρῆσαι τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν. εὑρεῖν. ¶Κυρτίας, κελτοὶ τὰς ἀσπίδας. ¶Κυρτίς, ὀρνιθοτροφεῖον.

Κυρτὸν, τὸ κυρίως κυρτὸν, καὶ τὸ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον κῦμα. ¶Κύρτος, ἀγγεῖον χοινῶδες ᾧ οἱ ἁλιεῖς χρῶνται καὶ τάλαρον. ¶Κυρῶ, τυγχάνω.

Κυρώδε, ὀλίκρανα. ¶Κυρῶ, κρατύνω βεβαιῶ.

Κυρωτῆρες, ἄρχοντες. ¶Κῦσαι, τῷ στόματι φιλῆσαι. ¶Κυσαμένη. κυέσασα ἄκυθον ἤτοι τὸ ἀτόκιον.

Κυσανίζει, ὁμιλεῖ. ¶Κύσας, φιλήσας. ¶Κῦσεν, ἐφίλησεν. ¶Κυστέρη, πυθμὴν χάσμα. ¶Κυσήγη, ῥοιά. ¶Κυσθοκορώνη, νύμφη. ¶Κυσίαι, παχητίαι. ¶Κυσοβακχαρεῖς, ἤγουν τὸν κυσὸν μερίζων, ἢ τῷ κυσῷ μεριζόμενος. ¶Κυσοδοκνία, ψωρία.

Κυσολάκων, ἀρίσταρχος φησὶ τὸν κλεινίαν οὕτω λέγεσθαι τῷ κυσῷ λακωνίζοντα. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον. ¶Κυσολαμπὶς, ἡ περιλαμπομένη ταῖς νυξὶ κανθαρίς. ¶Κυσονίπται, πόρνοι ἀπὸ τοῦ περιακολουθοῦντος. ¶Κυσὸς, ὁ πυγὸς, ἢ γυναικεῖον αἰδοῖον. ¶Κυσοχήνη, εἶδος δεσμοῦ οἱ δὲ θυρυπρωκτίαν. οἱ δὲ ξύλον, ἐν ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδεσμεύοντο. ¶Κύστροι, ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν καὶ τυρίσκοι. ¶Κύστη, ἄρτος σπογγίτης.

Κύστιον, τὸ ἁλικάκκαβον. ¶Κύστις, ἡ φῦσα. ¶Κύτη μεγίστη. ¶Κύτινοι, τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα. ¶Κύταρον, ζωμάριδος. ¶Κύτταροι, οὕτω τὰς τρύμας τῶν κηρίων ἔφη ἀρχαῖος. τινὲς δὲ σφῆκας, καὶ τὰ τῆς πεύκης καὶ πίτυος προανθοῦντα στροβίλια, καὶ τὰ πυθμένα. καὶ τὸ ἀκδίσμα αἱ βάλανοι, καὶ τῶν βαλάνων τὰ ἀγγεῖα. ¶Κύτος, σῶμα ὄγκος χώρημα βάθος

Κύττοι, τὸ δεκτικὸν χώρημα καθὼς ποτήριον, ἢ εἶδος ἄνθους διονυσιακοῦ. ¶Κύτωρον, πόλιν παφλαγονίας. ¶Κυφέλλα, τὰ νέφη. νεφέλη γνοφώδης, ὁμίχλη, ὁμιχλῶδες κατάστημα. ¶Κύφδρον ἢ κυφὸν κεφαλὸν κρίτων. ¶Κυφὸν, καμπύλον, κυρτόν. διὰ γῆρας ἐπικεκυρτωμένον. κύφων δὲ ξύλον βασανιστικὸν κολαστήριον ᾧ κατέτεμνον τοὺς θανάτῳ κατακεκριμένους. ¶Κύφων ὅπερ ἔνιοι συνάγχην καλοῦσιν, δηλοῖ δὲ καὶ δεσμὸν ξύλινον τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. ἔστι δὲ καὶ χιτῶνος εἶδος, καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. καὶ ἐπικεκαμμένη ῥάβδος κύφων. ¶Κυγχράνος, εἶδος ὀρνέου. ¶Κύψαι, ἀπάγξασθαι. ¶Κυψέλαι καὶ κυψελίδες, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑποσυνιστάμενος, καὶ τὰ σιτηρὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κοῖλα σκεύη, καὶ τοῦ ὠτὸς τὸ ἔγκυλον, καὶ τῆς καμίνου μέρος τι. ¶Κυψέλη, πλεκτὸν ἀγγεῖον μελισσῶν. ¶Κυψέλικες,

Κυματοφορτίδες, κόγχοι. ¶Κυματωγὴ, ῥαχία. αἰγιαλοῦ ὑπαγωγή. ¶Κύματα ὑδάτων, ἐπιδρομαὶ βίαιοι. ¶Κυόματα, τὰ γεννώμενα, καὶ τὰ ἐν ταῖς κοιλίαις ἔτι ὄντα. καὶ δένδρα ἢ ὄρη. ¶Κύμβαι, ὄρνιθες. ¶Κύμβαλον, ἀκρόταλον. ¶Κυμβαλικὸς τρόπος. τὸ πελέκει κακουργῆσαι. ¶Κύμβαλον, βακύλλιον βαβούλιον εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ.

Κύμβας, ὄρνιθας, καὶ κοίλας καὶ περιφερεῖς καὶ εἴδη ποτηρίων. ¶Κύμβαχος, ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἄνω τοὺς πόδας, καὶ τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς περικεφαλαίας.

Κύμβη νεὼς εἶδος καὶ ὀξύβαφον καὶ πήρα.

Κυμβίον, εἶδος ποτηρίου καὶ πλοίου. ¶Κύμβοι, τὰ ἐμπλόματα. ¶Κύμβινον, τὸ ἐπὶ μικρολόγων ἔταττον. ¶Κύμβος, κοῖλος μυχὸς, βυθὸς ἢ κεραμίου πυθμήν. ¶Κυμβατευταὶ, ὀρνιθευταί.

Κύμηχα, κύαμον. ¶Κύμινδις, εἶδος ὀρνέου. ¶Κυμίνδαλα, καταστροφὴ ταραντῖνοι. ¶Κυμινοπρίσται, οἱ φειδωλοὶ ὁμοίως καὶ καρδαμογλύφοι. ¶Κυνάγχη τέχνομεν, ἔνιοι τὸν διὰ χειρῶν δεσμόν. οἱ δὲ τὸ κυνάγχα αὐτὶ τοῦ κλέπτα. καὶ νόσημα κυνῶν καὶ ἀνθρώπων πνιγμὸς, καὶ εἱρκτή. ¶Κυμορρόον, τὸ ὑπὸ τῶν κυμάτων ῥοῦν. ¶Κυνάδα, κυνόσβατον, ἣ φυτὸν ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαι φασίν. ¶Κυνάδες, αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. ¶Κυνάδης. ποσειδῶν ἀθήνησιν ἐτιμᾶτο. ¶Κυνάδης, ἀνελεύθερος.

Κυναιδὸς, λίαν ἀναιδής. ¶Κυνακίας, ἱμάντες οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τετράχηλοι ἀπόλλωνι βοὸς ἐπαθλα ἀδμητός. ¶Κυναλωπὴ, κυνοφθόρος. οἱ δὲ δηλοῦντες κύνα ἄδικον ἀπέδοσαν. ¶Κυναλώπηξ, φιλόστρατον λέγουσιν οὕτω τὸν ἀθηναῖον κωμωδοῦντες, ὅτι τοὺς δὲ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς λακωνικοὺς κύνας φασὶ γίνεσθαι. ¶Κυνάμυια, ἀναιδὴς ἰταμὴ ἢ θρασεῖα. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδὴς, ἡ δὲ μυῖα, θρασεῖα.

Κύνδος, φυτόν τι. καὶ μή ποτε ἡ κυνόσβατος διὰ τὸ τραχὺ ἀκανθῶδες κύνα γὰρ ξυλίνην τὴν κυνόσβατον ὁ θεόφραστος λέγει. ¶Κύνας ἀργοὺς, λευκοὺς, ὅ ταχεῖς κύνας. ¶Κυνδάλη, παιδιά τις, καὶ οἱ μὲν ὑπομνηματισταὶ, κυνδάλας, τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν, οἱ δὲ τὰ γεωμετρούμενα χώματα κακῶς κυνδάλοις γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσάλοις καὶ κυνδαλοπαίστην τὸν πασσαλιστήν. ¶Κυνδὸς, ἄπαικτος, ἀπαράλλακτος.

Κύνδων, ποταμὸς ἐν ἑλλησπόντῳ οἱ δὲ ἐν πελοποννήσῳ. ¶Κυνεάκος, κυνόδων. ¶Κυνεγκέφαλος, ὁ ἐπὶ ῥάχεως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φορούμενος τόνος. ¶Κυνέη, κυρίως μὲν, ὁ ἐκ κυνείου δέρματος περικεφαλαία, καὶ ἡ οἰκία.

Κυνεῖ. φιλεῖ, προσκυνεῖ. ¶Κύνειον θάνατον, ἄγαν φοβερόν. ¶Κυνελφεῖ, κρύπτει. ¶Κυνέουν, ἐφίλουν. ¶Κυναῖος, ἀναιδής. ¶Κυνέσπασαν, ἔδεδυσαν, ἔνιοι κυνέσπασαν, τὸ αἰδοῖον ἐπιτείναντες οἷον ἐπέσπασαν. ¶Κυναιείου, ὁ κυνείου, ἀργυλύκου.

Κύνες, τοῦ ἵππου τὸ ὀπλῆς μέρος, καὶ ἧλοι, καὶ ἀναιδεῖς καὶ οἱ δράκοντες. ¶Κύνεσι, τοῖς κυσί.

Κυνετίαν, ὅτι ἄρεως κόρην ἡ ἀθηνᾶν ὁ πειθώ.

Κυζηθμὸς, ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. ¶Κυνῆ, περικεφαλαία πέτασος πῖλος ἀρκαδικὸς ἢ οἰκία.

Κυνῆ βοιωτία. ἐγένοντο γὰρ διάφοροι. ἀλλ' αἱ ἐν βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν.

Κυνηδὸν, ὡς κύων. ¶Κυθάνει, κρύπτει. ¶Κύνθιον προσωπεῖον ξύλινον. ¶Κυνίας, πῖλος ὁ χείρ.

Κυνίζει, μετὰ βλακίας περιπατεῖ. ¶Κυνίξεις, ἀκροβολισμοί. ¶Κυνίσφολον, ἀπαντητικόν.

Κύννα, ὄνομα πόρνης. ¶Κύννιος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον. ¶Κυννίδαι, γένος ἀθήνησιν, ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ κυννίου ἀπόλλωνος. ¶Κυνοβάμων, ἵππος τις οὕτω προσαγορεύεται. ¶Κυνοβλῶπις, κύνειον ὀρῶντες. ¶Κυνόγλωσσον, πόα τις. ¶Κυνοδέσμη, δεσμὸς ἀκροποσθίας. ¶Κυνεῖς, ἀναιδεῖς κυνώπας. ¶Κυνοθαρσὴς, ἀναιδής. ¶Κυνόκεντρον πόα τις. ¶Κυνοκεφάλαιον, πόα τις. ἣν τινὲς ἀνεμώνην καλοῦσιν. ¶Κυνόμαλα, τὰ κοκκύμηλα. ¶Κυνόμυια, ἀναιδὴς καὶ ἰταμὴ καὶ θρασεῖα. τοιαῦτα γὰρ τὰ ζῶα ὁ κύων καὶ ἡ κυνόμυια.

Κυνοπρίστις, ζῶόν τι. ¶Κυνοραισταὶ, κρότωνες, οἱ τοὺς κύνας πιπίζοντες. ¶Κυνοραϊστέων, τῶν κροτώνων ἀπὸ τοῦ ῥαίειν ὅ ἐστι φθείρειν. ¶Κυνόροδον, κρίνον, ὅμοιον ὑακίνθῳ. ¶Κυνόρχιας, βόλου ὄνομα κυνὸς τυφλοῦ ἢ πόλεως. ¶Κυνόσαργες, τόπος ἱερὸς, ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. διόμου φασὶ θύοντος ἡρακλεῖ, κύων ἁρπάσας τὰ μηρία, ἔφυγε διωκόμενος. ἐκλήθη δὲ ὁ τόπος οὕτως, ὃ ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ κυνὸς ἢ τοῦ τάχους. ¶Κυνὸς, μέλη τοῦ οὐρεῖσθαι. ¶Κυνοσσόοι, θηρευταί. ¶Κυνὸς, ἀναιδοῦς. ¶Κυνόσουρα, φυλὴ λακωνικὴ καὶ ἄκρα τοῦ μαραθῶνος πρὸς τὴν εὔβοιαν τετραμμένη, καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος, καὶ πᾶς χερσονήσου τόπος. καὶ οἱ κυδωνιᾶται οὕτω καλοῦνται. ¶Κυνόλφη, σίλφη.

Κυνοῦπις, ἀρκτὸς μακεδόνες. ¶Κυνοῦραι, ἀστράγαλοι. ¶Κυνσεία, ὅπου μὲν χειμῶνος κῦμα ἐκβάλλει.

Κυνοῦχος, θυλάκιον, βαλλάντιον, ἢ μαρσίππιον.

Κυνοφθαλμίζεται, ἀναιδῶς ἐμβλέπει.

Κυνόφαλοι, κορίνθιοι φυλή. ¶Κύντατα, οἰκτρότατα.

Κύντατον, ἀναιδέστατον, οἰκτρότατον, αἰσχρότατον.

Κύντερον, ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον, χεῖρον.

Κυνεῖν, τὸ ἀσπάζεσθαι. ¶Κυνύπισμα. τὸ ἀπὸ στεμφύλων πότον κύπριοι. ¶Κυνώ. ἀσφαλτά τις καὶ οἶνον ἀπηκεκένωται. ¶Κονὼν, ἀναιδέστατη.

Κυνώλης, ἐξώλης. ¶Κυνώπες, ἀναιδέστατοι.

Κυνώπιδος, ἀναιδοῦς ὄμμασι.

Κυνῶπις, ἀναιδὴς ἰταμή. ¶Κύος, κύημα, ἔγκυον τὸ ἐν γαστρί. ¶Κύπαι, εἶδος τι νεὼς ἢ αἱ ἐξ ὕλης καὶ χόρτου οἰκήσεις. ¶Κύπελλον, μεμετρασμένον.

Κυπάρα, ἡ ἐν σικελίᾳ κρήνη ἀρέθουσα. ¶Κυπαρίσσιαι εἶδος ἀλεκτρυόνων. ¶Κυπαρισσηὶς, ἢ κυπάρισσος, πόλις καὶ τὸ δένδρον. ¶Κύπαρος. κυπάροις τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα καὶ χωρητικά. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τῶν σφηκῶν καταδύσεις, καὶ τὰς τῶν αἰγιλόπων βαλάνοις ἐκ μεταφορᾶς κυπάροις λέγουσιν, ὁ δὲ θεόφραστος, προάνθησίν τινα τῆς πεύκης ἢ τῆς πίτυος, κύπαρον προσαγορεύει. ¶Κυπασσὶς, περίζωμα καὶ χιτῶνος εἶδος. ¶Κυπάττοι, κίναιδοι μαλακοί. ¶Κύπελλα, ποτήρια. ¶Κύπελλον, εἶδος

ταράσσει, θορυβεῖ. κυκᾷ. ¶ Κυδοίμων, θορυβῶν, ταραχῶν. ¶ Κῦδος, δόξα. ἀρετή, νίκη. τιμὴ ἀριστεία. λοιδορία κακολογία. ¶ Κυδρή. ἔνδοξος, σεμνή, τιμία ἔντιμος. ¶ Κυδρός, ἔνδοξος καὶ τὰ ὅμοια ζῴων εἰῶν πεποιθώς * οὖρυ ποδῶς συγκοπὴν δὲ τοῦ κύδρηθι καλλίστρατος πεποιθώς. ¶ Κυδύλιον, ἔνδοξον.

Κ ύδωνες, ἔθνος. ¶ Κυδώνιον, μέγα καὶ ἀξιόλογον ἢ ἀπὸ τῆς λόγου δῆλον λαίδρον καὶ τὸ μῆλον. κυδωνία δὲ, πόλις κρήτης. καὶ τὸ φυτόν. ¶ Κυέει, ἐγκυμονεῖ, ἐν γαστρὶ ἔχει. κύει. ἐγκύμων ἐστὶ, γεννᾷ.

Κ υέουσαν, ἔμβρυον ἐν τῷ ἔχουσαν. κύουσαν. ¶ Κυζηθμός, ἡ ἀσπὶς τῶν κυνῶν βοή. ¶ Κυζικηνοὶ στατῆρες. διὰ τὸ βοῶν ὡς εὖ κεχαραγμένοι, πρόσωπον δὲ ἦν γυναικὸς ὁ τύπος. ¶ Κύημα, τὸ κατὰ γαστρὸς ἢ προβολὴ τῶν φυτῶν. ¶ Κυηρόν, ἔγκυον ἁπαλὸν βλαστόν. ¶ Κύησιν ἐν γαστρὶ ἔχειν.

Κ ύθε, ἔκρυψεν ἐκάλυψεν. ¶ Κυθήρεια, ἡ ἀφροδίτη καθ' ὅμηρον μὲν οὐχ ὅτι προσέκυρσε κυθήροις, ἀλλ' ὅτι κευθόμενον ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸν παρὰ ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον κεστὸν ἱμάντα, ἤγουν τὸν ποικίλον. ἢ ὅτι οἱ ἐρῶντες ἐν αὐτοῖς κρύπτουσι τὸ ἐρωτικὸν πάθος.

Κ υθηρογενέσι. κρυφογενέσιν. ¶ Κύθηρα, νῆσος κρήτης καὶ πόλις θεσσαλίας τινὲς δὲ νῆσον προμαλέου, προμάλεον δὲ, ἀκρωτήριον ἐπὶ λακωνικῆς.

Κ υθηρεῖον ἐκ κυθήρων. ¶ Κυθηροδίκη, ἀρχὴ τις. τὰ ξενικὰ διοικοῦσα. ¶ Κύθηρος, δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς. ¶ Κυθήρων, ἀφροδίτης ἡ πόλις.

Κ υθμώλας, ἐξώλης, ἔνιοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φασὶ ἀπὸ κύθμου τῆς νόσου, ἀπολέσθαι δὲ αὐτὴν ὑπὸ ἀμφιβύωνος. ¶ Κυθωνύμου, αἰσχρὸν κλέος ἔχοντος ἢ οὗ ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις, ἢ ἀξίου κεκρύφθαι.

Κ υθνόν, τὸ ἄκιον φάρμακον καὶ πολύκεθνα, πολύσπερμα, κυθνὸν γὰρ τὸ σπέρμα. ¶ Κυθώδης, δυσώσμου.

Κ ύνταται, οἰκζότατα. ¶ Κυΐσκει, συλλαμβάνει.

Κ υΐσκεται, ἔγκυος γίνεται. ¶ Κυκᾷ, ταράσσει, ἢ τὰ κάθυγρα ἀλφιτα. ¶ Κύκαλα, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. ¶ Κυκεῶ, κυκεῶνα. ¶ Κυκεῶ, πόμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν συγκείμενον φαρμακίας περὶ τὸν δηλητήριον. ¶ Κυκεῖ, ταράσσει. ¶ Κύκημα, τάραχος.

Κ υκηθήτην, ἐταράχθησαν δυϊκῶς. ¶ Κυκήθραν, ταραχήν. ¶ Κυκεῶ, κυκεῶνα, ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ὕδατος καὶ ἀλφίτων ἀναμεμιγμένον πόμα κατὰ ἀποκοπὴν ἐπὶ νῦν συλλαβῆς, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μετὰ τοῦ ι κυκειῶ. ¶ Κυκήσεις, ταράξεις, κυκεώνων τῶν ταραχῶν.

Κ υκήσομεν, ἐπαναξόμεν. ¶ Κύκηδος, τὸ ἐλάχιστον.

Κ ύκλα, οἱ κύκλοι τροχοὶ ἢ χοροί. ¶ Κυκλάζει, κύκλῳ περιέρχεται. ¶ Κυκλάδες, στρογγύλοι. ¶ Κυκλάμινος, πόα τις ὑπὸ τῶν ῥιζοτόμων. ¶ Κέκλυτε ἢ κέκλυτε ἀκούσατε. ¶ Κύκλευμα, εἶδος τίμαρος ἐξ ξύλων συγκείμενον. ¶ Κυκλήσομεν, ἀνάξομεν ἐπ' ἁμαξῶν κομιοῦμεν. ¶ Κύκλιοι, αὐλοί. οὕτω τινὲς ἐκάλουν, εἶεν δ' ἂν οἱ χορικοί. ¶ Κύκλιον, διδάσκαλον κυκλείων, χορὸν διδάσκοντα. ¶ Κύκλιοι, χοροί.

Κ υκλοβόρος, ποταμός, τινὲς δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου ῥέουσαν. ¶ Κύκλοι, τροχοί, ὀφθαλμοί. ¶ Κύκλος,

περίβολος καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑπόξοχόν τι κατασκεύασμα, καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον. καὶ εἶδος ἱππασίας. ¶ Κυκλοτερὲς περιφερὲς ἐπικαμπές.

Κ ύκλοις καὶ τροχοῖς τὰ τείχη τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς σοφοκλῆς ἡρακλεῖ κυκλώπειον τροχόν.

Κ υκλοφορούμενος, κατὰ κύκλον φερόμενος. ¶ Κυκλυγάλεων, γλίσχρων σμικρολόγων. ¶ Κυκλώπων, ἔθνος, ἐπειδὴ κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς μυκήνας.

Κ υκλώπων χαλκέων. ¶ Κύκνος, ὄρνεον. ¶ Κυκοίας, προγόνοις. ¶ Κυκύιζα, γλυκεῖα κολόκυντα.

Κ ύκυον, τὸ νεκρόν. ¶ Κυκῶν, ταράσσων ἀναξίων θρηνῶν. ¶ Κυκνοῦντες, θρηνοῦντες. ¶ Κυκλοστάθμοις ὑψηλοῖς. ¶ Κύλα, τὰ ὑποκάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μῆλα τὰ ὑπώπια. ¶ Κυληβίς, κολοβή. ¶ Κυλικίας ἰδιώτης ἀπὸ τόπου. ἰόβας. ¶ Κυλικήρυτον αἷμα, ὡς τὸ κοτυλήρυτον οἷον πολύ. ¶ Κυλίκρανον, πολέμων φησὶν ὅτι οἱ ὤμοις κέχαρα γκέλοι ὥσπερ κύλικες. οἱ δὲ οἱ ὑπὸ τοῖς οἱ ἡρακλεῶτας ἀπὸ τίνος ὠνομάσθαι. ¶ Κυλινδεῖ, ἐπιφέρει, κυλίει. ¶ Κυλίνδεσθαι, ὁμοίως. ¶ Κύλινδροι ὄφεις καὶ σφραγῖδος εἶδος καὶ πόλεμοι καὶ λίθοι στρογγύλοι. ¶ Κυλινδόμενος, κυλιόμενος. περιστρεφόμενος. ¶ Κυλίνδιον, προσωπεῖον ξύλινον. ¶ Κύλιξ. κοτύλη ποτήριον. ¶ Κυλίχνη, φιάλη καὶ ἡ ἰατρικὴ πυξίς.

Κ υλιχνίδες, πυξίδες, ἄλλοι, λίβαμα τείδες, ἕτεροι, ἀγγεῖα κεράμεα, ἄλλοι, κύλικας, ἄλλοι πυξίδας ἰατρικάς. ¶ Κύλλας, κύλαξ ἠλεῖοι. ¶ Κύλλαβοι, ὑπώπια. ¶ Κυλλαίνει, σημαίνει. ¶ Κύλλαιος, βόστρυχος.

Κ υλλαβίς, δίσκος, ἢ γυμνάσιον ἐν ἄργει. ¶ Κυλλάστις, ἄρτος τις ἐν αἰγύπτῳ ἀπὸ ῥιζῶν ἐξ ὀλύρας.

Κ υλλαίνει, τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Κυλλήβια, κολοβόντα, οἱ δὲ τὰ κέρατα κολόβια παρ' ἱππώνακτι.

Κ υλαίνων κάτω, σοφοκλῆς φαίδρα τὰ ὦτα καταβαλὼν ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν ἐσπέσ' οὐρὰν ὦτε κυλαίνων. ὃ τὸ οἷον οὐρῇ μὲν ὅ οἱ ἔσηνε. ὃ οὔατα κάββαλεν ἄμφω. ¶ Κυλλήνη, ὄρος ἀρκαδίας. ¶ Κυλλήνιος, ὄνομα κυνῶν. ¶ Κύλλια, ὑπώπια μέλανα. ¶ Κυλινδεῖσθαι, κυλίεσθαι. ¶ Κυλλοποδίων, χωλὸς μονόχειρ. ¶ Κυλλός, χωλός. καμπύλος.

Κ όλλοβος, ξηρὰς συκῆ. ¶ Κύλλου πήρα, ζητοῦσι διὰ τὸ πρεσβεῖον κύλλου πήραν ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν δράμασιν ἢ κενταύρῳ. τὸ δὲ πρηνέων κύλλου πήρα. ἔστι μὲν χωρίον ἀθήνησιν ἐπιφορές, καὶ κρήνη. αὐτὶ δὲ τὸ πήραν, πήρα μὲν ἔφη. ¶ Κυλλώνειον, ἄγος ἀπὸ ἱστορίας. τοῦτο δὲ λέγει σαφῶς θουκυδίδης. ¶ Κῦμα ὕδατος ἐπιδρομὴ βιαία καὶ τὸ ἔτι ὂν ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ τὸ γεννώμενον κύημα. ¶ Κυμάδας, ἐγκύους. ¶ Κυμάγχη, ἡ λύκτη. ¶ Κυμαίνεται, ταράσσεται. ¶ Κυμαίνουσι ταράσσουσι. οἰδαίνουσι. ὑποβλύζουσι.

Κ ύμαρος, κόμαρος, βόστρυχος. ¶ Κύματι, κωφῷ ἤχῳ. ¶ Κυμάτια, τὰ χείλη διὰ τὸ κυμαίνειν, ἢ αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. ¶ Κύματι κωφῷ, τῷ μὴ ἠχοῦντι, ἀλλ' ἀρχομένῳ μεγεθοῦσθαι.

Κτέρεα, ἐντάφια. ¶Κτέρες, νεκροὶ καὶ ἀκτέρειστοι οἱ ἄταφοι. ¶Κτερίζω, κτῶμαι, σκυλεύω ἐνταφιάζω. ¶Κτερεΐσαι, καὶ κτερεΐξαι, θάψαι ἐνταφιάσαι. ¶Κτέρεα, πάντα τὰ εἰς τιμὴν τοῖς κατοιχομένοις ἐπιφερόμενα. ¶Κτήδων, τελόδεις.

Κτήματα, πάντα τὰ ὑπάρχοντα. ¶Κτήνεα, χρήματα. ¶Κτήνη, βοσκήματα. ¶Κτηνωδέστερα, ἀλογώτερα, κτήνη γὰρ τὰ ἄλογα. ¶Κτησάμενος, λαβὼν ἔχων. ¶Κτῆσις, πλοῦτος. ¶Κτήτορες, οἰκοδεσπόται, κτίσται. ¶Κτιδέα, γένος περικεφαλαίας, ἡ κτὶς δὲ ἐστι ζῶον ὅμοιον ἰκτῖνι. οὗ τὸ δέρμα ἔνθετον εἰς περικεφαλαίας. τινὲς δέ φασι δορὰν λύκου. ¶Κτιλεύσασθαι, ἢ κτιλώσασθαι, συνηθῆναι.

Κτίλος, τιθασὸς πρᾶος ἡγεμών. ¶Κτίλον, συνήθη.

Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός. ¶Κτιμένη, κατῳκισμένη, ἡ πόλις θετταλίας. ¶Κτιμένη, τὸ οἰκούμενον. ¶Κτίσαι, ἱδρύσαι, οἰκῆσαι, ἄρξασθαι.

Κτίσμα, ποίημα οἰκοδόμημα. ¶Κτίστης, ποιητὴς πλάστης. ¶Κτίτωρ, κτίστης. ¶Κτίτω, κτίσωμεν.

Κτίσω, θύσω, ἀπάρξομαι ποιήσω. ¶Κτυπεῖ, τῇ χειρὶ κρούει. ¶Κτυπέων, κτυπῶν, βροντῶν.

Κτυπία. ὁ ἐπιθαλάμιος κτύπος. ¶Κτυπίων, τὸ ἐπικρουμάτων τοῦ θαλάμου ἃ ἐπικτυποῦσιν ἔξωθεν. ὅταν συγκατακλίνηται τῷ νυμφίῳ ἡ γαμουμένη.

Κτύπος, ψόφος, βροντή. ¶Κτύμαι, ἢ κρῖναι, χωρὶς σοὶς προγονικῶν ἱερείων ἢ δῆμος μεμερισμένος.

Κτωμένοις, κεκτημένοις.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Κύαθος, στεγῶν μικρὸν μεῖζον, ἢ αὐτλητήριον. ¶Κυάθοις, σκαφίοις λίαν ὀξέα σιδηρᾶ. ὁ δὲ κύαθος δέχεται δὲ ὑγροῦ τινὸς οὐγγίας δύο.

Κυαίνων, ἔγκυος ὤν. ¶Κύαμος, ὄσπριον. ἢ ὁ κλῆρος καὶ τὸ ὑπὸ τὴν θηλὴν τοῦ μαστοῦ πρῶτον συνιστάμενον γάλα, καὶ τὸ αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον καὶ καλούμενον. ¶Κυαμοτρὼξ, ἐν ταῖς διαψηφίσεσι, κυάμοις ἐχρῶντο, καὶ ἐλάγχανον κυάμῳ καὶ τοὺς τὸν λευκὸν κύαμον λαβόντας εἰληχέναι ἐνόμιζον.

Κυάμῳ, δικαστικῇ ψήφῳ. ¶Κυαμίτης, ὁ πάγκος καλούμενος. ¶Κυαμεύειν, κληροῦσθαι.

Κυάμῳ, πατρίῳ σοφοκλῆς μελεάγρῳ, ὡς καὶ τῶν ἀπολῶν τὰς ἀρχὰς κυαμευόντων. ἐκλήρουν δὲ ἀνατὰς κυάμοις, καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν, ἐλάγχανεν, ἀνάγει δὲ τοῖς χρόνοις ὡς καὶ ἐν ἰνάχῳ κυαμοβόλον, δικαστήν. ¶Κυανέη, μέλαινα φωκαί.

Κυανέῃσι, φωκαῖς μελαίναις. ¶Κυάνεος, μέλας σκοτεινός. ἐλέλικτο δράκων μέλας, ἐν τῷ ἀναφορεῖν.

Κυανέων, μαύρων αἰθιόπων. ¶Κυανὸν, εἶδος χρώματος οὐρανοειδές. ¶Κυανόπεζα, μελανόπους.

Κυανὸς θαλάττιον ὕδωρ καὶ ὄρνις. ¶Κυανοχαίτης, μελανόθριξ ποσειδῶν. ¶Κύαρ, τὸ τῆς ῥαφίδος τρῆμα καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μήλου. ¶Κυάρη, ἡ ἀθηνᾶ. ¶Κυβάβδε, αἷμα ἀμαθούσιοι. ¶Κύβαμος, θεός. ¶Κυβαΐζοντες, λάκωνες. τὸν ἐνθουσιῶντα ἢ τὸν ἑρμῆν. ¶Κυβάσαι, κατακρέψαι. ¶Κύβας, σορός. ¶Κύββα, ποτήριον. ¶Κύβεθρα, τὰ τῶν μελισσῶν.

¶Κυβεία τόπος. εἰς ὃν συνίεσαν κυβεύσοντες ὁ νῦν τόπος δεξιός. ¶Κύβελα, ὄρη φρυγίας καὶ ἄντρα καὶ θάλαμοι. ¶Κυβέλη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν.

Κυβερνᾷ, θύει διοικεῖ. ¶Κυβερνήσεις, προνοητικαὶ ἐπιστολαὶ καὶ φρονήσεις. ¶Κύβεσις, ἡ κίβυσις πήρα.

Κυβεῦσαι, πῆξαι πεβλίσαι. χλευάσαι.

Κυβευτὴν. σοφὸν κυβευτὴν, ἀλλὰ μὴ στενὸν τυχεῖν τὸν τοῖς κύβοις χρώμενον, ἐπιστήμην δὲ τινὰ ἐδόκουν. τῷ δὲ δεξιῶς χρῆσθαι, ἐπιστημονικωτέραν τὴν πεττείαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον. ¶Κύβεβις, ἄλλος κίναιδος μανικῶν. ¶Κοβῆκαι, θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. ¶Κυβήκη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν καὶ ἡ ἀφροδίτη, καὶ ὑποδήματα παρὰ ἀρκάσιν ἢ καὶ φρυγῶν, παρ' ὃ καὶ ἱππῶναξ φησὶ καὶ διόσκουρος.

Κυβήκη καὶ θρηίκη, βένδιν, ἄλλοι δὲ ἄρτεμιν.

Κύβικος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. κυβηλικὸν, ζόπην. ¶Κυβηλιστὰς καὶ κοβάλοις, τοὺς κακούργους λέγει. ¶Κυβηλὶς, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν ᾧ τὰς βοῦς καταβάλλουσι. ¶Κυβηλίσαι, πλεκῆσαι, κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς.

Κυβιστῆρας πηδητὰς τινὲς ὀρχηστὰς ποικίλους.

Κυβηκὴ, πραγματεία κύβευμα. ¶Κυβηλὶς, τινὲς τὴν τυροκνῆστιν φασὶν, ἔπαιξεν δὲ ὁ κρατῖνος παρὰ τὸ χαλκιδικὰ κιλίσκουσι θεοὶ ἄνδρας δὲ κύμινδιν.

Κυβίζων κυβευτήν. ¶Κύβισαι, σκήνωμα. ¶Κυβήναις, γλαυξί. ¶Κυβησίαν, πήραν. ¶Κυβησίνδα, ἐπὶ κεφαλὴν ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτου ἢ κατὰ νώτου.

Κυβιστής. κήλη. ¶Κυβιστίζω, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψαι.

Κοβιτίζω, τοῖς ἀγκῶσι πλήττω.

Κυβιτὸν, ὁ ἀγκών. ¶Κυβὸν, τετράγωνον.

Κύβος, πᾶν τετράγωνον, ἢ σχῆμα γεωμετρικὸν, καὶ ἀριθμός τις, καὶ ᾧ οἱ κυβευταὶ χρῶνται. ἐκαλεῖτο δὲ τοῦ βόλου σχῆμα καὶ παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς, κύβος, καὶ οἱ σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον, τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον, πάφιοι δὲ τὸ τρύβλιον. ¶Κύβλα, κῶλα, ἢ ὀσφὺς, ἢ μεσάλα ὀστᾶ καὶ ὠλέκρανα. ¶Κυδαθηναιεύς, ἔνδοξος ἀθηναῖος. ¶Κυδαθηναιεύς, δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς ἐν ἄστει. ¶Κυδάγχας, μάχας. λοιδορίας. ¶Κυδαγχόμενα, λοιδορούμενα.

Κυδάζει, ταράσσει, λοιδορεῖ. ¶Κυδάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι. ¶Κυδαζόμενα, λοιδορησάμενα.

Κυδαίνει, τιμᾷ ἀξιοῖ. θαυμάζει ἐγκωμιάζει.

Κυδέναν. τὴν γλαῦκα. ¶Κυδαίνεται, δοξάζεται, σεμνύνεται. ¶Κυδαλίμη, ἔνδοξος τιμία.

Κυδαντίδαι. δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς.

Κύδει, ἀρετῇ. ¶Κύδερ, τάφος. ¶Κύδαρος. ναὸς εἶδος. ¶Κυδέτρειν, ἐπιφρονεῖν. ¶Κυδιγάων, τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀξιώματι. ¶Κυδήνειν, ἐδόξασεν, ἐμετεώρησε κατὰ διάνοιαν. ¶Κυδιάνειρα μεγάλοις καὶ ἐνδόξοις τοὺς ἄνδρας ποιοῦσα. ¶Κυδιάνειρα ἡ τοὺς ἄνδρας δοξάζουσα. ¶Κυδίας, τὰ ἄνθη τῶν ὀδόντων. ¶Κύδιμος, ἔνδοξος σεμνὸς τίμιος.

Κύδιον, κρεῖττον αἱρετώτερον. ¶Κυδιόων, σεμνυνόμενος χαίρων. δόξῃ ἐπαιρόμενος. ¶Κύδιστε, ἐνδοξότατε σεμνὲ τιμιώτατε. ¶Κύδνος, κύκνος. ¶Κυδοιμός. πόλεμος θόρυβος ταραχή. ¶Κυδοιδοπᾷ,

καπυρώτατον, κατακεκονδυλωμένον. ¶ Κρομμύαν, τὰ κρομμυοπωλία. ¶ Κρόμμυον, τὸ πρώτον ὄψον ἐπὶ τῷ ποτῷ προτράγιον ἐρεθιστικὸν τοῦ οἴνου, τὸ δριμὺ κρόμμυον. ¶ Κρόνια, ἑορτὴ ἑκατομβαιῶνος μηνὸς κρόνῳ. ¶ Κρονίδαρ, πολυετής. ¶ Κρονικαὶ λῆμαι περὶ τὴν παροιμίαν γέγονε τὴν χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων.

Κρόνιον, ἑορτὴν ἢ παλαιάν. ¶ Κρονιώσσον, παλαιόν.

Κρονίωνας, παλαιοὺς ἀνθρώπους.

Κρονικώτερα, ἀρχαιότερα. ¶ Κρόνοι, παλαιοί.

Κρόνου πυγὴ τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀνέαθη τὸν κέρας ἀπὸ τοῦ κρόνου. ¶ Κροντᾶ, καταστήπεται. ¶ Κροντίδαι, μάντεων γένος. ¶ Κρότωνας, ὁμοίως.

Κρὸξ, κρόκος. ¶ Κρόπιον, ἀξίνη δίστομος.

Κρόσσαι, κρόσσας κλίμακας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις. τινὲς δὲ τὰς κεφαλίδας τῶν τειχῶν, ἢ προμαχῶνας, ἢ στεφάνας τῶν πύργων, ἢ τὰ κρηπιδώματα. καὶ ἐν κροσσοῖς ἀρχαίοις, τὰ κατώτατα τῶν ἱματίων ὃ καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ τὸ ὄνομα ἐπὶ κλίμακος ἐγνώκει ὁ ὅμηρος, ταῦτα δὲ πάντα πολεμικὰ ὄργανα. ¶ Κροσσοὺς, τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη. ¶ Κρόσταλλος, εἶδος ὑέλλου. ¶ Κρόστινα, φυλακτήρια.

Κρόσσας πύργων, τὰς ἀναβαθμίδας τῶν τειχῶν.

Κροταλίζει, κρούει ταῖς χερσίν. ¶ Κρόταλον, περίτριμμα, κρότημα. ¶ Κρόταφος, σιδηρᾶ σφῦρα ἄκμωνος, τὸ ἑτέρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου κρόταφον. ¶ Κροτεῖ, κρούει. ¶ Κρόταφος, ἡ κόρρη.

Κρότημα, ὃ τῶν δελφίνων τάσσεται. ¶ Κροτήσας, κτυπήσας ταῖς χερσίν. ¶ Κροτήσατε χεῖρας, ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν. ¶ Κροτήσομεν, ἐπαινέσομεν.

Κροτητά, ἐκ πεπαιγμένα εὐτίνακτα, ἐπιτετριμμένα.

Κρότοι, εὐφημίαι ἔπαινοι. ¶ Κρότωνες, ὁμοίως.

Κρότωνοι, κρότωνες. ¶ Κροτωνία, σταφυλὴ αὐλίς.

Κρότων, οὕτω καλεῖται. ὃ τινὲς κίκι αἰγύπτιον, οἱ δὲ σησαμίδα ἀγρίαν. καὶ τὸ ζῶον τὸ ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον, ἄλλοι δὲ πυρετός. ¶ Κροτώνη, τὸ ἐπιγινόμενον τοῖς δένδροις μάλιστα τῇ ἐλαίᾳ. ¶ Κρότωνος, ὑμέτερος. ¶ Κρουνοῖο τοῦ βορβόρου.

Κροῦμαι, μύξαι. ¶ Κροῦναι, τὰ ἄφορα δένδρα.

Κροῦναι, κρῆναι τέλειαι. ¶ Κρουνοὶ, ῥεῖθρα ὀχετοὶ ὑδάτων ἐκβολαί. ¶ Κρουνοφόρον, οὕτω καλεῖταί τι τῶν ἐν ταῖς ναυσίν. ¶ Κρουνῶν, ῥευμάτων.

Κρούπανα, ξύλινα ὑποδήματα καὶ κλεῖς καὶ κρουπέζια καὶ κρουπεζοφόρος ὁμοίως. ¶ Κρουπαλίας, κλινίδας. ¶ Κρουπεζούμενος, τὰ ξύλινα σανδάλια κρουπέζια λέγεται. καὶ ὑποδήματα ξύλινα μεθ' ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι, θέλει δὲ δηλοῦν τοὺς ῥαχίας πόδας ἔχοντας. ¶ Κρούπεζα, ὑψηλὰ, ἢ ξύλινα ὑποδήματα, ἢ γυναικεῖα. ¶ Κρύπτει, σκώπτει.

Κρουσιμέτρων, κρουσιμέτρων, ἀπὸ τῶν ἐν γῇ μετρεῖν ἀπατώντων. ¶ Κρουσιμετρεῖν, ἐλλιπῶς μετρεῖν καὶ ἐνδεῶς. οἱ γὰρ φαύλως μετροῦντες συνέκρουον τὰ μέτρα εἰς τὸ ἀποπίπτειν τὰ μετρούμενα, ἐντεῦθεν καὶ τὸ παραλογίζεσθαι παρακρούεσθαι φασίν. ¶ Κρουστὸς, ἐλλειπής. ¶ Κρουσίθυρος, μέρος τι οὕτως ἐκαλεῖτο.

Κροῦσιν τὴν ὑπόκρισιν τὸν παραλογισμόν, καὶ μουσικὸν ὄνομα καὶ τὴν πρὸς τὸ λέγειν ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑπόκρουσιν. ¶ Κροῦσις, τὴν πρὸς τὸ λεγόμενον ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἀντίῤῥησιν καὶ παράκρουσιν οὕτω φασίν.

Κρουστεῖται, κοκκίζει. ¶ Κρυβάζει, ἀποκρύπτει.

Κρύβδα, κρυφαίως. ¶ Κρύβδην, λάθρα. ¶ Κρυβολὸς, κρυπτὸς πύργος. ¶ Κρύβεις, νεκροί.

Κρυβησία, νεκυσία. ¶ Κρυβότας, τετελευτηκότας.

Κρυερὸν, ψυχρὸν κρυσταλλῶδες. ¶ Κρυερὸν, φρικτὸν, μισητὸν, ἀπαλὲς φοβερὸν, ἐλεεινὸν, οἰκτρὸν, δεινὸν, χαλεπὸν. πονηρὸν, κακὸν, δυσχερές. ¶ Κρύμα, ἔυρυμα. ¶ Κρυμνὸς ἢ κρυμὸς, πάγος ψύχος, μέσα ῥῖγος. ¶ Κρυμοῖ, ῥιγᾷ. πέφρικε. ¶ Κρυόεσσα, φρικτὴ μισητὴ τραχεῖα. ¶ Κρυόεσσα, ἰωκὴ ἡ φρικτὴ καὶ φοβερὰ βοή. ¶ Κρύος. ῥῖγος. ψύχος.

Κρυπτάδιη, λαθραία κρυφιμαία. ¶ Κρυπτεύομαι, ἐνεδρεύομαι. ¶ Κρυπτάδιος, ἀρχαῖος. ¶ Κρύσταλλος, τὸ πεπηγὸς ὕδωρ ὑπὸ κρύους. ¶ Κρύφαλον, σακκάκανον. ¶ Κρυφαδὸν, κρυφίως.

Κρυφῆ, λάθρα, ἀδήλως. κρυπτῶς. ¶ Κρυφίνους, ὕπουλος. ¶ Κρυψίνους, δόλιος, πανοῦργος.

Κρυώδεις, φρικώδεις. ¶ Κρώβον. δρέπανον.

Κρώβυλος, ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, ἢ ὁ κόρυμβος ἐπὶ ἐμπλοκῆς ἢ ὅταν ἀνίμη εἰς μέσον ἀπὸ μέσου τοῦ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφήν, οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ ἡγήσανδρος, καὶ διότι ἐκαλεῖτο κρώβυλος καὶ ὁ μαλλὸς τῶν αἰδοίων.

Κρωβύλου ζεῦγος, παροιμία ταττομένη ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλλούσῃ κεχρημένοις πονηρίᾳ. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινός. ¶ Κρώζειν, ὡς κόραξ κράζειν. ¶ Κρωδιτὴς, ὁ δειρός.

Κρωκαλέον, παλαιὸν πανοῦργον. ¶ Κρωμακόεν, κρημνῶδες. ¶ Κρώμαξ, σωρὸς λίθων. ¶ Κρώμνα. πόλις παφλαγονίας καὶ θετταλίας. ¶ Κρώζει, κράζει. ¶ Κρώπιον, δρέπανον. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β κρόβιον. ¶ Κρωσσοί, ὑδρίαι. σταμνοὶ λήκυθοι.

Κροτάνδροι, βάναυσοι πολῖται καὶ ἐθελοθρησκῶται.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Κτά. ἢ ἔκτα ἔκτεινε. ¶ Κτᾶν. κτᾶναι, φονεύειν, ἀναιρεῖν. ¶ Κτάνειν, κτένειν.

¶ Κτάνθεν, ἀπώλοντο. ¶ Κτάρα, ἰχθὺς, βραχύτερος πάντων. ¶ Κτᾶσθαι, ἀναιρεθῆναι, κτανθῆναι. ¶ Κτᾶται. ὠνεῖται. ¶ Κτάτεσιν, ἢ κτεάτεσιν κτήμασι. ¶ Κτᾶρ, ἐκτήσατο. ἀπέθανεν. ¶ Κτεανόχης, * πένης. ¶ Κτέανον, κτῆμα. ¶ Κτεάνων, κτημάτων. ¶ Κτέαρ, δῶρον κτῆμα. γέρας. σκεῦος. ¶ Κτεάτεσι, κτήμασι, χρήμασιν. ¶ Κτείνει, φονεύει. ἀναιρεῖ. ¶ Κτεὶς κτένιον. ¶ Κτεατίσασθαι, κτήσασθαι. ¶ Κτένας, τοὺς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν, καὶ τὰ στήθη. μεταφέρονται ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων κτενῶν, λέγονται δὲ καὶ τὰς νωτιαίας πλευράς.

Κτένια, τῶν κιθάρων οἱ ὑπερέχοντες ἀγκῶνες λέγονται. ¶ Κτενούμεθα, ἀναιρούμεθα.

Κτενωτή, ὑφαντή. ¶ Κτενωτὴν, τρίχα τὴν ἐφαπτίδα. ¶ Κτενωτὴν, τὴν ὑφαντήν. τρίχα δὲ, ἐπεὶ τὰ ἔρια τρίχες εἰσὶν τῶν προβάτων. ¶ Κτέρας, κτῆμα.

Κ ρησίπαιδα, ἐν σαμιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται. δῆλον ὅτι μέρη ἱερείων λέγεται. ¶ Κρήσσας, κρητικός, ἀπὸ κρήτης. ¶ Κρησφύγετα, τὰ πρὸς τοῖς χειρὸς στενὰ καὶ ὀχυρώματα σπήλαια. οἱ διαλανθάνοντες τόποι. ¶ Κρῆτα, τόπον. τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι.

Κ ρήτηθεν, ἀπὸ κρήτης. ¶ Κρητῆρα, ὁ φάρυγξ, καὶ τὸ οἰνοχόον ἀγγεῖον. ¶ Κρατῆρας, τοὺς κρατοῦντας.

Κ ρατῆρα, στήσασθαι ἐλευθέριον. εἰώθασι γὰρ δὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστάναι τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι.

Κ ρητήριον, ἐπίχυσις. κατακρῆσαι γὰρ τὸ καταχέαι.

Κ ρητίζειν, ἀντὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν. ἔταττον δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τοῦ τοὺς κρῆτας ψεύστας εἶναι.

Κ ρητικόν, ἱμάτιον. λεπτὸν καὶ βραχύ. τὰ γὰρ τοιαῦτα, κρητικὰ ἔλεγον, καὶ γένος ὀρχήσεως. ¶ Κρητικόν, μέλος, οὕτω κρητῶν ῥυθμοὶ ἐλέγοντο ἀπὸ κρητῶν καὶ γένος ὀρχήσεως. ¶ Κρῖ, κριθή. εἶδος ὀσπρίου. ἢ ἄλφιτα, ἢ γένος τι. ¶ Κριαδέμεν, γεννᾶν, βοιωτία δὲ ἡ λέξις. ¶ Κριβάνας, πλακοῦντας τινάς.

Κ ρίβανος, ὁ βαῦνος τῶν κριθῶν κριθαῖς γὰρ τὸ πρότερον ἐχρῶντο καὶ βαύνοις τὰς καμίνους ἔλεγον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ λέβης. ¶ Κρίγδανον, πέλτη, ἀσπίς.

Κ ρίγη, ἡ γλαύξ. οἱ δαίμονες, εἴδωλα.

Κ ρίδιον, ὁ μικρὸς κριός. ¶ Κρίες, ἡ χελιδών.

Κ ρίζει, ὀξὺ αὐλεῖ. ¶ Κρίζειν, κεκραγέναι. ¶ Κριζόν, ἐπίλεκτον διάφορον. ¶ Κρίζαος, ψώρα, κρίζα. ¶ Κρίθα, κρίθινον καὶ ἵππου ἀρρώστημα.

Κ ρίθη, πυρόν. ἢ τὸ τοῦ ἀνδρὸς μόριον, ἢ ὀφθαλμῶν ἐπανάστασις παρὰ ἰατροῖς. ¶ Κριθόγιδον, ἀπόβρεγμα κριθῆς. ¶ Κριθόκανον, σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον.

Κ ριθοφυλακία, ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ἐξαγωγῆς τῆς κριθῆς ἢ σίτου. ¶ Κρίθον, ἐπώνυμον ἀνδροκιδάλου.

Κ ρίκα, κρίκον. ¶ Κριθῶν, ὄχλος ἐν σοφωνίῳ, παρέθηκε δὲ παίζων τὸ ἀργύρειον. ¶ Κρικαδᾶν, τὸ ἐμβαλλάξαι τοὺς δακτύλους ὥσπερ κρυβούς.

Κ ρίκεν, ἐψόφησεν, ἔτριξεν. ¶ Κρίκος, κίρκος ἔνθα ἡ κώπη εἰσέρχεται. ¶ Κρῖ λευκόν, κριθὴν λευκήν.

Κ ρίμα, ἀνταπόδοσις θεοῦ. ¶ Κρίματα, ψῆφοι δίκαι.

Κ ριμνῆστις, πλακοῦντος εἶδος. ¶ Κριμνοῖς, λευκάς τινας βητάνας. ¶ Κριμνός, ἡ κριθή. ¶ Κρυμνεῖ, ῥιζοῖ πέφυκεν. ¶ Κρίνα, ἄνθη καὶ λίπνοα ὀσμώδη ζοντα, ἢ μάζα. ἄμεινον δὲ θυμιάματα, ἢ τὸ μέλι, φυρατὸν ἢ δὲ τὸ λευκόν. ¶ Κρῖναι, τάξαι, χωρίσαι. δοκιμάσαι, δικάσαι, ἐπιλέξασθαι. ¶ Κρίναιμι, ἐπιλέξαιμι. ¶ Κρινάμενοι, ἐπιλεξάμενοι.

Κ ρινάμενος, ἐπιλεξάμενος. ¶ Κρίνας, ἐπιλέξας, χωρίσας. ¶ Κρίνατο, ἐπελέξατο, ἐδίκασεν.

Κ ρῖνε, δίκαζε καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Κρίνειν, ἀριθμεῖν. χωρίζειν, ἀνακρίνειν, συγκρίνειν, ἔνιοι, κρινώμεθα ἀντὶ τοῦ μαχώμεθα ἢ διαλεγώμεθα. ¶ Κρινεῖς, διαχωρίσεις. ¶ Κρίνθη. διεκρίθη, ἐχωρίσθη. ¶ Κριθέντας, χωρισθέντας. ¶ Κρίνη, κνίδη. ¶ Κρίνομαι, δικάζομαι. ¶ Κρινόμεθα, μαχόμεθα, διαλυόμεθα.

Κ ρινομένοις, ἀνακρινομένοις ἀποθνήσκοντας. ¶ Κρῖνον, τὸ ξηρόν, τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ νεκροῦ καὶ ἐκπεπτωκότος. καὶ σχῆμα χορικῆς ὀρχήσεως.

Κ ρίνοντες, διαχωρίζοντες. ¶ Κρίξαι, ἠχῆσαι, φωνῆσαι. ¶ Κρίον, αἴγειον. ¶ Κρειόντων, βασιλευόντων. ¶ Κριός, ῥόπαλον πολιορκητικόν. καὶ ὁ τῶν προβάτων ἄρσην ὄργανον. ἀσπίς. ἀθηναῖοι δὲ τὰς τραχείας κόγχας καλοῦσι κρίους καὶ παρὰ ταραντίνοις τὰ μεταλλικὰ ἀναγράφεται κριός. καὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι μέρος τι τοῦ κορινθίου κίονος.

Κ ριός, ἀστλόκερως, ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς, ἀστλοκέρων δὲ αὐτὸν εἶπε πλάτων ὁ κωμικός, διὰ τὸ μέγαν εἶναι καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τόν γε δούρειον ἵππον. τὸ γὰρ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου ἔταττον οἱ παλαιοί, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῆ λέγουσιν ὡς εὔπολις. ἄμεινον δὲ τὸν ἀσελγόκερων δέχεσθαι εἶναι τὸν κρείττονα τῶν κιόνων ἐξυβρίζοντα τοῖς κέρασιν.

Κ ριός, τροφεῖα ἀπέτισε παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπὶ τὰς φάτνας γὰρ οὗτοι πλήττουσιν οἱ κριοί.

Κ ριοῦ δικαιονία, ὅταν προπαίσωμεν παιδία διακινῆσαι, λέγομεν δώσω σοι εἰ τύχῃς ἀστραγάλους, ἢ ἰσχάδας, καὶ ὁ κριὸς τὸν εἶπε, * κατέλειψε τοὺς ἀστραγάλους σοι δώσω. ¶ Κριοφάγος, θεός τις ᾧ κριοὶ θύονται.

Κ ρίσα, πόλις φωκίδος. ¶ Κρίσαμις, κῶος ἦν πολυθρέμματος τούτῳ φασὶν ἐγχελὺν ἐπιφαινομένην καθ᾽ ἕτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀφαρπάζειν. τὸν δὲ τὸν κρίσαμιν ἀνελεῖν. φαινομένην δὲ αὐτὸν ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν, τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, πανγενῆ ἀπολέσθαι.

Κ ρίσεως, δοκιμασίας. ¶ Κρισίαι, τάξεις ἱππικαί.

Κ ρίσιν, ἀκολουθίαν. ¶ Κρίσις, ἀνάκρισις.

Κ ρισσός, ἡ ἐν ταῖς δρυσὶ γινομένη διάφυσις, ὅθεν ῥέει ὁ ἰξός, ἢ ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις διάφυσις σκληρὰ ἐν ὀζώδης.

Κ ριστήριον, φυλακεῖον. ¶ Κριτάν, κριτήν. ¶ Κρίτανος, τέρμινθος. ¶ Κρῖτας, ὀδόντας. ¶ Κριτήριον, δοκιμαστήριον, δικαστήριον. ¶ Κριτικὸς ἐνθυμήσεων, διακρίνων λογισμούς. ¶ Κριτός, ἄριστος ἐκλελεγμένος ἐπίλεκτος. ¶ Κριῶθεν, ἀπὸ δήμου. ἔστι γὰρ ὁ κριωθεὺς δῆμος, φυλῆς τῆς ἀντιοχίδος.

Κ ροαίνων τοῖς ποσὶ κρούων ὁ ἐπιθυμῶν. ¶ Κροβάντιον, πλοῖον. ¶ Κροβυζοί, γένος θρακῶν.

Κ ρόβαλος, ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, καὶ αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων. ¶ Κροιός, ὁ στάδιος ἀθηνάς. ¶ * Κρείουσι, σατῦρες τινὲς κρόκα ἢ κρόκη. ¶ Κρόκη, τέμματος εἶδος ἢ ῥοδάνη. ¶ Κρόκαι, παραθαλάσσιοι ψῆφοι. ¶ Κροκάλαι, ψῆφοι ἀκταὶ ἄμμος.

Κ ρόκαλον τὸ πανοῦργον παιδίον. ¶ Κροκόδειλος. τὴν τύλην καὶ τὸ ζῶον καὶ τὸ ἐν τῷ νείλῳ, καὶ τὸ χερσαῖον. ¶ Κροκόπεπλος, κροκοειδῆ ἱμάτια ἔχουσα.

Κ ρόκος, τὸ κροτεῖν, καὶ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν τράχηλον τοῦ νῶτον ἔχοντες κρόκη. ¶ Κροκότας, ζῶον, τετράπουν αἰθιοπικόν. ¶ Κροκίδες, γνάφαλα.

Κ ροκυλεγμός, τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκίδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων. ¶ Κροκύλεια. πόλις. ¶ Κρόκις, ἡ ἐνίδνιος βοτάνη. ¶ Κροκώδης, τινὲς ὡς δυσλύτων ὄντων τῶν ἐκ τοῦ κρόκης δεσμῶν, ἔνιοι δὲ ὡς κρόκου φυομένου ἐκεῖ. τινὲς δὲ κροκώδη, ἐκ κροσσῶν συνεστραμμένων. ¶ Κρολίαζε, πλησίαζε θᾶττον.

Κ ρόμβος, ὁ κόνδυλος καὶ ὁ καπυρός. ¶ Κρομβότατον,

Κ ράνεια, λεπτοκάρυα. ¶ Κρανέεσθαι, τελέσαι, τελειῶσαι. ¶ Κρανέσι, ϖολυκεφαλαίοις. ¶ Κρανέω. ἐπιτελέσω. ¶ Κράνεος. ϖολυκεφαλαίας.

Κ ρανία, τόξον εἶδος δένδρου ϖολυκεφαλαία. ¶ Κρανέξαι, ἐπικεφαλὸν ἀποῤῥῖψαι. ¶ Κράνιοι, διὰ κεφαλαιώσεως αὗται τέσσαρες κράνιοι. ¶ Κράνιον, ϖλατύ, ὑψηλόν. σεμνόν. ἰσχυρόν. ὀχθώδης καὶ ἡ κεφαλὴ ἢ γυμνάσιον. ¶ Κράνος. ϖολυκεφαλαία.

Κ ράντωρ, βασιλεύς. ¶ Κραντῆρες, ὀδόντες, οἱ ὕστερον φυόμενοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες. οἱ δὲ, τόπον κεφαλαιώσεως. ¶ Κραντῆρες, οἱ κραίνοντες καὶ ἐπιτελοῦντες. ¶ Κράξαι, βοῆσαι ἠχῆσαι. ¶ Κράσος, ἐν ᾧ τὴν γῆν σκάλουσι. καὶ ἡ σκαλευομένη ἄμπελος.

Κ ράπαθος, ἡ κάρπαθος. ¶ Κράπαθα, τὴν κάρπαθα. νόσον. ῥόδον. ¶ Κραπαπαλίας, αἰνεμώδης καὶ ἀσθενής. καὶ αὐῒ χύρα λέγεται. ἄμεινον δὲ ληρώδη.

Κ ραπάταλλοι, ἰχθύες τινές. ¶ Κραπάταλλος, παρὰ τοῖς ῥωμαίοις, ὁ νόμισμα. ¶ Κραρᾶ, πέπονθε τὴν κεφαλὴν, οἱ δὲ βοῶν πυρετούς, καὶ ἀκροστόλια νεῶν.

Κ ρᾶς, κρέας. τινὲς δὲ κεφαλό. ¶ Κράσβολα, κόλλαβοι δερμάτινοι. ¶ Κράστεα, ἀλευρωτίς.

Κ ράσπεδον, κεφαλαῖος, καὶ κράτεσθαι. ¶ Κράσις. κέρασμα. ¶ Κράσπεδα, τὰ ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου κεκλωσμένα ῥάμματα, καὶ τὸ ἄκρον αὐτοῦ. ¶ Κραστῆναι, διάκονοι γυναῖκες. ¶ Κρατηθεῖσαι, τῶν ἐνηλάτων αἱ κεφαλαὶ καὶ συμβουλαὶ καὶ τὰ ἄκρα.

Κ ράστιν, ἀττικοὶ διὰ τοῦ γ. οἱ νῦν γράστιν φασίν, ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος. ¶ Κρατώδετον, σφενδόνην δεδεμένην. τὰ δὲ ἄκρα τῆς σφενδόνης κεφαλὰς ἐκάλουν.

Κ ρᾶτα, κεφαλήν. ¶ Κραταιᾶς, ἰσχυρᾶς. ¶ Κραταίπενον, βοτάνη μεθ' ἧς πλέκουσιν. ¶ Κραταιγὸς δένδρον. ¶ Κραταιγίαλοι, στεῤῥοὶ κατὰ κύτην που τέσιν τὰ ὅπλα. ¶ Κραταιΐς, προσηγορεύεται τὸ κύριον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς σκύλλης. τὸ δὲ ϖοιητικὸν ἐπὶ τοῦ σισύφου προσηγορικόν. ¶ Κραταίλεον, ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός.

Κραταίλεον, ἡ νιόβη. ¶ Κραταιόν, οὖδας. λιθόστρωτον ἔδαφος. ¶ Κραταίπεδον, ἰσχυρὸν ἢ λιθόστρωτον ἔδαφος. ¶ Κρατεῖ, μένει. κρύπτει. κυριεύει δυναμεῖ ἄρχει. ¶ Κράτει, δυνάμει. κεφαλῇ.

Κ ρατέει, κρατεῖ καὶ ἄρχει. ¶ Κρατέοντα, κρατοῦντα ἰσχύοντα. ¶ Κρατερόν, ἰσχυρὸν δυνατόν.

Κ ρατεροφόρος, γενναῖος. ¶ Κρατερόφρονος, βουληφόρου. ¶ Κρατερόδοντες, καρτερούμενοι.

Κ ρατερώματα, μίξις χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου.

Κ ρατερώνυχες, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες. ¶ Κρατευταί, ὀβελίσκοι. ¶ Κρατευτάων, τῶν βάσεων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται πρὸς ὄπτησιν. ¶ Κράτει, νίκῃ ἀρχῇ ἐξουσία. ¶ Κρατῆρες, σιτλία, σκυφία.

Κ ρατηρίσκοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἱ καὶ μόκωνες λέγονται.

Κ ρατί, κεφαλῇ. ¶ Κράτιστα, καλὰ κρατούμενα.

Κ ρατιστεύει, δυναστεύει, κυριεύει.

Κ ράτιστος. ἰσχυρότερος, δυνατώτατος.

Κ ρατός, τῆς κεφαλῆς. ¶ Κράτος, βασιλεία, ἰσχὺς, δύναμις δόξα ἐξουσία. ¶ Κράτος λιμένος, τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος. ¶ Κρατύνει, κρατεῖ. ¶ Κρατύνεσθαι, ὀχυροῦσθαι. ¶ Κρατυνάμενος, ὀχυρωσάμενος. ¶ Κρατυνθέν, κρατηθέν, βεβαιωθέν.

Κ ρατυντῆρα, κατισχύοντα. ¶ Κρατύς, ἄρχων ἐξουσιάζων. ¶ Κραυαίνει, φροντίζει. ἐπιθυμεῖ.

Κ ραύαρ, ὁ ἰσχυρός. ¶ Κραυγή, βοή, ἢ νόσημά τι παιδίοις ἐπιφυόμενον, ὃ καταβλάπτει τοῖς παιδίοις. ἢ δὲ ὁ κραῦξ ἐξαιρετικῶς ἐστιν ἡ λεγομένη βασκανία.

Κ ραυγίας, ἵππος, ὁ ὑπὸ κραυγῆς καὶ ψόφου ταρασσόμενος. ¶ Κραυγάζει, βοᾷ, καλεῖ.

Κ ραυγός, δυσκολάπτου εἶδος. ¶ Κραυγόν, ποιὸς ὄρνις. ¶ Κραυρότερον, ξηρότερον.

Κ αυροᾶν, νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας καὶ ῥάχνας ποιῶσι. ¶ Κραῦσον, τὸ πῦρ. ¶ Κράφα, ᾧ οἱ κεπουροὶ τοὺς βολοὺς ἀπαιτοῦσιν. ¶ Κρεάγρα, ἐν ᾗ αἴρεται τὰ κρέα. ἁρπάγη, καὶ λύκος ἐν ᾧ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσι. ¶ Κρεάνας, ἐλπίδας.

Κ ρέας, καὶ τὸ σῶμα ἔλεγον, καὶ τὸ διδόμενον τοῖς ἀρεοπαγίταις ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρείου πάγου βουλῆς, κρέας ἐλάμβανεν. ¶ Κρέατα, κρέα. ¶ Κρέασι, συμποσίοις.

Κ ρεῖον, ἀγγεῖον, εἰς ὃ κρέα βάλλεται.

Κ ρείουσα, καλλιστεύουσα. ¶ Κρεῖσσον, κρεῖττον, βέλτιον. κάλλιον. ¶ Κρείττονας, τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. δοκοῦσι γὰρ κακότυχοί τινες εἶναι, διὸ καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα, σιγὴν ἔχουσι μὴ τι βλαβῶσι. ἢ οἱ θεοί, ἢ αἰσχύλος αἴτνα. ¶ Κρειττόνων, αἱρετῶν.

Κ ρείων, βασιλεύων ἄρχων. κρατῶν. ἰσχύων. ἡγεμονεύων

Κ ρέκει, κιθαρίζει. ¶ Κρέκελος, θρῆνος. ¶ Κρέκοντα, κορκύζοντα. ¶ Κρεμῶ, κρεμάσω. ¶ Κρέμων, ἐκρέμασα. ¶ Κρεμβαλιάζειν, κογχύλια καὶ ὀστᾶ ἅμα συγκροτοῦντας ἐρισμόν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοὺς ἀρχομένους. ¶ Κρέμβολα, ἐφ' οἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυναῖκες. ¶ Κρέμμυον, κρόμμυον. ¶ Κρέξ, κορυφαία καὶ ὄρνεόν τι ὃ τοῖς γαμοῦσιν οἰωνίζεται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τροχοῦ.

Κ ρήγυον, ἀγαθὸν ὠφέλιμον ὑγιές. ¶ Κρήδεμνα, τὰ χείλη. ¶ Κρήδεμνον, ἐπιβόλαιον, ὃ ἐστι κεφαλόδεσμος ᾧ χρῶνται αἱ γυναῖκες κατὰ μεταφοράν, καὶ τὰ τείχη λέγεται κρήδεμνα, στεφάνη καὶ κόσμος.

Κ ρήδεσμον, κεφαλόδεσμον. ¶ Κρήηνον, τέλεσον ἐπιτελείωσον. ¶ Κρήηνεν, ἀπετέλεσεν, ἐτελείωσεν.

Κ ρηθεῖν, κακολογεῖν. ¶ Κρηθμόν, λάχανον. ¶ Κρήϊα, ζώδια. ¶ Κρήϊνον, κρεοθήκη. ¶ Κρήϊον, ἐπίκοπον, κρεοδόχον λέβητα. ¶ Κρημνοβάτης, νευροβάτης. ¶ Κρημνός, ὄχθος, ἐξοχὴ πέτρας καὶ ὄρους βάθος, χάος. ¶ Κρηνάρχης, ἀρχὸς ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ὑδάτων. ¶ Κρηνῶν, πηγῶν ὑδάτων. ¶ Κρήνη, πηγή, ὕδωρ ἀγώγιμον. ¶ Κρήηνον ἔλδωρ. τελείωσον τὸ ἐπιθύμημα. ¶ Κρηνίας, τοὺς κεφαλῶνας τινές. ¶ Κρηνιῶν, καρηβαρῶν. ¶ Κρηνοφύλαξ, ὁ τὴν κρήνην φυλάσσων. ¶ Κρηπίδων, καὶ βάθρων βωμῶν. ¶ Κρηπίς, ὑποβάθρα. θεμέλιος. ὑπόδημα. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐπίθημα τῶν ἐγχύτων πλακούντων, καὶ περὶ τὴν ἀρχιτεκτονίαν διὰ κτίσεως ἐφ' οὗ οἱ στυλοβάται. ἀπὸ ταύτης οἱ ποιηταὶ τὰς καταρχὰς καὶ θεμελίους λέγουσιν. ¶ Κρῆσαι, κεράσαι, ἐπιχέαι. ¶ Κρησίαι. καλλίονες.

ραι, κόραι. ¶Κουράνια, ἐκ μελίνης ἄλφιτα.

Κουράς. ἡ ἐν τοῖς ὀροφώμασι γραφή. ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ αἰσχύλῳ ἐμ μνημονεύσιν, ἀμφιβάλλει ἐγκουράδα, ἐστὶ δὲ ἐγκουρὰς, ὀροφικὸς πίναξ. ¶Κουρότροφοι, νεότροφοι. ¶Κουράτωρ, ξοφεύς. παιδοκράτωρ.

Κουράων, παρθένων θυγατέρων. ¶Κουρέην, τὴν ἀκουπίτην ἢ ἀκοπλτήν. ¶Κουρεὺς, ὄρνις ποιὸς ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ἐμφερὲς ἠχῷ γυναικοῦ μαχαιρείου.

Κουρεῶτις, μηνὸς τοῦ πυανεψιῶνος ἡμέρα ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρίχας ἀρτέμιδι θύουσιν. ¶Κούρη. κόρη. ¶Κουρῆτες, τῆς μὲν δευτέρας συλλαβῆς ἐκτεινομένης, οἱ τὴν πλευρῶνα κατοικοῦντες, διὰ τὸ κουρικῶς ἀνασείεσθαι τὰς κόμας. κούρητες δὲ προπαροξυνομένου τοῦ ὀνόματος, νεανίαι. καὶ ἔθνος κρητῶν. ¶Κουρήτεσσι, κρησίν.

Κουρήτων, ἔθνος κρητῶν. ¶Κουρήτων, στόμα, ἐδόκουν ἐπὶ μάντεις θεσπεσιωδὸν στόμα. ¶Κουριᾶν, κομᾶν κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι. ¶Κουρίας, ὀροφικὸς πίναξ.

Κουρίδες, καρίδες, ἢ τὰς μικρὰς ἐγχλώροις, τὰς δὲ ἐρυθρὰς καμμάρους. ¶Κουριδίας ἐκ παρθενίας γαμετῆς. ¶Κουρίδιον, παρθένιον, καὶ τὸν ἐκ παρθενίας ἄνδρα. λάκωνες δὲ κουρίδιον καλοῦσι, παρὰ δὲ αὐτοῖς τετράχειρον ἀπόλλωνα. ¶Κουρὶξ, ἀπὸ κόμης.

Κουρίζων. ἀκμάζων. νεάζων. νέος ὑπάρχων.

Κουριζομέναις, ὑμεναιουμέναις γαμουμέναις, διὰ τὸ λέγειν τῷ κούροις τε καὶ κόραις, ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκ κόρων λέγεται. ¶Κουρὶξ αἰνομένως. ἀπὸ κόμης λαμβανομένους, ἢ νεανικῶς παρὰ τὸν κοῦρον, ἢ τῶν τριχῶν παρὰ τὴν κουρὰν, ἢ τῆς κόμης ἁπρὶξ, ἄρξασθαι λίαν, καὶ βία. τινὲς δὲ ἀνδρικῶς καὶ νεανικῶς.

Κούριξαν, ἀπέκειραν. ¶Κουρεῖον, σοφοκλῆς αἰδρο μέσῳ ἡμιουτονκούρειον ἠρέθη πόλει, νόμος γὰρ ἐστὶ τοῖς ἐν βαρβάροις θύειν πλεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γένος τῷ κρόνῳ.

Κουριῶν. κουρᾶς δεόμενος καὶ διαφέρειν φασὶ κομᾶν καὶ κουριᾶν. τὸ μὲν γὰρ κομᾶν ἐστὶν ἐπιμελούμενον τρίχας ἔχειν. κουριᾶν δὲ τὸ κατὰ συμφορὰν ἄλλως καθιέναι κόμην. ¶Κοῦροι, παῖδες νέοι ἄρρενες. ¶Κοῦρος, παῖς. νέος. υἱὸς ἄρρην. νεανίας. νήπιον. ¶Κουροτέροισι, κούροις. νέοις.

Κουρότερος, νεώτερος. ¶Κουροτρόφος, παιδοτρόφος. ὑφ' ἑτέρων ἡ δημήτηρ. ¶Κουρῶν, πρέπων. ¶Κουστωδία, βοήθεια στρατιωτική.

Κουστωδίας, τῆς τοῦ δεσμωτηρίου ἐπικειμένου στρατεύματος ἢ συναγωγῆς. ¶Κούταρον, τὸ ὀπισθίων τοῦ βοὸς ἡ σὰρξ ὑπὲρ τὰ ἄρθρα. ¶Κουτίδες, συκαλλίδες. ¶Κουτίδια, δίκτυα. τὰ πρὸς τὰς συκαλλίδας. ¶Κοῦφα, τὰ μὴ βαθέα. ¶Κουφίζει, μετεωρίζει. ¶Κόφινος, μεῖζον χωροῦν χοὰς ξεῖς.

Κουφικὸν τρόπον, τὴν κομητικὴν ὄρχησιν. ¶Κουφολογία, φλυαρία. ¶Κοῦφον. κόπον μετέωρον.

Κοῦφος, ἐλαφρός. ταχύς. γοργὸς εὔκαιρος. ¶Κουφόσκευος, ὁ βαστάζων τὴν πανοπλίαν. ¶Κουχίον, καὶ οὐχί. ¶Κοχλίαι, τὰ αἰσθιόμενα χόα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀργάνοις ξύλινα. ¶Κόχλος, τοῖς θαλαττίοις ἔχεων πρὸ τοῦ τῶν σαλπίγγων εὑρέσεως, καὶ ὁ στρόμβος. ¶Κοχὺ, πολὺ πλῆθος. ¶Κώχυδ' ἐρρίχ-

ρῶς καὶ μετὰ ψόφου καὶ λάβρως. ¶Κοχυδεῖν, ὑπερχεῖν. ¶Κοχῶναι, τὸ ἱδρὸν ὀστοῦν τὸ τῆς ῥάχεως πρὸς τῷ δακτυλίῳ, οἱ δὲ τοῦ ἱδροῦ ὀστοῦ τὰ ἑκατέρωθεν μέρη. τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν ἰσχίων. ¶Κόχωνα, τὰ ἰσχία. καὶ τὰ ὅμοια. ¶Κόψα, ὑδρεία. ¶Κόψενα, παρασάτης. χαλκός. ¶Κόψεν, ἔπληξεν ἐπάταξε τὴν θύραν, ἔκρουσε. κατέαξεν. ¶Κοψία, χύτρα.

Κόψεσθε, προσοχθιεῖτε. ¶Κόψιχος, εἶδος ὀρνέου. ὁ κόσσυφος παρὰ ἐνίων λέγεται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου. ¶Κοῶ, αἰσθάνομαι. ¶Κοεῖ, αἰσθάνεται.

Κὸρ, εἶδος. ¶Κὼρ, εἴδους.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Κράανον, τέλεσον. ¶Κραάρα, κόσκινον ἢ ὄρυγμα. ¶Κράβος, ὁ λάρος. ¶Κράγιον, σύντεμμα ἐν κεφαλῇ. ¶Κραγὸν, κραυγήν.

Κράγον, βοήθημα καὶ ὄρος. ¶Κραγὼν, ἔνυδρον ζῶον. καὶ εἶδος καρίδος. ¶Κραγγὼν, κίσσα.

Κραδεύειν, κραδαίνειν, σείειν, τινάσσειν.

Κραδαίνει, σείει, τινάσσει. ¶Κραδαινόμενον, σειόμενον, τινασσόμενον, ταρασσόμενον. ¶Κραδαίνων, ὁμοίως.

Κράδαλοι, κλάδοι συκῆς. ¶Κραδάων, σείων.

Κράδεμνον, κάλυμμα. στεφάνη, μίτρα, τὸ ἐπικράνιον στεφάνωμα. ¶Κράδη, συκῆ, κλάδος, καὶ ἀγκυρίς, δι' ἧς ἐνήπτοντο οἱ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι. ¶Κραδησίτης, φαρμακὸς, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος. ¶Κραδία καὶ κραδίη, καρδία.

Κραδίην ἐλάφοιο δειλότερον. ¶Κραδίης, καρδίας.

Κραδίης νόμος, νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμάκοις, κράδαις καὶ θρίοις ἐπιραβδιζομένοις. ¶Κραδίης, τυρὸς ὁ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ ἐπὶ κράδης πηγνύμενος. ¶Κραδοφάγος, συκοφάγος. ἰσχαδοφάγος. σημαίνει δὲ ἐπὶ τὸν ἄγροικον. ¶Κραῖρα, κεφαλὴ καὶ ἀκροστόλιον. ¶Κραίνειν, τιμᾶν βασιλεύειν.

Κραίνουσιν, πληροῦσι, παρέχουσιν, τιμῶσι, βασιλεύουσιν.

Κραίνων, ὁμοίως. ¶Κραιπάλη, ἡ ἀπὸ τῆς χθιζῆς μέθης κεφαλαλγία. ¶Κραιπαλῶσαι, μεθύσαι.

Κραιπνὰ, ταχέα ὀξέα. ¶Κραιπνὸν, ταχὺ ὀξύ.

Κραιπνοῖσι, ταχέσιν. ὀξέσιν. ¶Κραιπνότερος, ὀξύτερος, ταχύτερος. ¶Κραῖρα, ἡ κεφαλὴ, ἡ κραίρα καὶ ἀκροστόλιον. ¶Κραῖροι, στόλοι νεῶν μέτωπα κεφαλαί. ¶Κρακαλίδαι, τῶν κρεισσόνων βασιλεῖς ἢ δάφορον γένος. ¶Κράμβατα, κεράσματα. ¶Κραμβατέλος, ξηρὸς ἐστὶ καπυρός. ¶Κράμβαλα, μνημεῖα.

Κραμβαλίζουσιν, καπυρίζουσι, καταστείουσιν. ¶Κράμβη ῥάφανος, ἢ ἕτερα λάχανα. ¶Κράμα, κέρασμα καὶ εὔκρατον. ¶Κραμβίον. τὸ κώνειον. ¶Κράμβον, καπυρόν τινα γέλωτα καὶ ξηρόν φασιν ἢ τὴν κράμβην. ¶Κραμβότατον, καπυρώτατον. ¶Κραμβέστατον, ἤ τινος τῶν ζώων. ¶Κράνα, κεφαλή. ¶Κρᾶναι, κρῆναι, τελεῖται, ἐν αἷς τῶν ὑδάτων, καὶ ἐπιτελέσαι.

Κραναῆς, τραχείας. ¶Κραναοίκορον, μοῖρα τις τοῦ ἱερείου. ¶Κραναὸν, ὑψηλὸν ταχύ. ¶Κραναοῦ, υἱὸς ῥαρός. ¶Κραναὴν πόλιν τὰς ἀθήνας ἀπὸ κραναοῦ. ¶Κρανέα, χηλευτὰ πλεκτὰ ἐκ σχοίνου, ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης μαλάκια. ¶Κραναῖ, τὰ πρὸς κεκολλημένα σπόγγια, εἰς ἃ τὰ ὕδρα ἐμβάλλεται.

νῶδες, ὀζῶδες. ¶Κόρυξ, νεανίσκος. ¶Κορυπτόλοπτον, κέρατισμόν. ¶Κορυπτόλης, κερατιστής.

Κόρυς, θελγός. ¶Κόρυς, περικεφαλαία. ¶Κορύσσει, κρύπτει, μάχεται, ταράσσει, αὔξει, καθοπλίζει.

Κορύσσεσθαι, ἐπαίρεσθαι. ¶Κορύσσεται, καθοπλίζεται, ὑψοῦται. ¶Κορυσσαμένη, καθοπλισαμένη.

Κορύσσων, ὁπλίζων καὶ τὰ ὅμοια. ¶Κορυστής, ἀγαθὸς ἢ ὁπλίτης. ¶Κορύστιοι, οἱ γορτύνιοι ἢ ὁπλῖται.

Κορυσῦν, τὸ ἐπίμεστον. ¶Κορύτῃ, τῇ κεφαλῇ.

Κορυφῇ, κορυφῇ ἀκρωρείᾳ. ¶Κορύφαινα, ποιὸς ἰχθύς.

Κορυφαῖος, τέλειος, ἡγεμών. κόρυμβος, οἱ δὲ μᾶλλον τὰ τῶν παιδίων κορυφάνια. ¶Κορυφή, κεφαλή. λόφος. ἀκρωτήριον. ¶Κορυφαιστής, κόσμος γυναικεῖος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν χρυσίον, καὶ κεκρυφάλου τὸ μέσον ῥάμμα. ¶Κορυφεῖ. καταῤῥεῖ. ¶Κόρυφος, κόρυμβος γυναικεῖος. ¶Κορυφοῦται, αὔξεται, ὑψοῦται. ¶Κορυφώσεται, ἐκτελέσεται. ¶Κορφῶς, ἐλαφρῶς. ¶Κόρχορον, λάχανον ἄγριον καὶ στίχος.

Κορωνά, ὑψηλά. ¶Κορωναῖος. ἀμπέλου ἢ συκῆς εἶδος. ¶Κορώνη, κόραξ, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ τόξου εἰς ὃ ἡ νευρὰ δέδεται καὶ ὁ κρίκος τῆς θύρας καὶ τὸ ζῶον, καὶ ὄρνεον, καὶ ἰχθὺς καὶ λάρος, καὶ εἶδος στεφάνου.

Κορώνη τὸν σκορπίον, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων. ¶Κορῶναι, ἀλίαι αἴθυιαι, κολυμβίδες, τὰ περιφερῆ σχήματα. ¶Κορωνίς, τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα.

Κορώνεια, πόλις βοιωτίας, ἀκρώρεια, τέλος.

Κορωνίδες, καμπυλόπρυμνοι ναῦς. καὶ οἱ ἐκ τῶν ἴσων πεπλεγμένοι στέφανοι, κυρίως δὲ τὰ βλαστήματα.

Κορωνιδεύς, ὁ τῆς κορώνης νεοττός.

Κορώνιος, μηνοειδῆ ἔχων κέρατα βοῦς. ¶Κορωνίς, καμπύλη πρύμνη ἢ στεφανίς. ¶Κορωνισταί, οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, καὶ τὰ διδόμενα ὑπ᾽ αὐτῶν κορωνίσματα. ¶Κορωνιῶν, γαυριῶν. ¶Κόρωνος, ὑπερήφανος. ¶Κορωνόποδες, πόα τίς ἣν καὶ κορακόποδα λέγουσιν. ¶Κόρωνος, ὀρθόκερως ταῦρος.

Κόρων, τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ. ¶Κόστα, κριθαί.

Κόσκαβος, σκεῦος συμποτικὸν ἐφ᾽ οὗ τὰς λάταγας ἔβαλλον ἐρίζοντες. ¶Κοσκέλανον, τὸ βραχὺ καὶ τὸ δίκαιον. ¶Κοσκέλεφοι, κόλαφοι, ἢ κοσκέλεφοι.

Κοσκινόμαντις, εἰς κοσκίνου κατασκευὴν ἔμφρονος.

Κόσκικοι, οἱ καρικίδιοι ὄρνιθες. ¶Κοσκυλμάτια, τὰ τῶν βυρσῶν περικομμάτια. ¶Κοσκυλματίοις, κολακευματίοις, ἢ παραλογισμοῖς. ¶Κοσμᾶν, ἐρίζειν ἀγνωμονεῖν. ¶Κοσμεῖν, τιθέναι. ¶Κοσμῆσαι, διατάξαι, στῆσαι, στεῖλαι. ¶Κοσμησάμενος, παρατάξαμενος. ¶Κοσμήτης, κουρεὺς ἐνταφιαστής.

Κοσμήτορες, ἡγεμόνες. ¶Κοσμίοις, αὐτεπιλόπτοις.

Κοσμιωτάτη, εὐκαλλωπιστος. ¶Κόσμος, καλλωπισμός. κατασκευή. τάξις. κατάστασις, στρατηγὸς κεκοσμημένος κάλλος. ¶Κόσμου, ἐμπύρωσις, ὄρχησις ἢ ὑπόθεσις. ¶Κοσσάβοις, κοτλάβοις. ¶Κοσυμβωτὴν, προστατὴν. ¶Κόσυμβε δεσμός, ἀνάδεσμα ἢ ἐγκόμβωμα, καὶ ὅπερ αἱ κελοσταὶ φοροῦσιν, ὅμοιον ἀσπιδίσκῳ, καὶ περίζωμα αἰγύπτιον, καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι.

Κόσσυφος, ὄνομα πτηνοῦ. ¶Κοστά, κριθαί.

Κοστὸς, εἶδος ἀρώματος. ¶Κοσίας, κοιλίας κόμβος. ¶Κόσβαροι, οἱ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένοι.

Κοσύμβη, καὶ κόσυμβος, ἐγκόμβωμα, καὶ περίζωμα αἰγύπτιον, καὶ ἐγκομβοῦσθαι. ¶Κοσσόλυφος, βόθυνος, ὄχθος. ἀνάστημα γῆς, ἢ σπέρμα. ¶Κοτέει, ὀργίζεται καὶ ὑπωπιᾷ. ¶Κοτεῖν. δυσχεραίνειν, χαλεπαίνειν. ¶Κοτεῖται, ζηλοῦται, ἐπιθυμεῖται.

Κοτέοντες, ὀργιζόμενοι. ¶Κοτέων, ὀργιζόμενος.

Κοτεσσάμενος, μεμψάμενος, χολωθείς.

Κοτέσσεται, χολωθείη. ¶Κοτήεις, στέφανος δὲ ἐλαίας ἢ ὀργίλως διακείμενος. ¶Κοτεῖ. φθονεῖ, ζηλοῖ. ¶Κοτίκας, ἀλέκτωρ. ¶Κοτίλλουσα, τίλλουσα. ¶Κότινος, ἀγριέλαιος, ὁ δὲ ἀγριελαίας στέφανος ὀλυμπιακός. φασὶ γὰρ ἀνδρῶν κότινον εἶναι.

Κότιξις, μέλας τι εἶδος. ¶Κοτίλλιον, αἰδοῖον αἰδρός. ¶Κότις, κότος ὀργὴ ἔχθρα χόλος ἐστὶν ἔμμονος καὶ ἡ ἐγκειμένη ὀργὴ εἰς κακοποιΐαν.

Κοτταμία, πλινθεία, ἢ λογωτεία. ἄμεινον δὲ νοεῖν ἔπαθλον τοῦ ἄριστα κοτταβίσαντος, ἔπιπτε γὰρ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκχέοντες καὶ πειρώμενοι ψόφον ἀποτελεῖν. ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μάλιστα τοῦ ψόφου ἐνίκα. ¶Κοτταβίζει, οἶνον ποτηρίῳ ἀναρρίπτει.

Κοτταβία, αὐλόθειξ. ¶Κοττάβινος, ὑπόθεμα λάκωνες ἐν ᾧ οἱ κότταβοι ἐγίνοντο. ¶Κότταβος, λάταξ, δυσειπίδος πληθύνει. καὶ παιδιὰ παρὰ ἀττικοῖς ἀπὸ σικελίας παραδοθεῖσα. ¶Κόττανα, εἶδος συκῶν μικρῶν. καὶ ὁ παρθένος παρὰ κρησὶ κοττάνα. ¶Κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρου. ¶Κοττεῖν, τύπτειν, δαρατεῖν. ¶Κόττικοι, αἱ περικεφαλαῖαι. ¶Κοττίδικα, πλατάγη κρόταλον. ¶Κοττοβολεῖν, τὸ παρατρέχειν τινὰ ὄρνιν. ¶Κοττάναθρον, ἔνθα οἱ ὄρνιθες κοιμῶνται. ¶Κόττος, ὄρνις καὶ ἵππων δὲ τινὲς οὕτως ἐλέγοντο. ¶Κοττυλαιοὶ, κατοικίδιοι ὄρνεις. ¶Κοττύβη. τὸ φυόμενον ἐμφερὲς μύκητι. ¶Κοτύλαια μικρὰ παρὰ τὴν κοτύλην. ¶Κοτύλη. εἶδος μέτρου, καὶ τρύβλη, ἢ τὸ κοῖλον τοῦ χειρὸς, καὶ πᾶν κοῖλον, ὅθεν καὶ εἰς ὅπερ ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐμβαίνει, κοτύλη καλεῖται. ¶Κοτυληδὼν πόας εἶδος. ¶Κοτυληδόνες αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. ¶Κοτυληδὼν, ὅσαις ἐπὶ τοῦ πολύποδος τῶν πλεκτανῶν, αἱ γὰρ ἐν ταῖς ποσὶν αὐτοῦ κοιλότητες, κοτυληδόνες λέγονται.

Κοτυλήρυτον πολὺ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι.

Κοτυλίσκος, κρατηρίσκος. ᾧ χρῶνται οἱ μύσται, καὶ τὸ κοίλωμα. τινὲς, τὰ μόνωτα ποτήρια, καὶ πλακοῦντος εἶδος, ἢ βόθρος εἰς ὃν τὸ αἷμα τῶν τῇ γῇ θυομένων ἐνέβαλλον. ¶Κότυνα, σκύβαλα. ¶Κοτυτώ, ὁ μὲν εὔπολις κατ᾽ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς κορινθίοις φορτικόν τινα δαίμονα διατίθεται. ¶Κοῦα, ἐνέχυρα. ¶Κούασμα, σκῆμα. ¶Κούαμα, μέλαν λάκωνες. ¶Κουάσαι, ἐνεχυριάσαι. ¶Κουβηζὸς, στιβεύς. ¶Κούκα, πάππον, ἢ κυκεῶνα. ¶Κουλεόν, ἰακῶς τὸ κολεόν.

Κουλεὸς. ξιφοθήκη. ¶Κουλιβατίαν, κλητίαν τὴν σιδηρῖτιν πόαν, ὃν ἐλξίνην ἔνιοι. ¶Κουλιβὸς, ἡ πίτυς. ¶Κουμάσιον τὸ τῶν ὀρνίθων οἴκημα.

Κούνημα, κόκκον ἢ ὁ κύων. ¶Κουνοῦνες, κώνωπες.

Κουπίτιον, καμάρα ἡ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν γινομένη. ¶Κου

τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. ¶ Κορδαξίας, ὀρχήστεως. ¶ Κορδύλη, κορύνη, ῥόπαλον· ἢ δὲ ἐπάνω τοῦ κασίδος, ἢ πανοῦργος. ¶ Κορδύλος ἰχθῦς ποιός.

Κόρδυς, πανοῦργος. ¶ Κόραξι, πόρθει.

Κορέει, πληροῖ, χορτάσει. ¶ Κορεία, θεραπεία. καλλονή. ἡ θυσία τῇ κόρῃ τελουμένη. ¶ Κορεῖν, κοσμεῖν, καθαίρειν. ¶ Κορεῖον, περικράνειον. ¶ Κόρεν, κορυφὸ ἔπαλξις καινή. ¶ Κορέννυται χορτάζεται.

Κορέσαι, διαργάσασθαι. πληρῶσαι. χορτάσαι.

Κορέων, κορύσκων ἐξυβρίζων. ¶ Κορζία, καρδία πάλαιοι. ¶ Κόρη, νύμφη, ἣν ταῖς παρθένοις ἔπεμπον καὶ παρθένος καὶ ἡ ὄψις. ¶ Κόρην, παρθένον. ὀφθαλμὸν καὶ παῖδα. ¶ Κόρημα, κάλλυντρον ὃ τινὲς σάρον. ¶ Καθίλας καὶ κόρθιν, τοὺς σωροὺς καὶ τὴν συστροφήν. ¶ Κορθίλαι, συστροφαί. σωροί.

Κόρθιλος, ὄρνις, ὃν τινὲς βασιλικόν.

Κόρθυς, σωρός. ¶ Κόρθυας, τὰ κατ' ὀλίγον δράγματα. ¶ Κορθύεται, διεγείρεται καὶ εἰς ὕψος αἴρεται, μετεωρίζεται, φθάσει, ὑψοῦται. ¶ Κορθύεται, αἴρεται εἰς ὕψος. ¶ Κορθῶ, βλάβη. ¶ Κορίαλλαι, τρίγλαι ἰχθύες. ¶ Κορίαννον, τὸ κόριον καὶ γυναικεῖον κοσμάριον χρύσεον. ¶ Κορίζομαι, ὑποκορίζομαι. ¶ Κόριον, τὸ κορίανδρον, ἢ μᾶλλον κορίαμβλον. ¶ Κορικῶς, γυναικῶς ὡς κόραι.

Κορινθιάζειν, μαστροπεύειν, ἑταιρεύειν. ¶ Κορίνθιαι. αἱ πόρναι, καὶ αἱ ἀπὸ Κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες.

Κόρινθος, πόλις Ἑλλάδος. ¶ Κορίνθιος ξένος, ἐπὶ τῶν τὰς ἀλλαγὰς ποιούντων. ¶ Κορίννους, κονιορτὸν ἐγείρουσιν, ἀπὸ τοῦ περὶ ὀνειπίδη ἀμεβοίας τοῦ Βελλεροφῶντι ἐπιχεινούσης. ὡς ἢ Ἄτταλος ἐν τῷ περὶ προοιμίων, ἐπὶ τοῦ διακάλλος ὡς ὁ Βελλεροφόντης.

Κορινθοειδές, κορείῳ ἢ κόρῃ ἐοικός. ¶ Κόριον, μικρὸν κοράσιον, ὃ κορίσιον δὲ λάχανον. ¶ Κορίς, ἰχθῦς ποιὸς ἢ ποία. ἣν ἔνιοι χαμαιπύτην. ¶ Κορίσαι, ὑψῶσαι. ¶ Κόριψ, νεανίσκος. ¶ Κοριῶντα, γαυρούμενον.

Κόρκορα, ὄρνις περγαῖοι. ¶ Κορκόδρυα, ὑδρόρυα.

Κόρκορος, εἶδος ἰχθύος, ἢ λάχανον ἄγριον. ¶ Κορκορύγη, κραυγὴ βοὴ ταραχὴ μετὰ θορύβου. ¶ Κορκοραία, μάστιξ δοκεῖ ἐκείνη χαλεπωτάτη εἶναι, καὶ παιδευομένων μάστιξ. ¶ Κορκορεύεται, ἀπονεῖται.

Κορμάζειν, τέμνειν. περικόπτειν. ¶ Κορμεῖται, κοσμεῖται.

Κορμὸς, πλάτη ἀπὸ τοῦ εἰς ὀλίγον κεκορμᾶσθαι, πλάτη δὲ εἶδος πλοίου ἡ ἕδρα καὶ κώπη καὶ τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον. ¶ Κορκούτης, αἰδοῖον ἀνδρεῖον. ¶ Κόρνος, κέντρον, μυρσίνη, σικελοί. ¶ Κορνώπιδες, κώνωπες. ¶ Κορὸν, τὸ ἄκρον τοῦ τόξου ἢ κερκίον. ¶ Κόροιβος, ἠλίθιος καὶ μωρός. ἐπὶ γὰρ τῶν μωραινόντων ἔταττον τὸν κόροιβον, ἀπὸ Κοροίβου τινὸς μωροῦ καὶ ἠλιθίου μετάγοντες, οἷον οἷον τὸν Μύγδονος εἶναι παῖδα τοῦ Φρυγός. ¶ Κοροῖπις, ἀλώπηξ. ¶ Κοροκοσμία, τῶν παρθένων.

Κορωνίδες κακῶν. κεφάλαια κακῶν καὶ αἱ εἰς ἀπεθὸν ὑπερβολαί. ¶ Κόρος, πλησμονή, χορτασία, τρυφή. παῖς. κάλλωπον, ἢ μέτρον τι σιτικὸν καὶ πλέγμα μυρσίνης πεποιημένον. ¶ Κορθύεται, ὑψοῦται, κορυφοῦται. ¶ Κόρος, πλῆθος ἀνθρώπων καὶ τὰ νέα βλαστήματα καὶ μέτρα. ¶ Κόρη. τράχηλος ἢ τὸ ὀπίσω τοῦ τραχήλου ἢ κρόταφος. ¶ Κόρριον, μικρὸν κοράδιον. ¶ Κορσεὺς, κουρεύς. ¶ Κοράφοις, ὑποπεργαίοις. ¶ Κόρσαι, αἱ τῶν ὀφρύων τρίχες καταφέρουσαι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, ἢ γνάθοι, ἢ κορυφαί. ἄκραι οἱ δὲ κεφαλὰς ἐπάλξεις προμαχῶνας, στεφάνας πύργων ἢ κρόταφοι ἢ κλίμακες. ¶ Κόρσακις, τράγος περὶ Κρατῖνῳ. Δίδυμος ἤκουεν ἀπὸ τοῦ κόρσης, κόρσαι γὰρ τῆς Κιλικίας. ¶ Κόρση, κεφαλή. ἔπαλξις. κλίμαξ, κρόταφος. ¶ Κορσίπιον, ῥίζα τις. ἢ νόμισμα παρ' Αἰγυπτίοις τὸ κόρσαιον λεγόμενον.

Κορσίς, πυγή. ¶ Κορσὸν, κορμόν. ¶ Κορσοῦν, κείρειν. ¶ Κορτεῖν, κροτεῖσθαι. ¶ Κορσωτήριον, κουρεῖον. ¶ Κορτερά, κρατερά, ἰσχυρά. ¶ Κόρτηρ, πάρθοι ἐσθῆτα καλοῦσιν, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφικόμενοι. ¶ Κόρτος, ὁ ἐν τοῖς κυσὶ κρότων.

Κορτύνιοι, οἱ Ἀρκάδες, ἢ ἡ Κόρτυς, τῆς Ἀρκαδίας.

Κόρυς περικεφαλαία. ¶ Κορυβεντιᾶ, ἐντελετεῖ.

Κορυβαντιώσης, μαινομένης. ἢ ἐπιθετικῶς δαιμονιζομένης. ¶ Κορυβαντισμῶν, καθαρισμῶν. ¶ Κορύβας, ῥέας ἱερεύς. ¶ Κορυστεῖν, κορατίζειν. ¶ Κορύγης, κῆρυξ δειλεῖς.

Κορυδαλλὸς πετεινὸν ζῶον, καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἢ κόρυδος παρ' ἐνίων. ¶ Κορυδεύς, ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.

Κόρυζα, μύξα, κατάρροις περὶ κεφαλὴν πάθος.

Κορύζει, ξαίνει μωραίνει. ¶ Κορύζων, μεμωραμένος.

Κόρυθα, περικεφαλαίαν. ¶ Κορυθάϊκι, τῷ τὴν περικεφαλαίαν εὐκίνητον ἔχοντι, ἢ σείοντι. οἷον πολεμιστῇ. ¶ Κορυθαίολος, μαχητὴς ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν τὴν κόρυν, ὅ ἐστιν ἐπισείειν. ἢ ποικίλην ἔχων περικεφαλαίαν, ἢ εὐκίνητος. ¶ Κορυθαλία, δάφνη ἐστεμμένη. τινὲς τὴν εἰρεσιώνην. ἄλλοι δὲ ὑπόβρειον θεόν.

Κορυθαλλίστριαι, αἱ χορεύουσαι τῇ κορυθαλλίᾳ θεᾷ.

Κόρυθα, περίδρομον. τὸ περιβόλαιον στέφανον.

Κόρυθες, περικεφαλαῖαι, περὶ τὸ κάρα. ¶ Κορυθία, αὐλητεία. ¶ Κόρυθοι, περικεφαλαῖαι. ¶ Κόρυθος, εἷς τις τῶν τροχίλων. ¶ Κόρυθος, φάον, περικεφαλαίας. ¶ Κόρυθας, περικεφαλαίας.

Κορύθων, ἀλεκτρυὼν, αἱ νεανίδες. ¶ Κορυλλίων, ὄρνιθος εἶδος. ¶ Κώρυκος, θυλάκιον ἢ πήρα.

Κόρυμβα, τὰ ὑπ' ἐνίων ἄφλαστα τὰ ἀκροστόλια τὰ ἄκρα τῶν πρυμνῶν. τὰ ἀπεξυσμένα πρὸς κόσμον τῶν νεῶν ἄκρα, καὶ ἐπικεκαμμένα ἄνω κατὰ τὴν πρύμναν καὶ κατὰ τὴν πρῷραν. ¶ Κόρυμβον, τὴν ἀκρόπολιν ἢ περὶ κεφ' ὕψος ὄν, τὴν γὰρ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὄρους ὕλην, καὶ καθόλου πάντα τὰ μετέωρα καὶ εἰς ὕψος ἀνατείνοντα, κορύμβους λέγουσιν, ὅθεν κόρυς κύρβις. κυρβασία.

Κόρυμβος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσπαράγου. ¶ Κορυμβάσι, περιδρόμοις, δι' ὧν συνάπτει γύργαθος καὶ κεκρύφαλος καὶ δεσμοί. ¶ Κόρυμνα, κόσμος τις γυναικεῖος. περιτραχήλιος. ¶ Κορύναι, μύξαι. ¶ Κορύνη, σιδηροβαρὲς ξύλον. οἱ δὲ, ῥόπαλον. οἱ δὲ, κολόροβον. οἱ δὲ, ξύλον ἐπικαμπές. ¶ Κορύνησις, βλάστησις. ¶ Κορυνήτης, κορυνομάχος, ῥοπαλομάχος. ¶ Κορυνθεὺς, κόφινος. κάλαθος ἀλεκτρυών. ¶ Κόρυνθος, μάζης ψωμός. ¶ Κορυ

τοῦ νομισάς, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν καινῶν πολιτῶν.
Κομμάραι, ἢ κομάραι, καὶ εἶδος μακεδόνες. ¶ Κομμαρεύων, θηρεύων μοχθῶν. ¶ Κόμμοι, ὀδόντες γόμφιοι, ἢ κόμποι. ἢ κοπροί. ¶ Κρότος, κόσμος.
Κομμοῦν ὡραΐζειν τὸ σῶμα. ¶ Κομμώσεις, πλεκτάναι. ¶ Κομμωθῆναι. κοσμηθῆναι. ¶ Κομμώτρια, ἡ πλέκτρα. ¶ Κόμμωσις, ὁ τοῦ σώματος ὡραϊσμός. καὶ ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν, ὁ τοῦ σμήνους διάχρισις.
Κομμῶσαι, κοσμῆσαι. ¶ Κομμώτρια, ἡ κοσμοῦσα τὰς τρίχας καὶ ψιλοῦσα. κουρεύουσα. ¶ Κομπάζει, καυχᾶται. ¶ Κόμπαλος, παλαιστροφύλαξ. Κομπαλικεύουσι, προσαλαζονεύουσι. ¶ Κομίζειν, καὶ καπαλαζονεύειν. ¶ Κομπεῖ, μεγαλορρημονεῖ ψοφεῖ.
Κόμποι, ὀδόντες γόμφιοι. ¶ Κόμποις. ὑπερηφάνοις
Κόμπος, ψόφος κτύπος. ἦχος ὀδόντων ¶ Κομπώδης, ἀλαζονικόν. ¶ Κομψά, τὰ στρογγύλα. ¶ Κομψεία, ποικιλολαλία ἡ πανουργία. οἱ σκόλυμοι, ἔνιοι. τὰ τῶν κοσσύφων κρέα, οἱ δέ, γένος λαχάνων ὅπερ τινὲς ἱπποσέλινον καὶ σμυρνίον. ¶ Κομψεύεται, κολακεύει, σεμνύνεται, πιθανοποιεῖ. ¶ Κομψόν, ἔντιμον σπουδαῖον γελοιαστήν, τωθαστήν. πανοῦργον. λάλον. στωμύλον, σκωπτικόν. ἐπίχαριν. ¶ Κομψότερον, βελτιώτερον. ἐλαφρότερον. ¶ Κομψοῖς, βελτίστοις πανούργοις, σπουδαίοις, ἐντίμοις. καλούς. ¶ Κωμῳδοῦντες, θριαμβεύοντες, πομπεύοντες. ¶ Κομῶσα γέμουσα. ¶ Κοναβῆσαι, ἠχῆσαι, ψοφῆσαι. ¶ Κόναβος, ἦχος. ψόφος. κρότος. ¶ Κόναι, φόνοι. ¶ Κονάειχον, γλαφυρόν. ¶ Κονδόν, εὐτραφῆ. πίονα. δραστήριον. ¶ Κονδότερον, δραστικώτερον. ¶ Κονάσσουσα, κονιορτὸν ἐγείρουσα. ¶ Κόνδοι, κόραι, ἀστράγαλοι. ¶ Κόνδυ, ποτήριον βαρβαρικὸν κυμβίον.
Κονδυλίζει, κολαφίζει. ¶ Κόνδυλος, ἕτερόν τι τοῦ κολάφου. ¶ Κονδυλούμεναι, ἀνοιδοῦσαι, καθάπερ ἐπὶ τῶν βρασσομένων ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὑδάτων.
Κονεῖ, σπεύδει, τρέχει. ¶ Κονεῖν, ἐπείγεσθαι, αἰσθάνεσθαι. ἐνεργεῖν. ¶ Κονείδης τινὸς ἰθαγενῶν. ¶ Κονείδης, θησέως παιδαγωγός. ¶ Κόνις, τέφρα. σποδός.
Κονῆται, θεράποντες. ¶ Κονθυλαί, αἱ ἀνοιδήσεις.
Κονία, σμῆγμα σποδός. ¶ Κονίαν, μαζονόμον. ¶ Κονίασις, ἀσβέστωσις. ¶ Κονιαταί, ἀσβεστικοὶ καὶ οἱ χρῖται. ¶ Κονίζεσθαι, κυλίεσθαι, φθείρεσθαι, κονιορτοῦσθαι. ¶ Κόνι, ἡ κόνις, ἄμμος μάχη ἀκαθαρσία.
Κόνιν αἰθαλόεσσαν, τέφραν μάχην ἀγῶνα καὶ σποδός.
Κονίοντες, ἀνύοντες. λευκαίνοντες. ¶ Κονίποδες, ὑποδήματα μοιχικά. ¶ Κονιορτόποδες, ἀγροῖκοι ἐργάται. ¶ Κόνις κονιορτὸς καὶ τὰ ὅμοια.
Κονίσαι, ἀνύσαι. ¶ Κονισάλεος, κεκονιορτωμένος.
Κονίσαλοι, ἀφροδίσια. ¶ Κονίσαλος, κονιορτὸς σκίρτησις σατυρικὴ ἢ τῶν ἐντεταμένων τὰ αἰδοῖα.
Κονίσασθαι, ἀγωνίσασθαι. ¶ Κονίσουσι. κονιορτοῦ πληρώσουσιν. ¶ Κόννα, σποδός. ¶ Κοννάβησαν, ἤχησαν. ¶ Κονναβίζει, ἦχον ἐπιτελεῖ. δεσμεύει.
Κόνναρον, καρπὸς δένδρου ὅμοιος παλιούρῳ.
Κοννεῖν. συνιέναι. ἐπίστασθαι. ¶ Κόννις, ἀλείτης πενίαν ἔχων καὶ παρ' ὧν ἄθεστος. ¶ Κόννος, ὁ πώγων, ἢ ὑπήνη ἢ χάρις. ¶ Κοννοῦσι, γινώσκουσιν. ¶ Κοννοφόρων. σκυλλυφόρων. ¶ Κόννου ψῆφον. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ¶ Κωνοειδὴς εἰς ὀξὺ λήγων.
Κοννόφοσιν, ἄφοσιν. ¶ Κονσιστόριον, θεῖον συνέδριον.
Κονσουλάριος, ὑπατικός. ¶ Κόντιλος, εἶδος ὀρνέου ἢ ὄρτυξ. ἔστι δὲ καὶ ὄφις. ¶ Κονοῦσα, τὰ ἄλευρα οὕτως ἐκάλουν. ¶ Κόντος, δόρυ. ¶ Κοντουβερνάλιος, συστρατιώτης. ¶ Κόντῳ πλεῖν. πρὸς κόντῳ ζεῖν.
Κόνυζα, βοτάνη ἄφυλλος. τινὲς δὲ φυτὸν πολύφυλλον ἱκανῶς. διὸ καὶ στιβάδας ἐξ αὐτοῦ ἐποίουν. ἔστι δὲ ὅτε ἐν ταῖς στέγαις ἐπέβαλον ἐξ αὐτῶν ἀντὶ ὠλενῶν καὶ ἐπὶ τὰ δακρώματα. ¶ Κοννεῖν, συνιέναι, ἐπίστασθαι.
Κόοι, τὰ χάσματα τῆς γῆς καὶ τὰ κοιλώματα.
Κοπάδες, τὰ ἐπικεκομμένα δένδρα. ¶ Κόπανον, ξύλον ἐρεταλυτικόν *. ¶ Κόπασον, ἡσύχασον.
Κόπελλα, αἰδοῖα. καὶ τὰ ὀστώδη τοῦ στόματος. ¶ Κοπετός. κόμμος. θρῆνος μετὰ ψόφου χειρῶν. ¶ Κόπηθρον, φυτὸν λαχανῶδες ἄγριον. ¶ Κοπίσονται φονευθήσονται. ¶ Κοπίαι, ἡσυχίαι. ¶ Κόπιες, κεῦξαι ὀρνίθια. ¶ Κοπίζειν, ψεύδεσθαι. ¶ Κοπιῶς, ὑψηλοῦ τόπου. ¶ Κόπις, μερίς. δεῖπνον. μάζα. ἄρτος. κρέα. λάχανον. ὠμόν. ζωμός. σῦκον. τράγημα. θερμός.
Κοπτά, μελίπηκτα. ¶ Κομπάτιον, μονόφθαλμον.
Κοππατίας, ἵππος κεκαυμένος, ἐντετυπωμένον ἔχων σημεῖον τὸ κόππα. ὅ ἐστι ἀπεστραμμένον ρ καὶ σ.
Κόπος, κοπιασμός. ¶ Κοπρεῦσαι, φυτεῦσαι.
Κόπρος, ἥτε τῶν κτηνῶν ἡ εἰς τοὺς κήπους βαλλομένη τέμενος μέσας κοπρήσαντας, καὶ ἡ στάσις τῶν βοῶν, καὶ ἡ κόνις κυλινδεῖ. καὶ τὰ κόπρον. ¶ Κοπρόσυρα, τὰ συρόμενα κόπρια. ¶ Κόπτει, πενθεῖ. ¶ Κόπτει δὲ δεσμούς. τοὺς ὅλους κατεσκεύαζε καὶ ἐνήργει.
Κόπρου τῆς βασκανίας, ἣν ἔνιοι μάνδραν καλοῦσιν.
Κόπτη, θαλάσσιον πράσον. ¶ Κόπρειος, τῆς κύπρου.
Κόπτειον, θακῶν σκύβαλον. ¶ Κοπτομένου, ταλαιπωρουμένου. ¶ Κόπτων, τύπτων ἐλαύνων.
Κοραγεῖν, τὸ ἀπάγειν τὴν κόρην. ¶ Κορακεύς, εἶδος ἰχθύος. ¶ Κορακίας, ὁ μέλας καὶ κολοιὸς καὶ κορακῖνος ὁμοίως. ¶ Κορακόνιοι, εἶδος ὀρνίθος.
Κόρακος πέτρα. τόπος ἐν Ἰθάκῃ κληθεὶς, ἐντεῦθεν, ὁ Κόραξ παῖς ὢν Ἀρεθούσης διὰ τὸ θανεῖν. οὐ φέρουσα δὲ τὴν λύπην ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἀπήγξατο. καὶ ἀπὸ τούτου κόρακες πέτρα ὠνομάσθη. ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς κρήνη τῆς Ἰθάκης Ἀρέθουσα. ¶ Κορακοφοροκλείδης. ἔστι γὰρ ἱεροκλείδης.
Κοράλλιον, λίθος θαλάσσιος ἐρυθραῖος. ¶ Κόραννος, βασιλεὺς μακεδονίας. ¶ Κόραξ, τὶ γινωσκόμενον ζῶον, καὶ ἕτερον στεγανόπουν καὶ ἰχθὺς ποιός. καὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ἄκρα ῥύγχη. ¶ Κοράξαι, ἄγαν προσλιπαρῆσαι. πεποίηται παρὰ τοὺς κόρακας.
Κοραξοί, σκυθῶν γένος καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.
Κόραξ ὑδρεύσει. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινῶν τυγχανόντων. ¶ Κόρας, ὀφθαλμούς.
Κορασεῖ, ὀρχεῖται, καὶ ἄκλητα ἐλήλυθε. ¶ Κοράττειν, κορακεύεσθαι. ¶ Κοραύλη, ἀπόστημα.
Κορύνη, ῥόπαλον. ¶ Κόραφος, ποιὸς ὄρνις.
Κόρμα. ἡ τοῦ κόρματος καὶ κορυβαντίας αἰτία.
Κόρδαξ, εἶδος ὀρχήσεως ἀσέμνως κωμικῆς. ¶ Κορδακίζουσα αἰσχρὰ ὀρχουμένη. ¶ Κορδακισμοί, τὰ

ατμήματα δερμάτων, ἀφ' ὧν ἕψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός. ¶ Κόλλα, τοῦ βοὸς τὸ νεωτάτον δέρμα ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν. ¶ Κόλλοπες, οἱ κόλαβοι, ὑποδέουσι αἱ χορδαί, τὸ ἢ νεωτάτον ἢ τὸ τραχήλιον τοῦ βοὸς κόλλοψ, διὰ τὸ εἰς κόλλαν ἐπιτήδειον. ¶ Τοὺς σκληροὺς δὲ καὶ πεπορνευκότας παῖδας, ἐντεῦθεν κόλλοπας φασίν.

Κολλήεντα, κακῶς κεκολλημένα, ἢ τὰ ἐκ συμβλημάτων ἡρμοσμένα. ¶ Κολλυτάς, σανίδας, τὰς θύρας τὰ θυρώματα. ¶ Κολλίδαι, γένος ἰθαγενῶν.

Κόλιξ, ὁ περδίδυμβρον. ¶ Κόλλικας, εἶδος τι ἄρτου.

Κολλικονόμον, τὸν κόριδακα. κόλλικα. λέγονται καὶ κορδακίσματα. ¶ Κόλλοπι, κολοβῶ. ¶ Κολλοπίζειν, καθέλκειν. ¶ Κολλοπῶσαι, κατακολλῆσαι.

Κόλλου, ἄρτος. ¶ Κόλλοψ. τοῦ νώτου ἡ φορίνη, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ ἄκρον. ¶ Κόλλυβα, τρωγάλια.

Κολλυβιστής, τραπεζίτης, κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς.

Κολλύρα, θεόφραστος ὑπὸ τῶν ἐκ τέφρας πεπλασμένων, ὅθεν ἕλκουσι. ¶ Κολλυρίων, ὄρνις ποιός.

Κολλύχνιον, καθαρὸν λέπισμα. ¶ Κολοβάθρινα, τὰ κολλοβαφῆ. ¶ Κολοβοῖ. ἐπικόπτει. ¶ Κολλοβός, κονδὸς σμικρὸς ὀλιγοστὸς ἢ ἐστερημένος, ὁ νόμος τῆς κιθαρῳδικός. ¶ Κολοιβάζειν, ἀτάκτως ἐσθίειν.

Κολοίδιον, περιξιρίδιον. ¶ Κολοίδρου ξύλον μάχας ποιούντων ἐπεστφερόμενον. ¶ Κολοιή, φωνή.

Κολοιοί, σκοπὶς μικραὶ κορώνιαι. ¶ Κολοιός, ὅς οὐ ταχὺ ἄρχεται ἐν ἀλεξανδρείᾳ. ¶ Κολοίπημα, ἄπλυτον κάθαρμα. ¶ Κολοίτια, δένδρον τι.

Κολοί, τύποι κακοί. ¶ Κολοίφρυξ, ταναγραῖος ἀλεκτρυὼν ἀπὸ ὄρος βοιωτίας. ¶ Κολοκάνοι, ἐπιμήκεις καὶ λεπτοί. ¶ Κολοκτρύων, ἀπὸ τοῦ κολωνοῦ, ἀλεκτρυόνες μεγάλοι γίγνονται. ¶ Κολοίστιον, ξηρόν.

Κολόκυμα, τὸ τυφλὸν κῦμα, οἱ δὲ τὸ σκώληκα καλούμενον τὸ μικρὸν κῦμα. ¶ Κολοκώνας, τὰς βαλβίδας τινές. ¶ Κολόν. κολυστόν. μέταν τράγον κέρατα οὐκ ἔχοντα ἀλλὰ ἡ τῶν κεράτων ἔκφυσις, αὐτὸ μόνον ἔχει τὸ ζῶον, καὶ μετά ποτε εἰς τὸ τέλειον κέρας φοροῦν. ταύτας δὲ καὶ κολόκρους ἔλεγον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔντερον καὶ τὸ κολοβόν, παρὰ δὲ ὁμήρῳ. τὸ κολοβὸν τὸ κεκολοβωμένον. ¶ Κόλος. κολοβός, ἢ μάχη ἀκόρεστος θόρυβος νοσώδης πρὸς κολοβός. ¶ Κολοσσοί, ἀγάλματα ὑπερμεγέθη ἀνδριάντων. ¶ Κολοσταθμός, ἔπαυλις κατάβασιν ἔχουσα τὸν πυλῶνα.

Κολοσσία, ἀνδριάντος σκιὰ καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα.

Κολοσυρτεῖ, θορυβεῖ τὰ ἐράσῃ. ¶ Κολοσυρτός, θόρυβος συρφετὸς κονιορτὸς ὄχλος ἀναφορά. ¶ Κολασᾶν, θορυβεῖν. ¶ Κουλαύει, κατασείει, σάττει, κωλύει, ἐμποδίζει, κολοβοῖ. ¶ Κολούεται, ἐλαττοῦται. ¶ Κολουρέη, κολοβῇ νεωτάτῃ. ¶ Κολουρία, τῇ ἀποτομίᾳ. ¶ Κολουρίτις, γῆ σκελοί.

Κόλουρον, κολοβὸν μάστιγα. ¶ Κόλου, κώλυον λάκωνες. ¶ Κολουμβᾶ, θορυβεῖ. ¶ Κωλοιά, ψωμούς.

Κολοῦσθαι, κολοβοῦσθαι. ¶ Κολούσματα, κλάσματα. ¶ Κολούων, μειῶν ἐλαττῶν. ¶ Κολοφών, ὁ κολοιός, καὶ ἰχθὺς ποιὸς θαλάσσιος. ὁ δὲ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον, καὶ ἐπὶ πάθων ἤτοι συμφορῶν λαμβάνεται ὁ τὸ ὄνομα πόλεως κεφάλαιον καὶ τὸ τέλος ἤγουν τὸ πέρας τοῦ πράγματος. ¶ Κολοφώνια, ὑποδήματα κοῖλα καὶ μεταλλικὸν τι. ¶ Κολόχειρ, χείραρπος κόλπον ἀνειμένην τὸ κατὰ τὸ στῆθος μέρος ἀνέλκουσα ἵνα τὸν μαστὸν δείξῃ. ¶ Κόλποι, κοῖλος τόπος παραθαλάσσιος. ¶ Κόλπασθαι, ἱκετεῦσαι.

Κόλυβος, ἔπαυλις. ¶ Κολυκρίζοντες, ἐκτελούντων. ¶ Κολυμβητάς, τοὺς ἐκ τῶν φρεάτων ἀναπίμποντας τοὺς κάδους. ¶ Κολυμβίς, ὄρνις ποιός.

Κόλυμβοι, αἱ κολυμβάδες τὰ ὄρνεα, ἢ ζωΰφια ἐν κολυμβήθραις. ¶ Κορύρας, ἀρτίδια μικρὰ καθαρά.

Κολύμφατος, φλοιός. λεπίδιον. ¶ Κολυρίζοντες, ἐκκενούντων. ¶ Κολυττός, ὄνομα δήμου. ¶ Κολύφαινον, φλοιὸς λεπύριον. ¶ Κολυφρόν, ἔλαφον.

Κολῶ, κολάσω. ¶ Κολῶναι, αἱ πόλεις βοίας.

Κολωμένους, κολώπαντας. ¶ Κολωνός, παροιμία, ὀψὲ ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴεσο, ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. ¶ Κολωνία, τάφος ἠλεῖοι.

Κολώνη, τόπος ὑψηλός, καὶ ἐπανάστημα γῆς βουνοειδές, ἢ πόλις μεγάλη. ¶ Κολωνός, τόπος ὕψος ἔχων.

Κολῷον καὶ κολῷτον, ὁ κολῳός, θόρυβος ἀταξία ταραχή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζώων. ¶ Κολώπου, τόπος ἐν τῷ ἄστει. ¶ Κόλωψ, ἀμφιάτωρ. ¶ Κολοφώνιον, πέρας. ἔσχατος τέλος. ¶ Κολοτέα, δένδρον τι.

Κομᾷ, γαυριᾷ μεγαλοφρονεῖ, ἢ χλοοφορεῖ ὃ ἀπαλλεῖται.

Κόμαι, τρίχες. ¶ Κομαίθα, ἡ τυχοῦσα γυνή. ¶ Κομαίονται, κομηθήσονται. ¶ Κομάκτωρ, ἡ λέξις, παρὰ ῥίνθωνι ἐν μηδείᾳ. ¶ Κομανίαν, πορνείαν ψίλειαν. ἄνοιαν. ¶ Κόμαρος, φυτόν τι ὅπερ φέρει καρπὸν μιμαίκυλον. ¶ Κομάς, θεραπείας καὶ τὰ συοφόρβια.

Κόμβα, κορώνη παρὰ πολυρρηνίοις. ¶ Κομβακεύεται, κόμποις λέγει. ¶ Κόμβαλα, πέσματα τινά. ¶ Κόμβη, καρότων μήτηρ. ¶ Κόμβοισαν, ποιὸν ἔχον ἀπὸ τελέσαι. ¶ Κομβολύτης, βαλανοτόμος. ¶ Κόμβωμα, στόλισμα, σκείρωμα. ¶ Κομβίζων, φυσῶν.

Κόμβος, κόσυμβος τὸ ἔκπωμα. ¶ Κόμβας, ὀδόντας γομφίους. ¶ Κομβώματα, τὰ ἐν ταῖς ῥάβδοις μικρὸν τόρνον ἔχοντα, ὑπὸ πεταλέων. ¶ Κομβάσασθαι, στολίσασθαι. ¶ Κομεῖν, ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ¶ Κόμειν, κομεῖν ἐπιμελεῖσθαι θεραπεύειν, ὅθεν καὶ κόμη καὶ ἱπποκόμος. ¶ Κομενταρήσιος, τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων δεχόμενος. ¶ Κόμαι, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς καὶ χωρίον. ¶ Κομιδή, ἡ ἐπιμέλεια θεραπεία.

Κόμης, ἄρχων, ἡγεμών. ¶ Κομβῶσαι, ἀναλαβεῖν.

Κομητά, ἀυχητά. ¶ Κομήτης, ἀστὴρ καλὰς τρίχας ἔχων, ἢ ἀστήρ. ¶ Κομία, δισωχία. ¶ Κομία, ὑπὸ γλώσσης λαμβάνειν τοῦ ἀφεθῆναι. ¶ Κομιδῆ, ἄγαν. πάνυ σφόδρα. παντελῶς, ἡ συλλογὴ ἢ λῆψις ἡ ἐπιμέλεια.

Κομιζέ, ἐπιμελείας ἀξίου. ¶ Κομίζεται, νομίζεται, λέγεται ὥσπερ ἐστὶν ἐν τυμπανιστρίαις. ¶ Κομίζων, βαστάζων ἐπιφέρων. ¶ Κομίσαι, φέρειν σῶσαι, θρέψαι. ἀναλαβεῖν, ἀνακγεῖν, ἐπιμελείας ἀξιοῦσαι. ¶ Κομιστάς, ἐπιμελητάς. ¶ Κομίστρια, ἐπιμελήτρια. τροφός. ἐμπλέκτρια. ¶ Κομιούμενος, ὠνησόμενος. ¶ Κομιστή. τροφή. ¶ Κόμματα, ἕνα τῶν ἐπτά. ¶ *Κομμακευθεῖ. οὐ μόνον ἐπὶ

δὲ λεπτὸν, ἑξακισχιλίοστων ταλάντων. ¶ Κόθροις οἱς ὁμεῖς λέγομεν κρονικούς τινας. τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ ἐμφανίζοντες ἀθηναῖοι. λαμπρὸς περὶ πίνει. ¶ Κοθύμαλον, τὸ στρουθίων μῆλον, οἱ δὲ κυδώνιον, οἱ δὲ ἄνθους εἶδος, οἱ δὲ, κόσμος περιτραχήλιος. ¶ Κοδύνεια, σῦκα χειμερινά. ἢ καρύων εἶδος περσικῶν. ¶ Κοθεῖ, αἰσθάνεται νοεῖ. ¶ Κόθημα, εἶδος τοῦ αἰδοίου καὶ κότυλον ὁμοίως. ¶ Κόθορνος, ὑπόδημα, ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον. τινὲς δὲ καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττειν φασὶ τὸ ὑπόδημα τὸ κόθορνον. ¶ Κοθοῦειν, ἀλώπηκα. ¶ Κόθουρος, ἀργὸς, ἄκεντρος. ¶ Κολοβοῦρος, σιτοκοῦρος, ἀχρεῖος, κακοῦργος ἀλώπηξ.

Κ οθώ, βλάβη. ¶ Κωθωνίδια, λῖμος. ¶ Κωθωνίσαι μεθύσαι, κώθων γὰρ τὸ μέγα ποτήριον. ¶ Κώθων, περιφορὲς καὶ μέγα ποτήριον. ¶ Κοία, κλέμμα.

Κ οιδά, κοῖλα. ¶ Κοιάζει, ἐνεχυράζει. ¶ Κοιάς, σφαίρας ἢ λίθοις. ¶ Κοίατον, συνήθες. ¶ Κοιᾶται, ἱερᾶται. ¶ Κοίελος, τὸ ἐν τοῖς κυάμοις θηρίδιον.

Κ οίζειν, τὰ χοιρίδια μιμητικῶς λέγεται. ¶ Κοίημα, γέννημα. ¶ Κοίης, ἱερεὺς καβείρων ὁ καθαίρων φονέα, οἱ δὲ κόης. ¶ Κοῖκες, ἐν αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος, ἢ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη φορμοί. ¶ Κοικύλλειν, περιβλέπειν, κῦλα γὰρ τὰ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ δὲ, τὸ περιστρέφεσθαι καὶ διατρίβειν περιβλεπόμενον, ἄλλοι φθονεῖν. ¶ Κοιλάδας, πεδία λιβάδας. ¶ Κοιλάς, τὸ ἔνδον ἢ ὁ βαθεῖα γῆ. ¶ Κοίλασι, βαθείαις. ¶ Κοιλία, ὀχετὸς ἐν κυρήνῃ, ἢ τὸ ἐκ ξύλων οἴκημα. ¶ Κοιλὶς δῆμος ἀττικός. ¶ Κοίλισκον, κοῖλον. ¶ Κοιλώμασι, ταπεινώμασιν. ¶ Κοῖλον τοῦ πόλος δεῖξαι, ἐπὶ τῶν εἰς φυγὸν τρεπομένων. ¶ Κοῖλον, λόχον, τὸν δύνειον ἵππον. ¶ Κοιλότερα, βαθύτερα. ¶ Κοιλοπίτυξ. ὁπλίτης. τινὲς δὲ οἰστός. ¶ Κοιλῶπαν, περίζωμα. ¶ Κοῖλος, θυρεὸν οὐκ ἔχων θύρας.

Κ οῖλυ, τὸ καλόν. ¶ Κοιλώπα, δένδρον τι.

Κ οιμάστριος, κοιτών. ¶ Κοιμηθέντι, κατακλιθέντι. οὐ πάντως ἀποθανόντι. ¶ Κοιμηθῆναι, κατακλιθῆναι, ἀποθανεῖν. ¶ Κοιμίζει, κατακλίνει. ¶ Κοινὰ χόρηγα, κοινὴ δημοσία. ¶ Κοινίον, πορνίον. ¶ Κοινοβούλας τοῖς συνέδροις. ¶ Κοινοδήμιον, τὸ δημόσιον ἢ τὸ δικαστήριον. ¶ Κοινολογεῖται, κοινῇ διαλέγεται.

Κ οινοκαθέτας, συνθηκοφύλακας. ¶ Κοιμὸν, βδελυκτόν. ἀκάθαρτον. ¶ Κοινὸς, δεσπότης, καὶ μέρος τι ἐπὶ νεώς, δῆμος. ἀδελφὸς σοφοκλῆς ἀντιγόνῃ, ὦ κοινὸν αὐτάδελφον ἰσμήνης κάρα, καὶ ἐν ὑδροφόροις. τὸ λύκοινον ἀμφιτρίτην. ¶ Κοινῶνας, κοινωνούς.

Κ οινῶσαι, προσανενεγκεῖν. ¶ Κοινὸς, ἑρμῆς, παροιμία ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὑρισκόντων. ¶ Κοῖον, ἐνέχυρον.

Κ οιόλης, ὁ ἱερεύς. ¶ Κοιοφόρος, ἔγκυος ἐγγαστρωμένη.

Κ οιππὸι βάπτειν, σπέρμα ἀγαθοί. ¶ Κοιρανέων, κοιρανοῖς καθιστάς. ὁ τὰ τοῦ κοιράνου ἔργα ἐπιτελῶν, κελεύων βασιλικῶς ἢ βασιλεύων. ¶ Κοίρανος, ὁ ἐπικρατῶν καὶ ἡγεμονεύων βασιλεύς. ¶ Κοίσκαι, δίκαιοι

Κ οιωσοὶ, κορμοί. ¶ Κοιτού. γυναικῶν ἐπιθυμίαι.

Κ οιτάσαι, κατακοιμῆσαι. ¶ Κοίτη, κίστη. ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. αἱ δὲ μικραὶ κοιτίδες. ¶ Κοιτὶς, ἡ

μικροτέρα κίστη ἐν ᾗ ὁ γυναικεῖος κόσμος ἀπετίθετο.

Κ οιτομιάνει, εἰς τὴν κοίτην ἐγκοιμᾶται. ¶ Κοῖρος, ὁ ἐν τῇ κοίτῃ ὕπνος, καὶ θηλυκῶς ἡ κοίτη. ¶ Κοιτὸν τὸ σωμάτιον. ¶ Κοιφὸν, κοῖλον. ¶ Κονιόστηρ, ἀφιδρώστηρ, καθιδρώστηρ. ¶ Κόγκαλος, ῥόμβος. στρόβιλος, πύκη. ¶ Κοκκίδα, αἴγειρον. ¶ Κοκκόαξ, κορώνη. ¶ Κοκκοῦσαι, συκῆ. ¶ Κοκκοβάρη, γλαύξ. ¶ Κοκκοθραύστης, ὄρνις ποιός. ¶ Κοκκόνοι, οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν. ¶ Κόκκος, ἐξ οὗ τὸ φοινικοῦν βάπτεται καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον. καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος. ¶ Κόκκου τινὸς τοῦ σίτου κεγχραμίδα, καὶ ἐπιβόημα οἰωνόμου. ¶ Κοκκολύζειν, συλλαβίζειν. ¶ Κοκκοποιὸν, κοκκοβαφές.

Κ όκκυ, τὸ ἐλάχιστον. ¶ Κοκκυβίας, ὄνομα κύριον.

Κ όκκυγος, ἐπὶ ἀπονοηθέντων πλειόνων ἐτῶν καὶ ὀλίγων ὄντων. ¶ Κοκκυγίαν ἄνεμον οἱ κροτωνιᾶται.

Κ οκκύζει, τεράσει, φωνεῖ ὀξέως. ¶ Κοκκυμήλα, ὁ καρπός. ¶ Κόκκυξ, τὸ ζῶον, ὁ τὸ ὄρνεον, ἢ ὁ βοτάνη καὶ ὁ πρόβολος καὶ τοῦ ὑγροῦ ὀστίου τὸ πρὸς τοῖς ἰσχίοις καὶ λόφος. καὶ περικεφαλαία. ¶ Κόκκις, λόφος.

Κ όκκωνες, οἱ κόκκοι ἐπὶ ῥοιᾶς καὶ ὅπεν ἰξός. ¶ Κοκρύδεκοι, κύκλοι. ¶ Κοκρίδων, ληστῶν, κλεπτῶν.

Κ οκκίαι, οἱ πάπποι ἢ οἱ πρόγονοι. ¶ Κῶλα, ὅσα μέλη, ὅ ὅπλα. καὶ εἶδος ὀρχήσεως, ὁ καὶ ξιφισμός.

Κ ολαβρίζειν, σκιρτᾶν. ¶ Κολαβριζομένη, κώλοις ἁλλομένη. ¶ Κόλαβρον, τὸ χοιρίδιον. ¶ Κολάζειν, πραΰνειν ὀγκᾶσθαι. ¶ Κολακοφορ. κλείδης, ἱεροκλείδης ὃν ἐπὶ πονηρίαν κωμῳδοῦσιν. ἕρμιππος μὲν ἐν κέρκωψι. φρύνιχος δὲ ἐν κωμασταῖς. ὁ δὲ ἀσκληπιάδης, κλεώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν, οὐδὲ τὸ τέλειον τοῦ ὀνόματος ἐπιστήσας. ¶ Κολάττειν, κόλακα. ¶ Κολακώνυμος, κλεώνυμος λέγεται κολακώνυμος, κόλαξ ὤν. ¶ Κολάπτει, κλώθει πρὸς τῷ γόνατι, ἢ γλύφει. ¶ Κόλασις, τιμωρία.

Κ ολασσία, ἀνδριάντος σκιά, καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα.

Κ ολαφιζόμενος, ῥαπιζόμενος. ¶ Κόλαφος, κόνδυλος. παρὰ δὲ ἐπιχάρμῳ ἐν ἀγρωστίνῳ καὶ παιδοτρίβαις ὄνομα. ¶ Κόλεα, ποιά τις ὄρχησις. ¶ Κολεάζοντες, ὠθοῦντες. ¶ Κολύοντες, περαίνοντες.

Κ ολεάμος, ματαιόφρων. ¶ Κολεασμὸς, τὸ περαίνεσθαι, πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου, καὶ ἀπὸ τοῦ καθιέναι εἰς τὸ κόλον. τοῦτο δὲ κολεάζειν ἔλεγον. ¶ Κολέοχος, κακόσχολον ὄνομα. ¶ Κολεῖν, ἐλθεῖν. ¶ Κολεκάνοι, τοῦτο ἐπὶ μύκοις καὶ λεπτότητι ἐτάσσετο. στράτις δὲ ἐν τῷ φορτικῷ δραματίῳ τοῖς τί οὐκ ἄξει τις ἔξω τὸν ἀπηυστημένην μητέρα τῶν διδύμων κολέκαν λέγων.

Κ ολεὸς, ὁ θήκη τοῦ ξίφους, καὶ λάρναξ καὶ ὑδρία. ¶ Κολεραὶ, νόθαι, νωθρά. ἔνιοι δὲ πρόβατα τραχέα. ¶ Κολεάσαι. αὐτόματα. ¶ Κολεμὶς. ἄρτεμις, ἀπὸ κολέμου τοὔνομα λαβοῦσα. ¶ Κολοβῶσι, καταπατοῦσιν ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων. ὁ δὲ λέγεται κολέξαν. ἔνιοι δὲ ἐνάλλονται εἰς τὸ κόλον, ὃ δηλοῖ εἰς τὴν γαστέρα.

Κ ολοβάζει, ἐσθίει. καταπίνει. ¶ Κολία, ὀρχήσεως εἶδος, καὶ ἐπικύλεια. καὶ μεῖζόν τι. καὶ τὸ ἡμικόλιον, ἃ τὰ ἐκ μέλιτος βασίλια. ¶ Κολιᾶν, ἑλίζειν, ἀγνωμονεῖν. ¶ Κολιάσαι, ὀρχήσασθαι. ¶ Κόλλεα, πε

Κ νέωρον, φυτὸν τὸ τοῖς θεσμοφορίοις ὑποστρώννυται, καὶ ὃ εἰς κάθαρσιν χρῶνται καὶ γυναικεῖον μόριον.
Κ νεῖ, κόπτει. ¶Κνῆθος, κνηθός.
Κ νηθόμενοι, τὴν ἀκοὴν ζητοῦντες τι ἀκοῦσαι καθ' ὁδὸν ὄμ.
Κ νῆκις, κνηκοειδὴς τοῦ ἀέρος κατάστασις, καὶ δέρρις λεπτὴ καὶ νεφέλιον λεπτὸν, καὶ μελανία καὶ ἔλαφος.
Κ νῆκις ἐπινένοθε, μελανία τις τῷ σώματι, ἄλλοι δὲ τὸ τῶν νεφῶν εἶπον. ¶Κνηκὸν, τὸ κροκίζον χρῶμα τοῦ τοῦ ἄνθους, ὅτι δὲ περὶ καρποῦ τὸ λευκόν.
Κ νῆκος, λευκὸς ἢ εἶδος τι ἀσπέρματος καὶ πυρός.
Κ νῆμαι, τὰ διερείδοντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ, αἱ κερκίδες, αἱ τῶν τροχῶν ῥάβδοι, χαλκέας κατὰ κνήμας. καὶ ὁδοὶ αἱ ὁμαλοὶ ἢ αἱ ἀντώδεις, ἢ ἡμῶν κνῆμαι ὄρθιαι τὰ σκέλη, ὑπὸ δὲ κνήμησι τάραξε.
Κ νημαργὸς, κνημώδης παχύκνημος.
Κ νήμη, μέρος ποδός. ¶Κνήμησι, τοῖς τραχέσι τόποις καὶ δυσβάτοις. ¶Κνημίαι, φθοραὶ καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων ὅπου ἐστὶ περὶ κλίνην.
Κ νημίας, τὰ ἀντικνήμια καὶ τὰ περὶ τῶν θρόνων ἑκατέρωθεν ξύλα διὰ τὴν καθέδραν πεπηγότα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁρματίοις τροχοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ ἁμάξης ὑποθέματα.
Κ νημοῦμαι, φθείρομαι. ¶Κνημοῖς, ὄρεσι. τραχέσι καὶ δυσβάτοις τόποις. ¶Κνημωθῆναι, φθαρῆναι.
Κ νημῶσαι, ἀποληχῶσαι. φράξαι, φθεῖραι, κλεῖσαι, ἐλθεῖν. ¶Κνοστὴρ, φονεὺς ἀλειτήρ.
Κ νεῖν, κνήθειν. ¶Κνῆστις, κοπὶς σιδηρᾶ ξυστὴρ ἐν ᾧ ξύουσι τὸν τυρὸν, τινὲς δὲ καὶ τὴν ῥάχιν ἀκούουσιν. ἔνιοι τὸ ἀκνεῖν. ¶Κνηστὸς, ἀγρὸς ἀρτεμίδωρος.
Κ νηστὴν, τὸν κνεωρόν. ¶Κνίδαι, σκνῖφαι ἐν πόα τῇ.
Κ νιδᾶται, δάκνεται, ἴσως ἀπὸ τῆς πόας.
Κ νίδας, νόσος ῥόδων. ¶Κνίζει, λυπεῖ.
Κ νιζόντων, κνίδῃ μαστιγούντων.
Κ νίζων, ὁ κνιζείων λυπῶν ἢ συκάμινα τέμνων.
Κ νίπα, πτίλη. ¶Κνιπεῖν, σείειν, ξύειν, μέλαθρα καὶ δοκούς. ¶Κνιπὸς, ὄμματα περιβεβρωμένα καὶ ζωΐφια τῶν ξυλοφάγων. ¶Κνιπίδας, πέρασμα δοράς. ¶Κνίσα, ἀτμὸς καπνὸς τῶν θυσιῶν καὶ τὸ λίπος τοῦ ἱερείου καὶ ὁ ἐπίπλοος. ¶Κνίσαι, φθεῖραι, ὀλέσαι, λυπῆσαι. ¶Κνισαλέω, περικνίσω.
Κ νίσης, τῆς ἀναθυμιάσεως ὁ τοῦ λίπους.
Κ νισῆεν, θυώδης. ¶Κνισμὸς, ζηλοτυπία ὁ μέλλων τι κνισμῷ ἀυλούμενον. ¶Κνισολοιχὸς, λίχνος.
Κ νιστά, λάχανα συγκεκομμένα. ¶Κνίφεα, κνῖδες.
Κ νὶξ, ζῶον πτηνὸν, ὅμοιον κώνωπι.
Κ νοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος, λέγεται δὲ καὶ κνοή, καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος. ὡς αἰσχύλος σφιγγί. τινὲς δέ φασιν κνοῦν μὲν ἦχον. χνόην δὲ μέρος τοῦ ἄξονος ἢ χοινικίς.
Κ νῦ, τὸ ἐλάχιστον. ¶Κνύειν, κνήθειν. ξύειν.
Κ νύζα, κνησμὸς ἀπὸ τοῦ κνύζεσθαι περὶ τῶν κυνῶν καὶ ἡ κόνυζα κατὰ συγκοπήν. ¶Κνύζεσθαι, μοχθεῖν κλαίειν ἀφανίζεσθαι. ¶Κνυζηθμὸς, ἰδίωμα ἦχου φωνῆς καὶ κλαυθμός. ¶Κνυζὸν, ἀέρα ἐπινέφελον καὶ πνευματώδη. ¶Κνυζοὶ, οἱ τὰ ὄμματα πηροῦντες.
Κ νυζούμενον, στένοντα, ἡ φωνὴ κυνῶν, ὁ κνυζηθμὸς λεπτὸν φθεγγομένων. ¶Κνυζῶσα, συνάξασα, κακώσασα.
Κ νύζωψ, λάχανον ὅμοιον σελίνῳ.

Κ νυθὸν, σμικρόν. ¶Κνυπῶσα, θειγκώσα.
Κ νύθος, ἄκανθα μικρά. ¶Κνώδακες, οἱ ἐν τοῖς φυσητῆρσιν ἀσκοί. ¶Κνώδαλα, κυρίως τὰ θαλάττια θηρία, κινώδαλα παρὰ τὸ ἐστὶν τὰ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενα. ὅμηρος δὲ περὶ χερσαίου φησὶν κνώδαλον θηρίον ἢ ζῶον μικρόν. ¶Κνώδαξ, κέντρον, ἄξων, γνώμων, ὀρθὸν χρυσοχοϊκὸν, καὶ χαλινόν. ¶Κνώδη χωρία θηρεία. ¶Κνώδων, ὁ ἀκμὴ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ δόρατος.
Κ νῶος, ἡσυχία πάντων. ¶Κνώσσειν, ὑπνοῦν καθεύδειν κοιμᾶσθαι ῥέγχειν. ¶Κνώμενοι, κνηθόμενοι.
Κ νωπεύς, ἄρκτος, ἔνιοι κνουπύς.
Κ νωσός. πόλις. ¶Κνωσσίοντι, καθεύδοντι.
Κ νωσάκαλα, τὰ ὁρμητικά.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Κ οᾶ, ἀκούει, πυνθάνεται. ¶Κοάλεμος, ὀλέθριος, ἀνόητος. ¶Κοαλλοδεῖν, λυδοὶ τὸν βασιλέα. ¶Κοαλιεῖν, βάρβαρον ἔθνος.
Κ όαλοι, βάρβαροι. ¶Κόαξ, βάτραχος.
Κ όαρον, ἐλάχιστον. ¶Κοάσαι, αἰσθέσθαι.
Κ οάχλικας, ἄρτους. ¶Κόβαλα, κολακεύματα πανουργήματα. ¶Κόβαλος, πανοῦργος κακοῦργος στωμύλος λάλος, ἀφ' οὗ καὶ ὁ κομψὸς ἔνιοι μάταιος ἄλλοι κροταφιστὴς ἄστατος ταυτάστὸς ἀπατεὼν κακοῦχος. ¶Κόβδος, ἄνθρωπος. ¶Κοβέρα, γελοῖα.
Κ όβερος, γελοιαστὴς, σκώπτης, λοιδορητής.
Κ οβελίσκον, βυβλίον. ¶Κόγκαλος, κονιορτός.
Κ ογκυλεύοντες, κογκύλιον ἐκπιάζοντες. ¶Κὸγξ ὀμπὰξ, ἐπιφώνημα τετελεσμένοις, καὶ τὸ δικαστικῆς ψήφου ἦχος ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας, παρὰ δὲ ἀττικοῖς βλόψ. ¶Κογχαλίζειν, πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κόγχων. ¶Κόγχας, ἢ χήμας καὶ τὸ μεῖζον.
Κ όγχναι, αἱ ὄγχναι. ¶Κόγχην διελεῖν, παροιμία περὶ τοῦ ῥαδίως τι ποιῆσαι.
Κ όγχης, περὶ τοῦ ἄξιον οὐ τελείαν ἐπιθήκην.
Κ ογχίτης, εἶδος λίθου. ¶Κόγχον διελεῖς, ἴσον ἐποίησας. ¶Κόγχος, κοχλίας. ¶Κογχυλαγόνδη, γυναῖκες νύμφαι. ¶Κογχύλαι, κηκίδες.
Κ ογχύλιαι, τὰ ὄστρεα καὶ πορφύραι. ¶Κογχυλίας, λίθος σκληρὸς ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίοις τύπους.
Κ όδαλα, ἰχθῦς, κεστρεύς. ¶Κοδαλεύεσθαι, ἐνδιατρίβειν. ¶Κοδαλεύομαι, ἐνδιαμοχθῶ.
Κ οδαλευομένω, ἀρεσκευομένη, ἀπραγοῦσα.
Κ οδομαί. αἱ φρυκτωρίαι. ¶Κοδράντης. τὸ πᾶν ἢ τὸ τέταρτον τοῦ ὀβολοῦ. ἢ λεπτὸν, τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἐν ᾧ κόκκοι τρεῖς. τὸ δὲ τάλαντον, λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε ὁ δὲ κοδράντης, νομίσματα τρία ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης, τὸ τέταρτον τοῦ ὀβολοῦ. ¶Κοδομεύει, φρύγει τὰς κριθὰς ἢ ἔργῳ οἰκοδομεῖ. ¶Κοδομεύειν, τὸ ἐν ἰπνῷ φρύγειν, ἢ τινὶ ἀγγείῳ. ¶Κοδομεὺς, ὁ ἐπιστάτης τῶν φρυγόντων τὰς κριθὰς φρύγων.
Κ οδομὴ, ὄνομα θεραπαινίς, ἀπὸ τοῦ κοδομεύειν, ὅπερ ἐστὶν ἐν ἰπνῷ φρύγειν. ¶Κοδομία. ἰπνία φρυκτία ἀλετρεία. ¶Κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο, τὸ

Κ λητὴ, νοστεία. ¶Κλητῆρες, μάρτυρες.

Κ ληθὴν, κεκλημένον. ¶Κλεινὸς, ὁ διὰ ὀνόματος κεκλημένος ἢ ὁ ἔνδοξος. ¶Κλειτοὶ, κλήτορες.

Κ ληζὸν, καλούμενον κλῆσιν. ¶Κλήτωρ, κόρυξ, ἄγγελος, ὑπηρέτης. μάρτυς. ¶Κλίβα, τεῖχος.

Κ λίμακες, πάλης εἶδος. ¶Κλιματηφόρος, ὁ ἐπὶ κλιμακίου τιθεὶς τὸν νεκρὸν, κλιμακίας τις τῶν πυρῶν. ¶Κλιμακίσκοι, πάλαισμα ποιόν.

Κ λιμακτῆρες, οἱ τῆς κλίμακος βαθμοί. ¶Κλίματα ὑποδήματα. ¶Κλίναι, τροπαὶ τῶν μαχομένων, καὶ τὸ παραδέχεσθαι ἔξωθεν ὑπό τινος καὶ τὸ συνηθές.

Κ λῖναν, ἔτρεψαν τὸ ὑπεχώρησαν. ¶Κλίνθη, κατεκλίθη, ἐπέκλινεν. ¶Κλινθῆναι, ἀνακλιθῆναι, ἀνακλῖναι. ¶Κλινὶς, ἐπὶ τῆς ἁμάξης νυμφικὸ καθέδρα. ¶Κλίνουσι τάλαντα μεταβάλλει τὰ ζυγά.

Κ λινθότην, ἐκλίνθησαν. ¶Κλεόθρα, εἶδος δένδρου ἢ μοχλός. ¶Κλινοπετεῖς, ἐπὶ δίφρου καθήμενοι.

Κ λεινὸς, ἔνδοξος ἀγαθὸς καλός. ¶Κλινόστιχον, τὴν ψαλίδα. ¶Κλιντήρ. δίφρος ἀνακλιτός.

Κ λιντῆρες, δίφροι κλῖναι. ¶Κλίνη, κράββατος.

Κ λινίδιον, ὑποκοριστικῶς τὸ αὐτό. ¶Κλισία, κλίνη σκηνή. ¶Κλισιάδες, αἱ δίπτυχοι θύραι κλισίαι.

Κ λισίαι, αἱ αὔλειοι πυλῶνες. ¶Κλίσις, σκηνὴ καθέδρα καὶ ἡ ἔπαυλις, ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐτῇ τὰ θρέμματα, καὶ πρόθυρον νίκανδρος, κλισία στήλη, οἱ δὲ, κρηπίδα ἐν ᾗ οἱ θρόνοι ἔκειντο. Διονύσιος δὲ ποσειδῶνος οἶκον. ¶Κλισίον, πανδοχεῖον. ἡ βάσις, ἐφ' ᾧ τίθεται ὁ θρόνος. ¶Κλισίον, παραστάς. προβάτων καὶ βοῶν στάσεις, καὶ εἴσοδος, ἔνιοι τὰς τοῦ πυλῶνος θύρας πλατείας εἰς ἃς δύναται ζεῦγος βοῶν εἰσελθεῖν.

Κ λισμοὶ, θρόνοι ἢ ἀνάκλιντρα. ¶Κλίσις, ὀνομασία.

Κ λίτα, στοὰ, ἢ ἐλαίας εἰς τὸ κατακλίνεσθαι.

Κ λιτὺς, τόπος κατωφερής. ¶Κλιτὺς καὶ κλιτύες τὰ ἀποκλίματα τῶν ὀρέων ἢ τὰ καταφορὰ τῶν ὑδάτων ἢ κλίμακες. ἢ ὀρλόφοι. καὶ αὐλῶνας καὶ φάραγγας. ¶Κλιμαδὸν, ὁ δερματίνος δίφρος.

Κ λοιὸς, μέρος τι ἐπὶ νεὼς, ἢ περιτραχήλιος δεσμός. κολλάριον, ἢ τοι μανιάκης. ¶Κλοιστὸν, κλωστόν.

Κ λοιωτὰ, δεσμοῖς διεζευγμένα, κλοιὸς γὰρ εἶδος δεσμοῦ περιτραχηλίου. ¶Κλοιώτης, ὁ δεσμώτης,

Κ λυριμωγεῖς, ἀκουσταὶ θρήνου. ¶Κολοιοί. εἶδος ὀρνέων. ¶Κλονεῖ, ταράσσει, φθείρει, φοβεῖ.

Κ λονεῖται, φθείρεται, ἔρχεται. ¶Κλονέονται, ταράττονται. ¶Κλονέοντο, ἐθορυβοῦντο, ἐταράσσοντο, καὶ τὰ ὅμοια. ¶Κλῶνες, αἱ ἐκφύσεις τῶν δένδρων.

Κ λόνιον, ἰσχίον, ῥάχις, ὀσφὺς τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ὅμοια.

Κ λόνος, ταραχὴ πολέμου ἢ σεισμός.

Κ λονούμενος, ταρασσόμενος. ¶Κλοπεύειν, παρακλέπτεσθαι: ἀπατᾶν κλεψιπατεῖν στρατεύεσθαι.

Κ λονιστὴρ, παραμήριος μάχαιρα παρείγχιον.

Κ λοποτὴς, διαλλάκτης ἀλαζών.

Κ λύδων, πέλαγος. ¶Κλυδὼν, χώρα καὶ ἡ τοῦ ὕδατος φορὰ ἢ κυμάτων σφοδρότης.

Κ λυδωνίζεται, ταράττεται, περικρούεται.

Κ λυδώνιον, πέλαγος, χειμὼν, καὶ θόρυβος πραγμάτων.

Κ λύει: ἐπακούει. ¶Κλύειν, ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι

μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοῦ. ¶Κλύζει, πλημμυρεῖ, ῥέει βρύει. ¶Κλῦθι. ἄκουσον.

Κ λύμενος, ἰατρός. ἀφυής. ὃν ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι παρὰ μορσίμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ, ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ μόρσιμος. λέγεται δὲ καὶ ὁ κισσὸς ὡς ἀντίμαχος, κισσοῦ τε κλυμένοιο καὶ ἀμπελίνης. ¶Κλῦτε μευ, ἐπακούσατέ μου.

Κ λυτοὶ, ἔνδοξοι ἀγαθοὶ καλοὶ τίμιοι περιβόητοι ἢ πανταχοῦ κηρυττόμενοι. ¶Κλυτόδε, κλυτοῦ παῖ. ¶Κλυτόπωλῳ, ἐνδοξοπώλῳ, ἱππεὺς ἀγαθός. ¶Κλυτότοξῳ, παρὰ κατὰ τὴν τοξείαν ἐνδόξῳ. ¶Κλυτὸς, ὄρνις ὁ ἀλεκτρυών. ¶Κλυτοτέχνης, περιβόητος διὰ τὴν τέχνην.

Κ λύων, ἐπακούων. ¶Κλωγμὸς, ὁ διὰ τῆς γλώττης περὶ τὸν οὐρανίσκον ψόφος, ὃν λάκησιν τινὲς φασὶν ὅμοιον οἱ ὀνηλάται ποιοῦνται κυρίως.

Κ λῶδις, κλέπτης. ¶Κλώδωνας, τὰς μιμαλλόνας, μαινάδας, βάκχας. ¶Κλώζειν, τὸ ἐκβαλεῖν ἐκ τῶν θεάτρων. κλωγμοὺς ἔλεγον, καὶ τὰ μιμήσεις τῶν συνομένων ἐν τοῖς στόμασι ψόφων, οὓς πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ποιητῶν. ¶Κλώθει, κατακλᾷ, νήθει, ἐπιμηκύζει βλαστάνει, καλῶς αὔξεται.

Κ λῶθες, μοῖραι. ¶Κλεοκυλᾶ, τὸ καθῆσθαι ἐπ' ἀμφοτέροις ποσίν. ¶Κλωμακόεν, κρημνῶδες δύσβατον. ¶Κλωμακόεσσαι, πολλὰ ἀποκλίματα ἔχουσαι, ἀφ' οὗ τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινὸν σημαίνει ἢ κρημνώδη, ἢ δύσβατον. ¶Κλῶν, συντρίβων κατακλῶν.

Κ λώνακα, ῥάβδον καὶ τὰ κλιμακώδη χωρία.

Κ λώναξ, κλάδος. ¶Κλῶντες, σπῶντες, συντρίβοντες. ¶Κλωπᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν θέλειν, καὶ τὸ λάθρα ἀψοφητὶ ἰέναι καὶ πράσσειν καὶ κλέπτεσθαι

Κ λώπεια, ὄρχησίς τις ὡς ἰόβας ἐν τετάρτῳ θεατρικῶν. ¶Κλῶπες, κλέπται. ¶Κλωποσμένη, λάθρα ἀψόφως περιιοῦσα ἐφιεμένη παρὰ τὸ κλέπτεσθαι οὕτως τὸ προθυμεῖσθαι δὲ οὕτως ἔλεγον:

Κ λώσκων, ἐπικλώθων. ¶Κλωστὴρ, τὸ κεκλωσμένον ῥάμμα. ¶Κλώψ, κλέπτης.

Κ μητὰ, πεποιημένα, πεπονημένα,:

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ναίδαλλεται, κνήθεται: ¶Κνάζει, βοηθεῖ.

κ ¶Κνακὸς, ψαρὸς, ἵππος. ¶Κνακὸν, λευκὸν, πυρρόν. ¶Κνάμπτει, κάμπτει, καταξαίνει κατέχει. ¶Κνάξ. γάλα λευκόν.

Κ νάμπτομαι, κακοῦμαι, καταπονοῦμαι, καταξύομαι.

Κ ανάπτειν, κελεύω γλῶσσαν συνέχειν ἐντὸς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν. ¶Κναπτόμενον, ξαινόμενον

Κ νάσαι, ὀλέσαι, λυπῆσαι. ¶Κναστήριον, ἐνόλαιον λάκωνες. ¶Κνάφοι, ἀκάνθαι, αἷς κνάπτεται τὰ ἱμάτια. ¶Κνάφου δίκην, ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον, ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ἀκανθῶδες.

Κ νεομένων, πονουμένων. ¶Κνέφαλον, τύλη. ἣν δὲ ἡμεῖς τύλην, ἀττικοὶ τύλιον καὶ πῖλος τὸ προσκεφάλαιον, ἢ τύλη. ¶Κνέφας, ἑσπέρα σκοτία νὺξ κενὴ φάους. ¶Κνέφος, σκότωσις.

Κλαδαρῶν, κλάδων. ¶ Κλαδαρόρυγχος, ζοχίλου εἶδος. ¶ Κλαδάσαι, σεῖσαι. ¶ Κλαδάραχοι φαρμοί. ¶ Κλαδάδες, ζυγά. αἰολεῖς. ¶ Κλαδόνες, κλάδοι.

Κλάδος, ὄζος. ¶ Κλαδεῖ, λαιδρὸν φθέγγεται.

Κλάει, δακρύει, κλαίει. ¶ Κλαζομένιοι, οὕτω κωμῳδοῦνται, δοκοῦσι γὰρ ἐπικύπτοντες πρὸς τὴν ἅλα.

Κλαζομένιος, οὗτος ἡρακλείδης ὁ κλαζομένιός τε καὶ ὁ βαθὺς καλούμενος. ¶ Κλάζοντες, κραυγάζοντες.

Κλάζων, βοῶν, κλαγχάζων, κλαίων, ἢ κελεύθων αὐτὶ τοῦ σημαίνων τῷ ψόφῳ τὴν πορείαν. ¶ Κλαιήσει, κλαύσεται. ¶ Κλαιόν, τὸ κανοῦν καὶ κλαῦς. μοχλός.

Κλάβακας, ὁ κάχληξ. ¶ Κλάξαι, κλεῖσαι. ¶ Κλαμαράν, πλαδαρὰν ἀσθενῆ. ¶ Κλαμμίς, ἀναδενδράς.

Κλαμυστῆσαι, βοῆσαι, καλέσαι. ¶ Κλᾶν, κάμπτειν. ἐμπολίζειν. τέμνειν ἀμπέλους ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν.

Κλανία, ψέλλια βραχιόνων. ¶ Κλαπάζειν, χρονίζειν.

Κλάρακι, ἐλαφρῶς καθεύδει. σικελοί. ¶ Κλάρας, φοίνιξ τὸ δένδρον. ¶ Κλάρις, αἱ ἀπὸ ἐδάφους ἐσχάραι.

Κλαρία, κληρία κλήματα ἀμπελόφυλλα. ἢ χωρίον κλῆροι. ¶ Κλάριον, ἀμπελόφυτον καὶ ἐπίθετον ἀπόλλωνος. ¶ Κλάριοι, κλάδοι, δοῦλοι.

Κλαρά, ψελλία. ¶ Κλαρῶται, εἵλωτες. ¶ Κλάσθρον, κλεῖθρον. ¶ Κλάσματα, συντρίμματα, θρέμματα. ¶ Κλαστήριον, δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλου.

Κλαστής, ἀμπελουργός. ¶ Κλαυκίθων, λαμπρυνόμενος τὰς ὄψεις. ¶ Κλαυθμυριζομένων, κλαιόντων.

Κλαυμυριόμενον, κλαίοντα, ταραντῖνοι. ¶ Κλαυμαρεῖται, ἢ κλαίει. ¶ Κλαῦσιν, ἀγῶνα ἄνθος τι.

Κλαυτάν, ποιὰν φωνήν. ¶ Κλέα, τὰς ἀνδραγαθίας. κλέος γάρ ἡ δόξα καὶ ἡ φήμη καὶ ὁ λόγος. βοηθήματα ῥήματα. ¶ Κλεαινόν, ὀνομαστόν. ¶ Κλεαινῶν, ὀνομαστῶν ἐνδόξων. ¶ Κλεῖδα, ὑποδήματος εἶδος κρητικόν.

Κλεῖδας, ἀκρατεῖς κύπριοι. ¶ Κλειθῆ, πολυξάπη.

Κλεῖθρα, μοχλοὶ ἀσφαλείας πύλαι. ¶ Καλιά, νεοσσιά. ¶ Κλεηδόνα, κληδόνα, φήμην δόξαν. ¶ Κλεῖ, ἐπαινεῖ ὑμνεῖ. ¶ Κλειδοῦχος, γυνή. ¶ Κλειδία κλινάριον μικρὸν λακωνικόν. ¶ Κλειμάζειν, παλαίειν. σκελίζειν ἀπατᾶν. ¶ Κλείμακες χωρίον θυβρίας.

Κλιμακτὴρ κλίμαξ βαθμὸς ἢ χωρίον. ¶ Κλείματα, ὑποδήματα. ¶ Κλεινός, ὡραῖος ἔνδοξος ὀνομαστός.

Κλεῖν, κλείειν, λέγειν, ἐπιφημίζειν. ¶ Κλεινοί, οἱ εἰς τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἁρπαζόμενοι παῖδες.

Κλείνιμι, ᾄδιμι. ¶ Κλείομαι, ἐπικαλοῦμαι.

Κλείουσαι, ὑμνοῦσαι. ¶ Κλειόων, πυλῶν ὅπου ζεύγνυσιν ἢ τόπος εἰς στάσιν. ¶ Κλειπεις, κόσμος τις τοῦ καλουμένου γείσου. ¶ Κλεῖρος, κλειδίον. ¶ Κλείσατε εἴπατε. ¶ Κλείσις, ἡ σκηνή. ¶ Κλεισμός, θρόνος. κλίνη. κλιντήρ. ¶ Κλειτομέρη, καὶ ἡ οὐράνιος ἄρκτος. ¶ Κλειταγόρα. ᾠδῆς τι εἶδος καὶ λεσβία τὸ γένος. ¶ Κλεῖται. λέγεται. ὑμνεῖται. ᾄδεται.

Κλειτόρ, ὕδωρ, ποταμὸς ἀρκαδίας. κλείτωρον φασὶν εἶναι κρητικόν. ¶ Κλειτεῖ, κλίματι γωνίᾳ. ἢ ἀγαθὴ δόξα ἢ ὀνομαστή. κλειτή. ¶ Κλειτορίς, τῆς γυναικείου αἰδοίου ἡ ὑποδερίς. ἔνθεν καὶ τὸ κλειτοριάζειν τὸ ψηλαφᾶν. ¶ Κλεισός, ὁ ἔνδοξος. ¶ Κλέζω, καλῶ φωνῶ. ¶ Κλέθος, κληδόνα. ¶ Κλεμμάδην, κλοπαίαν. ¶ Κλέμμιν, δίφρον. ἀνάκλιτον.

Κλεμμίς, χελώνη. ¶ Κλεμμύειν, κηρύσσειν. ¶ Κλέομαι, ἐπικαλοῦμαι, εὔχομαι. ¶ Κλέος, δόξα. τιμή φήμη ἀγαθὴ ὄνειδος ὅ ἐστιν ἔπαινος. ¶ Κλέπας, πρότερον πλῶδες ἢ δασὺ ἢ ὑγρόν. ¶ Κλέπει, πορεύεται, ἐπιθυμεῖ, ἐξαπατᾶται. ¶ Κλέπτεσθαι. θέλειν ἐπιθέσθαι, πορεύεσθαι, ζητεῖν, ἐπιθυμεῖν.

Κλέπος, ὄψιλον. νωτερόν. δασύ. καὶ φώριον κλέμμα.

Κλέπτε, παραλογίζου. ¶ Κλέπτε νόῳ, παραλογίζου τῇ διανοίᾳ. ¶ Κλεπτομένη, χλευαζομένη. ¶ Κλεύθομαι, κελεύθομαι, παραγίνομαι ὁδεύω. ¶ Κλεύσομαι, κελεύσομαι ὁδεύσω. ¶ Κλευσόμεθα, ἀκούσομεν φθεγξόμεθα. ¶ Κλεῦ τοῦ πεῦ τλαν. ¶ Κλέψαι, κλέπτειν, τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. ¶ Κλεψίαμβοι. ἀριστόξενος, μέλη τινὰ παρὰ ἀλκμᾶνι.

Κλεψίρρυτον, ὕδωρ, τὸ τῆς κλεψύδρας, αὕτη δέ ἐστι κρήνη. ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐπὶ σταδίοις εἴκοσιν ὑπὸ γῆν φερομένη, εἰς ἣν τὰ ἐμβαλλόμενα πάλιν θεωρεῖται ἀρχομένων τῶν ἐτησίων. ¶ Κλεψύδρα, κρήνη, ἥτις τὸ πρότερον ἐμπεδὼ προσηγορεύετο, σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκεῦος ἔχει δὲ τὰς ῥύσεις ἀνατελλούσας εἰς τὸν φαληρέαν λιμένα. ὡρολόγιον. ὄργανον. ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται. ¶ Κλεωνίδαι ῥαφαῖ εἶδος τι γένος. ἀπὸ τοῦ ἐγκλεωνίδαις εἶναι. ¶ Κλῆδα, φραγμοί.

Κλήδων, καλῶν ἐξ ὀνόματος. ¶ Κλήδην, ἐλθόντα ἐπὶ τὴν ἑκάστου σκηνήν. τὸ καλέσαι πρός τινα ἐλθόντα ἐν δημοσίᾳ κηρύσσοντα. ¶ Κληδόν, σωρόν. ¶ Κληδονῆσαι, ἀκονῆσαι φήμην τινὰ μαντεύσασθαι. ¶ Κληδόνος. πρεσβείας. ¶ Κληδοῦχος, γυνή, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκίας ἔχειν. ¶ Κληδόσι, φήμαις.

Κλήδων, κλέος. δόξα. φήμη. ¶ Κληῖδας, τὰς κλεῖδας.

Κλήθρη. δένδρου εἶδος. ¶ Κληΐδες, τῆς νεὼς τὰ ζυγά ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέσσοντες κάθηνται, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ κλεῖς, καὶ θύραι παρὰ τὸ ἐπικλείεσθαι. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπείου μέρους, καὶ παρὰ ἐφεσίοις τῆς θεοῦ τὰ στέμματα κληῖδε τὴν κατακλεῖδα. ¶ Κληϊζόμενος φημιζόμενος. ¶ Κληῖσι, ταῖς κατακλείσεσι τῶν πρυμνῶν. ¶ Κληϊστοί, κλειστοί, ἢ κλείθροις ἠσφαλισμένοι. ¶ Κλῆμα, ὑπόδημα. ¶ Κλημακόεσσαν, τραχεῖαν ἢ ὀρθήν. ¶ Κληματίδες, αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι. ¶ Κληνίδιον, κράββατος ὑποκοριστικῶς.

Κλείνιος. ἔνδοξος. ¶ Κλεθόμαι καλοῦμαι. ¶ Κληπικοί, ἰσχυροὶ ἐν ἄστει. ¶ Κληροδοσία, κλῆρος μερίς. ¶ Κληροδοτεῖται, λαχμῷ δίδοται. ¶ Κλῆρος, τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχεῖν, ἢ ψῆφος ἢ οὐσία. ἢ μέρος καὶ σκωλήκιον τι ἐν μελίσσαις γινόμενον. ¶ Κληροῦται, διαιρεῖται. ¶ Κληρουχία, δεσποτεία.

Κληροῦχος, ὁ δεσπότης καὶ ὁ γεωργός. ¶ Κλήρων, μερίδων. ¶ Κληρώσαι, μερίσαι. ¶ Κλησιάδες. τὰς θύρας τῆς σκηνῆς. ¶ Κλησιάσομεν, συνάξομεν.

Κλισιάων, σκηνῶν. ¶ Κλίτεσι, ταμείοις, σκηναῖς.

Κλητεύει, καλεῖ εἰς δικαστήριον. ¶ Κλητεύσεις, μαρτυρεῖς. ¶ Κλητήρ, ὁ εἰς δίκην καλῶν, ὁ κλητεύων καὶ μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην.

Κλητῆρα, τὸν καλέσαντα, ἴσως φρουροῖς.

Κλητεύων, μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσιν δικάζεσθαι.

τῶν θεῶν. ¶ Κιμμέριοι, σκύθαι καὶ ἔθνος περὶ τὸν ὠκεανόν. ¶ Κίμμυρος μικρολόγος, ἢ μακρολόγος.

Κιμψάντων, ἐρεισάντων. στηριξάντων.

Κιμήλια, σκεύη λῷστα καὶ τὰ ἀπόθετα χρήματα.

Κίμωσις, φίμωσις. ¶ Κιμμώνια, ἐρείπια, ἔνθα ἦχε μόνον οἱ βραχυνόμενοι. ¶ Κιναβεύματα, πανουργεύματα. ¶ Κινάβραν δυσωδίαν τῶν τράγων.

Κίναδος, θηρίον δόλιος. ¶ Κιναθίας κρυπτός.

Κιναθίζειν, ἰλλάζειν, ἀποθησαυρίζειν κατὰ μικρὸν συλλέγοντα. ἔνιοι, μινυρίζειν καὶ κινεῖν. ¶ Κινάθισμα, κίνημα πλήθους πτερύγων. ἐξ οὗ πλῆθος παραγίνεται, ὑπακούεται. ¶ Κιναίδιον, ὄρνεον ἴυγξ.

Κίναιδος, ἀσελγὴς πόρνος. ¶ Κινάκεσθαι, μικρολογεῖν. ¶ Κινάνδρα, ἀλώπηξ. ¶ Κίναρχος, ἄψυχος. ¶ Κινυρίζεσθαι, θρηνεῖν μετὰ τοῦ τρύζειν καὶ κινεῖσθαι. ¶ Κινασουίδες, ἰχθῦς. ¶ Κινάψυρα, ψύχος, τὸ ἅμα ἡμέρᾳ κύπριοι. ¶ Κιναφεύειν, πανουργεύεσθαι. ¶ Κίνδα, πόρνη. ἀσχημοσύνη.

Κίνδαξ, εὐκίνητος. ¶ Κίνδακας, εὐκινήτους.

Κινδαύει, κινεῖται, κρατίζει. ¶ Κινδάφη, ἀλώπηξ.

Κινδαφίων, πανούργων, ἀλωπέκων. ¶ Κινδαψοί, ὄρνεα καὶ ὄργανα κιθαριστήρια καὶ ἰνδοί. ¶ Κίνδυνος, ὁ ἐν πρώραις. στελίς, οἱ πολέμιοι ὅτε τὸν πρώραν εὐθέως ἐφάλλονται. στελὶς δὲ ἡ καθέδρα. ¶ Κίνδρμοι, οἱ μικροὶ ἰχθύδια. ¶ Κίνημα, κίνησις ταραχή. ὁρμή, χόλος, κόρος ἡ ὀργή. ¶ Κίναιδος, ἀσελγής.

Κιννάβαρι, εἶδος χρώματος ἀληθινοῦ ὃ λέγομεν κόκκινον ὃ παρὰ τοῖς ζωγράφοις. ¶ Κιναβρεύματα, ἀποκαθάρματα ὄζοντα. ¶ Κιναθίδα, χρίσμα γυναικεῖον. ¶ Κιννάμωμον, ἓν τῶν λιβανωτῶν ὃ τῶν ἀρωματικῶν λιβάνιον καὶ ὄρνις καὶ πόα εὐωδεστάτη. ¶ Κιννυθίδες, τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια.

Κινύρας, τοὺς κακούργους ἵππους. ¶ Κινηθέντος, ὁρμηθέντος. ¶ Κένσος, εἶδος νομίσματος, ἐπικεφάλαιον. ¶ Κινύρα ὄργανον μουσικὸν κιθάρα οἰκτρά.

Κινυράδαι, ἱερεῖς ἀφροδίτης. ¶ Κινύρας, ἀπόλλωνος καὶ φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς κυπρίων.

Κινύρεσθαι. θρηνεῖν κλαίειν. ¶ Κινυρή. ἁπαλή. νέα. λεπτή, οἰκτρά, θρηνητική. ¶ Κινυρόν. λεπτόν. καπυρόν: ὀξύ. οἰκτρόν. ¶ Κίνυσθαι, κινεῖσθαι, ἐγείρεσθαι, ἄρχεσθαι, ἰέναι. διανοεῖσθαι, αἰσθέσθαι, ὁρμᾶν.

Κίνυται, τὰ αὐτά. ¶ Κινύζεδος, κινητικός, χαράδρος. ¶ Κινύφιον, τὸ ἐν αἰγύπτῳ ἀπὸ κίνυφος τοῦ ποταμοῦ. ¶ Κινώ. κίνησις, συνεχής.

Κίνωσις, χρυσόφρυς. ¶ Κινώπετα, κνώδαλα. θηρία.

Κιξάλλαι, κλέπται. ¶ Κιξάλλης, φώρ. κλέπτης, ἀλαζών. ¶ Κιξαλλία, πανουργία κακοτεχνία. ¶ Κίξαντες, ἐλθόντων, πορευθέντες. ¶ Κίξαν, εὗρεν. ἔλαβον. ἤνεγκεν. ¶ Κίξιος, τέττιξ. ¶ Κιονίδα, σταφυλήν. ¶ Κίουρος, ἐμβολεύς. οἰσύινος κόφινος. ὧ τὴν σῖτον ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοὶ ἢ μᾶζον τι.

Κίρα, ἀλώπηξ λακώνων. ¶ Κίραφος, ἀλώπηξ.

Κίρβα, πήρα φθειρά. ¶ Κιρβιαῖον, ἔθνος ἐχόμενον λυδῶν. ¶ Κίρεται. φθείρεται. δαπανᾶται.

Κιρίς, λύχνος, ὄρνεον, ἡ ἀηδών, λάκωνες. ¶ Κίρκασμα, τοὺς βότρυας. ¶ Κίρκοι, κρίκοι ἅρπαγες, πάντα τὰ ἐπικαμπῆ κίρκοι λέγονται. ¶ Κίρκος, κρίκος, ἱέραξ κωπηλάτης καὶ ἀπὸ αἰγιροῦ ἡ βλάστησις.

Κιρνᾷ, οἰνοχοεῖ. ¶ Κιρρά, ἰχθῦς ποιός. ¶ Κιρρόν. πῦρ ἐρυθρὸν ξανθόν. ¶ Κίρρος, ὄρος καὶ οἶμα καὶ πόμα γάλακτος λακώνων. ¶ Κίρυλος, ἰχθῦς ποιός. καὶ ὀρνέου εἶδος. ¶ Κιρσός, πάθος τι περὶ τὸ στόμα ὅπερ τινὲς ἰξίαν καλοῦσιν, ἄλλοι κρωατόν.

Κίρων, ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν καὶ αἰδοίου βλάβην καὶ ἀπεσκολυμμένος, καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος καὶ ἐπτοημένος ὁ γυναικείας καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι.

Κίς, ζωΰφιον, ἐν τοῖς ξύλοις καὶ τῷ σίτῳ γινόμενον.

Κίσθος, θάμνος, ἧς τὸ μὲν, ἄρρεν, τὸ δὲ, θῆλυ.

Κίσιρις, ὄρνις ποιός. ¶ Κίσσυρα, πικρὰ τὸ ἦθος παλίγκοτος κῶοι. ¶ Κίσσα, ἐπιθυμία. ὄρνεον καὶ ἰχθῦς ποιός. καὶ τὸ γυναικεῖον πάθος.

Κισσίνη, πόλις καὶ ὄρος ἐν θράκῃ. ¶ Κίσσιοι, ἔθνος περσῶν. ¶ Κίσσηρις, βουνεύρων. ¶ Κισσός, ὁ κισσὸς ἀχαιοί. ¶ Κισσοέτιοι, οἱ κνώσιοι. ¶ Κισσός, εἶδος φυτοῦ, ἡ βλάστημα ἑλισσόμενον. ¶ Κισσοῦς, ὄρος ἐν μακεδονίᾳ, καὶ πόλις θράκης. ¶ Κισσηΐς, κισσέως θυγάτηρ. ¶ Κισσουάλλα, κισσάλα ἱερόμμινα.

Κισσύβιον, τὸ ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον, καὶ ὁ σκύφος.

Κίσημα, τόξευμα ὀϊστός. ¶ Κιστέρνα, λάκκος φρέατος βάραθρα ἢ βυθός. ¶ Κίστας, κυρτάς. ¶ Κισσίτη, τέλη. ¶ Κίστη, ἀγγεῖον πλεκτὸν εἰς ὃ βρῶμα ἐνετίθετο καὶ ἱμάτια, κιβωτός. ἢ ἀπαλός. ¶ Κιτρίον τὸ ἰνδικὸν μῆλον. ¶ Κιτται, πρόγονοι. ¶ Κιττᾶν, ἐπιλείχεσθαι τὸ τῶν γυναικῶν ἐπιθυμεῖν. ¶ Κίτταλος, μυρρίνη. ¶ Κιττάναλον, ἡ κρήστρα. ¶ Κίττανος, ἡ κονιακὸ τύπανος. ¶ Κίτταρις, διάδημα ὃ φοροῦσι κύπριοι. οἱ δὲ τὰ διαδήματα φοροῦντες κίττοι λέγονται. ¶ Κίττεον, ὁ κίττος λάκωνες.

Κιττόν, καλὸν λάκωνες. ¶ Κίττυλα, τὰ κελύφη τῶν καρπῶν. ¶ Κιττῷ, καλῷ χρηστῷ ἀγαθῷ.

Κιτύμινα, γλαυκά. ¶ Κιφφός, μανικός. ¶ Κιχάνειν, εὑρίσκειν, καταλαμβάνειν. εἰσπράττειν. ¶ Κιχεῖν, κιχῆσαι καταλαμβάνειν. εὑρεῖν. ἐνέγκαι. ¶ Κιχεὶς καταλαβών. ¶ Κιχείω, τὸ καταλαμβάνω καὶ καταλήψομαι. ¶ Κιχῆλαι, αἱ κίχλαι τὰ ὄρνεα.

Κιχῆναι, κιχήσεσθαι. λαβεῖν. ¶ Κιχήσατο, εὗρε κατέλαβεν. ¶ Κιχήσεσθαι, καταλήψεσθαι.

Κίχησις, ἡ λῆψις. ¶ Κιγκὸς εἰς ὃ ἐμβάλλεται ὁ λιβανωτὸς, κύπριοι. ¶ Κίχλη, ἰχθὺς θαλάσσιος καὶ ὄρνις. ¶ Κιχλίσκουσι, γελῶσι μειδιῶσι. ¶ Κιχληβῶπις, ἀνδράχνη. ¶ Κιχλισμός, γέλως σφοδρός.

Κιχόρεια, λάχανα ἄγρια. ¶ Κιχρῶσι, δανείσει.

Κιχυβεῖν, δυσωπεῖν, νυκτιπλωτεῖν. ¶ Κίψει, κακοποιεῖ. ¶ Κίων. ὁ στύλος καὶ τὸ ἐν τῷ στόματι ὃ καλεῖται σταφυλή. ¶ Κιών, ἐλθὼν βαδίζων πορευθείς.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Κλαγγή, φωνὴ ἦχος βοὴ, ἢ κλαγγὴ ὀρνέων.

¶ Κλαγγηδόν, κατὰ κραυγάς. ¶ Κλαγγεῖν κλάγξαι, φθέγξασθαι. ¶ Κλάγξαντος, κράξαντος. ¶ Κλαγγός. γάλα κριτῶν.

Κλάδαν, κλάδον ῥάβδον. ¶ Κλαδεῖ, σείει κινεῖ.

Κλαδεόμματι, ἔνσεισται τὸ ὄμματα. ¶ Κλῆρος,

μελιασῶν ἀπεάκρεις. ¶ Κηφισιῶδες, τετυφωμένοι κατεσποδασμένοι. ¶ Κηφισιεῖς γένος ἰθαγενῶν.

Κ ηφισίς. λίμνη. ¶ Κηφισός. ποταμός. ¶ Κηχὶ, ῥύπος. ¶ Κηχρᾶ, δανείζει. ¶ Κῆχος, τόπος, καὶ ποίκηχος τοῖ γῆς ἄλλοι κῆγχος. ¶ Κηώ. σύνθεσις. ¶ Κηώδει εὐώδει, τεθυμιαμένῳ ἀπὸ τοῦ καίεσθαι τὰ θυμιάματα, ἔνθεν δ' εὐώδης. ¶ Κηώδης, τεθυμιαμένον, εὐώδες, εὔπνουν, φωτεινόν.

Κ ηῶεν, μέλαν καθαρόν. εὔοσμον: τεθυμιαμένον.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ιανθὶς, ἑταίρα. ¶ Κιάν. χαλᾶ.

Κ ¶ Κιάντωρ, κίναιδος. ¶ Κίασθαι, κεῖσθαι. ¶ Κίαρ, ἐκινεῖτο. ¶ Κίβαλος, διάκονος.

Κ ίββα, πήρα αἰπολοί. ¶ Κιβδηλιᾶν, ὠχριᾶν.

Κ ιβδηλιῶντας, ὠχροὺς ὑπὸ τοῦ κιβδήλεως ἐνοχλουμένους: ἔστι δὲ κιβδηλὶς ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία. ἀφ' ἧς παμφύλιοι κίβδηλον. μοχθηρὸν φαῦλον, ψεῦμα. νόθον, ἀδόκιμον. ¶ Κίβδης, κακοῦργος πηλὸς χειροτέχνης. ¶ Κιβικία, κιβίνδα καὶ τὰ νῶτα.

Κ ίβισις, πήρα. κύπριοι. ¶ Κιβλεῦραι, στοχάσασθαι.

Κ ίβον, ἐννεὸν πάφιοι. ¶ Κιβώειον, αἰγύπτιον ὄνομα ἐσθ' ποτηρίου. ¶ Κιβωτὸς, λάρναξ ξυλίνη, ἢ σορός.

Κ ίγκασος, κυβευτικός τις βόλος.

Κ ιγκλίδες, θύραι ἃς ἡμεῖς καγγελωτὰς λέγομεν.

Κ ιγκλίζειν, κινεῖν, πειράζειν. ¶ Κίγκλος ὄρνεον πυκνῶς τὴν οὐρὰν κινοῦν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κιγκλίζειν ὁ ἐστι διασείεσθαι. τινὲς δὲ σεισοπυγίδα. ¶ Κιγκρᾶ, κιρνᾷ. ¶ Κιγκράμας, ὄρνεον. ¶ Κίγκρεται, κνίζεται ὀδύρεται. ¶ Κιγχάνειν, εἰσπράττειν λαμβάνειν. ¶ Κιγχάνω, τυγχάνω. ¶ Κιγκλίζει, σαλεύει μοχλεύει κινεῖ. ¶ Κιγκλὶς, ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγγελος. ¶ Κιγκλισμὸς, αἰσχρὸς γέλως μετὰ ἀταξίας. ¶ Κίδαλον, κρόμμυον. ¶ Κίδαρις, πῖλος βασιλικός, ὃν καὶ τιάραν, ἔνιοι δὲ κίταριν λέγουσι, ἢ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν, ἔστι δὲ ἐκ σμύρνης καὶ λαβύζου, ἡ δὲ λάβυζος, ἔστι πολυτιμοτέρα αὐτῆς τῆς σμύρνης. καὶ ὄζει ἥδιστον, καὶ θυμίαμά ἐστιν κάλλιστον παρὰ βασιλεῖ ἐκ τούτων ἡ κίδαρις πέπλασται, ἢ ἐκ τριχῶν ὕφασμα, ἢ περικράνιον περίθεμα κεφαλῆς, εὐκόσμιον, καλὸν εἶδος καμαλαυκίου. τινὲς δὲ περικράνιον πίλινον. ¶ Κιδαφεύειν, πανουργεῖν, κίδαφος γὰρ, ἀλώπηξ. ἢ ἐσθίειν ἀπὸ τῶν κιόνων.

Κ ιδαφίων, πανοῦργον. κίδαφον γὰρ τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν, ἔνιοι δὲ παρὰ ῥινκίας φασὶ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν καὶ δηλοῦν τὸν διαβιβρώσκοντα.

Κ ίδαφος, δόλιος, καὶ ἡ ἀλώπηξ.

Κ ιδνᾶσθαι. σκεδάννυσθαι, σκορπίζεσθαι. ¶ Κιδνὸν, ἐνθάδε πάφιοι. ¶ Κιδνοτέροις ἢ ἀκιδνοτέροις, ἀσθενεστέροις. ¶ Κίδναι, αἱ ἐγχώριοι πεφρυγμέναι κεῖ θαί. ¶ Κίε, βάδιζε πορεύου. ¶ Κίειν, πορεύεσθαι. ¶ Κιέλλη, φέγγος, αὐγή. φῶς. πάχνη. ὁμίχλη. ¶ Κίεν, ἐπορεύετο πορεύου.

Κ ίενεν, ἐπετέλεσεν. ¶ Κίεσ, θηρεία. στροφάς.

Κ ίθαρις, κιθάρα κιθάρισμα. ¶ Κιθαριστήριοι, αὐλοί τινές. ¶ Κιθαρὸς, στῆθος πλευρὰ καὶ ἰχθύς.

Κ ίθον, πῶμα πίθου. ¶ Κιθωνέα, ἐπίθετον ἀρτέμιδος. ¶ Κικαῖος, ἴσον ἐλλύχνιον τῶν καρπῶν λέπος. ¶ Κικαμία, ἐστὶ λαχάνῳ καυλίδι ὅμοιόν τι. ¶ Κίκη. φυτόν. ¶ Κίκελος, ζοφός. ¶ Κίκιμον, ἐπὶ κορώνης τὸ κόπριον. ¶ Κίκδρος. ὁ χερσαῖος κροκόδειλος. ¶ Κίβερροι, ὠχροὶ μακεδόνες.

Κ ικίννης, δῆμος ἐπὶ ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶ Κικίννα, τειχόπλαστος. ¶ Κικιρδής, στικτή. ¶ Κίκιρρος ἀλεκτρυών. ¶ Κικκάβινον, ἐλάχιστον οὐδέν.

Κ ίκκα. ἀλεκτορίς. ¶ Κίκκασος, ὁ ἐκ τῶν παραμηρίων ἱδρὼς ῥέων ἢ βόλου ὄνομα. ¶ Κίκκη, στωμυλία, ἢ ἀπὸ τῶν αἰδοίων δυσοσμία. ¶ Κικκιδῶσαι, μινθῶσαι. ¶ Κικκιλονδίς. παιδὸς ἀφόδευμα.

Κ ικκὸς, ἀλεκτρυὼν κλέπτης διαχώρησις. ¶ Κίκλω τὴν ἄρκτον τὸ ἄστρον φρύγες. ¶ Κικλίσκει. καλεῖ.

Κ ικλησμὸς, γέλως. ¶ Κίκονες, γένος θρακῶν.

Κ ικνία, μικρὰ φθειρία. ¶ Κίκνον, θηρίον.

Κ ικοβαυλιτίδες, κογχυλίου τι γένος μέλαν, καὶ τὰ ἐκ στέαρος σκωλήκια. ¶ Κίκκος, ὁ νέος τέττιξ.

Κ ικερβιντίς. ἀνδράχνη. ¶ Κικυμῆις, γλαύξ.

Κ ίκυμος. λαμπτὴς, ἢ γλαυκὸς ὁμοίως καὶ κίκυβος.

Κ ικυμώττειν, δυσβλέπειν. ¶ Κικυνεὺς, δῆμος ἐπὶ ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶ Κίκυς, δύναμις.

Κ ίκων, ὁ κίκων ἀμυθάονος ἦν αὐλητὴς αἴσιον προθεωρῶν. ¶ Κικλάει, καλεῖ. ¶ Κιλάειος, ὁ ἥλιος.

Κ ιλίας, στρουθὸς ἄρσην. ¶ Κίλικες, οἱ ὑποπλακίοις θήβας οἰκοῦντες, ἢ δημόται. ¶ Κιλικίζεσθαι, κακοηθίζεσθαι. ¶ Κιλίκειοι, ἀθροὶ ῥυπαροὶ μεγάλοι. ¶ Κιλίκειοι, λόγοι, οὗτοι ἀναφέρονται εἰς κύρβασιν, ἢ κυρβασίαν, ἢ ἔργοι δασεῖς καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια. ¶ Κιλίκιος, ὄλεθρος πονηρὸς, πονηροὶ γὰρ οἱ κίλικες. ¶ Κιλικίους, πικρᾶς τιμωρίας. ¶ Κίλικι. λιμῷ ὀλέθρῳ, ἔλεγον γὰρ κιλίκιον ὄλεθρον. ¶ Κίλλιξ βοῦς, τὸ ἓν κέρας ἔχων ἀπεστραμμένον. ¶ Κίλλα πόλις ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος. ¶ Κίλλαι, ἀστράπαλοι ἢ ὄνοι.

Κ ιλλακτὴρ. ὀνηλάτης, κυνηγός. ¶ Κιλλαμαρίζειν, καλλωπίζειν. ¶ Κίλλια, εἶδός τι λαχάνου, ἢ ἀκάνθαι τῶν ἐχίνων, ἢ πηγὴ ἡ κρήνη, ἢ ὄρος τῆς ἀττικῆς, χωρίον δασύ, ὅπερ διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν, κάλλιον, οἱ δὲ, κυλίαν, ἄλλοι κυλύπεδαν.

Κ ιλιβάντις, τραπεζῶν βάσις καὶ ὑποθήματα ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι. ¶ Κιλλικύριοι, οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροι. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον.

Κ ιλλικὼν, προδότης οὕτως ἐπωνομάζετο, ἀχαιὸς μὲν τοὔνομα, κιλλίκων δὲ ἐπικαλούμενος ὃς μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς.

Κ ίλλιξ, ἀμνὸς ἢ βοῦς, τὸ ἓν κέρας ἔχων διεστραμμένον.

Κ ιλλὸν, εἶδος τριχώματος φαιοῦ. ¶ Κιλλός. ὄνος καὶ τέττιξ πρωϊνὸς ὑπὸ κυπρίων. ¶ Κίλλυρος, συσσιτίς. ¶ Κίμαι, χυλὸς πίεινος. ¶ Κιμαὸς, χυλὸς μοραίας. ¶ Κιμβάζει, στρατεύεται.

Κ ίμβαζε, στράτευε, κίμβαξ γὰρ ὁ ἀσπίς. ¶ Κιμβερικὸν, χιτωνίσκου εἶδος πολυτελοῦς, ὃ λέγεται στατίς.

Κ ιμβεύει, ὁδοιπορεῖ. ¶ Κιμβικία, πανουργία ξενισμός. ¶ Κιμβίξ, σκυφία μικρολογία.

Κ ίμβρος, νοῦς φρύγες. ¶ Κιμμερὶς, θεά, ἡ μήτηρ

ἐπιμελέσομαι. θεραπεύσω. ¶Κεδέων, αἰνιῶν.

Κ ἐδνοι, φίλτατοι, φροντιστικώτατοι, ἀναγκαιότατοι.

Κ ἐδομαι, φροντίζω, οἰκτείρω, λυποῦμαι. ἀνιῶμαι. ὀρ γίζομαι. ¶Κῆδος, κηδεία, πένθος. λύπη. φθορά, συγγένεια. νηστεία. θεραπεία. φροντίς. ¶Κηδεῦν, ἀνιῶν κακοποιεῖν. ¶Κῆθα, τάφος. ¶Κόθεια, κη θάρια τὰ ὀξύβαφα ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον.

Κ ηθεῖν, βοηθεῖν, συντρέχειν. ¶Κηθίδιος, διθύραμβον.

Κ ηθεον, συνεπορεύοντο. ¶Κηθοί, βοηθοί.

Κ εῖα, καθάρματα. ¶Κηκαδεῖ, λοιδορεῖ χλευάζει.

Κ ήκρανον, ἐκεκράγεισαν. ¶Κοκάς. κακὸ, τιμωρός. κακολόγος. δύσφημος. ¶Κῆκες, λάροι.

Κ ηκίει, πιδᾶ, ἀναδύει. ¶Κηκίειν, ἀναφέρεσθαι καὶ διϊδροῦν. ¶Κόκιεν. ἀνέφερεν ἀνέπιδα.

Κ ηκίς. ἀτμίς. σύμμα, καὶ ὁ καρπὸς τῆς δρυός. κῶοι δὲ καὶ τοὺς ἀκάρπους στάχυας καὶ στερητικούς.

Κ ῆλα, βέλη, θεῖα σημεῖα, ξύλα, ὅθεν καὶ καλόποις, καὶ κολώνειον καὶ ἱδρὰ ἀγάλματα καὶ πυρετός.

Κ ολάδες, αἶγες αἱ ἐν τῷ μετώπῳ σημεῖον ἔχουσαι τὸ λοειδές. ¶Κηλαίνειν, θέλγειν. νοσεῖν.

Κ ηλάς, νεφέλη ἄνυδρος καὶ χειμερινὴ ἡμέρα καὶ αἴξ, ὅτι κατὰ τὸ μέτωπον σημεῖον ἔχει τὸ λοειδές.

Κ ηλάστραι, σκαφίδες, ἀγγεῖα ποιμενικὰ ἃ δελφάκα.

Κ ολει, πραΰνει, θέλγει, πείθει, καταμαραίνει.

Κ ολάδησαν, ἤχησαν, ἐβόησαν. ¶Κηλέῳ, καυστικῷ, θερμῷ λαμπρῷ. ¶Κηλείῳ, ὁμοίως.

Κ όληθρα, φίλτρα, παραμύθια. ¶Κηληθμῷ, θέλγω, τέρπω, τέρψις, χαρά. ¶Κηλήνη, μέλαινα.

Κ ολήτειρα, ὁ συγχάσεια. ¶Κηλητηρίοις, τὰς ψυχὰς θεραπευούσαις. ¶Κήλησις, ἡ δι' ᾠδῆς ἡδονή.

Κ ηλῖδες, μολυσμοί. ¶Κηλίς. ἕλκος οὐλή. ὄνειδος ῥύπος, καὶ εἶδος αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ. κολὸν, ξορόν.

Κ ολοῖ, εὔχεται θεῷ. ¶Κηλούμενος, ἐν ἱματίῳ περιπόμενος. ¶Κηλοῦν, εὔχεσθαι.

Κ ήλυσμα, ἀγγεῖον, ἀσθενές. ¶Κηλώνια, ἀντλοτήρια ξύλινα. ¶Κηλώνειον, ξύλον ἐν ᾧ ἕλκεται τὸ ὕδωρ.

Κ ήλων, ὁ ἐν τῇ νηὶ λεγόμενος, καὶ ὀχευτὴς ἵππος καὶ ἅμ πλημα. ¶Κήμιψ, φλὲψ κνώδης ἐν μέτραις.

Κ ημός, πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ λαμβάνουσι τὰς πορφύρας. ἔστιν δὲ ὅμοιον ἠθμῷ καὶ ἐν αὐτῷ τὸ δέλεαρ. ἄλλοι δὲ καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ τῶν δικαστῶν ὑδρίᾳ πεπλεγμένον πῶμα παρόμοιον χώνῃ. καὶ ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις εἰς ὃν αἱ κριθαὶ βάλλονται. ἢ γυναικεῖον προκόσμημα καὶ εἶδος χαλινοῦ.

Κ ημοστόμης, τῷ χαλινῷ ἐμφορῆς.

Κ ήμωσις, φίμωσις. ¶Κόνεον, καθαρόν.

Κ ηνσήτωρ: ὁ τὴν γῆν μετρῶν. ¶Κηνσουεῖ, ἐκεῖ.

Κ ηνσός, βοτάνη τίς. τὸ δὲ τέλος κινσὸς διὰ τοῦ ι.

Κ ήνυσμα, τὸ κενὸν τοῦ σώματος. οἷον σκιά, καὶ εἴδωλον, φάντασμα. ἀσθενὲς καὶ ἀγγεῖον. ¶Κηνυσσόμενος, εἰδωλοποιούμενον. ¶Κηνύει, καλεῖ. ¶Κηνῶ, ἐκεῖ.

Κ ῆξ, ὁ λάρος κατὰ ἀπίωνα. λέγεται δὲ καὶ καύηξ. τινὲς καὶ ἐφυίαν ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ κέπφον. οἱ δὲ, διαφέροντα ἀλλήλων. ¶Κήπιδος, σκέλος παροιμιῶδες ὂν τὸ πέρδικος σκέλος. ¶Κηπίων, κήπων, κηδόμενος. ¶Κηποκόμος, κηπουρός.

Κ ῆπος, παράδεισος ἢ εἶδος κουρᾶς παρὰ πέρσαις, ὃν οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπίπαν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ. καὶ τὸ ἐφήβαιον τὸ γυναικεῖον, καὶ ζῶον ὅμοιον πιθήκῳ.

Κ ήρ, περισπώμενον καὶ οὐδετέρως λεγόμενον, ἡ ψυχή. ὀξυτονούμενον δὲ καὶ θηλυκῶς ἐκφερόμενον, ἡ θανατηφόρος μοῖρα ὁ θάνατος: ¶Κῆρα, ψυχήν, θάνατον.

Κ ηραίνει, φθείρει. μεριμνᾷ. φροντίζει. δυσθανατεῖ.

Κ ηραίνοντα, βλάπτοντα. ¶Κηραίνειν, βλάπτειν.

Κ ηρ ἀπονήσσων, παραφρονῶν. ¶Κήρας, ἀκαθαρσίας μολύσματα, βλάβας. ¶Κήραφις, κάραβος.

Κ ῆρες, ψυχαί. συμφοραί, μοῖραι θανατηφόροι.

Κ ηρέσιον, ὄλεθρον νοσητήριον. ¶Κόρεσι φορέοις, τοῖς ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης μετενηνεγμένοις ὁ ἀπαυστησομένοις, ἐνθένδε ὑπὸ τῶν μοιρῶν.

Κ ηρί, εἱμαρμένῃ. ¶Κηρί, ψυχῇ. ¶Κηρείαις, ἐπιθανάτια ὑπετετυλισμένα. ¶Κηρῖναι, μάστιγος γίνονται τιμὴς κηρῖναι, ὥσπερ οἱ λεγόμενοι κηρεῶνες.

Κ ήρινθος, ἡ λεγομένη ἐριθάκη. ἔστι δὲ τροφὴ ἣν παρατίθενται ἑαυτᾶς αἱ μέλισσαι. καὶ πόλις εὐβοίας ἢ ἕλκος ποιόν. ¶Κηρίον, τὸ τῶν μελισσῶν καὶ εἶδος πλακοῦντος. ¶Κηριοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαι.

Κ ηρίφατοι, ὅσοι νόσῳ τεθνήκασιν. ¶Κηρίῳ βύσαντες, εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐπίθησαν κηρίον ὑπὲρ τοῦ μὴ βοᾶν ὁπότε ὑποβάλλοιεν. ¶Κηριωθῆναι, ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. ¶Κηρίωμα, ὁμίλημα. ἔστι γὰρ τὸ κηρίον ὃ προσεικάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀηδόνων.

Κ ηρόθι, ἐκ ψυχῆς. ¶Κηρόν, λεπτόν. νοσηρόν.

Κ ηροπαίζουσι. βασταζουσι.

Κ ηροσταίων, παλαιῶν. ¶Κηρούει, ἐκεῖ κρῖται.

Κ ηρυχίδαι, γένος ἐν μιλήτῳ ἀπὸ κηρούχου.

Κ ηρόθεν, ἐκ τῆς ψυχῆς. ¶Κήρτεα, τὰ κέρδη.

Κ ήρυκες. οἱ ἄγγελοι, οἱ διάκονοι οἱ τὰς ὑπηρετικὰς ἐπιτελοῦντες πράξεις, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ γένος ἰθαγενῶν ἀπὸ κήρυκος τοῦ ἑρμοῦ φανίας, ἢ τοὺς ἐιρεινάζοντας τοῖς ἑρμοῖς κόρυκας λέγουσι. ¶Κηρυκίνη, ἡ καταρωμένη. ¶Κηρύκιον, σκῆπτρον, ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει. ¶Κήρυσμα, ἀγγεῖον ἀσθενές.

Κ ηρύκιον, ὄρος τῆς ἐφέσου, ἐφ' οὗ μυθεύουσι τὸν ἑρμῆν κηρύξαι τὰς γονὰς ἀρτέμιδος. ¶Κήρυλος, ἄρσην, ὄρνις συνουσιαστικός, τινὲς δὲ ἀλκυόνα. ¶Κήρυξ, ἄγγελος. διάκονος πρεσβευτής. ¶Κόρυξας, ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξας. ¶Κηστόν, ἔνοδμον. ¶Κῆτα, καλαμίνθη. ¶Κῆτει, ναίει, ἐρημίᾳ στερήσει.

Κ ητῶν, θυννῶν φορά. ¶Κήτειοι γένος μυσῶν, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ κήτεος ὁ μεγάλοι.

Κ ητήνη. πλοῖον μέγα ὡς κῆτος. ¶Κήτιον, μέγαν καὶ ᾧ τὰς ψόφοις διωθοῦσιν. ἐν τοῖς κλητωρείοις, καὶ ἐμέτηρειον ἀπὸ λαχάνου ἀγρίου, ὅπερ ἀντὶ πυρώνκασίεσαι εἰς τὸ στόμα ὡς κρατῖνος ἐν ὥραις σημαίνει. καὶ ὄδυσμα, καὶ τὸ νεαρὸν κρόμμυον. ἔνιοι, μέλος τι. οἱ δὲ, τὰ ὀψαρτυτικὰ συντιθέντες, διὰ τοῦ γ φασὶ γήτιον.

Κ ῆτος, θαλάσσιος ἰχθὺς παμμεγέθης, δηλοῖ δὲ καὶ ἀπειρίαν. ¶Κητώεσσα, ὑγρά, κοίλη. μεγάλη, ἔνυδρος, καλαμινθώδης, οἱ δὲ ὅτι ἐκεῖ ἡ θάλασσα συνεχῶς κήτη ἐκβάλλει. ¶Κηφὴν. μυῖα ἄκεντρος ἀργὴ μὴ γεννῶσα. ¶Κηφῆνας, τοὺς ἄρρενας τῶν

πίκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχενούντων ταύρων.

Κέρξαι, κόψαι, ἢ σχίσαι ξύλα. ¶ Κέρξω, ἀσπανόμ ὑχμισ μα. ¶ Κέρσαι, κόψαι, τεμεῖν, κεῖραι, γαμῆσαι καὶ δρασῆεια. ¶ Κέρσις, γάμος. ¶ Κέρτα, πόλις ὑπὸ ἀρμενίων. ¶ Κερτομεῖ, χλευάζει, γελᾷ, ὑβρίζει. ¶ Κερτομίας, ἐρεθιστικός. ¶ Κερτομία, παίγνια προβασκάνια ἐρεθισμοί. παραλογισμοί. ψεῦσται καὶ γελασταί. ¶ Κερύχχη, εἶδος πλακοῦντος.

Κερχάλεον, σκληρὸν ξηρὸν διψαλέον.

Κέρχανα, ἢ κερχάνεα, ὀστᾶ καὶ ῥίζαι ὀδόντων.

Κερχνεῖ. τραχύνει. ¶ Κέρχνη, ἡ ἐκ τῆς μελαίνης ἔψημα. ὁ τὰ ὦτα τῶν ἰχθύων καὶ ὀρνέου εἶδος, καὶ ἡ μελίχροια. ¶ Κερχνώμασι, τραχύσμασι κυκλώμασι γαλισμοῖς. καλοῦσι δὲ οὕτω πολλὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἀσπίδων κόσμον, καὶ ποτήριον ποίκιλον. λέγονται δὲ καὶ νικακίδες. ¶ Κερχνωτά, τετορνευμένα. ἀπὸ τῶν χείλους τῶν ποτηρίων ὡς περὶ κερχνοειδῆ ποικίλα. τραχεῖα πολύπαστα. ¶ Κερῶ, κεράσω. τελειῶ.

Κερωνία, δένδρον ἢ συκῆ αἰγυπτία. ¶ Κέρως, κέρατος. ¶ Κερῶνται, κεῖνονται. ¶ Κέσκειθεν. ἐκεῖθεν. ¶ Κεσκίον, στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ.

Κέσκος, πόλις κέσκον οὐκ ἔχουσα. καὶ ποταμὸς κιλικίας, ὅθεν καὶ παροιμία γίνεται πόλις κέσκον οὐκ ἔχουσα. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων. καὶ σκυβεύντας οἴνας, ἀπὸ σκυβέλων τόπου παμφυλίας.

Κέστρ, νεανίας ἀρκῖοι. ¶ Κεστὸν ἱμάντα. τὸν ποικίλον ἱμάντα. ὁ χιτῶνα ποικίλον. ὁ τὸν τῆς ἀφροδίτης ἱμάντα, καὶ ὁ διακεκεντημένος χιτών. ¶ Κέστρα. ἀμυντήριον, ὅπλον, σφύρα, καὶ εἶδος ἰχθύος.

Κεστρεύειν, κεχηνέναι πεινῶντα. ¶ Κεστρεῖς, τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας, κεστρεῖς λέγουσι, ἐπεὶ τοὺς ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον ἢ προσηγόρευον, τὸ γὰρ ζῶον αὐτὸ λαίμαργόν τε ἐστὶ καὶ ἄπληστον. ¶ Κεστρίαι, σιδηραῖ.

Κεστρινικαὶ βόες, αἱ ἐν χαονίᾳ. ὁ γὰρ χαονίας πρότερον κεστρίνος προσηγορεύετο, ἔστι δὲ μοῖρα τῆς ἠπείρου διαφόρους ἔχουσα βοῦς. ¶ Κέστρος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων, καὶ ἀκόντισμα. καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης. ¶ Κέστρωσις. βαφικὴ μιμουμένη.

Κεστρωτὸν, ξύλον βαρὺ ἔχον τὸ κέντρον. οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον οὐδὲ ἀκμήν. εἰώθασι δὲ οἱ βυτηροῦν πυροῦν τὰ ἄκρα τῶν αὐτῶν ξύλων ἕνεκα τοῦ ἀπολέσθαι πυρίκαυστον. ¶ Κεῦθε. κρύπτε. ¶ Κεύθεα, κοῖλα κρύφια. ¶ Κευθμὸς, καταδύσις πυθμὴν θησαυρὸς, κοῖλον ἢ κοίλας. ¶ Κευθμῶνες, καταδύσεις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν ὅ ἐστι κρύπτειν, κρύφιοι τόποι.

Κέφαλα, κεφάλαιον ἢ κόσμος τῶν νέων, ἢ κεφαλὸ ἢ συγκρίθμησις ἢ ζήτημα ἄκρον.

Κεφαλαίωσον, συντόμως συνάγαγε. ¶ Κεφαλίδαι, γένος ἀθήνησιν. ¶ Κεφαλὴ, τὸ σύνηθες. καὶ ὄνομα σῶμα ψυχὴ ὕψος. ¶ Κεφαλῖνος, ἰχθῦς ποιός. ¶ Κεφαλῖται, οἱ γωνιαῖοι λίθοι.

Κεφαλλῆνες, ἔθνος παρὰ τὴν ἰθάκην. ¶ Κέφαλοι, τῶν κεστρέων τινὲς οὕτω καλοῦνται. ¶ Κέφαλον. μέρος ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐρείσματα,

Κεπφωθεὶς, καταγελασθείς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγως δίκην αὐτόντως συνεπαγομένων.

Κέχανδε, χωρεῖ διὰ πλῆθος ψοφεῖ. ¶ Κεχανδότα, χωροῦντα. ¶ Κεχάνια, σύκα, τὰ αὐτόματα κεχηνότα.

Κεχαραγμένος, ὠργισμένος. ¶ Κεχάραντο. ἐχάρησαν ἢ ἐχώρησαν. ¶ Κεχάρημαι, χαίρω ἢ χωρῶ.

Κεχαρηότα θυμῷ, χαίροντα τῇ ψυχῇ. ¶ Κεχαροίατο, χαίροιεν ἡσθεῖεν. ¶ Κεχαρισμένα, ἄρεστα, προσφιλῆ. ¶ Κεχαρισμένος, ἄρεστος, προσφιλέστερος, μετὰ χαρᾶς πάντα ποιῶν. ¶ Κεχαροίατο, χαρεῖεν.

Κεχειροτόνηται, προβέβληται. ¶ Κεχειρωμένοι, δοτημένοι, κεκρατημένοι. ¶ Κεχήλωμαι πόδας δέδεμαι, συνέρραμμαι τοὺς πόδας, χηλεύειν γὰρ τὸ ῥάπτειν, ἢ χήλινον τὸ πλεκτὸν, ὁ ἀνακρέων δὲ χήλευμα, τὸ σπαρτίον σοφοκλῆς πανδώρᾳ ἢ σφυροκόπῳ.

Κεχηνέν. ἔχασκε τὸ στόμα ἤνοιγε προσδόκως ἐμβλέπει.

Κεχηνότας, χαύνους χαίνοντας ἐννεούς.

Κεχιλιῶσθαι, χίλια ἐζημιῶσθαι.

Κεχλιδότα, αὐχοῦντα, ¶ Κεχλαδᾶν, χάσκειν.

Κεχλαδοῦσι. χάσκουσι. ¶ Κεχλαδέναι, ψοφεῖν, προσλαλεῖν. ¶ Κεχλίασμα, τεθέρμασμα.

Κέχλοιδεν, δέλκεται. ¶ Κεχλιδιασμένοις, δελκυσμένοις. ¶ Κεχμάζει, αὐθίζει. αὐθεῖ, ἵσταται.

Κεχολωμένον. πικρὸν ὠργισμένον.

Κεχηλώσεται, ὀργισθήσεται. ¶ Κεχραμαί, εἶδος πορνείας. ¶ Κεχραμένη, ῥεροπωμένη παραγεγραμμένη, πικραινομένη. ¶ Κεχρηματίσθαι, πεφροντικέναι αἰσχύλος. ¶ Κεχρημένος, ἐνδεὴς ὢν χρήζων ἢ τιμωρηθείς. ¶ Κεχρησμῳδημένα, μεμαντευμένα προφητευθέντα, λεχθέντα μετὰ θείας ἀποφάσεως.

Κέχρικεν, ἐγκέχρικεν, ἐκονίασεν, ὁ ἐγκεκέντρικεν.

Κεχρῖσθαι, πτωλόχεσθαι. ¶ Κεχρισμένα, ἠλειμμένα.

Κεχρυσωμένος, τετιμημένος. ¶ Κέω, σκέπει. λάκωνες. ¶ Κεώδης, καθαρός. ¶ Κεῶσιν, ὄζον θυῶδες.

Κεῶν. κοιμησόμενος. ¶ Κεωρεῖν. παχοπᾶν.

Κεώσαρ. κόρατο.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Κηδάζει, καθαίρει. κηδαλίζει. ¶ Κηδάνει, μεριμνᾷ. ¶ Κήδαλον, αἰδοῖον. κέρας σκάλαθρον. ¶ Κήδεα, λῦπαι. ¶ Κήδεν, ἠνία. ἔβλαπτεν. ¶ Κηδέρ. πένθος. ¶ Κήδεα, μέριμναι. λῦπαι. ἀνῖαι χαλεπαί. ¶ Κῆδε δέ. ἐλύπει δέ. ¶ Κηδεῖ. λυπεῖ. ¶ Κηδεία, οἰκειότης.

Κηδεῖμμακοπαθεῖν ἀνιᾶν λυπεῖν. ¶ Κηδείαν, ταφήν.

Κήδειος, προσήκων φροντιστής. ¶ Κηδείοις τοὺς προγόνοις ἢ κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκείους ὁ συγγενεῖς,

Κηδεμόνες, φροντισταὶ διοικηταὶ καὶ οἱ κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι ἢ συγγενεῖς. ¶ Κηδεμόνες, φροντισταὶ διοικηταὶ καὶ οἱ κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. ¶ Κήδεος, κηδεσμος, ἀπὸ κηδεμονίαν ποιῶν. ἢ φροντίδος ἄξιος.

Κήδεσθαι, φροντίζειν λυπεῖσθαι.

Κηδεσταὶ, πενθεροὶ οἱ τῆς κόρης γονεῖς καὶ οἱ τῶν γαμούντων οἰκεῖοι ἐκδιδόντες καὶ συγγενεῖς καταχρηστικῶς.

Κήδεται. φροντίζει ἐπιμελεῖται βοηθεῖ. ¶ Κηδεύειν, φροντίζειν, ἐνταφιάζειν, ἐπιμελεῖσθαι βοηθεῖν.

Κηδεύοντα, ἐπισκοποῦντα. κοδόμενον. ¶ Κηδεύσομαι,

Κεραΐζεα τὴν κόμην καλλωπιζομένην. ¶ Κεραϊζόντα, οἳ εἰς κέρατα ἔλαιον ἄγουσι. ¶ Κεραΐζεσθαι ἄδου συμφοραῖς. ¶ Κέραιρε, κεράννυε, κέρασον.

Κεραιοῦχον, δικαιοδότην, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς ποιοῖς κεραιοῦχον. ¶ Κέραιρε, κέρασον. ¶ Κέραιας, κορώνη.

Κεραιος, σταυρός. ¶ Κεράμβηλον, κάπου πρόβασκάνιον, καὶ θηρίδιόν τι ὃ περὶ τὰς συκὰς διομενόμενον ἀποδιώκει τῇ φωνῇ τοὺς κνίπας. ἔνιοι τοὺς κανθάρους ὡς κέρατα ἔχοντας τὸν κέραμβον.

Κεράμβυξ, ζῶον κανθάρῳ ὅμοιον. ¶ Κεραμεύς, ὁ πάντα ποιῶν τὸν κέραμον. ¶ Κεραμεῖα, ἔνθα τὰ ὀστράκινα σκεύη πιπράσκεται. ¶ Κεραμεικός, πλατεῖαι πλευραί. ἀγορὰ δὲ ἀθήνησιν εὐτελὴς ἐν τῷ κεραμεικῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι πλατείαις χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας καὶ τοὺς ἄλλοις ἀγωνιστὰς γέλωτα χαλεῖν.

Κεραμεοῦν, ὀστράκινον. ¶ Κεραμεύς, ὁ λυκοῦργος.

Κεραμεικὴ, μάστιξ, τὸν ὀστρακισμὸν λέγουσι. μάστιξ μὲν διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμεικὴν δὲ διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι.

Κεραμεικός, τόπος ἀθήνησιν ἔνθα αἱ πόρναι προεστήκεσαν, εἰσὶ δὲ δύο κεραμεικοί ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ ἐντός. ¶ Κεραμεῖας. δημοσίους.

Κεραμείνῳ, εὐτελεῖ ἢ ἀπὸ κεράμου. ¶ Κεράμιον. τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος σταμνίον. ¶ Κέραμος, πίθος καὶ πᾶν ὄστρακον. καὶ δεσμωτήριον καὶ ὀχύρωμα καὶ πόλις καθ' ἑαυτάς, ἤδη δὲ ἐπὶ χρώματος. ¶ Κερανίξαι, κολυμβῆσαι, κυβιστῆσαι. ¶ Κεράννυε, κέρασον.

Κεραννῦντος. κιρνῶντος. ¶ Κεραόν. τέλειον ἢ κέρατα ἔχοντα. ¶ Κεραοξόος, κερατοποιός.

Κεραός, ἔλαφος ἢ εὔκερως. ¶ Κέραξ, θρὶξ τόξων καὶ αἰδοῖον. ¶ Κέρας, κεφαλή. θρίξ, σάλπιγξ. δύναμις. ἢ πολέμου μέρος καὶ ἡ ὑπεροχή. ¶ Κεράσαι, μῖξαι, ἑνῶσαι, συνάψαι. ¶ Κερασβόλα, ἄκαρπα τὰ ἑψητὰ ὄσπρια, οἱ περὶ τὰ κέρατα τῶν βοῶν δεσμοί, καὶ οἱ ἐν ταῖς ἀρχαίαις λύραις κόλλαβοι.

Κέρας, ὄρθιον ἢ νευρὰ εὐελπίδης ἐν αὐγῇ. ¶ Κέρασος, δένδρον ὃ φύεται ἐστραμμένοις, χοινίον δὲ ποιεῖ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ. μετ' οὗ αὐτὸ νεύρων δεομένοισιν.

Κεραστίας, ἡ κύπρος ποτέ. ¶ Κερατοφόρος, κερατηφόρος. ¶ Κεράσχειλοι, οἱ ἐπικαμπῆ ἔχοντες τὰ χείλη. ¶ Κέρατα, τῆς φάλαγγος τὰ ἄκρα ἢ μέτωπον μέρος, καὶ ἡ τῶν κεράτων χρῆσις. ¶ Κερατεστεῖς, οἱ τοὺς ταύρους ἕλκοντες ἀπὸ τῶν κεράτων, καλοῦνται δὲ καὶ κεραελκεῖς. ¶ Κερατουργός, ὁ ταῖς κιθάραις κερατοποιός. ¶ Κέρατος φυτὸν ὃ πρὸς τὰ τόξα ἐχρῶντο. ¶ Κερατωνία, συκῆ αἰγύπτου. κεραβλοπία, τὸ λαγωβόλον. ¶ Κεραυνίας, ὁ κεκεραυνωμένος. ¶ Κεραύνιος, ἐμβρόντητος καὶ ζεὺς ἐν σελευκίᾳ, καὶ ἱμάτιον ποιόν. ¶ Κεραυνός. ψόφος. κτύπος, βροντή. ἀρρωστία καὶ τὸ τοῦ διὸς ἀμυντήριον καὶ καῦσα. ¶ Κέραφος, χλευασμός. κακολογία. ¶ Κερβαλά, ἀσθενῆ μεγάλα.

Κερβέρειοι, ἀσθενεῖς, φασὶ δὲ καὶ τοὺς κιμμερίους κερβερίους, καὶ τὴν πόλιν, οἱ μὲν, κερβερίαν καλοῦσιν, οἱ δὲ κιμμερίην, ἄλλοι δὲ κίμμην, ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾅδου κερβέριος τρικάρηνος. ¶ Κερβοροκίνδυνος, πάρτρος

ὠχρός. καὶ κύων μέγας ᾅδου. ¶ Κερβολοῦσα, λοιδοροῦσα, βλασφημοῦσα, ἀπατῶσα.

Κερδαίνει, πείθει. ¶ Κερδαῖος, ὁ ἐπὶ κέρδει τοῖς πειθοῦσι καθ' ὅσον ἐκβέβρασται. ¶ Κερδαλέος, πανοῦργος ἐπικερδής. συνετός. ¶ Κερδαλέην, δόλιον, πανοῦργον, ἢ κέρδη πολυποιοῦντα καὶ ὠφελείας ἢ ποικίλον.

Κερδαλεώτερον. ἐπικερδέστερον.

Κερδαλεόφρων, ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν διὰ δόλου. κερδοῦς φρόνημα ἔχων τουτέστιν ἀλώπεκος. ὅθεν ὁ δόλιος. ¶ Κερδαλῆ, ἀλώπηξ. ¶ Κερδία, πανουργία. ¶ Κέρδεσι, πανουργίαις. ¶ Κερδείαν, ἀλωπεκίαν. ¶ Κέρδιον, συμφορώτερον, ὠφελιμώτερον. ¶ Κέρδιστος, συνετώτατος, φρόνιμος, πανουργότατος. ¶ Κερδωπέ. ὄσπρια. ¶ Κέρδος, σύνεσις τέχνασμα, ὠφέλεια. ¶ Κερδοσύνη, σοφία, τέχνη σύνεσις, πανουργία. ¶ Κερδώ κερδίστη ἀλώπηξ. ¶ Κερέα, ἀρχὴ γράμματα.

Κεραΐζε, πόρθει. ¶ Κερεῖ. ξυρεῖ. ¶ Κερεῖς, θερίσεις.

Κερητίζει, βασανίζει. ¶ Κέρκα, ἀκρίς.

Κερδάλια, ἐπιτάφια ἐντάφια. ¶ Κερκάς, κρέξ, τὸ ὄρνεον. ¶ Κέρκαξ, ἱέραξ. ¶ Κέρκαφα, ἐγγύη.

Κερκέτης, τὸ μικρὸν πλοιάριον ἀπὸ τῶν εὑρόντων.

Κερκέται, ἔθνος ἰνδικόν. ¶ Κερκίδας, δονακίνας, ἐπεὶ ταῖς αὐθηλαῖς ἐχρῶντο εἰς κερκίδας.

Κερκιθαλὶς, ἐρωδιός. ¶ Κερκίς, ἡ ἐπὶ πίτυος κορυφὴ ἢ αἰγείρου καὶ εἶδος ὄρνιθος. ¶ Κέρκνος, ἱέραξ ἢ ἀλεκτρυών. ¶ Κέρκος, θηρίδιον τὰς ἀμπέλους βλάπτον. ἡ οὐρὰ καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον, ἢ ἀλεκτρυὼν, ἢ ἀρουραῖος μῦς. ¶ Κερκοῦρος. εἶδος πλοίου ἢ ἰχθύος.

Κερκοψ, ταινιώδης ἢ εἶδος θηρίου μεγάλην οὐρὰν ἔχοντος. ¶ Κέρκος διπλῆ αὐτῇ καὶ δικέλαδος καὶ διθύρανος, ἐχρῆν δὲ αὐτῇ μᾶλλον ὁ ἐν κώδ πρυτάνεσι.

Κέρκυρα, νῆσος. ¶ Κερκυραία, μάστιξ, περιττὴν τινα τὴν κατασκευὴν εἶχον αἱ κερκυραῖαι μάστιγες, οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι. εἶχον δὲ ἐλεφαντίνους κώπας, καὶ τὰ μεγέθη περιττὰ ἦσαν. ἀριστοφάνης δὲ, εὐπραγοῦντας τοὺς κερκυραίους φησὶν ἀριστοτέλης, πιέζεσθαι ἢ γίνεσθαι. ¶ Κερκυραῖοι ἀμφορεῖς, τὰ ἀδριανὰ κεράμια. ¶ Κέρκωπες, ποικίλοι πονηροὶ πανοῦργοι. ¶ Κερκωπίζοντες, κατασπῶντες.

Κερκώπη, μικρὸν τέττιγιον τὸ καλαμαῖον λεγόμενον. γῆν γὰρ γυναῖκα τεττίγων φασίν. οἱ δὲ τέττιξ θήλεια, μὴ φωνοῦσα. ¶ Κερκώπων, δολίων. πονηρῶν καταστρεφόντων. κακούργων. τεττίγων. ¶ Κέρματα, χρήματα, θραύσματα. ¶ Κέρματα, εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. ὅθεν μικρὰ συντρίβει. ¶ Κέρμηλος, ἀφ' οὗ χαλκὸς γίνεται. ¶ Κέρνα, ἀξίνη. ¶ Κέρνεα, τὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἐπιθυόμενα. ¶ Κέρνος, στεφανίς. ἀγγεῖα κεραμεᾶ. ¶ Κερνοφόρος, ὁ τὰς θυσίας ἄγων. ¶ Κεροβάτης, ὁ πάν. ἤτοι ὅτι κέρατα ἔχει. ὁ οἱονεὶ κερατοβάτης τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην.

Κεροδίκα, τόξα. ¶ *Κεράμεναι, λυπούμεναι. ἢ ὥσπερ παιόμεναι. ἔπειτα κατὰ τὰ ζάγου ἔχειν.

Κεροπλάστης, λεπτουργὸς ἢ τειχοκοσμητής.

Κερουλκός, ὁ τοῖς κέρασιν ἕλκων τὸ ἄροτρον. καὶ ὁ κέρασι νῦχος κάλως. ¶ Κερουτίαι, γαυρίαι, μετεω

ἐπιμόνως κειμένην. ¶ Κεκρύφαλος, εἶδος κοιλί
ας τῶν μηρυκαζομένων ζώων, ἢ βακάθιον δισμώτει
χον. ¶ Κεκρυφάλοις, τὰς τῶν ἵππων κορυφὰς ὅ
ρας καὶ κορυφάντρας. ¶ Κέκτηκε, τέτηκεν.
Κ εκτισμένοι, πεφημισμένοι, κατεσφραγισμένοι.
Κ εκύθωσι, κρύψωσι. ¶ Κεκρυπτάκασιν, ἀσχολοῦντ)
Κ έκολται, δῶρα τὰ τῇ χειρὶ ἑλκόμενα.
Κ εκύκω, καμπύλω. ¶ Κεκυσδόσθαι, ἐκτετιμῆσθαι.
Κ εκοφότα, ταπεινοῦντα. ¶ Κεκωδωνισμένοι, πεπει
ρασμένοι καὶ ἐξητασμένοι, μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πε
ριπολούντων καὶ τοῖς κώδωσι διαπειρωμένων, εἰ οἱ
πρώτως ταῖς φυλαῖς τεταγμένοι ἐγρηγόρασι.
Κ εκωδώνισται, πεπείρασται, ἐξήτασται, δεδοκίμασται.
Κ εκόνισται, πεπίστωται, κέκλυσται. ¶ Κεκώπηνται,
σφαγεὺς ὁ ὤθει κώπης. ¶ Κεκώπηνται, ἡ ναῦς, καὶ τὰ
ἐνέρι μέσω ἔχειν τὰ ξίφη. ¶ Κελαδεῖ, βοᾷ.
Κ ελαδεινὸ. κραυγή. βοὴ ὁ κυνηγὸς ἐπιθετικῶς.
Κ ελαδεινῶς, θορυβωδῶς. ¶ Κελάδησεν, ἤχησεν.
Κ έλαδος, ἦχος μουσικός. κραυγή. βοή. θόρυβος.
Κ ελαδῶν, ἠχῶν, μέλπων, ἢ ποταμὸς ἀρκαδίας.
Κ ελαινεφὸς, ὁ μελαίνων τὰ νέφη. ¶ Κελαινεφὲς, ἅμα
μέλας, παραγώγως ἢ συνθέτως ὁ κελαινὰ συνάγων
τὰ νέφη. ¶ Κελαινὴ, μέλαινα. ¶ Κελαινιόων,
μελαινόμενος. ¶ Κελαινόν, μελαινόν. ¶ Κελαι
νόλωπα, κόρασια. ¶ Κελαινοπέθιμον, τὸ μὴ φανε
ρὸν, τὸ δόλιον. καὶ τῇ ψυχῇ δύσνουν. ¶ Κελαιοῖς,
ἤχοις. ¶ Κελαρύζει, ἠχεῖ, φωνεῖ. ὁ συνεχῶς ῥεῖ, ἔστι
δὲ ἰδίωμα ἤχου. ¶ Κελαρύζεται μετὰ φωνῆς ἠχή
σει. ¶ Κελάρυξεν, ἰδίωμα ψόφου. ¶ Κέλε, τέρ
πε. ¶ Κέλεαι, κελεύεις. ¶ Κελεαί με, κελεύεις
με. ¶ Κελέβη, ποτηρίου εἶδος θερμηροῦ, καὶ ποι
μενικὸν ἀγγεῖον. ¶ Κελεῖς. ἀξίνη. ¶ Κελεβρὰ,
λεπτὰ καὶ νεκρὰ κτήνη. ¶ Κελενδρυον, δρύϊνον, κε
λαιὸν, λέγεται δὲ καὶ μισκέλενδρον, ἢ τὸ μακρόν.
Κ ελαινὸν, σκοτεινὸν μέγα. ¶ Κελαιὸν, ὄρνιν ποιόν.
Κ ελέοντας, εἰς ἱστόποδας, καὶ τὰ ὁπωσοῦν μακρὰ ξύλα
δοκοὺς, ἱστοὺς ἢ πτῆρα, οὕτω φασὶν, σικελοὶ δὲ τὰ ξύλα
Κ ελεὸς, ὄρος ἀθηναῖος. ¶ Κέλευθο, δίδυμος περιε
λεύθου ψυχή. ¶ Κέλευθοι, ὁδοί.
Κ ελευθείας, τὰς ἐνοδίους δαίμονας.
Κ ελευθιόντων, ὁδευόντων. ¶ Κελευθιόων, πρὸς ὁ
δὸν ἔχων τὴν διάνοιαν. ¶ Κέλευθος, ὁδός.
Κ ελεύθρας. κελεύσεως. ¶ Κέλευσον πρόσταξον.
Κ έλευστρα, ἢ κελεύστα, ἅμαξα ἡμιονική. ¶ Κελευστιό
ων, κελευστικῶς ἔχων. ¶ Κελεύματα παυλιᾶς εἰ
δος καὶ ἀγάλματα. ¶ Κέλεξον, ὦ τοὺς ἰχθύας θη
ρεύσειν ἐν τοῖς ποταμοῖς. ¶ Κελετίζειν, τοῖς ἵπποις
ἐπιβαίνειν. ¶ Κελημοσύνας, κελεύσεσιν.
Κ έλης, ἵππος καὶ ἱππαστὴς ἢ μέρος καὶ εἶδος τι πλοίου νε
ὼς ἢ μονάτωρ. ¶ Κελητιᾶν, κελητίζειν, ἱππεύειν.
Κ ελλὰς, μονόφθαλμος. ¶ Κέλλειν, τὸ εἰς γῆν ἐκτιθέ
ναι τὴν ναῦν ἢ ἐξοκείλλειν. ¶ Κέλλικας, δημό
τας. ¶ Κελλίων, ὁ τῶν ὅλων φύσις. ¶ Κελλὸν,
στρεβλὸν, πλάγιον. ¶ Κέλλωσαι, πλαγιάσαι.
Κ ελμάς. θέρμη. ἢ νεῦρον ἐλάφου. ¶ Κέλμις, παῖς
ἢ λήκυθος καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἰδαίων δακτύλων.

Κ ελοίμην, κελεύοιμι. ¶ Κελόμην, ἐκέλευον.
Κ έλομαι, κελεύω. ¶ Κέλσαι, ἐκκεῖλαι, ὁρμῆσαι. κα
ταλαβεῖν, ἐντρεπίσαι, ἐξοκεῖλαι, συγκλεῖσαι. εἰλῆσαι.
Κ ελτοὶ, ἔθνος ἕτερον γαλατῶν. ¶ Κελύφανα, λεπί
σματα. ¶ Κέλυφος, ὀστίον λεπτὸν, κυρίως δὲ καὶ
τὸ τῆς ὀπώρας καὶ τῶν δενδρέων. ¶ Κελλωναεῖς,
ἔθνος σκυθικὸν ἢ κελχοί. ¶ Κελῶ, ὁρμήσω.
Κ έλωϊ, πυρὶ τῷ καυστικῷ. ¶ Κέλωρ, ἔγγονος υἱός.
ἐκτομίας, γάλλος. σπάδων. ¶ Κελλώρειον, παιδί
ον. ¶ Κέλωρ, φωνή. ¶ Κελωρύειν, κεκραγέναι.
βοᾶν. ¶ Κελωρύσας, φωνήσας. βοήσας.
Κ εμὰς, νεβρὸς ἔλαφος. τινὲς δὲ, δορκάς. ¶ Κεμα
σῖνας, ἰχθύας. ¶ Κεμαντὰ, καθαρὰ θυώδη.
Κ εν, ἄν. ¶ Κεμμὰς, ἔλαφος νέος. ¶ Κέμμερος,
ἀχλύς. ὁμίχλη. ¶ Κέμμης, ὄρειον. ¶ Κέμμις,
πόλις ἐν αἰγύπτῳ. ¶ Κέμμορ, μέγα κῆτος.
Κ εμπός. κοῦφος ἐλαφρὸς ἄνθρωπος. ¶ Κεμφὰς,
ἔλαφος. ¶ Κέμωρ, ἑτερόφθαλμος. ¶ Κενὰ,
ἀπόκενα. ἄκυρα. ¶ Κενεὰ, κενὰ μάταια. κύπριοι
δὲ ἀναδενδράδας. ¶ Κενέαφος, κενὸς ἐλαφρός.
Κ ενεαυχέες μάταια καυχώμενοι ἢ κενῶς αὐχοῦντες.
Κ ενέβεια, τὰ θνησίδια καὶ νεκειμαῖα κρέατα,
Κ ενῆς, ματαίας. ¶ Κενέβας, σπόγγος.
Κ ενεμβατεῖ, ματαίως πατεῖ. ¶ Κενεὸν, κενὸν, ἄ
πρακτον. ¶ Κενεών. ὁ περὶ τὰς λαγόνας τόπος,
τὸ διάκενον μέρος τῶν ὀστέων ἀρσενικῶς. ¶ Καινὴ δό
ξα, κενοδοξία. ¶ Κενίσαι, κεντρίσαι.
Κ ενὸν, τὸ κενωθὲν μάταιον. ¶ Κενοφωνίας, ματαιο
λογίας. ¶ Κενόπας, ἄντρως. ¶ Κενῶσι, κενεῶσι,
λαγόσι. ¶ Κένσαι, κεντῆσαι, κτίσαι. κελεῦσαι.
Κ ενταυρίσκος, ἀγροῖκος, ἄγριος. ¶ Κενταυρικῶς,
ἀγροίκως, ἀγρίως. ¶ Κένταυροι, λησταὶ καὶ οἱ αὐν
ᾶνες καὶ οἱ παιδεραστεῖ ἀπὸ τοῦ ὄρρου. ¶ Κένταυρος
ὄρρος. ¶ Κεντήματα, ζημιώματα. ¶ Κενταπα
πίτη, χωρίον τι. ¶ Κέντορες, κεντρισταὶ ἐν τῷ
ἐλαύνειν, ἐλατῆρες. ¶ Κεντριάδαι, τῶν περὶ τὰ
μυστήρια. ¶ Κεντρίνη, φωνεῖν. γένος τι ζώου.
Κ ενρηνεκέας, εὐπειθεῖς ταχεῖς καὶ διηνεκῶς κεντριζο
μένοις. τοῖς κέντροις εἴκοντας καὶ πειθομένοις.
Κ έντρον, δόρυ, μάστιξ. καὶ τὸ ἐν σιδήρῳ ἀδαμάντινον.
Κ εντρότυπος, μοχθηρός. φαῦλος, ἢ κεντροποιός. πανοῦρ
γος. ¶ Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος. ¶ Κέντωρ.
ἡνίοχος. ¶ Κενωθῇ, μάταιος ἀποφανθῇ.
Κ εραϊσταὶ, κομῆται, πολεμικοί. ¶ Κεραϊστής. κομή
της. ἁλιεύς. εἶδος ὄφεως καὶ ὁ κέρατα ἔχων.
Κ ενόν φάσις. τυφλόν. ¶ Κέοιτο, κεῖτο. ¶ Κέπφος,
εἶδος ὀρνέου κουφοτάτου περὶ τὴν θάλασσαν διαζῆ
βοντος ὃ εὐχερῶς ὑπὸ ἀνέμου μετάγεται. ἔνθεν λέγε
ται ὀξὺς καὶ κοῦφος ἄνθρωπος κέπφος.
Κ επφωθεὶς, ἐπαρθεὶς. ἀπατηθείς. ¶ Κέρα, κέρα
τα. θρίξ. ¶ Κέρα. ἀσλαὶ τὸν θρίγκα. λαμπρὲ τῷ
τόξῳ ἀπεκλόμενε. ¶ Κεραία, ἐν τῷ πλοίῳ οὕτω τί
καλεῖται. ¶ Κεραΐδες, τῶν προβάτων τὰ θήλεα
τὰ ἔνδον ὀδόντας ἔχοντα. ¶ Κεραΐζειν, κτείνειν. πορ
θεῖν, διαρπάζειν, διαφθείρειν. ¶ Κεραΐσαι, διέφθει
ραν. ¶ Κεραΐζων, ἀναιρῶν, πορθῶν, φθείρων.

Κεγχρώμασι, ταῖς περιφερείαις καὶ τοῖς κατασκευάσμασιν. ¶ Κεδάσας, διασκορπίσας. ¶ Κέδασεν, διεσκόρπισεν. ¶ Κεδᾶται, σκεδάννυται.

Κέδματα, αἱ χρονιώτεραι διαθέσεις. νόσοι περὶ τὰ ἄρθρα. οἱ δὲ, περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια. ἱπποκράτης.

Κεδνὰ, ἀγαθὰ, συνετὰ. πιστὰ. φροντιστικά. κόσμια. σεμνά. σώφρονα. καλά. τίμια. ¶ Κέδρακε, ῥιγοῖ, πέφρικεν. ¶ Κεδράντης, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο τὰ χρυσᾶ. ¶ Κεδρείδης, ὁ καρπὸς τῆς κέδρου.

Κέδριον ἔλαιον δένδρος. ¶ Κεδρώσεις, οἱ κυδωνιᾶται.

Κέδρον, ἀττικοὶ οὐδετέρως λέγουσιν. ¶ Κέδρος, ῥάβδος κιβωτὸς λάρναξ, ἢ δένδρον ἄκαρπον.

Κέδροπα, τὰ ὄσπρεια. ¶ Κεῖα, καθάρματα.

Κειάμενοι, καύσαντες. ¶ Κείαντες, καίοντες.

Κείνας, καύσας. ¶ Κείαντο, ἔκειντο. ¶ Κεήσας, τῇ μάστιγι νύξας. ¶ Κεθμῶνες, φωλεοί.

Κεῖα, κακά. ¶ Κίον, ἐπορεύοντο. ¶ Κεῖθι, ἐκεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. ¶ Κεῖε, τέθνηκεν. ¶ Κεικύνη, συκάμινος. ¶ Κειμήλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι, καὶ τὰ ἐν πλαισίοις, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ σώματι τίθεται. ¶ Κείνη, ἐκείνη, κενή.

Κείνης, ἐκείνης. ¶ Κεινῇσι, ματαίαις κεναῖς.

Κεινὸν, κενὸν ἢ ἐκεῖνον. ¶ Κεῖν᾽ ὄχεα, ὅταν κενὸν ἅρμα ᾖ. ¶ Κείοντες, κοιμησόμενοι. ¶ Κεῖρα, γενεὰ ἢ ἡλικία. ¶ Κείρει, τέμνει. κατεσθίει. ¶ Κειριάδαι, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος. ¶ Κειρίαι, κειριαί. ¶ Κειρίδες, κηρίδες ὄρνεα. ¶ Κειριόνου, ἐπίκορος ὅτι ὁ τόπος. ¶ Κεῖρις, ὄρνεον ἱέραξ οἱ δὲ ἀλκυόνα. ¶ Κείροντες, ἀναλίσκοντες. ἐσθίοντες.

Κείρυλος, ὃν ἔνιοι, κήρυλον λέγουσι. ἔστι δὲ ὄρνεον, ὃ δὲ ἀντίγονος τῶν ἀλκυόνων τοὺς ἄρρενας κηρύλους φησί.

Κεῖσε, ἐκεῖ, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. ¶ Κεῖσθαι, ὑποκεῖσθαι ἐνέχυρα. ¶ Κεισιβδηλούμενοι, νοθροί.

Κείσομαι, πείσομαι. ¶ Κεισὸς, βοτάνης εἶδος.

Κεῖσα, κίστα λάκωνες. ¶ Κεῖται, ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ τίθεται ἀντὶ θανάτου ἢ ἀπραξίας. ¶ Κεῖτο, πέπτωκε. ¶ Κίχοις, καταλάβοις. ¶ Κειῶδες, εὐώδες. ¶ Κείων, κοιμησόμενος. ¶ Κειώσασθαι, καθήρασθαι. ¶ Κεκαδησόμεθα, διασκορπισθησόμεθα, χωρισθησόμεθα. ¶ Κεκαδεῖν, χωρίσαι, στερῆσαι, σκεδάσαι. ¶ Κεκάδεσθαι, φείδεσθαι, ἐνδαπανᾶν.

Κεκαδῆσαι, βλάψαι, κακῶσαι, φείσασθαι, στερῆσαι.

Κεκαδὼν, χωρίσας, στερήσας, φροντίσας. ¶ Κεκαυνοτόμηται, νεωτέρισται. ¶ Κεκαλαμινθωμένοι, καλάμη γεγονότες. ¶ Κεκάλακας, καλὴ γέγονας ἢ ἐκάλεσας. ¶ Κεκαλμένον, ἐπὶ γῆς ἐκπεπλευκός.

Κεκρανὶς, βάτου δρία. ¶ Κεκαρμένον, περικεκομμένον ἢ κεκοσμημένον. ¶ Κεκάρπωκε, τετελείωκε ἢ ἀπέκαυσε. ¶ Κεκαῦσθαι, κατεσκευάσθαι, κεκοσμῆσθαι. ¶ Κεκασμέναι, κεκοσμημέναι, δεδοξασμέναι, τετελειωμέναι. ¶ Κέκασται, κεκόσμηται, κατεσκεύασται, κρατεῖ, ὑπερέχει, ὥπλισται, τέτακται, πέποιθε, δεδόξασται. ¶ Κεκαυτηριασμένοι βεβασκανισμένοι μὴ ἔχοντες τὴν συνείδησιν ὑγιῆ.

Κεκαφηότα, ἐκπεπνευκότα. κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα, καὶ κῆπος ὁ περιπνεόμενος καὶ εὐήνεμος τόπος. ἔνθεν καὶ καπίλαρ ἀπὸ τοῦ διασπᾶσθαι αὐτοὺς τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας ὑπὸ τοῦ πνεύματος. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ ἡ κεφαλὴ ὑπὸ ῥωμαίων κάπουτ κέκληται, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέραν οὖσαν τοῦ ἄλλου σώματος αὐτὴν περιπνεῖσθαι.

Κεκαφηότι. ἐκπεπνευκότι.

Κεκεῖνα, κισσός. ¶ Κεκεπφωμέναι, ἐπηρμέναι.

Κεκερτόμηται, κεχλεύασται. ¶ Κέκευθαι, κέκρυπται. ¶ Κέκει, φροντίζει, ἀλγεῖ. ¶ Κεκηλίδωσαι, μεμίανσαι. ¶ Κεκῆνας, λαγωοὺς κρῆτες.

Κεκορωμένη, κεκακωμένη. ¶ Κεκησᾶς, βοᾶς.

Κέκηφε, τέθνηκεν. ¶ Κεκιβδηλευμένοι, ἄτιμοι, ἀχρεῖοι. ἀδόκιμοι. νόθοι. ¶ Κέκιλος, ἰσχνόφωνος.

Κεκλεισμένος, ἐπικαλούμενος. ¶ Κεκλαμένον, κεκλαδευμένον. ¶ Κεκλασμένον, ἀποκεκλασμένον.

Κέκλεο, κάλεσον. ¶ Κεκλεῖ, καλεῖ. κελεύει, κέκληται. ¶ Κέκλετο, παρεκελεύετο, ἐκάλει, ἐβόα, προεκαλεῖτο. ¶ Κεκλέατο, συγκεκλημένοι ἦσαν.

Κεκληγὸς, ψοφοῦν. ¶ Κεκληγὼς, ψοφῶν, βοῶν φωνῶν, κραυγάζων ἐπικαλούμενος. ¶ Κεκλίαται συνεληλασμένοι εἰσίν. ¶ Κεκλιμένοι, περικεκλεισμένοι, περιεχόμενοι. ¶ Κεκλειμένοι, προσαναπεκείμενοι. ¶ Κεκλίαται, κεῖνται. ¶ Κεκλόμενοι, κελεύοντες. ¶ Κέκλευ, κάλεσον. ¶ Κέκλυθι, ἐπάκουσον. ¶ Κέκλυτε, ἀκούσατε, ἀκούετε. ¶ Κέκλυτέ μευ, ἐπακούσατέ μου. ¶ Κεκλωσμένου, διανενησμένου. ¶ Κεκμᾶται, κεκοπίακεν. ¶ Κέκμηκε, πεπόνηκε, τέθνηκεν. ἀπείρηκε, κεκόπωται.

Κεκμήκει, ἀπειρήκει ὑπὸ κακῶν. ¶ Κεκμηκὼς, κεκοπιακώς. ¶ Κεκμηῶτες, κεκοπιακότες. ¶ Κέκνηκεν, ὑπὸ κακῶν ἀπειρήκει. ¶ Κεκνισμένοι, καρποὶ ὑπὸ ἐρυσίβης διεφθαρμένοι, ἢ κνιποὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Κεκοισυρωμένη, ἐκπεπληγμένη ἢ περιεσταλμένη. ¶ Κεκοκκυγωμένον, κεχρισμένον χρώματι κοκκυγίνῳ, ὅ ἐστι πορφυροῦν ἀπὸ κοκκυγίας δένδρου.

Κεκολαμμένη, γεγλυμμένη. ¶ Κεκολᾶσθαι, μώλωπας ἔχειν. ¶ Κεκολλυρωμένον. λευκῷ κεχρισμένον. ¶ Κεκομψευμένης, κομψὸν, τὸ σεμνὸν ἢ ἀστεῖον ὅθεν λέγεται τὸ ῥῆμα. ¶ Κεκονδυλωμένον, διηρθρωμένον. ¶ Κεκόηκεν, ἔγνωκεν ὅτι κεκακούργηκεν ἢ πεφόνευκεν. ¶ Κεκονιαμένος, κεκονιορτωμένος. ¶ Κεκόπακεν, ἐπαύσατο.

Κέκοπας, ἔκοπας ἢ κονδύλοις ἔχων. ¶ Κεκορυθμένος, καθωπλισμένος ἀπὸ τῆς κόρυθος. ¶ Κεκορυσμένα, μεμετεωρισμένα, ὡπλισμένα. ¶ Κεκόσμηται, τέτακται, κεκάθαρται. ¶ Κεκοτηότι, ὠργισμένῳ, κεχολωμένῳ. ¶ Κεκράανται. ἐπιτετέλεσται. ¶ Κεκραγήσει, κραυγάσει. ¶ Κεκραγῖναι, ἄγριαι θρίδακες. ¶ Κεκραμένας, κεκαρμένας. ἢ εὐκράτους. ¶ Κέκρανται, τετέλεσται. ¶ Κεκραιπαληκώς. εὐφραινόμενος, ἢ εὐφραμμένος.

Κέκρηται, ἥρμοσται. ¶ Κεκρηότα, κεκραότα.

Κεκριμένη, διακεχωρισμένη, τεταγμένη, σαφής. εὔδηλος, ἐπίλεκτή. ¶ Κέκραγε, βοᾷ φανερῶς, διαμαρτύρεται. ¶ Κεκροπίδας, ἀθηναίους τοὺς ἀποικίας. ¶ Κεκρουμένῳ, ἐνδεεῖ καὶ οὐ πλήρει.

Κέκροψ, ἀπατεὼν, ἢ πίθηκος. ¶ Κεκρυμμένην.

Κ ατοπτρα, ἀόρατα. ¶ Καροπτρίζεται, ἐν αἰσθήσει φαντάζεται ἢ ὁρᾷ. ¶ Καρρογᾶν, ὑποφαρμάζειν.

Κ αρογῶν, πεπαλαιωμένος. ¶ Κάρρα, ἡ καταρρόα βωμὸς ἐνόδιος. ¶ Καταρρωδῶ, φοβοῦμαι, πτοοῦμαι πτήσσω. ¶ *Κατορουβὰν, ἡ ἀγρα. ¶ Καρρυχὰς, θησαυρούς. ¶ Καρρεφνᾶται, σκοτεινὴν ποιεῖ.

Κ ατορχούμενος, καταπαίζων. ¶ Καρρώρυκται, κατακέχωσται. ¶ Κατ' ὄσσων, κατ' ὀφθαλμῶν.

Κ αταχθόνιοι. νεκροί, καταγειοι.

Κ ατυλάδα, τὴν καταπλουτοῦσαν καὶ εἰργασμένην, βέλτιον δὲ, τὴν κατόλεθρον ἢ ζοφώδη καὶ συστροφὰς ἔχουσαν ἀνέμων. ¶ Κατ' οὐρὰν, κατ' ὄπισθεν. ¶ Κατουρίσας, ἀθρόως πάντα κάλων λαθεὶς καὶ μὴ διαμελλήσας. ¶ Κατοφρυωμένος, μεγαλοφρονῶν.

Κ άτοχα, τοῦ ξυπάνου τὸ κατεχόμενον. ¶ Κατόχιμοι κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων.

Κ άροχοι, λίθοι οἱ ἐπὶ μνήμασι τιθέμενοι. καὶ οἱ ἱερεῖς ἑρμοῦ καὶ οἱ ὑπὸ νόσων κατειλημμένοι ἢ ἐνθουσιῶντες, ἢ ἔνθεοι. ¶ Καταξαγαᾶν, καταμωκήσασθαι.

Κ αξεὶς. ὄρνις ποιός. ¶ Κάξοπεν, κάταντες.

Κ αξός, κακός. ¶ Καταρρίζει, οἷον ποτηρίῳ ῥίπτει.

Κ αζάροντες, οἱ βόαγροι λάκωνες. ¶ Κατευκανάθη, ἐρράγη. ¶ Κατ|ύειν, συρράπτειν. ¶ Κατ|ύεται, συντίθεται. τὸ τῶν βυρσῶν περικόσμιον συσκευάζεται ὡς ἐκ τῶν κατ|υμάτων. ¶ Κάτ|υμα. ἀποίτη, δόλος, συσκεύασμα, δολιότης. ¶ Κατ|ὺν, ἀπόξυσμα δερματίου. ¶ Κατώδυνος, λυπηρά. ¶ Καταθίσκονες, καταβάλλοντες. ¶ Καταθούμενος, ἀναξεπόμενος. ¶ Καταδάρξας, ἐπὶ πτέρναν ἐκάθισας. ¶ Κατωκάρα, κάτω κεφαλὴν ἔχοντα

Κ αταλιγωρήσαντες, ἀμελήσαντες. ¶ Καρλιαθῶν, καταπεσών. ¶ Κατώλυξα, κατέξανα. ¶ Κατωμαδίοιο, κατὰ τοῦ ὤμου βαλλομένου. ¶ Κατωμαδὸν, κατὰ τῶν ὤμων. ¶ Κατωμιστὴς, ὁ ἀπὸ τοῦ ὤμου ῥίπτων ἐπὶ τὴν γῆν ἵππος. ¶ Κατώμοξεν. κατεσπάραξε, κατέψησεν. ¶ Κατωνάκη, ἱμάτιον ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν ῥάκος προσερραμμένον. ὅ ἐστι μηλωτή. δοκοῦσι δὲ τοῦτο ἀμφιέννυσθαι ἀθηναῖοι τῶν περὶ πεισίστρατον τυράννων ἐπαναγκασάντων, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς τὸ ἄστυ οἱ πολῖται.

Κ ατωπιάσαι, κατηφῆσαι. ¶ Κατωραΐζεται, σεμνύνεται. ¶ Κατωρὴς, κάτω ῥέπων ¶ Κατωρυξωσιν, ταφῶσιν. ¶ Κατώρυχες, κατωρυγμένοι.

Κ ατωρχήσαντο, κατεχάρησαν. ¶ Κατωτίδας, ἃ περὶ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα.

Κ ατωφερὴς, ὁ κάτω φερόμενος. ¶ Κατωχάνης, ὁ κάτοχος τοῦ ξυπάνου κυρίως. ¶ Κατοχεύει, πιλᾶ ἐπικάθηται. ¶ Κατώχοντο. κατέβησαν, κατήγοντο. ¶ Καυάζοντα, ἀποσκάζοντα.

Κ αυαλέον, ἢ καυαλὲς ὑπὸ αἰολέων τὸ ἄνθος, ἢ κατακεκαυμένον, κάπυρον. ξηρόν. θερμόν. ¶ Καυαλὸς, μωρολόγος. ¶ Καύαξ, λάρος. ¶ Καυάξαι, συντρίψαι. ¶ Καυχρὸν, κακὸν κάπυρον.

Κ αυκαλίας, ὄρνις ποιός. ¶ Καυκιάλης, βοτάνη τὶς ὁμοία κορίῳ καὶ ὄρνις. ¶ Καυκὸν, καυλίον, καὶ ἄγριον λάχανον. ¶ Καύκωνες, ἔθνος βάρβαρον.

Κ αυλὸς, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος τὸ ἀπεξυμμένον. εἰς ὃ ἐμβιβάζεται τὸ κοῖλον τοῦ δόρατος τὸ συνήθως ἐπὶ τῶν φυτῶν. ¶ Καυλίον, ὃ κατανέμονται, οἱ ἰχθύες, καὶ τὸ κιόνων μέρος. ¶ Καῦμα, κατάκαυμα. ἢ θύμα, ἢ πύρωσις. ¶ Καύμαρος ἰνδαλίμου, τὸ θερμότατον ἢ ἰδρωτοποιοῦν. ¶ Καυνάκαι, στρώματα ἢ ἐπιβόλαια ἑτερόμαλλα. ¶ Καύνιος ἔρως ἐν καύνῳ τιμᾶται καὶ ὁ σφοδρός. ¶ Καυνὸς, κακὸς, σκληρὸς, κλῆρος, καὶ πόλις ῥόδου. ¶ Καυρὸς, κακός.

Κ αύσαλις, ὁ πυρετός. ¶ Καῦσος, ἡ μέλαινα ἡ ὑπέρυθρος. ¶ Καύστριος, ποταμός. ¶ Καυστηρῆς, καυστικῆς. θερμῆς, ὀξείας, δριμείας, διαπύρου.

Κ αῦσις, ἡ ἔκφυσις τῶν σταχύων. πυροὶ ἀδρυνόμενοι καὶ χόρτος, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις καὶ ἐπώνυμον δήμητρος. κρατῖνος δὲ, ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό. καλεῖται δὲ καὶ ἔνστρα καὶ στόμα. ¶ Καύτινα, καὶ εἰς ῥύπισμα. ¶ Καυθὴν, θυσία τὶς οὕτω καλουμένη καὶ ἐσχάρα ἐστὶν ἔνθα καίουσιν. ¶ Καυχαλίς, φλύκταινα. ¶ Καυχᾶται, κομπάζει. ¶ Καφὰ, λουτὴρ λάκωνες. ¶ Καφάσιος, μῆν.

Κ αφάζειν, γελᾶν. ¶ Καφάζοι, καγχάζοι γελᾷ.

Κ αφὰν, κηφῆν. ¶ Κάχαρις, δασύς. καὶ πλαγγὼν, καὶ χρυσαλλὶς τὸ κοροκόσμιον, ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυναμένη, ἢ οὐκ εὔχαρις. ¶ Καχίλα, ἄνθη κύπρειοι.

Κ αχλάζει, ψοφεῖ ζύζει. ¶ Καχλαίνει, ἐκ θορύβου ταράσσει. ¶ Καχλὶς, συμβουλή. ¶ Καχλάζει, κιχλίζει. ἀθρόως γελᾷ, τετάρακται: γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων, ἐπαίρεται. φλεγμαίνει. ¶ Κάχλικος, τοῦ κόχλου. ¶ Καχνάζει, καγχάζει. ¶ Καχρυδίων, πεφρυγμένων κριθῶν κυρίως. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα καὶ βοτάνη ἡ λιβανωτίς, ἡ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις, καὶ πυροί τινες.

Κ αταχρίσω, συγχέω, ταράξω καὶ καταχεύσω ὁμοίως.

Κ αψάκιον, γλωσσόκομον. ¶ Καψάμενος, ἐλαττώμενος ἵππου. ¶ Καψιδράκιον, εἶδος χιτωνίσκου.

Κ αψιπέδαλος, ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα μὴ διδόντων ἁλόμενος. ¶ Καψοὶ, οἱ ῥῖχοι.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Κ έαρος, ὄρτυξ. ¶ Κεάζω, λαχίζω, ἢ κλῶ.
¶ Κέαθοι, βοηθοί. ¶ Κέαρ, ψυχὴ διηρημένη.
¶ Κέαρνα σίδηρα τεκτονικὰ ἢ σκυτικὰ ἢ ἀξίνη.

Κ έασαι, σχίσαι, καῦσαι. ¶ Κεάσθη, ἐκλάσθη.

Κ εάσματα, κλάσματα, ῥήγματα, διαρρήγματα.

Κ εάσαι, διελεῖν συγχέαι. ¶ Κέαται, κεῖται.

Κ εβαλὴ, κεφαλή. κύλιξ. ¶ Κεβλήνη, ἡ ὀρίγανος.

Κ έβλος, κυνοκέφαλος κῆρος. ¶ Κέγχει, ἐπιδείκνει.

Κ εγχραμὶς, τὸ ἔνδον τοῦ σύκου σπερμάτιον.

Κ έγνωται, τέζωται. ¶ Κεγνῶσθαι, τεθραῦσθαι, τετρῆσθαι. ¶ Κεγχρανιπώλης, ζαγμαροπώλης.

Κ εγχρηλῶν, σπερμάτων ὁμοίων κέγχρῳ.

Κ εγχρίλης, τριόρχης. ¶ Κέγχρης, ὁ καρπός.

Κ εγχρίνη, τὸ ἐκ κέγχρου ἕψημα.

Κ εγχρὶς, ὀρνέου εἶδος. ¶ Κέγχρος, εἶδος βοτάνης καὶ σπερμάτιον μηλίνη ἐμφερές.

πικιλμένος. ¶ Κατεσόρεσι, κατέστρεψεν καὶ κα
θισόρησε, ἐθέλγετο. ¶ Κατεσφαρπάλισι, κατεπο
λέμησεν. ¶ Κατέστυγε, κατεσύγνασεν.
Κατέστυγον, κατεπλάγησαν, ἐμίσησαν. ¶ Κατεσο
γμμένως μεμισημένως. ¶ Κατέστειψεν, ἐσώρευσεν.
Κατεσφηκωμένον, περιεχόμενον. ¶ Κατεσφήκων
ται. καθήλωνται. ¶ Κατεσφραγίσθη, ἀπεκλεί
σθη, ἐσφραγίσθη. ¶ Κατέσχετο, κατῆλθε, περιεκρά
τησε. ¶ Κατεθήπεσαν, ἐθαύμαζον. ¶ Κατέ
ταςτον, κατεκοιμήθησαν. ¶ Κατετρίτουν, κατεῖ
χεν. ¶ Κατετλάτο, κατερλαμᾶν. ¶ Κατετυμ
βοχόησε, ἔθαψε. ¶ Καταῦτυξ, γένος περικεφα
λαίας. ¶ Κατευγμάτων, κατευχῶν. ¶ Κατευ
θικτήσεις, ἀψάμενος. ¶ Κατ' εὐθύ, κατ' εὐθεῖαν.
Κατευθυνομένη, διοικουμένη. ¶ Κατευκτὸν, τὸ ἐπί
τινι εὐχῇ ὑπόσχεσιν. ¶ Κατευμαρίζοντων, εὐχε
ρίζοντων, καθισώντων. ¶ Κατευμεγεθῶν, κατα
δυναστευόντων, ὑπερβαλλόντων νικῶν. ¶ Κατευμεγέθειεν,
καταδυναστεύσειεν. ¶ Κατευνάζει, κοιμίζει.
Κατευνάζεσθαι, κοιμίζεσθαι. πραΰνεσθαι. ¶ Κατεύ
ξασθαι, κατά τινος εὔξασθαι. ¶ Κατευρύνεται, με
γαλύνεται, πλατύνεται. ¶ Κατευρίσκω, κωλύω.
Κατεύχομαι, καταρῶμαι. ¶ Κατεύχου, κατα
ρῶ. ¶ Κατεφοίνιξας, ἔβαψας.
Κατέφυ, ἐγεννήθη. ¶ Κατεφωράθη. ἠλέγχθη.
Κατεφωρᾶτο, ἠλέγχετο. ¶ Κατέχειν, κρατεῖν, κω
λύειν, συνέχειν. ¶ Κατεχειροῦτο, ἐνίκα, ὑπέταττεν.
Κατέσχεθη, θεοφορεῖσθαι: ¶ Κατέχευε, κατέβαλεν:
Κατέθηκεν, ἥπλωσεν. ¶ Κατεχθραίνοντα, μισοῦν
τα. ¶ Κατεχμάσεως, καταχέων. ¶ Κατέχμα
σον, καταφόνευσον. ¶ Καταιονεῖσθαι, καταντλᾶσθαι
Καταιονεῖ, καταντλεῖ. ¶ Καταιόνηται. κατέχευε,
διεξάζοιμην ὅπλωσιν. ἐπέβαλεν. ἐπέθετο, κατέρρι
ψεν. ¶ Καταβολή. τὸ ἐπιβάλλον εὐεπίδης τιμέ
νῳ καὶ πλιάσιν. καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὁρμή. ἡ
μερίς, καὶ ἰδίᾳ νόσος, καὶ τέλος τῶν χρεῶν. τὸ καθῆ
κον. θυσία. τελετή. τὰ νομιζόμενα. λέγεται δὲ οὕ
τως. ¶ Κατηκάσατο, κατηγυίσαν.
Κατηγλαϊσμένα, κατακεκοσμημένα. ¶ Κατηγορη
κότα, κατειπόντα. ¶ Κατῄδα, καταβεβρεγμένα.
Κατῄδεσεν αὐτόν, αἰσχυνθῆναι ἐποίησεν αὐτόν.
Κατηθαλωμένη. τεφρωθεῖσα. ¶ Κατηδεῖτην, κα
θωμιλησάτην. ¶ Κατείθηκα. κατέθηκα.
Κατῄκιζον, ὕβριζον. ἔξεον. ¶ Κατῃκισμένοις, βασα
νισθέντας, ὑβρισμένους. ¶ Κατῃκίσατε, εἰς τὸ σῶ
μα ὑβρίσατε. ¶ Κατῄκισται, αἰκία ἡ βλάβη συνέ
χεται. ¶ Κατηλαζονεύετο, κατεπαίρετο αὐτοῦ.
Κατῆλιψ, μεσόδμη, μεσότοιχον δοκός, ὁ ὑπό τινος
βαστάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ, ἰκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ
ὃ καὶ βέλτιον. ¶ Καθηλέτης, ἐπήκοος: ¶ Κατή
λυσις, κατέλευσις. ¶ Κατηλέπουντα, φροντίδας
ποιοῦντα. ¶ Κατηλόκισται, κατέτειπται. ¶ Κα
τημαξευμένα, κοινά, καταπεπατημένα, κατατετριμ
μένα. ¶ Κατημελῶς. κατήκοος. ¶ Κατήμασ
σον, κατέξυον. κατεσπάραττον. ¶ Κατημύχθη, ἐσπα
ράχθη. ¶ Κατήναρε, κατέκτεινε. ¶ Κατηνδρισμένα

ἀπολωλότα. ἐκδεδαρμένα. ἐσκυλευμένα. σοφοκλῆς
αἴαντι μαστιγοφόρῳ. ¶ Κατηνδράφυξας, κατέκτει
νας. ¶ Κατήνοκα, κατενήνοχα. ¶ Κατηρτιβόλουν,
παρεκάλουν. ¶ Κατήνυσεν, ἀνάλωσεν. ¶ Κατη
πιῶντο, κατεπραΰνοντο. ¶ Κατηπιόωντο, ὁμοίως.
Κατήραμεν, ἤλθομεν. ¶ Κατηρειμμένος, πεπτωκὼς
καμπτόμενος. ¶ Κατηρειγμένος, κατηπειγμένος.
κατεστιγμένος. ¶ Κατηρείπετο, προσεκυνήθη.
Κατηρεφέας, καταστέγους. ¶ Κατηρεφές. κατεστεγα
σμένον κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ταπεινοστεγῶν κατηρε
φέας. οἱ δὲ πέτρας. ¶ Κατηρεφέστερον, κατεστεγα
σμένον μᾶλλον. ¶ Κατήρη, κρεμαμένην.
Κατηρείκοντο, κατεσχίζοντο. ¶ Κατήρειξαν, ἀνήλω
σαν. ¶ Κατήρυτον, κεκαλυμμένον καὶ κατεχόμενον
Κατήρτισας, κατέπαυσας, πέπληκας. ¶ Κατηρτίσω,
ἐποίησας, ἐτελείωσας. ¶ Κατήροσας, ἐφύτευσας.
ἐγέννησας. ¶ Κατῆρξε, συνέκλεισεν. ¶ Κατηρ
τυκώς. τελείως. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων. ὁ
ταν ἐκβάλῃ πάντας τοὺς ὀδόντας. ¶ Κατήρυδες,
αἱ βρίθουσαι καὶ καταρρέουσαι ἄμπελοι. λέγει δὲ τὰς
χρυσᾶς ἀμπέλους πρόσσω οὐκ ἐκλαδεύον.
Κατῆσαι, κατακλῖναι, καθομιλῆσαι. ¶ Κατησά
την, κατεκοιλησάτην, καθομιλησάτην. ¶ Κατη
φέα, κατηφῆ σύννα. ¶ Κατήφεια, συννότης. ὄνει
δος. αἰσχύνη, αἰδώς, αὐδία. ¶ Κατήφησας, κατηνία
σας. ¶ Κατηφήσας, κατανιαθείς. ¶ Κατηφίη.
αἰσχύνη, συννότης. ¶ Κατηφόνες, κατάχυροι κα
τηφείας ἄξια πράττοντες. ¶ Κατηχίζειν, νουθε
τεῖν, ἐνηχεῖν. ¶ Κατηχούμενος, διδασκόμενος.
Κατηχίσθαι, οἰκοδομῆσθαι. ¶ Κατηχίζετο, ἐμισεῖτο,
Κατηχισμένον, βεβλημένον. ¶ Κατηχούμενος. παι
δευόμενος. ¶ Κάτθανεν, ἀπέθανεν. ¶ Καθίξαι,
προσακοῦσαι, μεθῦσαι. ¶ Κατθέμεν. θεῖναι.
Κάτθεο, κατάθου. ¶ Κάτιδε, ὅρα. ¶ Κατιλλάνθη,
κατεμυκτήρισεν. ¶ Κατιλλόπτω, καθορῶ. ¶ Κα
τιλύσαντες, περικαλύψαντες. ¶ *Κατίμμενε,
καθιεῖ. ¶ Κατιβόμενον, καταρεόμενον. ¶ Κατίναξ,
πρέσοι. ¶ Κατικρομάει, μεγαλοφρονεῖ. ¶ Κατισχα
ρωμένος, πεπαλαιωμένος. ¶ Κατίσχει, κατέχεις.
Κατισχνοῦν, καταλεπτύνειν. ¶ Κατικτηρία, ἡ τοῦ κα
θελῷ θυσία. ¶ Κατ' ἴχνος, κατακολουθήσας τὰ
ἴχνη. ¶ Κατιώθη, ἐρυπώθη. ¶ Κατίωται, ἐρρύπω
ται. ¶ Κατιωμένον. κατερρυπωμένον.
Κατ' οἶκον, κατὰ τὸν οἶκον. ¶ Κατοικίδια, κατάχαλ
κα. σκεύη. ¶ Κατοιμώζοντες, στενάζοντες.
Κατοινῶσαι, κατακρύψαι. ¶ Καριόμενος, ὁ μετὰ πλη
ροφορίας πιστεύων. ἢ ὅθεν ὑπολαμβάνει φερόμενος, καὶ ὁ
ὑπερηφανευόμενος. ¶ Καρίσιτη, κατάξει. ¶ Κατοι
χομένων, νεκρῶν, τεθνεώτων, ἀπελθόντων, ἀποθανόντων.
Καριόμενος, ὑποβορῶν. ¶ Καρκωχῆ, καρχή.
Κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. ¶ Κατολισθον, κατέπεσον.
Καρκώχημα, κάρχον, ἐχυρόν. ¶ Κατοπάζει, ἀκολουθεῖ.
Καρπάζων, διώκων. ¶ Κατολοφυρόμενοι, θρηνοῦντες.
Κατόπιν. ὕστερον, ὄπισθεν. ¶ Κατόπται, κατάσκοποι.
Καρπτεύω, ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω. ἢ καθορῶ.
Κάρπτον. κάταντες ἢ φανερὸν ἢ ἄντικρυ.

ἐπίθετο. ¶ Κατίβασκε, κατέβλαψεν. ¶ Κα[illegible]βωκάλησε, κατεκοίμισεν. ¶ Κατέβαψε, κατέλαβεν. ¶ Κατεβέβυστο, ἐισῆλθεν. ¶ Κατεβρότωσεν, ἐμόλυνεν. ¶ Κατεβρόχθισε, κατέπιεν.

Κατεγνωσμένος, καταπεκεκριμμένος. ¶ Κατ' ἔγκλησιν, κατὰ μέμψιν, κατὰ πταῖσμα. ¶ Κατεγλώττισεν, ἠπάτησε, κατεμάντευσεν. ¶ Κατέδαρθε, κατήσθιε μὲν ἐσπαραγμένον. ¶ Κατεδάρθαι, κατακοιμᾶσθαι.

Κατ' ἐδάφους, τῆς γῆς. ¶ Κατέδυσας, κατέφαγες. ἔβρεξας. ¶ Κατεδλώττιζε, διέβαλλε, κατηγόρει.

Κατεγκονούν, ἐπειγόμενος. ¶ Κατεγγυητωμένων, τοῦ κατεγγυᾶσθαι. ¶ Κατέγνωσαν, κατέλεξαν.

Κατέγχεψεν, κατέξυσεν. ¶ Κατεγυμνάσατο, ἐν τῷ γυμνασίῳ ἀνάλωσεν. ¶ Κατεδάη, κατεκάη.

Κατέδαρθεν, ὕπνωσεν. ¶ Κατεδάκωσε, κατέκαυσεν. ἐπελίμησεν. ¶ Κατέδευσε, κατέβρεξε, κατέφρυσε, καὶ ὅτε μὲν ἀβρῶς διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν ὅτε δὲ τὸ κατηφεῖν. ¶ Κατεδηδεσμένον, καταβεβρωμένον. ¶ Κατεδήδοκε, καταβέβρωκε. κατέφαγεν. ¶ Κατεδηδοκώς, καταβεβρωκώς.

Κατεδίκοιν, κατέκοπτον. ¶ Κατέδησα, κατεδούμεσα. κατήχυνα. ¶ Κατεδίωκτισε, κατέκεινεν.

Κατέδουπεν, τέθνηκεν. ¶ Κατέδουπον, ἐτεθνήκεσαν.

Καθεῖραθεν, κατεκοιμήθησαν. ¶ Κατεδρύπτετο, κατεκόπτετο, κατεξύετο. ¶ Κατέδυ, κατεπόθη, κατεποντίσθη. ¶ Κατέδων, κατεσθίων. ¶ Κατεζώμευεν, ἐτύρευεν. ὥσπερ ζωμὸν ἐκροφίζοντο τὸ γάλα. ¶ Κατεδειείλιντο, κατεμεθίσαντο. ¶ Κατέθορε, κατεπήδησεν. ¶ Κατεθάπει, ἐπτόει.

Κατεθύσθη, κατεκλείσθη. ¶ Κατέθυψας, διαλέλυκας. ¶ Κατείβετο, διεφθείρετο, κατέρρει.

Κατειδομένον, διαφθειρόμενον, καταρρέον. ¶ Κατεικής, ἐπιεικής. ¶ Κατειλάδα, ἡμέραν χειμερινήν.

Κατεῖλε, κατέλεξεν, ἐποίκιλλεν. ¶ Κατείλεον, συνέστελλον. ¶ Κατειλεῖν. κατέχειν, καταβαλεῖν.

Κατειληθέντας, συναχθέντας, καταβληθέντας.

Κατειλῆφθαι, προκαταλαμβάνεσθαι. ¶ Κατεῖλεα, τὰ ἐσώτερα οἰκήματα. ἐρυθραῖοι. ¶ Κατειλοχε, κατέλεξε. ¶ Κατειλυσπᾶσθαι, εἰλούμενον σπᾶσθαι.

Κατειλυσπωμένην. ὁ μὲν λυκόφρων, καταρτωμένην. ἐρατοσθένης δὲ, συγκεῖσθαι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι. ¶ Κατείλυται. κεκάλυπται.

Κατειλωπτᾶν, καταβλεφαρίζειν.

Κατειμένα, κατερχόμενα. ¶ Κατειπών, διαβαλών.

Κατείργει, ἐκώλυεν. ¶ Κατειργάσατο, ἐκώλυσε, κατηγώνισεν. ¶ Κατειργμένος, ἐγκεκλεισμένος.

Κατειρα, ἀσπὶς πέλτη. ¶ Κατηρές, κατηρτισμένος ἐν ἐρήμῳ. ¶ Κατείρηκεν, λάθρα διαβέβληκεν.

Κατειρωνευέσθω, μέγα φρονεῖ ἢ στρατεύεται. ¶ Κάτεισι, κατέρχεται. ¶ Κατεκαμάρωσε, κατενύβρισεν.

Κατέκανον, κατέκτεινον. ¶ Κατεκείαθεν, κατεκοιμήθη.

Κατεκδρμάτισεν, συνέθραυσεν. ¶ Κατέκηλε, σιωπᾶν ἤλασεν. ¶ Κατεκήλησε, μετεπράϋνεν, ἔθελξεν. κηλεῖσθαι ἢ λέγεται τὸ ὑπὸ αὐλῶν θέλγεσθαι.

Κατεκλάσθην, ἀνεῖλεν. ¶ Κατεκλάζετο, κατεκέκλειστο κατακεκλεισμένος εἶχεν. ¶ Κατεκλάσθη, ἐνέδωκε. ¶ Κατέκτα, ἀπέκτεινεν. ¶ Κατεκνίσευεν, κατέξυεν. ¶ Κατεκόπησαν, ἐφονεύθησαν. ¶ Κατέκταν, ἀπέκτειναν. ¶ Κατεκπάλησαν κατεπράϋναν. ¶ Κατελάσαι. καταπτῆξαι. ¶ Κατελεγχῶσαι, κατελέγξαι, καταλέξαι. ¶ Κατελέξανro, κατεκοιμήθησαν. ¶ *Κατελελίβοντο, κατεμερίζοντο. ¶ Κατέλικτο, κατεκοιμήθη. ¶ Κατέλεξας, κατεκοίμισας, κατέβαλες. ¶ Κατέλευσα, ἐλέπτυνα, συνέτριψα. ¶ Κατέλευσαν, λίθοις ἔβαλον.

Κατέληξεν, ἐπαύσατο. ¶ Κατημαξευμένην, κατατετριμμένην. ¶ Κατέμαρπτε, κατελάμβανε.

Κατέμαρψε, κατέλαβεν ἢ κατέβαλεν. ¶ Κατ' ἐμαυτὸν, κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. ¶ Κατεμεγαλαυχίσατο, μεγάλως ἐκαυχήσατο. ¶ Κατενάρκησα, ἐβάρυνα. ¶ Κατένασσε, κατῴκησεν. ¶ Κατενέκοντο, ἔρχονται. ¶ Κατενεμήσατε, κατέφαγον, ἀνήλωσεν.

Κατένευσεν, ἐπένευσεν, ὑπέσχετο. ¶ Κατενήρατο, ἀπέκτεινεν. ¶ Κατεντευκτήν. κατεντυγχάνοντα.

Κατ' ἔντευξιν, κατ' ἐντυχίαν. ¶ Κατευχθέντα, κατευτυχηθέντα. ¶ Κατενύγησαν, ἐλυπήθησαν. ¶ Κατενῶπα, κατ' ἐναντίον. κατ' ὄψιν. ¶ Κατεξανίσταται. κατεπαίρεται. ¶ Κατεξανίει, διεσθίει. ¶ Κατεξουμαθίζοντος, κατευθύνοντος. ¶ Κατεξήρανασκε, κατεξήρανεν. ¶ Κατεπᾴδεσθαι, καταπραΰνεσθαι.

Κατεπᾴδω, γοητεύω, πραΰνω. ¶ Κατέξω λείας, ἔξω τῶν ὅρων. ¶ Κατεπάλμενος, καθαλλόμενος.

Κατέπαλτο, καθήλατο. ¶ Κατεπαίσατο, κατεκτίσατο. ¶ Κατεπείγει, κατασπουδάζει. ¶ Κατέπεφνε, κατέσφαξε, κατεφόνευσε. ¶ Κατεπροσφρονεῖτο, ἐγκατενετίζετο. ¶ Κατεπία, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν μέρος. ¶ Κατεπιάνθη, ἐλιπάνθη, ἐτράφη, πίων γέγονε, ὁ λιπαρός. ¶ Κατεπιφύεται, καταβρέχει. ¶ Κατεπλάγη, κατέπληκεν. ¶ Κατέπλασε, καθῆλαρ. κατεπλατύνετο, κατέπλησε. καθυπεραφανεύετο, ἀνέπλησεν, ἀνεπλήρωσεν. ¶ Κατεπέθνησκεν, κατεπεπτίσθησαν. κατέπεσον. ¶ Κατεπληχέναι, φοβηθῆναι.

Κατεπληχέναι, ὑπὸ φόβου ἐταπεινώθησαν.

Κατεπληκότα. κατεπληγόντα. ¶ Κατεργόν, τεταλαιπωρημένον. ¶ Κατέρεσαι. κάθισαι. πάθαλοι.

Κατερικτά. τὰ ἐρεικόμενα ὄσπρια καὶ σχιζόμενα, οἷον κυάμοις. ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς πυρούς. οἱ δὲ κατερρωγότα ἱμάτια. ¶ Κατέρεζε, καθῖζου.

Κατερέζετο, ἐκαθέζετο. ¶ Κατερεύξε, κατήψησεν.

Κατερίκνωσι, κατέρριξεν. ¶ Κατέροντο, καταπλέοντο. ¶ Κατέρραξε, κατέβαλεν. ¶ Κατερρηγότας διερρηγμένοις. ¶ Κατερρινωμένοις, εὐτελέσιν.

Κατερρινωμένον, καταπεπυκασμένον, καταδεδερματωμένον. ¶ Κατερρύηκεν, ἐστάθη. ¶ Κατερύκει, κατέχει. ¶ Κατέρυκεν, ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν. ¶ Κατέροτα. καὶ ἄλλοτε. ¶ Κατερυθραίνει. καταβάπτει ἐρυθρῷ βάμματι.

Κατέσκαψε, κατώρυξεν. ¶ Κατεσκληρωμένης, τεταλαιπωρημένης. ¶ Κατεσκληκότα, κατεσκληρωμένα.

Κατέσπακε, κατέσπεν. ¶ Κατεσοφίσθη, ἐπλανήθη.

Κατεστεμμένος, καταθύσας. ¶ Κατεστέμμεθα, ἐστεφανώθημεν. ¶ Κατέστειλεν, ἀρχῇ νόμῳ ἀπέδειξεν. ἀπέδωκεν, κατεστάλισεν. ¶ Κατεστιγμένος, π[illegible]

Κατασκιδέσαι. καταχέαι. ¶Κατασκελεῖ· κατασκε
λετεύειν τὰς σάρκας καταφαγεῖν. ¶Κατασκηνοῦ,
διασκηνοῖ. ¶Κατασκιδνάμενος. κατασκορπιζομέ
νης. ¶Κατασκῆψαι, κατασπεῖραι. ¶Κατάσκιος
πάνυ ῥαθὴν σκιὰν ἔχων. ¶Κατάσκοποι, καραδεύον
τες, ἐπίβουλοι. ἢ δόλων ἐξιχνευταί. δολεροί, δόλιοι
Κατασμῆξαι, μιᾶναι, καῦσαι, ἐμπρῆσαι. ¶Κατασο
βεῖται, καταδιώκεται. ¶Κατασοφισθεῖσα, χλευα
σθεῖσα, τεχνασθεῖσα. ¶Κατασπᾶν, χαλᾶν, ἢ σαλί
ζειν ἑτέρου ἐσθίοντος, ἢ παρὰ δείπνῳ διαλεγομένου, κα
ταπίνειν τὸν σίαλον. ¶Κατασπαταλᾶ, τρυφᾶ.
Κατασπερχωτὴν, περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ περὶ τὴν ἑστίαν κεκαυ
μένην. ¶Κατασπερχόμενος, ἐπειγόμενος, κατα
πληττόμενος. ¶Κατασπιλάζων, μολύνων.
Κατ' ἀσπίδα. ὑπ' ἀσπίδα. ¶Κατασπλυκῶσαι, κα
τελάσαι. ¶Κατασπόνδιστον, ἀτέλεστον. ¶Κα
τὰ στάθμην, κατ' ὀρθὸν κατ' εὐθεῖαν. ¶Κατάστα
σις, ἀποδοχὴ ἢ κόσμος, ἢ ἦθος. ¶Καταστῆρες, ἀπο
τμηθεῖσα ἐνδίῳ τόπῳ λεγόμενα ἀπότμητον κατά
στασιν, ἢ καταπαυστήρια κατάστασιν ἔχοντα ἀπότμη
τα. καθισταμένα. ¶Καταστίλλει, περικαλύπτει.
Καταστίλξαι, καταγαγεῖν τὸν βοῦν. ¶Κατὰ στεφάνης,
ὄρους ἐξοχῆς, ἀκρωρείας. στεφάνη γὰρ εἶδος κόσμου
περὶ τὴν κεφαλήν. ἢ περικεφαλαίας, ὡς ὅμηρος αὐ
χέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου. ¶Κατάστημα, σχῆμα,
στάσις, ὁρμή. ¶Καταστίζων, βεβαιῶν, καταψηφίζων
περὶ ὅσον τὸ ἀτακτοῦντων, τὰ ὀνόματα παρέστιζον ἐν ἐζη
μίοις. ¶Κατάστικτον, ποικίλον. ἐν σώφρονι κεντή
ματα φησί. ¶Καταστίλβει, καταγάζει, καταλάμ
πει. ¶Κατὰ στίχους, κατὰ τάξεις. ¶Καταστοχὴν,
περιβολήν. ¶Καταστόμα, κατὰ τὴν ἀρχὴν μετα
φορικῶς. ¶Καταστομίς, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ τὸ ἐνόλβι
ον. ¶Καταστοχάζεται, κατασκοπεῖ. βάλλει.
Καταστρέφει, σαλεύει. ¶Καταστροφῆς, ἐρημώσεως.
Καταστρώματα, τὰ νεὼς μέρος. ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμα
χοῦσιν. ¶Καταστύξαι, καταστῦραι. συμπλέξαι, μισῆ
σαι. ¶Καταστυφέλου, καταξήρου. ¶Κατάστυφλον,
κατάξηρον, ἐν ἡμεῖς δὲ τὰς αὐχμηρὰς χώρας καὶ σκλη
ρὰς, στυφλὰς καλοῦμεν. ¶Κατὰ συνδεσμὸν, κατὰ
κοινωνίαν κατὰ σύμπραξιν. κατὰ συγκυρίαν.
Κατασύραι ἑλκύσαι σαγήνην. ¶Κατὰ σφᾶς, καθ'
ἑαυτούς. ¶Κατὰ σφέων, κατ' αὐτῶν ἢ καθ' ἑαυτούς
Κατασφήκωνται, καθέλκονται. ¶Κατασχάσαι κα
τατυχεῖν, ἢ ἀμυχὰς ποιῆσαι. ¶Κατασχεῖν, κα
τακρατεῖν, κατισχύειν. ¶Κατὰ τάξιν, κατὰ κό
σμον. ¶Κατ' αὐτὸ, οἷον ὁμονοοῦσιν. ¶Καταταθῆπεν,
θαυμάζειν διηλιάζειν ἐκπλήττεσθαι. ¶Καταταθήπη
σαν. κατεθαύμαζον. ¶Καταταθηπότες, ἐκπεπλη
γμένοι. ¶Κατατεθηπώς. διηλιάσας. ¶Κατατεκνό
φαγε, κατέφαγε τὰ τέκνα. ¶Καταταπεινεῖται,
ἐφαπλοῦται. ¶Κατατιθέσθαι, συναινέσαι.
Κατὰ τὸ αὐτὸ, ὁμοῦ. ¶Καταταρβεύσω. ¶Κατὰ τὸ κεῖμα,
κατὰ τὴν τάξιν, ἢ κατὰ τὸ πρόσταγμα. ¶Κατατρί
χειν, λεπτόν. ¶Κατατροπὴν, κατὰ τὴν πρόσταξιν
ἢ τὸ ἐναντίον. ¶Καταζυφῶ, καταπαλαίω.
Καταψύχει, λυπεῖ, καταπονεῖ. ¶Κατεγύοντα, κατα

σκευάζοντα. ¶Καταπυχεῖν, ἐπιτυχεῖν. ¶Κα
τὰ τὸ συνὸν, κατὰ τῶν χειρῶν. ¶Καταυγάσας,
φωτίσας. ¶Κάταυλον, καταυλημένον, αὐαπεπλη
μένον. ¶Καταῦσαι, καταυλῆσαι, καταλῦσαι.
Καταυστὴς, καταθυστής. ¶Κατ' αὐτὸν, ὅμοιον αὐτῷ.
Καταφάγη, κατεσθίῃ. ¶Κατὰ φάλαγγα, κατὰ με
τωπίδα. ¶Καταφάναι, κατειπεῖν. ¶Κατα
φατικὴν, δυσκάλεκτον. ¶Καταφήσας, ἀπορή
σας, κνιάσας. ¶Καταφατουμένη, κατακτωμένη,
κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως. ¶Καταφιλοσο
φήσαντες, διὰ τοῦ σιγῆς νικήσαντες. ¶Καταφλᾶ
σαι, κατακόψαι. ¶Καταφοιτήσαι, παραγενέσθαι.
Καταφορεῖν, ὑπονοεῖν. ¶Καταφορικὸς, γαστέρας
πλύνων. ¶Κατάφορον, ἐλεγχόμενον, φανε
ρὸν, ὑπεύθυνον. ἢ καταφανῆ γενόμενον.
Καταφορτικὸς. σφοδρός. ¶Κατάφρακτοις, ψυ
χαῖς ταῖς ἐπισκεπασμένας, καὶ μὴ τὸ μέλλον εἰδυί
αις, ἰωνάλκιμον καὶ εἴδη πολεμικοῦ ὡς καταφράκ
του. ¶Κατὰ φρένα, κατὰ διάνοιαν. ¶Καταφρά
ξας, κατὰ φρατρίας. ¶Καταφρονεῖ, ὑπερφρο
νεῖ. ¶Καταφρονέων, καταβουλευόμενος.
Καταφρυγήσεται, καταξηρανθήσεται. ¶Καταφρύ
σει, καταξηραίνει. ¶Καταφυεῖν. γεννηθέν.
Καταφυλαδὸν. κατὰ ἔθνη. ¶Καταφύξει, κατασβέ
σει. ¶Κατάφυρος, σύνδενδρος τόπος. ¶Κατα
φωνεῖ, ταράσσει. ¶Καταφωραθείη, καταγνω
σθείη. ¶Καταφωρᾶν, ἐρευνᾶν ἐπιζητεῖν. ¶Κα
τάφωρος, φανερός. ¶Κατὰ φῶτα, κατὰ ἄνθρωπον.
Καταχαλᾶ, καταβραχύ. ¶Καταχεῖ, κακολογεῖ.
Κατὰ χεῖρα. ἕτοιμα. εὐχερῆ. ἢ ὁ νῦν πρὸς χεῖρα καὶ εἰς
πολλὰ χρήσιμος οἰκέτης. ¶Καταχήν, καταχάσμη
σις καταγέλως. ¶Καταχήνη, καταγελάση μυκ
τηρίση ἐξουθενίση. καὶ ὑπὸ πεισιστράτου καλαμίσκεμ
φερὲς ζῶον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον ὅ
πως τὰ πρὸς βασκανίαν. ¶Καταχθόνιος, ὁ λιπα
ρὸς ὁ τρόφιμος. ¶Κατάχειος, ἐπιχωρίως μοτο
ρίαν. ¶Καταχθόνιος, κατὰ τῆς γῆς ἢ ὁ ᾅδης. ¶Κα
ταχρήσει ἀρκέσει. ¶Καταχρηστικῶς, ὅταν καταχρῆ
ταί τις ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα καταστοχαζόντως
Καταχρᾶται, κακῶς χρᾶται. ¶Καταχρυσῶσαι, κα
ταλιθῶσαι. ¶Κατάχυσις, ἀήρ. ¶Καταχύσματα
τραγήματα. ἔθος εἶχον κατὰ τῆς κεφαλῆς κάρυα καὶ
ἰσχάδας καταχέειν τῶν νέων ἢ τῶν δούλων περὶ τὴν
ἑστίαν καθισάντων, κατεχεῖτο δὲ καὶ τοῦ νυμφίου. λέγε
ται δὲ καὶ περὶ ζωμοῦ. ¶Κατάχυτλον, τὸ θαλα
σσῶτικὸν σκαφεῖον. ¶Καταχώραν, κατὰ φύσιν, ἢ
ἀκίνητον. ¶Καταψαίρουσι, κινοῦνται.
Καταψεφεῖ, κατασκοτίζει. ψεφὰς γὰρ τὸ σκότος, πα
ρὰ τὸ ψεφᾶσθαι τὸ μεταμελεῖσθαι, καὶ οἷον σκότος
περιτιθέναι τοῖς λεγομένοις τὸ καταψεφεῖν, ἔσθ' ὅ
τε δὲ καὶ τὸ φροντίζειν οὕτως λέγομεν.
Καταψηφίζεται, κατακρίνει.
Καταψήχων, κολακεύων ἡσυχῆ τρίβων. ¶Καταψι
λωθήσεται, ψιλὸν γενέσθαι. ¶Κατεαγότα, κατεαγ
γμένα, καταπεπλασμένα. ¶Κατεάξας, κατακοι
μηθείς. ¶Κατεάγη, κατεθλάσθη, κατεβάλλετο.

ονόμενος, κατακαυχώμενος. κατισχύων. ¶ Κατανεμηθείσης, καταλαβούσης. ¶ Κατανεῦσαι, κατανεῦσαι. ¶ Κατενήνοχε, συνουσίακεν.

Κατανενυγμένα, ἀμυχὰς ἔχοντα. ¶ Κατανύεται, κατανύεται. ἀναλίσκεται. ¶ Κατανεύοντα, κατανοοῦντα, θεωροῦντα. ¶ Κατανεῦσαι, συνθέσθαι, ἐπινεῦσαι, συγκατατίθεσθαι.

Κατανήσῃ, αὐξηθῇ. ¶ Κατανθρακῶσαι, κατακαῦσαι. καθοπλίσαι. ¶ Καταπνίφεται, καταφθείρεται, καταχιονίζεται. ¶ Κατανομεύς. κατὰ * πιθός.

Κατανοοῦντι, καταβλέποντι. ¶ Καταντᾷ, καταφέρει. ¶ Κάταντες. ἤγουν τὰ ἔμπροσθεν.

Κατάντης, ζάλος. ἔγκυλος. ὁ κατακρημνὸν. καταφορής. ¶ Καταντήσας, λαχών. κληρωθείς.

Καταντησάτωσαν, φθονησάτωσαν. ¶ Κατ᾽ ἀντικρὺ κατ᾽ ἐναντίον. ¶ Κατ᾽ ἀντιβολίαν, κατ᾽ ἀντίβλησιν. ¶ Κατ᾽ ἀντικρύ. ἐναντίον. ¶ Κατάντησιν κατέναντι. ἐξ ἐναντίας. ¶ Κατανένυγμαι, ἡσύχασα, λελύπημαι. ¶ Κατανύγητε, ἡσυχάσατε, λυπήθητε. ¶ Κατάνυξις, ἡσυχία ἢ λύπη.

Κατανύοισθ, καταναλίσκησθ. ¶ Κατανύσαι, συντελέσαι. ¶ Καταξαίνει, σπαράττει, βασανίσει.

Κατ᾽ ἀξίαν, κατὰ δόξαν. ¶ Καταξόμενα, κατακλυσόμενα. ¶ Καταχορᾷ, καταντεῖ. ¶ Καταπαίει, μαστίζει, τιμωρεῖται. ¶ Καταπάλμενοι, καταπηδήσας. ¶ Καταπέλτης, βέλος. πολεμικὸν ὄργανον ἐν ᾧ ἀφιέμενον βέλος. ¶ Κατὰ πάντα τόπον, τὰ πάντα. ¶ Κατάπαστος, πεποικιλμένος. ¶ Κατάπατον, ἀσκελὲς, ἢ ἄθροιν. ¶ Καταπείροντες, καταδύνοντες. ¶ Καταπέλας, κατὰ τὸ γάλακρος ἀγρεῖα. ¶ Καταπελτάσονται, καταδραμοῦνται ἀπὸ τῶν πελταστῶν. ¶ Καταπέλτης, εἶδος βασανιστηρίου ὡς ὅπλον χαλκοῦν ἐν ᾧ ἐξαρθροῦσι τὰ μέλη οἱ δήμιοι. ¶ Καταπεμπόμενα, καθιέμενα. ¶ Καταπέποιθα κατέρρωκα. ¶ Καταπεπολτωμένα, κατεπεπυκνωμένα. ¶ Καταπεπληγὼς, καταπεπληχώς. ¶ Καταπέφνη, ἀποκτείνει. ¶ Καταπεμένοι, καταπλόμενοι. ¶ Καταπεφρικότων, δειλιώντων. ¶ Καταπέψαι, καταπραΰναι, ἐξ ἄνω καταχεῖν, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ πεσσομένων σίτων.

Καταπημαίνειν, καταβλάπτειν. ¶ Καταπίει, καταπίνει. ¶ Καταπίμπρασθαι, κατακαίεσθαι κατὰ πίνδαρον. ¶ Κατὰ πίονα μηρί᾽ ἔκηα. κατέκαυσα τὰ λιπαρὰ μηρία ὀστᾶ. ¶ Καταπειρητοῦ. τόποις βαθέσι πειράζοντι καὶ ὁ λεγόμενος βολίς.

Καταπλαγέντα, θαυμάσαντα. ¶ Καταπλακών, καταπλήξας. λαμπρός τῶν. ¶ Καταπλακεῖσι, συνελθοῦσι. πεπολεμημένοις. ¶ Κατάπληξ, καταπεπληγώς. ¶ Καταπλάσαι, μολῦναι. ¶ Καταπλήσσει καταταράσσει, φοβερίζει κατεξανιστᾷ.

Καταπλήττεται, φοβεῖται. δειλεῖ. ¶ Καταπληκμένος, τὸ βῆμα καταπλήγμα λέγεται. τὸ ὃν καταθεῖσαι μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ ῥὶς ποσὶ καταζεχόντων οὕτως φασὶ κατακρατηθείς.

Κατὰ πόδα, τὰ αὐτὰ κατ᾽ ἀξίαν ἢ ὀπίσω.

Καταποθῇ. καταναλωθῇ. ¶ Καταπολεμῶ, νικῶ.

Καταπονουμένοις, πειραζομένοις. ¶ Κατὰ πορθμὸν, στενὴν θάλασσαν. ¶ Καταπόσον, πλεονάκις.

Καταπρανοῦς, καταφοροῦς. ¶ Καταπραΰνεις, ἡμεροποιήσεις, σιωπήσεις. ¶ Κατάπρεμνος, κατάκλαδος. ¶ Καταπρηνής, κατὰ πρόσωπον ἤγουν στόμα καταφορής. ¶ Κατὰ προίθεω, κατὰ πρεσβυγενῆ, ἔνιοι δὲ κατὰ δαίμονα. ¶ Καταπροιξάμενος, καταφρονήσας καὶ οὐκ εὐλαβηθείς, προῖκα δὲ ἑαυτὸ ποιήσας. ¶ Καταπροίξεις, καταφρονήσεις. ὁ δωρεὰν γελάσεις. ¶ Κατὰ πρόκλησιν, κατὰ χάριν. κατὰ πρόσκλησιν. ¶ Κατέντεον, βαρεῖαν.

Κατὰ προτμήσιν. κατὰ τὸν ὀμφαλόν. ¶ Καταπρωτῆρας. ἡλικίας ὄνομα οἱ πρωτῆρες παρὰ λακεδαιμονίοις. ¶ Καταπτήσσει, δειλιᾷ. φοβεῖται.

Καταπτήτην, ἔπτηξαν, ἐφοβήθησαν δυϊκῶς.

Κατὰ πτόλιν, κατὰ τὴν πόλιν. ¶ Κατάπτυστον, ἐξουθενημένον. ¶ Καταπτώσσει, φοβεῖται, δειλιᾷ ταπεινοῦται. ¶ Καταπυγοσύνη, ὀδύνη μεγάλη.

Καταπύγων, κιναίδου, ἤτοι ἀσελγοῦς. ¶ Καταπυγής. ὁ μέσος δάκτυλος καὶ ὁ καταφορής. ¶ Καταπύει, ἐνέπλευσε, κατηύνει. ¶ Καταπύθεται, ἐρωτᾶται. ¶ Καταρράκτης. ὀχετός. ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετὸς ὡς Σοφοκλῆς Λαοκόωντι, καὶ τὰς ἁρπυίας ἐν Φινεῖ.

Καταρράξαι, κατάξαι. ¶ Καταρραπίστης, γεργών ἐν ταῖς θυσίαις. ¶ Καταρράσσειν, κατακλᾶσθαι. ¶ Καταρᾶσθαι, ἀρᾶσθαι θεοῖς.

Καταραψῳδῆσαι, φλυαρῆσαι. ¶ Καταρβύλοις, χλαίνας ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ἤγουν τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι, σοφοκλῆς ζωίλῳ. ¶ Καταρδεῖν, εὐφραίνειν. ποτίζειν. ¶ Κατορέξαι, ἐκάθισε.

Καταράξαι, καταρῆξαι, καταψῆσαι. ¶ Καταρέκτης, ὁρμητικός. ¶ Καταρεπής, ἑτοιμορεπής. ἐτερικλινής. ¶ Καταρέσθαι, καταλύειν. ¶ Καταρεπλάζονται, σκορπίζονται. ¶ Καταρεστὴν, ὀρθὴν δορεστὴν. παρὰ καλλιμάχῳ, τὴν χάλαζαν.

Καταρρήκτωρ, ἐπικρατῶν ἐπιψόφων. ¶ Κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου, τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι. ¶ Καταράσσειν, καταρρίπτειν. ¶ Καταρασσόντων, ποδακτυπούντων. ¶ Καταρράξαι, καταβαλεῖν ἢ κατεψῆσαι. ¶ Καταρρεῖν, ἀναλίσκεσθαι. ¶ Κατάρρησιν, κατηγορίαν. καταβόησιν. καταλαλίαν. κακολογίαν. ¶ Κατάρρυτα, ἀρδεύσιμα. ¶ Καταρτίσαι, κατασκευάσαι, τελειῶσαι, στερεῶσαι. ¶ Καταρυβδήσας, καταπιὼν ῥοφήσας. ¶ Καταρρυῆναι, καταπεσεῖν. ¶ Καταρυθμίζεσθαι, κατευθύνεσθαι, κανονίζεσθαι. ¶ Κάτ᾽ ἄρσον, κατάκλεισον. ¶ Κατ᾽ ἀρχὴν ἀσφαλής. τέλειος. ¶ Καταροίζομαι, ῥυματίζομαι.

Καταρῶμαι, εὔχομαι προσκυνῶ. ¶ Καταρώγα, γῆν τινα πρὸς φυτείαν ἀμπέλων εὔθετον. ¶ Κατὰ σαυτὸν, ἴσος σοῦ κατὰ σέ. ὅμοιός σοι. ¶ Κατασείειν, ταράσσειν. ¶ Κατασείσας, σβέσας. ¶ Κατασεσεισμένα, κατασεσεισμένα. ¶ Κατασημήνασθαι, κατασημειώσασθαι. ¶ Κατασίνεσθαι, καταβλάπτειν.

Κατασείειν, καταταράξειν. ¶ Κατασκαφής. κατεσκαμμένος. ¶ Κατάσκαφιλος, καταισχύνων τοὺς φίλους. ¶ Κατασκάψαι, κατερεῖψαι.

μονος. καὶ αἱ διὰ τὰ ὀνείδη ὑπὸ αἰσχύνης ἐπ' οἰκίας μένουσαι ἢ ἄξιαι κεκαῦσθαι. ¶ Καταχρυσοῦσιν ἔξω, ἐπεὶ αἱ κεναὶ φροιμιώμεναι, γίγνωνται. τινὲς δὲ, συνταράξω κατακεχότα. ¶ Κατακεντεῖ, τιτρώσκει.

Κατακερματίζει, εἰς πολλὰ ἀναλίσκει, διατέμνει, ἢ λεπτύνει, ἢ μερίζει. ¶ Κατακερτομεῖ, χλευάζει, φλυαρεῖ. ¶ Κατακεχρημένη, κατακεχυμένη.

Κατακεχρῆσθαι. κατακεχύσθαι.

Κατακαίριστον, κατέχον καὶ τὸ ἀποχρῆσθαι.

Κατακερχνοῦνται, τραχύνεται, διὰ τὴν οὐλότητα, ἔνθεν καὶ κερχνῶσαι, τὸ κατατρίξαι καὶ οἷον τραχῦναι, καὶ πίνακες κερχνωτοὶ, καὶ ὄστρεον κέρχνος.

Κατακείσῃ, καταβληθήσῃ. ¶ Κατακηλούμενοι, θέλγοι θρούμενοι, καταθελγόμενοι. ¶ Κατακκίσασθαι. προσποιεῖσθαι. ¶ Κατακλαίειν, συγκλείειν.

Κατάκλειστοι, ἐν κορίνθῳ ἑταῖραι τινές. ¶ Κατακλησία, ὁ τῶν μειζόνων τι δὲ ὃ πρᾶγμα ἐπικρίνοντα κατακλησίας ἐποίουν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκούντων.

Κατάκλιτος, τελευταῖα. ¶ Κατακνῆστις, τυροκνῆστις. ¶ Κατ' ἄκνηστιν, κατὰ τὴν ῥάχιν ἣν μὴ δύναται κνήσασθαι ῥᾳδίως. ¶ Κατακοιμίζει, καταπραΰνει.

Κατακοιρανέοντα, κατακοσμοῦντα. ¶ Κατακόκκικας, ἢ κατακίκκας, κατάπλασμα κατάκομον.

Κατακόνα, διαφθορά. ¶ Κατακορὴς, ὀχληρός.

Κατακορμάσαι, κατακόψαι. ¶ Κατὰ κόρρης, κατὰ τοῦ κροτάφου, ἢ κατὰ τοῦ σιαγόνος, πλῆξαι.

Κατὰ κόσμον, κατὰ τρόπον ἐν τάξει κατὰ τὸ δέον καὶ τὸ καθῆκον. ¶ Κατ' ἄκρας ἑλεῖν, τὸ ἐξ ἐφόδου καὶ τὸ αἰφνίδιον. ¶ Κατακρατήσετε, νικήσετε.

Κατακράτος, ἰσχυρῶς. τελείως, αὐτοπαντῶς. ¶ Κατακρεὴς, κατάκειρος. ¶ Κατὰ κρῆθεν, κατὰ κεφαλῆς. ¶ Κατ' ἄκρης, κατὰ κορυφῆς κατὰ κράτος.

Κατακρημνίζων, κατακρημνῶν. ¶ Κατακρειδύσει, καταλύσει, ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρειδες πολύφωνοι εἰσίν, ἢ καταναστήσει. ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρείδες, ἀναστήματα γῆς καὶ λόφοι εἰσίν. ἢ καταγελάσει. ¶ Κατάκειμα, κατάκεισις, καταδίκη. ¶ Κατάκειτος, κατάδικος.

Κατὰ κράτος, ἄρδην. φοράδην παντελῶς σφόδρα.

Κατακροτεῖ, ἀπαμ ἐπαινεῖ, κατευφημεῖ. ¶ Κατακτάμεναι, ἀποκτεῖναι. ¶ Κατακτενοκόμη, κατεκτενισμένη. ¶ Κατάκτεια, ἱδρυμός. ¶ Κατακυνῶν, ἢ κατακύνων ὅταν τὸ χοινίον ἑλίξας τῶν ἄκρων προσκατακλείσῃς. ¶ Κατακυριεύσαι, κατακρατῆσαι.

Κατακυρωθεὶς, κατακριθείς. ¶ Κατακωκῦσαι, κατοδυρῶσαι. ¶ Κατακωλῦσαι, θρηνῆσαι. ¶ Κατακωμᾶ, καταγελᾶ. ¶ Καταλαβεὶς, πάσσαλος.

Καταλαβέσθαι, κατανοήσασθαι, φθάσασθαι, ἀφελέσθαι. ¶ Καταλαγνευθεὶς, εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς.

Καταλαθισαὶ, ὀρχησταὶ, ἢ ἐνδεικνύοντες τὰ δημόσια.

Καταλαλάζειν, κατεύχεσθαι, ἢ πολιτικῶς βοᾶν.

Κατὰ λαπάρην, κατὰ τὴν λαγόνα.

Καταλαπτιώσει, ἀποκτενεῖ καταδέξεται κατὰ τρυφὴν ἢ καταπορθήσει. ¶ Καταλοχισμὸς, τάξις.

Καταλαλιᾶν, καταλγύνεσθαι λυπεῖσθαι.

Καταλεάναντες, κατατρίψαντες. ¶ Καταλεχθεὶς, καταλεχθείς. ¶ Καταλέγεσθαι, ὀδύρεσθαι τόν τε θνεῶτα. ¶ Καταλείβετε, καταρρεῖ. ¶ Κατάλειμμα, ὑστέρημα μέρος. ¶ Καταλαγνώσας, καταλέξας. ¶ Καταλειφθέντες, ὑστερηθέντες. ¶ Καταλεῖναι, καταμίξαι. ¶ Καταλέξας, κατακοιμίσας.

Καταρρυθμήσας, ἀπαιτήσας. ¶ Καταλευσταλέα, κάθυγρος κατειλημμένη. ¶ Καταλεύει, λιθοβολεῖ.

Καταλεῦσαι, ἐγκλῖναι, λιθοβολῆσαι. ¶ Καταλευσθέσθω, λιθασθήτω. ¶ Καταλευόμενοι, εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι. ¶ Καταλήγει, παύεται. ¶ Καταληΐζεται, διαρπάζει. ¶ Καταληϊσάμενος, λαφυραγωγήσας. καταπατήσας. ¶ Καταλήξομεν, καταπαύσομεν.

Κατάληξις, ὑποχώρησις. ¶ Καταλικμώσης, καταπραϋνούσης. ¶ Καταλειβόμενον, κατασταζόμενον.

Καταλιπαίνειν, λιπαροποιεῖν. ¶ Καταλείβη, καταδύη. ¶ Κατάλιψ. μεσόδμη. ¶ Καταλλάγδην, τὴν ἀντί τινος διδομένην δωρεάν. ¶ Καταλλαγὴ, εἰρήνη φιλία. ¶ Καταλλαγὴν, δρόσος ἀνάπαυλαν μεταλλαγὴν, κατάλλαγμα. ¶ Κατάλληλον, ἁρμόδιον ὁμαλόν. ¶ Κατάλληλος, ἁρμόζων. ¶ Καταλλήλως ἀκολούθως, ἁρμοζόντως. ¶ Καταλογάδην, πεζῇ, ἢ τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. ¶ Καταλογὴ, τὸ τὰ ᾄσματα μὴ ὑπὸ μέλει λέγειν. ¶ Καταλογισθείη. ἀττικώτερον. ἀλλὰ σὲ αἰσθηθεῖεν οἱ θεοί. ¶ Καταλογιεῖται. καταριθμήσει. ¶ Καταλογισμῷ, ἀριθμῷ.

Κατάλογον, ἀρίθμησιν. ¶ Κατάλογος, ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι καὶ ἐξαρίθμησις, κατάλογον τὸ μύρτον. ¶ Καταλοιὰ, ληστεία. ¶ Καταλοφάδια, κατὰ τοῦ αὐχένος. λόφος γὰρ ὁ αὐχὴν, ἢ κατὰ κεφαλὴν ὡς καταμάδια καὶ καταμαδὸν. ἢ κατὰ τὴν ὡμοπλάτην τοῦ τραχήλου. ¶ Καταλοχισμῷ, ἀπὸ τῆς γενήσεως. ¶ Κατ' ἀλλοθρόοις κατὰ τοῖς ἀλλοδαποῖς ἢ πόρρω ὄντας. ¶ Καταλυτίζεται, διασμεύεται, στρέφεται. ¶ Κατάλυμα. οἴκημα. καταγώγιον. ¶ Καταλῦσαι. ἀπολαῦσαι. θύω χθῆναι.

Καταμᾶναι, καταβαλεῖν. ὁ τὸν ἀρξάμενον. οὐχὶ δίκα, ἢ τὸ τὰ ἑψόμενα λάχανα ἐκπιάσαι. ¶ Καταλύτου, ξένου. πορθοῦν, καθαιρέτου. ¶ Καταμαλάσσοντα, κατασκληρύνοντα. ¶ Καταμαλθάσσων, καταπραΰνων. ¶ Κατ' ἀμαξιτὸν, τὸν κατημαξευμένην ὁδὸν καθ' ἣν αἱ ἅμαξαι διέρχονται. ¶ Καταμάρψαι, καταλαβεῖν. ¶ Καταμεμυκέναι, ἀποπνῖξαι. κατὰ μέρος. ¶ Καταμήσας, καθάπαξ. ¶ Καταμόσχον, ἐπισύρουσιν, ἐπισπάσαι, ἀμὴ τὸ σκαφίον, ᾧ ἐπισπώμεθα. ἢ ἀμητῆρα οἱ θερισταί. ¶ Καταμηλῶσαι, τῇ μήλῃ χρήσασθαι καθεῖναι. ¶ Καταμηλώσειν, κατακηρύσσειν, ζητεῖν. ¶ Καταμηγγὲς, παρακμὴ σώματος. ¶ Καταμιεῖ, καταπίνει, κατεσθίει, μιεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν. ¶ Κατὰ μικρὸν, κατὰ βραχύ. ¶ Κατὰ μόθον, κατὰ τὸν πόλεμον. ¶ Κατὰ μοῖραν, κατὰ τρόπον, κατὰ καιρὸν, ἢ νόμον. ¶ Καταμόνας, τὰς μισθώσεις τῶν ἔργων τῶν εἰς χρόνον. ¶ Κατάμυσον, κατάμυψον. ¶ Καταμφωτοὶ, αὐλοί τινες οὕτω καλοῦνται. ¶ Καταμωκᾶ, καταγελᾶ. ¶ Καταναῦ, κατὰ νοῦν. ¶ Καταναλίσκων, ἐσθίων, δαπανῶν.

Καταναέξαντες, ἀνέξαντες εἰς [illegible] ἀναχωρήσαντες.

Κατανδρίασθαι, καταπλάσαι. ¶ Κατανεαν[illegible]

Καταβάτης, ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀποβάτης. ¶ Καταβιβάζοντες, καταπατοῦντες. ¶ Καταβλακεύειν, καταβλακεῦειν, ῥαθυμεῖν. ἢ διαπανᾶν ῥαθύμως.

Καταβλέψει, καταπίνει. ¶ Καταβλὴς, μάνδαλος.

Καταβλώσκειν, καταφεύγειν, ἀποφεύγειν. ¶ Καταβοὴ, καταβόησις, κραυγή. ¶ Καταβολάδης, κλάδιος. ¶ Καταβολὴ, θυσία, τελετή. ¶ Κατὰ βοῦς ἐτέξατο, εὐχήσατο κατὰ βοός. ¶ Καταβόσκονται, φέρονται, νέμονται, δαπανῶσιν. ¶ Καταβραβεύεται, κατακρίνεται, καταγωνίζεται. ¶ Καταβοᾷ, κατακράζει.

Καταβρίξας, κατακοιμηθείς. ¶ Καταβρῶξαι, καταπιεῖν. ¶ Καταβρώξειε, καταπίοι.

Καταβεβωσμένοις, διαβεβοημένοις. ¶ Καταγαγεῖν, καταφέρειν. ¶ Καταγγέλλεται, κηρύσσεται.

Κατάγειν, ἐπὶ τὸ ναύσταθμον ἄγειν. ἢ καταλῦσαι.

Καταγειῶται, οἱ θάπτοντες τοὺς τελευτῶντας, οἰκοῦσι δὲ ἔξω τῶν πόλεων. ¶ Καταγινώσκω, μέμφομαι.

Καταγλωττίσαι, καταναλῶσαι. ¶ Καταγλυπτὸν, εἶδος φιλήματος. ¶ Καταγλωττίζειν, βλασφημεῖν, καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ [illegible] φιλήματα.

Κατάγματα, μηρύματα ἐρίου ἢ καταπάσματα.

Καταγνῶναι, ἐπιγνῶναι, μέμψασθαι. σοφοκλῆς ἀθαμαντίᾳ. ¶ Καταγραπτὸς, ποικίλος. ¶ Καταγραφὴ, καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγραφίᾳ, κατάγραφον καὶ καταρμή. ¶ Καταγρεῖ, καθαιρεῖ καταλαμβάνει.

Καταγοητεύων, ἀπατῶν. ¶ Κατάγχει, πνίγει, κωλύει. ¶ Κατέχει. ἀνακρούει. ¶ Καταγωγὴ, κατάλυσις κατάλυμα, πανδοχεῖον. οἴκημα.

Καταγωγίς, ἱμάτιον ποιόν. περὶ τὸν χιτῶνα γυναικεῖον: καὶ σκεῦος ποτηρικὸν καὶ κράσπεδον καὶ περιανάλωμα.

Καταγωνίζεται. νικᾷ. ¶ Κατὰ δάκρυα λείβεις. καταστενάζεις, καταδακρύων κλαίεις. ¶ Καταδάπτουσι, κατεσθίουσιν. ¶ Καταδαρθάνοντα, κατακοιμώμενον. ¶ Καταδαρθεῖν, κοιμηθῆναι.

Καταδέα, ἐλάχιστα. ¶ Κατεδάρθηκεν, καθύπνωκεν.

Καταδέψαι, καταδαπανῆσαι. ¶ Καταδέδεσται, καταβέβρωται, καταμεμέρισται. ¶ Καταδείττεσθαι, καταφοβεῖσθαι. ¶ Καταδέδρομε, κατέδραμεν. ¶ Καταδεέστεροι, ταπεινότεροι. ἐλαττότεροι. μικρότεροι. ¶ Καταδεικνύων εἶδος κατέβης τουτέστιν

Καταδείσας βοηθήσας. ¶ Καταδέδυκε, καταβέβρωκεν. ¶ Καταδημομερίσαι, μερίσαι δήμῳ.

Κατὰ δ' ἔστυγον. ἐμίσησεν. ¶ Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγεν ἐμίσησε κατεφρόνησεν. ¶ Καταδηοῦν, κατακόπτειν. ¶ Καταδ' ἥνεον, κατελάμβανεν. ¶ Καταδήσας, φοβηθείς. ¶ Καταδηώσαντες, πολεμήσαντες, πορθήσαντες, πραιδεύσαντες, καταφανίσαντες. ¶ Κατὰ διάτασιν, κατ' ἔκτασιν. ¶ Κατὰ διάστασιν, κατὰ χωρισμόν. ¶ Καταδιελέσθαι, καταμερίσασθαι.

Καταδιιστᾶσι, καταχωρίζουσι. ¶ Καταδίκη, κατάκρισις.

Κατάδικος, κατακεκριμένος. ¶ Καταδιχμάσαι, καταχεῖν. ¶ Καταδίψιον, εἶδος καύματος.

Καταδουπήσει, καταψοφήσει. ¶ Καταδουποῦντες. ταράττοντες. ¶ Κατάδουπος, ὄρειος καταρράκτης. ¶ Καταδραθεῖν, καθυπνῶσαι. ¶ Καταδρομὴ, ἁρπαγή. ¶ Κατέδραξε, κατέσχεν.

Καταδαρθέντες, κατακοιμηθέντες. ¶ Καταδύεται, κρύπτεται. βυθίζεται. ¶ Καταδυθέντος, βυθισθέντος.

Καταδύμεναι, λάθρα ὑπεισελθεῖν. ¶ Καταδυναστεύω, βιάζω. ¶ Καταδύουσα, εἰσελθοῦσα. ¶ Καταδύσεις, οἱ λάθριοι τόποι καὶ βαθεῖς. ¶ Καταδυσωπῆσαι, παρακαλέσαι. ¶ Καταειμένοι, κατακείμενοι περιεχόμενοι, κατάσκιοι, ἢ κατάστεγοι. ¶ Καταείνυον, κατακάλυπτον. ¶ Καταείσατο, κατῆλθεν.

Καταείσατο [illegible], κατέδυ καὶ κατεπλάγη εἰς τὴν γῆν ἢ κατεφάνη. ¶ Καταεύσας. κατακοιμηθείς. ¶ Καταέλξαι, κατακλεῖσαι. ¶ Καταζήνασκε, κατεξήρανεν.

Καταζῶσται, ἱμάντες οἱ τὰ σκεύη τοῖς ἵπποις καταζωννύντες. ¶ Κατὰ ἤθεα, κατὰ συνηθείας. ¶ Καταήσεται, καταπνεύσει. ¶ Καταήνεται, καταλελάληται.

Καθαίπαξ, συνθλίβων. ¶ Κάταιθε, κατάκαιε.

Καταθεῖν, κατατρέχειν. ¶ Καταθεῖναι τὴν τιμήν. ἐναποτῖσαι τὴν τιμήν. ¶ Καταθείς, λεχθεὶς ἀληθής. ¶ Καταθελγόμενα, καταπραϋνόμενα.

Καταθέοιεν, βλέποιεν. ¶ Καταθεώμενοι, καθορῶντες. ¶ Καταθεῶντο, ἔβλεπον. ¶ Καταθῆξαι, παροξῦναι. ¶ Καταθλίψαντες, καταγωνισάμενοι.

Καταθοινήσαντες, καταφαγόντες. ¶ Καταθρασύνονται, κατατολμῶσι. ¶ Καταθρέξαι, καταδραμεῖν.

Καταθρῆσαι. κατασκοπῆσαι. κατανοῆσαι, κατιδεῖν.

Καταθρῆσαι. ῥᾷον κατιδεῖν ἢ δυσχερῶς. ¶ Καταθύμια, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἴδια. ἐνθύμια. ἢ κατὰ νοῦν.

Καταθύσασθαι, μαντεύσασθαι. ¶ Καταθῶμαι, ἀναπαύσωμαι, ἀποθέσωμαι. ¶ Κατ' αἰανὸν, κατὰ τὸν τρόπον. ¶ Καταιβάτης, Διὸς ἱερόν. ¶ Καταιβολὴ, ἡ ἐπιληπτικὴ νόσος. ¶ Καταιγὶς, ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ ἢ ἡ τῶν ὑετῶν ζάλη. ¶ Κατ' αἶγας ἀγρίας, παροιμία λεγομένη εἰς ἀγρίας αἶγας τρέπειν τὰς νόσους. μάλιστα δὲ τὴν ἱεράν. ¶ Καταιγίσας, καταχύσας. εἰ γὰρ ἀνατιθέντες ἱμάτια κατέχιζον αὐτά, ἵνα μὴ ἀρθῶσι παράπινον. ¶ Καταῖξας, καταιγίσας. ¶ Κατ' αἰγίλιπος, κατὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἧς καὶ αἲξ ἀπολείπεται. ¶ Καταιδέσασα, κατῄσχυνα. ¶ Καταιθαλωμένα, κατεσποδωμένα. ¶ Καταῖθυξ ὄμβρος, ὁ καταιθύσσων. φαίνεται δὲ καὶ καταῖφλεξ καταφλεγόμενος καὶ ἀναξέων. ¶ Καταΐκες, καταπνοαί. ¶ Καταινεῦσαι. συγκαταθέσθαι. ¶ Καταῖξ, κατάσεισις ὁρμή. ¶ Καταιονεῖ, καταντλεῖ.

Καταίρεσιν, κατάλυσιν. ¶ Καταίροντες, καταπλέοντες. ¶ Κατ' αἶσαν, κατὰ μοῖραν. ¶ Καταίσια, καταίσιμα. ὅθεν τοῖς καταισίμοις ἐπιφημιζόμενοι λέγονται τὰς ἐπ' ἀγαθῷ μαντείας. ¶ Καταιτιῶμαι, μέμφομαι. ¶ Καταῖτυξ, εἶδος περικεφαλαίας.

Κατὰ κάθετον, ὀξεναστίας. ¶ Κατακαίειν, καταφλέγειν. ¶ Κατακαινιῶ, ἀποκτενῶ. ¶ Κατακαίριον, εἰς καίριον τόπον. ¶ Κατὰ καιρὸν, κατὰ χρόνον. ¶ Κατακαλεῖτο, κατακόσμειτο. ¶ Κατακαλύπτων, κατακρύπτων. ¶ Κατὰ καυλὸν, κατὰ θενάρου. ¶ Κατέκανε, ἀπέκτεινεν. ¶ Κατακάνιον, φίλτρον. ¶ Κατάκαρπον, ἐπιτήδειον. ¶ Κατάκορος. πλούσιος. ¶ Κατακαρφεῖ. ἀφανίζει, ξηραίνει. ¶ Κατακάρφεις, καταφλέξεις. ¶ Κατακάσαι, κακοδαι

μενον ἐπ' ἀνθράκων, ὑπὸ δὲ μακεδόνων ἡ πύλη. καὶ τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια καὶ τὸ θαλάττιον ζῶον. ¶ Καράγησος ὁ θρασὺς ψόφος, οἷον πρίονος.

Καραδάλη, ἁρμοθήκη. ¶ Καραδοκεῖ, προσδοκᾷ ἐκδέχεται ὃ ἐπιτηρεῖ τὸ κεφάλαιον τοῦ πράγματος.

Κάραι, συκαῖ. ¶ Καραιὸς, Ζεὺς παρὰ βοιωτοῖς, οὕτω προσαγορεύεται ὥσπερ τινὲς φασὶ διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι ἀπὸ τοῦ κάρα. ¶ Καράμα πίθω, καὶ κάμα, ἡ ἐπὶ τῆς ἁμάξης σκηνή. ¶ Καράμβαμ, ῥάβδον ποιμενικὴν, ἣν μυσοὶ συκαλόβον.

Καρανοῦσθαι, τελειοῦσθαι. ¶ Κάραννος, κεκρύφαλος κρήδεμνος, ὁ ἔλαφος ἡ ζημιά. ¶ Καρανώ. τὴν αἶγα κρητες. ¶ Καρανῶσαι, κορυφῶσαι.

Καράξω, τρώσω. ¶ Καράρα, κεφαλή. ¶ Καραρύες, οἱ σκυθικοὶ οἶκοι, ἔνιοι δὲ, τὰς κατήρεις ἁμάξας.

Καρᾶς, ἡ ἀποσπερματισμός. ¶ Καραταὶ κεφαλαί.

Κάρη, ἡ κεφαλή. ¶ Καρὸ, ἡ ὥρα, ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖον. ¶ Καραγμῆσαι. ἀποκεφαλίσαι.

Καρβάζοντες. βαρβαρίζοντες. ¶ Καρβαΐζει, καρικῶς λαλεῖ καὶ βαρβάρως. ¶ Καρβανίζει, βαρβαρίζει.

Κάρβανοι, τὰ τῶν σφενδονῶν καρφία ὡς σίλβηκος.

Κάρβανοι καὶ περσικοὶ, οἱ ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντες. ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ τοὺς κάρας.

Καρβάρεοι κάραβοι. ¶ Καρβατίνη, μόνη πέδιλον, καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν.

Κάρβις, μαστροπός. ¶ Καρβίναι, βαρβαρικαί.

Κάρδακες, οἱ στρατευόμενοι βάρβαροι ὑπὸ περσῶν εἰς ἀσίαν οὕτω καλοῦσι τοὺς στρατιώτας, ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου. ¶ Κάρδαμον, βλέπειν.

Καρδαμάλη, μάζα. ¶ Καρδαμίνη, τὸ * ῥεῖν, ὃ ἐστιν ἐμφερὲς καρδάμῳ, γίνεται δὲ ἐν ὕδασι.

Καρδαμύλη, πόλις. ¶ Καρδάμυσσε, κατάπιε.

Καρδίαι, οἱ ἕλληνες παρὰ σκύθαις διὰ τὸ πόλιν αὐτοὺς ἑλληνίδα καρδίαν διαρπάσαι.

Καρδίας, θαλάσσης, τοῦ βυθοῦ. ¶ Καρδιαλγίαι, λῦπαι καρδίας. ¶ Καρδίη, καὶ ὁ λογισμὸς καὶ τὸ σύνηθες. ¶ Καρδιοβολεῖσθαι, λυπεῖσθαι.

Καρδιοῦσθαι, καρδιουργεῖν ἐπὶ τῶν ἱερείων.

Καρδιώττειν, τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, τινὲς δὲ διακινεῖσθαι στόμαχον ὑπὸ λιμοῦ. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ναυτίας.

Καρδιουλκίαι, πύλαι καρδίας, τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων. ¶ Καρδόπιον, τὸ καρδόπου τὸ πῶμα. κάρδοπος δὲ ἡ μάκτρα. ἤγουν ἡ κάμπτρα ὅπου τὰ ἄλευρα μαλάσσουσιν ἢ τοι ἀβάκιον.

Καρδόπω, μάκτρας κατακαίει.

Κάρδυ, ἔθνος βαρβαρικόν. ¶ Καρεῦντα; καταβρεθέντα. ¶ Κάρη. κάρα. κεφαλή. ¶ Καρηᾶται. κεφαλαί. τάξεις. ¶ Καρηβαρεῖ. βαρύνεται κεφαλήν. ἐξ οἴνου μεθύει. κάρη δὲ κεφαλήν.

Καρηκομόωντας, τὰς κεφαλὰς κομῶντας.

Κάρηνα, ἄκρα. κεφαλαί. κορυφαί. τείχη.

Καρήνων, κορυφῶν ἄκρων. ¶ Καρησσὸς, πόλις καὶ ποταμός. ¶ Καρθμοὶ, κινήσεις. ¶ Καρίτω; ἱππεῖς περαταὶ κάρες. ¶ Καρικὰ μέλη, ἐλέγετό τις καρικὸς ῥυθμὸς ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος. ¶ Καρικὴ, ἀσύνθετος, καὶ ἀμπελος.

Καρικὸν, εὐτελὲς μικρὸν, δηλοῖ δὲ καὶ ἀφροδίσιον χρῶμα αἰσχρόν. ¶ Καρικάζειν, βαρβαρίζειν.

Καρικοὶ, τράγοι ὡς εὐτελῶν ὄντων σοφοκλῆς σαλμωνεῖ ἐμὸς ἄρα ὑποσυγχέων τοῖς κιλικίοις. ¶ Καρικοῦ πλοίου, καρικῷ σχήματι, λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀκολάστων σχῆμα καρικόν. ¶ Καριμοίροις, τοὺς ἐν μὲν ἡμίσει μοίρᾳ. ἡμιμισθοφόροις διὰ τὸ τοὺς κάρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι. ¶ Καρῖναι, θρηνῳδοὶ μουσικαὶ, αἳ τοὺς νεκροὺς ἐπὶ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελάμβανον δὲ αἱ ἀπὸ καρίας γυναῖκες. ¶ Καριῶσαι, ἀποκτεῖναι.

Κάρκαιρε, ἰδίωμα ἦχου. ¶ Καρκαίρει, ψοφεῖ.

Καρκανὴρ, τάξις. ¶ Κάρκαρα, ὕλα ὁ διὸ τῷ καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει καὶ πίτυρα παρὰ σιμωνίδῃ. ἔνιοι τὰς μάνδρας ῥίνθων ταῖς τῇ οὐρανίᾳ ἡδεῖ.

Καρκαρὶς, ξύλον ὁ φρυγάνων φορτίον ἢ δεσμός.

Κάρκαροι, τραχεῖς καὶ δεσμοί. ¶ Καρκῖνος, τὸ νῦν καρκίνωμα λεγόμενον, καὶ ὑποδήματα κοῖλα, καὶ δεσμός τις καὶ τῆς φάρυγγος. ἢ εἶδος ζώου καὶ ἄστρον.

Καρκινοῦται, ὅταν ῥιζοῦται ἡ σῖτος καὶ σκληρύνεται.

Καρκώ, λάμια. ¶ Κάρκα. λεύκης τὸ πρῶτον ἀποβαλλόμενον διὰ τῶν χειρῶν καὶ καύρευμα. ¶ Κάρμηλος, ὄρος ἐν τῇ φοινίκῃ. ¶ Κάρμορον, τὸν κηρὶ μεμορημένον. ¶ Καρνεᾶται, οἱ ἄγαμοι. κεκληρωμένοι δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ καρνείου λειτουργίαν. πέντε δὲ ἀφ' ἑκάστης ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν. ¶ Κάρνη, ζημία. ¶ Καρνησσόπολις, λύκιος ὁ κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Κάρνον, τὴν σάλπιγγα κελάται.

Καρνεῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος, ἴσως ἀπὸ κάρνου τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης. ¶ Κάρνος, φθείρ. βόσκημα. πρόβατος. ¶ Καρνοστάσιον. στάβλος ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται.

Κάρ, μεγάλη, ἀκρίς. ¶ Καρόπαις ἐπάκμος παῖς.

Κάρος, κωφὸς, οἱ δὲ, σκοτόδινος, βόσκημα. ἐγκέφαλος ὧν ἡ καιρὸς ἡ φθορά. ¶ Καρὸς αἴση καὶ κάρος μοῖρα οἷον θανάτου μοῖρα. διὰ τὸ πρώτους μισθοφόρους κάρας γενέσθαι. μισθοφόρου μοῖρα.

Καρρίς, ὕδρα. κρῆτες. ¶ Κάρου, τοῦ ἐπὶ τὸν κεφαλὴν πλησμονῆς. κάρου. ¶ Καροῦα, κάρυα λάκωνες.

Καρούμενος, ὠνησάμενος. ¶ Καροῦσθαι, ὠνεῖσθαι.

Καροῦχος. δυσχερὴς εὔκολος.

Καρπάλιον, κάρπωμα. ¶ Κάρπαθος νῆσος.

Καρπαλίμοισι, ταχέσι. ¶ Καρπάλιμον, ταχύ.

Κάρπαθος τὸν μάρτυρα. παροιμία. καρπάθιος δὲ λαγὼν κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο, διὰ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοὶ, καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι ὁ γοῦν ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη καρπάθιος τὸν μάρτυρα.

Καρπαθῆναι, σκορπισθῆναι. ¶ Καρπάτινον, ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον. ¶ Καρπεῖν, πλήττειν.

Κάρπαια, ὄρχησις μακεδονική. ¶ Κάρπεσθαι, καθαίρειν. ¶ Κάρφη, τὰ σπέρματα, καὶ τήπανα ὀβελίσκους ἔχοντα. ¶ Καρπία κλονία. ¶ Καρπίζεσθαι, προσποιήσασθαι. ¶ Καρπίζουσι, ποτίζουσι ἐκκαρπα ποιοῦσι. ¶ Καρπνά, δένδρα καρπὸν ἔχοντα.

Καρποβόλον, τὸ ἰσόβολον ἀργεῖοι.

Κανεῖν, κτένειν καὶ ἐλεῖν, ὅθεν τὸ κανοῦν ἀπὸ τῶν καινομένων ἱερείων. ¶ Κανέοισι. κανοῖς. μασὶ, κανισκίοις.

Κανὸν, κανοῦν. ¶ Κάνιζον, κανίσκιον.

Κανηφόροι, ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν. ¶ Κανηφόρος, ἀμφορεὺς τῶν νυμφῶν ἢ τὸ κανοῦν φέρουσα. ¶ Κανθάρειος ἀμπέλου εἶδος. ¶ Κανθαρὶς, χρυσοειδὴς ἰχθὺς, ἢ ζωΰφιον λυμαντικὸν σίτου καὶ ἀμπέλου καὶ κήπων.

Κάνθαροι αἰτναῖοι. μεγάλοι ἀπὸ τῆς αἴτνης.

Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος. καὶ ποιὸς ἰχθῦς. καὶ πλοίου εἶδος. καὶ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν. ¶ Κανθάρου σκιά, παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μηδὲ ἄξια φόβου. ¶ Κανθάρων, λιμὴν οὕτω καλεῖται ἐν πειραιεῖ. ¶ Κανθήλως. ὠμὸς μωρός. ὄνομα. ¶ Κανθήλια, τὰ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα τεθειμένα πρὸς σκηνοποιίαν, καὶ τὰ σάγματα τῶν ὄνων. καὶ τὰ τοῖς ἐπιτεθειμένα λύγινα πλέγματα καὶ τῆς βιθυνίας ὄρη.

Κανθύλας, τὰς ἀνοιδήσεις αἰσχύλος σαλαμινίαις.

Κανθίαι, σπυρίδες. ¶ Κανθὶς, ὀνίσκη ὄνος.

Κανθὸς. ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ κύκλος. καὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ καπνοῦ ἐν τοῖς ἰπνοῖς. τινὲς δὲ καπνοδόχην ἢ τὸ πᾶν τεῦχος χυτρόποδος σκέλη καὶ οἷς τὰς κάγχρυς φρύγουσιν. ¶ Κανθώνη, καθαρῷ. ¶ Κἂν ἴσαι, παροιμία μετωνομασμένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις φερομένων ψήφων ἴσων, ἀπολύονται γὰρ τῶν ἐγκλημάτων ὁπόταν ἴσαι ἐξενεχθῶσιν αἱ ψῆφοι. ¶ Κανίας, κάλαθος.

Κάγκανον, ὕλην ξηράν. ὕλην.

Κάναμις σκυθικὸν θυμίαμα ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε ἐξικμάζειν πάντα τὸν προσιόντα, ἔστι δὲ φυτὸν τῷ λίνῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ θρᾷσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν ἐρώδη τοῦτο, τούτου τὸ σπέρμα θυμιῶσιν.

Καννάβισθῆναι, πρὸς τὴν κάνναβιν ἐξιδρῶσαι καὶ πυριαθῆναι. ¶ Κάναθρα, ἀστράβη ἢ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα ὑφ' ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι ὅταν εἰς τὸ τῆς ἑλένης ἀπίωσιν. ἔνιοι δὲ ἔχειν εἴδωλα ἐλάφων ἢ γυπῶν. ¶ Κάνναι, ψίαθοι. καὶ τὰ αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάναθρα, ἢ εἶδος γῆς χρυσολίθου. ¶ Κάννηκες, πλέγματα τ̓ χρυσῶν.

Καννόνου, πανδοκεῖον, καννόνου ψήφισμα. εἰσήνεγκε γὰρ αὐτὸς ψήφισμα, ὥστε δεδημένους τοὺς κεκρινομένους ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι. ¶ Καννοῦν, κανίσκιον, δισκάριον. ¶ Κάνωρον, οἱ κρατοῦντες.

Κανὼν, κτένας ἢ τὸ ξύλον πολλὰ ὁ μέρος καὶ αἱ τῆς ἀσπίδος ῥάβδοι ἀφ' ὧν ὁ τελαμὼν ἐξῆπτο.

Καπαλεύτας, ὀνηλάτας. ¶ Κάος, ἐκαλοῦντο.

Καπαλίζει, ζευγηλατεῖ. ¶ Καπαλαὶ, κάπηλοι φάτναι. ¶ Καπάνη, τεθρίππη κωμῆ. ¶ Καπάνια, ἀρπεδόνες. ¶ Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς φάτνης, χορταστικώτερα. τινὲς δὲ αὐτὴν τὴν μείζονα καπάνας γὰρ, ἀπήνας λέγουσιν. ¶ Καπαδῦσαι, μαντεύσασθαι. ¶ Κάπας, μεμβρὶς ἢ φάτνας.

Κάπετα, κατακόψεις τάφροι. ¶ Κάπετας, καθαρὸν παρὰ θυηλῶν*. ¶ Κάπτα, κτηνῶν τροφή.

Καπεμβαφίζων, ὁ ἐπεμβάπτων, ¶ Κάπεσι, κατέ

πεσεν. ¶ Καπέτης, χοίνιξ. ¶ Καπέριο, τὸ τάφρου παρὰ τὸ ἐσκάφθαι. ¶ Καπετὸς, τάφος. σορός. ὄρυγμα. βόθρος. οἱ δὲ σκαπετόν. ¶ Καπετώλιον. ὁ ζευγόρος. ¶ Κάπη, φάτνη. ¶ Κάπησι, φάτναις. ἀπὸ τοῦ κάπτειν ἀφ' αὐτῶν.

Κάπηλα, ἡ κρεόπωλις, ἀγορὰ παρὰ ταραντίνοις.

Καπηλεύει, μεταπωλεῖ, οἰνοπωλεῖ, καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις. ¶ Καπηλεύοντες, πραγματευόμενοι. ¶ Κάπηλος, μεταπράτης. ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων. κάπη δὲ ἡ τροφή. ¶ Κάπτουσι, ἐπίνει. ¶ Καπηλοδύτης, ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἐρχόμενος. ¶ Καπίλη, ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται πάσσαλος, περὶ ὃν κατείληται τὰ χοινία καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα ἔνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται.

Καπίλτια. γυναικεῖα ἱμάτια.

Κάπιξ. ξύλον τι ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ὑπερέχον.

Καπιδὼν, παράβλημα ἀλόγων. ¶ Κάπια, τὰ σκόροδα κεκρυμμένα. ¶ Καπίθη, ἀγγεῖον χωροῦν ἀττικὰς κοτύλας δύο. ¶ Καπίων, κιθαρῳδικοῦ νόμου ὄνομα. ¶ Καπίστριον, φορβεὰ ὄνου. ¶ Καπνίας ἐκφαντίδας ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς καπνίας ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. καὶ οἶνος δὲ καπνίας λέγεται ὁ κεκαπνισμένος, καὶ καπνὸς ἄμπελος ἡ μέλαινα. ¶ Κάπνισαν, πῦρ ἀνῆψαν.

Καπνιζόντων, καπνὸν ποιησάντων.

Καπνοκορτυάζεται, σκιρτᾷ παρὰ ἐπιχάρμῳ.

Καπνωμένας, καπνιζομένας. ¶ Καπνοτὰ, πνέοντα. ¶ Κάπνις, κόπις. ¶ Καπνυκτὰ, πνέοντα:

Κάπος. ψυχὴ πνεῦμα καὶ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιὸς ἐν ᾧ κέκρυπται ὁ καρπὸς καὶ ἡ πρώτη ἔκφυσις.

Κάπουλος, φάρυγξ. ¶ Κάπτα, τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον οὐκ ἔνι, καὶ παρὰ καλλιμάχῳ γράφεται κόμπα τὸ ἀνεστραμμένον, ὡς ὁ μυκτηρισμός.

Καπασὸν, ποικίλον. ¶ Καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια. ¶ * Κάππεσ, κατῆλθεν. ¶ Καππεδίον, κατὰ τὸ πεδίον. ¶ Κάππεσε, κατέπεσε.

Καππτήεια, καταβατήεια. ¶ Καπτίζοι οἱ περινεῖς τῆς κυρήνης. ¶ Καπποῦς, * καταπεπονημένος.

Κάπρα, αἲξ τυῤῥηνοί. ¶ Κάπραινα, ἡ καταφερὴς ἀπὸ τῶν κάπρων. ¶ Κάπρας, ἀκολασίας.

Καπρία, εἶδος ὀρχήσεως ἐνόπλου. ¶ Καπρίσκος, ἰχθύς. ¶ Καπροβρυναοῦμ, χωρίον περὶ ἀκλόστεως.

Κάπρον τινὰ, ἐκαλοῦν οὕτως οἱ θρᾷκες. ¶ Κάπρος, σύαγρος ὗς ἄγριος, ἢ τὸν φάγρον ἰχθὺν καὶ νόσημα τὸ γενόμενον ταῖς μελίσσαις. ¶ Καπροσύνη, ποδοκάθαρσις. ¶ Καπροφάγος, ἄρτεμις ἐν σάμῳ.

Κάπτει, καταπίνει. ¶ Κάπτοντες, ἀπολειχόμενοι. ἐσθιόντων. ¶ Καπύνιοι, ἀκόλουθοι. ¶ Καπνὺς, πνεῦμα κῆπος. ¶ Καπυρός. καπνίας ὢν. ἐκπνέων.

Κάπφαγε, κατέφαγε. ¶ Κὰρ θάνατος, φθεῖρον, πρόβατον, γένος καρικόν. ¶ Κάρα, κεφαλὴ, παρ' ἀττικοῖς διὰ τοῦ ᾱ λέγουσιν, ὅμηρος δὲ ἰακῶς κάρη.

Κάρα. αἲξ ἥμερος παρὰ ὠυρρίνιος ὑπὸ γορτυνίων, ἄλλοι δὲ ὁ συκῆ. ἴωνες τὰ πρόβατα καὶ τὸν κεφαλόν.

Καραβαία δίκρουν ξύλον. ¶ Καραβίδες, γραῖαι, μεθυμναῖοι. ¶ Κάραβος, ἔδεσμα ὥς φασιν ὀπτὸν

ξυλοκοπῆσαι, ἢ σκηνοποιῆσαι. ¶ Καλονέοντες, διώ
κοντες, θορυβοῦντες. ¶ Καλλονὴ, εὐπρέπεια.
Κ αλόνης, εἰρῶν ῥόδοι. ¶ Κάλος, σχοινίον. καὶ καλώδι
ον. ¶ Καλοποιὶς, εὐοφθάλμοις. ¶ Καλοπέδιλα,
καλόβοθρα. ¶ Καλόβριχον, τὸ ἀδίαντον. ¶ Καλο
τύπος, ὁ δρυοκολάπτης. ¶ Καλπάγει, ὀξυποδὴς
σκακκάζει. ¶ Κάλπη, ὑδρία, στάμνος. ¶ Κάλπις,
ἵππος βαδιστὴς ἢ εἶδος δρόμου. ¶ Κάλπος, ποτη
ρίου εἶδος. ¶ Κάλροι, ὑποδήματα κοῖλα ἐν οἷς ἵπ
πύοιδ. ¶ Καλύβη, σκηνὴ παστάς. ¶ Καλυβὸς,
παστός. ¶ Καλυγὲς, τὰ ἔμβρυα. ¶ Καλυδναὶ, αἱ νῆ
σοι πλησίον ῥόδου. ¶ Καλυδίλα, γέφυρα. ¶ Καλύ
δραι, ἢ παλαιά. ¶ Καλυδνηΐον, ἀρχαῖον παλαιόν.
Κ αλυδναῖος, ἀϊδώνεύς καὶ πρωϊνὸς καὶ ἀρχαῖος πα
λαιός. ¶ Καλυδὼν, πόλις. ¶ Καλυδώνιος, αὐξ.
Κ αλυδώνιαι, ἐνδόξομεν, αἴγα ἐδὲ τὸ ὀδώδιναι φαῦλον
δεξιᾶ ὄντα. ¶ Κάλυψιν, κάλυκα αὐτοστρόφως.
Κ άλυκας, ὅρμοις, περιβαχιλίοις κόσμοις.
Κ αλύκειος, λίθος ὁ ἐν ταῖς ἅλωσι γινόμενος.
Κ άλυκες, γυναικεῖος κόσμος. ¶ Καλυκίζειν, αὐλεῖν.
Κ αλυκὸν, μικρὸν ῥόδον. ¶ Καλύκων τὸ ὄμμα ῥοφύλ
λων. ¶ Καλύκοντος, εὐόφθαλμος. ¶ Κάλωβα,
κόσμητρα. ¶ Κάλυξ, τὸ ἄνθος τοῦ ῥόδου, τὸ μὴ ἐκπετα
σθὲν ἄνθος ἢ νύμφη, καὶ τὸ ἐνώτιον. ἢ χρυσῆ σύριγξ
ἣ τοὺς πλοκάμους περιέχουσα. ἔνιοι ἔμβρυα ἀποδιδό
ασι κάλυκας. οἱ δὲ βλαστήματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν
θαλασσίαν πορφύραν. ¶ Καλύξεις, ῥόδων καλύ
κια. ¶ Κάλυξις, κόσμος τις ἐκ ῥόδων. ¶ Καλύ
πτειν. σκεπάζειν κρύπτειν. ¶ Καλύπτρα, κόσμητρα
κεφαλῆς καλύμματα. ¶ Καλύειον, ξυλόφιον.
Κ άλωβα, σπάθαι φοινίκων σκόλοπες, χάρακες, σταυ
ροί. ¶ Καλχαίνει, ταράσσει, πορφύρει, στένει, φροντίζει,
ἄχθεται. κυκᾷ ἐκ βυθοῦ. ταράσσεται. ¶ Κάλχας,
στράτης τὸν ποταμὸν φησὶ, ὅς ἐστι περὶ χαλκίδα.
Κ άλχη. διφθέρα πορφύρα. βοτάνιον ἀνθοφόρον. μέρος
κεφαλῆς κίονος. ¶ Καλώδια, σχοινία. ¶ Κά
λων, κάλον ἀπὸ εὐθείας τὸ κάλως λαμβάνεις τὸ σύ
νηθες. ¶ Κάμακας, κοντάρια ὀρθὰ, ἢ καλάμους
ὀξεῖς. ¶ Καμάκαστος, ὡσεί τις λέγει ἐν τῷ βαρά
θρῳ ἢ τῷ κρημνῷ ἢ δεσμωτηρίῳ. ¶ Κάμακες, δόρα
τα ἱππικὰ ἢ ὀρθὰ ξύλα ὑπὸ ταῖς ἀναδενδράσι.
Κ αμακὶς, κοσμάριον, ὃ τοῖς πλοκάμοις περιέχει. ἔνιοι
σύριγγα. ¶ Κάμαξ, δόρυ χίζα. ἢ τὰ ὑπὸ ταῖς
ἀναδενδράσι ξύλα. ¶ Καμὰν, τὸν ἀγρὸν κριτῶν.
Κ άμαξι, τοῖς ὑποβαστάζουσι τὰς ἀμπέλους ξύλοις.
Κ αμάραι, ζῶναι στρατιωτικαί. ¶ Καμαρεύουσαι, τα
λαιπονοῦσαι πορίζουσαι. ¶ Καμαρεύω, σπορεύω, τα
λαιπονῶ. πορίζω, κακοπαθῶ, συνάγω. ¶ Καμάρης,
δεσμεύς. ¶ Καμαρῖα, κοιτῶν καμάρας ἔχων. ¶ Καμα
ρινῶς λέγει. παροιμιακῶς λέγει ἀποτόμως αὐθαιρέτως
Κ άμαροι στῆλαι, ἐν οἷς ἀναγέγραπται ὁ περιορισμὸς
τῆς ἀσίας. ¶ Καμαρὶς, κοσμάριον γυναικεῖον.
Κ αμάσαι, σεῖσαι. ¶ Καμάσσειν, κραδαίνειν, τινάσσειν, σεί
ειν τὰ μέσα. ¶ Καμασῖνες, ἰχθύες. ¶ Καμασὸς,
βάραθρος. ¶ Καμάσσεται, πτοιεῖται. ¶ Καμα
σίς, μεῖζόν τι. ἀμοιβαίας. ¶ Κάματος, νόσος, κόπος,

μόχθος, πόνος. ¶ Καματηρὸν, ἐπίπονον ἐπίλυπον.
Κ αματώδης, νοσώδης. ¶ Καματῶν, κοπιῶν. ¶ Κάββα
λεν, κατέβαλεν. κατέλαβεν. ¶ Καμβατηθεὶς κατα
πονηθεὶς. ¶ Κάμβει, παύεται. ¶ Καμβολίαι, κακολο
γίαι. λοιδορίαι. ¶ Καμβρίζοντα, ἀμελοῦντα. ¶ Κά
μεν. ἐκοπίασεν. ¶ Καμεῖν, κοπιάσαι, ἢ ὀκνῆσαι νοσῆ
σαι ἀποθανεῖν. ἐπιμελῶς κατασκευάσαι. ¶ Καμινοῖ
καμινευτικοὶ πάνυ κεκμηκότα τὰς ἶνας ἀποβεβληκότα
γενὴ καμινοῖ. ¶ Καμεῖται. κοπιάσει. ¶ Κάμε
τον, ἐκάμετον δυϊκῶς. ¶ Κάμινοι, εὔπλευροι βόες
ἰσχυροὶ καὶ εὐμήκεις. ¶ Κάμινος, μέρος τι τοῦ νεώς.
Κ άμιρος πόλις ῥόδου. ¶ Καμάρψαι, καταλαβεῖν,
Κ άμαρψις, μέτρον σιτικὸν τὸ ἡμιμέδιμνον αἰολεῖς.
αμάρινα, τὰς ἐρυθρὰς κανίδας. ¶ Καμάστην. μέ
τρον τι. ¶ Κάμματα, φύλλα δάφνης ἐν οἷς σκέπου
σι τὰ ψαιστά. ὁμοίως καὶ αἱ καμματίδες.
Κ άμμει, καθίζει. ¶ Καμμένειν, καταμένειν λακω
νικῶς. ¶ Κάμμορος, ἀχλύς. ¶ Καμμονίην, τὴν ἐκ
κατὰ μόνας μάχης νίκην. ¶ Κάμμορε, κακόμοιρε.
Κ αμμορέων. κακοπαθῶν. ¶ Κάμνει, νοσεῖ, ἐργάζεται
κοπιᾷ, ὀργίζεται, ἀποθνήσκει. ¶ Κάμορος, κλῆθρα
τὸ δένδρον. ¶ Καμπαλέας, καμπύλας.
Κ άμπειος δρόμος. δρόμοι τινές εἰσιν κάμπειοι. οὐκ εὐ
θεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.
Κ αμπεσίγουνος, ἡ ξενικὴ ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν
ἁμαρτανόντων. ¶ Καμπεσόγυια, κάμπτοντα τὰ
μέλη. γυῖα γὰρ τὰ μέλη. ¶ Καμπεσίγυια, ὁμοίως
καμπικῆρος παρὰ ἐπιχάρμῳ. ¶ Κάμπες, ἱππο
δρόμος σικελοί. ¶ Καμπούλη, ἐλαίας εἶδος λά
κωνες. ¶ Καμπλόχοις, ἀρότοις.
Κ άμπτειν, τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ καμπὰς ποιεῖν.
Κ αμπτόμενος, ἐπικλινόμενος. ¶ Καμπύλα, ἐπικαμ
πῆ στρεβλά. ¶ Κάμψα, θήκη γλωσσοκομεῖον.
Κ αμψικίζουσα, βαρβαρίζουσα. ¶ Καμψὸν, καμπύ
λον. ¶ Κᾶν, καὶ δὴ ἂν ἀλλά. ¶ Καμῶ, ἐργάσο
μαι. ¶ Καμψία, κανᾶ κανίσκια κανάβια κυνηγε
τικὰ ὡς γύργαθοι ἢ ὑποδήματα ποιά. ¶ Κανάβιος
κηρὸς, ᾧ χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν.
Κ άναβοι. τὰ ξύλα περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κη
ρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι
λέγονται. ¶ Κανάδοκα, χελιδόνιστοῦ λακωνικῶς.
Κ άναδοι σιαγόνες. γνάθοι. ¶ Κάνακις, ξίφος.
Κ ανάξας, ταράξας. ¶ Κάναστρον, ὄστρακον, τρυβλίον ἢ
κανοῦν. ¶ Κανοφόρος. *μεσόδμη.
Κ ανάχη, ψόφος. ὄγκος. ἦχος. κραυγή.
Κ αναχηδὰ, ἠχητικῶς. ¶ Καναχίζει, οἰμώζει.
Κ αναχίζειν, ἐψόφει, ἐφώνει. ἐκραύγαζεν.
Κ άνδη, γυνὴ ἢ κανδή. ¶ Κάνδαλοι, κοιλώματα βά
θρα κοιλόβαθρα. ¶ Κάνδαρος, ἄνθραξ.
Κ ανδαύλας, ἑρμῆς ἢ ἡρακλῆς. ¶ Κανδοφόροις, με
λανειμονοῦντας. ¶ Κανδόχα, κύλη λακωνικῶς.
Κ άνδυλος. διὰ ἐλαίου καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος
πέμμα ἐδώδιμον. ¶ Κάνδυς, χιτὼν περσικὸς
ὃν ἐμπορποῦνται οἱ στρατιῶται. ¶ Κανδυτάναι,
ἢ κανδύλαι ἱματοθῆκαι ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια
ἔβαλλον. ¶ Κάνδωλος. κακοῦργος. λῃστής.

γεωργικὰ φέροντες. ¶Καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ μενάνδρῳ. ¶Κάλαθος, τὸ πλεῖον ὁ καὶ ψυκτὴρ καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ προσώπου μέρη. καὶ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ χωνεύουσι σίδηρον καὶ γυναικεῖον σκεῦος εἰς ἐρίων ἀπόθεσιν. ¶Καλαΐς, τὸ ἱστίον καὶ ὄνομα κυρίου. ¶Κάλαμα, ὄγκος, ἰχθῦς. ¶Καλαμαία, εἶδος ἀκρίδος ἣν καὶ μάντιν καλοῦσι. ¶Καλαμᾶται, ζυγὰ τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαιῶν. ¶Καλάμη, τὸ τέλος φέρειν τοῖς περιοίκοις. δηλοῖ δὲ ὥς τινες καὶ ἄκαρπον ἡλικίαν. ἄλλοι ἀπὸ τῆς συγγενείας τοῦ σώματος. ἄλλοι τὸ λείψανον. ἔστι γὰρ καλάμη κυρίως τὸ ξυλῶδες τῶν σταχύων, ἢ τὰ ἐκ τοῦ ἀλοητοῦ λείψανα. ἐξ ὧν περιόντων λημμάτων ἔστι γνῶναι πόσος ἦν ὁ καρπός. ¶Καλαμηΐδες, αἳ τὰ δράγματα συλλέγουσαι. ¶Καλάμια, τὰ στελέχια. ¶Καλαμίνδαρ, πλάτανος ἡ ἰνδικῶς. ¶Καλαμίνθη, πόα ὁμοία ἡδυόσμῳ. ¶Καλαμίς, κοσμάριόν τι περὶ τοὺς πλοκάμους. ἔνιοι σύριγγα. ἄλλοι χρυσοῦν περιβραχιόνιον ἢ γραφείων θήκην ἢ τὸν τοῦ σάλακρος ταρσόν, καὶ ὁ ἁλιευτικὸς κάλαμος. κέχρηνται δὲ, τοὺς μικροὺς τέττιγας καλαμίνδας καλοῦσι. ¶Καλαμίτης, ἥρως τῷ ἡλισίῳ πλησίον. ¶Κάλαμος, ὄροφος κῷοι. καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ λύρας ἠχεῖον. καὶ τοῦ σύριγγος ὁ καυλὸς ἢ αὐλός. ¶Καλαμοτύπος ἰξευτὴς λάκωνες.

Καλαμώμενον, καλαμᾶσθαι λέγεται ὅταν ἐκ τῶν τετμημένων ἀπολείμματά τινα συνάγωσιν ἢ στάχυας.

Καλαμῶται, εἶδος ἐσχάρας. ¶Καλαοιδία, ἀγὼν ἐπιτελούμενος ἀρτέμιδι παρὰ λάκωσιν. ¶Κάλαον, καλὸν ὑποπόδιον. ¶Κάλοι, χοῖνοι. ¶Καλαρίνδες, ὀχυροὶ λάκωνες. ¶Καλαρρυγαὶ, τάφροι, ἀμερίας.

Καλάσιρις, χιτὼν πλατύσημος ἢ ἡνιοχικὸς καὶ ἱππικὸς χιτών. ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτώνιον. ἴχνον ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις. ¶Καλασίειται, τὰ λοχία ἃ καλοῦσιν ᾠάς. ¶Καλαυνεῖ, ζυφᾶ ἐμπίμπλαται. ¶Καλαυρεῖ, ξυφᾶ. ¶Καλαυρόψις, βακτηροφόρος. ¶Καλαῦροψ, ποιμενικὴν ῥάβδον ἢ βουκολικήν. ¶Καλαύροπον, ξύλον ᾧ τοὺς βόας βάλλουσιν. ¶Καλάβροψ, ποιμενική. ¶Κάλαφος, ἀσκάλαφος μαγνήτης. ¶Καλεοίμην, κληθείην. ¶Κάλεον, ἐκάλουν. ¶Καλέοντι, καλοῦντι. ¶Καλεός, ὄνομα ἢ μοιχός. ¶Καλεσσαμένη, καλέσασα.

Καλεῖσθαι, εὔχεσθαι. καλέσκετο. ¶Καλέσκεν, ἐκάλεσεν, ἀνέλαβεν ἐκ λειποψυχίας. ¶Καλευῖν, λιθοβολεῖν. ¶Καλέχες, κατέκλισον, πέτρινοι. ¶Κάληβος, ἀποσκολυμμένος τοῦ αἰδοίου. ¶Καλημνεῖ, καλεῖ στεφῶς. ¶Καλὴν τὴν ἐπικάστην. ἣν οἱ μετ' ὅμηρον ἰοκάστην καλοῦσιν. ¶Καλήτωρ, ἰδαῖος κῆρυξ. ¶Καλιαί, νοσσιαὶ ἐκ ξύλων καὶ ξύλινα τινὰ περιέχοντα ἀγάλματα εἰδώλων δηλοῖ δὲ ἢ σκηνὴν οἰκείαν κυρίως νοσσιὰν ἐκ ξύλων. ¶Καλλιγύναικα, καλὰς γυναῖκας φέρουσαν. ¶Καλίδια, ἔντερα κύπριοι. ¶Καλιδύνη περιβόλαιον βαρβαρικόν. ¶Καλλιεργεῖν, καλῶς τοῖς ἱεροῖς χρήσασθαι. ¶Καλίζωνοι, ἀπὸ μέρους καλιὰν τὴν οἶκον. κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ ξύλων οἶκον. κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα. ¶Κάλιθος, οἶνος. ἀμερίας.

Κάλικον, βόθρον. ¶Κάλινα, ξύλινα. ¶Καλινδεῖσθαι. κυλίεσθαι. ¶Καλινεῖ, δοκίδες. ¶Καλιοὶ τὰ εὐτελῆ οἰκήματα. ¶Κάλιον, κυάθιον, βακτηρίδιον. ¶Κάλιος, τὸ δεσμωτήριον, ἢ ξύλον ᾧ ἐδέοντο. καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι καλιαὶ καὶ καλίδια. ¶Καλίς, σκέπαρνον. ¶Καλιστρεῖν, καλεῖν. ¶Καλίομαι, κυλίομαι. ¶Καλιῶσαι, πρᾶξαι, πατάξαι. ¶Καλλαΐνεται, φροντίζει ταράττεται. ¶Κάλλα ἡ κάννα κάλαμος. ¶Κάλλαιοι, οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες, καὶ πᾶν πορφυροειδὲς χρῶμα. ἔνιοι δὲ τὰ ποικίλα· καὶ παρ' αἰγυπτίοις χρῶμα καλαϊνόν. τίθεται δὲ ἐπὶ μύρου. καλλαί. τὰ βαπτὰ ἔρια. ¶Καλλαΐς πέτης ἰβαγλνῶν. ¶Καλλαβδοὶ, βάρβδοι. ¶Κάλλειπε, κατέλειπε. ¶Κάλλη, τὰ μύρα τὰ τῆς ἀφροδίτης. ¶Κάλλιπον, κατέλιπον. ¶Καλλιάνθη, πορφυρᾶ. ¶Καλλιΐδος, αἰθούσῃσιν παρὰ τὸ βαφὴν ἁρμόζον. ¶Καλλιρόη κρήνη. ¶Κάλλης, καρπίμος. ¶Καλλίας, πίθηκος. παρὰ λάκωσι. ¶Καλλίαρος πόλις. ¶Καλλιβάντις, ὅμοια σμηλίοις καὶ ψαλίσιν ἐν αἷς τὰς ὀσφῦς κοσμοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἀνθ' ἡ γένος ὀρχήσεως ἀγκωνίως τῶν ἰσχίων κρατουμένων. ¶Καλλιγένειαν, ἀλλὰ τὴν δήμητραν γῆν. οὐδεὶς δὲ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν. οἱ μὲν, τροφὸν αὐτῆς, οἱ δὲ ἱερείαν, οἱ δὲ ἀκόλουθον. ¶Καλλιέπεια, καλλιλεξία. ¶Καλλιδώρα, καλλιονύμφη. ¶Καλλιερεῖν, θύειν, ἱερουργεῖν, καλῶς τὰ ἱερὰ ποιεῖν.

Καλλικολώνη, χωρίον ἱεροπρεπές. ¶Καλλικόμων, εὐπρεπῶν. ¶Καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος.

Καλλικεῖται, χελώνην, οἱ δὲ φώκην. ¶Κάλλιμος κάλλιστος, ἢ λύρας τὸ ἠχεῖον, οἱ δὲ, κάλαμος. ¶Καλλίνικος, ὄνομα κύριον ἢ εἶδος ὀρχήσεως ἀπὸ τῆς τοῦ κερβέρου ἀναγωγῆς, ἢ νικητής. ¶Καλλινοπάτη, κρήνη καλῶς ῥέουσα. ¶Καλλιπάρῃος, καλὰς παρειὰς ἔχουσα, εὐπρεπής. ¶Καλλιπρόσωπον, εὐπρόσωπον.

Καλλίπυργον, καλὰ τείχη ἔχουσαν. ¶Καλλιπόρε, ἱππικώτατε. ¶Καλλιρόη, κρήνη. ¶Καλλιρρόοιο, καλῶς ῥέοντος. ¶Καλλίστη, ἡ θύρα τὸ πρότερον, καὶ ἡ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἱδρυμένη ἑκάτη ἣν ἔνιοι ἄρτεμιν λέγουσιν. ¶Καλλιστρεῖν, καλεῖν. ¶Καλλιστώ, γυναικεία θεὸς ἐρωτική. διὰ τὸ κάλλος κληθεῖσα οὕτω.

Καλλίσφυρος, καλὴ ἀπὸ μέρους εὔρυθμος. ¶Καλλιτόκου, καλῶς τεκούσης εὐτόκου. ¶Καλλιφθεγγεῖς, λαμπροί. ¶Καλλιχέλωνος, ὁ ὀβολός. εἶχε γὰρ τὸ νόμισμα χελώνην ἐπικεχαραγμένην. ¶Καλλίχορον ἐν κυνοσφῷ τοῦ ἀδριανοῦ τόπῳ. ¶Κάλλειψιν, κατέλειψιν. ¶Καλλιώνυμος. εἶδος ἰχθύος. μεταφέροντες δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἀπὸ τοῦ αἰδοίου ἔταξαν ἀνδρός τε καὶ γυναικός. ¶Κάλλος, τὸ ἐπὶ ἀφροδίτης μύρον. ¶Καλλείμενοι, πρόσωπα καὶ τὸ συνήθες.

Καλλύνεσθαι, κοσμεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι. ¶Καλλυντήρια, κοσμητήρια. ¶Καλλυντής, κουρεύς. ¶Κάλλωζα. σκόλοπες, χάρακες. κοσμητήρια. ¶Καλλωπίζεσθαι, κοσμεῖσθαι. ¶Καλόϊς, βασιλεύς.

Καλλιτέαι, φυτόν τι θαμνῶδες. ¶Κάλοι, τὰ χοινία. δι' ὧν ἀνασπᾶται ἢ κατάγεται τὸ κέρας καὶ τὸ ἄρμενον. ¶Καλοκαισεία, ἀπαθότης. ¶Κάλοι δὲ ἀρόχεον, χοινία δὲ ἐτίνασον. ¶Καλοκοπῆσαι,

Καὶ μάλα δικαίως, καὶ πάνυ εἰκότως. ¶ Καὶ μάλα
ἐν δίκῃ, δικαίως. ¶ Καὶ μὲν δὴ, καὶ δὴ ἐμοῦ.
Καὶ μέν τοι, καὶ ἔτι καὶ μήν. ¶ Καὶ μὴν τῶν, καὶ τοῦ
τομμέν. ¶ Καί με πρὸς μῦθον ἔειπε, καὶ προσεῖπέ
με τῷ λόγῳ. ¶ Καὶ μὴν, καὶ ἔτι. ¶ Καί γε, καί τοι.
Καί μιν, καὶ πρὸς αὐτήν. ¶ Καίνει, φονεύει, ἐκτείνει.
Καινία, νίκη. ¶ Καινίσαι, καινῷ χρήσασθαι καὶ
ἐγκαινίσαι. ¶ Καινίτα, ἀδελφή.
Καινίτας, ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς. ¶ Καινὸς, νέος,
νεκρός. ¶ Κενοτάφια, νεκροτάφια. ¶ Καινοτο
μῆσαι, καινὸν ποιῆσαι. ¶ Καινοτομεῖν, καίνειν, λαρ
μεῖν, τέμνειν. ¶ Καινουργηκότα, νέα πράγματα ἐργα
σάμενον. ¶ Καὶ νύ κε, καὶ ἄν. ¶ Καὶ νύ κε, καὶ δὴ ἄν
Καίνυσθαι, νικᾶν, ἀφαιρεῖσθαι, χαίρειν ἐσθαι, μείζειν ἄγειν.
Καινυμένα, διαφθείρουσα. ¶ Καίνυται, νικᾷ προφέ
ρει. ¶ Καινύτω, νικάτω. ¶ Καιόντων, καιέτω
σαν. ¶ Καὶ οὐ διεφώνησεν, οὐ διέφυγεν. ¶ Καὶ
πολλὸν, καὶ πάνυ. ¶ Καιποτέροι, καιποτέσοι.
Καίπρος, ἀξίνη. ¶ Καὶ προκατέθη, αὐτὶ τοῦ ἄφνω.
Καί ῥα, καὶ δὴ αὐτάρ. ¶ Καί ῥ' ἐπιειμένη, καὶ δὴ ἐ
πελθοῦσα. ¶ Καίραμα, μέρος νεὸς, ἢ ἀμφίεσμα.
Καιράτιοι, οἱ κνώσιοι ἀπὸ ποταμοῦ. ¶ Καιρατιοῦσι,
τοῖς κέρασιν πλήξουσι. ¶ Καιρίαι, τὰ μέρη τὰ λε
γόμενα βέβαια ὠφέλιμα ἢ ἐπικίνδυνα θανάσιμα ἢ ἐπιτή
δεια. ¶ Καιροδόσσι, κρατοῦσι, προέχουσιν.
Καιρός. χρόνος ἢ τόπος. καίριος, ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιτηδείας ἀριθμός.
Καιροσέων, μεμιτωμένων. καίρος μὲν γάρ φασιν.
οἱ δὲ τὰς πλοκὰς τῶν ἀμπελώνων, οἱ δὲ, εὖ κεκαιρω
μένων, τουτέστιν εὖ ὑφασμένων, καιρώματα γὰρ τὰ
διαχωριστικὰ τῶν στημόνων πλέγματα. ¶ Καιρό
τροφον, ἐνοσότροφον ἀχαιοί. ¶ Καιρῶ, ῥοπάλῳ.
Καίρωσιν, τοὺς στήμονας τοῖς συνδέσμοις. ¶ Καιριστεῖ
δες, ἐριστεῖδες, ὑφαστεῖδες. ¶ Καιροφυλακῆσαι,
καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. ¶ Καισάραι, ποδοκεφάλαιαι.
Καίσ' ἐκ προσώπου, δρέπανον, ξηροκόπιον.
Καὶ συμβιβάσεις. καὶ διδάξεις. ¶ Καὶ σφέων, καὶ αὐ
τοῖς. ¶ Καί ῥ' ὅγε, καὶ τοὺς, εἰς ἔρησιν καὶ τοὺς εἰς τρεῖ
την. ¶ Καίτεαι, ὅπλα ἰβηρικὰ, οἱ δὲ κυρτίας.
Καὶ χερσί, καὶ ἔργοις. ¶ Καὶ ὡς, καὶ ὅμως.
Κακὰ, κακία ἢ ὄρνεον. ¶ Κάκαιοι, βολβοί.
Κάκαλα, τείχη. αἰσχύλος νιόβη. ¶ Κακαλὶς, νάρκισ
σος. ¶ Κακὰ μήσατο, κακὰ ἐβουλεύσατο.
Κακανδρίας, ἤτοι κακὰ δυσάμεως. ¶ Κάκας, ἐπι
βάθρας τοὺς ἐπὶ κακίας ὑπερέτας ἐπιβεβηκότας.
Κακκείοντες, κατακοιμησόμενοι.
Κακέφατον, ἄδοξον, δυσκλεές. ¶ Κακεστῶν, κακὴν
κατάστασιν, ἢ ἀπραξίαν. ¶ Κακή. πελιά. ἢ κακία,
ἀλλὰ δὴ ἐμῆς κάκης: κακουκίας. ¶ Κακήγορος,
κακῶς λέγων κακολόγος. ¶ Κακίζει, κακολογεῖ.
Κακηκόνις, κακὸς ὄλεθρος. ¶ Κακιζόμενος, ταπει
νούμενος. ¶ Κακιθά. λιμηρά. ¶ Κακιθής. ἄξο
φος ἄμπελος: ¶ Κακιθὲς, χαλεπόν. λιμηρές.
Κακίμιων, δυνάτοχη. ¶ Κάκιον, ἀτελέστερον.
Κακιῶσαι. ἰδροῦν ἀρχόμεναι λάκωνες. ¶ Κακάβα,
πέρδιξ, κακκάβη κέκλικον ἢ χύτραν, ἣν ἡμεῖς κάκκαβον
Κάκκαβος, ἡ λοπάς, ἡ πέρδιξ. ¶ Κακκάζειν, τὰς

ὄρνις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγγομένας ἀττικοί.
Κακάλεα, κατακεκαυμένα. ¶ Κακκεῖαι, κατακαῦ
σαι, κοιμηθῆναι. ¶ Κακκείοντες, κοιμηθέντες κοι
μησόμενοι. ¶ Κακκεῖναι, κατακόψαι πάσσαλοι.
Κάκκαλον, κάταξον. ¶ Κάκκη, κόπρος ὁ καθ' ὑδὴρ
λάκωνες. ¶ Κακκὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος.
Κακκώνιον, σκαφίον. ¶ Κακκορραφίησι. κακομηχα
νίαις: ¶ Κακόβας, ἤτοι κακῶς ἡβῶν.
Κακοδαιμονίαν, ἀτυχίαν. ¶ Κακοδαίμων, ὁ θεῷ
ἐπαχθής. ¶ Κακοδικτεύουσα, κακῶς δεχομένη
Κακοδιάβολος, κακοικονόμος, λάκωνες. ¶ Κακοερ
γός. ὁ τὰ κακὰ ἐργαζόμενος. ¶ Κακοείμονας, ῥα
κενδύτοις. ¶ Κακοηθίας. κακοτροπίας.
Κακοὶ, ἄνανδροι, δειλοί. δυστυχεῖς, κακοδαίμονες.
Κακόκνημος, κακόφθαρος κακόπτης. ¶ Κακοτρόπις,
κακοθαίπτων. ¶ Κακολή, κακοδρκη. ¶ Κακομή
της, κακόβουλος. ¶ Κακομήχανος, κακόβουλος.
Κακόνοια. ὕβρις. ¶ Κάκονος, κακονοῶν. ¶ Κακο
πινής. κακός. μεθυστής. ¶ Κάκοιτος. κακὸς ὄλεθρος.
Κακοπάθεια, μοχθηρία. ¶ Κακοπράγμων, πανοῦρ
γος. ¶ Κακοπραγοῦς, κακοδρινοῦς. ¶ Κακόρας,
κατακόψας παρὰ θύλλω. ¶ Κακόρραζε, ἀποχώρει.
Κακορραφίας, κακοτιμωρίας, κακοβουλίας.
Κακορραφίη, κακομηχανία, κακοβουλία, κακουργία.
Κακορραφίας. κακοποιούς. κακοπράγμονας.
Κακορροθεῖ. κακολογεῖ, λοιδορεῖ. ὑβρίζει.
Κακός. δειλός, δεινός. πονηρός. ¶ Κακοσσόμενος,
δεινῶς ἐμβλεψάμενος. ¶ Κακοχόλος. κακοῦ κα
τὰ τὴν χολήν. ¶ Κακότατος, κακότης.
Κακότης, κάκωσις βλάβη. ¶ Κάκουλοι, κακοί,
σκληροὶ κύαμοι. ¶ Κακουργεῖ, κακὰ ἐργάζεται.
Κακοῦργος, δόλιος κακὰ ἐργαζόμενος. ¶ Κακοήθης,
κακότροπος. ¶ Κακοτυχία, ἀσθένεια, ἀμέλεια. ἀθερα
πευσία. ¶ Κακόχαρτος: ὁ κακοῖς χαίρων. ¶ Κά
κτανε, φόνευε, ἀνελε, κατέκτεινε. ¶ Κάκτος, ἄκαν
θα, ὑφ' ἧς ἐὰν πληγῇ ἡ νεβρὸς ἀχρεῖα ἴσχει τὰ ὀστᾶ εἰς
αὐλούς. ¶ Κάκ τῶν, καὶ ἐκ τούτων. ¶ Κακυκία,
ὀψοφαγία. ¶ Κακῦναι, ὀψοφαγῆσαι. ¶ Κακύνει,
κακώσει. ¶ Κακχαλόωσι, ἰσχνόφωνοι. ¶ Καγχά
ζει. ἀτάκτως γελᾷ, ἀσμένως, ἀθρόως, ἀπαιδεύτως.
Κάκχαρτος, κατάχαρτον. ¶ Κάκχωρεῖ. δραπετεύει,
κακουργεῖ. ¶ Κακχότερον, χεῖρον. ¶ Κακούς:
δειλούς. ¶ Κακὸν δὲ φέρτερον εἴη, ἤγουν τῶν κακῶν
τὸ κρεῖττον: ¶ Κακῶς, δεινῶς, ταπεινῶς. ¶ Κά
κωσις, ταπείνωσις, δείνωσις. ¶ Καλὰ, ὀξυτόνως τὸ
συνήθως καὶ αὐτὶ ἐπιρρήματος τοῦ καλῶς. παροξυτόνως
δὲ τὰ ξύλα. ¶ Καλαβὶς, τὸ πολυσπᾶν τὰ ἰσχία κα
λαβοῦσθαι, ἐν τῷ τῆς δερεατίδος ἱερῷ ἀρτέμιδος, ᾀδό
μενοι ὕμνοι. ¶ Καλαβρίαν, τὴν μεσαπίων χώραν
ῥίνθων. ¶ Καλαβρεσθίησαν, χλευασθήσαν.
Καλαβρός, βάρβαρος. ¶ Καλαβὰς, καλαβρώτης.
Καλαβύστης, τοὺς κωλώτας, ἀργοί. ¶ Καλαδία
ῥυκάνη. ¶ Καλαβώτης, ἰχθῦς ποιὸς καὶ σαῦρος.
Καλάθη, * παταγεῖς, καλὰ λαλεῖς. ¶ Καλάζει. ὀγκῶ
ται ἀχαιοί. ¶ Κάλαθοι, λάλαβοι, οἱ δὲ ἄνθη.
Καλάθαρβα, περιοιμία. ¶ Καλαθηφόροι, οἱ τὰ μα

Κάγκανα, τὰ ξυνκαιόμενα ξύλα. ¶ Καθαίρει, καταλαμβάνει. ¶ Καθαιρεθήσονται, καταστραφήσονται. ¶ Καθαίρεσις, κατάλυσις, καταστροφή.

Καθαίρομαι, γῆρας. ἐκδύομαι αἰσχύλης λευκή.

Καθαιρῶν, καθιστῶν, καταδικάζων, οἱ δὲ, μαστιγῶν.

Καθανύσαι, συντελέσαι. ¶ Καθάπαξ, συλλήβδην, παντελῶς. ¶ Καθάπτεσθαι, λοιδορεῖσθαι, ὀνειδίζειν, πραΰνειν, ἐφάπτεσθαι, ἐγγίζειν.

Καθάπτομαι, πραΰνω. ὀνειδίζω, ἐγγίζω.

Καθαπτὰ λύσις, ἀντὶ τῶν δυσλύτων τι ἐπιχειρούντων λύειν. ¶ Κάθαπτος, ὑπὸ τινῶν ὡς μόναρχος, λέγει δὲ τὸν καθειμένον καὶ ἐπερραμμένον τὰς δορὰς καὶ τοῖς θυρεοῖς ἐξεστεφηκωμένοις φοροῦντα. ¶ Καθαρβύλλως, χλανὶς ποδήρης ἕως τῶν ἀρβύλων. ¶ Καθαρθῆναι, μαστιγωθῆναι. ¶ Κάθαρμα τὸ χοιρίδιον ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο. ¶ Καθαρμοί, ἱερεῖς δημιουργοὶ ἢ σωτῆρες. ¶ Καθαροποιεῖ. σαίρει.

Καθαρείζων, κομψευόμενος. ¶ Καθαρῶς. σαφῶς, ἀκριβῶς. ¶ Καθαῦσαι, ἀφανίσαι. ¶ Κάθε, ἔπειδε. ¶ Καθ' ἑαυτὸν, αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ. ¶ Καθεδεῖται, κάθηται. ¶ Καθεδοῦμαι, καθεσθήσομαι.

Καθεδοῦνται, καθεσθήσονται. ¶ Καθέδρα, θυσία ἀπόλλωνος. ¶ Καθέδραι, πέμπτοις ἡμέραις, ἀντὶ τετελευτηκόσι. ¶ Καθέζεσθαι, ἱδρυνθῆναι καὶ οἰκῆσαι.

Καθειργμένος, κατελθών. ¶ Καθήκει. πρέπει ἢ ἐχάρισεν. ¶ Καθείκου, καθῆψεν ὕβρισας.

Καθείκοντες, καθάψαντες. ¶ Καθείκται, περιγένηται. ¶ Καθεῖλας, κατέλυσας, ἀπέκτεινας, κατέβαλες. ¶ Καθειμένον, κατορχούμενον, κεχαλασμένον. ¶ Καθειμάσαντες, καθέντες. ¶ Καθεῖναι, κάτω ἀπολῦσαι. ¶ *Καθειξόμενον, καθαψάμενον. ¶ Καθεῖπται, καθήψατο. ¶ Καθειργμένος ἐγκεκλεισμένος. ¶ Καθείργνυται, συγκλείεται.

Καθεῖρκται, ἠσφάλισται. ¶ Καθεῖρκτο, πεφυλακισμένος παρὰ τὴν εἱρκτήν. ¶ Καθεῖσον, εἶδος φιλήματος. ¶ Καθεκτόν, ἐφεκτόν, καταληπτόν.

Καθελεῖν, σελήνην, ἐδόκουν αἱ θετταλαὶ τὴν σελήνην κατάγειν. ¶ Καθελεῖς, κατενέγκεις. ¶ Καθέλκει, καταβάλλει. ¶ Καθέλκομαι, παρασύρομαι.

Καθέντος, καταχαλάσαντος. ¶ Κάθεμα, ὁ κατὰ στήθους ὅρμος. ¶ Καθέμεν, χαλάσαι.

Καθέξει, κρατήσει. ¶ Καθέξομαι, ἀνέχομαι, ἀνέξομαι.

Κάθες, χάλασον. ¶ Καθεσάμενος, χαλάσας.

Κάθεσαν, κατέθηκαν. ¶ Κάθεσιν, κατάγειον οἴκησιν.

Καθεστηκόρς, παρεστηκόρς. ¶ Καθέστηκεν, ἔστη.

Καθεστός, παρεστὸς αὐτόθεν ὑπάρχων, μόλιβδος.

Κάτθετο, κατέθετο. ¶ Καθεύδειν, κοιμᾶσθαι ὕπνον.

Καθηγεμών, ὁδηγὸς διδάσκαλος. ¶ Καθ' ἡδυπάθειαν, τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν. ¶ Καθῆκαν, κατέβαλαν, ἐχάλασαν, ἐνέβαλον. ¶ Καθήκοντα, προσήκοντα. ἀκόλουθα, ἁρμόζοντα. ¶ Καθήκαντο, κατεβάλοντο. ¶ Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως, προσηκόντως. ¶ Καθήκουσιν, ἁρμόττουσι.

Καθήμενον, τὸ κοῖλον καὶ ὁμαλὸν χωρίον καὶ πεδίον.

Καθήλωσε, ταῖς ἥλοις ἐσφίγξεν.

Καθιμῶσι, κατήνεγκεν ἢ κατήντλησε. ¶ Καθήπτειν, ὑβρίζειν, ὀνειδίζειν. ¶ Καθαιρῶν, καταστρέφων.

Κάθισον, καθίζου. ¶ Καθῆστο, ἐκαθέζετο.

Καθιζομένον, κατελθόντα, καταντήσαντα, φθάσαντα ἢ καταγινόμενον. ¶ Κάθιδοι, ὑδρίαι ἀρκάδες.

Κάθιδρος, κεκμηκώς. ¶ Καθιδρῦσαι, καθιδρῶσαι. στῆσαι. ¶ Καθιέμενον, κεχαλασμένον.

Καθιέντος, καταχαλῶντος.

Καθιδροῖ, ἀντὶ ἀνατίθησι. ¶ Καθιζόμενον, καθαψάμενον. ¶ Καθίλοιμι. ἀπολύω. ¶ Καθικέσθαι, ἐφάψασθαι, τύψαι. ¶ Καθικνεῖσθαι, καθάπτεσθαι καταβαίνειν. ¶ Καθικομένοις, ἐλθοῦσι.

Καθίκοντο. καθήψαντο ἐχάλασαν. ¶ Καθιλύσας, ἀθροίσας. ¶ Καθιμᾷ, καθίησι, χαλᾷ. ¶ Καθιμείσθω, καθιστάσθω. ¶ Καθιμονεύει. καθίησι.

Καθιμῶσι, χαλῶσιν. ¶ Καθίζεσθε, καθάψασθε, κρατήσατε. ¶ Κάθιζον, κάθισον. ¶ Καθίπτατται. ἐπάνω πέτεται. ¶ Καθίππαξις, πομπῆς ὄνομα παρὰ λακεδαιμονίοις. ¶ Κάθισαν, καθίδρυσαν.

Καθίσατο, ἱδρύσατο. ¶ Καθίστα, στῆσαι ποίησον.

Καθιστῶ, δείκνυμι. ποιῶ. ¶ Καθοδίοις, ἀγυιαῖς, κύκλοις. ¶ Καθολικά, συγγενικά. λάκωνες.

Κάθομον, κατὰ τὸ αὐτό. ¶ Κάθομον, κατὰ λόγον καθ' ὅμοιον, καθ' ὅλην τὴν προσήκουσαν.

Καθοπλεύει, καθορᾷ. ¶ Κάθοπτρον, ἄορατον.

Καθορίζει, ὁρίζει. ¶ Κάθορμα, τὰ ἔνορμα περιθήματα ἀρραβωνιακὰ ἢ κόσμια περιτραχήλια.

Κάθος, ἀπυθείς. ¶ Καθοσιωμένος, ἀνακείμενος.

Καθ' ὅσον, ὅσον. ¶ Καθ' ὅσον οἷόν τε. καθόσον δύναται ὄντην. ¶ Καθουφήν, ἀλώπεκα. ¶ Καθίεψεν, ὑπεξέλετο. ¶ Καθυλομανούντων, ὕλην ἐχόντων πολλήν. ¶ Καθ' ὕπαρ. κατ' ὄναρ. ¶ Καθ' ὑπερβολήν. ὑπερβαλλόντως. ¶ Καθυπέρθεν, ἄνωθεν, ὑπεράνωθεν. ¶ Καθυπερτέροις, πλεονεκτοῦντας.

Καθυπισχνεῖν, ὡμολογεῖν. ¶ Καθυφαίνειν, ἐνδοῦναι, ὑποχωρεῖν. καθυποβάλλειν. ¶ Καθυφῆκε, ἐμβάλλω ἀφῆκα, εἴασα. ¶ Καθυφῆκεν, ἐμβέβηκεν.

Καθυφῆς, περιδῶς καταλιπής. ¶ Καθομηρευμένα καθ' ὅμηρον εἰρημένα. ¶ Καθ' ὥραν, ἐν τῷ ἑκάστῃ ὥρᾳ κατὰ καιρόν. ¶ Καθώς, ὥσπερ καθάπερ.

Καθωσίωσε, κατέλυσεν, κατεύθυνσεν ὑπερπίεις μελεάγρῳ. ¶ Καὶ ἄλλως, καὶ ἄνευ τούτων. ¶ Καίεμεν. ἐκαίοντο. ¶ Καίατα, ὀρύγματα, ἤτοι τὰ ἀπὸ σεισμῶν καταρραγέντα χωρία. ¶ Καὶ αὖθις, καὶ αὖτις καὶ πάλιν. ¶ Καὶ αὐτός, καὶ γὰρ ἐμοὶ αὐτός.

Καὶ ἀχνύμενοί περ, περιλυπούμενοι. ¶ Καὶ γὰρ ῥα, καὶ τὶ δή. ¶ Καὶ δή, ἀντὶ τοῦ ἤδη. ¶ Καί περ τοι, ῥιγαροῦν. ¶ Καὶ δῆμοι, καὶ δὴ ἐμοί.

Καὶ, καὶ αὐτόν. ¶ Καὶ ἐν δαΐ, καὶ ἐν τῇ μάχῃ.

Καὶ ἐπιστείσας, ὀργισθεὶς ἢ ἐπιστείξας. ¶ Καὶ ἔπαι, καλαμίνθη. βοιωτοί. ¶ Καὶ ἦ φησι, καθὼς λέγει.

Καικάσαι, καταγελάσαι. ¶ Καικίνης, ὁ καικίας ἄνεμος ἀπὸ τοῦ καΐκου ποταμοῦ. ¶ Καὶ κλάει, κατάζει. ¶ Καικύλλει, τὴν κεφαλήν. ¶ Καῖν, κτῆσις, καὶ λεπτυνῶ, συντρίψω. ¶ Καίλοις, οὐρανοῖς [illegible]. ¶ Καὶ μάλα. καὶ λίαν. καὶ πάνυ.

Ι χνος, σημεῖον ποδὸς, τύπος. ¶ Ἰχὼρ, αἷμα μετὰ συμβεβηκὸς ἐμπύου σηπεδόνος. ¶ Ἰψ, εἶδος σκώληκος κρεατοφάγου. ¶ Ἶψαι, φθεῖραι, βλάψαι.

Ι ψαυρ, ἔβλαψαν, ἐμίσησαν. ¶ Ἴψαο, κατέβλαψας, ἔφθειρας. ¶ Ἶψας, ὠδύνησας, καὶ τὰ ὅμοια.

Ι ψεται, βλάψει, κακώσει, ἐνοχλήσει, καὶ τὰ ὅμοια.

Ι ψεται, βλάψει. ¶ Ἰψόμενον, φθίνοντα.

Ι ψὸν, σύνκιστον, θουέιοι. ¶ Ἶψας, ἔβλαψας.

Ι ψον, δεσμωτήριον. ¶ Ἰῶ. ἑνὶ, οἱ μὲν πάντες ἰῷ ἑνὶ ἥματι, ἀπὸ βέλει, ἴσω ἦ, βαδίζω. ¶ Ἰὼ, ἡ δυάμις βοή. ¶ Ἰῶγα, ἔγωγε βοιωτοί. ¶ Ἰωγὴ, σκέπη, ἡσυχία. φωνή. ποιὴ, βοὴ, αἰγιαλὸς, καταφυγὴ. ἀλεινβορέω ὑπ' ἰωγῇ, ἀβίσταρχος σκέπη. ¶ Ἰωμός. θόρυβος. ¶ Ἰωῆ, βέλει. ¶ Ἰωὴ, ἀποφορά. πνοή. φωνή. αὐγή. ψυχή. καπνός. ὁρμή. κραυγή.

Ι φῆματι, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ¶ Ἰωθὶς, ὀξυνθείς.

Ι ώθη, ὠξύνθη, ἐχολώθη. ¶ Ἰωκὰ, δίωξις ὁρμή.

Ι ωκάς. ὁρμάς. ἐδίωξας. ¶ Ἰὼ καλλιθύεσσα ἐκαλεῖτο, ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς.

Ι ωκὰν, πολέμου ἐπιφορὰν, καὶ παλινδίωκτον βοὴν, πόλεμον. ¶ Ἰωκὴ, δίωξις μάχη βοή. ¶ Ἰωκαί. διώξεις. ὁρμαί. ¶ Ἰῶλκα. αὔλακα. ¶ Ἰωλκὸς, πόλις θετταλίας. ¶ Ἴωλον. μέλαν. ¶ Ἰωλία, φήμη, δειλή. ¶ Ἴωμεν, βαδίσωμεν, πορευθῶμεν, ἔλθωμεν. ¶ Ἰῶ ἐμῷ, ὑπὸ ἐμῷ βέλει.

Ι ὼν, πορευόμενος, βαδίζας, συντόνως ἐλθών.

Ι ωνες, ἀθηναῖοι, οἱ ἴωνες ἀπὸ ἴωνος: καὶ οἱ ἀττικοὶ ἀπ' αὐτῶν, ἔνιοι καὶ τοὺς θρᾶκας καὶ ἀχαιοὺς καὶ βοιωτοὺς ἕλληνας, ζήτει ὄπισθεν. ¶ Ἰωνιὰ, ὥσπερ ῥοδωνιὰ λέγεται ὅπου τὰ ῥόδα φύονται, οὕτως καὶ ἰωνιὰ ὅπου τὰ ἴα φύεται, καὶ ὄνομα πόρνης. ¶ Ἰωνίδης, ἀπὸ δήμου, εἰσὶ γάρ τινες ἰωνίδαι φυλῆς αἰγηίδος.

Ι ωνίδος, ἑλληνικῆς. ¶ Ἰωνικὸν, τρυφερὸν, ἢ ἀπὸ τοῦ κατεαγότος καὶ θηλυκοῦ, ἐπὶ τούτου γὰρ ἐκωμῳδοῦντο οἱ ἴωνες. ¶ Ἰωνὸς, ἰχθὺς ποιός. ¶ Ἰώνιος, πέλαγος ὁ ἀδρίας. ¶ Ἴωξις. δίωξις. ¶ Ἴωπι, δεῦρο λυδοί. ¶ Ἰωπίτερ, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σημεῖα λάκωνες. ¶ Ἴωρος, ὁ ὀρεινὸν χωρίον καὶ ὁ ὄρος καὶ οἶκος ἢ ὁ φρουροῦ φύλαξ. ¶ Ἰῶτα, τὸ στοιχεῖον κεραία καὶ γράμμα. ¶ Ἰωχμὸς. μάχη δίωξις διωγμός. θόρυβος. ὁρμή, κοπή. ¶ Ἴωψ, ἰχθῦς ποιὸς παρὰ καλλιμάχῳ. ¶ Ἰῶ, θεράπευε, ἰάτρευε.

Ι ὼ, χάρις ἢ ἐχαρίσατο. ¶ Ἰωαθὰμ, ἰαὼ, συντέλεια.

Ι ωὴλ, ἀγαπητὸς κυρίου ἀρχή. ¶ Ἰωνᾶς, ἑρμηνεύεται ὑψίστου πόνου ἢ περιστερὰ προφήτης παρ' ἑβραίοις.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Κ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Κ Ααρτίας, βάτραχος. ¶ Καασταύειον, πορνεῖον. ¶ Καάσεται, ἄρχεται συρακούσιοι.

Κ άαυκα, περιστέραια. πλόκια. ¶ Κάβαισος, ἄπληστος, κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν. ¶ Καβάλλης, ἐργάτης ἵππος. ¶ Καβαίλιον, καβάλλης, ἢ ἡ πρώτη τοῦ τρικλίνου τομὴ διὰ τὸ ἀνάκλιτον.

Κ αβάρνοι, οἱ τῆς δήμητρος ἱερεῖς ὡς πάρειοι.

Κ αβάτι, κατάβηθι λάκωνες.

Κ άββαλεν, κατέβαλε. ¶ Κάβλημα, περίστρωμα λάκωνες. ¶ Κάββηρα, ἑορτὴ ἀγομένη. ¶ Καββιόρνοις, κατεσθίων. ¶ Κάβειροι, καρκῖνοι, πάνυ δὲ τιμῶνται οὗτοι ἐν λήμνῳ ὡς θεοί, λέγονται δὲ εἶναι ἡφαίστου παῖδες. ¶ Κάβειος, νέος, πάφιοι.

Κ άβηλος, ὁ ἀποκολυμμένος τὸ αἰδοῖον, οἱ δὲ ὄνομα.

Κ άβησος, πόλις θράκης, ἡ καὶ γάργαρος καὶ ἄπληστος.

Κ άβηλος, πηλὸς πλεκτός. ¶ Καβλέει, καταπίνει.

Κ άβις, σιτοχωρία, κάβις.

Κ άβλη, μάνδαλος τῶν θυρῶν πάφιοι. ¶ Κάβος, μέτρον σιτικόν. καὶ οἰνικον, οἱ δὲ ποτήριον. ¶ Καγαθῦσαι, νεκροῖς θῦσαι. ¶ Κάγη, κάν. ¶ Καγκαίνει, θάλπει, ξηραίνει. ¶ Κάγκανα, ξύλα, ξηρὰ, ἐλαφρά. ¶ Καγκάλεα, κατακεκαυμένα.

Κ άγκαλον. παρ' ἰνδοῖς ξύλου δάκρυον καὶ θυμίαμα.

Κ αγκὲς, πέλεκος. ¶ Καγκομένης, ξηρᾶς ὑπὸ φόβῳ.

Κ αγκύλας, κηκῖδας αἰολεῖς. ¶ Κάγχρα: καταφυγὰς, σαλμηροί. ¶ Καγριλαὶ, χειμεριναί.

Κ αγχαλάα, χαίρει, γελᾷ, εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐγχαλάσματι τὴν ψυχὴν ἔχειν. ¶ Καγχαλᾶν, χαίρειν, γαυριᾶν. ¶ Καγχαλίζεται, χαίρει ἱλαρύνει.

Κ άγχαλος, κρίκος ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις σικελοί.

Κ αγχαλόωσι, χαίρουσι. ¶ Καγχαλῶ, χαλῶμαι ὑπὸ χαρᾶς ἀνίεμαι. ¶ Καγχαλόων, γελῶν. χαίρων. ¶ Καγχαλόωσι, χαίρουσι, γελῶσιν.

Κ άγχαμος, κισσὸς ὑπὸ κροτωνιατῶν. ¶ Κάγχαρμον, τὸ τὴν λόγχην ἄνω ἔχειν μακεδόνες. ¶ Καγχᾶται, γελᾷ ἀτάκτως. ¶ Καγχλάζει, ἀθρόως γελᾷ. ¶ Καδαλίων, κωλοβαθριστής. ¶ Κάδαλοι κοιλώματα. κωλοβάθρα. ¶ Κάδαμος, τυφλὸς, σαλαμίνιοι. ¶ Καδαρὸν, θολερόν. ¶ Καλλὲ, καλά. ¶ Καλλ' ἔθορε, κατεπήδησεν. ¶ Καλλίκεν. καὶ λιπών. ¶ Κάλλιχον, ἡμίεκτον ἢ μέτρον, ἢ οἱ τοῖς θεοῖς θυόμενοι ἄρτοι, κάλλιχοι. ¶ Καλλίαθι, κάθισον.

Κ αλλ' εἶσε, κατεκάθισε. ¶ Καλλῦσαι, καταλῦσαι.

Κ αλδραθέτην, ἐκοιμηθήτην. ¶ Καδία, σαλαμίνιοι ὑδρίαν. ἀττικοὶ δὲ κοιμηθῆναι. ¶ Καδίσκοι, σίπυα, εἰς ἃ τὰ ἱερὰ ἐτίθεσαν: ἢ τὰ ἀγγεῖα εἰς ἃ τὰς ψήφους ἔφερον. ¶ Κάδμειοι, οἱ πρῖνες ὡς ἑλλάνικος, ἢ οἱ θηβαῖοι, ἀπὸ κάδμου, τὴν δὲ νίκην τὴν καδμείαν ἀποδιδόασιν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης, οἱ μὲν ἐπὶ ἐτεοκλέους καὶ πολυνείκους μονομαχησάντων περὶ τῆς νίκης ἀμφότεροι ἀπώλοντο, οἱ δὲ ὅτι τῶν ἑπτὰ ἐπὶ θήβας στρατευσαμένων πάντων ἀπολομένων, οἱ υἱοὶ πάλιν ἐπιστρατεύσαντες εἷλον τὰς θήβας, ὡς ἔχειν αὐτοῖς ἀλυσιτελεῖν. ¶ Κάδμος, δόρυ λόφος ἀσπὶς κρῆτες. ¶ Κάδος, κεράμιον. ¶ Κάδης, ἀγιασμός. ¶ Κάδυσα, εἶδος σταφυλῆς.

Κ αδρανές. κατωφερές. ¶ Κάδρισον, κάθισον.

Κ άδυρος, κάπρος ἄνορχις. ¶ Κάεια, καλαμίνθη.

Κ άειρα, καρίνη. ¶ Καμέτην, ἔκαμον. ¶ Κέκλετο, κατεκελεύετο. ¶ Καθαιρέσω, συντελέσω καὶ καθαιρέσω παρὰ δὲ σοφοκλεῖ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τοῦ μιαίνειν τέτακται. ¶ Καθέλη, καταβάλη.

Ἰστρεία, μητροεία, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἴσορκον, μύρου εἶδος. ¶ Ἰστός, τὸ ὀρθὸν ξύλον τῆς νεώς. καὶ τὸ ὑφαντικὸν ἀπὸ τοῦ ἑστάναι. καὶ νῆσος. ¶ Ἴστραξ, ὄρνις ποιός.

Ἰστρίανα, ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν, ἰστρίανα φησὶν ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ περὶ τὸν ἴστρον οἰκοῦντες, στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθῆσι χρῶνται. διονύσιος δέ φησιν ἐπεὶ πρότερός τις ἰστριανὸς λέγεται ὁ λευκὸς κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι, ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τοὐναντίον δεῖ νοεῖσθαι ἐστιγμένα. ¶ Ἰστριανίδες. αἱ σκυθικαὶ στολαὶ καὶ παρὰ ἀθηναίοις σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ. ¶ Ἰστρίδες, ἐσθῆτες τινὲς οὕτω λεγόμεναι. ¶ Ἴστρος, ποταμὸς ὁ καὶ δανούβιος.

Ἰστυάζει, ὀργίζεται. ¶ Ἰστυλὸν τὸ στυλίδιον.

Ἴστω, γινωσκέτω, γνωριζέτω. ¶ Ἴστωρ, συνετὸς σοφὸς ἔμπειρος, μάρτυρος, οἰκοφύλαξ.

Ἰσφαίνει, μεριμνᾷ, ἀγωνιᾷ. ¶ Ἴσφατον, βίαιον πεπραγμένον. ¶ Ἴσφωρες, λησταὶ κλέπται λάκωνες.

Ἰσχάλλειν, τὸ ἐπιθεῖν τῇ πορείᾳ πολὺ ἐφ' ἑκάτερα ἐκκλίνειν, ἢ ἐν τῷ ἑστάναι. ¶ Ἰσχάλεον, λεπτόν. ξηρόν. ἰνῶδες. ¶ Ἰσχανόν. ἰσχυρόν. ῥικνόν. ¶ Ἰσχαλεῦσαι θηλάσαι. ¶ Ἰσχαλωμέναι, δερματωμέναι.

Ἰσχανάα, ἐπιθυμεῖ ἢ ἰσχνὸν ποιεῖ κατέχει, κρατεῖ. κωλύει. ¶ Ἰσχανάασθε, ἀπείχεσθε καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἰσχανόονται, κατέχονται, ἐπιθυμοῦνται, κωλύονται καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἴσχανον, ἐκώλυον καὶ τὰ ὅμοια.

Ἰσχανόωντο, κατείχοντο, ἐκωλύοντο. ¶ Ἴσχε, κάτεχε. κράτει. ¶ Ἴσχειν, κατέχειν, κρατεῖν. ¶ Ἴσχεο, ἀπέχου, ἀνάσχου κάτεχε. κώλυε. παῦε. ¶ Ἰσχερῶ, ἑξῆς. ¶ Ἴσχεσθαι, παύεσθαι. ¶ Ἴσχεται, ἐπίσχεται. ¶ Ἴσχις, ὀσφύς. ¶ Ἰσχία. τὰ ὑποκάτω τῶν μηρῶν καὶ τὰ κοῖλα τῶν ὀστῶν ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται. ¶ Ἰσχναῖς, λεπταῖς, ξηραῖς. ¶ Ἰσχναλέον λεπτόν. ξηρόν. ¶ Ἰσχναίνειν, ὑφεῖναι, θηλάσαι.

Ἰσχνῆς, λεπτῆς, ξηρᾶς. ¶ Ἰσχνίδες, ἄγκυραι, ἰσχάδες καὶ ἐπιβλήματος εἶδος. ¶ Ἰσχνομυθία, λεπτολογία.

Ἰσχνομυθοῦντες. λεπτολογοῦντες, ἀκριβολογοῦντες.

Ἰσχνόφωνος, λεπτόφωνος ἀπεχόμενος τὴν φωνήν.

Ἰσχνός, λεπτός, δυσθεώρητος. ¶ Ἰσχυρίζεται, βεβαιοῦται. ¶ Ἰσχυρόν, στιβαρὸν παχὺ βέβαιον.

Ἰσχύς, δύναμις, καὶ μύρμηξ. ¶ Ἴσως, τάχα.

Ἰταβύριον, ὄρος, ἔχον πηγὴν μίαν ὅθεν τὰ θηρία πίνει, ἔστι δὲ εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐν ἰουδαίᾳ. ¶ Ἰτέα, εἶδος δένδρου καὶ δῆμος φυλῆς ἀκαμαντίδος.

Ἰταῖος, ὁ ἄδωνις. ¶ Ἴταλα, ἱστία, εἰς ἃ ῥεῖς ἱστοὺς διατείνουσιν. ¶ Ἰταλός, ῥωμαῖος, ταῦρος.

Ἰταλιάζειν, ἐν ἰταλίᾳ διατρίβειν δεδημένον. ¶ Ἰταλιώτης, οὐδ' ἰταλιώτης οὐδ' ἀλαζὼν οὐδαμῶς, ἐπεὶ οἱ πυθαγορικοὶ ἐν ἰταλίᾳ διέτριβον ἔνθα φησὶν αὐτὸς καὶ ἐμπνευσθῆναι. ¶ Ἰταμός, θρασύς, ἀναίσχυντος, ἰσχυρός. ¶ Ἴτας, ὅρκος, καὶ ὁ αὐθάδης.

Ἴτω. πορευέσθω. ¶ Ἴτε, πορεύεσθε. ¶ Ἰτέον, πορευτέον. ¶ Ἰτέαι, αἱ ἀσπίδες διὰ τὸ πρώτας ἐκ ταύτης τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι. ¶ Ἴτη, συνεισμὸς ῥοῖζος. ¶ Ἴτηλον. τὸ ἔμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον, αἰσχύλος γλαύκῳ ποτνιεῖ. ¶ Ἴτην, ἐπορεύοντο ἐνικῶς. ¶ Ἴτης, ἰταμός. θρασύς, ἰσχυρός, ἢ ἰσχυρὸς καὶ ἐπιστήμων. ¶ Ἴτθαι, καθίσαι. ¶ Ἴτθιλαν διφθέραν. ¶ Ἴτλαι, οἷς τείνουσι τὰς ὤας τοῦ ὑφαντικοῦ μυγκλεῖς. οἱ δὲ τοὺς μίτους. ¶ Ἴτρεία, δῶρα πλάσματα, ἢ κατὰ πυρῶδη πλάσματα, ἢ τὰ ὑπογάστρια πέμματά τε καὶ ξαγήματα. ¶ Ἴτριον, οὐσία. ἠλεῖοι. ¶ Ἴττον, ἐγκριτόν. ¶ Ἴττυγα, ἐκ συλληκτικὰ αἰσχύλος. ¶ Ἴτυλος, μόνος ὀρφανός. νέος, ἁπαλός. ¶ Ἴτυς, ἡ ἐσχάτη ἁψὶς ἡ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ τοῦ τροχοῦ καὶ παντὸς περιφεροῦς τὸ τελευταῖον μέρος. ¶ Ἴτω, ἔστω, γενέσθω, πορευέσθω, ἀποχωρείτω. ¶ Ἰτωνία, ἀθηνᾶ ἐν βοιωτίᾳ.

Ἰυγγίης, ὁ διόνυσος. ¶ Ἴυγγι, ἐπιθυμίᾳ. ¶ Ἰυγγοδρομεῖν. ἐκβοηθεῖν. βοιωτοί. ¶ Ἰυγή. φωνή. κραυγή. βοή. ¶ Ἰυγμός, τὰ τοιαῦτα καὶ αὐτά. ¶ Ἰυγκτόν, τορόν. ¶ Ἰυγμοῦται, ποιὰ φωνή. ¶ Ἴυγξ, φίλτρον ἀπὸ ἴυγγος τοῦ ὀρνέου. τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτο φασὶν εἶναι ἐπιτήδειον εἰς τὰς μαγγανείας. καλεῖται δὲ καὶ κιναίδιον, φασὶ δὲ καὶ ἀφροδίτην αὐτῷ χρῆσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀρνέου καὶ τὰ κατασκευαζόμενα εἰς ἔρωτας ἴυγγας καλοῦσιν. ¶ Ἰύζει. κραυγάζει, βοᾷ, φωνεῖ.

Ἴυρκες, αἶγες ἄγριαι ὑστριχίδες. ¶ Ἰυχμῷ.

Ἰυχμῷ, ἰαχῇ, φωνῇ. ¶ Ἶφι, ἰσχυρῶς, μεγάλως.

Ἰφθίμη, ἀγαθή. ἰσχυρὰ μεγάλη. ¶ Ἰσχυρόψυχος ἀνδρεία. ¶ Ἶφι, ἰσχυρῶς. ¶ Ἴφια, μεγάλα μῆλα ἰσχυρά. ἀπὸ τοῦ ἱέναι σφοδρῶς ἢ σκιρτᾶν. ¶ Ἰφίαλος, ὁ ἐφιάλτης. ¶ Ἰφιάνασσαν, οἱ νεώτεροι, τὴν ἰφιγένειαν λέγουσιν. ¶ Ἰφιάσται, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. ¶ Ἰφιγένεια, ἡ ἄρτεμις.

Ἰφικρατῖδες, ὑποδήματος εἶδος. ¶ Ἴφικλος, δυσχερής. ¶ Ἶφιν, καλήν. ¶ Ἰφινταν, κρυφῇ λαλοῦσιν αἰνιγματωδῶς. ¶ Ἴφιον, λιπαρόν.

Ἶφις. ταχύς. ¶ Ἴφιστος, ἥρως τις ἀθηναῖος ἀφ' οὗ καὶ δῆμος ἰφιστιάδαι. ¶ Ἰφίτην, ἀγνίτην.

Ἴφλημα, τραῦμα. ¶ Ἴφια, ἡ λυχνίς. ἄνθος, ἔνιοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν. οἱ δὲ, ἄνθη, ἄγρια τῶν σπειρομένων. ¶ Ἰσχανᾷ, ἐπιθυμεῖ.

Ἰσχανάαν, ἐπιθυμεῖν, γλίχεσθαι θέλειν ἥδεσθαι.

Ἰχανόων, ἀσθμαίνων. πυθῶσιῶν, ἐπιθυμῶν γλιχόμενος.

Ἰσχανόων, ἐπιθυμῶν. ¶ Ἰσχανόωσα, ἐπιθυμοῦσα.

Ἰσχανῶ, ἐπιθυμῶ. ¶ Ἰχθυᾶται. ἁλιεύει.

Ἰχθυοβολεύς, ἁλιεύς. ¶ Ἰχθυάα, ἰχθύας ἁλιεύει.

Ἰχθυοτρόφον. ἰχθυόεν, ἰχθῦν ἔχον.

Ἰχθυόκεντρον, τρίαιναν. ¶ Ἰχθυολκός. ἁλιεύς.

Ἰχθυόνομοι, ἰχθυαγοροί. ¶ Ἰχθυοπέτης, ἐσχάρα.

Ἰχθῦς, ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα οὕτως ἔλεγον.

Ἴχθον, ἄστρον, ἐγχειρίδιον. ξυλοφάνιον. ¶ Ἴχλα, κίχλα. ¶ Ἰχάλη, ἡ πάρυος ἐσκευασμένος ἰχθύς. ἢ κίχλη τὸ ὄρνεον. ¶ Ἴχματα, ἴχνια. ¶ Ἴχνια, ὑποδήματα. σημεῖα. ¶ Ἰχνᾶται, ἰχνοσκοπεῖ.

Ἰχναίην, χώραν τὴν μακεδονίαν ἔνθα τὸ μαντεῖον ὁ ἀπόλλων κατέσχε, καὶ τιμᾶται. ¶ Ἰχνέμη, θέμις.

Ἰχνεύει, ἐρευνᾷ ζητεῖ. ¶ Ἰχνευταί, οἱ νῦν ἰχνεύμονες λεγόμενοι. ¶ Ἰχνηλατῆσαι, ἐκ τῶν ἰχνῶν ζητῆσαι τινά. ψηλαφῆσαι ἢ τὰ ἴχνη ἐλάσαι.

Ἴχωπος, ὅπου οἱ λίθοι τρίβονται. ἀκόνη.

Ἶρις, ἡ θεός. ἄγγελος, καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ζώνη. καὶ ἡ ἔρις
καὶ ῥώμη. καὶ τὸ πάνου τί εἶδος. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁ
περὶ τὴν κόρην κύκλος. καὶ τῶν λίθων τὶς κρυσταλ
λώδης, καὶ ἀρωματική τις πόα.
Ἴρισι. ταῖς ἴρισι ταῖς φαινομέναις ἐν τῷ οὐρανῷ.
Ἰρύσσειν, ἐκώλυον. ¶ Ἱρμός, ἀκολουθία.
Ἰρυσσάμην ἐνυμφευσάμην. ¶ Ἶρος, ἀπαγγέλω,
πτωχὸς πένης γυμνὸς μηδὲν ἔχων. ¶ Ἶρος, ἄιρος
ὁ ἀτυχὴς ἶρος. ¶ Ἶρος, ἀλείτης. ἶρος πένης ἐκ
πλάνης τρεφόμενος. ¶ Ἱρῶ, ἐρῶ, λέγω. ¶ Ἱρῶν,
εὐχῶν. ¶ Ἱρωνεία, ὑπόκρισις.
Ἱρῶς. θεοπρεπῶς.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἴς, ἰσχύς. δύναμις. νεῦρα. βία. ¶ Ἴσα, ἅλες
θάλασσα. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἰσημοίρα. ¶ Ἰσάζων
ἴσον ποιῶν ὀχνύμενος. ¶ Ἰσαία, μερίς.
Ἰσακίω, ἀνδρείω. ¶ Ἴσαι, ψῆφοι. ἀπελύοντο οἱ διω
κόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἴσων γενομένων ψήφων
Ἴσαμι, ἐπίσταμαι, συρακούσιοι. ¶ Ἰσάμμορος, δύσ
μορος. ¶ Ἴσαν. ἐπορεύοντο. ᾔδεσαν. ¶ Ἰσά
ναν, ἰσάνιον ῥητίνην. ¶ Ἴσασιν, οἴδασιν, γινώσκου
σι, πορεύονται. ¶ Ἴσατο, ὁμοιώθη. ¶ Ἰστέον, γνω
στέον. ἰστέον. ¶ Ἰσημοίρα ἡ τῇ αὐτῇ ὁμοία.
Ἰσηγορεῖ. ἐφ' ἴσης λέγει, ὁμοτίμως ἰσολέγει.
Ἴσθι, ἴσοι ἴσαζε. ¶ Ἰσηγορία, ἰσολογία. ¶ Ἰσημοί
ρα, ἀγαθὴ μερίς, καὶ κύριον ὄνομα ἡ τοῦ ἡλίου γυνή.
Ἰσήμορτεν, ἀπέθανεν. ¶ Ἴσθι, γίνωσκε. γνῶθι ἐπίστα
σο. ¶ Ἴσθι, γινώσκων ἔσο. γίνωσκε. ¶ Ἰσθλή, αἰ
γίαμ μηλωτὴ ἀμιρίς. ¶ Ἰσθμιάση. ἐπιδημία ἰσθ
μικὴ τοῦ βίου. ἐπίνοσος γὰρ ὁ καιρὸς ἐν ᾧ τὰ ἴσθμια ἄ
γεται. ¶ Ἴσθμα, ἄσθμα καὶ κόσμιον περὶ τράχη
λον. ¶ Ἰσθμαίνοντα. ἀγωνιῶντα, πνευστιῶντα.
Ἰσθμαίνων, ἀσθμαίνων, φροντίζων, ἀνιώμενος.
Ἴσθμια, περιτραχήλια. ¶ Ἴσθμια καὶ πύθια, πανη
γύρεων ὀνόματα. ¶ Ἰσθμίον, περιτραχήλιον κόσμη
μα περιστόμιον καὶ γῆς στενὰ μεταξὺ δύο θαλασσῶν,
ὅθεν λέγονται τὰ τοῦ ἀνθρώπου περιίσθμια, μεταξὺ ὄν
τα κεφαλῆς καὶ κοιλίας. αὐχήν τε καὶ τράχηλος καὶ
στενὸν χωρίον μεταξὺ δύο θαλασσῶν.
Ἴσθι, γνῶθι. ¶ Ἰτητέον, πορευτέον. ¶ Ἴσκε, εἰ
καζε. ὁμοιοῦ. ¶* Ἰσινδή, καθίνη. ¶ Ἴσιον, ἴσον.
ἄμεινον, μεῖστον. ¶ Ἶσις, ἔνιοι ὀμνύντων τὴν ἴσιν
διὰ ἑτοίμου ἐνόσουν. ὅθεν ὁ Φιλήμων διὰ τὸ συνεχὲς τοῦ
νόσου ἐχρήσατο τῇ λέξει. ¶ Ἰσκανδόν. παλαίγ
γιον. ¶ Ἰσκανδιδόν, σαλπιγγωτήν. ¶ Ἴσκενέφη
εἰς * τόπον οἰκίαν ἔχοντα. ¶ Ἴσκλαι, κίχλαι, καὶ
αἱ αἴγειαι μηλῶται. ¶ Ἰσκός, κλέπτης. ¶ Ἴσκω
εἰκάζω, ὁμοιῶ. ¶ Ἴσμα, ἵδρυμα, κτίσμα.
Ἰσμαίνει, ἀναψύχει. ὄζει, ἀποψύχει. ¶ Ἴσμαρος. πό
λις θρᾴκης ἡ νῦν μαρώνεια. ¶ Ἴσμασιν, ἀναψύξα
σιν. ¶ Ἴσμερα, τάξεις τῶν καθαρμούς. ¶ Ἴσμη,
πρόφασις. σύνεσις, φρόνησις. ¶ Ἰσμῆναι, θῆκαι, ἀ
κόλουθοι. ¶ Ἰσμήνιος, ὁ ἀπόλλων. ¶ Ἰσμηνός
ποταμός. ¶ Ἰσόβοιον, ἄνθος, ὅμοιον μήκωνι.
Ἰσοβόλων, ἰσοστασίων, ἔνιοι δὲ διπλῶν. ¶ Ἰσοδίτης,

ὑπ' ἐνίων ὁ πλούτων. ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ πλούτωνος
υἱός. ¶ Ἰσοδίαιτος, ὁ σίτου κοινωνός. ¶ Ἰσόζυγι
ον, ἴσον ζυγῷ ἀντίστικον. ¶ Ἰσόθεος, ψυχὴ ἀθάνα
τος. ¶ Ἰσόκεν, ἕως ἄν. ¶ Ἰσόκελον, καὶ ἰσοκλῆ.
ἰσόδοξον. ¶ Ἴσομαι, ἡ εἴσομαι, γνώσομαι.
Ἰσόκτιτον. ἴσον κατεσκευασμένον. ¶ Ἰσομάτωρ, ὁ
τῇ δήμητρι ἴσος. κρόνος. ¶ Ἰσομοιροῖ, ἰσάζοιεν.
μερίζοιεν. ἡ μερίζεται καὶ ἰσότητα διὰ ἴσου ἔχει.
Ἰσομοιροίη, ἰσάζοιεν. ¶ Ἰσομόρω, ἰσομοίρω.
Ἰσομυθούντων, ἀκριβολογούντων. ¶ Ἴσον, ὅμοιον.
καλόν. ¶ Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι. ἴσον ἐμοὶ εἰπεῖν.
Ἶσον ἔχω γέρας, ἴσην τιμὴν ἔχω. ¶ Ἰσονία. ἰσοτί
μημα. ¶ Ἰσονόμον, ἰσομερές. ¶ Ἴσονται. ἱδρύ
σονται, πορεύσονται. ¶ Ἴσοξ, ἰχθὺς ποιὸς κοιτώ
δης. ¶ Ἰσοπαλεῖς, ἐς ἴσον ἐμμένοντας ἴσους.
Ἰσοπάλη, ἴσος ἐν κλήρῳ πάλης. ¶ Ἰσόπαλοι, ἴσοι.
Ἰσόπεδον, ἴσον τῇ γῇ. ὁμαλὸν ἔδαφος. ἰσόχωρον.
Ἰσοπέλεθρον, μέγα ἰσομήκων. ¶ Ἰσόπεδοι, ἰσότιμοι.
Ἰσόρροπον, ἰσοβαρές. ἴσον ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ ῥεπόν
των ζυγῶν. καὶ ἰσόσταθμον ἡ ὅμοιον. ¶ Ἰσοσθενές,
ἰσοδύναμον. ¶ Ἰσόσμοσις, συνωμοσία. ¶ Ἰσόστα
θμος, ἴσος σταθμός. ¶ Ἰσοστάσιον, ἴσον τῷ σταθμῷ.
Ἰσόστασις, μύρον, ἡ στακτὴ ἡ σμύρνα. ¶ Ἰσοστάσιος,
ἴσος χρυσῷ κατὰ ὁλκὴν τίμιος. ¶ Ἰσοτάλαντον,
ἰσόζυγον. ¶ Ἰσοτελεία, ἰσοτελεῖς μέτοικοι. ἴσα
τοῖς ἀστοῖς τέλη διδόντων. ¶ Ἰσοτελής, ὁ ἐξελεύθε
ρος καὶ μετέχων τῶν νόμων. μετοίκιον δὲ οὐ φέρων.
Ἰσότης, φιλότης διὰ τὸ ἰσότητι τὴν φιλίαν ἐπιθαι.
Ἰσουργά, ἴσα ἐν ἔργοις ἴσα ἐργαζόμενα. ¶ Ἰσοῦται,
ὁμοιοῦται. ¶ Ἰσοφαρίζειν, ἰσοῦσθαι ἐξ ἴσου τινὶ φέ
ρεσθαι. ¶ Ἰσοφαρίζοι, ἐξισοῖεν. ¶ Ἰσοφόροι.
ἴσην ἐχόντων κατ' ἴσον ἑλκόντων. ¶ Ἰσοφυᾶ, ἴσα
Ἴσσα, ἡ λέσβος τὸ πρότερον. ¶ Ἴσσασθαι, κληροῦ
σθαι λέσβιοι. ¶ Ἰσσέλα, διφθέρα. ¶ Ἴσσος. γα
λήνη. ¶ Ἰσσωρία. ἡ ἄρτεμις καὶ ἑορτὴ καὶ τόπος
ἐν σπάρτῃ. ¶ Ἰστάκη, δρέπανον βοιωτοί.
Ἰστάμεθα, δανειζόμεθα. ¶ Ἱσταμένοιο. ἐνεστῶτος ἢ ἀρ
χομένου. ¶ Ἰστάνειν, δανείζειν. ¶ Ἴστακεν, ἵστα
ται. ¶ Ἵστασθαι, δανείζεσθαι. ¶ Ἵστασο ἀνεγείρου.
Ἴστε, γινώσκετε. οἴδατε. ¶ Ἰστέον, γνωστέον, πορευτέον.
Ἰστέων, ἰσῶν. ¶ Ἱστιῶ, ἐξιῶ. ¶ Ἵστημι, ἐξίστημι.
Ἴστην, ἐπορεύοντο. ¶ Ἰστήρ, σφῦρα. ¶ Ἱστία, ἐσχά
ρα. καὶ τὰ ἄρμενα τῆς νηός. ¶ Ἱστία, ἡ ὑφαίνουσα γυνὴ
καὶ οἰκία καὶ δεῖπνον. ¶ Ἱστιάρρες, οἱ δειπνίζον
τες. ¶ Ἱστιαρεία, δειπνητήριον
Ἰστίνος, ῥύπος. ¶ Ἱστίον, ἄρμενον. ¶ Ἱστιοφόρος,
ἀρμενοφόρος καὶ ἱστοφόρος. ¶ Ἱστοβοεύς, δεσμὸς
ζυγοῦ ἐν τῷ ἀρότρῳ ἄλλοι δὲ μέρος αὐτοῦ ὅπερ ἐστὶν
ὀρθὸν ἑστὼς ὥσπερ ἱστός. ¶ Ἱστοδόκη. ἱστοθήκη,
τὸ διὰ μέσου νεὼς φράγμα εἰς ὃ κατακλινόμενος ὁ ἱστὸς
ἐντίθεται. ¶ Ἱστὸν ἐποιχομένην. ὑφαίνουσαν.
ὀρθαὶ γὰρ ὕφαινον. ¶ Ἱστοπέδη, ξύλον ὀρθὸν ἐπὶ
τῇ τρόπιδι, ᾧ προσδεῖται ὁ ἱστός. ¶ Ἴστορας,
ἐμπείρους μάρτυρας συνετούς. συνθηκοφύλακας ἐ
ρωτάς. ¶ Ἱστορεῖ. μαρτυρεῖ, μυθεύει. ἐρωτᾷ
ἐρᾷ. πυνθάνεται. ἀναλέγει. ὁρᾷ.

Ἵππειον, τὸ ἄριστος, ἀπὸ ἵππης τῆς δαμασοῦ.
Ἵππειος δρόμος, τετράσταδιός τις.
Ἵππειος Ποσειδῶν, φυσικῶς φασί. διὰ τὸ λέγειν τοῦ τήν τ' αἰθαλόεις ἵπποι αἰθέρι ... κατὰ τὸν μῦθον, ἢ ὅτι ἵπποις ἐγέννησε Ποσειδῶν. Ἀρείωνα φασὶ καὶ Πήγασον. ¶ Ἱππέρου, ἱππικῆς ἔρωτα.
Ἱππεύομαι, ἀγωνίζομαι Λάκωνες. ¶ Ἱππεύς, φυγάς, καὶ εἶδος κορωσκομείου, ἢ ὁ ἐμῶν ἱππικῆς ἐπιστήμων, ἱππέες δ' ὀλίγον μετεκίαθον, οἱ δὲ ἱππεῖς μετ' ὀλίγον ἐπορεύοντο καὶ σχολαίως μετὰ τῶν πεζῶν.
Ἱππέως ἀναβάτου, ἐπιβάτου. ¶ Ἱππήλατος, ἵππον ἐλαύνων, ἱππικὸς φυγάς, ἱππικώτατος, εὔδρομος πλατεῖα ὁδὸς καὶ λεία εὐρύχωρος καὶ ἡ μεμαλαγμένη. ¶ Ἱππημολγῶν, ἵπποις ἐλαυνόντων, ἢ ἀμελγόντων διὰ τὸ βορᾷ χρῆσθαι τῷ γάλακτι.
Ἱππῆς, ἱππεῖς, ἀλλ' εἰσὶν ἱππεῖς, ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι σύστημα πολεμικῶν ἀνδρῶν χιλίων ἵπποις χρωμένων, λέγονται καὶ μύρμηκες οὕτως, Φιλόχορος δὲ ἐν τετάρτῳ εἴρηκε, πότε κατεστάθησαν χίλιοι. διάφορα γὰρ ἦν ἱππέων πλήθη κατὰ χρόνον Ἀθηναίοις.
Ἱππία, Ἀρσινόη ἡ τοῦ Φιλαδέλφου γυνή. ¶ Ἱππίδιον, ἰχθῦς ποιός. ¶ Ἱππικὴ βάσις, ὁ νευρὰ τοῦ τόξου διὰ τὸ ἐξ ἱππείων γίνεσθαι τριχῶν. οἱ δέ, θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν καλοῦσιν. ¶ Ἱππικὸν τέρμον, ὁ καμπτήρ. ¶ Ἱππικὸν χλίδος, ἴων ἀπαμέμνονι, ἀντὶ τοῦ χλίδημα, φόρημα. οἱ δὲ ἐπεχούμενοι τοῖς ἵπποις ἐχρῶντο κόσμου χάριν, πλατέσι χιτῶσι νάσκαλας εἰειδας καὶ ξυστίδας τινὲς λέγουσιν. ¶ Ἱππικόν, τὸ στάδιον. ¶ Ἱππιοχάρμης, ὁ ἐφ' ἵπποις χαίρων ἢ μαχόμενος. χάρμη γὰρ ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη.
Ἱππίσκος, ἐπίθημα κεφαλῆς ἢ γυναικεῖον κόσμιον.
Ἱππίτας, ἱπποφορβός. ¶ Ἱπποβάτης, ἱππεύς.
Ἱπποβάριο, ἱππικοῦ. ¶ Ἱππόβοτον, ἵπποις βόσκειν δυνάμενον. μεγαλόβοτον καὶ εὔγειον, τὸ γὰρ ἵππος ὄνομα ἀντὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. ¶ Ἱπποβουκόλοις τοὺς ἵππους νέμοντας. ¶ Ἱππογνώμων, ἵππους διαγινώσκων ἐγκύους ἢ μή. ¶ Ἱπποδαμάντιος, οἶνος ποιὸς ἐν Κυζίκῳ. ¶ Ἱπποδάμεια, ἡ Βρισηὶς καὶ Ἀφροδίτη. ¶ Ἱπποδαμνέων, ἐφιππείων.
Ἱππόδαμοι, οἱ ἵπποι ἢ πωλοδαμασταὶ ἢ ἵπποις ἐλαυνόντων. ¶ Ἱπποδάμου νέμησις, τὸν Πειραιᾶ Ἱππόδαμος, Εὐρυβόοντος παῖς, ὁ καὶ μετεωρολόγος, διεῖλεν Ἀθηναίοις. οὗτος δὲ ἦν ὁ μετοικήσας εἰς Θουρίους, Μιλήσιος ὤν. ¶ Ἱπποδασείης, ἵππειον λόφον ἐχούσης τρίχας. ¶ Ἱπποδέτης, Ἡρακλῆς ὁ ἐν Ὀγχηστῷ τιμώμενος, οἱ δὲ ἐν Θήβαις. ¶ Ἱπποδιώκτας, ἡνιόχους. ¶ Ἱππόδρομος, ἀγὼν Ἀθήνησι θησεῖ ἀγόμενος. ¶ Ἱπποζώνη, ἡ τοὺς ἵππους θαλάσσα. ¶ Ἱππόθοος, ἱπποδιώκτης. ¶ Ἱππόθορος, ὄνος, ἵπποις βιβάζων. ¶ Ἱπποθορονήμην, τὴν μεγάλην εὐωχίαν. ¶ Ἱπποθοώντειον, τὸ τοῦ Ἱπποθόωντος ἡρῷον. ἦν δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος.
Ἱππόκαμπος, στρουθίον τι. ¶ Ἱπποκαμπάς, ὕλην λίαν μεγάλην. ἱπποκε* λεκεμμαύνην. οἱ δὲ ζῷον.
Ἱπποκέλευθος, ἵπποις κελεύων ἱππεύς, ἢ ὁ πολλὴν ὁδὸν πορευόμενος. ¶ Ἱπποκένταυρος, ἱππόμορφος ἄνθρωπος. ¶ Ἱπποκλείδης, οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μόριον Ἀριστοφάνης εἶπεν.
Ἱππόκομον, ξυφάλειαν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν. ¶ Ἱπποκορυσταί, ἵπποις ὁπλίζοντες ἱππικοί. ¶ Ἱπποκόρυστοι, ἐν ταῖς περικεφαλαίαις τρίχας ἵππων ἔχοντες ἱππόμαχοι ἀπὸ τῆς κόρυθος ἐπεὶ ἱππούρεις. ¶ Ἱπποκρατεῖα, τὸ τοῖς ἵπποις νικᾶν. ¶ Ἱπποκόειος, ἥρωος. ¶ Ἱππολάμπρα, τὰς τριχίνας σειράς, πέρθοι οὕτω καλοῦσιν. ¶ Ἱππολούτρας, ἔνθα τοὺς ἵππους ἀπένιζον.
Ἱππομανές, τούτῳ χρῶνται πρὸς τὰ φίλτρα αἱ φαρμακίδες. ¶ Ἵππον, τὸ μόριον, καὶ τὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός. καὶ τὸν μέγαν θαλάσσιον ἰχθῦν.
Ἱππόνομα, μισθὸς ἱππικὸς καὶ τῶν ἡμιόνων.
Ἱπποπώλων, τῶν ἡνιοχούντων ἢ ἐφ' ἵπποις πωλουμένων, ἢ περὶ ἵππους ἀναστρεφομένων ἱππικῶν.
Ἱππόπορεις, τόν τε ἵππον καὶ τὸν τετράχαλκον καὶ τ* ὄρνις τὸ στῆθος Λάκωνες. ¶ Ἱππόπορεις κοιλάς, αὐλή. δῶμα. ¶ Ἱππόργον, ἱππάστρα. ¶ Ἵππος, λιμηρὸς ὄλεθρος. μάστιξ. ¶ Ἱππόσυνα, τὸ ἱππεύειν. ¶ Ἱπποσύνῃσι, ταῖς ἱππικαῖς ἐμπειρίαις.
Ἱππότα, ἱππότης. ἱππικός. οἱ δὲ νεώτεροι φυγάς, οὐδὲ εὐκάλλιον γὰρ ἐπιστήμων ἱππικῆς, ἱππικώτατος, ἄλλοι ἱππηλάτης. ¶ Ἱπποτάδης, ἱππότου υἱός.
Ἱπποτακτικά. ἵππων τάξεις μισθοφόρων. ¶ Ἱππιοδάμος, ἵπποις δαμάζων. ¶ Ἱππουκρήνης τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι. ἥ τις ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Πηγάσου ἵππου, ὃς διψήσας ἔκρουσε τὴν γῆν τῇ ὁπλῇ. ὁ δὲ τὴν πηγὴν ἀνέδωκεν, Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ. ¶ Ἱππότας, ἱππεύς.
Ἱππούμενοι, πιεζόμενοι. ¶ Ἱππούμενος, πιεζόμενος· ἢ τὸ ἐμπίπτον ξύλον τοῖς μυσίν. ¶ Ἱππουρεῖς, ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένη, ἢ τὸν λόφον ἔχουσα περικεφαλαία τοιαύτῃ κατεσκευασμένη. ἢ τρόπος εἶδος ἵππου τραχός. τοῖς γὰρ Συρακοσίοις ἵπποις ἐχάραττον ς τὴν γνάθον σημεῖον. τὸ χοῦ σχῆμα ἔχον, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τεσίππιον. ¶ Ἱπποφορβός, ἱπποτρόφος.
Ἱπποφόρβιον, καπίστριον, ἢ ἀγέλη ἵππων.
Ἱππιοχαίτην, ἐξ ἱππείων τριχῶν. ¶ Ἵππω, ὁ δρομοκόλαξ ἑνικῶς καὶ Ἥρα. ¶ Ἵπταται, πέτεται.
Ἰπύα, σιπύα. ¶ Ἴσφαρμος, ἀρχή τις.

TO I META TOY P.

Ἱερά, θύματα, συνέδρια, τιμαί. θυσίαι, θαύματα. ¶ Ἴρανες, οἱ εἴρωνες, οἱ ἄρχοντες ἡλικιῶται, διώκοντες. ¶ Ἱράσων, ἐκκλησιάζων, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς εἰρεῖν, ὅ ἐστι λέγειν. ¶ Ἱεροδουλεῖαν, οἱ δέ, ἴρδριον, διὰ τὸ κωλύεσθαι τοὺς δούλους λέγειν. ¶ Ἴρες, λόποι. ἴρεασιν, ἐοικότες τῷ χρώματι. ἀλλ' οὐ τῷ σχήματι, ὅλοι γάρ εἰσι συνεστραμμένοι.
Ἱρεύει, μαγειρεύει, λέγει. ¶ Ἱρεύς, ἱερεύς.
Ἱρεῖν, λέγειν, καὶ εἴρεις δὲ ἀπὸ τούτου. ¶ Ἵρεται, ἢ εἴρεται, συνάπτεται. ¶ Ἶρι, ἶρα, ἐρώτησις.
Ἵρηκος, ἱέρακος. ¶ Ἵρηξ, ἱέραξ. ¶ Ἱρήτειρα, ἱέρεια, θύτις. ¶ Ἱρικάν, ἵππος οἰνωπὸς χρώματι.
Ἴρινες, μελέφηβοι. ¶ Ἴριον, ζάγγος κειός.

Ἰνύκινος, οἶνος, ἀπὸ Ἰνυκοῦ τῆς σικελίας. ἔστι δὲ πολύχνιον, εὔοινον. ¶ Ἰνυνία, ἑορτὴ ἐν λόμνῳ.

Ἴυγξ, ὀρνεόν τι ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες.

Ἰνόργω, ἐμύργω. ¶ Ἰνύεσθαι, κοσμεῖν, ἱδρύνεσθαι.

Ἴνφαος, εἰς τὸ φῶς. ¶ Ἰνῶδες, ἰσχυρόν. εὔτονον, νευρῶδες. ἰσχνόν. ¶ Ἰνώ, κάδμου θυγάτηρ.

Ἰνώμενος, ἐξελῶν ἐκκενούμενος τουτέστι προϊέμενος. ἀφ' οὗ καὶ ἀπείριμος λέγεται. ¶ Ἰνῶνται, ζῶσιν.

Ἰνώσκω, ἔπιεν, ἐδέξατο, κατέπιε κατειλαύθη.

Ἶξ, θηρίδιόν τι ἀμπέλοις ἐχθρόν.

Ἶξαι. ἀνθῆσαι, ἥκειν ¶ Ἰξάλου, αἰγὸς δορὰ ἢ πηδητικός. ¶ Ἴξαλος, πηδητικοῦ ὀξέως ἀπὸ τοῦ ἶξαι καὶ τοῦ ἅλλεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ ὀξέως ἁλλομένου.

Ἰξάνει, ἐπικάθηται. ¶ Ἶξε, παρεγένετο, ἐνέβαλεν, ἦλθεν. ¶ Ἰξευτής. στρουθοπιάστης.

Ἶξις, παρουσία. ἄφιξις, ἱκετεία. ¶ Ἰξίας, κιρσός ὁ ἐν τοῖς μέλεσιν, ὁμωνύμως δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς δένδροις καὶ ποά τις. ἢ ὁ χαμαιλέων, καὶ ἔντορα, ἀφ' ὧν καὶ ἰξός. ¶ Ἴξινα, νεῦρα. ¶ Ἰξοί, ὀλίγχροι καὶ φειδωλεῖ. ¶ Ἴξομαι, παραγενήσομαι.

Ἰξόμεθα, ἱκετεύσομεν. ¶ Ἶξον, ἀφίκοντο. ἦλθον.

Ἰξός. εἶδος φυτοῦ καὶ κάλαμος ἰξευτικός. ¶ Ἰξοφόροις, δρύας τὰς ἰξὸν φορούσας σοφοκλῆς μελεάγρῳ.

Ἰξύας, ἰχθῦς τις. ¶ Ἰξύϊ, ὀσφύϊ, λαγόνι.

Ἰξύος, ὀσφύος. ¶ Ἰξύς, ὀσφύς.

Ἶξον. φέρων.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ὀβάκχος, ὁ διόνυσος, ἀπὸ τῆς βακχείας.

¶ Ἰόβας, κάλαμος παρὰ κρησίν.

¶ Ἰοβηλαῖος, χρόνοι τεσσαράκοντα ἐννέα

Ἰοβλέφαροι, καλλιβλέφαροι. ¶ Ἰοβόρον, παλίγκοτον, ὀργῶν ὀργίλον, σκολιόν. ἐχθρόν. ¶ Ἰοβρέτας, ἀπὸ ἰοὺς τοὺς βροτοὺς ἔχουσα. ¶ Ἰοβρυχίζουσα, αὐξομένη, πικραινομένη. ¶ Ἰοδλήναι, μέλαινας δλένας ἔχουσαι. ¶ Ἰοδνεφές, μέλανι, ἄνθει παραπλήσιον, οἱ δὲ πορφυρίζον. ¶ Ἰοδόκον, τὴν φαρέτραν τῶν ἰῶν εὐσταμ δεκτικήν. ¶ Ἰοειδές, μέλαν ἢ αἴθηρον, ἐν τῷ ὁρᾶσθαι πορφυροῦν. ¶ Ἰοειδέος, μέλανος. ¶ Ἰοδόχη, βελοθήκη. ¶ Ἰόζωνος, πορφυρόζωνος. ¶ Ἰοί. τὰ βέλη. ἀπὸ τοῦ ἰέναι ἢ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ, ἐχρίοντο τῷ φαρμάκῳ τινὶ αἱ ἀκίδες αὐτῶν.

Ἴοι, ἀπέλθοιτο, πορεύοιτο. εὐκτικῶς. ¶ Ἰοῖσιν, ἰοῖς. βέλεσιν. ¶ Ἴοιτο, πορεύοιτο. ¶ Ἰολάδε, ἰοειδῆ χρώματα. ¶ Ἰομαλίς, δύναμις. ¶ Ἰόμωροι, ἰοὺς ὀξεῖς ἔχοντες καὶ δι' αὐτῶν ἢ ἐξ αὐτῶν μόρον, ὅ ἐστιν, θάνατον ἐπιφέροντες. βέλτιον δὲ οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένοι, ἤτοι πεπονημένοι. ¶ Ἴον, ἀφίκοντο, ἄνθος πρόβατον, εἰρήνη, καὶ βέλος τοξικὸν καὶ μόνον.

Ἰονθάδος αἰγός, ἀπὸ τῶν ἴων τῆς ἰούσης θάσσω ἢ ἰόνθους ἐχούσης, οἷον ἐκφύματα σκληρὰ ὁ σκώληξ. ¶ Ἴονεῦται.

Ἰόνιον πέλαγος ὃ νῦν ἀδρίας. ¶ Ἰόντα, παραγινόμενα, ἐπανερχόμενα. ¶ Ἰοπλόκαμος, μελανόθριξ.

Ἰοπλόκος, ἰόπεπλος ἀπὸ τοῦ χρώματος. ¶ Ἰόππα, μιξόδης. ¶ Ἴορκες, τῶν δορκάδων ζώων, ἔνιοι δὲ ἡλικίαν ἐλάφου. ¶ Ἰοστήσει, βαλήσει. θελήσει, αἰτίᾳ ὀργῆ χάριτι. ¶ Ἰοστέτυος, βουλήσεως.

Ἰοτέκος, ὁ κατασκευάζων ὀργὴν καὶ τὰ ἰοβόλα θηρία, καὶ ὁ τὴν οἰκείαν βουλὴν ἱστῶν. ¶ Ἰοῦ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. ὡς τὸ φεῦ καὶ τὸ παπαί.

Ἰουβάλ, κύριον ὄνομα, τοῦ καταδείξαντος κιθάραν.

Ἴουκαι, πεπόρθηται. ¶ *Ἰούγερον. ¶ Ἰουδὰς ἐξομολόγησις θεοῦ. ¶ Ἴουλοι, αἱ πρῶται τῶν τριχῶν ἐκφύσεις, ἀπὸ τοῦ ἰέναι ἐς τὰς οὔλας, ἴουλοι δὲ οἱ οὖλοι, αἱ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγόμεναι δέσμαι, καὶ ζῶον πολύπουν, ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν ὄνον. τινὲς δὲ καὶ τὸν ἤδη ταῖς ὑδρίαις γινόμενον ὄνον πολύποδα ἐν συστρεφόμενον ἴουλον καλοῦσιν. ¶ Ἰούσης, πορευομένης. ¶ Ἰοφῶσσα, ὁ χάλκειος, ὥς φησι φερεκύδης.

Ἰοχέαιρα, τοξοφόρος ἢ ἰοὺς ἔχουσα. ἢ ἰσχυρὰ ἢ βέλεσι χαίρουσα. ¶ Ἰόψαφος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ἴπα, κάμνη. ¶ Ἶπες, θηρίδια. σκληροειδῆ ἃ κατεσθίει τὰ κέρατα καὶ τὰ ξύλα.

¶ Ἰπνή, ἐλαπίς σικελοί. ¶ Ἴπνια, τὰ καθάσματα τοῦ ἰπνοῦ. ¶ Ἰπνασία, ἀστὴρ παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἰπνοδόμαν, τὸν φρυγίαν κρῆτες.

Ἰπνοκαῖον, φρύγιον, οἱ δὲ τὴν ἀπόκαυσιν τοῦ ἰπνοῦ.

Ἰπνός. κάμινος, φοῦρνος, φαρός, κλίβανος, μαγειρεῖον, καὶ μέρος τι νεώς. ἀριστοφάνης δὲ ἐν κωκάλῳ, καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν. ¶ Ἰπούς, τὸ ἐμπίπτον τοῖς μυσὶ ξύλον.

Ἰππαγρέτας, ἀρχὴ τῶν ἐπιλέκτων ὁπλιτῶν.

Ἱππάδα, τὰ τῶν ἱππέων τιμήματα. τινὲς δὲ στολὴν ἱππικὴν καὶ θυσίαν ἣν τοῖς ἵπποις ἀπένεμον, καὶ πάλαι ἀθήνησιν ἱππάδας ἐκαλοῦντο. ¶ Ἱππάερον, τὸν ἤδη τοῖς ἵπποις ἔρωτα. ἀριστοφάνης ἢ ἱππέρων.

Ἱππάκη, σκυθικὸν βρῶμα ἐξ ἵππου γάλακτος. οἱ δὲ ὀξύγαλα ἱππεῖον ᾧ χρῶνται σκύθαι, πίνεται δὲ καὶ ἐσθίεται πηγνύμενον, ὡς θεόπομπος ἐν τρίτῳ ἀγρυλόγῳ, καὶ μάνδρα ἵππων παρὰ λάκωσιν.

Ἱππαλεκτρυών. τὸν μέγαν ἀλεκτρυόνα ἢ τὸν γραφόμενον ἐν τοῖς περσικοῖς παραπετάσμασι, γράφονται δὲ οἱ γρύπες. ἔνιοι γύπα. ¶ Ἱππάριον, ὄρνεον ποιὸν παραπλήσιον χηναλώπεκι. ¶ Ἵππαρος, πάθος τι τῶν ὑπὸ τὸν ἴκτερον συμβαινόντων.

Ἱππάρχειος, ἑρμῆς, ἱππάρχειοι ἑρμαῖ, ἃς ἀνέστησεν ἵππαρχος στήλας. ἐγγράψας εἰς αὐτὰς ἐλεγεῖα, ἐξ ὧν ἔμελλον βελτίους οἱ ἀναγινώσκοντες γίνεσθαι.

Ἵππαρχος, ὁ τῶν νέων ἐπιμελητὴς παρὰ λάκωσι.

Ἱππάρχου πίναξ, ἔνιοι, ἱππάρχου ἐν πίναξι, τὰ ὀνόματα τῶν ἀτακτούντων γράφοντες παρεσημειοῦντο.

Ἱππάς. παρὰ ἀθηναίοις μοῖρα τῆς πολιτείας διῃρημένης εἰς τέσσαρα, πεντακοσιομέδιμνον, καὶ αἱ θυσίαι δὲ αἱ παρὰ τῶν ἱππέων ἐπιτελούμεναι, ἱππάδες ἐλέγοντο, καὶ ὁ εἰς τὴν θυσίαν λαμβανόμενος βοῦς ἱππάς. καὶ τὸ τέλος ὃ ἐτίθεσαν οἱ ταύτης τῆς τάξεως, ἱππὰς ἐκαλεῖτο. ¶ Ἵππασι καθίζειν, ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν ὤμων περιβάδην καθέζονται. ¶ Ἱππείαν τὴν ἵππον, ἔνιοι δὲ τὴν τόξων νευράν. τὴν δὲ ἱππείων τριχῶν.

στι. ¶ Ἴλλαι, τάξεις, συστροφαί. δεσμοί, ἀγέλαι.
Ἰλλάξει, δεσμεύει, συστρέφει, ἀγκλάζει. ¶ Ἴλλαοι
δός. ἐπιμυλίδιος ᾠδός. ¶ Ἴλλικον, τὸ ὑφαίσκον
ἐθνικῶς. ¶ Ἰλλίς, στρεβλὴ διεστραμμένη.
Ἰλλός, στρεβλός. στραβός, διεστραμμένος.
Ἰλλύει, στρέφει, κρύπτει. ¶ Ἰλλυρὶς γυνή, ἀντὶ τοῦ ἰλλυ
ρὶς γυνή. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ καλλίστρατος,
γυνή, ἀντὶ τοῦ γῆ, χρῶνται γὰρ οὕτως, σοφοκλῆς τριπτο
λέμῳ. ¶ Ἰλλώπτειν, στραβίζειν ἀπὸ τῶν ἴλλων
τῶν ὀφθαλμῶν ἐμβλέπειν τὸ καταμύειν.
Ἰλύς, ἰλὺς βόρβορος ὁλοιός. ¶ Ἰλούμενος, περιστρε
φόμενος. ¶ Ἴλουσμα, ἰλουμνῆμα. ¶ Ἰλύα
ται, περιειλυμένοι εἰσίν. ¶ Ἰλιγγιζόμενον, συστρε
φόμενον. ¶ Ἰλύαι, ἔνθα τὰ θηρία αὐλίζεται, φω
λεοί. ¶ Ἰλύει, κοιμᾶται, κτυπεῖ, ἐκτρέφει, διατρί
βει. ¶ Ἰλύθματα, πέταλα. ¶ Ἰλύμενον, ἐρ
χόμενον, προβαίνοντα. ¶ Ἰλυώδεσι, βορβορώδε
σιν. ¶ Ἰλύωμαι. ἐρρύπωσμαι. ¶ Ἰλύς, πηλός
ὑπόστημα. ¶ Ἰλύος, ὑλώδεις ὑπόστημα ποτα
μοῦ. ¶ Ἴλυσαι. κρύψαι. καλύψαι.
Ἰλυσπᾶσθαι, τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσιν ἢ σκώληξιν
ἰσχύαι κυλίεσθαι, εἰλεῖσθαι. ¶ Ἰλύσω, ἰλύι, πε
ρικαλύψω κρύψω. ¶ Ἴλυται, κέκρυπται, καλύ
πτεται.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μαλὶς, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή, ἡ σταφυλῆς εἶδος.
Ἰ ¶ Ἱμαῖος, ᾠδή, ἐπιμύλιος, καὶ ἐπαυταῖος καὶ
ἐπίνοστος. ¶ Ἱμαλιά. τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀ
λεύρων ἐπιγέννημα ἀλετρείδος. ¶ Ἱμαλίαν, ἱκα
νὴν, καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀχύρων χνοῦς καὶ περιουσία.
Ἰμαλίοιο, πολλοῦ δαψιλοῦς. ¶ Ἱμάλιον, πολύ
φορον. καρποφόρον, νόστιμον, καὶ σταφυλῆς εἶδος.
Ἰμαλὶς, νόστος δύναμις ἐπικαρπία ἡ δονὴ ἀπ' ἀρχῆς τῶν
σινομένων. ¶ Ἱμᾶν, ἀντλεῖν, ἱμονιὰ γὰρ τὸ ἄντλη
μα. ¶ Ἱμαντέλεια, ἐν ταῖς ναυσὶν οὕτω καλεῖται
τινά. ¶ Ἱμάντες, λῶροι, κάλοι ναυτικοί καὶ ἔθνος
οὕτως προσαγορευόμενον καὶ τὰ κύκλῳ τῶν τροχῶν
σιδήρεια. ¶ Ἱμαντίον, ἡ ἐν τῷ στόματι κιονίδος
ἔκτασις. ¶ Ἱμάντωσις, σύνδεσμος τῶν κορυφῶν
τοῦ ὑποδήματος. ¶ Ἱμαοιδός. ὁ πρὸς τῷ μύλῳ καὶ
τῷ αὐλήματι ᾄδων. ¶ Ἵμασον, πάταξον.
Ἱμάς, λῶρος, οἱ δὲ νεῦρον ὑποσείουσιν, ἱμάντι, καὶ ἐπὶ
τοῦ κανονίου τοῦ συνέχοντος τὴν θύραν παρακλεῖδας ἱ
μαντὶς ἐπὶ τῶν μυρμήκων. δοκεῖν ἱμάντας εὐτμή
τους, βοὸς ἀγραύλοιο, καὶ τὰ ὅπλα οἷς τὸ κέρας ἀνά
γεται ἐπὶ νεώς. ¶ Ἵμασεν, ἐμάστιξεν.
Ἱμάσθλας, μάστιγας. ¶ Ἱμάσθλη, μάστιξ, ἀπὸ τοῦ ἱ
μάσσειν ὅ ἐστι τύπτειν τῷ ἱμάντι. ¶ Ἱμάσι, λώροις
Ἱμάσαι, πατάξαι, πλῆξαι, μαστίξαι. ¶ Ἱμάστι, μά
στιξ. ¶ Ἵματα, ἱμάτια. ¶ Ἱμάσσω, ἱμάντι πα
τάξω, ἐλάσω. ¶ Ἴμβριος, ἔγχελυς μηθυμναῖος
ἴμβριος καὶ λήμνιος. οἱ τὰς δίκας ἀποφεύγοντες
ἐσκήπτοντο ἐν λήμνῳ ἢ ἐν ἴμβρῳ εἶναι, ἴμβρος δὲ νῆσος
θράκης. ¶ Ἱμέρει, ἐπιθυμεῖ. θέλει.
Ἱμείρεται, ἐρᾷ, ἐπιθυμεῖ. ποθεῖ. ¶ Ἱμείροις, ἐρῶντες

πόθοις. ¶ Ἱμερόεντα, ἐπέραστα. ¶ Ἵμεροι, πο
θεινοί, ἐπιθυμητοί. ἀγαθοί, ἐραστοί, ἀγαπητοί, ἀγαστοί.
Ἱμεῖν, βαδίζειν, πορευθῆναι. ¶ Ἵμερος, πολύσαρ
κος. ¶ Ἱμερτὸν, ἐπέραστον, καλὸν, ποθεινόν, ἐπιθυ
μητὸν ἐράσμιον. ¶ Ἱμέρτη, τὸ πάλαι ἡ λέσβος.
Ἱμέρων. ἐρασμίων, ποθεινῶν. ¶ Ἵμερα. τὰ πρὸς
τοὺς καθαρμοὺς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα.
Ἵμεσος, δίκη σικελή. ¶ Ἱμητὸν, ἀντλητόν.
Ἱμῆσαι, ἀντλῆσαι, κλύσαι. ¶ Ἱμίνα ἢ ἡμίνα χοῖ
νιξ, ἢ κοτύλη. ¶ Ἱμίτραον, ὑπόζωστον πάχιοι.
Ἱμβοῖς, βοῦς λοδοί. ¶ Ἱμόνια, ἃ χρῶνται πρὸς τὰς
ἀνιμήσεις τῶν ὑδάτων, κύπριοι δὲ, ἱμὰς, ἤγουν τὰ
σχοινία τῶν ἀντλημάτων. ¶ Ἵμοροι, πόλεμοι.
Ἱμπάτικον, ἔμβλεψον πάχιοι. ¶ Ἵμπολης, λήπτης.
Ἱμφθεὶς, βλαφθείς. θαμβηθείς. νυχθείς. ¶ Ἵμψας,
ζεύξας θετταλοί. ¶ Ἴμψιος, ποσειδῶν ὁ ζύγιος.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ν, αὐτὴν ἀστὴν κύπριοι. ¶ Ἵνα, ὅπου. ὅπως
Ἰ καὶ ἐπίρρημα ἢ νεῦρον. ¶ Ἵνα γνώωσιν, ἵνα
ἐπιγνῶσιν. ¶ Ἰναία, δύναμις.
Ἰνακείαν, εἰς ἀκεισίαν. ¶ Ἰνάμμαυτ. ἐκκεισιν,
ἵνα λέγουσιν ἰνώδης. ¶ Ἰνανάρις, ἐν ἀπορίαις.
Ἰνάρει, μαστεύει. ¶ Ἰνάργος, ἱκανὸς ἐναργος.
Ἶνας, νεῦρα. ¶ Ἰνάσαι, καταχέαι, καταπλάσαι
καταβαλεῖν. ¶ Ἰνάσατο. κατέχεεν, ἐκάθαρεν, ἐ
καθάρθη. ¶ Ἰνᾶσθαι, ἐκκενοῦσθαι καὶ προίεσθαι.
Ἰνατὶ, διατί ἐστι. ¶ Ἰνατέρων, συμφώνων, λέγον
ται δὲ καὶ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἰνάτερες.
Ἶν αὐτῷ, αὐτῆς αὐτῷ. ¶ Ἰναχία, ἑορτὴ λευκοθέ
ας ἐν κρήτῃ ἀπὸ ἰνάχου. ¶ Ἴναχος, ποταμός.
Ἰνδάλλεται, ὁμοιοῦται, φαίνεται, δοκεῖ. στοχάζεται, ἰ
σοῦται, σοφίζεται. ¶ Ἰνδάλλετο. ὡμοιοῦτο.
Ἰνδάλλονται, φαίνονται, καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἰνδάλ
ματα, φαντάσματα, ἀφομοιώματα. εἰκόνες.
Ἰνδία, μεσημβρία, μακεδόνες. ¶ Ἰνδὸς, ὁ τὸν ἐλέ
φαντα ἄγων ἀπὸ αἰθιοπίας. ¶ Ἴνδυρος ἀσπάλαξ.
Ἴν ἔκδηλος, ἴν ἐπίσημος ἤ. ¶ Ἶν ἔκεισαι, μαθεῖν.
Ἶνες, νεῦρα. ¶ Ἰνεύει. τείνει. ¶ Ἰνηθεῖσαι, καθαρ
θεῖσαι. κενωθεῖσαι. ¶ Ἰνία, λῶρα. ¶ Ἰν ἡμίνα,
ἐν ἡμίσει. ¶ Ἰνίον, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον, καὶ
ἡ συναγωγὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας ἢ μέτρον ἢ υἱόν
Ἰνιπίσαις, κρούματα ποιά. ¶ Ἶνις, υἱὸς νέος, παῖς
βρέφος, ἀπόγονος, νήπιος. ¶ Ἰνκατάπακον, ἐγκα
τάβλεψον. ¶ Ἰνκαφότευε, ἐνκαταφύτευε.
Ἴννιν, κόρην μικρὰν, καὶ τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ.
Ἴννοιεν, ἐνκαθίζοιο. ¶ Ἰννὸς, ὁ πῶλος ὁ ἐξ ἵππου πα
τρὸς καὶ μητρὸς ἡμιόνου. ἄλλοι δὲ ὄνου. ἀριστοτέλης δέ
φησιν ἰννὸν, ἡμίονον ἄρρενα, τουτέστιν ὀρέα τὸν ἐπὶ θη
λείας ἀναβαίνοντα, ἰννὸν δὲ ἐξ ἵππου νοσήσαντος,
ἄλλοι δὲ ἡμιόνιον ἢ ἱππάριον ἀναυξές, ἀριστοφάνης δὲ
τοὺς ἰννοὺς γίνεσθαι ἐξ ἵππου, πρόγονου δὲ μητρός.
Ἰνολεοῦς, νεβρὸς ἐνικῶς. ¶ Ἴννοι, παῖδες.
Ἰνοῦνται, ζῶσιν. ¶ Ἰνπροαιόρας, ἐναντίος.
Ἴντυιν, ἐν τούτῳ. ¶ Ἰνύεται, κλαίει, ὀδύρεται.

Ἰκενάς, ὀρχήσεις. ¶ Ἰκεοβολίας, ματαιολογίας.
Ἰκέσθαι, παραγενέσθαι, ἱκετεῦσαι. ¶ Ἱκεσίας, πρεσβείας, ἱκετηρίας, παρακλήσεις, δεήσεις.
Ἱκέσιος, ἱκέτης, πρόσφυγος, ὡς ἱερὸν καταφεύγων δοῦλος. ¶ Ἱκέτευσιν, μετῳκίσθη, ἱκέτης ἐγένετο.
Ἱκέτην, πρόσφυγον, ἀξιοῦντα, δεόμενον.
Ἱκέτης, παῖς δοῦλος παράσιτος. ¶ Ἱκετηρία, παράκλησις. ¶ Ἱκετήσιος, ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετῶν Ζεὺς, ἢ ὁ τοὺς οἰκέτας ἐλεῶν. ¶ Ἵκετο, παρεγένετο, ἧκεν.
Ἱκετερεύσομεν, ἱκετεύσομεν. ¶ Ἱκετώσυνα, καθάρσια λυτήρια ἱκέσια. ¶ Ἵκηαι, παραγένῃ.
Ἰκίαδες, αἱ ἐξ Ἴκου τῆς νήσου. ¶ Ἱκιόν, πορευθείς.
Ἰκμάδα, σταγόνα ὑγρασίαν. ¶ Ἰκμάζει, κατασκευάζει, κατασκελετεύει. ¶ Ἰκμάζειν, κατασκελετεύειν. ¶ Ἰκμαζομένην, ὑγραινομένην, μαλασσομένην. ¶ Ἰκμαίνει ὑγραίνει, μαλάσσει.
Ἰκμαλέον, χλωρόν, ὑγρόν. στερεόν. ¶ Ἰκμᾶν, λικμᾶν σῖτον καθαίρειν. ¶ Ἴκμαρ, νοτίς.
Ἰκμὰς, νοτὶς, ὑγρασία, ὑγρότης. ὑγρά. σταγών.
Ἰκμασία, ὁ ἔνδροσος ἀὴρ ὑγρασία.
Ἰκμάσαι, ἐφορμῆσαι. ¶ Ἴκμενον, εἰ μὲν δασέως, τὸ ἱκτικὸν λέγει. οἷον πορευτικὸν τὸ ἱκνεῖσθαι ποιοῦντα ὅ ἐστι πορεύεσθαι. εἰ δὲ ψιλῶς τὸ ἱκματῶδες καὶ ἔνικμον, οἷον ἔνυγρον. ¶ Ἴκμη, φυτόν τι γενόμενον παρὰ τὸν ὀρχομενόν. ¶ Ἰκμῶνι, ἐσιόντι, ἐπιόντι.
Ἰκνά. βοφεῖα. ¶ Ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοστεῖ, καθάπτεται. δεῖται, ἱκετεύει. ¶ Ἰκνείαν, βοφὴν. διακονίαν. ¶ Ἰκνεῖος, βοφεύς. ῥόδιοι.
Ἰκνοτέροις, ἐσταλμένοις. ¶ Ἰκνοῦμαι, ἱκετεύω ἔρχομαι παρακαλῶ. ¶ Ἰκνουμένως, προσηκόντως.
Ἰκνῶμαι, ἱκετεύω. ¶ Ἴκνυον, κόνιον, σμῆμα.
Ἵκοιτο, φθάσοι παραγένοιτο. ¶ Ἱκόμαν, παρεγενόμην. ¶ Ἱκόμενον, ἱκετεύοντα παραγενόμενον.
Ἵκοντες, ὑπακουόντων, παραχωρούντων. ¶ Ἵκοντο, ἱκέτευον, παρεγένοντο. ¶ Ἱκόσιν, εὐπρεπέσιν.
Ἰκὸς ἢ εἰκός. τάχα ἴσως. ¶ Ἰκρία, ἡ καθέδρα τοῦ κυβερνήτου. οἱ δὲ τὰ πλάγια καὶ τὰ μακρὰ σανιδώματα τῆς νεὼς, ἢ τὰ ἐπὶ τοῖς ξύλοις κατασκευαζόμενα θεωρεῖα καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τὰ ὑπὸ τῆς πρύμνης καὶ πρῴρας, καὶ τὰ καταστρώματα αὐτῆς καὶ τὰ ξύλινα οὕτως ἐλέγετο ἀθήνησιν, ἐφ' ὧν ἐθεῶντο πρὸ τοῦ τὸ ἐν διονύσου θέατρον γενέσθαι. ¶ Ἰκρίον, σανίδωμα ἢ ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι ξέονται. ¶ Ἰκτά, ἵκει ἦλθεν.
Ἰκτάνοντο, ἀπέθανον. ¶ Ἴκταρ, ἐγγὺς ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι πρόσφατον. ἄρτι ταχέως πυκνῶς ἐξαπίνης. καὶ παροιμία, οὐδ' ἴκταρ βάλλει.
Ἰκτάρα, ἐθνικῶς ἰχθύς. ¶ Ἰκτέα, ἀκόντιον.
Ἴκτερος, πόνος ὡχροειδὴς ἀπὸ θυμοῦ ἐπεγειρόμενος.
Ἰκτευκρατεῖς, λάκωνες. ¶ Ἰκτῆρες, ἱκέται, θαλλοί. ¶ Ἴκτης, οἰκέτης. πτωχός. ἐπαίτης. οἱ δὲ ἰκτήρ. ¶ Ἰκτῖς, ἰκτῖνος, πορφύριοι. ¶ Ἰκτερεύσομεν, ἱκετεύσομεν. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσι.
Ἵκωμαι. ἱκετεύω παραγένωμαι, ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι, καὶ ἱκετεύσω, μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰὼν, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει.

Ἰλάγματα, ἱμάτια. ¶ Ἰλαδόν, ἀθρόως. κατ' ἀξίαν καὶ τὰ σύστημα ἐπορεύοντο.
¶ Ἰλάειρα, σελήνη. ¶ Ἵλαος, ἱλαρός.
Ἰλάντες, ἐξευμενιζόμενοι, ἐξιλευόμενοι, λιταῖς.
Ἵλαον, ἵλεων εὐμενῆ. ¶ Ἰλάονται. ἱλάσκονται.
Ἰλάως, ἱλέως, ἱλαρῶς, εὐμενῶς. ¶ Ἰλαότι, ἱλαρῷ. ἱλέῳ. ¶ Ἰλαπίνας, θυσίας, ἑορτάς. ¶ Ἴλαρ, ἀσφάλεια. κώλυμα. φυλακή. ¶ Ἱλαρὸς, εὐχαρὴς τῇ ὄψει. ¶ Ἱλαρῶς. εὐθύμως, φαιδρῶς.
Ἱλάσκεσθαι, ἐξιλεοῦσθαι. ¶ Ἱλασμός. εὐμένεια, συγχώρησις. διαλλαγή. καταλλαγή. πραότης.
Ἰλάσεται, ἐξιλεώσει. ¶ Ἱλαστήριον, καθάρσιον θυσιαστήριον. ¶ Ἰλάων, ἥρως ποσειδῶνος υἱός. ἀφ' οὗ ἀριστοφάνης ἐν τελφαλητι ἰλάονας ἔφη τοὺς φάλητας μεταφέρων ὡς ὑποβάλλοντας τῷ μεγέθει ὥστε ἐλεγκτικοὺς ἢ τινὰς τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν πριαπώδη φασίν. ¶ Ἰλέοντο ἐστρέφοντο. ¶ Ἴλεον, ἵλαον, ἵλεον τειχῶς τὸ ἱλαρόν. ¶ Ἰλεσμός, ἀθροισμός. ¶ Ἴλεξ, ὁ πρῖνος, ὡς ῥωμαῖοι καὶ μακεδόνες. ¶ Ἵλεως, εὐμενής. ἱλαρός. ¶ Ἵλεοι, εὐμενεῖς καὶ σταφυλῆς εἶδος. ¶ Ἴλεος, θηρίου φωλεός. τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀλωπέκων, ἢ ὁ τῶν ἐντέρων σπαραγμός. ¶ Ἰλικεινεῖς, καθαροί.
Ἰλέωσιν. ἰσχύωσιν. ¶ Ἰλήιον, τὸ ἰλιακὸν ἀπὸ ἴλου, τὸ περὶ ἰλίου πεδίον. ¶ Ἴληθι, χαῖρε ἵλεως ἴσθι.
Ἰλήκοις, ἵλεως εἴης. ¶ Ἰλήκοι, ἐν εὐμενείᾳ ἔστω.
Ἴληδον, ἀθρόον, ἀθρόως. ¶ Ἴλην, ὄχλου συνανεστροφὸν ἐν τάξει ἱππικῇ. ¶ Ἴλια, δῶρα γυναικεῖα.
Ἰλιάδης, ὁ ἱλέως παῖς. ¶ Ἰλιάς, τὸ ὁμήρου ποίημα, καὶ ὄρνις ἡ κίχλη ἀριστοτέλης. ¶ Ἰλίγγη, στροφή. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἰλιγγιᾶν, τὸ ἐσκοτῶσθαι καὶ δοκεῖν περιφέρεσθαι. κύκλῳ στρέφεσθαι.
Ἰλιγγιᾶν, στροφοῦσθαι, σκοτοῦσθαι.
Ἴλιγγος, καὶ ἴλιξ, ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός. ὁ γὰρ τῶν ἐντέρων θόρυβος, ἴλεος λέγεται ὡς πάρειμος, λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὴν τῶν πραγμάτων ταραχήν.
Ἰλιγγίφθογγοι, ἡδύφωνοι. ¶ Ἰλίεια, ἑορτὴ ἐν ἀθήναις. ἐν ἰλίῳ ἀθηνᾶς ἰλιάδος καὶ πομπὴ καὶ ἀγών.
Ἰλικεινές, ἄμικτον. ¶ Ἴλιξ, στροφὴ ὑδάτων.
Ἰλίοθι, πρὸ τῆς ἰλίου πόλεως. ¶ Ἴλλοι, θηρία διαφθειρόντων, ἢ σκώληκες ἐν ταῖς ἀμπέλοις γεννῶνται εἰς δένδρον, ἀντίγονος δὲ ὁ καρύστιος ἐν τῷ περὶ ζῴων τὸν καλούμενον μινέλειον. ¶ Ἴλιον εἴσω, εἰς ἴλιον εἴσω ἴλιον, τὸ τῆς γυναικὸς ἐφόβαιον δηλοῖ. καὶ κόσμον γυναικεῖον παρὰ κώοις. ¶ Ἴλιος, μύστης. ἰλικεινῶς ψιλῶς. ¶ Ἰλισάμενος, ἐγκαλυψάμενος.
Ἰλίσαι, καρχῆσαι. ¶ Ἰλισπῶντων, συνελούντων. ¶ Ἰλιτενής. κισσὸς ἄκαρπος.
Ἰλούμενοι, διωκόμενοι. ¶ Ἴλκα, γλοιὸς ῥύπος.
Ἰλλάδας, γυνὰς, ἀγκάλας, καὶ τὰς συστροφὰς εὐειπέδης φρίξω, καὶ σοφοκλῆς ἀκρισίῳ.
Ἰλλάδας, σειρὰς ἐξ ἱμάντων ἢ σχοίνων παρὰ τὴν εἰλη

ται. ¶ Ἱερουργοῦντα, προσφέροντα θυσίαν.

Ἱεροφάντης, μυσταγωγὸς ἱερεὺς ὁ τὰ μυστήρια δεικνύων

Ἱερωμένα, ὀχυρώματα. ¶ Ἱερόβατον, κόνον λάκωνες, ὅν τινες μᾶλλον σκόλλυν. ¶ Ἱερώματα, θυσίαι, θεῖαι, θαυμασταί. ¶ Ἱερωμένη, ἱερατεύουσα.

Ἱερῶν, θείων, ἐπ(ε)ιδὴ ἱκῶς (?) ἐπὶ τῶν μελλόντων βουλὴ λέγεται καὶ ἐκκλησία. ¶ Ἱερῶν δάνος, ἀπὸ τῶν θυσιῶν μερίς. ¶ Ἱερῶσθαι. θύειν καθαροὺς ὄντας.

Ἱερώσυνα, τὰ τῷ ἱερῷ διδόμενα, ἱερεῖα.

Ἵεσαν, ἐπορεύθησαν. ¶ Ἵεσα, βαδίζουσα.

Ἵεσθαι, προθυμεῖσθαι χωρεῖν. ¶ Ἱέσθην, ἐπεθύμουν.

Ἵεται, βαδίζει, προθυμεῖται, πορεύεται, θέλει, ἐπείγεται, ὁρμᾶται. ¶ Ἱέττας, πατέρας. κρῆτες, ἢ τοὺς ἀγρίους τράγους.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἰζάνει, ἐπικάθηται. ¶ Ἵζανον, ἐπέπιπτον ἐκάθιζον. ¶ Ἵζει, καθίζει. ¶ Ἵζεν, ἐκάθιζεν. ¶ Ἰζέλα, ἀγαθὴ τύχη μακεδόνες.

Ἰζέλος, ὁ θαλάττιος σκορπίος. ¶ Ἵζεο, ἐκαθέζου. ¶ Ἰζίνες, οἰωνοὶ ὄρνιθες, πρόχοοι. λέβητες, τρίποδες. ¶ Ἰζήσαντα, καθίσαντα.

Ἰζοῦνα, βοόστασις. ¶ Ἵζεο, κάθισον. ¶ Ἰζόμεθα, ἱζόμεθα καὶ ὑπομένομεν. ¶ Ἰζῶς, σχῆμα ὀρχήσεως.

Ἰή, μία μόνη. ¶ Ἰή, φωνή, βοή. ¶ Ἰηγορεῖν, ἐγγυγορεῖν (?) λάκωνες. ¶ Ἰηδόνες, εὐφροσύναι, ἐπιθυμίαι, χαραί. ¶ Ἰηθενέασα, ἐκπεπολεμωμένη καὶ ἀπορροῦσα. ¶ Ἰήθεος, ἔφηβος, ἄγαμος.

Ἰήιος, δασέως μὲν ὁ ἀπόλλων ἀπὸ τοῦ ἀφέσεως καὶ τοξείας. ψιλῶς ἀπὸ τῆς ἰάσεως, ἰατρὸς γὰρ ὁ θεός, ἀλλὰ τὸ θρῆνον σημαίνει ὡς σοφοκλῆς τραχινίαις καὶ ἴσον ἐρυπ(ε)ίας ὡς αἴλινον ἰάλεμος. ¶ Ἰήιοις, καμάτοις. οὕτω καλεῖ τὰ ἐν τόκῳ ἐν ᾧ ἴασι φωνὰς διὰ τοὺς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αἱ τίκτουσαι. τινὲς δὲ τοὺς θρηνητικοὺς τινὰς ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου, σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ.

Ἵηλα, ἀκρόδρυα. ¶ Ἵηλεν, ἐπέβαλεν, περιέβαλεν. ἔδυσεν, ἔγραψεν, ἔτυψεν. ¶ Ἰηλεμίστριας, θρηνητρίας. ¶ Ἰηλενής, πορφυροῦν μέλαν.

Ἰῆς, μιᾶς. ¶ Ἰήλλω, ἐπιβάλλω. ¶ Ἰηνῆ, διαχέεσθαι εὐφράνθη. ¶ Ἰότητι, βουλήσει. ¶ Ἵησιν, ἐπίει.

Ἰητήρ, ἰατρός. ¶ Ἰητῆρος, ἰατροῦ. ¶ Ἰήτης, τοξότης ἰοβόλος. ¶ Ἰήτωρ, ἰατρός.

Ἰητρική, ἰατρική.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἰθα, ἡ θήλεια τῶν ὑδάτων φύσις καὶ ὀρθὴ μακρὰ πενὴ δικαία (?). ¶ Ἰθαγενής, αὐτόχθων, γνήσιος. ¶ Ἰθαγενέσι, γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς οὐκ ἐκ παλλακίδος. ¶ Ἰθαίνειν, εὐφραίνειν.

Ἰθακός, καὶ νήριτος καὶ πολύκτωρ υἱοὶ πτερελάου.

Ἴθανα, χωνία. ¶ Ἴθαρ, εὐθέως, ταχέως.

Ἰθαρῶς, ταχέσιν, ἱλαρῶς, καλῶς, καθαρῶς, κούφως, λευκαίως, ταχείως. ¶ Ἰθάς, ὁ τῶν τιτήνων κῆρυξ προμηθεύς, τινὲς ἴθαξ. ¶ Ἰθεῖα, ὀρθή.

Ἰθέη, ἅμαξα θεσσαλοί. ¶ Ἰθέως, ὀρθῶς.

Ἰθέην, εὐθεῖαν θαυμαστήν. ¶ Ἴθη, εὐφροσύνη.

Ἴθι, πορεύου. ἧκε. ἔρχου. ¶ Ἰθίτας, ὁ βλεννὸς καὶ μωρός. ¶ Ἰθμαίνων, ἀσθμαίνων. ¶ Ἴθματα, ὁρμάς, βήματα, ἀπὸ τοῦ δι᾽ αὐτῶν ἰέναι καὶ ἴχνη.

Ἰθμία ἡ τῶν μελισσῶν ἐρυθρὰ κόπρος. ¶ Ἰθμόν, περιστόμιον, περιστεφάνωμα (?), ἡ στεφανίς. ¶ Ἰθαίνεσθαι, θερμαίνεσθαι. ¶ Ἴθεις, σπάδων, τομίας, εὐνοῦχος.

Ἰθύ, εὐθέως. ¶ Ἰθύ, ἐπ᾽ εὐθείας καὶ εἰς ὀρθὸν μεθ᾽ ὁρμῆς. ¶ Ἰθυγενές, εἰς εὐθύτητα τεταμένον.

Ἰθύει, βούλεται. ἐφορμᾷ. φέρεται.

Ἰθυκτέανον, τὸ ἰθὺ πεφυκὸς καὶ ὀρθὸν δένδρον.

Ἴθυμβος, γελοιαστὴς καὶ τὸ σκῶμμα ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἅ τινα ποιήματα ἦν ἐπὶ χλεύῃ καὶ γέλωτι συγκείμενα, καὶ ᾠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόκενος.

Ἰθύν, ὀρθόν, φρόνησιν, τρόπον, ὁρμήν, βούλησιν, διάνοιαν.

Ἰθύνει, ἀπορθοῖ, ὀρθοῖ, διοικεῖ. εὐθύνει, κυβερνᾷ.

Ἰθυνομένων, κατ᾽ εὐθὺ προϊεμένων καταστοχαζομένων. ¶ Ἰθυπτεῖν, ἐπ᾽ εὐθείας ὁρμῆσαι.

Ἰθύντατα, ὀρθότατα, δικαιότατα. ¶ Ἰθυντήρ, χαλινός, πηδάλιον. ὁδηγός, ὁρμηστής. καὶ εἴ τι ἰθύνον κανονίζον καὶ ἰσότητα παρέχον. ¶ Ἰθυντήτην, ἐπ᾽ εὐθείας ἐγίνοντο. ¶ Ἰθυπτίωνα, τὴν ἐπ᾽ εὐθείας πεταμένην καὶ κατ᾽ ἀντικρὺ καὶ ὀρθόβουλον κατ᾽ εὐθὺ φερομένην. ¶ Ἰθυντήριον, ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης. ¶ Ἰθύρ, τὸ σιδήριον τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον. ¶ Ἰθύς, εὐθέως.

Ἰθύς, εὐθύς, ὀρθός. ¶ Ἴθυσεν, εἰς ὀρθὸν ὥρμησεν.

Ἰθύς, τετραμμένος ἐπ᾽ εὐθείας ὁρμῶν. ¶ Ἰθυντής, ἐπ᾽ εὐθεῖαν τετραμμένον. ¶ Ἰθύφαλλοι, οἱ ἐπὶ ὄρχοι (?) καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ γυναικείαν ἔχοντες στολήν. λέγεται δέ, ὅταν μὲν τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον, ὅτε δὲ τὸ ποίημα τὸ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾀδόμενον. ¶ Ἰκύω, ἐπιβάλλομαι.

Ἰθών. πηγὴ λαμπρός. καὶ πρωκτός. ἄλλοι δὲ ἄλλαντα. ¶ Ἰθώμ, ἡ πόλις θεσσαλίας.

Ἱκάζει, στοχάζει, ἀπολαμβάνει. ¶ Ἵκανε, παρεγένετο. ¶ Ἱκάνει, καταλαμβάνει.

Ἱκανέμεν, ἱκετεύειν. ¶ Ἵκανεν, κατελάμβανεν ὤρχετο, παρεγένετο, ἀφίκετο. ¶ Ἱκάνετον, ἀφίκεσθε.

Ἱκάνῃ, λάβῃ, παραγένηται. ¶ Ἱκανὴν ἀρκοῦσαν πολλήν. ¶ Ἱκάνομαι, ἱκετεύω ἀφικνοῦμαι.

Ἱκανόν, διαρκές, δόκιμον. ¶ Ἵκανον, παρεγίνοντο.

Ἱκανότης, δύναμις ἰσχύς. ¶ Ἱκανόων, ἢ ἱκανόων ἐπιθυμῶν. ¶ Ἵκαντι, ἥκουσιν. ¶ Ἵκατι, ὁ εἴκατι εἴκοσιν. ¶ Ἱκάνω, καταλαμβάνω, ἱκετεύω.

Ἱκανῶς, δυνατῶς, ἀρκετῶς. ¶ Ἴκαρ, ἐγγὺς καὶ παρ᾽ ὀλίγον τοῦ ἐφικνεῖσθαι. ¶ Ἰκάριος, δῆμος ἀθήνησι φυλῆς αἰγηΐδος. ¶ Ἰκάριον, ὄνομα πελάγους. ¶ Ἴκαρος, υἱὸς δαιδάλου, οὗτος φησίν τε ἰχνάσας τὴν τεχνικὴν, ἐποίησε δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ πτερὰ ξύλινα καὶ ἐκόλλησεν αὐτὰ κηρῷ καὶ ἐπετάσθη κατὰ τοῦ ἡλίου, καὶ ἐθέρμανεν ὁ ἥλιος τὸν κηρόν, καὶ ἔλυσεν αὐτόν, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἐπνίγη. ὅθεν ἐκλήθη ὁ τόπος, ἰκάριον πέλαγος. ¶ Ἰκασθείς, ἢ εἰκασθείς, ὁμοιωθείς. ¶ Ἵκαζε, ἐλάβετο.

Ἵκει, ἥκει. ¶ Ἵκειν, ἐληλυθέναι.

Ἰκέλη, ὁμοία. ¶ Ἴκελον, ὅμοιον.

θαι, συμβαίνει. ¶ Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν.
Ἰδέσθαι, ὁρᾶσθαι. ἰδεῖν. ¶ Ἴδεσκεν, ἔδρακον.
Ἴδε σοι. καὶ σοί. ¶ Ἰδέω, γνώσομαι. ¶ Ἰδαῖον, φαινόμενος, εἶδος ἀέρου. ¶ Ἴδη, θέσις, ὄρος Τροίας ὕλη, παρὰ δὲ ῥοδίοις, τὸ ξηρόκοπον. δηλοῖ δὲ ἡ ἴδη ψιλοῖ τόπον καὶ μορφήν. ἴωνες δὲ, δρυμῶν ὄρος.
Ἴδημα, ὄραμα. ¶ Ἰδήμων, ἔμπειρος, γνωστικός.
Ἰδουμαία, τόπος, φησὶν ὁ, ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. τουτέστιν ἐπὶ τὴν ἐκλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν.
Ἰδήρατος, καλὸς ὡραῖος. ¶ Ἰ* δίειν, ἴδιος βοιωτοί, καὶ ὁ ἰδυλάλος διὰ τὸ δὶ φθόγγου. ¶ Ἰδιχθός, ἢ ἐξιδιχθός, ἔπειτα τὰς ἀθηνάς. ¶ Ἴδια, τὰ ἰδιωτικά, ἰδίων, ἰδιωτικῶν. ¶ Ἰδιάζεται, νοσφίζεται μόνῳ προσφωνεῖ. ¶ Ἰδιάζον, καθ' ἰδίαν ὁμιλῶν.
Ἰδιαίτατος, ἴδιος ὑπερθετικῶς. ¶ Ἰδιάσαι, κατ' ἰδίαν ὁμιλῆσαι. ¶ Ἰδι' ἄττα, ἴδια τινά.
Ἰδίει, ἱδροῖ, ἀγωνιᾷ. ἰδδικεῖν. ¶ Ἰδίειν, ἱδροῦν.
Ἰδικῶς, καὶ κατὰ μόνας. ¶ Ἰδιόκοτον, ἰδιόρρυθμον.
Ἰδιόξενοι, οἱ κατ' ἰδίαν ξένοι τινῶν, ὁ πάλαι. ὁ ἀπὸ πατέρων ὄντες ξένοι. ¶ Ἴδιον, οἰκεῖον.
Ἰδιόξενος. ἴδιος φίλος. ¶ Ἰδιοπραγεῖ, τὰ ἴδια πράσσει ἡσυχάζει. ¶ Ἰδιόρρυθμον, ἰδιότακτον.
Ἰδιοσυστάτως, καθ' ὑπόστασιν ἰδίαν. ¶ Ἰδιωτίας, ἀγροικίας, ἀμαθίας. ¶ Ἰδίσαι, ἱδρῶσαι.
Ἰδίως, ἰδικῶς. ¶ Ἰδιῶται, πολῖται, ὁ πολίτης ἄπειροις. ¶ Ἰδλίοις, ἀφροντιστήριοις ¶ Ἴδιος. ἰδιώτης αὐτὸ πολυειδῶς. ¶ Ἴδμεν, γινώσκω, οἶδα.
Ἴδμεν, οἴδαμεν. ¶ Ἴδμεναι, εἰδέναι. ¶ Ἰδμὴν, φρόνησιν. ¶ Ἴδμων, κάμπτων. ¶ Ἴδμων, ἐπιστήμων ἵστωρ. ¶ Ἰδνώθη, ἐτανύθη, ἐκάμφθη.
Ἰδνωθεὶς, καμφθεὶς, τανυσθείς. ¶ Ἴδοιαν, βλέψοιεν. ¶ Ἰδοιδοπεῖ, ἢ κολιδοπᾷ, ταράσσει
Ἰδομαλιάδαι οἱ τὰς ὄψεις κοσμούμενοι.
Ἰδόμην, ἐθεασάμην. ¶ Ἴδονται, φαίνονται.
Ἰδὸς, ὁ λὸς σίδμα. ¶ Ἰδρείη. ἐμπειρία.
Ἰδρείη, σοφία. ¶ Ἴδρις, ἐπιστήμων, ἔμπειρος.
Ἴδριες, ἔμπειροι. ¶ Ἴδρις, ἔμπειρος. ¶ Ἵδρυε, κάθιζε, ἔδραζε. ¶ Ἱδρύεσθαι, ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως στῆσαι χύζαν. ¶ Ἱδρύεται, καθίζεται. ἑδράζεται, ἀνακαλεῖται. ¶ Ἱδρύματα, καθίσματα.
Ἱδρυμένοις, τεθεμελιωμένοις. ¶ Ἱδρυμένα, ἀνατεθέντα, ἢ ἠσφαλισμένα, τεθεμελιωμένα, κατεσκευασμένα. ¶ Ἱδρῶ, ἱδρῶτα κατὰ ἀποκοπὴν, ἱδρῶ ἀποψύχοντα. ¶ Ἱδρῶν, νοητῶν. ¶ Ἴδυιαι, μάρτυρες, οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες, οἱ δὲ συνίστορας. ¶ Ἰδυιοῖν, ἐπιστημονικῶς. ¶ Ἰδυβαλᾶ, προφαίνεται. ¶ Ἴδυλωμα, μάθημα.
Ἰδυλιτείχες. ¶ Ἰδυαγὴς, μάντις.
Ἰδύοις, μάρτυρας, συνίστορας.
Ἰδὼν, θεασάμενος, ἀποψηφισάμενος.
Ἴδωμαι, θεάσωμαι. ¶ Ἰδωνὸν, ὅμοιον.
Ἴδωνται, φαίνωνται.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἴε, βάλλε, πορεύου. ¶ Ἴει, ἀφίει, ἀπόπεμπε. ¶ Ἰείη, πορεύεται διὰ ψιλός.
Ἰείας, τὰς κυθίας, οἰκογενεῖς. ἢ ἀποπέμπειν.
Ἰεῖς, βάλλων ἢ πέμπων. ¶ Ἰεῖσα, ἀποβάλλουσα.
Ἱέζεο, ἐκαθέζου. ¶ Ἴελος, ὁ τῶν ἐντέρων ταραγμός. ¶ Ἵεμαι, προθυμοῦμαι. βούλομαι. ὁρμῶ, τὰ αὐτὰ καὶ ἱεμένη. ¶ Ἱεμένοιο, καὶ τοῦ προθυμουμένη, ὁρμωμένη, καθημένη. ¶ Ἴεν ἦ ἕξειν ὑπάρχοιεν ἦσαν. ¶ Ἱέναι, πορευθῆναι. ¶ Ἱέντα, πέμποντα. ¶ Ἰεινὰ πεφυκά. Ἵενται, ὁρμῶσιν. ¶ Ἰαίνεσθαι, εὐφραίνεσθαι. ¶ Ἱέντας, ἀφιέντας, ἐξάγοντας, ἀκοντίζοντας, ἢ παραγινομένους.
Ἱερὰ, θυσία, κειμήλια ἢ σκηνὴ ἐν τῇ εἰς ἐλευσῖν' ἀγούσῃ ὁδῷ. ¶ Ἱεράγγελοι, θεωροὶ ἀγγέλλοντες τὰς πανηγύρεις. ¶ Ἱεράθυτα, ἅγια ἐπιθύματα μηρία καὶ ὅμοια θυσίας θύματα. ¶ Ἱεραὶ, ἄρχουσαι.
Ἱεράμοιβοι προφῆται θεῶν. ¶ Ἱερὰ νόσος ἐπιληψία. ¶ Ἱεραοιδὸς. ποιητής. ¶ Ἱερὰ πλῆθος ἡ δημότης. ¶ Ἱέρας, σημεῖον. ¶ Ἱεράς, ἁγίας.
Ἱερᾶσθαι, ἱερουργεῖν καὶ τὸ ἱερωσύνην ἔχειν.
Ἱεροσκοπεῖ, ἱερᾶται. ¶ Ἱερεῖα, θύματα, ἱερεῖα, ἅγια ἢ οὐ θέμις ἱέναι πρὸς ἄνδρα παρθένον.
Ἱερείαν, θυσίαν θῦμα. ¶ Ἱερεῖον, πᾶν τὸ θυόμενον θεῷ. ¶ Ἱερείτην, καθαρμοῦ δεομένην, ἱκέτην, αἰχύλος ἰξίωνι. ¶ Ἱερεῖα. ἁπαλά. ¶ Ἱερεύει, σφάζει. ¶ Ἱερεὺς, ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος.
Ἱερεῦσαι, θυσιάσαι. ¶ Ἱερεὺς διονύσου, εὔπολις αἰξὶν, ἰαπόνικον σκώπτων ὡς ἐρυθρὸν τῇ ὄψει.
Ἱέρευσεν, ἔθυσεν, ἐθυσίασεν. ¶ Ἱερῶσαι, ἀφιερῶσαι θεῷ. ¶ Ἱερὴ μεγάλη ἀγαθή. ¶ Ἱέρηα, ἱερέα.
Ἱερὴ ἲς τηλεμάχοιο, ὁ τηλέμαχος, εἴρηται δὲ περιφραστικῶς. ¶ Ἱερὴν, ἱερὰν μεγάλην. ¶ Ἱερεῖον, κώδιον. ¶ Ἱερῆες, ἱερεῖς. ¶ Ἱεροῖς, θείοις. ¶ Ἱεροκόμας, ὁ τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος. ¶ Ἱεροῖο δόμοιο, ναοῦ μεγάλου οἴκου. ¶ Ἱερομηνία, ἑορτάσιμος ἡμέρα. ¶ Ἱερὰ, ἑορτὴ κατὰ μῆνα. ¶ Ἱερόλας, ἱστορεῖ σοφοκλῆς αἰχμαλώτοις, ὡς τὸ ἔθν γέροντας γεροιδὰν, ἢ γεροῦντα λέγει. ¶ Ἱερομνήματα, ὀχυρώματα. ¶ Ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι εἰς πυλαίαν ἱερογραμματεῖς. ¶ Ἱερομύστοις, ἱερὰ μαντευομένοις. ¶ Ἱερὸν, ἔνυγρον, ἀγαθὸν, μέγα ὅσιον. καὶ ναός. ¶ Ἱερὸν ἡ συμβουλὴ, παροιμία ἐπὶ τοῦ ὅτι δεῖ καθαρῶς συμβουλεύειν.
Ἱερὸς ἰχθῦς, τὸν μέγαν καὶ ἄνθον λέγει, ἱερὸν δὲ τὰ μέγα. ¶ Ἱερὸν ὀστοῦν, τὸ ἐν τῷ στόματι ἡμῶν μετὰ τοῦ σπονδύλου κείμενον. ¶ Ἱερὸν μένος ἀλκινόοιο, ὁ ἀλκίνοος. ¶ Ἱεροποιοὶ, ἐπιμήνιοι. ¶ Ἱερὸν πόλεμον, ὃν ἐπολέμησαν λακεδαιμόνιοι πρὸς φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ. ἐβοήθησαν δὲ φωκεῦσιν ἀθηναῖοι καὶ παρέδωσαν τὸ ἱερόν. ¶ Ἱεροπρεπῶς, θεοπρεπῶς. ¶ Ἱέασα. γεγονῆα ἐνδελῆ καθ' ὑπόκειται
Ἱερὸς, σεμνὸς ἥμερος ἀγαθός.
Ἱερὸς ἀκτή. ἄλφιτα. ¶ Ἱερὸς γάμος, ἑορτὴ διὸς καὶ ἥρας. ¶ Ἱερὸς λόχος, ἐν τοῖς τακτικοῖς ἡ πρώτη ἀπολοχία. ¶ Ἱερόσυλος, τὰ ἱερὰ κλέπτων.
Ἱεροσυλημάτων, τῶν κλοπῶν τοῦ ἱεροῦ. ¶ Ἱερώτερος, θειότερος, ἅγιος. ¶ Ἱερουργεῖ, θύει ἱερὰ ἐργάζε

Ἴαμβοι, θάμνοι, κοῖται, νόμοι. ¶ Ἴαννα, τὰ βαλλόμενα ἀπὸ τῆς ἰέναι. ¶ Ἰάνθη. ἐχάρη. διεχύθη. εὐφράνθη. ¶ Ἰάνθην, ἰάνθης, τὰ αὐτά. ¶ Ἴανθον, ἄνθος καὶ χρώματι πορφυροειδές. ¶ Ἴαννα, ἐν μὲν αἰχμαλωτίσι σοφοκλέους ἀπὸ διαπερὶ ἑλληνικῆς ἐπεὶ ἴαννας τοὺς ἕλληνας λέγουσιν, ἐν δὲ τριπτολέμῳ ὡς γυναικὸς ὡς καὶ ἐν ποιμέσι. τινὲς δὲ τὴν ἑλένην. ἐπειδὴ κῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς ἕλληνας ἴωνας λέγουσιν, ἐν δὲ τρωΐλῳ, βάρβαρον θρήνημα τὸ ἰαῦ, ἢ ὄνομα γυναικός.

Ἰανοκρήδεμνος, ἰοῖς ὅμοιον τὸ ἐπικράνισμα. ¶ Ἰανόκροκα, λεπτά. ¶ Ἴανον, ἱμάτιον. ¶ Ἰαξάρτης, βοτάναι ποταμοῦ. ἔστι δὲ τῆς σκυθίας ἐμπίπτων εἰς μαιῶτιν λίμνην. ¶ Ἴωνες, ἀθηναῖοι, οἱ ἴωνες ἀπὸ ἴωνος, καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν. ἔνιοι καὶ τοὺς θρᾶκας καὶ ἀχαιοὺς, καὶ βοιωτοὺς ἕλληνας.

Ἰάπερος, ἰωθὶ δασυνομῶ πρεσβύτερος ἀρχαῖος.

Ἰάπτειν, σπαράσσειν, αἰκίζεσθαι, βοᾶν, βλάπτειν.

Ἰάπτεις, βλάπτεις. ¶ Ἰάπυξ, ἄνεμος ἐλαφρός.

Ἴαρ, αἷμα ἢ μοῖρα. ¶ Ἰάκωβος ἀλφαίου ὁ καὶ θαλλαῖος. καὶ λευὶ παρὰ τῷ μάρκῳ. παρὰ δὲ τῷ ματθαίῳ λεββαῖος. παρὰ δὲ λουκᾷ ἰούδας ἰακώβου.

Ἰαροῦς, ἐπιστρέφων. ¶ Ἰάραξ, ἰχθύς ποιὸς διακοσμικώτερον, διὰ τὸ ἐοικέναι τῷ λύκῳ, καὶ λύχνος ὁ πρὸς τὰ ἱερά. ¶ Ἰάρδανος, ποταμὸς ἐν πελοποννήσῳ, ἢ ἀρκαδίας ἢ ἠλείας. παραρρέων τὴν πυλίων χώραν. ¶ Ἰάρειον, περίβαρυ βιοῦς.

Ἰαριγμὸν, χαρὰν καὶ θρουν κριτέον. ¶ Ἰαροπότης, αἱμοπότης. ¶ Ἰαροχείαν, τὴν ὀσφῦν ἰταλοί. ¶ Ἰαρόχειρ, καθαρὸς, θύσιμος.

Ἰαρπέλαμος, ἀκρόχειρος. ¶ Ἰάρωμα, κοσμάκειον. παιδικόν. μηνίσκοι καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἰάσκων, ἀφελόμενος. ¶ Ἰάσμα, δυνατὰ λαβεῖν ἴασιν. ¶ Ἴασιν, οἴχονται. ¶ Ἴασις, θεραπεία, γνῶσις. ¶ Ἰάσκειν, ἄγειν. ¶ Ἴασον ἄργος, ἡ πελοπόννησος ἀπὸ ἰάσου βασιλέως. καὶ ἡ ἀχαΐα.

Ἰάσπιδος, εἶδος λίθου ἢ ἰάσπις. ¶ Ἰασσῆν, θυμοῦσθαι δάκνειν. ¶ Ἰασί, ἑλληνιστί. ¶ Ἰασώ, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ ἀριστοφάνης καὶ ἀμφιαράου θυγατέρα εἶναι ἰασώ. ¶ Ἰαρί, θεραπεῖαι.

Ἰατταταὶ, φεῦ. ¶ Ἰᾶται, θεραπεύει. ¶ Ἴαζαμεθοὶ θεραπείας. ¶ Ἰαζοί, νύμφαι τινὲς καλοῦνται καὶ πολλὴ ἰατρείαν θεράποντες. ¶ Ἰαζός, θεραπευτὴς ἢ ἐφαπτὶς, ἢ ἥρως ἀθήνησιν ἀρχαῖος. καὶ ὁ ἀπόλλων. ¶ Ἰαύει, κοιμᾶται. ¶ Ἰαυθμοὶ, ὅπου τὰ κτήνη αὐλίζεται καὶ κοίτη καὶ ὕπνος. ¶ Ἰαύειν, ἀναστρέφεσθαι. κοιμᾶσθαι, διατρίβειν, νυκτερεύειν.

Ἴαυον, ἐκοιμῶντο ἢ ἐκοιμώμην. ¶ Ἰαύεσκον, ἀνεπαύοντο, ηὐλίζοντο. ¶ Ἴαυσος, κοίτη ἀπὸ τοῦ ἰαύειν.

Ἰαύων, κοιμώμενος, διάγων, διατρίβων. ¶ Ἰαφθείς, φθαρείς. ¶ Ἰαφθῆναι, ἀποθανεῖν, πεσεῖν, φθαρῆναι.

Ἴαχε, φώνει, ψόφει, ἤχιζε. ¶ Ἰάχιον, σαλπιγκτὸν στεπτόν. ¶ Ἴαχεν, ἤχησεν, ἐβόησεν, ἐκραύγασεν.

Ἰαχεῖτω. θρηνείτω. ¶ Ἰαχεῖν. εὐδαιμονεῖν. ¶ Ἰάψαι φθεῖραι. ¶ Ἰάψειεν, προβάλοιεν, φθείρειεν.

Ἴαψε, προύθηκεν. ¶ Ἰαχῆς, φωνῆς, βοῆς, κραυγῆς

Ἴαψεν, ἔπεμψεν, ἔβαλεν, ἔδωκεν, ἔλειπεν, ἔφθειρεν, ἐνόκησεν. ¶ Ἰάψεται, νικήσει. βλάψει.

Ἰαωλκός, πόλις θεσσαλίας.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἴβα, σιώπα. ¶ Ἰβανεῖ, ἀντλεῖ. ¶ Ἰβανάζις, χοινίον ἡμίτεκον. ¶ Ἰβάνη, κάδος ἀντλήτειον. ¶ Ἴβανον, κάδον, σαμνίον, χαλκίον. ¶ Ἴβηνα, τὸν οἶνον κρῆτες, οἱ δὲ, βηλᾶ.

Ἴβην, σορόν. ¶ Ἰβάρβιον, χαλεπὸν, ἀνυπόστατον.

Ἴβηναι, σοροί. θῆκαι ὀστράκιναι, κιβωτοί, ἐνθυμοὶ, νεκροί. ¶ Ἴβηνος, πλησμονή. ¶ Ἴβηρ, χερσαῖόν τι θηρίον, ἀφ' οὗ καὶ ἴβηρες. ¶ Ἰβίβυος, παιανισμός. ¶ Ἰβηκτὴρ, ὁ παρὰ κρησὶν, ἴβειος. ἐμβατήριον ποιησάμενος ὁ περὶ ὀίσδων οὕτω καλεῖται.

Ἴβινος, ἀετός. ¶ Ἰβρίκαλοι, χοῖροι. ¶ Ἴβει, τινὲς τὸ βοᾶν. οἱ δὲ, τὸ πολύ. ἔστι δὲ λυδιῶν.

Ἰβυδῶσι, τοὺς εὐφημοῦντας. ἴβυς γὰρ ἡ εὐφημία.

Ἰβύει, τύπτει βοᾶ. ¶ Ἰβύκη, εὐφημία. ¶ Ἰβυκῆσαι, ἐπευφημῆσαι, βοῆσαι. ¶ Ἰβυκινήσαντες, ἀπὸ τοῦ ἴβυ παρῆκται ἡ λέξις, ὃ ἐστιν ἰωνικὸν ἐπίρρημα καὶ δηλοῖ τὸ πολὺ ὃ μέγα. τινὲς δὲ τὸ βοᾶν. οἱ δὲ, τύπτειν. οἱ δὲ εὐφημεῖν. οἱ δὲ δηλοῦν. ἔστι δὲ ὃ ὅρκος ἰωνικός. ¶ Ἰβύηχε. σεμνότης ἢ σωρὸς κρεῶν.

Ἴβυξ, ὀρνέου εἶδος, καὶ ἶβις. ¶ Ἴβυς, εὐφημία, στιγμή.

Ἰβῶν, εὐφημῶν, στάζων. ¶ Ἴγα, σιώπα κύπριοι.

Ἴγγια, εἰς. πάθαι. ¶ Ἴυγγι τινί. ἐπιθυμίᾳ τινὶ ἑλκομένη. ¶ Ἴγδην, ἄρσην. ¶ Ἴγδη, θυεία.

Ἴγδολης, ὁ ὑπὸ μέρη γεωργῶν ἢ ἰκμαλός. ¶ Ἴγκρος ἐγκέφαλος. ¶ Ἰγμαλέον, ὑγρὸν, δίυγρον.

Ἰγνὴ, βοή. ¶ Ἴγνητες, οὕτως ὠνομάζοντο, οἱ μετὰ τοὺς τελχῖνας ἐποικήσαντες τὴν ῥόδον. ¶ Ἰγνύα, ψυχὴ, ἢ τὸ τοῦ γόνατος ὄπισθεν μέρος. ¶ Ἰγνύει, καὶ ἰγνύην τὸ αὐτό. ἤγουν τὸ ἀντικνήμιον. ¶ Ἴγνυνται, ἤναίοντο. ¶ Ἴγνην, ἄρσην. ¶ Ἴδεων, τὸ εἰκέναι ἐν τῷ ἀστραγαλίζειν. ¶ Ἴδα, μάχη. ¶ Ἰδαία. ἡ ἀνδύμη ἀπὸ τῆς ἴδης. ¶ Ἰδαῖοι, δάκτυλοι, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς φρυγίας. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς κρητικῆς αὐτοὺς ὠνομάσθαι φασὶν ἴδης. ¶ Ἰδαῖος, ἐπιθετικῶς οὕτως ἐλέγετο ζεὺς, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους τρωϊκῆς. καὶ κύριον ὄνομα τοῦ τρώων κήρυκος. καὶ τοῦ δάρητος τοῦ ἱερέως τοῦ ἡφαίστου υἱοῦ. ¶ Ἰνδάλιμον, εὐειδές.

Ἰνδάλιμον καῦμα, τὸ ἱδρωτοποιόν. ¶ Ἰδάλιμος, ὄρνις ποιός. ¶ Ἰνδάλλεται, φαίνεται.

Ἴδαλτα, ἴδια τινά. ¶ Ἰδάνη, ξυφορά. εὐπρεπῆ.

Ἰδανὸν, εὐειδές, ὃ τὸ ἡδύοσμον, ὃ ἀχίλλειον ῥιζίον.

Ἴδαρ, βρῶμα. ¶ Ἰδάρνας, ὁ ἐκτομίας. οἱ δὲ, βάρβαρον, οἱ δὲ μάντεως ὄνομα, οἱ δὲ, πόλιν τῆς καρίας εἶναι ἰδάρνην, καὶ ἀπὸ ταύτης τοὺς μάντεις λέγεσθαι.

Ἴδας, εἶδος καὶ πάντα τὰ ὑψηλά.

Ἴδε, ἰδοὺ ἑκάστοτε. ¶ Ἰδέα, ἡ ὁμοιότης, μορφὴ. εἶδος καὶ τὸ ἐλάχιστον σῶμα θεωρία. ¶ Ἰδὲ, ἀντὶ τοῦ ὅπως. καὶ συνδεσμος ἴσος τῷ καί. ¶ Ἰδίαρος καλὸς αὐτοῦ σκελός. ¶ Ἴδεν. ἐθεώρησεν.

Ἴδιος, πνῖγος. ¶ Ἰδίεννοι. αἱ σύνευνοι.

Ἴδιπῦρ ἀφύη, ἀπρομία, τάττεται δὲ ἰωθὶ τῶν δεύτερος λαμβανόντων. ἐπεὶ δὲ καὶ τὴν ἀφύην τάχιστα ψε

σαι. ¶ Θύψαντα, πῦρ ἅψαντα. ¶ Θυώδεα, εὐώδη ἢ εὔοσμα. θυμιάματος ὀσμὴν ἔχοντα. ¶ Θυῶεν, εὐῶδες. ¶ Θύωμα, μύρον ἄρωμα. ¶ Θύων, σπένδων. θυσιάζων. ¶ Θυωθὶς, εὐωχηθίς. ¶ Θυώνη, ἡ σεμέλη. ¶ Θυωνίδας, ὁ διόνυσος παρὰ ῥοδίοις τοῖς συκίνοις φάλητας. ¶ Θυωρεῖσθαι, θυωθῆσθαι, εὐωχεῖσθαι. ¶ Θυρωρείτης, ζαπζίτης.

Θυωρὸν, ζάπεζαν, τὴν τὰ θύη φυλάττουσαν καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ μυρεψοὺς οὕτω. ¶ Θωμᾶς, ἄβυσσος ἢ δίδυμος. ¶ Θῶας, ταχείας ζημίας. θῶρας δὲ ὑαίνης καὶ λύκου γινομένοις. ¶ Θῶες, ὀρεσφιν, θηρία μικρὰ ἐν τοῖς ὄρεσι. ¶ Θωὴ, ζημία, βλάβη, ὅθεν ὁ ἀζήμιος ἀθῶος. ¶ Θωθῆναι, φαγεῖν, γεύσασθαι.

Θωκεῖ, κάθηται, ὁμιλεῖ. ¶ Θῶκος, καθέδρα, θρόνος. σύλλογος. ¶ Θῶμα. θαῦμα.

Θωμένοις, θοινωμένοις, εὐωχουμένοις

Θωμεῦσαι, συμμίξαι, συντάγειν. ¶ Θώμιγξ, λεπτὸν σχοινίον. ¶ Θώμιγγες, δεσμοί, ὁρμιαί. σχοινία. χορδαί. σπαρτία κανάβινα. ¶ Θῶμις, ὁ ἱκανῶς. ¶ Θωμίασει, νύσσει. δεσμεύει.

Θώμισον, σύμμιξον. ¶ Θωμιχθεὶς, μαστιχθείς.

Θωμὸς, σωρὸς σταχύων ἢ κορμός. ¶ Θῶνται, θοινῶνται, εὐωχοῦνται, εὐθυνοῦνται. ¶ Θῶξαι, μεθύσαι. πληρῶσαι, θηριωδῶς βοῆσαι. ¶ Θωὸς, ὄρνις ποιός. ¶ Θῶπες, κόλακες, εἴρωνες. ¶ Θωπικός, κολακευτικός. ¶ Θωπεία, κολακεία. ¶ Θώπτει, σκώπτει, θεραπεύει. ¶ Θωρηκτάων, ὁπλιτῶν.

Θώραξ, ὅπλον, πύργος, χιτών. στῆθος. σῶμα. λωρίκιον, σφραγιδοφύλαξ, καὶ ἕτερα σήμματα καὶ τὸ στῆθος ὑμῶν. ¶ Θώρηκες, τὰ αὐτά. ¶ Θώρηκος, γύαλον περιφραστικῶς τὸν θώρακα. τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ἢ τὸ κύρτος. γύαλον δὲ λέγεται τὸ ποικίλον. ¶ Θωρηκτῆσι, τεθωρακισμένοις. ζητοῦσι δὲ πῶς πληγέντος κατὰ τοῦ ὤμου τοῦ διομήδους, φησὶ θώρηκος γύαλον. πρὸς οὓς λεκτέον ὅτι πᾶν τὸ ποικίλον γύαλον λέγεται. τὸ δὲ θώρηκος γύαλον. οἱ δὲ, ἁλυσιδωτοὶ ἢ λεπιδωτοί. ἀνάγκη γὰρ τοὺς λεπιδωτοὺς καὶ κοίλους λέγειν, τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα θαῦμα ἰδέσθαι. ¶ Θωρηκτῆσι, τεθωρακισμένοις.

Θώρηξις, οἰνοποσία, καὶ θώρηξις, καθόπλισις.

Θωρήσσεσθαι. καθοπλίζεσθαι ἀπὸ μέρους τοῦ θώρακος. μάχεσθαι, ἐριμάζεσθαι. ¶ Θωρηχθῆναι, καθοπλισθῆναι. ¶ Θωρηκίων, οὗτος τελώνης ἦν.

Θὼς, εἶδος θηρίου λύκῳ ὅμοιον. ¶ Θώσεσθαι, εὐωχηθῆναι, μεθυσθῆναι. ¶ Θῶσθαι, δύνασθαι.

Θωνᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι, αἰσχύλος δικτυουλκοῖς

Θωστήρια, εὐωχητήρια καὶ ὄνομα,

Θωπάζει, ἐμπαίζει. χλευάζει.

Θῶται, εὐθύνεται, θωᾶται. ζέχει.

Θωΰσσειν, βοᾶν, μέλπειν, κηρύσσειν. θηριωδῶς ὁρμᾶν.

Θωχθεὶς, θωρηχθείς. μεθυσθεὶς, σοφοκλῆς διονυσίᾳ

Θὼψ, κόλαξ. ὁ μετὰ θαυμασμοῦ ἐγκωμιαστής. (κφ.

Θώψεις, θωπεύσεις, αἰσχύλος σισύφῳ, πέτρα κολιαθίς. ¶ Θωὼν. εἶδος θηρίου ὡς λύκος

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ι ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ἴα, μία καὶ μόνη ἐστὶν αὕτη ἐστὶ φωνὴ καὶ βοή. ἐστὶ τὰ ἄνθη τὰ πορφυροειδῆ. ἢ βέλη. ¶ Ἴα, δασυνόμενον, τὸ ἄλφα. καὶ ὀξυνόμενον τὸν θεὸν σημαίνει καθ' ἑβραίους. ¶ Ἰάκωβος, πτερνιστής, πόνος. καὶ ἰωάννης καὶ ἰάκωβος, βοανεργὲς ἐκαλοῦντο, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς. ¶ Ἰακὰρ, κύων ἀστήρ. ¶ Ἰάλλ, καθιὼλδ

Ἰάλδος. στρεβλός. ¶ Ἰαειδοῦς, ἄνθος βοτάνης.

Ἴειρε, πρόσφορε. ¶ Ἰάζθο, ἴδρυε. ¶ Ἰαζὴν, ἰσχύς. ¶ Ἰακλητὶ, πλευρά. ¶ Ἰακθίρει, διατρεῖ ἐπί τινι. κακῶς ἠκῶσι. ¶ Ἴαθος, πρόθυμος.

Ἰαθμὸς, κοίτη. ὕπνος. καὶ ὅπου τὰ κτήνη κοιμᾶται, καὶ αὐλὸς, οἱ δὲ αὐθμός. ¶ Ἰαίνεσθαι, διαχεῖσθαι.

Ἰαίνεται, χολοῦται, ἐπικραίνεται, παρὰ τὸ ἰὸν, φρύνιχος αἰγυπτίοις. ¶ Ἰαίνομαι, εὐφραίνομαι.

Ἰαιφόνος, μιαιφόνος. ¶ Ἰακαῖς, βοαῖς.

Ἰάκχα, στεφάνωμα εὐῶδες ἐν σικυῶνι. ¶ Ἰακχάζει, φυλλολογεῖ. καταβοᾷ. ¶ Ἴακχον, τὸν διόνυσον, ἢ μίαν ἡμέραν τῶν μυστηρίων ἐν ᾗ τὸν ἴακχον ἐξάγουσι καὶ ἡ ᾠδὴ ἣν οἱ μεμυημένοι ᾄδουσι. ἐστὶ ἥρως, καὶ ναὸς ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ ἄγαλμα, τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν διόνυσον οὕτως ἔλεγον. ¶ Ἰάλαι, εὑρεῖν ἐντυχεῖν πέμψαι. ¶ Ἰάλασι, δεσμοῖς. ¶ Ἰαλεμίζειν, θρηνεῖν. ¶ Ἰάλεμοι, θρῆνοι, ὀρφανοί, στερόμενοι. θρηνητικοί, ἄνανδροι. δυστυχεῖς. ¶ Ἰάλεμος, υἱὸς καλλιόπης, καὶ ὁ κακοδαίμων ἐστὶ ὁ καλὸς καὶ ὁ στερόμενος ἐστὶ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ, οὐδενὸς ἄξιος, ὡς ἰάλεμος χρόα. οἱ δὲ, οὐδενὸς ἀξία. ¶ Ἰαλέμου ᾠδὴ, ψυχρὰ οὐδενὸς ἀξία. καὶ παροιμία ψυχρότερος καὶ οἰκτρότερος ἰαλέμου. ¶ Ἰαλέμων, θρηνῶν. δυστήνων, ἀθλίων. ¶ Ἰαλία, φωνὴ κρητῶν. ¶ Ἰάλιον, ἐρέβινθον, ἢ τὴν θάλασσαν κρῆτες. ¶ Ἰαλλὶς, χεὼν ἐθνικῶς. ¶ Ἴαλλε, πρόπεμπε. ¶ Ἰαλλεῖ, παρέχει. ἐκτείνει, πέμπει, ἐπιβάλλει. εὑρίσκει. δίδωσι.

Ἰάλλοις, ἐμβάλλοις. πέμποις. ¶ Ἴαλλον, ἔπεμπον, ἐκτείνον, διέτεινον. ¶ Ἰάλοι, θάλαμοι.

Ἰαλύσια, τὰ ἐν ἰαλύσῳ νομίσματα. ¶ Ἰάλλω, προπέμπω. ¶ Ἴαμα, θεραπεία. ¶ Ἰαμβαυλεῖν, τὸ δι' αὐτοῦ παριαμβίζειν ἐν τῇ κιθάρᾳ καὶ ᾠδῇ.

Ἰάμβη, γυνή τις ἐφ' ᾗ ἡ δημήτηρ ἐγέλασε πενθοῦσα, ἀφ' ἧς ἰαμβίζειν. ¶ Ἰαμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν, κακολογεῖν ἀπὸ ἰάμβου τῶν λοιδόρων.

Ἰάμβυλος, λοιδορητικός. ¶ Ἰαμβὶς, αἰσχύλος θεωροῖς ἢ ἰσθμιασταῖς τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῇδε καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις, ἐλέγοντο παριαμβίδες.

Ἴαμβοι, ῥυθμοί τινες καὶ μέλη ἐστὶ δάκτυλοι καὶ στίχοι. εἶδος ποιήματος. ¶ Ἴαμβος. ὄνομα πόλεως περὶ φοινίκην. ¶ Ἰαμβύκαι, ὄργανα μουσικὰ ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. ἡ δὲ σαμβύκη, ἕτερον ὅ τε εὑρημένον. ¶ Ἴαμοι, ἐβόα. ¶ Ἰαμεναὶ, οἱ ὑλώδεις καὶ ἔνυδροι τόποι καὶ πόαν ἔχοντες, ἀπὸ τοῦ αὐξάνεσθαι τὴν ὕλην τενάγη τέλματα. ¶ Ἰαμενὰς, τὰς πόλεις. ¶ Ἰαμενῇ, καθύδρῳ τόπῳ.

νον, δῆλόν. ¶ Θυμαμόρτας, ἡ νόσος ἐρετριεῦσ.

Θυμαρία, τῇ ψυχῇ ἀρεστά. ¶ Θυμαρές, εὐάρεστον. εὔκρατον. ¶ Θυμαρμενέων, καταθύμιον. ὁ αὐ.

Θύματα, σφάγια, ἀπαρχαί. ἱερεῖα. ὄργια. ¶ Θύμβρα τόπος τῆς ἰλίου περὶ τὸν θύμβρον λεγόμενον ποταμόν, οὕτως ὀνομασθέντα. τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπέχοντα σταδίοις δέκα, ὅπου γε τὸ ἱερὸν ἀπόλλωνος θυμβραίου.

Θυμβραῖος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον ἀπὸ τόπου.

Θύμβρις, ὄνομα ποταμοῦ. ¶ Θυμβροφάγος, ἀντὶ τοῦ δριμυφάγος. ἡ γὰρ θύμβρα δριμὺ ἐπιβρῶμα.

Θυμέλαι, οἱ βωμοὶ καὶ τὰ ἄλφιτα τὰ ἐπιθυόμενα.

Θυμέλη, οὕτως ἐλέγετο ἀπὸ τοῦ θηλυσ τὸν βωμόν. οἱ δὲ τὴν ἐπίπυρον ἐφ᾽ οὗ ἐπιθύουσιν ἢ ἔδαφος ἱερόν.

Θυμηγερέων, ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν. καὶ τὸν θυμὸν συλλέγων. ¶ Θυμηδία, θυμὸν αὐξάνουσα.

Θυμηδία, ἡδύτης, τέρψις, ἀρέσκεια, παρὰ τὸ ἡδύνειν.

Θυμήρεα, καταθύμια ἀρέσκοντα. ¶ Θυμοιτάδαι, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος τῆς ἀττικῆς.

Θυμήρης, ἡδύτερος ἀρεστικὸν ψυχῇ. θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή.

Θυμία. προθυμοῦ, ὀργίζου. ¶ Θυμικώτερος, ὀργιλώτερος μετὰ θυμοῦ. ¶ Θυμιχθείς. πικρανθείς.

Θυμοβόρον, χαλεπόν. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐσθιόμενον, ἢ τὴν ψυχὴν κατεσθίοντα. ¶ Θυμοβόροιο, ψυχοφθόρου.

Θυμοδακὴς, ἀψικάρδιος, λυπῶν τὴν ψυχήν.

Θυμοειδής. ὀργίλος θυμοειδής. ¶ Θυμολέοντα, γενναῖον, ἤτοι ἀνδρεῖον κατὰ τοὺς λέοντας, ἢ λεοντόθυμον.

Θυμομάντις, ὁ τὰ ἀποβησόμενα συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων ψυχομάντις καὶ συνετῶς προορῶν τὰ ἀποβησόμενα. ¶ Θυμὸν ἔδων, λυπούμενος πάνυ καὶ δακνόμενος τὴν ψυχήν. ¶ Θυμὸν ἀχεύων, τὴν ψυχὴν λυπούμενος. ¶ Θυμοραϊστέων, τῶν ψυχῆς φθαρτικῶν αἰθέρων πεφάγων.

Θυμορραιστὴς, θυμοφθόρος, ῥαῖσαι γὰρ τὸ φθεῖραι. καὶ ῥέξαι. ¶ Θυμὸς. ψυχὴ, ἡ προαίρεσις, ὀξύτης πνεύματος. ἐπιθυμία. ὀργή. λογισμός. ¶ Θύμον, τὸ σκόροδον. ¶ Θυμόσοφος, ὁ ἐκ φύσεως εὐμαθὴς, τὸ εὐφυὴς. ὀξυμαθής. ἐκ φύσεως σοφός. ¶ Θυμοφθόρα, τὰ τὴν ψυχὴν διαφθείροντα. ¶ Θυμῷ, ἐν ψυχῇ.

Θυμωθῆναι, θυμῷ ἀρέξας, καὶ ἰσχυρῶς θυμούμενος.

Θυνάσαι, τέμνειν, κόπτειν ἀφειδῶς. ¶ Θοινᾶται, εὐωχεῖται, κατεσθίει. ¶ Θύνεε, ὅρμα ἄγαν.

Θύνει, ὠθεῖται, φέρεται, τρέχει, χαίρει, ὁρμᾷ.

Θυννάδες, τεμάχη ταρίχου. ¶ Θυννάζοντες, κεντοῦντες, τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους τριόδουσιν ἐλάμβανον. ¶ Θυννάσαι, ἀπολαῦσαι, ἐνθουσιάσαι.

Θυννίδες, θύννων τεμάχη ὑποκοριστικῶς. ¶ Θύννον. τὸν ὄρκινον λέγουσι, τὴν δὲ πηλαμίδα, θυννίδα.

Θῦνον, ἔσπευδον, ἔτρεχον. ¶ Θοῦνος πόλεμος, ὁρμὴ. δρόμος. ¶ Θυοδόκοι, βωμοί, οἱ τὰ θυμιάματα δεχόμενοι. ¶ Θυόεις, χωρίον ἐν εὐβοίᾳ. ¶ Θυόεν, εὐῶδες, τεθυμιαμένον. ¶ Θυόεν, νέφος αἰγιμόεις δὲ τεθυμιαμένον εὐῶδες. ¶ Θυοσκόεις, μάντεις.

Θύον, ὄνομα δένδρου. ¶ Θῦος ἱερὸν θῦμα. ¶ Θυοσκεῖν, ἱεροῖς προσέχεσθαι ἢ θεοῖς. ¶ Θυοσκόος, εἶδος μάντεως. διὰ σπλάγχνων τὸ μέλλον δηλοῦντος, οἱ δὲ τὸν δι᾽ ἐμπύρων ἱερῶν τὰ σημαινόμενα νοοῦντα.

Θυοσκόπος, ὁ διὰ τῶν σπλάγχνων ἢ θυμάτων μαντευόμενος. ¶ Θύπτης, ὁ τυρός. ¶ Θύραθεν, ἐκ θυρῶν ἔξωθεν ἔξω. ¶ Θύραζε, εἰς τὰ ἔξω τῆς θύρας, περὶ θύρας, ἢ εἰς τὴν θύραν, ἢ εἰς τὴν γῆν.

Θύραζε, κᾶρες, οὐκ ἔτ᾽ ἀνθεστήρια, παροιμία ἣν οἱ μὲν διὰ τὸ πλῆθος, οἰκετῶν τῶν καρικῶν εἰρῆσθαί φασι. ὡς ἐν τοῖς ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. ¶ Θύραθεν, ἔξωθεν. ¶ Θυραία, ἀλλοτρία, ξένη. ¶ Θυραία, καὶ ἡ μεταξὺ δύο οἰκιῶν θύρα. ¶ Θυρεὸς, εἶδος ἀσπίδος, καὶ θυραῖος ὁ ξένος. ὁ ἀλλότριος καὶ ὁ ἐξωτικός. ¶ Θυραίων, ἀλλοτρίων, καὶ μὴ συνοίκων. ¶ Θυράγματα, ἀφοδεύματα. ¶ Θύραν, τὴν πτύχας ἔχουσαν.

Θύραξ. πύργος, χιτών. ¶ Θύραυλοι, τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι. ¶ Θυράξαι. ἔξω τῆς θύρας διατρίψαι. ¶ Θυραυλοῦσι, περὶ θυρῶν διατρίβουσι.

Θυργανᾶν, κρίνειν. ¶ Θυργονίδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς.

Θύρδα. ἔξω ἀρκάδες. ¶ Θυρεατικοί, στέφανοί τινες παρὰ λακεδαιμονίοις. ¶ Θύρετρα, θύραι.

Θυρεὸς, ἀσπὶς ἢ σκουτάριον, καὶ ὁ ἐπικείμενος τῇ θύρᾳ τοῦ κύκλωπος λίθος ἀντὶ θύρας.

Θύρεζα, θυρώματα. ¶ Θύρετρα, θύραι. ¶ Θυρέτρας, φλιάς. ¶ Θυρηβόλιον, τὴν ἐπάνω οἴκησιν.

Θύρηθεν, ἔξω ἡμῶν. ¶ Θυρίς, ὀπὴ μικρά. θυρίδας ἀττικοί, τὰς τῶν γραμμάτων πτύχας καὶ δίθυρον λέγουσιν οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπυλον. ¶ Θυροιγόν, θυρωρόν. ¶ Θυροκοπιστικόν, ἢ θυροκοπικὸν οὕτως ἐκάλουν. ¶ Θυροποιὸς, οὕτως ἐκάλουν ἀριστομένην ὁ κωμικὸς ποιητὸς σκωπτικῶς. ¶ Θυραυλεῖν, ἔξω θυρῶν αὐλίζεσθαι. ¶ Θύρσος, ῥάβδος. βακτηρία. βακχική, ἢ κλάδος καὶ αὐλητὴς οὕτως ἐκάλουν.

Θυρσοπλῆγες, οἱ ἐν τοῖς βακχείοις ἐνθεαζόμενοι.

Θύρσος, αὐλητὴς ἦν, γυναῖκα ἔχων ἑταίραν.

Θύρσου κινεῖ. ἀριστοφάνης ἐν νήσοις οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ, φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους.

Θύρσοι, κλάδοι λαμπάδες λύχνοι.

Θυρῶνας, τὰς σανίδας καὶ τὰς εἰσόδους.

Θυρωρὸς, ὁ παράνυμφος, ὁ τὴν θύραν τοῦ θαλάμου κλείων. ¶ Θῦσαι, ἀπάρξασθαι. ¶ Θυμιάσαι, θυσιάσαι.

Θύσανοι, κροσσοί, κόρυμβοι. ¶ Θυσανοῦρος, δασύκερκος ἄρσην. ¶ Θύσθλα, * δικράδιαι, ἔνιοι μὲν τὰ φερόμενα τοῖς βωμοῖς βακχικά. οἱ δὲ, τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. ἄλλοι κλάδους, οἱ δὲ ῥάβδους. νάρθηκας, θύματα. χοάς. ¶ Θυσιάδες, ἔνθεοι, τὸν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν. ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ τῇ περσεφόνῃ ἱερούμεναι. ¶ Θύσκα, κύεια. ¶ Θυσπολία, θυηπολία. ¶ Θυσανόεσσα, κροσσωτὴ αἰγίς, θύσανος γὰρ ὁ κροσσός. ¶ Θυσανόεντι, κροσσοῖς. ¶ Θύσια, ὅπλα νῆια. ¶ Θύσσεται, τινάσσεται. ¶ Θυσσόμεναι, σειόμεναι, τινασσόμεναι.

Θύστα. θυσία. ¶ Θυστέων. θηλειωδῶς ὁρμῶν.

Θυστάδες, νύμφαι τινὲς αἱ ἔνθεοι, καὶ βάκχαι.

Θύσται, οἱ ἱερεῖς παρὰ κρησί. ¶ Θυτηρίοις, θυμιατηρίοις. ¶ Θύστινον, τείχινον, οἱ δὲ μεσοτείχιον.

Θύτης, μάντις. ἱεροσκόπος. ¶ Θῦψαι, τὸ ἐπικλύσαι, ἀφ᾽ οὗ τὸ τεθυμμένον, ἄλλοι, τυφλῶσαι, καῦ

Θ ριαμβεύσας, πομπεύσας. ¶ Θρίαμβος. πομπὴ ἐπινίκιος. ἐπίλεξις νίκης. ἢ διονυσιακὸς ὕμνος ἰαμβικός.

Θ ριγκίον, ἁπαλωτέρα ζωφή. ¶ Θριγκῶσαι. πύλαι οὔπω καλοῦνται ἀθήνησιν. ¶ Θριγγός, ἡ στεφάνη τοῦ τείχους περίφραγμα ὡς περίβολος, ἤγουν τὸ ἀνώτατον τοῦ τείχους. οἰκοδομὴ ἐφ' οὗ καὶ ἡ στέγη κεῖται καὶ ὁ ὑπὸ τὴν κλινόποδα τοῦ τοίχου τόπος. ἢ περιχαράκωμα καὶ τειχός. ¶ Θριγχοῖς. φραγμοῖς.

Θ ριδακίναι, εἶδος μάζης παρὰ ἀττικοῖς, καὶ αἱ παρ' ἡμῖν θριδάκες, ἤτοι μαρούλια. ¶ Θριήσαι, καπρίσαι. ¶ Θριλλίζειν, θρυλλεῖν. ¶ Θρίολοι, ἱερεῖς.

Θ ρινακία. ἱερὰ ἡλίου ἡ νῦν σικελία, τρία ἄκρα ἔχουσα λιλύβαιον. πάχυνον. πελωριάδα. ἐν ᾗ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι. ¶ Θρίναξ, πτύον σίτου, ἢ τρίαινα.

Θ ρινία, ἄμπελος ἐν κρήτῃ. ¶ Θριμμός, τρυγισμός. ¶ Θρῖον, βρῶμα σκευαστόν, διττὴ αὐτοῦ ἡ σκευασία. ἡ μὲν, διὰ ταρίχου. ἡ δὲ, διὰ ὠῶν ἐπιχεομένων μέλιτος συκῆς δὲ φύλλα οὐχ ἁπαλὰ ἐπετίθετο. ἔχουσι γὰρ τινα ὀσμήν, διὸ καὶ θρῖον ἐκλήθη.

Θ ριοῦς, λῆμος φυλῆς οἰνηΐδος. ¶ Θριοπόβρωτος, οἱ λάκωνες σφραγῖσιν ἐχρῶντο ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις κατασημαινομένοις ὁπότε βούλοιντο, φιλοστέφανος δὲ φησὶ πρῶτον ἡρακλέα χρήσασθαι.

Θ ρίσκον, ἔνθρον. ¶ Θρησκεία, λατρεία. ¶ Θρόνα, ἄνθη, ἀπὸ τοῦ ὄρα ἄνω. ¶ Θριπήδεστον. ξύλον ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένον. οἱ γὰρ ἐν τοῖς ξύλοις σῆτες, οὕτως ἐκαλοῦντο. ¶ Θρίττον, ἀνθρώπων θρασύ. ἔστι δὲ ἀμετάφραστον. ¶ Θρίψ, γλίσχρος, φειδωλός.

Θ ριώ, λίπος ἑορτὴ ἀπόλλωνος, καὶ ἡ σύντροφος αὐτοῦ

Θ ρίωζε, εἰς θριάσιον πεδίον. ¶ Θροεῖ, λαλεῖ, ψοφεῖ. θορυβεῖ. ἠχεῖ, ἐκπλήττεται. ¶ Θρόδακα, θρίδακα κύπριοι. ¶ Θρόμβοι, αἷμα παχὺ πεπηγὸς ὡς βουνοί. ¶ Θρόνα, ἄνθη, καὶ τὰ ἐκ χρωμάτων ποικίλματα. ¶ Θρονίτης, πρώτιστος.

Θ ρόνον, τετράπουν, καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον καὶ ἐκπεποικιλμένον. ¶ Θρόνος, ἀνάκλιτος δίφρος.

Θ ρόνωσις, κατάρχη παρὰ τοῖς μυουμένοις.

Θ ρόον, σκληρὰν φωνὴν λαλιάν. ¶ Θροῦς, θόρυβος, φθόγγος, ψόφος, ἢ τεταραγμένη φωνή. ¶ Θρώσκει, πηδᾷ, σκιρτᾷ. ¶ Θρόμβος, ὑψηλὸς τόπος.

Θ ροῦς, ὁ διὰ στόματος ἦχος, λαλιά, ψιθυρισμός.

Θ ρυαλλίς, ἐσχάρα λύχνος. ἀκτίς. καὶ τῶν φυομένων τι ἐξ οὗ ἐλλύχνια γίνεται, ἢ στυπίον ἐκ βοτάνης, ἤγουν τὸ ἐλλύχνιον. ¶ Θρίαμβοι, τρόπαια. θριασμός. φωνή. ¶ Θρυπτᾷ, κνᾶται, ξύει. ¶ * Θρυωρεῖς, ψιαθίς. ¶ Θρυέσσα ἀπὸ τῆς θρύου πόλεως. ¶ Θρυλλεῖ. ταράσσει. ὀχλεῖ. ¶ Θρύλλημα, ἄσημοι φωναί.

Θ ρυλλίχθη, συνετρίβη, συνεθραύσθη, ἀπεθρύφθη.

Θ ρύλλοι. ψιθυρισμοί. ὁμιλίαι. ¶ Θρυματίς. ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐνθρυματίς. ¶ Θρυμίς, ἰχθῦς ποιός.

Θ ρύμματα, κλάσματα ἄρτου. ¶ Θρύον, πόλις ἐν ἀρκαδίᾳ. ἣν θρυόεσσαν ὅμηρος λέγει. καὶ εἶδος βοτάνης.

Θ ρυόνιον, πόλις λοκρίδος ἢ θρόνιον. ¶ Θρύπτακον. κλάσμα ἄρτου κριθίνου. ¶ Θρύπτεται, μαλακίζεται, τρυφᾷ, ἀσελγαίνει. κλᾶται. ¶ Θρυμμεύεται, ὑπερηφανεύεται. ¶ Θρύψαι, θραῦσαι, κόψαι, κλάσαι, καὶ ἀνακλάσαι, μαλάξαι. ¶ Θρίσκα, ἄγρια λάχανα. ¶ Θρυψικός, τρυφερός. μαλακός. αἰσχρός. χαῦνος. ¶ Θρυψίχρωος, τρυφερός. ¶ Θρώσκει, πηδᾷ, ἀφάλλεται. κολυμβᾷ. ¶ Θρώ. λιμός.

Θ ρῶναξ, κηφήν. λάκωνες. ¶ Θρώπτει. σκώπτει.

Θ ρώσκει, ἐκπηδᾷ, σκιρτᾷ, τρέχει. ἅλλεται, πίπτει ὀχεύει. ἔγκυον ποιεῖ. γεννᾷ. ¶ Θρῶσις, διαίρεσις. σπαρτίον, σειρά, καὶ ἡ κάτω σχοῖνος τοῦ δικτύου. ¶ Θρώσσει, γεννᾷ, φοβεῖται. ¶ Θρώσκω γνώμα, καλλίστρατος, ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νῦν κεῖσθαι λέγει. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὀρῶσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν. ¶ Θρώσκων, κνώδαλα ἐκθορίζων ἢ σπερματίζων. γεννῶν. αἰσχύλος ἀμυμώνῃ. ¶ Θρωσμός, ὑψηλὸς τόπος βουνοειδής. ἀφ' οὗ καταβαίνοντα, θορεῖν ἐστί. ¶ Θρόασον, ἄξενον.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Θ ύα, ἀρτώματα κύπριοι. ἔνιοι τὰ ἀρώματα καλλίμαχος εὔπολις τὰ πέμματα. λέγεται δὲ καὶ τὰ θυόμενα τοῖν θεοῖν. ¶ Θυαλοῦντο, θυρῖς διαλαβεῖν. θυμιάσαι. ¶ Θυάματα, τὸ θυμὸν καὶ θυμιάματα. ¶ Θύαν, κάπραν ἤτοι ὗος.

Θ ύανον, τὴν θυώνην πέμμα δὲ ἐστὶν ἀντὶ βοός.

Θ ύαπαξ, ἱερόσυλος. ¶ Θύας, πιθίσκος.

Θ υγατριδῆ, ἐγγόνη. θυγάτηρ θυγατρός. ¶ Θυγατέρες δὲ τέκνα θυγατρός. ¶ Θύει, μαίνεται, ἀπάρχεται, ἐνθουσιᾷ. ¶ Θύεται, εὐθύνει, εὐφραίνεται.

Θ υόεις, τεθυωμένος, τεθυμιαμένος. ¶ Θύελλα, ἀνέμου συστροφὴ καὶ ὁρμὴ ἢ καταιγίς. ¶ Θύελλαι, τῶν ἀνέμων καταιγιώδεις πνοαὶ καὶ συστροφαί.

Θ υέεσσι, θυσίαις. ἢ θυμιάμασι. ¶ Θύεσσι, ποθὴν τὸ ἀπὸ ἀρωμάτων ὡς ἡρόδοτος. ¶ Θύεται, ἱεροσκοπεῖται.

Θ υεῶν, θυσιῶν. ¶ Θύη. θύματα, ἀρώματα.

Θ υηέντων, εὐόδμων. ¶ Θυηλάς, ἀπαρχάς, ἢ τὰς διὰ θυμάτων μαντείας.

Θ υηκόοι, ἱερεῖς. ¶ Θυηλὴν, θυσίαν. ¶ Θυήματα, τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφιτα εἰς θυσίαν. ¶ Θυηπόλης ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος ἱερεύς.

Θ υιάς, βακχίς. οἱ δὲ, μαινάς. ¶ Θυῖος, ἀπόλλων ἐν μιλήτῳ. ¶ Θυίειν, πλήρες. ¶ Θυίοντες, ἀνθοῦντες

Θ υιῶδες, μανείς. ὁρμήσας. ¶ Θύιον. ὁρμ. ¶ Θυλάκια. ἀσκοὶ δερμάτινοι. ¶ Θυλακίζειν, τὸ ἀπαιτεῖν τι ἑπόμενον μετὰ θυλάκου ταραντῖνοι. ¶ Θύλαξ, προσκεφάλαιον. ¶ Θυλακοτρὼξ, μῦς, οἱ δὲ, ἀκρίς,

Θ υλακοφόροι, οἱ μεταλλεῖς. θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πήραις, ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πυροφόροι. ¶ Θυλήματα, βεβρεγμένα μέλιτι ἄλφιτα. ἢ θυμιάματα ἤτοι βωμῶν. ¶ Θυλλίδες, αἱ θύλακοι. ¶ Θύλλα, κλάδοι, ἢ φύλλα ἢ ἑορτὴ ἀφροδίτης. ¶ Θύλλης, θύλακος, γοργός, ἔλυτρον.

Θ ύλον, ὀλέθριον, ὤριμον. ¶ Θῦμα, ἱερεῖον σφάγιον ὁλοκαύτωμα. ¶ Θυμαδίων, ἀθυμῶν. ¶ Θυμαίνεται, ὀργίζεται. ¶ Θυμαλγέα, λυπηρὰ τὴν ψυχήν. ἀλγεῖν ποιοῦντα, χαλεπά. ¶ Θυμαλώπες, οἱ ἀπὸ τῆς θυμιάσεως σπινθῆρες. ¶ Θυμάλωψ, ἡ λιγνυώδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά. τινὲς δὲ ξύλον κεκαυμέ

ἐστὶ νυκτὶ θοῇσι ταῖς σπάναις ἢ ταχείαις, ἔνιοι δὲ κατὰ σχῆμα ὀξείαις. τὸ δὲ γῆς σκιά ἐστιν ἡ νύξ. αὕτη δὲ κωνοειδής. διὸ δὲ θοὸς ὀξύνεται. ¶ Θοιά, ζεῦγος ἡμιόνων. ¶ Θοιμάτιον, ἱμάτιον. ¶ Θοινᾶται, εὐωχεῖται, θοινᾶσθαι, εὐωχεῖσθαι. ¶ Θοίνη, εὐωχία, τροφή. καὶ ζυφό. ἡ τράπεζα. ¶ Θοινητήριον, κατὰ βρῶμα τροφή. ¶ Θολία, πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμένος σκιάδιον. ¶ Θολοῦν, ταράττεσθαι.

⊙ ολερόν, ταραχῶδες. ἀκάθαρτον, βορβορῶδες. τεταραγμένον. ¶ Θολερῶς προβαίνει, μὴ καθεστηκυῖαν καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων. ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προϊών. ¶ Θολερόφρον, μέγα. ¶ Θολκάζει, χαλιναγωγεῖ. ¶ Θολόν, τεταραγμένον.

⊙ όλος, στρογγυλοειδὴς οἶκος, δι' ὀστράκων εἰλημμένος, ἢ τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ¶ Θόλος, κυρίως μὲν καμάρα. καταχρηστικῶς δέ, οἶκος εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν ἔχων τὴν στέγην κατεσκευασμένος. ἢ ὅπου οἱ πρυτάνεις καὶ ἡ βουλὴ συνεστιῶντο. θηλυκῶς δὲ ἔλεγον τὴν θόλον. καὶ τόπος ἐν ᾧ τὰ συμποτικὰ σκεύη ἀπόκειται.

⊙ ολοῦσα, σκοτοῦσα. ¶ Θολῶσαι, θολερῶσαι. στῆσαι. ταράξαι. σκοτίσαι. ¶ Θοναχία. ὀξεῖα.

⊙ οόν, ὀξὺ λαμπρὸν σκοτεινόν. ἰσχυρόν. ταχινόν.

⊙ οράνας. οἱ ἔξω παῖδες. ¶ Θοράτης, ἀπόλλων παρὰ λάκωσιν. ¶ Θόρε, ἐπήδησεν. ¶ Θορεῖν, πηδῆσαι, ὁρμῆσαι, ὀχεῦσαι. ¶ Θορμιλωκύς. ὀξιφίας ἰχθύς.

⊙ όρικος, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς, ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ θορίκου κυπρίου. ¶ Θόρναξ, ὑποπόδιον, ἢ ἱερὸν ἀπόλλωνος ἐν τῇ λακωνικῇ ἀπὸ θόρνακος.

⊙ όρναξ, ἀπόλλων. ¶ Θόρνυσθαι, γεννᾶν, μίγνυσθαι. ὀχεύεσθαι. σπερμαίνειν, γεννᾶν. ¶ Θόρισμα, δὲ λευκρὶ ἰχθύσι. ¶ Θόρος, βάτης ἀφροδισιαστής. ὀχεία. ἡ ἔκκρισις τοῦ σπέρματος. ¶ Θόροιο, ὀχετοῦ.

⊙ όρυβος, ζάλη ταραχή. ¶ Θορών, πηδήσας, ὁρμήσας, δραμών. ¶ Θοῦ, θεὸς ἐπίσκοπον. ¶ Θουκυδίδης, ἱστορικὸν συγγραφεύς. ὄνομα κύριον. ¶ Θουλκότατον βαρύτατον. ¶ Θοῦπος, λόγος μῦθος ἐστίασις.

⊙ ουρά. ἡ ὀρετικῶς ἔχουσα καταφόρως καὶ θουραί.

⊙ ουραίην, ἀνδρείαν, θρασεῖαν, ἰσχυράν. ¶ Θουρήενος, λάγνου. ¶ Θούρην, βάτην. ¶ Θουριταί, αἱ τῶν ζώων μίξεις. ¶ Θουρίβα. ὀχεῖα. ¶ Θουρίδες. νύμφαι. μοῦσαι. μακεδόνες. ¶ Θούριδος ἀλκῆς, τῆς πολεμικῆς, ἀπὸ τοῦ θορεῖν ὅ ἐστι πηδῆσαι. ἀφ' οὗ καὶ θοῦρος ἄρης. ¶ Θουριομάντεις, τοὺς περὶ λάμπωνα φασίν. εἰς γὰρ σύβαριν τὴν ἀποικίαν λέγεται λάμπων ἀπαγεῖν, τινὲς δὲ μάντιν ὄντα. ¶ Θουρίων, ἐναργῶν.

⊙ οῦρον, πηδητικόν, ὁρμητικόν. πολεμικόν. θρασύ. μέγα. ἠρρωμένον. ¶ Θούχοινοι. ἠθόχοινοι, ἅρπαγες. πλάνητες. ¶ Θοωθείς, πλασθείς. ¶ Θοῶκοι, συνέδρια. ¶ Θοωθείς, πληθείς. ἐστιαθείς. πρεξυνθείς. εὐωχηθείς. ¶ Θοῶς, σφοδρῶς, ταχέως.

⊙ όωσα. μήτηρ κύκλωπος. ¶ Θοῶσαι, ὀξῦναι, λαμπρῦναι, ποιῆσαι, πυρῶσαι. ¶ Θοώτατος. ταχύτατος, τάχιστος. ¶ Θοδραίειν, λοιδορεῖν. λάκωνες.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

⊙ ρακιά, ἀφροδίτη. ¶ Θρανομένη, προσορῶσα. ¶ Θρανεύεται, συντρίβεται,

⊙ ρακτικόν, προβατῶν. ¶ Θραμβόν, καπυρόν.

⊙ ραμίς, κενός. ¶ Θρανίαι. θρόμβοι. ¶ Θρανίον, δίφρος. ὑποπόδιον. πάσσαλος. θρόνος. καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς φατνώμασι σανίδωμα, καὶ λάσανα καὶ νεώσμερος καὶ τὸ ὑπὸ τὴν δοκόν τι. ¶ Θρανογράφοις, τοὺς εὐπρεπεῖς τοιχογράφοις. ¶ Θράνων, δίφρων.

⊙ ράνιδες, κῶπαι αἷς οἱ θρανῖται χρῶνται, ἐν ταῖς καταφράκτοις ναυσί. ¶ Θράξαι, ταράξαι, λυπῆσαι δυσελπίδας ποιεῖσθαι. ¶ Θραξεῖται, ταράξεται, πορεύεται. ¶ Θρασεῖαν, ὀξεῖαν. ¶ Θράσις, θραῦσις. φθορά. θάνατος. ἀρρωστία. ἧττα. ἐν πολέμῳ.

⊙ ράσκειν, ἀναμιμνήσκειν. ¶ Θρασύτην, τὴν ἀπολημοῦντα ἐρασμιεῦσθαι. ¶ Θράσος, δαίμων ἀλαζονίας φρύαγμα. ὀξύτης. μάχη. ¶ Θρασυκάρδιος, εὔτολμος. θρασύς. τολμηρός. ¶ Θρασυμέμνονα, θρασὺν κατὰ τὸ μένος, γενναῖον. εὔτολμον. τολμηρόν. ἀλαζόνα. τραχύν. σκληρόν. ἀπειθῆ, φλύαρον. ταραχώδη. ὑβριστήν. ¶ Θράττειν, ἐνοχλεῖν, ταράττειν. ¶ Θράττης. ὁ λίθος ὑπὸ θρακῶν. ¶ Θραττεύομαι, συντρίβομαι. συγκόπτομαι. ¶ Θράττον, ὕποδρον κόλουρον. ¶ Θραυεῖ, συντρίβει. ¶ Θραῦλον, κόλουρον ὕποδρον. ¶ Θραῦρον, ῥάκανον, θραυόμενον.

⊙ ραύσει, θραύει. ἀνήσει, ἀπολεῖ. ¶ Θραῦσις. ὀργή. πληγὴ σφῦρα ἢ τοὺς βόλους θραύουσα. ¶ Θραῦσμα, λύπη. πληγή. κατάστρωμα νηός. κατασολή. παῦσμα. παῦσις. ¶ Θραχθείς, ταραχθείς. ¶ Θρεκτικώτατος, ὀξύτατος. ¶ Θρέκτος, δρόμος. ταχεῖος. ἀπὸ τοῦ θρέξαι καὶ δραμεῖν. ¶ Θρέειν, θροεῖν.

⊙ ρεομένη, θρηνοῦσα. ¶ Θρέμματα, βοσκήματα, πρόβατα, τέκνα. ¶ Θρέξαντες, ἐλαφρῶς ἐπελθόντες. ¶ Θρεόμενον, ὀλοφυρόμενον. ¶ Θρέπτα, τροφεῖα. τροφῶν ἀμοιβά. καὶ θρεπτήρια. ¶ Θρεπτῆρες, τρεφόμενοι, τροφεῖς. ¶ Θρεπτός, τρόφιμος ὑπὸ τῶν τρεφόντων. ¶ Θρεκτοῖσι νόμοις, αὐτὸ τοῦ ταχίστοις. σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ, ἔνιοι δὲ κρεκτοῖς.

⊙ ρέξαντο, ἐφυλάξαντο. ἐσιβάσθη.

⊙ ρεσκή, ἁγνή. πάντα εὐλαβουμένη. ¶ Θρεσκὸς περιττὸς δεισιδαίμων. ¶ Θρεσόν, τὸ ἀνδρεῖον ὃ θρασύ.

⊙ ρεφθῆναι, τραφῆναι, πατῆσαι.

⊙ ρέψαι, θρέξαι ἐκτρέφειν καὶ τὸ συνήθης. ¶ Θρηεῖ, πενθεῖ. ὀλολύζει, ὀλοφύρεται. ¶ Θρῆνυς. ὑποπόδιον.

⊙ * ρηϊκή, ὑπὸ δημάγων εἶδος ποδοστικῶν. ¶ Θρῆνος, γόος. ¶ Θρῆς, ἡμίονος. ¶ Θρῆνυς, ἐφ' ἔπτα πόδην, τόπος τῆς νηὸς βάσιν ἔχων. ¶ Θρῆνυς, ὑποπόδιον, ἢ ὁ ἐν τῷ μέσῳ πλοίου σανὶς ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖχον. ¶ Θρησκεία, σέβασμα. ¶ Θρησκεύει, σέβεται, θεραπεύει, προσεδρεύει, ὑπηρετεῖ τῷ θεῷ λατρεύει. ¶ Θρῆσκος, ἑτερόδοξος, δυσγενής. ¶ Θρήσκω, νοῶ. ¶ Θρησάμενος. θεασάμενος. θερμανθησόμενος. ¶ Θρήττανον, τὸ ἀμάξης ἐφ' ᾧ τὰ ἀγόμενα ἐπιτίθεται. ¶ Θρία. φύλλα συκῆς ἢ ἀμπέλου ἢ τὰ ἐν αὐτοῖς δεσμούμενα βρώματα. ¶ Θριάζειν, φυλλολογεῖν, ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. εὐριπίδης λικυμνίῳ, καὶ σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ.

⊙ ριαί, αἱ πρῶται μάντεις καὶ νύμφαι. καὶ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. ¶ Θριαμβεῦσαι, θορυβῆσαι. βοῆσαι.

γυνή. ¶ Θηλυγενὴς, ὁ ἐναντίος τοῦ ἀρρενωποῦ.

Θ ηλυδρίας, ὁ τεθηλυμένος. ¶ Θηλυδριῶδες, τὸ κατακεκλασμένον. ¶ Θηλυμανεῖς. πόρνοι.

Θ ηλύματα, μέλιτι βεβρεγμένα ἄλφιτα. ¶ Θηλύνη, μαλάσσει. ¶ Θῆλυς ἕρση, τὰ φυτὰ, ἢ θάλλειν ποιοῦσα δρόσος ἢ θρεπτική. ¶ Θηλύτεραι, αἱ γυναῖκες. ¶ Θηλυτοκιῶν. θηλειῶν τῶν μόνων ἐγκυμόνων πλησιαζουσῶν ἀνδράσι. μόναι γὰρ αἱ γυναῖκες ἔγκυοι οὖσαι πλησιάζουσιν ἀνδράσι, τῶν δὲ ἄλλων ζώων οὐδέν. Θηλυφὸν, τὸ ἀκίνητον.

Θ ηλῶ, ζοφὸς τίθη. ¶ Θῆμα, θήκη, τάφος ἄνθημα σοφοκλῆς σαλμωνεῖ. ¶ Θημονιαὶ, οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων. ¶ Θημοσύνη, ἀπόθεσις. ¶ Θημὼν πᾶν τὸ σεσωρευμένον οἷον ὀχύρων ἢ πυρῶν. ¶ Θημῶνες, θημονιαί. ¶ Θὴν δήποτε ἢ τὸ αὐτό.

Θ ήνιον, γάλα. ¶ Θῆξαι, ὀξῦναι ἀκονῆσαι. ¶ Θῆξις ῥιπή. στιγμή. τάχος. ¶ Θηπάλαιος, βωμολόχος.

Θ ήπει, ψεύδεται. ¶ Θηπητὴς, ἀπατεών.

Θ ητὴρ, καταθύμιον, θαυμαστόν. ¶ Θήπω, ἐπιθυμῶ, θαυμάζω. ¶ Θηπῶν, ἐξαπατῶν κολακεύων θαυμάζων. ¶ Θὴρ, θηρίον ὁ λέων ἀπὸ τοῦ θοῶς ὁρούειν

Θ ήρα, κυνήγια, ἄγρα. ¶ Θήραμα, εὕρεμα.

Θ ηρᾶν, ζητεῖν, εὑρεῖν, μηχανᾶσθαι.

Θ ήρας, τοὺς σατυρικούς. ¶ Θήρατρον, δέλεαρ, ἄγκιστρον. ¶ Θηράτρων, θηρατικῶν. ¶ Θήραυλος ἀγρός τις. ¶ Θήρειον, πέταλον τὸ ποικίλον οἱ ἀττικοί. δοκεῖ δὲ ἀπὸ θήρας τῆς νόσου προσηγορεῦσθαι.

Θ ήρεια, τὰ ζῶα, καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων οὕτω λέγεται.

Θ ηρητὴρ, κυνηγός. ¶ Θηρὶ, λέοντι. ¶ Θηρίκλειος κύλικος εἶδος ἀπὸ θηρικλέους κεραμέως.

Θ ηρίων, πάθος τι στόματος. ὃ καὶ καρκῖνος καλεῖται.

Θ ηρίτας, ὁ ἐνυάλιος παρὰ λάκωσιν. ¶ Θηριώδης, ἀγριαινόμενος. ¶ Θηροειδῆς, ἐφαπλίδες ποικίλως δεικνυσμέναι. ¶ Θηροθῆραι, θηρευταί.

Θ ηρολέξης, ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος. ¶ Θηρολέτης, κυνηγός. ¶ Θηρὸς, λέοντος. ¶ Θηροσυνίας, κυνηγίας. ¶ Θηρύτης, θηρεύτεια. ¶ Θηροφόνος, θηροκτόνος ἄρτεμις. ¶ Θηρώμενοι. θηρώντων, ἀγρευόντων. ¶ Θὴς, δοῦλος. μισθωτός. πελάτης, ἢ ὁ τὴν μορητικὴν ἐργαζόμενος παρὰ ἀθηναίοις.

Θ ὴρ ὡς, ὡς θήρ. ¶ Θῆσαι, θρέψαι, θηλάσαι.

Θ ησαίατο, θαυμάσειαν. ¶ Θησάμενοι, αἰτησάμενοι κρητῶν. ¶ Θήσατο, ἐθαύμασεν.

Θ ήσασθαι, θάσασθαι. ¶ Θηλάσαι, θηλασθῆναι, μεθυσθῆναι. ¶ Θησέσθω, κοιμηθήτω. ¶ Θῆσαν, δουλικήν. ¶ Θήσατο, ἐδούλευσεν. ¶ Θησαυρίσασθαι, συνάξασθαι. ¶ Θησαυρὸς, εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων. ἢ ἱδρύων ἀπόθεσιν οἶκος. ¶ Θήσει, ὑποθήσεται ποιήσει. ¶ Θησεῖα, ἑορτὴ ἀθήνησι.

Θ ησεῖον, νεὼς θησέως ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες κατέφευγον. δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποιὸν, καὶ τὸ δεσμωτήριον παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θήσεται. ποιήσεται.

Θ ήσω, ἤσω, αἰτήσω βοιωτοί. ¶ Θησόμενοι, αἰτούμενοι

Θ ήσω, πείσω. ¶ Θητάλα, θαυμαστὰ, ψεύδεσιν ὅμοια. ¶ Θητεῖαι, μισθώσεις, μισθοδουλεῖαι.

Θ ητεύει, δουλεύει μισθῷ. ¶ Θητικὸν, τὸ ἔσχατον τίμημα παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θητὸν, βωμόν. ¶ Θῆτας, μισθωτάς. ¶ Θίασον, χορευτῶν. ¶ Θιασῶται, ἀρχεῖ, οἱ περὶ τὴν τοῖς θεοῖς. ¶ Θιαχχὰ, ἀμφὶ ἐν σικυῶνι. ¶ Θιάλλει, θάλλει. ¶ Θιάραρες, ἐύητος. ¶ Θιάσαι, χορεῦσαι. ¶ Θιασεῦσαι, ἀπεῖσαι. προσενέγκαι. ¶ Θίασον, εὐωχία καὶ πλῆθος. οὐ μόνον τὸ βακχικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργατικόν.

Θ ίασος, χοροῦ σύστασις, ἢ σύλλογος, καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ βακχικὸν, ἢ ἐσμὸς γυναικῶν.

Θ ιασῶνες, οἶκοι ἐν οἷς συνιόντες δειπνοῦσιν οἱ θίασοι.

Θ ιασῶται, χορευταί. ¶ Θίβεις, γυναῖκές τινες.

Θ ίβη, πλεκτόν τι κιβωτοειδές. ὡς γλωσσοκομεῖον.

Θ ίβωνος, κιβωτοῦ κύπριοι. ¶ Θιβρὴν. φιλόκοσμον. καὶ ἀβροτικὴν ὑπερήφανον καταφορᾶν. καὶ θρασεῖαν. καὶ παρὰ μὲν νικάνδρῳ τὴν ἔμπυρον καὶ καυστικὴν, τινὲς δὲ χαλεπήν. ¶ Θιβρὸν, ζυφωρόν. καλόν. σεμνόν. ἀπαλόν. ¶ Θίγειν, ψαῦσαι, ἅψασθαι, ἅπτεσθαι. ¶ Θιγμάτων, μιασμάτων. ¶ Θίγωνος, κιβωτοῦ. ¶ Θίημι, ποιῶ. ¶ Θιδρακίνη, θίδραξ καὶ θρίδαξ. ¶ Θίκιον, θεῖον τὸ ὀρεκτὸν κρητῶν.

Θ ίησαι, ποιῆσαι, φιλῆσαι. ¶ Θικέλιον, τὴν γογγυλίδα λάκωνες. ¶ Θίλα, ὁ θημών.

Θ ιμῶνες, θιμωνιαί. ¶ Θὶν, ὁ αἰγιαλὸς ἀπὸ τοῦ θίνεσθαι καὶ θίνος, πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγει, καὶ ἀρσενικῶς ὅμηρος ὁ θὶν, καὶ ὁ σωρός. πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς καὶ ἄμμος. ¶ Θῖναι, ψάμμοι. ὑψηλοὶ τόποι, καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί. ¶ Θινὶ, αἰγιαλῷ. ¶ Θινομένη, τυπτομένη. ¶ Θινῶν. αἰγιαλῶν ἢ σωρῶν πυρῶν. ¶ Θίξεσθαι, ἅψασθαι.

Θ ίξις, ἐπαφὶς. ¶ Θῖος, θεὸς κρητῶν. ¶ Θιοπόβρωτος, κακὸς, διχα τοῦ ρ, λέγεται καὶ θιοπόβρωτος, ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος. ¶ Θὶς, ὄχθος βουνός. ἀμμώδης, αἰγιαλός. θάλασσα. σωρὸς κυμάτων. τὸ κάτω βάθος τῆς θαλάσσης ἢ ὀστέων σωρός. ¶ Θίσενα, χῶμα, σωροειδές. ¶ Θιωπῶσαι. εἰκάσαι. ¶ Θλαδίαι, εὐνοῦχοι, καὶ οἱ τοῦ ψάμμου σωροί. ¶ Θλαίξας. κλάσας, συνθλάσας. ¶ Θλαστὶς, παρὰ ἦν ἔνιοι σκύτειον. ¶ Θλίβει, ὠθεῖ, πιέζει. ¶ Θλίβεται, πατεῖται. ἔστι δὲ ἐπὶ σταφυλῆς. λέγεται δὲ καὶ ὅτε τὶς ὀλιγωρεῖ πιέζεται. ¶ Θλιβίας, θλαδίας σπάδων. ¶ Θλῖψις, στένωσις. λύπη.

Θ λάνχι, ἀποθανεῖν. ¶ Θνητίδια, νεκρίμαια.

Θ νήσκοντας, ἀποθνήσκοντας.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Θ Οάζει, ζέχει, μαίνεται, σκιρτᾷ, κτένει, σπεύδει, ταράττει, κάθηται, χορεύει, αἰνύει, ἥδεται, τελεῖ, πλάττει. φοβεῖται, πλανᾶται, θεοφορεῖται. ¶ Θόαξος. ἀπόλλων.

Θ οάς. ὀξείας, ταχείας, τοῦ λακωνικοῦ ὁρμάς, ἢ ἡγεμὼν ἰταλίας, ἢ * ἐπὶ νήσους, ἢ τὰς ταχείας ναῦς.

Θ οὴ, ταχεῖα. ἡ νὺξ μέλαινα. δεινή. ὀξεῖα. ἰσχυρά.

Θ οὴν, διὰ τὴν νύκτα, θεῖαν, ταχεῖαν, ὀξεῖαν. ¶ Θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα, τὴν ἀπαθήν. ¶ Θοηρὸς, τεταραγμένος ἐστίν. ¶ Θοῇσι. ταχείαις, ναυσὶ θοῇσιν, ὅταν δὲ

κελα. ἢ θεοκέλευστα θεῖα θαυμάσια. ¶ Θέσεις, πράξεις, καὶ θεῖναι ποιῆσαι. ¶ Θέσμιον, δίκαιον.

Θ εσμοθέται, ἄρχοντες, νομοθέται νομοφύλακες οἱ τῶν νόμων ἐπιμεληταί. ¶ Θεσμῶν, θείων νόμων ἔθος νόμων. ¶ Θεσμοῖς, νόμοις. ¶ Θεσμοποιεῖς, νομοθετεῖς. ¶ Θεσμοὺς, νόμους θείους, ἢ τὰς συνθέσεις τῶν ξύλων. ¶ Θεσμοφορία, τὰ μυστήρια τῆς δήμητρος, ἢ ὄνομα ἑορτῆς. ¶ Θεσμοφόρους, ὁ θεσμοὺς φέρων ἤτοι νόμους. ¶ Θέσπιν, θείαν φωνήν.

Θ εσπέσιον, θεῖον περιαγώγιον, ὅταν δὲ λέγῃ, γνώσεαι εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, τῇ θειότητι λέγει, εἰ μὴ κατὰ τὴν συνεκδοχὴν ἀκούοιμεν θεσπεσίῃ, τῇ ἐκ θεῶν βουλήσει. ¶ Θεσπέσιος, θεῖος θαυμαστός.

Θ εσπεσίη, μεγάλη, πολλὴ θεία τῇ ἐκ θεοῦ βουλήσει.

Θ εσπεσιώτερον. ἀξιολογώτερον.

Θ εσπιαοιδὸς, ποιητής. ¶ Θεσπέσιοι, θεῖοι.

Θ εσπιδαὲς. θείως καιόμενον ἢ δαιόμενον. ¶ Θεσπιδαὲς πῦρ, τὸ θείως καιόμενον πῦρ. ¶ Θεσπιδὴς, θυσία, θεοσέβεια. ¶ Θεσπίζει, μαντεύεται, προφητεύει, ἐνθεάζει, νομοθετεῖ. ¶ Θέσπιν, θείαν, ἢ δῖαν, θαυμαστὴν φωνήν. ¶ Θεσπιόφημον, παροιμίαν τινά. ¶ Θεσπίσαι, προστάξαι, μαντεύσασθαι.

Θ έσπισμα, θεῖον δόγμα, νομοθεσία. ¶ Θεσπίσματα, μαντεύματα καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Θέσπις, ἀγαθή. ἀληθής. ἰσχυρά. ἡ δῖα. ¶ Θεσπιῳδὸς, ἀληθὴς μάντις.

Θ έσπιος, ποταμὸς βοιωτίας. ¶ Θεσπρωτοὶ, ἔθνος, παρὰ θετταλίαν. ¶ Θέσσαλαι, αἱ κῶμαι παρὰ φιλήτα, καὶ αἱ φαρμακίδες. ¶ Θεσσαλὸν, ἐπὶ παροιμιῶδες, τασσόμενον ἐπὶ ἀπατῆς. ¶ Θεσσαλῶπις, ἐναγισμός τις παρὰ λάκωσι. ¶ Θέσσαντο. ἐζήτησαν, ἐκάθισαν. ἱκέτευσαν. ἐνεδύσαντο. ¶ Θέσσεσθαι, αἰτεῖν, κάθησθαι, ἱκετεύειν. ¶ Θεσσάμενος, δεόμενος ζητούμενος. ἱκετεύων. ¶ Θεστορίδης, θέστορος παῖς ὁ κάλχας. ¶ Θέσφατα, θεόφατα, μαντεύματα, ἐκ θεοῦ λεγόμενα, εἱρμαρμένα ἐκ μαντείας λεγόμενα.

Θ έσφατον, πολύφατον, ὑπὸ θεοῦ πεφατισμένον, θεῖον, μέγα, ἀργὸν ἄπρακτον, τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα, προφητεία. ¶ Θεσφατοῦται, θεσφατίζει, μαντεύεται περισσὰ λαλεῖ. ¶ Θετὴ, ποιητὴ θυγάτηρ.

Θ ετὸρ, ποιητὴς πράκτης.

Θ έτης, ὁ προθέμενος τί. ¶ Θετικὸν, τὸ ὀφειλόμενον γενέσθαι. ¶ Θέτις, ἡ μήτηρ ἀχιλλέως ἢ ἡ θάλασσα. ἡ δὲ γῆ λέγεται τηθύς. ¶ Θετὸν, εἰσποιητὸν οὐ γνήσιον. ¶ Θετταλικὰ πτερὰ, ἐπὶ εἴρηται, διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς θετταλικὰς χλαμύδας, πτέρυγες δὲ καλοῦνται, αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξι. ¶ Θετταλικὴ, ἔνθεσις ἡ μεγάλη.

Θ ετταλικὸς δίφρος. διάφοροι εἰσὶ γὰρ κάλλει οἱ θετταλικοὶ δίφροι. ἴδιον γάρ τι γένος αὐτῶν κατεσκεύασται.

Θ ετταλίδες, ὑπόδημα ποιὸν, κρῆτες. ¶ Θετταλὸν σόφισμα, παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη, καὶ μὴ εὐθυμαχούντων. ¶ Θεῦ, δεῦρο τρέχε.

Θ εύγεσθαι, θέλγεσθαι κρατεῖσθαι. ¶ Θευμορία. ἀπαρχὴ οὐσίας. ἢ ὃ λαμβάνουσιν οἱ ἱερεῖς κρέας ἐπειδὰν θύηται. θεοῦ μοῖρα. ¶ Θευμοριαζέτω, θεῷ γέρας ἀναφερέτω. ¶ Θευξένια, ἀπόλλωνος ἑορτή.

Θ εύσεσθαι, δραμεῖσθαι, διώξεσθαι. ¶ Θεύσεται, δραμεῖ. ¶ Θευσόμεθα, δραμούμεθα, φευξόμεθα, πλευσόμεθα. ¶ Θεύτην, σκαράδην ἱπποσώραξ. ¶ Θέων, βαδίζων· τρέχων. ¶ Θεώματα. τὰ περικαθάρτεια. ¶ Θεῶν ἀγορὰ, παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων λέγειν, αὐτοὶ ὡς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τόπος ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ συναγερθῆναι προσαγορευόμενος. ¶ Θεῶν ἐπὶ ἀλικολεώνης τόπος ἐπὶ τῆς ζοίας ὑψηλός. ¶ Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, παράκειται γὰρ θεῷ καὶ ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἐξουσίᾳ κεῖται. ¶ Θεωρία, ὄψις θέα.

Θ εωρίδες, αἱ περὶ τὸν διόνυσον βάκχαι.

Θ εωρικὰ χρήματα, τὰ εἰς θεῶν τιμὰς καὶ ἑορτὰς διδόμενα ἐν τοῖς παναθηναίοις καὶ διονυσίοις, ἅτινα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδίδοτο, καὶ ἐκ τοῦ θεάτρου συνήγετο ἀπὸ μισθουμένου τόπου. ¶ Θεωρικὸν ἀργύριον, τὸ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἑορτὴν διδόμενον, θεωρίας ἕνεκα τοῦ καὶ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν θεωριῶν, καὶ πάντα τὰ διανεμόμενα θεωρικὰ ἐλέγετο. ¶ Θεωρικός. ὡς θεωρὸς ἐστεφανωμένος, θεωρικοὺς γὰρ ἐκάλουν, τοὺς τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπάγοντας, ἐστεφάνουν γὰρ αὐτοὶ τὰς ἀπήνας. ¶ Θεώριος ὁ ἀπόλλων. ¶ Θεωρὶς, κύριον ὄνομα. καὶ θεωρία καὶ ἡ σικυωνία τὸ γένος ἐρωμένη. ¶ Θεωροὶ, οἱ θεοπρόποι καὶ οἱ θεώμενοι, ἢ οἱ φροντίζοντες περὶ τὰ θεῖα. λέγουσι δὲ καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἧς ἴασιν ἐπὶ τὰ ἱερὰ θεωρίδα. καὶ τὰ διανεμόμενα ἀργύρια ἐν ταῖς ἑορταῖς. θεωρικά. ¶ Θεωροὺς, θεωρητὰς, ἐπόπτας.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ηβαῖος, ἔθνος. ¶ Θηβανὶς, ἄνεμος.

Θ ¶ Θήβανα, θήρα, ἐκ τοῦ πλησίου κόλπου πνέουσα. ¶ Θῆβαι, πόλις βοιωτίας καὶ κιβώτιον.

Θ ῆβος, θαῦμα. ¶ Θηγάνει, ὀξύνει.

Θ ηγάνεον. ὀξὺ, ἠκονημένον. ¶ Θηγάνη, ἀκόνη, λέγουσι δὲ τὸ θήγανον. ¶ Θήγειν, ἀκονᾶν, ὀξύνειν.

Θ ήγεια. θαύματα, ψιλά. ¶ Θήκη, θὴκ ἢ θέσις τάξις.

Θ ηκτὸν. οἱ δὲ, ὀξὺ ἀκόνητον. ¶ Θήγει. ἀκονᾶ, ὀξύνει.

Θ ηεῖσθαι, θαυμάζειν. ¶ Θηεῖτο, ἑώρα, ἐθαύμαζε.

Θ ηεύμενοι, θεωροῦντες. ¶ Θηεῦντο. ἐθαύμαζον.

Θ ηεῖν, ποιῆσαι, θέας ποιήσασθαι. ¶ Θήιμος, ἔθιμος.

Θ ήιμον, ἔθιμον. ¶ Θηήσασθαι, θεάσασθαι, θαυμάσαι.

Θ ηήσεται, θαυμάσεται. ¶ Θηητὴρ, θαυμαστής. θεατήρ.

Θ ηητὴς. ἀπατεὼν θεωρός. ¶ Θηητὸν, θαυμαστὸν καλόν. καταθύμιον, περικαλλές. σύμφορον.

Θ ηιστὸς, θαυμαστός. ¶ Θῆκαι. οἱ ἀπόθετοι νόμοι ἢ σοροί. ¶ Θήκατο, ἐπέθηκεν. ¶ Θηκία, τὰ ἐντάφια, δηλοῖ δὲ καὶ θησαυρὸν καὶ τάφον. καμψίον. γλωσσοκομεῖον. ¶ Θηκτὸν, ὀξύ. ἠκονημένον.

Θ ηλαί. τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα καὶ τῶν χειλῶν τὰ ἐκπλυσσόμενα. ¶ Θηλαμινοῦ, νεογνοῦ. ¶ Θηλαμὼν. τάφος. ¶ Θήλαντο. ἐθήλαζον. ¶ Θηλάστρια τροφός. ἔστι δὲ ἰακκώ. σοφοκλῆς ἀλεξάνδρῳ.

Θ ῆλεα, ἱμάντων τὰ τετριμμένα, εἰς ἃ δοθεῖται τὰ ὀξέα. καὶ τῶν σπονδύλων τὰ κοῖλα. ¶ Θηλὴ, μαστός. ¶ Θηλητὴρ, κυνηγός. ¶ Θῆλυ, ἀσθενές.

Θεμερῶπις, ἐρασμία ἀγχόνη. ¶Θέμις, δίκαιον. ἄξιον. πρέπον. ἢ δίκη ἣ προσήκει. καὶ ἡ τιμὴ καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ ἁρμόζον ἡ θέμις ἐστὶ νόμος.

Θεμιζέτω, μαστιγούτω, νομοθετείτω κρινέτω. ¶Θέμισις, δικαιοσύνη παρὰ πυθία. ¶Θέμιστα, ἔννομα; νόμιμα. ¶Θέμιστας, νόμους δίκας. ¶Θέμιστες, μαντεῖα χρησμοὶ δίκαια νόμοι. ¶Θεμιστεύει, ἄρχει κελεύει ἃ βούλεται δικάζει. ¶Θεμιστεύειν, νομοθετητέον. ¶Θεμιστεύοντα, δικάζοντα.

Θεμιστῆ, τῇ δίκῃ. ¶Θεμιστιάδαι, νύμφαι.

Θεμίστιον, δίκαιον. ¶Θεμιστός, δίκαιος βασιλεὺς ὅσιος. ¶Θεμινήσκουσα πρακτικὴ δύναμις ἀποτελεσμη, ¶Θεμιστεία, ὁσία. ¶Θεμιστοπόλοι, ἄρχοντες δίκαιοι. ¶Θεμιστέρων, συνετῶν.

Θέμιλα, θεμέλια ἕδραι βάθρα θεμέλια. ¶Θέναρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδός. ¶Θεμοῖς, διαθέσεις. παραινέσεις. ¶Θεμῶν, θελήμων.

Θέμωσιν, ἤγγισιν, ἐγγίσαι· ἐποίησεν, ἠνάγκασεν.

Θεναρίζει, τύπτει. ¶Θενέει, κόπτει, τύπτει.

Θένιοι, οἱ προσήκοντες. ¶Θεοβλαβίαν, οὕτως αἰσχίνης εἶπεν. ¶Θεοδέκτορα, θεὸν δεδεγμένην.

Θεοδαίσιος, διόνυσος. ¶Θεοδμήτων, ὑπὸ θεοῦ δεδομημένων. ¶Θεοκτίστων ὑπὸ θεοῦ ᾠκοδομημένων.

Θεοδόσια, ὑπὸ θεοῦ δεδομένα. ¶Θεόδυται, ἱδρύθηται

Θεόδωρος, θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς εὐρυπρώκτους, ἀπὸ θεοδώρου τινός, οὐκ εὖ τῆς ἑαυτοῦ ὥρας προεστηκότος. ¶Θεοειδηστίρας, θεῖα εἶδος ἢ ὁμοίωμα ἔχουσας. ¶Θεοειδής, καλός. θεοῦ εἶδος ἔχων.

Θεοείκελα, θεῖα θαύματα θεοῖς ὅμοια.

Θεόθεν, ἐκ θεοῦ. ¶Θεοεπεῖς, ἐκ θεοῦ ἐπιπεμπόμενοι ἢ λεγόμενοι. ¶Θεοὶ μολοττικοί, ἤτοι ὅτι διάφοροι οἱ κύνες οἱ μολοττικοὶ ἢ ὅτι ψυχοπομπεῖον ἐστὶ ἐν μολοσσοῖς. ¶Θεοινία, θυσία διονύσου ἀθήνησι. καὶ θεὸς θεοίνιος διόνυσος. ¶Θεοὶ ξενικοί, παρὰ ἀθηναίοις τιμῶνται, οὓς καταλέγει ἀπολλοφάνης ἐν κρησί.

Θεοῖο, τοῦ θεοῦ. ¶Θεοκήρυκες, γένος τὸ ἀπὸ τα λευδίου παρὰ ἐλευθερίοις. ¶Θεοκλυτεῖται, παρὰ θεοῦ ἀκούει. ¶Θεοκλυτήσαντες, θεοῦ ὑπακούσαντες, θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. ¶Θεοκλυτοῦσαι, θεὸν ἐπικαλούμεναι. ¶Θεόκολος, ἱέρεια.

Θεοκτονῆ. δόξαν θείαν ἔχουσαν. ¶Θεομανεῖ, θεοφορεῖται, θεῖα φρονεῖ. ¶Θεόμορος, σώφρων.

Θεόντες, δέχοντες. ¶Θεοξένια κοινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς θεοῖς. ¶Θεόπαιστος, ὑπὸ θεοῦ παιόμενος, ἢ κιθάρα ὑπὸ θεοῦ δεδομένη. ¶Θεοπίς, ἀληθής. ἡδεῖα. ἀγαθή. ἰσχυρά. ¶Θεοπλάκτας, δεισιδαίμονας.

Θεοπνευστεῖν, ἐνθουσιᾶν. ¶Θεοπρεπής, θεῷ ἁρμόζοντος. ¶Θεοπρόπιον, μαντεῖον ἐκ θεοῦ.

Θεοπρόποι, προφῆται μάντεις ἐκ θεοῦ προλέγοντες.

Θεοπτίαν, θεοφανίαν. ¶Θεοπτίας, θείας θεωρίας

Θεόρητος, ὁ ὑπὸ θεοῦ παρορμώμενος. ¶Θεόρρυτον, ἐκ θεοῦ προιὸν ἐρχόμενον. ¶Θεός, σημεῖον ἢ ἀρχή.

Θεόσδοτος, ἐκ θεοῦ δεδομένος. ¶Θεὸς θεός. ἔθος ἦν ὅτε κατάρχοιντό τινος θεὸν λέγειν ἐπευφημιζομένοις. θεόστεπτον εἰς σεβασμόν. ¶Θεοσέπτωρ, θεοσεβής. ¶Θεοσκυνεῖ. θεοὺς τιμᾷ. ¶Θεοστυγής, μισούμενοι ὑπὸ θεοῦ. ¶Θεοταρπέσσοι, θεὸν τέρποντες.

Θεότευκτον, θεοκατασκεύαστον. ¶Θεουδία. θεοσέβεια.

Θεουδής, δίκαιος εὐσεβὴς εὐγνώμων θεοῖς ἀρέσκων.

Θεοίατορον, θεοτίμητον. ¶Θεαδής, θεῷ ἀρέσκων.

Θεουδέσι ὑπὸ θεοῦ δεδομένοις. ¶Θέουσα, δέχουσα.

Θεοεργικῆ, θεοὺς πειοῦσα. ¶Θεοφάντορας, ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένους θεολόγους. ¶Θεοφωνα, ἐκ θεοῦ μεμηνότα. ¶Θεόφατα, ἐκ θεοῦ σημαινόμενα.

Θέσφατα, λόγια πεπρωμένα παρὰ ἄφατα ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένα. ¶Θεσφατίζει, μαντεύεται, θεολογεῖ. ¶Θεόφιν, μήστωρ ἀτάλαντος, θεοῖς ἴσος ἐν τῷ βουλεύεσθαι, ¶Θεόφιν, θεοῖς ἐκ θεοῦ, τὸ γὰρ σχῆμα ἐστὶ πληθυντικὸν παραλόγιον. ξυνόφιν.

Θεόφοβος, θεοσεβής. ¶Θεόφρονα, θεοῦ γνώμη ἢ φράσις. ¶Θεοφραδίαις, θεοῦ γνώμαις. λόγοις, φράσεσι

Θεόφρονος, θείου. ¶Θεοφροσύνη, αἱ περὶ τὸ θεῖον διατριβαὶ καὶ αἱ μαντεῖαι. ¶Θεόπλανος, ἀπλόμενος.

Θεραπαινίς, δούλη. ¶Θέραπες, ὁμιλητήριον.

Θεραπευσία, θεραπεία. ἱκετεία.

Θεραπευτής, ἰατρός. ¶Θεραπίς, θεραπεύουσα.

Θεραπνίας, τὰς βωμολοχίας. ¶Θεράπναι, αὐλῶνες. σταθμοί. ¶Θεραπαινίδες. ἔριθοι.

Θεραπνατιδία, ἑορτὴ παρὰ λάκωσι.

Θεράπνη, θεραπαινίς. δούλη. ¶Θεράπνιον, θεραπαινίδιον, δουλίδιον. ¶Θεράποντες, διὸς βασιλεῖς.

Θεράποντες, οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι. ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν, δοῦλοί τε καὶ ὑπηρέται. ¶Θέραψ, θεράπων οἰκέτης δοῦλος ἀκόλουθος. ¶Θέρει; πρωί. θερμαίνει. ¶Θερελίμιον, τόπου ὄνομα καὶ ἀπόλλων καὶ ζεύς. ¶Θέρεσθαι, θερμαίνεσθαι, καίεσθαι, θάλπεσθαι, πρὸς ἥλιον χλιαίνεσθαι. ¶Θερέσιμον, θερεστικόν. ¶Θερήγανον, μέρος τῆς ἁμάξης, οἱ δὲ τὴν ἅμαξαν τὴν ἄγουσαν τὰ θέρη. ¶Θέριστρον, τὸ ἐστὶ τῶν ἁμαξῶν περίπλεγμα τὸ ἐστὶ τῇ τῶν ἀσταχύων περικομιδῇ γινόμενον. ¶Θέρηται, θέρεται, καίεται.

Θερίζει, ἐνδιατρίβει τῷ θέρει καὶ ἀλοᾷ.

Θερίκλειον, ποτήριον κόνδυ.

Θερινά, θέρος. ¶Θερίζεις, τὸ θέρος ἀπάγων.

Θέριστρον, λεπτὸν ὕφασμα θερινὸν ἱμάτιον. ¶Θερσίτης, ὄνομα κύριον. ¶Θερσίχεων, θερμαίνων γὰρ καίων. ¶Θέρμα, πυρετὸς ἀλέα καὶ ἐκεχειρία.

Θερμαστῆθεν, ἐκ καμίνων καὶ τὸ ἐπάνω ἐν τῇ κλίνῃ πάντων. ¶Θέρκτωρ, θάλπμα. ¶Θερμαστραι, κάμινοι. ¶Θερμαστρίς, σκεῦος παραπλήσιον καρκίνῳ, ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχοῖ καὶ ὄρχησις ἔντονος καὶ διάπυρος τάχους ἕνεκα. ¶Θερμεῖ. θερμαίνει.

Θέρμεσθαι, θερμαίνεσθαι. ¶Θέρμης, ὁ θέρους πνέων.

Θερμόν, τὸ θέρος βυζάντιον. ¶Θερμήπαλα, ἵππου νόσημα περὶ τοὺς πόδας. ¶Θερόμενος, θερμαινόμενος.

Θέρονται, καίονται, χλιαίνονται, θερμαίνονται.

Θέρος. στῖφος τοῦ θερίζειν ἡ ὥρα.

Θερσόμενος, θερμανθησόμενος ἀπὸ τοῦ θέρω ἐνεστῶτος.

Θερυράτορος, ὁ χλωρὸς σῖτος ἀμηθείς. ¶Θερτηεία, ἑορτή τις. ¶Θέσαι. θησαυρίσαι. ¶Θέσατο, ἐνεδύσατο. ¶Θέσθαι, ὑποθέσθαι. θησαυρίζεσθαι.

Θέσθω, εὐξεπιζέσθω. ¶Θέσκελα. θαυμαστὰ θεοει

ἡ θαργηλία μηλισία μὲν τὸ γένος, εὐπρεπὴς δὲ τὴν ὄψιν καὶ τἄλλα σοφή. ὥστε στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυνάστας. διὸ καὶ πλείστων ἐγήματο τῶν διασημοτάτων.
Θ ἄργηλος. χύτρα, ἰδροῦ ἐψήματος. ¶ Θαρνεύει, ὀχλεύει. ὀχεύει, ἐπικίρει, φυτεύει. ¶ Θαρρία, τρασιά,
Θ ἄρνυσθαι, ὀχλεύει. ¶ Θάρνυται, μετεωρίζεται. θάρνυσθαι γὰρ τὸ κυΐσκεσθαι, νῦν δὲ νῦν δηλοῖ τὴν διὰ λόγων ἔντευξιν καὶ ὁμιλίαν. σημαίνει δὲ καὶ ὀχεύει
Θ ἄρνυται, περὶ συνουσίαν ὁμιλεῖ.
Θ ἄρρος, θάρσος. ¶ Θαρσαλέον, ῥᾴδιον. ¶ Θαρσαλέως, ῥᾳδίως. ¶ Θάρσος, ἢ θάρσος, τὸ θάρσος αὐθαίρεια δυναστεία. ¶ Θαρσύς, θρασύς. τεθαρρηκώς.
Θ ἄρσει, θάρρει. θράσει. ¶ Θαρρῶ, θρασύνομαι.
Θ αψία, ἅλμη, εἰς ἣν ὄψα ὀπτώμενα ἔβαπτον. καὶ ῥάφανος εἶδος. οἱ δὲ βαμμάτιον. ¶ Θασσόμεθα, καθήμεθα.
Θ άσιος, παῖς ἀγλαοφῶντος. ἔστι δὲ σημίδαλις τοῖς ἐρίοις γινομένη. ἀπὸ ἀγλαοῦ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ποιήσαντος θασίου ὀνομασθεῖσα. ¶ Θάσσε, κάθισον.
Θ ᾶσσον, θᾶττον, τάχιον, ταχύτερον. ¶ Θάσσονας, ταχίονας. ¶ Θάσσοντας, καθημένους. ¶ Θάσσουσα, σπεύδουσα. ¶ Θάσσω, παρακαθέζομαι.
Θ άσσων, ταχύτερος, καθεζόμενος. ¶ Θαστεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι. ¶ Θάτας, θῆτας, τοὺς δούλους κύπριοι. ¶ Θάτερα, τὰ ἄλλα ἑκάτερα ἕτερα μέρη
Θ ατέρου, ἑνός. ¶ Θατῆρας, θεατάς. ¶ Θᾶττον, εὐθύς. τάχιον. ταχέως. ¶ Θᾶττον ἢ βούτης, παροιμία. περὶ τῶν ἐν τῇ στοᾷ μαχομένων τὸ ἦν ὧ ἐπιγραπτο. βούτης. τάσσεται δὲ ἡ παροιμία περὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων. καὶ γὰρ ὁ βούτης, ῥᾳδίως κατεσκεύαστο ἅτε οὐχ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος γεγραμμένου. ¶ Θαυλακίζειν, μετὰ βοῆς ἀπαιτεῖν τι.
Θ αυλία, ἑορτὴ ταραντῖνοι, ἀχθεῖσα ὑπὸ κτεάτου, παρὸ καὶ θαυλίζειν λέγειν τοὺς δωριεῖς. ¶ Θαυλωνίδαι, γένος ἰθαγενῶν ἀθήνησι. ¶ Θαυμάζειν, θεάσασθαι καὶ μανθάνειν. ¶ Θαῦμα, ἔκπληξις ξένισμα
Θ αυμαίνει, θεωρεῖ, θαυμάζει.
Θ αυμαλέον, φοβερόν, θαυμαστόν. ¶ Θαυμακίη, πόλις. ¶ Θαυμανέοντες, θεώμενοι, ὀψόμενοι. αἰολικὰ θαυμανέοντες. τὸ δὲ καθ᾽ ἡμᾶς, θαυμάζειν, θεᾶσθαι λέγει, θεῖον δὲ κούρη, καὶ θηητὸς ῥεῖστος ὁ θαυμαστός. ¶ Θαυμάσιος, θαυμαστός. ¶ Θαύματα, ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται. ¶ Θαυματίζομαι, ἐκπλήττομαι. ¶ Θαῦμος, ἢ θαῦλος ἄρεσ μακεδόσι. ¶ Θαῦνον, θηρίον. ¶ Θαυλέα, οὐρὰ κέρκος. ¶ Θαυσίκει, θεωρεῖον. ¶ Θαχμῆναι, θωρηχθῆναι. δωριεῖς, ¶ Θάψαι, καρρύξαι, κάψαι, ἀπὸ τοῦ θάλπεσθαι. ¶ Θάψινον, τὸ ξανθὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ θάψου ὃ βάπτει ὧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς κεφαλάς. τοῦτο τινὲς σκυθικὸν λέγουσι. καὶ ὁ τόπος παρ᾽ ᾧ φύεται τὸ ξύλον θάψος καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ ῥίζα θαψία καλουμένη.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Εα, ὦ μοῦσα. ¶ Θέα, σκόπει, θεώρει, ὅρα.
¶ Θεάμονας, θεατάς. ¶ Θέαν, ὄψιν.
¶ Θεωρίαν, ὄμματα. ¶ Θεαγγελεῖς, οἱ τὰς πανηγύρεις ἐπαγγέλλοντες. ¶ Θεαγενής, ὅσιος θεοσεβής. ¶ Θέαγον, τὸ θεῖον, ᾧ καθαίρουσι σαλαμίνιοι. ¶ Θέαμα, θεώρημα. ¶ Θεανὴ, νῆσος, ἡ ἐκ θεοῦ θεία, σοφοκλῆς τυροῖ ῥύπῳ. ¶ Θεανῶσαι, οἱ ξυστῆρες ὑπὸ θετταλῶν. ¶ Θέα παρ᾽ ἀεὶ γείρῳ, τόπος ἀγείρων ἐκ χωρίων ἐθεώρουν, εὐτελὴς δὲ ἐδόκει, ἡ ἐντεῦθεν θεωρία. μακρόθεν μὲν ἦν καὶ εὐώνου ὁ τόπος ἐπωλεῖτο. ¶ Θεατὸν, τὸ ἐκλεκτὸν, ὁρατὸν καὶ θεωρητόν. ¶ Θέατρον, θέαμα ἢ συνάθροισμα.
Θ έει, βρέχει. ¶ Θεῖν, θέειν, βρέχειν, δραμεῖν.
Θ έεν, ἔβρεχεν. ¶ Θεηγόρων. θείων ἢ ἐκ θεοῦ λαμβανόντων.
Θ εήλατον, ὑπὸ θεοῦ ἀπεσταλμένον ἢ πεμφθέν.
Θ εύσει, βρέχει. ¶ Θειαζόντων, μαινομένων.
Θ ίασος, χορός. ¶ Θειασμοῦ, δεισιδαιμονίας ἐνθουσιασμοῦ.
Θ ειασμοῖς, δεισιδαιμονίαις μαντείαις, ¶ Θιασῶται, χορευταί. ¶ Θεῖα, ἴνδαλμα καὶ θεοῖς ἐοικότα κύπριοι.
Θ είειν, δραμεῖν. ¶ Θείης, ποιήσειας. ¶ Θεητὸν, θαυμαστόν. ¶ Θηλόπεδα, ὁ τόπος ἐν ᾧ ξηραίνεται ἡ σταφυλή. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θέρεσθαι ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πέλῳ. ¶ Θειμωνίαι, οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων.
Θ εῖναι, ποιῆσαι. ¶ Θοίναν, βρῶσιν, ἀνάλωμα.
Θ είνει, ποιεῖ, βρέχει, κτείνει, πλήσσει. ¶ Θῖνες, οἱ σωροὶ, ἤτοι βουνοὶ τῆς ψάμμου. ¶ Θεινομένην, τυπτομένην. ¶ Θεινῶν, αἱματηρῶν. ¶ Θειώμεθα, ποιήσωμεν. ¶ Θεῖον, θεάφιον, ἄπυρον ἄκαυστον.
Θ εἰός μοι, ἐκ θεοῦ μοι. ¶ Θεῖος, ὄνειρος, θεόπεμπτος. θεῖον θύουσιν αἰῶνα τὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα, ἐν ᾧ αὐτῶν τὰ ἱερά. ¶ Θειοῦται, θείῳ καθαίρεται.
Θ εῖον, τὸ ἐκ θεοῦ ἀπεσταλμένον καὶ τὸ ἀξιόλογον, ὥστε θαυμάζεσθαι καὶ τὸ θεάφιον. ¶ Θείου πλῆρ. τοῦ κεραυνίου πυρὸς λέγει, ὀδμὴν γὰρ ἔχει ὁ κεραυνὸς θείου.
Θ εῖται, [illegible]. κομίζει. ¶ Θειάσω, καθαίρω.
Θ ειώσω. καθαίρω. ¶ Θέκλεον, καυμαστόν.
Θ έλγει, ἀπατᾷ. θάλπει ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ θέλειν ἄγειν μαλάσσει. κηλεῖ. τέρπει. ¶ Θέλγητρα, εἰς ἡδονὴν ἄγοντα. ¶ Θέλγμα, θαῦμα. ¶ Θελγῖνες, οἱ τελχῖνες, γόητες πανοῦργοι φαρμακευταί. ¶ Θελγόμενον, ἀπατώμενον. λέγεται δὲ περὶ τῶν ἡδυνομένων τοῖς ᾄσμασι. ¶ Θέλειν. δύνασθαι. ¶ Θέλεμον, οἰκτρόν. ἥσυχον. ¶ Θελέμως. ἡσύχως. οἰκτρῶς.
Θ έλεμνον, ὅλον ἐκ ῥιζῶν. ¶ Θελδρόν, θελκτὸν καὶ τὸ θάλπον τὰ ὄμματα περὶ κακώσει. ¶ Θελκτὴς, προαιρετικός. ¶ Θέρκαλ, θέλγμα. ¶ Θέλγητρον, φίλτρον. χαρά. θαυμαστὸν καὶ τὸ ἐφελκυστικὸν μετά τινος ἀνάγκης. ¶ Θελκτήριοι, θεραπευτικοὶ ἄγοντες εἰς ἀπάτην. ¶ Θέλξας. καταπονήσας.
Θ ελξινία, ἥρα τιμᾶται παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Θέλω, χρήζω. βούλομαι. εὐδοκῶ. ¶ Θέμα, ἕξις τόπος, στάσις μνῆμα. ¶ Θεμὰν, ἄνεμος νότος, ἢ ἀναρλή.
Θ εματίζει, ἀποτίθεται κυβερνᾷ. ¶ Θέμεθλα, ἕδραι βάθρα. ¶ Θέμεμα. θέσις. ῥίζαι. ¶ Θέμειλα, θεμέλιοι. ¶ Θεμειλωθέντα, ἐκ ῥιζῶν ἀρθέντα.
Θ έμεναι, καταβαλοῦσαι. ¶ Θέμενος. ἐνθείς: καταβαλών. ¶ Θεμέρη. βεβαία. σεμνή. εὐσταθής.
Θ έμερον. σεμνόν. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι θεμαρύνεσθαι.
Θ εμερόφρονας, συνετοὺς σώφρονας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Θ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Θάασιν, ἐκαθέζετο. ¶ Θαάσσει. κάθηται. διατρίβει. ¶ Θαβακὸν, θακὸν, ὁ ὁμορόν.

Θαβὼρ, ὄρος συρίας. ¶ Θαγῆ, ἕξεις.

Θάεο, θεώρει. ¶ Θαζόμενος, σκώπτων.

Θάθει, ἐλαύνει. ¶ Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, φυτεία.

Θαιροδύται, οἱ ἐν τῷ ζυγῷ δακτύλιοι, δι᾽ ὧν οἱ ῥυτῆρες. ¶ Θαιροδύτης, ὁ δακτύλιος τοῦ ζυγοῦ.

Θαιρὸς, ὁ διοικῶν ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἕως κάτω στροφεὺς τῆς θύρας, ἢ ἄξων σοφοκλῆς τειρεσίᾳ πολέμῳ.

Θακεύουσι, κάθηνται εἰς τὰς χρείας.

Θάκος, καθέδρα. θρόνος. ¶ Θαλάμη, τρώγλη, θυρὶς καταδύσις. ¶ Θαλάμαι. στῆλαι ἐπικείμεναι τοῖς χείλεσι τῶν ἀποκόπων. ¶ Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν κοιτῶνα ἢ περὶ τὸν θάλαμον διατρίβουσα, ἢ ἀνασκευάζουσα. ἀρχαίων δὲ, κοιτωνοφύλαξ, νυμφαγωγὸς. τοῦ θαλάμου ἐπιμελουμένη. Θαλάμια, κῶπαι αἱ κατωτάτω καὶ οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν θαλάμιοι λέγονται. ¶ Θαλάμιος, ὁ κατωτάτω θαλάμιος ἐρέτης ὁ κατωτάτω ἐρέσσων ἐν τῇ νηΐ. ¶ Θαλάμιος λέγεται ὁ ἔσχατος. ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης. ¶ Θαλάμοισι νέοισι, κατεσκευασμένοις νεωστί. ἀπὸ γὰρ τοῖς γάμοις αὐτοῖς τῶν ἡμιθέων θαλάμοις ἐπίστευον, ὡς οὐκ ἔκπαλαι αὐτοῦ γεγαμηκότος. ¶ Θάλαμος. οἶκος. μυχός. νυμφικὸς οἶκος. ¶ Θαλάμων, ἄνασσα ἀφροδίτη.

Θάλασσα, κοίλη ἢ χειμέριος καὶ τὸ θάλασσον. ¶ Θαλασσεὺς, ἁλιεύς. ¶ Θαλάσσια, ἔργα ναυτικά.

Θαλάσσιος ζεὺς, ἐν σιδῶνι τιμᾶται. ¶ Θαλασσωθεὶς ἀγνισάμενος. ¶ Θαλάσσια. τὰ τῆς θαλάσσης.

Θαλαττοκοπεῖς, ματαιολογεῖς. ¶ Θαλαττοπορῆσαι. πλεῦσαι διὰ θαλάσσης. ¶ Θαλέει, θάλλει, αὐξεῖ.

Θαλέεσσι, ποτῆτι. λιπαρίαις. ¶ Θαλέοντες, θάλλοντες. ¶ Θαλέθοντα, θάλλοντα, βλαστάνοντα, αὐθοῦντα, εὐζωοῦντα. ¶ Θαλεία, παιδεία, εὐθυμία ἡδονὴ καὶ ἡ μοῦσα. ¶ Θαλείας. πότους. μέθας. λίνας, πίσας. ¶ Θαλίη, εὐδαιμονία εὐθηνία ἀκμή. εὐφροσύνη. ¶ Θαλεῖον. καθαρόν.

Θαλεραί, θαλεραί. ¶ Θάλλει, ἀκμάζει, αὐξεῖ.

Θαλεροὶ, ἀκμάζοντες, αὐθοῦντες, πολὺ πρόσφατοι, ἀθρόοι, ὑγροὶ, θαλεροί. ¶ Θαλερὸν δάκρυον, τὸ πολὺ καὶ μὴ ξηραινόμενον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀεὶ θάλλον. ¶ Θαλερὸς, ταχὺς ἰσχυρός. ¶ Θαλέων, τῶν θάλλειν ἐπιτηδείων. ¶ Θαλέων, τῶν θάλλειν ποιούντων παιγνίων ἢ ἡδέων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων. ¶ Θαλία, εὐθηνία. εὐωχία. πανήγυρις. τέρψις, εὐφροσύνη. ¶ Θαλίη, τὰ αὐτά. ¶ Θαλιοποιοὶ, οἱ τὰ σκυτούμενα κυβώτια καὶ τοὺς δερματίνους ῥίσκους ἐργαζόμενοι. ¶ Θαλιπόδιοι. οἱ πολλοὺς καὶ ἐνδόξους ἔχοντες, ἢ γένος ἐν ὅπλοις ἔνδοξον.

Θάλλικα, σάκους εἴδος. ¶ Θαλλὶς, μάρσιππος μακρός. ¶ Θαλλὸν, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. ¶ Θαλλὸς,

κλάδος ἐλαίας. ἄνθος, γέννημα. καὶ πᾶν τὸ θάλλον. κυρίως δὲ κλάδος ἐλαίας ἢ φοίνικος βλάστημα.

Θάλλουσα, αὐξάνουσα. ¶ Θαλλοφόρος ὁ πομπεύων ἀθήνησι καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων· λέγει δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους, ἢ πρὸς τὸ θάλλειν. ¶ Θάλπει, ἀκμάζει. αὐξεῖ.

Θαλπιόω, ἐπάλξις. ¶ Θάλπος, καῦμα, παραμυθία.

Θάλπω, θερμαίνω παραμυθοῦμαι. ¶ Θαλπωρὴ, παραμυθία. σκέπη, χαρὰ, σωτηρία. ἡδονὴ, θάλψις, ἐλπίς. ἀσφάλεια, ἢ διάχυσις. ¶ Θαλυκρέονται. ψεύδονται. ¶ Θαλυκρὸν, ἰταμὸν, λαμπρόν. βροντηρόν. αἰολὲς, πανοῦργον. θερμόν. χλωρόν.

Θαλύνει, θάλπειν ποιεῖ. ¶ Θαλύνεσθαι, φλέγεσθαι.

Θαλύσια, αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί. ¶ Θαλύσιος, ἄρτος, ἀπὸ τῆς ἅλω ποιούμενος πρῶτος. ¶ Θαλυσσόμενος, φλεγόμενος. ¶ Θαλύψαι, θάλψαι, πυρῶσαι. ¶ Θάλλωμεν, βλαστήσωμεν, βλαστάνωμεν.

Θαμὰ, θαμινὰ συνεχῆ. ¶ Θαμάκις, πλειστάκις, πολλάκις. ¶ Θαμὰ, τὰ πυκνὰ καὶ θαμέα τὰ αὐτά. ¶ Θαμαζοχεῖ, οὐχ ἡσυχάζει. ¶ Θαμβαλέον φοβερὸν, θαυμαστόν. ¶ Θαμβεῖ, ἐκπλήττει.

Θάμβος, θαῦμα. ἔκπληξις. ¶ Θαμέας, πυκνοὺς. συνεχεῖς. ¶ Θαμέες καὶ θαμειαὶ τὰ αὐτὰ τῷ θαμιάς.

Θαμίζεις, συνεχῶς ἔρχῃ. πυκνάζεις.

Θαμίζεται, ὁμιλεῖ. ¶ Θαμίζει, συνεχῶς διατρίβει καὶ παραμένει τὴν ἑαυτοῦ ναῦν φυλάσσων.

Θαμινὰ. πυκνὰ, πολλά. ¶ Θαμινῶς, συνεχῶς, πυκνῶς.

Θάμιξ, ἀλώπηξ. ¶ Θάμνοις, δενδρώδεσι τόποις δασέσι. ¶ Θαμνισὸν, ἀποκάλυψον. ¶ Θάμνοι, δασέα καὶ πυκνὰ δένδρα, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι.

Θάμνος, πυθμὴν δένδρου ἡ ῥίζα πολλοὺς κλάδους ἐκπέμπουσα, ἢ καθ᾽ ἕνα τόπον τῆς ὕλης συστροφή. καὶ ἡ συνεχὴς φυτεία, καὶ ἡ περιοχὴ τῆς ἐλαίας, καὶ ὅρμοι, καὶ οἱ σύμφυτοι ἢ δενδρώδεις, ἢ βάτος, ἢ ξύλον ἀκανθῶδες. ¶ Θαμνότεροι, πυκνότεροι. ¶ Θάμυρις, πανήγυρις σύνοδος, ἢ πυκνότης τινῶν. καὶ ὁδοὺς θαμύρας τὰς λεωφόρους, ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα.

Θαμυρίζει, ἀθροΐζει, συνάγει. ¶ Θάμυρις μαίνεται, παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν, παράλογόν τι πραττόντων. ¶ Θανάτοιο μέλαν νέφος. περιφραστικῶς αὐτὸς ὁ θάνατος. ¶ Θάνατος, ὅ, τε θεός. καὶ ὁ πεχωρισμένος τέλος ὂν τοῦδε τοῦ βίου. ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός. καὶ ὁ δυσωδία. ¶ Θανατῶν, θανάτου ἐπιθυμῶν.

Θανεῖσθαι, ἀποθανεῖσθαι. ¶ Θάνοιεν, ἀποθάνοιεν.

Θάξαι, μεθύσαι. ¶ Θάοντα, διδάσκοντα, θεωροῦντα.

Θαοῦνται. ὁμοίως. ¶ Θάπον. φόβον.

Θάρα, μῆα κριτέον. ¶ Θαρραλέως, εὐθαρσῶς ἀνδρείως. ¶ Θαργηλία, ἀπόλλωνος ἑορτὴ καὶ ὅλος ὁ μὴν ἱερὸς τοῦ θεοῦ, ἐν δὲ τοῖς θαργηλίοις τὰς ἀπαρχὰς τῶν φαινομένων ποιοῦνται καὶ περικομίζουσι· ταῦτα δὲ θαργήλια φασὶ καὶ μὴν θαργηλιών. καὶ τὴν ἱκετηρίαν, ἐκάλουν θάργηλον. ἡ ἀρχίλοχος φησὶν ὡς* φαῖε νῦν ἄγει τὰ θαργήλια καὶ ὁ θάργηλος χύτρος ἐστὶν ἀνάπλεως σπερμάτων καὶ περὶ ἀμελησίοις ἀγομένη ἐπιφρόνησις. ¶ Θαργηλία ἐστὶν

Ἠσίοδος, ποιητοῦ ὄνομα. ¶ Ἤσκαιρεν, ἐσκίρτα.
Ἤσκειν ἐθεράπευεν. ἐπονεῖτο, ἐκόσμει. ἐπεμελεῖτο, ἐπιμελεῖτο, εἰργάζετο. ¶ Ἠσκημένος, μεμελετηκὼς πεπαιδευμένος. ¶ Ἠσιονεῖς, οἱ τὴν ἀσίαν οἰκοῦντες ἕλληνες. ¶ Ἠσίπτων, ἐν γραφαῖς, ἤσιχερ. Δατιλᾶς. ¶ Ἠσμένιζεν, ἐχάρησεν.
Ἠσμὰ, νόσημα. ¶ Ἦσο, ἐκαθέζου. ¶ Ἦ σοὶ, ἆρα σοί. ¶ Ἤσπαιρεν, ἐσκάριζεν, ἔστιλβεν, ἔλαμπεν, ἀπέπνιγεν, ἔσπαιρεν. ¶ Ἠσπικότες, βοηθήσαντες.
Ἡσσήθη, ἡττήθη. ¶ Ἡσσόνων, ἐλαττόνων. ¶ Ἡσσωμένων, ἐλαττόνων, ἡττόνων, ὑστέρων. ¶ Ἧσσον, ἧττον. χεῖρον, ὕστερον. ¶ Ἧς οὔτι χάριν οἶδε. περὶ ἧς οὐδὲ μίαν χάριν ἔσχεν, οὐδὲ παιδοποιίας. οὐδὲ συμβιώσεως. ¶ Ἤστην, ἐκαθεζέσθην δυϊκῶς ὑπῆρχον. ¶ Ἠστίνειν, ἐρᾶν, ἐρᾶσθαι. ¶ Ἡστὸν, ἡδύ. ¶ Ἧστο, καθέζετο. ¶ Ἠστόχησεν, οὐκ ἐπέτυχεν. ¶ Ἡσυχία, γαλήνη, ἠρεμία. ¶ Ἥσυχος, ἀπράγμων. ¶ Ἤστραψεν, ἔλαμψεν. ¶ Ἧσφιν, ἧ ρίς αὐτοῖς. ¶ Ἡσυχαῖον, τὸ μετὰ ἡσυχίας. ¶ Ἡσυχίδαι, γένος ἀθήνησιν ἱθαγενῶν. ¶ Ἤχαλλεν, ἐλυποῦντο. ¶ Ἠχάτησεν. ἐστέρησεν. ¶ Ἠχολήθημεν, χολὴν ἐποιήσαμεν.
Ἠσσόνων, ἡσσωμένων. ¶ Ἤσω, ἀφήσω, ἐάσω, ἀκοντίσω. ¶ Ἠτάκτησεν, μετὰ ἀταξίας ἔπραξεν.
Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τάν, ἢ ταύτην ἢ ἐπὶ ταύτην. ¶ Ἦτας, ἤλγυνας. ¶ Ἦτ' ἂν, ἐπεί. ὡς. ¶ Ἠτασεν, ἐβασάνισεν. ¶ Ἦ τάχα, οὕτω γὰρ ἴσως. ¶ Ἦ τάχα κεν, ἢ τάχα ἄν, ἴσως ἄν. ¶ Ἤ, τε, ἤ τις. ¶ Ἤτησεν ἤτησεν. ¶ Ἠίτει, προεκάλει. ¶ Ἦ ἴττον, ἢ τόσον, ἀληθές. ¶ Ἠτέρα στροφή. ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ἐπομένων ἐν τοῖς μέλεσιν. ¶ Ἠτεξάγωνος, ἐργασία οἱ ἑρμαῖ. ¶ Ἦτ' ἐφάμην, ὑπέλαβον. ¶ Ἠτηγώνιον, τέττιξ ὅμοιον τὸ ὁ κέρκωψ. ¶ Ἠτήθη, ἐκινήθη.
Ἠτίζουσιν, αἰτιῶνται, ἐπιφημίζουσιν. ¶ Ἠτίμασεν, ἄτιμον ἐποίησεν. ¶ Ἠτιμωμένων, ἠφανισμένων.
Ἠτίμασεν, ἠτίμασεν, ὕβρισεν. ¶ Ἤτιος, βολῆς.
Ἤτοι, σύνδεσμος ἰσοδυναμῶν τῷ δή. τινὲς δὲ καὶ αὐτὶ τοῦ μὲν χρῶνται. ¶ Ἦροι. καὶ δὲ οὗτος. ¶ Ἤτοι ὅγε, οὗτος δή. ¶ Ἤτοι ὁ μὲν, ὃ δὲ οὗτος. ¶ Ἦτορ, ἡ ψυχή, θυμός, στῆθος. ¶ Ἠτρέμει, ἡσυχάζει.
Ἦτρον, ὁ παρὰ τὸ ὑποκάτωθεν τόπος, ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν.
Ἠτεῖον, ὑψηλὸς ἔλαφος. ¶ Ἢ τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἢ ἐπιτυγχανόντων ἢ ἀποτυγχανόντων, πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ ὡς οἱ νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία.
Ἦττα, ἡ τροπή. ¶ Ἧττον, μικρότερον αὐτὶ τοῦ. οὐδ' ὅλως. ¶ Ἥττονες, καταδεέστεροι.
Ἥττοσιν, ἐλάσσοσι καταδεεστέροις. ¶ Ἠΰ, ἀπὸ τοῦ ἰσχυρόν, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὡς. ¶ Ἤγει, ἔλαμπεν.
Ἠϋγένειος, μέγα τὸ γένειον ἔχων, ἢ εὔτονος, ἢ εὐγενὴς, ἢ εὐγενὴς ἢ καλογένειος. ¶ Ἠΰδα, ἔλεγεν, εἶπεν.
Ἠΰδαξαν, ἔχρησεν εἰπεῖν. ¶ Ἠυδόκησεν, ἠθέλησεν.
Ἠΰθμιλον, εὔθυμιλον. ¶ Ἠυθύνθη, ὑπὸ ἔγκλημα ἔπεσεν εὐθύνης. ¶ Ἠΰκομος, καλὴ ἀπὸ μέρους εὔκομος καλλιπλόκαμος εὔκομος. καλή. ¶ Ἠΰλεται, πεφύσηται, λελύπηται, τετάρακται, στρέφεται.
Ἠϋκόμοιο, καλλικόμοιο. ¶ Ἠυλίσθησαν, ἐσκήνωσαν. οἰκίσασαν. ¶ Ἠΰν, ἀγαθόν. καλόν.
Ἠΰνασας, ἐκοίμισας, ἔπαυσας. ¶ Ἠυπόρησεν, ἐπλούτησεν. ¶ Ἠΰς, καλός. ἀγαθός. μέγας. γενναῖος. ἀνδρεῖος. ¶ Ἠ ὕστερον, μετὰ ταῦτα. ¶ Ἠΰτε, καθάπερ. ὥστε. ὥσπερ. ὡς. ὅτι καθά. ¶ Ἠΰθ' ὁμίχλη. καθάπερ ὁμίχλη σκοτία. ὑδατώδης ἢ ταχὺς ἀήρ.
Ἠυτομόλησαν, προσέδραμον τοῖς πολεμίοις.
Ἤυχει, ἤλπιζεν. ¶ Ἡφαιστία, ἀθηνᾶ καὶ πόλις τῆς λήμνου. ¶ Ἡφαιστιάδαι, ἀθηναῖοι. ¶ Ἡφαιστόδαμα. περίκαυτα. ¶ Ἡφαίστοιο, τοῦ πυρός.
Ἥφαιστος, ὅτε μὲν ὁ θεός, ἥφαιστος ποίησιν ἰδίαν ὑπὸ παράδοσιν, ὅτε δὲ μετωνυμικῶς τὸ πῦρ, παρά τισι δὲ ὁ ἥλιος. ¶ Ἥφασεν, * ἐψηλάφα. ¶ Ἠφεδηκότες, μὴ φεισάμενοι, καταπτύσαντες. ¶ Ἠφείδουν, οὐκ ἐποιοῦντο φροντίδα οὐκ ἐφείδοντο. ¶ Ἠφείθη, ἐάθη, συνεχωρήθη. ¶ Ἠμφοτεροῖν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν στιχάζων. ¶ Ἠφίαλεν, ἐπεχείρησεν.
Ἠφίει, ἔπεμπεν, ἀπέλυεν. ¶ Ἠφίεσαν, ἔπεμπον, εἴων.
Ἠφρονεύσαντο, ἐμώραναν. ¶ Ἠφυσάμην, ἐφείλκυσάμην. ¶ Ἤφυσεν, διέτεμεν, πολὺν ἀπήντλησεν, διέκοψεν, ἔσπεν, ἐξεφύσησεν, ἐξήντλησεν. ¶ Ἤχαραξ τὴν ἄμπελον παροιμία. ¶ Ἤχανεν, εἶπεν.
Ἠχεῖ, φωνεῖ. ψοφεῖ. ¶ Ἠχεῖον, τὸ χαλκὸν, οἱ δὲ μουσικόν. τὸ πρὸς τῇ μασπάδι χάλκωμα. ¶ Ἠχέτα, ἠχητικός. ¶ Ἠχέται, ἡδύφθογγοι τέττιγες.
Ἠχὴ, φωνή, ἦχος βοή. ¶ Ἤχησεν, ἐψόφησεν.
Ἠχήεσσα, ἠχώδης. εὔηχος. θορυβώδης. ¶ Ἠχηταὶ, κήρυκες. κράκται. ᾠδοί. τέττιγες. ἡδύφθογγοι.
Ἠχήεντα, εὔηχα. ¶ Ἤχηνες, κενοί. πτωχοί.
Ἤχθαι, τεθηρεῦσθαι. ¶ Ἤχθαιρεν, ἐμίσει. ἤχθηρεν. ἐμίσησεν. ¶ Ἤχθετο, ἐβαρύνθη, ἔστεργεν, ἠνιᾶτο, ἐβαρύνετο. ¶ Ἠχθισμένην, βεβαρημένην.
Ἠχίπου. ἵνα ἐνθάδε. ἐν ᾧ τόπῳ. ¶ Ἤχλαν, τὴν λυπηράν. ¶ Ἤχλυσεν, ἐσκότισεν ὀμίχλης ἐπληρώθη, ἐκαλύφθη ἀχλύι. ¶ Ἤχθετο, ἐλυποῦντο, ἐθυμοῦτο. ¶ Ἦχος, φωνὴ κτύπος ἐκφώνησις. ¶ Ἠχὼ ἐνθάδε ἠχώ. μακρὰ φωνὴ ἀνακλωμένη ἀπὸ στερεῶν καὶ ἀντιτύπων ἐπὶ τὴν προϊέμενον πάλιν ἐπανιοῦσα.
Ἠχρεωμένη, τῷ ἑαυτῆς χρωτί. ¶ Ἠχωπέρεαν. χοῦ ὅλην λέγει. οἱ δὲ, τὴν αἴγιναν, ἐπειδὴ ἐκεῖ ὄστρακα πολλά ἐστι, νῆσος γὰρ ἡ αἴγινα. ¶ Ἤψατο, ἐλάβετο. προσέφυγεν, προεκράτησεν. ¶ Ἤψησαν. ἐψηλάφησαν βάμματι ἐβάψατο. ¶ Ἥψησεν, ἐμαγείρευσεν. ¶ Ἠώα, ἡ κέδρος ἐθνικῶς. ¶ Ἠῶθεν πρωΐ. ἅμα ἡμέρᾳ ὀρθρῷ. ¶ Ἠῶθι πρό. ὑπ' αὐτὸν τὸν ὄρθρον, πρὸ ἡμέρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς.
Ἠωκνίτων, ὀρθεινῶν ὕπνων.
Ἠϊών. παραθαλάσσιος.
Ἠῷος, ὀρθεινός. ¶ Ἠώρει, ἐκρέματο. ἐκίνει.
Ἠώρητο, ἀπεκρέματο, ἀπήρτητο. ¶ Ἠώς, ἡμέρα τὸ πρῶτον φῶς ἤγουν αὐγή, φῶς. ὄρθρος. τὸ αὐγὸς ἀνατολῆ, ἡμέρα. καὶ ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι μεσημβρίας χρόνος, ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ καὶ ὅλη ἡμέρα, ἡ δὲ μὲν ἠὼς ἐνδεκάτη. καὶ τὸ λυκόφως, παννυχίη μὲν ἔγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

Ἠράνον, τὴν βασιλέα, στρατηγόν. ¶ Ἠρδάνθη, ἐλθυ κάνθη, ἐπιάνθη. ¶ Ἠργμένον, ἀρξάμενον, εἰργόμενον, κωλυόμενον. ¶ Ἠρδαλωμένος, λεπρὸς μεμιασμένος. ¶ Ἠρέμα, ἡσυχῆ, πράως, ἱλαρῶς.

Ἤρει, ἄρχει, κατελάμβανεν. ¶ Ἠρεῖ, ὅπισ ῥεῖ, ὅτι ῥέει. ¶ Ἤρεισε, σφοδρῶς κατηπόρει ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλαυνόντων. ¶ Ἠρεῖπε, ὀλίπε. ¶ Ἠρέμα, ἀτρέμα, ἡσύχως, χολαίως. ¶ Ἠρεμεῖ, ἡσυχάζει.

Ἤρεμον, ἥσυχον, πρᾶον, ἤμερον. ¶ Ἠρεμῶν, ἡσυχάζων. ¶ Ἦρεν, ἐπόρεν. ¶ Ἤρεσιν, ἀπείλησιν.

Ἠρέσθαι, κόπτεσθαι τὰς τρίχας. ¶ Ἠρεσίδες, κόραι αἱ λουτρὰ κομίζουσαι τῇ Ἥρᾳ. ¶ Ἠρ' ἐτεόν γε, ὄντως, μεγάλως μετ' ἀληθείας. ¶ Ἠρετισάμην, ὀπάσθην. ἐπεθύμησα, ἠθέλησα, ἠράσθην. ¶ Ἤρετο, ἠρώτα, ἐπύθετο. ¶ Ἠρεύγετο, ἐμυκᾶτο, ἔβρεξεν.

Ἠρέχθεται, πλανᾶται, ἀμηχανεῖ. ¶ Ἠρήκασιν, πεπορθήκασιν καὶ εἴπασιν διὰ τοῦ ει. ¶ Ἠρηκότων, πεπορθηκότων καὶ διὰ τοῦ ει εἰπόντων. ¶ Ἠρηκώς, νενικηκὼς εἰπών. διὰ τοῦ ει. ¶ Ἠρημένοι, ἐκλελεγμένοι, θελήσαντες, ἐπικεισθέντες. ¶ Ἤρηρε, ἐκράτει.

Ἠρήρειστο, ἥρμοστο, ἐστήριξεν. ἐπέπηκτο. ¶ Ἦρης, ἀφρῶν. ¶ Ἠρήσατο, ηὔξατο, κατηράσατο.

Ἠρηρωκώς, ἐξάνωσας. ¶ Ἦρι, πρωῒ ἄνευ τοῦ ι, ὄρθρω. ¶ Ἠρία, μνημεῖα. ¶ Ἠριγένεια, ὁ τὴν ἡμέραν γεννῶντα, ὁ περὶ ὄρθρον, ὁ περὶ ἦρι γενομένη, ἢ παρ' αἰσχύλῳ, ὁ λέαινα ἠριγένεια, ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα, ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι. ¶ Ἠριγένιον, τὸ χρύσιον πόαν.

Ἠριδανός ποταμός. ¶ Ἠριδρύγης, τυμβωρύχος.

Ἠρείς, νεκρός. ¶ Ἠριθεύεσθαι, εἰργάζεσθαι. ¶ Ἠριθμημένων, πολυτιμημένων. ¶ Ἤρικεν, ἐρράγη, διεχίσθη, ἔπεσεν. ¶ Ἠρικέπαιος, ὁ Διόνυσος.

Ἦρι μάλα ὄρθρου. ¶ Ἤριμον, νέον. ¶ Ἤριμος, ὀρθρινός. ¶ Ἤριπε, χώρει. ¶ Ἠρισκάλπιγξ, ὀρνέου τι εἶδος. ¶ Ἤριν, τὸν ἦριν. ¶ Ἠρινέθεμον, τὸ ἄνθεμον. ¶ Ἠρινολέγοι, οἱ τέττιγες. ¶ Ἠρινοτόκου, ἀπὸ τῶν ποιμνίων τῶν κατ' ἔαρ φόροις τελούντων. ¶ Ἦρι, ἔαρι. ¶ Ἠρινός, ἐαρινός. ¶ Ἠρίον, μνῆμα τάφος. ¶ Ἤριπε, κατέπεσεν. ¶ Ἠρίπωτην, ἡμέραν διὰ ἡμέρας. ¶ Ἤρισεν, ἔχισεν, ἔρρηξεν, ἔπεσεν, ἡττήθη, συνέζευξεν, ἥρμοσεν.

Ἠρεισμένος, ἐστηριγμένος. ¶ Ἠρίστερον, ἱμάτιον ἱερόν, ἐπίσημον. ¶ Ἠρίφακον, θαμνίσκον Λάκωνες.

Ἤρειψε καὶ ἤρειξεν, κατέβαλε, κατέπεσε. ¶ Ἠρρίχθη, ἐρράγη. ¶ Ἠριόμεθα, ἐζητοῦμεν. ¶ Ἤρκεσεν, ἐβοήθησε, καὶ ἤρκεσεν. ¶ Ἤρξατο, ἤρξατο.

Ἠρμαλώσατο, συνέλαβεν. ¶ Ἠρμανίζετο, οὐκ ἥρμοζον. ¶ Ἥρμαζεν, ἐσκέπασεν, ὠχύρωσεν.

Ἠρμένος, ἐπικειθείς. κρεμασθείς. ¶ Ἡρμοσμένου, ἐν κατεσκευασμένου. ¶ Ἤρξατο, συνεφώνησεν.

Ἤρυνεν, ἐκυβίστα. ¶ Ἠρύνατο. ἐποίουν. ¶ Ἠροικάκαι, κοιλώματα τοῦ γόος. ¶ Ἠρρίνησεν, ἀπεσόβησεν.

Ἠρόμην, ἠρώτησα. ¶ Ἦρον, εἰρήνην. ¶ Ἤροντο, ἠρώτων. ¶ Ἠροπᾶν. ἡμᾶς διὰ ὅλης τῆς ἡμέρας.

Ἦρος, συνθήκη. ἐκεχειρία. ἔαρος. ¶ Ἤροσε, ἠροτρίασε. ¶ Ἠροσάνθεια, αὐθολογία ἑορτὴ γυναικεία. λαμπρά, ἀγομένη ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ.

Ἤροσεν, ἐγέννησεν. ¶ Ἠρόχια, τὰ θεοδαίσια, οἱ δὲ ἑορτὴν εἰ δὲ ἔεια. ¶ Ἤρου, ἐρώτησας. ¶ Ἠροῦ, κατηροῦ. ¶ Ἠρούστιζον, ἐνήδρευον. ¶ Ἠροῦτο, ἠροτριᾶτο, ἐπείγετο. ¶ Ἠροφίλη, σιβύλλης ὄνομα.

Ἤρρεον, ἀπώλυνο. ¶ Ἠρρόκεν, εἰκῆ ἀφῖκται, παρ' ὁμήρῳ δὲ μετὰ δυσχερείας ἔρρ' ἐκ νόσου θάνατον ἐλέγχειν τοιούντων. ¶ Ἤρσεν, ἥρμοσεν. ¶ Ἤρσαν, ἐπότισαν ἥρμοσαν. ¶ Ἤρτα, ἐκρεμάννυεν. ¶ Ἠρταλέοντο, ὡπλίζοντο. ¶ Ἠρτέμησεν, ἐτάραξε διώκησεν ὄρτυσεν. ¶ Ἤρτηται, κρέμαται. ¶ Ἠρτιαζόμεθα, ἐπαιζόμεθα. ¶ Ἠρτήσαντο. ἐτάραξαν, ἡρμόσαντο.

Ἤρτισται, ἥρμοσται, ἄνηρκται. ¶ Ἠρρ. αὐτὶ τοῦ ἐπῆρρ.

Ἤρτυε. παρεσκεύασεν. ¶ Ἠρτύνετο, παρεσκευάζετο, ἑτοιμάζετο, ἁρμόζετο, κατηρτίζετο. ¶ Ἠρτυλιμένος, ὀρτυμένος. ¶ Ἠρύγμεν, αἱ καμπυλότητες τῶν σκελῶν καὶ ποιὰς εἶδος. ¶ Ἠρυγγαίνετο, ἐλοιδόσατο. ¶ Ἠρύγγιον, λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες ὃ καὶ τὰς στροῖς εἰώθασιν ἐπιτηδῆναι τοῖς σίροις.

Ἤρυγεν, ἐμυκᾶτο ἔπλυεν. ¶ Ἠρύγετο, ἐπλύετο, ἐμυκᾶτο. ¶ Ἠρυγμόμεθα, ἐμπεφορήμεθα, εἰλήφαμεν.

Ἠρύγων, μυκώμενος. ¶ Ἠρυθρύετο, ἐφιλονείκει.

Ἠρυθριάκασι, πεπύρωται, κεκοκκίνωται.

Ἠρύκακεν, ἐκώλυεν. ¶ Ἠρύκαλον, τὸν ἡρακλέα σώφρων ὑποκοριστικῶς. ¶ Ἤρυκεν, ἐκώλυεν.

Ἠρύλλον, ὑποκοριστικῶς τὸν ἡρακλέα. ¶ Ἠρύσατο, ἤντλησεν. ¶ Ἤρυσεν, ἐβόησεν, ἢ ἐβόα ἐμυκᾶτο ἰδίως μαφωνῆς. ¶ Ἦρυρ, ἐρύσατο. ¶ Ἤρυτεν, ἐπὶ τῶν λουομένων, ὄντλει. ¶ Ἤρχετο, καθεῖρκτο.

Ἤρχεν, ἡγεῖτο, κατῆρχεν, ὠφέλει. ¶ Ἤρχθη, αὐτὶ τοῦ ἤρξατο, χείρων ἀδίκων. ¶ Ἥρωαι, αἱ λεγόμεναι, ἐννόιαι.

Ἠρώειον, μνημεῖον. ¶ Ἥρωες, οἱ διαφέροντες ἀρετῇ ἡμίθεοι ἄνδρες, γενναῖοι. ¶ Ἠρώησαν, ἀνεχώρησαν. ὑπεχώρησαν, ἐξεχώρησαν. ¶ Ἠρωήσουσιν, μεθύσουσιν. ¶ Ἠρώπτει, σκώπτει. ¶ Ἡρῶς, δυνατῶς, ἰσχυρῶς, γενναίως, σεμνῶς. ¶ Ἡρῶς, ποικίλως, ἐπὶ τῶν μεμαστιγμένων, ἢ ὄφεις. ¶ Ἠρώτιζον, ἠρώτων. ¶ Ἡρώων, πάντων τῶν κατ' ἐκεῖνον χρόνον ἀνθρώπων, τοῖσι δὲ κρατῆρα κεράσασθαι μούλιος ἥρως.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Σ, ἄρθρον θηλυκόν, ὑποτακτικὸν αὐτὶ τοῦ τὸ σύναρθρον αὐτωνυμίαν δηλούσης, ἧς πεπαλεῖστην μὲν κατὰ χαλκὸς ἔχευεν· ἢ τὸ ἑαυτοῦ ἢ τὸ ἑαυτοῦ ὡς οὐδὲν ἄλλο ἐπὶ λύκιον ὃς πατέρ εἶδος οὐδὲ γυκείων. ¶ Ἧσαι ἐπαυσται. καθίζη. ¶ Ἥσαν, ὑπῆρχον, ἐκάθισαν ἢ εἴασαν. ¶ Ἦσαν, ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι, παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἐπὶ τῶν προγεγονότων.

Ἧσας, ἰδῶν, ἢ ἐπὶ τοῦ ἰάσασθαι καὶ θεραπεῦσαι, ἢ χάριν ἐποίησας. ¶ Ἥισαν, ἔκτισαν ἱδρύσαν. ἐκάλετο, ἐτεχνάσατο, ἥσθη εὐφράνθη διεχύθη.

Ἥσειν, πέμψειν, θεραπεύσειν, ἀφήσειν, τέρψειν, κορέσειν.

Ἤισεν, ὕμνησεν. ¶ Ἧσεν, εἴασεν, ἐκάθισεν. ¶ Ἧσθα, ὅς, ὑπῆρχες. ¶ Ἦσθε, ὑπάρχετε, καθίζετε.

Ἡσθείς. τερφθείς. χαρείς. ¶ Ἥσθην, ἐπειράθη ἐγνως, ἐθεώρει. ¶ Ἧσθην, ἐχάρην, ἐκαθίζοντο δυϊκῶς.

Ἥσθω, ἐνόησα, ἔγνως. ¶ Ἧσί, φησί λέξη καὶ ἦσι.

χεῖς, ἐλαύνεις, ἵπποις ὁδηγεῖς. ¶ Ἡνιόχησον, διοίκησον, οἰκονόμησον, κυβέρνησον. ¶ Ἠνίπαπε, διὰ λόγων ἐπλήξεν καὶ καθήψατο, ἐλοιδόρησεν.

Ἤνεις, ἐνικῶσας ἀδαμάστοις. ¶ Ἤνησεν, ἐκέλευσεν.

Ἤνοισται, προσηνέχθη, προσηνέχθαι. ¶ Ἦνοψ, ἤνοψ.

Ἤνοπα λαμπρόν. πάνυ ἔνιοι διαφανῆ τὸ ὄνομα κύειον. ¶ Ἠνορέην, ἀνδρείαν, εἶδος ἀρετῆς. ¶ Ἠνορέηφι, τῇ ἀνδρείᾳ. ¶ Ἤνορην, ἦλθον. ¶ Ἦν γὰρ ἦν τινα δή. ¶ Ἤντου, κάθηνται. ¶ Ἤντεον, ἀπήντων. ¶ Ἤντετο, ἀπήντησε, συνήντα, ἤντησεν.

Ἤντησα, συνήντησα, ἀπήντησα. ¶ Ἠντίαε, ἀντεῖχε, συνήντα. ¶ Ἠντιάσας, συναντήσας, ἀπαντήσας.

Ἤντησεν, ἀπήντησεν, ἱκέτευσε, θουκυδίδης δὲ τὸ ἠντιώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐναντιώμεθα. ¶ Ἠντιβόλει, παρεκάλει.

Ἤν τινα, ἐάν τινα. ¶ Ἦντο, ἐκαθέζοντο.

Ἤν τοι, ἐάν σοι. ¶ Ἤντετο, ἀπήντησεν. ¶ Ἦν ὁπότ' ἦσαν. ἔν τινι ποτὲ, ἦσαν. ¶ Ἦν, ἦ ἄρα. ¶ Ἦ νῦν, ἢ ἀντὶ τοῦ πρότερος. ¶ Ἤνυσμαι, πεπόρθημαι.

Ἤνυσεν, ἐπέρανεν, ἐπέρασεν, ἐτέλεσεν, ἐξέτεινεν, κατέβαλεν. ¶ Ἤνυστρα, αἱ κοιλίαι τῶν βοῶν, ἢ τὸ παχὺ μέρος αὐτῶν. ¶ Ἤνυστρον, ἡ πρώτη κοιλία τῶν μηρυκαζομένων ζώων οἱ δὲ ὑπογάστριον ἡδυσμένον· οἱ δὲ κόλον. ¶ Ἤνυον, ἤνυον, ἐτέλουν. ¶ Ἠνώγεα, ἐκέλευον. ¶ Ἠνώγει, ἐπιτάσσει, κελεύει.

Ἤνωγον, ἐκέλευον. ¶ Ἦνωρ, ἄρχων εἰσελθόντος παρουσία. ¶ Ἠνῶσθαι, συνῆφθαι. ¶ Ἥξει, ἐλεύσεται. ¶ Ἤιξεν ἢ εἶξε. συνεπείσθη ὑπήκουσεν.

Ἠξίου, παρεκάλει. ¶ Ἠξίωσε ναίειν. ἄξιον ἡγήσατο οἰκεῖν. ¶ Ἠ ὁδόν. ἢ ἀντὶ δηλονότι ἢ εἰς ἐνέδραν. ¶ Ἤοι, οἵ τινες ἀληθῶς. ¶ Ἠοῖ, τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Ἠοῖαι, ὁ κατάλογος ἡσιόδου. ¶ Ἠοίην, ὀρθρίαν, ἢ τὴν πρὸς ἀνατολὴν, ἢ τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσημβρινῆς ὥρας χρόνον. ¶ Ἠοίην, τὴν ἀσιανὴν παννύχιος.

Ἤομεν, πορευόμεθα ἢ ἐπορευόμεθα. ¶ Ἠόνησε, ἐλέλουν, καὶ ἤντλει. ¶ Ἠόνησας, κατήντλησας.

Ἠοῦς, ἡμέρας. ¶ Ἦ οὐχ ἅλις, ἢ οὐχ ἱκανόν.

Ἠπανᾷ, ἀπορεῖ, σπανίζει. ¶ Ἠπανία, ἀπορία, ἀμηχανία. ¶ Ἠπονεῖ, ἀπορεῖ, σπανίζει. ἀμηχανεῖ.

Ἧπαρ, ἔξω τοῦ σπλάγχνου, ἢ βαθύγειος γῆ καὶ ὕπαρ ἀλήθεια. ¶ Ἠπάντηνται, πεπλάνηνται.

Ἠπατικός, ὁ τὸ ἧπαρ ἀλγῶν. ¶ Ἠπάφεν, ἠπάτησεν, ἐχλεύασεν, ἐπλάνησεν. ¶ Ἠπεδανός. οἷον ἀσθενὴς ἢ νωθρὸς ἄπους χωλὸς ἀσθενὴς ἀναίσθητος ἠλίθιος.

Ἠπεδίζειν, ὁμαλίζειν, ἐδαφίζειν. ¶ Ἤπια, μαλθακά, προσηνῆ. ἤμερα. ¶ Ἠπείθησαν, οὐκ ἐπείσθησαν.

Ἠπείθησεν, ἀντεῖπεν. ¶ Ἠπείλησεν, ηὔξατο, ἐκαυχήσατο, ὡρίσατο. ¶ Ἠπιόδωρος, ἤπια καὶ προσηνῆ δωρουμένη κατὰ τὴν τροφήν. ¶ Ἠπείρῳ μελαίνης. τῆς ἀκαρνανίας. ¶ Ἤπειρος. γῆ. χέρσος. παρὰ τὸ ἢ ἔρημος, καὶ δηλὸς ἄπειρος. ¶ Ἠπειρώτης, ὁ ἐν γῇ οἰκῶν. ¶ Ἠπεροπεύειν, ἐξαπατᾶν, καὶ ψευδῶς τινὰ παραλογίζεσθαι. ¶ Ἠπεροπῆα, ὃν ἐξαπατᾷ δή.

Ἠπερόπευεν, ἐξηπάτα. ¶ Ἠπεροπεύοντα. ἐξαπατῶντα. ¶ Ἠπεροπεύσας, ἐξαπατήσας.

Ἠπερ οὖν, ὡς περ εἰ καθάπερ οὖν. ¶ Ἤπετο, ἠκολούθει. ¶ Ἠπέφαται, ἐπεφόνευται. ¶ Ἠπειγμένως. συντόμως. σπουδαίως. ¶ Ἦ πού με, ἄρα με, ἢ πού με. ¶ Ἠπία. πραεῖα. προσηνῆ. μαλθακά: ἤμερα. χρηστά. ¶ Ἠπίαλος, ῥῖγος, πρὸ πυρετοῦ ἐκαλοῦν· τὸ δὲ οὕτως αἱ ψυχραί. ¶ Ἠπιάλων, ῥιγῶν, τὸ γὰρ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥῖγος ἠπίαλον φασιν. ¶ Ἠπιάργυρον, τὸ βάλσαμον. ¶ Ἠπιήθη, ἐταπεινώθη.

Ἠπιόδωρος, ἤπια τὰ χρηστὰ καὶ προσηνῆ δωρουμένη μετὰ τὴν τροφήν. ¶ Ἠπιόλιον, ῥιγοπυρέτιον.

Ἤπιον, προσηνές. πρᾶον. ἥσυχον. μαλθακόν. ἐπιεικῆ. ἤμερον. ¶ Ἠπιότεια, ῥᾳθυμία. ¶ Ἠπιότητι, πραότητι. ¶ Ἠπιτάδας. ἐπιτηδὲς. ¶ Ἠπιστάμην, ἠδυνάμην. ἤδειν. ¶ Ἠπίστησεν, ἀπείθησεν οὐκ ἐπείσθη. ¶ Ἠπίως, πρᾴως. ¶ Ἠποτάκτως, πραοτάκτως. ¶ Ἤπλακεν, ἥμαρτεν. ¶ Ἡ ἀληθὴς, ἢ ἐν τῷ πλῆθος, ἢ πλῆθος. ¶ Ἦ πόθεν, ἀντὶ τοῦ ποῦ

Ἠπορεῖτο, ἠμηχάνει. ¶ Ἤ που, ὄντως, που.

Ἠπύη, φωνή. ¶ Ἤπυεν, ἔκραξεν, ἤχει, ἐκήρυσσεν.

Ἠπύτα, φωνητής. βοητής. κῆρυξ μεγαλόφωνος.

Ἤ πυμάτῃ θέεν. ἢ τῆς ἐσχάτῃ πόλεως ἔτρεχεν. ¶ Ἤπυσεν, ἤχησεν, ἐσάλπισεν. ¶ Ἠπυτίδης, ὁ ἠπύτου υἱός.

Ἤρ, τὸ ἔαρ καὶ τὸ πρωῒ καὶ ἡ ῥᾳ ἀντὶ τοῦ ἄρα καὶ ἦρα τὸν ἀέρα καὶ ἔραν τὴν γῆν, ἢ ἀλκὴ καὶ οἶνος.

Ἦρα, ἦροι. ὄντως ἢ ἔφη καὶ ἦρα. ἢ χάριν. βοήθειαν. ἐπικουρίαν, παρὰ φίλῳ ἐπίηρα φέρων δή. ¶ Ἦ ῥ' ἂν, ἆρα ἄν. ¶ Ἠράβησεν. ἤχησεν. ¶ Ἠραίνει, ληρεῖ. ¶ Ἥραιον, ἡρακλέα. ¶ Ἦ ῥα καὶ δὴ οὕτως εἶπεν, ἢ ῥα τὸ ἐξ ὀχέων, οὕτως εἶπεν τὸ ἐκ τῶν ἁρμάτων. ¶ Ἤρακεν, ἠνίασεν. ¶ Ἡρακλεία λίθος, ἣν ἔνιοι μαγνῆτιν λέγουσιν οὐκ ὀρθῶς διαλλάττουσι γάρ, καὶ ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον, ἡρακλεία ἐστίν, ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρῳ, ὥστε πολλάκις ἁμαρτάνειν τὴν αὐτὴν, ὑπολαμβάνων μαγνῆτιν καὶ ἡρακλεῶτιν. καὶ γὰρ αὐτὸς ἀλλαχοῦ ἑτέρως καὶ ἑτέραν φησι, κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ ἡρακλείας τῆς ἐν λυδίας πόλεως. διὸ καὶ σοφοκλῆς λυδίαν λίθον αὐτὴν καλεῖ. οἱ δὲ σιδηρῖτιν οἱ δὲ ἡρακλεῶτιν. ¶ Ἡράκλεια λουτρὰ ἡρακλεῖ πολλὰ μνημονεύοντι φασὶ τὴν ἀθηνᾶν θερμὰ λουτρὰ ἀναφῆναι, οἷς χρήσασθαι αὐτὸν, τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἡρακλέα κατασκευάσαι φασὶν ἑαυτῷ τὰ λουτρὰ θερμὰ, ἄλλοι δὲ νύμφας αὐτῷ ποιῆσαι ἐν σικελίᾳ. ¶ Ἡρά. καλοῦν*. τὸν ἡρακλέα εἰς βοήθειαν ἐκάλουν γενομένης βίας. ¶ Ἡρακλέους θυσία, παροιμία ἀντὶ τῶν εἰκῆ ταῖς θυσίαις χρωμένων.

Ἠρανέων, βοηθῶν, χαριζόμενος. ¶ Ἠρανίσθην, ἔρανον συνήγαγον. ¶ Ἤρανος, βασιλεὺς, ἄρχων, σκοπὸς φύλαξ. ¶ Ἤραντο, ἤροντο. ἠρώτων.

Ἠράνυ, ἄραγε. ¶ Ἦ ῥάνυ τοι, ἀληθῶς δή σοι,

Ἤραξεν, ἔσχισε, συνέτριψεν ἔρρηξεν. ¶ Ἤραρεν, εὐφράνθη ἥρμοσεν, εὐπρέπησεν. ¶ Ἠράρισμεν, ἡρμόσαμεν ἠρήσαμεν. ¶ Ἤραρον, ἔφραξαν, ἔδησεν. ἥρμοσεν. ¶ Ἠρασάμην, ἠράσθην. ¶ Ἠράσιος, μὴν παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἦ ῥά τιμοι, ἀληθῶς δήμοι πρέτιμοι. ¶ Ἦ ῥά τι οἱ, ἆρα τι αὐτῷ.

Ἦ ῥά τι οὐχ ὅ, τι δή ποτε. ¶ Ἦραρ, προπαρεξυτόνως μὲν, ἔλαβεν, ἀπηνέγκατο. προπερισπωμένως δὲ, ἠρᾶτο ηὔχετο κατηρᾶτο.

Ἡμεροῖ, πραΰνει. ¶ Ἡμεροκαλές, τῶν ἀπείρων ἄνθος ἢ στεφάνωμα. οἱ δὲ εἶδος βάμμα φοινικοῦν, οἱ δὲ ἄνθος πρὸς μίαν ἡμέραν ἀκμάζον. οἱ δὲ τὴν νάρκισσον βοτάνην. ¶ Ἡμερόκοιτος, ὁ κλέπτης. ¶ Ἡμερολόγιον, μέρος τι τῶν περὶ τὴν κύστιν. ¶ Ἥμερον, τὸ ἔλαιον. ¶ Ἥμερος ὕλη, ὁ λεπτόφυλλος δρῦς.

Ἡμερώτατος, πραΰτατος. ¶ Ἡμεροῦν κράτης, τὸ τὴν γῆν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι. τίθεται δὲ καθόλου ἐπὶ τοῦ γεωργεῖν τὴν λέξιν. ¶ Ἥμερσιν, ἐστέρησεν ἀφείλετο, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡμάρτηζεν.

Ἡμερωλίας, ῥεῖ ἐν αὐλῇ διακόνοις. ¶ Ἡμεροφορεῖν, ἡμεροφυλακτεῖν. ¶ Ἡμερωσάμενοι, πραΰναντες.

Ἡμέων, ἡμῶν. ¶ Ἠ μὰν, ἀλλ' οὖν. ἀλλ' ὅμως. οὕτως δὲ καὶ ἧμιν ἐκαθήμην. ¶ Ἥμιυεν, ἥμαξεν.

Ἡμίαρτον, εἶδος ἄρτου ἡμικυκλώδους.

Ἡμείβετο, ἀπεκρίνετο. ¶ Ἡμιδαής, ἡμίκαυστος.

Ἡμιδραχμάκιον, νόμισμα ποιόν. ¶ Ἡμεδαπός, ἐπιχώριος ἡμέτερος. ¶ Ἡμίδια, τὰ οὐχ ὁλόκληρα.

Ἡμιδιπλοΐδιον, ἱμάτιον μικρόν. οἱ δὲ ἀναβόλαιον γυναικεῖον σύμμετρον. ὅπερ ἔνδοθεν ἐφόρουν.

Ἡμιδωδέκατον, τὸ ἡμίχουν. ¶ Ἡμίεκτον, τὸ τεσσάρων χοίνικον, ὅ ἐστιν ἥμισυ τοῦ ἕκτου. ὁ γὰρ μέδιμνος χοινίκων τεσσαρακονταοκτώ. οὕτως ἕκτον ὀκτὼ χοίνικες καὶ τὸ ἡμιωβέλιον. ¶ Ἡμικόλλιον, μέτρον οἴνου, οἱ δὲ ἡμιχοίνικον. ¶ Ἡμίζωστον, ἡμίπλευρον. ἡμίκρανα, ἡμικεφάλαιον, σιαγόνος τὸ ἥμισυ.

Ἡμικύκλιον, ἡμισφαίριον. ¶ Ἡμίκυπρον. ἥμισυ μεδίμνου. ¶ Ἡμιλάμιον, μέρος μεσαπίων.

Ἡμιμαχλόνες, μαινάδες, νύμφαι αἱ βάκχαι.

Ἡμιμέτωπον, ἡμίμυξον. ¶ Ἡμίμιτρον, ὕφασμα ὃ ἐκαλύπτετο. ¶ Ἡμίνα, κοτύλη. ¶ Ἥμιν κεῖται. ὅ ἐστιν αὐτόν. ¶ Ἡμῖν ἀπ' ἀρ' ὤμων. ¶ Ἡμιόγδοον, οἱ δύο χορεῖς. ¶ Ἡμιολία, ἡ δίκροτος ναῦς τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ¶ Ἡμιόλιον, πλοῖον μικρόν. ¶ Ἡμιόλιος, δίκροτος. καλεῖται δὲ καὶ ἀριθμός τις καὶ λόγος ὁ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἔχων.

Ἡμιόνιον, πόας εἶδος καὶ ὄρνις ποιός. ¶ Ἡμίονος. ὀρεύς. ¶ Ἡμίοποι, οἱ μὴ τέλειοι αὐλοί, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων. ¶ Ἡμίοπος, αὐλὸς ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ, μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπος θράσος. ¶ Ἡμιπέλεκκα, τὰ μὴ ἑκατέρωθεν ἰσαζόμενα. ¶ Ἡμιπέλεκκον, τετραμναῖον ὃ τετραμναῖον. ἢ πεντάμνουν, τὸ γὰρ δεκάμνουν πέλεκυς καλεῖται παρὰ παφίοις. Ἡμιπέλεκκας, πέλεκας μονοστόμους. ¶ Ἡμίπολον, τὸ ἥμισυ τοῦ πόλου ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ. ¶ Ἡμίσιας, τὸ ἥμισυ μέρος.

Ἡμισκάλθυρος ἐξ ἡμίσεος σταλθυμένον, σαλεύονται γὰρ αἱ κινήσεις. τάσσονται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων.

Ἡμισίκλιον, νομισμάτιον.

Ἥμισυ, ὃ ἥμισυ τὸ ἡμίεκτον, καὶ συνημμένως ἥμισυ, τὸ ἡμίεκτον ἔστι δὲ καὶ νόμισμά τι. ¶ Ἡμισύθλαστον, ἡμισύσπυλον. ¶ Ἡμισύτειρον, δύο ἥμισυ ἀρχίλοχος. ¶ Ἡμιτελής, ἡμισυτής. ¶ Ἡμίτιον, τετράχουν. ¶ Ἡμίτομος, ἔκτωμα. ¶ Ἡμιτύβιον, λινοῦν ἔνδυμα. ἢ σινδόνιον. δίκροτον.

Ἡμιτύγια, τὰ ἥμισυ διφάλη λάκωνες.

Ἡμιτύμπανιστής, ἡμιθανός. ¶ Ἡμιφάριον, ἥμισυ ἱματίου. ¶ Ἡμίφαρον, ἥμισυ. ¶ Ἡμί, φημί. ἐνίημι. ¶ Ἡμείφθη, ἠλλάχθη. ¶ Ἡμίφλεκτος, ἡμίκαυστος. ¶ Ἡμιφώσιον, σινδόνων ῥάκος.

Ἡμίχα, ἡμισετῆρα. ¶ Ἡμίχοις, μέτρον μεδίμνου τέταρτον. ¶ Ἥμειψα. ἤλλαξα. ¶ Ἡμιβόλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ. ¶ Ἡμίοπον, ἐξωμίδα.

Ἡμμένοι, συνημμένοι, κατέχοντες. ¶ Ἡμοιρικοί, μὴ μετέχοντες. ¶ Ἡμονες, ἀκοντισαί, ῥίπτερες ὀρχησταί. ¶ Ἡμορίς κενό. ἐστερημένη αἰσχύλος νιόβη.

Ἡμορξεν, ἄμοιρον ἐποίησεν. ¶ Ἥμορος, ἄμοιρος.

Ἦμος, ἡνίκα, ὁπηνίκα. ὅτε. ¶ Ἥμων, ἐθέριζον.

Ἡμοσύνη, βλάβη, ἀκόντισις, ἐμπειρία. ¶ Ἤματι τῷδε, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Ἠμπίσχετο, περιέσχε, περιέβαλεν. ¶ Ἠμπίσχεν, ἐνεδύσατο, ἐφόρησεν. περιεβάλλετο. ¶ Ἠμπισχόμενον περιβαλλόμενον.

Ἤμπλακεν, ἠδίκησεν, ἥμαρτεν. ¶ Ἤμπλακες, ἀπέτυχες, ἠδίκησας, ἥμαρτες. ¶ Ἠμπολημένον, ὠνητόν. ¶ Ἠμπόλησεν, ἀπέδοτο. ¶ Ἤμυε, κλίνει. πίπτει, πνίγει. ¶ Ἤμυναν, ἐτιμωρήσαν, ἐξεδίκησαν. ¶ Ἤμυνον, ὑπερμάχουν. ¶ Ἤμυσε. κλεθήι, πέσοι. ¶ Ἠμφαγνόουν, ἐδίσταζον ἐπιγνῶναι. ¶ Ἤμυσαν, ἐξέκλιναν. ¶ Ἠμφιάζεν, ἐφόρησεν. ¶ Ἠμφίεσεν. περιέσεν. ¶ Ἡμωδίαν, αἱμωδίαν. ¶ Ἡμωδίασεν, ἐνάρκησεν, αἱμωδίασεν. ¶ Ἦν, ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον ῥῆμα σημαῖνον ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν.

Ἢν δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον. ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν. καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου ἣν, τὴν ἑαυτοῦ, ἢ τὴν ἐάν. ἢν ἀρετὴν διαείσεται, τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν διαγνώσεται. ¶ Ἤιας, κόψας. ¶ Ἤνασσεν, ἐβασίλευσεν. ¶ Ἡνάτην, τὴν ἑαυτοῦ βλάβην. ¶ Ἥνδανεν, ἤρεσκεν καὶ ἥλλανεν ηὔξανεν, ὡς τὸ ἥνδανε θυμῷ. ὅ ἐστιν ἤρεσκε τῇ ψυχῇ. ¶ Ἦν δ' ἐγώ, ἔφην τὸ ἐγώ. ¶ Ἠνδραπ[ο]δίσατε, κεκλόφατε. ¶ Ἠνδρωμένη, ἀνδρὸς πεπειραμένη ἡ παῖς γὰρ ἐμπαις ἐστὶν ὡς ἐνδρωμένη, ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα ἀνδρί. ¶ Ἠνέγκαμεν δόξαν, ἠνέγκαμεν δόξαν. ¶ Ἠνέγκαντο, ἐνέγκαν.

Ἤνεις, ἐνιαυσίας τῇ ἡλικίᾳ ἀδαμάστοις, αἰνῶνται γὰρ δαμαζόμεναι. ¶ Ἠνεκές, μακρὸν δι' ὅλου.

Ἠνεμόδεις, ὀχώδεις. ¶ Ἠνεμόεν, ὑψηλὸν μετέωρον.

Ἠνεμόεσσα, καταπνεομένη ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

Ἠνεμόεσσα ὑψηλή, καταπνεομένη ἀνέμοις.

Ἤνεμος, ἄνεμος. ¶ Ἠνεοθηλός, νεωστὶ βλαστήσας.

Ἤνεον, ἐπῄνουν, συγκατετίθεντο. ¶ Ἠνίπαπεν, ἐπέπληξεν. ¶ Ἤνερθεν, κάτωθεν. ¶ Ἤνεσε, συγκατετίθετο ὃ κατένευε. ¶ Ἠνέσχεν, κατεδέξατο.

Ἤνηνατο, ὑπερηφάνησεν. ¶ Ἡνίαι, λῶρα χαλινοῦ ἐξουσία. ¶ Ἠνιάθη, ἐλυπήθη, ἐλύθη.

Ἡνίας, χώροις, τόποις. ὁ λώροις τῶν χαλινῶν. ¶ Ἡνία σιγαλόεντα λῶρα πεποικιλμένα. ¶ Ἡμισδ... ἡμι

Ἡνίκα, ὅτε ἢ ὅταν. ¶ Ἠνίξατο, ὑπεσήμαινεν. (θανής.

Ἠνιοπήια, ὄνομα κύριον. ¶ Ἤνοπι, λαμπρῷ.

Ἡνιος, τελείου, νέου παρὰ τὸ ἦνις. ¶ Ἡνιοχαράτης. διδάσκαλος ἱππικῆς τῶν νέων λάκωνες. ¶ Ἡνιο

Ἠλεώτρος, ὁ μάταιος. ℂ Ἠλκημένῳ, κεκλιμένῳ.
Ἤλλαρ, ἐπήγει, ἐμπέπηγεν, ἦλθε, περιγέγονε.
Ἠλιάδες, αἱ κατάχρυσοι. καιναί. ℂ Ἠλιαίνης, θέρμης, αὐγῆς. ℂ Ἡλιαία, τὸ δικαστήριον, διαφέρει δὲ ἐκκλησίας ἡ βουλὴ καὶ ἡλιαία. ℂ Ἡλιάσαι, ἐν τῷ ἡλίῳ ἀπλῶσαι, ἢ θερμανθῆναι ἐν ἡλίῳ. ℂ Ἠλίβατον, ὑψηλὴν, ἄβατον, ἧς δεῖν ἀλιτεῖν βαίνοντα διὰ τὸ ὕψος, πρόβατον, ἄλλοι δὲ ἣν ἥλιος πρώτην βάλλει. οἱ δὲ, τὴν ἁλὶ βεβηκυῖαν, στησίχορος δὲ, τάρταρον ἠλίβατον τὸ βαθὺ λέγει, ἔνιοι ἠλίβατον ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἡλίῳ φαινόμενον. ℂ Ἠλίβατος, ὑψηλή.
Ἠλιβάτοισιν, ὑψηλοῖς. ℂ Ἠλίγγια, ὁ καπνός.
Ἠλίζοντο, ἠθροίζοντο. ℂ Ἠλίκησεν, κατέκλυσεν.
Ἤλιθα, ἀθρόως, δαψιλῶς, χύδην. παρὰ τὸ ἅλις. οἱ δὲ μάτην. εἰκῆ. ℂ Ἠλίθιον, μάταιον. αὐχέσθη τὸν μωρόν. ἀνόητον, ἄφρονα. ℂ Ἠλιθιότης, παντελὼς ἀπόγνωσις. ℂ Ἥλικα, ἴσα τῷ χρόνῳ. ℂ Ἥλικες ὄρχεις. ℂ Ἥλισκεν, ἔπεσεν. ℂ Ἡλίκην, μεγάλην τηλικαύτην. ℂ Ἡλικία, μέγεθος σώματος μέζον τι. ℂ Ἥλικον, ποταπόν. μέγα, ὁποῖον.
Ἠλίνδησε, κατέπεσεν. ℂ Ἠλινδημένη, γεγυμνασμένη. ℂ Ἧλιξ, ἡλικιώτης. ℂ Ἡλιόκαυστος, κεκαυμένος ἐν τῷ ἡλίῳ. ℂ Ἦλις, ὄνομα πόλεως.
Ἥλιος, ὁ θεὸς καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγὴ καὶ τόπος ἐξ οὗ καὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει, διὰ δὲ τὸ μέζον τρισυλλάβως ἐνίοτε. τὸ γὰρ πλεῖστον τετρασυλλάβως, ἠέλιος.
Ἠλιτημένοις, μεμολυσμένοις, ἠρτυμένοις,
Ἡλίσκοντο, ἐλαμβάνοντο, εὑρίσκοντο. ℂ Ἤλιτεν, ἥμαρτεν, ἠδίκησεν, ἠσέβησεν. ℂ Ἠλιτήσας, ἁμαρτήσας. ℂ Ἠλιτόμηνα, ἐλαττώμενα τοῖς μησίν.
Ἠλιτόμηνις, ὁ μάτην ἐγκαλῶν. ℂ Ἠλιτόμηνον, πρόωρον, ὠμόν, οὐκ ἐν τῷ δέοντι μηνὶ τεχθέντα, λειπόμενον, τὸν ἀλιτόντα. καὶ διημαρτηκότα τῶν μηνῶν ἐν τῇ κυήσει. ℂ Ἡλκάζοντο. ἠμύνοντο. ℂ Ἥλκησεν. ἡλκοποίησεν, ἥλκωσεν. ἢ ὠδύνησε τὴν ψυχὴν ἢ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε καὶ ἐβιάσατο.
Ἤλλαξεν, ἄλλον ἐξ ἄλλου ἐποίησεν. ℂ Ἧλος, ἧλοι λόγχας. καρφία, κέντρα. ℂ Ἤλοα, ἔτυπτε δράγματα ἔτριβεν. ℂ Ἦλοι, πρόναι ἐπίβουλοι.
Ἧλον, κατακεκαυμένον, λάγνον. ℂ Ἧλοι, καρφία σίδηρα. ℂ Ἦλος, τόπος οὕτω καλούμενος ἐν ᾧ οὐδὲν φύεται. καὶ τὸ μαινόμενον καὶ ἐπίβουλον, καὶ σύμπτωμα ἐν σώματι γενόμενον. ℂ Ἤλυθεν ἐφοίτα.
Ἠλυγή. σκιὰ καὶ ἐπηλυγισμὸς, ἐπισκιασμὸς, σκότος.
Ἠλυγισμένος, κεκρυμμένος, ἐπεσκιασμένος. ἠλυγὴ δὲ ἡ σκιὰ ἢ τὸ σκότος. ℂ Ἠλύγων, ὀρέων ἐν σκότῳ κατεχομένων. ℂ Ἠλυκῆσαι, ταράξαι, φράξαι.
Ἤλυθον, ἦλθον παρεγένοντο. ℂ Ἤλυξεν, ἐξέφυγεν, ἐξέκλινεν. ℂ Ἠλύθη, ἔπεσεν. ℂ Ἠλυσίη, ὁδός.
Ἠλύσιον, μακάρων νῆσος. εἴρηται δὲ ἐν ἴσῳ τὸ οὐ λύσιον. ὅπου οὐ διαλύονται ἀπὸ τῶν σωμάτων αἱ ψυχαί, καὶ οἱ μὲν φασὶ περὶ αἴγυπτον εἶναι, οἱ δὲ περὶ λέσβον. ἄλλοι κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον, τὰ δὲ τοιαῦτα εἰσὶν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐμπλύσια. πολέμων δὲ ἀθηναίοις φησί. καὶ ἄλλοι τινὲς, τὸ κατασκαφὲν χωρίον ἢ ἱερὸν, καὶ περιάλειστος.

Ἤλυσις, ἔλευσις, πορεία, σύνοδος. ℂ Ἦλφεν, εὑρετιμάν. πρὸς ὃν, ἦλφον. ℂ Ἥλω, ἐλήφθη, ἐκρατήθη, ἐφωράθη, ἐκλάπη. ℂ Ἤλακεν, ἥττηται.
Ἠλώμην, ἐπλανώμην. ℂ Ἠλώνη, πόλις ἐν θετταλίᾳ. ℂ Ἡλώκασιν, ἐνικήθησαν, ἐλήφθησαν.
Ἧμα, ἀκόντισμα. ℂ Ἠμαθίη, μακεδονία. ℂ Ἠμαθία, τὸ αὐτό. ℂ Ἠμαθόεις, ἀμμώδης. ℂ Ἠμαθόεντα, τὴν ψαμμώδη ἤτοι πολλὴν ἄμαθον ἔχοντα, ἐξ οὗ ὁ πολύαμμος δηλοῦται ἢ παρ' ὃν ῥεῖ ἄμαθος ποταμός. ἢ μεσημβρινοῦ, ἢ ἀπὸ ἠμάθου ἥρωος.
Ἠμάθυνε, διέφθειρε, κατέσκαψεν. ℂ Ἧμαι, κάθημαι. ℂ Ἤμαθον, ἡμιωβέλιον διώβολον παρὰ κυζικηνοῖς. ℂ Ἠ μάλα, ὄντως λίαν. ℂ Ἠμαλάψαι, κρύψαι, ἀφανίσαι. σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. ℂ Ἠμάλδυνεν, ἠφάνισεν. ℂ Ἠμάλιζεν, ηὐδόρει. ἔπνιγεν ἠμάλιον μέγα. ℂ Ἦμαρ, ἡμέρα.
Ἦ μὰν, ἀληθῶς δή. ℂ Ἦμαρ ἀναγκαῖον, τὴν εἰς ἀνάγκην δουλείας ἄγουσαν, τουτέστιν ἀναγκαίαν ἢ κίνδυνον.
Ἤμαρτεν, ἀπέτυχεν, ἠγνόησεν. ℂ Ἡμάρτανεν, ἐπετύγχανεν. ℂ Ἡμάρταζεν, ἐστέρησεν, ἠμάτου.
Ἤμασιν, ἀκοντίσμασιν. ἡμέραις. ℂ Ἤματα, διαφόρως μὲν βλήματα, ῥίμματα, ἀκόντια, ψιλῶς δὲ, ἡμέρας ἡμέραι. ℂ Ἤματα πάντα, πάντα χρόνον.
Ἠματίη, δι' ὅλης ἡμέρας. ℂ Ἠμάτιοι, ἡμερινοὶ ἀθημερινοί. ℂ Ἤματι τῷ, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
Ἤματος, ἡμέρας. ℂ Ἠμαυρώθη, ἠμβλύνθη. ἠφανίσθη. ℂ Ἤμβλωσεν, ἐτύφλωσεν. ℂ Ἤμβλακεν, ἠγνόησεν, ἐτύφλωσεν. ℂ Ἤμβροτον, ἥμαρτον.
Ἤμβροτεν. ἀπέτυχεν, ἥμαρτεν. ℂ Ἤμβροτες, ἀπέτυχες τοῦ σκοποῦ. ℂ Ἡμέας. ἡμᾶς. ℂ Ἡμεδαποί, ἐπιχώριοι, ὁμόφρονοι, ἐνθάδιοι. ℂ Ἡμεδαπῆς γῆς, ἡμετέρας γῆς. ℂ Ἡμεδαποῖο, ἡμετέρου.
Ἡμεδαπὴν, τὸ ἀντικείμενον, τῷ ἀλλοδαπῷ τὸ ἐπιχώριον, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον. ℂ Ἠμείβετο, ἀπεκρίνετο. ℂ Ἠμείφθη, ἠλλάχθη, ἠλλάγη. ℂ Ἤμειψα ἤλλαξα. ℂ Ἡμελημένος, ῥάθυμος. ℂ Ἤμελδε, ἤλλαξον. ℂ Ἤμεθα, καθήμεθα. ℂ Ἡμεκτεῖ, δυσφορεῖ. ℂ Ἡμὲν, εἶναι μὲν ὑπάρχειν. ℂ Ἡμένη, ἐν κόλποις καθημένη βαστάζουσα. ℂ Ἧκεν, ὄντως ἄν.
Ἡμένη πελειάς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων καὶ τὰ αὐτεξέτασιν τὴν πρὸς τὰς πλουτείας πελειάδας.
Ἡμὲν κλέος ἠδὲ καὶ ἦθα. παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμῃ. ℂ Ἡμένοι μοι, ὄντως μενοῦ μοι. ℂ Ἥμενοι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο, οὕτως ἐφεῖντο, ἐπὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀλλήλων ἀπεστράπται, οὕτω καὶ αἱ ἀλκίνου θεράπαιναι προσεῖχον τοῖς ἔργοις πόνῳ, ἀλλήλων ἀπεστραμμέναι, ὥσπερ πυκνὰ τὰ τῆς αἰγείρου φύλλα, οὕτω κἀκεῖναι θλιβόμεναι ἐνθέροντο.
Ἠμεμάασι, προθυμοῦνται. ℂ Ἥμενον, καθήμενον.
Ἡμέρα, ἀρτέμιδος ἐπίθετον. ℂ Ἡμέρα, τὰ γενέθλια. ℂ Ἡμέρειον. ἄνθρωπον, ἢ ἀνθρώπινον.
Ἡμερὶς, ἄμπελος ἀπὸ τοῦ ἐξημεροῦν ἡμᾶς, καὶ ἡ κνίδης. τινὲς δὲ ἀνδράχνην καὶ ἐλαίαν. ℂ Ἡμερίσιν, ἀμπέλοις. ℂ Ἡμερίων, ἀνθρώπων. ℂ Ἡμερόδρυς, εἶδος δρυός. ℂ Ἡμεροδρόμος, ἀλλ' ἀντὶ ὥς ὁ ἥλιος.

γίνος στικῶν περὶ παρθοις. ¶ Ἠζάνθη, ἐξηράνθη.
Ἦ ἠν, ἦν ἡμῖν. ¶ Ἠὴρ, ὁμίχλη. ¶ Ἠ ὅτι, ἐπίρρημα.
Ἠ θάδος, συνήθεις, πικαστοί. ¶ Ἠθὰς, πιθασός. γνώριμος. συνήθης. ¶ Ἤθαπτο, ἐπεκαίετο, ἐμελαίνετο.
Ἤ ιθι, ὤφελον. ¶ Ἤθεα, τοὺς συνήθεις τόπους καὶ διατριβάς. ¶ Ἤθεα δὲ φωῶν, ὄσρεα ζώων.
Ἠ θεῖε προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον, οἱ δὲ, ἀδελφὲ ἤδιστε φίλτατε. ¶ Ἠθεῖε, ὦ θεῖε, ὦ θαυμάσιε. ¶ Ἠθείη, ὡραία. ¶ Ἠθεῖος, ἀδελφὸς συγγενὴς φίλος, ἢ καὶ πιὸς, ἀδελφὸς, ἢ συνηλικιῶτ προσαγόρευσις πρὸς πρεσβύτερον.
Ἠ θικῆς, φιλοσοφίας, διορθωτικῆς ἠθῶν. ¶ Ἠθικόν, κατηχητικόν. ¶ Ἠ θέμις, ὡς δεῖ ὡς δίκαιον ὡς πρέπει ὡς χρή. ¶ Ἤθεος, ἤθοις. ¶ Ἠθέεσι, αὐθεῖ, ἀγνοεῖ, πορᾶ. ¶ Ἠ θὴν. ἀληθῶς δή. ἀλλ' ὅμως, πλὴν ἀλλ' οὖν. ¶ Ἠθημένος, διυλισμένος
Ἤ θ' ἢ μὴν, ὅπου αὐτή. ¶ Ἠθάνιον, ἠθάνιον.
Ἠ θμὸς, ὁ ἠθημένος. ¶ Ἤθησεν, ἐφθάρη.
Ἤ θειραι, τείχεσι. ¶ Ἠθλίσωμαι, ἀκολάστως διαγήοχα.
Ἠ θμάριον, διυλιστήριον. ¶ Ἠθμοῖς, καμίνοις.
Ἠ θολέπος, διατειστής. ¶ Ἠθοποιεῖ. λόγεις ἁρμόζοντας ἤθει ποιεῖ. ¶ Ἠθοποιΐα. πρὸς ἦθος μιμήσασθαι. ¶ Ἦθος, γνώριμος τρόπος ἀναστροφή.
Ἤ θροιζεν, ἐθορύβει. συνῆγεν.
Ἤ θυρον, ἔπαιζον. ¶ Ἤθυζεν, ἐρύπιζεν. ἐνύασεν.
Ἠ θώην, ὁ ζημίαν. ¶ Ἠθῶν, κατηχίστων.
Ἤ ια, βρώματα θώων παρδαλίων τὰ λύκων τ' ἤια πέλονται. καὶ ἄχυρα ἠίων θημῶνα τινάξει καὶ ἐφόδια καὶ ἐπορευόμην, ἠια πολλὰ θεοὶ σουνούμενοι.
Ἤ ει δεῖ, ἤδει. ¶ Ἤιεν, ἐπορεύετο. ¶ Ἠιδημένοι, ἠπιστάμεθα. ἤδειμεν. ¶ Ἠίθεοι, ἄφθοροι παῖδες ἄγαμοι. ¶ Ἠίθεος, ὁ ἀκμάζων νεανίας. ἀγένειος, παρθένος ἀδελφὸς ἢ μνηστός, φίλος, νέος, ἄπειρος, ἄγαμος, παρθένος. ¶ Ἠίθισας, ἔδοξας, ἐπίθου.
Ἠ ίθισαν, ἐπορεύοντο, ἐπωθάνοντο. ¶ Ἠικανὸς, ὁ ἀλεκτρυών. ¶ Ἤικτο, ἐφίετο, ὡμοίωτο. ¶ Ἠίλλοντο, ἐστράβιζον ἤλλοντο. ¶ Ἤιμεν, ἐπορευόμεθα.
Ἠ ίξεν, ὥρμησεν. ¶ Ἤιον, ἐπορευόμην, καὶ παρειὰν ἢ γνάθον. ¶ Ἠιόεντι, ἠιόνας ἔχοντι. ἢ ἰσειδεῖ ἢ καλὰς ἔχοντι φωνάς. ¶ Ἠιὼν, ἀκτὴ αἰγιαλός.
Ἠ ιόνες, ἀκταὶ αἰγιαλοί, ὀφθαλμῶν τὰ ὑποκάτω διὰ τὸ φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ κατὰ τῶν τῆς θαλάσσης αἰγιαλῶν τὰ κύματα. ¶ Ἠιονῆσαι, καταντλῆσαι. ¶ Ἤιος, πορεύσιμος, παιανιστής. ¶ Ἠιόσιν. ἁρματεύσας τῷ ἅρματι σύρας ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ἐλαύνων. ¶ Ἤιρει, κατελάμβανεν. ¶ Ἠιωρέθησαν, ἐκρέμησαν, ἐκρεμάσθησαν. ¶ Ἤισαν, ἐπορεύοντο. ¶ Ἦσι, τοῖς ἑαυτῶν. ¶ Ἤισιν, ἴσιν.
Ἤ ισιν, ἰδίαις αὐτῶν, ἢ σὺν ἐνὶ φρεσίν. ¶ Ἠίστωτο ἐφθείρετο. ¶ Ἠίστωσας, ἀφανῆ ἐποίησας. ¶ Ἠίχθησαν, ἐπλοΐνησαν ἐλυμήνατο, ἐπλεόνει. ¶ Ἠίχθοσαν, ἐφάνησαν, ὥρμησαν. ¶ Ἠιόεντι, ἀργώδει.
Ἠ ιώμεθα, πεπληρώμεθα, ἐπισιτισόμεθα. ¶ Ἠιών, ὀκτὼ ψάμμος, ὄχθη. ¶ Ἠιθόμην, ἤκουσα.
Ἤ κα, πράως, ἡσύχως, προῖκα, ἐπέμψα. ¶ Ἠκάζε, ἀνερχομένην γυναῖκα. ¶ Ἠκαῖον, ἀσθενές.

Ἤ κεν, ὄντως γῆν, ἢ ἐνέβαλεν ἢ ἔπεμψεν διεσωμένως.
Ἠ καῖος, ἀριστείας, ἰσχυρός. ¶ Ἤκαχεν, ἔβλαψεν, ἐλύπησεν. ¶ Ἠκαλέον, γελοίως πράως, οὐκ ἐσκυθρωπακῆα. ¶ Ἤκεν, ὄντως ἄν. ¶ Ἠκέα, ὀξέα.
Ἤ κει, ἔρχεται, ἐλήλυθεν: ἢ ἥκει. ¶ Ἧκεν, ἀφῆκεν. ἔβαλεν, ἔπεμψεν. ἐπαφῆκεν. ¶ Ἠκὲς, ὀξύ, ἠλθεν.
Ἠ κεσάμην, ἐθεράπευσα. ¶ Ἠκέσατο, ἰάσατο. ἐθεράπευσε. ¶ Ἠκέσατο, ἀκεντρίστοις, ἀδαμάστοις.
Ἤ κὸ. ἀκωκὴ ἐπιδερατίς ἀκμή. ¶ Ἥκιστα, οὐδαμῶς, οὐδόλως, ἐλάχιστα. ¶ Ἥκιστος, ἐλάχιστος, ἐλάσσων βραδύτερος. ¶ Ἥκοντα, παραγινόμενον, ἐλθόντα.
Ἠ κριβωμένος, ἔμπειρος. ¶ Ἠκρίβωσα, ἀκριβῶς ἔδειξε.
Ἠ κρωτηριασμένον, τῶν ἄκρων ἀφηρημένων.
Ἠ κύων, ἐν τῇ φάτνῃ, παροιμία πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς χρωμένους, μήτε ἑτέροις ἐῶντας.
Ἤ λαιε, μάταιε. ¶ Ἠλαιότερον, τὸ ἐν ἐλαίῳ τεθερμασμένον. ¶ Ἠλαίνει, μωραίνει. ¶ Ἠλακάτη, τὸ δικτυικὸν τῶν ἐρίων ἐργαλεῖον, ἠλακάτη τετάνυσται ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα καὶ ἄτρακτος.
Ἤ λακατα στρωφῶσα, καὶ τὸ βέλος ἐν συνθέτῳ, χρυσηλάκατος κελαδεινή, διὰ δὲ τοῦ ε ἠλεκάτη.
Ἠ λακτῖνες, θαλασσίων ἰχθύων οἱ κοτύλαι.
Ἠ λακάτη, δόναξ. ὁμοίως καὶ πολυκλάκατα τὰ τῶν ποταμῶν χείλη, ἔνιοι δὲ κοινῶς τὰ γόνατα ἔχοντα. ὡς στάχυν ὡς κάλαμον. ¶ Ἠλακάτια, ἀγὼν ἐν λακεδαιμονίᾳ ἐπὶ ἠλακάτῳ, ὃς ἦν ἐρώμενος ἡρακλέους ὡς φησὶ σωσίβιος. ¶ Ἠ λακεδαιμονίων, ὁ μεσσηνία τῇ λακεδαιμονίᾳ προσετέθη. ¶ Ἠλάλυσα, ἀλάλησα. ¶ Ἤλαλκεν, ἤμυνεν. ἐβοήθησεν. ¶ Ἠλασσάμεθα, ἠλάσαμεν ἐπὶ ἀπελάσεως. ¶ Ἤλαξαν, ἔσκαψαν, ἀπήλασαν. ¶ Ἤλασεν, ἐκ χειρὸς ἔξωσεν, ὤρυξεν. ¶ Ἠλυσκάζει, ἐγκλίνει, κρύπτεται. πλανᾶται, παρὰ τὴν αὐτὴν εἰλούμενος τέρψιν.
Ἠ λάσκειν, κρύπτειν, ἀποδιδράσκειν, πλανᾶσθαι.
Ἤ λάσκουσι. παρὰ τὴν αὐτὴν εἰλοῦνται τόπον ἐν κύκλῳ πλανώμενοι. ¶ Ἠλάσκωσι, πλανῶνται.
Ἤ λασται, ἐχαλέπαινεν. ¶ Ἠλάστεον, ἐχαλέπαινον, ἐδεινοπάθουν. παρεφέροντο. ¶ Ἤλατο, ἐπλανᾶτο, ἐδραμεν, ἐπήδησεν. ¶ Ἤλαυνε, τὸν στρατὸν ἦγεν.
Ἠ λαυνόμην, ἐκακολογούμην. ¶ Ἤλγησεν, ὠδύνησεν, ἐλύπησεν. ¶ Ἤλδανεν, ὁ ἀλδαίνου, ηὔξανεν.
Ἤ λδόμεναι, ἐφιέμεναι. ¶ Ἤλεγξεν, ᾔσχυνεν.
Ἠ λεμάτους, ἄφρονας. ¶ Ἠλεὲ. μωρέ. ματαιοποιέ. ἠλεὸς ὅς ἔφεκε. ¶ Ἤλειτεν, ἥμαρτεν.
Ἤ λεκάτη, ἐργαλεῖον γυναικῶν. ¶ Ἤλεκτρον, ἀλλότυπον, χρυσίον. ¶ Ἤλεκτρος, μέταλλον χρυσίζον, φασὶ δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ κελτικῇ χώρᾳ ἠριδανοῦ, κομίζεσθαι τῶν αἰγείρων τὰ δάκρυα τῶν ἠλιάδων.
Ἠ λέκτωρ, ὁ ἥλιος ἐπιθετικῶς, ὅτι ὁ λαμπρὸς παρὰ τὴν τοῦ ἠλέκτρου οὐσίαν, ἢ ὁ ἀλέκτωρ, ἄλεκτος, ἀμέρχος, κοίτης. ¶ Ἠλήλιζον, ἐτίνασσον.
Ἠ λέματος, μάταιος. ¶ Ἠλεμίστρια, θρηνώτρια.
Ἤ λέμνια, ἡ φαρμακός. ¶ Ἠλαινομένω, ὀδυνωμένω. ¶ Ἠλεὴς, ἄφρων, ἠλίθιος. ¶ Ἠλεός, ὁ μωροπειός, μάταιος, ἄφρων, ἠλίθιος. ¶ Ἠλεύατο. ἐξέκλινεν, ἀπέφυγεν, ἐφυλάξατο, ὑπεχώρησεν.

Ἡγεσκίνος, ὁδηγησίας. ¶ Ἤγεθ' ἀεί, ἐφέρεθ' ἀεί.
Ἤγερ, ἦρχεν, ἤρξαρ. ¶ Ἠγήλασεν, συνήγαγεν.
Ἡγηλάζει, ἄγεται, ἐλαύνει, ἐπιμελεῖται, θεραπεύει, ἄρχει. ¶ Ἡγηλάζειν, ἄγειν, ἐλαύνειν. ¶ Ἡγήσατο, ἦρξεν ὁδηγὸς ἐγένετο. ¶ Ἡγητηρία, παλάθη σύκων. ἐν γὰρ τῇ ἑορτῇ τῶν Πλυντηρίων φέρουσι παλάθην συγκειμένην ἐξ ἰσχάδων, διὰ τὸ τοὺς αὐτόχθονας ἡμέρων καρπῶν φαγεῖν πρῶτον τῶν σύκων, παρὰ τὸ ἡγεῖσθαι οὖν τῆς τροφῆς κέκληται ἡγητηρία.
Ἡγήτωρ, ἡγεμὼν ἄριστος. ¶ Ἡγήτορες, ἡγεμόνες βασιλεῖς ὁδηγοὶ ἄρχοντες. ¶ Ἤγκαρ, ἐνεκάλει.
Ἡγλάζει, ἄγει. ¶ Ἤγυρον, ἦγον. ¶ Ἠγκάζον, ἐλάμβανον. ¶ Ἠγλαϊσμένον, φωτεινὸν λαμπρόν.
Ἡγμένος, πεπηρωμένος, πειθήνιος. ¶ Ἡγμένοις, ἀγομένοις. ¶ Ἡγνικότες, καθαρεύσαντες. ¶ Ἠγνόει, ἠπείθει, ἠγανάκτει. ¶ Ἠνοίεις, ἠπείθεις. ¶ Ἠγνοίησεν, ἠπείθησεν, ἠγνόησεν. ὡς δ' Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν. ¶ Ἤγνωσεν, ὠδυνήθη. ¶ Ἠγόμεθα. ηὐξόμεθα. ¶ Ἦγον, κατεχός. ¶ Ἠγωνίασεν, ἐφοβήθη.
Ἠγοῦντο, ἐλαύνοντο. ¶ Ἡγούμην, διῆγον, Σοφοκλῆς Θυέστῃ δευτέρῳ. ¶ Ἠγόρευεν, ἐδημηγόρει.
Ἡγορόωντο, διελέγοντο. ¶ Ἡγοῦ, παρακελευστικῶς ἄρχε. ἡγεμόνευε. διάκρινε. ¶ Ἡγοῦμαι, ἡγεμονεύω, νομίζω, ὑπολαμβάνω, λογίζομαι, προκρίνομαι.
Ἡγουν, ἤτοι ἢ γοῦν ἢ γ' ὁ δαίμων δεύτερος. ¶ Ἤγρετο, ἠγέρθη. ¶ Ἠγροικισάμην. ἠγροίκως ἔπραξα. ¶ Ἥδεο, εὐφραίνομαι, τέρπω. ¶ Ἡδ' αἰγῶν, αἰγιδίων. ¶ Ἡδ' αἰγῶν, αἰγιδίων, ἡδαμόνων, ἡδ' ἄκρας καὶ τὰς ὑπεροχάς. ¶ Ἡδ' ἄν, ἢ τινὶ δέαν.
Ἡδανίσκεν, ἐκνίσκεν. ¶ Ἡδέρωται, κατώκισται.
Ἡδέ, ἀντὶ τοῦ καί. ἡδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ. ¶ Ἤδεα, ἤδειν ἐπιστάμην. ¶ Ἡ δὲ βίηφι, τῇ αὐτοῦ ἰσχύϊ.
Ἤδεε, ἤδει. ἠπίστατο, ἢ δὲ μαντοσύνας ἤδειν μαντείας.
Ἡδεῖς. ἡδεῖς. ¶ Ἥδει, τέρπει. ¶ Ἡδὺ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν. τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα, στρόφους ποιεῖ. πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἡδ' ἐπίκουροι καὶ βοηθοί.
Ἤδεσαν, ἠπίσταντο, ἐγίνωσκον. ¶ Ἡδέσθη, ἐπεθύμησεν. ¶ Ἥδεται, εὐφραίνεται, τέρπεται. ¶ Ἡδὲ τοκέων καὶ τῶν γονέων. ¶ Ἤδη, τοῦ μὲν παρῳχημένου χρόνου ἀορίστου, ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν. ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος, ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' ἀρηΐφι πῆμα τετύχθαι. ¶ Ἤδη, ἀληθῶς δὴ καί. ¶ Ἤδη θὰ στρεύγεσθαι, ἐπὶ πολὺ ἀναβάλλεσθαι. ¶ Ἤδη μοι, πρὸ τούτου μοι. ¶ Ἡδημόνησεν, ἐξεκάκησεν. ¶ Ἡδημόνως, αἰδεσίμως. ¶ Ἤδησθα, ἤδεις. ¶ Ἡδέα, γλυκέα.
Ἠδίκησεν, ἔβλαψεν. ¶ Ἠδικηκότων, ἀδικησάντων.
Ἡδικὸν, συνδετικόν. ¶ Ἡδίονας, ἡδυτέρας.
Ἥδιστα, ἡδέα, ἡδέως, εὐθύμως, γλυκέως, ἢ κατὰ θυμόν. ¶ Ἡδύκωσις. ἡ στίχη. ¶ Ἠδολέσχουν. ἐμεθίμνουν ἐμελέτων. ¶ Ἥδομαι, τέρπομαι, ἐσθίω. ¶ Ἡδονή, ἐπιθυμία. ¶ Ἥδοντο. τέρποντο. ¶ Ἡδος, ἡδονὴ καὶ ὄφελος καὶ δ' ὅς ἔφη ἐκεῖνος καὶ ὄξος.
Ἡδ' ὥς, κατὰ τινὰς δὲ οὕτως ὠφέλημα ἥδυσμα ἀπὸ τοῦ ἔλδειν, τινὲς δὲ ἡδονὴν καὶ ὄξος. ¶ Ἥδρασα, ἐθεμελίωσα, ἐστήριξα, ἔπηξα. ¶ Ἡδώ, ἰεις, ἤγουν τόξον.

Ἡδυεπής, ἡδυλόγος. ¶ Ἡδυεποῦς, τοῦ γλυκεροὺς λόγους ἔχοντος. ¶ Ἡδύκωμος, εἶδός τι ᾠδῆς.
Ἡδυλίσαι, συνουσιάσαι. ¶ Ἡδυλισμός, συνουσία.
Ἥδυμον, ἡδὺ διδῶσι τὸ τερπνόν. ¶ Ἡδυνέορ, ὁ σικύος.
Ἡδυοθίκ, γλυκανθίκ. ¶ Ἡδυτῆρες, οἱ ἅλες. ἐξαρθένης. ¶ Ἡδύοσμος, ὁ ἀρωματίτης κάλαμος.
Ἡδύτημα, ὁ θάνατος. ¶ Ἡδυπαθεῖ, μιαίνεται ἡδονῇ.
Ἡδυπαθής, φιλήδονος. πάθει χαίρων καὶ ἡδόμενος τῷ πάθει. ¶ Ἡδυπαθῶν, ἐν ἡδονῇ ὤν. ¶ Ἡδύπνοιδος, πόα καὶ ἡ λιβανωτίς. ¶ Ἡδύπνουν, νεογνόν καὶ ἁπαλὸν πρόβατον. γαλαθηνόν. τὸ μὴ ἀπογευσάμενον, ἢ ὃ Ῥήμων φησὶν ὑπὸ τοῦ Πυθίου κληθῆναι.
Ἡδυπότις, ἔκπωμα ποιὸν καὶ τὸ κρόμμυον. ¶ Ἡδύραβδον, κινάμωμον. ¶ Ἡδὺς, γλυκύς. ¶ Ἡδύσματα, ἀρτύματα. ¶ Ἡδυσμός, ἡδισμός. ¶ Ἡδύτριαι. αἱ ξυνόδοι. ¶ Ἦεν, ἦειν. ¶ Ἤισκω, ἤισκω, ἢ * τις αὐτόν. ¶ Ἦες. ὑπῆρχες. ¶ Ἠέ, βουλομένης μὲν τῆς προτέρας αὐτὴ τοῦ ἢ σύνδεσμον διαλυτικὸν διαζευκτικόν, ἢ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ. παραπεμπόμενος ἢ ἀπορηματικὸς ἔσται σύνδεσμος, ἠὲ ἐκώμμεθίεις.
Ἤεα, ἀσκαλί. ¶ Ἤει, ἐπορεύετο, ἤρχετο. ¶ Ἠείκετο, ὡμοιοῦτο. ¶ Ἠείδος, πνῖγος. ¶ Ἠείδειν, ἐγίνωσκεν.
Ἠείκτο, ὡμοίωτο. ¶ Ἤειρεν, ἐβάσταζεν. ¶ Ἠέλδετο, ἱμείρετο. ¶ Ἠελεοῦσιν ἀντὶ τοῦ ἐλεοῦσιν. ¶ Ἠέλμεθα. συνειλήμεθα. ¶ Ἡκολοιῶν, ἢ τῶν κολοιῶν εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος. ¶ Ἠέκροσόν, λοξόν.
Ἠελίοιο πύλας, τοὺς κύκλους δι' ὧν τὰς πορείας ποιεῖ ὁ ἥλιος, οἱ δὲ ἀλληγορικῶς τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Ἠελίου αὐγή, ὁ φωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου τόπος. ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τὸ πυρός. ¶ Ἠέμιν. ἑαυτόν.
Ἦεν, ἦν ὑπῆρχεν. ¶ Ἠέξετο, ηὔξετο. ¶ Ἠέπη, οἱ λόγοι. ¶ Ἠέπου, ἢ ποῦ ἢ πού. ¶ Ἠέπιουσα, ἡ αὔριον ἐρχομένη. ¶ Ἠέρα, ἀορασίαν ὁμίχλην σκοτίαν.
Ἠερέθοντο, μετεωρίζοντο, ἐκρεμῶντο. ¶ Ἠέρθη, ἠέρθη. ὥρμησεν. ¶ Ἠέρι, ἀορασίᾳ, ἀέρι. ¶ Ἠερίη, ἑωθινή. ὀρθρινή, βλάβη. ¶ Ἠέριοι, ὀρθρινοί.
Ἠέριον μέγα λεπτὸν μέλαν. ¶ Ἠερέθονται, μετέωροι εἰσίν, εἰς ἀέρα αἴρονται. ¶ Ἠερεθίζονται, ὁρμῶσιν ἀθροίζονται, αἰωροῦνται, πλανῶνται.
Ἠερέθοντο, ᾐωροῦντο καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἠέρεθον γὰρ εἰς ἀέρα διαίρονται. ¶ Ἠεροειδέα, μέλανα ἢ ἀέρα πεπλησμένα, σκοτεινά. ¶ Ἠεροειδές, ἀερῶδες, μέγα. διὰ τὸ ἀέρος ἔκτασιν τῶν ὀφθαλμῶν μηδενὸς ἐμποδίζοντος, ὥστε καὶ τὰ διεστῶτα ἐκ πολλοῦ ὁρᾶν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ζοφῶδες καὶ σκοτεινὸν καὶ ἀερῶδες τῇ χροιᾷ. ¶ Ἠερόεν, ἀερῶδες, σκοτεινόν.
Ἠερόεντα, σκοτεινόν. ἀερώδη. ¶ Ἠερόπεταν, ἐπὶ πτηνῶν. ¶ Ἠερόπομπα, κατὰ τὸν ἀέρα φαινόμενα. ¶ Ἠεροπότης, αἱμοπότης. ¶ Ἠεροφοῖτις ἐριννύς, ἡ ἐν τῷ ἀέρι φοιτῶσα, ἢ ἀέρα ἡμφιεσμένη. ἢ ἀοράτως φοιτῶσα, ἢ ἀεροπλάνος. ἢ ὅτι ἐν ᾅδου ἐν σκοτίᾳ. ¶ Ἠεροφώνων. μεγαλοφώνων, πληρούντων φωνῆς τὸν ἀέρα. ¶ Ἤερεν, ἐκρέματο. ¶ Ἠερτίζων, αἴρων. ¶ Ἠέρχεται, καθειργμένοι ἦσαν. ¶ Ἤεσαν ἐπορεύοντο, ἤρχοντο. ¶ Ἠέτευ, ἢ τινός. ¶ Ἠέτῳ ἢ τινί. ¶ Ἠέψεα, οἱ ἐν γῇ ἀκρῶται. ¶ Ἤζακας,

Ζῶμα, θώραξ χιτών. ¶ Ζῶμα φαεινόν, τὸν χιτῶνα ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι τὸν θώρακα οἷον τὸ ζῶμα.

Ζωμεύματα, ὑποζώματα, χοινία, κατὰ μέσον τὴν ναῦν δεσμευόμενα. ¶ Ζωμήρυσιν, ζωμοῦ ἀρυστρίς.

Ζωμίλη, ἄνηθος. ¶ Ζώνας τε, συλλαβὰς πετάλων αὐτὶ τοῦ ἀεὶ ζώννυμαι καὶ τοῖς πετάλοις συλλαμβάνω. ¶ Ζώνη, ὁ ὑπὸ τὴν γαστέρα τόπος καὶ ὁ τόπος ὃν ζωννύμεθα, καὶ τοῦ θώρακος ἡ λεγομένη θωρακοζώνη.

Ζώϊλλος, ὄνομα κύριον. ¶ Ζώνιον, γυναικίον ζῶμα.

Ζώννυσθαι, καθοπλίζεσθαι.

Ζωννυσκέτο μίτρην. ζωννύσκετο, τὴν χαλκῆν λεπίδα.

Ζωνογάστριες, οἱ τὰς γαστέρας ζωννύμενοι.

Ζώντιον, τὸν μύλωνα, οἷον ζεώντειον, ὅπου τὰς ζειὰς ἔκοπτον. ¶ Ζωογόνος, ζωοποιός. ¶ Ζωοδότειρα, ζωὴν παρέχουσα. ¶ Ζωόν. ζῶντα. ¶ Ζωόντων. ζώντων. ¶ Ζωοπώλας, ὁ τὰ ἱερὰ ζῶα πιπράσκων. καὶ ὁ τόπος ζωόπολις. ¶ Ζωοτρόφος, ζωογονοῦσα. ¶ Ζωοφόρος, καὶ σαλαμάνδρα ἡ ἀζήτον νεκροῦ. ¶ Ζώπισσαν, τὴν ξηρὰν ῥητίνην.

Ζωπύρα, βοτάνη ὑπὸ ἐνίων καινοποιῶν. ἡ ἀνθρακία. φυσητήρα. ¶ Ζωπύρας, φυσητῆρας, ζωτικάς. ὅθεν οἱ χαλκευταὶ τὸ πῦρ ἐκφυσῶσι. ¶ Ζωπυρεῖ, ἀναζεῖν ποιεῖ. ¶ Ζωπύρησις, ἐκκαύσεις.

Ζωπυροῦν, ἐξάπτειν ποιοῦν. ¶ Ζωπύρου, τάλαντα κρατῖνος ἐν πυλαίᾳ. ¶ Ζώπυρος, ὁ πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν, καὶ ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς βαβυλῶνα προὔδωκε τὴν πόλιν. ¶ Ζωρόν, ἄκρατον.

Ζωρὸς, ἐνεργὴς ταχύς. ¶ Ζωρότερον, ἀκρατότερον, ἔνιοι δὲ τάχιον καὶ ἄμεινον ἐπιστρεφέστερον νοοῦσι.

Ζῶσαι, τὴν ζώνην περὶ τὴν ὀσφῦν ἔσφιγξε κατὰ δὲ τοὺς ὁμήρου χρόνους, οὐδέπω γυμνοὶ ἠγωνίζοντο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης ὀλυμπιάδος.

Ζωστὰς, ζώνας, ζῶς, ζῶντας. ¶ Ζώστειρα, ἀθηνᾶς ἐπίθετον ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ζωστήρ, ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος ἐχρῶντο, ζώνη. ¶ Ζῶμα, περίζωμα, τὸ ἀπὸ τῶν μηρῶν καὶ μέχρι τῶν βουβώνων συζευγνύμενον τῷ θώρακι, καὶ ἀπόλλων παρὰ ἀθηναίοις καὶ τόπος ἔνθα λητὼ ἐλύσατο τὴν ζώνην καὶ τὸ φῦκος.

Ζῶστρα, τὰ ζώματα καὶ ζώνας ἢ χιτῶνας ζωστούς, ἢ χλαίνας αὐθρείους, τινὲς δὲ τὰ ἐνδύματα.

Ζωτεάτας ἀπόλλων ἐν ἄργει ἀπὸ τόπου. ¶ Ζωτελίστης, ἀπόλλων ἐν κορίνθῳ. ¶ Ζωτικὸς, οἷο στρεῖν. ¶ Ζωυφίοις, μικροῖς ζώοις, ἢ κνωδαλίοις, ἢ πτηνοῖς, ἢ σφηξίν. ¶ Ζωροπότης, μεθυστὰ ἀκρατοπότης. ¶ Ζωώσας, ζωοποιήσας.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Η ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, σύνδεσμον δηλοῖ παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δή. καὶ αὐτὶ ἐπιρρηματικοῦ τοῦ ἄρα καὶ ῥῆμα ἴσον τῷ ἔφη. ὅμηρος γοῦν ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ, δηλοῦν τὸ ἔφη. ¶ Ἢ ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικὸν καὶ συναπτικὸν τῷ εἰ.

Ἡ δασυνόμενον καὶ βαρυνόμενον, ἄρθρον, θηλυκὸν, ὑποτακτικὸν καὶ αὐτωνυμίαν ἀναφορικὴν καὶ σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀπὸ συζυγίας τῆς ἐμή. σή. ἥ. δηλοῖ. ¶ Ἧι δασυνόμενον, καὶ περισπώμενον. ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν δοτικῆς πτώσεως σημαντικὸν, ἢ καὶ αὐτωνυμίαν σύναρθρον τρίτου προσώπου αὐτὶ τοῦ ἑῇ. ¶ Ἤ ἤ τις.

Ἦ ἔτην, ἀληθῶς. ὄντως. ¶ Ἧα, ἥμην καὶ ἐγενόμην ἢ ἦλθον ἢ ὑπῆρχον. ¶ Ἦαρ. αἷμα ψυχή.

Ἥιαρ, ἑκάθηρ. ¶ Ἡβᾷ, ἀκμάζει. ¶ Ἡβαιὸν, μικρόν. οἷον, ἄβαιον οὗ οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι, διὰ σμικρότητα. ἢ ὀλιγοχρόνιον, τὸ δὲ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ βέβαιον.

Ἡβᾶν, ἀκμάζειν, νεάζειν, δύω χεῖσθαι, μεθύσκεσθαι.

Ἡβάσκοντες, ἐκ δευτέρου νεάζοντες ἢ αὐξανόντων.

Ἥβη, νεότης ἀκμὴ, καὶ δὲ ἔχει ἥβης ἄνθος, καὶ ἡ θεός. μετὰ δέ σφισι πότνια ἥβη. ἐστὶ δὲ διὸς καὶ ἥρας θυγάτηρ γυνὴ ἡρακλέους. καὶ ἀκολασία καὶ ἄμπελος.

Ἡβήσας, τριχώσας. ¶ Ἡβήτης, ἀκμάζων, νεανίας, ἧλιξ. ¶ Ἡβολεῖν, ἀρχεῖν. ¶ Ἡβητήρια, ἑστιατήρια, κατάλυσις. ¶ Ἥβολον, ἦμαρ καθὸ ἁπάντων εἰς ταὐτὸν, ἢ εὔκαιρον. ἱερόν.

Ἡβῶντα, ἀκμάζοντα. ¶ Ἡβρέτας. ἀνδρὸς ἄγαλμα. ξόανον. ¶ Ἡβώοιμι. ἀκμάζοιμι.

Ἡβώωσαι, ἀκμάζουσαι, θάλλουσαι.

Ἠγάζομεν, ἐθαύμαζον. ¶ Ἠγαθέοισι, τοῖς πάνυ θείοις. ¶ Ἠγάθεον, ἄγαν θεῖον εὐδαίμον, μακάρειον.

Ἠγαλέον, κολοβὸν, καταγὸς, κοῖλον, ἐυθλαστόν.

Ἠγάλλοντο, ἐγαυρίων. ¶ Ἠγάμαν, ἀποδεξάμην.

Ἠγανέα, πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου.

Ἠγανὲς, καθαρὸν. νέον. ¶ Ἡγάνος, νεανίσκος.

Ἦ γὰρ, τί δὲ, αὐτὴ γὰρ ὄντως πάρ. ¶ Ἦ γὰρ. ἐπὶ ἀν.

Ἦ πάρ κεν δειλὸς, ὄντως δειλός. ¶ Ἦ γάρ με, ὄντως πάρ με. ¶ Ἦ γὰρ οἴομαι, ὑπολαμβάνω πάρ.

Ἠγάσσατο, ἐξεπλάγη. ¶ Ἠγαλλιάσατο, ἡσθη. ἐθαύμασεν, ἐχάρη. δασυπρέστατον.

Ἠγάσατο, ἐνεμέσησεν, ἐφθόνησεν, ὠργίσθη, ἐθαύμασεν. ἐνεβάτη. ¶ Ἡγὴτωρ, ὁ λαμβάνων ἡγεῖτο. ¶ Ἡγη. αὐτὴ ἡ ὁδός. ¶ Ἠγερέθοντο, συνηθροίζοντο, ἀνήγειρον.

Ἡγῆ ἀρχῆς. ¶ Ἤγειρεν, ἀνέδειξεν. ἀνέστησεν.

Ἡγεῖσθαι, δοκιμάζειν, δοκεῖν. ¶ * Ἡγείσθη, εἶχεν.

Ἡγεῖτο, ηὐθέντει. ἦρχεν. ¶ Ἡγεμάχος, πολέμαρχος. ¶ Ἡγεῖμιν, ἤγαγεν αὐτόν.

Ἡγεμονεύεσθαι, ἄρχεσθαι. ¶ Ἡγεμόνη, ἄρτεμις καὶ ἀφροδίτη. καὶ ναῦς τις οὕτω καλεῖται.

Ἡγεμονικὸν, ὁ νοῦς. ¶ Ἡγεμὼν, ἄρχων ὁδηγός.

Ἡγεν. ἔφερεν. ¶ Ἡγεόμην ἡγούμην. ἠρχόμην.

Ἠγερέθοντο, ἠγείροντο, συνηθροίζοντο. ¶ Ἠγερέεσθαι. συναθροίζεσθαι. ¶ Ἤγερθεν, συνηθροίσθησαν.

τα τῶν ὤμων, φορούμενον ἐοικὸς ἐφαπτίδι. καὶ ἡρόδοτος μαρτυρεῖ, καὶ θεόπομπος ὁ χῖος.

Ζ ειρατής. ἱμάτιόν τι σύρων. ¶ Ζέρεθρον, ἄρωμα ὑποποιεῖν.
Ζ ειρημίξα, ταινία, διάδημα, σπεῖρα, ἤγουν ζώνη πολεᾶ.
Ζ ειρήνη, ἀφροδίτη ἐν μακεδονίᾳ. ¶ Ζειρὴν, ποικίλον. ¶ Ζεῖρος, εἶδος σταφυλῆς. ¶ Ζειροφόρος, ὁ ἀίδης περὶ αὐτῆ μάχῳ. ¶ Ζειροφόροις, χωροφόροις.
Ζ έλλειν, βάλλειν. ¶ Ζέλεια, πόλις τροίας.
Ζ έλκια, λάχανα φρύγες. ¶ Ζέμελεν, βάρβαρον ἀνδράποδον φρύγες. ¶ Ζέσις, θερμότης.
Ζ έρεθρα, βάραθρα κοῖλοι τόποι. ¶ Ζέσιν, ἐθυμώθη ὑπερεπόλασεν. ¶ Ζεῦ ἄνα, ὦ ἄναξ κατ' ἀποκοπήν.
Ζ εύγλα, διάβροχα ξύλα. καὶ τῶν βοῶν ἢ ἡμιόνων ξύλινα, καὶ τέμαχος ἐκ πλευρᾶς ἡλισμένης.
Ζ ευγλάτης, γηπόνος. ¶ Ζεῦγοι, βρόχοι ὀρνίθων.
Ζ ευγηλάτης, μεταβάτης ἡνίοχος.
Ζ ευγίτης, μεταβάτης. ¶ Ζευγίας, βοηλάτης.
Ζ ευγίσιον ἦν ἐν ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον. ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα. ¶ Ζεύγλας, ζυγοὶ ἡμέρου τοῦ ζυγοῦ καὶ ζευκτήριοι ἱμαντόδεσμοι, καὶ στροφωτήριοι μετὰ φορικοῦ δευτέρας κυρίως.
Ζ εύγλη. ζυγὸς ἢ τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθὸ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῷα. ¶ Ζευγλόδεσμον, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. ¶ Ζεῦγος. πᾶν τὸ ἐζευγμένον. καὶ ὄχημα καὶ ἐπὶ τριῶν ἢ τεσσάρων ἕτασσον. ¶ Ζεῦγος, τριπάρθενον εὐριπίδης ἐρεχθεῖ. καὶ σοφοκλῆς σισύφῳ χαρίτων τριζύγων ἀριστοφάνης ὥραις καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε ζεῦγος, τριδίλων, παραδέδοται δέ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἅρμασι τινὲς ἐχρῶντο, καὶ ὅτι τέσσαρσι τὸ ζεῦγος ἐπὶ γ' ἢ δ'.
Ζ ευξαντίδαι, γένος ἰθαγενῶν, παρὰ ἀθηναίοις.
Ζ ευξιλέως, ζευκτοὺς λαός. ἢ ὡς ὑπεζευγμένοι εἰσὶ λαοί σοφοκλῆς ἀνδρομέδᾳ. ¶ Ζευμαντήν, πηγὴν φρυγίας. ¶ Ζεὺς καταχθόνιος, ὁ ἀίδων ἤτοι ὁ ἅλης.
Ζ εύσασθαι, γεύσασθαι. ¶ Ζεφυρεία, ὑπηνέμια ᾠά.
Ζ εφυρεία ἡ πνοὴ τοῦ ζεφύρου. ¶ Ζέφυρος, ἄνεμος ὁ καλούμενος λίψ. ¶ Ζηβύνη, ὁλοσίδηρος ἀκοντίς.
Ζ ηλήμων, φθονερὸς ζηλότυπος. ¶ Ζηλοῖ, φθονεῖ. ἐρίζει, μισεῖ, μιμεῖται. ¶ Ζηλοτυπεῖ, ζῆλον.
Ζ ηλότυπος, ἐπὶ γυναικὸς ἀντιζήλου. ¶ Ζηλότυπος, ὁ ἀντιζηλῶν. ¶ Ζήλου, μιμοῦ μεταδίωκε.
Ζ ηλῶ, μακαρίζω, σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ ἐν τροίᾳ.
Ζ ηλῶσι, μακαρίζωσι, μιμοῦμαί σε. ¶ Ζηλωτής, ἐραστὴς μιμητής. ¶ Ζηλωτός, μακαριστός. ¶ Ζημία. θυσία τις ἀποδιδομένη ὑπὲρ τῶν γινομένων ἐν θεσμοφορείοις. ¶ Ζηνὶ φάος ἐρέουσα, σημαίνουσα τὸ διὰ τοῦ ἡλίου φῶς. τρεῖς δὲ εἰσὶ σημασίαι τοῦ φωτός, ἑωσφόρου, ἡμέρας, ἡλίου. ¶ Ζητεῖν, βούλεσθαι ἀττικοί. ¶ Ζητὸρ, ζεὺ ἐν κύπρῳ. ¶ Ζητρέων, ζηκύντων. γράφουσι δὲ ἔνιοι ζητητόρων. ¶ Ζητρεῖον τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. ¶ Ζητρόν, τὸν δημόκοινον. ¶ Ζειά. κριθή, ἢ σίτου γένος. ¶ Ζιβύνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον. ἢ λόγχη, ἢ σπάθη, ἢ μάχαιρα.
Ζ ιβυνία, λογχίδια μικρά. ¶ Ζιβυθίδες, αἱ θρᾶσσαι ἢ θρᾶκες γυναῖκες. ¶ Ζίνγος, ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος ἢ τῶν ὁμοίων. ¶ Ζίζλας, κῶλα ξίφεσιν, ἢ χελκὶ σκύρα. ¶ Ζίεται, ζητεῖ. ¶ Ζικνῶσαι, σκυθρωπάσαι. ¶ Ζίλαι, ὁ οἶνος παρὰ θρᾳξί.
Ζ ιραί, χιτῶνες ἀνάκολλοι. ¶ Ζίτανα, καταπύγωνα.
Ζ οάσεις, σβέσεις. ¶ Ζόε, ζῆ. ¶ Ζόασον, σβέσον. ζοάσω, ζήσω. ¶ Ζόη, τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος.
Ζ όης, ἰσχυρὸς ἢ σφοδρῶς πνέων. ¶ Ζοπαιδαπίδες, λαθροφάγοι. ¶ Ζὸρ, ἡλικία ἐλάφου ἢ δορκός.
Ζ ωρότερα, ἀκρατοτέρα. ¶ Ζηΐων ἐρβόες, ἐργάται λάκωνες. ¶ Ζούτον, ἢ ζοῦον, θηρίον ἢ ἔρυσιπέλας. ¶ Ζοῦσαι, δραχμαί. ¶ Ζούσθω, ζωννύσθω.
Ζ όφερον, μέλαν σκοτεινόν. ¶ Ζοφερή, σκοτεινή.
Ζ οφοδορκέας, σκοτοδίνους. λαθροφάγους.
Ζ οφερίδες, σκοτεινός. ¶ Ζοφομηνία, ὅταν κρυβῇ ἡ σελήνη. ¶ Ζόφον ἠερόεντα. τὸν ἀίδου τόπον ἐδήλωσε. λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸν σκότος καὶ τὸν δύσιν ζόφον. ¶ Ζόφος, σκότος, ἀχλὺς ὁμίχλη δυσθυμία, δύσμη. ¶ Ζυγά, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς αὐχέσι τῶν ζώων καὶ οἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων εἰς οὓς οἱ κόλλοπες ἐνίενται. ¶ Ζύγαινα, βοῦς θήλεια ἢ ἰχθῦς ποιός, ἔστι δὲ ἐν τῷ * τῆς ἰλιάδος, καὶ τὸ κατὰ μετώπου τοῖς χοροῖς τοῖς τραγικοῖς τάγμασι.
Ζ ύγαστρον. κιβώτιον, ζύγαστρος κιβωτός, ὅρος ζυγός.
Ζ υγίς, γαμήλιος. ¶ Ζυγία, ἡ ἥρα ἢ εἶδος κώνειος.
Ζ ύγιος, ζευκτός, καὶ ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἵππος. ἢ ὁ τρίτος ἐρέτης. ¶ Ζυγηλεῖ, μύει ὁρμᾷ σκυθρωπάζει.
Ζ υγόδεσμος, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ, ὃν ἔνιοι ζυγοδέτην.
Ζ υγομαχεῖν, τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι ἢ ἀπληστεύεσθαι. ¶ Ζυγώσειας, βόξεις. ¶ Ζυγόθεισον, ζύγισον, ἢ κινήσας διάστησον. ¶ Ζυγὸς, τρυτάνη τοῦ ζυγοῦ καὶ ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων. ¶ Ζηλούμενον, ἀξιούμενον.
Ζ υγοφορούμενον, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενον. ¶ Ζυγονδροίς, ἐργάτας βοῦς λάκωνες. ¶ Ζύγωσον, δάμασον, κλεῖσον, καθέξω, αἰσχύλος κίρκῃ σατυρικῇ.
Ζ ύθιον, ἀλφίτου πόσις. ¶ Ζύθος, οἶνος ἀπὸ κριθῆς γενόμενος. ¶ Ζυμωτή, ἡ κλεῖς. ¶ Ζύμη, φύραμα.
Ζ υμίτης, ἄρτος ἀθήνησι, ζυμίτης, ἄρτος οὕτως καλεῖται. ¶ Ζωάγρια, λύτρα ζωῆς θαυμάτου ἀγρεύματα, καὶ οἷς ζωὴ ἀγρεύεται, ὅθεν καὶ κρεάγρα καὶ πυράγρα ὠνόμασται. οἷς λαμβάνεται τὸ πῦρ ἢ τὰ κρέα.
Ζ ωάγρια τίνειν, τὰ ὑπὲρ ζωῆς παρεχόμενα δῶρα παρέχειν. ¶ Ζωανηρές, ἀνὴρ πρὸς ζωήν.
Ζ ωᾶς, ζωῆς. ¶ Ζώγη, εἶδος βοτάνης.
Ζ ωγρείτης, ὁ ὀρὸς τοῦ ὀποβαλσάμου. ¶ Ζώγρει, ζῶντα λάμβανε ἄγρευε. ¶ Ζωγρεῖ. ζῶντας λαμβάνει. ¶ Ζωγρεῖται, ζῶν σπάζεται λαμβάνεται.
Ζ ωγρήσεται, ζωογονήσεται. ¶ Ζωγρεῖαι, θῆκαι νεκρῶν. ¶ Ζωγρείαν, ζῶντα. ¶ Ζωή, ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. ¶ Ζῶγρον, ἐγρήγορον. ¶ Ζῶγρος, τόπος ἐν ᾧ θηρία ἐκβάλλεται. ¶ Ζωείς, ἢ ζωρίς, θώραξ. ¶ Ζωδιωτός, χιτών. ¶ Ζώη τὸ μέλι ἐφιστάμενον τοῦ γάλακτος ὃ καλεῖται γραῦς, καὶ ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία, ἢ χρόνος τοῦ εἶναι. ¶ Ζωήν, οὐσίαν.
Ζ ωθάλμιον, ζώσιμον. βρώσιμον. ¶ Ζωόπυρον. θάλλειν ποιοῦν. ¶ Ζώιλλος. γραφή.

Ἔψυξεν, ἀπέπνευσεν, ἀπεδίωξεν. ¶ Ἐψυχαγώγησας, παραμυθήσω, εὔφρανας. ¶ Ἕψομαι, ἀκολουθήσω, ὀπαδήσω. ¶ Ἑψωμένω, παίζοντες.

Ἕω, ψιλούμενον, τὸ ὑπάρχω ἀνατολὴν ἢ ἰδίω. ἐῶ, τὸ ἑαυτοῦ συγχωρῶ παραχωρῶ ἀφῶ. ¶ Ἐῴα, ἀνατολή. καὶ ἡ τοῖς προβάτοις παρατιθεμένη διφθέρα. καὶ θυσία ἐν κύπρῳ. ¶ Ἕωθεν, ἡμέρα ὄρθρου. πρωΐμα.

Ἑωθινή. δῆκε ὡς μέν τινες. ὁ ἕως τινὸς τμήματος, ὡς δέ τινες ἕως τόπου. ἔνιοι ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἕω, ὃ καὶ βέλτιον. ¶ Ἑωθινὸς, ὀρθεινός. ¶ Ἐῴκει. ὡμοίωτο.

Ἑωλοκρασία, χθεσινὴ μέθη. ἕωλος. κρᾶσις ἡ περὶ ἀθηναίοις κατεχεῖτο τοῖς παννυχίζουσι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στέγειν τὸ παννυχίζειν. ¶ Ἕωλον, χθιζὸν ἐχθεσινὸν ὄν. ἀνατολικόν. ὀρθεινὸν διὰ δασέως ἢ ψυχρόν.

Ἑώλπει, ἤλπιζεν. ¶ Ἑῶμεν, ἀδηνὲς χωμεν κορεσθῶμεν, ἀφῶμεν. ¶ Ἑωμοῦ, ἱματίου γυναικείου.

Ἑωνημένων, ἀγορασθέντων ἢ ἠγορασμένων. ¶ Ἑωνοχόει, διεκόνει, ἐνέχει. ¶ Ἐὼν περ, καί περ ὤν.

Ἑῶν χαίρειν παραπεμπόμενος. ¶ Ἔωξεν, ἀνέωξεν.

Ἑώρα. νόσος. ¶ Ἑῷος, ὀρθεινός. πρωϊνός.

Ἑώργειν, εἰργάσατο. ¶ Ἑωρηθέντο, κρεμασθέντο.

Ἑωρίζεται, μετεωρίζεται, ἀναπαύει. ¶ Ἑωρούμενος, κρεμάμενος, ὑψούμενος. ¶ Ἑώρρ, ἐκρέμαρ.

Ἕως, ὁ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα.

Ἕως, ὄρθρος, ἡμέρα ἀπὸ τῆς ἕως ταύτης ἡμᾶς κατακεκλεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ἰέσθαι ἐν αὐτῇ. ¶ Ἑωσρά, οὕτω δή. ¶ Ἑώσας, τὸ χαλᾶν τὸ αὐδίον.

Ἑωσφόρος, ἀνατολικὸς ἀστὴρ ὁ τὸν ὄρθρον φέρων. λέγει δὲ τὸν φωσφόρον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ζᾶ, μέγα ἰσχυρὸν πολύ, ὅθεν καὶ ζάπλουτος, ὁ μεγαλόπλουτος. ¶ Ζάβαρς, πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ παφίοις. ¶ Ζαβάλλειν, διαπατᾶν.

Ζαβλεμένως. μεγάλως πεποιθώς.

Ζάβορον, πολύφορβον. πολύκαρπον.

Ζαβρὸν, πολυφάγον. ¶ Ζάγκλη, δρέπανον, καὶ ὄνομα πόλεως. ¶ Ζάγρη, βόθρος λάπαθον.

Ζαγρεὺς, διόνυσος. δοκεῖ γὰρ μιγῆναι τῇ περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος διόνυσος. ¶ Ζαγῶσαι, ὑποπλεῦσαι, λακωνικὴ ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ ἐπισχεῖν κατασχεῖν.

Ζάει, βινεῖ καὶ πνεῖ κύπριοι.

Ζαέντες, πνέοντες. ¶ Ζαβουλὼν, ῥύσις νυκτερινή, τουτέστι χύσις σκότους. ¶ Ζαὴς, μέγα πολὺ λαμπρὸν, ἰσχυρόν. ¶ Ζαῆν, ἄνεμον, σφοδρῶς μεγάλως πνέοντα. ¶ Ζαὴς, μεγάλως πνέων πολύπνοος.

Ζαθέω, ἄγαν θείαν θαυμαστήν. ¶ Ζάθεον, ἄγαν θεῖον ἀγαθῶδες. ¶ Ζαθέου, ἄγαν θείου θαυμαστοῦ. ¶ Ζαθερὲς, μεσημβρινὸν ἰσχυρῶς θερμόν. ¶ Ζάθεοι, θεῖοι. ¶ Ζαιὸς, εἶδος ἰχθύος. ¶ Ζακαλθὲς, πονηρὰ δαλίς. ¶ Ζακελτίδες, κολοκύνται, ἢ γογγυλίδες. ¶ Ζάϊκλον, δρέπανον. ¶ Ζακορεία, θυσία ἀφροδίτης. ¶ Ζάκοροι, νεωκόροι ἱερεῖς παρὰ τὸ τὸν ναὸν σαροῦν. ¶ Ζακόρων, νεωκόρων, ἱερέων.

Ζάκοτον, ἄγαν ὀργίλον. ¶ Ζακυνθίδες, κολοκύνται.

Ζάκυνθος, νῆσος, καὶ πόλις. ¶ Ζακρηεῖς, εὐχερεῖς.

Ζάκτι. κειμνοῦ ἐν ἔθνει ἐφεθῷ. ¶ Ζάλ. μέγα, ἰσχυρὸν πολύ. ¶ Ζάλα, θόρυβος. ¶ Ζάλαινε, μώραινε. ¶ Ζάλακες, ἐχῖνοι. ¶ Ζαλαύδα, κινοῦ.

Ζαλεῦς, πόλις, καὶ θάλασσα. ¶ Ζαλεῦ, μιμοῦ.

Ζάλη, συστροφὴ ἀνέμων μεγάλων. ἔνιοι δὲ μετὰ ὄμβρου πνοὴ ταραχὴ ὑδάτων, ἢ κλόνος. ¶ Ζαλὸν, πηλόν. ¶ Ζαλμάτιον, βυβλίον. ¶ Ζάλματος, πίναξ ἰοῖς. θυκρὸς παρὰ παφίοις. ¶ Ζάλμολξις. τοῦτον ἡρόδοτος μέν φησι τοὺς πολλοὺς τὸν πόντον οἰκοῦντας ἕλληνας, λέγειν δοῦλον πυθαγόρου γενέσθαι, εἶτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλουτήσαντα, ἀπελθεῖν, καὶ σωφρονιστήριον μαθόντα δίαιταν καὶ ἑλληνικὴν, τοὺς πρώτους τῶν ἀστῶν συνάγειν καὶ εὐωχεῖν λέγοντα ὡς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξοιντο. ἄλλοι δὲ τὸν κρόνον ἐν λέγουσιν. ¶ Ζαμβίκα, μουσικὸν ὄργανον.

Ζαμέλης, μεγάλως πεποιθὼς ἔμψυχος μέγα μέλος ἔχων. ¶ Ζαμενὲς μεγάλως ἐμψύχως, σφοδρῶς πνέων. ¶ Ζαμενὲς. ἄγαν ἰσχυρός.

Ζαμενοῖσιν, σφοδροῖς. ¶ Ζαμῆται, μεγαλουργεῖ.

Ζαμία, βλάβη ζημία. ¶ Ζᾶν, ζεύς.

Ζανίδες, ἡγεμονίδες. ¶ Ζαροῦν, καθεύδειν.

Ζάπεδον, μέγα ἔδαφος. ¶ Ζαπιμελὸν, μεγάλως πῖον, λιπαρόν. ¶ Ζάπλουτος, πλούσιος πάνυ.

Ζαπότην, ἰσχυροπότην. ¶ Ζάρικες, ἐπίθετον πελαργῶν. ¶ Ζαρῆτις, ἄρτεμις πέρσαι. ¶ Ζαρὸς, ζωμὸς τεκνίος. ¶ Ζατεῖ, ζητεῖ. ¶ Ζατῆσαι, ἐσθίεσθαι. ¶ Ζαβάτης. ὁ βασιλεύς.

Ζαχρεφὲς, εὐτραφές. ¶ Ζατρεφέων, εὐτραφῶν μεγάλων τεθραμμένων. ¶ Ζατῶσαι, φωρῶσαι, φράσαι. ζημιῶσαι. ὑπονοῆσαι ¶ Ζαυάνας. θεός τις ἐν σιδῶνι. ¶ Ζακκίβοφον, τὸ στιμνόν. ¶ Ζαφεγγεῖς σφοδρῶς ἰσχυροί. λαμπροὶ καὶ ἐπιφανεῖς πάνυ.

Ζαφελὲς, ἄγαν σκληρὸν ἢ μεγάλως ηὐξημένον. πολύφλογον, ἄγριον, θυμῶδες ἰσχυρόν. ¶ Ζαφελῶς, μεγαλοκότως. ¶ Ζαφλεγέες, σφόδρα λάμποντες εὐθαλεῖς μεγάλως πνέοντες, ἢ μεγαλοφεγγεῖς.

Ζαφορῆσαι, μεγάλως φορτίσαι. ¶ Ζάφορος, πολύφορος. ¶ Ζασμὰ, ἡνία. ¶ Ζαχράσεις ἐξαπιναίοις. ¶ Ζαχρεὲς, ἰσχυρὸν, εὐχερὲς. ¶ Ζαχρειῶν, ἰσχυρῶν, ἐν ταῖς μάχαις, ἰσχυρῶς πνεόντων. μεγάλως ἐμπλαζόντων. ¶ Ζαχρηεῖς, πάνυ χρειώδεις.

Ζαχρειῶν, μεγάλως ἐπικειμένων. ¶ Ζαβὶχ, λευκόν.

Ζέα, ὁ ἑκάτη παρὰ ἀθηναίοις καὶ εἷς τῶν ἐν πειραιεῖ λιμένων οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειᾶς, ἔχει δὲ ὁ πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς.

Ζ*εύονται, σίσακται. ¶ Ζεγερίαι, μυῶν γένος.

Ζεῖ, ταράσσει ἰσχυρῶς καίεται. ¶ Ζέει, φλέγει.

Ζειὰ, οἱ μὲν σίτου εἶδος, οἱ δὲ τὰς ὀλύρας. ¶ Ζειγάρη, ὁ τέττιξ παρὰ σιδήταις. ¶ Ζείδωρος, βιόδωρος, ὁ πρὸς τὸ ζῆν δωρούμενος ἀροῦρα.

Ζείναμεν, σβεννύμεν. ¶ Ζειπίτης. ὁ πολυχύτης.

Ζείουσαν, ἀφρίζουσαν. ¶ Ζειρὰ, οἱ μὲν εἶδος χιτῶνος, οἱ δὲ, ζώνην, βέλτιον δὲ ἄλλο τι ἐπιβόλαιον κα

Ἔχεν, ἐγκεχείρηκει. ¶ Ἔχεται, συνέχη. ¶ Ἐχέγγυος,
ὁ ἀσφαλὴς, ἐγγυητής. ¶ Ἐχέγγυῳ, πιστῷ βεβαίῳ διὰ
αὐτὸ ἔχοντι τὴν ἐγγύην, ¶ Ἐχέγγυοι, ἀξιόπιστοι.
Ἐχεδημία. ἡ νῦν ἀκαδημία καλουμένη. ¶ Ἐχεδῶ-
ρος, αἱ νύμφαι. ¶ Ἔχεεν, ἔχωσε, χῶμα ἤγειρεν.
Ἔχει, κατέχει, κρατεῖ, νέμεται, διείργει, τημελεῖ. ἀξιοῖ
βαστάζει, φέρει. ὑπομένει. ¶ Ἔχες, ἔχεις ὁ εἶχες.
Ἐχειμάσθη, ἐταράχθη τὸν ζάλην ὑπέμεινα.
Ἐχειμίζον, ἐξεῖργον. καὶ ἐχείμαζον. ¶ Ἔχει τέλος, τε-
τελεύτηκε. λάκωνες. ¶ Ἐχειρούργει, ἔπραττεν.
Ἐχεκάλλω, κολότης. ¶ Ἐχέμυθον, ἔχειν. ¶ Ἐχεμυ-
θεῖ, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον σιωπῇ. ¶ Ἐχενηΐς. εἶ-
δος ἰχθύος. ¶ Ἐχεμυθεῖν, σιωπᾶν, λόγους, στέγειν.
Ἐχέμυθος, ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. ἤγουν κρατῶν τὸν λό-
γον σιωπῇ. ¶ Ἐχεπευκὲς, ἔχον πικρίαν.
Ἐχέπωλοι, ἱππικοί. ἱπποτρόφοι. ¶ Ἐχερμάζομεν.
τὴν γῆν ἐργαζόμεθα. ¶ Ἐχεσταμία, ὅτε θέρους ὄντος
ψεκάζει ἢ βροντήσει. ¶ Ἐχέσκει. αἰτιᾶται.
Ἔχεσκε, κατεῖχεν. ¶ Ἔχεσφιν, ἅρμασιν ἢ μᾶλλον
ὀχεσφιν. ¶ Ἐχέται, ἕπεται, ἀντιλαμβάνεται.
Ἐχέτλαις, ἀροτριάμασιν αὔλαξιν. ¶ Ἐχέτλη, ὃ κα-
τέχει ὁ ἀροτὴρ τοῦ ἀρότρου, καὶ ὁ αὔλαξ καὶ ἡ σπάθη τοῦ
ἀρότρου. ¶ Ἐχετλεύειν. ἀροτριᾶν.
Ἔχετο, ἐπεμέτρ. ¶ Ἔχετος, ὄνομα βασιλέως τυράν-
νου, οὗτος βασιλεὺς ἠπείρου τῶν ὠμότατος, ἀυχήνορος
καὶ φλογέας παῖς γνοὺς τὴν θυγατέρα ἐφθάρθαι ἐτύ-
φλωσε καὶ ἠνάγκασεν ἀλεῖν σίδηρον, τινὲς δὲ χαλκᾶς
κριθὰς, ἐκαλεῖτο δὲ μετώπη, καὶ εἰς τοῦτον ὠμότα-
τος ἦν. ὥστε καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖν καὶ τὰς ῥῖνας καὶ τὰ
αἰδοῖα τῶν παριόντων. μέμνηται καὶ ἀπολλώνιος ἐν
ἱστορίας. ¶ Ἔχευαν, ἔχεαν, κατέχυσαν.
Ἐχεύατο, ἐξεχύθη, διεχύθη. ¶ Ἔχευε, κατέχυσεν.
Ἔχε φρεσὶ, μνημόνευε. ¶ Ἐχέφρων, συνετὸς ἔχων
φρένας σώφρων. ¶ Ἐχέφυσα. ἔφυζα, εἶχε
φυγεῖν. ¶ Ἔχεων. ἐχιδνῶν.
Ἔχει, κατέχει. ¶ Ἔχθεα, ἔχθρας μίση. ¶ Ἐχθαί-
ρειν, μισεῖν. ¶ Ἔχθεται, μισεῖται. ¶ Ἐχθά-
σας, μεγάλως θαυμάσας. ¶ Ἐχθοδοπήσεις, ἐχθρο-
ποιήσεις. ¶ Ἐχθίστων, μεμισημένων, μυσαρῶν ἐχθρο-
τάτων. ¶ Ἔχθιμα, μισήματα σοφοκλῆς τυράννοις
Ἔχματα, στηρίγματα. ¶ Ἐχθοδοπῆσαι, διεχθρεῦσαι.
Ἐχθοδοπὸς, ὁ ἔχθραν ποιῶν. ¶ Ἔχθοι, ἔξω.
Ἐχθραίνειν, μισεῖν. ¶ Ἔχθος, πόνος, μῖσος, ἔχθρα-
σμα. ἔχθρα. ¶ Ἐχθῦσαι. διεμέσαι. ¶ Ἐχθύατο,
ἐκφυσήσης, ἐκπνεύσῃς. ¶ Ἔχιννος, σκότωσις.
Ἐχῖνος, μικρὸν τῆς θαλάσσης ζῶον ὃ δὲ πτεινόν,
Ἐχινάδων, νήσων. αἳ καλοῦνται ἐχινάδες, ¶ Ἐχῖνοι,
πέμμα νησιωτικὸν ὡς πλακοῦς. καὶ κοιλίας μέρος
τῶν μηρυκαζομένων ζώων, ἢ τῶν πλειόνων ἡ κοιλία.
καὶ σκεῦος μαγειρικόν. καὶ τῶν δρυῶν οἱ κύτταροι. καὶ
τῶν πλατάνων ὁ καρπός. καὶ τῶν κιονοκράνων μέ-
ρος. καὶ τοῦ χαλινοῦ μέρος. καὶ οἱ τῶν τειχῶν ἀγκῶ-
νες, καὶ λοπάς. καὶ ζῶον θαλάσσιον ἐδώδιμον, καὶ εἶ-
δος ῥοιῶν. καὶ μῦες καὶ οἱ ἀκανθόχοιροι. ¶ Ἔχλυ-
σιν, ἔκλυσιν. ¶ Ἐχμάζει, κωλύει, ἡσυχάζει, στηρίζει
κρατεῖ, δεσμεύει. ¶ Ἔχμασον, ἐπίσχες, κατάσχες.

Ἔχματα, κωλύματα, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν ἐρείσματα ὑδά-
των. ¶ Ἐχμένος, ὑποτεταγμένος. ¶ Ἐχναύ-
ον, ἐπέκνιζον. ¶ Ἐχνόαζεν, πρῶτον ἤκμαζεν.
Ἔχοιτο, συνέχοιτο, ἀντέχοιτο. ¶ Ἐχολώσατο, ὠρ-
γίσθη. ¶ Ἐχόλωσεν, εἰς ὀργὴν ἤγαγεν. ¶ Ἐχόμενα
τρίβου, πλησίον ἐγγυτάτω. ¶ Ἐχόμενοι. ἐγγίζον-
τες. ¶ Ἐχόμενος, ἀντιχόμενος πλησίον.
Ἐχόμην, ἐξειχόμην ἀπειχόμην. ¶ Ἔχον, εἶχον,
ἤλαυνον, ἐφύλασσον. ¶ Ἔχοιμι, ἔχοιμι κρατοῖμι.
Ἔχου, μεταποιοῦ, φρόντιζε. ¶ Ἔχραεν, ἐπεβάρησεν.
Ἔχραε κόλλεν, ἐπεβάρησε πρὸς τὸ βλάπτειν.
Ἔχραον, ἐπέκλυσαν. ἐπέθεντο ἐβάρησαν κατὰ βίαν ἀ-
θρόοι προσῆλθον. ¶ Ἔχρας, ἔφυ. ¶ Ἐχραύ-
σεν, ἐπέτυχεν. ¶ Ἐχραύτιζεν. ἔξανεν. ¶ Ἐχρή-
ζον, ἐδεῖτο. ἱκέτευεν. ¶ Ἐχρηματίσθη, προεφητεύ-
θη. ¶ Ἐχρῆν, ἔδει ἔπρεπεν. ¶ Ἔχρησεν, ἐμαντεύ-
σατο, ἠθέλησεν. ἔδωκε χρησμόν. ¶ Ἐχρίμψαν, ἐπε-
λάσαν, ἐπλησίασαν. ¶ Ἔχριστεν, ἐκέντησεν, ἐπάλειψεν
Ἐχρωματίσθη, συνεχρωΐσθη σοφοκλῆς ἀθάμαντι.
Ἐχρῶντο, ἐλάμβανον, ἐξελάμβανον. ¶ Ἐχρωτίσθη,
ἐχρωματίσθη. ¶ Ἐχύθη, ἐχύθη. ¶ Ἐχύμησαν,
ἠρτήσαν. ¶ Ἐχυρὰ, πιστὰ καὶ βέβαια ἀσφαλῆ
ἰσχυρὰ ὀχυρά. ¶ Ἐχυρῶσαι, τὸ διὰ χειρὸς ὅρ-
κῳ συνθέσθαι καὶ κρατυνθῆναι. ¶ Ἐχυρὸν, δυσκα-
τέρρητον, ἀσφαλές. ¶ Ἐχυρόφρονες. αἱ σπου-
δαῖα φρονοῦσαι ἢ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει.
Ἐχυρῶς. ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. ¶ Ἐχώλαιναν, ἔκλι-
ναν. ¶ Ἐχώμεθα, ἀπεχώμεθα; ἀντεχώμεθα, ἀντι-
λαμβανώμεθα. ¶ Ἔχων. φέρων οἴκων κατέχων.
Ἐχώσατο, ὠργίσθη, ἐχολώθη.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἐψαθύλατο, ἐκνίσατο. ¶ Ἐψάκασεν, ἔστα-
ξεν. ¶ Ἐψαλάσσετο. ἐψαύσεν ἐκινήθη.
¶ Ἐψάναι, αἱ τῶν λαχάνων δέσμαι.
Ἐψάνη, ἑψητήριον. λοπάς. ¶ Ἔψαρ, ἀκολουθήσειν,
Ἐψέαι, ἐπακολουθήσεις. ¶ Ἔψεια, παίγνια.
Ἐψείῃ, γέλως. παιδιά. ¶ Ἐψεῖν, τὰς τρίχας
βάπτειν. ¶ Ἔψημα, ὅπερ ἔνιοι σειραῖον καλοῦσιν. ἄλ-
λοι γλυκύ. ¶ Ἕψεο, ἀκολούθει ἕπου. ¶ Ἕψεται, ἀ-
κολουθήσει. ¶ Ἐψεύσθη, ὁ πιστευθεὶς ἀπέτυχεν.
Ἐψητήριον, ἑψάνη. ἡ λοπάς. ¶ Ἐψητοὶ, τὰ μικρὰ
ἰχθύδια. ¶ Ἐψιόωνται, καταπαίξεται. ¶ Ἐψία,
γέλως, παιδιά. χλεύη. ἔφοδος ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι. ὁμι-
λία. σοφοκλῆς ἀθάμαντι δευτέρῳ. ¶ Ἑψιᾶται,
γελᾷ. παίζει. γυμνάζεται. ¶ Ἐψιατέον, παικτέ-
ον. ¶ Ἐψιάτημον, γυμναστικὸν παιγνιωδῶς.
Ἐψιάσονται, ἀκολουθήσουσιν, ¶ Ἔψιδεν. ἤκουσεν.
Ἐψιλάσθων, παιζέτωσαν, ἀκολουθείτωσαν. ¶ Ἐψεί-
ονται, ἀκολουθήσουσιν. ¶ Ἐψιλωμένη, ἐὰν μὲν μα-
κρῶς ἔστω γεγραμμένη καὶ ψιλὸ ὅπερ ἔνιοι ἐτυρό-
μαλλον. ἐὰν δὲ βραχέως ἔσται καὶ δασεῖα τὸν ψιλοὺς
ἔχουσαν τοὺς κροσσοὺς, ἤδη τὰ ἄκρα δηλοῖ. ¶ Ἐψιά-
ωνται, ἀκολουθήσουσιν. ¶ Ἐψίσθη, ἀπέθανεν.
Ἐψιόωντο, ἔπαιζον. ¶ Ἔψισεν, ἐψώμισεν.
Ἐψόμενον, ἀκολουθησόμενον. ¶ Ἔψυθεν, ἐψεύσατο.

ἐντολή. ¶ Ἐφ᾽ ἡμῶν, ἀντὶ τοῦ ἡμῶν ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν.
Ἐφίμωσε. ἐφίμωσε. ¶ Ἔφηνεν, ἔδειξεν ἐποίησε φανερόν. ¶ Ἔφησις, ἀνάπεισις.
Ἐφῆπται, περιῆπται, πρόσκειται, ἐπίκειται. ¶ Ἔφησθα, εἶπας. ¶ Ἐφησθείην, ἐπιχαρείην. ¶ Ἐφήσθης, ἐχάρης. ¶ Ἐφήσομαι. ἐπιθήσομαι, ἐντελοῦμαι, ἐπισκήψω, ἐπισκέψομαι, πέμψω, ἀποστελῶ.
Ἔφθα ἢ ἔφλα, ἐμάλαξε διὰ τὸ καίεσθαι. ἐφθαλές.
Ἔφθης, προέλαβες, ἔφθασας. ¶ Ἔφθιτο, ἀπέθανεν.
Ἐφθίατο, ἔφθιντο, τεθνᾶσιν. ¶ Ἐφθίατο, ἐφθάρησαν. ¶ Ἐφθίαθη, ἀπέθανεν. ¶ Ἔφθιτο, ἐφθάρη, ἐτελεύτησεν. ¶ Ἐφθόν. τὸ ἑψημένον.
Ἐφίαλλεν, ἐπεχείρησεν. ¶ Ἐφιάλτης, ὁ ἐπιπηδῶν.
Ἐφιμένοις, ἐπιτυχόντας. ¶ Ἐφιδύειν, ὀκνεῖν.
Ἐφίει, ἐπιπέμπει. ¶ Ἐφιείς, ἐπιβάλλων, ἐπιπέμπων. συγχωρῶν. ¶ Ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ, καταλαμβάνω. ¶ Ἐφιέμεναι, ἐνδιδόναι.
Ἐφιέμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶ Ἐφιέντα, ἐπιθυμοῦντα. ¶ Ἐφιέμενος, ἐπιθυμῶν, ἐντελλόμενος.
Ἐφιέρεια, τὰ περὶ τοῖς ἱερείοις ἀπιθυόμενα. ¶ Ἐφιζάνει, ἐπικαθίζεται. ¶ Ἐφίημι, ἐφιέναι κελεύω ἐπιτρέπω. ¶ Ἐφίησιν, ἐπιτρέπει. ¶ Ἐφικέσθαι, καταλαβέσθαι. ¶ Ἐφικνεῖται, καταλαμβάνει.
Ἐφικνούμενος, νοῶν, φθάνων, ἐγγίζων, παραγινόμενος ἢ γνούς. ¶ Ἐφίκοιτο, παραγένοιτο, νοήσαι.
Ἐφικτὸν, δυνατὸν, καταληπτόν. ¶ Ἐφίλατο, ἐφίλησεν, φίλον ἐποιήσατο. ¶ Ἐφιλήθην, ἐφιλήθησαν. ¶ Ἐφίνους, τὰς περὶ τὸ ἰνίον σάρκας.
Ἔφιππος, ξεὶς ἐν χίῳ. ¶ Ἔφιπλος, ἀγὼν γυμναστικὸς παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἐφ᾽ ἵππων, περὶ τῶν ἵππων.
Ἔφισιν, ὥρμησεν. ¶ Ἐφιστάνοιεν, ἐκζητοῦσιν.
Ἐφιστορεῖν, ἐπερωτᾶν. ¶ Ἐφίστησιν. ἐγείνατο, ἐγέννησεν. ¶ Ἔφλα, ἐμάλαξεν συνεμίσγετο, συνῆν.
Ἔφλεγεν. ἔκαιε σφοδρῶς. ¶ Ἔφλιβεν, ἔθλιψεν, ἔθλιβεν. ¶ Ἔφλιδεν, διέρρεεν, ἐρρύηνεν.
Ἔφλυεν, ἀνέβαλλεν. ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων. ¶ Ἐφλοάρει, ἐλήρει. ¶ Ἐφλυάρει, ἐλήρει, ἐμωρολόγει.
Ἐφόβει, εἰς φόβον ἦγεν. ¶ Ἐφοβήθην, ἐφοβήθησαν, ηὐλαβήθησαν. ¶ Ἐφόβησαν. ἐδίωξαν. ¶ Ἐφοδυσάτωσαν, κατασκοπησάτωσαν. ¶ Ἐφόδια, ἁρμόδια εἰς ὁδόν. ¶ Ἐφραίμ, ἀντίληψις ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ἐφραὶμ ὁ παράκλητος, κεφαλὴ γὰρ ἡ διάνοια.
Ἐφοδία. τὸ ἐπιέναι τὰς φυλακὰς τὸν ἄρχοντα.
Ἔφοδος, ὁρμή, ἄφιξις, ἐπιδρομὴ παρουσία. βλάβη.
Ἐφοίτησε, παρεγένετο. ¶ Ἔφολκα, τὰ ἀπάγειν δυνάμενα. ¶ Ἐφόλκιον, ἐφολκίδα, πηδάλιον.
Ἐφόλκια μικρὰ καράβια παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν, ἢ τῶν μεγάλων πλοίων. ¶ Ἐφολκίδα ἐπαχθείαν σκάφος. ¶ Ἐφόλκιον. διὰ τὸ ἐπὶ τὸ πηδάλιον ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι. ¶ Ἐφομαρτεῖτον, ἐπιδιώκετε, ἐπισπεύδετε, ἐπακολουθεῖτε.
Ἐφομαρτεῖτον, ὁμοζυγεῖτε. ¶ Ἐφοπλίζει, παρασκευάζει. ἑτοιμάζει. ¶ Ἐφόπτης, θεατής, αὐτόπτης. ¶ Ἐφόρκιος, ζεὺς ἐν τιτάνων τάγματι.
Ἐφορμὴν, ὅθεν ἄν τις πολέμῳ ἐφορμήσειεν.
Ἐφορμήσαντα. ἐπελθόντα. ¶ Ἔφορος, ἐπίσκοπος

ἐπιστάτης, θεατής, θεός, ἐφόπτης. ¶ Ἐφόρμῳ, νεόλκῳ. ¶ Ἐφορεύειν, ἐπιστατεύειν, ἀπὸ τῶν ἐν σπάρτῃ ἐφόρων. ¶ Ἐφεστρίδες, εἶδος ἱματίου.
Ἐφ᾽ ὅτῳ, ἐφ᾽ ᾧ τινι ἐπί τινι. ¶ Ἐφούδ, βαρ. ἱερατικὸν ἔνδυμα, τὸ δὲ βὰρ, μικρὸν λέγεται.
Ἐφοὺδ, ἑλληνικῇ ἐπωμίδι προσέοικε. γίνεται γὰρ αὐτὸ τὸν τρόπον, ὑφανθὲν περὶ βάθος πηχυαῖον, ἔκ τε χρωμάτων παντοίων, καὶ χρυσοῦ συμπεποικιλμένου, ἀπείληπται τὸ μέσον τοῦ στέρνου καταλιμπάνει χειρίσι τε ἠσκημένον, καὶ ἄλλῳ παντὶ σχήματι τὸ εἶναι πεποιημένον, αὐτὸ τὸ ἐφοὺδ ἦν, τὸ ἔχον τοὺς δώδεκα λίθους, καὶ εἰς αὐτὸ ἐπηρώτων ὅτε ἀπήρχοντο εἰς πρᾶγμα.
Ἔφραδεν. ἐδήλωσεν.
Ἐφρασάμην, συνῆκα ἔγνων. ¶ Ἐφράσθη, συνῆκεν ἔγνω, ἐνόησεν. ἐπεπλήρωτο, ἀνεγνωρίσθη. ¶ Ἔφριξεν, ὀρθὰ δόρατα ἔσχεν, ἐδειματώθη, ἐπερρώθη.
Ἐφρύαξαν, ἐκινήθησαν, ἐπήρθησαν. συνήχθησαν.
Ἐφρύγη, ἡμίφλεκτος ἐγένετο. ¶ Ἐφρυκτορήθησαν, ἐπυρσάζοντο. ¶ Ἔφυ, ἐγένετο. ¶ Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. νόμος ἦν ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων στεφάνων στέφεσθαι καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀναλαμβάνειν πλῆρες εἶτα ἐπιλέγειν. ἔφυγον κακὸν εὗρον ἄμεινον, τὸ δὲ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν κρᾶμα, κακὸν ἔλεγον. ¶ Ἐφ᾽ ὑγρὴν, περὶ τὴν θάλασσαν. ¶ Ἔφυζα, ἔφυγε. ¶ Ἔφυδρος, ὑδραγωγόν. ¶ Ἐφ᾽ ὕδωρ λαχεῖν, λαγχάνει τὶς ὕδωρ παρατηρήσας ἐν ταῖς δίκαις. ¶ Ἐφυμνεῖς, ἐπαρᾷ, σοφοκλῆς ἀλεάδαις. ¶ ¶ Ἐφύμνια, ᾠδαί.
Ἐφύπερθεν, ὑπεράνωθεν. ¶ Ἐφυπνῶσαι, καθευδῆσαι. ¶ Ἐφύρη, ἡ νῦν κόρινθος καὶ κίχυρος καλουμένη ἐν τῇ ἠπείρῳ καὶ ἡ οἰνόη. ¶ Ἔφυρον, ἔβρεχον. ἐμόλυνον, ἔπλυνον. ¶ Ἐφύροις, τοὺς ἀκαρνᾶνας.
Ἔφυς, ἐβλάστησας ἐγένου. ¶ Ἐφύσησεν, ἐπάτησεν.
Ἐφυσίασεν, ἀνέπνευσεν. ¶ Ἐφυσίησεν, ἀνέπνευσεν.
Ἐφυσίωσε, ἐπυρρίωσε ἐπερρώθη.
Ἔφοροι, ἔθνος. ¶ Ἐφώδει, ἐπέληγε λάκωνες.
Ἐφώδευσεν, ἐπέρασεν. ¶ Ἐφωδιάσθημεν, τὰς χρείας ἐπὶ ὁδοῦ ἐλάβομεν. ¶ Ἐφώδιον, ἔρανος ἀθήνησι διὰ τοῦ τ, ἐφώτιον ἀναγράφει μέλανον ποδικὸν παγκρατιαστήν, ὁ δὲ πολέμων, διὰ τοῦ δ.
Ἐφ᾽ ᾧ πάρει, περὶ τοῦ σκηπτῷ πάρει καὶ παραγίνονας ἐνταῦθα. ¶ Ἐφωπλίζοντο. παρεσκευάζοντο.
Ἐφωράθη, ἠλέγχθη, ἐθριαμβεύθη. ¶ Ἐφώρμησεν, ἐνέσκηψεν. ¶ Ἐφώσια, τὰ νομιζόμενα. ¶ Ἐφώπισεν, ἐπέδειξεν. ¶ Ἐφ᾽ ὅτῳ, ἐφ᾽ ᾧ ἢ περὶ τίνι.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἐχάδε, κατέσχεν, ἐχώρησεν. ¶ Ἐχάζετο, ὑπεχώρει, ἀνεχώρει. ¶ Ἐχάζετο κῆρ᾽ ἀλεείνων, ἀνεχώρει τὸν θάνατον ἐκκλίνων.
Ἐχάλασεν, ἐνέδωκεν, ἀφῆκεν. ¶ Ἐχαλέφθη: ἐχαλέπηνεν. ¶ Ἐχάλεψεν, ἐκάκωσεν.
Ἐχάνδανεν, ἐχώρει. ¶ Ἔχανεν, ἤνοιξεν, ἐκάλει, συνέσχεν. ¶ Ἐχάνη, σκεῦος τι ὀδδιπεικόν. ¶ Ἐχαράκωσεν. ἐκύκλωσεν, ἐπολιόρκησεν. ¶ Ἐχάραξαν, ἤξαντο. ¶ Ἐχάσατο, ἀνεχώρησεν. ἀπέστη.

Ἐ νωθεία, ὀλιγωρία, ἀμέλεια. ¶ Ἐνωθειάζειν, ὀλιγωρεῖν
μὴ ἔχειν φροντίδα παρακούειν. ¶ Ἐνώρσιο, δικαίας.
Ἔ νωρος, καταφρονητικὸς ὁ φροντιστής.
Ἔ νωρος, γῆ ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα, ἢ ὡραῖος, ἢ ὀλίγωρος.
Ἔ νωρος, γάμος σοφοκλῆς εἶπεν, ἤτοι ὡραῖος ἢ ὀλίγωρος,
οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν σκυ
ρίαις χρῆται τῷ εὐωθειάζειν. ¶ Ἐνωχηθέντα, εὐ
φρανθέντα. ¶ Ἐνωχία, εὐφροσύνη. ¶ Ἐφαι
δρὴν, διήρουν ἱδρεῖον. ¶ Ἐφαιδρύνθησαν. ἱλαροὶ ἢ
λαμπροὶ ἐγένοντο. ¶ Ἐφαίνετο, ἔδοξεν. ¶ Ἐφα
λον, ἐπιθαλάσσιον, βραχυθαλάσσιον. ¶ Ἐφαλῶν,
προσπλέων. ¶ Ἐφαλλόμενος, πηδήσας. ¶ Ἐφα
μέρῳ φρενί, αὐθημέρῳ παραντίνοι. ¶ Ἐφάμιλλον,
ὡς ἴσην. ἔλεγον. ὑπέλαβον, ἐδόκουν. ¶ Ἐφάμιλλον
ὅμοιον. ¶ Ἐφάμιος, ζεύς. ¶ Ἔφαν, εἶπον.
Ἐ φάπτεται, προσεγγίζει. ¶ Ἔφανεν, ἔδειξεν, ἐφα
νέρωσεν. ¶ Ἐφαντίδας, πόρνας. ¶ Ἐφαπτὸς,
ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος. ¶ Ἐφάργνυσαν, ἔφρα
ξαν. ¶ Ἐφαρμόδιον, ἁρμόδιον πεδίον. ¶ Ἐφα
ρέξαντο. ἐψήσαντο. ¶ Ἔφασαν, διηγοῦντο, ἔλεγον.
Ἔ φασκεν, ἔλεγεν. ¶ Ἐφάτισαν, εἶπον διεφήμισαν.
Ἔ φαρ, εἶπε. ¶ Ἐφαύλιζον. εὐτέλιζον. ¶ Ἐφαύ
λισε ἀπέβαλον, φαῦλον ἡγήσατο. ¶ Ἐφαύλι
σαν, ἀπεδοκίμασαν. ¶ Ἐφ' αὐτὰς, πρὸς αὐτάς.
Ἐ φάψαι, δῆσαι, ἱμάντα. ¶ Ἐφέαδεν, ἐγέλασαν.
διεχύθησαν. ¶ Ἐφ' ἑαυτοῦ, καθ' ἑαυτόν.
Ἐ φεῦγον, ἔφευγον. ¶ Ἐφεγρήσσων, ὁ ἀγρυπνῶν.
Ἐ φεδρὲς, ἐπὶ τὸ δὴ παπεινὸν γυναικί. ¶ Ἐφεδρίται, ἄρ
χοντές τινες ἐν στόμα. ¶ Ἐφέδρα. παρὰ τίς ἦν ἢ ἵππου
ἐν καλοῦσι. καὶ κίονος μέρος. ἢ οἱ δηλοῦνται, καὶ ὄργα
να ἰατρικὰ εἰς καταρτισμούς. ¶ Ἐφέδρανα, ἐφ'
ὧν καθῆνται αἱ τὰς λύρας ἔχουσι φρύνιχος ταντάλῳ.
Ἐ φεδρίζειν, ἐδίσκευεν, ἔπαιζεν. ¶ Ἐφεδρίζειν, παί
ζειν τὴν λεγομένην ἐφεδρισμὸν παιδιάν, ὅταν παιδία
κατὰ τὰς χεῖράς τις κατὰ νώτου, ἐκ τῶν κατόπιν
βαστάζοι τὸν νικήσαντα. ταύτην δὲ τὴν παιδιὰν ἀττικοὶ
ἐν κοτύλῃ λέγουσιν, ἄλλοι δὲ τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν
παρὰ τὸ συγκεκλεῖσθαι. ¶ Ἐφεδρίσσων, παρακαθήμενος.
Ἐ φεδρισῆρας, τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παι
διᾷ. ¶ Ἔφεδροι ἐπιτηροῦντες. ¶ Ἐφεδρόντι,
ὄντι ἐν ὅμιλον. ¶ Ἔφεδρος, παβλιστὴς τρίτος
ἐνεδρεύων καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν ἐπίκληρος καὶ δίφρος τις
καὶ ὁ ἐπιδίφριος ἢ χειροτέχνης. ¶ Ἐφέζεται,
ἐπικαθέζεται. ¶ Ἐφηβία, νεότης. ¶ Ἐφίλαρ,
ἐφίλησεν. ¶ Ἐφεῖτο, ἐνετείλατο, ἐνετέλλετο.
Ἐ φείσω, ἐπενέγκω, ἐπιβαλῶ. ¶ Ἐφέλκης. ἐπίαλτος
Ἐ φελγύνοντες, ἀλγύνοντες. ¶ Ἐφείλκεν, ἐπεχείρησεν
Ἐ φέλκυσον, ἕλκυσον. ¶ Ἐφέμεν. παρεῖναι. ¶ Ἐφε
νάκιζον, ἐχλεύαζον. ¶ Ἐφενάπτει, ἐπακολουθεῖ
σι λάκωνες. ¶ Ἐφέξει, ἀποκαθέξει, παύσει.
Ἐ φέξειν, χάριν ἕνεκα τοῦ ὁ λύσιν ἢ πρόφασιν. ¶ Ἐφέ
ξεις χάριν ἕνεκα ἐπέχειν πρόφασιν. εὐεπίδης πρεί
θῳ ἐφέξεις. ¶ Ἐφέψω, πέμψω. ¶ Ἐφέζεται, ἐπι
καθέζεται. ¶ Ἐφέπεν, ἐπακολουθεῖν, ἐπιτρεύε
σθαι. ¶ Ἔφεπεν, ἔφεπε κατήπειγεν. ¶ Ἐφέ
πεσκεν, εἶπε, ἀπέβρεχεν. ¶ Ἐφέπσκον, ἐφεπορεύ

σιν. ¶ Ἐφεπόμενοι, ἐπακολουθοῦντες. ¶ Ἐφ'
ἑπτὰ πόδων, ζυγὰ νεὼς ὁ θρόνον, ἢ ὑποπόδιον ἑπτὰ πο
δῶν ἐστὶ δώδεκα. ¶ Ἔφεπεν, ἐπεδίωκεν. ¶ Ἐφέ
ποντες, ἐπερχόμενοι. ἐπιδιώκοντες, ἐπιπορευόμενοι
Ἐ φέρβει, ἔτρεφεν. ¶ Ἐφ' ἔργμασιν, ἔργοις.
Ἐ φύρσεν, ἐκύρσεν. ¶ Ἔφες, ἄφες. ¶ Ἐπιβαλοῦ.
ἐπίπεμψον. ¶ Ἐφίσει, ὀρέξει. ¶ Ἐφέσεως, ἐπιθυ
μίας ὀρέξεως. ¶ Ἐφέσια, ἀγὼν ἐν ἐφέσῳ ἐπιφανής.
Ἐ φέσια, γράμματα. ἦν μὲν πάλαι. ὕστερον δὲ προσέθη
καν τινὲς ἀπατεῶνες καὶ ἄλλα φασὶ. δὲ τῶν πρώτων
τὰ ὀνόματα, τάδε. ἄσκι. κατάσκι. αἴξ. τέτραξ. δαμνα
μενεύς, αἴσιον. δηλοῖ δὲ ὁ μὲν ἄσκι. σκότος. τὸ δὲ κατά
σκι. φῶς. τὸ δὲ αἴξ, αὐτός. δαμναμενεὺς δὲ, ἥλιος.
αἴσιον δὲ, ἀληθές. ταῦτα δὲ ἱερά ἐστι καὶ ἅγια.
Ἐ φέζεσθαι, ἐπικαθέζεσθαι. ¶ Ἔφεσιν, αὐτεπαίνεσιν,
ἐπιθυμίαν. ¶ Ἐφέσιον, ἐγκλοτοπύσμον. ¶ Ἔφεσις
ἔκκλησις ἐπιθυμία. ὄρεξις, ἡ ὁ ἐκ δικαστηρίου εἰς ἕτε
ρον δικαστήριον μεταγραφή. ¶ Ἐφεστρεύεσθαι, ἑσπέ
ρας ἐγρηγορέναι. ¶ Ἐφεπόμεθα. ἀκολουθοῦμεν.
Ἐ φέσσατο. ἐπεβάλλετο. ¶ Ἐφέσσαι ἐπικαθίσαι τῇ νηί.
Ἐ φέσεσθαι, ἐφέζεσθαι, καθέζεσθαι. ¶ Ἐφεστιασμέ
νος, εὐωχηθείς, εὐφρανθείς. ¶ Ἐφέστιοι, ἔνοικοι.
ὅσοι ἑστίαν καὶ οἶκον ἔχουσι. ξένοι ἐπίδημοι οἰκέται σκυ
θῶν βασιλέως ἀποστάται. ¶ Ἐφέστιος, αὐτόχθων ὁ
πολίτης ἢ ἔνοικον. ¶ Ἐφεστρα, τὸ ἐσπερινὸν δίκτυον
Ἐ φεστρίς. χλανίς. ¶ Ἐφεστρίδες, τὰ ἐπιβλήματα.
Ἐ φέται, δικαστῶν εἶδος ἀθήνησι τῶν ἐφ' αἵματι διωκομέ
νων. ¶ Ἐφέτας, τοὺς ἡγεμόνας τῶν πεζῶν καταχρη
στικῶς. κυρίως δὲ οἱ τὰς φονικὰς δίκας ἀθήνησι
δικάζοντες. ¶ Ἐφέτην. καταληπτὴν. ¶ Ἐφετίν
δα, εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλη προτείναντες
ἀλλαχῆ βάλλωσι. καὶ πεποίηται παρὰ τὸ φενακίζειν.
Ἐ φετὶς, παιδίσκη. διάκονος. ¶ Ἐφετμὴ, ἐντολή.
ἐπιστολή. νουθεσία. πρόσταγμα. ¶ Ἐφετμῶν, τὰ αὐ
τά. ¶ Ἔφευξαν, ἔφυγον. ¶ Ἐφέψει, καταλείψε
ται. ¶ Ἐφεψιώμενοι, ἐπιπαίζοντες, ἐπισκώπτοντες.
Ἐ φεψιόωντο, ἐπιπαίζουσιν, ἐπικαταλαμβάνουσιν, ἐ
φίδονται. ¶ * Ἐφεῶται, ἐφῆπται. ¶ Ἔφη, εἶπεν
ἔδοξεν, ἀπεκρίθη. ¶ Ἐφηβίαν, νεωτέραν.
Ἔ φηβοι, οἱ ἡβῶντες. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ παρθένων.
Ἔ φηβος, παῖς μικρὸς ἐν τῇ ἀκμῇ. ¶ Ἐφήβων, νεω
τέρων. ¶ Ἐφήδεσθαι, ἐπιχαίρειν. ἐπιτέρπεσθαι.
Ἐ φήδοιτο, τέρποιτο. ¶ Ἐφηδόμενοι, χαίροντες.
Ἐ φήθη, συνεχωρήθη. ¶ Ἐφοθής, ἐπιχαρής.
Ἐ φήκατο, ἐνετείλατο. ¶ Ἐφῆκεν, ἐξεκαλέσατο, ἐφώρ
μησεν, ἔπεμψεν. ¶ Ἐφήκει. ἐφορμᾷ. ἐπέρχεται.
Ἐ φήλιδες. σπίλοι ἢ πάθος ἐστὶ προσώπου τραχύτη
τος. καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις, καὶ ἐφηλίς.
Ἐ' φηλος, ἔφηλος ὑψηλοφόρος. ἡ ἐφηλίδας ὡς ἥλους ἐ
χων εἰς τὴν ὄψιν. ¶ Ἐφήλωσεν, ἐπάτησεν. ¶ Ἐφή
μερα, εὐμετάβολα. εὔφθαρτα. ¶ Ἐφ' ἡμέραν ἐφ' ἑκά
στης ἡμέρας. ¶ Ἐφημερία. ἡ δι' ἡμέρας λειτουργία.
Ἐ φημέριοι. ἄνθρωποι θνητοὶ ἐπιθετικῶς. ¶ Ἐφημερί
ων, ἀνθρώπων. ¶ Ἐφήμερον, τὸ κώνειον. καὶ μύρον
τι καὶ ζῷον οὕτω καλούμενον, ὅπερ ζῇ μίαν ἡμέραν.
Ἐ φημίσαι, ἀγροί. καὶ βελτίονα φήμης. ¶ Ἐφημοσύνη,

νημα εὐαστικὸν καὶ βακχικὸν ἐπίφθεγμα, καὶ ἀπὸ τοῦ βακχεύειν, εὐάζειν, καὶ σεβάζοι βακχεύοντες.

Εὔσανα, χύτρα, ὄρυγμα ἐν ᾧ τοὺς ὗς βυθίζουσι καὶ τὰ ἐγκαύματα. ¶ Εὐσέλωος, εὐφεγγής. ¶ Εὐσέλανον οἶκον, οἶκον, ἤτοι παρὰ τὸ σέλας ἢ παρὰ τὴν σελήνην, ἵνα ᾖ ἀπὸ μέρους ἔναστρον. ¶ Εὐσελμος, εὔζυγος.

Εὐσέλμοιο. εὐκώπου, εὐκαθέδρου.

Εὐσσελμώρου, εὐσέλμου ὁμοίως. ¶ Εὐσέλμων, τὰ αὐτά. ¶ Εὖσεν, * εὔδαμισεν. ¶ Εὔσημον, εὔδηλον φανερόν. ¶ Εὐσθένεια, δύναμις. ¶ Εὔσκαιροι, ταχεῖς. ¶ Εὐσκαρθμοι, εὔποδες εὐκίνητοι ταχεῖς σκαρθμὸς γάρ ἡ κίνησις, τὸ δὲ σκαίρειν, τὸ κινεῖσθαι.

Εὔσκοπος, ἀνεῖδος. ¶ Εὔσμαλον, εὐχαρῆ. ¶ Εὐσμβρελὴς, εὔρωστος. ¶ Εὐσμήλωτα, εὐκατεσκευασμένα ἀπὸ τῆς λατυπικῆς σμύλας, δύναται δὲ καὶ τὰ σμιλάκινα εὔβαφα. ¶ Εὐσοΐα, εὐθηνία σωτηρία. ¶ Εὔσοοι, ἀσφαλῶς σωζόμενοι. ¶ Εὔσοντας, ἐκδέροντας. ¶ Εὔσοις, ὁ διευτυχῶν, καὶ ἥρως ἐγχώριος, καὶ εὐκίνητος εὔφρονος. ¶ Εὐσόδου, εὐδρόμου. ¶ Εὐσπαλὲς, εὐτελές. ¶ Εὐσπλάγχνου, εὔηλον. ¶ Εὐσπάρτεος, ἱστὸς οὔ μή τε ἀραιὸς μήτε πυκνὸς ὁ στήμων τυγχάνει. ¶ Εὔσταλον, εὔειμον, εὐσταλέα. ¶ Εὐσταλεῖ, ἀξιμεῖ. ¶ Εὐστάθεια, παγιότης ἡ εὐσταθὲς ἐρηρεισμένον. ¶ Εὐσταθειῶν, ἡσυχῶν. ¶ Εὐσταθέος, καλῶς βεβηκότος εὐποιήτου.

Εὐσταθής. βέβαιος. ¶ Εὐσταθήσωμεν, ἡσυχάσωμεν.

Εὐσταθῶς, ἑδραίως καὶ εὐσταθὴς καλῶς ἑστώς. ¶ Εὐσταλεῖς. καλῶς ἐσταλμένοις. ¶ Εὐσταλὴς, καλῶς ἐστολισμένος. ¶ Εὔστασιν, εὐσχήμονα γὰρ ἐστολισμένα.

Εὔστυλον, καλὴν λαβὴν ἔχουσαν. ¶ Εὐστέφανος, εὐκέφαλος, εὔκοσμος, γυναικεῖος γάρ κόσμος ἡ στεφάνη, καὶ ἔστι παλαιὸς μεταφορικῶς. ¶ Εὔπυργος, εὔτειχος, καλὸν στέφανον ἔχων. ¶ Εὐστεβὲς, καλῶς πεπατημένον, τετριμμένον. ¶ Εὐστὸν, τὸ σειόμενον.

Εὔστομον. ἀπὸ μέρους εὐπρόσωπον. ¶ Εὔστρα, βόθρος, ἐν ᾧ τοὺς ὗς θύουσι, καὶ ὁ στάχυς ὅταν μήπω τῷ πυρὶ ὢν ἀποφλογισθῇ. ¶ Εὐστρέπτοισιν, ἱμᾶσι, σειραῖς δερματίναισιν. ¶ Εὐστρόφῳ, καλῶς ἐστραμμένῳ.

Εὐσύμβολον, εὐσυνάλλακτον. ¶ Εὐσυνάλλακτος, εὐμετάδοτος. ¶ Εὐσυνόπτον, φανερὸν, εὐθεώρητον, σαφές. ¶ Εὔσφυρος, καλλίσφυρος, ἀπὸ μέρους καλή. ¶ Εὐσχήμονες, εὐσχημόνως καὶ εὖ σχήματα ἐν ὀρχήσει ποιοῦντες. ¶ Εὐσχημόνως, εὐλαβῶς.

Εὐσχολῶ, σχολὴν ἄγω. ¶ Εὐσωπία, ἡσυχία.

Εὔσωστον, εὐκύλιστον, στὰν γὰρ ἡ ἐφορμὴ καὶ φορὰ ἧς εἶδος ἡ κύλησις. ¶ Εὐστόχου, εὐδρόμου.

Εὖτ' ἂν, ὅταν. ὁπόταν, ἐπεί. ¶ Εὐταλεῖ, ἀξιμεῖ.

Εὐταξία, εὐκοσμία. ¶ Εὖτε, ἡνίκα, ὅτε καὶ καλῶς.

Εὖ τέκεν ὅιο, ὁπότε αὐτοῦ. ¶ Εὐτέκμαρτον, καλῶς τυπούμενον. ¶ Εὐτελὲς, ὀλίγης διὰ πενίας καὶ σύντομον. ¶ Εὐτελὴς, σύντομος, πολυτελὴς δὲ ὁ πολλὴν σκευωρίαν ἔχων χρόνου καὶ ἀναλωμάτων.

Εὐτέλεια, ταπεινότης πενιχρότης. ¶ Εὖτ' ἐπισκάφθη, ὅτε ἐσκεπάσθη. ¶ Εὖ τέ τις, ὁπότε τις.

Εὐτεχνία, σοφία σύνεσις. ¶ Εὐτμαλέων. εὐτυχουμένων. ¶ Εὐτμήτοις, εὐκατεσκευασμένοις.

Εὐτονία, ἀνεξικακία, καρτερία, ὑπομονή.

Εὔτονος, εὔρωστος γενναῖος. ¶ Εὐτόνως, ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς. ¶ Εὐτραπελία, κουφότης, μωρολογία, αἰσχρολογία. ¶ Εὐτράπελος, γελοιώδης.

Εὐτρεπῆ, ἡτοιμασμένον. ¶ Εὐτρεπὴς, ἕτοιμος, δίκαιος. ¶ Εὔτρη, πόλις ἀρκαδίας. ¶ Εὐτρήσιος, τοὺς ἀπὸ Εὔτρης πόλεως τῆς ἀρκαδίας. δωρικῶς δὲ εἴρηκε τηλεκλείδης, θέλει γὰρ εἰπεῖν εὐτρησίους. ¶ Εὐτρήτοισι, καλῶς τετρημένοις. ¶ Εὐτρόασθαι, ἐπιστρέφεσθαι ἰπάσιοι. ¶ Εὐτρόχαλον, εὔκυκλον, ταχινόν.

Εὐτυχὲς, εὐδρακές. ¶ Εὐτύκαζον, εὔτυκον ἔχε, ἕτοιμον. ¶ Εὐχερὲς, εὐποίητον, ῥᾴδιον.

Εὐτυκῶς, ῥᾳδίως καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Εὐτυχήσαν, εὐτυχῆ ποιήσαν. ¶ Εὔυπνος, ὁ ζεὺς, ἢ καλὸς ὕπνος παρὰ δελφοῖς. ¶ Εὐφάραλα, λαμπρά. ¶ Εὔφαλον, ἐπιθαλάσσιον, βραχυθάλασσον. ¶ Εὐφάμιος, ὁ ζεὺς.

Εὐφάρμακον, ἔχιον. ¶ Εὐφημίαν, σιωπήν. εὐλογίαν. ¶ Εὐφαντον, ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενον.

Εὐφεγγεῖς, λαμπρούς. ¶ Εὐφδρόμενοι, εὐδοκιμοῦντες. ¶ Εὔφημα, καλὰ ἐπαινετά. ¶ Εὐφημεῖ, καλὰ λαλεῖ ἢ ἐπαινεῖ. ¶ Εὐφημῆσαι, βοῆσαι μετ' εὐφημίας. ¶ Εὔφημος, ὁ ζεὺς ἐν λέσβῳ.

Εὐφημοῦσι, στένουσι, κωλύουσι, κατὰ ἀντίφρασιν.

Εὐφήμως, ἡδέως. ¶ Εὐφήμοις, γόοις, δυσφήμοις κατὰ ἀντίφρασιν αἰσχύλος γλαύκῳ ποτνιεῖ.

Εὐφλεκτα, εὔκαυστα ξύλα. ¶ Εὐφορία, εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός. ¶ Εὐφορῶν, καλῶς φέρων. ¶ Εὐφάδης, πιττακὸς ἐπιξαπέζιος. ¶ Εὐφράτης, ποταμὸς παρὰ ἰνδοῖς ἐν ᾧ λέγεται ὁ ἰχθύς. ¶ Εὐφόνη, νὺξ ἡ εὐφροσύνη. ¶ Εὐφρονέων. εὖ τὰς φρένας διακείμενος, φρόνιμος χαίρων. ¶ Εὐφροσύνη, εὐθυμία.

Εὔφρων, ἡδὺς, αἰδέσιμος, ἱλαρὸς, καλόφρων.

Εὐφρονέων, καλῶς φρονῶν. ¶ Εὐφυΐα, ὀξύτης, γνῶσις. ¶ Εὐφυὴς, ὁ ὀξὺ ἑτοίμου λέγων ἢ σκώπτων μέτεος, σπουδαῖος ὡραῖος, ἐπιδεξ. ¶ Εὐχὰς, τάγματα. ¶ Εὐχετῆσαι, ἐπικαυχήσασθαι.

Εὐχατότερον, πλουσιώτερον. ¶ Εὔχεαι, καυχᾷ, αὐχεῖς, λέγεις. ¶ Εὔχειλον, εὔζοφον, εὔχορτον. ¶ Εὔχεο, ἐκαυχῶ, ηὔχου.

Εὐχερὴς, εὔκολος, ἕτοιμος. ¶ Εὐχέρεια. κουφότης.

Εὔχεσθαι, ἱκετεύειν, καυχᾶσθαι, αὐχεῖν, λέγειν, εὔχεται, καυχᾶται. ¶ Εὐχετάασθαι, εὔχεσθαι.

Εὐχετίαζον, ηὔχοντο. ¶ Εὐχήμονα, εὐχῆς ἄξιον

Εὐχόμεθα, φαμέν. ¶ Εὐχομένης, καυχωμένης.

Εὖχος, καύχημα. βούλησις, νίκη.

Εὔχοις, χώνη σαλαμίνιοι. ¶ Εὐχεστὸς, χρήσιμος. ¶ Εὐχωλὴ, εὐχὴ καύχησις θυσία· νίκη, τέρψις. χαρά. ¶ Εὐχώλησιν, εὐχώλησιν.

Εὔψυχος, ἱλαρός. ¶ Εὔω, καίω, φλογίζω.

Εὐώδει, εὐόλμῳ. ¶ Εὐωδία, εὐοσμία. ¶ Εὔολον, συνετόν. ¶ Εὔωνον, εὐπρατον. εὐαπόρατον, ἢ ὁ μὴ ἄξιον λόγου. ¶ Εὐώνυμον, ἀριστερὸν, καὶ δῆμος φυλῆς τῆς ἐρεχθηίδος. ¶ Εὐώνῳ, εὐτελεῖ. ¶ Εὐῶπα, εὐόφθαλμον, φίλον. ¶ Εὐώπιον, πυρὰ παρὰ ἀθηνᾷ ἐν τροιζῆνι. ¶ Εὐωρεῖ, παίζει. ¶ Εὐωρεῖν, τὸ μηδενὸς ἔχειν λόγον, ἢ μηδενὸς φροντίζειν.

Ἐνουδιάσθη, ἐτοιμάσθη. ¶ Ἐνουδίτως, προθύμως εἰς τὸ παρέχειν. ¶ Ἐνόμενοι, φλογιζόμενοι.

Ἐνοίκιον. οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι τὸν καλούμενον χίμαρον τὸ τῆς νεὼς ζῆμα. ¶ Ἔνομφα, ὀνόματα.

Ἐνόργητος, ὁ τῇ ὀργῇ εὖ χρώμενος.

Ἐνοσία, ἀπιστία. ¶ Ἐνόρκοις, γὰρ εὐδόκιμον εὐόργησις, ἔπος, νῦν ἐστὶ τόνου τοῖς μὴ ὀργιζομένοις ἐφ' οἷς δεῖ ἀλλὰ πάντα εὐφέρουσιν, ἔσθ' ὅτε δὲ ἐστὶ ἐγκωμίου.

Ἐνοχεῖται, εὐφραίνεται. ¶ Ἐνόρμου, ἐπιτηδείου.

Ἐνοχθεῖν, εὖ ἔχειν, εὐθυμεῖν, πληροῦν, εὐζοφεῖν ὀχὴ γὰρ ἡ ζοφή. ¶ Ἔυπαλιν, ῥᾳδίως.

Ἐυπαράφοροι. ἀξεσταί ὅτε ὅμοιοι.

Ἐυπαθεῖν, εὐδαιμονεῖν. ¶ Ἐυπαθείας, εὐθαρσίας.

Ἐυπαθοῦντες, εὐρρωστοι. ¶ Ἐυπαρακολούθητοι, ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα καὶ οὐ νωχελεῖς.

Ἐυπαρέδρου, καλῶς προσκαθημένου. ¶ Ἐυπάρθενοι, εὐπαρθένοι. ¶ Ἐυπάρυφα, καλῶς ὑφασμένα.

Ἐυπάρυφος, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ ἢ υἱός.

Ἐυπατέρειαν, εὐμεταχειρίστων. ¶ Ἐυπατρίαν, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ. ¶ Ἐυπατρίδαι, αὐτόχθονες οὐχὶ ἐπήλυδες. ¶ Ἐυπειθεῖς, πειθήνιοι.

Ἐυπειχάπαρος, καλῶς τετειχισμένην καὶ ἐν ὄρει κειμένην. ¶ Ἐυπέκτων, εὐπόκων. ¶ Ἐυπερίστατον, εὔκολον, εὐχερῆ. ¶ Ἐυπέτασον, πλατὺ, εὐρύστον. ¶ Ἐυπετὲς, εὐχερές. ¶ Ἐυπετῶς, εὐχερῶς, ῥᾳδίως, εὐκόλως, εὐθέτως, ἀρτίως. ¶ Ἐυπηγὴς, εὖ πεπηγμένος. εὐπαγὴς τῷ σώματι. ¶ Ἐυπήκτος, εὐπαγῶς καλῶς πεπηγμένη. ¶ Ἐυπινὴ, πεπινωμένον. ¶ Ἐυπλοκαμίδες, καλλιπλόκαμοι.

Ἐυπλοον, κανοῦν, εὖ ἔχον πλοῦτον, διὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ οὐλάς. πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν περιουσίαν καὶ οὐλοχύτας τὰ κανᾶ, ἃ οἱ ἀττικεῖς ὀλβακεῖα. ¶ Ἐυποιοὶ, εὐεργετικοὶ, δίκαιοι.

Ἐυποιΐα, ὁ Ἄρτεμις ἐν ῥόδῳ. ¶ Ἐυπόρητος, ὁ καλῶς διοικῶν. ¶ Ἐυπραγία, εὐποιΐα. ¶ Ἐυπότμως, εὐτυχῶς. ¶ Εὖ πράσσειν, εὐπράττειν, εὐτυχεῖν.

Ἐυπρέμνοις, εὐσταλέχεσιν. ¶ Ἐυπρέπεια, εὐμορφία.

Ἐυπρεπῶς, εὐκόσμως. ¶ Ἐυπρηκτον, ἐξέργαστον.

Ἐυπρησεστικον, ὑπηρέτην. ¶ Ἐυπρησον, εὐφυσητον.

Ἐυπρόσωπον, εὐπρόσωπον, εὐκέφαλον. ¶ Ἐυπρόσιτοι. εὐχερεῖς, εὐπρόσδεκτοι. ¶ Ἐυπρόσιτος, ὧ τις εὐκόλως προσέρχεται, ἀπρόσιτος δὲ, ἀμήχανον προσελθεῖν.

Ἐυπροσφθέγκτοις, εὐήχοις. ¶ Ἐυπρεπέδαι, δῆμος καὶ τόπος ἀθήνησιν. ¶ Ἐύπνοος ὄμβρος, εὔπορος.

Ἔυρα, αὖρα. ¶ Ἐυπυργον, εὖ τετειχισμένην.

Ἐυπωλον, καλοῖς πώλοις ἔχουσαν. ¶ Ἐυράξ, ἐκ πλαγίου ἐκ δεξιῶν. ¶ Ἐυρεῖα, μεγάλη, πλατεῖα.

Ἐυρρεῖος, καλῶς ῥέοντος, μεγάλως. ¶ Ἐυρρείταο, τοῦ καλῶς ῥέοντος. ¶ Ἐυρεσιεπίαις, εὑρεσιλογίαις, ἑτοιμολογίαις. ¶ Ἐυρεσίλογος, φλύαρος.

Ἐυρέσθαι, γνωρίζειν. ¶ Ἐύρημα, ἐπιτυχία, ἐπινόημα.

Ἐυρήματα, βουλεύματα ἢ τὰ ἐν τοῖς μετάλλοις εὑρισκόμενα. ¶ Ἐύρημον, καλλιεπές. ¶ Ἐυρήσει, λοιδορήσει. ¶ Ἐυρηποῖς, τοῖς ἀτιμήμασιν. ¶ Ἐυρειζῶν, πλατυνόντων. ¶ Ἐυρείζων, ἀπεκλιάματι καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χειροποιούς. ¶ Ἔυρεινος, εὔμηνος.

Ἐυρεινοτάτην, εὐφραντικωτάτην. ¶ Ἐυρίπος, ποσειδῶν. ¶ Ἔυριπος, θαλάσσιος τόπος πολύχροος τὸ πλάτος τὸ μεσότητος τῶν ὑδάτων, ἢ ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος. ¶ Ἐυρίποις, διχὰς ὑδάτων.

Ἐυρώεντα, πλαγία, σκοτεινά. ¶ Ἐυρεῖαι, ζάπεζαι ἐπιμόκεις ἐν τοῖς σκήνεσι παρατιθέμεναι. ¶ Εὖρος, πλάτος, καὶ ἄνεμος ἀπηλιώτης. ¶ Ἔυροος, ἰσχυρῶς ῥέων. ¶ Ἔυροον, καλῶς ῥέοντα. ¶ Ἐυρυμεγάλως, πλατέως. ¶ Ἐυρυάγυια, μεγάλη καὶ πλατεῖα ῥύμη. ¶ Ἐυρύαλος, ὁ Ἀπόλλων. πλατὺ ἀμφόδιον.

Ἐυρυάνασσα, ὁ ἦδο καὶ ὁ πλατεῖα καὶ ἡ μεγάλη ἐν τῷ πλανᾶσθαι ὁδός. ¶ Ἐυρυβάλινδος, ὁ Διόνυσος.

Ἐυρυβάτης, πανοῦργος ἀπατεών, κέκροψ.

Ἐυρυβάτου πρᾶγμα, δεινός τις ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐρυβάτης

Ἐυρυθίωνι, τάφος ἐπὶ Εὐρυθίωνι ἑορτὴ δήμηζος, καὶ παιγμάτια ἐν τοῖς σκορπιείοις. ¶ Ἐρυκακέει, κωλύει, κατέχει. ¶ Ἐυρύκλεια, χοῖνος, παχεῖα ἔχουσα τὰ ἄκρα. ¶ Ἐυρυκλῆς, ὁ ἐγγαστρίμυθος, ὃν δὲ γένος μάντεων οἱ ὁμωνύμως εὐρυκλεῖς ἔλεγον.

Ἐυρυκόας, μεγαλόνοις, μέγα ἰσχύων. ¶ Ἐυνήκοος, εὐνομος. εὔνοος, εὐμενής. ¶ Ἐυρυκόωσα, εὐρυνομένη ὁ πολυάστερος νὺξ ὁ μεγάλη, ἢ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα, κόσμος δὲ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον.

Ἐυρυκρείων, μεγάλως βασιλεύων. ¶ Ἐυρύμας, ὁ λέ-νιος τὸ γένος, διάβολος δὲ, ὅθεν ἀνῃρέθη ὑπὸ Πολυδεύκους κεῖται ὁ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

Ἐυρυμέδων, ὁ Περσεὺς, ὁ Ποσειδῶν, ὁ Ἄδης, καὶ Ἑρμῆς.

Ἐυρύμναν, εὐρύχωρον. ¶ Ἐυρυμνᾶσθαι, ἐρθυνῆσαι.

Ἐυρυ, πλατυμέτα. ¶ Ἔυρωαν, πλατύτροφον ἐπὶ γῆς σκαν. ¶ Ἐυρύνειν, αὔξειν, ἰχνεύειν. ¶ Ἐυρυόδεια, μεγαλάμφοδος καὶ ὁ Δημήτηρ οὕτως ἐν Σκαρφείᾳ καὶ ὁ γῆ. ¶ Ἐυρυοδείης, ὁμοίως. ¶ Ἐυρυκακέω, κωλύω. ἐπέχω. κατέχω. ¶ Ἐυρυμέτωπον, πλατυμέτωπον.

Ἐυρυπόροιο, πλατεῖς πόρους ἐχούσης ἢ μεγάλους.

Ἐυρυπυλὲς, μεγαλόπυλον. ¶ Ἐυρυπύλου, πλατείας ἔχοντος πύλας. ¶ Ἐυρυσάκος, ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα, καὶ Αἰναῖος. ¶ Ἐυρυσθένεα, μεγάλως ἰσχύοντα. ¶ Ἐυρυσθενὲς, μεγάλως ἰσχύον, μεγαλοδύναμον, μεγαλοσθενές. ¶ Ἐυρυσθεὺς, σθενέλου καὶ νικίππης υἱός. ¶ Ἐυρύστερνον, ὁ μεγάλα στήθη ἔχων καὶ συνετός. ¶ Ἐυρυτέρα, πλατυτέρα. ¶ Ἐυρύχωρον, μεγάλως πολύχωρον. ¶ Ἐυρώεντα, πλατέα, ἀναπεπταμένα, σκοτεινά, καὶ ἃ πολὺ τοῖς ἄρροις γίνεται.

Ἐυρώεντος, σκοτεινοῦ ἀπὸ τοῦ εὐρῶτος. ¶ Ἐυρυόπα, μεγαλόφθαλμον ἢ μεγαλόφωνον, ὁ ἢν μεγάλως ἐφορῶντα, οἱ δὲ τὴν μεγάλοις ἤχοις ἀποτελοῦντα, διὰ τῶν βροντῶν. ¶ Ἐυρωΐαν, εὐεξίαν, ὑγίειαν.

Ἐυρωπία, ὁ ὄρα. ¶ Ἐυρώπη, χώρα ἐπὶ δύσεως ὁ σκοτεινή. Ἐυρῶπις, ὁ πατρίς. ¶ Ἐυρωπὴν, σκοτεινὸν, πλατύ. ¶ Ἐυρωστίαν, ῥῶσιν, ὑγίειαν.

Ἐυρώστως, ὑγιῶς, ἰσχυρῶς. ¶ Ἐυρώτας, ποταμὸς, εὐρωτίαν, ἰὸν, μελανίαν. ¶ Ἐυρωτιῶν, ἠφανισμένος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄρτων ὅταν ἄζυμοι ὦσι καὶ χρονίσωσιν. ἢ ὑγροὶ τῷ ἡλίῳ καὶ μὴ ἐξηρανθέντες.

Ἐυρωτιώντων, σεσηπέντων. ¶ Ἐὺς, ἀγαθὸς, καλὸς μέγας εὐτυχὴς. ¶ Ἐῦσαι, καῦσαι. ¶ Ἔυσαμα, ἀναφώ

ρυτῆ ἢ ἀπαιρῦντοϛ. ἢ ἀνιηχοῦντοϛ. ¶ Εὔθυνος, εὐθωτὴρ δικαστικός. χρεώστης. κυβερνήτης. διορθωτής. ¶ Εὐθωτής. τὰ αὐτὰ καὶ εὐθωτήρ.

Εὐθωτηρία, τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σήμασμα ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Εὐθύνω, τιμωροῦμαι. ¶ Εὐθυρρήμος, ἑτοιμολόγος, εὐθὺ. αὐτί.

Εὐθύτειχας. ὀρθότειχας. ¶ Εὐθυφρὲς, εἰς ὀρθὸν φερόμενον. ¶ Εὐθὺ φέρεσθαι, ἐναντίον ὁρμᾶν.

Εὔια, δῖα. ¶ Εὐιάδες, ἄμπελοι. ¶ Εὐιεστία, εὐπιστία. ¶ Εὔιρον, πρόβατον μαλακόν.

Εὐίλατον, ἵλεα. ¶ Εὐϊλατεύειν, εὐμενῆ εἶν.

Εὔιθι, καλῶς ποίωθι. ¶ Εὐίων, διονυσιακῶν.

Εὐκαλεῖ, ἀτρεμίζει. ¶ Εὐκαλεία, ἡσυχία, εὐπαλαμία. ¶ Εὔκαλυν, ὅσιον.

Εὐκατάπρηστον, εὔκαυστον, εὐχερῶς καιόμενον.

Εὐκατάφορος, εὐκατάφορος. ¶ Εὐκεάτοιο, ξηροῦ.

Εὐκέατον, ξηρὰν. εὔχιστον, εὔκαυστον. ¶ Εὔκηλα, εὐπρεπῆ. ¶ Εὐκηλήτειρα, ἡσυχάστρια. ¶ Εὔκηλος, ἥσυχος, πρᾶος, σῶος, εὐόμιλος, στάσιμος, εὔλοξος. ¶ Εὐκλέα, ἔνδοξα. ¶ Εὐκηλία. ἡσυχία.

Εὔκλεια, εὐδοξία, ἐνδοξότης. ¶ Εὐκληρία, εὐημερία, εὐτυχία, εὐκαμία, ἡσυχία. ¶ Εὐκλήεις, ἀραρυῖα, εὔκλειστος καὶ ἀσφαλής. ¶ Εὔκληρον, δρυός. εὔχιστον, εὔξυλον, εὔκαυστον. ¶ Εὐκλείης, ὁ αἰδήμων καὶ ὀνομαστὸς καὶ εὐειδής. ¶ Εὐκλειῶς, ἐπιφανῶς.

Εὔκλος, διὸς ἱερὸν ἐν μεγάροις καὶ ἐν κορίνθῳ.

Εὔκλος, εὔχωρος. ¶ Εὔκμητο, εὐπαγῆ. ¶ Εὐκνήμιδες, εὔοπλοι ἢ εὔοπλοι ἀπὸ μέρους τῶν ὅπλων ἤγουν τῶν κνημίδων. ¶ Εὔκολος, εὐχερὴς ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ. καὶ ἑρμῆς παρὰ μεταποντίοις.

Εὐκολίδης, αἱ τῆς εὐκολίας ποιητικαί.

Εὐκομιδὴς, εὐημελής, εὐκόμιστος ἐν ἐπιμελείᾳ.

Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας ἐπιτετυχηκώς, κομιδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια. ¶ Εὔκομοι, εὔζωνοι, καλλίκομοι.

Εὐκλίζεσθαι. ἐνδοξάζεσθαι. ¶ Εὔκραξ, πλάγιον.

Εὔκραξ, εὐκέφαλος, εὐκρατής. ¶ Εὐκρινὲς, εὐχερές. σαφές. εὐδιαίρετον. ¶ Εὐκρινῆ, εὔκολα. ¶ Εὐκρινὴς, ὁ δὲ ἁρμοστίας ἀναλαμβάνων καὶ ὁ νεκρός.

Εὐκτικῶς, ὑγιῶς. ¶ Εὔκταξαι, εὔχου. ¶ Εὐκταῖον. τὸ κατ' εὐχὴν ἀποδιδόμενον. ¶ Εὔκτητον, καλῶς κατεσκευασμένον εὖ κεκτισμένον. ¶ Εὐκτιμένη, εὖ οἰκουμένη. ¶ Εὐκτίμενον, εὖ οἰκούμενον.

Εὐκτόν, εὐχῆς ἄξιον. ¶ Εὐκολεῖν, ὅπερ νῦν εὐβολεῖν ἀμφισβητοῦσι δὲ γυναικομανίαν. ¶ Εὐκύκλοις, στρογγύλοις. ¶ Εὐλάβεια, σεμνότης. ¶ Εὐλαβεῖσθαι, φυλάττεσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Εὐλαβεῖτο, ἐφοβεῖτο, ἐφυλάττετο. ¶ Εὐλάζει, κατὰ σκωληκιᾷ.

Εὐλαί. οἱ ἐν τοῖς τραύμασι γινόμενοι σκώληκες.

Εὐλακία, ἄρτεμις. ¶ Εὐλάς, σκώληκας.

Εὐλῶν, σκωλήκων. ¶ Εὐλημάτει, λήματος καὶ αὐθαδείας εὖ ἔχει. αἰσχύλος κορκαδόνη σατυρικῷ.

Εὐλήρης, εὐέτειος. ¶ Εὔληρα, ἱμάντες, ἡνία δὲ παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι ταῖς χερσίν. ¶ Εὔληρον, ἱμάς.

Εὐληροσιῶν, πληγῶν. ¶ Εὔληπτον, εὐκόλως λαμβανόμενον. ¶ Εὐληπτότερον, εὐχερέστερον. ¶ Εὔλητο, ἐπέφυρε. ἐτετάρακτο. ¶ Εὐλογείτω. ἐπαινείτω. ¶ Εὐλόγησεν, ὕμνησεν, εἴρηται δὲ παρὰ τῇ γραφῇ. καὶ κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν.

Εὐλογιστία, εὐβουλία. ¶ Εὐλύτωσον, ἀπάλλαξον.

Εὐληγεῖν, εὐμοιρεῖν. ¶ Εὔλοφος, ῥᾴδιος εὐχερής.

Εὔλασοι, εὐφυεῖς. ¶ Εὖ μάλα. καλῶς πάνυ.

Εὐμάρεια, εὐχέρεια, ἡσυχία, ἀπόπατος. ¶ Εὐμαρίδες εἶδος ὑποδήματος. ¶ Εὐμαρὲς, εὐχερές. ὑγιές. ῥᾴδιον, ἀσφαλές. ¶ Εὐμειλεῖ, εὐμειλικτον.

Εὐμελίω. τοῦ εὖ ποτε τῇ μελίᾳ χρησαμένου, οἷον πολεμικοῦ. μελία δὲ εἶδος δένδρου εὐθέτου εἰς δόρατος κατασκευήν, ἢ καλοῦ, ἀπὸ τῶν μελῶν τοῦ σώματος, ἢ εὐκτήμονος πολυχρημάτου. ¶ Εὐμενέεσι φίλοις.

Εὐμένεια, φιλία, διαλλαγή. συγχώρησις. ¶ Εὐμενὲς, ἀγαθόν. σπουδαῖον. ¶ Εὐμενέτειρα. εὐμενής.

Εὐμενέτησι, φίλοις προσηνέσι τοῖς οἰκείως ἔχουσι καὶ ἰδίοις. ¶ Εὐμενῶς, πράως, ἱλαρῶς. ¶ Εὐμελίης, εὔοπλος ἀπὸ τῆς μελίας. ¶ Εὐμετάβολον, ἄλλοτε πρὸς ἄλλο. ¶ Εὐμενής, ἀφροδίτη. ¶ Εὐμάξενος, εὐφυὴς τοῖς ἀθλίοις. ¶ Εὐμείλιχοι, εὐμείλικτοι εὐαρεστοῖς. μείλιχος γὰρ ὁ ἡδύς. ¶ Εὐμέρδης, εὔρρωστος. ¶ Εὐμολπία, εὐφωνία, εὐυμνία.

Εὐμολπίδαι, οὕτως οἱ ἀπὸ εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος, πολλοὶ δὲ γεγόνασιν ὁμώνυμοι, εὔμολποι. ¶ Εὐμοίρησεν, εὐτύχησεν, ἐκληρώσατο. ¶ Εὐμόχθων, τῶν ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρώτων.

Εὔμολα, εὐθετα, εὔοπλα. ¶ Εὔμολος, ἀγαθὸς πολεμιστὴς εὔοπλος. ¶ Εὐμωλότατον, ἁπαλόν, νεώτατον. ¶ Εὐναί, ἄγκυραι. ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον. καὶ κοίτη. ¶ Εὐναῖαι, αἱ ἄγκυραι. ἀπὸ τοῦ εὐνάζεσθαι αὐτάς, εὐναὶ γὰρ αἱ κοῖται παρὰ τὸ εὐνάω.

Εὐναῖος, λαγώς, σοφοκλῆς δόλοπι, καταπτηχώς.

Εὐνάς. κοίτας ἢ ἀγκύρας. ¶ Εὐναστήριον. συνοίκησιν.

Εὐνάσσα, κοιμώμενον. ¶ Εὐνεΐδαι, γένος ἀπὸ εὔνεου κεκλημένον τοῦ ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν. ἐνταῦθα γὰρ ᾤκησαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ. καὶ δὲ γένος τι ἀθήνησι κιθαριστῶν. ¶ Εὐναιομένων, καλῶς οἰκουμένων. ¶ Εὔνεως, ἰάσονος καὶ ὑψιπύλης υἱός. ¶ Εὐνή, κοίτη. στρωμνή. κλίνη. ἄγκυρα.

Εὐνηθέντας, κοιμηθέντας. ¶ Εὐνηθῆναι, κοιμηθῆναι.

Εὐνήτης, ἀνήρ. ¶ Εὔνητον, εὖ κατεσκευασμένον.

Εὐνήτων, καλῶς νενησμένων. ¶ Εὔνιδες, χῆραι.

Εὐνικὲς, εὐκρινές. ¶ Εὔκμητον, εὐλίκμητον. ¶ Εὐνίκῳ, εὐκρινεῖ πολυνικώτῃ. ¶ Εὖνις, ἐστερημένος, ὀρφανός. ἐνδεής. ¶ Εὔνοια, φιλία. ¶ Εὐνοϊκῶς, φιλικῶς. ¶ Εὐνομία, καλῷ καὶ ἀγαθῷ νόμῳ διοικουμένη. ¶ Εὐόμνοστος, ἀπαλμάτιον εὐτελὲς ἐν τοῖς μύλωσιν ὃ δοκεῖ ἐφορᾶν τὸ ἄλευρον τῶν ἀλεύρων ὅπερ λέγεται νόστος ὡς κέρων ἀπὸ τοῦ κεράσαι. ¶ Εὔνουν, συνετόν. γνήσιον ἢ φίλον. ¶ Εὐνούχοι, κάλαμοι. ¶ Εὐνοῦχος, σπάδων, θλιβίας, κάλαμος. ¶ Εὐνοϊκῶς, προσηνῶς. ¶ Εὖνιν, ἀκριβῶς δέ. ¶ Εὖνιν, ἐστερημένον.

Εὔξατο, ἐκαυχήσατο. ¶ Εὔξεινος, εὐγενὴς καὶ ὄνομα πελάγους. ¶ Εὐξέστη, καλῶς ἐξεσμένη. ¶ Εὔξοος, καλῶς ἐξεσμένος. ¶ Εὔξαν, εὔπικρον. ¶ Εὐοδία, εὐπραξία. ¶ Εὔοδμος, εὐώδης. ¶ Εὐόδμων, ἡδέων.

Εὐοδος, ἀγαθή. ¶ Εὐοσδῶσι, κατευθύνει.

Εὔνηξις, κοίμασαι. ¶ Εὐνήσει, ἡσυχάσει. ¶ Εὔνοια, εἰρηνικά. ¶ Εὐνοιάβολον, διαβολῆς ἄξιον. ¶ Εὐ-
νοιαιον, τὸ γυναικεῖον μόριον ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὅπλοις γι-
νομένων σημάτων διὰ τοὺς ὄμβρους. οἱ δὲ τὸν βρόχον
ἢ τὸν χείμαῤῥον ἐπιφημιζόμενοι. ¶ Εὐναλλάκτως.
ταχέως, καὶ καλῶς διαλλαττόμενος. ¶ Εὐδικί-
ας, δικαιοπραγίας δικαιοσύνης. ¶ Εὔδια πραΐα,
πραέα. κατεσταλμένα. ¶ Εὔδιον, ὃν ἡμεῖς σκεπεί-
νὸν τόπον. ¶ Εὐδιῶσιν, γαληνιῶσιν. ¶ Εὐδμη-
τον. εὖ κατεσκευασμένον εὖ ᾠκοδομημένον.

Εὐδοκήσαμεν, ἐβουλόμεθα ἠθελήσαμεν ἠγαπήσαμεν.

Εὐδοκία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὖ δεδόχθαι προσαγορεύεται.
εὐδοκιμεῖ. ¶ Εὗδον, ἔλεγον ἐκοιμῶντο ἐκάθευδον.

Εὔδοντι, δύει πρῶτος παροιμία ἀπὸ τοῦ εὕδοντι κυρτὸς αἱ-
ρεῖ λέγεται δὲ ὅποτ' ἂν τοὺς κύρτους κάθωσιν. αὐτοὶ δὲ
καθεύδουσιν ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς κρατῖνος ἐν
πλέγῳ. ¶ Εὐδράνεια, ἰσχύς.

Εὐδρεῶς, εὐθέτως βεβαίως. ¶ Εὐδρῶσι, καλῶς ποι-
οῦσιν. ¶ Εὐδυχήμερος, εὔστοχος. ¶ Εὐδώρου σέ-
λας, ἱερόσυλος ὁ εὔδωρος. ¶ Εὐειδῆ, ἀγλαΐα.

Εὐειδώ, ἡ ἀφροδίτη ἐν συρακούσαις. ¶ Εὐείθωκεν,
εἰώθειν. ¶ Εὐειδία, εὔμορφα. ¶ Εὐίοις, διονυσια-
κούς. ¶ Εὐείκαστος, εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι.

Εὐεικτεῖν, εὐπειθῆ. ¶ Εὐεκτεῖ, εὐρωστεῖ, ὑγιαίνει.

Εὐεκτῶς, σχετικῶς. ¶ Εὐειμένος. εὐημφιεσμένος.

Εὐέλιον, ἐλλιπὲς ἐν ἱδρείῳ. ¶ Εὐείρω, εἴπω.

Εὐελίδης, αὐθάδης ὁ ζεὺς ἐν κύπρῳ. ¶ Εὐελιέστε-
ρος, εὐαγωγός. ¶ Εὔελον, εὐήλιον. ¶ Εὐέμπλα-
στος, εὐχερῶς πίπτων. ¶ Εὖ ἐντύνασα, εὖ κοσμήσα-
σα. ¶ Εὐεξία, ὑγίεια, εὐφυΐα. ¶ Εὐεξος, εὐφυής.

Εὐεπής, εὔλαλος. ¶ Εὐεπιβούλευτος, ῥᾳδίως καὶ εὐ-
χερῶς ἐπιβουλευόμενος. ¶ Εὐεπίγνωστος, εὐκατά-
ληπτος. ¶ Εὐεργία, καλῶς κατεσκευασμένα.

Εὐεργεσία, ἥρα ἐν ἄργει. ¶ Εὐεργίος, εὖ εἰργασμένου.

Εὐεργέτης, ἀπὸ θεοποιός ἢ διονύσου ἐπίθετον.

Εὐερία, τρυφή, εὐπιστία. ¶ Εὐερκείας, ἀσφαλείας.

Εὐερκέος, εὐτείχου εὐπεριβόλου. ¶ Εὐερκές, ἀσφα-
λές. ¶ Εὐερμία, εὐτυχία, ἔμπαλιν δὲ δυσερμία ἡ
δυστυχία. ¶ Εὐερμής, εὐτυχής. ¶ Εὐερνές. εὐ-
θαλές. καλῶς βλαστῆσαν. ¶ Εὐερνέστατε, εὐσταλέ-
Εὐερνεῖς, καλῶς βλαστανόντων. ¶ Εὐερνής, εὐμήκης.

Εὐεστώ, εὐθηνία ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι καὶ εὐδαιμονία ὥστε τὸ εὖ
ἑστάναι τὸν οἶκον, ἢ ἀπὸ τοῦ διαφυλάττειν τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν
εὐετηρία. ¶ Εὐετηρία, εὐθηνία, καλὸς ἐνιαυτός.
ἢ καλῶς διακεῖσθαι, καλοκαιρία. ¶ Εὐεώδης, εὔ-
πνουν, εὐήνεμον. ¶ Εὔζηλος, ὥστε καλῷ ζηλούμενη.

Εὐζωΐα, καλὴ ζωή. ¶ Εὐζωΐου, καλῆς ζωῆς.

Εὔζωνοι, εὔοπλοι, ἔνοπλοι. ¶ Εὐζώνοιο, καλῶς ἀπὸ
μέρους. ¶ Εὔζωνος, εὔζωκος καλή. ¶ Εὐζώνως,
εὐστόχως, μὴ ἔχων φορτίον. ¶ Εὔζωρον, εὐκέραστον.

Εὐηγενέος, εὐγενοῦς. ¶ Εὐηγενέων, εὐγενῶν, εὐδαι-
μόνων. ¶ Εὐηγεσίη, εὐαρχία. εἰ μὲν δεσποτικῶς παρὰ
τὸ εὖ ἡγεῖσθαι. εἰ δὲ ψιλῶς, εὐδαιμονίας. ἤγουν διὰ τὸν
εὐδαίμονα ἰωνικὸν λέγουσιν. ¶ Εὐηγορεῖν, εὐλογεῖν.

Εὐηγορία, καλολογία, καλοῤῥημοσύνη. ¶ Εὐήθεια,
μωρία ἄνοια. ¶ Εὐήθης, ἁπλοῦν, μωρὸν ἀνόητον.

ἀσυνετον. ¶ Εὐήθης, βλάξ, χρηστοήθης, ἀνόητος.

Εὐήθης γυνή, καλὰς ὑπ' αὐτὸ ἔχουσα διατριβάς.

Εὐήθως, ἀνοήτως. ¶ Εὐήκεας, τὰς καλῶς ἠκονημέ-
μένας ἢ εὐηκές, εὐήκοον, ὀξύ. ¶ Εὐηκτοῦν, εὖ ἠκονη-
μένον, ἀκμάζον. ¶ Εὐηρωστοῦν, εὐπλευρον.

Εὐηκέστεροι, εὐηκόντων. ¶ Εὐήκη, ἀκμάζουσα, εὐε-
κροῦσα. ¶ Εὐήκοος, σωζόμενος εὐδαίμων.

Εὐηκῶν, πλουτῶν εὖ πράττων. ¶ Εὐηλάκατος, πολυ-
βέλης ἢ ἔρια εὐπρεπής. ¶ Εὐήμικρον, εὐπαγές.

Εὐήλατον, καλῶς ἐληλαμένον, ἢ ἐλαυνόμενον.

Εὐήλατος, ὁ πεδεινὸς καὶ εὐάροτος χῶρος εὐήλατος.

Εὐημερία, εὐδαιμονία. ¶ Εὐημονία, ἐμπειρία.

Εὐημίνης, εὐήνα θυγατρός. ¶ Εὐήνιον, καλῶς ἡνιο-
χούμενον, ὥστε μηδὲν ἀνιώμενον πρᾶον. ¶ Εὐηνέ-
μοις, εὐωδίνοις καλοῖς ἔχει μαστούς. ¶ Εὐήνορα, ἀ-
γαθά. λαμπρὰ ὀνήσιμα. ¶ Εὐήνορα, χαλκὸν τὸν εὖ
εἰς ἄνδρας διατεθέντα ἐν τῷ καθοπλίζεσθαι.

Εὐήρατον, καλὸν λαμπρὸν στίλβοντα. ¶ Εὐήνωος, τὸ
ταμὸς αὐτοπολίας. ¶ Εὐήνυτα, εὐκατόρθωτα.

Εὐηπλεῖς, πρᾶοι, εὐήνιοι. ¶ Εὐηπλΐα, εὐθηνία, εὐε-
ξία. ¶ Εὐήρας ἵπποις, εὐαγώγοις καὶ εὖ ἡρμοσμένοις.

Εὐηρές, εὐέλαστον, εὖ πεπηγμένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν.

Εὐηρημένοι, τετορνημένοι. ¶ Εὐηρότατον, εὔλιον,
καλὴ γῆ εὐήροτον, εὔγειον. ¶ Εὖ ἴσθι, καλῶς γίνω-
σκε. ¶ Εὖ ἤσκηται, καλῶς κατεσκεύασται.

Εὐθηνεία, εὐδαιμονία. καλὸς ἐνιαυτός.

Εὐήτειον, εὐκοίλιον. ¶ Εὐηφενέων, εὐπλουτούντων.

Εὐηχές, εὔφωνον, εὔφημον. ¶ Εὐηχεία, εὐηθεία, εὐ-
πλοια. ¶ Εὖ θαλέοντι, εὐδαιμονοῦντι. ¶ Εὐθα-
λεῖς, εὐθησαυροφύλακες. ¶ Εὐθεῖν, ἐλθεῖν.

Εὐασθενεῖν, εὐπαθεῖν. ¶ Εὐασθενής, εὐπάθουσα. ἰσχυ-
ρά. ¶ Εὐθεῖ, ἥρει. ¶ Εὐθήρα, μέρος τι τῆς νεώς.

Εὐθετίζει, εὐδιατίθησιν ὀρθῶς. ¶ Εὐθήμονα, εὔθε-
τον, εὐσχήμονα. ¶ Εὐθηνῶν. καὶ εὐδαιμονῶν πλουτῶν.

Εὐθίκτως, εὐψηλαφήτως. ¶ Εὔθραυστα, ἀσθενέστερα.

Εὐθρόοισιν, εὐήχοις. ¶ Εὐθύ, ὀρθὸν ἁπλοῦν
ἐγγύς. παραχρῆμα εἰς εὐθεῖαν.

Εὐθυβόλῳ, πλεομένῳ διὰ εὐθείας. ¶ Εὐθυβόλως,
εὐστόχως, εὐσκόπως. ¶ Εὐθυδήμονα, ἁπλοῦν δη-
μότην εὐελπίδος αὐτόπτην. ¶ Εὐθυεπίας, ὀρθολο-
γίας. ¶ Εὐθυκαίνα, ἡ σχοῖνος, διὰ τὸ εὐθέως κτείνειν,
καὶ δύναται εἶναι εὐθυκτεῖνα. ¶ Εὐθυκρέων, παχύ-
χύς. ¶ Εὐθυκτέσαν, εὖ πεφυκυῖαν εἰς ὀρθόν.

Εὐθυμία εὐθυμοσύνη. ἀμεριμνία. χαρά.

Εὔθυμον, ἁπλοῦν, εὔπνουν, εὔμηνον, καλῶς διακείμενον.

Εὔθυμος, καλόψυχος, εὔψυχος. ¶ Εὐθύνα, δικαία
διόρθωσις, ἐξέτασις. ¶ Εὐθῦναι, ἐξετάσαι, διορθῶ-
σαι. ¶ Εὐθύνας, τιμωρίας, δίκας, τὸ δοῦναι λό-
γον ἐφ' ἑκάστῳ ἁμαρτήματι. ἀριστοτέλης ἐν τῇ πο-
λιτείᾳ, λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅτε ἄρχων καὶ ὁ
πολέμαρχος δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι
δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ
εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. ¶ Εὐθυνθῆ.
δικασθῇ. ¶ Εὐθύνει, διοικεῖ, ἐλέγχει ζημιοῖ κυβερνᾷ.

Εὐθύνοιεν, κρίνοιτο. ¶ Εὐθύνιον, εὔτακτον, εὐπειθές.

Εὐθύνονται, κρίνονται, ἐρωτῶνται, δίκας εἰς πράτ-

οἱ πολῖται. ¶ Ἐτέταλρ, ἐντετάλμενον ἦν ἐπιτέ
ξασθαι. ¶ Ἔτεμε, κατέλαβεν, εὗρεν. ¶ Ἐτετά
χατο, τεξαμμένοι ἦσαν ἢ τεταγμένοι. ¶ Ἐτετά
χουρ, ὁμοίως. ¶ Ἐτετεύχαρ, πεποίηκεν.
Ε τέτυκρ, κατεσκεύαστο, ἦν. ¶ Ἐτέτυξο, ἐτύγχα
νες. ¶ Ἐτέτυμον, ἀληθές, ἢ ἀληθῶς. ¶ Ἐτεύ
ξαρ, ἔτυχε, κατεσκεύασεν. ¶ Ἔτευξε δ᾽ αὐτά.
Ε τευχεν, ἐποίει. ¶ Ἐτέφρειστρ, ἐνέπρησεν.
Ε τεωχεῖ, ἀληθεύει. ¶ Ἐτεωνία, ἀληθῆ, ἐτεώνιον
ὡσαύτως. ¶ Ἐτεών, πόλις βοιωτίας. ¶ Ἔτη,
χρόνοι. ¶ Ἐτήσιον, κατ᾽ ἔτος γινόμενον.
Ε τήτυμος, ἀληθής. ἐτητύμως, ἀληθῶς. ¶ Ἔτι,
πάλιν, ἀκμήν. ¶ Ἐταρχύσασιν, αὐτὸν θάψωσιν.
Ε τίησεν, ἐτίμησεν. ¶ Ἐτιθηνεῖτο, ἔθρεψεν.
Ε τίθεσεν, ἐξόφησεν ἐτιθηνίσατο. ¶ Ἐτιμησάμην, τι
μῆς ἄξιον ἡγησάμην. ¶ Ἐτιμογράφησεν, ἐγγρά
φως καὶ ὡρισμένως αὐτοὺς ἐζημίωσεν. ¶ Ἐτίνα
ξεν, διέσεισεν. ¶ Ἐτίομεν, ἐτιμῶμεν. ¶ Ἔτισας,
ἐτίμησας. ¶ Ἐτίσατο, ἐτιμωρήσατο. ¶ Ἐτίτα
νεν, ἔπινεν, εἷλεν. ¶ Ἐτίταλον, ἔξεφον.
Ε τιτίει, ἐτίμα. ¶ Ἐτιβωσκόμεθα, ἐνεβαλλόμεθα.
Ε τήτυμα, ἀληθῆ. ἢ ἀλλαχοῦ. ¶ Ἔτλης, ὑπέμεινας.
Ε τμαγον, ἐφοβήθησαν, ἔτεμον. ¶ Ἔτμηξεν, διεῖλεν,
διεσκέδασεν. ¶ Ἐτνήρυσις, ἔπαιξεν ἀριστοφάνης
ἀντὶ τοῦ φάναι τὴν σανίδα τὴν ἐτνήρυσιν, εἰπὼν παρὰ
τὸ ἔτνος, ἔστι δὲ ἐτνήρυσις ἡ ζωμάρυσις ἐτνίτας,
ἄρτος οὕτως ὁ λεκιθίτας. ¶ Ἔτνος, ἐρεγμὸς ἕψη
μα θηρῶδες καὶ εἶδος ὀσπρίου. αἴτνη δὲ, πῦρ ὥστε
πιεσμὸς χεόμενον ἐν σικελίᾳ. ¶ Ἕτοιμος, εὔτρο
πος, εὐτρεπισμένος, ταχύς. ¶ Ἐτονθόριζον, ἐψιθύ
ριζον. ¶ Ἐτόπαζον, ὑπενόουν, ὑπώπτευον. ¶ Ἔτο
ρεν, ἔξυσεν, ἔξωσεν. διέξησεν. ¶ Ἔτος, ἐνιαυτός.
Ε τός. μάτην. ¶ Ἔτουτα, σκαλισμός. ¶ Ἐτράπην, παρέ
τετα ἀλλαχόσε. ¶ Ἔτραπεν, ἐνίκα. ¶ Ἐτράπετο,
ἐτρέπετο. ¶ Ἔτρεψεν, ἐπέτρεψεν, ἠπάτησεν. παρέ
τρεψεν ἀρχίλοχος. ¶ Ἔτρεμον, ἐφοβήθη. ¶ Ἔτρειβον.
κατηνάλισκον. ¶ Ἐτριέκοψεν, εἰς τριακάδας ἐνέ
γραψε σκέλοι. ¶ Ἐτρέψατο, ἐφυγάδευσεν.
Ε τρίβην. συνετρίβην. ¶ Ἐτρόπωσεν. ἐνίκησε κατέ
βαλεν. ¶ Ἐτροφοφόρησεν, ἔθρεψεν. ¶ Ἔτρυγεν,
ἐξηράνθη ὑπὸ λίμνης. ¶ Ἐτρύφη, διελάσθη διέπε
σεν. ¶ Ἐτρύχουν, ἐταλαιπώρησαν, κατεπονοῦντο.
Ε τρώθη, ἐπλήγη. ¶ Ἔτρωσεν, ἔβλαψεν, ἔφθειρεν.
Ε τίακαν, ἔστησαν. ¶ Ἐτισμένα, σεσωσμένα.
Ε τία, ἑστία. ¶ Ἐτῶν, ἐκ τῶν.
Ε τύγχανεν, ἐπετύγχανεν. ¶ Ἐτύθη. ἐσφάγη.
Ε τυκον. ἐτύγχανον. ¶ Ἐτύλιξεν, ἐνείλησεν.
Ε τυμᾶναι, στρατοποιῆσαι. ¶ Ἐτυμβολόχησεν, ἔθαψεν
Ε τυμόδρυς. ἡ τὰς γλυκείας βαλάνους ἔχουσα.
Ε τυμον, ἐτήτυμον ἀληθές. καὶ ἐτυμώνιον, ἀληθές.
Ε τύμως, ἀληθῶς. ¶ Ἐτυμπανίσθησαν. ἐκρεμά
σθησαν, ἐσφαιρίσθησαν. ¶ Ἐτρώθη, ἐσκληρύνθη.
Ε τύφωσεν, ἐνέπρησεν. ¶ Ἐτύχθη, ἐποίησεν, ἐγέ
νετο. κατεσκευάσθη. ἐτελειώθη, ἐπλούθη ἐτύχθης ἐγέ
νου καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἔτυψεν, ἔθιγεν.
Ε τώσια, μάταια, ἄπρακτα. ἀληθῆ.

Υ, καλῶς, ἰσχυρῶς, δασέως δὲ αὐτοῦ ἢ αὐτοῦ.
Ε ¶ Εὐα, ἐπευφημιασμὸς ἡλιακὸς καὶ μυστι
κὸς, καὶ ἔα. ¶ Εὐαγγέλια, μηνύματα, κηρύ
γματα. ¶ Εὐάγγελος, ὁ ἑρμῆς.
Ε ὐαγὲς, ἁγνὸν, καθαρόν. εὐσεβές. ὅσιον, εὔοπτον, ἅγιον.
Ε ὐάγκαλον, εὐβάστακτον, εὐπροσαγκάλιστον.
Ε ὐαγρῦς, θεράπαινης. ¶ Εὐάγωγον, εὐχερές. καλῶς
εὐκόλως ἀγόμενον. ¶ Εὐαδεν, ἤρεσκεν ἢ ἀρέσκει.
Ε ὐαδὲς, εὔπνουν. ¶ Εὐάδης, εὐήνεμος, οἱ δὲ εὐάης.
Ε ὐαεῖ, εὐαγέτω. ¶ Εὐάζει, θρηνεῖ καλῶς ὑμνεῖ ἐπι
φθέγγεται. ¶ Εὐαής, εὐήνεμος. ¶ Εὐαίων, εὐα
γήρως, εὔμοιρως. ¶ Εὐαλῶς, εὐχερῶς. * θηρω
μένως. ¶ Εὐαλδῆ, εὐαυξῆ. ¶ Εὐαλωσία, δημή
τηρ, ὅτι μετὰ λάς τὰς ἅλως πιεῖ καὶ πληροῖ.
Ε ὐάλωτον, εὐθήρατον. ¶ Εὐαμερία, θεοσημία.
Ε ὐάν. ὁ κισσὸς ὑπὸ ἰνδῶν. ¶ Εὐάνασσα, ἡ δημήτηρ
Ε ὐανδρείας, καλῆς ἰσχύος. Εὐανδρία, πλῆθος νέων.
Ε ὐανδρίας, ἀγὼν βάρβαρον οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν τῇ θε
σπρωτίᾳ. ¶ Εὐάνθεμον, ἡ αἰγελβόνη.
Ε ὖ ἂν ἔχοι, καλῶς ἂν ἔχοι. ¶ Εὐάνιος, ὁ μηδενὶ ἀνιώ
μενος, πρᾶος πειθήνιος. ¶ Εὐάντητος, καλῶς
ὑπαντῶν. ¶ Εὐαπόδεικτος, φανερός. ¶ Εὐάρε
στον, πάνυ ἀρέσκοντα. ¶ Εὐάρητος, ὄνειρος, εὔτακ
τος. ¶ Εὐαρχιῶ. ἄρξομαι. ¶ Εὐαρχίζεσθαι,
ἀπάρξασθαι. ¶ Εὐάρης, εὔοπλος. ¶ Εὔας, διό
νυσος. ¶ Εὐαφὲς, εὐμάλακτον. ¶ * Εὐαφίδεσεν,
ἀφροντὶς ἐν ναύταις ἰχορός. ¶ Εὐάσκεται, εὐω
δεῖται. ¶ Εὖ βεβηκότι, εὐσταθεῖ. ¶ Εὐβοίας μυ
χὸν, τὸ ἐνδότατον μέρος τῆς εὐβοίας. ¶ Εὐβοεὺς, ὁ παλα
μήδης * ὁ πολλῶν ἀρετῶν ἢ ἐπίφθονος. ¶ Εὐβοίης,
ὄνομα τῆς τύχης μητρός. ¶ Εὐβοία, τὰ καστάνια.
Ε ὐβοσίης, εὐτροφίας. ¶ Εὔβοτοι, εὔτροφοι, εὐανθεῖς.
Ε ὐβουλεὺς, ὁ πλούτων, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς ὁ ζεὺς ἐν
κυρήνῃ. ¶ Εὐβουλία, φρόνησις σύνεσις.
Ε ὔβουλος, φρόνιμος συνετός. ¶ Εὐπάλακτος, εὔτρο
φοι. ¶ Εὐπαμος, ἐπίσκοπος ἀθηναίων. ¶ Εὐγε,
καλῶς ὁσίως. ¶ Εὐγενὴς. ἐλεύθερος τῷ γένει.
Ε ὐγένιος, εὐγενὴς ἐστὶ εἶδος ἀμπέλου. ¶ Εὐγενέστερος,
εὐγενέστερος, τῷ γένει. ¶ Εὐγηρότατος, καλὸς γέρων.
¶ Εὐγματα, καυχήματα. ¶ Εὐγμένος, εὐξάμενος
Ε ὐγνάμπτοις, καλῶς κατεσκευασμένοις. ¶ Εὐγνοίης,
εὐμαθὴς, εὐγνωμόνως. εὐμαθέστως. ¶ Εὐγνωμοσύ
νη, εὔνοια. ¶ Εὔγνωστος, δῆλος φανερός. ¶ Εὐδαιμο
νεῖ. εὖ πράττει. ¶ Εὐδαίμονες, οἱ πλεῖστοι μακάριοι.
Ε ὐδαιμονία, πλοῦτος, μακαριότης, εὐτυχία. ¶ Εὐ
δαιμονίζει, μακαρίζει. ¶ Εὐδαίμων, γῆ ἔχουσα πλοῦ
τον ἀραβία. ¶ Εὐδειλανῖτες, αἱ χάριτες. ¶ Εὐδέμ
νας, εὐδέμαστος. ¶ Εὐδένημος, ἄγγελος παρὰ ἀθη
ναίοις. ¶ Εὖ δ᾽ ἐπιδέσθω, εὖ ἐποιεῖτο τὴν ἀσπί
δα. ¶ Εὖ δὴ, καλῶς δὴ. ¶ Εὖδε, ἐκοιμᾶτο. ¶ Εὐδερκὴς
εὐόφθαλμος. ¶ Εὐδείελον, εὔδηλον εὖ περὶ δείλην κεί
μενον, εἴ τον πρὸς δύσιν ἐπιτείνετον. ¶ Εὐδεῖν, καθεύδειν
κοιμᾶσθαι. ¶ Εὐδείπνοις, θυσία τίς ἀθήνησιν. ἐν ᾗ ὁ ἱερο
νὴς. καὶ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαὶ, ἤτοι πνοαί.

τῇ φυγῇ ἀκούσιον φόνον ἐσῶτες ἐπὶ πλοίου.
Ἔσφυται, εἰσπέμπεται. ¶ Ἐχαλάα, λυπεῖται.
Ἐσχάρα, βωμὸς ἰσόπεδος οὐκ ἐκ λίθου ὑψούμενος, ἢ ἑστία σιδηρᾶ. * φακαρχία δὲ πῦρ καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ χυτόπους, ἢ πυροφόρον σκεῦος. ¶ Ἐσχάραι, πυραὶ ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακίαι, καὶ αἱ τῶν γυναικῶν φύσεις ἐξώτερα τετράγωνα. ¶ Ἐσχαρείτην, ψωμὸν ἐπὶ κλιβάνου. ¶ Ἐσχάρειον. κοῖλον θυμιατήριον. ¶ Ἐσχαρᾶς. ἰχθῦς. ¶ Ἐσχαρείτης, ἄρτος ἐγκρυφίας.
Ἐσχατιά, ἄκρα δὲ ἔσχατον μέρος χωρίου, δ' συνάπτον τοῖς ὄρεσιν ἐρημία. ¶ Ἐσχατιή, ἐρημία, ἄκρα τελευταία. ¶ Ἔσχατον, ἐσώτατον, πρῶτον, τελευταῖον, ὕστερον, ὕστατον. ¶ Ἔσχατος μυσῶν, παροιμία ἣν ἐξηγοῦνται οὕτως, μετὰ βοϊκὰ λοιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν ἑλλάδα καταλαβόντων, μαντευομένων πολλῶν, τὴν πυθίαν ἐπὶ τὸν ἔσχατον μυσῶν πλεῖν.
Ἐσχάτης ὑποδραπέντης, ἄκρως.
Ἔσχε, ὑπέσχεν. ¶ Ἐσχεδιαζόμεθα, ἐγγιζόμεθα.
Ἔσχεν, δίασε, δυσχερές τι διέλυσεν ἐτοίμως εἰπεῖν.
Ἔσχεθεν, κατέσχεν. ¶ Ἐσχεδίην, συνέχον. ¶ Ἔσχεν, ὑπέσχεν, ἐπέσχεν, κατέσχεν. ¶ Ἐσχελίνασιν, ἐφλυάρησαν. ¶ Ἐσχετλίασεν, ἤλγει, ἐλιάσατο. ¶ Ἔσχετο, κατεσχέθη, ἠκολούθει. ¶ Ἐσχεῖρα, παραχρῆμα. ¶ Ἔσχον, προέσχον. κατήχθησαν. ¶ Ἔσχοντο, κατεσχέθησαν, ἐπαύσαντο. ¶ Ἔσω, ἐνδὸς ἔνδον. ¶ Ἐσωλισθαίνομεν, συμπεριφερόμεθα. ¶ Ἐσωματώσατο, εἰσηγήσατο.
Ἔσωπτρον, κάτοπτρον. ¶ Ἐσωρῆκαι, ὑπουργοῦσαι τοὺς ἀγρούς.
Ἔσωσεν, ἐρρύσατο, ἐλυτρώσατο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Τράβλιζον, ἔξωθεν. ¶ Ἐτά, ἀληθῆ ἀσφαλῆ.
¶ Ἐτάζεσθαι. ἀριθμίζεσθαι, κρίνεσθαι, βασανίζεσθαι. ¶ Ἔται, ἑταῖροι, συνήθεις, πολῖται. δημόται, φίλοι, ἐπίκουροι.
Ἑταίρας, φίλη πόρνη καὶ ἑταιρεύουσα. ¶ Ἑταίρας, ἱερὸν τῆς ἀφροδίτης ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ τὰς ἑταίρας, καὶ τοὺς ἑταίρους ἄγειν. ¶ Ἑταιρήσασα, πορνεύσασα.
Ἑταιρεῖος, ζεὺς ἐν κρήτῃ. ¶ Ἑταιρίζειν, συνεργεῖν.
Ἑταιρικῆς, πορνικῆς. ¶ Ἑταιρικὸς, πρὸς ἑταίρας εὐφυής. ¶ Ἑταιρίδων, πορνῶν.
Ἑταιρίσαιτο, συνεργὸν λάβοι.
Ἑταιρίστριαι, τριβάδες. ¶ Ἑταιρίσσαιτο, προσλάβοιτο. ¶ Ἑταῖροι, φίλοι κατὰ τὸ παρέχοντες, ἑταῖροι καὶ συνεργοί, ναῦται. ¶ Ἑταῖρον, συνεργὸν φίλον παράνυμφον. ¶ Ἑταῖρος, ὁ φίλος.
Ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος. ¶ Ἑτάρη φίλη, ἡ περιστεφόνη. ¶ Ἐτάθη διέτριβεν, ἐτάθη, ἡ πλώθη ἐκρεμάσθη. ¶ Ἐταλαιπωρήθη, ἐκακοπάθησεν.
Ἐταλάνισα, τάλας ἄθλιος παρὰ δὲ ὑπομένειν τὰ ἀβούλητα, ἐθρήνησα. ¶ Ἐτάλασα, ὑπέμεινα.
Ἐτάλασεν, ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν. ¶ * Ἐταμεῖον, ἐπρινισάμεθα. ¶ Ἔταμνον, ὁμοίως. ¶ * Ἐτανηλεγέως μακροκοιμήτου. ¶ Ἐτανθόριζον, ἔτρεμον.
Ἐτανὸν, ἀληθῶς σφόδρα, ¶ Ἐτανταλίχθη, ἐσείσθη.
Ἐταντάλιζεν. ἔτρεμεν. ¶ Ἐτανύσθη, ἐξετανύσθη ἢ ἐπλώθη. ¶ Ἐτάρβει. ἐδεδίει. ¶ Ἑτάρη, φίλη.
Ἑτάρη, συνεργός. ¶ Ἑταρίσσαιτο, ἑταῖρος συνεργὸς

γένοιτο. ¶ Ἐτάρπη. ἐπλήσθη. ἐκορέσθη. ¶ Ἔτας, τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείους καὶ πολίτας. ¶ Ἐτάσσω, ζεὺς ἡ βάσκανον. ¶ Ἐτασμὸς, ἐξέτασις. ἢ ὁ ἀριθμὸς παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς. ¶ Ἐταστῶς, ἀληθῶς. ¶ Ἔταφεν, ἐθαύμασεν, ἐθάμβησεν.
Ἐτεά, ἀσφαλῆ. ἀληθῆ. ¶ Ἐτεὰ τύχη. ἀσφαλὴ τύχη.
Ἐτεῇ τύχῃ, ἀληθεῖ τύχῃ. ¶ Ἐτεθήλει, ἔθαλλεν.
Ἐτεθήπεα. ἐξεπλάγην ἐθαύμασα. ¶ Ἐτεθήπει, ἐξεπέπληκτο, ἐθαυμάκει. ¶ Ἔτεια, ἐπέτεια, νέα.
Ἔτειον, τὸ κατ' ἔτος ἐτήσιον. ¶ Ἔτειρε, κατεπόνει ἠνία.
Ἐτεκμήρατο, ἐπὶ τέλος ἤγαγεν. ¶ Ἐτεκμηρίωσεν, ἐβεβαίωσεν. ¶ Ἐτεκνώθη, τέκνον ἔσχεν. ¶ Ἐτεκτήνατο, κατεσκεύασεν. ¶ Ἐτέκτονον, κατεσκεύαζον οἱ τέκτονες. ¶ Ἐτέλεθεν, ἐγένετο. ¶ Ἐτέλει, ἐτέτακτο.
Ἐτελείετο, συνετελεῖτο. ¶ Ἐτέλλεν. ἐποίει. ¶ Ἐτελέσθη, ἐγένετο. ¶ Ἐτελέσθησαν, μετέσχον, ἐκοινώνησαν. ¶ Ἐτέλεσεν, ἔλαβεν, ἐπλήρωσεν. ¶ Ἔτελλεν. ἔλεγεν, ἐπέτασσεν, προσέταττεν. ¶ Ἐτελεσιούργει, ἐτελείου, ἔτελλεν. ¶ Ἐτέλει, ἐλάμβανεν, ἐπλήρου. ¶ Ἐτελὶς, χρύσοφρυς ὁ ἰχθύς. ¶ Ἐτέμετο, ἠμέλγετο. ¶ Ἐτεοβουτάδαι, γένος ἀθήνησιν πάνυ λαμπρόν. ¶ Ἐτεόκρητες, οἱ αὐτόχθονες. ¶ Ἐτεὸν, ἀληθές, ἐπέτειον. ἴδιον. πρόσφατον. ¶ Ἐτεοδμώων, τῶν ἐνγνησίως δουλευόντων. ¶ Ἐτεραλκέα, δῆμον τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν διδοῦντα ἢ τὸν παρεχόμενον ὄχλον εἰς βοήθειαν. ¶ Ἑτεραλκέα, νίκην. ἑτεροκλινῆ. ἑτερορρεπῆ, τὴν τοῖς προτέροις νενικημένοις ἀλκὴν περιποιοῦσαν. ¶ Ἑτεροκεφαλᾶν, παραφρονεῖν.
Ἑτερημέροι, διηλλαγμένοι παρ' ἡμέραν. ζῶντες.
Ἑτερήμερος. ὁ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶν. ¶ Ἑτερόρυθμος, οἷον μονόζωπος. ¶ Ἑτερήρεα, ἀμφίβολα.
Ἑταιρήσασα, πορνεύσασα. ¶ Ἑτεροκλινὲς, ἐφ' ἑτέρῳ ἕτερον κείμενον κανόνι. ἑκατέρωθεν βεβλημένοι καὶ συνέχοντες. ¶ Ἑτερόγναθος, σκληρόστομος ἀπειθὴς τῶν ἵππων. ¶ Ἑτεροζύγιοι, οἱ μὴ συζυγοῦντες.
Ἑτερογενὲς, ἀλλογενὲς ἀλλόφυλον. ¶ Ἑτερόδοξος, ὁ αἱρετικός. ¶ Ἑτεροδοξία, τὸ ἄλλως δοξάζειν ἢ ὡς ἔχει ἡ ἀλήθεια. ¶ Ἑτερόθρουν, ἀλλόφυλον. ¶ Ἑτεροῖον, ἀλλοῖον. ¶ Ἑτεροίως, ἄλλως πως. ¶ Ἑτεροκλινὲς, πλάγιον καταρρεπές. ¶ Ἑτεροκλείης. τοῦ ἑτέρου κλέους. ¶ Ἕτερον, ἄλλον, ἢ ἀλλοῖον, ἢ ἓν τῶν δυοῖν, ἢ ἀριστερῶν. νέον δεύτερον. ¶ Ἑτερομάσχαλος, χιτὼν δουλικὸς ἐργατικός, ἀπὸ τοῦ τὴν ἑτέραν μασχάλην ἔχειν ἐρραμμένην. ¶ Ἕτερον πόδα, τὸν ἕνα πόδα τὸν εὐώνυμον. ¶ Ἑτερορρεπῆ, τὸ δὲ ἕτερον ῥέπον καὶ θαρροῦν. ¶ Ἑτερόρυσμα, ἀνόμοια. ¶ Ἑτερόμηνος. δίκη εἰς ἣν αὐτίδικοι οὐκ ἦλθον. ¶ Ἑτέρωσεν, ἐξύπνισεν. ἐνέσλυψεν, ἔτεμεν, ἔφρασεν, ἔξυσεν. ¶ Ἑτέρωσε, εἰς τὸ ἕτερον μέρος. ¶ Ἑτερότονα, ἀσύμφωνα.
Ἑτερονίδα. βυβλίον καινόν. ¶ Ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος. ¶ Ἑτεροφυὲς, ἀλλοφυές.
Ἑτερόφυλος, ἀλλόφυλος. ¶ Ἐτέρσατο, ἐξηράνθη.
Ἔτερσεν, ἐφόβησεν. ¶ Ἐτέρσετο. ἐξηραίνετο.
Ἑτέρωθεν, ἀλλαχόθεν ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἰς τὸ ἕτερον μέρος.
Ἑτέρωσε, εἰς τὸ ἕτερον μέρος. ¶ Ἔταισιν, ἑτέροις πολίταις. ¶ Ἐτεσκάφησαν, ἔκλιναν. ¶ Ἔται

Ἐσπέθα διπλοῦν. τὸ μὲν γὰρ ἐστὶ σπέθη καθυφαίνειν. τὸ
δὲ διαφορεῖν τὰ οἰκεῖα. ἔστιν ὃν διέφθειρεν ἢ ὕφαινεν ἀ
πὸ τῆς σπάθης. ❡ Ἐσπαθημένος, πεπυκνωμένος.
Ἐσπένδοκον, εἰς ὃν πάντας δεχόμενον. ❡ Ἐσπέρα
ξαν, διέφθειραν. ❡ Ἐσπειραίνωσι, περιετύλιξεν. ἔδη
σεν, ἔσφιγξε, πρὸς τὸν ζώνην. ❡ Ἐσπέρχων, ἐμ
περιεσπάσαι ὅσαν. ❡ Ἐσπέρθαι, εὖ συγκεκλεῖσθαι.
Ἐσπείρξεν, ἔσπειρεν. ❡ Ἐσπέσαντο, εἵλκυσαν.
Ἐσπασμένη, γεγυμνασμένη. ❡ Ἔσπεο, ἀκολούθεισ.
Ἐσπερέθοντα, ἑσπέρον, ἑσπεῖρον. ❡ Ἑσπέρια, δυτικὰ
μέρη. ❡ Ἑσπερίδων μῆλα, ἐν λακεδαιμονίᾳ ὑπὸ
τά τινα μῆλα. ❡ Ἑσπέριον, ξένον τὸν ἑσπέρας ὄκον
τα. ❡ Ἑσπέριος, ἕσπερος. ❡ Ἐσπερξάμην, ἐπεί
λεσα ὠργίσθην. ❡ Ἕσπερον κέλευθον, τὸν ἑσπέραν
ὁδόν. ❡ Ἕσπερ' ὀπίσω, εἰς τὸ μέλλον.
Ἕσπερος, ὁ ἀστὴρ ἕσπερος ὃς κάλλιστος. ❡ Ἐσπερχεμέ
νη πειθεῖν, ἤλαυνεν. ❡ Ἕσπετε, εἴπατε, διηγεῖσθε, ἀ
κολουθεῖτε, ἱστορεῖτε, ἀκούσατε. ❡ Ἕσπετο, ἠκολού
θησεν. ❡ Ἐσπεύσεν, ἐπέχυσεν. ❡ Ἐσπίλη, ἱκέ
τευσε πρὸς παλίαν ἀφίκετο. ❡ Ἐσπινθεύετο, * ἐξέ
ρουτο. ❡ Ἔσπισε, προσήνεγκεν, ἔθυσεν. ❡ Ἐσπλα
σίον, ἄλλον εἰς ἄλλον τὸν ἐγγὺς πρὸς τὸν πλησίον.
Ἐσποθερωεῖς, πόθεν οἴκεις. πάτριος. ❡ Ἐσπόμεθα, ἀκο
λουθήσομεν. ❡ Ἑσπόμενοι, ἀκολουθοῦντες.
Ἐσπωμένου, ἀποσπῶντος, ἁρπάζοντος. ❡ Ἐσπούδα
σεν, ἠσφάλισεν. ❡ Ἐσπούδαζεν, ἐκτένισεν. ❡ Ἐσπυρ
ροβίζομεν. εἰς πῦρ διηρεῖτο. ❡ Ἐσσας. καθίσας
Ἐσσάμενος, ἐνδυσάμενος. ❡ Ἐσσᾶσθαι, περιβαλέσθαι.
Ἕσσεσθαι, ἐννυνέχεσθαι. ❡ Ἐσσὶ, ὑπάρχεις. ❡ Ἔσσεν,
ἐνέδυσεν, εἷσεν, ἐκάθισεν. ❡ Ἔσσευαν, ἐδίωκον.
Ἐσσεύαντο, ὤρχοντο. ❡ Ἐσσεύαντο, ἔτρεχον, ἐδίωκον,
ὥρμων. ❡ Ἔσσυται, ὥρμηται. ❡ Ἐσσόμαι,
ἐλύπησεν. ❡ Ἐσσὴν, βασιλεύς. ἡγεμών. ❡ Ἐσσῆαι,
ἐκχέαι. ❡ * Ἐσσοῦ, ἐχούσῃ. ❡ Ἐσσῆνοι, μάντεις.
Ἔσσεται, γενήσεται. ❡ Ἔσσεται, ἔσται. ❡ Ἐσσίνευ
σεν. ἐσίνευσεν. ❡ Ἐσσίταλα, πρόσοδος, ἐμπόλη.
Ἕσσο, ἐνέδυσο. ❡ Ἐσσὸν, ἱμάτιον. ❡ Ἐσσυμένον,
τεθορυβημένον, ὡρμημένον. ❡ Ἐσσυμένοις μετὰ
γενεῖσιν. ❡ Ἐσσοῦσθαι, ἐννυνέχεσθαι. ❡ Ἐσσυμένη,
προθυμουμένον. ❡ Ἐσσυμένως. ταχέως, προθύ
μως, ὁπεισμένως. ❡ Ἐσσύων, ἐπορεύοντο, ὥρμων.
Ἔσσυτο, ὥρμησεν, ἔθανεν. ❡ Ἐσσύτερον, ἰσχυρότερον.
Ἐσσυρόν, βλοσυρόν, δοκερόν. ❡ Ἐσύλα, ἀφῄρει, ἐσκο
νηρεύετο. ❡ Ἐσκύλευεν, ἐγύμνου ἐλάμβανεν.
Ἐσταθευμένος, ἠρέμα ὑπὸ πυρὸς ὀπτημένος, σταθεῦσαι
γὰρ τὸ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας ἢ ὁτιοῦν.
Ἐστὰ, ἐνδύματα. ❡ Ἔσται, γενήσεται, ὁ μέχρι τέλους
Ἐστάμεν, ἐστάναι. ❡ Ἕστακε, κεῖται. ❡ Ἐστάλα
ξεν, ἔσταξεν. ❡ Ἕσταμεν, ἑστήκαμεν. ❡ Ἐστάμεναι,
ἐστολισμέναι οὖσαι. ❡ Ἐσταλωπία, ἡ τῶν ἱματί
ων ἀγορὰ ὑπὸ ταραντίνων. ❡ Ἐσταλάδηντο. ἐστολι
σμένοι ἦσαν. ❡ Ἐστάμενον, περιστιλβὸν ❡ Ἔσταξεν
ἔρανεν. ❡ Ἔστ' ἂν, ἕως οὗ, ὅτε ἂν, ὃ ἔστησαν.
Ἐστάότα, ἱστάμενα. ❡ Ἔστασαν, ἑστήκασιν. ❡ Ἔστησαν,
ἐδίκασαν στασιμῶ. ❡ Ἔστατο, ἐκάθητο. ❡ Ἐστὲ,
ὑμεῖς ὑπάρχετε ὀξυτόνως βαρυτόνως δὲ εἴητε,

Ἐστείρωται, συνείληπται, συνέσταλται. ❡ Ἐστίλα
ρ, ἔπεμψεν. ❡ Ἔστειλεν ὁμοίως. ❡ Ἐστείλαντο,
συνέστειλαν ἢ ἀπέστειλαν. ❡ Ἔστειλον. ἔστειλεν.
Ἐστέλλετο, ὁρμάζετο. ❡ Ἐσταλμένον, ἐξεφθαρμένον.
Ἐστελώθη. ἐπάγη. ❡ Ἐστεφάνωται, περιέχει.
Ἐστέφθαι, κεκοσμῆσθαι, ἐστεφανῶσθαι. ❡ Ἐστη, στάλη
κύπριοι. ἠγέρθη. ἵστη. ❡ Ἐστηλίτευται. δεδημο
σίευται. ❡ Ἐστήλωσε, εἱστήκει. ❡ Ἐστήξεται, σαθόσε
ται. ❡ Ἐστηρίξαντο, ἐνήρεισαν. ❡ Ἐστήριξε, ἐστε
ρέωσεν. ❡ Ἔστησαν, εἵλοντο. ❡ Ἑστία, βωμὸς ἢ οἰκία.
Ἑστιάθη, εὐωχήθη, εὐφράνθη. ❡ Ἑστιαία. ἡ πάλαι πα
λαντία ὀνομαζομένη. ❡ Ἑστίαι, θυόμεναι ἦσάν τινες
θυσίαι, ἀφ' ὧν οὐχ οἷόν τε ἦν μεταδοῦναι ἢ ἐξενεγκεῖν.
Ἑστιᾶν, τρέφειν, ἀριστεύειν. ❡ * Ἔστησεν, ηὔφρανεν.
Ἑστίασις, εὐωχία τροφὴ οἰκία. ❡ Ἑστίας χῶρος, μέρος
τῆς ὄπαρος ἐν θυτικῇ. ❡ Ἑστιατὴρ, ὁ δοκιμαζόμενος.
Ἑστιαρεία, εὐωχία. ❡ Ἑστιάτων ὁ δειπνίζων, ὁ εἰς
εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν ὅθεν τροφεύς.
Ἐστίβακα, πεπάτηκα. ❡ Ἑστιᾶχος, οἰκουρός, οἰκώναξ
καὶ ζεὺς παρ' ἴωσιν. ❡ Ἔστιβεν, ἐπάλυνεν.
Ἑστιμένην, οἰκίαν ὑποκειμένην χρεώστης. ❡ Ἑστία
πῦρ καὶ γῆ καὶ ἡ θεός. ❡ Ἔστ' ἄρα, ἐστὶν ὡς ἔοικεν.
Ἐστίχεται, ἔρχεται. ❡ Ἐστίχοον, ἐβάδιζον. ❡ Ἐστι
χόωντο, ἐπορεύοντο, ἠκολούθουν, εἵποντο στοιχηδόν.
Ἑστιώμενοι, ἐσθίοντες εὐωχούμενοι. ❡ Ἑστιῶν, ἀριστο
ποιῶν. ❡ Ἑστιῶντος, ἀριστοποιοῦντος. ❡ Ἔστο, πε
ριβέβληο. ❡ Ἐστοιβασμένη, συγκειμένη, συνθέσις
Ἔστοκα, ἐνίοτε παρὰ ταραντίνοις. ❡ Ἐστόμφασε,
ἠλαζονεύσατο μὲν, στόμφος γὰρ ἡ ἀλαζονεία.
Ἐς τὸν λιμένα, εἰς τὸν λιμένα. ἀριστοφάνης ἐν βαβυλω
νίοις, περὶ τὴν παροιμίαν ἀττικῶς ἐς λιμένα. οἱ γὰρ
ἀθηναῖοι συντόμως ἔλαυνον καταπλέοντες διὰ τὸ
θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ πλοιός. ❡ Ἐστόρα, τὸ κοί
λωμα τῆς ἁρματίου ὅτι ζυγοῦ ἔνθα ὁ πάσσαλος τῶν ἵπ
πων ἐντίθεται, ἢ τὸν πρῶτον κρίκον τῆς ῥυμοῦ. οἱ δὲ καὶ
τὰ ἀρίσταρχον, τὸν πάσσαλον τὸν πεπηγότα περὶ ἄ
κρον τῶν ῥυμῶν περὶ ὃν δεσμεῖται καὶ εἱλεῖται τὰ ζυ
γόδεσμα. ❡ Ἐστόρεσαν, ἐστρώσαν. ❡ Ἐστορέσθη,
ἐστορήθη. ἐστρώθη. ❡ Ἐστόρχαζον, ἔκλαιον. ❡ Ἐστρέ
βλου, ἐβασάνιζεν. ❡ Ἐστρατόωντο, ἐστρατοπέδευον
το. ❡ Ἐστρῆνες, σειρῆνες. ❡ Ἐστυμαι, κατεσύ
γκωμαι. ❡ Ἐστύγει. κατεπλάγη. ❡ Ἔστυρον,
ἔδυσαν. ἐμίσησαν. κατεστύγνασαν. ❡ Ἐστυφέλιξε,
διέσεισε, προεπηλάκισεν. ❡ Ἔστω, γενέσθω.
Ἔστωρ σφὴν ἔμβολος, γόμφος, στῦλος. ἐν ᾧ ὁ ζυγὸς πρὸς
δεῖται. ❡ Ἐσύλα, ἐγύμνου. ἀφῄρει. ❡ Ἐσύλευον,
ἐσκύλευον. ❡ Ἐσφάδαζον, διεσπαίρον, ἐφρόντιζον.
Ἐσφάλιξεν, ἔσφηλεν, ἔδησε, σφαλὸς γὰρ ὁ δεσμός.
Ἐσφαλτο, διημαρτήκει. ❡ Ἐσφάραγιζον. ἐδόνουν
μετὰ ψόφου ἤχουν. ❡ Ἐσφηκωμένον, ἐσφιγμένον.
Ἐσφήκωντο, ἐδέδεντο, ἐσφιγμένοι ἦσαν συνεσφιγμένοι.
Ἔσφηλεν, σφαλῆναι ἐποίησεν. κατέβαλεν. ❡ Ἐσφή
κωνται, καταπεπλεγμένοι ἦσαν καὶ συνεσφιγμένοι.
Ἐσφοινικίδα. αἵματι ῥυὲν ποιῆσαι. ❡ Ἐσφρεάτου,
ἔν τι τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων ἀθήνησιν ἐν φρεάτου
λεγόμενον, ἔνθα ἐκρίνοντο οἱ φυγάδες οἱ δράσαντες ἐν

μένομ. ¶ Ἔρχεο, ἔρχου, πορεύου.

Ἔ ρχαται, πέφρακται, συνέχονται. ¶ Ἔρχατος, φραγμός. ¶ Ἐρχατόωνται, συνέχονται. ¶ Ἐρχεία, δῆμος φυλῆς ἐκ αἰγηΐδος. ¶ Ἔρχεο, ἀπέρχου, ἔρχου. ¶ Ἐρχθέντα, ἐρύλαπι πνιγέντα.

Ἔ ρχομαι, ἀπέρχομαι λέξω μέλλω λέγειν. ¶ Ἐρῶ, λέξω. εἴπω. λέγω. ¶ Ἐρωάζει, ἡσυχάζει. ¶ Ἐρωγάς, ἐρωδιός. ¶ Ἐρωδιὸς, εἶδος ὀρνέου. ¶ Ἐρωὴ, ὁρμή. ὑποχώρησις, ῥεῦσις. κώλυσις. ¶ Ἐρωδιὸς ἅμαξα. ¶ Ἐρωῆσαι, ἡσυχάσαι, χωρῆσαι. κωλῦσαι. ὑποχωρῆσαι.

Ἐ ρωήσει. χωρήσει. ῥεύσει. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἐρωεῖ, ὑποχωρεῖ, ὑποχωρεῖ. ¶ Ἔρωτι, ἔχοντι. ¶ Ἐρωΐα, ἐρωμένη ¶ Ἔρωκε, κώλυε. ¶ Ἔρομαί σε, ἐρωτῶ σε.

Ἐ ρώμεθα, ἐρωτησώμεθα, πυθώμεθα, ἀπαιτώμεθα.

Ἐ ρωμένη, ἀπαιτουμένη, ἀπαιτηθεῖσα. ¶ Ἐρόμενος, ἀπαιτούμενος, ἐρωτήσας διὰ τοῦ ο. ¶ Ἐρωμένοις, ἐρωτῶντας, ἠγαπημένοις διὰ τοῦ ω. ¶ Ἐρωμήσει, ῥωμαλέως βαδίσει. ¶ Ἐρῶν, ἐρωτῶν, ποθῶν, λέγων. ¶ Ἐρωπείομεν, προεπωλοῦμεν. ¶ Ἔρως, πόθος, ἀγάπη φιλία. ¶ Ἐρωήσει, ῥεύσει. ¶ Ἔρωσις, ἐρώμενος.

Ἔ ρωτι, προθυμία. ¶ Ἐρώπιον, ἐρώμενον ταραντίνοις.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἐ σαθρεῖν, ἐνατενίζειν. ¶ Ἐσαθυνέλιζεν, ἤκαλλεν. ¶ Ἐσαεὶ, διαπαντός. ¶ Ἐσάκουσεν, εἰσήκουσεν. ¶ Ἐσαλάλαζεν, ἐποτνίαζεν.

Ἐ σαμεν, ἐθεωροῦμεν λάκωνες. ¶ Ἔσαν. ἦσαν ἐπορεύοντο. ¶ Ἐσάπαξεν. εἰς ἅπαξαν. ¶ Ἐσαολίδα, εἰς τὸν λιμένα. ¶ Ἐσαῶ, εἰς μίαν ἡμέραν. ¶ Ἐσαῶθεν ἐσώθην. ¶ Ἐσαώρας, εἰς καιρούς. ¶ Ἐσάωσεν, ἔσωσεν. ¶ Ἔσβη, ἐσβέσθη. ¶ Ἔσβηκε, πέπαυται πνέων ἐσβέσθη. ¶ Ἐσβίωνες, εἶδος κτηνείου. ¶ Ἐσβοθὺν, εἶδος παιδιᾶς ταραντίνοις. ¶ Ἐσγεμίας, κατὰ τὸ αὐτό. ¶ Ἐσδ' ἄγε, εἰσήγαγε δέ. ¶ Ἐσδὲ, εἰς δέ.

Ἐ σδικάδας, εἰς δικανίας. ¶ Ἐσδ' ἐρέτας, εἰς ταύτην δὲ κωπηλάτας. ¶ Ἐσδῆριν, εἰς μάχην. ¶ Ἐσδόκην, εἰς ἐνέδραν. ¶ Ἐσδραμύλιξον, εἰσδράμε. ¶ Ἐσεβάσθησαν, σεβάσμασι προσεκύνησαν. ¶ Ἐσεβὼν, διαλογισμὸς ἢ ποταμὸς μωαβιτικῆς χώρας ἄκαρπα.

Ἐ σεβάσατο θυμὸν, καθήψατο τῆς ψυχῆς ἐλύπησεν εἰς τὸν θυμὸν ἐμάστιξεν. ¶ Ἐσεμάχθην. ἐβλάβην. ἐκολάσθην. ¶ Ἐσείνας, εἰς τρίτην ἡμέραν. ¶ Ἐισειρυσε, ἐγκλείσειν ¶ Ἔσεσθαι, γενήσεσθαι. ¶ Ἐσεῖσε, ὥρμησε. ἐποίησε. ἔδοξα. εἰς φυγὴν ἔτρεψε. ¶ Ἐσεῖναι, ὤρχουν, ἐποίαζον. ¶ Ἐσεσφάλισται, λαθεῖν λάκωνες. ¶ Ἐσέφθην, ἐσβέσθην, ἡσύχασα, ἠχύνθην σοφοκλῆς. παιδιά. ¶ Ἐσέχυντο, ἀθρόως προήεσαν σωρηδόν. ¶ Ἐσηκάθειον, ἄγαν θαυμαστόν.

Ἐ σήκασθεν, συνεκλείσθησαν κατὰ σηκοὺς ἠλάσθησαν. κυρίως ἐπὶ προβάτων. ¶ Ἐσήλατο, εἰσῆλθε λαβὼν, ἢ ἔσεισεν κατέβαλεν ἐτίναξε. κατέπεσεν.

Ἐ σημήναντο, ἐφανέρωσαν. ¶ Ἐσημειώθη, ἐτυπώθη. ¶ Ἐς θέτιν, εἰς θεωρίαν. ¶ Ἔσθενεν, ἴσχυεν.

Ἐ σθήματα, ἱμάτια. ¶ Ἔσθιε, ἀνάλισκε ζωήν.

Ἐ σθλὰ, ἀγαθά. ¶ Ἐσθλαί. ξύλινα παίγνια ἀμαθοῦσιν καλὰ ἐσθλὰ ὀρθά. ¶ Ἔσθονον, ἔγνωσαν. ¶ Ἔσθος

ρεν, εἰσεπήδησεν. ¶ Ἔσθος περίβλημα ἱμάτιον αὐδὴ τέρεως. ¶ Ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅτε ἤ ἴσως ἐνίοτε πολλάκις.

Ἔ σθων, ζῶον. ¶ Ἐσιάλλοντι, ἐκτείνουσιν, ἐκπέμπουσιν.

Ἐ σιάθη, ἐσιωπήθη. ¶ Ἐσιώθην, ἐσώθη. ¶ Ἐσιονίαν, εἰσκοπρῶνα. ¶ Ἐσιναμώρευον, ἐσίνοντο, μεμωρημένοι ἦσαν. ¶ Ἐσίνετο, ἔβλαψεν. ¶ Ἐσίνευσεν, ἐσήμηνεν. ¶ Ἐσιτήριον, τὸ ἐμμέσῳ αὔλημα. ¶ Ἐσιτίσκοντο, ἐμέτρουν τὸν σῖτον, ἤσθιον. ¶ Ἐσίχναι, συζχαράξαι καὶ συμπηκτεῦσαι λάκωνες. ¶ Ἔσκαζεν, ἐχώλαινεν. ¶ Ἐσκαιρὸν, εὐκαίρως. ¶ Ἐσκάλευεν ἐκίνει, ἐώρυαζεν, ἀνελογίζετο. ¶ Ἔσκαλλον, ἀνεζήτουν, ἀνηρεύνων. ¶ Ἐσκαλλογράφειν, καλλιγραφεῖν.

Ἐ σκαπέμιζεν, ἐσκάριζεν. ¶ Ἔσκεν, ἦν. ὑπῆρχεν.

Ἐ σκέδασε, διέφθειρε, διεσκέδασεν. ¶ Ἐσκευώρησεν, ἔβλαψεν, ἐπεβούλευσεν. ¶ Ἐσκήνωσεν. ᾤκησεν.

Ἐ σκήψαντο, ἐγνώσαν. ¶ Ἐσκίδαμαν, ἐπέτυχον λάκωνες. ¶ Ἐσκίδναντο, ἐσκορπίζοντο, ἐσκεδάζοντο.

Ἔ σκιμψεν, ἐνέσκηψεν. ¶ Ἐσκίμψαντο, ἐπεχείρησαν.

Ἐ σκλείει, ξηραίνεται. ¶ Ἔσκλεπεν, διέτριβεν. ¶ Ἐσκληκότα, ἀντὶ τοῦ προσλιπαίνοντα ἐπὶ τοῦ προεξηραινομένων, οἱ δ' ἀφινήσοντα νεύρων ἐσκληκότα ἀντὶ τοῦ προεξηραινομένων. ¶ Ἐσκλήπτηρ. ὁ δοκιμαζόμενος.

Ἐ σκληθὲς, ἡ τῶν ἐξοχῶν ἀνάθροισις ἐν συρακούσαις.

Ἐ σκνῆσθαι, ξυρῆσαι. ¶ Ἔσκον. ἦμεν, ὑπῆρχον

Ἐ σκολυμμένον, ἀποσεσυρμένον. ¶ Ἐς κόρακας, εἰς ἔρημον, εἰς τὸ σκότος. εἰς ὄλεθρον. ¶ Ἐσκοράκισεν, ἐλοιδόρησεν. ¶ Ἐσκοροδινήθη, ἐχασμήσατο. ¶ Ἐσκοροδισμένους, σκόροδα βεβρωκὼς ἀριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσι παίζει, ἅμα μὲν ὅτι σκοροδοφαγοῦσι οἱ θρᾶκες. ἅμα δὲ ὅτι προξύνονται οἱ ἀλέκτορες πρὸς τὰς μάχας, ὅταν ἐμφάγωσι τῶν σκορόδων. ¶ Ἐσκόροδοι, τόρμοι. ¶ Ἐσκουλεὸν, εἰς τὴν ξιφοθήκην. ¶ Ἐσκύζοντο. ἐμέμφοντο. ¶ Ἐσκυθισμένης, κεκαρμένης.

Ἔ σκύκλωνται, διεσκεδασμένοι εἰσίν. ¶ Ἐσκύλατο, διεσπάσατο. ¶ Ἐσκύλευον. ἐγύμνουν τῶν ὅπλων.

Ἐ σκύλευσεν, ἐρήμωσεν. ¶ Ἐσκυλῶσθαι, ἀπὸ τοῦ σκυλοῦν τὸ κεκαλύφθαι. ¶ Ἐσθλῶν, ἀγαθῶν.

Ἐ σμαστύμενος, ἐμβαλλόμενος. ¶ Ἐσμαντευόμενον, ζητοῦντα, ἐρευνῶντα, κακοπαθοῦντα. ¶ Ἐσμέσον, τὸ δίκαιον. ¶ Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι, μεσολαβήσατε τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν δίκην. ¶ Ἐς μέσον συνήεσαν, εἰς τὸ φανερὸν ἀλλήλοις ὡμολόγησαν. ¶ Ἐσμεν, ὑπάρχομεν. ¶ Ἐσμιλευμένος. κατακεκομμένος.

Ἐ σμὸς. ὄχλος, πλῆθος. συναθροισμός, κυρίως δὲ τῶν μελισσῶν ἀθροίσματος. ¶ Ἔσμιον. νόστιμον.

Ἐ σμονῶ, ἐξελεύσομαι. ¶ Ἐσμὸς, ὁ δὸς δεσμός. πλῆθος, κρύπτειν. ¶ Ἔσμυξα, ἐφθάρη. ¶ Ἐσμυρριχμέναι μεμυρισμέναι. ¶ Ἐσμυρνισμένον, διασμυρνήσαντα. ¶ Ἐσμυρνισμένον, χρίσματα, ἔχοντα σμύρνης. ἐνεστυμμένον. ¶ Ἔσμωξεν. ἐπάταξεν. ἔπαισεν.

Ἔ σο, γενοῦ. ¶ Ἐσοψέδην. εἰς ἐμφάνειαν. ¶ Ἐσόλεθρον, εἰς ᾅδην. ¶ Ἐσόμεθα, βιώσομεν, ¶ Ἐσομένοις, γινωσομένοις. ¶ Ἔσονται. γενήσονται. ¶ Ἔσοπτρον, κάτοπτρον. ¶ Ἐσόρα, ὄπισθεν ὀπίσω. ¶ Ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. ἐνδοῦσ βέλους γενέσθαι. ¶ Ἐς ὅταν. μέχρις ὅτου. ἄχρι. ¶ Ἐσοφισάμεθα, ἐτεχνασάμεθα.

Ἐρνοκόμων, πόλις Λακεδαιμονίων.
Ἔρνος, κλάδος. στέλεχος, δένδρον εὐθαλές. βλάστημα, φυτόν. ¶ Ἐρνύτας, ἔρνη, βλαστήματα, κλάδοι.
Ἕρξεν, ἔπραξεν. ¶ Ἕρξιν, ἡ ἔδρα. ¶ Ἕρξον, ποίησον, πρᾶξον λῦσον. πνῖξον. θῦσον. κώλυσον.
Ἐρόεντα. ἐπέραστα. ¶ * Ἔρεικοι, καινοί. ¶ Ἐρόδια, ἔργα. ¶ Ἐροιάδαι, δῆμος ἐν ὑποθοωντίδος φυλῆς. ¶ Ἔροιτο, ἐρωτήσειεν, ἐπύθετο.
Ἐρόμενος, ἐρωτῶν πυθόμενος. ¶ Ἐρωμένῳ, φίλῳ ἐρωτῶντι. ¶ Ἔρον, ἐπιθυμίαν, αἰσχρῶς, ἔρωτα.
Ἐρῶντι μάλα, λίαν πάνυ. ¶ Ἐροτὴν, ἑορτήν. ἐροῦντες, λέγοντες κύπριοι. ¶ Ἔρσα, πορεύου ἀναπαύου.
Ἔροψ, ὄρνις ποιός. ¶ Ἔρπε, βάδιζε. ¶ Ἐροτὴ, ἑορτὴ πανήγυρις. ¶ Ἐρπέδωνα, ἐπίπεδον.
Ἕρπει, βαδίζει τῇ κοιλίᾳ περιπατεῖ πλανᾶται.
Ἑρπετὰ, τὰ ἄποδα. κυρίως δὲ εἰς τὴν ἔραν πεπτωκότα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ ἄνθρωποι. γίνεται γὰρ καὶ ἐπίγεια πάντα.
Ἑρπύζει, ἑρπυστάζει κυρίως δὲ πορεύεσθαι, μετὰ φθορᾶς βαδίζει ἢ πορεύεται. ¶ Ἑρπυλλὶς, τέττιξ.
Ἑρπύσῃ, βαδίσῃ. ¶ Ἑρπυσμὸς, ἡ φωνὴ τῶν χοίρων.
Ἕρυγξ, τὸ ἕρκος τῶν πρασιῶν. ¶ Ἔρυμα, φρούριον, ἀσφάλισμα, κώλυμα. ¶ Ἐρυμία, ἀσφάλεια.
Ἕρρα, ζιζάνια. ¶ Ἐρράγη. ἐσπάσθη. ἐσχίσθη, ἠνοίχθη.
Ἐρράδαται, ἐρραμμένοι εἰσίν. ¶ Ἐρράδατο, ἔρραντο, ἐπέφυρτο. ¶ Ἔρρε δὲ, ἔρεε δὲ, ἐλθὲ ὧδε. ¶ Ἐρραθαίγει, ἐκράτει. ¶ Ἐρραθάμιζε, ἐρόφει. ¶ Ἐρράδαινεν, ὕγραινεν κατέβρεχεν. ¶ Ἐρραίσθη, διεφθάρη. ¶ Ἐρρίσως, ταχέως. ¶ Ἐρραγίως, ταχέως.
Ἐρράσ. κενός. ¶ Ἐρράχιζον, διέκοπτον. ¶ Ἐρράπτομεν, ἐβουλευόμεθα. ¶ Ἐρραχώθης, ὑβρίσθης, ἐραπίσθης. ¶ Ἔρρε, φθείρου ἀποχώρησον. ¶ Ἔρρει, ἀπώλεν, ἔφθαρται, οἱ δὲ, ἔρρεεν. ¶ Ἐρείδων, τύπτων. ¶ * Ἐρρεγένοντο, ἐρέψαν. ¶ Ἔρρεις, ἐφθάρης. ¶ Ἔρεξα, ἔπραξα. ¶ Ἐρραίσθη, διεφθάρη.
Ἔρρεται, φθαρεῖται. ¶ Ἐρρεῖς, φθόρος. ¶ Ἐρρέτω, ἀπίτω, οἰμωζέτω, ὀλέσθω. ¶ Ἐρρέξομαι, φθίξομαι. ¶ Ἐρσήεντα, δροσώδη καταψυκτικά.
Ἐρρήσει, ἥξει εἰσελεύσεται. ¶ Ἐρρηφόροι, οἱ τῇ ἕρσῃ ἐπιτελοῦντες τὰ νομιζόμενα. ¶ Ἐρρήγασι, φοβοῦνται, εὐλαβοῦνται. ¶ Ἔρριγε, φοβεῖται, φρίττει.
Ἐρρίγησι, φοβηθείη, φρίξειεν. ¶ Ἐρρίκεν. ἥκει.
Ἐρρίζωται. ἵδρυται. ¶ Ἐρρικνωμένον, ἐσπιλωμένον. ¶ Ἐρρίπτη, εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. ¶ Ἐρρίπτο, ἐκεῖτο. ¶ Ἔρρον, ἔρρων ἀπολώλασιν. ¶ Ἔρρος, ὁ ζεύς.
Ἐρρύηκεν. ἔβρυον. ¶ Ἐρύθημα, ἐρυθρά, πυρά.
Ἐρίξει, κράξει. ¶ Ἐρυσάμενος, σπασάμενος.
Ἐρυσόμεθα. ἑλκύσωμεν, φυλάξομεν, σώσωμεν. ¶ Ἐρρωκασιν. ἐσχίσθησαν, ὑπαίνοθησαν. ¶ Ἔρρωμαι, ὑγιαίνω, νήφω. ¶ Ἐρρωμενέστερον, ὑγιεινότερον.
Ἐρρῶσθαι. ὑγιαίνειν. ¶ Ἐρρωγότες, διεσκορπισμένοι, διεσπασμένοι. ¶ Ἐρρωγὼν, μετὰ φθορᾶς πλανώμενος ἢ μόλις πλανώμενος ἢ φθειρόμενος. ¶ Ἐρρώοντο, κίνησιν ἐλάμβανον. ¶ Ἐρρωπίζομεν, ἴσον ὀμφαλὴ τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδοσαν τὸ ἀτεχνεύεσθαι ἃ ἀματεύεσθαι κακῶς. ἔστι δὲ ῥῶπος ὁ λεπτὸς χόρτος καὶ ποικίλος καὶ εὐβοσκὸς, καὶ τὰ ἔσω τῶν ῥωπῶν πλέγματα κανᾶ, καὶ στίγματα κυρίως. ¶ Ἐρρώσαντο, ἐπάχυναν.
Ἐρρῶσθαι, φράσαι, οἰμώζειν, εἰπών.
Ἔρρωσο, ὑγίαινε. ¶ Ἔρσαι, αἱ ἐν τῷ χειμῶνι γενόμενοι ἔριφοι, καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων καὶ αἱ δρόσοι.
Ἔρσια, ἐαρινά, νέα. ἁπαλά, δροσώδη.
Ἐρσείη. δροσώδης. ¶ Ἐρσεῖ, διεγείρου. ¶ Ἔρση, δρόσος, νοτία, ὀμίχλη. ¶ Ἔρσῃ, ὁρμήσει.
Ἐρσήεις, δροσώδης, νεαρός. ¶ Ἐρσῆεν, ἁπαλὸν, δροσῶδες. ¶ Ἐρσήεντα, καλὴν, ἔνικμον, δροσινόν.
Ἐρτις, κρημνός. ¶ Ἐρυγαὶ, ἐρεύξεις. ¶ Ἐρυγάστωρ, μεγαληγάστωρ, ἐρυγήτωρ. ¶ Ἐρύγανεν, ἐρυθρόμενον.
Ἐρυγεῖν, φωνεῖν. ¶ Ἐρυγὴ, ἔκβασις φωνῆς βοήτης.
Ἐρυγία. ζῷον, στάχυς, βοτάνη.
Ἐρυγηλὴ, ἐπίθετον ῥαφάνου. ¶ Ἐρυγμαίνουσα, ὁ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος ἐρύγγανον, ἀπὸ τοῦ ἐρυγμοῦ.
Ἐρύγμηλον, ἐρυθρόμενον, καὶ μεγάλως μυκώμενον, μεγαλόφωνον, καὶ μέγα πρόβατον τέλειον. ¶ Ἐρυγμός, πόλεμος. ¶ Ἐρύεσθαι, σώζειν σῶσαι.
Ἐρύειν, ἕλκειν, πλήθειν. ¶ Ἐρυθινοί. πόλις ἢ χώρα ἐν παφλαγονίᾳ. καὶ εἶδος ἰχθύος. ¶ Ἐρύθετο, ἐφύλαξεν. ¶ Ἐρυθαίνει, πυρρὸν ποιεῖ ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον. ¶ Ἐρυθηλὰ, βαφὴ
Ἐρυθήνας, βάψας. ¶ Ἐρύθμισεν, ἐκανόνισεν.
Ἐρυθρὰ πόλις ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ἐρυθραὶ, πόλις ἰωνίας
Ἐρυθραίνετο, ἐρυθρὰ ἐγίνετο πυρρά.
Ἐρυθροδανωμένα. πυρρὰ, κόκκινα, πυροειδῆ.
Ἐρυίσκετο, ἔρρεεν, εἴχετο. ¶ Ἐρύκειν. κατέχειν. κωλύειν. ¶ Ἐρυκέμεν, τὰ αὐτά. ¶ Ἐρύκησις, ἀποκώλυσις. ¶ Ἐρυθρόπους, ὀρνέου εἶδος.
Ἐρύκεσθαι, κωλύειν. ¶ Ἔρυμα, ὀχύρωμα, φυλακὴ, κάλυμμα, φύλαγμα. ¶ Ἐρύμανθος, πόλις ἀρκαδίας καὶ ποταμὸς καὶ ὄρος. ¶ Ἐρυμνὸν, ἰσχυρὸν, μέγα ὑψηλὸν, καὶ ὀχυρὸν οὗ τὰ τείχεα οὐδεὶς ἐπιβαίνει ἢ σκοτεινόν. ¶ Ἐρυμνώδης, λύπην καὶ φλεγμονὴν παρέχων ἢ ὑπερήφανον. ¶ Ἐρυμὸς, ζεὺς καὶ ζυγὸς, καὶ ζεύγλη. ¶ Ἐρύμυλον, τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον. ¶ Ἐρυνὸν, σκεπεινόν, ἠσφαλισμένον.
Ἐρύξας, ποιήσας, κωλύσας. ¶ Ἐρύξας, κατέσχες, ἐκώλυσας. ¶ Ἐρύοντα, ἕλκοντα, κυρίως λύοντα.
Ἐρύουσιν, ἐρύσουσιν, ἑλκύσουσιν δὲ οὐ δὲ κατέδονται, αὐτὸ γὰρ αἱ γῦπες ἐσθίουσιν. ¶ Ἐρυομένη κατεχομένη κωλυομένη. ¶ Ἐρῦσαι, καθελκύσαι, καταδεῖν.
Ἐρύσατο, φυλάξατο. ¶ Ἐρυσάμενος, ἐκσπάσας ἑλκύσας. ¶ Ἐρυσάρματες, ταχεῖς, ταχεῖαι καὶ οἱ ἕλκοντες τὰ ἅρματα. ¶ Ἐρύσατο, ἔσωσεν. ¶ Ἐρυσεν, ἔλυσεν. ¶ Ἐρύσειεν, ἑλκύσειεν, φυλάξειεν.
Ἐρυσίβη, νόσος τις ἀέρος ἐπιγενομένη τοῖς φυτοῖς καὶ καρποῖς. ¶ Ἐρύσιμον, κάρδαμον. ἄγριον. ¶ Ἐρυσίπτολις, σωσίπολις. ¶ Ἐρυσίπτολι. ῥυομένη τὴν πόλιν καὶ φυλάσσουσα. ¶ Ἐρυσμὸς, πόλεμος. ¶ Ἐρύσονται ἀντιποιήσονται, ἑλκύσουσιν. ¶ Ἔρυσος, σπυρίς. κάλαθος. ¶ Ἐρύσταζεν, εἷλκεν ¶ Ἔρυτο, ἐρύσατο, ἔσωσεν, ἐφύλαξεν. ¶ Ἐρύφαζε, κατεπάτησεν, ἐτέξευσεν. ¶ Ἐέργαθεν, καθειργμένοι ἦσαν.
Ἐρχανήεντα, πυλῶνα τὸν πεπυκνωμένον καὶ συνεχό-

κοπτόμενος ὡς ἄλφιτα χιστὰ ἄλευρα. ¶ Ἐρεικτὸν κυπανιστόν. ¶ Ἐρικυδέα, λίαν ἔνδοξα, μεγάλως ἐν δόξα. ¶ Ἐρείμη, ἔξοδος. ¶ Ἐριμύκων, μεγαλοφώνων, ἢ μυκώμενος μεγάλως μυκῶν. ¶ Ἐρινάδες, οἱ ὄλυνθοι ἢ συκαῖ αἱ ἄρρενες. ¶ Ἐρινάζειν, συκᾶς περιάπτειν τοῖς ἐρίνοις εἰς τελεσφορίαν. ¶ Ἐρινὰς, νέας βοῦς. ¶ Ἐρινάξαι, τὸ λεγόμενον ἐρινᾶσαι ἀπολεγομένων. οὕτω δὲ λέγεται συκῆ φέρουσα ὀλύνθους, ἐξ ὧν οἱ ψῆνες γίνονται. ψῆνες δέ εἰσι τὰ ἄνθη τῶν ἐρίνεων. γίνονται δὲ ἐπὶ τῶν φοινίκων ἐρινοί. ¶ Ἐρινάσει, ἐρωτήσει. ἐρευνήσει. ¶ Ἐρείνεμος, ἄνεμος μετὰ συστροφῆς.

Ἔρινε, ἐρώτα. ¶ Ἐρινεός, ἀγρία συκῆ. ¶ Ἐρινὸν, νέφος. ¶ Ἐρινὸς, θῆλυς. ἡ συκοῦ ἄρρεν. ¶ Ἐριννύας, τὰς ἁμαρτίας νῦν. ¶ Ἐριννὺς, δαίμων καταχθόνιος ἢ ἀφροδίτης εἴδωλον. ¶ Ἐρέξει, κωλύσει. ¶ Ἐρεῖ ἐργάζεται. ¶ Ἐριούνης, μεγάλως ὠφελῶν ἢ μεγάλην ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχων. ¶ Ἐριούνιον. πόρον τὸν ὑποχθόνιον.

Ἐριούνιος, πολυωφελής. ἀπαθής. ¶ Ἐρίπει, καταβάλλει. ¶ Ἐρείπια. σκηνώματα ἐπίπεδα καὶ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν καταπεσόντα. ¶ Ἐριπεῖν, καταπεσεῖν.

Ἔρειπε, δηλοῖ. ¶ Ἐρείπεσθαι, φθονεῖν. ¶ Ἐρειποῦσα, πεσοῦσα. ¶ Ἐρείπιον, τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα ἢ πτῶμα. ¶ Ἐρειπίων, πτώσεων τῶν τειχῶν.

Ἐρίπνας, ὑψηλὰ μέρη. ¶ Ἐρειποῦσα, καταπεσοῦσα.

Ἔριπε, κατέπεσεν. ¶ Ἐρίπναι, αἱ ἀπόρρωγες πέτραι.

Ἐρίπνη, κορυφή. ἄκρα. κρημνός. ¶ Ἐρίπων, ἀνατρέπων, καταπεσών. ¶ Ἔρις, φιλονεικία. μάχη.

Ἐρίσαι, πνῖξαι. ¶ Ἐρείσει, ὑποστηρίξει, στερεώσει, πατάξει, φιλονεικήσει. ¶ Ἔρεισεν, ἔπεσεν, ἤρεισεν.

Ἐρισθενέας, μεγαλοσθενεῖς μεγαλοδυνάμους.

Ἐρισθενὲς, μέγα, ἰσχυρόν. ¶ Ἐρείσμασιν, εἰρεσίαις.

Ἔρισμα, στήριγμα. ¶ Ἐρίσκηπτα, ἱερὰ βοτάνη. ἔστι δὲ ἀνέρις ἐπισκήψη. ¶ Ἐριστάφυλον, καλλιστάφυλον, πολύυμνον ἐκ γένους σταφυλῆς ἢ μεγάλης. ¶ Ἐριστὴρ, μ[illegible] σφήκης, ἢ ἐργάτης καὶ πράκτης.

Ἐρυσίβη, ὁ ὡς κονιορτὸς κατερχόμενος, καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον. ¶ Ἐρισφάραγος, μεγαλαύχην ὑψηλόφρος. ¶ Ἐριτάρβης, μεγάλως δειλός. ¶ Ἐρίτιμον, ἰσχυρὸν τετιμημένον ἄγαν ἔντιμον. μεγαλότιμον.

Ἐριφέας, χίμαρος. ¶ Ἐριφιώματα, ἔριφοι, λάκωνες. ¶ Ἔριφος, ὁ διόνυσος ἔριφος ὁ μικρὸς αἲξ ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος ἤγουν ὁ πρώϊμος, χίμαρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. ¶ Ἐριφύλης, ἐπὶ χρυσίῳ προδεδωκυίας τὸν ἴδιον ἄνδρα. ¶ Ἐριφύλλιον, τὸν ἀπόλλωνα καὶ τὸν ἑρμῆν. ¶ Ἐρίφυλλος, δρῦς, ἢ πλατύφυλλος. καὶ ἡ καλουμένη φελλός. ¶ Ἔρειψ, στομάτιον. ¶ Ἐρεῖψαι. ἀφανίσαι. στερῆσαι. καταρρῖψαι.

Ἐρείψιμα, πτώσιμα. ¶ Ἐρειώδια, ἅμαξα. ¶ Ἐριώλυνον, μεγαλώδυνον. ¶ Ἐριόδων. μεγάλους ἔχων ὀδόντας. ¶ Ἐριωλαί. ἀνέμων συστροφαί. αὖραι. πνοαί.

Ἐριώπιδος, εὐώπιδος. ¶ Ἐριωπιζομένη ἢ τεχνιτευομένη ἢ σύμμικτα χρώματα ἔχειν. ¶ Ἐριώπης, μεγαλόφθαλμος, καὶ ἡ ἀγχίσου γυνή. ¶ Ἕρκαρος, τεῖχος, ἐπιπλεῖν. ¶ Ἑρκάζειν, σκώπτειν, ἑρκατὴ φυλακή. ¶ Ἕρκαρος, φραγμός. ¶ Ἕρκει χαλκείῳ,

τῷ τῶν ἀσπίδων κυκλώματι. ¶ Ἑρκεῖαι, οἰκίαι τείχη φραγμοὶ σκηναί. ¶ Ἑρκείοις, τειχίοις.

Ἑρκίου διὸς τῆς ἀσφαλείας ἢ τῆς κατὰ τὴν οἰκίαν, ἔστι δὲ ἑρκεῖος ζεὺς, παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Ἕρκεσι, δικτύοις. σοφοκλῆς ἀθάμαντι δευτέρῳ. ¶ Ἑρκῖται, οἱ ἐν ἀγρῷ οἰκέται. ¶ Ἑρκηνία, ἑορτὴ δήμητρος.

Ἕρκη, ὅπλα σοφοκλῆς τρωΐλῳ. ¶ Ἑρκίον, κύκλος αὐλῆς. οἰκία. τειχίδιον. στεφάνη δώματος. ¶ Ἑρκόπεζα, τὰ τῶν νεῶν ἔξωθεν περιτιθέμενα πρὸς τὸ μὴ ὑπερβατὰ εἶναι ἀκανθώδη ξύλα. ¶ Ἕρκος, ἀσφάλεια. τεῖχος περίβολος. περίφραγμα ὡς τῶν ὀδόντων τὰ χείλη. ¶ Ἕρκος, ἤγουν φραγμὸς ὡς τό αἰχμητὰς λέξοντ' ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος, καὶ λίνον ἕρκει ἀλήξωσιν. ¶ Ἕρμα. ἔρεισμα, στήριγμα, ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενον ὥστε μὴ βλέπειν τόπον ἐπὶ θαλάσσης, καὶ ἀνακρέων ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι καὶ τὸ τὴν ναῦν ἔρεισμα στηρίζον, καὶ τὸ σκήνωμα τοῦ νεώς. ¶ Ἑρμαῖ, παραφυάδια δενδρέων ἄχρηστα. οἱ παίζοντες, ἑρμομάχην λέγουσιν.

Ἕρμαιον, εὕρημα ἢ κέρδος. ¶ Ἑρμαῖος λόφος, οἱ σωροὶ τῶν λίθων ἑρμαῖς, οἱ ἐν ταῖς ὁδοῖς γινόμενοι εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ ἐνοδίου σωρ.

Ἕρμακες, αἱ ὕφαλοι πέτραι ἢ αἱ μασιαί. ¶ Ἕρμακον, ὄρνεον. ¶ Ἑρμάσαι, ἐλαφρῶς περιελίξαι.

Ἑρμάσει, μαλάσσει, στηρίξει. ¶ Ἕρματα, περιφράγματα, ὑποβρείσματα, ἐνώτια. ἀπὸ τοῦ ἐρείδεσθαι, καὶ ὕφαλοι πέτραι. ¶ Ἕρμειος, ἀπὸ δήμου. λέγονται δέ τινες ἕρμειοι ἐπὶ ἀκαμαντίδος φυλῆς.

Ἕρμαιον, σωρὸς λίθων. ¶ Ἑρμῆ, ἔξοδος. ¶ Ἑρμηνεύοντες. φράζοντες. ¶ Ἑρμῖνοι, σεληνοί.

Ἑρμῆς, κῆρυξ. ¶ Ἑρμῆς, ἀμύητος ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Ἑρμῆς, τὸν ἑρμῆν οἱ πλείστοι ἰδίας ἔλεγον καθάπερ ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ διὸς σωτῆρος καὶ ἐροῖς κλήροις. οἷον ἀγαθὸς ἱερωνός. καὶ πέμμα εἶδος κηρυκοειδές. ¶ Ἑρμῆς, τρικέφαλος, ἀειστρεφής ἐν τριφάλητι ἔφη παίζων κωμικῶς, πρόσθεν τετρακέφαλος ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ κεραμεικῷ ἵδρυτο. ¶ Ἑρμῆς στροφαῖος. ὁ περὶ στροφίγγι ἐπὶ θύρας ἱδρυμένος. ¶ Ἑρμῖνα, πόδα κλίνης, ἀπὸ τοῦ ἐνερείδεσθαι τῷ ἐνηλάτῳ ἢ ἀπὸ τοῦ ἑρμᾶς ἐγγεγλύφθαι.

Ἑρμιόνη, καὶ ἡ δημήτηρ καὶ ἡ κόρη ἐν συρακούσαις. καὶ πόλις ἐν ἄργει καὶ ἡ θυγάτηρ μενελάου.

Ἑρμῖς, τόρνος, ποὺς κλίνης.

Ἑρμοκοπίδαι, οἱ περικόψαντες τοὺς ἑρμᾶς ἀθήνησιν ἐπὶ ἀριμνήστου ἄρχοντος, τοῦ πελοποννησιακοῦ ἐνεστῶτος πολέμου. ¶ Ἕρμος ἢ ἑρμοὶ, δῆμος ἀττικῆς, καὶ ποταμὸς λυδίας. ¶ Ἑρμοῦ, κλῆρος ὁ πρῶτος ἑλκόμενος, κλῆρος ἑρμοῦ νομίζεται. ¶ Ἑρμοχύμιος, γῆ ἡ αἴγυπτος τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Ἑρμοῦ ψῆφος τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἕρμαια.

Ἑρμώνιος χάρις, παροιμία ἀπὸ ἕρμωνος τοῦ λήμνου τυράννου ὃς ἐπελθόντων τῶν ἀθηναίων μὴ δυνάμενος ἀντιτίσειν ἐναντιοῦσθαι, ἔφη τὰ προσταττόμενα ὑπ' αὐτῶν διὰ χάριν ποιεῖν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι ποιούντων καὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι.

Ἐρνάπις. ἀναδενδράς. ¶ Ἔρνη, κρέα, ἢ βλαστήματα.

τόμως ἐαθεὶς, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεασόντων.
Ἐρείδει, ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει, ἔρειδε, στήριζε.
Ἔρειδος, ἐρεθιστὴς, παροξυντικός. ¶ Ἐρεικόμενος, περιχιζόμενος. ¶ Ἔροιο, ἐρώτησον. ¶ Ἐρείσματι, ὑποβαστακτῆρι. ¶ Ἐρεῖσαι, ἐπερεῖσαι, ἐπιστηρίξαι.
Ἐρεισάμενος, ἐπερεισθεὶς, ἐπιστηριχθείς. ¶ Ἐρεικρούσων στηρίζων. ¶ Ἐρείομεν, ζητήσομεν, ἐρωτήσομεν.
Ἐρεμβοί. νομάδες, αἰθίοπες. ἄραβες, ἰνδοὶ, ἀράβιοι,
Ἐρεμνή. σκοτεινὴ μέλαινα, οἱ δὲ, ἐρεβεννὴ παρὰ τὸ ἔρεβος καταπληκτική. ¶ Ἐρέμοισιν, ἀπὸ κλείσμασιν.
Ἔρεξα. ἔπραξα. ἔθυσα. ¶ Ἐρέοντο, ὀρώτων. ¶ Ἐρέοι, εἴποι. ¶ Ἐρέουσα, ἐροῦσα. λέξασα, φέρουσα, ἀγγέλλουσα. ¶ Ἔρεπτα, ξόφεια. ¶ Ἐρέπτει, τρέφει.
Ἐρεπτόμενοι. ἐσθίοντες, ἀπὸ τοῦ τὸ ἔρας, τουτέστι τὴν γῆν ἅπτεσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν νεμομένων τετραπόδων τάσσεται ἡ λέξις. ¶ Ἐρεασέμεναι, κωπηλατεῖν.
Ἔρεσθαι, πυνθάνεσθαι, ἐρωτᾶν. ¶ Ἐρεσιμέξαν, τὴν γεωμετρίαν. ¶ Ἐρέσιος, ἀπόλλων. ¶ Ἐρεσκίν θρησκεία. ¶ Ἐρεσμεῖ, καταπιεῖ. ¶ Ἐρεσμός, κώπη. ¶ Ἐρεσμίονες, αἱ χεῖρες, ἐρέσσουσαι. ¶ Ἐρεσχελοῦντες, φλυαροῦντες. ¶ Ἐλαύνει, κωπηλατεῖ.
Ἔρεσον, ἤλαυνον, ἐκωπηλάρων. ¶ Ἐρεσκλεῖ. ἀναδίζεται. ὀχλεῖται. ¶ Ἐρεθίζει, ἀδολεσχεῖ, χλευάζει. παίζει, σκώπτει, διαμάχεται. ¶ Ἐρεσχελία, φιλονεικία, φλυαρία, ἔνστασις. ¶ Ἐρετὴ, ἐπιθυμητή.
Ἐρέταις, κωπηλάταις. κατασκόποις. ¶ Ἐρετμοῖς, κώπαις. ἐρετμοί. ¶ Ἐρετμόν. κώπη καὶ τὸ αὐθρεῖ ονα...διον. ¶ Ἔρρω, ὡρμήθη. ¶ Ἐρετμῶσαι, κώπαις ἁρμόσαι. ¶ Ἐρέτρεια, πόλις. ¶ Ἐρεξιάζει, σκώπτει ἢ παίζει. ¶ Ἐρετρειακὸς κατάλογος, ἐπειδὴ φίλου ψήφισμα ἐξ ἐρετρείας ἐγγράφη καταλέξαι ὁμήρους ἐκ τῶν πλουσιωτάτων υἱοὺς, ὅτι τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγραφὴν. ἐρετρειακὸς κατάλογος.
Ἐρετριέων, ῥοῶ, ἐρεξιεῖς τῷ ῥ, κατακόρως χρῶνται.
Ἐρέτανεν, ἤλαυνε τὴν ναῦν. ¶ Ἐρετάνης, ναύτης
Ἐρεύγεται, ἀναβάλλει. ¶ Ἐρεύγετο, ἐβρύχετο, ἔβρυχεν.
Ἐρευγομένη, βράττουσα. ¶ Ἔρευνε, ἐρεύνα.
Ἐρευθεῖ, ἐρυθρὸν ποιεῖ. ¶ Ἐρεύξεται. βοήσεται.
Ἐρεύθεται, πίμπλαται, λάμπεται. ¶ Ἐρευθιόωντος, ἐρυθραινόντος. ¶ Ἔρευθος, ἐρύθημα, αἰδώς. ἄνθος. ¶ Ἐρευθῶν, ἐρυθριῶν, φοινίσσων, ἐρυθραίνων.
Ἐρευνᾶν, ζητεῖν. ¶ Ἐρεῦσαι, ἐρυθρὸν ποιῆσαι τῷ αἵματι. ἢ βρέξαι. ¶ Ἐρεύσομεν, ζητήσομεν.
Ἐρεχθεύς. ποιηλῶν ἐν ἀθήναις. ¶ Ἐρεχθομένη, θλιβομένη, ἐλαυνομένη, βαρυνομένη ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομένη. ¶ Ἐρέχθων, διακόπτων.
Ἔρεψα, ἐστεφάνωσα, ἔστεψα, ἐστέγασα, ᾠκοδόμησα, ὀρόφωσα. ¶ Ἐρέψιμον, στέγασμον ὃ βοσκήματος διὸς χωρίον. ¶ Ἐρεψόμεθα πρὸς αἰθέριν, στεγάσωμεν πρὸς αἴτωμα. ¶ Ἐρέω, λέξω, ἀπαγγελῶ, σημαίνω. ἐπερωτῶ. ¶ Ἐρέων, μαντευσόμενος, ἐρωτήσων, ζητήσων. ¶ Ἔρημα, ἀφύλακτα διαλεῖ ὅτι ξά
Ἔρημαι, βούλομαι. ἐρωτῆσαι. ¶ Ἐρήμη, μονομερής. δίκη ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διοκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν διαιτηθῇ. ¶ Ἐρημιάσι, νομάσιν. ¶ Ἐρημήσιος, ζεὺς ἐν λέσβῳ. ¶ Ἐρήμωσον, ἀποσκέδασον.

Ἐρημία, ἡ ἐκπύρωσις. ¶ Ἐρημικῶ, εἰς τὰς ἐρήμους διάγοντι. ¶ Ἐρημοθῶκος, ἐρημολόγος. ¶ Ἔρημον, μάταιον καὶ τὸ πλανᾶσθαι. ¶ Ἐρήμοις, ἀπείστοις. ¶ Ἐρήμοις λόγοις, τοῖς ἀπόροις ματαίοις.
Ἐρηρέδαται, ἐρηρεισμέναι εἰσὶ καὶ ἐνηρμοσμέναι.
Ἐρήρεισται. ἡρμόσθη, ἠσφαλίσθη. ¶ Ἐρίηρες, εὐάρμοστοι. ¶ Ἐρήρειπται, πέπτωκεν. ¶ Ἐρήρεισται, πέπηγεν. ¶ Ἐρηρεισμένος, ἀσφαλής. πεπηγμένος.
Ἐρήριται, ἐρίζει. ¶ Ἐρίσαντες, φιλονεικήσαντες.
Ἐρήσεο, ἐρωτήσειας. ¶ Ἐρήσομαί σε, ἐρωτήσομαί σε. ¶ Ἐρήτυε, παρεσκεύαζεν.
Ἐρητύειν, παύειν, κωλύειν, πραΰνειν. κατέχειν.
Ἐρήτυθεν, διακατέχον. ¶ Ἐρήτυον, ἐπεῖχον, ἐκώλυον. ¶ Ἐρητῦσαι, πραῧναι, ἀνακόψαι, ἀναπαῦσαι, κωλῦσαι. ¶ Ἐρὶ, πολὺ, μέγα, ἰσχυρόν.
Ἐριαύχενες, μεγάλοι, γαῦροι, μεγαλαύχενες, μεγάλοι ἀπὸ μέρους. ¶ Ἐριβρεμέτης, μεγαλόλοφος, μεγαλόηχος. ¶ Ἐριβρεμέταο, μεγάλα βροντῶντος.
Ἐρίβοια νὺξ, ἡ μεγάλως τιμωμένη. ¶ Ἐρίβρομον, μεγαλόηχον. ¶ Ἐριβόλακι, μεγάλῳ βόλῳ. εὐγείῳ.
Ἐρίβωλος, μεγαλόλοφος. ¶ Ἐρίγδουποι, μεγαλόλοφοι. ¶ Ἐριγδούποισι, μεγαλοκτύποις. ¶ Ἐρίγδουποις, μεγάλοις ψόφοις ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν.
Ἐριγήροις. μεγαλοφώνοις. ¶ Ἐριγνύειν, κρύπτειν. κατακλείειν. ¶ Ἔριγον, ἔφειττον. ¶ Ἐριδα, ἔριν. μάχην. ¶ Ἐριδανάτας, ἡρακλῆς παρὰ ταραντίνοις.
Ἐριδαίνωσιν, ἐρίζωσι, φιλονεικοῦσιν. ¶ Ἐρείδεται. μανθάνει. ἐξετάζει. ¶ Ἐριδήσασθαι, ἁμιλληθῆναι. φιλονεικῆσαι. ¶ Ἔριδι, φιλονεικία. ¶ Ἐριδίμιος, ζεὺς ἐν ῥόδῳ. ¶ Ἐριδία, ἅμαξα, ¶ Ἐρίδες, τὰ τῶν οὐρανῷ ἱερίδας ἀττικῶς. ¶ Ἐριδμαίνουσιν, ἐρεθίζουσιν. ¶ Ἐριζόμενος, ἐπιστηρίζων. ἐπακολουθῶν. ¶ Ἐρίδων, βαστάζων. ¶ Ἐριεύνης, ἀφροδίτης ἐπώνυμον. ¶ Ἐριζέμεναι, ἐρίζειν. φιλονεικεῖν.
Ἐριζώουσι, πάνυ ζῶσιν. ¶ Ἐρίηρες. μεγάλας τιμώμενοι. ἀγαθοί. πρόθυμοι. εὐχάριστοι. εὐάρμοστοι. μεγαλωφελεῖς μεγάλως θάλλοντες. ¶ Ἐριθάκη, ἡ ὑπὸ τῶν μελισσῶν παρατιθεμένη τροφὴ καὶ τὸ ἐγκοίλιον τῶν ἰχθύων. τῶν μαλακτῶν καὶ τὰ τῶν ᾠῶν ἔμβρυα.
Ἐριθαλίς, εἶδος λεπύρου. ¶ Ἐριθαλλῶν, πολυθάλλων
Ἐριθαλεῖς. μεγάλως θάλλοντες. ¶ Ἐρισθεὺς, ἀπόλλων ἐν τῇ ἀττικῇ. ¶ Ἐριθεύει. εἰκῇ ἐργάζῃ μάτην.
Ἐριθεύς, ὁ ἐριθακὸς τὸ ὄρνεον. ¶ Ἐριθαλέα, μεγάλως θάλλουσαν. ¶ Ἐριθηλέες, μεγάλως καὶ καλῶς ἢ πάνυ θάλλοντες. ¶ Ἐριθηλέων, μεγάλως θαλλόντων. ¶ Ἐριθεῦσαι, ἐργασίαι, ἠρεθισμένοι. ¶ Ἔριθοι οἱ γεωργοὶ παρὰ τὸ τὴν ἔραν ἐργάζεσθαι ἤτοι τὴν γῆν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ ἐριουργοὶ, ἢ μισθωτοί.
Ἐρίθοισιν, ἐργάταις γεωργοῖς. ¶ Ἐρικάνην, φραγμόν. ¶ Ἐρικάς, ὁ ἐρεγμός. κρῆτες δὲ ὡς ἐρεγμάς. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰ ἴτεια τὰ ὑπό τινων λάγανα ἐρεικέα, φράγματα. ¶ Ἐρείκει, σχίζει, πρίζει. ῥηγνύει. ἐσθίει. ¶ Ἐρίκεος. φραγμοῦ. ¶ Ἐρίκη, θυγάτηρ τοῦ αἰαύρου. ¶ Ἐρικευθὴς, πυθμήν. ¶ Ἐρεικυσμένον, ῥυπίδας ἔχον. ¶ Ἐρεικόμενος, σχιζόμενος.
Ἐρίκη, εἶδος φυτοῦ. ¶ Ἐρικτὰ σῖτος πεφρυγμένος καὶ

θείας βίχας ἔχουσαι. ❡ Ἐπιέρνισιν, ἐσκέλισιν.
Ἐπέφρυγε. αὐέπη. ❡ Ἐπέφρυξαν. προσπεῖ ψαν.
Ἐπηξαν. ἐκρύβησαν. ❡ Ἐπτοῖαν, ἐφοβήθησαν.
Ἐπῆσ, ἔπηξαν. ❡ Ἐπισίθειν, ἐξεπλάγην.
Ἐπόνημαι, πεφόβισμαι. ❡ *Ἐπιόλιθον, δ' ὄρχανον. πρὸς συνουσίαν. ❡ Ἐπόκασιν, ἐκάλυψεν.
Ἐπύσκυον, αἰσθητήριον ὑπόδημα. ❡ Ἐπύσονιν, ἐκρα δαίνοντο. ❡ Ἐπύθετο, ἤκουεν. ἠρώτα, ἐμάνθανε τὸ αὐτὸ καὶ τὸ * ἐπιθυμός. ❡ Ἐπύκλισεν, ἐνεκάλυψεν.
Ἐπυλλίοις. στίχοις. ❡ Ἐπυστᾶν, ἐπωδάνετο.
Ἐπάζουσι, νοττεύουσιν ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς βοῶσιν.
Ἐπωβελία, ἐπιβόλιον τῆς δίκης, ἐστι δὲ τὸ ἀκόλουθον τὸ ἐπὶ κατα δίκης, τίμημά τι * ὄλημα ὡς δίδυμος, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οἱ δὲ τὸ δέκατον. ❡ Ἐπώζειν, ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς αἰσχύλος νιόβη μεταφορικῶς ἐφημένη, τάφῳ τέκνοις ἐπῶζε τοῖς τεθνηκόσιν.
Ἐπωδός, ὁ ἐπαείδων τοῖς νοσοῦσι σπασμόν. ❡ Ἐπω μάδιον, τὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου. ❡ Ἐπώκειλαν, ἐπανέσπασαν. ❡ Ἐπωμίδιον, ὡς λεύτιον ἱδρωτικὸν ἐπιβόλαιον. ❡ Ἐπώμιον, ἐπὶ τῶν ὤμων. ❡ Ἐπώνυμοι, οἱ τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι ἥρωες, οἵπερ ἦσαν δέκα. ❡ Ἐπωπα, ἀλεκτρυόνα ἄγριον. ❡ Ἐπωπᾶ, ἐφορᾶ ἐποπτεύει ἐπωπάζει τὰ αὐτά. ❡ Ἐπωπετής, Ζεὺς παρὰ ἀθηναίοις. ❡ Ἐπώπη, ἐπόπτη, ἐφορῶντι.
Ἐπώπιδες, ἐπίσκοποι, ἀκόλουθοι, παρὰ λακεδαιμονίοις.
Ἐπωπίς, δημήτηρ παρὰ σικυωνίοις καὶ ἐπωπίς.
Ἐπώρεον, ἔθαπτον. ❡ Ἐπωρεῖν, πενθεῖν κλαίειν.
Ἐπωρεύει, ὠρχεῖα συντελεῖ. ❡ Ἐπωριάζειν μεμηνέναι.
Ἐπώρμησεν, ἐφώρμησεν. ❡ Ἐπωρυλόν, ἐπιρρέοντα.
Ἐπωρύετο, ἐπένθει ἡ φωνὴ θρηνοῦσα. ❡ Ἐπωρορέχαται, ἐπικεκλιμμέναι ἦσαν. ❡ Ἐπωρώθησαν, ἐτυφλώθησαν. ❡ Ἐπωστρίδες, αἱ κατὰ στέμων ταῖς γυναιξὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπέχουσαι κατὰ τὴν ὀσφύν.
Ἐπωφιλής, ὁ καλούμενος ἐφιάλτης. ❡ Ἐπώχετο, ἐπερρώετο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἔρα, εἰς πεῖ ἡ κοιλία γῆ καλή, γῆ πεδεινὴ ἐπι θυμεῖ. ❡ Ἐράεσθε. ἐπιθυμεῖτε.

❡ Ἐρατός, παρὰ τὸ ἐρίζειν παιδίον νῖκος. συνδρομή, λυσιδεία, ἀλεξικακία. ❡ Ἐραδούργησιν.
Ἔραζε, χαμᾶζε εἰς τὴν γῆν, χαμαί. ❡ Ἐραζεν. *ἔθαζεν, ἐποίησεν. ❡ Ἐραίσθη, ὁ πώλερ διεσκεδάσθη, διεχωρίσθη. ❡ Ἔραμαι, ἐρῶ, ἐπιθυμῶ.
Ἐραμένος, ἐπιθυμήσας. ❡ Ἔρανα, συνεισφοράς, δῶρα, ἡ δόσις πολλῶν αὐτῶν γινόμενα συμπόσια.
Ἐράναι, βωμοί. ❡ Ἐρανέμπολοι, οἱ ἐξ ἐράνων ἐμπολῶντες. ❡ Ἐρανίζεται, συλλέγει. ❡ Ἐράνιζε, αὔρει, ἐσκύλευεν. ❡ Ἐράνιον, ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον.
Ἐραννῆς, ἐπαφράστου, καλῆς, τιμίας, ἡ αὐτὰ πόλεσι.
Ἔραννον, συνεισφορά. δῶρον, εὐωχία. ὁ ἀνὰ μέρος δεῖπνον ὁ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον. ❡ Ἐράνου. συλλογῆς.
Ἔραξε, εἰς γῆν, χαμαί. ❡ Ἐραπίδα, ἃ ὀμεῖς, ἐλαπίδα. ❡ Ἐρράπτομεν, ἐβουλευόμεθα. ❡ Ἐραπτήρ, θηρευτής. ❡ Ἐράρασται, ἐράσμιον. ❡ Ἔρας, γῆς.
Ἐρᾶσαι, κενῶσαι. ❡ Ἐρασιχρημάτοις, φιλαργύροις.
Ἐράσμιον, ἐπίδοξον, ἐπέραστον, ἀσπαστόν, ἐπιθυμητόν.

Ἐραστής, φίλος ἐπιθυμητής, ὁ παρὰ τὸν μικρὸν τοῦ ποδὸς δάκτυλον. ❡ Ἐρατά, ἐραστὰ καλὰ ἐαρινά, ἐπέραστα, ἐράσμια. ❡ Ἐρατίζων, ἐρῶν, ἐπιθυμῶν.
Ἐρατεινή, ἐρασμία ἐπιθυμητή.
Ἐρατεινεύειν, στρατεύεσθαι ἢ δυσφορεῖν. ❡ Ἐρατινοί, ἔθνος ὑποδρανέων ἀράβων. ❡ Ἐρατεινόν, ἐπέραστον ἔνδοξον. ❡ Ἐρατόν. ἐράσμιον, ἡδύ, ποθεινόν. ἐπιθυμητόν. ❡ * Ἐράτοθεν, αὐτεπαύσαντο. ❡ Ἐραχάται, οἱ διασμεύοντες. ❡ Ἔραχος, τὸ δράγμα βοιωροί.
Ἔραται, ἐπιθυμεῖ. ἐρᾷ. ❡ Ἔρβει, φθέγγεται.
Ἔρβεως, εὖρος. ❡ Ἔργα, ποτὲ μὲν τὰ περὶ τὴν ταλασιουργίαν, ποτὲ δὲ τὰ κατὰ τὴν γεωργίαν.
Ἐργάθειν, ἐκώλυσεν. ❡ Ἐργαῖος, ἀγέλαος ζεύς.
Ἔργανα, ἐργαλεῖα. σκεύη χειρῶν. ❡ Ἐργαλεῖον, ἐργαστήριον παρὰ ταραντίνοις. ❡ Ἐργάνη, ὡς δεσπότη ἐργασία ἐργατική. δόρυ τέχνησις. ❡ Ἐργάτις, παρὰ δὲ σαμίοις ἡ ἀθηνᾶ ἔλεος. ❡ Ἐργαστῖναι, αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι. ❡ Ἐργάται, οἱ παρ' ἡμῖν ἐργαστικοὶ παρὰ ἀττικοῖς, οἱ παρ' ἡμῖν ἐργάται ἐκεῖνοι μισθωτοί.
Ἐργάτια, ἑορτὴ ἡρακλεῖ τελουμένη παρὰ λάκωσιν.
Ἐργατίναι, ἐργάται. ❡ Ἐργᾶ, ἐργάζῃ. ❡ Ἐργάτις, τὴν νεοβουλίαν λέγει ὡς παχεῖαν. ❡ Ἐργάτωνες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι ἔνθα οἱ οἰκέται κοιμῶνται, οἱ παρὰ ἀττικοῖς ἐργάτωνες, παρὰ δὲ κρησὶν ἐργάτωνες οἱ ἐπὶ τοῦ ταφῆς τῶν τεθνηκότων τεταγμένοι.
Ἔργει, κωλύει. ❡ Ἔργεσθαι, κωλύεσθαι.
Ἐργῖται, οἱ ἐπ' ἀγρῶν οἰκέται. ❡ Ἐργίτην, ἐργασίαν. ❡ Ἔργμος, φραγμός. ❡ Ἔργμασι, κωλύμασι, περιφράγμασιν. ❡ Ἔργματα, πράγματα.
Ἐργνύει, κρύπτει, κατακλείει. ❡ Ἐργμωκῶν, ἐμπαίζων. ❡ Ἔργον, διόρθωμα, στήριγμα, βάσις, ἐκπομπή, ὄχημα, ὁ δὲ ποιητής, ὅταν ψιλῶς λέγῃ μηδενὸς συμφραζομένου, τὰ κατὰ γεωργίαν δηλοῖ. ❡ Ἔργον, δυσχερές, δύσκολον ἢ πόνημα. ❡ Ἐργόξεις, κατέσκοπος ἔργων. ❡ Ἐργύλον, σάτην ἴωνες. ❡ Ἐργώδης. σκληρόν, δύσκολον. ❡ Ἐργωδέστερον, δυσκαταληπτότερον, ἐργωδέστερον ἢ πλέον τι. ❡ Ἔρδε, πρᾶττε.
Ἔρδοι, πράττοι. ❡ Ἔρδειν, πράττειν, θύειν, πράσσειν.
Ἐρδόμενον, θυόμενον. ❡ Ἐρδόντων, πληρούντων. θυόντων. τελούντων, πρασσόντων. ❡ Ἔρεσαι, ἐρεύνα.
Ἐρέας, τέκνα θεσσαλοί. ❡ Ἐρεβεννή, σκοτεινή, ἐρέβει.
Ἐρέβινθος, τὸ αἰδοῖον. ❡ Ἐρεβίνθινος διόνυσος οὐδενὸς ἄξιος, παρὰ τινα παροιμίαν ὁ ἐρεβίνθινος ζωμός.
Ἔρεβος, σκότος, ζόφος, νύξ. ❡ Ἔρει, αἰτιᾷ. ἀπαλύει. ❡ Ἐρεείνειν, ἐρωτᾶν. ζητεῖν, ἄγειν.
Ἐρεείνω, ἐρωτῶ. ❡ Ἔρεζεν, ἔθυεν, ἔπραττεν.
Ἐρέθιμις, τέκνοις. ❡ Ἔρεθε, ἐρέθιζε. ❡ Ἐρεθεῖ, ἐρεθίζει, παροξύνει. ❡ Ἐρεθέντα. ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα. ❡ Ἐραθέντι, ληφθέντι, ❡ Ἐρέθιζε, παρόξυνε. ❡ Ἐρεθίζει, παροξύνει, νηρύεται. λυπεῖ. μηρύεται. ❡ Ἐρεθισμός, παροξυσμός.
Ἐρεθύμιος, ὁ ἀπόλλων παρὰ λυκίοις καὶ ἑορτὴ ἐρεθυμία. ❡ Ἐρέθοιμι, ἐρεθίζοιμι, ἐρωτήσοιμι.
Ἐρέθονται, κρέμανται. ❡ Ἐρέθων, διακόπτων, ἢ κατεπείγων, ἐπὶ τοῦ πυροῦ καὶ ἐρεγμὸς ὁ κύαμος ὁ διακεκομμένος. ❡ Ἐρεῖ, λέγει. ἐρωτῶ. ❡ Ἐρείδε, συν

κούουσιν. ¶ Ἐπιφροσύνη, σωφροσύνη, ἐπιλογισμός.

Ἐπίφρων, φρόνιμος. ¶ Ἐπιφυέσθω, βλαστανέτω.

Ἐπιφυλλίς, βοτρύδιον μικρόν. ἐπιτελεῖ βλαστάνον.

Ἐπιφύοιντο, ἐπιγίνοιντο. ¶ Ἐπιφωνεῖ, βοᾷ, κράζει.

Ἐπιχαλᾶ, τὴν τὸ κανοῦν φέρουσαν εἰς τὰς θυσίας θεράπαιναν. ¶ Ἐπιχαλκίται, ὁπλῖται. ¶ Ἐπίχαλκον, τὸ στόμα τῶν αὐλῶν διὰ τὴν φορβειὰν οἱ νοεῖ ἐπιστομίδα. ¶ Ἐπίχαλκος, ἀσπίς. ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν, ἔνιαι δὲ βόειαι εἰσίν. ¶ Ἐπὶ χαριξένης, ἐπὶ μωρίας· ἡ χαριξένη δὲ γέγονε ἀρχαία οὖσα, ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία διὰ τὰ ἐπὶ χαριξένης.

Ἐπίχαρις, ἡ παρὰ ἀττικοῖς, ἅβρα. ¶ Ἐπίχαρμα, χάρμα ᾧ τινι χαίρει τις καὶ ὁ ἐπίχαρτος. ¶ Ἐπιχαίρειν, συγχαίρειν. ¶ Ἐπιχατοῦ, ἐνδεεῖς. ¶ Ἐπὶ χεῖρα, τὰ ὑπὲρ τὸν μισθὸν διδόμενα τοῖς χειροτέχναις.

Ἐπιχειρέειν, ἐπιτίθεσθαι. ¶ Ἐπιχειρεῖ, ῥῆμα.

Ἐπίχειρον, αὐταπόδοσις. ¶ Ἐπιχειρονομοῦντων, ταῖς χερσὶν ὡς νόμοις χρώμενοι. ¶ Ἐπιχειρεία, χάριν ἐπιφέρουσα. ¶ Ἐπιχητίας, ἐνδεής.

Ἐπιχιλιάδιον, τὸ χιλιοστόν. ¶ Ἐπιχιλές, τὸ ἐλλιπές.

Ἐπιχιλοῦντες, πληροῦντες. ¶ Ἐπιχνοῦν, ἐπισκοτισμένον. ¶ Ἐπιχθιῖσθαι, βεβαιοῦσθαι. ¶ Ἐπὶ χθονί, ἐπὶ γῆ. ¶ Ἐπιχόα, κατάχυσις. ¶ Ἐπὶ χρόνος, ἐπίκαιρος. ¶ Ἐπιχείλεος, περιχείλεος.

Ἐπιχρηστία, ἐπιχρώμεναι. ¶ Ἐπιχρῶ, χρίω.

Ἐπίχυσις, κενίασις. ¶ Ἐπίχυτον, εἶδος πέμματος ἢ νομίσματος ἐξ ἀργύρου ἢ μολύβδου κεχυμένον.

Ἐπιχώνια, κάρυα. ¶ Ἐπιχώρειον, ὕπαγε, μείωσον.

Ἐπιχώρεια, συκοφαντικά. εἰς αὐτὸν γὰρ ἀθηναῖοι κωμωδοῦνται. ¶ Ἐπιχώρας, ἐπὶ τόπου. ¶ Ἐπιχωρεῖ, ἐπιγειτνιᾷ. ¶ Ἐπὶ ψάμμοις, ἐπὶ ταῖς παραθαλασσίαις ψάμμοις. ¶ Ἐπιψαῦσαι, ἐφαύσασθαι.

Ἐπιψαύσῃ, ἐπιθίγῃ, ἅψηται. ¶ Ἐπιψίσει, ἐπιψιεῖ ἐπιψωμιεῖ. ¶ Ἐπιψηφιεῖται, ψῆφον παρέχων καὶ νίκην. ¶ Ἐπιψηφιζόμενος, ἐπικρίνων.

Ἐπιωγαί, οἱ αὐείμενοι τόποι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες καὶ ὑποσκέπην τῶν καταγωγάς. ¶ Ἐπιωγάς, ἀνειμένοι τόποι, ἐφ' οἷς δύναται ἡ ναῦς ἐπέρχεσθαι.

Ἐπιών, ἐπιπορευόμενος. ¶ Ἐπλαγγέθη, ἐπλανήθη.

Ἐπλαζόμην, ἐπλανώμην. ¶ Ἐπλάσθη, κατέλυσεν.

Ἐπλακίζετο, τὰς κοιλίας εἶλεν. ¶ Ἐπλαταγήσεν, ἐψόφησεν, ἔνθεν τὸ πλαταγώνιον παίγνιον ξύλινον, ᾧ ψοφοῦσιν. ¶ Ἔπλει, ἐπορεύετο, ἔπλεο, ἐγίνου.

Ἔπλετο, ἐγίνετο, ἦν, ὑπῆρχεν. ¶ Ἔπλευ, ἐγίνου.

Ἐπλήγην, ἐμάνην. ¶ Ἐπλήνετο, ἐπλησίαζον, ἤγγιζον.

Ἐπλήσθη, ἐγεμίσθη. ¶ Ἐπλινθεύθησαν, οἱ αἰχμάλωτοι πλίνθους ἐβάσταζον, ἕως τὰ λύτρα εἰσενεγκεῖν.

Ἐπνύνθη, ἠγέρθη, ἀνεβίωσεν. ¶ Ἔπνυτο, ἐφρόνησεν.

Ἐπωβελία, τόκος. ¶ Ἐπόγδοον, τόνος μουσικός.

Ἐπόγκιαι, αἱ τοῦ πλοίου παραθῆκαι. ¶ Ἔπη, λόγοι.

Ἐπύθετο, ἠρώτα. ¶ Ἐπυθόμην, ἠρώτων, ἐμάνθανον.

Ἐποικιδία, δημήτηρ ἐν κορίνθῳ. ¶ Ἐποικτίσας, οἰκτείρας. ¶ Ἐπῴχνεον, διεκόνουν, ἐπορεύοντο, ἐθεράπευον, ἐνήργουν. ¶ Ἐποίνασιν, λύτρον ἀπέδωκε, ποινὴν ἔλαβε τοῦ νεκροῦ. ¶ Ἐποίσει, ἐπενέγκει.

Ἐποιθήσεται, ἐπενεχθήσεται. ¶ Ἐποίχεται, ἐπιπορεύεται, ἐργάζεται. ¶ Ἐποιτο, ἀκολουθοίη.

Ἐποιχόμεναι, διακονοῦσαι. ¶ Ἐπιπορευόμεναι, ἐργαζόμεναι, ὑφαίνουσαι, αἱ γὰρ ἡρωΐδες ὀρθαὶ ὕφαινον.

Ἐποιχνεῖ, ἐπιφοιτᾷ. ¶ Ἐποκεῖλαι, ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐλθεῖν. ¶ Ἔπολμις, εἶδος μάντεως.

Ἐπολυώρησας, πολὺ ἐφύλαξας. ¶ Ἐποπολύζει, θρηνεῖ. ¶ Ἐπόμενοι, ἀκολουθοῦντων. ¶ Ἐπόπαζε, ἔνστρεπου, ἐπιστρέφου, κατασκεύαζε, φυλάσσου.

Ἔποψ, ὄρνεον. ¶ Ἐπόπται, θεαταί. ¶ Ἐποπτεύοι, ὑπολάβοι, νομίζοι. ¶ Ἐπόπτης, ζεὺς ἢ θεατής.

Ἐποπτήσαντων, θεωρήσαντες. ¶ Ἐπορβεῖται, φθονεῖ. ¶ Ἐπ' ὄρει, ἐπὶ τοῦ ὄρει. ¶ Ἔπορεν, ἔδωκεν, ἐχαρίσατο. ¶ Ἐπόργη, ἐπισκόπῳ. Ἐπορεξάμενος, ἐφορμήσας περιελθὼν ἐπιλαβόμενος.

Ἐπέρασεν, διεπέρασεν. ¶ Ἐπόρθμευεν, ἔπλεεν.

Ἐπόρθουν, κατέσκαπτον, ἐδίωκον. ¶ Ἐπορθρεῦσαι, ἐπαγρυπνῆσαι. ¶ Ἐπόρκιον, ἐπιορκίαι ἐπιορκία.

Ἔπορσον, ἐφόρμησαι ποίησον. ¶ Ἐπόρσυνε, ἡτοίμαζε. ¶ Ἔπος, ῥῆμα, λόγος, φωνή. ¶ Ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε. τόν τε λόγον εἰπεῖν καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διέξιεν. ¶ Ἐποτώμενος, προσστρεφόμενος.

Ἐποστρακίζειν, ὀστράκοις παίζειν. ¶ Ἐπούδιζε, κατέβαλεν ἐπὶ γῆν. ¶ Ἔποτευ, διατί. ἢ ἐπὶ τίνος.

Ἐποξύνει, παροξύνει, παρορμᾷ. ¶ Ἔπου, ἀκολούθει.

Ἐπ' οὖδας, ἐπὶ τὸ ἔδαφος. ¶ Ἐπουδαῖοι, ἐπιχθόνιοι.

Ἐπ' οὔρει, ἐπὶ τοῦ ὄρει. ¶ Ἐπουρίσας, ἐφορμήσας.

Ἐπούρισεν, ὥρμησεν, ἀπέπεμψεν.

Ἔπουρος, εἶδος ἰχθύος. ¶ Ἔπουσιν, ἐπ' ἀληθείας ἦσαν. ¶ Ἐποῦσα, πονουμένη· φυτώσῃ, ποιουμένη.

Ἔπουσιν, ἐνδρυγοῦσιν, ἀκολουθοῦσιν.

Ἐπουτίς, οὐσία παρὰ ῥοδίοις. ¶ Ἐποφρυδῶν, μετώπων. ¶ Ἔποχοι, οἱ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνοντες. ¶ Ἐποχωτέρα, ἐπιμονωτέρα. ¶ Ἐποχεῖται, ἐπιπορεύεται. ¶ Ἔποχος, ὁ ἐπὶ τοῦ ὀχήματος.

Ἐποχούμενος, βασταζόμενος. ¶ Ἔποψ, ἐπόπτης δυνάστης καὶ εἶδος ὀρνέου. ¶ Ἐπόψιος, ζεὺς καὶ ἀπόλλων. ¶ Ἐπόψομαι, θεωρήσω. ¶ Ἐποσίνεσθαι, ἐπὶ τὸ βλάπτειν. ¶ Ἔπραθεν, ἐπόρθησεν.

Ἐπράνωσε, κατέβαλεν. ¶ Ἔπρασεν, ἐπραγματεύετο. ¶ Ἐπρέσβευε, πρεσβύτερος ἦν. ¶ Ἔπρηξεν, ἔπρεσεν, ἐκρύβη. ¶ Ἔπρηξας, ἐτέλεσας, ἐπλήρωσας, ἐφύσησας, ἐκύρτωσας. ¶ Ἔπραν, ἠγόραζεν.

Ἔπρησεν, ἔκαυσεν. ¶ Ἐπρυτάνευεν, διῴκει.

Ἔπρωσεν, ἐμοίρασεν. ¶ Ἑπταβόειον, ἑπτάβυρσον.

Ἑπταγράμματον τὸ ὀργίλον ἢ σκληρὸν τὸ σκέρασιν.

Ἑπτάγυρον, ἑπτάρυτον. ¶ Ἑπτάενον, ἑπταετῆ.

Ἑπτακότα, πεσόντα. ¶ Ἑπτωκώς, σφαλεὶς ἢ πεπτωκώς. ¶ Ἑπτακεναι, κεκρυφέναι. ¶ Ἑπταπόδην, τηλικοῦτον τὸ μεγέθει. ἑπτὰ ποδῶν, ἔχαρον.

Ἑπτάπορος, ποταμὸς ἐν τροίᾳ. ¶ Ἑπτάπους. σκιά· τοῖς ποσὶ κατεμέτρουν τὰς σκιάς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον. ¶ Ἑπτάστομον, ἑπτάπυλον. ¶ Ἔπταρ, διεφορήθη, ἠφανίσθη. ¶ Ἑπτάτονος, ἑπτάχορδος.

Ἑπταχα, εἰς ἑπτὰ μέρη. ¶ Ἑπτάχορδα, παλαιὰ μέλη διὰ ἑπτὰ χορδῶν ᾀδόμενα. ¶ Ἑπταπέκτος, ἡ βα

φῆς τοῦ σώματος ἴδιον ἐπεστραμμένως καὶ ἐναργῶς.

Ἐπιστρέφομαι, ἀλχνῶμαι φροντίδα ποιοῦμαι.

Ἐπίστροφος, ἐπιστροφὴν ποιούμενος καὶ φροντίζων, ἢ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἐπιμελητής. ¶ Ἐπιστροφή, διατριβὴ λέγεται αἰσχύλος φρυξίν. ¶ Ἐπίστροφις, τεῖχος συνεστραμμένον ἢ ὅταν ἡ ὀσφὺς ἢ στρεβλή. ¶ Ἐπιστύξη, ἐπαφῇ.

Ἐπιστυνιεὶς, ἐπισυνιεὶς ἢ ἐπιμελητής. ¶ Ἐπιστυφόμενοι, προκυλινδούμενοι. ¶ Ἐπισύστητε, συνάχθητε.

Ἐπιστώθη, ἐπείσθη, ἐπληροφορήθη. ¶ Ἐπισφαλής, βλαβερὸς ἐπικίνδυνος. ¶ Ἐπίσφαλον, ἐπιμωμητὸν ἢ συνομιλητὸν ἢ ἐπὶ κακῷ ὀνομαζόμενον.

Ἐπισφελίτης, ὁ θρανίτης, σφέλας γὰρ τὸ ταπεινὸν διφρίον τὸ ὑποπόδιον. θρανίτης δὲ καὶ ὁ θράνος, ἔχει δὲ τὴν ἄνω ἕδραν. ¶ Ἐπεισφορά. δῶρα ξένια, καταδίκαι. ¶ Ἐπισφύρια, τὰ καλύπτοντα τὰ σφυρά.

Ἐπισφραγίζω, σφραγίζω. ¶ Ἐπεισφρήσας, ἐπεισενεγκών. ¶ Ἐπισχεῖν, κρατεῖν ἢ κωλύειν.

Ἐπίσχες, ἐπίσχου. ¶ Ἐπίσχες, ἄγχου. ¶ Ἐπισχεδὸν, σύνεγγυς. ¶ Ἐπισχερὼ, ἐφεξῆς κατὰ τὸ ἑξῆς.

Ἐπισχεσία, πρόφασις. ¶ Ἐπισχοίης, ἐπιβάλοις.

Ἐπισχόμενον, καταχολαζόμενον. ¶ Ἐπισχύρους, ἐπικούρους. ¶ Ἐπισχὼν, προσέχων. ¶ Ἐπίσωτρα ἢ ἔξω τοῦ τροχοῦ ἐπισάνια. ¶ Ἔπειτα, εἶθ' οὕτως ἢ μετὰ ταῦτα. ¶ Ἐπιτάδιος, ὁ ἐραστής. ¶ Ἐπὶ * τὰ κανὰ ῥὶς ἐπιτηδείοις. ¶ Ἐπίταλον, πολυχρόνιον.

Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαταμύειν ἢ ἐπιπονεῖν. ¶ Ἐπὶ τὰ μανδραβούλου, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον προϊεμένων ἀπὸ μανδραβούλου τινός. ¶ Ἐπιταξίδια, σιδηραῖ τινὲς ὡς ἄγκυραι. ¶ Ἐπιτάρροθος, ἰσχυρός. βοηθός. σύμμαχος. ¶ Ἐπὶ τὰ πρόσω, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. ¶ Ἐπίταρχον, ἐπιτάφιον, ἐντάφιον.

Ἐπίταυρον, ἰσχυρόν. ¶ Ἐπὶ τὰ χείρονα, ἤγουν τὰ κακά.

Ἐπιτελής, ὡραία γαμεῖσθαι. ¶ Ἐπιτεῖλαι, ἐντείλασθαι. ¶ Ἐπίτειλον, ἔντειλον, ἐπίταξον, πρόσταξον. ¶ Ἐπιτεθυμένων, ἐκκεκαυμένων. ¶ Ἐπιτιμήτωρ, ἔκδικος τιμωρός. ¶ Ἐπιτεῖναι μεγαλῦναι, μακρῦναι. ¶ Ἐπιτείνεται, ἀντὶ τοῦ ὄντι πλεονάζει, ἢ αὔξει, ἢ εἰς ἐπίδοσιν ἄγεται. ¶ Ἐπιτειχίζουσιν, ἐποικοδομοῦσιν. ¶ Ἐπιτεχναντῆρες, οἱ παρασκευασταί. ¶ Ἐπιτέλλῃ, ἐντέλλεται, ἐπέρχεται.

Ἐπιτέλλειν, ἐντέλλεσθαι. ¶ Ἐπιτέλλεο, ἐντέλλου.

Ἐπιτελέωμα, τὸ ἀντὶ θυσίας γινόμενον. ¶ Ἐπιτελεῶσαι. ὅπερ νῦν ἀφοσιῶσαι λέγομεν. ¶ Ἐπιτελείωσις, αὔξησις. ¶ Ἐπίτυρα, ἐκπιάσματα ἐλαιῶν.

Ἐπιτέρεννα, εἶδος ἄρτων. ¶ Ἐπιτέρμιον, ἀπὸ τοῦ τέρματος, οἷον ἀντὶ τοῦ τέλους. ¶ Ἐπιτέρμιος, ἑρμῆς.

Ἐπιτεταννύσθαι, ἡπλῶσθαι. ¶ Ἐπιτέτραπται, ἐπ' ἐξουσίας ἐστίν. ¶ Ἐπιτετράφαται, ἐπιτετραμμένοι εἰσίν. ¶ Ἐπιτέταται, αὔξει. ¶ Ἐπιτέταρ, ηὔξανεν, ἤκμαζεν. ¶ Ἐπιτέτροφεν, ἐπιπέπηγεν.

Ἐπιτετυφωμένον, ἐπικεκαυμένον. ¶ Ἐπίτευγμα, ἐπιτυχία. ¶ Ἐπιτέτευκται, ἐν ἐπιτυχίᾳ ἐστίν.

Ἐπιτεχνήσεως, μηχανῆς. ¶ Ἐπίτηδες, ἑκούσιον ἐπιμελές. ὀξυτόνως δὲ καὶ ἐπιτηδείοις. ¶ Ἐπιτήδειον, ἔτοιμον, ὠφέλιμον. ¶ Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος, ἀνεπιτήδειος ὁ ἐχθρός. ¶ Ἐπιτηδείως, ἐπιμελῶς ἁρμοδίως. ¶ Ἐπιτήδευμα, ἐπίνοια, ἔργον, ποίημα.

Ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτίᾳ, ὁ νῦν ἀντὶ τοῦ ἐμῷ κινδύνῳ. ¶ Ἐπιτιμᾷ, τιμωρεῖται ἢ τὴν τιμὴν αὔξει. ¶ Ἐπιτιμήτορα, βοηθόν. τιμωρόν. ¶ Ἐπίτειλον, παράγγειλον.

Ἐπιτίμιον, πρόστιμον τιμωρία.

Ἐπίτιμον, πλούσιον, τιμωρόν, τιμητόν. ¶ Ἐπιτμήγειν, ἐπιτέμνεσθαι ἀπόλλειν. ¶ Ἐπίτονος, δέρμα ᾧ κατησφάλισται τὸν ἱστὸν ἐπὶ νεώς. ¶ Ἐπὶ τὸ αὐτό, ὁμοῦ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ¶ Ἐπιτωθάζει, κολακεύει, χλευάζει, ἐπιγελᾷ. ¶ Ἐπιτολὴ ἀνατολὴ ἄστρου ἢ φανερώσεως. ¶ Ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων, ἀντὶ τῶν παρόντων ἢ τῶν ἐνισταμένων. ¶ Ἐπὶ τούτοις, πρὸς τούτοις.

Ἐπιτραπεζώματα. τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα. ¶ Ἐπιτραπέζιος, ὁ παράσιτος.

Ἐπὶ τραφερὴν, ἀντὶ τὴν ξηρὰν γῆν. ¶ Ἐπιτρέχων συντόμως. ¶ Ἐπιτρέψαι, ἐπιτρέπειν δοῦναι ἢ ἀπολέσαι.

Ἐπιτρίβεται, ἐπιφέρεται. ¶ Ἐπιτριβόμενοι, ἐπαιρόμενοι. ¶ Ἐπιτρίμματα, κοιλίσματα.

Ἐπίτριμοι, ἀλλεπάλληλοι. ¶ Ἐπιτρέψεις, συντρίψεις, συντελέσεις. ¶ Ἐπιτροπάδην ἐπιθέτως, οὐκ ἐκ ψυχῆς ἐπιτηδευμένως. ¶ Ἐπιτροπή, ἔφοδος.

Ἐπίτροπος, ὁ προστάτης τῶν χωρίων καὶ ὅλης τῆς οὐσίας καὶ ὀρφανῶν. ¶ Ἐπιτροχάδην, ταχέως. ¶ Ἐπίτροχαλον, πυκνῶς καὶ ταχέως ἐπίτροχον. ῥᾴδιον. ἔτοιμον. γοργόν. ¶ Ἐπιτρύζουσιν, ἐπιγογγύζουσιν, ἐπιλέγουσιν. ¶ Ἐπίτρυσον. ἐπίμονον λάκωνες.

Ἐπιτυρῆ, ἐπικαῆ, ἐπιπυρωθῆ. ¶ Ἐπιτυφῶ, ἐπαπλύω συρακούσιοι. ¶ Ἐπιτυφῶσαι, ἐπιπνευσάσαι. ¶ Ἐπιτυχόντων, εὐτελῶν. ¶ Ἐπὶ τοῦ δήμου, ἀντὶ τῆς τοῦ δήμου καταλύσει. ¶ Ἐπιτωθάζοντες, χλευάζοντες, ἐπιγελῶντες ἢ ἐμβροντοῦντες. ¶ Ἐπὶ φαλινίου, τὸν ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ ἀρίσταρχος ἀντὶ φαλινίου γεγενῆσθαι. σκώπτων παρὰ τὸν φάλητα, ἐπαναχωντίας γὰρ ὁ φάλης. ¶ Ἐπιφάμεναι, συγκατατίθεσθαι. ¶ Ἐπίφαλος, ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος ἐπιθέτης. ¶ Ἐπιφάτνιος, ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ.

Ἐπιφαύσκοντα, ἀνατέλλοντα, φαίνοντα. ¶ Ἐπιφημισμοῖς, ὀδυρμοῖς. ¶ Ἐπιφθομένοις, ὡρμηκότας.

Ἐπιφέρει, προσήκει. ¶ Ἐπιφέρεται, ἀλαζονεύει.

Ἐπιφημιντῆρες, οἱ εὐφημοῦντες ἢ ἐπιφωνοῦντες ἢ συγκατατιθέμενοι. ¶ Ἐπιφημίζουσα, εὐφημουμένη, ἐπιφημιζομένη. ¶ Ἐπιφημίσμασιν, οἰωνίσμασιν.

Ἐπ' ἰφθίμῳ, ἀντὶ τῇ ἰσχυρᾷ. ¶ Ἐπιφλέγει, ἐπικαίει.

Ἐπιφοιτᾷ, παραγίνεται. ¶ Ἐπιφοιτήσεως, ἐπελεύσεως, παρουσίας. ¶ Ἐπιφοράς, καταδίκας.

Ἐπιφορήματα, τραγήματα μετὰ τὸ δεῖπνον.

Ἐπιφορίναν, ἀντὶ δέρμα. ¶ Ἐπίφορον, τὴν φέρουσαν σύγγονον λάκωνες, καὶ ἀμπέλου ὄνομα.

Ἐπίφορος, τοῦ τεκεῖν ἐγγὺς οὖσα. ¶ Ἐπιφράγματα, τὰ ὑπὸ τὸ στόμα. ¶ Ἐπιφραδέστερον, συντομώτερον, συνετώτερον. ¶ Ἐπιφρασώμεθα, σκεψώμεθα.

Ἐπιφράσασθαι, ὑπονοῆσαι ἢ ἐπινοῆσαι. ¶ Ἐπιφράδμων, ψευδαλόος. ¶ Ἐπίφρενα, ὑποχόνδρια. ¶ Ἐπὶ φρεσί, ἐν ταῖς διανοίαις. ¶ Ἐπίφρονα, φρόνιμον, συνετόν. ¶ Ἐπιφρονεύουσιν, ἐπα

Ἐπιρροὴν, ἐπίρροιαν ὑδάτων. ¶ Ἐπιρροιζεῖν, ἐπιπαίζειν, ἐπισείειν, ἐπεγκελεύειν. ¶ Ἐπιρρόθησεν, ἐπήχησεν, ἐπεβόησεν. ¶ Ἐπιρρόθητα, ἐπίψογα.

Ἐπίρροθος, ἰσχυρός. ¶ Ἐπίκουρος, βοηθός.

Ἐπιρρόμενον, ἀπόμακρον. ¶ Ἐπιρροπαῖς, παρὰ μικρόν.

Ἐπιρρύσαντος, ἐπιθεμένη, ἐπιστάξασα. ¶ Ἐπιρρωγολογοῦσι, καλαμῶνται τὸν ἀμπελῶνα. ¶ Ἐπιρρωννύς. ἐπισχύων ἐκ τῆς ῥώσεως ἢ ῥώμης. ¶ Ἐπιρρώννυσιν, ἰσχυροποιεῖ. ¶ Ἐπίρρωσις, βεβαίωσις, διόρθωσις, ὑγεία. ¶ Ἐπιρρυθμίζει, διατυποῖ, ἐπανορθοῦται. ¶ Ἐπιρρόσμιον, ἐπίρροιον. ¶ Ἐπιρρύζειν, κύνας ἐπαφιέναι καὶ παρορμᾶν. ¶ Ἐπίρρωσαι, ἐπιτελεῖ. ¶ Ἐπιρρωσθῆναι, ἐπελθεῖν, ἐπισπασθῆναι, ἐπείγεσθαι. ¶ Ἐπείσακτον, ἀλλότριον.

Ἐπισαλουμένη, ἐπικινουμένη. ¶ Ἐπίσαμον, λευκόν. ¶ Ἐπισαχθεὶς, χρεωφειλέτης. ¶ Ἐπισείειν, ἐκφοβεῖν, ἀνατείνεσθαι. ¶ Ἐπισειούσης, ἐπικελευομένης ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλώντων σοφοκλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ. ¶ Ἐπίσειον, ἐφόβαιον. καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνδρός τε καὶ γυναικός. ¶ Ἐπίσειστος, εἶδος κουρᾶς. ¶ Ἐπισέπτυλον, ἐπίταξον.

Ἐπισέλινα, πέπανα μικροειδῆ. ¶ Ἐπίσημα, τὰ περὶ προσώπῳ σημεῖα ἢ εὔφωνα, ἢ εὔμορφα.

Ἐπίσημος, ἐπιφανὴς ἔνδοξος προφανέστερος.

Ἐπίσθιον, σκέπασμα, περὶ τὸν τράχηλον. ¶ Ἐπίσιγμα, ἐπεγκέλευμα κυσίν. ¶ Ἐπισίλλον, ἐπισπιζόμενον. ¶ Ἔπεισιν, ἐπέρχεται, ἐπιτρέχει, ἐπινικᾷ.

Ἐπισινὲς, βλαβερόν. ¶ Ἐπινὸς, ἀσθενός.

Ἐπισίνιος, ἐπίβουλος. ¶ Ἐπισῖξαι, ἐφορμῆσαι.

Ἐπισίξας, ἐπαφεὶς περὶ ὁρμὴν ἢ ἐπιστάξας.

Ἐπισίτιος, ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. ¶ Ἐπισιτισμὸν, ἐφοδιασμόν. ¶ Ἐπισιττεῖν, κυνηγετικῶς παρορμᾶν. ¶ Ἐπισίφλιον, αἰσχρὸν μωμητόν.

Ἐπισκαλμὶς, τὸ ὑπὸ τὸν σκαλμὸν σανίδιον.

Ἐπισκαφεὺς, ὁ μετὰ τὸν ἀροτῆρα ἐπισκάπτων.

Ἐπισκαφία, ἑορτὴ παρὰ ῥοδίοις. ¶ Ἐπὶ σκέλος, εἰς τὰ ὀπίσω. ¶ Ἐπισκέπτει, ἐπιβλέπει, ἐφορᾷ.

Ἐπισκευασάμενοι, εὐτρεπισθέντες. ¶ Ἐπίσκηνος, ἑορτὴ ἐν λακεδαιμονίοις. ¶ Ἐπισκήνιον, τὸ περὶ τὴν σκηνὴν καταγώγιον. ¶ Ἐπισκήπτει, σημειοῦται, μέμφεται, προνοεῖται, ἐντέλλεται. ἐπιτιμᾷ.

Ἐπισκηπτέτω, ἐπιμεμφέσθω. ¶ Ἐπισκήπτω, ἐπαρῶμαι. καὶ ἐνδείξω τὴν γνώμην ἐπισκήπτω.

Ἐπισκόψασθαι, ἐπιβαρῆσαι. ¶ Ἐπισκεψάμενον: ἐπισημειωσάμενον. ¶ Ἐπισκιασμὸν, κάλυμμα.

Ἐπίσκοος, ἐπίσκοπος. ¶ Ἐπίσκοπα, τυγχάνοντα τοῦ σκοποῦ. ¶ Ἐπισκοπὴ, ἐκδίκησις. ¶ Ἐπίσκοπος. βασιλεύς. ἐπήκοος, φύλαξ, ἐπόπτης κατάσκοπος. ¶ Ἐπισκύζονται, ὀργίζονται. ¶ Ἐπεισκυκλεῖν, εἰσφέρειν, συνάπτειν. ¶ Ἐπεισκυκλήσας, συνάξας. ¶ Ἐπισκύνιον, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν ὀφρύδιον, ἢ τὸ μεσόφρυον. ¶ Ἐπίσκυρος, ὁ μετὰ πολλῶν σκαρισμός. ἢ ἄρχων, βραβευτής. βοηθός. ἐπίσκοπος, ἔφορος, ἐπήκοος. ¶ Ἐπισμυχεῖν, ἐπικόπτειν, ἐπικωλύειν. ¶ Ἐπισμύχει, ἐπιτρίβει ἀπὸ τοῦ σμύχειν ἢ τρίβειν ἢ πλύνειν. λοιδορεῖ. πλήττει: σμῶξαι ἢ τὸ πατάξαι, ἔνθεν σμῶδιξ αἱματόεσσα.

Ἐπισμυγερῶς, ἐπιπόνως. ¶ Ἐπισμυκτὸν, ἐπιμυκτηρισμόν. ¶ Ἐπισπαστὸν, αὐθαίρετον, ὅπερ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται κακόν. ¶ Ἐπίσσομαι, ἐπελεύσομαι.

Ἐπὶ σοὶ, κατὰ σοῦ. ¶ Ἐπισπάσει, ἐπιτεύξεται σοφοκλῆς ἄξει, ἢ μυκῦνας περὶ τῶν τοῖς λίνοις λαμβανόντων. ¶ Ἐπισπάσθω, ἑλκυέτω τὸ δέρμα.

Ἐπισπᾶται. ¶ Ἐπισσαὶ, ἐπιταί. ¶ Ἐπίσπαστρον, βρόχον. ¶ Ἐπίσπειραν, χοινίον τὸ ἀναγκαιότατον. ἐν τῷ χειμῶνι τοῖς χοινίοις πιστεύουσι. δηλοῖ δὲ τοὺς ἀναγκαίους φίλους. ¶ Ἐπισπέρχειν, ἐπισπεύδειν, ἐπείγειν. ¶ Ἐπισπέρχουσαι, ἐπισπεύδουσαι, ἐπειγόμεναι.

Ἐπισπερχῶς, μετὰ σπουδῆς. ¶ Ἐπισπέσθαι, ἐπακολουθῆσαι. ¶ Ἐπισπομένη, ἐπακολουθοῦσα.

Ἐπίσπη, ἐπισπάσηται. πληρώσῃ: καταλάβῃ.

Ἐπίσπορα, τὰ λάχανα. ¶ Ἐπισσαι. ὕστερον γινομένη νεωτέρα. ¶ Ἐπισσεύας. ἐφορμήσας.

Ἐπισσεύουσα, παρακελεύουσα. ¶ Ἐπίσσυτον, τὸ ὕστερον γενόμενον. ¶ Ἐπίσσυτος, ἐφορμήσας.

Ἐπίσσυχον, ἀκόλουθον. ¶ Ἐπασσυτέρη, ὁρμητικωτέρα, ταχεῖα, τομωτέρα. ¶ Ἐπίσσωτρα, τὰ ἐπικείμενα τοῖς τροχοῖς σιδήρια περὶ τὴν γῆν σοούμενα.

Ἐπισταδὸν, ἐφεστῶτες ἢ ἐφιστάμενοι ἐμπείρως ἢ κατὰ τάξιν ἑστῶτες. ¶ Ἐπισταδὸν, ἐφεστηκώς, ἢ προστασία ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς. ¶ Ἐπισταθμία, ὑποδοχὴ ξένων.

Ἐπίσταμαι, δύναμαι, οἴομαι.

Ἐπιστάμεθα, δυνάμεθα. ¶ Ἐπισταμένως, ἐμπείρως. δυνατῶς, ἐπιστημόνως, συνετῶς. ¶ Ἐπιστασίαν, προστασίαν. παραμονήν. ¶ Ἐπίστασις, γνῶσις ἢ μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Ἐπιστατέον, ἐπανεδιδακτέον, γνωστέον. ¶ Ἐπιστάτῃ, μεταίτῃ, ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι τῇ τραπέζῃ. ¶ Ἐπιστατήρ. τὸ στόμα τῆς νεώς. ¶ Ἐπιστατῆρες, ἀγορανόμοι καὶ οἱ τῶν πλοίων νομεῖς.

Ἐπιστατήριος, ζεὺς ἐν κρήτῃ. ¶ Ἐπιστάτης, ἐφέτης ἢ ἐπαίτης. ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι, ἢ ἐπίτροπος. ὁ διδάσκαλος. καὶ ὁ τακτικὸς καὶ ὁ βραβευτὴς ὁ ἄρχων τῆς ἀθήνησι καὶ ὁ ἐφεστηκώς. ¶ Ἐπιστεῖ, ἐφιστεῖ.

Ἐπιστειβόντων, πατούντων. ¶ Ἐπιστίλψ. μέμψις ἢ ἐπίμεμψις. ¶ Ἐπιστέφει, κεραννύει οἰκοδομεῖ.

Ἐπιστεφέας οἴνοιο, ἐπιστεφανωμένους. ¶ Ἐπιστεφὲς, πλήρες κρεμάμενον. ¶ Ἐπίστη, οἶδα. ¶ Ἐπίστηθι, γνῶθι. ¶ Ἐπίστημα, στήλη. ¶ Ἐπιστήμης, γνώσεως. ¶ Ἐπιστημονικώτερος, ἀκριβὴς, εἰσηγητής. ὑφηγητής. ¶ Ἐπιστήμων, σοφός. ¶ Ἐπιστῆναι, φανῆναι, ἐπικάλει. ¶ Ἐπίσταται, γινώσκηται. ¶ Ἐπιστίγματα, ἐπικελεύματα σοφοκλῆς ἀθάμαντι, ἐπισκαλάματα. ¶ Ἐπιστεῖξαι, ἐφορμῆσαι. ¶ Ἐπιστίχας, κατὰ τάξεις, ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς. ¶ Ἐπίστιον, οἴκημα κατάλυμα. ¶ Ἐπιστόλιον, ἐπιτοίκιον.

Ἐπιστολαὶ, ἐντολαὶ, ἐπιταγαί. αἰσχύλος προμηθεῖ, διαγράμματα καὶ ἐπιστάλσεις. ¶ Ἐπιστομίζων, φιμῶν ἐλέγχων. ¶ Ἐπιστιχθεῖσαν: παρασημειωθεῖσαν ἀγμῷ. ¶ Ἐπίστρατα, ἀποπίπτοντα τοῦ τμημάτων καὶ ἕρματα. ¶ Ἐπιστραβὴς, ὄχημα, ἀκινδύνως φέρον. ¶ Ἐπὶ στρατὸν, περὶ στρατιάν.

Ἐπιστροφάδην, ἐπιστρεφομένως ἰσχυρῶς, ἢ μὲν ἐπιστρο

Ἐπὶ νῆας, ἐπὶ τὰς ναῦς. ¶ Ἐπινηόν. τὸ ἔννναόν.
Ἐπινέωτα, εἰς τρίτην ἔτος. ¶ Ἐπινήχεται, ἐφέλκεται.
Ἐπίνεζον, ἐφ' ᾧ τὴν κρόκην τρίβουσιν.
Ἐπινίκιον, νικητήριον βασιλέως σύμβολον.
Ἐπίνειον, μικρὸς λιμήν. λίμναι καὶ αἱ περὶ αὐτὰς
στοαί. ¶ Ἐπίνοια, ἐπιτήδευμα. ¶ Ἐπινομὶς, ἐμ
ποῖς ναυτικοῖς λέγεται. ¶ Ἐπίνομοι, κληρονόμοι.
Ἐπινεκτὶς, φυλακὴ δοκοῦντι ἀδικεῖν. ¶ Ἐπινύσκειν,
διδάσκειν. ¶ Ἐπίνυσιν, ἐσωφρόνισεν. ¶ Ἐπιξε
νοδοκοῦμαι, ἐπιμαρτυροῦμαι. ¶ Ἐπίξενος, ἐπι
χθόνιος. ¶ Ἐπιξενοῦσθαι, μὴ στερεῖσθαι, παρεύεσθαι ὡς
Φωκλῆς ἀχαιῶν συλλόγῳ, καὶ αἰσχύλος κρήσσαις.
Ἐπίξηνον, ξύλον ἐφ' οὗ τὰ κρέα τιθέντες ἔκοπτον, οἷον
τὸ κρεοκόπτον ξύλον. ¶ Ἐπιξενία δίκη, ἡ συνεισ
ενεχθεῖσα ἐν ᾗ ὁ ὀφληθεὶς, ἀπολύεται. ¶ Ἐπιξόμενοι, ἐπεί
ξημεν. ¶ Ἐπίξυλον, τὸ ἐπὶ περισφυρίδι τοῦ ὑφαι
νομένου ἱματίου, καὶ τὸ παρ' ἐνίοις ἐπίκοπον.
Ἐπιξυνῶ, ἐπικοινῶ. ¶ Ἐπὶ ξυροῦ, ἐπὶ κινδύνου, ὃ ἐστὶ
τοῦ ὀξυτάτου ὃ ἀκροτάτου. ¶ Ἐπίορα, χωρίου μέρος
ἐν σικελίᾳ. ¶ Ἐπιορκιντὴς, τὸν πυνὸν, ἁρπαλέον.
Ἐπιορκία, ψεῦσμα. ¶ Ἐπίορκον, ὅρκον μὴ φροντίζον
τα. ¶ Ἐπιορεξάμενος, ἐπιδών.
Ἐπιόσσομαι. ἐφορῶ, προσαγορεύω, ἐπισημαίνομαι.
Ἐπιούσια, οὐσία. ¶ Ἐπίουροι, ἐπίσκοποι ἢ ἧλοι ξύ
λινοι. ¶ Ἐπίουρος, εἰμὲν προπερισπωμένως, πα
ρεστὶ ἡ πρόθεσις οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ εἰ δὲ προπαροξυτό
νως, πάλιν ὁ φύλαξ ἀπὸ ξυλίνου ἐπιούρου.
Ἐπιοῦσα, ἐπερχομένη. ¶ Ἐπιοψάμενος, ἐπιδὼν ἐπι
λέξας. ¶ Ἐπιόψονται, προχειρήσονται περὶ δω
ρον ἐπιλέξονται. ¶ Ἐπίπαγος, τὸ ἐπὶ τῶν ἑψομέ
νων, ἡ γραῦς. ¶ Ἐπιπαίζειν, τὸ μὴ θύειν, φρατρίαν
λάκωνες. ¶ Ἐπίπασμα, ἐπίπλασμα πρόσκομ
μα. ¶ Ἐπιπαιωνίζουσι, ἀλαλάζουσι.
Ἐπὶ παλλαδίῳ, δικαστήριον ἔνθα ἐδίκαζον οἱ ἐφέται
τοῖς ἀκουσίων φόνων δικαζομένοις. ¶ Ἐπιματίδα,
τὴν ἐπίκληρον. ¶ Ἐπίπαξ, συντόμως. ¶ Ἐπίπ
ρος ὁ δολὸς, καὶ ἡ ἐπ' εὐθείας ἢ εἰκῆ, ἤ ἐστι τὰ ἀριστερά.
Ἐπίπαππος, ὁ τοῦ πάππου πατήρ. ¶ Ἐπὶ παρατάξε
ως, ἐν πολέμῳ. ¶ Ἐπιπάσας, ἑταίρας ἐπώνυ
μον. ¶ Ἐπίπαστα, τὰ ἐπιπασσόμενα τοῖς ἐντὸς ἄλ
φιτα, οὕτως γὰρ ἥδιον αὐτά. ¶ Ἐπίπασσον, τὸν
βρόχον, ὅταν γὰρ ἐπισπασθῇ ὁ χοινίον συνάγεται καὶ ἀπο
πνίγει. ¶ Ἐπίπεδον, ἐπὶ τὸν γῆν χαμόγαιον ἰσόπε
δον. ¶ Ἐπιπείθεται, πείθεται.
Ἐπιπαστῖν, καταλαβεῖν. ¶ Ἐπιπεῖραι, ἐπιδιαπεῖραι,
ἢ ἐπιλῃστεῖαι: καὶ πειρατικὴ βλάβη.
Ἐπιπείρει, μοιχεύεται, ἢ μοιχεύει. ¶ Ἐπιπελάνιαι.
ὅλαι καὶ πόπανα. ¶ Ἐπὶ πελονῆσαι, ἐπιβραχεῖα.
Ἐπίπεται, φθίνει καὶ συμπίπτει. ¶ Ἐπίπεδρυν, εἶ
δος βοτάνης παρὰ θεοφράστῳ. ¶ Ἐπιπηχῦ, τῶν πη
χῶν τὰ ἄνω. ¶ Ἐπιπιάσειν, ἐπιπιάσειν.
Ἐπιπλίσσασαι, δείσασαι, διατινάξασαι. ¶ Ἔπιπλα,
ἱμάτια γυναικεῖα ὁ χρήματα ἢ σκεύη τὰ μὲν ἔγγεια,
ἀλλ' ἐπιπόλαια. ¶ * Ἐπίπλαδον, φέρεσθαι.
Ἐπὶ πλακός. ἐπὶ μνήμης πάσης. ¶ Ἐπίπλακος,
πλακοῦντος εἶδος. ¶ * Ἐπιπλέουσι, ἐπιψέεται.

Ἐπιπλεῖ, ἐπιπλέει. ¶ Ἐπίπλεθρα, τὰ παρὰ τοῖς μα
στοῖς ὑπὸ τὰς μασχάλας. ¶ Ἐπιπλήξειν, ἐπιπλ
ῆξιν, ἐπιτιμῆσαι, ὑβρίσαι. ¶ Ἐπίπλον, ἐπίπλοι
ον, ὁ πιμελώδης ὑμὴν, ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέ
ρων ἐπιπλόοις λεγόμενος. ¶ Ἐπιπλομένων, κυκλου
μένων, πληρουμένων, ἐπερχομένων. ¶ Ἐπιπλώ
σας, πλεύσας. ¶ Ἐπιπνείηται, ἐπιθυμεῖ.
Ἐπιπνείουσι, ζῶσι πλέουσιν. ¶ Ἐπιπνεῦσαι, ἐφορᾶν,
ἐπισκοπεῖν. ¶ Ἐπιπνεύοισι, ἐπιβλέπων αἰολικῶς
ὡς ἀλκαῖος, ὅπου * συνασπισμὸν δεσμευόμενον στρατὸν νο
μισμένοι πνέοισι: ¶ Ἐπιπνοίας, ἐπιπνευσάσης.
Ἐπίπνοι, οἱ ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενοι. ¶ Ἐπιποθῶ,
ἐπιθυμῶ. ¶ Ἐπιπόλλα, οὕτως ἐν λακεδαίμονι ἡ
δημότης ἱδρυμένη τιμᾶται. ¶ Ἐπιπολάζει, ἐπι
πλέει. ¶ Ἐπιπολαιοτέρων, τῶν μὴ βαθέων.
Ἐπιπολάσαντες, ἐπάνω τοῦ ὕδατος περιφερόμενοι.
Ἐπιπόλαιον, τὸ ἐν ἐπιπλόῳ ὑμένα. ¶ Ἐπιπολῆς,
αὐτὸ τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον. ¶ Ἐπιπλικαῖος, ἑρ
μῆς ἐν ῥόδῳ ὡς φησὶν ἱστορεῖ. ¶ Ἐπιπολκίδος, αἱ
περὶ δρόμοις αἷς αἱ γυναῖκες περιορῶνται. ¶ Ἐπιπόλι
σον. ἐποικοδόμησον. ¶ Ἐπίπονον, καματηρὸν, ἡ
ζεὺς ἐν μιλήτῳ. ¶ Ἐπιποντία, ἡ ἀφροδίτη.
Ἐπιπόρπημα, τὸ ἐπάνω τῆς πόρπης καὶ τῶν ἱππέων, ἢ
τὰς χλαμύδας συνέχουσι πέρονι. ἐπειδὴ τὸ πόλε
ως. ἐπίπασον. ¶ Ἐπὶ πότμῳ, ἐπὶ θανάτῳ.
Ἐπιπρεπὲς, ἐπικάτω καταγεγραμμένον. ¶ Ἐπιπρη
νὸς, ἐπὶ στόμα, λοξός. ἐπικλινὴς. ἐπ' ὄψιν. ¶ Ἐπι
πρεπτὴν, αὐγὸς ἡλικία. ¶ Ἐπιπρίων, τοὺς ὀδόντας
τρίζων. ¶ Ἐπιπροΐαλθεν, ἐξέτεινε προέθηκεν.
Ἐπίπροικος, ἐπὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα. ¶ Ἐπίπροικα:
τὸ δεύτερον ἐπὶ προικὶ δῶρον. ¶ Ἐπικαλοῦν, ἐπι
καλοῦ. ¶ Ἐπιπροσθεῖ, ἀντίπει. ¶ Ἐπὶ πρύμνη
σιν, ἐπὶ ἄκραις. ¶ Ἐπιπρῴρας, τὰς μὲν κατὰ πρύ
μναν προστάγματας. ¶ Ἐπιπτάρνυμαι, μετακαλῶ
κατέχω ἐπισχετικὸν ἢ ὁ πταρμὸς πολλάκις.
Ἐπιπτέσθαι, ἐπιπτῆναι. ¶ Ἐπιπτύξαι, ἐπιπρῆσαι.
Ἐπιπυργίτις, ἡ ἀθηνᾶ οὕτως ἐν ἀβδήροις ἐκαλεῖτο.
Ἐπιπωλεῖται, ἐπιπορεύεται. ¶ Ἐπίρευμα, ἐπιθυ
μία. ¶ Ἐπιρέκων, ἐπιτυπῶν. ¶ Ἐπιρρέζε
σκον. ἐπετίθεσαν ἔθυον. ¶ Ἐπιρρύτιος, ζεὺς ἐν κρήτῃ.
Ἐπιρρέξαι, ἐπιθῦσαι, ἐπαγαγεῖν.
Ἐπιρρεπεῖ. ἐπιβαρεῖ. ἐπικρατεῖ. ἐπινίκη ἐπικρέμη
ται. ¶ Ἐπιρρεπὴς, ἐμβριθεστέρα. ¶ Ἐπίρρη
μα, ποιημάτιον τετράμετρον. ¶ Ἐπιρρήματα, οὕτω
προσαγορεύεται τὰ μετὰ τὴν παράβασιν τασσόμενα
τετράμετρα ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενα. μηδέπω τοῦ ἑξῆς μέ
λους ἐπεληλυθότος, ἄλλοι δὲ ἐπῳδία μεταξὺ τῶν χο
ρικῶν μελῶν ἰαμβεῖα βραχέων ἐπιλεγόμενα καὶ ἐ
φύμνια. ¶ Ἐπιρρήξας, ἐπαγαγών.
Ἐπὶ ῥηγμῖνι, ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ. ¶ Ἐπιρρήσσει, ἐπι
κλείει. ¶ Ἐπιρρήσσεσκον, ἐπεσπῶντο, ἐπέβαλλον ἢ
ἐπέκλειον μεθ' ὁρμῆς. ¶ Ἐπίρρησις, ψόγος.
Ἐπιρρησσέσκον ἢ ἐπώρων. ἐπέκλειον. ¶ Ἐπίρρηται, ἐπι
κατάπακτα. ¶ Ἐπίρρον, ἐπίψογον. αἰσχρόν. ¶ Ἐπίρ
ρητος, τὸ κακῶς λεγόμενος ἐπ' αἰσχρότητι. ¶ * Ἐπιρ
ρινίσκον ἢ ἔπραττον. ¶ Ἐπιρροὴν, ἐπιρροίαν ὑδάτων.

ἄν τις μέμψαιτο σοφοκλῆς ναυπλίῳ καὶ πλέον τι.
Ἐ πικότως, ἐπιστρεφῶς. ¶ Ἐπίκουρος, βοηθός.
Ἐ πικουρίας, βοηθείας, συμμαχίας. ¶ Ἐπικουρήσον
τας, βοηθοῦντας. ¶ Ἐπίκουροι, βοηθοί. σύμμαχοι.
ἐπίσκοποι. καὶ ἧλοι ξύλινοι. ¶ Ἐπικράνιον, ἐπι
κάρπιον. ¶ Ἐπίκρανα, προσκεφάλαια, καλύμμα
τα, ἐπιστύλια. ¶ Ἐπικρανεῖς, ἐπιτελεῖς ἐπιμελη
θῆσιν. ¶ Ἐπικρανής, ἐπιμελητής.
Ἐ πικραᾶναι, τῇ κεφαλῇ ἐπινεῦσαι. πλέσαι.
Ἐ πίκρανος, ἐπιμελητής. ἐπίχαρις. ¶ Ἐπικρατεῖ,
ἐξουσιάζει. ¶ Ἐπικρατίδιον, σημειωτικὸν κάλυμμα
χωρὶς τῆς κεφαλῆς. ¶ Ἐπικρατύνειν, ἐπισχύειν.
ὀχυροῦν. ¶ Ἐπικρῆναι, ἑορτὴ δήμητρος παρὰ λά
κωσιν. ¶ Ἐπίκριον, κεφαλόδεσμον. ¶ Ἐπικρι
νώμεθα, ἐπιτελέσωμεν. ¶ Ἐπίκριτον, ἐπίλεκτον.
Ἐ πικρίνασθαι, ἀριθμῆσαι καθ' ἕνα ἕκαστον. ¶ Ἐπί
κροκον, ἐπανθητόν. ¶ Ἐπίκρουμα, ἐπίπλημα,
ἢ ἐπιχάραγμα διὰ τὸ προονομάσθαι τῷ ἔργῳ ἐπίκρου
μα χρονὸς ἀργίας σοφοκλῆς ἰνάχῳ.
Ἐ πίκτενα, τὰς ἠλακάτας καὶ τὸ πολὸς τὸ πρὸς τοῖς
δακτύλοις μέρος. ¶ Ἐπικτέρεα, ἐντάφια.
Ἐ πίκτητον, ἔξωθεν εἰσελθόν. ¶ Ἐπικτόλωμα, ἐπι
κορύφωμα. ¶ Ἐπικτόριον, τὸ πῶμα τῆς χύτρας.
Ἐ πικυδέστερος, ἐπικρατέστερος. ἐνδοξότερος.
Ἐ πικύκλιος ζεύς. ¶ Ἐπικύψας, ἐπικύψας.
Ἐ πίκωλος, ὁ ἐν ποδὶ σκάζων. ¶ Ἐπικωμάζω, χλευά
ζω. μυκτηρίζω. ¶ Ἐπικωμάσαις, κρατήσας τοὺς
θρίξιν. ¶ Ἐπίκωμος, ὁ ἐπᾴδων τῇ φυλῇ ἢ ἀπὸ οἴνου
ᾄδων. ὑβριστής. συγχαίρων. ¶ Ἐπίκωπα, ἐπίμεμ
πτα. ¶ Ἐπικωπητήρ, ζωστήρ. ¶ Ἐπιλαμφθέν
τες, φωτισθέντες. ¶ Ἐπιλέαν, ἐπὶ λῃστείαν.
Ἐ πιλειπόμενος, ἐπιλογιζόμενος. ¶ Ἐπιλειψάσης,
καταλειπούσης. παρελθούσης. ¶ Ἐπιλείψει, κα
ταλείψει. ¶ Ἐπιλεξαμένη, ἐπικαλεσαμένη.
Ἐ πιλεξάμενος, διαλεχθείς, ἐνθυμηθείς. ¶ Ἐπιλελη
σμένη, ἐπιλανθανομένη. ¶ Ἐπιλήϊδες, οὕτω τῶν
ἑταιρείων τινὲς ἐκαλοῦντο. ¶ Ἐπιλήκυτος, ὁ τετυ
φλωμένος. ¶ Ἐπιλημμένος, κατέχων. τετυ
χηκώς. ¶ Ἐπιληπτικός, παθητικός, κατεχόμενος.
ἐπίληπτος. καταφανὴς καὶ ὁ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμε
νος. ¶ Ἐπίληπτος, ὑπαίτιος, δαιμονιζόμενος. ¶ Ἐπὶ
ληναίῳ. ἀγών ἐστιν ἐν τῷ ἄστει λήναιον περίβολον ἔχων
μέγα. καὶ ἐν αὐτῷ ληναίου διονύσου ἱερὸν ἐν ᾧ ἐπετελοῦν
το οἱ ἀγῶνες ἀθηναίων πρὶν τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι.
Ἐ πιλησμονεῖν, ἐπιλαθεῖν. ¶ Ἐπιλήσονται, ἐπιλανθάνον
ται. ¶ Ἐπιλλίζουσα. καταμωκωμένη. ¶ Ἐπιλλίζου
σι, διανεύουσιν, ἐγκελεύονται. ¶ Ἐπιλλίγδην. ἐπιπρά
δην, ἢ ἐπιδρομῆς ἐπιψαῦσαι. ἐπιξῦσαι. ἐφάψασθαι
ὅσον ἢ ἐπιπολῆς. ¶ Ἐπιγράβδην, ἢ ἐπιγραφῆς.
Ἐ πιλήμνιος, ποσειδῶν. ¶ Ἐπιλίημι, ἐπιζέσω.
Ἐ πιλινᾶν, ἐπιπορεύεσθαι τὰ ἔξω τὰ λινὰ καὶ ἐπιβλέ
πειν. ¶ Ἐπιλιπές, ἐλλιπές. ¶ Ἐπιλίζαις, τὸ
μέσον τοῦ ζυγοῦ. ¶ Ἐπιβολίς. μέρος τοῦ ἥπατος.
Ἐ πιλλοί, οἱ πολλοί. ¶ Ἐπίλλος πρέσβυς ἀτυχὴς
διάστροφος παρὰ τοὺς ἰλλοὺς οἵ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοὶ δι'
ἀλλήλων εἰς ἕκαστον. ¶ Ἐπιλύκιον, ἀρχεῖον τοῦ πολε

μάρχου ἀθήνησιν. ¶ Ἐπιλύγαιον, ἐπινέφελον, σκο
τεινόν. ¶ Ἔπηλυς, ξένος. ¶ Ἐπιλυσαμένη.
ἐλευθερὰ καὶ μία τῶν εἰλειθυιῶν καὶ ἐπώνυμον δήμητρος
παρὰ ταραντίνοις καὶ συρακουσίοις. ¶ Ἐπὶ λιψο
δρίῳ μάχη. οἱ φυγάδες ἀθήνηθεν ὧν οἱ ἀλκμαιωνί
δαι ἡγοῦντο, κατιέναι θέλοντες πολλάκις ἔπταιον
καὶ λιψύδριον τειχίσαντες χωρίον ὑπὲρ τῆς πάρνη
θος ἐπολέμουν τοῖς πεισιστρατίδαις. ¶ Ἐπιλόγιον,
τὸ μέσον ἄχυρον. ¶ Ἐπιμαίνεσθαι, ἐπιζητεῖν.
Ἐ πιλαμβάνεσθαι, ἐπιψαύειν. ¶ Ἐπιμάλθα, ἀγαθὰ
προσηνῆ ἢ μαλακὰ ἢ ἀσθενῆ λίαν. ¶ Ἐπιμάστακα,
τὸ στόμα ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. ¶ Ἐπίμαστον, ἐπαιτην, ἐπι
ζητοῦντα τροφήν. ἀπὸ τοῦ μαστεύεσθαι ἔνδειαν τῶν ἀναγκαί
ων. ¶ Ἐπίμαστον, κακὸν ἐπισπαστόν, ἐφελκυσμένον
δεινόν. ¶ Ἐπίμαστος. ἐπίληπτος. ὀχληρός. δραπέ
της. πεινός. τροφὴν ἐπιζητῶν ἐνδεής. ¶ Ἐπιμακρὸν
ἀΰσεν, μεγάλως ἐφώνησεν. ¶ Ἐπιμάρτυρος, μάρ
τυς ἐπὶ τοῖς γινομένοις. ¶ Ἐπιμαστάμενος, ἐφα
ψάμενος, ψηλαφήσας. ¶ Ἐπιμάσσεται, ἐπαυξήσει
ἐπὶ πλέον. ἀπὸ τοῦ μάσσονος ὅ ἐστι μακροτέρου, οἱ δέ,
ἐφάψεται ψηλαφήσει, ὅσον οὐ λιμώσει. ἀλλὰ καὶ
προσεπιμάσσεται πλείω σοφοκλῆς αἰχμαλωτί
σιν. ¶ Ἐπιμαχία, ἡ τοῖς ἀμυνομένοις βοήθεια.
Ἐ πίμαχοι, ἐπίκουροι, βοηθοί. ¶ Ἐπίμαχον, χωρίον,
ᾧ δύναταί τις προσιέναι μαχόμενος. ¶ Ἐπιμέλεια,
σπουδή. ¶ Ἐπιμελῆξαι, δῦναι. ¶ Ἐπιμελείας οἶ
κος, ἔνθα τὰ δημόσια ἔγγραφα ἔκειτο. ¶ Ἐπιμε
λῶς. συνεχῶς, σπουδαίως. ¶ Ἐπιμέμφεται, ἐγκα
λεῖ, ἐπιδεῖται, ἐπαιτιᾶται. ¶ Ἐπιμερής. ἀριθμὸς
οὕτω λέγεται ὅταν ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχῃ
μέρει τινί. ¶ Ἐπίμοιχος μοιχεύεται. ¶ Ἐπίμε
στα, πλήρη. τουτέστιν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὴ ἀπηγμένα
φερεκράτης βριθομένων ἀγαθῶν ἐπὶ στασίμης.
Ἐ πιμάξας, ἐπισπάσας. ¶ Ἐπιμετρίδα. τὸ ἐπίμε
τρον ᾧ προσάπτεται τῷ χιτῶνι. ¶ Ἐπιμήδεα κείρει,
τὰ βουλεύματα ἐπικόπτει, ἢ τὰ ἔργα ἐπιτέμνει χειρί.
Ἐ πιμηλίς. πόρτη καὶ ἀπίου γένος. ¶ Ἐπιμήνιοι. οἱ
ἱεροποιοί, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυσία τις. ¶ Ἐπιμηνία,
ἡ κατὰ μῆνα τῇ νουμηνίᾳ συντελουμένη. ¶ Ἐπίμη
ρον. ¶ Ἐπιμείλια τὰ ἀπόθετα χρήματα. ¶ Ἐπιμὶξ
ἀναμεμιγμένος. ¶ Ἐπίμονοι, κάρχοι. ¶ Ἐπὶ μοῖ
ραν, ἐπὶ θάνατον. ¶ Ἐπιμόριος, ἀριθμὸς ὑπερέχων
ἑτέρου μέρους. ¶ Ἐπίμορτος, σπόριμος γῆ, ἢ ἐπιμε
ρισθῇ. λέγεται οὕτω καὶ ὁ μέρει ἐργαζόμενος. μορτὴ γὰρ
τὸ μέρος ἐκαλεῖτο, καὶ ἑκτήμοροι οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες.
Ἐ πιμορφάζονται, σχηματίζονται.
Ἐ πίμοχθον, ἐπίπονον. ¶ Ἐπιμοχθῆσαι. σὺν μόχθῳ
ἐπιπονῆσαι. ¶ Ἐπιμύλας, ἐπιγουνατίας.
Ἐ πίμυξις, στεναγμός. ¶ Ἐπιμύσας, καμμύσας, κλεί
σας. ¶ Ἐπινάξαι, ἐπιπακτῶσαι. ¶ Ἐπίνακτιν,
τὸν ἐπιδιδόμενον ἔξω ναύτην. ¶ Ἐπινεμάτω, ἐπα
ναγνώτω. ¶ Ἐπινείσεται. ἐπελεύσεται. ¶ Ἐπι
νέμεσις, ἐπιμερισμός. ¶ Ἐπινένεκται. τέτρωται,
συντέτριπται τὰς φρένας. ¶ Ἐπινενύχθαι, πα
ραφρονεῖν. ¶ Ἐπινεμυγμένον, τὸ ἐπίτειπτον.
Ἐ πινεφρίδιον, τὸ ἐπὶ τῶν νεφρῶν λίπος.

χος καὶ τὸ ἱστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κρεμάμενον ὃ καλοῦσι φάρον καὶ ἐλάσσον. ¶ Ἐπιβύζειν, ἐπιτωθάζειν.

Ἐπιδώμεθα, ἐπιλεώμεθα θεοὺς ἱλεώμεθα.

Ἐπιδώτας, ζεὺς ἐν λακεδαίμονι. ¶ Ἐπιέζειν, δεξιτεύσιν. ¶ Ἐπιεικέα, τὸν ἀστεῖον ἢ τὸν ψευδῆ. ἄλλοι τὸν ἐγχωροῦντα καὶ πρέποντα. ¶ Ἐπιεικές, καθῆκον. πρέπον. προσῆκον. ἱκανόν. ¶ Ἐπιεικὸς, προσηνὲς εὐγνωμον, μέτριον, εὐφυές, σπουδαῖον, πρᾶον, ἀγαθόν.

Ἐπιείκτα, φορητά, ὑποχωρητά.

Ἐπιεικεύσατε, ἠγάπησαν. ¶ Ἐπιεικῶς, πάνυ λίαν πρᾴως. ¶ Ἐπιειμένε, ἠμφιεσμένε, ἐνδεδυμένε.

Ἐπιείξας, ἐπιδεικτικῶν, κενοδόξων. ¶ Ἐπιεισάμενοι ἐφορμήσαντες, ὁμοιωθεῖσαι. ¶ Ἐπιείσεται, ἐπελεύσεται. ¶ Ἐπιείστορε ἐπὶ μάρτυρας, δωρικῶς ἡ λέξις. ¶ Ἐπιείναι, ἐπελθεῖν. ¶ Ἐπὶ ἐπὶ τῶν, ὑπέρθεσις λάκωνες: ¶ Ἐπίεσαν, ἐπήρχοντο.

Ἐπιέπεται, ἀκολουθεῖ. ¶ Ἐπιέσασθαι, γῆν ταφῆναι. ¶ Ἐπιεσάμενος, λαβόμενος. ¶ Ἐπιέψω, ἐπιτελέσω. ¶ Ἐπίξα, ὄρνεα κύπριοι. ¶ Ἐπίζαξ, ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐπ᾽ εὐθείας καὶ ἐπὶ τὸν σύντομον καὶ ἐπίτηδες ἐκ πλαγίου ἢ συντόμως ἀθηναῖοι.

Ἐπιζαφελές, θυμῶδες, ὀργίλον, χαλεπόν. ἰσχυρόν. ἐπίσκοπον. ¶ Ἐπιζαφελῶς, ηὐξημένως, ἄγαν.

Ἐπιζευκτήρ, σπεῖρα καὶ σειρά. ¶ Ἐπιζύγιον, μέρος τῆς νεώς. ¶ Ἐπιζυγκεῖν, ἐπισκαρδαμύττειν. ἐπιστένειν. ἐπικατακλᾶν. ¶ Ἐπιζύγκουσα, ἐπικλείουσα, μύουσα. ¶ Ἐπιζητῶν, ἀπολαμβάνων, συνέχων.

Ἐπιηρέσων, κατηρεσῶν. ¶ Ἐπίηλεν, ἐπεξέτεινεν, ἔπεμψεν, ἐπήγαγεν, ἐπηύξησεν. ¶ Ἐπιῆρα, τὴν μετ᾽ ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἢ ἐκ τῆς προθυμίας ὡς αὐτίμαχος. ¶ Ἐπιήρανα, θυμοποδάνιστρα.

Ἐπιήρανα, ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς ἢ πόλεων.

Ἐπίηρος, ἐπίκουρος ἐπιθυμητής. ¶ Ἐπίηρος, βοηθὸς χάριν ἀποδιδούς. ¶ Ἐπιήρεα, ἐπιχαρίτια.

Ἐπιθιγγάνει, ἐφάπτεται. ¶ Ἐπιθαλαμίτης, ἑρμῆς ἐν εὐβοίᾳ. ¶ Ἐπιθαλάμοντι. ἐπιφλεγμαίνουσιν.

Ἐπιθαλπές, τορνόν. ¶ Ἐπὶ θάτερα, ἐπὶ τὰ ἕτερα.

Ἐπιθαρσυνῶν, προτρεπόμενος. ¶ Ἐπίθαρσος. προσδοκώμενος ἀποθανεῖν. ¶ Ἐπιθεάζει, θεοὺς ἐπικαλεῖται. ¶ Ἐπιθέατα. τὰ πάτρια ἱερὰ παρὰ ἀθηναίοις. ¶ Ἐπιθεάσας, κατευξάμενος.

Ἐπίθεος, σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Ἐπίθεσις, ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς. ¶ Ἐπίθετον, ἡ στοιβή. ¶ Ἐπίθεμα, τὸ ἐπιτιθέμενον. ¶ Ἐπιθεῖναι, κλῖσαι. ¶ Ἐπιθήτωσαν, ἀντικείσθωσαν. ¶ Ἐπιθήκη, φερνή. μᾶζων δὲ ἐπιθήκη. ¶ Ἐπίθημα, πῶμα. ¶ Ἐπιθήσει, ἐπιβαλεῖ. ¶ Ἐπιθήσοντας, ἐπιξύνοντας, ἐπιφέροντας. ¶ Ἐπιθειάσας, τὸ θεῖον δεξάμενος θεοφορηθείς. ¶ Ἐπιθιγγάνει, ἐφάπτεται.

Ἐπιθλάσας, συντόμως εἰπών.

Ἐπιθολοῦσιν, ἐπισκοτοῦσιν. ταράττουσιν. ¶ Ἐπιθράνιον, μέρος τι τῆς νεώς. ¶ Ἐπιθρέξαντος, ἐπιδραμόντος. ἐπιξύσαντος. ¶ Ἐπιθορνύμεναι, σπερμαίνουσαι καὶ ζωογονοῦσαι, θόρος γὰρ τὸ σπέρμα.

Ἐπιθράξαι. ἐπιθρύξαι. ἐπινύξαι. ¶ Ἐπιθριδακία, ἑορτὴ ἀπόλλωνος. ¶ Ἐπιθρώσκει, ἐφάλλεται, ἐπιπηδᾷ.

Ἐπιθρώσκουσιν, ἐπιπηδῶσιν. ¶ Ἐπιθρωσμῷ πεδίοιο, ὅλῳ πεδίου μὲ ἐπιδρόμῳ. ¶ Ἐπιθυμελίας ἀγῶνα τὸν τῶν διαφραγμάτων στάσιν. ¶ Ἐπιθυμίδας, τὰ παντοδαπὰ στεφανώματα. ¶ Ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος. ¶ Ἐπιθύω, ὥρμημαι. ¶ Ἐπιθέωνται. σπουδάζουσιν, ἐπιτίθενται. ¶ Ἐπιτωθάζοντες, ἐπιχλευάζοντες. ¶ Ἐπιθωΰσσειν, ἐπικελεύεσθαι.

Ἐπιηθέντες, ἐπιχαρέντες. ¶ Ἐπιείκελον, ὅμοιον.

Ἐπιίστορα, ἔμπειρον. ¶ Ἐπικαγχάζων, ἐπιγελῶν.

Ἐπὶ κάρ. ἐπὶ κεφαλήν. δι᾽ οὗ δηλοῖ τὸ καταφερὲς τοῦ ῥεύματος, ἐπὶ κάραν. ¶ Ἐπικαρσία, κατωφορά.

Ἐπικάρπιος, ζεὺς ἐν εὐβοίᾳ. ¶ Ἐπίκαιρος, εὔκαιρος.

Ἐπικάρπιον. καρπόν. ¶ Ἐπικάρσια, ἐπικαρσία δὲ προσπεσοῦμαι. πλάγια οὐ κατ᾽ εὐθεῖαν φερόμενα.

Ἐπικαρυκεύεται, ἀρτύει. ¶ Ἐπικαχλάζεται, διακινεῖται. ¶ Ἐπεὶ κε λάβησιν, ἐπὰν λάβῃ.

Ἐπικέλια, ἐπέργα, ἱμάτια. ¶ Ἐπικαταπεδαρθεῖν, ἐφυπνῶσαι. ¶ Ἐπικεῖραι, διακόψαι, διαφθεῖραι.

Ἐπικεκλιμένας, ἐπικειμένας, ἐπικεκλεισμένας.

Ἐπικεκόνιμαι, διέφθαρμαι ἀπόλωλα. ¶ Ἐπικέλσαντες, ὁρμήσαντες, ὅ ἐστι τὸ ξηρὸν ἀναπόντες τὴν ναῦν.

Ἐπικερτομῶν, ἐπισκώπτων. ¶ Ἐπικεύσω, κρύψω.

Ἐπικεφαλήν, ταχέως. ¶ Ἐπικέφαλον, τὸ ἐπικεφάλιον. ¶ Ἐπικεχήνασι, προσέχουσιν. ¶ Ἐπικήδειον. ἐπιθανάτιον. ¶ Ἐπίκηρα, ἐπίνοσα, μοῖρα ἡ ἐπιθανάτιος. ¶ Ἐπικηρυνεῖν, ἐπιδυσμενεύεσθαι.

Ἐπικῆραν, ἐπιμοῖραν, ἐπιθανατίαν. σαθράν.

Ἐπικηρότεροι, ἐπισαθρότεροι. ¶ Ἐπικηρυκεύεται. προσκηρύσσεται. ¶ Ἐπικίδναται, σκορπίζεται. ἐφορμᾶται, ἐφαπλοῦται. ¶ Ἐπικίδνανται, ἐφαπλοῦνται. ¶ Ἐπικιχράδης, ὁ ζεὺς ἐν κῷ.

Ἐπικλασθῆναι, συμπαθῆσαι. ἐλεῆσαι. ¶ Ἐπικλείδια, ἑορτὴ δήμητρος ἀθήνησι. ¶ Ἐπικλεύσας, ἀπελθὼν λάθρα. ¶ Ἐπικλέπτοιτο, ἐπιθυμοίη.

Ἐπικλεισαιδόνα, ἐπικληδόνα. ¶ Ἐπίκλην, ἡ ἐπίκλησις παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ἐπίκλην, ἐπωνυμία.

Ἐπίκλημα, μέμψις ἢ ἔγκλημα. ¶ Ἐπίκληρος ἐνούσιος, μόνη δέσποινα εἰς ἣν κατήντησεν πολλοὶ κλῆροι.

Ἐπίκλητος, ἐπίξενος, ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος δαιτυμὼν καὶ οἱ σύμμαχοι. ¶ Ἐπικλιμεῖς, ἐπιπίπτων προσρέπων. ¶ Ἐπικλόπιος, ζεὺς οὕτως καλεῖται.

Ἐπίκλοπος, δόλιος πανοῦργος ἢ ἐπιθυμῶν τοῦ κλέπτειν. ¶ Ἐπίκλυσις: ἐπιρροή. ¶ Ἐπικλωθῶν, ἐπινείσαντων, ἐπιδέξιον. ¶ Ἐπικοινῶς, ἀντὶ τοῦ κοινῶς.

Ἐπικνάφων. ἕλκων. διαφθείρων, τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συμπλέξαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῖς σωροῖς ἔκναπτον. ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ δὲ κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξανε ταῖς ἀκάνθαις καὶ οὕτως ἔφθειρεν. ¶ Ἐπικοιμοτηριάσασθαι, ὑπηρετικὸν ὄνομα. ¶ Ἐπικοίνιος, ζεὺς ἐν σαλαμῖνι. ¶ Ἐπικομπῶν, ἐπικαυχώμενος. ¶ Ἐπικόκκουρος, ὁ παρὰ τηρητὴς ἐν σταδίῳ παρὰ λάκωσι. ¶ Ἐπίκοπος, χάραγμα ἐκ δευτέρου πληγήν. ¶ Ἐπίκορον, ἐπίκωπον. πάχυλοι. ¶ Ἐπικόρρης ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου. ¶ Ἐπικόρρι. ἐπὶ κονδυλίῳ. ¶ Ἐπικορριστόν, κατακονδυλιστόν. ¶ Ἐπίκοπα. ἐπίμομφα, ἃ πᾶσ

Ἐπιβάθρῳ, ἐπιβάσει. ¶ Ἐπίβαθρον, μισθὸς ἐπὶ βάσεως ἐπὶ εἰς τὴν ναῦν, τουτέστι ναῦλον. ¶ Ἐπίβδαι, αἱ μεθέορτοι ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἐπιβαίνεσθαι ταῖς ἑορταῖς οὐκ οὔσαις ἐξ αὐτῶν ἢ ἐπειδὰν κατὰ πρόσθεσιν τοῦ β διὰ τὸ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἑορτῇ ἄγεσθαι αὐτάς.

Ἐπιβαλεῖ, ἐπιρρίψει. ¶ Ἐπίβαλοι, πτέρναι.

Ἐπιβαλλόμενος, ἐπιβολὴν κατὰ πρόσθεσιν ἔχων ἐπιθυμῶν. ¶ Ἐπίβαλμα, ὑποπόδιον.

Ἐπίβασιν, ἀνάβασιν, βάδισιν. ¶ Ἐπιβασκέμεν, φθονεῖν, ἐπιβιβάζειν. ¶ Ἐπιβατεύουσι, ἀμφισβητοῦσι ζητοῦσι. ¶ Ἐπιβάτην, τὴν πτέρναν τοῦ ποδός.

Ἐπιβάτης, ὁ ἐπὶ νεῶν βαίνων, ὁ μὴ κωπηλάτης, ἀλλὰ πλέον μαχητής. ¶ Ἐπιβατόν, ὁδευόμενον.

Ἐπιβήματα, εἴδη χορικῆς ὀρχήσεως. ¶ Ἐπιβήμιος Ζεὺς ἐν Σίφνῳ. ¶ Ἐπιβόσει. ἐπιβαρήσει, ἐπιχύσει.

Ἐπιβήσομαι, καταφύγω. ¶ Ἐπίβησον, μεταχείρισον ποίησον. ¶ Ἐπιβιβῶ, ἀναφέρω.

Ἐπιβατικά, ἃς ὑμεῖς λέγομεν πληθυντικῶς ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶς πλεόντων. ¶ Ἐπίβλαξ, συννεφὴς νιφετός. ¶ Ἐπίβλημα, πῶμα ὀράκος. ¶ Ἐπιβλὴς, μοχλός. ¶ Ἐπιβλότης, ξύλος μοχλός.

Ἐπίβληξ, συννεφής. ¶ Ἐπιβοᾶν τὸν μύσιον, ὅταν θρηνῶσιν αἱ μοῦσαι, τὸν μύσιον τὸν Ὕλαν ἀνακαλοῦντες.

Ἐπιβλαὶ, πρόναι. ¶ Ἐπιβόλαια, ἐπιβλήματα.

Ἐπιβολεὺς, ὁ ἡρακλῆς παρὰ θουρίοις. ¶ Ἐπιβολή, ὁρμή. ἐγγραφή. ζημία. ¶ Ἐπιβουλεύει, ὁρμᾷ ζημιοῦν. ¶ Ἐπίβουλος, ἐχθρός. ¶ Ἐπιβρεάζων, λοίδορος. ¶ Ἐπιβόλως, φρονίμως. ¶ Ἐπιβώτορι, ποιμένι, βοσκήτορι ἐνόρχῃ μὴ ἐκτετμημένῳ ἐπιβαίνοντι. ¶ Ἐπιβοῶνται, ἐπικαλοῦνται.

Ἐπιβρέμοντες, ἐπηχοῦντες. ¶ Ἐπιβρέξαι, ἐπα[illegible]γῆν, βρέξαι. ¶ Ἐπίβρεγμα, ἐπὶ στόμα καὶ κεφαλόν. ¶ Ἐπιβρύσει, ἐπιχύσει, ἐπιβαρύσει.

Ἐπιβρίθων, ἐπιβαρῶν. ¶ Ἐπιβρεμεῖ. ἐπιφωνεῖ.

Ἐπιβρίσαι, ἐπαγαγεῖν, ἐπελθεῖν. ¶ Ἐπιστῆξαι, ἐπιβαρεῖν. ἐφορμῆσαι, βιάσασθαι. ¶ Ἐπιβύσαντες, φράξαντες, ἐπιμύσαντες. ¶ Ἐπιβωμίζοντι, θύοντι. ¶ Ἐπιβώσομαι, ἐπικαλέσομαι, ἐπιβοήσομαι. ¶ Ἐπίβωτος, λεῖος, ὁμαλός.

Ἐπιβώτορι μήλων, βοσκήτορι τῶν ποιμνίων ἐπιστάτῃ ἢ ἐφεστακότι. οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν κριῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον. ¶ Ἐπιγαμία, συγγένεια, ἢ τὸ παρ' ἀλλήλων ἄγεσθαι. ¶ Ἐπίγαμος, [illegible]. ¶ Ἐπιγάννυσθαι, χαίρειν. ¶ Ἐπίγαυρον, ἰσχυρόν. ¶ Ἐπιγαυρωθείς, ἐπαρθείς.

Ἐπιγεινομένοις, ἐπιγινομένοις. ¶ Ἐπιγελαστὴρ, ὁ καταγελῶν. λάκωνες. ¶ Ἐπιγελῶσα ὄμμασι: ἐπιλαλοῦσα. ¶ Ἐπιγλώσσεο, ἐπι[illegible]ζου διὰ γλώττης αἰσχύλος ἡρακλείδαις. ¶ Ἐπιγνάψασα, ἐπικατακλάσασα, συμπείσασα, συγνάψασα. ¶ Ἐπιγνάψῃ, ἐπικλάσῃ. ¶ Ἐπίγνωθι. μάθε. γνώρισον.

Ἐπιγνώμη, συγγνώμη διάγνωσις. ¶ Ἐπιγνώμονος, συνετοῦ γνῶσιν ὅτι γνώμην ἔχοντος. ¶ Ἐπιγνώμων. ἐπόπτης. ¶ Ἐπειγομένων, ἐπὶ πάντων σπευδόντων. ¶ Ἐπιγονή. γέννημα. ¶ Ἐπὶ γούνασι, παρὰ γόνασιν. ¶ Ἐπιγουνίδα, τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος,

λέγει δὲ τὸν μηρὸν ἀφ' οὗ ἐκδεκτέον τὴν τοῦ σώματος δεξιάν. ¶ Ἐπιγράβδην, ἐπ' ἄκρων ξύσαι. ἐπιξεστικῶς. ¶ Ἐπιγράμματα. αἱ ἐπιγραφαί.

Ἐπιγραφεὺς, ζωγράφος. ¶ Ἐπιγράψαι, ἐπιτελεῖν, ἐπιξύσαι. ¶ Ἐπιγράφεται, ξύεται. χαράσσεται. ὀνομάζεται. ¶ Ἐπιγύων, τῶν πρυμνησίων κάλων, ἅ τινες πείσματα καλοῦσιν. ¶ Ἐπίδαιτρον, ὄψον. ¶ Ἐπιδαιτήσομαι, ἐπιτελῶ εὐωχηθήσομαι.

Ἐπιδακρυωθέντα, ἐπιγραφέντα.

Ἐπίδαλον, λοιμικόν. ¶ Ἐπιδαύρειον, τὸ φοινικικόν.

Ἐπιδαύρειοι, ἔθνος πελοποννήσου. ¶ Ἐπίδαυρος, πόλις ἐν ἀργείᾳ. ¶ Ἐπιδαψιλεύσει, μεγαλοψυχήσει.

Ἐπιδαψιλευόμενος, μεγαλοψυχούμενος. ¶ Ἐπιχορηγῶν, πλουσίως. ¶ Ἐπιδεῖ, ἐνδεῖ, ἐλλιπεῖ.

Ἐπιδείκνυται, φανεροποιεῖ. ¶ Ἐπιδεικτιῶντα, ἐπιδείκνυσθαι μέλλοντα ὃ θέλομεν. ¶ Ἐπίδειξις, ἐπιδεικτικός. ¶ Ἐπιδινήσας, συστρέψας, συσσείσας. ¶ Ἐπὶ δ' ἐκλήϊδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι. τὴν δὲ κληῗδα παρήγαγε τῷ ἱμάντι. ¶ Ἐπιδεικτικὸς, ἐπιδεικτός. ¶ Ἐπιδέξιος, καλός. ἀγαθός. εὔμορφος.

Ἐπιδεξιπολίης, ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν περιστρέψας.

Ἐπίδεσον, ἐπίστρεψον. ¶ Ἐπιδευεῖς, ἐνδεεῖς, χείρονες. ¶ Ἐπιδεύοιτο. ἐπιδεὴς ἢ ἐλλιπὴς εἴη.

Ἐπιδεύσω, ἐπικρύψω. ¶ Ἐπιδέψονται. ἐπακολουθήσουσιν. ¶ Ἐπιδεῦσαι, ἐπιστρέψαι. ¶ Ἐπίδεκρον, ἐπίσημον, μέγα. ¶ Ἐπίδηχα. σκύφον τὸν μὴ κενόν. ¶ Ἐπὶ δηλφινίῳ, τὸ δικαστήριον, ἐφ' οὗ οἱ ὁμολογοῦντες πεποιηκέναι φόνους ἐκρίνοντο.

Ἐπιδεχόμεθα, προσδοκῶμεν. ¶ Ἐπιδείπνις, μακεδονικὸς κώθων ἤθυσμα ἐθισμός. ¶ Ἐπιδημεύει, ἐν τῷ δήμῳ ἀναστρέφει. ¶ Ἐπιδημία, παρουσία.

Ἐπιδήμιον, κοινὸν δημόσιον ἢ ἐμφύλιον. ¶ Ἐπιδημίου, ἐνδήμου, ἐμφυλίου καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου. ¶ Ἐπίδημον. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὅπλον, ὑπὸ δήμου τεταγμένον ἢ ἐν τῷ δήμῳ ὄν. ¶ Ἐπὶ δηλίῳ μάχη. δήλιον τὸ ἐν βοιωτίᾳ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερόν, ὃ ἐτείχισαν ἀθηναῖοι, καὶ περὶ αὐτοῦ βοιωτοῖς μαχεσθέντες ἡττήθησαν, ἱπποκράτους στρατηγοῦντος.

Ἐπιδικάζεται, ἀντιποιεῖται. ¶ Ἐπίδικος, ἥτις οὐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας, ταῖς ἢ εἰς πλείους συγγενεῖς καὶ οὐσίας ἐπιδικάζονται. ¶ Ἐπὶ δὲ, ἐπιπολύ.

Ἐπιδίφρια, τὰ ἐπὶ τῷ ἁρματίῳ δίφρῳ.

Ἐπιδιφριάδος, ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος.

Ἐπίδναι, πελάσαι ἢ πίλαι. ¶ Ἐπίδοκα, προσδοκία.

Ἐπιδοκίας, προσδοκίαι. ¶ Ἐπίδοξα, προσδοκώμενα.

Ἐπίδοξος, προσδόκιμος. ¶ Ἐπιδορατὶς, ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου τὸ ἄνω. ¶ Ἐπιδορπίσασθαι, ἐπιδειπνήσασθαι. ¶ Ἐπιδορπίσματα, τραγήματα ἐπιδείπνια.

Ἐπίδοσις. ἡ προὶξ καὶ ἡ αὔξησις.

Ἐπιδ[illegible], ἐπιπαρα[illegible]. ¶ Ἐπιδραμέτην, ἐπεδίωκον, ἐπήρχοντο. ¶ Ἐπιδράμωμεν, ἐπιδιώξωμεν. ¶ Ἐπιδράττονται, κρατοῦνται.

Ἐπιδρομάδην, παρέργως κατὰ σπουδήν.

Ἐπιδρομὴ, ἔφοδος ἁρπαγή. ἐπίβασις. ¶ Ἐπίδρομον, κατωφερὲς καθ' ὃ ἔστιν ἐπιδραμεῖν. κατατρεχόμενον ἐπὶ τοῦ τείχους, ὡς καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖ-

Ἐπέκρωσαν, ἐπέκραν. ¶ Ἐπεκήκαρ, ἐπωνείδιστο.
Ἐπέκλυεν, ἐπήκουον. ¶ Ἐπέκλωσαν, ἐπήκασαν.
Ἐπεκλώσαντο, ἐπικατέκλωσαν ἐπεμοιράσαντο, ἐκύρω-
σαν, ἐπεκλήρωσαν. ἐπεμοίρασαν. ¶ Ἐπεκυνήθη,
καταργυρήθη. ¶ Ἐπέκρανεν, ἐπετέλει. ¶ Ἐπεκρή-
ηνεν, ἐπετέλεσεν. ¶ Ἐπεκύρωσεν, ἐβεβαίωσεν.
Ἐπεκόκλυσεν, ἐπηύξησεν ἀπὸ τῶν διαρτιζόντων οἱ κα-
ταλείπουσι τοῦ ζυγοῦ ἵνα τὸ δοκοῦντι μικρὸν προστίθη-
ται, καὶ τοῦτό ἐστιν ἐπικοκλύσαι. ¶ Ἐπεκώμασεν,
ἐπεδήμησεν, ἐπῆλθεν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κώμου. ὅ ἐστι
ἐνθουσιῶντος πλήθους. ¶ Ἐπελάνθανεν, εἰς λήθην
ἦγεν. ¶ Ἐπελαύνειν, ἐπιπέμπειν.
Ἐπέκτασις, ἡ ἐπὶ πολὺ τάσις. ¶ Ἐπέλαχεν, ἐκληρώ-
σατο. ¶ Ἐπελέξατο, τὰ γεγραμμένα ἀνέγνωσαν.
Ἐπέλετο, ἐγένετο, ἐφάνη. ¶ Ἐπελήκεεν, ἐκρότουν
τοῖς ποσί. ¶ Ἐπεστόχαζεν, ἐπενέβη ἐπεπλήττεν, ἐπέ-
χαιρεν. ¶ Ἔπευ, ἕπου ἀκολούθει. ¶ Ἐπευθόμεθα,
ἠκούομεν. ¶ Ἐπευκτή, ἐπιθυμητή. ¶ Ἐπευνα-
ταί, οἱ συγκοιμηταί. ¶ Ἐπ' εὐνάων, ἐπὶ τῶν ἀγ-
κυρῶν. ¶ Ἐπεύξατο, ἐκαυχήσατο. ¶ Ἐπ' εὐρέα,
ἐπὶ τὰ πλατέα. ¶ Ἐπ' Εὐρυγύῃ ἀγών. Μελησαγό-
ρας τὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην εἰρῆσθαί φησι τὸν Μίνωος
ἐφ' ᾧ τὸν ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ
Κεραμεικῷ, καὶ Ἡσίοδος, Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναί-
ων ἱεράων. ¶ Ἐπ' εὐσεβίῃ, ἐπ' εὐσεβείᾳ. ¶ Ἐπεύ-
χεο, καυχοῦ. ¶ Ἐπεύχεται, καυχᾶται. ¶ Ἐπε-
φάνη, ἐπ' αὐτοφώρῳ ὤφθη. ¶ Ἐπευφήμησεν, ἐν εὐ-
φήμῳ βοῇ εἶπεν. ¶ Ἐπέφησαν, ἔφησαν. ¶ Ἐπέ-
φλυσε, βλαστῆσαι ἐποίησεν. ¶ Ἐπέφνεν, ἐφόνευ-
σεν, ἀνεῖλεν, ἀπέκτεινεν. ¶ Ἐπέφραδεν, διεσάφη-
σεν, εἶπεν. ¶ Ἐπέφραδον, εἶπον, ἐπέγνωσαν.
Ἐπέφρασεν, διεσήμαναν, εἶπον. ¶ Ἐπεφύοντο, ἐπήρ-
χοντο. ¶ Ἔπεχε, ἐπίκεισο, πρόσεχε, κάτεχε, ἐπί-
μενε. ¶ Ἐπέχερον, ἀκόλουθον. ¶ Ἐπ' ἤχῳ, ἐπὶ
μέλει. ¶ Ἐπέχεται, κωλύεται. ¶ Ἐπεχείρεον,
ἐπετίθεσαν, ἐπεχείρουν. ¶ Ἐπεχθισμένου, βάρος
βαστάζοντος. ¶ Ἐπέχοντες, κρατοῦντες. ¶ Ἐπε-
χορίαζεν, ἐπεδήμει. ¶ Ἐπεχράοντο, ἐπεβάρησαν,
ἐπῆλθον. ¶ Ἐπέχραον, ἐπέθεντο, ὥρμησαν, ἀθρόοι
ἐπέστησαν. ¶ Ἔπεψεν, ἐπραΰνθη. ¶ Ἐπέων, λέ-
ξεων, λόγων. ¶ Ἐπεβαλλομένη, ἐνθεαζομένη.
Ἐπιβολή, μέρος ἡ ἐπιβολή. ¶ Ἐπίβολος, ἔμπειρος,
ἐπιστάτης, δεσπότης, μέτοχος. ¶ Ἐπιβολὴν ἔχων,
δεσπόζων. ¶ Ἐπιβόλοις, ἐπιτευκτικοῖς, ἐπιτηδεί-
οις. ἢ ἐπιτυχεῖν μέλλοντας. βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγ-
χάνειν. ¶ Ἐπίεγκεν, ἐπήνεγκεν. ¶ Ἐπήγαγον,
ἐπηγαγόμην εἰς τὸ πεῖσαι. ¶ Ἐπηγκενίδες, ἐπηνύγ-
ματα. ¶ Ἐπηγγελλόμην, προεκάλουν ἐπέστελλον.
Σοφοκλῆς Ἠλέκτρα. ¶ Ἐπήγετο, ἐπεφέρετο.
Ἐπηγκενίδες, τὰ διηνεκῆ ἐπὶ σχεδίας ξύλα, αἱ εἰς μῆ-
κος καθηλούμεναι σανίδες, οἱ δὲ τὰ παραθέματα ἢ
πλάγια. ¶ Ἐπηγμένως, κατεσπουδαζόντως.
Ἐπηγορίαν, ὀνομασίαν. ¶ Ἐπῄει, ἐπήρχετο.
Ἐπῄεσαν, ἐπήρχοντο. ¶ Ἐπηετανόν. συνεχές. ἀδιά-
λειπτον, παρατεταμένον διαπαντὸς τοῦ χρόνου δαψι-
λές. ¶ Ἐπηετανῶν, ἀδιαλείπτων. ¶ Ἐπηθανίς,

λεπτὸν πρόβατον. ¶ Ἐπήια, ἐπίστια. ¶ Ἐπήκοοι,
κελτικοί. καὶ οἱ μάρτυρες καὶ οἱ δικάζοντες.
Ἐπήκοος, Ἀφροδίτη ἐν Καρχηδονίοις. ¶ Ἐπικου-
ρία, βοήθεια συμμαχία. ¶ Ἐπήκρισεν, ἐπ' ἄκρον
ἤγαγεν, τέλος ἐπέθηκεν. ¶ Ἐπήλεγχεν, ἐπῆρεν, ἐκί-
νησεν. ¶ Ἐπηλήθευσεν, ἀλήθευσεν. ¶ Ἐπῆλθε, κα-
τέλαβεν. ¶ Ἐπῆλθέ μοι, ἦλθέ μοι.
Ἐπηλύγαιον, ἐπιφανὲς σκοτεινόν. ¶ Ἐπηλυγάς,
ἐπίπροσθεν. ¶ Ἐπήλπιζον, ἠλπιδοποίουν.
Ἐπηλυγίζονται, ἐπισκιάζεται, ἐπικρύπτονται.
Ἐπήλυδας, νεωστὶ ἐλθόντας ἐξ ἑτέρας γῆς. ἐπιλέκ-
τους, ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς. ¶ Ἔπηλυς, ξένος, νεωστὶ ἐλ-
θὼν ἄλλοθεν ἐλθών. ¶ Ἐπηλυσία, ἐπωδὴ φαρμά-
κων ἢ ἔφοδος τινός. ¶ Ἐπήλυσις, ἔφοδος ἐπαγωγή.
Ἐπήλυθεν, ἐπῆλθεν. ¶ Ἐπήλυτος, ἔποικος, προσή-
λυτος. ¶ Ἔπηλις, τὸ πῶμα τῆς λάρνακος.
Ἐπ' ἤματος, τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ποιῆσαί τι.
Ἐπημοιβοί, ἐνηλλαγμένοι. ¶ Ἐπ' ἤματι. ἐν μιᾷ ἡμέ-
ρᾳ. ¶ Ἐπημοιβοί. διπλοῖ. παράλληλοι, ἀλλασσό-
μενοι. ¶ Ἐπημύει, ἐπικατακλᾶ ἐπιστενάζει.
Ἐπιγγίζει, ἐμπίπτει. ¶ Ἐπήμυνον, ἐβοήθουν.
Ἐπήν, ἐπειδάν. ¶ Ἐπήνεον, ἐπῄνουν. ¶ Ἐπήνθη-
σεν, ἐβλάστησεν. ¶ Ἐπήνιον, προσορμιστήριον, τὸ ἐπὶ
παραθαλάσσιος. ¶ Ἐπήνκεν, ἐπάν, ὅταν.
Ἐπήνυσεν, ἐπετέλεσεν. ¶ Ἐπῆξεν, ἔστησεν.
Ἐπήπυον, ἐπεβόων. ¶ Ἐπήρατε, καλέσατε.
Ἐπήραρ, ἐκρέμασεν. ¶ Ἐπήρατον, ἐπέραστον.
Ἐπηράστου, ἐπεράστου. ¶ Ἐπηρεάζει, βιάζει.
Ἐπήρεια. βία. ¶ Ἐπῆρεν, ἀνέπεισεν.
Ἐπήρετο. ἐπηρώτα. ¶ Ἐπήρετμοι, ἐπίκωποι.
Ἐπηρέσιον, τὸ προσκεφάλαιον. ¶ Ἐπηρέσατο, ὑπη-
ρέτας ἐποίησεν. ¶ Ἐπηρεφέας, ἐπεστεγασμένας.
Ἐπηρεφέος, ἐπεστεγασμένου. ¶ Ἐπήρθη, ὑψώθη.
Ἐπήρκεσεν, ἐβοήθησεν. ¶ Ἐπῆρξε. κατῆρξεν.
Ἐπῆρσεν, ἐφώρμησεν, ἐπήρασεν. ¶ Ἐπηρτημένην,
ἐπικειμένην, ἐπικρεμαμένην. ¶ Ἐπήρτυεν, ἐφήρ-
μοζεν. ¶ Ἐπήρωσεν, ἐκάκωσεν. ¶ Ἐπησθεῖεν,
ἐπιχαρεῖεν. ¶ Ἐπησθέντων, χαρέντες.
Ἐπηθήρ. ἐπίσκηπ, ἐπικεκαλλώπισται, κεκόσμηται.
Ἐπισάν, ἐπὶ πολὺ ἀναπεπταμένον. ¶ Ἐπῆσα, ἐπο-
λέλεκται ἐπῳδή. ¶ Ἐπητέος, εὐλογίστου, εὐγνω-
μονος, συνετοῦ, πρᾴου. ¶ Ἐπητῦν, αἴσιον.
Ἐπητής, σώφρων, λόγιος. ἀληθής. δίκαιος. φρόνιμος
παρὰ τὰ ἔπη. πρᾷος, χρηστός. ¶ Ἐπήτειμα, ἄλλα
ἐπ' ἄλλοις πυκνά. ¶ Ἐπήτειος, λόγιος, πανοῦρ-
γος. ¶ Ἐπηῦδον, ἐπεφώνουν. ¶ Ἐπηύρου, ἐπέτυ-
χον, παρὰ τὸ ἐπαυρεῖν. ¶ Ἐπήορα, κρεμάμενα. με-
τέωρα. ¶ Ἐπήορσεν, ἐφόρμησεν. ¶ Ἔπι. ἔπε-
στιν, ἔνεστιν καὶ ἐπὶ τόπῳ ἡ πρόθεσις. ἐπὶ αὐτὰρ τοῦ κρα-
τὸς λιμένος ῥέει. ¶ Ἐπιαλές, τὸ ῥιπνόν.
Ἐπιαλής, ὁ ἐφιάλτης ὃν Αἰολεῖς ἐφέλην, ἄλλοι ἐπι-
άλλην καὶ ἐπιφέλην καλοῦσιν. ¶ Ἐπιαλμένων,
ἐφαλλομένων. ¶ Ἐπιανδάνει, συναρέσκει.
Ἐπιανέω, ἐπιξέω. ¶ Ἐπιαρτμαγεν. ἐπενδ-
ἐχωρείσθησαν. ¶ Ἐπίασσα, Δήμητρος ἐπώνυμον.
Ἐπίασεν, ἐβόησεν. ¶ Ἐπίαχον, ἐπεβόησαν.

Ἐπέραστος, ἐπιθυμητὸς. ἐράσμιος.
Ἐπερειδόμενος, ἐπιστηριζόμενος. ¶ Ἐπέρεισεν, ἐπεβάρησεν. ¶ Ἐπέρεψα, ἐπεσκεύασα, ἐπεκόσμησα. ἐπεστέγασα. ¶ Ἐπερείσματα, ἐποικοδομήματα. ¶ Ἐπερείσασθαι, ἐπιστηριχθῆναι.
Ἐπερείδεται, ἐμπίγνυται, εἰσβαίνει. ¶ Ἐπέρρισαν, φιλοποιῆσαι. ¶ Ἐπέρχομαι, τολμῶ, ἐγχειρῶ. ¶ Ἐπέρροον, ἔθαπτον. ἐκάλυψον.
Ἐπέρρισεν, ἐφεστιάσατο. ¶ Ἐπερρόθησεν, ἐσίγησεν, ἔκραξεν, ὑπίασεν, ἐπαίσεν. ¶ Ἐπερρύοντο. ἦλον καὶ ἐστινόιον μετὰ ῥώμης ἐκινοῦντο. καὶ ἦλον καὶ ἐπηκολούθουν. ¶ Ἐπερρώσαντο, ἐρρωμμένως ἐπετέθησαν. ὁ ῥώμην καὶ ἰσχὺν ἐπέβαλον, ἢ ἐρρωμένως ὠρχήσαντο. ¶ Ἐπερρώπησαν, ὑπηρέτην.
Ἐπέρσεν, εἷλεν, ἐπόρθησεν, ἔθαψεν, ἐκάλυψεν.
Ἐπέρτερα, μείζω καὶ ὑψηλότερα. ¶ Ἐπερφόνησεν, ἀέξησεν. ¶ Ἐπέσβεντο, ἐχεύσαντο. ¶ Ἐπέσαξεν, ἔσεισεν. ¶ Ἐπεσβολίαι, λοιδορίαι, ἐπιτήσεις, φλυαρίαι, κακολογίαι. ¶ Ἐπεσβόλος, λοίδορος. πρόγλωσσος, ῥῖς ἔπεσι βάλλων.
Ἐπέσθαι, ἀκολουθεῖν. ¶ Ἔπεσι. λόγοις, λέξεσιν.
Ἐπέσκαζεν, ἐχώλευεν. ¶ Ἐπεσκεμμένως, συνετῶς.
Ἐπεσκέψαντο, ἐπέβλεψαν, ἐφεῖδον. ¶ Ἔπεσιν, ἀκολούθησιν. ¶ Ἐπέσπορξα, ἐφώρμησα.
Ἐπεσπεύοντο, ἐπέρεσσον, ἐφώρμων. ἐπηκολούθουν μετὰ σπουδῆς. ¶ Ἐπέστηθον, ἐπλέκον, ἐπλέπτυνον.
Ἐπέσσον, ἐπέβλιζον, ἐξεπάνιζον.
Ἐπεσσυμένος, ἐπελθὼν ἐπορούσας ἐφορμήσας.
Ἐπεσσύμενον, ἐπειγόμενον, προθυμούμενον.
Ἐπέσσυται, ἐφορμᾶται. ¶ Ἐπέσσυτο, ὁρμᾷ, ἐπῆλθεν. ¶ Ἐπεστενάοντο, ἐπέστενον καὶ ἔχον.
Ἐπεστέψαντο, ἐπεστεφάνωσαν, πλήρεις ἐποίησαν, ἐπλήρωσαν. ¶ Ἔπεστιν, ἐπέτυχεν. ¶ Ἐπεστιασώμεθα, εὐχόμεθα. ¶ Ἐπέστειον, ἔποικον κατάλυμα.
Ἐπεστράτευσαν. ἐπολέμησαν. ¶ Ἐπ' ἐσχαρόφιν, ἐπὶ τῆς ἐσχάρας. ¶ Ἐπετακολουθεῖ, συνεπάγεται, πρέπει.
Ἐπέται, ἀκόλουθοι, θεράποντες.
Ἐφέται, οἱ τὰς φονικὰς δίκας δικάζοντες.
Ἐπετέτακτο, ἐν τάξει ὃ ὄπισθεν ἀκολουθεῖ. ¶ Ἐπέτειον, ἐπὶ τὸ νῦν ἔτος. ¶ Ἐπέταξεν, ἐνετείλατο.
Ἐπετέλλεν. ἐνετέλλετο. ¶ Ἐπετέλλετο, παρήγγελλε, παρετίθετο. ¶ Ἐπετίμετο. παρήγγειλεν, ἐπετίμησεν.
Ἐπετήδευσεν, ἐμηχανήσατο. ἐσπούδασεν.
Ἐπετιμήσατο, τιμωρίαν, ἐπέθηκεν.
Ἐπετοξάζοντο, ἐτόξευον, ἐστοχάζοντο, ἐφώρμων, τόξοις καὶ δόρασι βάλλειν ἐπεζήτει. ¶ Ἐπέτρεψεν, ἐπέτρεπεν, ὑπεχώρει. ¶ Ἐπέτρεψαν, ἦραν.
Ἐπέτρον, ἐπίτνον. ¶ Ἐπέβεις, ἐπιβάτει, ἐπίβησεν. ¶ Ἐπεβήσαντο. ἐπήρχοντο. ¶ Ἐπεβόσατο, ἐπέβη. ¶ Ἐπέβησεν, ἐπιβῆναι ἐποίησεν.
Ἐπέβρισεν, ἐπεβάρυνεν. ¶ Ἐπεγκανάξαι, ἐπεμπιεῖν ἢ ἐπιχέαι. ¶ Ἐπεγκλάσας, ῥῖς ὄμμασι πως διανεύσας. ¶ Ἐπέγκαμψαν, ἐπικατέκλασαν, ἐπέγκαμψαν. ¶ Ἐπέγνω, μετενόησεν.
Ἐπέγραψεν, ἐπεχάραξεν. ¶ Ἐπέγλυψεν, ἐπέξυσεν. ¶ Ἐπέγρετο, ἐπηγείρετο. ¶ Ἐπ' ἐλάφοις, ἐπὶ γῆς. ¶ Ἐπέδιετο, ἐδίεν. ἔχρηζεν. ¶ Ἐπέδησεν. κατέσχεν, ἐδέσμευσεν. ¶ Ἐπεζάρυνεν, ἐπεβάρυνεν. ¶ Ἐπεζάρει. ἐπεβάρει ἐπέκειτο.
Ἐπεκράτει, ἐπεζήτει, ἠνώχλει. ¶ Ἐπεχείρει, ἐπετήρει, ἐπεζήτει τὰ αὐτά. ¶ Ἐπεζύγωσε, προσέκλεισεν. ¶ Ἐπέθελγον, κατεπράϋνον. ¶ Ἐπεθείαζεν, ἐχόρευεν ἐθαύμαζεν ὡς θεόν. ¶ Ἐπέζωσκον, ἐπεδίδουν. ¶ Ἐπέθοντο, ἐπέκειντο, αὐτέκειντο.
Ἐπεί, λέγει, ὅτι ἢ ἐπειδὴ, ἢ ἐπειδὰν, ἢ ἔπειτα ἢ εἰ δὲ μή. ¶ Ἐπεί. ἀφ' οὗ χρόνου, ἐπεὶ ξοίνος ἱερὸν περὶ λίθον ἐπέδρασεν. ¶ Ἐπεί ἄρ τινα, ἐπεὰν τινά.
Ἐπεὶ ἂρ τμάγεν, ἐπεὶ διεχωρίσθησαν. ¶ Ἐπειβολεύων, λοιδορῶν, ἐφυβρίζων. ¶ Ἐπείγου, πορεύου, σπεῦδε. ¶ Ἐπείγει, κατάγει, καθέλκει.
Ἐπείγεται, σπεύδει, σπουδάζει, ¶ Ἐπειγωλὴ καὶ ἔπειξις, ἡ σπουδή. ¶ Ἐπείγω, σπουδάζω.
Ἐπειδ' ἤνεον, ἐπῄνουν καὶ συγκατετίθοντο.
Ἐπειδήπερ, ἐπειδή. ¶ Ἐπειδὴ. διότι.
Ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη, εὐθέως ἀπὸ τῆς γενέσεως ὑπὸ τῶν μοιρῶν κατεκλώσθη. ¶ Ἐπειείξομεν. ὑπείξομεν. ¶ Ἐπειό. ἐπειδή. ¶ Ἐπείθετο, ἐπείσθη. ¶ Ἐπειδὴ πρῶτα, ἐπειδὴ ἅπαξ.
Ἐπεὶ πολὺ φέρτερος, ἐπειδὴ πολὺ κρείττων.
Ἐπείκεν, ἐπειδάν, ¶ Ἐπείχ' ὤμεν πολέμοιο, ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου. ¶ Ἐπειλημμένος, κρατήσας. ¶ Ἐπεὶ μάθον. ἐπεὶ ἔμαθον.
Ἐπεικτὰς, ὑπόσχεσις, σπουδή. ¶ Ἐπείμ' ἔτεκες, ἐπειδή με ἐγέννησας. ¶ Ἐπεὶ κέκληται. ἐπεὶ ἐκαλεῖτο. ¶ Ἐπειοί. οἱ ἠλεῖοι καὶ οἱ πλησιόχωροι.
Ἐπειός, ὁ ἠλεῖος ἀπὸ πόλεως. ¶ Ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν, ἐπεὶ οὐδὲ πρέπει. ¶ Ἐπεὶ οὐ ἔθεν, ἐπεὶ οὐκ αὐτοῦ.
Ἐπεὶ οὔποτε, ἐπειδὴ οὔποτε. ¶ Ἐπεὶ οὔ τι μοι αἴτιοι εἰσίν. ἐπεὶ οὐκ εἰσί μοι αἴτιοι. ¶ Ἐπεὶ οὔ τι, ἐπεὶ οὐδαμῶς σοι. ¶ Ἐπείπασθαι, εἰπεῖν.
Ἐπειός, οὕτως ἐκαλεῖτο κρατῖνος ὁ κωμικὸς ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς οἰνηίδος φυλῆς, ἢ δειλότερος φανῆναι: καὶ γὰρ ὁ ἐπειὸς δειλίαν σημαίνει.
Ἐπεὶ ῥά, ἐπειδή. ¶ Ἐπείραξαν, ἐπήξαν. ¶ Ἐπειράτιζες, ἐπείραζες. ¶ Ἐπειρᾶτο, ἐπείραζεν, ἐδοκίμαζεν. ¶ Ἔπειρεν, ἐπεῖρε. ἐνεῖρεν. ἐκέντησεν.
Ἐπείρῃ, ἐπειρᾶτο. ¶ Ἐπειπών, ἐπιβοήσας.
Ἐπειρῶντο, ἐσπούδαζον, ἐβούλοντο. ¶ Ἐπεισάκτου, ἀλλοτρίου. ¶ Ἐπείσι λέοντα, μυκάξειν.
Ἔπεισιν, ἐπελεύσεται, ἐπέρχεται. ¶ Ἐπέρχονται, ἐπικαταλαμβάνουσιν. ¶ Ἐπεισκεινόμενον, ἐπεισερχόμενον. ¶ Ἐπιασπεῖν, ἐπακολουθοῦντα ἔχειν.
Ἐπεισρεύσαντα, ἐπεισελθόντα.
Ἐπεισφρέσαντος, ἐπεισενεγκήσαντος.
Ἔπειτα, μετὰ ταῦτα. τάχιστα αὐτίκα τῆς δή.
Ἐπεὶ φίλον αἰὼν ἦτορ, ἐπεὶ καθήμενοι τῆς ψυχῆς ἀλγήσαις. ¶ Ἐπεῖχε, προσεδόκα, προσεῖχεν.
Ἐπεὶ χ' ἑώμεν πολέμοιο, ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου, περὶ δ' ἔξερον ἔντο.
Ἐπειχθῶμεν, σπουδάσωμεν. ¶ Ἐπεῖχεν, ἐπέκειτο. ¶ Ἐπέκελλεν, ἐπώκειλεν.
Ἐπέκεινα, περαιτέρω, ἐξωτέρω.

Ἐπανελθεῖν, ἀναβῆναι. ¶ Ἐπανελθών, ὑποστρέψας, δεύτερον ἐλθών. ¶ Ἐπανέρεσθαι. ἐπερωτᾶν.
Ἐπανέω, ἐπάνω. ¶ Ἐπανήκειν, ἐπαναστρέφειν, ἀνακάμπτειν. ¶ Ἐπανέρχεται, ἐπαναστρέφει, ἐκ δευτέρου ἔρχεται. ¶ Ἐπανέστησαν, μετ' ἀσπίδος ἀνέστησαν. ¶ Ἐπανέχειν, ὑψοῦν.
Ἐπάνηκε, ὑπέστρεψεν. ¶ Ἐπανήρατο, ἐπανέλαβεν. παρὰ δ' ἄρας. ¶ Ἐπ' ἄνθεσιν, ἐπὶ τὰ ἄνθη.
Ἐπανθρακίδες, τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενα ἰχθύδια.
Ἐπανιτέον, ἐπανοδευτέον.
Ἐπανιών, ἐπαναστρέφων. ¶ Ἐπαντέλλων, ἀναφέρων, ἀνατέλλων. ¶ Ἐπ' αὐτολαῖς, ἐπανατολαῖς.
Ἐπαοιδία, φαρμακεία, γοητεία. ¶ Ἐπαοιδοί, φαρμακοί. γόητες. ¶ Ἐπάπειρα, δυσνόητα πολλά.
Ἐπαπήνην, τὴν ἄμαξαν. ¶ Ἐπαποδρόμιον, ἡ ἱέρεια παρὰ κρησίν. ¶ Ἐπαπόρησις. ἀπορία.
Ἐπάρας, κουφίσας, ὑψώσας. ¶ Ἐπαρᾶς, καταρᾶς
Ἐπαράσαι, κουφίσαι, ἐπαράσασθαι.
Ἐπαράμενοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι.
Ἐπάρασκες. ἀπέδυσας, ἐσύλησας. ¶ Ἐπάραρε, ἐπικατάραρε. ¶ Ἐπάργεμος, ἀποκεκρυμμένος, ἡ νόσος ὀφθαλμῶν. ἐπάργεμα γὰρ λέγεται τὰ ὄμματα ὅταν ᾖ τετυφλωμένα ὑπὸ λευκωμάτων καὶ πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα οὕτως λέγονται.
Ἐπάργεμα, ὄμματα τετυφλωμένα.
Ἐπάργυρον, μισθωτήν. ¶ Ἐπάρη, ἐκεντήθη.
Ἐπαρήγουσαν, βοηθοῦσαν. ¶ Ἐπαρήξει, βοηθήσει.
Ἐπαρήρει, ἐφήρμοστο. ¶ Ἐπαρίστερα, κακὰ ἁπλῆ.
Ἐπαρκεῖ, ὑπουργεῖ, χορηγεῖ, βοηθεῖ. ¶ Ἐπαρκές, αὐταρκές. ¶ Ἐπάρκεσοι, ἔμπειροι, βοηθοί.
Ἐπάρισμα, ἀφανὲς ἄσημα. ¶ Ἐπαρμένοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι. ¶ Ἔπαρμον, στόμα κάθυγρον
Ἐπαρξάμενοι, σπείσαντες, ἐπισπάντες.
Ἐπαρξόμενος, ἐπαρχὰς ληψόμενος. ¶ Ἐπάροιτοι, τάγμα ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον. καὶ οἱ παρὰ ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες. ¶ Ἔπαρσις, ὑπερηφανία.
Ἐπαρτέας, ἑτοίμους, ἀπηρτημένους. ¶ Ἐπαρτᾶ, ἐπικρεμάζει. ¶ Ἐπαρτύνη, εὐτρεπίζη. ¶ Ἐπάρουρος, ἐπίγειος ὁ κηπουρὸς ἐπιμίσθιος. ¶ Ἐπαρτίαν, παρασκευήν. ¶ Ἐπαρτήσας, κρεμάσας.
Ἐπαρυστρίδες, ἐλαιοχύται ἢ ἀντλητῆρες.
Ἐπαρχία, φυλὴ ἢ πατρίς. ¶ Ἐπαρώμενοι, καταρώμενοι. ¶ Ἐπᾶσαι, ἆσμα εἰπεῖν. γοητικὸν ἐπαλαλῆσαι. ¶ Ἐπάσαντο, ἐγεύσαντο, ἐκτήσαντο.
Ἐπασθμαίνων, πνευστιῶν. ¶ Ἐπάσιοι, καθήκοντες.
Ἐπασκεῖν, σέβεσθαι ἁγνεύειν. ¶ Ἐπασκηταί, ἀθληταί. ¶ Ἐπάσκιον, ἡ χήνη σκελοί. ¶ Ἔπασμα,
Ἐπ' ἀσπίδα, εἰς εὐώνυμα. ¶ Ἔπασσεν. ἐποίκιλεν, ὕφαινεν. ¶ Ἐπασσύτεροι, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις.
Ἐπασσύτερον, ἀλλεπάλληλον. ¶ Ἐπ' ἀσφαλοῦς, ἀσφαλεῖς. ¶ Ἐπάσω, ἐκτήσω. αἰσχύλος προμηθεῖ σατυρικῷ. ¶ Ἐπάταξαν, ἔτυψαν, ἐξοπλίσαντο, ἐνίκησαν. ¶ Ἐπάτερθεν, ἐπέκεινα. ¶ Ἐπατία, ἐπιτίμια. ¶ Ἐπαυλία. ἡ δευτέρα τῶν γάμων ἡμέρα οὕτως καλεῖται, ἐν ᾗ κομίζουσι δῶρα οἱ οἰκεῖοι τῷ γεγαμηκότι καὶ τῇ νύμφῃ. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπαυλίζεσθαι τὴν νύμφην. ¶ Ἔπαυλις, μάνδρα βοῶν, ἢ οἴκημα ἢ αὐλή. ἢ στρατοπεδία. καὶ ἡ ποιμενικὴ αὐλή.
Ἔπαυλος, ἐπίσκιος, ἔνοικος, χαράδρα. ¶ Ἐπαύλεις, ἐπαύλεις: μάνδρας. ¶ Ἐπαυρέσθαι, ἀπολαῦσαι, ἐπιτυχεῖν, ἐπιτελεῖν, ἐπιψαῦσαι.
Ἐπαυρεθέντα, ἐπιβάλλοντα. ¶ Ἐπαύρη. ἐπιτύχη. ἐπιψαύση. ¶ Ἐπαυρεῖν, ἀπολαῦσαι.
Ἐπαυρίσκονται, ἐπιτυγχάνουσιν. ¶ Ἐπαύροι, ἀπολάβοι, μεταλαμβάνοι. ¶ Ἐπαύροις, τοὺς χειμάρρους ποταμούς. ¶ Ἐπ' αὐτατῶν. πρὸς αὐταῖς.
Ἐπαύρονται, ἐπαισθάνονται. ¶ Ἐπ' αὐτόπτον, ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπ' ὄψει. ¶ Ἐπαυτοφάδος, ἐπ' αὐτοφώρῳ. ἐπ' αὐτοφώρῳ γὰρ ὁ φανερῶς καταληφθεὶς, ὑπεύθυνος γενόμενος, ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κλέμματι εὑρεθεὶς, ἐπικατέχων αὐτό. ¶ Ἐπαυχεῖ, ἐπεύχεται.
Ἐπαφᾶται, ψηλαφᾷ, ἐπιψαύει. ¶ Ἐπαφῆκεν, ἐπαπέλυσεν, ἐπέδωκεν. ἐξέβλυσεν. ¶ Ἐπαφησαμένη, ἁψαμένη. ¶ Ἐπάφησεν, ἐπαφήσατο.
Ἐπαφίησιν. ἐπαπολαύει. ¶ Ἐπαφώμενος, ψηλαφῶν. ¶ Ἐπαχθεῖς, ἐπίπονοι ἀληθεῖς. ¶ Ἐπαχνώθη, ὠνιάθη. ἐλυπήθη. ¶ Ἐπάχνωσεν. ἐλύπησεν, ἠνίασεν. ¶ Ἔπεα, λόγοι, ῥήματα. ¶ Ἔπεα πτερόεντα, τὰ ἐπίπτωνα εἶπε, διὰ τὸ ταχέως προσφέρεσθαι τοὺς λόγους, τὰ ἁρμοστά. πτερῶν γὰρ οὐδὲν εὐαρμοστότερον. ¶ Ἐπεάνυδε, λόγοις. ¶ Ἐπέβαρος, ἐπανέκαυψεν. ¶ Ἐπέβεις, ἐπιβάται.
Ἐπέβησαν. ἐπήρχοντο. ¶ Ἐπεβήσατο, ἐπέβη.
Ἐπέβησεν, ἐπιβῆναι ἐποίησεν. ¶ Ἐπεβείσεν, ἐπεβάρησεν. ¶ Ἐπελήσθην, ἐληθαργήθην. ¶ Ἐπέλεξεν, ἐπέδραμεν. ¶ Ἐπέλυσας, ἐξείλου. ¶ Ἐπελώβευον, ἐπετίμων, διέπαιζον τοῖς λόγοις ἐπεσκώπτον ὑβρίζον. ¶ Ἐπεμαίετο, ἐφήπτετο, ἐπέψαυεν. ἐπεθύμει. ¶ Ἐπέμαρψε. κατέλαβεν.
Ἐπεμάσατο, συνετάραξεν, ἐψαύσατο, ἐψηλάφησεν.
Ἐπεμβάλλεται, ζώνει. ¶ Ἐπεμβεβαώς, ἐπιβεβηκώς. ¶ Ἐπεμβαίνει, ἀναβαίνει. ¶ Ἐπέμενεν, ἐπεκάθισεν. ¶ Ἐπεμήνατο, ἐμάνη, ἐπεμάνη ἠράσθη.
Ἐπεμόνιεν, ἐπωρίζετο. ¶ Ἐπέμυξαν, ἐπεμυκτήρισαν, ἐπεμύχθησαν, διεφαύλισαν. ¶ Ἐπεμύξατο, ἐπεστέναξεν, ἐπεγόγγυσεν. ¶ Ἐπέναρ. εἰς τετάρτην, λάκωνες. ¶ Ἐπενάσθην, ἐπῳκίσθη. ¶ Ἐπ' εὐνάων, ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν. ¶ Ἐπενδίεσαν, ἐπεφίεσαν.
Ἐπενδύμενοι, ἐπενδεδυμένοι. ¶ Ἐπενείματο, ἐπῆλθεν
Ἐπενεγκεῖν, ἐπιενεγκεῖν. ¶ Ἐπένεμεν, ἐπέβαλλεν.
Ἐπενήνεον, ἐπεσώρευον, ἐπεσωρεύθησαν. ¶ Ἐπενήνοθεν, ἐπήνθει ἐπέστη, ἐπῆν. ¶ Ἐπενήχετο, ἐπεκολύμβα. ἐπεφέρετο. ¶ Ἐπένοντο, ἐνόργουν. ¶ Ἐπέντυεν, εὐτρέπιζεν. ¶ Ἐπενώτισεν, ἐφώρμησεν ἀμφοτέρων δευτέρῳ. ¶ Ἐπεξέλευσις, ἐκδίκησις.
Ἐπεξέρχεται, ἐκδικεῖ. ¶ Ἐπέοικεν, πρέπον ἐστίν.
Ἐπεπαιώνιστο, ἐπεφήμιστο. ¶ Ἐπέπαστο, ἐπεπλήρωτο, ἐκτήσατο. ¶ Ἐπέπιλεν, ἐκληρώσατο.
Ἐπέπιθμεν, πεπιστεύκαμεν. ¶ Ἐπέπληγον, ἐπλήσσομεν τοῦ βρέχειν. ¶ Ἐπέπληξαν, ἔπεισαν.
Ἐπεπολέμων, πολεμίως διέκειτο. ¶ Ἐπεπωλεῖτο, ἐπεπορεύετο. ¶ Ἐπέρυσα, ἐπίνεσα.

Ἐπαγγεῖλαι, ἐκκαλέσαι ἐντυχεῖν. ¶ Ἐπαγγελία, ὑπόσχεσις καὶ ἐπάγγελμα. ¶ Ἐπαγγέλλει, κελεύεις. ¶ Ἐπάγει, ἐπιφέρει, ἐμποιεῖ. θηρεύει.

Ἐπαγείρειν, ἐπισυναθροίζειν. ¶ Ἐπάγη, ἐστερεώθη. ἐπήχθη, ἐνεφυτεύθη, συνεπλάσθη, ἐγένετο, ὅθεν καὶ ἁρματοπηγὸς λέγεται. ¶ Ἐπαγίνηκεν, ἤτησεν.

Ἐπαγωνίζεσθαι, ἐπανάγεσθαι. ¶ Ἔπαγλος, κατάθεξ. ¶ Ἐπαιτίαν ἔχει, ἐπίμωμός ἐστι.

Ἔπαγρον, ἀγρευτικόν. ἄγριον. ἐν δὲ τῷ ἀγρεύειν, ἐντυχεῖν. ¶ Ἐπαγλαΐζον, ἄκρατον, ἐπιχέον.

Ἐπαγχάπτεσθαι. ἐπαναχωρήσατε. ¶ Ἐπαγκασομένη, ἐκπληγεῖσα. ¶ Ἐπάγω, ἐπιφέρω.

Ἐπαγόμενα, τὰ ἐπαχθέντα ἐφολκὰ ἢ ἀπατητικά.

Ἐπαγωγάς, αἰχμαλωσίας. ¶ Ἐπαγωγή, συμφορὰ πειρασμὸς ἤγουν δὲ ὁπωσοῦν κακῶς ἐπαγόμενον.

Ἐπαγώνιον, ἀνηρτισμένον. ¶ Ἐπαγώνη αἰφνίδιος κασσάνδρα. ¶ Ἐπαγωνιεῖται, φιλονικεῖ.

Ἐπάδυνος, φαρμάκου. ¶ Ἐπαείρει. ἐπαίρει.

Ἐπαΐεις, ἐπακούεις. ¶ Ἐπαιράμενον, ἀφαιρούμενον.

Ἐπαείρας, ἐπεγείρας. ¶ Ἐπαεσούελιον, κατήγορον.

Ἐπαίαν, ἐπιγείαν. ¶ Ἐπαΐχθην, ὅσον ἐπιψαῦσαι. ¶ Ἐπαιγίζοντα, σφοδρότερον πνέοντα ἀνέμων. καταιγίδες γὰρ αἱ τῶν ἀνέμων ἐμβολαί.

Ἐπαιγίζων, ἐπικαταιγίζων. ῥυτέστι ἀποπίζων.

Ἐπαιδεύσατο, μὲν γὰρ ὁ πατήρ, ἐπαίδευσε δὲ ὁ διδάσκαλος. ¶ Ἐπαινέσαντος, εὐφημήσαντος.

Ἐπαινή, ἐπαινετή. ἢ δεινὴ καὶ φοβερά.

Ἐπαΐειν, αἰσθάνεσθαι. ¶ Ἐπαίσας, μετεωρίσας. ¶ Ἐπαίμονος, ἀπόγονοι.

Ἐπαΐξας. ἐπιδραμὼν ἐφορμήσας. ¶ Ἐπαίνοις, τὰς κελεύσεις καὶ τὰς συμβουλίας καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ. καὶ ἀλκαῖοι ταῖς ἐπαινέτησιν. ¶ Ἐπ' αἰνύρων ἰδών, αἰνύρα χωρίον τῆς θράκης ἀπὸ αἰνύρου ὀνομασθέν. ¶ Ἐπαΐοι, αἰσθάνοιτο. ἐπακούοι. ¶ Ἐπαΐοντα, ἐπακούοντα.

Ἐπαῖραι, προσρέψασθαι. ¶ Ἐπαίσαι, λαβεῖν.

Ἐπαίρων, κουφίζων, ὑψῶν. ¶ Ἐπαῖσαι, αἰσθέσθαι, ἐπακοῦσαι, πεισθῆναι. ¶ Ἔπαισας, ἔτυψας, ἐπάταξας, ἔπληξας, ἔδειρας, ἤσας, ἔψαλας.

Ἔπαιτοι, καθήκοντες, ἐπιβάλλοντες. ¶ Ἐπαΐσσων, ὁρμῶν, ἐπερχόμενος. ¶ Ἔπαιστος, φανερὸς κατάφορος. ¶ Ἐπαΐων, ἐπακούσας. ¶ Ἔπαιτοι, αἴτιοι. ¶ Ἐπ' ἀκινύρισιν, ἢ τάφοις ἢ λίθοις.

Ἐπακμόνιος, ποσειδῶν ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ἐπακοντισμός. βόλου ὄνομα. ¶ Ἐπακοόι. οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες τὰς δικαστικὰς ψήφους.

Ἐπάκριος ζεύς, ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὀρῶν ἱδρυμένος ἐπὶ γὰρ τῶν ὀρῶν τοὺς βωμοὺς αὐτοῦ ἵδρυον ὡς ἐπιπολύ. ¶ Ἐπ' ἀκροτάτῳ, ἐπ' ἄκρῳ. ¶ Ἐπάκτιστιν, [illegible]. ¶ Ἐπακταῖος, ποσειδῶν ἐν σάμῳ. ¶ Ἐπακτήρ, κυνηγός. ¶ Ἐπακτήρεσιν. ἀλλεπαλλήλοις συνεχέσιν. ¶ Ἐπακτῆρες, κυνηγοὶ οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες καὶ δίκτυα καὶ δόλους.

Ἐπακτόν. ἔξωθεν. ¶ Ἐπάκτιος, ὁ ἑρμῆς ἐν σικυῶνι.

Ἐπακτός, ὅρκος οὐκ ἐγχώριος ἀλλ' ἀπὸ ξένης ἐπιτιμένος, ἢ ἐφ' ὃν ἕτερος ἄγει οὐκ αὐθαίρετος.

Ἐπακτοῖς, ἐπιτιμένοις. ¶ Ἐπακτρίδας, τὰς ἁλιάδας, ἐπακτῆρες γὰρ οἱ ἁλιεῖς. ἢ καθόλου οἱ κυνηγοί. καὶ ἐπακτροκέλης δὲ εἶδος πλοίου.

Ἐπακτρίς, πλοιάρια δύναται μὲν εἰς ἐπακτήρων. λαβεῖν δὲ μή. καὶ οἱ κυνηγοὶ ἐπακτῆρες. ¶ Ἐπακτῶν, ἔξωθεν προσγινομένων ἢ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν ἢ τῆς πέτρας, ἀκτὴ γάρ ἐστιν ἡ πέτρα καὶ ὁ αἰγιαλός. ¶ Ἐπάκτωσεν, ἔκλεισαν, ἔφραξαν. ¶ Ἐπαλαζονευόμενον, καταθρασυνόμενον. ¶ Ἐπαλείφων. γυμνάζων.

Ἐπαλείφοντας. γυμνάζοντας.

Ἐπαλλάσσετο, κατεπίμπλατο. ¶ Ἐπαλλάξαντες, ἐφαμματίσαντες, ἐπιπλέξαντες, ἐναλλάξαντες, ἐκ ἀντεμβολῆς ἐπεκτείναντες. ¶ Ἐπαλλαχθεῖσα, ἐπαλλάξασα σοφοκλῆς κολχίσιν. ¶ Ἐπαλλάλων, ὁμοίων. ¶ Ἔπαλλεν, ἔσεισεν. ἐπάλλομεν.

Ἐπαληθείς, πλανηθείς. ¶ Ἐπ' ἀλλοδαποῖς, τοῖς ξένοις. ¶ Ἐπάλλων, δοῦλος, λάτρις. ¶ Ἐπαλαστήσασα, σχετλιάσασα. δεινοπαθήσασα, ἐπιχαλεπήνασα. ¶ Ἐπαλεῖναι, ἐπαλεῖψαι. ¶ Ἐπαλλακεύετο, παλλακὴν εἶχεν. ¶ Ἐπάλλησιν, ἐφθάρη.

Ἐπαλμένος, πηδήσας, ἐφορμήσας, ἐφαλλόμενος.

Ἐπάλξεις, οἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν. ¶ Ἐπάλξεις πύργος, οἱ τῶν τειχῶν προμαχῶνες. ¶ Ἐπαλογῆς, συνωδοῦς ἀνταποδόσεως. ¶ Ἐπαλουσία, ἡ ἀθηνᾶ. ¶ Ἐπάλταξα, παλτῷ ἔβαλον. ¶ Ἐπάλυνεν, ἐλεύκανεν, ὕγρανεν, ἀνέδευσεν, ἢ ἐπίπασεν ἢ ἀπὸ τοῦ πάλης ἐλεύκανε χιόνι. ¶ Ἔπαλτο, ἐφύλατο, ἐπέδραμεν. ¶ Ἐκραδάνθη, ἐσείσθη.

Ἐπαμβλύδην, ἀναβαλλόμενος, ἀνακρουόμενος.

Ἐπαμειβόμενον. ἐπαλλαττόμενον. ¶ Ἐπαμείψωμεν, ἀνταλλάξωμεν. ἀντιδῶμεν. ¶ Ἐπαμέρσαιον. μέζον τι παρὰ κνιδίοις. ¶ Ἐπ' ἀμεροφανίῳ, ἐπὶ ἡμέρᾳ φίλου φανέντος. ¶ Ἐπαμύσατο, ἐπεβάλετο. ¶ Ἐπαμνησόμεθα. ἐπιφορήσομεν.

Ἐπ' ἀμνηστίᾳ, ἐπ' ἀμνησικακίᾳ. ¶ Ἐπαμοιβαδὸν ἐναλλάξ. ¶ Ἐπάμονες. ἀπόνοι ἀκόλουθοι.

Ἐπαμῦναι, βοηθῆσαι. ¶ Ἐπαμφάδησιν, ἐθαύμασι, περιέβλεψαν. ¶ Ἐπαμφιάζοντες. ἐπενδύοντες. ¶ Ἐπαμφιέσας. ἐγκρύψας. ¶ Ἐπαμφίσκοντες. ἐνδιδύοντες. ¶ Ἐπ' ἄμφω, ἐπὶ τοῖς δυσίν. ¶ Ἐπάναγε. ἐπάνελθε, ἐπίστρεφε.

Ἐπ' ἀνάγκης ἔχω, ἀνάγκην ἔχω. ¶ Ἐπαναγνῶναι, ἐξαναγνωσθεῖσαι. ¶ Ἐπαναζεῦξαι, ἐπανελθεῖν.

Ἐπαναθεῖναι, μεταθέσθαι. ¶ Ἐπανακροῦσαι, εἰς ῥύπισκο χωρῆσαι. ἐπὶ τῶν κωπηλατούντων ὅταν στρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούσωνται, ἵνα εἰς ῥύπισκο χωρήσῃ τὸ πλοῖον. ¶ Ἐπαναλήψομαι, ἐπαναλαμβάνω. ¶ Ἐπαναλύων. ἐπαναστρέφων.

Ἐπανατλήσιμον, ἐπανατλῆναι θέλοντα καὶ προθυμηθῆναι.

Ἐπαναρύεται, μετὰ κρεῶν θύει, κρέα δίδωσιν.

Ἐπανάστασις, ἐπανέγερσις.

Ἐπανατείνει. ἐπανατείνεται, ἐφήπλωται.

Ἐπ' ἀναφορέων, ἐπ' ὤμων. ¶ Ἐπαναχθέντα, ἐπανακομισθέντα. ¶ Ἐπαιεῖν, ἐνδιγεῖτο.

Ἐπανεῖπαν. ἐπεκήρυξαν.

Ἐπανελέσθαι, ἐπαναλαβεῖν.

στιν, ἔξιστον, ἱδρεῖον. ¶ Ἐξίτηλα, ἀναλώματα.
Ἐξίτηλα, ἀσθενῆ, ἀνόητα, ἄχρηστα, ἀδόκιμα, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ. ¶ Ἐξιτηλία, μωρία. ¶ Ἐξίτηλον, ἔξαλλον, ἁλμυρὸν ἢ τὸ ἀπολλύμενον, παρὰ τὸ διιέναι ὅ ἐστιν διελθεῖν ἢ ἀνόητον. ¶ Ἐξίτηλος, ὑπερήφανος, βλάξ, διεφθαρμένος. ¶ Ἐξιτηρία ἡμέρα ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἀπετίθεντο ἀθήνησιν. ¶ Ἐξιτήριον, ἐκτικόν. ¶ Ἐξίτηρος, ἐκπορευόμενος. ¶ Ἐξιχνεύει, διερευνᾷ ἀναζητεῖ. ¶ Ἐξιχνιασάμην, διερευνήσας, ἀνεζήτησα. ¶ Ἔξμεδρα, ἑξάμεδρα.
Ἐξόβλητον, διῶρισμένον, ἀπόβλητον. ¶ Ἐξοῦ δή, ἀφ' οὗ δὴ χρόνου. ¶ Ἐξοδῆσαι, διοδῆσαι. ¶ Ἐξοδίαν, ἐκστρατείαν. ¶ Ἐξόδιοι νόμοι, δι' ὧν πάντες διελεύσονται. ¶ Ἐξόμπαλον, ἴσον. ¶ Ἐξονομακλήδην, διονόματος καλῶν. ¶ Ἐξονομάσεις, ὀνομάσεις.
Ἐξονομήνῃς, διὰ ὀνόματος εἰπὼν ἢ διείπῃς.
Ἐξόνυχος, παροιμία. ¶ Ἐξοπλίσας, ὁπλίσασθαι κελεύσας. ¶ Ἐξόπῃς, ἐκ τῆς φωνῆς. ¶ Ἐξορρίζειν, ὀρρὸν ἐκπιέζειν τυροῦ. ¶ Ἐξορίου, διὰ ἐπιτηδείου ἀνέμου. ¶ Ἐξοθίζομαι, διοθιστός. τῶν ὅρων ἐκτός.
Ἐξορμᾷ, ἐκπηδᾷ. ἔξεισιν, ἐκτρέχει.
Ἐξοροθύνει, παρορμᾷ. ¶ Ἐξορμενίζεις, ἐκκεκαυλήκας. ἐκκέχυσαι. ¶ Ἐξορύξαι, ἐκφθεῖραι.
Ἐξορχήσομαι, χλευάζω, ὑβρίζω. ¶ Ἐξοσιοῦν, δικαιοῦν. ¶ Ἐξοσιούσθω, ὅσιος γενέσθω. ¶ Ἐξωστρακίσθη, διωθίσθη, ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον τὰς διοθίας. ¶ Ἐξόρλον, φανερόν. ¶ Ἐξοῦ, ἀφ' οὗ.
Ἐξουδενώσας, ἀποδοκιμάσας. ¶ Ἐξουδενώκασι, κατευτελίκασιν. ¶ Ἐξουθᾶ ἐκτὸς, διουθενεῖ. παρακρίνει. ¶ Ἐξουθενούμενοι, κατευτελιζόμενοι.
Ἐξουλάς, ἐκβολάς. ¶ Ἐξούλης, δίκην ἐξούλης δικάζεταί τις, ὅταν φάσκῃ κατέχεσθαι αὐτοῦ κτῆμά τι ἐπιβάλλων αὐτῷ ὅπερ οὐ λλειν λέγεται τουτέστιν ἐκβάλλειν. ¶ Ἐξορίου, διὰ ἐπιτηδίου ἀνέμου.
Ἐξοῦσιν, ἐφέξουσιν. ¶ Ἐξοφρυόωμενοι, ἐπηρμένοι, ὑπερήφανοι. ¶ Ἐξοχέων, ἐκ τῶν ἁρμάτων.
Ἐξοχετευόμενα, ἐκρέοντα, ἢ ἐκτὸς ἔχοντα τοὺς ὑδρωπούς.
Ἔξοχος, ἔνδοξος, ἐνάρετος. ¶ Ἐξοχώτατος, ὑπέρτατος. ¶ Ἐξόχως, ὑπερβαλλόντως, καλλίστως πάνυ. ¶ Ἔξοχον, ἐκπρεπές. ¶ Ἐξυδαροῦται, διυδατοῦται. ¶ Ἐξυδατωθεὶς, ὡς ὕδωρ.
Ἐξυμάλλων, διὰ ὁμοίων. ¶ Ἐξυπαρχῆς, διὰ ἀρχῆς.
Ἐξ ὑπερκειμένων, διὰ ὑπεροχῆς ἐκ κορυφῆς.
Ἐξυπίσθα, ἐκ τοῦ ὀπίσω. ¶ Ἐξ ὑπογύου, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. ¶ Ἐξυπεσκήσατο, ὑφάνατο. ¶ Ἔξυσεν, ἐδημιούργησεν. ¶ Ἐξυφήνας, κατασκευάσας.
Ἔξω ἀμέλγεται, ἐκθλίβεται. ¶ Ἐξωβάδια, ἐνώτια λάκωνες. ¶ Ἐξώγκωσεν, ἐθαύμασεν, ἐμεγάλυνεν.
Ἐξώγκωσεν. ὕψωσεν. ¶ Ἐξωγύρου, εὐκαταπρήστου.
Ἔξω γλαῦκε, τοὺς χειμαζομένους ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν, παροιμιῶδες δὲ, ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαῦκος φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν. ¶ Ἐξώδια, ἔξοδος, διώδια.
Ἐξώκοιτος εἶδος ἰχθύος καὶ ἄλωνις. ¶ Ἐξώκελλεν. διέπεσεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων.
Ἐξώκολον, διῆλθον. ¶ Ἐξώκοιτος, ἔξω κοιταζόμενος. ¶ Ἐξωλαίμας, οὐκ αἰσίοις. ¶ Ἐρόλης, κύνωδος. ¶ Ἐξώλιγξεν, ὠλίσθεν. ¶ Διόλλυται, ἀπόλλυται. ¶ Ἐξώμβρεισεν, ἐπήγασεν ὀξέως ἢ ἐπήνεγκεν. ¶ Ἐξωμὶς, χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον, τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖχεν, καὶ χιτῶνα μὲν, διὰ τὸ ζώννυσθαι. ἱμάτιον δὲ, ὅτι τὸ ἕτερον μέρος ἐβάλλετο περὶ καὶ οἰκονομικοὶ ὅτε μὲν ἐνδύει, ὅτε δὲ περιβαλοῦ.
Ἔξωμος, χιτὼν δουλικός. ¶ Ἐξωμότης, ἀπηρνεύσεν. ¶ Ἐξωμοσία, ἄρνησις μεθ' ὅρκου.
Ἐξωνέων, ἔξω τῶν πρασίμων πραγμάτων.
Ἐξώπταξεν, διέπεμπεν. ¶ Ἐξώπιον. ἐν τόπῳ ἔξω.
Ἐξωραϊσμένον, κεκοσμημένον, κεκαλλωπισμένον.
Ἐξώρχησε, διεγύμνωσε. ¶ Ἐξώροις, γραίαις ἢ γέρουσιν. ¶ Ἔξωρον. τὸ παρηκμακότα ἄκαιρον ἢ παλαιόν. ¶ Ἐξώσθη, διεβλήθη. ¶ Ἐξώσθησε, καταβλήθη. κατέπεσεν. ¶ Ἔξωσον, ἄπωσαι, ἔκβαλλε. ¶ Ἐξώστω, ἀπώσω, ἐκβαλῶ. ¶ Ἐξώστρα, τὸ ἐπὶ σκηνῆς τὸ ἐκκύκλωμα. ¶ Ἐξωστρακίσθη, διώσται παγὶς, ἔξω πεπίδος. ¶ Ἔξω τριακάδος, οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες παιδὸς ἢ ἀγχιστεῖς κλήρου τελευτήσαντος τινὸς ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο.
Ἐξωτικὰς δίκας, τὰς ξενικάς. ¶ Ἐξωτειλῆς, ἐκ τοῦ τραύματος. ¶ Ἐξώτρυνεν, διέπεισεν. ¶ Ἐξώφελλεν, ἐπιπολὺ ηὐξήθησαν. ¶ Ἐξωχέτευται, ἐπιπολὺ, ηὐξήθη. ¶ Ἐξώχοντο, διεπορεύοντο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ε Ο, ἑοῖο, ἕθεν, ταῦτα ἰσοδυναμεῖ, καὶ ὀρθοτονούμενα, δηλοῖ ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς. ἐγκλινόμενα δὲ, αὐτοῦ αὐτῆς. ¶ Ἔοι, εἴη γένοιτο ὑπάρχοι.
Ἔοικεν, ὁμοίωται, πρέπει ἐστί. δοκεῖ. ἁρμόζει, φαίνεται.
Ἔοικέτοι, πρέπουσι. ¶ Ἐοικὸς, πρέπον ὅμοιον.
Ἐοικότα, καθήκοντα. πρόσφορα, ὡμοιωμένα.
Ἐοικὼς. ὡμοιωμένος.
Ἔοιμι, ἐμβάλλοιμι. ¶ Ἑοῖο, αὐτοῦ ἢ ἑαυτοῦ.
Ἑοῖσι, τοῖς ἑαυτοῦ. ¶ Ἑοῖσιν, ἰδίοις οἰκείοις.
Ἑόληται, τετάρακται ἐπλόνται, ὠδύνηται.
Ἔολον, πρόσφορον. χρηματιστόν. ¶ Ἑαλότας, εἰλημμένους. ¶ Ἔολπεν, ἐλπίζει, προσδοκᾷ. οἴεται.
Ἑὸν, ἴδιον. τὸ ἑαυτοῦ. ἑαυτόν. ¶ Ἔονος, γένος.
Ἐόντα, ὑπάρχοντα. ὄντα. ¶ Ἐόντες, διὰ ἔθους ἐπιφοιτῶντες. ¶ Ἔοργας, εἰργάσω, ¶ Ἔοργεν, ἔπραξεν, εἴργασται, δέδωκεν. ¶ Ἑορτάζεται, πανηγυρίζεται, ὀργὴ γὰρ ἡ τορύνη. ¶ Ἔορται, ἔδοξε. κρεμνᾶται
Ἑορτάς, ἀρεσκούσας καλάς. ¶ Ἔορτος, ἢ ἑορτὸς, μακεδόνων ἀπὸ ἔθνους. ¶ Ἔορ, θυγάτηρ ἀνεψιός.
Ἔορες, προσήκοντες, συγγενεῖς.
Ἑοστητὴρ, ἐπίκουρος, τιμωρὸς, αὐτὶ τοῦ ἀοσσητήρ.
Ἑοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ. ἕωλον.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ε Πάβολος, ἐπιτυχών. ¶ Ἐπαγγαλιάζομαι, ἐπιχειρέω. ¶ Ἐπαγγέλλουσιν, κελεύουσιν.

χρείαν, ἀπαίτησιν, χρήματα. ℂ Ἐξέσμων, ἑσμηχον, καὶ ἐξέσμων δὲ, τὸ αὐτό. ℂ Ἐξεστηκότα. εἰς δίκην κεκληκότα. ℂ Ἐξεστικὸς οἶνος ὁ ὀξίνης.

Ἐξέσυτο, ἐξώρμησεν, ἐξῆρχεν. ℂ Ἐξέσται, ἐπεξουσιασαί. ℂ Ἐξέστην, ἐθαύμασα, ἐξεπλάγην.

Ἔξεστι, δυνατόν. ℂ Ἐξέστησεν, εἰς ἔκστασιν ἤγαγεν.

Ἐξέστρεψεν, μετέβαλεν. ℂ Ἐξ ἑστίας ἄρχεσθαι, παροιμία. ℂ Ἐξετάζεται, ἀριθμεῖται οὐδ᾽ ὄντως.

Ἐξέταμον, ἐξέκοψαν. ℂ Ἐξετανύσθη, ἡπλώθη.

Ἐξέτασις, βασανισμός. ℂ Ἐξετασμός. κρίσις ἐρωτήσις. ℂ Ἐξετέλεσεν, ἐπλήρωσεν.

Ἐξέτειον, ἐκ πέντε τοῦ ἔτους, οἷον ἑπτέτειον.

Ἐξέτηξας, ἀνήλωσας. ℂ Ἐξέτηξεν, ἐλέπτυνεν.

Ἐξ ἔτι τοῦ, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.

Ἐξετμήθη, διεκόπη. ℂ Ἐξετόξευσεν, ἐξέπεσεν.

Ἐξετράπησαν, ἐξέκλιναν. ℂ Ἐξετρέφετο, σφόδρα κοσμεῖν. ℂ Ἐξευνασμένου, τεθνεῶτος κοιμωμένου.

Ἐξηλευθέρωσε, ἐλευθεροποιῆσαι. ℂ Ἐξευλάβησεν, εὐλάβειαν ἐποίησεν. ℂ Ἐξέβρωσεν, ἐξέμβλωσεν, ἐνέρριψε τὸ βρέφος. ℂ Ἐξευθετησίας, ἐξευδαιμονίας.

Ἐξευηθείας, ἐξ εὐδαιμονίας. ℂ Ἐξευμαρίσθη, παρεσκευάσθη. ℂ Ἐξευμενίσασθαι, ἐξιλεώσασθαι. ἐξιλάσκεσθαι. ℂ Ἐξευμενίσονται, ἐξιλεώσονται.

Ἐξευνῆς, ἐκ κοίτης. ℂ Ἐξευπατριδῶν, ἐξ εὐγενῶν.

Ἐξ εὐωνύμων, ἐξ ἀριστερῶν.

Ἐξεύχομαι, ἀφίξομαι. ℂ Ἐξεφαάνθη, ἐφάνη.

Ἐξεφάνη, φανερὸς ἐγένετο. ℂ Ἐξέφαινον, ἀπέφαινον.

Ἐξέφθιεν, διέπαυεν. ℂ Ἐξεφαύλιζον, ἐξευτέλιζον.

Ἐξεφημερίας, ἐκ τοῦ συνεχοῦς.

Ἐξέφθιτο, ἐξέφθαρτο. διεπαύετο.

Ἐξεφόρουν, ἐξέφερον. ℂ Ἐξέφρηκεν, ἀφῆκεν.

Ἐξέφυ, ἐβλάστησεν. ℂ Ἐξεφύρθης, ἐμιάνθης.

Ἐξεφύσησε, διεσκόρπισε, ἐξεφυσίασε. ἐξελυξάμην.

Ἐξεχαρυβδάνθη, ἀνεπόθη. ℂ Ἐξέχεαν ὅρκια, οἷον παρέβησαν. ℂ Ἐξέχειν, ἀνατέλλειν ἥλιον.

Ἐξεχέμηναι, χωρὶς ἐμοῦ. λάκωνες.

Ἐξέχεσθαι, ἐξέχειν. ℂ Ἐξεχύθησαν, ἐφανίσθησαν.

Ἐξηλάμενος, καταχαλῶν παραπλακείς. ℂ Ἐξέωσαν, ἐξώθησαν, κατέβαλον, ἢ ἐξέβαλον. ℂ Ἐξηκοστὸς, ἐξ ὅλης. τριάκοντα πέντε ἐτῶν. ℂ Ἐξηκεῖσθαι, ἥκεσθαι. ℂ Ἐξηγήσατο, ἑρμήνευσε.

Ἐξηγητής. ὁ τῶν ἱερείων καὶ διοσημείων ἐξηγούμενος.

Ἐξηνοῦ, καθηνοῦ. ℂ Ἐξηγγελίαν, ἐπαγγελίαν.

Ἐξορκικός. ἐξηρκικώς. ℂ Ἐξήρτηται, ἤρτηται, κρέμαται. ℂ Ἐξέθυψεν, ἐξέκαυσεν. ℂ Ἐξόια, θυμιάματα. ℂ Ἐξηρκασμένοι, ὁμοιωθέντες.

Ἐξηκεστίδης, μοχθηρὸς συκοφάντης. ℂ Ἐξήκεστος, ἑταιρικός. ὅθεν καὶ τοὺς προσκροὺς ὁμωνύμως ἐξελέγοντο ἔλεγον. ℂ Ἐξηκεστομαλκίδαι τοὺς δύο, ἐξηκεστίδην καὶ ἀλκίδην τοὺς κιθαρῳδούς.

Ἐξήλαρον, ἀνοίγοντες, ὁ ἐξ πηγὰς ἔχων. ℂ Ἐξήλαρος συντετριμμένος. ℂ Ἐξηλέκατα, φανερῶς γενόμενα. ℂ Ἐξηλευθέρωται ὁ δοῦλος, ὁ δὲ πρᾶγμα πρὸς ἀπολυθείς, ἠλευθέρωται. ℂ Ἐξήλαρον, ψιλοῦσιν ἐξ ἱλασμάτων καὶ πτυχῶν συγκείμενον, δασέως

δὲ, ἐξάπτυχον. ℂ Ἐξηλιασμένον, κεκαυμένον, ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ℂ Ἐξηλιθιότερος, ἐξ ἀναισθησίας.

* Ἐξηλήμβωρ, ἔβλεπε λάκωνες.

Ἐξηλοίαμεν. ἐξεκαθάραμεν. ℂ Ἐξήλιπεν, ἐξέφυγεν. ℂ Ἐξημβρυῖ, πραΰνει. ℂ Ἐξήμβλωσαν, ἐξέζωσαν, ἐξέφθειραν, οὐ διέσωσαν. ℂ Ἐξημεῦσαι, ἀποκινῆσαι. ℂ Ἐξημμένοι, ἐκδεδεμένοι, ἢ ἐνδεδεμένοι. ℂ Ἐξημερῶσαι, ὁμεροποιῆσαι.

Ἐξημοιβὰ, ἀλλακτά. διὰ τὸ πλῆθος. ℂ Ἐξημοιβαὶ, ἕτεραι. ℂ Ἐξῆν, ἐξεγένετο, ἢ δυνατὸν ἦν.

Ἐξήμαρε, ἐπέρασεν. ℂ Ἐξηνδρόμιον. ὀρθιάζοντα.

Ἐξηνύσαμεν, ἐξεβάλομεν. ℂ Ἐξηνθησάμην, διὸ λθορ ἀνέγνων ἐξεφόρησα. ℂ Ἐξηνάριξας, ἐσκύλευσας, ἀνεῖλες. ℂ Ἐξήνιοι, ἀλλότριοι παρὰ τὸ ἔξω ἡνίων γενέσθαι. ἡνία δὲ τὰ λῶρα. ἀνυπότακτοι.

Ἐξόνιον, ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ℂ Ἐξηνιῶσαι. ἐξαπατῆσαι.

Ἐξηπάτησεν, ἐξεπλάνησεν. ℂ Ἐξήπαφεν. ἠπάτησεν. ℂ Ἐξηπέδου, ἔλυε τὰ ἔμπεδα. ℂ Ἐξηπειρῶσθαι, ἤπειρον γενέσθαι. ℂ Ἐξηπίτευται, διαπέπαυται, λάκωνες. ℂ Ἐξήπλευν, ἐξεγένετο.

Ἐξηρεύξαο, προεβάλετο. ℂ Ἐξηρημένην, ὑφαιρουμένην. ℂ Ἐξήρειπεν, ἐξέπεμψεν. ℂ Ἐξόρμωνται, ἐξορμῶνται. ℂ Ἐξηρτημένοι, κρεμάμενοι, ἢ κεκοσμημένοι. ℂ Ἐξήρησαν, ἐξώρμησαν. ℂ Ἐξῆς, ἐφεξῆς. ℂ Ἐξησκημένον, διηνυόντων. ℂ Ἐξησκληκότες, ξηρανθέντες. ℂ Ἐξητασμένος, δεδοκιμασμένος. ℂ Ἐξήτησαν, ᾔτησαν, ἐδυσώπησαν, παρεκάλεσαν. ℂ Ἐξηυλημένον. ἄχρηστον, αἱ γὰρ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν, ἐξηύλισται ἐλέγοντο ἤγουν κατατετριμμέναι. ℂ Ἐξήχμησαν, ἠρέμησαν, διὰ τὸ τὰ ξόανα ἀπολελεῖφθαι αὐτοὺς, ἢ ὅτι οὐκ ἐπέθηκαν αὐτόθι οἱ βάρβαροι τῶν θεῶν. ℂ Ἐξηχεῖν, ἐξακούειν. ℂ Ἐξηχεῖται, ἐξῆλθεν, ἐκηρύχθη.

Ἐξιατρὸς, ἐκθυτικός. ℂ Ἐξιδροῦν, χρήματα θεοῖς ἐπαγγέλλεσθαι. ℂ Ἐξιθύνω, ἔξω καθίσαι.

Ἐξιθύνοι, ὀρθοῖ. ℂ Ἐξικνεῖσθαι, χωρεῖν.

Ἐξικμάζεται, ἐξόλλυται, ἐξικνεῖται.

Ἐξικνούμενον, ἐξαρκοῦν εἰς διόμενον.

Ἐξίκορ, ἐκτικός. ℂ Ἐξίκοιτο. παραγίνοιτο.

Ἐξιλάσεται, προσεύξεται, πραΰνει. ℂ Ἐξιλάσκεσθαι, ἐξευμενίσασθαι. ℂ Ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἀνακτικὸν δῶρον. ℂ Ἐξιλλεῖν. ἀπείργειν, κωλύειν, κτείνειν, ἐκβάλλειν. ℂ Ἐξίμεναι, ἐξαφεῖναι, ἐξελθεῖν. ℂ Ἐξίνη, ἐπέσβεννεν. ℂ Ἐξινούμενον, ἐξκενούμενον, ἐκσφαγιζόμενον, λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν χολὴν καθαιρομένων. ℂ Ἐξίπτεται, ἐκπέξεται.

Ἐξιπούμενος, καθαιρόμενος χολὴν ἢ ἐξεμῶν ὁ ἐκρέων.

Ἐξιονθίζω, ἐξιονίζω ῥίζα ἐκδίδωμι, ἔστι γὰρ ἴονθος, ῥίζα τριχῶν, ἢ ὑποβρέχων. ℂ Ἕξις, ἦθος, ἡ ἐκ τοῦ ἔχειν. φρόνησις συνήθεια. ℂ Ἐξίοντι. ἔξοδος.

Ἐξιστορήσαντος. ἀναζητήσαντος.

Ἐξισοστασίου, ἐξίσου ἐκ τοῦ ὁμοίου. ℂ Ἐξιστακέναι, θαυμάσαι. ℂ Ἐξίσταντο. ἐθαύμαζον.

Ἐξίστασθαι, καθαιρεῖσθαι. ℂ Ἐξίσταται, ἐκπλήττεται. ℂ Ἐξίστη, ἐξέπληττε. ℂ Ἐξίστων, ἔχει

Ἐξαρτίζει. πληροῖ, τελειοῖ. ¶ Ἐξαρτῆσαι, ἐκκρεμᾶσαι, τελειῶσαι. ¶ Ἐξαρτύειν, παρασκευάζειν.

Ἐξαρύσαι, ἐξαντλῆσαι. ¶ Ἐξαιρούμεναι, ἐξ ἀγκῶνος φλεβοτομούμεναι. ¶ Ἔξας, εἶδος πλοίου συρακουσίοις. ¶ Ἐξαστελλάνωμεν, ἀναπληρώσωμεν.

Ἐξαυαίνεται, ἀποθνήσκει. ¶ Ἐξαύδα, ἐξεῖπον, λέγει. φώνησον ἐθισμῷ. ¶ Ἐξαῦσαι, ἐξελεῖν.

Ἐξαυστήρ, κρεάγρα. ¶ Ἐξαυτῆς, παραυτίκα.

Ἐξαῦτις, μετὰ ταῦτα ἐκ δευτέρου.

Ἐξαφάζων, ἐξ ἑαυτοῦ γινόμενος καὶ πολυβλέπων.

Ἐξαφιλέκτης, ἐξαφορέσασιν, διαπορίσασιν.

Ἐξαφύσσων, ἐξαντλήσων.

Ἐξέζω, ἐξέζωσεν. ¶ Ἐξεγένετο, ἐξεπονήσατο.

Ἐξέγρετο, ἐξηγέρθη. ¶ Ἐξέγρεο, ἐξηγέρθης.

Ἐξεγρέτευσας, ἐξηρεύνησας. ¶ Ἐξεδιήτει, τὸ ἔξω τοῦ νομίμου διαίτης ἐγίνετο. ¶ Ἐξεδίκησεν, κακῶς διῴκησεν. ¶ Ἐξεδίφησεν. ἐξεζήτησεν.

Ἐξεδίωσεν, ἐπόρθησε, κατέκοψεν. ¶ Ἐξ ἑδρέων, ἐκ τῶν καθεδρῶν. ¶ Ἐξ ἕδρης, ἐκ καθέδρας, ἢ ἐκ πετρῆς. ¶ Ἔξεδρον, τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνὸν οὐκ εὔθετον ὄρνιν, οὐκ ἔνδον τι τὴν ἕδραν ἔχοντα.

Ἐξεδύοντο, ἀπεδίδυσκον. ¶ Ἐξέθανεν, ἐλειποθύμησεν.

Ἐξέθει, ἐξέτρεχεν. ¶ Ἐξεθίαζε, χορείας ἐπετέλει.

Ἐξέθυσεν, κίθελεν. ¶ Ἐξέθορεν, ἐξεπήδησεν. ἐξέπνευσεν. ¶ Ἐξεθιάσθη, λαμπρυνθῆ.

Ἐξέθρωσκεν. ἐξεπήδα. ¶ Ἐξεθώπευεν, ἐξεθώπευσεν.

Ἐξεῖ, ἔξω λάκωνες. ¶ Ἐξεῖα, τὰ ἔξω.

Ἐξεῖτις, πολῖται, ἐκ περιπτοῖς.

Ἐξείη. ἔξοδος κέρδος. ¶ Ἐξείης, ἐφεξῆς. ¶ Ἐξεικάδιοι, οἱ ἐκτὸς τῆς εἰκάδος καὶ πέρματος τοῦ ἄστου.

Ἐξείκοιν, ἐξεγένετο. ¶ Ἐξειλάω. ἀπὸ δείπνου.

Ἐξεικονισμένον, μεμορφωμένον. ¶ Ἐξείλατο, ἐρρύσατο. ¶ Ἐξειλεγμένων, ἐκλεκτῶν. ¶ Ἐξειλεῖν. ἐκβαλεῖν. ¶ Ἔξειον, ἐπιζήμιον τὸ καταδικάζειν τοῖς ἑκουσίοις, οἱ δὲ ἀπόλιδων ἔγκλημα τό.

Ἐξείπω, φανεροποιήσω. ¶ Ἐξείνισε, ἐξένισε.

Ἔξειρα, σκορπίος ὁ ἰχθύς. ¶ Ἐξείρετο, ἠρώτα.

Ἐξειρεείνων, ἐξερευνῶν. ¶ Ἐξειρύσας, ἑλκύσας.

Ἔξεισιν, ἐξέρχεται. ¶ Ἐξελώτησεν, ὡς ἐπὶ τοῦ λεωροῦ ἐξερπάθησεν. ¶ Ἐξεῖς, ἀφεῖς. ¶ Ἐξεῖτι, ἐξελεύσεται. ¶ Ἐξεκαρυκεύθη, ὠψοποιήθη, καὶ συνεκόπη. καρύκη γὰρ ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον.

* Ἐξεκαλύσω, ἐκ τῶν προμαχώνων.

Ἐξεκένωσεν, ἐξεπέτασεν. ¶ Ἐξεκελεύμησεν, ἐξήλησεν, ἐξέλαξεν. ¶ Ἐξεκηρύκωσας, ἐξέστησας.

Ἐξεκόραξεν, ἐξέφθειρεν. ¶ Ἐξεκνυμώθη. ἐξεφθάρη.

Ἐξεκόλαξεν, ἐξέχεεν. ¶ Ἐξεδόναξεν, ἐξήνεγκεν.

Ἐξεκόμπησεν, ἐξέπληξεν. ¶ Ἐξεκονίθη, κατηπλάθη. ¶ Ἐξεκορύνθη, ἐξαλλύνθη.

Ἐξεκκλησίασε, συνήθροισεν. ¶ Ἐξεκλίθη, ἔπεσεν. ἀπερρίφθη. ¶ Ἐξεκώμασεν. ἐξεπόρνευσεν.

Ἐξελάαν, ἐξελάσαι. ἀποδιῶξαι. ¶ Ἐξελθεῖναι, ἐκδιωχθῆναι. ¶ Ἐξελατέοις. ἐκδιωκτέοις.

Ἐξελάσωμεν, ἐκβάλωμεν. ¶ Ἐξέλεεν, ἐξήρει.

Ἐξέλειπεν, ἐπαύσατο. ¶ Ἐξελέσθαι, σῶσαι.

Ἐξέλιπον, ἐξώλισθον. ¶ Ἐξελεύθεροι, οἱ τῶν ἐλευθερουμένων υἱοί. ¶ Ἐξελθεῖν, ἐξωθεῖν.

Ἐξέλεψεν, ἐξέλυψεν, ἐξελέπισεν. ¶ Ἐξελιγμός, κίνησίς τις παρὰ τοῖς τακτικοῖς, ὁ ἐνόπλιος.

Ἐξελίασσον, κινοῦσιν. ¶ Ἐξελκόμενος, πολυαιρόμενος, πολυσυρόμενος. ¶ Ἔξελον, ἐξαίρετον, ἐκδέδωκεν.

Ἐξελύθη, ἐπαύσατο τοῦ ὁρμῶν.

Ἐξελύζωσας, ἐγύμνωσας. ¶ Ἐξελώπισεν, ἀπερίθησεν. ¶ Ἐξεσκύλευσεν, ἐξέδυσεν.

Ἐξέμεθεν, ἐξ ἐμοῦ. ¶ Ἐξέμεν. ἐξαφεῖναι.

Ἐξέμεζε, ἐπὶ ἄλωνος ἀμέζει. ¶ Ἐξημήμεκεν, ἀπώρασεν, ἐξέχεεν. ¶ Ἐξέμμορεν. ἔλαχεν.

Ἐξέμολεν, ἐξῆλθεν. ¶ Ἐξεμοῦντες, ἀποβάλλοντες. ¶ Ἐξεμούσωσεν. ἐξεπαίδευσεν.

Ἐξέμπαλιν, ἐπαλίστροφως. ¶ Ἐξεναντίων, ἐξ ἀντικειμένων. ¶ Ἐξενάριξας, ἐσκύλευσας.

Ἐξενάριξεν, ἐσκύλευσεν. ἀπέκτεινεν. ¶ Ἐξενάρων ἐκ τῶν σκύλων. ¶ Ἐξ ἐνετῶν, πόλις παφλαγονίας. ¶ Ἐξ ἐνοπῆς, ἐκ τῆς μάχης ἢ βοῆς.

Ἐξεντεσμέναι, κεκοσμημέναι. ¶ Ἐξ ἐπάλξεων, ἐκ τῶν προμαχώνων. ¶ Ἐξέπαλτο, ἐξεπήδησεν.

Ἐξεπατάγησεν, ἐξεφώνησεν. ¶ Ἐξεπατάχθη, ἐξεπλάγη. ¶ Ἐξ ἐπαφῆς, ἐκ ψηλαφήσεως.

Ἐξέπερσεν. ἐξεῖλεν, ἐπόρθησεν. ¶ Ἐξεπέτασεν, ἥπλωσεν. ἀνέῳξεν. ¶ Ἐξέπιλεν, ἐξεγένετο.

Ἐξεπιδρομῆς, ἐξαίφνης. ¶ Ἐξέπινεν. προέπινεν.

Ἐξεπιπολῆς, ἄνωθεν. ¶ Ἐξεπίταξεν. ἐξεπίτηδες.

Ἐξεπιδιφρειάδος πυμάτης, ἐξ ἄκρας τῆς ἄντυγος τοῦ δίφρου. ἐκ τῆς ἐπιβάσεως τοῦ παραβάτου ἢ τοῦ δίφρου καὶ ἐπὶ τὸ μέρος. ¶ Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν, ἐξέστη.

Ἐξέπλη, ἐξέπεσεν. ¶ Ἐξεπολεμοῦντο, τὰ πολεμίων καὶ ἐχθρῶν ἔπραττον.

Ἐξεπολέμωσε, πολεμίους εἰργάσατο.

Ἐξεπράθομεν, ἐξεπορθήσαμεν. ¶ Ἐξεπράξατο, ἐφόνευσεν. ¶ Ἐξεπύρωσεν, ἐξέθλιψεν.

Ἐξ ἐράνου, ἔρανος συνοχία. ¶ Ἐξεράσει, διαφθερεῖ.

Ἐξερέεινεν, ἠρώτησεν. ¶ Ἐξερεείνων, ἐξερευνῶν.

Ἐξερέω, ἐξηγοῦ. ¶ Ἐξερευνεῖν, ἐξευρεῖν.

Ἐξερεύνηκα. ἐξήνεικα. ¶ Ἐξερευμένη, ἐξαίρετα ἐλάμβανον. ¶ Ἐξερέω, λέξω, ὃ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσεν. ¶ Ἐξ ἐρέβευς, ἐκ τοῦ σκότους.

Ἐξερέβευσφιν, ἐκ τοῦ ἐρέβους, ὅ ἐστι σκότους ἐξέρημα.

Ἐξερεύξονται, διενέγκει. ἐξέρεκται.

Ἐξερίπῃ, ἐκπέσῃ. ¶ Ἐξ ἔρον ἕντο, ἐξήνεγκαν τὸν ἔρωτα, τουτέστιν τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν.

Ἐξεριπεῖν, ἐξεῖναι. ¶ Ἐξερύσαι, ἐξαρπάσαι, ἑλκύσαι.

Ἐξέροιτο, ζητῶν, καὶ διερωτᾷ. ¶ Ἐξερπύσαι. ἐξολισθῆσαι. ¶ Ἐξέρπον, ἐξεπορεύοντο. ¶ Ἐξέρρωγας, ἐπ᾽ ἐμὲ ἀφῖξαι, ὅτι ἐπὶ τῶν νεύρων.

Ἐξερύησαν. ἔφυγον. ¶ Ἐξερύοι, ἐξέλκοι.

Ἐξερύεσκεν, ἐξεῖλκεν. ¶ Ἐξέρρω, ἐκφύναι.

Ἐξερῶ, ἐξάξω. ¶ Ἐξέσας, ἔξωθεν λάκωνες.

Ἐξεσίη, ἡ κατὰ πρεσβείαν ἔξοδος. ¶ Ἐξεσίας, πρεσβείας. ¶ Ἐξέσιον, ὑπάρχον. ¶ Ἐξεσίην, δημοσίαν, ἐκ τῶν πάντων, ἀγοράν, λῆμμα, πρεσβείαν, δημο

Ἐνωρος, ἔνωμος ζῶν. ¶ Ἐνῶρσεν, διήγειρεν.
Ἐνῶρτο, ἐνώρμησε, διεγήγερτο. ¶ Ἐνώσας, συνάψας. ¶ Ἐνώσατο, διενοήθη. ¶ Ἕνωσις, μίξις. σύζευξις. ¶ Ἐνώταις, ἐνωτίοις τῇ προσωδίᾳ, ὡς φιλόσοφος. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἐνωτία ἀμέλεια. ¶ Ἐνωτίζου, ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου.
Ἐνῶπισε, τὰ νῶτα περιεσκέπασεν.
Ἐνωχλήθην, ἠῤῥώστησα.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἐξάγαστον, ἄξιον θαύματος. ¶ Ἐξάγειν, προξενεῖν. ¶ Ἐξάγγελος. ἄγγελος, ὁ τὰ ἔσω γενόμενα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων.
Ἐξαγε κούρην, ἔξαγε τὴν κόρην. ¶ Ἐξάγιστον, διὰ τοῦ ὁσίου τρόπου εἰσενεχθὲν εἰς ἱερὸν ἢ τὸ ἀκάθαρτον.
Ἐξαγίτης, καλαμίνθη. ¶ Ἐξάγιστα, πάντα τὰ ἱερὰ καὶ ἀφωσιωμένα, ἃ οὐχ' οἷόν τε ἐκκομίζεσθαι τῶν ἱερῶν. ἔνιοι δὲ ἁγνὰ ἀπέδοσαν. ¶ Ἐξάγιστος, ἀκάθαρτος πόρνος. ¶ Ἐξαγκυρῶσαι, θύραν ἐκστροφῶσαι. ¶ Ἐξαγορεύοι, φανεροί. ¶ Ἐξαγορεύων, πᾶσι δηλῶν λέγων. ¶ Ἐξαγρεῖν, ἐξάγειν, ἐξαίρειν.
Ἐξάγων, ἐκβαλὼν, προφέρων. ¶ Ἐξαγωνίζεσθαι.
Ἐξαγωνίοις, ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχουσιν. ¶ Ἐξαγώνιος, ὁ ἔξω τοῦ ἀγῶνος, ὁ ἔξω τοῦ ἀγῶνος ὤν. ¶ Ἐξάγωγα λὸν βασίσκιον, παιδιᾶς εἶδος παρὰ ταραντίνοις.
Ἐξαελπτέους, ἐξ ἀνελπίστου. ¶ Ἐξ ἀέτιο, ἐξ ἀνέμου.
Ἐξαηρημένον, ἐξῃρημένον. ¶ Ἐξαφθεγγόμεναι, ἐκθλιβόμεναι. ¶ Ἐξαίνειτο, ἀφῄρειτο.
Ἐξαίνυται, ἐξαιρεῖται. ¶ Ἐξαίνυτο, ἐξῄρειτο.
Ἐξαΐξαντες, ἐξορμήσαντες. ¶ Ἐξαιρεῖται, ἐξυφαιρεῖται. ¶ Ἐξαίρειν, λαμβάνειν ὕψουν. ¶ Ἐξαίρετα, ἐπίλεκτα. ¶ Ἐξαίρεταρ, ἁρπαγὴ, ἢ ἅρπαξ ὁ πρὸς τὰ αὐτλήματα. ¶ Ἐξαίρετον, ἐπίλεκτον, προηγούμενον. ¶ Ἐξαιρεόμην, ἐξαίρετα ἐλάμβανον. ¶ Ἐξαιρήσοντες, πορθήσοντες.
Ἐξαιρούμενος, ἀποκομιζόμενος, ῥυόμενος.
Ἐξαίσια, ὑπέρμετρα, οὐκ ἐπιτήδεια ἢ παντὸς ἐπέκεινα ὑπερβάλλοντα. ¶ Ἐξαίσιοι, κωλυτικοὶ ἢ πολλοὶ μεγάλοι αὐτοπέρβλητοι. ἐπέκεινα παράδοξοι.
Ἐξαίσιος, οἰωνὸς ὁ ἀσύμφορος ἀπίστη ἡ ὄλος. ἀλλόκοτος. ¶ Ἐξαιτον, ἐξαίρετον, μέγα, καλόν: ἀπὸ θεῶν. ¶ Ἐξαίφνης. ἐξαπίνης. ¶ Ἐξακέσαιο, ἐξιάσαιο, θεραπεύσειας. ¶ Ἐξακέστηριος, ὁ Ζεὺς καὶ ἡ ἥρα. ¶ Ἐξάκουστον, περιβόητον. ¶ Ἐξακειβάζει, ἐξιχνιάζει. ¶ Ἐξακτῶν, ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια. ¶ Ἐξακολουθοῦσθαι, ἐκθρυλεῖσθαι.
Ἐξαλαπάξαι, ἐκπορθῆσαι. ¶ Ἐξαλδαίνει, ἐκβλαστάνει. ¶ Ἐξαλέασθαι, ἐκκλίνειν. ¶ Ἐξαλέεινεν. ἐξέκλινεν. ¶ Ἐξαλειφθήσεται, ἀπόλοντο.
Ἐξαληλιμμένος, ἀπαλειφθεὶς ἢ κεχρισμένος.
Ἐξαλίζεται, συναθροίζεται. ¶ Ἐξαλίσαι, κυλίσαι, ἐκκομίσαι. ¶ Ἐξ ἀκαλαρρείταο, ἐκ τοῦ πρᾴως ῥέοντος. ¶ Ἔξαλλα. διάφορα, λαμπρὰ ἀλλόφυλα ἢ ἔξοχα. ¶ Ἐξάλματα. πηδήματα. ¶ Ἐξαλοῦνται, ἐκπηδήσουσιν. ¶ Ἐξαλίγυρον, σκεῦος ἀργυροῦν, φιάλη παραπλήσιον ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειφον τὸ μύρον. ¶ Ἐξάλμενος, ἐξαλόμενος.
Ἐξαλὸς ἐκ τῆς θαλάσσης ἢ ἔξω τῆς θαλάσσης.
Ἐξάλφις, εὑρίσκεις. ¶ Ἐξαλύξωμαι, φυλάξωμαι, σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. ¶ Ἐξαλφώσεις, ἐκτμηθῶσι μετάλλως ἀπὸ τοῦ ἀλφαίνειν. καὶ γὰρ ἀλφησὺς, ὁ ἔντιμος. τινὲς δὲ ἐκλάμψεις. ¶ Ἐξαμάχανα, ἐξαίφνης. ¶ Ἐξαμβλέβει, διαφθείρει. ἐγκυμονεῖ. ¶ Ἐξαμβλωθεὶς, ἐκζωθείς. ¶ Ἐξαμβρακοῦται, ἐκλύεται ἀπὸ τοῦ ἀμβρακεύειν ὃ ἐστὶ καρτερεῖν.
Ἐξαμαρτάνει, πλημμελεῖ. ¶ Ἐξαμελίσκοντα, διαφθείροντα. ¶ Ἐξαμείψει, ἐκτελέσαι, πορεύσεται, ἐναλλάξει. ¶ Ἐξαμοιβὰς, ἑτέροις καὶ ἑτέραις. ¶ Ἐξαμῶν, ἐκθερίζειν. ¶ Ἐξ ἀμφοῖν, ἐξ ἀμφοτέρων. ¶ Ἐξαμφοτερίζας, τὸ ἀμφίβολον ποιῆσαι, καὶ τὸ δύο πραγμάτων ἐκπεσεῖν.
Ἐξαναβλοῦμεν, ἐπιβρώσκομεν. ¶ Ἐξανάξει, ἀνάξει πρὸς τὸν ἥλιον. ¶ Ἐξανδήεισον, ἐκπέρασον.
Ἐξανδραποδίζεται, αἰχμαλωτίζεται. ¶ Ἐξανεμοῦσθαι, ἐπαίρεσθαι ἢ ξηραίνεσθαι ὁ μετεωρίζεσθαι.
Ἐξανέστασε, ἐπιστρέψασα. ¶ Ἐξανεχώρει, λεληθότως ὑπέφευγεν. ¶ Ἐξανθῆσαι. ἐκζέσαι.
Ἐξανθῆσαι, αὐθῆσαι. ¶ Ἐξανέψιοι, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνέψιοι, ἢ αἱ μητέρες.
Ἐξανήβας, ἐξαντήσας. ¶ Ἐξανίησιν, ἀναπέμπει.
Ἐξανόμεναι, ἐκκενούμεναι. ¶ Ἐξάντης, ἐξεναντίας, ὅτε δὲ τὸ ὑγιές. ¶ Ἐξάντης, ὁ ἐπὶ νόσου ἔξω ὤν.
Ἐξαντῶν, αἰτιάζων τῆς κόρρης καὶ τὸ ὑπόγυον, οἷον ὑπογενειάζων ἢ οὕτως ἐξάντων κατὰ τῆς ὑγείας αὐτοῦ, ἐξορκῶν, τὸ ὑγιαίνοντα τῇ ἐξάντῃ ἔλεγον.
Ἐξ αὐτύγων, ἐκ τῶν περιφερειῶν τοῦ ἅρματος.
Ἐξανύω, ἐξανύσω, ἐκτελέσω κατορθώσομαι.
Ἐξάνω, ἄνωθεν. ¶ Ἐξάγη ἐξενέγκη. ¶ Ἐξαπαλλαγῆ, ὑποχωρήση. ¶ Ἐξαπαλλάξει, ἐκπορθήσει, ἐκκενώσει. ¶ Ἐξαπατᾷ, χλευάζει, δελεάζει, φενακίζει.
Ἐξαπατόρθεν, ἐκ τοῦ ἑτέρου. ¶ Ἐξαπαφῶ, ἐξαπατήσω. ¶ Ἐξαπαφῶν, ἐξαπατήσας. ¶ Ἐξαπίνης, αἰφνιδίως ἐξαίφνης. ¶ Ἐξαπειρῆσθαι, πειρᾶσθαι. ¶ Ἐξ ἀπίης γαίης. ἀλλοτρίας. ἢ ξένης, ἢ μακρὰν οὔσης. ¶ Ἐξαποίνασθαι, παραλογίζεσθαι.
Ἐξ ἀπόπλου, ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου ὅθεν ἔστιν περισκοπεῖν τὰ ὑποκείμενα. ¶ Ἐξαπορηθῆναι, ἐξαφανισθῆναι, ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι. ¶ Ἐξαποδοχοῦ, ἐκ παραδρόμου. ¶ Ἐξ ἀπροσδοκίας, ἐξ ἀμελείας.
Ἐξάπτεσθαι, κρατεῖσθαι τοῦ ἅρματος. ¶ Ἐξήρατο, οὕτως λέγεται, ὅταν τι τῶν ὀρνέων εἰς μετέωρον ὕψος αἴρηται. ¶ Ἐξαράσσοντες, ψοφήσαντες, κρούσαντες. ¶ Ἐξαρέσασθαι. δόξαι. ¶ Ἐξάρει, ἐκτὸς ὄντιν. ¶ Ἔξαρθρος. ἐκμελής. ¶ Ἐξαρῆξαι, ἐκφορῆσαι. ¶ Ἐξαρκεῖ, ἐπαρκεῖ. ¶ Ἐξαρκέσει, ἐκποιήσει. ¶ Ἐξαρκῶ, ἀρκοῦσαν. ¶ Ἐξ ἀρκιάσων, ἐκ φιαλῶν. ¶ Ἔξαρνος, ἀρνούμενος. ¶ Ἐξάρξατε, προκατάρξατε, καταλέξατε. ¶ Ἔξαρον, ἆρον, ἐξάλειψον. ¶ Ἐξαρτηλῶν, μετὰ τοῦ ἐκκρεμάσθαι.

Ἐνθεπαλίσθαι, ἐγκεχλαμυδῶσθαι, συνήθης γὰρ θετταλοῖς χλαμυδοφορεῖν. ¶ Ἐντέλεια, τάξις ἀρχοντική. ¶ Ἐντέλει, ἄρχοντες. ¶ Ἐντεθόρυξομ, ἐνσκάξομ. ¶ Ἐντέλει, θές, ἐν χωρίῳ θὲς. ἐντάγματι.

Ἐντελεστέρῳ, τελεωτέρῳ. ¶ Ἐντέλλεται, παραγγέλλει.

Ἐντελέχεια. ἐνέργεια. ¶ Ἐν τέλμασιν, ἐν βορβόροις, τέλμα γὰρ ὑλώδης καὶ κάθυγρος τόπος.

Ἐντεῖναι. παλιγάσ δοῦναι. ¶ Ἐντελῆ, τετελεσμένα.

Ἐντελέστατοι, ἐντιμότεροι. ¶ Ἐντελομίσθοις, τέλειον μισθὸν λαμβάνοντας. ¶ Ἐντελῶς, τελείως.

Ἐντέλνουσιν, τοῖς ἵπποις ἐναθίζουσιν. ¶ Ἐντεομήστωρ, ὅπλων ἔμπειρος. ¶ Ἐντερεώνη, ἡ ἐντὸς τῆς ἀγρίας συκῆς, ἡ τὰ ἔνδον. ¶ Ἐντερεινία, ἐντερεώνη, ἡ μεσαίτερον τῶν νεῶν, ἤτοι ἡ μέσον τοῦ ξύλου καρδία, οἱ δὲ μυελός. ¶ Ἐντερόνιοι, αἱ χορδαί. ¶ Ἐντεσι, ἔσωθεν. ¶ Ἐντεσιδρυγείς, τοῖς μὲν ψιλοῖς νωτοφόροις ἀλλ' ἁμαξαμέλκοντας. ¶ Ἐντεσμίσταις, ἔμπειρος ὅπλων. ¶ Ἔντεσιν, ὅπλοις, σκεύεσιν.

Ἐντεσιουργοῖς, σκεύεσιν ἐργαζομένοις οὐ νωτοφόροις.

Ἐντεσμένας, κεκοσμημένας. ¶ Ἐντέταται, τὸ πᾶσαι ἐντεῖναι φασί. ¶ Ἐντέτηκεν, ἐγκεκόλληται.

Ἐντετηκότος, ἐμπεπηγότος.

Ἐντετηκώς. ἐμπηγώς. ¶ Ἐντετύλικται, ἐμπεπλίκται, ἐνείληκται. ¶ Ἔντευε, παρεσκεύαζεν.

Ἐντεῦθεν, ἔνθεν. ἐκ τούτου.

Ἔντευξις, ἀπάντησις κατὰ τῶν πλημμεληκότων δίκαις εἰς ἐκδίκησιν. ¶ Ἐντεύχει, ἐντυγχάνει ὅπλοισι. ¶ Ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ, ἐν λύπῃ. ¶ Ἐν τῇ ἑτέρᾳ. ἐν τῇ ἀριστερᾷ. ¶ Ἐν τῇ σαρκί, ἐν τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός. ¶ Ἐντί, εἰσίν. ¶ Ἐντίθεσο, ψωμίζου.

Ἐντίν, ἡμῖν. ¶ Ἐν τίσιν, ἐν ποίοις.

Ἐντιδῶν, ἐνδίκρων. ¶ Ἔντομα, ὅρκια καὶ καθάρματα.

Ἐντομίαι, ἐντομίας οἰνοῖχος. ¶ Ἐντομίδες, ξυσμεὶ ὀψέως γινόμεναι καὶ τοῖς λοιποῖς σώμασιν ἐντεμνόμεναι, ταῦτα δὲ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι. ¶ Ἔντομοι, ἔνορκοι. ¶ Ἔντονον, ἰσχυρὸν ὀξύ. ¶ Ἐνδὸς, ἐνδόμετα. ¶ Ἐνδὸς ἑβδόμης. ἀπείρων ἀθήνησι στρατείαν ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης. ¶ Ἐντόστερκες, ἐντὸς τοῦ σώματος.

Ἔντοσθεν, ἔσωθεν ἐνδὸς ὅπλων. ¶ Ἐνδοθίδια, τὰ σπλάγχνα. ¶ Ἐντραγεῖ, ἐντρυφᾷ. ¶ Ἐντραγεῖν. ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. ¶ Ἐντραγήτονον, ἰσχυρόν.

Ἐντραγῳδούμενοι, μασσώμενοι. ¶ Ἐντραγών, φαγών.

Ἐντρέπεται, μεταστροφὴν λαμβάνει, ἐπιστρέφεται, κάμπτεται, λόγον ἔχει. ¶ Ἐντρέπονται, ἀσχημονοῦσιν. ¶ Ἐντρεπτικῶς, ἐλεγκτικῶς.

Ἐντρέχειν, ἐγχρονίζειν. ¶ Ἐντρεχέστερον, γοργότερον.

Ἐντρίψασθαι, τὸ ἔσω στρέψαι τὸ ἱμάτιον.

Ἐντριβάσαι, ἐναντίαν τύψαι. ¶ Ἐντριβὸς, τετριμμένος, ἀκριβής. ¶ Ἐν τριόδοισιν, ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων ἔλεγον, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποία χρήσηται ὁδῷ. ¶ Ἔντριτον, ὁ διονυσίου ἔμβρεγμα ὃ γαλάται ἐκβρεκτὸν φασιν.

Ἔντριτον, ἀσθενές. ¶ Ἐντριχώσεις, αἱ βλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν. ¶ Ἐντροπίδες, ζωδιάματα.

Ἐντροπάδην, ἐναλλὰξ μεταβολῆς χειρῶν. ¶ Ἐντροπαλιζομένη, κατ' ὀλίγον ἢ συνεχῶς ἐπιστρεφομένη.

Ἐντροπή, ἐπιστροφή. ¶ Ἐντροπίας, ὁ μεταβολος ὀξίνης. ¶ Ἐμτροπῶσαι, ἐνδῦσαι. ¶ Ἐντρυφάνιον, ὁ δύστηνος οἶνος. ¶ Ἐντυγχάνει, προσέρχεται.

Ἔντυεν, ὥπλιζεν. ¶ Ἐντύεσθαι, ὁπλίζεσθαι, κεκοσμῆσθαι. ¶ Ἐντύνασκεν, κοσμήσασκεν. ¶ Ἐντύνει, κελεύει, ἑτοιμάζει, σκευάζει. ¶ Ἐντύνειν, κατασκευάζειν. ¶ Ἔντυνον, ἑτοίμασον, εὐτρέπισον.

Ἐντύνοντο ηὐτρέπιζον. ¶ Ἔντυος, κόσμος.

Ἐντυπαδία. ὅταν τῷ ἱματίῳ τὴν χεῖρα πρὸς πρόσωπα κατειλημμένος ἐστί. ¶ Ἐντυπάς. τυπικῶς ὥστε τὸν τύπον τοῦ σώματος φαίνεσθαι. Ἐντυπεῖς, πύκτην ἐμπλακρόν. ¶ Ἐντυπάς, ἐντετυπωμένος. ἐγκεκαλυμμένος, τὸ πρόσωπον τῷ ἱματίῳ τὴν χεῖρα ἔχων πρὸ τοῦ προσώπου, ἢ κεκυφώς.

Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ, ἐντετυπωμένος τῷ ἱματίῳ.

Ἐντυπούμενον, ἐγγραφόμενον. ¶ Ἐντυχαλός. ἐντευκτική. ¶ Ἐντυψίω, ἐντινάξω. ¶ Ἐν τῷ ἑστῶ, ἐν τῷ αὐτῷ ὁμοῦ. ¶ Ἐν τῷ ῥᾶστα, ἐν τούτῳ ἢ αὐτοῖς. ¶ Ἐνυάλιος ὁ ἄρης, ἢ ὁ τούτου υἱός. διὰ τὴν ἐνυὼ ἢ πολεμικός. ἢ ὁ πολεμιστής. ¶ Ἐνυαλίῳ, τῷ ἄρει. ¶ Ἐνυαίειν, τρυφᾶν. ¶ Ἐνυβρίζων, ἐκπλήττων. ¶ Ἐμυγροθηρεύτος, ἁλιεύς.

Ἔνυδρις, ζῶον ποτάμιον ἀμφίβιον ὅμοιον κάστορι.

Ἐνυβρώθη, ὑβριστικὸς ἐγένετο. ¶ Ἐνύει, ἔνδον λάκωνες. ¶ Ἐνύλως, ὑλικῶς. ¶ Ἐνυλισμένον, κεκαθαρμένον. ¶ Ἐνύπνιον, ὄναρ. ¶ Ἔνυον, ἔφορον. ¶ Ἔνυρευ, ἐτέλεσεν. ¶ Ἐνυρήσεις, θριαμβεύσεις.

Ἔνυστρον, τὸ μετὰ ἔντερον τῶν ζώων ἡ κοιλία.

Ἐνυφέσει, ἐνυλατώσει. ¶ Ἐνυώ, πολεμικὴ θεὰ ἢ μάχη. ἔστι δὲ πλαστὸν πρόσωπον, ὡς φόβος καὶ ἔρις καὶ κυδοιμός. ¶ Ἐν φιλότητι, εἰς συνουσίαν.

Ἐν φρέατι κυνομαχεῖν, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφεύκτων.

Ἐν φρεάτου, ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν ᾧ δικάζονται οἱ ἀκουσίῳ φόνῳ. ¶ Ἐν φρεσίν, ἐν τῇ διανοίᾳ.

Ἕνα φρεσὶν θυμὸν ἔχοντες, ὁμονοοῦντες. ¶ Ἐν χορείᾳ, ἐν χορῷ. ¶ Ἐνχριμφθεῖσαν, ἐμπλασθεῖσαν.

Ἐνχρίμψας. ἐμπλάσας. ¶ Ἐνχειροκουρα, ὁ ψιλὸς καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί. ¶ Ἐγχώριοι, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου ὄντες. ¶ Ἐνῷ, ἐν ᾧτινι, ἢ ὅταν. ¶ Ἐνωδὰς, ἐν ᾧ ὁ ἴουλος ἐπιγίνεται. ¶ Ἐνωθείς, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γενόμενος. ¶ Ἐνώμα, ἔστρεφεν ἐκίνει.

Ἐν ὤμοις μάντεις, ὅταν ἀπ' αὐτῶν τῶν σφαγίων μαντεύονται, οἷον, οἱ ὁ παρασκοπούμενοι, ἐν ὤμοις λέγονται μαντεύεσθαι καὶ ἱεροσκοπεῖν. ¶ Ἐνώμοτον, ὡρκισμένον ἢ τοῖς ὅρκοις ἔνοχον. ¶ Ἐνωμοτία, τάξις τις διὰ σφαγίων ἐνώμοτος. ¶ Ἐν ὠμῷ γήρᾳ, ἐν χαλεπῷ γήρᾳ, ὠμὸς γὰρ ὁ χαλεπός. ¶ Ἐνωπῇ, ἐν ὄψει. φανερῶς, ἐν μάχῃ. ¶ Ἐνώπηται, τεταπείνωται. ¶ Ἐνώπια, θυρεῖα οἱ καταφρονούμενοι τοῖς ἔμπροσθεν. ¶ Ἐνώπια, τὰ κατ' αὐτικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα μέρη ἃ καὶ διεκόσμουν ἕνεκα τῶν παριόντων, ὁ δὲ κράτης τὰς φλιὰς παρέδωκεν ἐνίνοχος. ¶ Ἐνώπιον, ἐν ὀφθαλμοῖς. ἐν τῇ προσόψει. ¶ Ἐνωπαλίζειν, ἐνέτεινεν ὠνείδιζεν.

Ἐνωπαδῶς. ἐμφανῶς.

θω. κυρίως οἱ. ¶ Ἐνηὴς, σώφρων ἀληθὴς ἀγαθός. πατρῷος. ¶ Ἐννῆμαρ, ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας.

Ἐν νηπιέῃ, ἐν νηπιότητι. ¶ Ἐννεαπήχεες ἦσαν, ἐπαινοῦσί τινες τὴν ἀκρίβειαν. τὰ γὰρ σύμμετρα τῶν σωμάτων τοῦ πλάτους τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει.

Ἐννησιάδες, νύμφαι παρὰ λεσβίοις. ¶ Ἐννήσει, φθείρει, ὁμοιοῖ. ¶ Ἐννήτισκλοι, ὑποδήματα λακωνικῶν ἐφήβων. ¶ Ἐννιος, ἐν χίῳ ὁ ἑρμῆς. ¶ Ἐννιον, κώπης μέρος τὸ ἐπὶ τοῦ σκάλμου ἔνδον ἐν τῇ νηΐ.

Ἐννοδίῳ, ἀγκυροβολίῳ. ¶ Ἔννομον, ἔνθεσμον.

Ἐνναετήρας, ἐνδυσκούσας. ¶ Ἐννοσίμων, ἐπιπλήττειν. ¶ Ἐννοσία, ἀλοσία, ἀργία. ¶ Ἐννοσίγαιε, σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν. ¶ Ἐννοσίγαιος, κινησίγαιος ἐπίθετον ποσειδῶνος. ¶ Ἔννοσις, κίνησις.

Ἐννοσίχθων, ὁ τὴν γῆν σείων. ¶ Ἐννοσίφυλλον, κινησίφυλλον. ¶ Ἔννοια. βουλή. ¶ Ἔννοιαι, ἐπινοιαι. ¶ Ἐννύειν, ἐνδύειν. ¶ Ἔννυθεν, ἐκεῖθεν.

Ἐννουστάταις, φρονίμοις. ¶ Ἐννύστη, τὸ καμπτήρ.

Ἐννύχιον, διὰ τῆς νυκτός. ¶ Ἐννύχιον κρύπτεις, σκοτεινῶς καὶ δολίως, τινὲς δὲ ἐμμύχιον ἐν τῷ μυχῷ. ¶ Ἐννύχιος, νυκτερινός.

Ἔννυχος, νύκτερος, αὐτονύχιος. ¶ Ἔννυτο, ἐνεδύετο.

Ἐνξυνοχῆσιν. ἐν ταῖς συμβολαῖς. ¶ Ἐνοδία, ἄρτεμις, καὶ κυνηγετικὰ ὡς αὐδρομηνίδης.

Ἐνόδιος, ἑρμῆς πάρῳ. ¶ Ἐνόλβῳ, ἐν ἔργοις ἐν πίστει ἐν βίῳ. ¶ Ἐνοθλεῖς, ἐνὶ θεῷ ὅμοιοι. ¶ Ἐνόησεν, ἔδει κατὰ νοῦν. ¶ Ἔννοι, οἱ πορευσινοὶ ἄρχοντες.

Ἐνοιστρον, τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας ἐν ᾧ ἡ κόπρος.

Ἐνοῖ, συνάπτει, ἐκ δύο ἀποτελεῖ ἕν. ¶ Ἐννοιάδες, αἶγες αἱ μὴ κορύττουσαι. ¶ Ἐν ὄλμῳ, ἐν νάσῳ. οἱ μὲν ὄλμον μάντιν φασίν. οἱ δὲ τοὺς ἐν ὄλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι. ¶ Ἐνομίλῳ, ἐν ἀθροίσματι ἐν μάχῃ. ¶ Ἐνομόρξατο, κατέμαξεν, ἐνέβαλεν.

Ἐνὸν, ἐνυπάρχον, ἢ δυνατὸν ἐστί. ¶ Ἐνονείρῳ, ἐνυπνίῳ. ¶ Ἐνοπὴ, φωνὴ βοή. ¶ Ἐνοπλίζειν, ἐμβλέπειν. ¶ Ἐνόπλιον. ἔνοπλον. ¶ Ἔνοπτρα, κάτοπτρα, ἔσοπτρον, ἔνηχον. ¶ Ἐνόπτικος, ἐνωπίοις.

Ἐνοργείας, τὰς νεωστὶ κριτῶν. ¶ Ἐνομιαθήσομαι, προσορμήσω. ¶ Ἔνορμος, ἡ ὥρα παρὰ θετταλοῖς.

Ἔνορχα, ὄρχεις ἔχοντα. ¶ Ἐνόρχην λαὸν, τὸν ἐπὶ ἥβης ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὀρχίδιον. ¶ Ἐνόρχης, διόνυσος ἐν σάμῳ. ¶ Ἐνόρσας, ἐμβαλών. ¶ Ἔνος, ἐνιαυτὸς ἐπέτειος, ἐπέτειος καρπός. ¶ Ἐνοσηλεύετο. νόσῳ δηκτᾶτο. ¶ Ἔνωσις, κίνησις. ¶ Ἐνοσιφύλλων, τοῦ τῶν φύλλων κινήσεως. ¶ Ἐνοσίχθων, ὁ τὴν γῆν σείων. ¶ Ἐνόστησας, ἐπανῆλθες. προσέπεπλευ.

Ἐνοσφίσατο, ἔκλεψε μετέσχεν. ¶ Ἐνοσφίσθησαν, ἀπεστράφησαν, ἀπεχωρίσθησαν. ¶ Ἐνοσφίσω, ἀπηλλοτρίωσας. ¶ Ἐνούσιος, συμφυής, πολύκτημον. ¶ Ἐνουδῷ, ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ λέγεται.

Ἐνοφθαλμοῖσιν, ἐν τοῖς ὄμμασιν ἢ ἐπὶ θεαμάτων.

Ἐνοχλεῖ. διοχλεῖ. ¶ Ἔνοχος, χρεώστης. ὑπεύθυνος, ὑποκείμενος. ¶ Ἐν παλάμαισιν, ἐν ταῖς χερσίν.

Ἔμπαλιν, ἐναντίον. ¶ Ἐν παραβύστῳ, ἐν μυστηρίῳ, ἐν κρύπτῳ λεληθότως λάθρα. ¶ Ἐν πέρατι, ἐν τῇ δύσει τῆς γῆς. ¶ Ἐν πείσῃ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐν χαρᾷ ἐν πεισμονῇ. ¶ Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων καὶ ἁπτομένων εὐθέως τῶν μεγάλων καὶ τελείων ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν πίθῳ ἐγχειρεῖ. δικαίαρχος δέ φησιν, ἔτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν οἱονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς οἰκείοις ποιεῖσθαι, ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νεὼς καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τοῦ ἵππου.

Ἐν πέντε κρίταις, ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ ἐστίν. πέντε δὲ κριταὶ τοῖς κωμικοῖς ἔκρινον. ¶ Ἐπίαι, εἶπε.

Ἐν πλάδῳ, ἐν χαλάσματι καὶ ἐν αὐξήσει.

Ἐν πλατιπάσιαις, ἐν πλατείαις τύπτουσα ταῖς χερσίν, ἢ ξυφοδρομένη. ¶ Ἔμπλην, πλησίον. ¶ Ἐν προβλήματι, ἐν ὑποκρίσει. ¶ Ἐν προσχήματι, ἐν προφάσει. ¶ Ἐν πυθίῳ χέσαι, πεισίστρατος, ᾠκοδόμει τὸν ἐν πυθίῳ ναὸν, τῶν δὲ ἀθηναίων παριόντων, μισούντων αὐτὸν οὐδὲν ἐχόντων ποιεῖν, ἐνίους προστρέχειν τῷ περιφράγματι, καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τῆς οἰκοδομῆς, ὥστε διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους. ¶ Ἐνραφώς. ἐγγράψας. ¶ Ἐνεισκανεῖν, ἐνειποῦν.

Ἐν ῥύπῳ, οἱ ῥυπῶντες. ¶ Ἐν σάμῳ κομήτας. ἔνιοι πυθαγόραν τὸν σοφόν φασὶ τὴν πυκτικὴν ἀσκῆσαι καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι ἁμαρτάνοντες.

Ἐνσας, ἄνειον. ¶ Ἐνσυνδιάψαι. ¶ Ἐνσείσεις, διασείσεις. ¶ Ἐνσημαίνεται, ἐπιδείκνυται.

Ἐνσηκοῖς, ἐν ναοῖς. ¶ Ἐνσειείς. ἐπιλαλεῖς.

Ἐνσικυκράτω, τόπος σικολέων. ¶ Ἐνσκειρωθείσης, ἐμπαγείσης. σκείρωμα γὰρ λέγεται τὸ αὐίατον πάθος. ¶ Ἐνσκῆψαι, ἐνερεῖσαι. ¶ Ἐνσκήψαντες, ἐφορμήσαντες. ¶ Ἐνσκευάσασθαι, καθοπλίσασθαι.

Ἐνσκίφθη, ἐνεπάγη. ¶ Ἐνσκυθίζειν, σπαράττειν.

Ἐνσπονδοι, οἱ μετέχοντες σπονδῶν.

Ἔνστασις, ἀνταγώνισμα. ¶ Ἐνστάτης, ἐχθρὸς ἐνιστάμενος καὶ μὴ ἀναχωρῶν. ¶ Ἐν στέρνοις, ἐν στήθεσιν.

Ἐνστερνισάμενος, περιπτυξάμενος. ¶ Ἐνστερνομάντιας, ἐγγαστριμύθοις, σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν.

Ἐν στήθεσιν. ἐν ταῖς διανοίαις. ¶ Ἐνστηνές. ἰσχυρόν. ἢ σαφές. ¶ Ἐνστροβιλίσας, συνέστρεψας. ¶ Ἐνστρωφᾶσθαι, ἐνστρέφεσθαι. ¶ Ἐν σφανίῳ, ἐν κλιναρίῳ.

Ἐνσῶν, ἑλκῶν. ¶ Ἐντακείς, ἐμφυείς. ¶ Ἐνταλάροισι, τοῖς κοφίνοις, τοῖς καλαθίσκοις τοῦ τυροῦ.

Ἐνταλθέντα, ἐπιταχθέντα. ¶ Ἐνταμιευόμενον, ἐνθησαυριζόμενον. ¶ Ἐντ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἐν τῇ χειρὶ κατέσχεν, ἢ ἔλαβε τὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

Ἐντάραντον, ἐν τόπῳ τῆς σικελίας καὶ ἐν πόλει εἰσέρχονται. ¶ Ἐνταῦθα καὶ τὸ χρονικὸν καὶ τὸ ἐπὶ τόπου καὶ ἔνθα δὲ ἢ ὧδε. ¶ Ἐνταυθοῖ, ἐνταῦθα.

Ἐντακείς, ἐμφυείς. ¶ Ἔντεα, τεύχεα ὅπλα.

Ἔντεα δαιτὸς, σκεύη, τὰ μὲν γὰρ ἔντεα ὅπλα, τὰ δὲ ὅπλα σκεύη. ¶ Ἐν τεγέεσιν, ἐν οἴκοις. ¶ Ἐντεθηλόρας, θάλλοντας. ¶ Ἐντεθρείωκεν. ἐνείλικεν, ἢ ἐσκεύακεν ἀπὸ τῶν θρίων, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βακχεύειν, ἴσως ἀπὸ τοῦ διονύσου, θρίαμβος γὰρ ἐλέγετο διὰ τὴν τῆς συκῆς καὶ τῶν θρίων ἄρεσιν. ¶ Ἐντείλασθαι, προστάξαι.

Ἐν τελαμῶνι, ἐν τῷ ἀναφορεῖ ἐπιδέσμῳ.

Ἐν τελέεσιν, ἐν τοῖς τῶν στρατιωτῶν τάγμασιν.

δὲ παρὰ ἀθηναίοις ἔνθρυπτος.

Ἔθρυσκον. λάχανον κατείῳ ὅμοιον. φέρει δὲ καὶ ἄνθος ὥστε εἶναι βρωτὸν καὶ στεφανωτόν.

Ἐνήγων, ἐρωτικόν. ¶ Ἐνθύμημα, ἐνθυμάζω, ἐμπίπτω καὶ ἐνορμῶ. ¶ Ἐνθυμήσιον, ἄπειρον, ἔννομον.

Ἐνθύμιζε, ἐνθυμοῦ. ¶ Ἐνθυμιζόμενοι, ἐνθυμούμενοι.

Ἐνθύμιον, ἄπορον, σεμνόν. ¶ Ἐνθυμῶ, ἐνθυμοῦ.

Ἐνθυμιῶν, καταθυμῶν. ¶ Ἐν θυμῷ μεμαώτων, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονούντων. ¶ Ἐνθύειον, μέρος τι φιλικῶς. ¶ Ἐνθύσκει, ἐντυγχάνει.

Ἐνθύσκος, ὁ ἀσφαλὸς τοῦ ὄρνεον.

Ἐνθωκεῦσαι, ἐμφωλεῦσαι. ἐγκρύπτεσθαι.

Ἔνι, ἔνεστιν. ¶ Ἐν τῷ. ἐν τῇ. ¶ Ἐνικά. προσηνῆ, ἅττα ἅτινα τινά. ¶ Ἐνίασιν, ἐμβάλλουσιν. ¶ Ἐνιαχοῦ, εἰς τινας τόπους. ¶ Ἐνὶ βένθεσιν, ἐν τοῖς βάθεσιν. ¶ Ἐνὶ δαιτὸς, τῆς εὐωχίας. ¶ Ἐνιδρύσασθαι, ἀσφαλῶς καθίσαι. ¶ Ἐνίδρυται, ἐγκαθίζεται, στερεοῦται. ¶ Ἐνιαυτὸς, ἐπαινετόν.

Ἐνιεῖτε. ἐμβάλλουσι. ¶ Ἐνιθυμένοις, λέροντας.

Ἐνιέναι, ἐμβάλλειν, ἐναποθέσθαι. ¶ Ἐνιόντα, ἐμβάλλοντα ἐγκελευόμενον. ¶ Ἔνι τοι, ἐμβάλλετε.

Ἐνιέντες, ἐγκελευόμενοι. ¶ Ἐνιζῆσαι, ἐγκαθίσαι. ¶ Ἐνιζήσαντα, ἐγκαθίσαντα ἐγκαθήμενον.

Ἐνιῆλαι, κωλῦσαι. ¶ Ἐνίημι, ἐμβάλλω ἐναποτίθημι. ¶ Ἐνιηλίζειν, τὴν ἐνυάλιον ἑορτὴν ἄγειν.

Ἐνίηλος, ἀνόητος. ¶ Ἐνὶ ἤνοπι, ἐν κατόπτρῳ ἐν ἤχῳ λαμπρῷ. ¶ Ἐνίησιν, ἐμβάλλει, ἐπιπέμπει.

Ἐνίπλαι, ἐμποδίζειν, ἐγκόπτειν ἐπὶ τῶν κατακαιομένων μεταφορικῶς. ¶ Ἐνίκασθαι, ἐνέγκαι.

Ἔνεικεν, ἤνεγκεν, ἔφερεν.

Ἐνείκειν, ἐφιλονείκουν. ¶ Ἐνὶ καυλῷ, ἐν τῷ δόρατι.

Ἐνὶ κνωσσῷ, πόλει τῆς κρήτης. ¶ Ἐνιλλώπτειν, κεκλασμένῳ τῷ ὄμματι ἐμβλέπειν καταμωκᾶσθαι.

Ἐνιλλώψας, καταμωκησάμενος, ἰλλοὺς γάρ φασὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ¶ Ἐνὶ μεγάροις, ἐν τοῖς οἴκοις.

Ἐνὶ ναΐ. ἐν πλοίῳ. ¶ Ἔνιοι, τινὲς ἢ φανδροί.

Ἐνὶ οἴκῳ, ἐν τῷ οἴκῳ ἐν τῷ ἄργει. ¶ Ἐνὶ πόντῳ, ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ. ¶ Ἐνιπλάζων. τύπτων.

Ἐνιπεὺς, ποταμὸς θεσσαλίας. ¶ Ἐνιπὴ, ἐπίπληξις, λοιδορία. ὀργή. ψόφος, πληγή. ¶ Ἐνιπῇ, τῇ διὰ λόγων ἐπιπλήξει, ἢ ἀπειλῇ. ¶ Ἐνιπῆσαι, ἀπειλῆσαι, βοῆσαι. ¶ Ἐνιπλήξαντες, ἐμπελάσαντες, πλησιάσαντες ἢ ἐπιπλήξαντες. ¶ Ἐνὶ προδόμῳ, ἐν τῇ πρὸ τοῦ οἴκου στοᾷ. ¶ Ἐνὶ προμάχοισιν, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μαχομένοις. ¶ Ἐνίπτεν, ἐπιπλήσσειν ἐλοιδόρει. ¶ Ἐνίπτειν, κακοῦν. ψέγειν, λοιδορεῖν,

Ἐνισκίμψαντες, ἐνδρείσαντες. ¶ Ἐνισκηφθῇ, προσπελασθῇ. προσεγγισθῇ. ἐμπλαγῇ.

Ἐνίσπεν, ἐξεῖπεν, εἶπεν. ¶ Ἐνισπεῖν, εἰπεῖν, ἀγγεῖλαι.

Ἐνισπέσθαι, ἢ νῦν μὴ καταπίνειν.

Ἐνὶ σπλάγχνοισιν, ἐν τοῖς ἐντέροις. ¶ Ἐνισσέμεν, ἐπιπλήττειν. ¶ Ἐνίσσων, ἐπιπλήσσων. λοιδορῶν.

Ἐνὶ σταδίῃ, ἐν τῇ συστάδην μάχῃ. ¶ Ἐνιστάμενον, ἐν ἴσῳ ὄμμιον. ¶ Ἐνίστασθαι, δύνασθαι. ¶ Ἐνὶ στρατῷ, ἐν τῷ στρατοπέδῳ. ¶ Ἐνισχημένων, κεκρατημένων. ¶ Ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, κατὰ νοῦν ἔσχεν.

Ἐνὶ χηλῷ, ἐν τῇ κιβωτῷ ἐν τῷ πλοίῳ. ¶ Ἐνὶ χορῷ ἐν τῷ χορῷ. ¶ Ἐνίψει, ἕξει, ἐπιπλήξει, καὶ ἐρεῖ.

Ἐνίων, ἡμῶν. ¶ Ἐνκαθίξει, ἐν καρχῇ. ¶ Ἐνκάθηροι, ἐνεδρεύοντες. ¶ Ἐνκάθητος, ἐνεδρεύων, ἐπιτηρῶν, ἐντόπιος. ¶ Ἐνκαρὶ ἐν κινδύνῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐτελέσι τὰς πείρας ποιουμένων.

Ἐνκαιρὸς αἶσα, ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ, κῆρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι. ¶ Ἐνκαταμίξαι, ἐντίμους ποιῆσαι. ¶ Ἐνκατακλάσαντες, ἐκκεράντων.

Ἐνκατασφραγίζειν, ἐνσημαίνειν. ¶ Ἐνκατασκήψαντα, ἐμπεσοῦσαν. ¶ Ἐν* κατελέτῃσαν, ἐνῳκοδομημένων. ¶ Ἐνκέσιν, ἐν τύποις ἐν γλυφοῖς.

Ἐνκεφαλαίῳ, ἐν συντόμῳ. ¶ Ἐνκεώπτος ἡμέρα, παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ εὐτυχούντων. οὐδεὶς γὰρ ἐν κεῷ τις ἡμέρα, ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ᾽ ὡς ἕκαστοι θέλουσιν, ἄγουσιν. ὅθεν λέγεται σεαυτῷ νουμηνίαν κηρύσσειν. ¶ Ἐνκημῷ, ἐν κουρκούμῳ.

Ἐνκηρὸς αἶσα. ἐν κηρὸς μοῖρα. ¶ Ἐν κλήρῳ, ἐν μερίδι. ¶ Ἐν κονίῃ, ἐν μάχῃ ἢ ἐπὶ γῆς.

Ἐνκολάψας, ἐγχαράξας. ¶ Ἐνκομβωθεὶς, δεθείς.

Ἐγκομβώσασθαι, ἐπιπορεύσασθαι, στολίσασθαι.

Ἔνκομον, ἐν τῷ * μαγείῳ ἰσθμιακῆς κελεύσεως.

Ἐνκόπτων, ἐμποδίζων, διακωλύων. ¶ Ἐν κόσμῳ, ἐν σεμνότητι. ¶ Ἐν κοτύλῃ φέρειν. παιδιᾶς εἶδος. ὁ δὲ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἰρόμενος, ἐνετίθει τὰ γόνατα καὶ οὕτως ἐβαστάζετο. ¶ Ἔνκτητον, κτώμενον. ¶ Ἐν λαμπτηρίᾳ, ἐν τῇ λυχνίᾳ. ¶ Ἐνλαπιθάζεσθαι, μαχίζεσθαι λαπίθαις, ἢ ἐνθυμηθῆναι. ¶ Ἐν λέκτροις, ἐν στρώμασιν. ¶ Ἐν λιμένι, τῷ ἐν τῷ γυμνικῷ θεάτρῳ.

Ἐνλιμενίζειν. τελωνίζειν τὰ ἀπὸ λιμένων καὶ θαλάσσης. ¶ Ἐνλιπεῖ, διαφωνεῖ. ¶ Ἐν λευκώμασιν, ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημόσια, ἀπογράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς. οἱ δὲ πινακίοις κεχρισμένοις λευκῇ γῇ τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων αὐτά, ἵν᾽ εἴ τις βουληθῇ ἀντιπάζασθαι, ἐπ᾽ ἀδείας ἔχοι ἐντυχὼν τῷ λευκώματι. ¶ Ἐνλόβια, ἐνώτια.

Ἐν μακρύμασιν, ἐν ἀποστασίαις. ¶ Ἐν μαχατεύειν, ἐγκεκλεῖσθαι παρὰ γείτονι. ¶ Ἐν μεγάροισι, τοῖς οἴκοις. ¶ Ἐν μύρρου κλάδῳ, ἐν μυρσίνης κλάδοις.

Ἐννεοὶ, ἄφωνοι. ¶ Ἐννέα ἄρχοντες, ἀρχὴ δὲ ἐννέα ἀρχόντων. ¶ Ἐννεάβοιον. ἐννέα βοῶν ἄξιον, ἢ ἐννέα βυρσῶν, ὁ δὲ βοῦς νόμισμα. ¶ Ἐννεάκροαστον, πολλοὺς κρουνοὺς ἔχον. ¶ Ἐννεάκρουνος. κρήνη ἀθήνησιν ἣν πρότερον καλλιρρόην ἔλεγον. τῶν δὲ τυράννων οὕτως αὐτὴν κατασκευασάντων, ἐκλήθη ἐννεάκρουνος ὥς φησι καὶ θουκυδίδης. ¶ Ἐννεάπου, λοξόν.

Ἐννεάοδος. ἡ νῦν ἀμφίπολις. ¶ Ἐννεάμυκλος, ἰχθρὸς ἐνναέτης. ¶ Ἐννεάχιλοι, ἐννακισχίλιοι.

Ἐννεάψυχος. ὁ κύων παροιμιωδῶς. ¶ Ἔννεεν, ἐξέτεινεν. ¶ Ἐννέμει. ἐν συμφύτῳ. ¶ Ἔννεπεν, ἔλεγεν.

Ἐννεσίῃσι, βουλήσεσιν. ἐννοήσεσιν. ¶ Ἔννεπεν, ὠνείδισεν, ἠπείλησεν, ἐπιπλήρωσεν. ¶ Ἐννέωροι, ἐνναετεῖς, ὥρος γὰρ ἐνιαυτός. ¶ Ἐννεωρὸς, θύτης. ¶ Ἐν νεῷ, ἐν ναῷ. ἢ εἰς ναῦν. ἢ εἰς νεώτερος. ἐνω

λέγουσιν. ¶ Ἐνέπει, λέγει, κελεύει, ἱστορεῖ.

Ἐνεπίδημον ἦμεν, ἐνδήμιον ἐστίν. ¶ Ἐνεπόλευον, ἐβίουν.

Ἐνεπινύνθη, ἀνεβίωσεν. ἠγέρθη.

Ἐνέπρηθον, ἔκαιον. ¶ Ἐνεργεῖ, πράττει. ¶ Ἐνεργίς, ἡ εἰς τὸ λουτρὸν κάθισις τῶν χειρῶν. ¶ Ἐνεργεῖται, κατασκευάζεται. ¶ Ἐνεργεῖν, ἑτοίμως πράττειν.

Ἐνεργής, δυνατὸς ἰσχυρός. ¶ Ἐνεργίδα, δημιουργ.

Ἐνεργμός, κροῦσμα μουσικόν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔνεργξις.

Ἐνεργοί, ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν, ἢ ἐνεργουμένη, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσοικοδομουμένη. πελουμένη.

Ἐνέρθεν, κατωτέρω, ὑποκάτω. ¶ Ἐνερείσας, ἐμπήξας, στηρίξας, ἢ ἐμβαλών. ¶ Ἐνερεισόμεθα, ἐμβλέψομεν. ¶ Ἐνερειδόντων, ἐμπηγνύντων.

Ἐνέρκεσι, περιφράγμασι τείχεσιν. ¶ Ἐνέροι, νεκροί. ὑποχθόνιοι, ἀσθενεῖς. ¶ Ἐνέροις, τοῖς ὑπὸ τὴν γῆν τόποις. ¶ Ἔνερθεν, κάτω ὑπέρτατον, κατώτερον.

Ἐνέρτεροι, οὕτω λέγονται οἱ τιτᾶνες διὰ τὸ κατατεταρταρῶσθαι. ¶ Ἐνέρτερος, κατώτερος, ἐν κατωτέρῳ. ¶ Ἔνεσαν, ὅσαν, ὄντες ἦσαν.

Ἐνεσάλευεν, ἔπλυνεν, ἐνέπλυνεν. ¶ Ἐνεσίαισιν, ἐννοίαις. καὶ βουλαῖς. ¶ Ἐνεσκίμψηκεν, ἐνεστήρικται, ἐνεσκείρωται. ¶ Ἐνεσκίμφθη, κατεπάγη. ¶ Ἐνέσκιμψεν, ἐνέπεσεν. ¶ Ἐνεσκαρωμένη, ἐρρυπωμένη.

Ἐνεσκειρωμένον, τὸ ἄγαν ἔχον ῥύπον. ¶ Ἐνεσκευάσατο, καθωπλίσατο. ¶ Ἐνέστακται, ἔνεστι κατά τι μέρος. ¶ Ἔνεστιν, ἔξεστιν. ¶ Ἐνεστῶτα, παρόντα. προκείμενον. ¶ Ἐνέτας, τοὺς ἐνοικοῦντας.

Ἐνέται, ἔκκειται. ¶ Ἐνετείλατο, προήγγειλεν, διετάξατο, ἐσφραγίσατο. ¶ Ἐνέτῃσι, πορόναις. ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι ἢ πόρπαις. ¶ Ἐνέτησιν, ἐπορόνησιν.

Ἐνετίδας, πόλεις στεφανηφόρους ἀπὸ τῶν πωλῶν ἀδριαν ἐνετίδος, διαφέρουσι τῶν ἐκεῖ.

Ἐνετός, ἐγκαθιστός. ¶ Ἐνετύλιξεν, ἐνείλισεν.

Ἐνετύρευσεν. ἐνετάραξεν, ἐνεσκεύασεν. ¶ Ἐνετῶν, πλείων ἢ ἀπὸ γένους τῶν ἡμιόνων. ¶ Ἐνευναῖος, ἐγκοίτιος. ¶ Ἐνεύνιον, μέγα καὶ πολὺ ἐγκύτιον.

Ἐνευμάκρι, αἱ παρθενίαι. ¶ Ἐνευνοι, ἐπιτήδειοι, τὸ παρεῖς κύπριοι. ¶ Ἐνευδοσήμῳ, ἐν καλῷ καὶ ἀγαθῷ. ¶ Ἐνευφόρῳ, ἐν εὐβότῳ. ¶ Ἐνεύχεσθαι, τὸ δεόμενον τινὸς τυχεῖν * ἐξορῆσαι τὸν ἀξιούμενον.

Ἐνέφει, ἐρείδει. ¶ Ἐνέφηνεν, ἐνέλειξεν.

Ἐνεφλεβοτόμει, πολλάκις δεῖλε τὰς φλέβας.

Ἐνεφόρησεν, ἐνεπλήρωσεν.

Ἐνεφορεῖτο. ἐχορτάζετο. ¶ Ἐνέφραξε, συνέκλεισε. περιετείχισεν. ¶ Ἐνέφηνεν, ἐλάβετο. ¶ Ἐνέχεεν ἐνέλαβεν. ¶ Ἐνέχει, μνησικακεῖ ἐγκεῖται.

Ἐνεχείρησεν, προέθηκεν. ¶ Ἐνεχεγγύῳ, ἐν βεβαίῳ.

Ἐνεχελιδών, ἔχελος ὄρος, ὡς δὲ ἔνιοι, ἐπίθετον ὄρους ὑπὲρ τὸ ἕλος παρακεῖσθαι τὸ ὄρος. ἔστι δὲ ὁ ἀθηναίων ἱππόδρομος. ¶ Ἐνεχελιδών, ἐν ᾧ ἱππικοὶ ἦσαν οἱ ἀγῶνες, καὶ ναὸς ἴλου. ¶ Ἐνέχεσθαι, ἐγκαλεῖσθαι, κρατεῖσθαι, συνέχεσθαι. ¶ Ἐνέχεται, συνέχεται.

Ἐνεχθέσει, ἐνεκείψει. ¶ Ἐνεχόμενοι. κρατούμενοι.

Ἐνέχριμφθη, ἐνέπεσεν, ἐξεβλήθη.

Ἐνέχρισεν, ἐνεκέντρισεν. ¶ Ἐνέχυρα, ἀρραβῶνες.

Ἐνη, τριακάς, ἀττικῶς. ¶ Ἐνηάτεκ, ὄνομα κύριον.

Ἐνοδίρ, ὠφελοῖτο, χαίροιτο, φαιδρύνοιτο. ¶ Ἐνηέας, προσηνεῖς, ἀγαθούς. συνετούς. ἐπιεικεῖς.

Ἐνήει, ἐστόρευεν. ¶ Ἐνήεον, ἐκολύμβων.

Ἐνήης, σώφρων, ἀγαθός. προσηνής. πρᾶος.

Ἔνη καὶ ἔνης, τὸ μετὰ τὴν αὔριον.

Ἐνήο, ὁμιλία, ἀγαθότης. ¶ Ἐνητόσιον, ἐν τοῖς σπλάγχνοις. ¶ Ἐνηκαὶνέα, ἡ τριακάς. ¶ Ἐνήκαμεν, ἐνεβάλλομεν. ¶ Ἐνήκας, ἐνέβαλες ἐναπέθου.

Ἐνήνεικα. ἐντέθεικα. ¶ Ἐνήλατον, μέρος νεώς.

Ἐνηλεγκὶς, ἐνεπιθυμίας ὤν, ἐγκλεῦσαι, δογματίσαι.

Ἐνηλίαξις, ἑορτὴ τοῦ ἐνυαλίου. ¶ Ἐνηλινδήθημεν, ἐνεκυλίσθημεν. ¶ Ἐνολινδοῦντο. ἐνεκυλίοντο.

Ἐνηλύσιος, ἐμβρόντητος. οὐρανόβλητος.

Ἐνηλύσια, τὰ κατασκηφθέντα χωρία ἐνηλύσια λέγονται. ἔνιοι δὲ οἰκίνητα παρὰ τὴν ἔλευσιν, ἄλλοι δὲ τὰς ἐν τοῖς ἀβάτοις χωρίοις ἀφιδρυμένας νύμφας.

Ἐνημετέρου, παρ' ὑμῖν, ἐν ἡμῖν. ¶ Ἔνον, χρῶν, ὁ δύναστὴρ ὤν. ¶ Ἐνείοις, πρᾶοις ἢ πραέσι. ¶ Ἐνείρατο, ἀπέκτεινεν. ¶ Ἐνειρείας, συναλλακτάς.

Ἐνηρίψαντο, αὐτῆς πᾶσαν ἐκ τῆς γῆς. ¶ Ἐνήρκται, ἀρχὴν ἐποίησεν ἐνόρξαντο. ¶ Ἐνηρκτήν. γενναῖον.

Ἐνῆρσεν, ἐνόρμησεν. ¶ Ἔνης, τριακάδος.

Ἐνήσει, ἐμβολεύει. ¶ Ἐνησόμεθα, καθισόμεθα, καθελκύσομεν, ἐκβαλοῦμεν. ¶ Ἐνηυλισμένον, κεκαθαρισμένον. ¶ Ἐνῆφθαι, ἐνηρτῆσθαι. ¶ Ἐνηφι, εἰς τρίτην. ¶ Ἐνηχούμενος, κατεχόμενος.

Ἐνηχούμενος, ὁ ἑτέρωθεν ἦχον ἔχων χόμενος.

Ἐνηχοῦντος, ἐπιφωνοῦντος, ἐκβάλλοντος.

Ἔνθα, τότε χρονικὸν καὶ ἐν τόπῳ. ¶ Ἔνθα, ὅτε, ὁ ποῦ ὁ ἐνταῦθα ὁ ἐπὶ τόπῳ ἢ ἐκεῖ. ¶ Ἐνθάδε, ἐνταῦθα ὧδε εἰς τοῦτον τὸν τόπον. ¶ Ἐνθάδιος, ἐντόπιος.

Ἔνθα καὶ ἔνθα, τῇδε κἀκεῖσε. ¶ Ἐνθαλάμια, πλάσματα ἐκ μήκωνος καὶ σησάμης. ¶ Ἐνθαλάμοις, ἐν οἴκοις. ¶ Ἐνθαλλῶς, οὐκ ὀρθῶς. ¶ Ἔνθ' ἄν, τότε. ¶ Ἐθλάλυξας. σφοδρῶς πατάξας.

Ἐνθημένω. ἐνθήμενοι δυτικῶς. ¶ Ἔνθεν, αὐτόθεν, ἔσωθεν, ἐκεῖθεν, ὁ τότε. ὁ ὧδε. ἢ ἐκ τόπου.

Ἐνθιναρίζει, ἐγχειρεῖ. ¶ Ἔνθεο. ἔνθου.

Ἔνθιος, ἔνδοξος. ἔντιμος, θεῖος. ¶ Ἐνθεσίδουλος, ψωμόδουλος. ¶ Ἔνθεσις, ὁ ψωμός.

Ἔνθεσμον, νόμιμον, ἔννομον. ¶ Ἐνθορεῖν, ἐνορμῆσαι.

Ἐνθολή, ἰσόρροπον. ¶ Ἐνθορίσκει, ἐνθρύπτει.

Ἐνθοργάζει, πονεῖ. ¶ Ἔνθους, ἐνθουσιαστής. μαινόμενος, πνευματοφόρος. ¶ Ἐνθουσία, ἔκπληξις.

Ἐνθουσιάσουσι, θαυμάζουσι.

Ἐνθουσιασμός ἐστι, ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπεται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. ¶ Ἐνθουσιῶν, μαινόμενος. ὁρμῶν. ἢ μανίαν ἔχων. ¶ Ἐνθραδές, ἐμμανές. ¶ Ἐνθρεῖν, φολάσσειν. ¶ Ἔνθεια, ζῶδια. ¶ Ἐνθράζειν, παραβαίνειν ἀπὸ τῶν μαντικῶν θείων. ¶ Ἐνθείακτος, ἐνθουσιῶν καὶ ἐνθίακτος σοφοκλῆς σίνωνι.

Ἐνθρίζειν, ἐνατενίζειν, νύσσειν. ¶ Ἐνθρίμματίς. οἱ μὲν πλείους διὰ τοῦ ι, ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ υ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ θρύου, ἢ ἀπὸ τοῦ θρίβεσθαι. ¶ Ἔνθρυπτα, τὰ ἐκπέμματα, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα εἴδη πεμμάτων, ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι, καὶ ἀπόλλων

συνεχῶς, ἐπιμόνως. ¶ Ἐνδελεχέω, παντελές.

Ἐνδελεχεῖν, ἐμβλέπειν. ¶ Ἔνδενδρος, παρὰ Ῥοδίοις Ζεὺς καὶ Διόνυσος ἐν Βοιωτίᾳ. ¶ Ἐνδεξιᾷ, ἐκ δεξιῶν.

Ἐνδέξια, εἰ μὲν προπαροξυτόνως, οὐκ ἂν ἐπενήνεκται μὲν, τὸ ἀντικείμενον, ἔστιν δὲ πόλις Ἐνδέξια εἰς πλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον. ¶ Ἐνδέοντι, ἐν μέρει.

Ἐνδέοντες, δανειζόμενοι. ¶ Ἐν δέ οἱ ἦτορ, ἐν δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἡ ψυχή. ¶ Ἐνδ᾽ ἔπεσεν, ἔπεσεν.

Ἐνδερύτηρσι, τοῖς λώροις. ¶ Ἐν δὲ σθένος ὦρσεν, ἕκαστον ἐρρώννυσεν. ¶ Ἐνδελεχές, συνεχές. ¶ Ἐνδελυκέα, ἐμφερῆ, ὅμοια. ¶ Ἐνδεοικές, ὅμοιον. ¶ Ἐνδεῶς, ἐλλιπῶς. ¶ Ἐνδηΐδες, αἱ νύμφαι ἐν Κύπρῳ.

Ἔνδηλοι, φανεροί. ¶ Ἐνδημία, παρουσία.

Ἐνδήμου, συγγενικοῦ. ¶ Ἐνδημησάντων, ἐλθόντων.

Ἔνδια, ὁ δίων, λέξις παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἡ μεσημβρία διατριβή.

Ἐνδιάγγελος, ἄρτεμις. ¶ Ἐνδιάθετος λόγος, πᾶς λόγος ἐν νῷ λαμβανόμενος. ¶ Ἐνδιαθέτως, ὁλοψύχως ἢ διηνεκῶς. ¶ Ἐνδιάθηκος λόγος, πᾶς ἔγγραφος.

Ἐνδιατᾶται, σύνεστι, διατρίβει.

Ἐνδιαιτᾷ, ἀρκέσει. ¶ Ἐνδιαίτημα, διατριβὴ οἰκητόριον οἴκημα. ¶ Ἐνδιατρίβων, ἐπιμένων. ¶ Ἐνδιάλειμμα, ἀπόλειξις. ¶ Ἐν δείλῳ, μεσημβρίας ὥρα.

*Ἐνδίδες, ἐνδίδωσι διάγνωσιν. ¶ Ἐνδίεσαν, ἐπεδίωξαν, ἐπέζωσαν, ἐσπούδασαν.

Ἐνδιὲς, ἔνυδρον. ¶ Ἐνδίκη, δικαίως.

Ἐνδίες, ἵπποι ἐν τῷ ἀλφί ἵπποι καὶ λυκοπάδες καὶ λυκοφόροι. ¶ Ἔνδικον, ἀληθὲς δίκαιον ἄξιον.

Ἔνδιος, μεσημβρινός. ¶ Ἐνδίκως, δικαίως, ἀξίως, ἀληθῶς. ¶ Ἐνδίνων, τῶν μελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐνδύεσθαι τῷ θώρακι καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις.

Ἐνδίοις, ὀρθρινοῖς. ¶ Ἐνδίσματα, ἐναλίσματα.

Ἐνδιῶνται, μεσημβριάζουσιν. ¶ Ἐνδιαστὸν, ἀμφίβολον, ἀμφιδοξούμενον. ¶ Ἐν δισταγμῷ, ἐν φροντίδι.

Ἐνδοιῇ δὲ, ἐν δισταγμῷ δέ. ¶ *Ἐνδοΐτηναι, οἱ ἀπὸ ἑτέρων πατέρων καὶ μητέρων ἀστῶν κατάγοντες τὸ γένος. ¶ Ἐν δόκῳ, ἐν ἐπιβουλῇ. ¶ Ἐνδοκία, ἡ μάτης παρὰ Ἀθηναίοις. ¶ Ἔνδοκος, ἔνεδρα.

Ἐνδομαχία, ἡ κτίσις, ἡ προοιμία. ¶ Ἐνδομενία, κτῆσις ἢ ἀποσκευή. ¶ Ἐνδόθρας, τὰς ἀποκοπὰς τῶν νεοδόρων δερμάτων. ¶ *Ἐνδοιέευναι, ὅσαι ἀπὸ ἑτέρων πατέρων καὶ μητέρων. ¶ Ἐνδομυχί, ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ. ¶ Ἐνδόμυχοι, κάτοικοι. ¶ Ἔνδον, ἔσωθεν. ¶ Ἐνδόθια, ἔγκατα. ¶ Ἐνδόσιμον, τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθάρισμα. ¶ Ἔνδοσις, ὁμοίως.

Ἐνδούμενοι, ἐνδοσμεύοντες, ἢ δοσμευόμενοι. ¶ Ἐνδούπησε, ἐνέπεσε. ¶ Ἔνδρατα, τὰ ἐκδρόμενα ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ποσί. ¶ Ἐνδρικόνας, δρόμος πρὸ τῶν νεῶν ἐν Λακεδαίμονι. ¶ Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα.

Ἐνδρομεὺς, δημότης ἐν Ἁλικαρνασσῷ.

Ἔνδρυον, καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον. ¶ Ἐνδιάζει, ἀπορεῖ, διστάζει. ¶ Ἐνδυασμὸς, ἀμφιβολία, δισταγμὸς καὶ ἀπορία. ¶ Ἔνδυθεν, ἔσωθεν. ¶ Ἐνδυκέως, φιλοφρόνως, ἐπιμελῶς. ¶ Ἐνδύκιον, πιστὸν, φίλον ἐμφορὲς βέβαιον ἀποκρύφιον. ¶ Ἐνδυκές, συνεχές, συνετόν, ἀφελές, ἀσφαλές, γλυκύ, πρόθυμον, εὔνουν, πιστόν, ἐπιμελές. ¶ Ἐνδῦναι, εἰσδῦ-

ναι εἰσελθεῖν. ¶ Ἐνδύλω, ἔνδοθεν. ¶ Ἐνεβάτευσεν, κατέσχεν. ¶ Ἔνδωκεν, ἐνέδωκεν. ¶ Ἐνδυμιωνάκιον, Ἀριστοφάνης τὸν Ἐνδυμίωνα. ὃν κάρα φησὶ διὰ τὸ πολὺ τὸ λάτμιον δοκεῖν ἄνδρα τεθάφθαι.

Ἐνδυτῶς, καταδύτως. ¶ Ἐνδύτης, αὐλωδὸς στάμνος.

Ἐνδυρότερον, ὠμότερον, ἀκρατέστερον. ¶ Ἐνδώσω, ὑποσημανῶ, παρέξω, δηλώσω. ¶ Ἐννεασμός, ἐμπαιγμός, πανουργία, δόλος. ¶ Ἐνεβριμήσατο, ὠργίσθη, ἐτάραξεν. ¶ Ἐνέβεον, ἐνεκύουν.

Ἐνεγκάσθαι, ἐνέγκαι φέρειν. ¶ Ἔνεγκον, ἤνεγκεν.

Ἐνεγκοῦσαν, τὴν μητέρα, ἢ πατρίδα, ἢ πόλιν.

Ἔγκλαυσος, φοβερὸς ἰδεῖν. ¶ Ἐνέδικεν, ἐνεσήμηνεν, ἐνετείλατο. ¶ Ἐνεδιάσθη, εἰσενεπλάκη. ¶ Ἐνεδίδου, ἐχαυνοῦτο. ¶ Ἔνεδρα, ἔγκρυμμα, δολερὸν ὑποκάθισμα. ¶ Ἐνεδρεύει, δόλον μηχανᾶται.

Ἐγκάθηται, κατατηρεῖ. ¶ Ἐνέδρα, ἐνεδρεύθη.

Ἔνεγκεν, ἤνεγκεν. ¶ Ἔνειεν, ᾤκει. ¶ Ἐνείκαν, ἤνεγκαν. ¶ Ἐνεείκω, ἐνέγκω. ¶ Ἐνένικεν, ἐνέβαλεν.

Ἐνεθουσία, ἐμαίνετο. ¶ Ἐνέθορεν, ἐνεπήδησεν.

Ἐνιπὴ, ἀπειλή. ¶ Ἐνεισδιάσειν, ἐν διαφοραῖς.

Ἐνέθειξεν, προσωρμίσθη. ¶ Ἐνεθείωσαν, θεῖον ἐπέθεσαν. ὅπερ ἐστὶ βρῶμα. ¶ Ἐνεθυμιάζον, ἐνεθυμούμην. ¶ Ἔνει, Ἀττικοὶ ἔνηθεν.

Ἐνείληται, ἐξημίωται. ¶ Ἐνειδημένοις, πορθήσαντας. ¶ Ἐνειμάμην, ἐμερισάμην. ¶ Ἐνεῖκαι, ἐνέγκαι. ¶ Ἔνειμεν, ἔσωζεν. ¶ Ἐνειματίων, ὁ τὰ ἐμπάσματα τοῖς ἀνθρώποις ἐκτιθείς. ¶ Ἔνειρον, ἐνέβαλον ἐνεπερόνησα. ¶ Ἔνειρας, ἐνέρραψας, ἐνέβαλες, ἥρμοσας, συνῆψας. ¶ Ἐνείρων, ἐναρμόζων, συνάπτων. ¶ Ἐνείς, ἐνθέμενος. ¶ Ἐνίσποι, εἴποι.

Ἐνεῖχον, ἐχόλουν, ὠργίζοντο. ¶ Ἕνεκα, τοὔνεκα, τούτου χάριν. ¶ Ἐνεκὲς, εἰς τρίτην. ¶ Ἐνισκήψαντα, ἐνορμήσαντα. ¶ Ἐνεκολάβασι, κατέπιεν ἀπὸ τῶν ἀκολῶν. ἢ κολλέπεσαν ὥς τινες. οἱ δὲ ἐνεκολήβασιν. ¶ Ἐνεκοπτόμην, ἐνεποδιζόμην. ¶ Ἐνεκόρμωμοι, ἐμμανιάζομαι, ἐμνησικάκουν. ¶ Ἐνέκρουσεν, προσέβαλεν. ἐπέσχεν. ¶ Ἐνεκρίκωσεν, ἐνέδησεν.

Ἐνέκυρσεν, ἐνέτυχεν, ἐπλησίασεν. ¶ Ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο, ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐδέσμουν. ¶ Ἐνέλιπεν, εἴασεν. ¶ Ἐνέλειψε, παρέλειψε. ¶ Ἐνελέκησε, ἐπλήκησε, ἐψόφησε. ¶ Ἐνελόκισεν, ἐνεκύλισεν.

Ἐνελίπανεν, ἔπλησεν, ἔπληξεν. ¶ Ἐνελυσκίς, ἡ μήτηρ ἐν σκάμῳ. ¶ Ἔνελος, νεβρός. ¶ Ἔνελεν, ἐβόησεν, εἶχεν. ¶ Ἐνεμέσα, ἐμέμφετο ἢ ἐμεμψάμην. ¶ Ἐνένητο, ἐνενόητο. ¶ Ἐνένιπτεν, ἐπέπληξεν, ἐλοιδόρησεν, ὠνείδισεν, ἠπείλησεν. ¶ Ἐνέμοντο, ᾤκουν. ¶ Ἐνεμύρος, ἐμβάλλοντος. ¶ Ἐνέξεται, ἐνσχεθήσεται. ¶ Ἐνεοί, ἄφωνοι. ¶ Ἐνεόλκιον, ἰσόρροπον. ¶ Ἐνεόν, κωφόν. καὶ μωρόν, ὅθεν καὶ ἀμνήμων. ¶ Ἐνεός, νωχελής, μετέωρος, κωφός, βαρές, μωρός, ὃς οὔτε ἀκούει οὔτε λαλεῖ. ¶ Ἐνεόχμωσεν, ἐκίνησεν, ἠλλοίωσεν, ἐκαινοποίησεν. ¶ Ἐνεπάγησαν, ἐνηλώθησαν. ¶ Ἐνεπερόνησεν, ἐνέβαλεν.

Ἐνεπάρησαν, συνεπλάκησαν. ¶ Ἐνέπασσεν, ἐνεποίκιλεν ὅθεν καὶ πάστος ἢ ἐνέπασεν ἢ ἐποίκιλεν.

Ἐνέποντες, λέγοντες. ¶ Ἐνέπεισε,

Ἐναίσιμον, καθῆκον, πρᾶον, ἡδύ. αἴσιον. καλόν. ἀγαθόν. ἀληθές. ¶ Ἐναισιμία, δικαιοσύνη. ¶ Ἐναίσιμος, τὰ καθήκοντα, προσήκοντα εἰδώς. ἢ ζεὺς ἐν κορωνείᾳ καὶ καθόκων. ¶ Ἐναίζει, στερεοῖ, οἱ δὲ ἐνάσκει.

Ἐναιχμάσαι, ἐνμαχέσασθαι. ¶ Ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ῥιπῇ. ἀκαρῆ ἀκαρὶ ἐν ἀκαρεῖ ἤτοι ἄφθογγον. ¶ Ἐν ἀκμῇ, ἐν δυνάμει. ¶ Ἐν ἀλαλαγμῷ, ἐν εὐφήμῳ βοῇ.

Ἐνάλια, τὰ θαλάττια. ¶ Ἐνάλιαι κορῶναι, αἴθυιαι.

Ἐναλίγκιος, ὅμοιος ἐοικώς. ¶ Ἐναλίσαι, ἐγκυλίσαι.

Ἔναιμος, ἀνὴρ ζωός, συγγενής, καὶ ὁ ζεύς. ¶ Ἐναλλάξαι, δοῦναι ἀμεῖψαι. ¶ Ἐνάλλονται, ἐπιπηδῶσιν.

Ἐνάλλοντας, ἐκπηδῶντας ἢ ἐκπεσόντας.

Ἐναλόντα, συλληφθέντα, κρατηθέντα. ¶ Ἐνάμματι. ἐν φλοιῷ. ¶ Ἐναμμένος, ἐγκεκαυμένος.

Ἔνανδρον, κενὸν ἀνδρῶν. ¶ Ἐναμπυκίσαι. ἐγχαλινῶσαι. ¶ Ἔναντα. φανερῶς. ¶ Ἐναντίη, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἐναντίβιος, ἐναντίαν δύναμιν ἔχων.

Ἐναντίοι ἀλλήλοισιν, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους.

Ἐναντίον, ἐνώπιον. ¶ Ἐναντιότης, ἔρις καὶ ἐναντίοι ἀλλήλοις ἐρίζοντες. ¶ Ἔναξεν, ἔσαξεν, ἐπίλωσεν, συνεπλήρωσεν ἐπιμελῶς ἐμέστωσεν. ¶ Ἐναπείληπτο, ἐγκατείχετο. ¶ Ἐναπερείσασθαι, ἐμπῆξαι, στῆσαι. ¶ Ἐναπέψυξε, τέθνηκεν. ¶ Ἐναπειλημμένοις, διακρατηθέντας. ¶ Ἐναποδέχομαι, ἐνδέχομαι. ¶ Ἐναπομάξασθαι, τὸν τύπον ἀναλαβεῖν.

Ἐναπομάξεται, ἐναποτυποῦται. ¶ Ἐναπεμάττεσθαι. ἀναλαμβάνειν, μανθάνειν. ¶ Ἐναποματτόμενοι, ἐντυπούμενοι. ¶ Ἔναρ, εἰς τρίτην λάκωνες.

Ἔναρα, ὅπλα σκῦλα, λάφυρα. ¶ Ἐνάραι, ὑφᾶναι.

Ἐναράνει, ἐνυφαίνει. ¶ Ἔναρα βροτόεντα, τὰ σκῦλα τὰ ἀνθρώπινα αἵματι μεμιασμένα. ¶ Ἐναργῆ, δῆλα, φανερά, βέβαια, ἀσφαλῆ. ¶ Ἐναρεῖν, κυΐσκεσθαι. διαλέγεσθαι. ¶ Ἐναρής. ἐνηρμοσμένος.

Ἔναρθον, εὐάρμοστον ἢ ὑπὸ γράμμασι δηλουμένη φωνή.

Ἐναρίζει, συκοφαντεῖ. ¶ Ἐναρίζειν, συκοφαντεῖν. σκυλεύειν, ἔναρα γὰρ τὰ σκῦλα. οὐ μὴν ἐξενάριξε, καταχρηστικῶς δὲ ἀναιρεῖν. ἤτοι βέλτερον ἐστὶ κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν. ¶ Ἐνάριζεν, ἀνεῖλεν, ἐφόνευεν, ἐσκύλευεν. ¶ Ἐναρίζοι, φονεύοι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἐνάριζον, ἐσκύλευον, ἀνεῖλον. ¶ Ἐναρίθμια, φίλα, συνήθη. ¶ Ἐναρίθμιος, συμψηφισθεὶς κατηριθμηθείς. ¶ Ἐνάρεσθαι, ἀπολύειν, φονεῖν. ἐρείδειν, ἀπλαύειν. ¶ Ἐναρίσασθαι, ὁπλίσασθαι. Ἐναρκεῖ. ἐνδέχεται. ἐναρκτεύει, φονεύει, κρίνει. ¶ Ἐν ἀρκυσι, δικτύοις. ¶ Ἐν ἀρξάρξει, ἐμβάλει, ὁρμήσει. ¶ Ἐνηραφόρος, σκυλοφόρος, ἐν ἀποκτάντας ἐστί, φθογγοσκόρος. ὕψου τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει, αἰσχύλος ἐν νηρηίσιν ἢ ὑπομνήματι ταῦτα περὶ τὸ οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι ἵνα ἢ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτέντας θάνατόν μοι ἐπικαυχώμενος, τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὕψου ἀπολείψει τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψος καὶ ἔτι μὴ ἐχθροὺς ἔχει.

Ἔναρος, ἔνοχος, ἐπικατάρατος. ¶ Ἐνάρων. σκύλων.

Ἔνας, εἰς τρίτην. ¶ Ἐνασελγαίνων, πορνεύων.

Ἐνᾶσθαι, φθαρῆναι. γηράσαι. ¶ Ἐνάσθη. ὠκίσθη.

Ἐνάσσαρ, ᾤκισαν. ¶ Ἐνασπίδας ἐντὸς ἐπᾶλτο. ἐνεπλάκη τῇ ἀσπίδι. ¶ Ἔνασσεν, ὠκισμένας, ἀρχαιὸς ἀλφεσίβοιαι αὐτὶ τῆς νάσσας τῆς βάκχας νάσσας ἔλεγον. ¶ Ἐνάστεσιν, ἐν πόλεσιν. ¶ Ἐναστειζόμενον, ἐνοικοῦντα. ¶ Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπήματι, ἐν τάχει.

Ἐναυδος, ἔμπνοις, φωνήεις. ¶ Ἐναυάγησεν, ἐκινδύνευσεν. ¶ Ἐναυάζει, ἀμφιβάλλει. ¶ Ἐναυλίζεσθαι. ἐνδιατρίβειν. ¶ Ἐναυλισθήσεσθαι, ἐνοικισθήσεσθαι. ¶ Ἐναύλισμα, νεωστὶ γενόμενόν τι οἴκημα.

Ἔναυλοι, αἱ ἐστὶ τῶν χειμάρρων ποταμῶν καταβάσεις. τινὲς δὲ ποταμοὺς χειμάρρους ἢ διατριβάς.

Ἔναυλον, νέαν ἔχοντα τὴν εὐεργεσίαν ἢ πρὸ πολλοῦ ἢ διατρίβοντα. ¶ Ἔναυλος ὁ ἀκουόμενος παρὰ τὸν αὐλόν. ¶ Ἐναύλοις, ποταμούς. χειμάρροις χαράδρας. ¶ Ἐναυλόχων, κατὰ πλοῦν ἐλόχων.

Ἔναυον, ἔνθεσ κύπειοι. ¶ Ἐναύοντες, ἀνάπτοντες πυρί. τὰ γὰρ σμῆνη τῶν μελισσῶν διώκουσι διὰ πυρὸς καὶ καπνοῦ. ¶ Ἔμαυρος, ὁ ἀπόλλων.

Ἐναύρω, πρωῒ κρητικῶς. ¶ Ἐναῦσαι, ἐνάψαι ἢ μεταβαλεῖν. ¶ Ἐναύσασθαι, ἅψασθαι.

Ἔναυσμα, λείψανον, μετάκλησις. ¶ Ἐναύσματα, ἀρχάς, ἐπιχειρήματα, φαντάσματα. ¶ Ἐναυχῆσαι, ἐλλαμπρύνασθαι. ¶ Ἐναυχοῦσα, ἐλλαμπρυνομένη, σεμνυνομένη, καυχωμένη. ¶ Ἐνέχθη, ἐσάχθη, ἐπληρώθη, ἐπιλώθη. ¶ Ἐναύει, ποτνιᾷ ἢ ἄγαν ἱκετεύει. ¶ Ἐμβεβάθησιν, ἐνβάνθησιν. ¶ Ἔνξενος, ὑελλοειδής. ¶ Ἐν βουλῇ, ἐν φροντίδι. ἐν συναγωγῇ ἐν ὄλβῳ. ¶ Ἐμβρῖσαι, ἐν φόβῳ. ¶ Ἐνγκεδη, ἐν προθέσει, καὶ σύνδεσμοι. ¶ Ἐνγκίνονται, ἐγκινήσωσιν.

Ἐνγηράσασθαι, ἐν γήρᾳ χρήσασθαι.

Ἐνγηρᾷ πίονι, γῆρας λιπαρόν. ¶ Ἐνγλαυσίν, ἐνγλαυκῶσιν. ¶ Ἐν γούνασι, ταῖς φρεσὶ καὶ μέλεσι.

Ἐνγράφει, ἐγχαράττει. ¶ Ἐνδακοῦσα, κατεσθίουσα.

Ἐνδαγεῖ, ἐμμανεῖ. ¶ Ἐνδάναι, ἐρεμῖα. ¶ Ἐνδαίνει, ἀτενίζει κατατολμᾷ. ¶ Ἐνδαῆς, ἐν διανοίᾳ ἑκάστου. ¶ Ἐνδ' ἄνεμος πρῆσεν, ἐνέπρησεν ἐστὶ ὁ ἄνεμος, ἐνεφύσησεν, ἐγέμισεν, ἐκόλπωσεν. ¶ Ἐνδαπέδω, ἐν τῷ ἐδάφει. ¶ Ἐνδάπιον. ἐγχώριον.

Ἐνδ' ἄρ' ἔβη, ἀνέβη δέ. ¶ Ἐνδάσαι, μερίσαι.

Ἐνδαρθήα. οὕτως ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ μεσσηνίοις. ἐπειδὴ εἰς αἴθυιαν ἀπεικασθεῖσα ὑπὸ τὰ πτερὰ ἔκρυψε τὸν κέκροπα, καὶ διεκόμισεν εἰς τὰ μέγαρα.

Ἐνδατεῖται, ἀπομερίζει. ¶ Ἐνδατουμένη, ἐπιλαμβανομένη μερίζουσα. ¶ Ἐνδατεύμενος, ὑβριζόμενος, καὶ οἱονεὶ κακῶς λέγων σφοδρῶς ἀπὸ τοῦ δαίω.

Ἔνδαυλον, ὑλῶδες, δασύ. ¶ Ἐνδαῦναι, γνῶναι. ¶ Ἐν δέ, πρὸς τούτοις ἐστί. ἐν αὐτοῖς δέ. ¶ Ἐνδεεῖ, χρείαν ἔχοντι.

Ἐνδεῖν, ἐλλείπειν. ¶ Ἐνδεῖ, ἐντέλλεται. (πτωχῷ.

Ἔνδεια. πενία, πτωχεία, πεῖνα. ¶ Ἐνδεικτο, ἐσήμηνεν.

Ἐνδείξει, ἐπιδείξει, ἐντελεῖ. ¶ Ἔνδειξις, ἀπόδειξις.

Ἐνδείξομαι. ἀπολογήσομαι. ¶ Ἐνδείξω, ἐντινάξω.

Ἐνδεῖν, χρῄζειν. ἐνδεᾶ εἶναι καὶ ἐλλείπειν. ¶ Ἔνδεκα, ἄρχοντες οἷς παρεδίδοντο οἱ θανάτῳ καταδικασθέντες. ¶ Ἐνδεκαδάκτυλος, εἶδός τι φασκωλίου, ἐνδεκάτευσε τὴν δεκάτην ἐπράξατο. ¶ Ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει λάκωνες. ¶ Ἐνδελεχθήσεται, ἐνβραδυνεῖ.

Ἐνδελεχισμός, ἐπιμονή. ¶ Ἐνδελεχῶς, ἀδιαλείπτως.

σιν, αὐέπνευσεν. ¶ Ἐμπνεύστιος, ἄφρων, ἢ ἀφανής.
Ἐμπνύθη, ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο καὶ ἐφρόνησεν. ¶ Ἐμπνυ-
ρ, ἀνεβίωσεν. ¶ Ἐμπνοια, ἀναπνοή.
Ἐμποδίζειν, μασσᾶσθαι. οἱ δὲ ἰσχάδας μασσᾶσθαι ταῖς
μελίσσαις ἢ θλίβειν τοῖς ποσὶ τὰς ἰσχάδας.
Ἐμποδίζων, ἰσχάδας μασσώμενος. ἄλλοι δὲ φασὶν εἰρῆ-
σθαι ἐπὶ τῶν μισθῷ ταῖς μελίσσαις ἰσχάδας μασσω-
μένων. ἄλλοι δὲ φασὶ τινὸς εἶδος εἶναι παιδιᾶς.
Ἐμποιεῖ, κτᾶται. ¶ Ἐμποίνιμον, τὸ ἐν ποινῇ.
Ἐμποιον, τὸ γαλακτώδες ὑγρόν. ¶ Ἐμπεδοῦσθαι, βε-
βαιοῦσθαι, ἀσφαλίζεσθαι. ¶ Ἐμπολᾷ, περιέρχε-
ται, πραγματεύεται. ¶ Ἐμπολαῖος, ὁ κερδῷος
ἑρμῆς. ¶ Ἐμπόλεμα, τὰ εἰς πόλεμον εὔθετα.
Ἐμπολή. κέρδος, οἱ δὲ τὰ φορτία, ἢ τὴν ἀργυρέαν ἀλ-
λαγήν. ¶ Ἐμπολήσαντες, πριάμενοι, ὠνησάμενοι.
Ἐμπολις, ὁ πατρίδα ἔχων. ¶ Ἐμπολόωντο, ἐνεπό-
λων, περιεπείων. ¶ Ἐμπολῶντο, ἐνεβάλλοντο.
Ἐμπομπεύων, θριαμβεύων, καταστοχάζων. ¶ Ἐμπό-
ρευμα, πραγματεία, ἐμπορεία. ¶ Ἐμπορεῖται, μέ-
τοικοι, ἐπιβάται. ¶ Ἐμπορευόντας, ἐνοικίου πρα-
κτῆρας. ¶ Ἐμπόριος, μέτοικος. ¶ Ἐμπορος,
πραγματευτὴς καὶ ὁ ἐπ᾽ ἀλλοτρίας νεὼς πλέων μι-
σθοῦ ὁ ἐπιβάτης, ἢ ἔμπορος εἰλήλουθας νηὸς ἐπ᾽
ἀλλοτρίης. ¶ Ἐμπορεῦσθαι, φιβλοῦσθαι.
Ἐμπόρπευμα, ὑφάσματος εἶδος. ¶ Ἐμπόρως, ἐμπο-
ρικῶς. ¶ Ἐμπουσα, φάσμα δαιμονιῶδες ὑπὸ
ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ ὥς τινες, ἑνὶ ποδὶ χρώ-
μενον. ἀριστοφάνης δὲ τὴν ἑκάτην φησὶν ἔμπουσαν.
Ἐμπρεον, ἔμπειρον. ¶ Ἐμπρέπει, ἐπιπρέπει, πρέ-
ποντες, ὅμοιοι. ¶ Ἐμπρέποντα, διαπρέποντα.
Ἐμπρῆσαι, καῦσαι. ¶ Ἐμπροτερῶντα, ταχύν.
Ἐμπύλαι, αἱ νύμφαι. ¶ Ἐνπυμάριστιν, ἐνεσχάτοις.
Ἐμπυος, ὁ ἐμπυϊκὸς παρὰ μενάνδρῳ. ¶ Ἐμπυρα, τὰ
καιόμενα ἱερά. ¶ Ἐμπύρευμα, λείψανον.
Ἐμπυρία, ὅρκος ὁ δημόσιος καὶ μαντεία παρὰ βοιωτοῖς.
Ἐμπυριβήτην, τὸν ἐπιτιθέμενον τῷ πυρί. ¶ Ἐμπυ-
ριβήτης, οὗτος ἔυκλος χρησμολόγος ἐκαλεῖτο. λέγε-
ται δὲ καὶ τρίπους ὁ ἐν πυρὶ τιθέμενος. ¶ Ἐμμάλα-
κεν, ἐμυκτήρισεν. ¶ Ἐμύδανεν, ἔβρεχεν.
Ἐμύξατο, ἐστέναξε. ¶ Ἐμυζεν. ἔστενεν, ἀπελίθαζεν.
Ἐμύθην, ἐμυσταγωγήθην. ¶ Ἐμύθευεν, ἔλεγεν.
Ἐμυθούμην, ἔλεγον. ¶ Ἐμοκεν, ἐψόφησεν, ἔχανεν.
Ἐμυκᾶτο, ἐφώνει. ¶ Ἐμύξαρο, ἀηδίσθη. ¶ Ἐμύς,
ζῶον ἐν λίμνῃ καὶ ἐν πηγῇ γενόμενον. οἱ δὲ, χελώνην
τὴν ἔχουσαν οὐράν. ¶ Ἐμυσάκτερο, ἐβδελύσσετο,
ἐμυσάττετο. ¶ Ἐμύσαττον, ἐσίχαινον. ¶ Ἐμυ-
σάττετο, ἀηδίζετο, ἐβδελύσσετο. ¶ Ἐμυσε, συνῆλ-
θεν. ¶ Ἐμφαίνειν, ἐνδείκνυσθαι, σημαίνειν. ¶ Ἐμφαί-
νων, δεικνύων, σημαίνων. ¶ Ἐμφανές, φανερόν.
Ἐμφανέστατα, ἀπεμφανερώτατα. ¶ Ἐμφανίζων,
φανεροποιῶν. ¶ Ἐμφανισθήσονται, φανήσονται.
Ἐμφαντικῶς, ἐννοητικῶς. ¶ Ἐμφανῶν, τηλαυγῶν,
ἐμφάσει τεκμηρίων. ¶ Ἐμφανῶς ἦξει. φανερῶς
ἔλθῃ. ¶ Ἐμφαρυξάμενος, ἐμφαγών. ¶ Ἐμφά-
σεως. ἐννοητικῆς ἐννοήσεως. ¶ Ἐμφασις, δήλωσις,
μέγεθος, νόησις. ¶ Ἐμφαντικῶς, ἐννοητικῶς, ἐμφα-

νῶς. ¶ Ἐμφαντικός, ἐμφανής. ¶ Ἐμφαντικώ-
τερον, δηλωτικώτερον. ¶ Ἐμφατον, αἰνιγματωδῶς
λόγος εἰρημένον. ¶ Ἐμφάατον, πλακοῦντα τετυρω-
μένον. ¶ Ἐμφερές, ὅμοιον. ¶ Ἐμφέρεται, ἐφίε-
ται. φέρεται, περιφέρεται. ¶ Ἐμφερής, ὅμοιος.
Ἐμφέρεια, ὁμοιότης. ἐνφερέζω, ἐν τῷ φορείῳ.
Ἐμφῦναι, ῥίξαι. ¶ Ἐμφιλοχωρεῖ, σχολάζει. ἢ τὴν
χώραν φιλεῖ. ¶ Ἐμφιλοχωροῦντες, ἐνοικοῦντες
ἐν παραμοναῖς. ¶ Ἐμφορα, προσβεβλημένα ἀγ-
γεῖα προβάτων. ¶ Ἐμφόρβιον, τελώνημα.
Ἐμφορηθέντες, κορεσθέντες, χορτασθέντες, πληρωθέν-
τες. ¶ Ἐμφοροῦμαι, χορτάζομαι, πληροῦμαι καὶ
τὰ ὅμοια. ¶ Ἐμφραξις, πόνος ὤτων. ¶ Ἐμ-
φρονι, ἐχέφρονι. συνετῷ, φρονίμῳ. ¶ Ἐμφρων, συ-
νετός, φρόνιμος. ¶ Ἐμφίλιον, συγγενικὸν ἢ διὰ τῆς αὐτῆς
φυλῆς. ¶ Ἐμφυλον, τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς οὐ πολέμιον
ἀλλ᾽ ἐμφύλιον. ¶ Ἐμφύσημα, πάθος περὶ τοὺς
ὀφθαλμούς. ¶ Ἐμφυτον, ἐν τῇ φύσει.
Ἐμψηφίσαι, ὅταν δανειστὴς ἀπελθόντος χρεώστου μὴ εὐ-
θέως ἀναλαμβάνῃ εἰς ὄφλημα. ¶ Ἐμψιοῦσα, ἐρέ-
σματα διδοῦσα. ¶ Ἐμφωλεύει, κρύπτεται.
Ἐμψυχον, ζῶον. ¶ Ἐμολύνθη, ἐπαύσατο, ἠμβλύν-
θη. ¶ Ἐμῶν αἱρέων ἀπορωεύς, τῶν ἐμῶν ἐπιθυμι-
ῶν ἢ προθυμιῶν ὁ κωλυτής. ¶ Ἐμήσατο, εὗρεν
ἐπραγμάτευσε. ἐζήτησεν ἐν αὐτῇ τοῖς. καὶ ἀγανακτοῦν-
τος ἐπιφώνημα καὶ πρόθεσις.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ναβρύνεσθαι, ὡραΐζεσθαι ἢ ἐντρυφᾶν, ἁβρὸς γὰρ
ὁ τρυφερός. ¶ Ἐναβρύνεται, μεγαλοφρονεῖ
ἐντρυφᾷ σεμνύνεται. λαμπρύνεται.
Ἐναγές, μυσαρόν, ἀκάθαρτον. ¶ Ἐναγής, πονηρός.
Ἐναγῆ, μεμισημένον. ¶ Ἐναγές, μεμιασμένον.
Ἐναγίζειν, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχομέ-
νοις. ἢ διὰ πυρὸς ὁ φονεύς. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα.
Ἐναγίσματα, ὁλοκαυτώματα. ¶ Ἐναγισμοί, τὸ αὐτό.
Ἐναγκοίνησιν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις. ¶ Ἐναγκωνιεῖς.
ἀποκλινεῖς. ¶ Ἐναγοράζειν, ἐνθρίζεσθαι.
Ἐναγεῖς, ἀκαθάρτοις. ¶ Ἐναγρος, ἔπαγρος ὁ ἀπόλ-
λων ἐν σίφνῳ. ¶ Ἐναγχος, πρώην, προσφάτως
πρὸ μικροῦ. ἄρτι. ὡς νῦν ἐγγὺς πρὸ βραχέως.
Ἐναγῶν, ῥυπαρῶν. ¶ Ἐν ἀγρυνίᾳ, ἐν μερίμνῃ.
Ἐναγώνιος, ὁ ἑρμῆς. ¶ Ἐναδές, σύστημα. ¶ Ἐνάδον-
τες. ἐμπεσόντων. ¶ Ἐναερίζει, μετεωρίζει.
Ἐννάζω, λιτανεύω περὶ τοῖς ναοῖς. ¶ Ἐναθλόει,
*ἀθλῶει. ¶ Ἐναθρεῖν, ἀτενίζειν. ¶ Ἐναθύροντες,
παίζοντες. ¶ Ἐναθύρσας, ἐμπλέξας.
Ἐναιεν, ἔμενεν, ᾤκει. ¶ Ἐναίδῃ, ἐν τῷ σκότῳ.
Ἐναιθρίᾳ, ἐν τῷ φανερῷ. ¶ Ἐν αὐγῇ, ἐν τῇ δεινῇ.
Ἐναινίγματι, ἐν παρεικασίᾳ, ἐν παραβολῇ.
Ἐναιός, ἐκ πληκτοῦ. ¶ Ἐναίρει, ἀναιρεῖ, φθείρει.
Ἐναιρε, ἄνελε, φόνευε, σκύλευε. ¶ Ἐναίρειν, τὰ αὐ-
τά. ¶ Ἐναιρέσαι, ἐνθλίψει. ¶ Ἐναίσασθαι, φθα-
ρῆναι., γηράσκει. ¶ Ἐναίσιμα, ἀγαθὰ καὶ καθήκοντα.
Ἐναίσιμοι, μαντευτικοί, καθήκουσαι.

Ἐμμιμόσπερ, ὡμοιώσπερ. ¶ Ἐμμῶσ. ἐμοῦ. ¶ Ἐμίσγομεν, ἐμιγνύομεν. ¶ Ἐμίστυλεν, εἰς ὀλίγον διήρει.

Ἐμῇ παντόχῳ, χειρὶ ἐμῇ. ¶ Ἐμιχθέν, ἐμίχθησαν πληθυντικῶς. ¶ Ἐμείωσεν, ἔφθειρεν.

Ἔμμα, ἱμάτιον ἢ καθαπτόμενον καὶ ἀπομασσόμενον.

Ἐμμακεδονίξαι, χρῆσθαι. ¶ Ἐμμαλάξαι, ἐμμεῖναι τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι. ¶ Ἐμματέως, ἐσπουδασμένως. ταχέως ἅμα τῷ εἰπεῖν προθύμως.

Ἐμμανῶς, ὀργίλως. ἐκθύμως. ¶ Ἐμμάσαι, ἐνεργῆσαι. ¶ Ἐμματαιάζων, ματαιολογῶν. ¶ Ἐμμαπεῖται, ἐνερείδει, ἐνλαμβάνεται. ζητεῖ κατὰ μέρος.

Ἐμματεῶν. ψηλαφῶν, φιλονεικῶν. ὁρμῶν. ¶ Ἐμμελὲς, ἐπιμελές. ἔμμετρον. ¶ Ἐμμελέεσι τοῖς φροντίζουσιν. ¶ Ἐμμελέστερος, κοσμιώτερος.

Ἐμμέλεια, εἶδος ὀρχήσεως καὶ πλάτων ἐπαινεῖ τὴν ὄρχησιν καὶ φησὶ, ἢ ἀπὸ τοῦ μέλους ὠνομάσθη, ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι. τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. ἀργείοις δὲ αἰσχύλος αὐτὴ τοι σατυρικὴ ἡ δὲ σίκιννις.

Ἐμμελὴς, καθήκων πρεπώδης. ¶ Ἐμμελῶς, προθύμως, ἐρρωμένως, συνετῶς. ¶ Ἐμμεμαὼς, ὁμοίως. ¶ Ἐμμεμηνότα, μαινόμενον. ¶ Ἐμμέμυκεν. καταμέμικται ἢ ἐπικέκληται παρὰ τὸ μεμυκέναι, τινὲς δὲ ἐμνήμυκεν. ¶ Ἐμμενέει, προθυμεῖται.

Ἐμμενέναι, καθέζεσθαι εἶναι ἕως αὐτοῦ ἢ ἐπιμένειν.

Ἐμμενὲς, ἀδιαλείπτως πρόθυμον.

Ἐμμενέως, προθύμως, βιαίως. ¶ Ἐμμενέως, προθυμούμενος, ἐρρωμένως. ¶ Ἐμμενύζωτος, μέζιος. ¶ Ἔμμεται, ὀρχεῖται. ¶ Ἐμμηλάδας, αἴγας τὰς μετὰ τῶν προβάτων γενομένας. ¶ Ἐμμήνιοι, αἱ κατὰ μῆνα γινόμεναι θυσίαι. ¶ Ἐμμήροις, ἐν ὁμηρείᾳ ὄντας παρὰ τοῖς ὁμόροις τοῖς ἐπὶ συμβάσει διδομένοις. ¶ Ἐμμόνια, συνθῆκαι.

Ἔμμονος, ἐπιμένουσα ἀεὶ ἤτοι ἀδιαλείπτως. ¶ Ἐμμόραντε, τετεύχασιν. ¶ Ἔμμορεν, ἔτυχεν, ἔλαχεν, ἐκληρώσατο. ¶ Ἔμμορον. εἱμαρμένον. ¶ Ἔμμορος, τετευχώς. ¶ Ἐμόρμησεν, ἐπενόησεν.

Ἔμμορος, τραυματία νοσώδης. ¶ Ἐμνύμωνεν, εἰς ὑπόμνησιν ἤνεγκεν. ¶ Ἐμνώοντο, μνήμην ἐποιοῦντο.

Ἐμόγησα, ἔκαμον, ἐκακοπάθησα. ¶ Ἐμογήσατο, ἐκακοπάθησεν. ¶ Ἐμοὶ, ἐμοῦ. ἔστι δὲ σύναρθρον.

Ἐμοῖο, ἐμοῦ. ¶ Ἔμολεν, ἦλθεν. ¶ Ἐμμορφίδαι, μέτοικοι. ¶ Ἔμορτεν, ἀπέθανεν. ¶ Ἐμορμολύκτοῦτε, ἐξεδειματοῦτε. ¶ Ἔμπα γε μὴν, ὅμως μέντοι. ¶ Ἔμπαδ, ὅμως δὲ, ἀλλ' οὖν. ¶ Ἐμπάζεο φρόντιζε. ¶ Ἐμπάζεσθαι, ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι καὶ σέβεσθαι, ἐντρέπεσθαι, φροντίζειν.

Ἐμπάζεται, σέβεται. ¶ Ἐμπαιον, ἔμπειρον, μέτοχον ἢ ἐπίστορν. ¶ Ἔμπαιος, ἐγκύμων. ¶ Ἔμπα, ὅμως. ¶ Ἐμπαίροντας, ἐμπαίζουσιν. ¶ Ἔμπαλιν, εἰς τὰ ὀπίσω ἐξ ἐναντίας ἢ ἐπὶ τὰ ἕτερα.

Ἐμπαλέξαι, ἐμπλέξαι. ¶ Ἐμπαλούσματα, αἱ ἐμπλοκαί. ¶ Ἐμπαρμῶ, παρδοκῶ. ¶ Ἔμπαν, πάντως, ὅμως. ¶ Ἔμπα πόλιος, στήριγμα τῆς πόλεως. ¶ Ἐμπάρει, παρεκάλει. ¶ Ἐμπαροινοῦντας, ὑβρίζοντας. ¶ Ἔμπαρος. ἔμπληκτος.

Ἐμπάσσεις, ἐγκάτεις. ¶ Ἐμπασώντας, ἀρχεῖόν τι ἐν λακεδαίμονι. ¶ Ἐμπαστῆρας, μύστων πιστοὺς μάρτυρας. ¶ Ἐμπαστήεια, μελίπηκτα. ¶ Ἔμπαιον, καταθύμιον. ¶ Ἔμπεδα, ἐπιτελῆ, ἀληθῆ, βέβαια, ἰσχυρά. ἀμετάλλακτα, ἀσφαλῆ. ¶ Ἐμπεδὴς ἀμορος μάρτυν αἴδης ἔμπεδον ἔλεγεν τὴν αἰδῶ ὡς ἱππῶναξ αἴτιον. τὸ δὲ ἐμπεδῶν χρόνιος, οἱ δὲ οὕτως ὁ αἴδης ἐπιμελὸς ἐστι ἄμορος καὶ ἀσφαλὴς, οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μερειζόμενος. ¶ Ἐμπεδορκεῖν, εὐορκεῖν, παίζει δὲ ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας.

Ἐμπεδοῖ, διάσκει, βεβαιοῖ, πιστοῦται, ἀσφαλίζεται.

Ἔμπεδον, βέβαιον, ἀσφαλές. ¶ Ἔμπεδος, βέβαιος, ἀσφαλὴς, ἀραρώς. ἀκίνητος. ¶ Ἐμπέλανα, πόπανα. ¶ Ἐμπέλα, ἐμπέλαζε, πρόσαγε, ἔθιζε.

Ἐμπελάσαι, προσεγγίσαι. ¶ Ἐμπέπαιχα, ἐνέπαιξα, ἐχλεύασα. ¶ Ἐμπέλωρος, ἀγορανόμος, λάκωνες. ¶ Ἐμπεπηγμένον, ἐμπεπορπημένον, ἐνηλωμένον. ¶ Ἐμπεπᾶσθαι, ἐνυπάρχειν, κεκτῆσθαι.

Ἐμπεπείρακται, ἐμπεπόλισται. ¶ Ἔμπηπα, πλάγια τὰ πύρινα εἰς ἃς ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ ῥόδιοι.

Ἔμπειρος, ὑπομονητικός. ¶ Ἐμπῖσειν, ἐμπιπλεῖν.

Ἐμπέραμον, ἔμπειρον. ¶ Ἐμπεδρὴς, ἔμπειρος σοφοκλῆς ἀδυνατεῖ μαινομένῳ. ¶ Ἐμπεδρκάζουσαν, ὑποθάλλουσαν, μελανίζουσαν. ¶ Ἐμπίρονται, ἐμπερικίλλονται. ¶ Ἐμπερονάτρις, ἱμάτιον διπλοῦν.

Ἐμπερονῆσαι, διατηρῆσαι. ¶ Ἐμπεσεῖν, εἰς δεσμωτήριον ἀχθῆναι. ¶ Ἐμπεταλὶς, ἔδεσμα διὰ τυροῦ σκευαζόμενον. ¶ Ἐμπεφυῖα. περιπλεκομένη.

Ἐμπηνὸς, ἦλος. ¶ Ἐμπήκτης, ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματίδια παρὰ τοῦ θεσμοφόρου λαμβάνων ὑπηρέτης καὶ πήσσων εἰς τὴν κανωνίδα. ¶ Ἔμπηρα, αὐνέξονα.

Ἐμπήροις, δημήτειος ἐν σικελίᾳ λακεδαιμόνιοι μεθ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον καὶ τὰς τελόρεις ἔλαβον ἐμπήροις ὅπως μηκέτι θαλαττοκρατοῖεν πελοποννήσιοι, ἔμπηροι δὲ οἱ ἐν ὁμηρείᾳ ὄντες. πῶς δὲ ἐπὶ συμβάσει διδομένοις ὥσπερ ἐνέχυρα τῶν ὡμολογημένων ἔνθεν ὁμήροις λέγεσθαι. ¶ Ἔμπης, ὅμως πάντως ὁμοίως. ¶ Ἐμπίδος, εἶδος κωνώπων.

Ἐμπίνειν, πίνειν. ¶ Ἐμπίπλαται, πληροῦται. χορτάζεται. ¶ Ἐμπίπραται, καίεται, ἐμπυρίζεται.

Ἐμπίπτων, ἀπορῶν. ¶ Ἐμπίς. κώνωψ, ὃ εἶδος ζώου παρὰ τοῖς ὕδασι γενόμενον ὅμοιον κώνωπι μεῖζον δέ.

Ἐμπίσιον. καὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ δαψιλῶς ποιεῖν.

Ἔπισον, πίτισον. ¶ Ἐμπαθηρεῖς, ψεύσῃ ἀκρίτως.

Ἐμπλακεὶς, περικρατήσας, περιλαβών. ¶ Ἔμπλεοι, πλήρεις. ¶ Ἔμπλεω, ἐμπλεῖς, πλήρεις.

Ἐμπλεύρου, ἐνάλλου εἰς τὰς πλευράς. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἐμπλήκτου, ἐμπληκτικῶς ἀκρίτως, ἀμεταβόλως. ¶ Ἐμπλήκτοις, μαινομένοις, μεμηνότας, εὐμεταθέτοις, καταπληκτικούς. ¶ Ἔμπληκτον, εὐμετάβολον. μανιῶδες καὶ τὰ ὅμοια.

Ἐμπλὴν, χωρίς. ἐγγύς. πλησίον. ¶ Ἐμπλῆξαι, ἐμπεσεῖν. ἐγγίσαι. ¶ Ἐμπλησομένην, πεπλησομένην.

Ἐμπλοκία, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις ὡς τὸ ἐν ταῖς θριξὶ πλεκόμενον γυναιξίν. ¶ Ἐμπνεῖ μου, ἐρᾷ μου, ποθεῖ με. ¶ Ἔμπνοις, πεπληρωμένος. ¶ Ἐμπνέων

Ἔλαιος, ἔλαιον, στέαρ, εὐθηνία. ¶ Ἐλπωρὴ ἐλπὶς προσδόκησις. ¶ Ἐλπωρῆσιν, ἐλπίσιν. ¶ Ἐλπέοντες, ἐλπίζοντες. ¶ Ἔλσαι, συγχεῖν, συνελάσαι, συγκλεῖσαι. ¶ Ἔλσαν, συνήλασαν. ¶ Ἐλύμην, ἐλυζωσάμην, ἐλυζώθην. ¶ Ἐλσοὺς, τὰς μύας.

Ἐλυμήναρ' ὗς ἐκ δρυμοῦ, κατέφαγε χοῖρος ἐξ ὕλης.

Ἔλυμα, τὸ τοῦ ἀρότρου πτέρον, ὥσπερ. καὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἡ αἴωρα. ¶ Ἐλύμνιος, ποσειδῶν ἐν λέσβῳ, καὶ νῆσος περὶ εὐβοίας. ¶ Ἐλύμνιαι, δρύες ὀρόφιναι.

Ἔλυμοι, τὰ πρῶτα τῶν αὐλῶν ἀφ' ὧν ἡ γλωσσὶς, ἢ ἁπλῶς αὐλὸν, καὶ στοιχεῖα σπέρμα, καὶ ἡ περὶ κιθάρας καὶ τοῦ τόξου θήκη. ¶ Ἐλυμόσπερμα, ὃ ἕψοντες οἱ λάκωνες ἐσθίουσιν. ¶ Ἐλυσάμην, ἀπέδωκα.

Ἔλυσεν, ἀπελύζωσεν. ¶ Ἐλυσθεὶς, κυλισθεὶς, εἰλισθείς.

Ἐλύσατο, ἐλυζώσατο. ¶ Ἐλύσθη, εἰλεῖται. ¶ Ἐλύσθη, περιελύθη, συνελύθη, ἔπεσεν, ἐνεποδίσθη. ¶ Ἔλυτρ, ἔρχεται. ¶ Ἐνλύτροις, καλύμμασι σκεπάσμασιν.

Ἐλυσα, ἄμπελος μέλαινα. ¶ Ἐλύτιος, ποσειδῶν ἐν λέσβῳ. ¶ Ἔλυτρα, κυρίως τὰ ἐνειλήματα ἢ τὰ καλύμματα, καὶ πηγαὶ καὶ σωλῆνες δέρματα. ¶ Ἔλυτρον, δέρμα, θήκη, λέπυρον ἐνείλημμα, κάλυμμα, σκέπασμα. ¶ Ἔλφος, βούτυρον κύπριοι. ¶ Ἐλῶ, κατέχω, πιάζω, ἐλάσω. ¶ Ἐλωβήσαντο, ἔβλαψαν.

Ἕλωμαι, πορθήσω, ἀφέλω, λάβω. ¶ Ἕλων ἢ λαύνον, ἐπορεύοντο, ἢ λαβὼν ἢ ἀρξάμενος, ἢ ἀφελόμενος.

Ἐλώγειν, ἐλέγχειν. ¶ Ἐλωὸς, ὁ ἥφαιστος παρὰ δωριεῦσιν. ¶ Ἕλωρ, ἕλκυσμα λύμη ἄγρα θοίνη, μὴ δὴ μὲ ἕλωρ, εἴλημμα, θοίναν ἄγρευμα. ¶ Ἑλώρια, ἑλώρια, ἑλκύσματα κατεστρέφει δὲ εἰς σπαράγματα. βρώματα. ¶ Ἐλώρη, πελώρη. ¶ Ἑλώριος, ἀγὼν τελούμενος ἐπὶ ἑλούρου ποταμοῦ.

Ἐλώσθη, ἐφοβεῖτο, ἐμαλακίσθη. ¶ Ἕλωσι, λάβωσιν ἐλαύνωσιν. ¶ Ἐλῶπες, μισθωτοὶ ἐν τῷ ἕλει ἐργαζόμενοι. ¶ Ἐλώφησεν, ἔληξεν, κυρίως ἐπὶ τοῦ λόφου.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μὰ δάκρυα, τῶν ἐμῶν δακρύων.

Ἐ ¶ Ἐμαίμασσε, προεθυμεῖτο ἢ προεθυμεῖτο ἐκυμαίνετο, ἐκλονεῖτο, ἐταράττετο. ¶ Ἐμεδὸς, ὀξέρσωμα. ¶ Ἐμαλάχθην, ἐνέδωκα.

Ἔμαρψα. κατέλαβον. ¶ Ἔμαρψας, ἐκράτησας:

Ἐμάστευον, εὗρον. ¶ Ἔμασσε, ἠνώχλει. ¶ Ἐμάστιξεν, ἐμαστίγωσε. ¶ Ἐμάτησεν, ἐματαιώθη, ἐλήρησεν, ὑστέρησεν, ἥμαρτεν. ¶ Ἐμαραίνετο, ἐσβέννυτο.

Ἐμαρμάναντο, ἐπρίωντο. ¶ Ἐμαρνάσθην, ἐμάχοντο δ' λίγκως. ¶ Ἐμαρόκαρ, ἐμασάρ. ¶ Ἐμαυτῷ βαλανεύσω, ἐμαυτῷ διακονήσω, λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται καὶ ἑαυτῷ λαμβάνων τὴν ἀρύταιναν διακονῇ, ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐμπυρευόντων εἰς πῦρ. ¶ Ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἐν ἑαυτῷ ἐπίσταμαι. ¶ Ἐμβαλλὸν, παίζει, διὰ θαλάσσης.

Ἐμβαθωνοῖς, σεσοφισμένοις σοφοῖς. ¶ Ἐμβάλλον, παίζει ἐπὶ τούτου. ¶ Ἐμβάδια, τὰ ὑποδήματα.

Ἐμβαίη, ἐμποδὼν γίνηται ἐναντιωθῇ. ¶ Ἐμβακανίτης, ὁ μετὰ τῆς ταρίχης καὶ σίαρος σκευαζόμενον βρῶμα. ¶ Ἐμβαλλεκύλλη, οἱ αἴροντες κατὰ παιδίαν τὴν χεῖρα πως παιδιάζοντες καὶ καλοῦντες παρὰ καλοῦσιν ἐμβάλλειν. ¶ Ἐμβαλλεῖν. κατακλῖναι. λάκωνες. ¶ Ἐμβάλλεο θυμῷ, ἐνθυμοῦ κατὰ ψυχήν. ¶ Ἐμβαλλόποις, βλεοτόποις. ¶ Ἔμβαλος, ἠλίθιος μωρὸς, ἢ νοσεχὴς, μένανδρος φάσματι.

Ἐμβὰς, εἶδος ὑποδήματος καὶ μέρος τι περὶ χελώνης.

Ἐμβατεῦσαι, τὸ κατέχειν καὶ κληρουχῆσαι χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ὅλον τὸν κλῆρον, ἢ ζητῆσαι. ¶ Ἐμβατεύσας, ζητήσας, ἐπιβατεύσας. ¶ Ἐμβατὴρ. παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι τόπος. ¶ Ἐμβατήριον, εἶδος αὐλήματος. ¶ Ἐμβαφίαι, λοπάδες βαθεῖαι ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βάθει. ¶ Ἐμβάφιον, ὀξύβαφον παρὰ ἱππώνακτι.

Ἐμβεβροντημένος, ἀναίσθητος. ¶ Ἐμβεβίωκεν, τέθνηκεν. ¶ Ἐμβεβρυττωμένος, ἀναίσθητος, ἐμβρόντητος. ¶ Ἐμβεκανεῖται, ἐμπέπλεκται.

Ἐμβεβηκὼς, ἐπιβεβηκώς. ¶ Ἐμβείη, ἐμβῇ, ἐμπέσῃ. χωρίσῃ. ¶ Ἔμβιον, ἐμποδιστὴν, ἐμποδὼν γίνεται. ¶ Ἐμβίανος, ἄρης. ¶ Ἐμβλώ. πέπλασται παρὰ τὸ ἐμβλέπειν ὡς ἰσδοκῶ. καὶ δοκῶ:

Ἐμβλωκύιαν, ἐν τῷ αὐδὴν ἤδη οὖσαν. ¶ Ἔμβολα, μοχλοὶ, ἀσφάλεια. ¶ Ἐμβολὴν, πληθὴν, ὁρμὴν, ἐνθήκην ἀπόθετον χρῆμα. ¶ Ἐμβολίδες, αἱ περίθετοι.

Ἐμβόλιμα ἔπη τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὡς ἀλλότρια καὶ νόθα ἀθετούμενα. ¶ Ἐμβόλιμον, τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἀνδραποδισμόν. ¶ Ἔμβολα, ἐπιτίδους παλαμήδης καὶ σκίρτ. ἔμβολα, τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοῖς ἐμβόλοις. ¶ Ἔμβολην, ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις τὸ αἰδοῖον, ἀρρενικῶς δέ φασι τὸ τῆς νεὼς ἔμβολον, τὸ χάλκωμα τὸ περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρῶραν καὶ ἔμβολον τοῦ θεοῦ. ¶ Ἔμβολος, εἶδος θηρίου ἐν λαχάνοις. ¶ Ἐμβραμένη, εἱμαρμένη. ¶ Ἐμβραχὺ, μικρὸν ἢ καθόλου ὅλως συντόμως ἁπλῶς. ¶ Ἔμβρειον, θεῖον. ¶ Ἔμβραται, εἵμαρται.

Ἐμβρέμεται, ἐμπίπτει, ἐμφυσᾷ. ¶ Ἔμβρεος, ἐνεός. μωρός. ¶ Ἐμβριθὴς, βαρύ. στιβαρόν. στερεόν. πλατύ. ¶ Ἐμβριμήματι, κινήματι. ¶ Ἐμβριμῆσαι, ἐπιτιμῆσαι κελεῦσαι, προστάξαι μετ' ἐξουσίας. ¶ Ἐμβριμώμενος μετὰ ἀπειλῆς ἐντελλόμενος. ¶ Ἐμβροντηθέντες, ἐνεοὶ γενόμενοι μωρανθέντες. ¶ Ἐμβροντησίας, μανίας. φρενοβλαβίας θάμβοις. ¶ Ἐμβρόντητος, παραπεπληγμένος τὴν διάνοιαν, μαινόμενος.

Ἐμβόλιμαι, ἄρτι ἡμέραι, καὶ γῆς ἔντερα. ¶ Ἔμβρυον, νεογνὸν βρέφος, τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ὂν διάπλασμα ἢ ὀλίγον. ¶ Ἔμβαχον, ἔμβρυον. ¶ Ἐμβρόνιον, μικρὸν καὶ ἀπόρφυρον ἱμάτιον τιβεριακόν. ¶ Ἐμβύσας. ἐμπλήσας. ¶ Ἐμέγηρε, ἐφθόνησεν. ¶ Ἐμέθεν, ἐμοῦ.

Ἐμεῖο, ἐμοῦ. ¶ Ἐμεῖο, ἐμοῦ ἐστι τὸ σύνθετον. ¶ Ἐμείρετο, ἐπεθύμει. ¶ Ἐμέδια, ἐγέλα. ¶ Ἔμελλεν, ἐῴκει.

Ἐμέλλετε, ἐῴκειτε ἐφαίνεσθε οὐδαμοῦ γὰρ ἐπὶ χρόνου κέχρηται τῇ λέξει. ¶ Ἐμέλησεν, ἐφρόνησεν, ἐφρόντισεν.

Ἔμενον, περιέμενον. ¶ Ἐμέμυξαν, ἐπέξεσαν. ¶ Ἐμεῦ, ἐμοῦ. ¶ Ἐμήνη, ἐμοῦ. ¶ Ἐμήσατο, ἐτεκτήνατο, ὑπότησεν, ἐμηχανήσατο, ἐβουλεύσατο, ἐποίησεν. ¶ Ἐμηχανησάσθην, ἐμηχανήσαντο δυϊκῶς. ¶ Ἐμίηνεν, ἐκ μέρους διέφθειρεν. ¶ Ἐμιάσ, διαχρήματα, ἑαυτούς.

Ἐμίσγετο, ὡμίλει. ¶ Ἐμὶν, ἐμοί. ¶ Ἐμίνυθεν, ἔπραθεν, (ἔπρασεν,

σπέρμα τοῦ ὑοσκυάμου. ¶ Ἑλικηδὼν, κυκλοειδὴς συστροφή. ¶ Ἕλικι, κλήματι ἀμπέλου. ¶ Ἑλικοβλέφαρος, καλλιβλέφαρος. ¶ Ἑλικοειδῶς, κυκλοειδῶς. ¶ Ἕλικας βοῦς, ἤγουν ἀπὸ τῶν κεράτων. ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἑλικοειδεῖς, ἑλικὸν γὰρ τὸ συνεστραμμένον. ¶ Ἑλικοί: οἱ ἀστρολόγοι. ¶ Ἑλικὸν, ὄρθιον καὶ μέλαν περιτρεπές. ¶ Ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσι, περὶ βοὸς φόνοις κειμένοις. ¶ Ἑλικτὰ, στρεβλά. σκαμβά. ¶ Ἑλικώνιον, ἀμφὶ ἄνακτα. ¶ Ἑλίκωπας, εὐοφθάλμους. ¶ Ἑλίκωπες, εὐλόφρυες. ¶ Ἑλικώπιδα, εὐόφθαλμον εὐειδῆ. ¶ Ἑλικτῆρες, ἐνώτια.

Ἑλικοτέρας, πολυπλόκους. ¶ Ἑλίκων, ἀπὸ χειρὸς νῆμα τὸ φερόμενον ἐν τῷ ἀτράκτῳ ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἑλικώνια, μουσεῖα ὡς ἑλίκωπας, πλοκάμοις ἀντὶ τοῦ ἑλίκοις. ¶ Ἑλίκωπες, μελανόφθαλμοι, ἢ ἑλικοὶ κατὰ πρόσοψιν ἀνακεκλασμένα ἔχοντες τὰ βλέφαρα, ἢ περιφερεῖς τὰ πρόσωπα. ¶ Ἑλικώπιδα, εὐόφθαλμον. ¶ Ἐλελίχθησαν, συνεστράφησαν. ¶ Ἐλίμαρ, κέγχρῳ ὅμοιον. ¶ Ἐλίνη, ἡ μελίνη ὑπὸ λακώνων.

Ἐλινύειν, σχολάζειν, λήγειν, ὀκνεῖν, αὐτοπαθεῖν, στρατεύεσθαι ἢ διατρίβειν. ¶ Ἐλινύμενος, ζεὺς ἐν κυρήνῃ.

Ἐλινύων, ἀναπαυόμενος. ¶ Ἕλιξ, νέος, καλός. μέλας. καὶ ὁ αἰγίλωψ καὶ ἡ κατάγραφος καὶ ἡ ἀνάγλυφος παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, καὶ ὁ κισσὸς, καὶ ψέλλιον καὶ τὸ ὠτὸς ἡ περιοχὴ καὶ δεσμός τις, ἢ τύλιγμα ἢ περίκλασις. ¶ Ἑλιξάμενος, ἐπιστραφείς. ¶ Ἑλίξας, λέξας, κάμψας, στρέψας. ¶ Ἑλιξόκερως, στρεβλόκερως.

Ἐλίπανας, ἤλειψας, ἐφαίδρυνας, πλουσίαν ἐποίησας.

Ἐλιπάρει, ἐξίσθη ἐκολάκευε παρεκάλει. ¶ Ἐλιπάρουν, ὁμοίως. ¶ Ἐλιπεὺς, ὁ ἐνιπεὺς ποταμός. ¶ Ἐλίπησεν, ἐπιθυμητικῶς ἤσθιεν. ¶ Ἕλις, μόνος καὶ ὅλος. ¶ Ἐλισμὸς, ἥσυχος. ¶ Ἑλισθεὶς, ἑλίξας ἑαυτόν. ¶ Ἑλίσσει, πλέκει. ¶ Ἑλίσθη, ἔπεσεν. ¶ Ἐλίσσετο, παρεκάλει ἐλίσσετο. ¶ Ἑλίσσεσθαι, στρέφεσθαι. ¶ Ἑλισσομένη, ἢ πολουμένη. ¶ Ἑλισσομένης, εἰλουμένης. ¶ Ἑλίσσων, πλέκων, ψευδόμενος, οὐκ ἐξ εὐθείας λέγων, ἢ κινῶν δὲ ἐπιτήδες στροφῇ. ¶ Ἐλίστρευον, ἐστράτευον. ¶ Ἐλιφάμιστιν, ἐξαίμως ἐγένετο. ¶ Ἑλιχάζει, πλανᾶται.

Ἑλιχθέντων, συστραφέντων. ¶ Ἑλίχνεων, ἀπὸ ποιητοῦ τοῦ λιχνεύειν παρὰ ἀριστοφάνει ἐν εἰρήνῃ. ¶ Ἑλίχρυσος, οἱ μὲν τὸ ἀρρενικόν. οἱ δὲ, τὸ ἄνθος τῆς ἑλιχρύσου βοτάνης. ¶ Ἑλιττόμενος, στρεφόμενος. ¶ Ἕλκανα, θαύματα ¶ Ἑλκανῶσα, ἑλκομένη, ἢ ἑλκοποιουμένη ὑπὸ πυρός. ¶ Ἕλκεα, θαύματα. ¶ Ἕλκει, σύρει, σύρει. ¶ Ἑλκέμεν, καθέλκειν. ¶ Ἕλκεο, ἕλκε.

Ἕλκεος, θαύματος. ¶ Ἑλκεσίπεπλος, ἐφελκομένη τὸν πέπλον. ¶ Ἕλκετο, εἵλκυστο. ¶ Ἑλκεχίτωνες, ποδήρεις χιτῶνας ἔχοντες ἄζωστοι. ¶ Ἕλκη, λέγεται σοφοκλῆς ἐπὶ φιλοκτήτῃ. ¶ Ἑλκηΐς, ὁ λιθάργυρος. ¶ Ἑλκυθμοῖο, ἑλκύσεως. ¶ Ἕλκος, πᾶν θαῦμα. ¶ Ἑλκοποιόν, κανθαρίς. ¶ Ἕλκυσον, σῦρον. ¶ Ἑλκυστάζων, ἕλκων, περισύρων. ¶ Ἑλκυστῆρα, φορβίαν. ἤγουν καπίστριον. ¶ Ἑλκυστὴ, λείᾳ. ¶ Ἑλλὰ, καθέδρα, καὶ διὸς ἱερὸν ἐν δωδώνῃ λάκωνες. ¶ Ἑλλάμψεως, διοπτημοῦ.

Ἑλλὰς, πόλις ἐν θετταλίᾳ, καὶ τὸ ἔθνος ἡ ἀχαΐα, καὶ ἡ αὐτόθεν γυνή. ¶ Ἑλλάσαι, συγκλεῖσαι, κωλῦσαι.

Ἐλλέβορος, βοτάνη ἣν ἐσθίουσιν οἱ ὄρτυγες, ἢ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς. ¶ Ἑλλεσίῳ, ἡ ἀθηνᾶ. ¶ Ἑλλεῖν, ἰλλεῖν κατέχειν. ¶ Ἐλλεδανοὶ, δεσμοὶ σχοῖνοι. ¶ Ἐλλεδανοῖσι, τοῖς δεσμοῖς. ¶ Ἐλλέρα, ἐχθρὰ πολεμία. ἀδικία. ¶ Ἐλλείχοντα τῶν ἀθηνῶν. οἱ δὲ ἀττικίζοντα, ὃ καὶ ποιοῦσιν οἱ πρόσγραφοι. ἵνα φαίνωνται ἀστοί. ἐλλείχοντα δὲ, ἐμφορούμενον ἀπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων.

Ἕλληνες. οἱ ἀπὸ τοῦ διὸς τοῦ ἕλληνος, ἢ φρόνιμοι. ἤγουν σοφοί. ¶ Ἑλληνοδίκαι, οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. ¶ Ἑλληνοταμίαι, οἱ τοὺς κομιζομένους φόρους παρὰ ἀθηναίοις ταμίαι. ¶ Ἑλληνίζει ὀρταζει. παύεται. ἀργεῖ. ¶ Ἑλλήσποντος. πόντος ἀπὸ τῆς ἕλλης ἡ μεταξὺ θρᾴκης καὶ χερρονήσου θάλασσα. ¶ Ἑλλίζων, τίλλων. ¶ Ἑλλινεῖς, οὐχ αἱ ἄγριαι μέλισσαι, ἀλλὰ φυτὸν ὁ αἰπόλος. ¶ Ἑλλόβια, ἐνώτια. ¶ Ἑλλόγει, καταλόγισαι. ¶ Ἑλλόγιμος, γεγραμματισμένος.

Ἐλλεδανοῖσι, δεσμοῖς. ¶ Ἑλλοὶ, ἕλληνες οἱ ἐν δωδώνῃ καὶ οἱ ἱερεῖς. ¶ Ἑλλόμενα, περικνώμενα. ¶ Ἑλλὸν, ἀπαθόν. γλαυκὸν, νεογνόν. ἐνθαλάττιον, ταχύ. ἄφωνον. ὑγρόν. ἐλαφρόν. νεογνόν. ¶ Ἕλλοπες, ἐλλείποντες τὴν ὄπα τουτέστιν ἄφθογγοι ἄφωνοι καὶ δασεῖς καὶ βαρεῖς καὶ ποικίλοι. ¶ Ἑλλόπιδες, ἡ λέξις παρὰ κρατίνῳ. τέτακται δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις, καὶ λέγει κοινῶς τοὺς νεβροὺς καὶ τοὺς στρουθοὺς ἢ νεοττοὺς ὄφεως ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι. ¶ Ἑλλοπιεῖς, ἄφωνοι καὶ οἱ λεπιδωτοί.

Ἑλλοπὶς, εὐόφθαλμος γοργωπή. ¶ Ἑλλοπίνες, οἱ νῦν ὀρεῖται παρὰ χαλκιδεῦσιν. ¶ Ἑλλοτυπῶ, ἀγαθύνω.

Ἑλλὸς, ἐλάσσωσιν. ¶ Ἑλλὸς, τὸ ἔκγονος τῆς ἐλάφου νεογνὸν ὁ νεβρὸς καὶ διόνυσος καὶ ὁ ἐνθαλάττιος.

Ἕλλυες, ζῷα ἐν τῷ σμαράγδῳ ποταμῷ. ¶ Ἑλλυδιον, ἐκλυδιον κριθῶν. ¶ Ἑλλύταρον, οἰκ βόταντον. ¶ Ἑλλυτίς, πλακοῦς τίς. ¶ Ἑλλυχᾶται. πλανᾶται, διατρίβει. ¶ Ἑλλωτία, ἑορτὴ εὐρώπης ἐν κρήτῃ.

Ἑλλωτὶς, εὐρώπης στέφανος πλεκόμενος, πηχῶν εἴκοσι.

Ἕλματα, ὁμιλήματα, ἐνειλήματα, σπενδύματα.

Ἑλμακίνη, λειμῶνος ὁ λεπτὴ καὶ λευκὴ σχοῖνος.

Ἕλξις, ἑλκύσεις. ¶ Ἑλξίνη, ἡ περδίκιος βοτάνη.

Ἕλξω, ἑλκύσω, αὐξήσω. ¶ Ἐλοαίζετο, ἐνοεῖτο. ¶ Ἑλοίμεθα. ἐπιλεξοίμεθα λαβοίμεθα. ¶ Ἕλοιο, ἀνάσχοιο βουληθείης. ¶ Ἕλοιτο. θέλοι. ¶ Ἑλόμην, ἀφειλόμην.

Ἕλον, εἷλον ἀφεῖλον ἐπόρθησαν. ¶ Ἑλόντας, ἀφελόντας, λαβόντας, νικήσαντας. ¶ Ἑλόντες, ἑλόμενοι, ἀφελόμενοι. λαβόμενοι. ¶ Ἑλόντες, λαβόντες. ἀνελόντες, πορθήσαντες. χειρωσάμενοι. ¶ Ἑλόντων, ἐλαυνόντων καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἕλος, σύμφυτος τόπος ὁ χεῖλος ποταμοῦ καὶ ὁ τελματώδης τόπος καὶ πόλις ἐν λακεδαιμονίᾳ. ¶ Ἑλοῦ, λάβε, ἐπίλεξαι. ¶ Ἑλούτησεν, ἐψόφησεν ἐχύθη. ¶ Ἑλοῦσαι, ἀρξάμεναι, λαβοῦσαι.

Ἐλοσία, ἄρτεμις παρὰ ἐφεσίοις. ¶ Ἑλοφόν, τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας. ¶ Ἐλόχα, ἐνόθευεν. ¶ Ἐλοχεύθη, ἐγεννήθη, ἐταμιεύθη. ¶ Ἐλόχησεν, εἰς λόχους ἤγαγεν. ¶ Ἔλπε, ἔλπιζε. ¶ Ἔλπεον, ἤλπιζον.

Ἔλπεται, δοκεῖ. ἐλπίζει, προσδοκᾷ. ¶ Ἔλπει, ἐλπίδα

Ἐλπὶς, προσδοκία. ¶ Ἔλπομαι, ἐλπίζω. (ποιεῖ.

Ἐλπώμεν, εὐχόμενος ἢ εὐχῶμαι ἐλπιδοποιούμενος.

Ἔλποντο, ἐλπίζουσιν. ¶ Ἔλποντο, ἤλπιζον.

Ἐλλέβορον, δηλητήριον φάρμακον ἢ τοι βρῶμα.
Ἐλεεινή, χαλεπή. ¶ Ἐλεγεῖα, τὰ ἐπιτάφια ποιήματα.
Ἐλεγεῖαι, θυμελικαί. ¶ Ἐλέγξει, βασανίσει, ἐρωτήσει.
Ἐλεγκτά, ἐπονείδιστα, ἐλέγχοις ἄξια. διεξελέγματα.
Ἐλέγξεις, ὀνείδη παραβαλεῖς ἢ ἐλέγχοις. ¶ Ἔλεγξις,
ὀνειδισμός. ἀτιμία, ὕβρις. ¶ Ἐλεγχέες, ἐπονείδιστοι.
Ἐλεγχέμεν, ἐλέγχειν. ¶ Ἐλεγχές, αἰσχρόν. ¶ Ἐλεγ-
χέες, ἐπονείδιστοι. ¶ Ἐλεγχθεῖσαι, αἰσχυνθεῖσαι.
Ἔλεγχος, ὄνειδος, μέμψις, αἰσχύνη. ¶ Ἐλέγχιστος, ἐπο-
νείδιστος, αἴσχιστος. ¶ Ἔλεγοι, μῦθοι, ᾠδαί. θρῆνοι, ἐν
θανοῦσι καὶ ἐλεγεῖα τὰ ἐπιτάφια ποιήματα. ¶ Ἐλεεῖ,
οἰκτείρει. ¶ Ἐλεεινά, οἰκτρά. οἰκτρῶς ἐλεεινῶς. ¶ Ἐλεει-
νοί, ταλαίπωροι. ¶ Ἐλεδώνη, ὁ πολύπους. ¶ Ἑλεῖν,
λαβεῖν, ἀνελεῖν. ¶ Ἐλειστή, λεπτή. ¶ Ἐλεήμων, ἐν
Κύπρῳ καὶ Χαλκηδονίᾳ, Ἀφροδίτη. ¶ Ἐλέησεν, ἐλέη-
σεν. ¶ Ἐλεθχευομένη, ἀκολασταίνουσα. ¶ Ἐλεία,
ἡ ἕλα ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή, ἢ πόμα ἢ ὕδωρ ἅλας ἔχον καὶ
εἶδός τι μέλαθρος, καὶ Ἥρα ἐν Κύπρῳ, καὶ Ἄρτεμις ἐν Μεσσήνῃ.
Ἐλείη, ἀγρία νόσος. ¶ Ἐλεΐστερ, ἐξηχμαλώτευσεν.
Ἐλθρεῖ, θυμία. ¶ Ἐλεθερεῖς. ἐν ἡλίῳ τεθερμασμένοι. ἢ θερ-
μοί. ¶ Ἐλειογενής, ὄρυζα. ¶ Ἐλειόδεζον, κύπαιρος.
Ἐλεός, εἶδος ἱέρακος. ¶ Ἐλειός, Ἀρίσταρχός φησι γί-
νεσθαι ἐν τοῖς φρυγάνοις ὡς σπείρας. ὁ δὲ Καλλίστρα-
τος, σκωληκοειδές τι, ὃ χρὴ ἔσθαι εἰς δὲ λέχος τοὺς
ἁλιεῖς. ἔστιν δὲ ἐν ταῖς δρυσίν. οὐκ ἔστι γὰρ ζῶον τετρά-
πουν ὁ ἐλειὸς καλούμενος μῦς ὁ σκίουρος.
Ἐλεινύειν, στρατεύεσθαι. ¶ Ἐλελεῦ, ἐπιφώνημα πολε-
μικόν. οἱ δὲ προαναφώνησις παιανισμοῦ. τίθησι δὲ αὐ-
τὸ Αἰσχύλος ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ.
Ἐλελιζομένη, σειομένη. ¶ Ἐλέλικτο, συνέστραπτο.
Ἐλελιξάμενος, σείσας, ἐπιστραφείς. συστρέψας.
Ἐλέλιξεν, διέσεισεν, ἐκίνησεν, ἐκράδανεν, συστραφῆναι
ἐποίησεν. ¶ Ἐλελίστροφε, εὔστροφε, ὁλόστροφε.
Ἐλελίσφακος, πόα τις ὁμοία δικτάμνῳ. ¶ Ἐλελι-
χθέντες, συστραφέντες, συναχθέντες. ¶ Ἐλελίχθη-
μα, σεισμόν. ¶ Ἐλελιχθῆναι, συστραφῆναι, μεταβάλ-
λεσθαι. ¶ Ἐλελίχθησαν, μεταβαλλόμενοι συνεστράφη-
σαν. ¶ Ἐλεμοσπέρμα, ὅπερ ἑψῶντες Λάκωνες ἐσθί-
ουσιν. ¶ Ἕλεν, ἔλαβεν, ἀφεῖλεν, ἐνίκησεν. ¶ Ἑλένια,
ἑορτὴ ἀγομένη ὑπὸ Λακώνων. ¶ Ἑλένιον, βοτάνη
τις. ἥν φασιν Ἑλένην σπεῖραι πρὸς τοὺς ὄφεις ὅπως βο-
σκόμενοι ἀναιρεθῶσιν. ¶ Ἐλένιζεν, ἐχλεύασεν ὕβρι-
ζεν. ¶ Ἑλένη, λαμπὰς δετή. ¶ Ἑλένιος, ἀγγεῖον χω-
ροῦν τέταρτον. ¶ Ἐλίπαναν, πλουσίαν ἐποίησαν.
Ἐλευνῆ, κλήματα τὰ τῆς ἀμπέλου. ¶ Ἐλευτόν, ἐλαιόν.
Ἐλεξάτην, ἐκοιμηθήτην δυϊκῶς. ¶ Ἐλέξατο, ἐκοιμήθη.
Ἔλεξεν, εἶπεν ἢ ἠρίθμησεν, κατέκλινεν, ἐπέλεξεν.
Ἐλέξω, διελογίσω. ¶ Ἐλεόθρεπτον, τὸ ἐν ἕλει τραφέν. ἢ
ἑλεοτρεφές. ¶ Ἐλεοῖσι, μαγειρικοῖς τραπεζίοις, ὅτι οἱ
μὲν δειπνοῦσιν ἵνα ἢ τοῖς ἐκ λυγῶν πεπλεγμένοις τοῖς
ἐξ ὄρους λαμβάνονται. οἱ δέ, ψιλοῦσιν ἐξ ἐλαΐνων τῶν
ξύλων τὰς τραπέζας λέγουσιν. ¶ Ἐλεόν, μαγειρι-
κὴ τράπεζα, ἢ ἱερεῖον κανοῦ. ¶ Ἕλεος, οἶκτος, ἢ ἕλους
συνδένδρου τόπου ἢ καθύδρου. ¶ Ἐλέποκες, ἰχθῦς.
ὅμοιος φυκίδι. ¶ Ἐλεπόλιον, εἶδός τι βάναυσον.
Ἐλεπόλεις, μηχανήματα οἰκεῖα ἢ διαδίδοτε δι' ὧν

αἱ πόλεις καθαιροῦνται. παρὰ δὲ Κρησὶ τὰ τῶν πολέ-
μων ὄργανα. ¶ Ἐλέπτω, οἷον ἐλέπιζον, ἔτυπτον,
ἐμαστίγουν. ¶ Ἑλέσθαι, θέλειν, λαβεῖν.
Ἕλεσθε, λάβεσθε, παρασκευάσασθε. ¶ Ἐλέτμιον, ἐπαι-
νον, ἐπαίτεον. ¶ Ἑλετή, λεπτή, αἱρετή.
Ἑλέτην, εἷλον, ἔλαβον, ἀπέκτειναν δυϊκῶς. ¶ Ἕλετο,
ἔλαβεν ἀφείλετο. ¶ Ἐλευθέραι αἶγες ἀρόζοον, ἀπὸ
παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπί τινος ἀπολλυμένου.
Ἐλευθέριον ἦμαρ, τὴν ἐλευθερίαν περιφραστικῶς.
Ἐλευθέριος Ζεύς, τὸ Μήδων ἐκφυγόντες ἱδρύσαντο τὸν ἐ-
λευθέριον Δία, τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ σωτῆρά φασι. τιμᾶ-
ται δὲ καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ παρὰ Ταραντίνοις ὅτι ἐν
Πλαταιαῖς καὶ ἐν Καρίαις ὁ ἐλευθέριος Ζεύς.
Ἐλευθέριον ὕδωρ, ἐν Ἄργει ἀπὸ τῆς συνηθείας πίνουσι κρή-
νης ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν. διὰ τὸ καὶ τὸν Κέρβε-
ρον κύνα ταύτῃ διαβρέξαι καὶ ἐλευθερωθῆναι.
Ἐλευθέρας, Διόνυσος ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἐλευθέραις.
Ἐλευθεροστομῶ, παρρησιάζομαι. ¶ Ἐλεύσεως, ἀφίξε-
ως. ¶ Ἐλεύθω, ἔρχομαι. ¶ Εἰλίθυια, Ἐλευσίνια ἀγὼν
θυμελικὸς ἀγόμενος Δήμητρι παρὰ Λάκωσιν. καὶ ἐν Σι-
κελίᾳ τιμᾶται Ἄρτεμις καὶ Ζεὺς Ἐλευσίνιος παρ' Ἴω-
σιν. ¶ Ἐλευσίω, οἴσω. ¶ Ἐλεύσομαι, ἔρχομαι,
ἐπανέλθω. ¶ Ἐλεφαίρειν, ἀπατᾶν. ¶ Ἐλεφαίρον-
τα, ἐξαπατῶντα, βλάπτοντα, ἀδικοῦντα. ¶ Ἐλε-
φαίρεται, βλάπτει, ἀδικεῖ. ¶ Ἐλεφαντίασις, εἶδος λέ-
πρας ¶ Ἐλέφαντα, τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν. ὡς δ' ὅτε
τις τ' ἐλέφαντα γυνή. οἱ δὲ λευκὰ ἔρια καὶ τὸν τρεῖς
χόας χωροῦν, ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας καὶ τὸ στοματι-
κὸν πάθος. ¶ Ἐλεφάντινα, λευκά. ¶ Ἐλεφῆραι,
ἀπατῆσαι. ¶ Ἐλεφηρέα, ἢ βάψαν, ἢ βλέφαρα.
Ἐλεφηράμενος, βλάψας, διαψευσάμενος. ¶ Ἐλέσχε,
ψηλαφᾶ. ¶ Ἐλέχθη, ἐκοιμήθη. ¶ Ἐλεγχείην, ἐξε-
λεγχθείην. ¶ Ἐλευσίαν, τὴν Βρυσωνίαν. ¶ Ἔλεψεν,
ἐλέπισεν. ¶ Ἐλεών, πόλις τῆς Βοιωτίας, καὶ θάμνος
καὶ ὄφις ὃν ἔνιοι σκυτάλην καλοῦσιν. ¶ Ἐλεώτερον,
ἐλεεινότερον. ¶ Ἔλη, σύνδενδροι τόποι. ¶ Ἐληΐζον-
το, διήρπαζον. ¶ Ἐληΐσατο, ἠχμαλώτευσεν, διήρ-
πασεν, ἀφείλατο ἐλῄστευσεν. ¶ Ἐληΐσθη, ἐλῃστεύθη.
Ἐληλακότες, διαπράξαντες, διελύσαντες.
Ἐληλάμενον, ἠλασμένον. ¶ Ἐλήλατο, ἐλήλαστεν ἢ ἥρ-
μοσται ἢ περιβρόνητο. ¶ Ἐλήλαται, συνέχεται πε-
ριβρόντηται. ¶ Ἔληξαν, ἐπαύσαντο. ¶ Ἔληται,
πορθήσῃ. ¶ Ἐλήθομεν, ἐλάθομεν. ¶ Ἐλθετῶς, αὐτὶ τοῦ
ἐλθεῖν Σαλαμίνιοι. ¶ Ἔλθητον, ἔλθητε δυϊκῶς.
Ἐλθοῦσα, ἀπελθοῦσα. ¶ Ἐλιάνθη, ἐχλιάνθη.
Ἐλίασεν, ἐτίναξεν. ¶ Ἐλιάσθη, ἐκλίθη, ἐστράφη, ἐφο-
βήθη. ὤλετο. ἔπεσεν. ἀπεχωρίσθη. ¶ Ἐλιβόζυς, ἄμπε-
λός τις μέλαινα. ¶ Ἔλιγεν, ὤλισθεν. ¶ Ἐλύγαι-
νον, ὀξὺ ἀνεβόων. ¶ Ἐλιγεύς, Διόνυσος ἐν Σάμῳ.
Ἐλίγματα, ψέλια. ¶ Ἐλιγρόν, ὑγρόν. ¶ Ἐλικεύς,
Ζεὺς ἐν Θήβαις. ¶ Ἕλικα κύκλον ἐνώτια ἢ δακτύ-
λιοι ἢ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλια. ¶ Ἕλικας,
ἑλικοκεράους, ἐπικαμπῆ τὰ κέρατα ἔχοντας.
Ἕλικες, τῆς ἀμπέλου τὰ ὀμματώδη ἢ ἐνώτια ἢ ψέλια
ἢ δακτύλιοι ἢ ἑλίγματα. ¶ Ἑλίκη, πόλις τῆς Ἀ-
χαΐας ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται καὶ ἡ ἰτέα. τινὲς καὶ

Ε κφανίζεται, μιαίνεται. ¶ Ἔκφαντα, πολλά.
Ε κφαντίσματα, τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτε καθαίρουσι τὰς
φάτνας. ¶ Ἔκφανσις, ἀπόλειξις. ¶ Ἐκφέρειν, ἐξέ
φερεν. ¶ Ἐκφάντωρ. ¶ Ἐκφοινίξαι, ἀναγνῶσαι.
Ε κφορὰν, ἔξοδον τὰ ῥὴν ἐκ τῆς ἐπιμηνόμαρος διέρχεται.
Ε κφορεῖται, ἐκφέρηται. ¶ Ἐκφροντίζων, βουλευόμε
νος. ¶ Ἐκφορίαν. καρπούς. ¶ Ἐκφορεῖ, ἐπανίζει
ὑπάρχοντα. ¶ Ἔκφρασις, ἐπιθυμία. λόγος ἐναρ
γός. ¶ Ἐκ φρυαγμοῦ, ἐξ ἐπηρμοῦ. ¶ Ἔκφρων, ἐκτὸς
φρενῶν. μωρός. ¶ Ἐκφυλάσαι, ἐκσπάσαι. ¶ Ἔκφυ
λον, τὸ μὴ συγγενὲς, ἀλλόφυλον. ¶ Ἐκφῦναι, ἐκβλα
στῆσαι, γεννηθῆναι. ¶ Ἐκφυράματος, ἐκσπέρματος.
Ε κφύσις, βλάστησις, ἐτ σπονένιοι * πυλωρόψ. ¶ Ἐκφυ
σήματα, πέτραι ὑπερέχουσαι τῆς γῆς. ¶ Ἐκφοιτᾶ,
ἐξέρχεται. ¶ Ἐκχαρέων, μαγείρων. ¶ Ἐκχαύνων
μετεώρων. ¶ Ἐγχείρημα, τόλμη. ¶ * Ἐκχέον, ἐκ
χέουσιν. ¶ Ἐκχέων, περιχέων. ¶ Ἐκχοίρηξες, ἐκ
χοιρηλωμένοι λάκωνες. ¶ Ἐκχυθήσεται, ἀπλω
θήσεται. ¶ Ἐκχυμωθῆναι, ἐκποιῆσαι. ¶ Ἐκχύζι
ζεν, ἔκβαλε. ¶ Ἐκχυρώματα, αἱ ποιώδεις συλλο
γαί. ¶ Ἔκχωνεν, ἔκκλινεν, λάκωνες. ¶ Ἐκ χώρης.
ἐκ τῆς χώρας ἐκ τοῦ τόπου. ¶ Ἐκψύχοιεν, λιποθυμοῦ
σιν. ¶ Ἐκωδωνίζοντο, περιεβόητοι ἐγένοντο. ¶ Ἐκω
δώνισεν, ἐδοκίμασεν. ¶ Ἐκωθωνίζοντο, εἰς τὰ μεγά
λα ἔπινον, ἐμεθύσκοντο, ἐχόρευον. ¶ Ἐκωμώδησεν,
διέπαιζεν, διεθρύλλησεν. ¶ Ἑκὼν, θέλων βουλόμενος.
Ε κώνει. ἔστρεφεν. ¶ Ἐκώπασεν, ἐπαύσατο.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Ε Λα, * ἐκθείναμεν καὶ ἥλιος αὐγὴ καῦμα, βάλ
λε. λέγε. λάκωνες. ¶ Ἔλαστιν, τοῦ Διὸς ἱερὸν
ὁ σιδώνη. ἐν οἱ ἱερεῖς ἔλλοι. ¶ Ἐλάαμ, ἐλαύ
νειν. ¶ Ἐλαῖος, ἀμπέλου εἶδος. ¶ Ἐλάζετο, ἐκα
λινδεῖτο. ¶ Ἐλαθηρές, ἡλιοθαλές. ¶ Ἐλαθρὰ,
ἐλαφρὰ, ἢ ἐν ἐλαίῳ ἑφθά. ¶ Ἐλαθύρσος, Διὸς ἱερὸν
ἐν κύπρῳ. ¶ Ἐλαία, δίφρου γυναικείου μέρος.
Ε λαίανεν, ἐλέπτυνεν. ¶ Ἐλαιάκανθα, νηδύς, σοφοκλῆς
ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι. ὅτι λαιάγουσα αὐτὴ τὸ σκαιὰ
ἀγρία, ἢ ἀπὸ τοῦ ληίζεσθαι, πάντα ληιζομένη καὶ κα
τεσθίουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρά. ¶ Ἐλαΐζων, ἐλκε
όχοις. ¶ Ἐλαιοῦται, θρὶξ σοφοκλῆς ζωΐλῳ. ἀεὶ
στερχος ῥυπαίνεται, βέλτιον δὲ λαιπρύνεται.
Ε λαιοτῷ, ἐλαιοβαθεῖ. ¶ Ἐλαιόστροφον, ἀμόργη.
Ε λαιοῦς ἐν κύπρῳ, ὁ ζεύς. ¶ Ἐλαιοχύτας, * ἐπιδραι
νόμενος. ¶ Ἐλαιὸς. φαρμακεία παρὰ ῥοδίοις.
Ε λαΐς, αἰγίλωψ. ¶ Ἔλακεν, ἐφθέγξατο. Ἔλακεν,
ἐψόφησεν. ¶ Ἔλαμαν, ὑπέρθυρον. ¶ Ἐλαμῆται,
πέρθοι. ¶ Ἔλαμος, ὁδός. ¶ Ἔλανος, ἴκτινος.
Ε λαναψεῖν. ἐλαύνειν. ¶ Ἐλαπάχθη, συνεστάλη.
Ε λάπεδον, τέμενος. ¶ Εἰλαπίνησιν, ἑορταῖς.
Ε λαρ, βοήθεια. ¶ Ἐλάραι. τὰ ἐν τῇ αὐλῷ τῶν δοράτων
ἁρμοζόμενα. ¶ Ἐλάργει, ἔλαβεν, ἐπέρησεν, καθεῖ
λεν. ¶ Ἐλάσαι, φθάσαι, πατάξαι, διῶξαι, ὀρύξαι.
ποιῆσαι, ἀγαγεῖν. ¶ Ἐλάσασκεν, ἐνέπλεστεν.
Ε λασεν. ἐκ χειρὸς ἔξωσεν, ἔσκαψεν, ἔπληξεν.
Ε λασθησόμεθα, ἱκολασθησόμεθα. ¶ Ἐλασία, δίωξις.

Ε λασίβροντα. ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταὶ, ἐπεὶ δοκεῖ ὄ
χημα τοῦ Διὸς ὁ βροντὴ εἶναι. ¶ Ἔλασκεν, ἤλασεν, ἐκά
λεσεν. ¶ Ἔλασμα, ὑπέρπυρον. ¶ Ἐλαμίτη, πάρθοι.
Ε λασμίν, κυεία. ¶ Ἐλαπόλῳ. ἐνρύθμῳ. ¶ Ἔλασεν, διέ
λασεν, ἤλασεν, ἐπέρασεν. ¶ Ἐλάσσω, ἥττονα, (τεμεν.
Ε λάσσωσιν. διώξωσι, διάγωσιν. ¶ Ἐλάστρει, ἐκακοπά
θει. ἐσκόπει. ἐδίωκεν. ἐκινόγει. ἤλαυνεν. ¶ Ἐλαστρῶν.
διαγινώσκων. ¶ Ἔλαστρον, ὅλαυνον. ¶ Ἐλαστροῦται,
ἐλαύνεται. διώκεται. ¶ Ἐλᾶται, ἡλιοῦται.
Ε λάτη, λαχάνου εἶδος, καὶ κώπη ξέστης. ¶ Ἐλάτη.
καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον ἀφ' οὗ ἡ κώπη, καὶ πόλις ἐν φω
κίδι μεγίστη, καὶ τοῦ φοίνικος ἡ πρώτη ἔκφυσις.
Ε λατὴρ, τὸ πλατὺ πόπανον ἀπὸ τοῦ ἐληλάσθαι εἰς μέ
γεθος, ἢ πέμμα καὶ ἡνίοχος. ¶ Ἐλατήριον, φάρμα
κον καθαρτικόν. ¶ Ἐλάτης, ὁ πρωτεύων ἐν ἀθήναις.
Ε λάτησι, κώπαις, ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων. ¶ Ἐλάτη,
εἶδος δένδρου. Ἐλατικαὶ κύνες, θηρατικαί.
Ε λατὸν, ἔλασιν ἢ ὀλιλισμένον. ¶ Ἔλαζα, πέμματα
πρὸς θυσίαν. καὶ πλασσόμενα. ¶ Ἐλαζάβιζον, τὸ βω
μολοχεύειν καὶ πανουργεῖν λαζαβίζειν ἔλεγον.
Ε λάζευον, καὶ ἐλάστρευον, ἐδίωκον. ¶ Ἐλαζεὺς, ὁ τὴν
πύρωσιν ἔχων τοῦ σιδήρου παρὰ τοῖς μεταλλεῦσιν.
Ε λαζον, εὐκράτης ἐν ῥοδιακοῖς ἔνδυμα κατάζωσμα.
Ε λαττον, μικρὸν, ἧσσον, ἧττον. ¶ Ἐλαττούμενον, λει
πόμενον. ¶ Ἐλάττωσις, σμικρότης. ¶ Ἐλαύ
νει, ποιεῖ, παραβάλλει. ¶ Ἐλαύνετον, μακρὸν ποιεῖτε,
Ε λαύνετον, εὐποιεῖτε, κινεῖτε. ¶ Ἐλαύνοντες, διώ
κοντες, τύπτοντες, ἐλάσαι ἀπὸ τοῦ ἐκ χειρὸς πλῆξαι.
Ε ιρεσίαν, κωπηλατησίαν. ¶ Ἐλαύτερον, δεινότατον.
Ε λαύνωσιν, θερίζωσιν ὄγμον. ¶ Ἐλάφειαι, οἱ τῶν
ἐλάφων ἀστράπελοι. ¶ Ἐλαφίνης. νεβρός.
Ε λάφιον. κώνειον. ¶ Ἐλαφηβόλος, κυνηγὸς ἀπὸ εἴ
δους ἑνὸς τῶν κυνηγουμένων. ¶ Ἐλαφοβοσκός, εἶδος
βοτάνης. ¶ Ἐλαφογενές. ἐν ἐλάφου ὁ
μυελός. ¶ Ἔλαφον, κεραὸν ἄρρενα, ὁ γὰρ ἄρρην ἔχει
κέρατα. Ἔλαφος, νεβρός. ¶ Ἐλάφου πέεις, οἵας
δοκεῖ βρωθεὶς πρὸς συνουσίαν ἁρμόζειν. ¶ Ἐλαφά,
τὰ μὴ βαθέα ἢ κοῦφα. ¶ Ἐλαφεία. μωρία.
Ε λαφεία, κουφότης. ¶ Ἐλαφρίζων, παρασκευα
ζόμενος ῥαδίως. ¶ Ἐλαφρός. εὐβάστακτος, κοῦφος,
ἢ ζεὺς ἐν κρήτῃ. ¶ Ἐλάχαινεν, ἔσκαπτεν, ὡμάλιζεν,
ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάχανον, ἢ τὸ μετάλλως χαίνειν, ὁ χαῦνον.
Ε λαχία μικρὰ ἢ βαθύγειος καὶ εὔνειος. ¶ Ἐλαχία,
ἐσπέρη κρῆτες. ¶ Ἐλαχίζει, πλανᾶται. ¶ Ἐλάχι
στος, μικρὸς πάνυ, ὕστερος, ἔσχατος. ¶ Ἔλαχον. ἐκλη
ρωσάμην, ἐκληρώσαντο. ¶ Ἐλαχὺ, εὐτελὲς ἢ μι
κρόν. ¶ Ἔλαψα, διέφθειρα κύπριοι, ¶ Ἐλπίσωνται
ἐλπίζοιεν. ¶ Ἔλδεται, ἐπιθυμεῖ. ¶ Ἔλδομαι,
ἐλδῶ, ἐπιθυμῶ, θέλω. ¶ Ἔλδωρ, ἐπιθυμία.
Ε λε, λάβε κάτασχε ἢ ἔλαβεν. ¶ Ἐλεακάνεα, πλέγ
ματα, κατάκλισις, κρύψις. ¶ Ἐλέαγνος, φυτὸν θα
μνῶδες. ¶ Ἐλεαίρει, οἰκτείρει ἐλεεῖ. ¶ Ἐλεαίρεις, ἐ
λεεῖς. οἰκτείρεις. ¶ Ἐλέας ὀρνέου εἶδος. ¶ Ἐλεαροί, οἱ
διπνοκλόπτρες. ¶ Ἐλεαλὴ, θεοῦ ἀνάβασις ἐν ὑπερη
φανείᾳ. ¶ Ἐλεάτης κατὰ μὲν ἀπολλώνιον, ἐλεατι
κὸς ἀπὸ πόλεως ἐλέας τῆς τῶν φωκαέων ἐστὶ τοὺς ἐλεά
τας ἀποίκους.

σειν, ἐκφοβήσειν. ¶ Ἐκπλήσσει, ἐκφοβεῖ, ἐκπλήττει.
Ἐ κπλήσσοιεν, διάγοιεν. ¶ Ἔκπλυνον, τὸ ἐπὶ τὰ πεπραγμένα
ἐξίτηλον καὶ ἁλμυρὸν βάμμα. ¶ Ἐκποδών, ἐκ μέ
σου ἐξαλείφεσθαι. ¶ Ἐκποίητος, ὁ ἐκδοθεὶς ἑτέρῳ
εἰς υἱοποιίαν. ¶ Ἐκπονεῖ, ἐκπλεῖ. ¶ Ἐκπολιορκεῖ,
ἐκπορθεῖ. πολεμεῖ πόλιν. ¶ Ἐκ πολίων, ἐκ τῶν πό
λεων. ¶ Ἔκπωμα, φιάλη ποτήριον. ¶ Ἐκπομ
πή. ἀποστολή. ¶ Ἐκπολεμῶσαι, πολεμοποιῆσαι.
Ἐ κπορθεῖ, αἰχμαλωτεύει. ¶ Ἐκκεκοποῦσθαι, * φιβλοῦ
σθαι. ¶ Ἐκπρήσαι, ἐκβαλεῖν. ἐξανύσαι. ¶ Ἐκπρε
πέα, ἐκπρεπῆ ὡραῖον παρακαλῶ. ¶ Ἐκπρεπές, ὡραῖ
ον, παρὰ τὸ λίαν πρέπειν. ¶ Ἐκπρεπῶς, ἐκδήλως.
Ἔ κπρησεν, ἐκπύρωσεν. ¶ Ἐκπρίω, ἀγόρασον. ἐλυθέρω
σον. ¶ Ἐκπροθεν, ἐκ παλαιοῦ. ¶ Ἐκπροθορῶν, ἁρμόστης.
Ἐ κπτήσσονται, ἐκπτοηθήσονται. ¶ Ἐκπύστων, φανε
ρῶν ἢ πολλοῖς ἀκουστῶν. ¶ Ἐκπωλεῖσθαι, προγυ
μνάζεσθαι. ¶ Ἐκπώματα, ἀγγεῖα τινὰ ἢ ποτήρια.
Ἐ κράενεν, ἐπλήρου, ἐτελείου, ἐκρατάιωσεν, ἐδυνάμω
σεν. ¶ Ἐκρατύνατο, ἐκρατύνωσεν. ¶ Ἐκρατινά
σθην. ἐκράτυναν ἀττικῶς. ¶ Ἔκραινον, ἐτίμων.
Ἐ κρασπάσαι, ἐκ χειρὸς ἀπορρῖψαι. ¶ Ἐκραπελήσθημεν,
ἐμεθύσθημεν. ¶ Ἐκ ῥεθέων, ἐκ τῶν μελῶν.
Ἐ κρήμνισεν. ἐκρέμασεν, κατεκόντισεν. ¶ Ἐκρήξω, ἀ
νοίξω. ¶ Ἐκρηγνύντων, ἐγρηγορούντων, φυσώντων. ¶ Ἐκρίθη,
ὡρίσθη. ¶ Ἐκρίνατο, ἐπελέξατο, ἠρίθμησεν. ¶ Ἔκρι
νεν. ἐξελέξατο. ἐδίκασεν. ¶ Ἐκρόαινον, ἐπεθύμουν.
Ἐ κροίζων, ἐκρόζων. ¶ Ἔκρυσεν, ἤθησεν. ¶ Ἐκροίσω, ἐπε
κρούσω. ¶ Ἐκρυῆναι, παύσασθαι παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ
ἐκρέον. ¶ Ἐκσεσοβημένοι, ἐκτεταραγμένοι.
Ἔ κσιφωνισθείη, διασκορπισθείη. ¶ Ἔκσκυβα, τὰ πα
ρεπόμενα πρόσωπα τῶν σκηνῶν. ¶ Ἐκ σπείρης, ἐκ τά
γματος, ἐκ νομέρου. ¶ Ἔκστασιν, ὕπνον. φόβον.
Ἐ κστίψας λόγον γυμνώσας ἐκκενώσας. ¶ Ἐκσύψης,
ἐκκαύσῃς. ¶ Ἐκ στῶν, ἐκ τῶν στῶν. ¶ Ἐκταθῆναι, ἀ
πλωθῆναι. ¶ Ἐκταδίην, μεγάλην, ὥστε διπλῆ
χρῆσθαι. ¶ Ἐκταῖον, αἱ δέκα κοτύλαι. ¶ Ἐκταί
οις, τοῖς ἐκ χοινικῶν ἕξ. ¶ Ἐκτμήσῃ, ἐκτέμῃ.
Ἐ κτανθαρύσω, τρέμω. ¶ Ἔκταν, ἔκτειναν. ¶ Ἔκτα
λος, ἀκάνθης εἶδος. ¶ Ἐκταρβημένον, ἐπτοημένον.
Ἐ κτάσσοντα, χαράσσοντα. γράφοντα. ¶ Ἐκτεθηλισμέ
νον, ἐκτετηκός. ¶ Ἐκτεθηλισμένοι, μαλακισθέν
τες, κεκοπιακότες, ἢ ὡς θήλειαι γενόμενοι. ¶ Ἐκτε
θυμένα, ἐκτετυφωμένα. ¶ Ἐκτεθύμεθα, ἐκτετυφώ
μεθα. ¶ Ἐκτένας, ἁπλώσας, τανύσας. ¶ Ἐκτελέ
ουσιν, ἐπιτελοῦσιν. ¶ Ἐκτείνεται. ἁπλοῦται.
Ἐ κτείνου, ἁπλώθητι. ¶ Ἔκτε κονίης, ἐκ τοῦ κόνεως.
Ἐ κτενεῖ, ἐπιμελεῖ. ¶ Ἐκτενής, διατεταμένην. ¶ Ἐκ
τενία, ἅπλωσις. ¶ Ἐκτενίαν, συνεχῶς ποιεῖν τὸ αὐ
τό. ¶ Ἐκτενῶς, προθύμως ἢ διατεταμένως.
Ἐ κτέον, ληπτέον. ¶ Ἔκτεμπροι, προσμενόντων.
Ἐ κτεταμένως, ἁπλωμένως. ¶ Ἐκτετάφρευτο, διώ
ρυκτο. ¶ Ἐκτετηκότας, ἀποπληρώσαντας, καταβα
λόντας. ¶ Ἐκτετραμμένος, ἀπεστραμμένος.
Ἐ κτεζυγωμένοις, κατεπτοημένους, ἐκνενευρισμένους
Ἐ κτεφροτίσιν. ἐκτεφροτίδων. ¶ Ἐκτήμοροι. οἱ ἐκ τῷ μέ
ρει τὴν γῆν γεωργοῦντες. ¶ Ἐκ τοῦ ὀσφύος, ἐκ τῆς σπέρ

ματος. ¶ Ἕκτη τρίτη τετάρτη, νομίσματα ἀργυρεῖα
καὶ χρυσοῖα καὶ χαλκοῦ. ¶ Ἐκτικῶς, σχετικῶς ἢ κατὰ
ἕξιν, ἕξις δέ ἐστι, δυσμετακίνητος τρόπος ἤτοι διάθεσις.
Ἐ κτίλαι, ἐκλικνάξαι. ¶ Ἐκτιλωμένοι, συνηθισμένοι,
συνήθεις ὅμοιοι. ¶ Ἔκτιμα, τὰ ἐπιτετιμημένα
τῇ τιμῇ. ¶ Ἐκ τιμημάτων, τίμημα, διανέμεσις τῆς
πολιτείας, διῄρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ σόλωνα εἰς
τέσσαρα ὧν ἦν ἓν τὸ πεντακοσιομέδιμνον.
Ἐ κτινάξαι, ἀποκινῆσαι. ¶ Ἐκτινύς. ἀποδιδοὺς τιμω
ρίας. ¶ Ἔκτισαν, ᾤκησαν, κατεσκεύασαν.
Ἐ κτίσει, ἀποδώσει. ¶ Ἐκτίσαιεν, ἀποδώσειεν. ¶ Ἐκτι
στής. ἀποδότης. ¶ Ἐκ ῥίο, ἐκ ῥύπου. ¶ Ἔκροθι, ἐκ τοῦ
ἔξωθεν. ¶ Ἐκ τόκων, ἐκ τοκετῶν. ¶ Ἐκρλυπεύ
σας, τελειώσας. ¶ Ἐκρμάδα, εἶδος δόρατος.
Ἐ κρμᾶς, περικεφαλαίας ἧς οἱ ὀφθαλμοὶ διαλάμπου
σιν. ¶ Ἐκρμεύς, ῥμεὺς τμητής. ¶ Ἐκρμάς, εὐνοῦχος
σπάδων. ¶ Ἐκρμόν. ἐλλέβορος ἢ ἄτμητος λιβανωτός.
Ἔ κτ' ὀνόμαζε, ὃ ἤλεγχεν, ἐπείθετο. ¶ Ἐκρπαξένα.
Ἐ κρπον. ἔξοδον. ¶ Ἔκτοπον, χαλεπὸν, ξένον. ¶ Ἐκρπώ
τερον, ἐξεστραμμένον. ¶ Ἐκτόπως, ὑπερβολικῶς, με
γάλως, ἀπρεπῶς. ¶ Ἐκτόρβοι, κομηταὶ ἠδώνιοι καὶ πευ
κέτιοι ἔχοντες τὴν ἀπ᾽ ἡλίου ῥὶς ὤμοις περικεχυμέ
νην τρίχα. ¶ Ἐκτόρεον δὲ, τὸν δὲ τοῦ ἐχθρός. ¶ Ἐκ τορ
μῶν, ἀπὸ τοῦ καμπτῆρος ἢ τοῦ σύμπαντος δρόμου.
Ἐ κτορμεῖν, ἐκτρέψασθαι τοῦ δρόμου. ¶ Ἐκ τόρμης, ἐκ μύ
θου, ἐκ τοῦ καθήκοντος. ¶ Ἔκτορες πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ
ἐστραφὼ δὲ τὴν δία. λεπνίδας τὴν κροκύφαντον.
Ἐ κτὸς, δίχα, παρὲξ ἢ ἔξω. ¶ Ἔκτοθεν, ἔξωθεν.
Ἐ κ τοῦ διὰ ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. ¶ Ἐκτρύμπαλιν. ἐκ τοῦ ἐ
ναντίου. ¶ Ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ αὐτομάτου.
Ἐ κτραγῳδεῖ, ἀποιμώζει, ἀποθρηνεῖ. ¶ Ἔκτωρ. ἐν ῥυμῷ
πάσσαλος. ¶ Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκπεσεῖν.
Ἐ κτρέπειν, ἀποστρέφειν ὕδωρ. ¶ Ἐκτριβῆναι, ἀπολο
φθῆναι. φθαρῆναι. ¶ Ἐκτριβαὶ, τριβαὶ, χωρισμοί.
προφάσεις. ¶ Ἐκ τρίτης λόγος. ¶ Ἐκτριτημό
ρου, ἐκ τεσσάρων ἡμιεκτέων. ¶ Ἐκτριβαί. τρίβοι
προφάσεις χωρισμοὶ, καὶ ὀφθαλμῶν τι πάθος.
Ἐ κτροφωλέων, ποδειλῶν. ¶ Ἐκτρόχαλον, ἔκτροχον.
Ἐ κτρυπῆσαι. ἐξελθεῖν λεληθότως, τρυπῆσαι δὲ τὸ πα
ρελθεῖν. ¶ Ἐκτρύχωσον, ἔκτριψον.
Ἐ κτρυωθείς, φθαρείς. ¶ Ἔκτρωμα, παιδίον νεκρὸν
ἄωρον, ἐκβολὴ γυναικός. ¶ Ἐκτυφῆναι, ἐκτυφωθῆ
ναι. ¶ Ἐκ τύμβου θορών. ἐκπηδήσας μεγάλως ἐκ
τοῦ τάφου καὶ τῆς γαστρός. ¶ Ἔκτυπον, ἐβρόντα.
Ἐ κτύπωμα, ἀλλοίωμα, ὁμοίωμα. ¶ Ἐκτυπώτε
ρον, λευκότερον, φανερώτερον. ¶ Ἐκυίσκετο. ἐν
γαστρὶ ἐλάμβανεν. ¶ Ἐκυκᾶτο. ἐταράσσετο.
Ἐ κύκων, ἐτάραττον. ¶ Ἐκύπταζον, ἐκ * πλέονων
ἐκύπτον ἠλογήθην. ¶ Ἑκυραὶ, πενθεραί.
Ἑ κυρὸς. ἀνδρὸς πατήρ. πενθερός. ¶ Ἑκυρὰ. ἡ μήτηρ
τοῦ ἀνδρὸς πενθερά. ¶ Ἔκυρσε, ἔκυρον ἔτυχον ἐπέτυχε
Ἔ κυρσαν, τὸ αὐτό. ¶ Ἐκύρωσαν, ἐβεβαίωσαν,
Ἔ κυσεν. ἐφίλησεν. ¶ Ἔκυψεν, ἀπήγξατο.
Ἐ κφάδην. φανερῶς. ¶ Ἐκφάναι, φανερῶσαι.
Ἐ κφαίνει, δηλοῖ φανεροποιεῖ. ¶ Ἐκφάνδην, φα
νερῶς ἢ ἐξείπειν. ¶ Ἐκφαντόν. φανερόν.

Ἐκλελισμένος, ἐξεσραμμένος. ¶ Ἔκλεο, κλέος εἶχες. ¶ Ἐκλέπει, ἐκπορεύεται. ¶ Ἐκ λεχέων, ἐκ τῆς κοίτης. ¶ Ἐκλέψαι, ἐκλεπίσαι. ¶ Ἐκλέψατο, παρελογίσατο, ἠπάτησεν. ¶ Ἐκλεσιδωνίζετο, ἐμαντεύετο. ὁ ἀπὸ ἀκοῆς μαντείας ἀρχόμενος.

Ἐκ λήμνης, ἐκ τῆς λήμνου. ¶ Ἐκληροδότει, ἐκλότευσεν, ἐκάκωσεν. ¶ Ἐκλιάναι, λεπτῦναι. ¶ Ἐκλήθης ἐξαπίνης. ¶ Ἔκλιναν, εἰς φυγὴν ἐξαπέστειλαν. ¶ Ἐκλίνθη, κατεκλίνθη. ¶ Ἐκλιπαρεῖ, λίαν παρακαλεῖ.

Ἔκλογον, ὃν μεταξὺ λόγων. ¶ Ἐκλίπει, ἐξέλιπεν, ἐμειώθη. ¶ Ἐλιχάζει, ἐξορμᾶν ποιεῖ, ἐκσοβεῖ.

Ἐκλογὴν, κάλαθον λάκωνες. ¶ Ἐκλογιστίαν, ἀρίθμησιν. ¶ Ἔκλογον, ἀνήκεστον αἰσχύλος σαλαμινίαις.

Ἐκλόπεον, ἔφθειρον. ¶ Ἐκλονεῖτο, ἐταράσσετο, κλόνος γὰρ ἡ ταραχή. ¶ Ἐκλούνηται, ἐκνίπτηται.

Ἔκλυεν, ἐπήκουε, καὶ ἔκλυες ἔκλυον ὁμοίως.

Ἐκλυρὸν, χλωρὸν, δίυγρον, ἢ νοτερόν· ἔνικμον, ὑγρόν.

Ἔκληρος, ἔνδοξος, τίμιος. ¶ Ἐκλυθίσαι, ἐκλύεσθαι, κάλυψον. ¶ Ἐκλωπίζει, λωποδυτεῖ. ¶ Ἐκλωπίζεται, ἐξανθίζεται ἀχαιοὺς οἱ δ᾽ ἄπολι. ¶ Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα, ὑπογραμμὸς, σφραγίς. ¶ Ἐκμαξῆσαι, ἐκτυπωθῆναι. ¶ Ἐκμαγλωθεὶς, ἐξομοιωθεὶς, ἐκμάσσει. ¶ Ἐκ μελάθρων, ἐξ οἴκων. ¶ Ἐκμελὴς, ἀνάρμοστος, ἄτακτος, ἄρυθμος. ¶ Ἐκμελίτης, μαστίγιας, ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις ὑπήλλαξεν αὐτὶ τοῦ φάναι, ἐκμελίτης ἡρακλῆς, μετημφίεσται γὰρ τὴν ἡράκλειον στολήν. καλεῖται δὲ ὁ ἐν μελίτῃ ἡρακλῆς, ἀλεξίκακος. ¶ Ἔκμελος, ἀδύναμος. ¶ Ἐκμετεωρῦνται, μετεωρίζονται. ¶ Ἐκμαρτυρία, ἡ τοῦ ἀπόντος μαρτυρία. ¶ Ἔκμισθοι, οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες. ¶ Ἐκμιλωίων, ὀρχιζόμενος. ¶ Ἐκμηχανῶμαι, κατασκευάζομαι. ¶ Ἐκμηχανώμενος, κατασκευάζων. ¶ Ἐκμειλίσσεσθαι, καταπραΰνειν.

Ἐκμειλιχθεὶς, ἐξημερωθείς. ¶ Ἐκμιμούμενος, ὁμοιούμενος. ¶ Ἐκμάλη, ἐξέλθη. ¶ Ἐκμύξαι, ἐκπιέζειν, ἐκπιάνθη.   εἰς, ἐκπιεσθεὶς, ἐκθλασθείς.

Ἐκμυκτηρισμὸς, χλευασμός. ¶ *Ἐκμυκτηρισμὸς, χλευασμός. ¶ *Ἐκμύμυκτεν, κατέβαλλεν. ¶ Ἐκ νέας, ἐξ ἀρχῆς. ¶ Ἐκνῆναι, ἐξαπατῆσαι. ¶ Ἐκνεύσας, ἐκκολυμβήσας. ¶ Ἐκνενεμήκασι, παραδεδώκασιν. ¶ Ἐκνενέμηκται, ἐξῆλθεν, ἐξῆκται.

Ἐκνεφίας, νέφελόν τι. ἄνεμος, ὄμβρος, βροχὴ ἀπὸ νεφῶν. ¶ Ἐκνικοῦντο, ἐφθείροντο. ¶ Ἔκνιψις, ἀπόσμηξις, κάθαρσις. ¶ Ἐκνόμιον, δακετόν. ¶ Ἐκνομίως, καλῶς, μεγάλως. ¶ Ἔκνοον, ἔκνουν ἀνόητον.

Ἐκνοσηλεῦσαι, ἀναρρῶσαι, ἐκ νόσου ἀναλάψασθαι.

Ἐκνοσφίσαι, ἐκβαλεῖν. ¶ Ἐκοάθη, ἐπενοήθη, ἐφωράθη. ¶ Ἐκόαμεν, ἠκούσαμεν, ἐπυθόμεθα. ¶ Ἐκολυμβεύετο. ἐφρύγετο, ἐπνεύετο. ¶ Ἐκόασεν, ἀνέλαβεν.

Ἐκοινοβουλεῖτο, ἐκοινοῦτο. ¶ Ἐκολῴα, ἐθορύβει. ἠτάκτει. ¶ Ἐκολλόπωσε, συνήρμοσε κόλλῃ. ἢ διὰ τὸ κόλλα ἀπὸ τῶν κολλόπων. ἔστι δὲ τὰ νωτιαῖα μέρη τῶν βοῶν, ἐξ ὧν γίνονται οἱ κόλλοπες. καὶ ὡς ἐπιτείνουσι τὰς χορδὰς κόλλοπας ἔλεγον, διὰ δὲ δερματίνοις τὸ παλαιὸν χρῆσθαι. ἀχαιοὶ ἱερόν. ¶ Ἐκόμεθα, ἵδομεν, εὕρομεν, ἠσθόμεθα. ¶ Ἐκόμισεν, ἔλαβεν, ἐπρίατο, ἐτίμησεν, εἴρηκε, ἐπιμελῶς ἔθρεψεν. ¶ Ἐκομπάσθη, ἠπατήθη, εἰς ὅρκον διετέθη. ¶ Ἐκονδυλίζον, ἔτυπτον κονδύλοις ὅσον δακτύλοις. ¶ Ἐκονίετο, ἐπέπαστο κόνιν ἢ ἐν κόνι ἔκαμνεν. ¶ Ἐκόνιον, ἔκνιον ἢ ἴδιον.

Ἐκόντε, δυϊκῶς βουλόμενοι. ¶ Ἑκοντὶ, θελούσῃ, ἑκουσίως. ¶ Ἐθελοντὶ, ἐθελοντί. ¶ Ἐκόπασεν, ἐκπαύσατο. ¶ Ἐκορέσατο, ἐκορέσθη. ἐπληρώθη. ¶ Ἐκορδύετο, ὑψοῦτο, ἐκορυφοῦτο. ¶ Ἐκορίζετο, ὑποκορίζετο παρὰ τὸ μὴ παῖδα ὃν κοῦρον φασίν. ¶ Ἐκορυβάντιζε, τοῖς κορύβασιν ἐτελεῖτο. ¶ Ἐκορυπτίας, ἐγαυρίας. ¶ Ἐκουσιάζεται, προαιρεῖται προσφέρει.

Ἐκούσιον, θελούσῃ διανοίᾳ. ¶ Ἐκπάγλως, ἐκπληκτικῶς, ἐξόχως, μεγάλως, θαυμαστῶς, ἔξοχα. ¶ Ἔκπαγλον ἐπεύξατο, ἐκπληκτικὸν ἐκαυχήσατο. ¶ Ἔκπαγλον, θαυμαστόν. ¶ Ἐκπαγλοῦσθαι, θαυμάζειν.

Ἐκπαγλότατε, θαυμαστότατε, ἐκπληκτικώτατε.

Ἔκπαγλα, θαυμαστὰ, μεγάλα, ἔξοχα, περιττά.

Ἔκπαθος, ἀπόπληκτον. ¶ Ἐκπάλαιστος, ἄνανδρος.

Ἐκπάλαιστα, λεῖα, ἀπόβροφα. ¶ Ἐκ παλαχῆς, ἐξ ἀρχῆς. ¶ Ἐκ παλαιοῦ, ἐξ ἀρχῆθεν. ¶ Ἐκ πάλου, ἐχωρίσθη, ἀπέστη, ἐξέπεσεν. ¶ Ἐκπαλήσαντες, ἐκπεσόντες.

Ἐκπαλλακίδιοι, οἱ νόθοι. ¶ Ἐκπάλιον, ἀκλήρωτον.

Ἐκπαλιμβοτεῖν, ἐναντιολογεῖν.

Ἐκπαλαιότητα, ἐξαισιότητα. ¶ Ἐκπάλτιον, ἐξαλλον οὐχ ὅμοιον. ¶ Ἐκ παραβολῆς, ἐκ παρακινδυνεύματος. ¶ Ἐκ παραλλήλου, ἐξ ἰσότητος.

Ἐκ παραλίας, ἐκ παραθαλάσσης. ¶ Ἐκ παραλλαγῆς, ἐξ ὁμοίου. ¶ Ἐκ πασσέων, ἐκ πασσάλου. ¶ Ἐκπάτιον, τὸ ἔξω πάτου. ¶ Ἐκ πάτου, ἐκ ποδῶν.

Ἐκπάτριον, ἀνόμοιον. ¶ Ἔκπαυμα, ἀνάπαυμα.

Ἐκπεκρυμμένη, κτενιζομένη, καὶ τίλλουσα.

Ἐκ πεδίου, ἐκ τοῦ ἡπλωμένου χωρίου καταστρέψαντος.

Ἐκπέλει, ἔξεστιν. ¶ Ἐκπλεύει, ἐξωθεῖ. ¶ Ἐκπεπαταγμένος, ἐκπεπληγμένος, ἔκφρων. ¶ Ἐκπεπολέμωται, ἐχθραίνει. ¶ Ἐκπεπότημαι, ἐκπεπλάνημαι.

Ἐκπεριδικῆσαι, τὸ δολιεῦσαι καὶ διασκάναι ἀπὸ τῶν περδίκων μεταφορικῶς. πανοῦργον γὰρ τὸ ζῶον καὶ διαδιδράσκον τοὺς θηρῶντας.

Ἐκπέλει, ἔξεστιν. ¶ Ἐκ περινοίας, ἐξ ἐπινοίας.

Ἐκ περιουσίας, ἐκ πλήθους. ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος.

Ἐκ περιτροπῆς, ἐξ ἀποστροφῆς ἐκ νίκης. ¶ Ἐκπέρσαι, ἐκπορθῆσαι. ἑλεῖν. λαβεῖν. ¶ Ἐκπέρσαντα. ἐκπορθήσαντα. ¶ Ἐκπέρσασιν, ἐκπορθήσασιν, ἔπεσον, ἐξέπεσον. ¶ Ἐκπτεριαδεῖν, παχύνειν ἱμάτιον λακωνικόν. ¶ Ἐκπεφανισμένος, ἀπόπληκτος.

Ἐκπεφάνισται, ἀπόπληκτος γέγονεν. ¶ Ἐκπεφύκασι, βεβλαστήκασι, γεγένηνται. ¶ Ἐκπέμψας, ἐκγυμνώσας ἢ περιβαλλόμενος. ¶ Ἐκπηνιεῖται, ἐκμυριάσεται. ¶ Ἐκπίαρ, λιπαρόν. ¶ Ἐκπιμπλάναι, ἀποπληροῦν. ¶ Ἐκπίνειν. προπίνειν, ἐκπιφάσκειν, ἐνθουσιᾶν, ἐξορμᾶν. ¶ Ἐκπλαγείς. θαυμάσας. ¶ Ἐκπεπαταγμένος, ἐκπεπληγμένος.

Ἐκπλαγούμεναι, ἐκπληττόμεναι, μαινόμεναι.

Ἐκπλαγέως, ἐξόχως, θαυμαστῶς. ¶ Ἔκπλασο, ἐξεπάγησεν. ¶ Ἐκπλήσσων, ἐκπληροῦσαν ἑαυτήν.

Ἐκπλαγήσεσθαι, ἐκπλήττεσθαι φόβῳ. ¶ Ἔκπληξις, ἐκφόβησις. ¶ Ἐκπλήξειν, ἐκπλαγῆναι ποιεῖν

Ἐκδιαιτηθῆναι, διαζαφῆναι ἢ διαπραχθῆναι.
Ἐκδιὰν, πᾶν καὶ κέραμον συντετριμμένον.
Ἐκδιάστρα, κλῶσμα, ὃ στήμων. ¶ Ἐκδιέβαλεν, ἐξέβαλεν.
Ἐκδίκησις, ἀνταπόδοσις. ¶ Ἐκδιδῶς, προδιδῶς.
Ἐκδόσ' ὕδατα, τὰ ὄμβρια. ¶ Ἐκδίδοται, προδίδοται. ἀποδίδοται. ¶ Ἐκδιδοτος, προδιδόμενος, ἀποδιδόμενος.
Ἐκδιόπτευσαν, ἐβρόντησαν. ¶ Ἐκδοχὴ, προσδοκία.
Ἔκδραχμον, ἑξάδραχμον. ¶ Ἐκδύειν, ἐξελθεῖν.
Ἐκδύσον. ἐξέδυσαν δυϊκῶς. ¶ Ἐκδύει. ἐξέρχεται.
Ἐκ δυοῖν, ἐκ δύο. ¶ Ἐκδύον, καλὸν καὶ ψόν. ¶ Ἐκδυοῖν τρία βλέπεις, ἐπὶ ἐλέγχου ὑπὸ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων, οὐ δὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις. ¶ Ἐκδυὼ, ἐξελθὼν, ἐκδυσάμενος. ¶ Ἐκδ' ὦσι, ἐξέωσι δέ. ¶ Ἐκέαστιν, ἔχισεν.
Ἐκέδαστιν, διεσκόρπισεν. ¶ Ἐκεῖ. μακρὰν πόρρω.
Ἔκειεν, ἐκεφύτησεν. ¶ Ἐκείνω. ἐκεῖνοι δυϊκῶς. ¶ Ἐκεῖρον, ἤσθιον, ἀνήλισκον. ¶ Ἐκέκαστο, ἐνίκα, ἐδοξάζετο. ἐκεκόσμητο. ¶ Ἐκέκευθεν, εἶχεν, ἀπέκρυπτεν.
Ἐκεκάδει, ὑπεχωρήκει. ¶ Ἐλέλαθον ἐπελάθοντο ἐκλελήθασι ἐποίησαν. ¶ Ἐκελαοὶ, οἱ ἀττικοί. ¶ Ἐκέλευσεν, ἠνάγκαζεν, ἔλεγεν. ¶ Ἐκέκλετο, ἐκ αὐτό.
Ἐκέλσεν, ἔχισε. διέλυσε. κατέβλαψεν. ¶ Ἐκέλευσεν, ἐκέλευσεν. ¶ Ἐκέλσαμεν, ὡρμήσαμεν. ¶ Ἔκελσε, κατέλαβεν. ¶ Ἐκενώθησαν, ἐρημώθησαν, μετεβλήθησαν. ¶ Ἐκένωσεν, ἐρήμωσεν. ¶ Ἐκεραΐζον. ἀπώλλυον. ¶ Ἐκερσεν, ἐκειρεν. ἔτεμεν, ἔκοψεν.
Ἐκερτόμεον, ἠρέθιζον. ¶ Ἐκεύθανον, ἔκρυπτον.
Ἐκεχειρία, ἀργία, ἀνάπαυσις, ἀνοχὴ, φιλία. ¶ Ἐκεχάνδει. ἐκεχωρήκει. ¶ Ἐκέχειρον, ἐκ ἀργύρεον.
Ἔκηα, διεσκέδασα, κατέκαυσα. ¶ Ἐκηβολίαι, προέσεις τῶν βελῶν, μακροβολίαι, εὐστοχίαι. ¶ Ἐκηβόλος, τοξότης, μακροβόλος εὔστοχος. ¶ Ἔκηεν, ἀπώλλυεν. ¶ Ἐκήθεον, ἐβοήθουν. ¶ Ἐκηλία, ἡσυχία, εἰρήνη. ¶ Ἔκηλος. ἥσυχος, πρᾶος.
Ἐκηρώθη, ἐσκοτώθη, ἐπλήσθη, ἐθανατώθη. ἀμείνων δὲ ὠχρίασεν. ¶ Ἔκητι, ἕνεκα ἢ χωρίς. ¶ Ἔκθαμβος. ἐκπληκτικός. ¶ Ἐκθειάσαι, ἐπαινέσαι. ἢ ἔκθημα.
Ἐκθέλειν, ἐκβρέχειν. ¶ Ἔκθεσις, ὀφειλὴ, παλαιὰ νομοθεσία πρόσταξις δόγμα. ¶ Ἔκθεσμοι, παράνομοι, ἄδικοι. ἄνομοι. ¶ Ἔκθετα, ἐκεπλάκωμεν.
Ἐκθηλεῖ, μισεῖν ποιεῖ διεκείρει.
Ἔκθορεν. ἐξεπήδησεν. ¶ Ἔκθιβος, ἐκ λῶμα τοῦ χιτῶνος οἱ δὲ ἔκθροιβος. ¶ Ἐκθορνύμενος, ἐκπηδῶν.
Ἐκθράψει. ἐκπηδήσει ἀπὸ τοῦ ἐκθορεῖν. ¶ Ἐκθορεῖν, ἐκπηδῆσαι ἐκδραμεῖν. ¶ Ἐκθορὼν. ἐκπηδῶν. ἐκπηδήσας. ¶ Ἐκθόοντας. ἐξορχουμένοις. ¶ Ἐκθρώσκει, ἐκπηδᾷ. ¶ Ἐκθύζει, ἐκζεῖ, ἐξεμεῖ. ¶ Ἐκθύεσθαι. ἐξιλάσκεσθαι. ¶ Ἐκθύματα, ἐξανθήματα.
Ἐκθύμενος, λῶμα, κόμματα χιτώνος. ¶ Ἐκθυμοῦ ποιεῖν. μισηθῆναι, μὴ ἐκεῖν ἀρεστὸν. ἐκπεσεῖν τῆς τύχης.
Ἐκθύμως. προθύμως κατὰ ψυχήν.
Ἐκθύωσιν. ἐκζέωσιν, ἐκπίπτωσιν. ¶ Ἐκίαθεν, ἐπορεύετο. ¶ Ἐκίγχανεν, ἐτύγχανε, κατελάμβανε, εὗρεν.
Ἐκίδνατο, διεσκορπίζετο, ἐσκεδάννυτο. ¶ Ἐκίνδαψεν, ἔψηλεν. ¶ Ἐκινδάψασιν, ὑπέψηλεν ἀπὸ κινδαψοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον κιθαριστήριον ποιὸν κινδαψός.

¶ Ἐκιον, ἐπορεύοντο. ¶ Ἐκίασεν, ἐγίνωσκεν. ¶ Ἐκίχανεν, ἔλαβεν, εὗρεν. ¶ Ἐκιχήσατο, κατέλαβεν. ¶ Ἐκκαιδεκάδωρα, ἐκκαίδεκα παλαιστῶν, δῶρα γὰρ παλαιστή. ¶ Ἐκκακοῦμεν, ἠχμελοῦμεν, ἐκκακῶμεν. ¶ Ἐκκακῶ, ὡδί. ¶ Ἐκκαλάξαι κλίναι ἐκ ἰσίον. ¶ Ἐκκαλεῖται, προκαλεῖται.
Ἐκκαλύπτων, φανεροποιῶν. ¶ Ἐκκενάξειν, ἐκκενώσειν ἀπὸ τοῦ κανοῦ θορυβήσειν. ¶ Ἐκκατηλεύειν, δολοῦν. ¶ Ἐκκαυλίσαι, ἐπιδῦναι. ¶ Ἐκκαχεύσω. ἐκκοκίσω, ἐκτινάξω, ἢ συντρίψω οἱ δὲ κείμενα.
Ἐκκαύσας, ἐκκαύσας. ¶ Ἐκκεκελήκεν, ἐκκέκληκεν. ¶ Ἐκκεκλησιασμένη, ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα. ¶ Ἐκκεκολαμμένα. γεγλυμμένα.
Ἐκκεκομμένης. ὁ διὰ τοῦ κυβεύειν τὰ αὐτοῦ ἀπολέσας ὅπερ νῦν ἐκκεκοπτισμένος φασὶν, ἢ ὁ ἀπολελεχωρημένης. ¶ Ἐκκεκονίσθαι ἐκ εἰς κονίαν ἀναλελύσθαι.
Ἐκκεχωρηκώς, ἐκκεχωρηκώς. ¶ Ἐκκεκόπηται, ἐξήρτηται σοφοκλῆς ἐν λόγῳ. ¶ Ἐκκευθμῶν, τῶν κοίλων τόπων. ¶ Ἐκκεχειρία, ἄνεσις. ἀργία, συνθήκη, ἀνοχὴ πολέμου εἰρήνη. ¶ Ἐκκέκυφεν, ἀνώρθωσεν. ¶ Ἐκκεχαλασμένη, ἐψυγμένη, ἐκκεχορδισμένη.
Ἐκκεχοιριλωμένη. ὁ χοιρίλου ποίησις. ἐκφάντης ὁ ὑπὸ κωμικῷ, χοίριλος θεράπων ἦν, ὃς συνεποίει τὰς κωμῳδίας. ¶ Ἐκκήρυκτον, ἀπόβλητον. ¶ Ἐκκλησιπεῖ, ἐκπορεύεται. ¶ Ἐκκλησία, σύνοδος, συναγωγὴ πανήγυρις. ¶ Ἔκκλητοι, δίκαι αἱ ὑπὸ ξένης λεγόμεναι καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. ¶ Ἐκκλίμακος, τοῖς πύκταις, ὁπότε χειροτριβοῖεν, κλίμαξ ἐπιθεὶς ὑπὲρ τοῦ μὴ μένειν ὑπὸ τῆς αὐτῆς χώρας. ¶ Ἐκκοαλαβήσαντα, ἐκλακήσαντα, ἐκφρονήσαντα.
Ἐκκολεοῖο, ἐκ τοῦ ξιφοθήκης. Ἐκκομιδή. ἐκφορά.
Ἐκκομίσαι, ἐξελάσαι. ¶ Ἐκκομίζονται. ἐκφέρονται. ¶ Ἐκκομοδεύειν, ἐν ὕπνῳ φρυγεῖν, καὶ καθόλου ἐκ φρυγεῖν. ¶ Ἐκκοπῶν, ἐκ τῶν ἀδικιῶν.
Ἐκκόρυθος, ἐκ τῆς περικεφαλαίας. ¶ Ἐκκορῶσι, φθείρουσιν, ἐκκαλύνουσιν. ¶ Ἐκκοχύζειν, ἐκκοτίζειν.
Ἐκκόψαι, πορθῆσαι. ¶ Ἐκκοιλισθοί, στέφανοι μεγάλοι ἁδροί. ¶ Ἐκκραγεῖν, ἐκβοῆσαι. ¶ Ἐκκρινεῖ, χωρεῖ. ¶ Ἐκκρίνεται, ἐκρίπτεται, ἐκρέει.
Ἔκκρισις. ἔκρυσις, ἱδρώς. οὖρον. κόπρον, ἢ ἐκ φέρεσθαί τινα διὰ τῶν ἄνω καὶ κάτω. ¶ Ἔκκριτον. ἐπίλεκτον. προκεκριμένον. ¶ Ἐκκρούει, ἐκβάλλει.
Ἔκκριτος, ὁ ἐκλελεγμένος. ¶ Ἐκκνίσεις. ἐρεθίζεις, ἐπισείεις. ¶ Ἐκκυκλεῖ. ἐκκαλύπτει. ¶ Ἐκκύματα, ἐξανθήματα. ¶ Ἐκκυνοῖ, νόσημά τι κοινόν.
Ἐκκωρεῖ. ἐγχωρεῖ. ¶ Ἔκλαγξαν, ἄναρθρον ἐβόησαν. ἤχησαν, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν, ἀεροῦ ψόφον ἐβόησαν.
Ἐκλακτισμός. σχῆμα χορικὸν, ὀρχήσεως σύντονον.
Ἐκλαμβανέτην, ἐλάμβανον δυϊκῶς.
Ἐκλάρνακος, νόθος. ¶ Ἐκλαχὼν, διαλαχών.
Ἐκλεανθείης. ἐκτριβείης. ¶ Ἐκλείποντα, δύοντα. ¶ Ἐκλέλαθον, ἐξελάθοντο.
Ἐκλείψει, ὑστερεῖ ἀπλεῖται. ¶ Ἐκλέλαθον. ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν. ἀπώσωξαν, ἐξήλασαν.
Ἐκλελαμμένον, ἐξεσαμμένον.
Ἐκλελαπτισμένον, ἐκπεπυρωμένον.

Εἰσχέος εἰς ἀέρα. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμωσιν. ¶ Εἰσφῶιν, εἰ ὑμῶν. ¶ Εἴσω, ἔσω, ἔνδον. ¶ Εἰσῶπα, ἄντικρυς, ἢ πρὸς ὄψιν. ¶ Εἰσωμίλει, ἐκολάκευεν. ¶ Εἰσωποί. ἐναντίοι. οἱ ἔσωθεν βλεπόμενοι ἢ ἔνδον τῆς ἐπιφανείας ὄντες. εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν. κατὰ πρόσωπον εἶχον τὰς ναῦς. ¶ Εἶτα, ἔπειτα. μετὰ ταῦτα.

Εἰτακεῖν. ἐληλυθέναι. ¶ * Εἰτισκαί, πηγὴ παρὰ τοῖς κλαζομενίοις. ¶ Εἰτόγε, εἰ οὖν. ¶ Εἴτοι θυμός. ἐάν σου ἡ ψυχή ¶ Εἴτω, ἐλθέτω. ¶ Εἰσφθῇ. εἰσβῇ. ¶ Εἰκέναι, ἐοικέναι. ¶ Εἶχε, κατεῖχε. ¶ Εἰχέθην, ἐνεῖχον ἢ ἐθαύμαζον ¶ Εἴχεται, οἴχεται. ¶ Εἰχόμενος, κατεχόμενος. ¶ Εἴω, πορεύομαι. ¶ Εἴωθεν, ἔθος ἔχει.

Εἰωθότες, ἐθισμένοι, ἔθος ἔχοντες. ¶ Εἰωθώς, συνήθης ἔθος ἔχων. ¶ Εἴως, ἕως, μέχρι τινός. ¶ Εἴωσιν, ἀπώσαιεν. ¶ Εἰῶσιν, ἐῶσιν. ¶ Εἴως, ὅπως, ἵνα. ἐφ' ὃν χρόνον

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Κ. καὶ ἀντὶ τοῦ πρό. ¶ Ἐκάλδυνταν, ἐπένθουν.

¶ Ἑκάεργον, μακροβόλον, τοξότην. ¶ Ἑκάεργος, ὁ μακρόθεν εἴργων τοῖς βέλεσιν. ¶ Ἕκαθεν, μακρόθεν, πόρρωθεν. ¶ Ἐκάθιζον, ἡττῶντο. ἐμέμφοντο. ¶ Ἐκαθίσατο, ἀττικεί. ὅταν τις ὠνούμενος τι τῶν ὑπὸ κήρυκι πιπρασκομένων παραχρῆμα αὐτὸ μὴ ἀπαιτῇ, ἵνα δὲ ἡ κυρεία αὐτῷ μένῃ ὁ ὠνῶν καὶ ἱδρύσατο

Ἐκαίνυτο, ἐνίκα ἑκάστοτε. ¶ Ἐκαλαμήσατο, ἀπέθεισαν ἐκ τῆς τοῦ σπόρου καλάμης. ¶ Ἑκάλειος, ζεύς, ὃν ἑκάλη ἱδρύσατο. ¶ Ἑκαλία. πόρρωθεν. ¶ Ἑκάλιθμος, ἵδρος ἀφειμένος. ¶ Ἐκαλίξαντο, ἐσκήνωσαν.

Ἐκάμαξεν, ἔσεισεν. ¶ Ἐκαματεῦσε, μετὰ κακοπαθείας εἰργάσατο καὶ ἔφυγεν. ¶ Ἔκαμεν, ἐπετέλεσεν, ἐποίησεν, ἐρρώστησεν, ἀπέθανεν, ἐκοπίασεν.

Ἐκάμοντο, κατειργάσαντο. ¶ Ἔκανεν. ἐφόνευσεν.

Ἑκανόμος, ἀγκυλαῖος δρυμός. ¶ Ἐκάπυσεν, ἐξέπνευσε. κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα καὶ συνέσχεν. ¶ Ἐκαραδόκουν, ἐκαρτέρουν, ἐπετήρουν. ¶ Ἐκαρβάνιζεν, βαρβάριζεν, καρβάνος γὰρ ὁ βάρβαρος, ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐκαρβάνιζεν.

Ἐκαρδίακεν, οὐκ ἂν ἔπαιξε τὴν καρδίαν. ¶ Ἐκαρίκωσας, ἀπέκτεινας. ¶ Ἐκάρκαιρεν, ἐπλήθυνεν.

Ἐκάρκαιρον, ψόφον τινὰ ἀπετέλουν. ¶ Ἐκάρπουν, περιεκέρδαινεν, ¶ Ἐκαρτύνοντο, ὠχυροῦντο, ἐξηραίνοντο. ¶ Ἐκάρωσαν, ἐλιποθύμησαν. ¶ Ἑκὰς πόλεως, πόρρω μακρὰν τῆς πόλεως. ¶ Ἑκαστάτω, πορρωτάτω μακροτάτω. ¶ Ἑκάστοις, ἐνίοις ἑτέροις. ¶ Ἑκάστοτε, ἀεὶ παρ' ἕκαστα. ¶ Ἑκαστέρω. πορρωτέρω κεχωρισμένως

Ἐκατόρθουν, περὶ φόνον ἐπόρνευον. ¶ Ἑκάταια. τὰ πρὸ τῶν θυρῶν ἑκάτης ἀγάλματα, τινὲς δὲ τὰ ἐν τριόδοις.

Ἑκατοντάκις, δίς. ¶ Ἑκατόμβη, περὶ τὰ ἰσχία πιλῶν ἑκατέρωθεν τὰς πτέρνας. ¶ Ἑκατέρωθεν, ἑκατέρωθεν τῶν δύο μερῶν. ¶ Ἑκάτερον, τῶν δύο μεμερισμένων.

Ἑκατέρωθεν, ἐξ ὅλων τῶν μερῶν. ¶ Ἑκάτη, ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις ᾧ τοὺς κακούργους προσδεσμεύοντες ἐμάστιζον. ¶ Ἑκατηβελέταο, τοῦ μακροβόλου. ¶ Ἑκατηβόλος ἢ ἑκηβόλος, ὁ ἕκαθεν βάλλων, καὶ ἐπιτυγχάνων. τινὲς δὲ ἐπεὶ ἑκατὸν βέλεσι τὸν ἐν πυθοῖ δράκοντα ἀνεῖλεν ἀπόλλων. ¶ Ἑκάτης ἄγαλμα, τὰς κύνας οὕτω φασὶ διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι ἑκάτῃ κύνας. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὸν κυνοκέφαλον πλάττουσιν. ¶ Ἑκάτοιο, μακροβόλου. ¶ Ἑκατόμβαια, ἑορτὴ ἐν ἄργει καὶ ἀγὼν τελούμενος. ¶ Ἑκατόμβαιος, ὁ ἀπόλλων παρὰ ἀθηναίοις ὁ ζεὺς ἐν γορτύνῃ καὶ παρὰ κουρσὶ καὶ κρησίν. ¶ Ἑκατόμβας. θυσίας. ¶ Ἑκατομβεύς, μὴν παρὰ λακεδαιμονίοις ἐν ᾧ τὰ ὑακίνθια. ¶ Ἑκατόμβη, θυσία ποτὲ μὲν ἑκατὸν βοῶν, ποτὲ δὲ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. οἱ δὲ, τὴν ἀπὸ παντὸς γένους θυσίαν, ἡ θυσία σύσκιος ἑκατὸν βοῶν ἢ τῶν ἑκατὸν πόδας ἐχόντων. ¶ Ἑκατόμβοιον, ἑκατὸν βοῶν ἢ πολλοῦ ἄξιον. ¶ Ἑκατομβοίδιον, ἑκατὸν βοῶν τιμή. ¶ Ἑκατόμπεδον, τὸ θέατρον, ὁ ἑκατὸν ποδῶν. ¶ Ἑκατόγζυγος, ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα.

Ἑκάτης νῆσος. ἡ περὶ λέσβον. ¶ Ἑκατογκάρανοι ἑκατὸν αἱ ἐπιζήμιον πρασσόμεναι. ¶ Ἑκατόμπεδος νεὼς ἐν τῇ ἀκροπόλει παρθένοις κατασκευασθεὶς ὑπὸ ἀθηναίων μείζων τοῦ ἐμπρησθέντος ὑπὸ τῶν περσῶν ποσὶ πεντήκοντα. ¶ Ἑκατόμπολιν, ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν. ¶ Ἑκατὸν πόλεων προλέγω ἀραρυῖαν, ἤτοι ἑκατὸν πόλεων ἐχουσαν ἄνδρας ἀριστίας ἐντεθρεμμένοις, ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίταις ἱκανὴν πεζοῖς ἐφαρμοζομένην. ¶ Ἑκατόνστομον, πολὺ μέγα.

Ἑκατόνχειρον, κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν. ἢ ἑκατόμπηχυν διὰ τὸ μέγεθος. ὁ ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα. ¶ Ἑκατοστύς, ὡς χιλιοστὺς συγγένεια. ¶ Ἐκαχεν, ὑπόντησεν

Ἐκβαβάξαι, ἐκσαλεῦσαι, σοφοκλῆς ἐν αὐτηνοεῖδαις.

Ἐκβακτηρίας, ἄρτεμις ἐν σίφνῳ. ¶ Ἐκβατάνων, περσικῶν. ¶ Ἐκβατάνων, πόλις. ¶ Ἐκβακχεύει, ἐκταράσσει ἢ ἀσίμνεως ἐκπτάζει. ¶ Ἔκβασις, πέρας τινὸς ὑποθέσεως ἢ ἐκβλάστησις. ¶ Ἐκβεβόλβισται, ἐξώρυκται, ἠφάνισται τῶν βόλβων, ¶ Ἐκ βελέων, ἐκ τῶν βελῶν. ¶ Ἐκβῆναι ὅρος, καὶ ποταμὸν διαβῆναι.

Ἐκβήσεται, προβήσεται ἐκβαίνει. ¶ Ἐκβιβάζει, αὐξεῖ, δοκιμάζει. ¶ Ἐκβιούζει. θρηνεῖ μετὰ κραυγῆς.

Ἐκβλίσαι, ἐκθλίψαι, ἐκπιέσαι, βλίζειν γὰρ τὰ κοιλία ἐκθλίβειν. ¶ Ἐκβλιστέος, ἐκθλιπτέος. ¶ Ἐκβωλάς, γῆ χωστή. ¶ Ἐκβολβίσαι, ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσαι.

Ἐκβολὴ σίτου, ὁ σπόρος. ¶ Ἐκβολὴ λόγου, παράβασις. μετάβασις. ¶ Ἐκβολίζεται, εἰς βασιλέως ἔθη πέμπεται. ¶ Ἐκβόσκεται, κατεσθίει, ἐκβιβρώσκει.

Ἐκβρασθείη, ἐκβληθείη, ἀπορριφθείη. ¶ Ἐκβρασμός, ἔκζεσις, ταραχή. θόρυβος. παραγμός. ¶ Ἐκγεγάμεν, ἐκγεγενῆσθαι. ¶ Ἐκγηλιώσαιμι, ἐχλευάσαιμι.

Ἔκγονα, τέκνα τέκνων. ¶ Ἐκγρυπνῶσαι, ἐξορθινίσαι

Ἐκδάβη, ἐκαύθη λάκωνες. ¶ Ἐκδ' ἄγαγε, ἐξήγαγε δέ. ¶ Ἐκδ' ἄγαγε πρὸ φόως δέ, προεξήγαγε δὲ εἰς τὸ φῶς. ¶ Ἐκδ' αἴνυτο, ἀφῃρεῖτο δέ. ¶ Ἐκδ' ἔβαν, ἐξέβησαν. ¶ Ἐκδεδασμένα, σῶμα δασὺ γεγονέναι.

Ἐκδειματοῦντες, ἐκφοβοῦντες. ¶ Ἐκδείρεται, ἐκδερματοῦται. ¶ Ἐκ δ' ἔλον, ἐξέδωκαν. ¶ Ἐκ δεμνίων, ἐκ τῶν στρωμάτων. ¶ Ἐκδέξαι. ἀνάμεινον. ¶ Ἐκδέχεται, προσδοκᾷ. παραμένει. ¶ Ἐκ δὲ χρυσηὶς νηός, ἐξέβη δὲ τῆς νηὸς καὶ ἡ χρυσηίς ¶ Ἐκδέψηται, ἐκμαστιγώσηται. ¶ Ἐκ δὲ καρδίης, καρδία πόλις ἐν χερρονήσῳ, ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἁρπάσαι κόρακα καρδίαν ἀπὸ θυσίας καὶ κομίσαι εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ πόλις ἐκτίσθη. ¶ Ἐκ δ' ἦλθεν, ἐξῆλθεν. ¶ Ἔκδηλος, φανερὸς ἢ ὑπερέχων. ¶ Ἐκδημεῖ, ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ.

μενος. ¶ Εἴρη, ἐρώτησις φήμη κληδών. ¶ Εἰρήσεται, ἐρίζεται. ¶ Εἰρηνικόν, εἰρηνικόν. ¶ Εἰρήνη, κόρος, τέλος. ¶ Εἰρηνάζει, κρατεῖ. ¶ Εἰρηνεύσομεν, εἰρηνικῶς διάξομεν. ¶ Εἰρήκασιν, ηὔξανον. ¶ Εἰρήσεται, λεχθήσεται. ¶ Εἰρήσθω, λεχθήτω. ¶ Εἰρήσομαι, ἐρωτήσω. ¶ Εἰρητὴς, κῆπος. ¶ Εἴρηκεν, ἔλεγε λέλεκεν. ¶ Εἴρει, λέγει ἑρμηνεύει. ¶ Εἶρις, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου γινομένη ταῖς νεφέλαις χρόα τὸ καλούμενον τόξον.

Εἴργεται, ἑάλωκε, κωλύεται. ¶ Εἱρκτὴ, φυλακὴ ἀσφάλεια. ἢ κωλύει, εἱρμός. ¶ Εἶρξαι, κωλῦσαι, κατακλεῖσαι, συγκλεῖσαι. ¶ Εἰροκόμος, ἐριουργός. ¶ Εἰροπόκοις, ἔρια κειρόμενα ἔχουσι πέκειν γὰρ τὸ ξαίνειν. κείρειν.

Εἰρόμεναι, ἐρωτῶ. ¶ Εἰρόμενοι, ἐρωτῶσαι. ¶ Εἰροπόκῳ, ἐριουργῷ. ¶ Εἴροντες, λέγοντες, πείροντες.

Εἶρος, ἔριον πτωχός. ¶ Εἷρπον, ἐπορεύοντο, μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον. ¶ Εἱρκτὴ, ἀσφάλεια. ¶ Εἴρηται, ὥρισμαι. ¶ Εἰρύαται, ἀνελκυσμέναι ἢ πεφυλαγμέναι εἰσίν. ¶ Εἰρύατο, εἱλκυσμέναι ἦσαν. ¶ Εἰρυμέναι. εἱλκυσμέναι. ¶ Εἴρυον, ἐφυλάσσοντο.

Εἰρυόμεθα, φυλαττόμεθα. ¶ Εἰρυσάμεθα, εἱλκύσαμεν.

Εἰρύσαο, ἐφύλαξας. ¶ Εἰρύσασθαι, φυλάξαι.

Εἴρυσεν, εἵλκυσεν. ¶ Εἰρύσαιεν γνοίη. καὶ ἐρύσασθαι, γνῶναι. ¶ Εἴρυσεν, εἵλκυσεν. ¶ Εἰρύσατο, ἐκώλυσεν, ἐφύλαξεν. ¶ Εἰρύσαι, ἑλκύσαι. ¶ Εἰρύσθαι, εἰδέναι. χαλεπὸν σε θεὸν αἰεὶ γενετάων δήνεα εἰρύσθαι, καὶ φυλάξαι. ¶ Εἰρύσθη, εἱλκύσθη. ¶ Εἴρων, ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν ἄλλα δὲ λέγων. ¶ Εἰρεσιώνην τα, κινήσαντα, σαλεύσαντα. ¶ Εἴρων, προσποιητὸς μὴ ἀληθείων ἀργὸς ἀλαζών. ¶ Εἰρωνεία, κολακεία, ψευδολογία. ὑπόκρισις. ἀπάτη. χλεύη. ¶ Εἰρωνεία ἐστὶ. λόγος ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δηλῶν μετά τινος ὑποκρίσεως. ¶ Εἰσαγαγόντε, εἰσαγαγόντες δυϊκῶς

Εἰσαγγελία, κατηγορία. ἐμφανισμός. μήνυσις.

Εἰσαγείρατο, ἀνεκτήσατο. ¶ Εἰσαγηόχασιν, εἰσηνέγκαν. ¶ Εἰσαγηοχώς, εἰσενηνοχώς. ¶ Εἰσαγωγή. ἀρχὴ ἀθήνησι τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰσαγόντων. ¶ Εἰς ἀγρὸν μάνης, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχρήστων, ἐμφαίνει δὲ ὡς ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τοῦ οἰκέτου.

Εἰσαγωγικοῖς, νεαροῖς, ἀρχαϊκοῖς. ¶ Εἴσαιτο, δόξειεν. ὁμοιοῖτο. ¶ Εἴσατο, ὡμοιώθη. ¶ Εἴσατο, ὡμοιώθη. εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι πριάμοιο. ¶ Εἰς ἅλα, εἰς τὴν θάλασσαν. ¶ Εἰσάμενος, ὁμοιωθείς. ¶ Εἴσαν, ὑπῆρχον συνῆκαν, ἢ ᾔδεσαν ἢ ἐπεγίνωσκον. ¶ Εἴσαντο, ἔδοξαν, ἐφάνησαν. ¶ Εἴσης, ἐξ ἴσου πᾶσι μεριζομένης

Εἰσέβη, ἠμβαίνετο. εἰσῆλθεν. ¶ Εἴσω φρένας εὐκράτοις ἀπαθὰς ἴσου τύχοις. ¶ Εἰσαφάσματα, εἰς πλήματα ἀπὸ τοῦ εἰσβιάζεσθαι, ἢ σπαράγματα αἰσχύλος προμηθεῖ λυομένῳ. ¶ Εἰσβάλλει, εἰσέρχεται. ¶ Εἰς βοός. ἀθήνησιν ἡμέρα οὕτως καλεῖται τοῦ βοηδρομιῶνος. ¶ Εἷς βροτὸς, εἷς ἄνθρωπος. ¶ Εἰς διονύσου ἐπικλῆς τὰ εἰς προδοσίαν χρήματα ἀπεγράφετο.

Εἰσδύεται, εἰσέρχεται. ¶ Εἰς διονυσίου, πρὸς διονύσιον. ¶ Εἰσδυόμενα, εἰσερχόμενα. ¶ Εἴσεαι, γνώσῃ γνῶθι προσήκει πρέπει. ¶ Εἰσελὺς, εἰσελεύσῃ.

Εἰσεῖ. πρὸς ἑαυτόν. ¶ Εἰσέθει, εἰσέβρεχεν, θέειν γὰρ τὸ βρέχειν. ¶ Εἰσίτω, εἰσερχέσθω. ¶ Εἰσέδρακεν, ἐθεάσατο.

σατο. ¶ Εἰσεκώμασεν, εἰσῆλθεν. ¶ Εἰσελάων, εἰσβρέχειν μέλλων. ¶ Εἰσελαύνοντα, εἰσερχόμενα.

Εἰσεμπορεύεσθαι, τὸ εἰς πλέμους ἐμπορείας χάριν ἀπιέναι. ¶ Εἰσεμφανῶν κατάστασιν. ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐμφανείας ἐγγύην. ¶ Εἰς ἕτερον, εἰς δουλείαν. ¶ Εἰσενεκάθισεν, ἵδρυσεν. ¶ Εἰς ἐπίδοσιν, εἰς αὔξησιν.

Εἰς ἐνὴν, εἰς τρίτην. ¶ Εἴσεαι, δόξειεν. ¶ Εἰς εὐνὴν, εἰς κοίτην. ¶ Εἰσέφρησεν, εἰσήγαγεν. ¶ Εἰσέφηκεν, εἰσεπήδησεν, εἰσαφῆκεν. ¶ Εἴσης, εἰς ἴσον ἑκάστῳ μεμερισμένης, διὰ τὸ εἴσης. ¶ Εἰσηγητὴν, εἰσηγητὸν δυϊκῶς. ¶ Εἰσηγεῖται, συμβουλεύειν νουθετεῖ.

Εἰσηγήσασθαι τὰ αὐτά. ¶ Εἰσηγήσεως, διδασκαλίας, παραινέσεως. ¶ Εἰσήγησις, τὰ αὐτά. ¶ Εἰσητήρια, ὅταν ἄρχηται βουλεύειν ἢ θύειν. ¶ Εἰσηγητὴς, διδάσκαλος, παραινέτης, εἰσακτής. σύμβουλος.

Εἰσηγοῦμαι, συμβουλεύω, παραινῶ, διδάσκων. νουθετῶ.

Εἰσήλασεν, εἰσῆλθεν. ¶ Εἰσήλατο, εἰσεπήδησεν.

Εἰσηλεῖν, εἰσάγειν, εἰσελαύνειν. ¶ Εἰσηλύσιον, τίμημα εἰσόδου ἢ τέλος. ¶ Εἴρησεν, εἰσφθαίρει. ¶ Εἴσης, εἰς σμικροῦ ἴσης. ¶ Εἴσηται, πεύσηται. ¶ Εἶθα. πορεύσῃ ἢ πορεύου. ¶ Εἰσθμὸς, εἴσοδος ὕδατος στενή.

Εἶσι, πορεύεται ἢ ἔρχεται. ¶ Εἰσὶ, τυγχάνουσιν ὑπάρχουσιν. ¶ Εἰσίασιν εἰσέρχονται. ¶ Εἰσίεις. εἰσήρχου. ¶ Εἰσιοῖς, εἰσέλθοις. ¶ Εἴσιθι, εἴσελθε.

Εἴσιθμη, εἴσοδος στενή. ¶ Εἴσιμεν, εἰσερχόμεθα. ¶ Εἰσῄοντο, εἰσήρχοντο. ¶ Εἰσίουσιν, εἰσέρχονται. ¶ Εἰσίτω, εἰσελθέτω. ¶ Εἰσκάλλος * τὸ καλλιγραφεῖν ὅταν δὲ ἁμιλλᾶσθαι. ¶ Εἰσκεκριμένον, ἐπεισκρινόμενον ἢ ἐπεισάκτον. ¶ Εἰσκομεν, εἰκάζομεν. ¶ Εἰσκόμενον, εἰκαζόμενον. ¶ Εἰσκεῖν, εἰκάζειν, ὁμοιοῦν, δοκεῖν.

Εἰσκονιανοὶ, οἱ ἐφέσιοι ὡς αὐτίμαχος. ¶ Εἰς κόρακας, εἰς τὸ σκότος. ¶ Εἰσκρίνει, εἰσχωρίζει, μερίζει.

Εἰσκρίνοιτο, εἰσφέροιτο κρίνοιτο. ¶ Εἰσκυκλεῖσθαι, περιφέρεσθαι. ¶ Εἰσκυκλήσας, περιελθών.

Εἴσκω, εἰκάζω. ὁμοιῶ. ¶ Εἰς κόνιν, εἰς γῆν. ¶ Εἰς λῆξιν, εἰς τελειότητα. ¶ Εἰς μελίττας ἐκώμασας. παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν ἀθρόως κακουμένων.

Εἰς νέωτα, εἰς τὸ ἐπιόν. ¶ Εἰσόδια, πρόσοδοι ἀναλώματα. ¶ Εἰς ὀλὸν ὡρμήθην, ἀντὶ τοῦ μετέωρος πρὸς ἀπόπλουν. ¶ Εἰσοικίζεται, εἰσφέρει. ἢ εἰσφέρεται, ἢ ἰδιοποιεῖται. ¶ Εἰσοίσοι, εἰσενέγκοι. ¶ Εἰσοιχνεῦσιν, εἰσπορεύονται καὶ ἐνεδρεύουσιν. ¶ Εἰσόκεν, ἕως ἄν.

Εἴσομαι, γνώσομαι, ὄψομαι, ὁμοιώσομαι, ἱδρύσομαι. εἰσελεύσομαι. ¶ Εἰσομένας, γνωσομένας. ὁμοιωθείσας

Εἰσόμενον, ὁδοιποροῦντα. ¶ Εἶσον, ἀγαθόν. ¶ Εἴσονται, γνώσονται. μαθήσονται. ¶ Εἰσορόων, βλέπων.

Εἰσότε, ἕως ἄν. ¶ Εἰς παραβολὴν, εἰς γέλωτα.

Εἰσπεπαικότες, εἰσπεπηδηκότες. ¶ Εἰσπεποιημένη, ἔξωθεν γεγενημένη. ¶ Εἰσποιητόν, θετόν, νόθον.

Εἰσπράκτωρ, ἐπαιτής. ¶ Εἰσπραξάμενος, μεθοδεύσας, ἀπαιτήσας. ¶ Εἰσπράττει, ἀπαιτεῖ. ¶ Εἰς ῥᾷ εἰς δὲ περὶ ἑνός. ¶ Εἰσέω, ἱκετεύω. ¶ Εἰς τέλος, ἕως γάμου. ¶ Εἰς τὸ ἐνεδέδυτο, εἰς τὸ ἀπηχὲς εἰς χεῖρον ἢ κακόν. ¶ Εἰσφορὰ, τέλεσμα. ¶ Εἰσφρῆναι, εἰσάξαι ἐμεγκεῖν. ¶ Εἰσφρήσασθαι, καυχήσασθαι, μετὰ σπουδῆς εἰσενεγκεῖν. ¶ Εἰσφρήσῃ, εἰσαγάγῃ, εἰσάξῃ.

βεν, ἐχειρώσατο. ¶ Εἴλεα, ἄθλια, χαλινοί, δεσμοί, φιμοί, δέρεα. ¶ Εἰλήθυιας ἐνίοτε μὲν τὰς θεὰς, ἐνίοτε δὲ τὰς ὠδῖνας, ὁ ποιητὴς δὲ ἑνικῶς ἥρα ἐν ἄργει. ¶ Εἰλεῖται, κρύπτεται, κακουργεῖ.

Εἰλέοντες, στρέφοντες. ¶ Εἰλεός, ἡ τοῦ θηρίου κατάδυσις καὶ στρόφος. ¶ Εἰλέουσι, συγκλείουσι. συνέχουσιν. ¶ Εἰλεοῦνται, συγκλείονται.

Εἰλεσιάς, εἶδος καλάμου. ¶ Εἰλέπης, βλάσφημος.

Εἵλετε, ἐπορθήσατε. ¶ Εἵλετο, ἀνέσχεν, ἔλαβεν. ἀφεῖλεν. ¶ Εἰλέωσι, συγκλείωσι, συνέχωσιν.

Εἰληθερέων, ἡλιαζόμενος. ¶ Εἰληθερήσαντες, ἐν ἡλίῳ θαλφθέντες. ¶ Εἵλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή, ἡ θερμασία, ἡ καὶ τὰ ἄχυρα καὶ τῶν δασείων ἡ καλάμη ἐστὶ θερμασία. ¶ Εἰληθερεῖν, ἐν ἡλίῳ θερμαίνεσθαι. εἵλην γάρ φασι τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν. ¶ Εἰλήθη, ἐστράφη. ¶ Εἰληθερούμενος, ἐν ἡλίῳ θερμαινόμενος.

Εἰλήλουθα, ἦλθον. ¶ Εἰληλούθειν, ἐληλύθειν.

Εἰλήιον, ἐν ἡλίῳ θερμανθέν. ¶ Εἴληθι, ἵλεως γίνου.

Εἰλημμένον, συλληφθέντα. ¶ Εἰλεῖν, συστρέφειν πλῆθος. ¶ Εἰλήσεις, ἵλεως εἶ. ¶ Εἴληφεν, ἔλαβεν, ἐδέξατο. ¶ Εἰλήθυιαι, αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν θεαί. ¶ Εἰλήτιος, Ζεὺς ἐν Κύπρῳ. ¶ Εἴληχε. λέλογχε. ἔλαχον. εἴληφα. ¶ Εἰλιγγιᾶν, σκοτοῦσθαι. συστρέφεσθαι. ¶ Εἰλιγγιῶν, σκοτοδινιῶν.

Εἴλιγγον, σκότωσιν. ¶ Εἰλίγγοις, σκοτοδινιάσεις.

Εἰλιθιότης, παντελῶς ἀπόγνωσις. ¶ Εἰλικρινές. καθαρόν. ἄδολον. ἀληθές. φανερόν. ¶ Εἰλισκόπωσις, στρόφος. ¶ Εἰλίξουσι, στρέψουσιν.

Εἴλιον, περίφρονον (?). ¶ Εἰλίποδας βοῦς, ἐπιθέτως λέγει τὰς βοῦς διὰ τὸ ἑλίσσειν τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν, τὰς αὐτὰς καὶ εἰλίποδας ἕλικας διὰ τὸ οὕτω βαδίζειν λέγουσι. ¶ Εἰλιπόδεσσι, ταῖς βουσί.

Εἰλίπους, ἐν τῇ ἑλιγμῇ τοὺς πόδας ἔχων.

Εἰλίχθη, ἐστράφη. ¶ Εἵλκετο. ἐτείνετο.

Εἰλκτής, αἴτιος. ¶ Εἰλατῆρες. ἐνώτια.

Εἴλλη, εἴργει. κωλύει. ¶ Εἰλλόμενον, εἰργόμενον Αἰσχύλος Βασσάραις. ¶ Εἰλόμενοι, περιειλούμενοι, συνεστραμμένοι, ἢ συγκεκλεισμένοι, ἢ συνηθροισμένοι.

Εἰλομένων, συστρεφομένων ἐν πολέμῳ. ¶ Εἰλός, πᾶν τὸ ἐπιπιέζον βάρος καὶ τὸ ἐν ταῖς πάγαις ἐπιπίπτον ξύλον. ¶ Εἰλούμενος, συστρεφόμενος. ¶ Εἰλυμέλαν. ¶ Εἰλύει, κοιμᾶται. ¶ Εἴλυεν, ἐκρύπτετο.

Εἰλύεται, εἰλεῖται, συστρέφεται. κρύπτεται, κακουργεῖ, τεραποδίζει. ¶ Εἰλήθυια ἐπιτεταγμένη τοκετῷ.

Εἴλημα, ἐνείλυμα, περίβλημα, σκέπασμα. ¶ Εἰλύος, τέλματος. ¶ Εἰλὺς εἰλύος, ἡ πηλώδης τοῦ ποταμοῦ.

Εἰλυμένην, ἐκρυπτομένην. ¶ Εἰλυσμός, ἕλκως δρόμος.

Εἰλυθέντες, καλυψάμενοι. ¶ Εἰλύσθαι, ἕλκειν.

Εἰλυσπᾶσθαι, τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσι καὶ τοῖς σκώληξιν ἰέναι. ¶ Εἰλυσπᾶν, συνεσπᾶν.

Εἰλυσπώμενος, εἰλούμενος. ¶ Εἰλυσπῶνται περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στρέφονται μετὰ καμάτου. ¶ Εἰλύαται, εἰλεῖται. ¶ Εἰλύσω, ἐγκαλύψω, κρύψω. ¶ Εἰλύιοι θηρίων ἀπὸ φρυγάνων σκωληκοειδὲς ᾧ χρῶνται πρὸς δέλεαρ. ¶ Εἰλυφόει, στρέφει, ζητεῖ, τινάσσει, τὴν φλόγα. ¶ Εἴλυται, καλύπτεται. ¶ Εἴλυτο. κατεσκεύαστο, κατεκεκάλυπτο. ¶ Εἰλυφάζει, εἰλεῖ παραγώγως. ¶ Εἰλυφάζετο, εἰλίσσετο, συνεστρέφετο.

Εἰλυφόων, εἰς εἰλισμὸν ἄγων, ἢ συνειλῶν τὸ φῶς μετὰ συστροφῆς. ¶ Εἰλυφόων, συστρέφων ἄνεμος. ¶ Εἰλυφάζει, συνάγει, ἰχνεύει, συστρέφει. ¶ Εἰλυφῶνται, συστρέφονται. περιέρχονται. ¶ Εἰλύσασα, περιβαλοῦσα.

Εἰλῶ, εἰλόμην, ἐδεξάμην. ¶ Εἰλῶν, συστρέφων.

Εἵλωτες, οἱ Λακεδαιμονίων δοῦλοι, οἱ παρὰ Λάκωσι δουλεύοντες. ¶ Εἱμάδες, ποιμένων οἰκίαι. ¶ Εἱμαρμένη, τὸ πυρὸς ἡ βία ἐστὶν ἀνάγκη μεμοιραμένη. ¶ Εἵμασιν, ἱματίοις. ¶ Εἱμέμονας, εἰ προθυμῇ. ¶ Εἰ μέν, ἐὰν μέν. ¶ Εἱμένη, ὑπάρχουμένη, κοσμεία. ¶ Εἱμένοι, περικείμενοι, περιβεβλημένοι. ¶ Εἰ μή, ἐὰν μή. εἰ μὴ σφᾶς, εἰ μὴ αὐτούς. ¶ Εἶμι, πορεύσομαι. ¶ Εἰμί, ὑπάρχω.

Εἱμὶν, ἑαυτόν. ¶ Εἱμείρεται, ἐπιθυμεῖ. ¶ Εἵμερος, πεπρωμένος. ¶ Εἶν, αὐτωνυμία ἐκεῖνος. ¶ Εἶναι, πεφυκέναι, ὑπάρχειν. ¶ Εἶν᾽ ἀγορῇ ἀθήνης ἔξοιμεν, βουλευσόμεθα δυνατῶς. ¶ Εἰνάνυχες, ἐπὶ ἐννέα νύκτας. ¶ Εἴναξ, κάλλος. ¶ Εἰνάς, νευρά. ¶ Εἰνάετες, ἐπὶ ἐννέα ἔτη. ¶ Εἰναείμοις, ἀειμάτινες τὴν κατακεκαυμένην τῆς Φρυγίας χώραν. ¶ Εἰνάτιον, λοξόν. ¶ Εἰνάτερες, αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες αἱ σύνυμφαι. ¶ Εἴνατον, τόπος Λυκίας καὶ Κρήτης.

Εἴναρος, ἔναρος. ¶ Εἵνεκεν, ἕνεκεν, χάριν. ¶ Εἰν ἐλεπίσιν, ἐν τοῖς μαγειρικοῖς ζατεζίοις. ¶ Εἶνες, νεῦρα.

Εἰνεσίαι, ἐπιστολαί. ¶ Εἰνὶ θρόνῳ, ἐν τῷ θρόνῳ.

Εἰνοδίοις τοῖς πρὸς τῇ ὁδῷ τὰ οἰκία ἔχουσιν. ¶ Εἴνοσις, κίνησις. ¶ Εἰνοσίφυλλον, σύνδενδρον, κινησίφυλλον. ἔνοσις δὲ ἡ κίνησις ἐστὶν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος σύνδενδρος. ¶ Εἴξαντα, ὑποχωρήσαντα, ὑποστρέψαντα. ¶ Εἶξε δέ, ὑπεχώρησε δέ. ¶ Εἷο, ἑαυτοῦ.

Εἰοί, ὀστρέων τὰ καθάρσια. ¶ Εἰπίατε, ἀδύνατε.

Εἰπάδιον, ἐπίπονον. ¶ Εἰπέ, εὑρέ. ἐλθέ. ¶ Εἰπέμεν, εἰπεῖν. ¶ Εἰπέρ τινες, ὡς ἄλλοι τινές. ¶ Εἴπερ γάρ, ἐὰν γάρ. ¶ Εἴπεσκεν, εἶπεν, εἶπεν ἠκολούθει.

Εἰπόμην, ἠκολούθουν. ¶ Εἴποντα, ἀκολουθοῦντα.

Εἵποντο, ἠκολούθουν. ¶ Εἶπος. παγὶς καὶ πᾶν βάρος.

Εἴποτε τοι, εἴποτε σοι. ¶ Εἶρ, λαίλαψ.

Εἶραι, συνάψαι, συρράψαι. ¶ Εἰραφιώτης, ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός, καὶ ἔριφος παρὰ Λάκωσιν. ¶ Εἰράων, ἐκκλησιῶν, παρὰ τὸ εἴρειν ἐν ἄστεσι καὶ λέγειν. ¶ Εἴραθεν, διεῖργεν, ἐκώλυεν, ἔπρασσε διεῖλε. διέκοψεν. ¶ Εἰράσσαρ, ἐποίησεν ἔπραξαρ. ¶ Εἶργε, κώλυε, κάτεχε. ¶ Εἴργεσθαι, κωλύεσθαι, συνέχεσθαι. ¶ Εἴργμαι, ἠρξάμην.

Εἰργμός, κώλυσις, δεσμός. συνέχεσις. ¶ Εἶρε, αἶρε.

Εἴρεαι, ἐρωτᾷς. ¶ Εἴρεται, ἐρωτᾷ, λέγει, συρεῖ, ἐρεῖ.

Εἰρεβάδε. εἰς ἔρεβος. ¶ Εἰρεθύρη, ὀρσοθύρα ὁ στροφεύς. ¶ Εἰρεῖος. πυγῆς (?). ¶ Εἴρεον, δουλείαν, αἰχμαλωσίαν. ¶ Εἴρερον, δουλείαν. ¶ Εἰρεσιώνη, κλάδος ἐλαίας. ¶ Εἰρεσίας, κωπηλασίας. ¶ Εἰρεσίη. κωπηλασία. ¶ Εἴρεται, ἐρωτᾷ πυνθάνεται. ¶ Εἴρετο, ἔλεγεν, ἠρώτα, ἐπυνθάνετο. ¶ Εἰρεῦντα, ἐρωτῶντα.

Εἰρεῦσαι, λέγουσαι. εἴρω γὰρ λέγω οὗ ὁ μέλλων ἐρῶ Ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ. ¶ Εἰρήκτῳ, εἱρμῷ τινι. ¶ Εἴρηκεν, εἶπεν ἔλεγεν. ¶ Εἴρημαι, ἐρωτῶ. ¶ Εἰρημένως, λελεγ-

Ἐ θισμὸς, ἐθισμένος ὑπὸ ἤθει ἀγόμενος ἢ ἐξ ἔθους παραγινόμενος. ¶ Ἐθώπευσεν, ἐκολάκευσεν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ε ἶ, πορεύου, εἶ ὑπάρχεις. ¶ Εἰάζων, εἶα ἐπικελεύων εὐπειθῶς χρυσίππῳ. ¶ Εἰαί, ἄγγελοι καὶ ἄλεσμα τῶν ὀσπρίων τὰ ἀποκαθάρματα. ¶ Εἰακέν, ἀσθενεῖν. ¶ Εἰαμενή, τόποι κάθυγροι. ¶ Εἰαμενόν, νήνεμον κοῖλον βοτανῶδες.

Ἐ ιαμενή, τόπος ὅπου ποα φύεται ποταμοῦ ἀποβάντος, ὁ ἕλος παρὰ ποταμιον κάθυγρον, ἡ ἀναβολὴ ποταμοῦ φύσιν ἔχει ὕδ. ¶ Εἰαρ, αἷμα ἢ ψυχή.

Ἐ ιαροπότης, αἱμοπότης, ψυχοπότης.

Ἐ ἴα, λέγεται δὲ καὶ δισυλλάβως εἶα. ἐπισκεπτέον δὲ εἰ ταυτὸν ἐστὶν, ἢ ἴα ἡ εἶα, ὅταν μὲν γὰρ ὁ γίνεται βρῶμα, ὅταν δὲ γὰρ ἡ, οὐ βρώματα ἀλλ' ὁ χόρτος καὶ ὁ πλῆθος εἶα νοῦ εὐδιαχύρου. ¶ Εἰαυρ, ὕπαιθρ. ¶ Εἰασευνῆσαν, ἐκοιμήσαντο. ¶ Εἴασεν, ἔασεν. ¶ Εἴασκεν, συνεχώρει. ¶ Εἴαται, κάθηνται. ¶ Εἴατο, ἐκαθέζοντο.

Ἔ ιβει, δακρύει, στάζει, κλαίει, τήκεται. ¶ Εἴκ, ἔσταζε καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Εἰ γάρ, εἴθε γάρ. ¶ Εἴγε, εἴπερ.

Ἐ ιδ' ἄγε. ἄγε δὴ εἰδ' ἄγε δή. ¶ Εἶδε, ἴδε, ἄγε δή.

Ἔ ιδ' ἄγε, νῦν ἄγε δὴ ἄρτι. ¶ Εἰδαλίς, ὄρνις ποιός.

Ἐ ιδαλίμας, καλὰς εὐόψεις ὑπὸ τοῦ εἴδους εὐμόρφους, εὐπρεπεῖς. ¶ Εἰδάλλεται, φαίνεται. ¶ Εἰδαλίζεται, ἐναλίζεται. ¶ Εἶδαρ, βρῶμα, σιτίον, ὄφελος. ¶ Εἶδας, εἰς ἄνειον. ¶ Εἴδατι, βρώματι.

Ἔ δαυλος, λόγιος. ¶ Εἶδ' ἄγε, ἄγε δή.

Ἐ ιδεῖ, ἑλκύνει, κυλίει, κλείει, κατέχει. ὁ κάλλος ἢ μορφή. ¶ Ἐδείειν, ἐφοβεῖτο, ἐνίατο. ¶ Εἰδήμων, γνωστικός. ¶ Εἰδῆναι, γνῶναι. ¶ Εἰδεῖν, εἰπέπον.

Ἔ ιδέος, θάλπους, καύματος. ¶ Εἴδεος ἐνδίου, καύματος μεσημβρινοῦ. ¶ Εἴδεος ἵκε, σέλας μορφῆς ἀφῆκε φῶς. ¶ Εἴδεται, φαίνεται δοκεῖ. ¶ Εἰδ' ἐτεόν, εἰδ' ἀληθῶς. ¶ Εἰ δέ τῳ, εἰ δέ τινι. ¶ Εἰδεχθής, ἀειδής, αἰσχρὸν ὑπὸ ἰδεῖν, ὅ τοι ἄμορφον.

Ἔ ιδεχθέστατος, μυσαρώτατος, δυσειδέστατος. ¶ Εἴδη, εἴδος καῦμα χρῶμα. σῶμα, ὄψις, πρόσωπον.

Ἐ ιδηθμός, συστροφή. φυγή. ¶ Εἰδῆ* λέγε, ἀναμάρτητον.

Ἔ ιδὴ, ὁμοῦ. ¶ Εἰδῆ, ἅμα. ¶ Εἰδημόνως, ἐπιστημόνως.

Ἔ ιδη πανρία, ἀντὶ τοῦ ὕλη, αἰολεῖς ἴωνες εἴδας τὰς ὕλας λέγουσι. ¶ Εἴδησις, γνῶσις. ¶ Εἰδῆρι, εἰλύσοι. ἐάνσοι. ¶ Εἴδιον, νενοτισμένον, ὑγρόν.

Ἐ ιδίω, ἱδρῶ ἀγωνιῶ. ¶ Εἴδωλον, σκιάν. ¶ Εἰδομένο, ἐοικυῖα. ὡμοιωμένη. ¶ Εἰδομένω, ὁμοιωθεῖσαν.

Ἔ ιδόμενος, ἐοικώς, ὁμοιωθείς. ¶ Εἰδοπιός, ἀναμορφωτής. ¶ Εἶδος. καῦμα, σῶμα, χρῶμα. ¶ Εἰδ' οὖν, ἴδε οὖν. ¶ Εἰδύλ, καθίδλ. ¶ Εἰδυῖα, εἰδυῖα, ἐπισταμένη. ¶ Εἰδυίησιν, ἐμπείροις ἐπιστήμοσι συνεταῖς ἐπισταμέναις. ¶ Εἰδώ, φρόνησιν, ὄψιν. ¶ Εἴδωλον, ὁμοίωμα, εἰκών, σημεῖον χαρακτήριον σκιοειδές.

Ἔ ιδώμεθα, μάθωμεν, θεασώμεθα. ¶ Εἰδώς, ἔμπειρος, ἐπιστάμενος, γνούς. ¶ Εἴελος, εἴλιγγος.

Ε ἴεν, ὑπάρχοιεν, ἴσαν, ἢ ἄγε δὲ ταῦτα μὲν οὕτως, ἢ ἐσμέν, ὁ ἀναφώνησις. ¶ Εἰέσθαι, ἀκολουθῆσαι, ὁμοιῶσθαι. ¶ Εἰ ἐτεόν, ἀληθῶς. ¶ Εἴετο, ἐπεθύμει, ὥρμα. ¶ Εἰέω, ἐκπολεμιστοῦ νεανίσκου ἀναφώνησις. ¶ Εἴζει, καθίζεται. ¶ Εἴζεο, καθίζου.

Ἔ ιη, γίνοιτο ἔστω. ¶ Ἔιη, ἔστιν ἄφεσις, καὶ ἔξεστιν.

Ἔ ιθαρ δὲ, ταχέως δὲ, εὐθέως. ἤδη κατ' εὐθὺ ὀξέως, καὶ χθές. ¶ Εἰθεῖν, μαθεῖν. ¶ Εἴθε, ὤφελε. αἴθε, εὐκτικὸν ἐπίρρημα. ¶ Εἴθισθον, ἐπείθοντο.

Ἐ ιθεῖα, δικαιοσύνη. ¶ Εἶθ' οὕτως, μετὰ ταῦτα.

Ἐ ιθὺ. ἐπ' εὐθείας. ¶ Εἰθύνοντα, ὁρμῶντα. ¶ Εἰθυνόμενον, ἐπίπονον. ¶ Εἰθυπτίωνα, ἐπ' εὐθείας φερόμενον. ¶ Εἰθύφαλλον, ὃ ἐντεταμένον αἰδοῖον, δημοσθένης δὲ νεανίσκοις τινὰς ἀσελγεῖς καὶ ἐιθυφάλλοις εἴρηκεν, λέγεται δὲ, καὶ ποιήματά τινα ὑπὸ τῶν ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾀδόμενα. ¶ Εἶεν, ἐπορεύετο.

Ἐ ιμι, πορεύομαι. ¶ Εἴκαθεν, προσίεται τινὸς συστήματος. ¶ Εἰκάδες, μέρη τινὰ φυλῆς.

Ἐ ικάζειν, σκώπτειν, ἐοικάζειν ὃ λέγειν ὅμοιος εἶ τῷδε.

Ἐ ικαζόμεθα, ὁμοιούμεθα. ¶ Εἰκαθήσομεν, παραχωρήσομεν. ¶ Εἰκαιοβουλία, ματαιότης. ¶ Εἰκαιολογία, ματαιολογία. ¶ Εἰκαιομυθεῖ, ματαιολογεῖ φλυαρεῖ. ¶ Εἰκαῖον, ἀνωφελές, μάταιον, ἀργόν. μωρόν. ¶ Εἰκαῖος τις ἄλλος, ὡς οὐδεὶς ἄλλος.

Ἔ ικασία, ὁμοιότης. ¶ Εἴκε. ἐάν πως. ¶ Εἶκε, ὑποχώρει, δίδου χώραν. ¶ Εἰκαίης. τοχούσης. ¶ Εἴκει, παρεγένετο. ¶ Εἴκειν, ὑποχωρεῖν. ¶ Εἶκεν, ἦλθεν. ἢ ἐάν πως. ¶ Εἴκελον, ὅμοιον. ¶ Εἰκέσθαι, παραγενέσθαι. ¶ Εἴκετο, ἦλθε. παρεγένετο.

Ἔ ικετε, ὑποχωρεῖτε, δότε χώραν. ¶ Εἰκῆ, μάτην, ὅθεν καὶ εἰκαῖος ὁ μάταιος, ὁ ἀκαίρως, ἢ ὡς ἔτυχεν.

Ἐ ικηλᾶς, ἐὰν ῥαθυμήσῃς. ¶ Εἰκλεῖ, δειπνεῖ. ¶ Εἰκλόν, δεῖπνον. ¶ Εἰκνεῖται, ἄλλος ἀνδῶν εἰς θέρος.

Ἔ ικοι, ὑποχωρέοι. ¶ Εἴκομεν, ὑποχωροῦμεν, ἀναχωροῦμεν. ¶ Εἰκόνα, χαρακτῆρα τύπον.

Ἐ ικὸς τάχα. ἴσως, εὔλογον, ἀκόλουθον ἐνίοτε ἢ συμβαίνει δὲ μὴ πάντως ὄν. ¶ Εἰκοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξιον εἰκοσαπλοῦν. ¶ Εἰκὸς ἦν, ἐνεχώρει. ¶ Εἰκόσι, χαρακτῆρσιν. ¶ Εἰκοπυνησταί ποινα, εἰκοσαπλᾶ πρὸς εἰκοσιν ἐξισούμενα, ἐξεῖζειν γὰρ ὃ ἐξισοῦσθαι.

Ἐ ικοσόροιο, εἰκοσακώπου. ¶ Εἰκότα, ὅμοια, πρέποντα ἁρμόζοντα. ἐληθῆντα. ¶ Εἰκορολογῆσαι, ἐστοχασμένως εἰπεῖν. ¶ Εἰκότως, πρεπόντως, εὐλόγως, δικαίως. ¶ Εἴκτην, ὁμοιούμενοι ἦσαν.

Ἔ ικοῦς, εἰκόνας. ¶ Εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων, ἀριστοφάνης τοῦτό φησι δυσχεραίνων ὑπὸ τῶν ἄλλοις ποιηταῖς ἀφορμὰς παρέχειν, ἐν γὰρ ἱππεῦσί φησιν ὥσπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις πειρώμενοι πεπόνθασιν. ¶ Εἰκυῖα, ἐοικυῖα, ὁμοία. ¶ Εἰκώ, εἰκών. χαρακτήρ. ὄψις.

Ἔ ικων, ὑποχωρῶν. ¶ Εἰκώς, ἐοικώς. ¶ Εἶλα, ὄστρεον, καλάμη. ¶ Εἰλαδόν. ἀθρόως, κατὰ συστροφήν. ¶ Εἰλαπινάζων, εὐωχούμενος. ¶ Εἰλαπίναι, εὐωχίαι. ¶ Εἰλαπιναστής, συμπότης. συνευωχητής, ὁμοτράπεζος. ¶ Εἰλαπίνη, θυσία. ἑορτὴ ἀπὸ τοῦ συνειλεῖσθαι εἰς αὐτὸν πεινῶντας εὐωχία.

Ἐ ιλαπίνησιν, εὐωχίαις ὁμοίως. ¶ Εἶλαρ, ἀλέξημα, βοήθημα. φυλακὴ ἀσφάλεια. ¶ Εἴλας. ἀγέλας, ἢ πυκνὴ ἀπαθὴς σκοτεινὸ ἔρκος. ¶ Εἰλάτινον ὃ ὑπὸ τῶν ζόπεως τοῦ ἱστοῦ ἐλάτινον ξύλον. ¶ Εἶλαρ, ἔλαβεν, ἠγάπησεν, ἤλασεν. ¶ Εἶλεν, κατέλα-

Ἔδωκε, παρέδωκεν. ¶ Ἑδώλια, τὰ τῆς νεὼς ζυγά, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέσσοντες καθίζονται. μεταφορικῶς καὶ τὰ τῆς οἰκίας ἕδρα. ¶ Ἐδώλιος, ὀρνέου εἶδος.
Ἐδωλός, λόχος Λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο.
Ἔδων, ἐσθίων. ¶ Ἑδωνά, ζυγά. κατὰ ζώματα νεώς.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ἐέ, αὐτὸν ἑαυτόν, αὐτό. ¶ Ἐὲ δέ, ἑαυτὸν δέ.
¶ Ἐείδεσθαι, δοξάζειν. ¶ Ἐεδνωταί, πενθεραί, κηδεσταί. ¶ Ἐειδόμενος, ὁμοιούμενος.
Ἐεικοσόβοιο, φορτηγοῦ τελείας, εἰκοσικώπου.
Ἔειπεν, εἶπεν. ¶ Ἔεικται, ὡμοίωται.
Ἐεικοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξιον, ἢ εἰκοσαπλοῦν.
Ἐεισάμενος, ὁμοιωθείς. ¶ Ἐεισάσθην, ὥρμησαν, ἐπῆλθον. ¶ Ἐείσατο, ὡμοιώθη. ¶ Ἐΐσκεις, εἰκάζεις, ἀφομοιοῖς. ¶ Ἐείσω, ὡμοιώθης. ¶ Ἐέλδεσθαι, ἐπιθυμεῖν. ¶ Ἐελδέσθω, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔστω.
Ἐέλδεται, ἐπιθυμεῖ. ¶ Ἐελδομένοισιν, ἐπιθυμοῦσιν.
Ἐέλδωρ, ἐπιθύμημα εὐτυχὲς δῶρον ἢ βούλημα.
Ἐελμένοι, συγκεκλεισμένοι, εἰλημμένοι. ¶ Ἐέλπετο, ἤλπιζεν, ὤετο. ¶ Ἐέλποιμεν, ἐλπίσαιμεν.
Ἐένδυνεν, ἐνέδυσαν. ¶ Ἐέργει, κωλύει, κατέχει.
Ἐέργαθεν, ἐχώρισεν ἢ φανῆναι ἢ ὁμοιωθῆναι. δόξαι. κωλῦσαι. γνῶναι. ¶ Ἐέργετο, συνείχετο.
Ἔεργεν, εἶργεν ἐκώλυσεν. ¶ Ἐεργόμενοι, κωλυόμενοι. ¶ Ἐέρξομεν, κωλύσομεν, χωρίζωμεν. ¶ *Ἐερσήεις, καλός. ¶ Ἐέρσεων, ἀφορίζων. ¶ Ἐεργμένα, ἐγκεκλεισμένα. ¶ Ἐεργμέναι, πεφραγμέναι, ἠσφαλισμέναι. ¶ Ἔερσαι, δρόσοι ψεκάδες. ¶ Ἐερσήεις, καλὸς δροσώδης ἡ λέξις ἀπὸ τῶν δροσιζομένων ἀνθῶν ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται. ¶ Ἐέρσης, δρόσου. ¶ Ἔερτο, ἐκρέματο. ¶ Ἐέσσατο, ἐνεδύσατο, περιεβάλετο. ¶ Ἐέσθη, ἐμαράνθη. ¶ Ἐέσθω, ἠμφιέσθω καὶ ἔστω ἐνεδέδυτο. ¶ Ἐετῶς, εὐχερῶς, εὐκινήτως. ¶ Ἐεχμένη, συνεχομένη.
Ἐώργει, εἰργάζετο, πεποίηκει.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ἐζάνθη, ἐξηράνθη. ¶ Ἐζάχηστην. μακάρισεν.
¶ Ἐζατοσάμην, διενοήθην.
¶ Ἐζατώθη, ἡττήθη. ¶ Ἔζελεν, ἔβαλεν, ἔλαβεν. ¶ Ἔζεο, καθίζου. ¶ Ἐζέσθαι, καθίζεσθαι.
Ἐζεχίας. κράτησις θεοῦ. ¶ Ἐζέσθην. ἐκαθίσθησαν δυικῶς. ¶ Ἔζεται, καθίζεται. ¶ Ἔζετο, ἐκαθίζετο. ¶ Ἐζήλωσεν, ἐφθόνησεν. ¶ Ἐζηῶν, νέων καὶ ἀκμαίων. ¶ Ἔζινεν, ἐπισβέννυεν. ¶ Ἐζόμενοι, καθεζόμενοι. ¶ Ἕζου, καθίζου, κάθισο. ¶ Ἐζώγρουν, ζῶντας συνελάμβανον. ¶ Ἐζόμενοι, παρόντες ἤρεμοι. ¶ Ἐζωσμένον, τῇ ἰδίᾳ ἐζωσμένον ζώνῃ. ¶ Ἕη, ὑπάρχη. ¶ Ἑῆς, ἰδίας.
Ἔηκεν, ἐπαφῆκε προήκατο. ¶ Ἐήλακεν, ἐλήφθην.
Ἔην, ὑπῆρχεν, ἢ ἰδίαν. ¶ Ἐῆος, ἑαυτοῦ ἀγαθοῦ νεανίου προσηνοῦς. ¶ Ἐῇ, τῇ ἑαυτοῦ. ¶ Ἔησον, ἔασον.
Ἐητύς, ἀγαθότης.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

Ἔθα, πάλιν. ¶ Ἔθαγεν, ἠπάτα. ¶ Ἐθάδας, ἐθίμοις συνήθεις. ¶ Ἐθάδων, ἐθίμων. ¶ Ἐθαγενής, ἐγχώριος ἐντόπιος.
Ἔθαλπον, ἐθέρμαινον. ¶ Ἐθάμβει, ἐξεπλάγη ἐθαμβήθη. ¶ Ἐθάμβησεν. ἐθαυμάσθη ἐξεπλάγη.
Ἐθάμιζεν, ἐπύκναζεν. ¶ Ἐθάς, ἠθισμένος. ¶ Ἐθάσσαν, ὠκήσαντο εἰώθεισαν. ¶ Ἔθεεν, ἔτρεχεν. ὤθει.
Ἔθει, φθείρει, ἐρεθίζει, τρέχει. ¶ Ἔθειρα, κόμη τημελουμένη. ¶ Ἐθείρη, ἐπιμελείας ἀξιώσῃ. ¶ Ἐθειρηξίν, θειξὶ ταῖς ἐπιμελείας ἀξιουμέναις. ¶ Ἐθεῖν, ἐξ ἔθους ἔρχεσθαι. ¶ Ἐθειρόμενον, κοσμούμενον, ἀγαλλόμενον. ¶ Ἐθελαεταί, ἐπιθυμεῖ. ¶ Ἔθελγεν, ἠπάτα κατεπόνει. ¶ Ἔθελεν, ἐδύνατο, ἐθελημοί. ¶ πρόθυμοι. ¶ Ἐθελήμως. προθύμως. ¶ Ἔθελξεν, εἰς μεταβολὴν ἤγαγεν. ¶ Ἐθελοθρησκείαν, ἐθελοσέβειαν. ¶ Ἐθελοκάκων, τῶν κακὰ θελόντων.
Ἐθελοκωφῶν, ἐθελόντως κωφεύων. ¶ Ἐθελοντάς, τοὺς βουλομένους χορηγούς. ¶ Ἐθελοντῆρας, ἐθελουσίως θέλοντας. ¶ Ἐθελοντής, ἑκουσίως αὐτοβούλητος. ¶ Ἐθελοπρόξενος, ἑκὼν πρόξενος.
Ἐθελουργός, ἔρημος ὁ κατὰ θέλησιν ἐργαζόμενος.
Ἐθελουσίως, ἑκουσίως παρὰ τὸ θέλειν. ¶ Ἐθέλω, βούλομαι. ¶ Ἕθεν, ἑκάς, αὐτοῦ. αὐτῆς ἄνωθεν.
Ἐθήμωσεν, ἠνάγκασεν, ἐποίησεν. ¶ Ἕθεν, ἐγκλινόμενον μὲν ἀντὶ αὐτοῦ. ὀρθοτονούμενον δὲ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτοῦ.
Ἔθεντο, ἐποίησαν. ¶ Ἔθεον, ἔτρεχον.
Ἐθερμάνθη, ἐβαπτίσθη. ¶ Ἐθερόμην, ἐθερμαινόμην.
Ἐθέσπισεν, προεῖπεν. ¶ Ἔθεσαν, ἐποίησαν. ¶ Αἴθεται, καίεται, σκοπεῖ, πειρᾶται. ¶ Ἔθετο, ἐποίησεν.
Ἐθή, ἀγαθή. ¶ Ἐθηεύμεθα, ἐθεωροῦμεν. ¶ Ἐθήκατε, ἐποιήκατε. ¶ Ἐθήσαμεν, ἐθηλάσαμεν. ¶ Ἐθηήσαντο, ἐθεάσαντο. ¶ Ἔθηκεν, ἐποίησεν. ¶ Ἐθήμων, ἐθάς, ἢ ἔμπειρος πρόθυμος συνήθης. ¶ Ἐθημοσύνη, συνήθεια. ¶ Ἔθησεν, ἔψαυσεν, ἐθήτευσεν. ¶ Ἔθειραι, τρίχες κεκοσμημέναι. ¶ Ἐθίζει, ἔθος ποιεῖ.
Ἐθίζοντας. ¶ Ἔθλασεν συνέτρεψεν ἔκλασεν. ¶ Ἐθλιβόμην, ἐστενοχωρούμην. ¶ Ἐθμή, ἀτμός, καπνὸς λεπτὸς ἀτμή. ¶ Ἐθμοί, πολλοὶ δεσμοὶ πλόκαμοι.
Ἐθνισταί, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. ¶ Ἔθνεα, ἔθνη. ¶ Ἐθόαζεν, ἐκαθίζετο. ¶ Ἐθόοντες, ἐθιζόμενοι. ¶ Ἐθοινᾶτο, ἤσθιεν, εὐωχεῖτο, ἐτρύφα. ¶ Ἐθόρευν, ὠχεύετο.
Ἔθορεν, ἐπήδησεν ἔβη. ¶ Ἔθος, συνήθεια. ¶ Ἐθόωσα, ὤξυνα. ¶ Ἔθραξεν, ἐτάραξεν, ἔνυξεν, συνέθηκεν.
Ἔθραυσεν, ἔπαυσεν. ¶ Ἔθρηξεν, ἐπῆλθεν, ἔδραμεν.
Ἐθρήσκευον, ἑτοίμως ἐσέβοντο. ¶ Αἰθρία, εὐδία.
Ἔθεισεν, ἔφριξεν. ¶ Ἐθρίγκωσεν, ἐπεγείσωσε, γεῖσος δὲ ἐστὶ τῶν οἰκοδομημάτων ἡ ἀνωτάτω στεφανίς.
Ἐθρὶς τολμίας κελός. ¶ Ἐθρυλλίχθη, παρεθρέφθη, ἀπεσύρη. ¶ Ἐθρύλλουν, ἐφλυάρουν.
Ἔθρωσκεν, ἥλατο ἐπήδα. ¶ Ἐθρόασεν, ἐκίνει.
Ἐθύειν, ἄγειν. ¶ Ἔθυζεν, ἔκρουεν. ¶ Ἔθυιεν, ἐνεμαίνετο ἔβρεχεν. ¶ Ἔθωκεν, ἐλίωκεν. ¶ Ἐθώκασιν, εἰώθασιν. ¶ Ἐθώκισε, κατήρτισεν. ¶ Ἐθώμιξεν. ἐπήδησεν. ¶ Ἐθῶν, μαθῶν, φθείρων,

Ἐγχώ, ἡ σεμέλη οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ἐγὼ δίκε, ἐγὼ δὲ οὐ. ¶ Ἐτώγυον, ἀρχαῖον. ¶ Ἐγῷμαι, ἐγὼ οἶμαι, νομίζω. ¶ Ἐγὼν, αὐτὸς ἐγώ. ¶ Ἐγώνη, ἐγὼ λάκωνες. ¶ Ἐγώσου ὀναίμην, ἐγώσου ἀπολαύσω.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἐδαεῖς, ἐδίδαξας, ἔμαθες. ¶ Ἐδάην, ἔμαθον. ¶ Ἐδάημεν, ἔμαθον, ἔγνων, συνῆκα, ἐνόησα. ¶ Ἐδάης, ἔμαθες. ἔδης, ἐκάης. ¶ Ἐδαΐζετο, κατεκόπτετο, ἐμερίζετο. ¶ Ἐδαίνυντο, ἤσθιον εὐωχοῦντο. ¶ Ἐδάκα, ἐρημία. ¶ Ἐδάιζε, κατέκοψεν. ¶ Ἐδάκτισεν, διώχησεν, ἐδακτύλιζον, ἐδακτυλοδίκτουν. ¶ Ἐδαλάχθη, ἐλάχθη. ἀπώλετο.
Ἐδάμη, ἐδαμάσθη. ¶ Ἐδάμνα, ἐδάμαζεν, ὤλλυεν.
Ἐδάμνη, ἐδαμάσθη. ¶ Ἔδαμνον, ἐδάμαζον.
Ἐδανά, ἐδώδιμα, βρώσιμα. ¶ Ἐδανοῖς, βρωσίμοις αὐχυλός. ¶ Ἐδάνη, εἶδος ἀμπέλου.
Ἐδανὸν, θυῶδες ἡδὺ, λιτόν. ¶ Ἐδάπτυον, ἤσθιον.
Ἐδάπτιεν, ὁμοίως. ¶ Ἔδαρ, βρῶμα.
Ἐδάρθη, ἐκοιμήθη. ¶ Ἐδάσθη, ἐμβρίθη, ἀπεκρίθη.
Ἐδάσαντο, ἐμβρίσαντο. ¶ Ἔδαυσεν, ἐκοιμήθη.
Ἐδάφισαν, κατέβαλον. ¶ Ἐδαφιοῦσι, προσκρούσουσι τῇ γῇ. ¶ Ἐδαφίσθησαν, εἰς ἔδαφος ἀνηρέθησαν. ¶ Ἔδαφος, γῆ ἢ ἔλαφος. ¶ Ἐδάψεν, διέκοψεν, διῆλθεν. ¶ Ἐδέγμην, ἐδεξάμην, προσεδεχόμην. ¶ Ἐδεδίειν, ἐφοβούμην. ¶ Ἐδέατρος, προγεύστης βασιλέως ἐπιμελητὴς δείπνου.
Ἐδεδήει, δεδόκει, ἐώκει, ἢ διεκέκαυτο. ¶ Ἐδέδματον, ἐδίκνυον. ¶ Ἐδέδμητο, ᾠκοδομήθη. ¶ Ἐδεδίσκετο, διεφοβεῖτο. ¶ Ἔδει, ἐσθίεις, ἐδαίζετο, ἐπολεμεῖτο. ¶ Ἐδέκσιμον, χρείαμμου ἔχειν.
Ἔδει, ἔχρην ἔπρεπεν. ¶ Ἔδει, ἤσθιεν ἢ ἐσθίει.
Ἐδειγματίσθη, ἐδημοσιεύθη. ¶ Ἐδειδίμεν, ἐφοβούμεθα. ¶ Ἐδεικανόωντο, ἠσπάζοντο.
Ἐδειλόμαν, ἐβουλόμην. ¶ Ἐδείμαν, ᾠκοδόμησαν, ἔκτισαν. ¶ Ἐδείμεν, ὁμοίως. ¶ Ἔδειν, ἐσθίειν παρὰ τοὺς ὀδόντας. ¶ Ἐδείναζον, δεινῶς ἐφοβοῦντο.
Ἐδεινολογεῖτο, δεινοῖς λόγοις ἔλεγεν.
Ἔδεισεν, ἐφοβήθη. ¶ Ἔδειραν, ἐξέδειραν, ἐξεδερμάτωσαν. ¶ Ἐδεῖτο, ἔχρηζε, χρείαν εἶχεν, ἐδέετο.
Ἐδελώνη, ἄνθος. ¶ Ἐδέμ, τρυφή. ¶ Ἐδεζύνασεν, ἐχλεύασεν, ὕβρισεν. ¶ Ἐδεξιοῦντο, διεναγώνησαν.
Ἐδέος, θεσσαλικὸς θρόνος. ¶ Ἐδεῖς, ἱδρεῖς.
Ἐδεσθον, ἔφαγον. ¶ Ἐδέσιν, ἰδοῦσιν. ¶ Ἔδεσμα, βρῶμα. ¶ Ἐδέσματα, φαγία, βρώματα. ¶ Ἐδεσμεύθην, ἐδέσμευσαν, δυτικῶς. ¶ Ἐδεσσαῖος ὁ ἡρακλῆς ἐν ἐδέσσῃ. ¶ Ἐδεστὴ, βρωτή. ¶ Ἐδεστὸς, βρώσει ὑποπίπτων ἢ τροφῇ. ¶ Ἔδεται, ἐσθίει. ¶ Ἔδευες, ἔλιπες. ¶ Ἐδεύησεν, ἐνδεὴς ἐγένετο ἐνέλιπεν ἠγνόησεν. ¶ Ἐδεύετο, ἐκορέννυτο, ἐπαύετο, ηὐφραίνετο, ἐβρέχετο ἐνδεὴς ὑπέχησεν. ¶ Ἐδέων, οἰκιῶν, καθεδρῶν. ¶ Ἔδη, καθέδραι τὰ ἱερὰ ἢ τὰ ἔδαφη.
Ἐδηδώς, φαγόντα. ¶ Ἐδηδεκώς, καταβεβρωκώς.
Ἔδηεν, εὗρεν. ¶ Ἐδηλήσατο, ἔβλαψεν, διέφθειρεν.
Ἐδηλώσαντο, ἠκολούθησαν. ¶ Ἐδημηγόρησε, ὅτε πλήθει εἶπεν ἐλάλησεν. ¶ Ἐδηλήσατο, ἐκακοποίησεν,

ἔβλαψας. ¶ Ἔδησεν, ἐνέδησεν. ¶ Ἐδήτιεν, διεῖλεν, διῄρει. ¶ Ἐδητύος, βρώσεως, τροφῆς, ἀπὸ τοῦ ἔδειν. ¶ Ἐδητὺς, τροφή, βρῶσις. ¶ Ἐδηΐωσαν, ἐπολέμησαν. ¶ Ἐδίηνεν, ἔβρεχεν, ἐμόλυνεν.
Ἐδίδαμεν, κατέμαθον. ¶ Ἐδίζησα ἐμεαυτὸν, ἐζήτησα ἐμαυτόν. ¶ Ἐδικαιώθη, ἴσως ἐμερίσθη. ¶ Ἐδικανόωντο, ἐδεξιοῦντο. ¶ Ἔδιμεν, ἔλαβεν, ἔρριψεν.
Ἐδίκοντο, ἐπορεύοντο. ¶ Ἐδίνευον, ὠρχοῦντο.
Ἐδινοῦντο, περιεστρέφοντο. ¶ Ἐδινήθη, περιηνέχθη.
Ἔδινον, ὠρχοῦντο. ¶ Ἐδίωσεν, διέωσεν. ¶ Ἔδμεναι, ἐσθίειν. ¶ Ἔδνα, φερνή, τὰ ὑπὸ τῶν μνηστήρων ταῖς μνηστευομέναις διδόμενα. μείλια δὲ τὰ ὑπὸ τῶν γονέων ταῖς γαμουμέναις. ¶ Ἐδνάς, ἡ ἀπὸ τοῦ ἔδνου ἐδνωτής. ¶ Ἐδνεύειν, ἐνεχυράζειν. ¶ Ἔδνιος, χιτὼν, ὃν πρῶτον ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ δίδωσιν.
Ἐδνοπάλιζεν, ἀνῄρει, ἀνέτρεπεν, ἐφόνευσεν, ἐσκύλευεν, ἐκακοποίει, ἐτίνασσεν, ἔλυεν. ¶ Ἐδνωτήν, ἐγγαμοῦσιν νυμφίῳ. ¶ Ἐδόκαζεν, ἀπεδέχετο. ¶ Ἐδομήθησαν, ᾠκοδομήθησαν. Ἔδον, ἔδωκε. ¶ Ἔδονται, φάγωσιν. ¶ Ἔδονται, τὰ μέλη φάγονται τὰς σάρκας. ¶ Ἔδοξεν, ἐνομίσθη. ¶ Ἐδοξοποίει, ἀγαλματοποίει. ¶ Ἐδοξώθη, ἐδοξάσθη. ¶ Ἐδοργύπευσεν, ἔσφαξεν ἢ ἐπέρανεν. ¶ Ἐδόρπησαν, ἐδείπνησαν, δόρπος γὰρ ὁ δεῖπνος. ¶ Ἔδος, ἔδαφος, γῆ. ἵδρυμα. ἄγαλμα, θρόνος, λόγος, φρόντισμα, ὥρα.
Ἕδρας, βρέτας, βάθρον τέμενος, ἀσφάλισμα, ἕδρασμα, καθέδρα. ¶ Ἐδούπησεν, ἐψόφησεν. ¶ Ἐδοιῶν, ἐσθιόντων. ¶ Ἕδρα. βάσις, καθέδρα ἢ συνέδρα καὶ κατοχή. ¶ Ἐδράσθη, κατεκοιμήθη. ¶ Ἕδραι, ἕδραι βουλῆς αἳ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον.
Ἑδραῖοι, σταθεροί. ἀσάλευτοι. ¶ Ἑδραῖον, βάσιμον, στερεόν. ¶ Ἔδρακεν, εἶδεν. ¶ Ἑδράκις, ὀλιγάκις.
Ἔδρακον, ἴδον. ¶ Ἐδραμαρτυρήθη, ἐπράχθη.
Ἕδρανον, δίφρον, καθέδραν. ¶ Ἕδρασεν, ἐκάθισεν, ἐκόσμησεν. ¶ Ἑδράσταρ, * βοιωτῶνας εἶχεν.
Ἑδραστήρ. ἕδρασεν, δυτικῶς. ¶ Ἑδρασθῆναι, σταγῶναι καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Ἑδρασμένη, βεβαιωθεῖσα.
Ἐδρέψατο, ἐθέρισεν. ¶ Ἕδρη, προσεδρεία καὶ προεδρία.
Ἑδρίσω, καθίσω. ¶ Ἑδριάασθαι, καθέζεσθαι.
Ἑδριάασθαι, κάθησθαι. ¶ Ἑδρίας. ἀεὶ πνέων.
Ἕδρια, συνέδρια. ¶ Ἑδριόεντα, βέβαια.
Ἑδριόωντο, ἐκαθέζοντο. ¶ Ἑδρίς, ἑδραῖος.
Ἕδρων, ἔπραττον, ἐπετέλουν.
Ἐδρύμαξεν, ἔθραυσεν, ἔσφαξεν. ¶ Ἐδρύπτοντο, κατεσπαράσσοντο. ¶ Ἐδρύψατο, κατήμυξαν.
Ἔδυ, εἰσῆλθε, κατῆλθε, κατέδυ. ¶ Ἐδύετο, ἐνδεὴς ἦν. ¶ Ἔδυον, ἔδυσαν, κατῆλθον. ¶ Ἔδυσεν, ἐνεδύσατο. ¶ Ἐδύνησεν, ἤγγισεν, ἐνδεὴς ἐγένετο.
Ἔδυσεν. ἔδυσαν, ἐνέδυσαν. ¶ Ἐδύετο. ἐνεδύετο.
Ἐδύσυξα, ὑπενόησα. ¶ Ἐδύτην, κατῆλθον, ἢ ἀπέθανον. ¶ Ἐδύουσα. ἢ δὲ δύουσα. ¶ Ἐδωγαθή, ἡ τροφή. ¶ Ἐδωδή, τροφή. ¶ Ἐδωδή, βρῶμα.
Ἐδώδιμος, τρώκτης βρώσιμος. ¶ Ἐδωδίμων, τροφῶν, βρωσίμων. ¶ Ἔδωκα πολλὰ, περὶ ὁμήρου οὐδεὶς ὑβριστής. μέμνηται. πλὴν δὴ ναυσικάας καὶ αὐτὴ δὲ ὡς ἄκακος περὶ θῆνος αὐτοῦ ποιεῖ.

Ἐγκιλικίζεται, κακοηθεύεται, κακοποιεῖ, διαβέβληνται γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ κίλικες. ¶ Ἐγκιλικίστρια, περιλακτίστρια. ¶ Ἐγκίλλαφον, οὐρά. ¶ Ἔγκιλλον, οὐράν. λέγεται καὶ ὁ κιλίκιος ὄλεθρος, ἐγκίς, εἰς χρῶτα κεκάρθαι. ¶ Ἐγκισσεύεται, ἐμφύεται, πλέκεται. ¶ Ἐγκισσόσωσιν, ἐπιθυμήσωσιν.

Ἐγκλεφίς, ἐπιθυμητικόν. ¶ Ἐγκλεπίς, ἐπιθυμία.

Ἐγκλέφωνος, ἐρεθιστής, διεφθαρμένος. ¶ Ἔγκλημα, πλῆσμα, μέμψις. ¶ Ἔγκληρον, ἐπίκληρον, πλούσιον, ἐνούσιον. ¶ Ἔγκλοτον, τὴν συνόδων πράκτην. ¶ Ἐγκνακίσαι, ἐγχέαι λάθρα. ¶ Ἔγκνυος, ἐγγαστρωμένη γυνή. ¶ Ἐγκολεώσατο, εἰς τὸν κολεὸν κατέθετο τὸ ξίφος. ¶ Ἐγκομβωθείς, ἐνδεθείς.

Ἔγκομμα, πρόσκομμα. ¶ Ἐγκονέοντες, σπεύδοντες, ἐνδρηθοῦντες, ἐπειγόμενοι. ¶ Ἐγκόνως, ταχέως, ἐσπευσμένως. ¶ Ἐγκοπὴν, ἔνεδρον, ἐμπόδιον.

Ἐγκοποι, δυσχερεῖς. ¶ Ἔγκοπρος, ὁ μὴ δυομένη κόπρου χεῖρ. ¶ Ἐγκόπτει, ἀνακόπτει.

Ἐγκορδυλῶσαι, ἐνειλῶσαι. ¶ Ἐγκοσμεῖται, ἐν τάξει τίθεται. ¶ Ἐγκοσμογενεῖς, τοὺς ἅμα τῷ κόσμῳ ἐγκειθέντας. ¶ Ἔγκοτημα, ὀργὴ, μανία.

Ἐγκότως, ὀργίλως. ¶ Ἐγκουράδες, τὰ ἐν τῷ περιστώματα, ἢ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες, ἐστὶ γὰρ κουρὰς ὁ κορυφὴ καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκουρίδας δὲ ὁ γεγραμμένος αἰσχύλος μυρμιδόσιν εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ τῷ κοίτῳ καὶ ἐγκοίτην παρὰ σοφοκλεῖ. ¶ Ἐγκράτεια, ἄσκησις.

Ἐγκραμπανεῖν, βοᾶν. ¶ Ἐγκρασίχολοι, εἶδος ἰχθύων. ¶ Ἐγκρατῆσαι, καρτερῆσαι. ¶ Ἐγκρατῶς, καρτερικῶς, ὑποτακτικῶς. ¶ *Ἐγκρείκῳ, κοίλῳ καὶ κενῷ. ¶ Ἐγκρείδες, πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον καὶ μελιτούμενον, ἔνιοι δὲ ἀμανίτας. ¶ Ἐγκρεικαδία, συναφὴ χειρῶν εἰς ῥυπισμόν. ¶ Ἐγκρείκια, ξύλα κεκαυμένα. ¶ Ἐγκρίς, γλυκὰς ἐξ ἐλαίου ὑδαρείς. ¶ Ἔγκειρος, ἐκλελειμμένος, ἐξολειμμένος.

Ἔγκειρι, τὸ αὐτό. ¶ Ἐγκρυφίας, ἄρτου εἶδος ὁ ἐμ σποδῷ γενόμενος τῷ μὴ ἔχειν κλίβανον.

Ἔγκρυπτος, πέμματος εἶδος. ¶ Ἐγκρυψαμένω, ἐγκρυψάμενοι δυϊκῶς. ¶ Ἔγκτισις, εἰς χρῶτα κεκάρθαι. ¶ Ἔγκυα, ἔγκυον. ¶ Ἔγκυος, γυνή.

Ἔγκυδον, ἔνδοξον. ¶ Ἔγκυκλα, τὰ ἐγκυκλούμενα τῷ βίῳ καὶ συνήθη. ¶ Ἐγκυκλόσω, ἐγκαλύψω.

Ἐγκύκλια, μαθήματα τὰ ἔξω. ¶ Ἐγκύκλιον, τὸ πανταχοῦ * κυκνῶν ἡ ζεὺς παρ' ἀθηναίοις.

Ἐγκύμονα, ἔγκυα. ¶ Ἐγκυσίγωλος, ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ κύσου χωλός. ¶ Ἔγκυλον, ἐγκαρπὸν λάκωνες.

Ἐγκωμιάζει, ἐπαινεῖ, καλῶς λέγει.

Ἐγκώμιον, ἔνδημον, κῶμαι γὰρ τὰ τῶν δήμων συστήματα.

Ἐγκωπῇ, ἐμπόδιον. ¶ Ἔγκλασκες, ὑπέμεινας.

Ἔγλαψεν, ἐσκάλευσεν. ¶ Ἐγλιξάμην, ἐπεθύμησα ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι. ¶ Ἐγλωττογάστορες, οἱ ἀπὸ τοῦ λέγειν βιοτεύοντες. ¶ Ἔγμα, ὀχύρωμα, στῦλος.

Ἐκμαγεῖον, ἐκτύπωμα. ¶ Ἔγματα, τύποι.

Ἐγμεν. ἔχειν. ¶ Ἐγνάμφθη, ἐκάμφθη, ἐκλάσθη.

Ἔγναψεν. ἔπεισεν, ἔκαμψεν.

Ἐγνυπωμένον, ταλαίπωρον, κατηφές. ¶ Ἐγνύπωστα, ξυφᾶ καὶ τὸ ἐναντίον. ¶ *Ἐγνωλώς, ἐν θεῷ.

Ἔγνω, ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα. ¶ Ἐγνωσιμάχησεν, ἑαυτοῦ κατέγνω, μὴ δυναμένη μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. ¶ Ἐγοργώπιασκεν, ἀτενὲς ἔβλεπεν. ¶ Ἐγρεμάχας, ἐγρεσιμάχας. ¶ Ἔγρεο, ἀνάστασο. ¶ Ἐγρέσθο. ἐγείρεσθο. ¶ Ἐγρόπορειν, ἀγρυπνεῖ. ¶ Ἐγρήγορθε*, γρηγορεῖτε. ¶ Ἐγρήγορος, εὐγρήγορος. ¶ Ἐγρίωται, ὁρίωται. ¶ Ἐγρήσσα, μαθοῦσα. ¶ Ἐγρόσοντες, ἐγρηγορότες.

Ἐγρόσεων. ἐγρεσιόρος φυσῶν, ἀγρυπνῶν.

Ἐγρῆτα, παρακαταβολὴν ὁ δίκης ὁ κρίσεως.

Ἐγρόασθ', στώματος ὁ πόρου. ¶ Ἐγρόμενοι, συλλεγόμενοι. ¶ Ἐγρυπνεῖ, ἀγρυπνεῖ. ¶ Ἐγύμνασμαι, ἐγυμνήτευσα. ¶ Ἐγύρωσε, περιετείχισε πάντοθεν.

Ἐγχαλές, νέον, ἄκρατον. ¶ Ἐγχίδιον, ἔγγιον.

Ἐγχύλης, διὰ τοῦ υ εἶδος ἰχθύος.

Ἐγχαλεῖν, καταχασμᾶσθαι λάκωνες. ¶ Ἐγχαλίδες, διαπεπλεγμένοι ἧλοι. ¶ Ἐγχάσκειν. καταγελᾶν. ¶ Ἔγχεα, δόρατα. ¶ Ἔγχει, δόρατι.

Ἐγχέτας, δόρατα, λόγχαι. ¶ Ἐγχείδια, τηρητὰς δανείων. ¶ Ἐγχείη, δόρατι. ¶ Ἐγχείησι, δόρασιν.

Ἐγχειρείας, ἀδίας ὁ ἐπιχειρήματα. ¶ Ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον μικρὸν, ὁ τμητικὸν ὄργανον. ¶ Ἐγχειρίδια, σκεύη καὶ ὄργανα σκυτέων, ἤγουν δόρατα ἢ τὰ ἐν χειρί. ¶ Ἐγχειρίζω, ἐγχειρίσεις. ¶ Ἐγχείρημα, τόλμημα, ἐπιτήδευμα. ¶ Ἐγχειροῦντας, τολμοῦντας. ¶ Ἐγχειρογάστορες οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν γαστριζόμενοι, καὶ τῇ γαστρὶ ποριζόντες, λέγονται δὲ καὶ προσόχειροι. ¶ Ἔγχειος, ἀφροδίτη κύπριοι.

Ἔγχεον, ἀπάρξαι θεοῖς. ¶ Ἐγχεσίμαργος, ἐγχειμαινόμενος ἐγχεσίμωροι, περὶ τὰ δόρατα μεμορημένοι τουτέστι πεπονημένοι. ¶ Ἐγχεσίμωρος, πολεμικός. ¶ Ἐγχεσίπαλοι, οἱ τὰ δόρατα πάλλοντες πολεμισταί. ¶ Ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι, γυοῦς ἐξ ἑκατέρου δὲ μέρους κατεπίαστο τὰ δόρατα.

Ἐγχέσπαλος, πολεμικὸς, δορύπαλος. ¶ Ἐγχηλης, ἐπίδεσμις ἰατρικός. ¶ Ἐγχημεώμενοι. ἐγχάσκοντες. ¶ Ἐγχηροτύπει, ἐπιχειρεῖ. ¶ Ἐγχλίαμα, μαῦρον ὄνομα. ¶ Ἐγχλίει, ἐνζυφᾶ. ¶ Ἐγχλοᾶσθαι, ἐμφύναι. ¶ Ἔγχολα, ἀθρόα. ¶ Ἔγχος, ἐγχειρίδιον, δόρυ. ¶ Ἔγχουσα, ῥίζα τίς παρ' ἧς ἐρυθραίνονται αἱ γυναῖκες. ¶ Ἐγχοῦν, τὸ στάτιον λάκωνες. ¶ Ἔγχος. λόγχη ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ εἶναι.

Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ, τὸ πλῆρες ἑνδεκάπηχυ, ὅθεν ἐκ δύο συμβεβλημένον δυοκαιεικοσίπηχυ. ¶ Ἐγχρίει, τύπτει. ἐγκεντρίζει. ¶ Ἐγχρίπτων, προσπελάζων.

Ἐγχρίπτεται, ἐγγίζει, ἐμπίπτει. ¶ Ἐγχριμφθείς, ἐμπλασθείς, ἐγγὺς γενόμενος. ¶ Ἐγχριμφθῆναι, ἐνερεισθῆναι προσπλασθῆναι. ¶ Ἐγχριμφθήτω, ἐμπλασθήτω. ¶ Ἐγχρίμψαι, πλησιάσαι, ψαῦσαι, ἐγγίσαι. ¶ Ἐγχρῶ, εἰς χρῶτα. ¶ Ἔγχρονος. πρόσκαιρος. ¶ Ἐγχρώσας, χρίσας. ¶ Ἐγχύματα, πλακούντων εἶδος. ¶ Ἐγχυτρειεῖς, ἀποκτενεῖς. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων παίδων. ¶ Ἐγχυτρίζειν, ἐκτιθέναι βρέφος ἐν χύτρᾳ. ¶ Ἐγχώριον, τόκος δάνειον.

Ἐβίωσε, ἔζησε, διῆξε. ¶ Ἐβλάστησεν, ἐξέφυ.
Ἐβλημάσθη, ἠμαλάχθη. ¶ Ἔβλιπτεν, ἀπεπίαζεν.
Ἔβλεν, αὐσφίσαι. αὔξει μετὰ ποιοῦ ψόφου.
Ἐβλὸν, ἀποπωλημένον. ¶ Ἔβλω, ἔλακε, διέπρεσεν, ἐφάνη, ᾤχετο, ἔστη, ἐβόα, ἐκάλει. ¶ Ἐβόλοντο, ἐβούλοντο, ἐβουλεύοντο. ¶ Ἐβόησεν, ἐσίγησεν.
Ἐβραμμένον. ἐμικρημένον. ¶ Ἔβραπτεν. ἔκρυπτεν, ἔστυψεν. ¶ Ἔβρασεν. ἀπέπλησεν, διέχεεν.
Ἐβραπτάγησεν, ἐψόφησεν. ¶ Ἔβραψεν, ἔκρυψεν, ἔπεμψε, κατέφαγεν. ¶ Ἔβραχεν, ἤχησεν, ἐβόησεν.
Ἐβόησεν, ἐψόφησεν. ¶ Ἔβρεμον. ἐφώνουν.
Ἔβρησεν, ἐβάρησεν. ¶ Ἔβριξαν, ἐκοιμήθησαν.
Ἐβρεὶ, ἑβραῖος, καὶ ὁ ἑβραῖος περάτης. ¶ Ἔβρισαν, ὥρμησαν, ἐβάρυναν, ἐπορεύθησαν, ἐπέθεντο.
Ἔβρος, βάργος, βάτης, ὁ ποταμὸς θράκης.
Ἐβρύαζον, ηὐωχεῖτο. ¶ Ἐβρυάζοντο, εὐφραίνοντο.
Ἔβρυεν, ἐπλήθυεν, ἤνθει. ¶ Ἐβρύσθη. ἔπεσεν.
Ἔβρυχεν, ἐψόφησεν, ἤχησεν. ¶ Ἐβρωμήθη, βρώσεως ἐπλήσθη, βρωμήσασθαι γὰρ τὸ βρώσεως καὶ βρώμης δεηθῆναι. ¶ Ἔβρω, ἔφαγεν, ἔδακε, διέπρισεν.
Ἐβύλλον, ἔβρυον, ἐπλήθυον. ¶ Ἐβύνουν, τὰ αὐτά.
Ἔβωσεν, ἐκάλεσεν, ἔκραξεν. ¶ Ἐβὼς, πόλις μωαβιτῶν, ἡ καὶ ὠβεώθ.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Ἐγανε, ἐγένετο. ¶ Ἐγάνωσεν, ἐκόσμησεν, χαρῆναι ἐποίησεν. ¶ Ἐγαργάλιζον, ἐκίνουν, ἐπεσήμαινον, προέπεμπον. ¶ Ἔγαλον, πρόβατον πάλαι ἔχον. ¶ Ἐγγαμῶν, ὁ τὴν οἰκίαν κεχρημένος ἐν αὐτῇ. ¶ Ἐγγανᾶται, διέφθαρται.
Ἐγγαστριμάχαιραν, τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν.
Ἐγγαστρίμυθος, τοῦτον τινὲς ἐγγαστρίμαντιν, οἱ δὲ στερνομάντιν λέγουσι. φησὶ δὲ πολλὰ τοῦ σόπου τῆς μαντείας καὶ πλάτων ἐν τῷ σοφιστῇ τούτων ἡμᾶς πάντων ἦν καλούμενον. ¶ Ἔγγαυρον, νότερον, ὑγρὸν, ἄωρον. πρόσφατον, ἐκλελυμένον, ἄνικμον. ¶ Ἐγγαυσον, ἔνσκαμβον. ¶ Ἐγγέαβλος, νεωκόρος.
Ἐγγεγάασιν, εἰσὶ, γεγάασιν. ¶ Ἐγγεγαῶτα, γεγενημένα. ¶ Ἐγγεγηνὼς, βοήσας. ¶ Ἐγγελῶσα, καταγελῶσα. ¶ Ἐγγενὴς, ἐνδὸς τοῦ γένους. ¶ Ἔγγενον, ἰοῦλον. ¶ Ἐγγείνονται. ἐγγενήσονται. ¶ Ἐγγήναλοι, ὑπογράμματοι. ¶ Ἐγγῆρια, ἡ γῆ περὶ ἀττικοῖς.
Ἐγγλαυκῶσαι, ἐμβλέψαι. ¶ Ἐγγλύσσει. ἐγγλυκάζει.
Ἐγγλωττούμενα, ἐντοχέα, ἄχροα. ¶ Ἐγγονεῖν, ἐνδρικεῖν. ἀπειλεῖν. ¶ Ἔγγια, τὰ ἐν τῇ γῇ. ¶ Ἔγγιον, ἐγγύτερον. ¶ Ἐγγυῶνται, γονιῶσιν. ¶ Ἔγγονα, τὰ τέκνα τῶν τέκνων. ¶ Ἔγγονος, υἱὸς υἱοῦ.
Ἐγγόργωμα. φοβερῶς βλέψας. ¶ Ἐγοργώψατο, γοργὸν καὶ φοβερὸν ἔβλεψεν. ¶ Ἐγγειτμὸς, πλησμός. ¶ Ἐγγεμάσθαι, ἐναγίσαι τοῖς τελευτηκόσιν. ¶ Ἐγγυάζων, αὐτηφωνῶν. ¶ Ἐγγύαι, αἱ ἀναδοχαί. ¶ Ἐγγυαλίξαι, ἐγχειρίσαι, δοῦναι εἰς χεῖρας, ἐπειδὴ τὰ κύλα γύαλα λέγεται ὁ δὲ λαμβάνων τὸν κύλικα τῇ χειρὶ ταῦτα λαμβάνει, καλοῦνται δὲ γύαλα αἱ χεῖρες. ¶ Ἐγγυαλίζω, παρέχω, χαρίζομαι.
Ἐγγύαν, ὀψωνίαν, λάκωνες. ¶ Ἐγγύδιον, ἔγγυον πλησίον, προσῆκον. ¶ Ἐγγύη, πίμπτω ἀπογραφὴ καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Ἐγγύθεν. ἐγγύς. ¶ Ἐγγυήσεται, συμπλακήσεται. ἐναγκαλισθήσεται. ¶ Ἔγγυος, ἀνάδοχος. ¶ Ἔγγυον, ἐγγυετόν. ἢ ἀσφαλές. ἐγγύτατα, ἀκούσας δὲ ὡς ὅμου εἶεν οἱ πολέμιοι. ¶ Ἐγγυῶ, ἐκδίδωμι. ¶ Ἐγγηθεῖ. ἔχαιρεν. ¶ Ἐγεγώνεεν, ἐσήμαινεν. ¶ Ἐγείναο, ἐγέννησεν. ¶ Ἐγειρεῖ, ἀναστήσει. ¶ Ἔγελα, χαλινοί. ¶ Ἐγέλωτοι, ἀστεῖοι.
Ἔγεντο, ἔλαβεν, ἐγένετο. ¶ Ἐγείρεο, ἐγέρθητι, ἀνάστηθι. ¶ Ἐγερσεῖ. γρηγορεῖ. ¶ Ἐγήλασεν, συνήλασεν. ¶ Ἐγήλιζε, τὰ ἑτέρων ἑτέροις ἐδίδου.
Ἔγηρεσεν, ἐφθόνησεν. ¶ Ἐγήρα. ἐγήρασεν.
Ἐγίνατο, ἐγέννησας. ¶ Ἐγίγαρτος, ἐπίχαρτος, ἐπίχαρτις. ¶ Ἐγκαθαλεῖν, καταβαλεῖν.
Ἐγκαθειργμένος, ἐγκατακεκλεισμένος.
Ἐγκάθετος, δόλιος. ¶ Ἐγκαθειργνύντες, ἀποκλείοντες. ¶ Ἐγκακοῦμεν, ὑψοῦμεν. ¶ Ἐγκαλεῖν, αἰτιᾶσθαι. προκαλεῖσθαι. ¶ Ἐγκαλινδούμενος ἐγκυλιόμενος. ¶ Ἐγκαλινδεῖται, ἐναναστρέφεται ἐνδιατρίβει. ¶ Ἐγκαλοσκελεῖς, οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα, ἐγκάλοις ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας.
Ἐγκαλύπτεσθαι. λαβέσθαι. αἰσχύνεσθαι.
Ἐγκαλύπτεται, συγκρύπτεται. ¶ Ἐγκάναξον, ἔγχεε ἔκπιε. ¶ Ἐγκανθὶς, σὰρξ ἐν ὀφθαλμῷ αὐξηθεῖσα τὸ πάθος ποιεῖ. ¶ Ἐγκαρπεῖ, ἐπικαρπία.
Ἐγκάπτει, ἐκπνεῖ. ¶ Ἔγκαρος, αἴσιμος. ¶ Ἔγκαρος, μοῖρα, ἐνθανάσιμος μοῖρα. ¶ Ἐγκαρπαθέντας, ἐγκεισθέντας, ἐντυχόντας. ¶ Ἐγκάρσιον, πλάγιον. ¶ Ἔγκαρπα, τοῖς κεκουρευμένοις πυροῖς ἀλλὰ καὶ ἔγκαρπα φρύνιχος εἴρηκεν. ¶ Ἔγκασιν, ἐντέροις, σπλάγχνοις. ¶ Ἐγκαταθεμένω. ἐγκαταθέμενοι, δυτικῶς. ¶ Ἐγκαταλέξει, ἐναριθμήσει.
Ἐγκατὰ ἕνα κατὰ γνώμην κατὰ νοῦν.
Ἐγκατειλεγμένος, ἐγκαταλεγόμενος. ¶ Ἐγκατειλημμένη, ληφθεῖσα, κεκρατημένη. ¶ Ἐγκατέσκαψαν, ἐφώρμησαν. ¶ Ἐγκατέχειν, ἐνέχειν.
Ἐγκαταπλῶψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι. ¶ Ἔγκαφος, ἐγκάψαι ἐλάχιστον. ¶ Ἐγκεραύλης, ὁ τοῖς φρυγίοις αὐλῶν. ἔχει γὰρ ὁ ἀριστερὸς προσκείμενον κέρας.
Ἐγκαύριον, αὐλῆσαι δι' αὐτοῦ. προσκειμένου γὰρ κέρατος τῷ αὐλῷ ᾖδον, ὅθεν καὶ ὁ ἐγκεραύλης.
Ἔγκειται, ἐπίκειται. ¶ Ἐγκείσθω, πειθέσθω.
Ἐγκεκλοῦται, ἐγκαταβλέπει. ¶ Ἐγκέκλιται, ἐπήρεισται. ¶ Ἐγκέκλιται. ἔγκειται. ἐπήρεισται.
Ἐγκεκειρωμένη, διὰ κειρώμαν τὴν μεγακλέους μητέρα τῶν ἀλκμαιωνιδῶν, ἔστι δὲ εἰλημμένη καὶ κεκορδυλημένη καὶ ἐγκεκαλυμμένη καὶ σεμνυνομένη τῷ γένει. ¶ Ἐγκεκόμβωται, ἐνείληται. ¶ Ἐγκέλαδος, ἡ ἀσιανὰ ἢ ὅρος ἢ εὔηχος. ¶ Ἐγκένδροις, κένδροις ὅμοιοι καὶ μύωπες. ¶ Ἐγκεντρίοις, οἱ ἵπποι κεντρίζονται.
Ἐγκενδωθέντες, ἀσφαλισθέντες. ¶ Ἐγκέφαλος, φθειρικὰ νόσος προβάτων. ἐγκέφαλος δὲ περὶ αὐλὸν ἀνέδραμε, διεφύσησε τῷ πτυσμῷ τοῦ αἵματος.
Ἐγκεκυκλωμένη, λέπραν. ¶ Ἐγκεχημένοι, πολλὰς ἔχοντες. ¶ Ἐγκέχρικεν, ἐγκεκέντρικεν. ¶ Ἐγκηροί. θνητοί. ¶ Ἐγκίσχρα, ἐκέρμα,

Δωδωναῖε, ἐπίθετον Διὸς ἀπὸ Δωδώνης διὰ τὸ ἐκεῖ τιμᾶσθαι τὸν θεόν. ¶ Δωδωναῖε, ζεῦ ὁ αὐτὸς καὶ Δῖος.

Δωΐα, ὁμοία. ¶ Δῶλα, ὦτα κρότου. ¶ Δωλεγίνετος, ὕβλητος. ¶ Δωλοδομεῖς, οἰκογενεῖς. ¶ Δώματα, οἶκος. οἰκήματα, ταμιεῖα. οἰκοδομήματα.

Δωμάτια, τὰ αὐτὰ ὑποκοριστικῶς. ¶ Δώμησις, οἰκοδομή. ¶ Δωμήσαντο, οἰκοδομήσαντο. ¶ Δωμητύς. κατασκευή. ¶ Δῶν, δημεύων. ¶ Δωόμεθα, ἀπολαύωμεν. ¶ Δῶρα. ξένια. ¶ Δωρεάς, χάριτας.

Δωρητοί. δώροις πειθόμενοι. ¶ Δωριάς, δωρεάς.

Δωρίζει, ὡς οἱ δωριεῖς ἄδει. ¶ Δωρική, ὅπλισίς τις οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ κατασκευὴ καὶ δώριος.

Δώριον, πόλις ἐπὶ πύλου. ¶ Δώρατα, δωρούμενα καὶ ἐπὶ μέζου παλαιστή. ¶ Δώραξ, σπλὴν ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Δωριάζειν, γυμνοῦσθαι ἀπὸ τῆς ἐν πελοποννήσῳ παρθένων. αἳ τινες χορεύουσαι ἱμάτιον ἀπερόνητον ἀμφιεννῦνται, παραφαίνουσαι τὸ πολὺ τοῦ σώματος. ¶ Δωροδοκεῖ, δίδωσι δῶρα.

Δωροδοκεῖν, δῶρα λαμβάνειν. ¶ Δωροδοκία, τὸ λαβεῖν ἢ δοῦναι δῶρα. ¶ Δῶρον, παλαιστή. ἔνιοι τε ζα δάκτυλον καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. ἐκκαιδεκάδωρα δέ, ἑκκαίδεκα παλαιστῶν. ¶ Δωρεῖται. χαρίζεται.

Δωροδόχος, δεχόμενος δῶρα. ¶ Δῶρον, παλαιστὴ μέζον. ¶ Δωροξενία, τὸ ἐπὶ ξενίαν καλούμενον ἀποφυγεῖν, δῶρα δόντα. ¶ Δωροφορεῖ, δῶρα προσφέρει. ¶ Δωροφορική, ἐσθὴς οὕτω λέγεται ἣν βασιλεὺς πρόσωδον δωρεῖται. ¶ Δωροφόρους, τοὺς οἰκέτας μαριανδυνοί. ¶ Δωρεαί, γραφαί. ¶ Δῶροι, σκοπέλλεται ὡσδῆτα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων. ¶ Δωρυφορεῖται, βαστάζεται. ¶ Δώς, δόσις. ¶ Δωτή, τερβυτή. ¶ Δώσει καὶ δώει, παρέξει ἢ παρέχει. ¶ Δῶσι, ὅταν μὲν ἑνικῶς ὁ Δώς λέγει τοῦ ἰῶτα. ὅταν δὲ πληθυντικῶς ἄνευ τοῦ ι.

Δωσάρχης. κακὰ διδούσας. ¶ Δοτῆρες, δοτῆρες. δοταί. ¶ Δότην, παρεκτικόν. ¶ Δώτειραν, παρεκτικόν. ¶ Δοτῆρας, δότας. ¶ Δωτίνησι, δωρεαῖς. ¶ Δῶτις, δωσφέρνη. ¶ Δωτίνην, δωρεάν, δόσιν. ¶ Δωτῖναι, αἱ δωρεαί. ¶ Δωτινάζων. δῶρα προσδεχόμενος. ¶ Δωτάδης, δώτου υἱὸς ὁ λυκάμβας. ¶ Δωχίον, χωρίον δεικτικόν.

Δωῶ, δώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙ ΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ἐ δασυνόμενον μὲν ἢ ἐγκλινόμενον δηλοῖ αὐτωνυμίαν τρίτου προσώπου. ἰσοδύναμος αἰτιατικῆς αὐτόν. ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν τρίτον δηλοῖ ἑαυτόν.

Ἐ ἀεσίως ὀρθοτονούμενον ἑαυτὸν ἢ αὐτὴν ἢ αὐτό.

Ἔ α, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, ἥμην ἢ ὑπῆρχον. δασυνόμενον δὲ ἢ ὀξυνόμενον τὰ ἀγαθὰ καὶ ἴδια καὶ τὰ ἑαυτοῦ δηλοῖ. ¶ Ἔα, ἄφες. ἢ ἦν. ἢ ὑπῆρχεν.

Ἐ αγῆ, κλασθῆ, κατεαγῆ, θραυσθῆ, συντριβῆ.

Ἐ άγη, κατεάγη κατὰ τὰ αὐτά. ¶ Ἔαδεν, ἤρεσεν, ἔδοξεν, ἤρεν, ἀφεῖλεν. ¶ Ἕαδε, ἄγε δή. ¶ Ἑαδότα, ἀρέσκοντα, ἀγαθά. ¶ Ἑαδόσιν ἀρέσκουσι. θέλουσιν.

Ἐ αῖς, ἰδίαις. ¶ Ἔακεν, ἀλγεῖ. ¶ Ἐακότες, ἀλγοῦντες. ¶ Ἐακῶς, κακῶς ἔχων παρειμένως αἰεὶ πεπαυμένος ἀλγῶν. ¶ Ἐαλείς. συγκλείς. συστραφείς. ¶ Ἐάλη, συνήχθη, ἐστάλη, συνεστράφη.

Ἐ αλόν, λυπηρόν, λυπηρόν. ¶ Ἐαλός, τεθαυσμένος. ¶ Ἑάλω, ἐκρατήθη, ἠλέγχθη. ¶ Ἑαλωκότων, ληφθέντων. ¶ Ἑάλωσαν, ἐλήφθησαν, ἡττήθησαν, ἀπέπεσον. ¶ Ἑᾶν, ἀφιέναι. ¶ Ἑανοφόρος, ἡ κώς περὶ αὐτῇ μάχῳ. ¶ Ἑανόν, λαμπρὸν ἱμάτιον καὶ ἔνδυμα γυναικεῖον, ὃ καὶ πέπλον λέγει ὅμηρος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἕννυσθαι. ἑανοῦ δὲ κασσιτέροιο τοῦ εὐδιαχύτου. ἑανῷ δέ, λιτῷ περιβολῇ. λιτῷ ἢ λεπτῷ ὑφάσματι, ὃ λινῷ περιβολαίῳ.

Ἕ ανται. κάθηνται. ¶ Ἔαντο, ἦσαν.

Ἑ ανῷ, εὐώδει ἢ λεπτῷ ἱματίῳ. ¶ Ἑανῶν, ἀγαθῶν, καλῶν. ἢ ἱματίων λεπτῶν. ¶ Ἔαξεν, ἔκλασε, συνέτριψεν. ¶ Ἔαρ, αἷμα κύπριοι.

Ἔ αρ, ὁ μετὰ χειμῶνα τριμηνιαῖος καιρός. ¶ Ἐαρδάλη, ἐπλησίασεν. ¶ Ἑαρίδας, τὰς κανθαρίδας.

Ἐ άριον, τὸ ῥόδον. ¶ Ἑαρόν, λουτῆρα ἢ πρόχουν.

Ἐ αρτερά. ἐαρινά. λεπτά, ἁπαλά. πυκνά. χρόνια.

Ἐ αρτέρος, τοῦ ἀέρος ἢ ἀερινοῦ. ¶ Ἐάσαντες, καταλείψαντες. ¶ Ἔασι, πλουσίων εἰσὶ τυχάνουσιν.

Ἐ ᾶσαι, κοιμηθῆναι. ¶ Ἔασεν, ἐκυλίσθησαν.

Ἔ αθην, ἐχώρησαν. ¶ Ἔασιν, ἤφιεν. ¶ Ἑασφόρος, ἑωσφόρος. ¶ Ἕαται, καθίζονται, ἦνται.

Ἐ αυτοῖς, ἀλλήλοις. ¶ Ἑάφθη, ἐκάμφθη, ἐβλάβη.

Ἐ ῶν, ἀγαθῶν τῶν ἑαυτῶν.

ΤΟ Ε ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἔ βα. ἐπῆλθε καὶ ἦλθε. ¶ Ἐβαδίαστον, μελανόβρυχον. ¶ Ἔβαζεν, ἔλεγε καὶ ἐκακολόγει. ¶ Ἐβάθη, ἐγεννήθη. ¶ Ἐβαίνομεν. ἐλέγομεν. ¶ Ἐβάμβαινεν, ἔτρεμεν. ἐδίσταζεν.

Ἐ βάμωσεν, ἡττήθη. ¶ Ἔβαλλεν. ἔρραινεν.

Ἔ βαν, ἐπορεύθησαν. ἐβάδισαν. ¶ Ἔβαξας, ἐλοιδόρησας. ¶ Ἐβαρυθύμησεν. ἐλυπήθη. ¶ Ἐβαρυώπησαν. ἐβαρύνθησαν. ἀσθενεῖς ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοί.

Ἔ βας, ἐπορεύθης. ¶ Ἔβασκεν, ἐπορεύετο.

Ἔ βασον, ἔασον συρακούσιοι. ¶ Ἐβεβήλωσεν, ἐμίανεν, ἐμόλυνεν, ἀκάθαρτον ἐποίησεν. ¶ Ἑβδομάτη, ἑβδόμη.

Ἐ βδελύχθην, ἐμίσησα, προσέκοψα. ¶ Ἐβεβήκει, ἐπεπορεύετο. ¶ Ἐβεβρύχει. ἐπήχει πως. ¶ Ἐβέβλις. θήκη ἀργυρείου κακίστη. ¶ Ἐβδελλάμην, ἀπημελξα βδέλλειν γὰρ τὸ ἀμέλγειν, ὅθεν ἡ βδέλλα τὸ ζῷον διὰ τὸ ἀμέλγειν τὸ αἷμα. ¶ Ἑβδομαί, ῥωμαί, ἢ ἑβδόμην ἡμέραν ἀπὸ γενέσεως παιδὸς ἑορτάζουσιν.

Ἔ βδομον, ἡμιτάλαντον τὰ ἓξ ἡμίσεια τάλαντα.

Ἔ βδομος βοῦς, εἶδος πέμματος κέρατα ἔχοντος.

Ἔ βη, ἦλθεν, ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη. ¶ Ἐβῆνοι, ἀλώπεκίδες. ¶ Ἔβησεν, ἐπέβη. ¶ Ἐβήτην, ἔβησαν δυϊκῶς.

Ἔ βίησαν, ἐβιάσαντο. ¶ Ἐβιάσαντο, ἀπεστέρησεν.

Ἐ βίωσας, ἔζησας, τὸ ζῆν περιεποίησας, ἢ ἔδωκας.

Δ υσθαλὴς. δυσπαίξης κρατῖνος. ¶ Δυσθαλπέος, καθαλποῦς, κακοῦ, εἰς τὸ θάλπειν ψυχροῦ. ¶ Δυσθερέας, δυσαλθήρια. ¶ Δυσθήρατος, δυσερεύνητος.

Δ υσθυμεῖ, ἀθυμεῖ. ¶ Δυσκάθεκτοι, δυσκράτητοι δυσκόλως ἐπεχόμενοι. ¶ Δύσκαπνος, ὁ φοῖνιξ, ὑπὸ θεοφράστου. ¶ Δυσκάρπιστος, δυσθεώρητος.

Δ υσκέλαδος, δύσφωνος κακὸν ἦχον ἀποτελῶν.

Δ υσκηλέα, δυσφύλακτον, χαλεπόν.

Δ ύσκημον, ἄφρονα δυσσοιώνιστον. ¶ Δύσκεν, ἔδυνεν ὑπεισήρχετο. ¶ Δυσκλέα, ἄδοξα, κακόδοξα.

Δ υσκλεὲς, ἄδοξον τὸ μὴ ἔχον τέλος. ¶ Δύσκλειαν, κακοδοξίαν. ¶ Δύσκλυτος, ἄδοξος, ἄτιμος.

Δ υσκολαίνει, δυσφορεῖ. ¶ Δύσκολος, ἄγριος δυσχερής. ¶ Δυσκρατὴς, αὐχμηρόν. ¶ Δύσληπτα, ἀκατανόητα. ¶ Δύσλοφον, δύσκολον οὐχ ἁρμόζον τῷ λόφῳ. οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φερόμενον ἀπὸ τῶν λόφων. οἳ εἰσὶ τράχηλοι. ¶ Δυσλόφων, δυσχερῶν. ¶ Δύσμαιναι, αἱ ἐν σπάρτῃ χορεύτιδες βάκχαι. ¶ Δυσμενεῖ, πολεμίῳ ἐχθρῷ. ¶ Δυσμενεῖς, ἐχθροὶ, πολέμιοι.

Δ υσμένεια, ἔχθρα μῖσος. ¶ Δυσμεναίνει, διεχθρεύει, πολεμεῖ. ¶ Δυσμαῖς βίου, τῷ τέλει τῆς ζωῆς.

Δ υσμεναίνων, ἐχθρεύων. ¶ Δυσμενὴς, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἀντίπαλος. ¶ Δυσμεναίνων, πολέμιων, ἐχθρῶν ἀντιπάλων. ¶ Δυσμὴν, ἐχθρός. ¶ Δύσμηνις, βαρύθυμος, ὀργίλος, ἐχθρός. ¶ Δυσμήτης, κακότεχνος. ¶ Δύσμορος, κακοθάνατος. ἄθλιος ἢ κακόμορφος. ¶ Δύσμορφος. ἄμορφος, ἄσχημος, δυστυχής.

Δ υσνοίας, κακοβουλίας. ¶ Δύσνους, ἐχθρός.

Δ υσξύμβολος, δυσεπίγνωστος. ¶ Δυσξύνετος, ἀσύνετος. ¶ Δύσοδον, φαύλην ὁδὸν, κακήν. ¶ Δυσοίζει, δυσχερεῖ. ὑπονοεῖ λάκωνες. ¶ Δυσοίζειν, φοβεῖσθαι, ὑποπτεύειν. ¶ Δυσοίζου. οἰωνιζομένου καὶ ἄγαν ὑποπτεύοντος. ¶ Δύσοιο, φόβου. ¶ Δύσοιμος, ὁ κακῶς ἥκουσα ἢ δύσοδος. ¶ Δύσοικος. δυσθρήνητος.

Δ ύσοιστος, δυσυπομόνητος. ¶ Δυσοίμοιοι. ἀνόμοιοι.

Δ ύσοντα ἀγῶνα εἰσελεύσονται εἰς ἴδιον τόπον.

Δ ύσοπον, δύσφημον, δυσόρατον. ¶ Δυσόρατον, ἀσεβῆ, ἀπηνῆ. ¶ Δυσοπαίοντα, δυστυχοῦντα, κακῶς ἔχοντα. ¶ Δύσοργος, κακοόργητος. ¶ Δυσόρφνια, μελανά. ἀφανῆ. ¶ Δύσοσμον, δυσώδης. ¶ Δύσουρον. δυσφύλακτον. ¶ Δυσπάθεια, κακοπάθεια.

Δ υσπαθεῖ, κακοπαθεῖ, δυσφόρως ἔχει. ¶ Δυσπαθῶν, πάσχων κακῶς. ¶ Δυσπαίπαλον, δύσβατον, σκολιόν. δυσανάβατον. ¶ Δυσπάλαιστος, ἀκαταγώνιστος.

Δ υσπάλαμον, δυσχερές, κακότεχνον. ¶ Δυσπαλὲς, δυσχερές. δυστυχές. σκληρόν. δύσκαμπτες. ¶ Δυσπέμφελος, δυστάραχος, δυσκίνητος. ¶ Δυσπαρὶς, ἐπὶ κακῷ παρακληθείς. ¶ Δύσπαρι, δυσώνυμε, δύσπαρι, πάρι ὁ κακῶς ὠνομασμένε, τινὲς δὲ τὸν πάριν εἰπὸν ὠνομάσθαι ἐπὶ τοῦ ἐν πήρᾳ ἐκτεθῆναι. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τῆς πηροῦν τὸ κάλλος τοὺς ὁρῶντας αὐτόν. ¶ Δυσπέμφελος, ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης ἡ δυσχείμαρρος καὶ τραχεῖα καὶ ταραχώδης. ὁ δὲ τοῦ κολυμβητοῦ, δυσάρεστος. ¶ Δυσπειθὴς, ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δυσπέμφελον. δυστάραχον. ¶ Δυσπετεῖ, δυσκαχετεῖ. δυσχεραίνεται. ¶ Δυσπετευμάτων, ἀποτευγμάτων.

Δ υσπετὲς, δυσχερές. ¶ Δυσπετέστερος, δυσκολώτερος, δυσεπιτευκτότερος. ¶ Δύσπιστος, ἀξιοδύμων δυσειβὴς ὁ δυσκόλως πιστεύων καὶ ἀβέβαιος καὶ ἄπιστος μένων. ¶ Δυσπόριστον, δυσεύρετον. ¶ Δύσπορον, δύσβατον, χαλεπόν. ¶ Δύσποτμος, δυσθάνατος, δυστυχής. ¶ Δυσπραγία, ὅτε κακῶς ἐξάγει τὶς τὸν ἑαυτοῦ βίον. ¶ Δυσπρεπεῖ, ἀπρεπεῖ, δυσμόρφῳ. ¶ Δυσπρόσιτον, ὁ δυσκόλως τὶς προσέρχεται. ¶ Δυσσεβὴς, ἀσεβής. ¶ Δύσσειστον, δυσχερῶς σειόμενον. ¶ Δύστακτον, κακοδέκτητον.

Δ ύστακτον, κακότακτον. ¶ Δυστηλέως, ῥυπαρῶς.

Δ υστεκμαρτότερον, δυσκαταληπτότερον.

Δ υστέκμαρτον, δυσχερὲς τέλος ἔχον ἢ μὴ ἔχον τέλος.

Δ υστηνία, μοχθηρία. ¶ Δύστηνον, * δυσεξήγητον.

Δ ύστηνον, μοχθηρὸν, ταλαίπωρον. ¶ Δυστήνων, ὀλεθρίων καὶ ἀθλίων δυστυχῶν κακοδαιμόνων.

Δ υστοκία, ἐπὶ κακῷ τῶν καθαρῶν τετοκυῖα.

Δ υστοπάζοντες, δυσχερῶς ὑπονοήσαντες.

Δ υστόπαστος, δυσκατάληπτος, δυσυπονόητος. δυσείκαστος.

Δ υστραπελία, κακοτροπία, κακοήθεια. ¶ Δυστράπελος, δυσμετάθετος. ¶ Δύστρος, ὑπὸ μακεδόνων μήν.

Δ ύσφαλτον, δύσμαχον. ¶ Δυσφημίας, κακοφημίας.

Δ υσφορεῖν, βαρύνεσθαι, πικραίνεσθαι. ¶ Δυσφόρητον, δυσβάστακτον. ¶ Δύσφορον, χαλεπόν.

Δ ύσφυιον, κακὴν φύσιν. ¶ Δυσχαλέα, ἄκρατον, κακόν λίαν. ¶ Δυσχαλέες, βλάσφημοι, χαλεποί.

Δ υσχάριστος, ἀχάριστος. ¶ Δυσχεραίνει, μισεῖ, ἀποστρέφεται, ὑπερηφανεῖ, ἢ δυσάρεστός ἐστι. ¶ Δυσχερῶν, μισητῶν. λυπηρῶν. ἀπειθῶν. ¶ Δυσχερέστερον, κακιζομένου τρόπον παραντίνοι. ¶ Δυσχερὴς, δυσχερὴς, δυσχερανὴς, αὐχμηρός. ¶ Δύσχρηστος, κακὸς εἰς συνήθη χρῆσιμος. ¶ Δυσχωρία, στενοχωρία. ¶ Δυσχωρεῖται, δυσχωρεῖ διακωλύεται. ¶ Δυσώδης, κακόοσμος, ἀκάθαρτος. ¶ Δυσώνυμος, κακώνυμος, χαλεπός.

Δ υσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δυσωρήσονται, δυσφυλακτήσουσι κακὴν νύκτα διαγάγουσι φυλάσσοντες. ὥρος γὰρ ἡ φυλακή. ¶ Δυσωχεῖν, δυσχεραίνειν. ¶ Δύω, δύο. ¶ Δυῶν, δύο δωρεᾶς.

Δ υωδεκαβοίων, δώδεκα βοῶν ἄξιον.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Δ ῶ, δῶμα. οἴκημα, σπήλαιον. ¶ Δωαὶ, δικαίως, ὁσίως. ¶ Δωδεκάδαρχοι καὶ δέκαρχοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τῶν δωδεκάδων καὶ δεκάδων ἡγεμόνες δύο πεντακάρχαι. ¶ Δωδεκάδες, θυσίαι, ἐκ δώδεκα ζώων ὡς τριττύαι ἐκ τριῶν. ¶ Δωδεκάκρουνος, ἀθήνησι κρήνη. ἣν ἔνιοι ἐννεάκρουνον φασιν. ἄλλοι δὲ καλλιρόην καλοῦσιν. ¶ Δωδεκαμήχανος. πόρνη τὶς ἐλέγετο διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ποιεῖν συνουσίας. ¶ Δωδεκάποδος, οὕτως ἐλέγετο ἐλλειπτικῶς στοιχείου ἢ σκιᾶς. οὕτω γὰρ συνετίθεντο εἰς δεῖπνον ἥξειν τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος ὡς νῦν περὶ ὥρας φασί. ¶ Δωδεκάτη, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν χόας ἔλεγον. ¶ Δωδεκεὺς, χοεύς. ¶ Δωδεκηΐδα, θυσίαν τὴν ἐκ δώδεκα ἱερείων. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν δώδεκα μηνῶν. ¶ Δωδεκηΐς, τέλειος θυσία ὁμοίως.

τὸν λαμυρὰν. οἱ δὲ ἀπελόπαιδα ἢ ἀλεεινόν.

Δ ρυψογέροντες, τοὺς ἀτόπους πρεσβύτας, καὶ οἱονεὶ ἀτίμους. ¶ Δροκτάζεις, ὑποβλέπεις.

Δ ρωμᾶ, βρέχει. ¶ Δρωμενῶν, πραττομένων.

Δ ρώμενα, πραττόμενα πανούργως. ¶ Δρωμίασιν, βρέχουσι. ¶ Δρῶντες, ποιοῦντες, ἐργαζόμενοι.

Δ ρωντάζειν, ἐμβλέπειν. ¶ Δρώοιμι, ὑπηρετοίην.

Δ ρώπτειν, διακόπτειν, ἢ διασκοπεῖν, αἰσχύλος ψυχαγωγοῖς. ¶ Δρώπτης, πλανήτης πτωχός.

Δ ρῶσι, πράττουσιν. ¶ Δρωψ, ἄνθρωπος.

Δ ρώωσι, διακονοῦσιν. ὑπηρετοῦσι.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

υ, ἔδυ, εἰσέδυ. ¶ Δυάζει, φλυαρεῖ.

Δ ¶ Δυαεῖ, φλυαρεῖ, ἀλογεῖ. ¶ Δύαλος, ὁ διόνυσος παρὰ παίωσιν. ¶ Δύαν, κρίνων.

Δ υαρεία, ἡ ἐν τοῖς τέμπεσι δάφνη, ἀπὸ τῆς ἀοιδ᾽ καὶ δηλεία.

Δ υδὲ μὴν ἄρης, ἐπιθυμία αὐτοῖν εἰσὶ δυτοῦ πολεμεῖν.

Δ υδρός. ἐπίπονος, ἁλμυρός. ¶ Δύεται, δύει, κρύπτεται. ¶ Δύη, δυστυχία ἢ ἔνδεια, πόνος. ταλαιπωρία καὶ δυσπάθεια. ¶ Δῦθι, ἔνδυσαι. ¶ Δυθίλαι, θαλάμαι καταδύσεις. ¶ Δυθμέσι, δύσεσι, καταστροφαῖς. ¶ Δύμεναι, δῦναι, ὑπεισελθεῖν.

Δ ύμη, ἐν σπάρτῃ φυλὴ καὶ τόπος. ¶ Δῦναι, κατελθεῖν. ¶ Δύναμιν ἀρίστω, τὴν δύναμιν ἄριστοι δυϊκῶς. ¶ Δύνασθαι, θέλειν. ¶ Δύναμις, ἰσχύς.

Δ ύνασις, δύναμις. ¶ Δυναστεία, δύναμις.

Δ ύνασαι σιωπᾶν, πρῶτον φασὶ φοινικίδην μεταρέα κωμικὸν ποιητὴν ἐν ἄστει διδάσκοντα ἀποσκῶψαι τὴν συντεθειμένην ὁμολογίαν ὑπὸ τῶν διαλυσάντων αὐτιγόνου καὶ πύρρου βουλόμενον εἰπεῖν ταῖς αὐλητρίσιν οὕτως, δύνασαι σιωπᾶν. ὥστε τὰς διαλύσεις συντεθειμένοις κεκραγέναι δοκεῖν, ἄλλοι δέ φασι περὶ μισθοφόρων εἰρῆσθαι περὶ ἀντιγόνου καὶ πύρρου τῶν βασιλέων, τὰς ὁμολογίας ἀπορρήτους ποιησαμένων οὕτως, ὥστε μηδὲ τοῖς γραμματεῦσι πιστεῦσαι.

Δ υνατῶς, ἰσχυρῶς, γενναίως. ἀσφαλῶς. ¶ Δωδεκάτη, ἡμέρα δωδεκάτη. ¶ Δῦνε, ἐνεδύσατο.

Δ ύο, οἱ δύο, αἱ δύο, τὰ δύο. ¶ Δυοῖν, τοῖν δύο τοῖς δυσί.

Δ υοῖν, θάτερον, ἕνεκα τοῦ δύο. ¶ Δυοῖς, τοῖς δύο.

Δ υοχοῖ, πωματίζει παρὰ δημοκρίτῳ, ἤγουν πωμάζει σκεπάζει. ¶ Δυοχῶσαι, πωμάσαι.

Δ ύουσιν, ἀπορρέουσιν. ¶ Δύπτης, κολυμβητὴς, δύτης.

Δ ύπτοντες, κολυμβῶντες. ¶ Δέρεσθαι, τύπτεσθαι.

Δ ύρεσθαι, ὀδύρεσθαι, κλαίειν, θρηνεῖν. ¶ Δῦς, κακῶς ἐπίρρημα. ¶ Δυσάγροισι, δυσκόλως φορούμενοι. ¶ Δυσάγροις, δυσχερής. ¶ Δυσαέος, χαλεπῶς πνέοντος. ¶ Δυσαίατο, παραγένοιντο εἰσίοιεν.

Δ υσάντη, δυσπρόσιτον. ¶ Δυσαῆ, δύσπνουν. χειμέριον, νοτώδη. οἱ δὲ ἄνεμον δύναντα ἐκ νεφῶν, ἄλλοι ψυχρὸν ἢ ἀπὸ τῆς δύσεως πνέοντα ὑπὸ τοῦ ζεφύρου.

Δ υσαέος, δυσήνου, δύσπνου. ¶ Δυσαλγής. δυσαρὸς ἀσυμπαθής. ¶ Δυσαλέος, δυσπνεύστου.

Δ υσάλθετα. ἀθεράπευτα. ¶ Δυσάλωτον, μὴ ἐκφευγον. ¶ Δυσάλωτον, δυσχερῶς κρατούμενον.

Δ υσάμοιρος, κακόμοιρος. ¶ Δύστηνος, δυστυχής.

Δ υσάνιον, τὸ δυσχέρειαν χρώμενον, δυσάρεστον, τὸ δὲ ἐναντίον αὐήνιον λέγουσιν, ἔγκειται δὲ ἡ ἀνία τῇ λέξει.

Δ υσαναχετεῖ, παραιτεῖται, βαρέως φέρει, δυσκόλως ἔχει, δυσπετεῖ. ¶ Δυσαναφορικῶς, δυσκόλως ἀναφερόμενος. ¶ Δύσαντα, κατελθόντα.

Δ υσάντεα, φοβερά. ¶ Δυσάντης, τραχεῖα χαλεπὴ δυσαπάντητος. ¶ Δυσάντητον, δυσχερὲς ἀπαντᾶν. ¶ Δυσαρεσκόμενοι, μὴ ἀρέσκοντες.

Δ υσαρεσκομένην, ἀπαρεσκομένην.

Δ υσαρεῖ, δυσφροντίστα. ¶ Δυσχερὴς, δυσάρεστος.

Δ υσαριστοτόκεια, ἡ ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα, ὅ ἐστιν ἐπ᾽ ἀριστίαν δύστηνον. ¶ Δυσαύλητος, δυσηκλήμων. ¶ Δύσαυλος, δυσαύλιστος σοφοκλῆς ἀλεξάνδρα. ¶ Δυσαχθές, βαρύ. ¶ Δυσαχθής, πάνυ ἀηδιζόμενος. ¶ Δύσβατον, δυσχερές, ἄβατον.

Δ ύσπορον, χαλεπόν. ¶ Δυσβάστακτον, βαρύ.

Δ υσφορές. δύσακτον ἀφόρητον.

Δ υσβαρές, δύσβατον δυσχερές.

Δ υσβουλία, κακοβουλία ἀφροσύνη.

Δ υσβράκανον, δυσχερές. βράκανα γὰρ τὰ ἄγρια λάχανα. ἔστι δὲ δύσλυτα. λέγει δὲ ὁ κρατῖνος δυσκατανόητον, οἱονεὶ δυσνόητον. ¶ Δυσγάργαλος, δυσπράκτος οὐχ ὑποτασσόμενος, δυσπρόσιτος, ὅτε δὲ δυσγαργάλιστος. ¶ Δυσγένειαν, ἀγένειαν.

Δ υσγενής, ἐχθρός. ¶ Δυσγῶ, ἀπολύω.

Δ υσδήλιστος. κακοῦντες. δηλήσασθαι γὰρ τὸ κακῶσαι.

Δ υσδηνίας, δύσνοις κακὰ βουλευομένας. ¶ Δυσδιακόμιστον, δυσβάστακτον. ¶ Δυσδιάκτου, δυσθρηνήτου. ¶ Δυσδιαφύλακτον, δυσευχέρως λανθάνον.

Δ υσδιήλυτα, δυσδιόδευτα. ¶ Δυσδιόρθωτος, δυσχερῶς διορθούμενος μὴ διορθούμενος.

Δ ύσεα, τοῦ ῥίχου τὰ περιεξ κύπρειοι. ¶ Δυσεῖαι, ἀναλάβοις. ¶ Δυσειδὴς, κακὸν εἶδος ἔχων. ¶ Δυσείμων, ἀκτήμων. ¶ Δυσέκλυτα. δυσχερῶς λυόμενα. ¶ Δυσέκλυτος, δυσεύρετος. ¶ Δυσέμβατος, ἀτριβὸς ἀπάτητος, τραχύς. ¶ Δυσέμβολος, δυσεπιχείρητος. ¶ Δυσεξάλακτα, δυσέκφευκτα.

Δ υσεξίτητα, δυσκόλως ἐξοδευόμενα, ἢ δυσθεράπευτα. ¶ Δυσέξοιστον, δυσερμήνευτον ἢ δυσεκκόμιστον.

Δ ύσεο δ᾽ ἀλκήν. δῦθι. ἀνάλαβε τὴν ἀλκήν. τουτέστι τὴν δύναμιν, ὅπως ἰσχυροποίησον σεαυτόν. ¶ Δύσεριν, φιλόνεικον παρὰ τὸ δύς καὶ τὴν ἔριν.

Δ υσεργία, κακὴ δυστυχία. ¶ Δύσετο. κατῆλθε.

Δ υσέφικτον, δυσκατάληπτον. ¶ Δυσηλεγέος, δυσάντης χαλεπὸς ὁ δυσηλεγέος ἤγουν κακοκοιμήτου.

Δ υσηλεγές, κακόπαθον χαλεπόν. ¶ Δυσηκεῖ, δυσακεῖ, δυσίατον. ¶ Δυσημβόλον, δυσάντητον.

Δ υσήνεμον, δυσπάραχον τὸ κακοῖς ἀνέμοις ἔχον.

Δ υσήνιοι, ἀπειθεῖς δυσάγωγοι ὑπὸ πολὺ σκυθρωποὶ ἐν μικροῖς μεγάλα ὀργιζόμενοι ἀνυπότακτοι.

Δ υσήνυτος, δυσκατέργαστος καὶ δυσήνυκτον.

Δ υσήρειστοι, δυσέριστοι φιλόνεικοι, ἢ ἀμφίβολοι.

Δ υσήτορος, δυσθύμου.

Δ υσηχέες, κακοὺς ἤχους ἔχοντες.

Δ υσηχέος, κακοφώνου. κακὸν ἦχον ἐπιφέροντος διὰ τὰς γινομένας οἰμωγὰς καὶ θρήνους.

Δ ρασκίζειν, κρύπτεσθαι ἀπολισθράσκειν.
Δ ράσκασ, δρασμός. ¶ Δραστίων, δραστικώσ ἔχων.
Δ ράσκαπσ, ἡ διάδρασις ἢ δραπετεία. ¶ Δράσαι. δραπέτης. ¶ Δρασμάτων, πανουργημάτων.
Δ ρασμὸς, φυγή. ¶ Δραπετεύειν, δρασμῷ φυγεῖν.
Δ ρασσόμενοι, κρατοῦντες. ¶ Δραστίας, τὰς θεραπαίνας καὶ διακόνους. ¶ Δράστην, κίνδυνον.
Δ ραστηρὰ, δραστικά. ¶ Δραστῆρας, τοὺς ὀψοποιοὺς, μαγείρους. ¶ Δραστήριον, πρακτικόν. ¶ Δράστης, πράττειν δυνάμενος ἢ νοηματικὸς κατ' ἐπιβουλήν.
Δ ράστις, ἡ βύσσος· οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὴν δραστουργοί.
Δ ραστικὸς, κρατικὸς ἰσχυρὸς δυνατός.
Δ ρακιὰ, φύλλα σικελοί.
Δ ραστουργοί, οἱ ἐργαζόμενοι τὴν βύσσον. ¶ Δρατὰ, δαρτὰ, ἐκδεδαρμένα θύματα. ¶ Δράχμα, τὸν τῆς σταφυλῆς βότρυν καὶ τὰς φοινικίνας βαλάνους.
Δ ράχματα, συνθήματα. ¶ Δραχμὴ, εἶδος μέζου κέρατι κ. ¶ Δραχμὴ, χαλαζῶσα παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ θεωρητικὸν ἐγίνετο δραχμή. ¶ Δραχμὴ, τὸ ὄγδοον τῆς οὐγγίας. ¶ Δραχμὴ χρυσίου. ὁλκὸ νομίσματος εἰς ἀργυρίου λόγον διδράχμου ἴ.
Δ ρέγμονες, οἱ νεφροί. ¶ Δρέμμα, κλέμμα, οἱ δὲ κλάσμα. ¶ Δρεπανηφόρα ἅρματα, τοὺς μακεδόνας φασὶ πρώτους χρήσασθαι. ¶ Δρεπανηφόρους. ξιφηφόρους. ¶ Δρεπανὶς, κέγχρος.
Δ ρέπειν, τρυγᾶν. ¶ Δρέπτω, τρυγῶ. ¶ Δρεπόμενοι, λαμβάνοντες, ἀπολαύοντες, τρυγῶντες.
Δ ρεπτεῖς, τρυγηταί. ¶ Δρεπτὸν, εἶδος φιλήματος ὡς τηλεκλείδης. ¶ Δρεφθῆναι, τρυγηθῆναι.
Δ ρέψαι, ἀφελεῖν, τρυγῆσαι, ἀποκόψαι, ὅθεν καὶ δρέπανον. ¶ Δρέψας, ἀναλώσας, τρυγήσας, θερίσας.
Δ ρέψασθαι. τρυγήσασθαι, ἀφελεῖν τῇ χειρὶ ἢ λαβεῖν.
Δ ρῆες, στρουθοί, μακεδόνες.
Δ ρηλοῖ, φοβεῖται. ¶ Δρησμοσύνη, θεραπεία.
Δ ρῆσται, δραπέται ἢ δυνατοί. ¶ Δρηστῆρας, πράκτορας, θεράποντας. ¶ Δρηστῆρες, ὑπηρέται λειτουργοὶ διάκονοι θεράποντες. ¶ Δρηστῆναι, διάκονοι θεράπαιναι. ¶ Δρια τόποι, σύνδενδροι τόποι καὶ χλοώδεις. ¶ Δριαλεῖν, ποιεῖν. ¶ Δριάεντα, χλωρά. ¶ Δριάουσαν, θάλλουσαν.
Δ ρικαὶ, ὄρνεα ποιά. ¶ Δρίλακες, βδέλλαι ὀλεῖοι.
Δ ρίμαι, ψύχος. ¶ Δριμεῖα μάχη, ἐνθέρμος καὶ ἐνδρ ρός. ¶ Δριμύ. ὀξύ. σφοδρόν. θερμόν. ταχύ.
Δ ριμὺς, ὀξύς. συπτικός. ¶ Δρίον, ὕλη ὄρος χόρτος δρυμός. ¶ Δραχμή. τὸ ὄγδοον ἐστὶν τῆς οὐγγίας ἐν χαλκῷ καὶ σιδήρῳ, ἐν δὲ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ὀγδοηκοστὸν ἐστιν οὐγγίας. οὕτω γὰρ εὑρίσκονται οἱ εἴκοσι ὀβολοὶ δίδραχμον ἐν τῷ ἀθηνικῷ. ¶ Δρῖον, σύμφυτος τόπος καὶ σύνδενδρος καὶ χλοώδης, ἢ ὄρος, ἢ χόρτος, ἢ δρυμὸς ὕλη. ¶ Δρὶς, δύναμις. ¶ Δίφρακτος, κράββατος. ¶ Δίφρον, τὸν δίφρον λωρεῖς καὶ θύστοχος. ¶ Δρεωδόνες, θεοὶ παρὰ λακεδαιμονίοις τιμώμενοι. ¶ Δρογγίλος, χωρίον θράκιον.
Δ ροιὸν, καλὸν κριτόν. ¶ Δρειτή. πύελος σκάφη καὶ εἶδος ὀρχήσεως. ¶ Δρομάδην, μετὰ δρόμου.
Δ ρομαλὸς λαγωὸς ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος, δυναμος

δὲ ἐν κοίτῃ. ¶ Δρομὰς, ἡ ἑταίρα.
Δ ρομάσσειν, βρέχειν. ¶ Δρόμων, ὁ μικρὸς καρκῖνος.
Δ ρομιάφιον, ἡμαρ. ἀμφιδρομία. ἐστὶ δὲ ὀμβρῶν ἑπτὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεως ἐν ᾗ τὸ βρέφος βαστάζοντες περὶ τὴν ἑστίαν γυμνοὶ βρέχουσι. ¶ Δρομοκήρυξ, ὁ παρὰ αὐτοῖς πεμπόμενος τὰς ἐπικηρυκίας ποιήσασθαι ἡμεροδρόμος. ¶ Δρόμος, ἡ ὀρχήστρα τοῦ διονυσιακοῦ θεάτρου παρὰ ταραντίνοις. ¶ Δροὸν, ἰσχυρὸν ἀργεῖοι.
Δ ροπὰ, δρ: παρὰ σοφοκλῆς παλαμήδῃ.
Δ ρόπις, τρυγητός. ¶ Δροπίσκος, κάλαθος.
Δ ροστρὰ, δροσιζόμενα καὶ ὄνομα τινός.
Δ ρόσοι, ψεκάδες. ¶ Δρόσοις, ἀχρείοις κύπριοι.
Δ ροῦνα, ἡ ἀρχὴ ὑπὸ τυρρηνῶν.
Δ ρυάζειν. φλυαρεῖν. ¶ Δρύακες, τῶν ξύλων τῶν βασταζόντων τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου.
Δ ρυάσαι. κατακολυμβῆσαι. ¶ Δρυαταὶ, ἄλιψοι, ψεῦσται. ¶ Δρυαχαρνεῦ ἢ δρύινε, ἀχαρνεῦ καὶ αἰνίσσεται. δοκοῦσι γὰρ οἱ ἀχαρνεῖς σκληροὶ τὸν τρόπον εἶναι καὶ ἀτεγκτοι. ¶ Δρύες οἰνοχίτωνες, αἱ ἄμπελοι; διὰ τὸ τὸν οἶνον ἔχειν, καὶ ὁ χιτὼν δὲ παρὰ τὸ κεχύσθαι ὠνομάσθαι. ¶ Δρύεται, κρύπτεται.
Δ ρύινος, ξύλινος. ¶ Δρυΐτης, βοτάνη. ¶ Δρυμὰ, δρυμώδεις καὶ σύνδενδροι τόποι καὶ εὔξυλοι.
Δ ρυμάξεις, κυρίως μὲν σπαράξεις. χρῶνται δὲ καὶ παρὰ τὴν συνέσιν καὶ προσομιλήσεις. ¶ Δρυμάσσει καὶ δρυμάξαι, τὸ τύπτειν ξύλοις καὶ τὸ βρέχειν.
Δ ρυμίους, τοὺς κατὰ τὴν χώραν κακοποιοῦντας.
Δ ρυφάξαι, δακεῖν. ¶ Δρυμὸς, δάσος, σύμφυτος τόπος. ἀγροφυὴς ἢ σύνδενδρος, καὶ χωρίον τῆς ἀττικῆς ἢ φραύειον. ¶ Δρυόεντα, δρυώδη. ¶ Δροοβαφῆ. ἱμάτια τὰ ὑπὸ τοῖς κελύφοις τοῦ δρυὸς βεβαμμένα.
Δ ρυοπαγῆ στόλον, τὸν πάσσαλον σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ.
Δ ρυὸς ὑψικόμοιο, τὸ ἐν δωδώνῃ μαντεῖον.
Δ ρυοτόμος, ὑλοτόμος, δενδροτόμος.
Δ ρυοῦσα, ἡ στάμος τὸ παλαιόν.
Δ ρύοχοι, τῶν σιδηρῶν πελέκεων αἱ ὀπαὶ, εἰς ἃς τὸ στελεὸν ἐνείρεται. ¶ Δρύοψ, ὄρνεόν τι διαφέρον τοῦ δρυοκολάπτου. ¶ Δρύπτεσθαι, καταξύεσθαι.
Δ ρυπτεῖς, ἀπὸ δένδρου πεπτωκυίας. ὠμάς.
Δ ρύπτεται, ξέεται ὅταν τὶς ἑαυτὴν κατατίλλῃ παρὰ θρήνου. ¶ Δρύπτουσαι, σπαράττουσαι. ¶ Δρῦς, πᾶν ξύλον καὶ δένδρον. ¶ Δρύπτω. ἀλήτην.
Δ ρυτόμος, ὑλοτόμος. ¶ Δρυπολεῖ, ταλαιπωρεῖ, ὀρειβατεῖ, περιπολεῖ ὄρη. ¶ Δρυπτέρις, βοτάνη τὶς ἐμφορὴς πτέρι. ¶ Δρυφάδες. ὄνυχες, καταξύσματα.
Δ ρυφάδες, λύπαι ὀδύναι ἢ τὰ ἀπὸ πληγῶν πελιώματα. ¶ Δρύφακτοι. αἱ τοῦ δικαστηρίου θύραι ἢ κάγκελοι ἢ τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα.
Δ ροφάνικα, τὸν οὐ μέσαν ἠλεῖοι.
Δ ρύφειν, πορφαίνειν. ¶ Δρυφή. ἀμυχή. καταξυσμένα
Δ ρυφοὶ, ξέσματα. ¶ Δρυφόμενοι, φθειρόμενοι.
Δ ρύψ ἀπὸ μηλώνων ἀφεῖλεν, ἀπέξεσεν ἀπὸ τῶν μυῶν τῶν ἐν τῷ σώματι ὄντων βραχιόνων ἢ γαστροκνημίων. ¶ Δρύψαι, ἀφελεῖν, καταξύσαι.
Δ ρύψαλα, μέταλλα δρυώδη.
Δ ρύψειεν. ἐπιζηροῖ. ¶ Δροψόπαλα,

ται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ. ¶ Δορυάληπτον, δορύληπτον.

Δορυάλωτος, αἰχμάλωτος, ὑπὸ δόρατος ληφθείς.

Δόρη καὶ δορῶν ἀντὶ δόρατα καὶ δοράτων.

Δορείδες, μάχαιραι μαγειρικαὶ εἰς ἃς ἐκδέρεται τὰ θύματα ἐπιτήδειοι. ¶ Δορίκτητος, αἰχμάλωτος ἀπὸ πολέμου κτηθείς. ¶ Δορίληπτον, κατηγορούμενον.

Δορίς, σκεῦος μαγειρικόν. ¶ Δώρσα, δῶρα.

Δορκάζων, περιβλέπων. ¶ Δόρκαι, κόνιδες.

Δόρκανα, ἀκριβῶς κρῦπτες. ¶ Δοροί, θύλακες δερμάτινοι. κώρυκοι. δέρματα. ¶ Δόρπα, δεῖπνα.

Δορπῆσαι, δειπνῆσαι. ¶ Δορπία, ἡ τῶν ἀπατουρίων πρώτη ἡμέρα οὕτω καλεῖται. ¶ Δορπάζειν, δειπνεῖν. ¶ Δορπηστός, ὥρα τοῦ δείπνου. ¶ Δόρπον, δεῖπνον. ¶ Δόρπον ἑλόμεσθα. ἐδειπνοποιούμεθα.

Δόρπος, βορὰ δεῖπνος. ¶ Δόρποισι, δόρποισι δείπνοις.

Δόρυ, ὅπλον, λόγχη. ἀκόντιον, καὶ πᾶν ξύλον ἢ δοκόν.

Δορυαλλός, τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν ἢ ἐφ᾽ ὕβρει τοῦ ξαγροδοποιοῦ δορυάλλου, οὗ μέμνηται ἐν λημνίαις. ¶ Δορύκαι, δουροδόκαι.

Δόρυ καὶ κηρύκειον. παροιμία ἣν ἔνιοι πειθανάγκην λέγουσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἅμα παρακαλούντων καὶ ἀπειλούντων ἀπὸ τοῦ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκειον.

Δορύμνιον, εἶδος βοτάνης. ¶ Δορυμήστορας, τοὺς ἐμπείρους τῶν πολέμων. ¶ Δορυμαλλής, ὁ προηγούμενος τοῦ θυομένου βοὸς τῷ Διί. ¶ Δορύξεον, ὅπου τὰ δόρατα ξύεται. ¶ Δορυξένοις, οἷς ἐμπεδοῦντες τὰς ὁμολογίας φίλους ἐποιοῦντο, καὶ προσηγόρευον δορυξένους διὰ τὴν οἰκειότητα τῆς γενομένης πράξεως. δηλοῖ καὶ τὸν ἀγνίζοντα φόνον καὶ πρόξενον.

Δόρυσσα, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ σάμος.

Δορυσσόον, ἀνδρεῖον δορυόρμαν, ἢ δόρατι φοβοῦντα καὶ σοβοῦντα. ¶ Δορυφία, καρποφορία ἀπαθής.

Δορυφόνον, τὸν δολοφονοῦντα ἀριστοφάνης δαιδάλῳ, ὅτι δὲ φιλοκτήτης τῇ λέξει ἐχρήσατο πρῶτος, δηλοῖ τηλεκλείδης ἐν πρυτάνεσι. δηλοῖ δὲ τὸν δολοφονοῦντα. ¶ Δορυφόρος, ὁπλοφόρος ὑπασπιστής, ἢ φύλαξ τῶν τυράννων καὶ πρόσωπον. ¶ Δορυφοροῦντες, προβαδίζοντες ἔνοπλοι. ¶ Δορυφόροις, ἀναβαστάζοντας τὰ ὅπλα. ¶ Δόρων, τῶν δοράτων.

Δορχαλαί. ἀστράγαλοι. ¶ Δόσκεν, παρέχον ἔδοσκεν.

Δορσάνης, ὁ ἡρακλῆς παρ᾽ ἰνδοῖς. ¶ Δοσιέειν, δοτικῶς ἔχειν. ¶ Δόσις, ἡ δωρεά. ¶ Δόσκον, ἐδίδουν.

Δοτῆρα, δοτῆρα. ¶ Δοτήρ, ὁ διδούς. ¶ Δούλιον ἦμαρ, τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραν. ¶ Δουλίχιον, πόλις κεφαλληνίας. ¶ Δοῦλος, ἡ οἰκία, ἢ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν τῶν γυναικῶν. ¶ Δουλωσόμενοι, ὑποτάξαντες. ¶ Δούλων πόλις εὔπολις ἐν μαρικᾷ κωμῳδίᾳ λέγει. ¶ Δούλων πόλιν, ἔστι δὲ ἐν κρήτῃ καὶ λιβύῃ. ¶ Δοῦξ, ἡγεμών, ἄρχων.

Δουπῆσαι, ψοφῆσαι ἐν παρατάξει ἀποθανεῖν.

Δούλωνα, τὸν μουσικὸν φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ φιλόξενος, ἦν δὲ τὸ γένος κυθήριος. ¶ Δούπησεν, ἐψόφησεν. ¶ Δοῦπον ἀκόντων, τὴν μάχην.

Δοῦπον, ψόφον, θάνατον, φόβον. ¶ Δοῦρα, δῶρα κόπος καὶ ξύλα. ¶ Δουράτεον, ξύλινον. ¶ Δουρηνεκές, ὅσον δόρυ ἐκτείνεται, ἢ ἐφ᾽ ὅσον ἂν ἐνεχθείη βληθέν, διωκτικῶς. ¶ Δοῦρε, δόρατα. ¶ Δουρομηκές, δόρατος μῆκος. ¶ Δουρί, δόρατι. ¶ Δουρικάλης, αἰχμάλωτος. ¶ Δουρικλυτός, ὁ κατὰ μάχην ἔνδοξος ἀπὸ μέρους τοῦ δόρατος. ¶ Δουρίκτητον, δορίκτητον, αἰχμάλωτον. ¶ Δουροδόκη, δόρατος θήκη.

Δούρειος ἵππος ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει, χαλκοῦς ἐστιν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δόρατα. ¶ Δοῦρος ἐρωή. ἡ σὺν δόρατι ὁρμή. ¶ Δοιά, παραχώμ. ¶ Δουσάρην, τὸν διόνυσον. ναβαταῖοι ὥς φησιν ἰσίδωρος.

Δούς, δεσμευθείς. ¶ Δοῦσι, δεσμεύουσι.

Δοχεῖον· δοχὴ σημαίνει ἐν θυτικῇ. ¶ Δόχμη, ἄριστον.

Δοχμαλόν, χαμαίζηλον, ταπεινόν.

Δοχμή, σπιθαμή παλαιστή. ¶ Δοχμῶσι, τὸ ἐπικάρσιον. τὸ δόχμιον τὸ πρόβαντες. ¶ Δοχμία. πλάγια. λοξά, κεκαμμένα, δοχμόν, πλάγιον, πλίον.

Δοχμοκόρσοι. οἱ πλαγιοχαῖται. ¶ Δοχμολόφοι, οἱ ἐκ πλαγίου τοὺς λόφους ἔχοντες.

Δηχοῖς, δοχεῖα λουτῆρας.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Δράγμα, ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θερίζων. ¶ Δραγμάναις ταῖς ἔνδον τοῦ ἐγκεφάλου κοιλότησι. ¶ Δράγματα, δέσμαι, καὶ ὅσον ἡ χεὶρ δράξηται. ¶ Δραγμάζειν, κρύπτειν. ¶ Δραγκαλακτάρ, βειμοῦσθαι.

Δραγματολόγος, ὁ τὰ δράγματα συνάγων.

Δραίνει, ποιεῖ, δύναται, ἰσχύει, ἐνεργεῖ, κυλίει, γυμνάζει.

Δραίνεις, δραστικῶς ἔχεις. ¶ Δραιώμη, ὠφέλεια.

Δραιόν, μακρὸν πυλεόν. ¶ Δραθεῖν, κοιμηθῆναι.

Δράκαιναν, τὴν μάστιγα τὴν ὑστριχίδα ὁ ἀριστοφάνης.

Δρακεῖν, ἐνεργεῖν, πράσσειν. ¶ Δρακάνιον, ὄρος καρίας.

Δράκαυλος, ἰδία τὸ συναυλίζεσθαι λάκωνες ἐπειδὴ δοκεῖ ἡ ἀθηνᾶ παρ᾽ αὐτοῖς αὐλῆσαι τὸν δράκοντα σοφοκλῆς τυμπανισταῖς, ἢ ὅτι συνέστηκε σκορπίος. ἢ ὅτι εἰς δράκοντα μετεμορφώθη. ¶ Δρακοντίδης, τὸν κέκροπα ἀριστοφάνης ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν. ¶ Δρακεῖν, ἰδεῖν βλέψαι.

Δρακός, τῆς παλάμης τῆς χειρός. ¶ Δράλαινα, λάμνα κῶοι. ¶ Δράματα, ποιήματα, πρᾶξις ἢ λόγος περιέχων ὑπόθεσιν τινά. ¶ Δραματουργεῖν. πανουργεῖν, συντιθεῖν, πράττειν. ¶ Δραματουργηθέντων, πραχθέντων. ¶ Δραματούργημα. σύνθημα.

Δρᾶν. πράσσειν, θύειν. ¶ Δράσαι, ποιῆσαι ἢ φυγεῖν.

Δρανεῖς, δραστικοὶ ὅθεν καὶ ἀδρανεῖς. ¶ Δράνος, ἔργον πρᾶξις ὄργανον ἄγαλμα κατασκεύασμα δύναμις.

Δράκοντα, τὸ κηρύκειον σοφοκλῆς φιλοκτήτῃ.

Δράξ, δράκα. ¶ Δράξαι κρατῆσαι καὶ ξέστου τὸ τέταρτον. ¶ Δράξασθε παιδίας, ἐπιλάβεσθε παιδείας καὶ ἐπιστήμης. ¶ Δράξων, ἐν σικελίᾳ ἱερὸν εἰς ὃ οἱ γεωργοὶ εὐχὰς ἔπεμπον, ὅθεν καὶ δράξοντος ἐκλήθησαν. ¶ Δραπενίδες, εἶδος ὀρνέου.

Δραπέτης, φυγάς. ¶ Δραπετίνδα. δραπετικῶς.

Δράσας, ποιήσας, κρατήσας, πράξας.

Δράσειν. θύειν καὶ θυσίας αἰολεῖς.

Δρασείοντες, ἐνεργητικῶς ἔχοντες.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Νοπαλίζειν, διὰ τῶν χειρῶν ἐδόνει καὶ ἐκίνει
Λ αὐχμηρῶν δὶς κέχρηται τῇ λέξει ὁ ποιητής.
¶ Δνοπαλίξεις, οἷον δονήσεις ταῖς χερσὶ καὶ
ἐκτινάξεις. οἱ γὰρ πτωχοὶ ἐπικρύπτουσι τὰ ῥάκη. ἢ
διὰ χειρῶν ἕξεις. ¶ Δνόσσωρ ὁ κακοπαθῶν.
Δ νόπαιον, δυσκόλουν, κακοπαθήσουσι. ¶ Δνοφέη,
σκοτεινή. ¶ Δνοφερόν. σκοτεινόν. μέλαν, ἀπὸ τοῦ
δνόφου, λέγεται γὰρ παρ' αἰολεῦσι δνόφος, ἀπὸ τοῦ
δονεῖσθαι τὰ νέφη. ¶ Δνόψ, χιτῶνος εἶδος βαθέος.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οξάζει, ἀμφιβάλλει. διστάζει. δικάζει.
Λ ¶ Δοάσσατο, διενοήθη, ἐβουλεύσατο, ἔδοξε.
¶ Δοάσσεται, δοξάζει, ἀρέσκει, συμφέρον κα-
ταφαίνει. ¶ Δοάσσατο, ἔδοξεν. ¶ Δοιά, δύο.
Δ οιαί. δύο, δισσαί. ¶ Δοιαὶ δίκαι, βουλαὶ δύο.
Δ οιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων, τὴν ἔκβασιν
τῶν ὀνείρων ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν. ¶ Δοίαμα-
τα, ζητήματα, προστάγματα. ¶ Δοιασιδὲς, διαφα-
νές. ¶ Δοῖεν, παράσχοιεν. ¶ Δοιάσαι, διστάσαι,
βουλεύσασθαι. ¶ Δοῖδος, ὑπέρων. ¶ Δοιοῖς,
δυσίν. ¶ Δοίδυξ, ἀλετρίβανος. ¶ Δοιάσσατο,
ἐβουλεύσατο. ¶ Δοίημεν. δώημεν. ¶ Δοίησ,
δώσεις. ¶ Δοιάσμασιν, ἀποφάσεσι, γνώμαις.
Δ οιάς, δύο. ¶ Δοῖξ μ, πύελον, σκάφην. ¶ Δοκά-
ζει, μένει, ἐπιτηρεῖ, δοκεῖ. προσδοκᾷ. ¶ Δοκάλια,
καλά, ἄριστα, ἀγαθά. ¶ Δόκαι, ἐνέδραι, παρατηρήσεις.
Δ οκάνην, θήκην. ¶ Δοκεῖν. ἐοικέναι. ¶ Δοκάναι,
αἱ στήλικες αἷς ἵσταται τὰ λίνα, ἢ κάλαμοι.
Δ οκεῖ, οἴεται νομίζει. ¶ Δοκάειν, τηρεῖν, φυλάσσειν.
ἐπιτηρεῖν, προσδοκᾶν. ¶ Δοκεύων, ἐκδεχόμενος.
Δ οκήσει, ὑπονοήσει, νομίσει, προσδοκήσει, δοκιμάσει, στο-
χάσηται. ¶ Δόκην, δόκησιν, δοχήν. ¶ Δόκησις,
τὸ μὴ ὂν νομιζόμενον οἷον φαντασία. ¶ Δοκησίσο-
φος, ὁ δοκματίας ἐπὶ σοφίᾳ. ¶ Δόκησις, σκοπὴ
ἀπάτησις ὑπόληψις. ¶ Δοκίδες, οἱ ἴσα κὶ ἴσοι
ἀριθμοὶ πλεονάκις. ¶ Δοκίδων, δοκῶν.
Δ οκῶν, ὑπολαμβάνων. ¶ Δοκικῶ, ἀντὶ τοῦ δοκῶ. ἔ-
παιξε δὲ ἕρμιππος ἐν ἀρτοπώλισι. ¶ Δοκιμαίνον-
ται, δοκιμάζουσι. ¶ Δοκιμάσας, κρίνας, ἐξετά-
σας. ¶ Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων.
Δ όκιμον, χρήσιμον, τέλειον. ¶ Δοκιμοῦν, δοκιμά-
ζειν. ¶ Δοκιμῶμαι, δοκῶ καὶ οἴομαι. ¶ Δοκὸν, τὴν
ἀγκάλην. ¶ Δοκὸς, σκοπὴ, προσδοκία, καὶ τὸ ἐν οἰ-
κοδομῇ ξύλον. ¶ Δοκιμαζομένοις, δοκιμαζομένοις.
Δ οκοῦντες, οἱ ἔνδοξοι. ¶ Δοκοί. εἶδος ἀστέρων ἐπιση-
μασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι. ¶ Δοκῶμεν.
νομιζοίμεθα. ¶ Δόκωσις, στίχη. ¶ Δόλαν, ἀντὶ
τοῦ δῆλον. ¶ Δολάνα, μαστροπός. ¶ Δολερῶς,
ὑπούλως δολίως. ¶ Δολέων, ὁ δόλιον. ¶ Δολί-
χαυλος, μακρὸν τὸν αὐλὸν ἔχων. αὐλὸς δὲ λέγεται
τοῦ σιδηρείου τὸ κοῖλον ὃ ἐμβαίνει τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος.
Δ όλιος, πανοῦργος. ¶ Δολομῆτα, δολιό-
γνωμε. ¶ Δολιχοὶ, ὀσπρίου εἶδος.

Δ ολιχά, μακρά. ¶ Δολιχὴν, μακράν.
Δ ολιχεύουσι, παλινδρομοῦσι. ¶ Δολιχήρετμοι,
μακροκόποι, δηλοῖ δὲ τοὺς ναυτικούς.
Δ ολιχὸν κύκλον, μακρόν. ¶ Δολιχοδείρων,
μακροτραχήλων. ¶ Δολιχὸς, μακρὸς ἢ μείζων
γῆς. ¶ Δολιχόσκιον, μακρὰν ἔχον σκιὰν μα-
κρόσκιον, ἐξ οὗ τὸ μέγα δηλοῦται ἢ μακρὰν ἱέναι δυ-
νάμενον. ¶ Δόλοι, οἱ παραλογισμοὶ καὶ στρατη-
γήματα. ¶ Δολεῖ, φθείρει, κακουργεῖ.
Δ ολιόφρων, ἀπατεόφρων. ¶ Δολιχοπά,
μακρά. ¶ Δολίσκος, δόλων, παραξιφίς.
Δ ολίφονον, πέπαικται παρὰ τὸ δολοφονεῖν.
Δ ολομάν, μαστροπόν, λάκωνες.
Δ ολομῆτα, δολιόβουλε κακότεχνε, μῆτις γὰρ ἡ βουλή.
Δ όλοπες, ἔθνος, οἱ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς θετταλίας οἰ-
κοῦντες. ¶ Δόλοπα, κατάσκοπον, μαστροπόν.
Δ ολομήτεω, δόλια βουλευομένου.
Δ ολοπεύει, ἐπιβουλεύει, ἐνεδρεύει. ¶ Δόλος, πάσσα-
λος. ¶ Δόλου τράπεζα, ἐπὶ τοῦ ὄπιτος σημεῖον ἐν
θυτικῇ. ¶ Δολοπλοκίας, τὰς τῶν λόγων πλο-
κάς. ¶ Δόλοι, κατάσκοποι. ¶ Δόλαντρον,
κέρας, πλοῖον ἔχον, ὃ ἁμάξαις χρῶνται εἰς τὸν ἄξο-
να. ¶ Δολόπασιν, ἔστι δὲ ὄνομα ἔθνους θετταλίας.
Δ ολοφρονέουσα, δόλια φρονοῦσα, ἀπατῶσα.
Δ ολβαί, θύματα, οἱ δὲ μικτὰ πλακούντια.
Δ όλπαι, πλακούντια μικρὰ κῶνοι.
Δ ολφὸς, ἡ μήτρα. ¶ Δόλωνες, οἱ μικροὶ ἱστοὶ ἐν
τοῖς πλοίοις, ἢ ξιφίδια ἐν ξύλοις ἀποκεκρυμμένα.
Δ ολώσει, ἀπατήσει. ¶ Δόμα, τειχίον.
Δ όμεναι, δοῦναι. παρασχεῖν. ¶ Δομέοντι, οἰκο-
δομοῦντι. ¶ Δόμοισιν, οἴκοις.
Δ ομέους, οἰκόπεδα, θεμελίους.
Δ όμη, τεῖχος, εἶδος, μορφὴ, πρόσοψις, σῶμα, οἰκοδο-
μὴ τρόπων κατασκευή. ¶ Δομόρτις. γυνή.
Δ όμος, οἰκία ἀπὸ τοῦ δεδομῆσθαι. ¶ Δόμος ἡμιτε-
λὴς, ὁ ἀτελὴς οἶκος. ἡμιτελὴς ὁ μίσγαμος τέλος γὰρ
ὁ γάμος, καὶ ἥρα τελεία καὶ ζεὺς τέλειος ὅτι γαμή-
λιοι εἰσίν. ¶ Δονακόροφιν, ὑπὸ τοῦ δόμῳ ἱδρυνθέντα.
Δ όνακα. κάλαμον κρύπτεσθαι παρὰ τὸ δονεῖσθαι καὶ ῥάβδο-
λον. ¶ Δόνακα, ὑπολύειν, πάλαι γὰρ ταῖς λύ-
ραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο.
Δ όνακες, κάλαμοι ἐλαύνεσιν ἢ πελέκεις.
Δ ονακεῦσι, τὸν διάστυλον καλαμῶνα. ¶ Δονακήμα-
τα, ἀναλήμματα καὶ ἀνάμματα. ¶ Δονακστὴν, τὸν
ἀπόλλωνα θεὸν πομπός. ¶ Δονάκων, καλάμων,
ἢ αὐλῶν. ¶ Δόναξ, κάλαμος ὁ ἁλιευτικός.
Δ ονεῖ, κινεῖ, ταράσσει, σαλεύει. ¶ Δόξα, φήμη, τιμή.
Δ οξανελεῖν, δόξαν λαβεῖν.
Δ οξαρίνις, εὐτελέσι δόγμασιν ὑπ' ἐνίων ὑποκορισ-
κεδς. ¶ Δόξας, δοκήσεις.
Δ οξαστά, δικαστά. ¶ Δόξει, ὑπολάβοι.
Δ όξα φανῇ ὁ δοκήσει. ¶ Δόξης, δοκήσεως.
Δ οξοῦσθαι, καρτερίζεσθαι, φαντάζεσθαι.
Δ ορά, δέρμα. ¶ Δόρατα. λόγχαι. ¶ Δοράζει,
λογχάζει. ¶ Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.
Δ όραγνον, κέρας ἐν ᾧ τὸν πλοῖον φέρουσιν οἱ ζευγηλά-

διπλαῖ προσωπιποιΐσ. ¶Δίπλυον, κύπριοι μέζον, οἱ δὲ τὸ ὁμιμέδιμνον. ¶Διπλύδιξον, διπλώσσον.

Δ ίπτυχα, δύο ἐπιβολὰς ἔχοντα ἢ διπλοῦν, ὥστε τὸ μὲν ὑπεστρῶσθαι τὸ δὲ ἐπίπλοον, τὸ δὲ ἐπιβεβλῆσθαι.

Δ ίπυλον, ὑπόδρομον. ¶Δίπυροι, ἄρτοι, οἱ ἐκ δευτέρου ὀπτώμενοι. ¶Δειράδες, αἱ τῶν ὀρέων ἐξοχαί. ¶Δίρηγοι. στρουθοί.

Δ ίρκης. πηγῆς. ¶Δίσκλα, ἀκαθαρσία.

Δ ισκλέος, ῥυπαρός. ¶Δίσδημαι, ζητῶ.

Δ εισίθεος, δεισιδαίμων. ¶Δισκάζεται, διαφέρεται.

Δ ισκέλλα, συνεῖς. ¶Δισκεύει, δισκοβολεῖ.

Δ ισκεῦσαι, δίσκον ῥῖψαι ἤτοι λιθάσαι. ¶Δίσκον, δίκην ὑποβάλλειν. ¶Δίσκοισι, τοῖς δίσκοις, λίθοις στρογγύλοις. ¶Δίσκουρα, ὅσον ἂν λάβοι δίσκω, δισκούρια ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων.

Δ ιστά, διττά. ¶Διστῶς, δύο τόποις ἔχων διπλῶς.

Δ ιστάζει, διχονοεῖ, ἀπορεῖ, ἀμφιβάλλει.

Δ ιστάσιον, τὸ πρὸς διπλῆν ἐστάμενον τὴν τιμὴν χρυσίου ἢ ἀργυρίου, ὡς ἰσοστάσιον τὸ πρὸς τὸν ἴσην.

Δ ιστόση, τῇ ἡλικίᾳ ἀρχίλοχος.

Δ ιστμος, οὕτως ἡ ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ ἀμφοτέροις λιμέσιν ἐκέχρητο. συγγραφεύς.

Δ ιττάμενον, ἀρνούμενον κριτῶν.

Δ ιτταχῶς, διχῶς. ¶Δίριχος, ἀναίσθητος.

Δ ιυλίζοντες, διηθμεύοντες, διηθοῦντες. ¶Διφᾶν, ζητεῖν, ψηλαφᾶν, ἐρευνᾶν. ¶Δίφακος, εἶδος βοτάνης. ¶Δίφατον. ὅμοιον κριτῶν. ¶Διφασία, διλογία. ἐκ τοῦ μὴ συμφωνεῖν τὰ λεγόμενα. ¶Δίφατον, διφάσιον, διστῶς λεγόμενον. ¶Διφαδύει, διξελέγεται. ¶Διφεύστωρ, βασανιστός, κριτής.

Δ ιφθέρα, δέρμα, βύρσα. ¶Δέλτος, γραμματίον.

Δ ιφθεράλοιφος, γραμματοδιδάσκαλος παρὰ κυπρίοις.

Δ ίφορος, ἔφορος κυμαῖος. ὅτι δὶς ἐτέλεσε τὸ διδασκάλῳ ἰσοκράτει τοὺς ἐπὶ παιδεύσεως μισθούς.

Δ ιφοῦρα, γέφυρα λακώνων.

Δ ιφράγες, τινῶν στρατιωτῶν τῶν παρὰ πάρθοις ταγαί.

Δ ίφραξ, κλιντὴρ θρόνος γυναικεῖος.

Δ ιφρεῦσαι. διακαθίσαι. ¶Διφρείας, ἁρματηλασίας. ¶Διφρίς, ὁ ἑδραῖος καὶ καθήμενος ἀεὶ ὅμοιον ἀργός. ¶Δίφρον, ἅρμα. καθιστήριον. κράββατον, ὄχημα. ¶Διφροφόροι, αἱ ταῖς κανηφόροις εἵποντο, δίφρους ἐπιφερόμεναι. ¶Διφροφορουμένοις, τοῖς φορείοις φερομένοις. ¶Διφυᾶ. διφυῆ, δύο φύσεις ἔχοντα. ¶Δίφυον*, νυκτὸς τὰ δύο μέρη τὸ δίμοιρον. ¶Διφώνοις, διγλώσσοις.

Δ ιφῶσα, ζητοῦσα. ψηλαφῶσα. ¶Δίχα, χωρίς. ἐκτός, ἄνευ. ¶Δίχα λαλοῦσαι, ἀκατάλληλα λαλοῦσαι. ¶Δίχαλον ζυγόν, τὸ ἑκατέρωθεν κεκοιλασμένον. χηλαὶ γὰρ καὶ τὰ κύματα, ἔνθεν καὶ ἡ κιβωτὸς παρὰ τῷ ποιητῇ. ¶Δίχανον, κεχωρισμένον.

Δ ίχα νυκτός, τὸ μεσονύκτιον. ¶Διχῆ, διχῶς, διστῶς.

Δ ιχηλοῦν, δύο ὅπλα ἔχειν.

Δ ιχεαδίας, διστάς, διπλᾶς. ¶Διχόθεν, ἐκ δύο μερῶν. ¶Διχόθυμος, δίβολος. ¶Δίχολοι, διάφοροι· ἀγαθὸς καταπεῖραι δίχολοι γνῶναι παρὰ τὸ δίχα, ὁ δίζοποι κατὰ μετάληψιν, χόλος γὰρ ἡ ὀργὴ

καὶ τόποις βακχυλίδης. ὀργαὶ μὲν αἰθεςώπων διακεκριμέναι μυρίαι. ¶Διχομηνία, τὸ ἥμισυ τοῦ μηνὸς ἐπὶ σελήνης, ὅτε πληροσέληνος ἐστὶ διχομηνία, ὅτε πεντεκαιδεκαταία. ¶Διχόνδις, ἀπύγων.

Δ ιχονία, ἑτερογνωμοσύνη, διχοστασία.

Δ ιχονοεῖν, διστάζειν. ¶Διχορειάζειν, ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν. ¶Διχοστατεῖ, μάχεται, πολεμεῖ.

Δ ιχοτομία, ἀναίρεσις. ¶Διχοτομήματα, τμήματα. ¶Διψάκαιρον, ταλαίπωρον.

Δ ίψαι, βλάψαι. ¶Διψάρα, δέλτος, οἱ δὲ διφθέρα.

Δ ιψάς, ἔχις ὕδρα καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ ἐπὶ τοῦ ὑπάτος.

Δ ιψία. κόνις ξηρά. ¶Δίψιον, βλαπτικόν.

Δ ίψιον ἄργος, ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον, ἀρίσταρχος δὲ τὸ πολυπόθητον, διψᾶν γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν, ἢ ὑπὸ δίος βεβλαμμένον, ἴψαι γὰρ τὸ βλάψαι.

Δ ίψω. δίψαν. ¶Διψυχία, ἀπορία,

Δ ίω, τῷ ἐντίμῳ, τῷ ἀπαθῷ, τῷ εὐγενεστάτῳ.

Δ ίωγμα, θυσία τις ἀθήνησιν ἐν ἀπορρήτῳ, τελουμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἐν τοῖς θεσμοφορίοις, τὸ αὐτὸ καὶ ἀπολίωγμα ὕστερον ἐκλήθη. ¶Διώδλει, ἐφλέγμαινε. ¶Διωθεῖται, ἀνατρέπεται, ἀνατρέπει.

Δ ιωθεῖτο, ἀπεκρούετο, ἀνεκρούετο, ἀπερρίπτετο, ἀπερρίπτε. ¶Διωκάθειν, διώκειν.

Δ ίωκε, ξύλου. ἐπιτήδευε. ¶Διώκειν, καταλαμβάνειν φεύγοντα, ἢ καταστέχειν ἐν κλίμακι καὶ φεύγειν μεθ' ὁρμῆς. ¶Διωκέτην, ἐδίωκον δυϊκῶς ὁ διώκουσι. ¶Διῳκισμένοι, κεχωρισμένοι. ¶Διωκόμενον. κατηγορούμενον. ¶Διωλισθηκόσι. πεσοῦσι.

Δ ιωλύγιον, ἔχουν ἐπὶ πολὺ μέγα καὶ σφοδρὸν διατεταμένον. ¶Διώμνυνται. ὀμνύει. ¶Διωμοσία. ἡ ἀντωμοσία, ἑκάτεροι γὰρ ὤμνυον. ὁ μὲν ἐγκαλεῖν δικαίως, ὁ δὲ, ἐγκαλεῖσθαι ἀδίκως. ¶Δίωνται, διώξωσι. ¶Διώνυμος, περιβόητος, ὀνομαστός.

Δ ιωριεῖ. νεῖκος πολέμου. ¶Διωρέσαμεν, διεζεύξαμεν, διεστήσαμεν. ¶Διωρίαν. διαζυγίαν, διαχωρισμόν. ¶Δίωρον. ἀσύμφωνον, οἱ δὲ ἀνόμοιον. διάφωνον. ¶Διώρυξ, τάφρος. ¶Διῶσε, κατέβαλε. ¶Διωσάμενοι, ἀπωθησάμενοι, ἐκβαλόντες. ¶Διωστῆρσιν, ἀναφορεῦσι. ¶Διώττας, ἐργαδιώκτας. ¶Διωφέλλειν, διαφυλάττειν.

Δ ίωχος, δίφρος δυνάμενος δύο χωρεῖν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Δ Ματέα, δαμασία. ¶Δμηθείσῃ, δαμαθείσῃ. ¶Δμῆσις. δαμάσεις. ¶Δμοτέρα, δαμαστικὴ γῆ γεννήτειρα. ¶Δμέξα. δαμάσεα. ¶Δμηθῆναι, κρατηθῆναι, διαπολέσθαι, ὑποταγῆναι. ¶Δμῆσαι, δαμᾶσαι, κρατῆσαι.

Δ μηδὴν, βοηθὴν, ἀναγκαστόν, οἰκοδομητόν.

Δ μεία, ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ δήμητρος.

Δ μῶες, δοῦλοι. ¶Δμωΐσι, δούλαις.

Δ μωΐς, θεράπαινα δούλη ἀπὸ τοῦ δεδμῆσθαι.

Δ μῶες, ἀναγκαῖοι, οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες ἢ οὐ κατὰ προαίρεσιν. ¶Δμωὸν, γυνὴ μεγάλη.

Δ μώς, δοῦλος, θεράπων.

ντες. ¶ Διοίκησις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων.

Διοίξας, ἀνοίξας. ¶ Διοίσει, παραλλάξει. ἢ κάλλιον ἔσται ἢ συμφέρον ἢ διαφέρει. ¶ Διοίσεται. διακριθήσεται, ἢ διάξει καὶ βιώσεται, ἢ διαλελέξεται.

Διοίσουσι, διαφέρουσι. ¶ Διοκωχή. διάστασις χρόνου τινός. ¶ Δι' ὀλίγου, ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον.

Διολκός, ὁ ἀπὸ λεχαίου ἕως κεγχρεῶν τόπος.

Διολλύει, ἀφανίζει, φθείρει, διαπολλύει. ¶ Διολοφεῖν. διατίλλειν, ἢ διασυλλαίνειν. οἱ δὲ κακοχόλως.

Διολύγιον, ἐξηχοῦν ἐπὶ πολύ. ¶ Διομαθεῖς, ὑπὸ διὸς μαινόμενοι, ἢ παρὰ δὴ βουλόμενοι μάχεσθαι διὰ μανίαν. ¶ Διομεῖς. δῆμος ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ διόμου τοῦ κολύττου παιδός. ¶ Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία. κλέαρχος μέν φησι διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνυ μοχθηρὰς ὡς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς. καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν, ὁ δὲ τὴν μικρὰν ἰλιάδα φησὶ περὶ τὸ τοῦ παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι.

Διόμνυσθαι, τὸ ἀπόμνυσθαι. ¶ Δῖον, ἐνδόξων, μέγα ἢ πολύ. θεῖον, ἢ τῶν ἐκ διὸς γενομένων ἀπογόνων.

Διοννὴς. ὁ γυναικίας καὶ παράθηλυς. ¶ Διόνται, διώκονται. ¶ Δίοντο, ἀνεπορεύοντο. ¶ Διονύσια, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣ διονύσῳ ἤγετο. τὰ μὲν, κατ' ἀγροὺς μηνὸς ποσειδεῶνος. τὰ δὲ, λήναια μηνὸς ληναιεῶνος. τὰ δὲ ἐν ἄστει ἐλαφηβολιῶνος. ¶ Διονυσιάδες, ἐν σπάρτῃ παρθένοι, αἳ ἐν τοῖς διονυσίοις δρόμον ἀγωνίζονται. ¶ Διονύσου γάμος, ἐπὶ τοῦ βασιλέως γυναικὸς καὶ θεοῦ γίνεται γάμος. ¶ Διονυσοκουροπυρώνην, κρατῖνος ἐν σεριφίοις, αἰσχρὸν ἀνδροκλέα διονυσοκουροπυρώνην, εἰσὶν οἵ φασιν ἐν τῷ ἀντὶ τοῦ πεντεκωμῳδεῖσθαι αἰσχρὸν ἀνδροκλέα διονύσιον κῦρον πυρώνην ἁμαρτάνοντες. οὐδεὶς γὰρ ἀθηναίων ἀναγράφεται κῦρος. δεῖ οὖν γράφειν διονυσοκουροπυρώνην, τὸν καὶ διόνυσον κουρέα ὄντα κωμῳδεῖν, κουρεὺς δὲ ἦν πλέον πάππου ὡς δηλοῖ ὁ τὰς ἀταλάντας συνθείς.

Διονυσοφόροι, ἀρχή τις ἐν συρακούσαις.

Διοξείας, παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς λέγεται. ἔστι δὲ περὶ τῶν συστημάτων. ¶ Διόπαι, εἶδος ἐνωτίων, τινὲς δὲ ὑποδημάτων. ¶ Διοπετές, ἐξ οὐρανοῦ ἐρχόμενον.

Διοπέτης, ὑπὸ τοῦ διὸς πληρούμενος. ¶ Διοπεύειν, ἐπιμελεῖσθαι νεώς. ¶ Διοπλῆκτα, ἰσχυροπλήκτην.

Διόποι, ἐπιμεληταί. ¶ Διόπος, ἐπίσκοπος, ἄρχων. ναύαρχος, ἐπιστάτης. διόπτης.

Διοπομπεῖσθαι, καθαίρειν, ἰδίως δὲ τὸ καθαίροντας τὸ προσβόσπαιον δία. ¶ Διοπτεύειν, κατασκοπεῖν.

Διοπτεύων, κατασκεψάμενος. ¶ Διοπτῆρα, κατάσκοπον. ¶ Διόπτης, ὁ κατόπτης, τὸ μηχανικὸν ὄργανον. ¶ Διόπτρα, γεωμετρικὸν ὄργανον καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Διοργανώσεως, κατασκευῆς. ¶ Διορίσαι, ὃ καὶ ἐξορίσαι λέγουσι τὸ φυγαδεῦσαι. ¶ Διορίαν, προθεσμίαν, ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ρ μεγάλου καιροῦ σημαίνει. ¶ Διορίζει, διακρίνει.

Διορίζετο. διεβεβαιοῦτο, διϊσχυρίζετο. ¶ Διορισμόν, χωρισμόν, μερισμόν. ¶ Διοριστήριον, διαχωριστήριον. ¶ Δίορον, διαστάτην. ¶ Διόροφα. δίστεγα.

Διορύττει. σκάπτει. ¶ Δῖος, ὡς ἀπὸ διὸς τὸ γένος ἕλκων. δῖος ἀχιλλεύς, καταχρηστικῶς δὲ ὁ

ἀγαθός. ¶ Διὸς ἀμφί, ἑκατέρωθεν τοῦ διός.

Διοσημεῖον, τεράστιον σημεῖον.

Διὸς ἄνθος. τοῦτο οὐ λάχανον, ἀλλὰ φυτὸν ἀκανθῶδες φασὶν εἶναι οἱ περὶ θεόφραστον.

Διὸς ἄγγελοι ἤδη δὲ καὶ ἀνθρώπων, ὧν τὸ γένος ἄγγελοι καὶ ἴδιον καὶ ἀνθρώποις. ¶ Διὸς αὐγάς, ἐπὶ ἡμέρας τὸ φῶς τὸν αἰθέρα. ¶ Διὸς βάλανοι, ἕρμιππος φορμόροις, τὰς διὸς βαλάνους, καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα τὰ καστάνια, τινὲς δὲ, ποντικὰ λέγουσιν ἢ ἡρακλεωτικά. ¶ Διὸς βοῦς, ὁ παρὰ διῒ ἄνθος βοῦς ὁ ἱδρός, ἔστιν δὲ ἑορτὴ μιλησίων.

Διοσδότοις, ὑπὸ διὸς δεδομένοις. ¶ Διὸς θᾶκοι, καὶ πεσσοί, τινὲς γράφουσι ψῆφοι, φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων διαψηφίσει ὅτε ἠμφισβήτει ἀθηνᾶ καὶ ποσειδῶν, τὴν ἀθηνᾶν διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν καὶ ὑποσχέσθαι ἀντὶ τούτου τὸ τοῦ πολιέως ἱερὸν πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ βωμοῦ.

Διοσκεῖν, διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ τὸ διαπολέσαι καὶ τὸ διαφθεῖραι. ¶ Διὸς ἐγκέφαλος. παροιμία, ἣν κλέαρχός φησιν εἰρῆσθαι οἷον ἐπὶ τῶν ἄγαν θείων.

Διὸς κόρινθος, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων ὡς ὁ πίνδαρός φησιν. ἀλήτην γάρ φησι φεύγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς κόρινθον, καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαιτήσαντος αὐτὸν τροφὴν, τὸν δὲ εἰπεῖν τροφὴν μὲν οὐκ ἔχειν, ἄραντα δὲ βῶλον, δοῦναι ἀπὸ τοῦ ὡς τοῦ διὸς ὄντα. τὸ δὲ εἰπεῖν δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης. ¶ Διόσκουροι, οἱ ἑλένης ἀδελφοὶ ζῆθος καὶ ἀμφίων λευκόπωλοι καλούμενοι καὶ ἀστέρες οἱ τοῖς ναυτιλλομένοις φαινόμενοι, καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. ¶ Διοσκώλιον, οὕτως ἔλεγον αὐτοί. ἱερεῖον ἐπίθετον ἐφ' οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἑστήκεσαν τῷ ἀριστερῷ ποδί. τινὲς δὲ, τὸ μέγα καὶ τέλειον. ὁ δὲ πολέμων, τὸ ἐκ τοῦ διῒ τεθυμένου ἱερεῖον. ¶ Διὸς μάστιγι, τῷ κεραυνῷ. ¶ Διοπτὴρ, κατάσκοπος.

Διοτρεφεῖς, οἱ ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένοι.

Διοτρεφέων. ἐκ τοῦ διὸς ἑλκόντων τὸ γένος.

Διοχλεῖ. ἐκταράττει. ¶ Διοχλίζει. ἀνακινεῖ.

Δίοψ, οἰκονόμος. ¶ Δίοψιν, κατασκοπήν, ἢ δι' ὅλου ὄψιν γινομένην καὶ διαύγειαν.

Διπάνας, τοὺς διδύμοις γεγεννημένοις.

Δίπλακα, διπλῆν, μεγάλην. διπλοΐδα ὥστε διπλῆν χρῆσθαι. ¶ Δίπλακα, δῆμον, διπλοῦν λῖπος.

Διπλασιάσαι, διπλᾶ ποιῆσαι. ¶ Διπλασιασμός, ἡ ἐν τακτικοῖς οὕτως ἐνόπλιος κίνησις

Διπλασμός, ἡ διπλῆ εἰς πόνον. ¶ Διπλῆν, διπλασίονα καὶ μεγάλην. ¶ Διπλοΐδα, διπλουμένην χλανίδα ἐν τῷ φορεῖσθαι. ¶ Διπλοΐζειν. διπλασιάζειν. ¶ Διπλῆ, ὀρχήσεως εἶδος ἢ κρούματος.

Διπλοῦς ἄνδρας, τὰ δισύλλαβα ἀνθρώπων ὀνόματα, οἱ δὲ παλιμβόλα. ¶ Διπλοΐδα. διπλοΐδα.

Δίπνια. θαύματα εἰς καινὰ θαύματα. ¶ Διποδία, ὀρχήσεως εἶδος, οἱ δὲ διποδισμός. ¶ Διπόλια, ἑορτὴ ἀθήνησιν. οἱ δὲ διπολεῖα ὡς προδεδήλωται, καὶ εἶδος λακωνικῆς ὀρχήσεως. ¶ Δίπολοι, αἰσχύλος

Δ ιημερεύοντες, πᾶσαν ποιοῦντες τὴν ἡμέραν.

Δ ιηνεκέως, διηνεκῶς, διέσρεψας. ¶ Διηνεκὲς, δι' ὅλου. σκληρόν. ¶ Διηνεκέσιν, ἐκτεταμένοις, μεγάλοις. ¶ Διηνεκῶς, ἀεί. διαπαντός. πάντοτε. δι' ὅλου, διὰ βίου. ¶ Διηνέχθη, ἐμαχέσατο.

Δ ιήνυτο, διάζετο ἱστόν. ¶ Διήνυσαν, διῆλθον.

Δ ιῆρες, ὑπερῷον ἢ κλίμαξ. ¶ Διήρεσαν, διενήξαντο.

Δ ιήρεσα χερσὶ, ταῖς χερσὶν ὡς κώπαις ἐχρησάμην. διενηξάμην. ¶ Διήρη, διπλᾶ τὰ ἐπαμπεχόμενα ζωστά ἐστιν, οἷον τὰ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἡρμοσμένα ἀναλόγως περιποδήρει. ¶ Διήρης, ναῦς, ἣν καὶ δίκροτον καλοῦσιν. ¶ Διηρθρωμένον, ἀνατεταμένον.

Δ ιήρικον, διηροῦντο, ἐξόρνυντο.

Δ ιήρκεσεν, αὐτέσχεν. ¶ Διήρτησαι, διῆψαι.

Δ ιήρχθην, ἐκωλύθην. ¶ Διήσαν, διώρησαν.

Δ ίηται, διώξῃ ἢ πορεύηται. ¶ Διητανὲς, λιτόν. διατεταμένον. ¶ Διητία, ὁμιμέδιμνον.

Δ ιηυλίσθη, διεφθάρη. ¶ Διηύληται, ὀρχείσθαι. λέγεται δὲ καὶ ἐξηύληται ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. ¶ Διήφυσεν, ἐξήντλησε. ¶ Διηχήτας, ἄρτου εἶδος. ¶ Διθυμία, διχοστασία.

Δ ιθύροις, διπτύχοις. ¶ Δίθυρον, γραμματίδιον, δίπτυχον. ¶ Διΐεται, διέρχεται. ¶ Διΐεις, διέπεμψας. ¶ Διϊέντα, διαπέμποντα. ¶ Διϊθυνόμενοι, διοικούμενοι, κοσμούμενοι. ¶ Διϊθυντής. διοικητής. ὀθυντής. ¶ Διϊκαδία. ἐστὶ ὁμοίως καὶ ἀπαραλλάκτως ἐτίθετο παρά. ¶ Διϊκνούμενος, διερχόμενος. ¶ Διϊπετέος, ὑπὸ τοῦ διὸς πληρουμένου.

Δ ιϊπετέος, ἐστὶ μὲν τῶν ἄλλων ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ διὸς πληρουμένων χειμάρρων, ἐστὶ δὲ τοῦ νείλου, διαυγοῦς διαφανοῦς ἢ διαπεπετασμένου.

Δ ιϊπολίεια, ἑορτὴ ἀθήνησιν, ἀπὸ τοῦ πολιεῖ διῒ θύειν ἀθηναίοις εἰς μνήμην τοῦ πελάνου καὶ τοῦ βοός.

Δ ιΐστανται. διαχωρίζονται.

Δ ιϊστάς, χωρίζων. ¶ Διΐσταται, διαχωρίζεται.

Δ ιϊσυκασίω, παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν.

Δ ιϊ φίλε, προσφιλέστατε. ¶ Δικαζέμεν, δικαιοῦν δικάζειν. ¶ Δίκαια, ἔννομα. ¶ Δικαιαρχία, ἀρχὴ δικαία. ¶ Δίκαιον, εὔλογον, ἴσον, ὅμοιον παρὰ ἱπποκράτει. ¶ Δικαιοπραγεῖν, δίκαια πράττειν.

Δ ικαιότατος κενταύρων. αὐτὶ τοῦ ὁ ἐν τοῖς κενταύροις δίκαιος. ¶ Δικαιοτήριον, κριτήριον. ¶ Δικασπόλος, δικαστὴς βασιλεύς. ¶ Δικαιοῦν, μαστιγοῦν, νουθετεῖν. ¶ Δικαιόζειν, δικάζειν. ¶ Δικαιούμενον, κολαζόμενον. ¶ Δικαιοσύνη, ὁ χοῖνιξ μυστικῶς. ¶ Δικαιοτάτην, δικαιοσύνην. ¶ Δικαιῶσαι, κολάσαι. ¶ Δικαιοτήρια, κολαστήρια.

Δ ίκανα, ποικίλα ἱμάτια. ¶ Δικανικοὺς, τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας. ¶ Δικανεύονται, ἐνδείκνυνται, λέγουσιν. ¶ Δικασπόλοις, δικασταῖς ἢ περὶ τὸ δίκαιον πολουμένοις. ¶ Δικάσιμοι, μῆνες οὕτως ἐλέγοντο ἐν οἷς ἐδίκαζον. ¶ Δίκαρ, τοὺς κεκτᾶς ἐλαίου. ¶ Δικαμπίας, οἶνος ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας. ¶ Δικαστήρια, ἀθήνησιν ἄρειος πάγος κρίνει τὰ φονικά, εἶτα ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων ἐστὶ παλλαδίῳ δὲ τῶν ἀκουσίων ἐδικάζοντο. εἶτ' ἐστὶ δελφινίῳ ἐδικάζετο τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀνῃρηκέναι μὲν, λέγουσι δὲ ἐννόμως καὶ τὸ ἐν πρυτανείῳ.

Δ ικαστικὸν ἀριστοφάνης ἐν ὥραις, τριώβολόν φησιν εἶναι, οὐ μέν τοι ἔστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο.

Δ ίκειν, βάλλειν, ῥίπτειν, ὅθεν καὶ δίκον καὶ δίσκον, καὶ δίκελλον. ¶ Δικράδιστος, ξένος δύο κλάδους ἔχων.

Δ ικρένζων, βόλος τις ἀστραγάλων οὕτως ἐκαλεῖτο.

Δ ίκη, ὁ τόπος μνηστήρων. ¶ Δικαίως, ἡ προνοία.

Δ ίκηλον, ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα, εἴδωλον. ἀνδριάς. ζώδιον, παρὰ λάκωσιν. ¶ Δίκηλον, φάσμα. ὄψις. εἴδωλον, μίμημα. ὅθεν καὶ ὁ μιμολόγος παρὰ λάκωσι δικηλίτας. ¶ Δίκην καθάπερ, ὥσπερ ὁμοίως.

Δ ίκην, τρόπον. ¶ Δίκηλον, ἄγαλμα ἀνδριάντος.

Δ ίκη, πρόδικος ἡ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη. ¶ Δίκη, τρόπου φυγαδεύει. ¶ Δίκης, τρόπου ὁμοίωσις ἢ κρίσις. ¶ Δικλίδες, αἱ θύραι.

Δ ικλιδος, δίθυρος. ¶ Δίκουρος, δικέφαλος.

Δ ικράνοις, τὰς τριόδους, οἱ δὲ νοεῖν δικράνοις, τὰς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐστὶ δύο ἐκνευούσας οἷον δύο τέλη ἐχούσας. ¶ Δίκρα, ὄψις ἢ διπλῆ αἰσχύλος σοφοῖς. ¶ Δίκρατον, νόμισμα ἢ δίκρανον.

Δ ικρόα, ξύλα ὁμοίως διχηλῇ. ¶ Δικταίη σι. κρητικαῖς. ¶ Δικταμνοειδὲς, γλήχων τινές, οὐκ ἔστι γὰρ βοτάνη δίκταμνος.

Δ ικτάτωρ, ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων.

Δ ίκτυον, τοῦ κοσκίνου τὸ μέσον, ἐν περὶ τὰ λεπτὰ τρύμματα, καὶ τὸ ἁλιευτικὸν λίνον ἢ σαγήνη.

Δ ικτυωτὴ, καγκελλωτή. ¶ Δίκτυς, ὁ ἰκτῖνος ὑπὸ λακώνων. ¶ Δικτυωτὸν, ὑπερῷον τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον. ¶ Δίκων, βάλλων.

Δ ίλαξ, ἡ ἀρία. τὸ φυτὸν λάκωνες.

Δ είλην, ὀψίαν ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι δύσεως.

Δ ηλητήριον. βλαβερόν. ¶ Δηλίτης, κακοῦργος ἀπατεὼν δόλιος. ¶ Δολιχοδίρων, μακροτραχήλων. ¶ Δίλογχον. τὴν βένδιν οὕτω κρατῖνος ἐν θράτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν. λόγχας δὲ ἐκάλουν τοὺς κλήρους, ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει κυνηγετικὴ οὖσα, οἱ δὲ ὅτι δύο φῶτα ἔχει τὸ ἴδιον καὶ τοῦ ἡλίου. τὴν δὲ σελήνην βένδιν καὶ ἄρτεμιν νομίζουσιν.

Δ ιμάχαι, οἱ λεγόμενοι ἅμιπποι, οἵ τινες ὅτε μὲν, πεζῇ, ὅτε δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται.

Δ ίνη, συστροφὴ ὑδάτων. ¶ Διμέδιμνον, μέτρον χωροῦν δύο μεδίμνους. ¶ Διμοιρίτης, διμοιραῖος.

Δ ίνεον, ἔστρεφον, ἀνεστρέφοντο.

Δ ινεύοιτο, ἀναστρέφοιτο. ¶ Δινήεντος, τοῦ συστροφὰς τῶν ῥευμάτων ἔχοντος. ¶ Δινωτὴν, στρογγύλην καὶ περιφερῆ. ¶ Δινήσας, στρέψας, κινήσας. ¶ Δινωτοῖσι λέχεσι, στρογγύλοις ἀπὸ τῶν κλινοπόδων περιφερείας. ¶ Δινδύμην, μήτηρ θεῶν ἀπὸ δινδύμων ὄρων τῆς φρυγίας.

Δ ιξὸς, διπλοῦς. ¶ Διό, διὰ τοῦτο. ¶ Διογενὲς, εὐγενέστατε. ¶ Διογενὴς, ἀγαθός. εὐγενέστατος.

Δ ιογενίδαι, γένος ἀθήνησιν ἰθαγενῶν. ¶ Διόδευσον, πέρασον. ¶ Διοίκτον, δι' ἔλεον οἰκτιρμῶν.

Δ οιῒν θάτερον, ἓν ἐκ τῶν δύο. ¶ Διοικοῦντες, αὐτοὶ

Διεντεύξεως, διὰ παρακλήσεως. ¶Διεξαγάγῃ, διεξενέγκῃ. ¶Διεξάγω, ὁδηγῶ. ¶Διεξίμεναι, διεξελθεῖν, διαρθῆναι. ¶Διεξερέεσθαι, διερωτᾶσθαι. ¶Διέξεισι, διεξέρχεται. ¶Διεξιφίσω, διεμαχέσω. ¶Διεξιών. λέγων. διηγούμενος.

Διεξόδοις, ὅθεν ἐκπορεύονται. ¶Διεξοδικῶς, πλατέως. ¶Διέπλωεν, * διανύγχασι διερράπισθη.

Διεπαχύνσαν, διεπράξατο. ¶Διέπει, διέπε, διέπουσι, διεξῆλθεν. εἶπε. ¶Διέπει. διοικεῖ. ἐπιστατεῖ. διατάσσει. ¶Διεπέμφρακτο, διέφθαρτο.

Διεπέρασας, ἐπόρθησας. ¶Διεπλώινεν, ἠνύετο.

Διέπεσεν. ἀπέθανε. ¶Διεπέφραδεν, ἐνετείλατο; διεσήμηνε. ¶Διεπληκτίζετο, διεμάχετο ἐφιλονείκει. ¶Διεπόρθμευε, διὰ σκαφιδίου ἔπλεε. ¶Διέπουσιν, ἐνεργοῦσι, κατορθοῦσι, διαπονοῦσι. ¶Διέπρησσον, διεπορεύοντο, διήνυον. διεπέρων. ¶Διεπράθομεν, ἐπορθήσαμεν.

Διεπρίοντο, ἐθυμοῦντο, ἔτριζον τοὺς ὀδόντας.

Διέπρησσε, διεπέρασε. ¶Διερά, ὑγρὰ ἢ σεσηπότα. ¶Διέρραισον, φόνευσον. ¶Διεραίνοι, διαλύσειεν. ¶Διερείσας, διαχέας.

Διερέσσοντες, διασείοντες, διαχέζοντες, διαπαφρῶντας. ¶Διερέττοντα, διαπανδρεῖς κωπηλατοῦντα.

Διερειδόμενα, στηριζόμενα τοὺς ὀδόντας.

Διερικνοῦντο, ἐκάμπτοντο. ἡ γὰρ ῥικνότης, καμπυλότης ἐστί, διὸ καὶ τὸ γῆρας ῥικνὸν λέγεται, οἱ δὲ ἐκίνουν τὰς ὀφρῦς ἀσχημόνως ὀρχούμενοι. ¶Διερρίπισε, διεσκέδασεν ὡς ἐκ τῆς ῥιπῆς ἤ τις τὸν ἄνεμον δηλοῖ.

Διέρχεο, ὅρα. ¶Διερμηνεύων. σαφηνίζων.

Διερευνᾷ, ἀναζητεῖ. ¶Διερόν, ὑγρόν. χλωρόν. ζῶον ἔνικμον. ὑγρὸς γὰρ ὁ ζῶν. ὁ δὲ νεκρὸς ἀλίβας.

Διερός. λαμπρός. ζῶν. περιφανής.

Διεροῖς, διύγροις. ¶Διέρπει, διέρχεται.

Διέρχεσθον, διέρχεσθε δυϊκῶς. ¶Διέρχεται, ἀναγινώσκει. ¶Διερχόμενος, περιερχόμενος περιάγων.

Διερρωγότα, διεσχισμένα. ¶Διερῷ ποδί, ὑγρῷ ἐπὶ τῆς βάσεως ποδί. οἱ δὲ, ζῶντος ἐνεργῶς.

Διερυμβονήσατε, διεφορήσατε.

Διεσεσαρώκασι, διέσυρε, κατεγέλασαν, οἱ δὲ, διέχανε.

Διεσάφησας, ἑρμηνεύσας. ¶Διέσεισε, διήγειρε, διεσάλευσε. ¶Δίεσθαι, διώκειν, φεύγειν, πορεύεσθαι, ζητεῖν, ἐρευνᾶν. ¶Διεσήμηνε, διεχλεύασε. ¶Διέσιμος, διαχωρισμός. ¶Δίεσις, παρὰ τοῖς μουσικοῖς καλεῖται μέρος τι τόνου.

Διεσκεδάννυ, διεσκόρπιζε. ¶Διεσκέδασαν, ἀπέρριψαν. ¶Διεσκεδασμένως, διατετυπωμένως.

Διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι, ἔνοπλοι. ξιφήρεις εἰς πόλεμον. ¶Διεσκευασμένον, διατετυπωμένον.

Διεσμιλευμένων, λεπτολογηθέντων. ¶Διεσμιλευμένως, ἠκριβωμένως. ¶Διεσσοῦτο, διήρχετο.

Διεσπάρησαν, διεσκορπίσθησαν. ¶Διεσπάσθησαν, διεχίσθησαν. ¶Διεσσεύατο, διήρχετο. ¶Διεσπακλωμένη, διεφθαρμένη. ¶Διεσποδημένη, διακεκρουμένη. ¶Διεσπόδησαν, διέσεισε, διετίναξε.

Διεσταλμένα, κατεσκευασμένα. ¶Διεστείλατο, διεσαφήσατο. ¶Διέστη, διεχωρίσθη. ¶Διεστήκασιν,

διεχωρίσθησαν, ἐμάκρυναν πόρρω. ¶Διέστηκε, διακεχώρισται. ¶Διεστήκεσαν, διεχώρισαν.

Διέσσυτο, διεπορεύετο. ¶Διεστῶτα, κεχωρισμένα πόρρω ὄντα. ¶Διεστοιχίζετο, διετίθετο ἐν στοίχῳ καὶ τάξει. δωρεῖ, ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς σηκοὺς εἰσιόντων τὰ ποίμνια, καὶ διακρινόντων ἐκ τῆς νομῆς ἑκάστῳ τὰ ἴδια.

Διεσμαλίζετο, ἐλοιδορεῖτο κακῶς εἶπεν.

Διεσφηκωμένον, διαδεδεμένον κατὰ κέντρον ἀπὸ τοῦ σφηκώματος, ἢ κατὰ τὸ μέσον ὄντα σφῆκα. τὸ γὰρ κέντρον ἐκεῖ ἔχουσι. ¶Διέσχε, διῆλθε. ¶Διέσχε, διέσχισε, διέλειπε, διεξῆλθε. ¶Διεσχοινισμένοι, διεσκορπισμένοι. ¶Δίεται, διώκει. ¶*Διετέκη, διέτριβε. διῆγεν. ¶Διεταξάσθην, διετάξαντο δυϊκῶς.

Διεταιρίστριαι, αἱ γυναῖκες, αἱ τετραμμέναι πρὸς τὰς ἑταίρας ἐπὶ συνουσίᾳ ὡς οἱ ἄνδρες. οἷον τριβάδες.

Διετεινάτην, διέτειναν δυϊκῶς. ¶Διετελέσω, διέμεινας. ¶Διετεκτήνατο, ἐμηχανήσατο.

Διετεμόμην, διέκοψα, διεῖλον.

Διέτμαγεν, ἐχωρίσθησαν δυϊκῶς καὶ τὸ διέτμαγον.

Διέτης, δι' ὅλου τοῦ ἔτους. ¶Διέτρεσαν, διέφυγον ηὐλαβήθησαν. ¶Διέτρεψεν, κατέσχεν. ¶Διευθύνεται, κυβερνᾶται εὐθέως καλῶς. ¶Διευκρινεῖ, σαφηνίζει, λευκότερον ἢ ξανθότερον διεξάνωσεν.

Διευκρινησάμενοι, διέκριναν. ¶Διευκρινήσας, σαφηνίσας. ¶Διευλαβοῦντο, ἐφοβοῦντο.

Διευφρόνης διὰ τῆς νυκτός. ¶Διέφορε, διῆγεν.

Διεφέροντο, διεμάχοντο. ¶Διέφθειρε, διῆγεν εὐειδὴς αὐγή. ¶Διέφθορε, διέφθαρκεν.

Διεφόρησαν, διεσκόρπισαν.

Διεφύγγανον, διέφυγον. ¶Διεφύλαξας, διετήρησας, ἐσκέπασας. ¶Διέφυγε, διέπτη, διέτεμεν. ¶Διεχεῖν, διεστάναι, διεληλυθέναι.

Διέχευαν, διέκοψαν, διεῖλον, διεμέρισαν.

Διεχεῖν, διεχέειν. ¶Διέχει, παρακλίνει. διέλκει.

Διεχής, διμερής. ¶Διεχώλευον, διώδευον.

Διεψάκαλε, διέφθειρε. ¶Διέψευσται, διηφθάρη, διεσφάλη. ¶Διεψόφιζεν, διεκάθαρε, διεψώμισε.

Δίζα, αἴξ, λάκωνες. ¶Δίζειν, φροντίζειν, ἐρευνᾶν, ζητεῖν. ¶Δίζετο, ἐπεζήτει. ¶Διζημένη, ζητοῦσα. ¶Διζησόμεθα, ζητήσομεν. ¶Διηγανές. λαμπρόν. ¶Διήγημα, ἱστορία. ¶Διηγκυλίσθαι, τὸ ἐνεῖραι τοὺς δακτύλους τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἕτοιμον εἶναι. ¶Διηγορευμένοις παραγγελθεῖσι. ¶Διήθει, διύλιζεν.

Διηθεῖν, διυλίζω. ¶Διηθήσεως, διηρώσεως, ἐκτήξεως. ¶Διηθῶ. ἐκθλίβω. ¶Διήκει, διέρχεται. ¶Διήκειν, φθάνειν. ¶Διϊκνεῖται, διήκει, χωρεῖ διὰ πάντων. διὰ καθαρότητος.

Διϊκνούμενος, διαδυόμενος, εἰσερχόμενος.

Διῆκον, διῆλθον. ¶Διήκουσα, διερχομένη, διελθοῦσα. ¶Διήλασεν, διῆλθε, διεπέρασεν.

Διηλάσω, διηνύσω. διῆλθες. ¶Διηλασίην, διοδόν. ¶Διηλίσθη, διεφθάρη, διῆλθε, διέβη, διεπέρασε. ¶Διηλίτης, κακοῦργος, ἀπατεών.

Διηλκύσθον, διετρίψασθε δυϊκῶς.

Διήλυσις, δίοδος χωρισμός, ἐκδρομή.

λάττειν. ¶ Διαχειροτονία, ἡ διὰ χειροτονίας διακρίσις ἐν πλήθει γινομένης. ¶ Διαχεῖται, διαλύεται, χαίρει. ¶ Διαχειρίζεται, φονεύει.

Δ ιαχεῦαι, διακόψαι. ¶ Διαχοῦ, διαχώννυε.

Δ ιαχρὸν, χλιαρόν. ¶ Διὰ χρόνου, διὰ παντός.

Δ ιαχρῆσθαι, καταχρῆσθαι. ¶ Διαχρώμενοι, ἀναιροῦντες. ¶ Διαχύσει, ἁπλώσει. ¶ Διάχυσις, ἔκστασις ὕδατος χαρασσομένου. ¶ Διαχύτλαζε, διακίνει, πλάτυνε. ἢ διάχει, ἢ διακάθαιρε, ἢ διάκεινε, οἱ δὲ πολλοὶ διύγραινε. ¶ Διαχωρήσαντε, διαχωρήσαντες δυϊκῶς. ¶ Διαψαθάλλειν, διαστίλλεσθαι πρὸς ἔρευναν. ¶ Διαψαίρειν, διακαθαίρειν.

Δ ιαψαίρουσι, διαπνέουσι· καὶ ψαίρειν λέγομεν τὸ ἴσιον ὅταν ἐλαφρῶς διαπνέηται. ¶ Διαψαλάττεσθαι, τὸ εἰς ἔρευναν διαστίλλεσθαι. ¶ Διαψηφίζεσθαι, τὸ ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις. ¶ Διαψήφισις, ἡ ἐξέτασις τῶν πολιτῶν ἡ κατὰ δῆμον γινομένη.

Δ ιαψοφεῖν, τὸ περιψοφεῖν. ¶ Διαβάλανα, κάρυα ποντικά. ¶ Διάβαλον, μέλι καὶ μελίκρατον.

Δ ίβαν, ὅθεν κρῆτες. ¶ Δίκολον, φάρος διπλοῦν.

Δ ιβόλους χλαίνας. οἱ μὲν, διμίτους, οἱ δὲ διπλᾶς.

Δ ίγαμμα, στοιχεῖόν τι. ¶ Δίγηρες, στρουθοί.

Δ ίγλωσσον, διχόθυμον. ¶ Δίγονος, πολύστροφα.

Δ ίγονος, μάθηλος ὁ διπλοῦς, ἢ δυσὶ χρώμασι κεχρωμένος. ¶ Δίδραχμον, τὸ τέταρτον τῆς οὐγκίας.

Δ ιδασκαλία, παραίνεσις νουθεσία. ¶ Διδάσκαλος, πᾶς ὁ ἐνεργῶν τι περὶ τὴν δραματοποιίαν καὶ τῶν κυκλίων χορῶν παρασκευήν. ¶ Διδασκέτωσαν, διδαξάτωσαν. ¶ Διδασκῆσαι, διδάξαι.

Δ ιδίασιν, δεσμεύουσι. ¶ Διδεῖ, δεσμεύει.

Δ ιδεῖεν, ἐδέησαν. ¶ Δίδημι, δεσμεύω. ¶ Διδεῖναι, δῆσαι. ¶ Διδίσκετο, ἠπείγετο. ¶ Διδεόντων, δεσμευόντων. ¶ Διδίσσεται, φοβεῖ.

Δ ιδήμονες, δειλοὶ ἄθλιοι. ¶ Διδυμάονες, οἱ δίδυμοι ἀδελφοὶ δὲ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν ἐν μιᾷ γαστρὶ γεγεννημένοι, οἱ δὲ συμφυεῖς δίδυμοι λέγονται.

Δ ιδύσκων, φεύγων. ¶ Διδυμίου ῥίζα. βοτάνης εἶδος, καὶ ὁ ὄρχις δὲ οὕτως λέγεται. ¶ Δίδυμοι, παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ διδύμοις ἀκαίουσι τοὺς διφυεῖς. διδυμάονας δὲ οἱ ἡμεῖς διδύμους. δηλοῖ δὲ καὶ δύο.

Δ ιδυξ, τὸ τριβώνιον τοῦ ὀλβίου. ¶ Διεφόβει, ἐδεδίει. ¶ Διεβάλλοντο, ἐξηπάτησαν. ¶ Διέβη, παρῆλθεν, ἐπέρασε. ¶ Διεβλήθη, ἐξηπατήθη.

Δ ιέβη, διὰ τέλους. δι' ἑαυτοῦ. ¶ Διεβοήθη, ἐνεφανίσθη. ¶ Διεγείρω, ἐξυπνίζω. ¶ Διεγγύησις, ἡ γινομένη ἐγγύησις τῶν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγομένων. ¶ Διέγνωκα, κέκρικα, διέγνων. ¶ Διεγκεινησάμενοι, διακρίνοντες. ¶ Διέγραφεν, διέξυε. ¶ Διέδην, διὰ τέλους. ¶ Διεδίκισε, διέστρεφε τὴν χεῖρα στρογγύλην. ¶ Διεδόρκα, τὸ πανόν παρὰ συρακουσίοις τετελεσμένον διοῦ διαβλέψαι.

Δ ιέδρα, ἀπέδρα, καθέδρα. ¶ Δίεδρος. διαφανὴς ἢ λαμπρὰ καθέδρα. ¶ Διέζευκται, κεχώρισται.

Δ ιέθεε, διέτρεχε. ¶ Διέθηκεν, ἐτιμωρήσατο.

Δ ιεθρύβη, ἐκλάσθη, διετρίβη.

Δ ιειδὲς, λαμπρὸν, διαυγές. εὔδηλον.

Δ ιείδεται, διαλίζεται. ¶ Διιεῖται, διαπέμποντα.

Δ ιεκδῦσαι, ἀποδρᾶσαι. ¶ Διικνείσθω, φθανέτω καὶ πελαζέσθω, ἐγγιζέτω. ¶ Διικνούμενος, διερχόμενος, διαδυόμενος. ¶ Διεῖλεν. ἐμέρισε. ¶ Διείλη φότες, αὐτὶ τοῦ νομίζοντες. ¶ Δίειμι, διέρχομαι.

Δ ιείρεο, ἐρώτα. ¶ Διειπετέος, χειμάρρου πληροῦντος διὰ τοῦ διὸς ὄμβρον. ¶ Διεῖπε, διέπει.

Δ ιέπει, περιέρχεται περιέπει μετέρχεται.

Δ ιείργειν, διορωτᾶς. ¶ Διείργων, κωλύων.

Δ ιείρεο, ἐρώτα. ¶ Διείρηται, διήγγελται.

Δ ιείς, ἀνείς. καὶ διηθήσας διαπέμψας. ἀφείς. ἁπλώσας. ¶ Δίεισι, προέρχεται. διέρχεται. ¶ Διειλοκομπήσας, σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξαπατήσας.

Δ ίειξις, διάστασις. ¶ Διειπεῖν, διαγνῶσαι, διελέγξαι. ¶ Διειρῦσαι, διασῦσαι. διελκύσαι.

Δ ιεισόμεθα, διαπορευσόμεθα, διαγνωσόμεθα.

Δ ιεκάνεσε. διέσεισε, διεσάλευσε. ¶ Διεκβάδην, διόδην. ¶ Διεκδικᾷ, διεξέρχεται, τιμωρεῖται.

Δ ιέκδυσιν, ἀπόδρασιν. ¶ Διεκθίστερον, ἀκριβέστερον.

Δ ι' ἐκ θυρῶν. τοὺς νεκροὺς οὕτω φασὶν ἐδράζεσθαι ἔξω τοὺς πόδας ἔχοντας πρὸς τὰς αὐλίους θύρας.

Δ ιεκλήσθη, ἀπώλετο. ¶ Διεκνημάσατο, διέφθειρε.

Δ ιεκομισάτην, δυϊκῶς διεκομίσαμεν.

Δ ιεκόρησε, διέφθειρε, κόρην διεπαρθένευσε.

Δ ιεκπέσαντες, διεκζώσαντες.

Δ ιέκρινας, διεκρίθησαν, ἀπελύθησαν. ἐπαύσαντο.

Δ ιεκρίθη, ἐμερίσθη, ἐδίσταξεν ηὐλαβήθη. ¶ Διεκρινάτην, διέκριναν δυϊκῶς. ¶ Διεκρινάμην, διέστησα, διεχώρισα, ἐδοκίμασα. ¶ Διεκρυσάμεθα, ἐξεβάλομεν. ¶ Διεκτελέστερον, ἀκριβέστερον.

Δ ιελέγχοντος, αἰσχύνοντος μεμφομένου. ¶ Διελεγχόμεθα, εἰς ἔλεγξιν ἀλλήλων ἐλθοῦμεν. ¶ Διελεῖ. μερίζει, ἐπικρίνει. ¶ Διέλειπον, ἐπαύσαντο, διελέξαντο, διελέγετο. ¶ Διελέσθαι σκῦλα, διαμερίζεσθαι πρᾶγμα. ¶ Διελέτην, διεῖλον δυϊκῶς.

Δ ιελευσόμεθα, παρερχόμεθα. ¶ Διελήσας, τὴν δίλλων διεξαγαγών. διαπνεύσας. ¶ Διελίτην, δόλιον, κακοῦργον καὶ πανταχοῦ διερχόμενον. ¶ Διέλθατε, κυκλεύσατε. ¶ Διέλθη, διαπεράση.

Δ ιέλθωμεν, διαπεράσωμεν. ¶ Διελθυρίς, διάφορος. ¶ Διελκυστίνδα. παιδιά τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν παίδων ἐν τῇ παλαίστρᾳ. ¶ Διελάφυξας, διεφόρησας, ἀνήλωσας, λαφυσμὸς γὰρ ἡ διαφόρησις ἢ διακένωσις. ¶ Διελομένου, ἐπικρίνοντος διαχωρισμένου. ¶ Διέλος, δίλλο ψία.

Δ ιελών, διαμερίσας. διανείμας. ¶ Διεμοιρήσαντο, διεμερίσαντο. ¶ Διεμύλλαινε, τὰ χείλη διεκίνει καὶ διέστρεφε μυσαττόμενος. ¶ Διέμπλιος. ἐνεφόρησιν. ¶ Διέννος, διέτης. ¶ Διεναντίας, ἔχθρας. ¶ Διένεμε, διεμέρισε. ¶ Διενειμάτην, διενείμαντο δυϊκῶς. ¶ Διενδεῶν φρενῶν, διὰ μωρίαν. ¶ Διενεγκόντα, κρείττονα φανέντα ἢ διαφέροντα. ¶ Διενεγκάσαμεν, ἐνεχειρισάμεθα.

Δ ιενηνοχώς, ὑπερέχων. ¶ Διενήνοχε, διαφέρει παραλλάττει. ¶ Διενηνοχότων, διαφερόντων.

Δ ιενήξατο, διέφυγε. ¶ Δίενται, διώκονται.

Διανυκτερεύοντες, ἀγρυπνοῦντες πᾶσαν τὴν νύκτα.

Διανυσθῆναι, τελειωθῆναι. ¶ Διαξιφίσασθαι, ξίφεσι διαγωνίσασθαι καὶ μαχέσασθαι. ¶ Διὰ πάντων κριτὴς Βοηθός φησιν ἐν τοῖς περὶ Πλάτωνος. ὅτι ὁ νομοθέτης ἐκέλευσε τοῖς κρινοῦσιν γράφειν τὰ κεφάλαια ἕκαστον. ¶ Διαπαρθενεύει, φθείρει κόρας.

Διαπαρατριβαί, ἐνδελεχισμοί. ἐνδελεχεῖαι. ¶ Διαπατταλευθείση, ξόανῳ θύρσης διατεθείση παττάλοις. ¶ Διαπεπαρμένον, τοῖς ἥλοις πεπαρμένον.

Διαπείραντες, διακεντήσαντες. ¶ Διαπέπληχε, διαβέβηκε πλήγματα τὰ βήματα. ¶ Διαπεπληχώς, διεστώς. κεχηνώς. ¶ Διαπεπρακέναι, τελειῶσαι.

Διὰ περιόδων, διὰ κύκλων. ¶ Διαπεττεύων, μεταφέρων, μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πεττῶν. ¶ Διαπεττεύεσθαι, πεττοῖς ἀποπαῖξαι, ἤδη δὲ καὶ τὸ συντελέσαι.

Διαπερδικίσαι, διαλαλῆσαι καὶ διαφυγεῖν.

Διαπεπλέχθαι, διηλλάχθαι τὰ σκέλη τὸ ἀντιβαίνειν.

Διαπευστικός, περιλογιστικός. ¶ Διαπεφλοίδεν, διακέχυται. ¶ Διαπεφρούρηται βίος. αἰσχύλος φρυξίν, οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φθορὰ συντετέλεσται. ἢ δὲ λυθεὶς ὁ χρόνος. ¶ Διαπέφρυδεν, ἐγείρει διακέχυται. ¶ Διαπεφρυκέναι, διεσκάφθαι καὶ καθεωρακέναι. ¶ Διαπινικίσαι, διακεφαλαιῶσαι. πινίκη γὰρ γένος περικεφαλαίας, οἱ δὲ τὸ ἀπατῆσαι ἀπὸ τῆς πινίκης. ¶ Διαπεφωνήκαμεν, ἀπωλόμεθα.

Διαπιδύει, διαπιδᾷ. ¶ Διαπίνειν, προπίνειν, περιγένης. ¶ Διαπληκτίζονται, διαμάχονται, φιλονεικοῦσι. ¶ Διαπλήσσειν, διέλκειν, διαπλέκειν.

Διαπλήσσοντες, διασχίζοντες. ¶ Διαποδίζων, βασανίζων, ἐπιμελῶς ἐξετάζων. ¶ Διαποδισμός, εἶδος ὀρχήσεως ἢ ἅλμου. ¶ Διαποντερίζει, διαναβάλλεται, διαναρρίπτεται. ¶ Διαπονηθείς, λυπηθείς.

Διαπόρησις, ἀμφιβολία, ἀπειρία. ¶ Διαπορθμεῦσαι, περαιῶσαι, διαπεράσαι. ¶ Διαπορθμεύων. διακομίζων. ¶ Διαπρήσσειν, κατεναντίον διελθεῖν καὶ πράσσειν ἢ σκύλλειν. ¶ Διαπορπακίσαι, διὰ τοῦ πόρπακος ἐπιλαβοῦσα διενεῖραι τὴν χεῖρα.

Διαπραθέειν, ἐκπορθεῖν. ¶ Δι᾽ ἀπορρήσεων, δι᾽ ἀμφιβολιῶν. ¶ Διαπρέπειν, διαφέρειν, προκόπτειν.

Διαπρεπής, ἔκδηλος, ἐπίσημος. ¶ Διαπρέψας, λαμπρὸς φανείς. ¶ Διαπρήσσουσα, διατέμνουσα, διασχίζουσα. ¶ Διαπρίζει, διαπρᾷ. ¶ Διαπρίεται, διαγράζει, μαίνεται. ¶ Διαπρήσσει, πράσσει, ἀπατᾷ, ψεύδεται, διαδρᾷ. ¶ Διαπρήσσοντες, διατέμνοντες καὶ διαδρῶντες. ¶ Διὰ πρὸ δ᾽ ὅλου, διαμπὰξ διηνεκῶς. ¶ Διὰ πρὸ διαμπὰξ, δι᾽ ἐναντίας. ¶ Διὰ πρὸ δὲ, διαμπὰξ δι᾽ ὅλου.

Διὰ πρὸ δὲ εἴσεισι καὶ τὸ, διῆλθε δὲ καὶ δι᾽ αὐτῆς.

Διαπρούσιον, διαπρύσιμον, μακρόν. διὰ πάντων διξιόν, ἐξάκουστον μέγαν διάπρυνον. ¶ Διαπτάνης, πταθένος. ¶ Διαπταῖσαι, σφαλῆναι. ¶ Διαπτῆν, ὁρμᾶν. ¶ Διαπτῦσαι, διαπιδρῶσαι, ἀναβρῦναι. διαστῆσαι. ¶ Διάπτυε. διαπτύει. ¶ Διαπυλῶν, τέλος τί παρ᾽ ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Διαπυνθάνεται, ἐρωτᾷ. ¶ Διαπυρωθέντα, διοργισθέντα.

Διαπύρσιος, μέγας διαβόητος.

Διάπυρος, θερμός. ¶ Διαρθροῦν, ὁμολογεῖν.

Διαρθρούμενον, ἀκριβούμενον. ¶ Διαρθροῦν, διαδηλοῦν. ¶ Διαριθμουμένην, διαλογιζομένην.

Διαρικνοῦσθαι, ἐπὶ σχήματος ὀρχηστικοῦ τίθεται. ὅτε δὲ ἐπὶ τοῦ συνεστράφθαι. ¶ Διάρινον, τὸ σίναπι.

Διαριπίζεσθαι, διακοντίζεσθαι. ¶ Διαρκεῖς, ἀρκέσαι μὴ δυνάμενοι. ¶ Διαρκῆσαι, βοηθῆσαι, διαρκές. ¶ Διαρκεῖ, ὠφελοῦσαν ἢ ἐξαρκοῦσαν.

Διαρκέστεροι, πλήρεις, ἀνενδεεῖς. ¶ Διαρκῶς, ἀσφαλῶς, δι᾽ ὅλου ἀρκούντως, δαψιλῶς, ἱκανῶς.

Διάρμα, κούφισμα. ¶ Διάρματος, τόπος ἐν πάρνηθι τῆς ἀττικῆς. ¶ Διάρρωγας, τὰ μεταξὺ τῶν ἐπιδέσεων διαστήματα. ¶ Διαροθιοῦντα, διασοβοῦντα. ¶ Διαρραίσει. διαφθείρει. ¶ Διαρραισθέντος, διαφθαρέντος. ¶ Διαρραῖσαι, διαφθεῖραι.

Διαρραίεσθαι, διεφθάρθαι. ¶ Διαρρέειν, διαπορθεῖν.

Διαρρεῖν. διεχεῖσθαι. ¶ Διαρρέοντες, χαῦνοι καὶ διαλελυμένοι. ¶ Διαρρέουσα, ξυφιλή. ¶ Διαρραίουσι. διαφθείρουσι. ¶ Διαρρήδην, φανερῶς, σαφῶς. ¶ Διαρρήκτας, ἐπιβούλους. ¶ Διαρρήξας, συντρίψας, σχίσας. ¶ Διαρρήξωμεν, ἀπορρίψωμεν. ¶ Διαρρῆναι, διαφθαρῆναι. ¶ Διαρρύτοις, διηντλημένοις. ¶ Διαρτᾶν, διασείειν, καὶ ἀπαρτᾶν. ¶ Διαρτᾷ. κρεμνᾷ, διαρκεῖ.

Διαρταμῆσαι, διελεῖν, κατακόψαι. ¶ Διάρτασον, διάστειλον. ¶ Διαρτίζων, ἄρτια καὶ συνετὰ φθεγγόμενος. ¶ Διαρτίσαι, ἀναπλάσαι. ¶ Διαρτωμένων, καταρτιζομένων. ¶ Διαρυπτεῖν. ἀνατρεπεῖν.

Διάρχοι, οἱ ἑλλανοδίκαι. ¶ Διὰ ῥωπήια πυκνά. διὰ χωρίων ἐν οἷς ῥῶπες φύονται πολλοί. οἱ δὲ ῥῶπος εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους διὰ τῶν συμφύτων τόπων.

Διαρωχμίας, διαστάσεις. ¶ Διασκακώνισον, ἀντὶ τοῦ διασκελακώνισον, οἷον ξυφρόνως βάδισον. τοῖς ἀθρυπτομένοις σκελάκωνας ἔλεγον ἴσως ἀπὸ τοῦ σαυλοῦσθαι, ὅπερ ἐστὶ θρύπτεσθαι, σκελάκωνα δέ φασι τὸν οἷον μὴ διασκαπανῶντα. ¶ Διασαύτηρ, διασαύζειν. λάκωνες.

Διασκελακώνισον. διάνυσον ἀπὸ τοῦ ἐγκεκλεῖσθαι τὸν σκελάκωνα. ¶ Διασαρκώνισμα, ἀσελγὲς σχῆμα. ¶ Διασαρκωνίσαι. τὸ προσποιητῶς γελάσαι, τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ σαρκωνίσαι. ¶ Διασαυλούμενον, διακινούμενον καὶ ἐναβρυνόμενον ἢ διασειόμενον.

Διασαφεῖ. διασαφηνίζει. ἀγγέλλει.

Διάσημος, λαμπρότατος. ¶ Διάσια, ἑορτὴ ἀθήνησι καὶ σκυθρωποὶ ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ἐπετέλουν, μετά τινος στυγνότητος θύοντες.

Διασιλλοῦν, διασύρειν. ¶ Διασιμοῦσι, διακωμῳδοῦνται. ¶ Διὰ σκαιῶν, διὰ τῶν ἀριστερῶν ἢ τῶν πυλῶν τῶν οὕτω καλουμένων. ¶ Διασκανδικίσης. διευριπιδίσης. ἡ γὰρ τοῦ εὐριπίδου μήτηρ, σκάνδικας ἐπίπρασκε. σκάνδικες δὲ εἰσὶν εἶδος ἀγρίου λαχάνου. ¶ Διασκαριφῆσαι, ἐπὶ ὀρνέων τῶν τοῖς ὄνυξι σκαλευόντων τὴν γῆν κυρίως λέγεται.

Διασκεδάσει, διασκορπίσει. ¶ Διασκελίδες, συρίδες ἃς ἔνιοι διασκάλωνας. ¶ Διασκέπτεται, διαλογίζεται. ¶ Διασκευάζει, κατασκευάζει.

Διάσκεψις, λογισμός. ¶ Διασκνῖψαι, διαφορῆ

διάστημα χρόνου. ¶ Διακραδαίνοιεν, κινοῖντο, κραδαίνειν γὰρ τὸ κινεῖν. ¶ Διακρεῖς, οὐ μόνον οἱ βοιώτιοι, ἀλλὰ καὶ ἀθῆναι καὶ τόπος ἐστὶν ἀττικῆς, καὶ ὁ χώρα. ¶ Διακρία, ἡ ἀπὸ πάρνηθος εἰς βαβυλῶνα.

Δ ιακριάν. κατὰ τὰς ἀκρωρείας. ¶ Διακριβοῦν, ἀκριβῶς σαφηνίζειν. ¶ Διακριβῶς. ἐν διακρίσει ἄριστον. ¶ Διακριδόν, διαστέγως, χωρίζοντος.

Δ ιακριθέντες, χωρισθέντες. ¶ Διακρινθεῖτε, διακριθεῖτε, διαλυθεῖτε. ¶ Διακριθήμεναι, διακριθῆναι. χωρισθῆναι. ¶ Διακρῖναι, διαχωρίσαι.

Δ ιακρινομένων, διακρινόμενοι δυνικῶς. ¶ Διακρινομένων, μαχομένων. ¶ Διακρίνουσιν, διαχωρίζουσιν, μεταπτεύουσι. ¶ Διάκρισις, διαίρεσις, φθορά, διάμισις. ¶ Διακρίτως, σκληρῶς, ἀποκρίτως.

Δ ιακρούεσθαι, ἐξωθεῖν ἢ ὑποφτίθεσθαι καὶ ἄλλω τε ἄλλως διαναβάλλεσθαι. ¶ Διακρουόμενοι, διαφεύγοντες. ¶ Διακρούσασθαι, ἀπορρίψαι.

Δ ιακτῆσιν ἀπέοντο, τὴν θυσίαν διεμέριζον. ¶ Διάκτορος, ἄγγελος, ἀπὸ τοῦ διάγειν τὰς ἀγγελίας. ἤδη δὲ οὖν διακτόρως καὶ σαφῶς διαλεγόμενος ἄγγελος ὁ θεὸς γράφεται. ¶ Διακτόρως, εἰρηνικῶς. ¶ Διάκτορσι, ἡγεμόσι, βασιλεῦσιν. ¶ Διάκτωρ, διάκονος ἢ ἄγγελος ἀπαγγέλλων. ¶ Διακυδόμεναι, διακειόμεναι. ¶ Διακυκῶσι, διαταράττουσιν. ¶ Διακυνοφθαλμίζεται διυποβλέπεται, διανεύει ἢ αἰσχρῶς αὐθίσταται. ¶ Διακυβερνᾶσθαι, αὐτημάχεσθαι κυρίως δὲ κειῶν. ¶ Διακωδωνίσαι, δοκιμάσαι.

Δ ιακωδωνισθέντες. διαφημισθέντες, ὡς ἐπιτοπλεῖστον δὲ ἐπὶ τῶν διαπαιζομένων καὶ χλευαζομένων λαμβάνεται. ¶ Διακωμῳδῶ, διαξαγρολῶ.

Δ ιακονίσαι, διακλαῦσαι, ἀπὸ τοῦ κονῆσαι ὅπερ ἐστὶν πίσσῃ χρῖσαι. Διάλ, τὴν ἔλαφον χαλδαῖοι.

Δ ιαλαβεῖν, παλαιστρικόν τι. ¶ Διαλαβών, διαγνώσκων. ¶ Διαλλαγή, φιλία. ¶ Διαλλαχθήσεται, δεξάμενος. ¶ Δοῖς, γαθύς. ἔνδοξος. ¶ Διαλλακτής. φιλιωτής. μεσίτης, διελθών. ¶ Διαλάμπει, ὀρκίζεται. ¶ Δι' ἅλα, διὰ τῆς θαλάσσης.

Δ ι' ἅλα πορφυρέην. διὰ τῆς μελαίνης θαλάσσης.

Δ ιάλας, τὰς δήλας καὶ φανεράς. ¶ Διάλαυρος, οἰκία μεγάλη πανταχόθεν λαύρας διειλημμένη ἢ λελημμένη περιάμφοδος. ¶ Διαλεγδόν, διαλεκτόν τως. ¶ Διαλέγειν, ἀνακαθαίρειν, εἰ δὲ ὁν ἀπιέναι. ἢ ἐκπλεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν ποτῶν ἡ διαφορά. ¶ Διαλέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζειν. ¶ Διαλεκμᾶσθαι, διασύρειν, διαμωκᾶσθαι. ¶ Διαλεκτικός, πολύλαλος. ¶ Διάλεκτος, ὁμιλία, λαλιά.

Δ ιαλαχόντα, κληρωσάμενα. ¶ Διάλλασσε, διάλυε. ¶ Διαλελημμένων, διαλειμμένων ἢ διακρατουμένων ἑκατέρωθεν. ¶ Διαλελοίπασιν, ἐπαύσαντο. ¶ Διάληψιν, ἐνθύμησιν ἢ γνῶσιν. ¶ Διάλημμα, διάστημα. ¶ Διαλήμματος, διὰ τοῦ χωρισμοῦ. ¶ Διαληλιμμένη, ἠλιμμένη, κεχρισμένη.

Δ ιαλέξαι, διορύξαι. ¶ Διαλέξας, διαιρέσεις κλήρου.

Δ ιάλεξις ὁμιλία. ¶ Διαλλαγαί, μεταβολαὶ καὶ διαλέξεις λάκωνες ἀπὸ τῆς ἔχθρας. ¶ Διαλλαγῶ διαχωρισθῶ. ¶ Δι' ἀλλήλων. ¶ Διάλληλος, ὁ αὐτὶ ἄλλου διακονῶν. ¶ Διαλογισμοί, ἀδολεσχίαι.

Δ ιάλογος, λόγος, ποίημα. ¶ Δίαλον, φανερόν.

Δ ιαλουφῶν, διατίλλων, ἀλούφειν γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὸ τίλλειν, εἰ δὲ τὸ ἐκλέγειν τῶν πολεμίων τὴν πόαν.

Δ ιαλύγισμα, διαπλοκή. ¶ Διάλυσις, διάκρισις φθορὰ διαχωρισμός. ¶ Διαλυτήσαντες, κάμψαντες, περικλάσαντες. ¶ Διαλαός, οἱ μὲν ἐπίσημον λίθον δαίμονα, ἄλλοι δὲ παιδίας εἶδος ὧν ἢ διαλείπουσι τὰς ψήφοις, βούλεται δὲ λέγειν ὁ κρατῖνος τὸν ἐσχατον τῶν πόρνων. ¶ Διαμαρτάνει, διατυγχάνει.

Δ ιαμαρτυρία. δίκη τις ὁμοία τῇ παραγραφῇ. ταύτῃ δὲ ἐναντία ἡ εὐθυδικία. ¶ Διαμαρτών, ἀποτυχών, ἢ διασφαλείς. ¶ Διάμαστος, θεὸς καὶ διάματος.

Δ ιαμάττειν, διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα πρὸς τὸ ποιῆσαι μάζας. ¶ Διαμάχη, μάχη. ¶ Διαμαψαμένη, διασμηξαμένη, διαψησαμένη. ¶ Διαμελεοί, οἰκέται.

Δ ιαμέλλει, ἀναβολῇ χρῆται. ¶ Διαμεμετρημένην ἡμέραν, ἀπὸ τῶν μεγάλων δικῶν τὴν ἡμέραν ἐμέριζον εἰς διαστήματα. ¶ Διαμέσοι, οὕτως ἐλέγοντο παρὰ ἀθηναίοις οἱ μέσοι τῶν πλουσίων καὶ πενήτων.

Δ ιαμέσταν, ἀλαζόνα, ἐξαλλάκτην. ¶ Διαμέτρος, ὄργανον γεωμετρικόν, καὶ τὸ διδόμενον εἰς ἀπουσίας λόγον τοῖς τοὺς αττικοὺς καρποὺς μετροῦσιν.

Δ ιαμετρητῷ, διαμεμετρημένῳ. ¶ Διαμεύστης, ἀλαζόνας. ¶ Διαμῆσαι, διαθερίσαι, διακόψαι, διατελεῖν. ¶ Διάμησε, διέκοψε, διέτεμε, διεθέρισε.

Δ ιαμέτρης, ψεύστης ἀπατεών. ¶ Διαμηρίσαι, τὸ καὶ ἐπὶ παίδων ἀρρένων καὶ θηλειῶν ἐλέγετο.

Δ ιάμοιος, ὁ ἀντ' ἄλλου διακονῶν. ¶ Διαμοιράσαι, διαμερίσαι. ¶ Διαμοιρωμένα, διαιροῦσα καὶ διαμερίζουσα. ¶ Διαμπάξ, διόλου, καθόλου.

Δ ιαμπεκῶς, ἐξεναντίας. ¶ Διαμπείρας, διακεντήσας. ¶ Διαμπερές. διόλου περιγύρως σαφῶς τελείως, διαμπάξ. ¶ Διαμπερέως, σαφῶς, τελείως

Δ ιαμύθησις, παραλογισμός. ¶ Διαμυλλαίνειν, χλευάζειν, ἀπὸ τοῦ τὰ χείλη διαστρέφειν, διαμωκᾶσθαι.

Δ ιαμπερονήσει, διατρήσει, διατμήσει, διακόψει.

Δ ιακεντήσει, προσηλώσει. ¶ Διαμπραθέν, διαπραθῆσαι. ¶ Διαμφάδιον, ἀλλοῖον. ¶ Διαμφίδιον, μέλος ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον, ἀμφὶς γὰρ χωρὶς αἰγίλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. ¶ Διακώμενοι, διιστάντες. ¶ Διαμῶσαι, ζητοῦσαι. ¶ Δίαν μεγάλην ἢ ἔνδοξον τὸν οὐρανὸν πέρσαι καὶ τὴν νῦν καλουμένην νάξον. ¶ Διάναι, σμῆξαι, πλῦναι.

Δ ιανκύνεων*, διανάπαυσις οἷον ὁ μεταξὺ χρόνος.

Δ ιάνδιχα, διαφόρως χωρὶς ἢ διχῶς. ¶ Διαναῦσαι. διαπλεῦσαι. ¶ Διανεκής, πολυχρόνιος κριτής

Δ ιάνειμαι, διαδοῦναι. ¶ Διανεκές, διαπαντός.

Δ ιανέμεται, μερίζεται. ¶ Διανεμεθῆ, διαδοθῆ.

Δ ιανεύει, στρέφει, κυκλεῖ. ¶ Διανείμαντε. διανείμαντες δυικῶς. ¶ Διανηξάμενοι, διακολυμβήσαντες. διαπεράσαντες. ¶ Διανίζει, κρουνίζει, διακλύζει, πλύνει. ¶ Διανίζεται, νίπτεται, καθαίρεται.

Δ ιάνιψιν. κονία, διανοητικόν. ¶ Διανοηθείς, μεταμεληθείς, ἐνθυμηθείς. ¶ Διανοοῦμαι, λογίζομαι.

Δ ιαντιθῆναι. τελειωθῆναι.

ἢ κακῶ. ¶ Διαβολὴ, λοιδορία, ἢ διαβολὴ ὑπόληψις ἢ ὑπόληψις. ¶ Διαβολίαν, διαβολήν.
Διάβουλοι, διπλοῖ, δίβουλοι. ¶ Διαβουλία, ἀμφιβολία. ἐνθυμήματα, διαλογισμοί. ¶ Διαβουλευτήρ, ὁ ἐν τοῖς ἱστοῖς πρόβολος λάκωνες. ¶ Διαβουνίν*, τὸ ἐν ταῖς ποταῖς ῥάγμα μεταξὺ ἐσθιόμενον.
Διαβεβαιοῖ, ἐχυρώνει. ¶ Διαβεβαιοῦς, ἰσχυρᾶς.
Διαβρόχοις, βεβρεγμένοις. ¶ Διαβύσει, διακαμύσει. ¶ Διαγεγράφθαι, διακέκοπται. ¶ Διάγειν πέλκειν, ἐξαπατᾶν. ¶ Διαγγέλλει, ἀπαγγέλλει, διαθρυλεῖ. ¶ Διαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, διέξειμι τὸν λόγον. ¶ Διάγει, διατρίβει. ¶ Διαγενής, εὐγενής. ¶ Διάγλυφον, ἀκέφαλον. ¶ Διασκαίνειν, διαλυμαίνεσθαι. ¶ Διασκάψας, διασκύψας, διασκαλεύσας. ¶ Διάσματα, διασκευάσματα.
Διαγνοὺς, διακρίνας, δίκαιον αἰσθόμενος, ἐπιγνοὺς, συνιείς, νοήσας. ¶ Διαγνῶναι, ἐπιγνῶναι.
Διάγνωθι, νόησον διάγνωσις. ¶ Διαγόρας, διόδωρος. ὁ πρεσβὺς, ἀναγινώσκει πολιτῶν διαγραφάς, διὰ τὸ τοὺς μύστας βακχάζειν, τουτέστιν ᾄδειν τὸν ἴακχον δι᾽ ἀγορῶν βαδίζοντας. ¶ Διαγορεύει, θεσπίζει, διαγγέλλει. ¶ Διάγραμμα, διάταγμα, ψήφισμα.
Διαγραμμισμός, παιδιά τις ἑξήκοντα ψήφων λευκῶν καὶ μελαινῶν ἐν χώραις ἑλκομένων, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γραμμὰς ἐκάλουν. ¶ Διάγραπτος, δίκη ἥτις καὶ διεγραμμένη ἐλέγετο. ¶ Διαγραφαί, αἱ συνθῆκαι.
Διαγράφειν, διαξύειν, ἀπαλείφειν, ἀκυροῦν.
Διαγραφὴ, ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος εἴρηται.
Διαγραφάριος, ὁ ἀπαιτῶν δημόσια. ¶ Διαγράφω. ἀποδοκιμάζω. ¶ Διαγωγὴν, διαίρεσιν, διανομήν. διέλευσιν. ¶ Διαγωγή. ἀναστροφή. ¶ Διὰ δὴ, διὰ ἃ προδιαλέγεται. ¶ Διάδηλοι, φανεροί. ¶ Διάδημα, στέμμα βασιλέως κεφαλῶν κόσμος ἤτοι στέφανος, ἢ βασιλέως σύμβολον. ¶ Διαδιδράσκει, διαφεύγει, διαδιδράσκεται. ¶ Διαδικαιοῦν, φανερῶς ἀποφέρεσθαι. ¶ Διαδικασία, ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν ἢ πρὸς τὰ ἄλλα, ἢ ἀμφισβήτησις κρίσις. ¶ Διάδικος, ὁ εἰς δίκην καλῶν. ἀττικοί.
Διαδιδικίζειν, ὀρχεῖσθαι ἀσχημόνως διάδοχος.
Διαδοκίς, οἱ ἐπὶ ὑπόδημα τῶν δοκῶν, πλάγιον ὑπόδημα, ἢ τὰς ἄλλας δοκοὺς ἀνεχομένη, οἱ δὲ, δοκῶν πλάγιον ὑπόδημα. ¶ Διαδέλλειν, διασπᾶν.
Διέδρα, διέφυγε. ¶ Διαδοῦναι δίκας, τὸ τοῖς ἀδικουμένοις ἀποδοθῆναι τὸ δίκαιον ὑπὸ τῶν ἀδικησάντων.
Διαδουρός. διὰ τοῦ ξύλου καὶ δέρματος. ¶ Διαδράκοι, θεάσοιτο. ¶ Διαδρᾶναι, διαφυγεῖν.
Διαδρυμὰ, δι᾽ ὕλην. ¶ Διαδύει, διαφθείρεται.
Διαδύειν, διαφυγεῖν. ¶ Διὰ δώματα, διὰ τὰ οἰκήματα. ¶ Διαείσεται, διαγνώσεται. ¶ Διαζεπέμεν, διαλεχθῆναι. ¶ Διάζευξις, διαχώρησις.
Διάησι, διαπνεῖ. ¶ Διαείδεται, φαίνεται.
Διέζετο, διεχάζετο. ¶ Διαθέει, διαφεύγει, διατρέχει.
Διαθέντε, διαθέμενοι δυϊκῶς. ¶ Διάθεσις, σχῆμα, ἀγάπη, ἀπόδοσις, προαίρεσις. ¶ Διαθήσειν, διακοσμήσειν. ¶ Διαθάκων, ἀντὶ τοῦ διοτάτη.
Διαθέλοιμεν, διαγωνιζοίμεθα, κάμοιμεν, ἐργαζοίμεθα.

ἆθλος ἐστὶ τὸ ἔργον καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον.
Διαθήκη, συνωμοσία, ἑνικῶς οὐ πληθυντικῶς τὰς διαθήκας ἔλεγον, δηλοῖ δὲ καὶ διάστασιν, διαίρεσιν, διάκρισιν, διάθεσιν. ¶ Διαθήσεις. νήσεις. ¶ Διαθήσει, τιμωρήσεται, κολάσεται, πράσει.
Διαθήσομαι, συντελέσω. ¶ Διαθέοντα, διαθρύξαντα, διιδόντα. ¶ Διαθρυλλῶ, διαομιλῶ, διαψιθυρίζω. ¶ Διαθρύψεις, συγκόψεις. ¶ Διαίνεται, βρέχεται, δακρύει. ¶ Διαίνεσθαι, διαιολλᾶν, ἐξαπατᾶν. ποικίλλειν. ¶ Διαιρεῖν, διακρίνειν, ἐξακριβοῦν, διαμερίζειν. ¶ Διαιρῶσαι, διαιροῦσαι. ¶ Διαίρεσις, τομή, μερισμός. ¶ Δίαιτα, θεσμός, διαγωγὴ ζωῆς, ἢ καθημερινὴ ζωή. ¶ Διαιτᾷ, τοῦ οὐρανοῦ. τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν. ¶ Διαιτηταί, ἀθήνησιν ἕτεροι τινὲς τῶν δικαστῶν οἷς ἐπέτρεπον οἱ ἀμφισβητοῦντες τὰ ἐγκλήματα, καὶ ἄνυροι διῄτων, εἰ δὲ μὴ αὐέπτων ἐπὶ τοὺς δικαστάς. οἱ δὲ ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότες διῄτων. ¶ Διαιτεῖν, διατρέχειν, διανύειν.
Διαιτητὴς, κριτής, βασανιστής. ¶ Διαιτητὰς, ὁ μὴ κατὰ κλῆρον δικαστής. ¶ Διαιτωμένη, τρεφομένη.
Διαιτός, κριτής. ¶ Δίαιθρον, διαφανὲς, καθαροί, δίυγρον. ¶ Δίαιξον, δίοπτρον, διαφανές. ¶ Διαίνεται, βρέχεται, ὑγραίνεται. ¶ Διαχεῖται, ὑπὸ ὄμβρου βρέχεται. ¶ Διακαλαμάτερκες, πλὴν ῥοδίοις ἐκεῖνοι οὕτως εἴρηνται. ἐν νόμῳ τινὶ οἱ τὴν καλάμην τῶν σπερμάτων ἐπιβεβοσκημένοι.
Διάκινον, δυσκίνητον κριτές. ¶ Διακαυκανιάσαι, διακληρώσασθαι, καυνὸς γὰρ ὁ κλῆρος. ¶ Διακενῆς, ματαίως. ¶ Διακενῶ, κουφῶ. ¶ Διακεισομένων διακειμένων. ¶ Διακεκειμένοι, διακεχωρισμένοι. ¶ Διακεκρίσθω, ἀφοριζέσθω. ¶ Διακέρσαι, διακόψαι, παραβῆναι. ¶ Διακεχειρίσθαι, πορθεῖσθαι. ¶ Διακεχλιδώς, διαρρέων ὑπὸ τρυφῆς. ¶ Διακίγκλισον, διάσεισον. κίγκλος δὲ ὄρνεον ἢ σεισοπυγίς. ¶ Διακλιμακίσας, διαπαλαίσας, κλίμακες δὲ καὶ κλιμακισμοὶ παλαίσματος εἶδος. ¶ Διακλῶν, θρύπτων. ¶ Διακλονῶν, διασείων, δονῶν. ¶ Διακναιόμενον, διαπονούμενον, φθειρόμενον. ¶ Διακναῖσθαι, διαφθαρῆναι. ¶ Διακοιρανέοντα, βασιλικῶς ἐπερχόμενον, ἢ ὡς κοίρανον διαπορευόμενον, διέποντα. ¶ Διακοσμηθεὶς διχθά, ταχθείς. ¶ Διακομισθείημεν. ¶ Διακόνοιν*, δυσκίνητον κριτέον. ¶ Διακονουμένων, ὑπηρετούντων. ἢ ἀποκρίσεις τινὰς ἐκπληρούντων. ¶ Διακοπὴ, διαίρεσις, διαχωρισμός. ¶ Διακορεῖς, κεκορεσμένοι. ¶ Διακορεύει, τὴν κόρην διαφθείρει.
Διακεκόρισται, διαπαρθενεύεται. ¶ Διακοινώνησον. διαστείλθητον ἐν τῇ πρείᾳ. ἔνιοι πίνησον. ¶ Διακονῆσαι, κατεργάσασθαι, ἀπολέσαι, βλάψαι. ¶ Διακόνιον, μάζα ἢ ζωμὸς, καὶ ἡ κρηπὶς τοῦ πλακοῦντος, οἱ δὲ, πέμματα ἐξαπτόμενα ἐπὶ εἰρεσιώνης. ¶ Διακονίς, ἐπὶ ὑφῆς ἱματίου ἀνωμάλου, ὅ φασιν κονίζειν. καὶ ἄνθρωπος ὁ μὴ πυκνός. ¶ Διακονὶς, διακόσμησις.
Διακοσμησαμένω, διακοσμησάμενοι δυϊκῶς.
Διακορίζεσθαι, βλεπεῖν, ἀτενίσαι. ¶ Διακεχλιδέναι, θρύπτεσθαι. ¶ Διακόχλω, ὁ μεταξὺ χρόνος καὶ

Δημιάσι, πύλαις κοιναῖς, ἐπεὶ προεστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι. ὁ δὲ αὐτίπατρος τὸ γυναικεῖον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς κεραμικὰς πύλας· πρὸς γὰρ αὐτὰς φασὶν ἑστάναι τὰς πόρνας. μήποτε οὖν αὐτὶ τοῦ διομήσι πύλαις δημιάσιν εἶπεν διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων. ¶ Δήμιον, κοινόν, δημόσιον, πολιτικόν. ¶ Δημίῃ, πόρνῃ κύπριοι. ¶ Δημιόπρατα, τὰ δημευθέντα κτήματα καὶ ὑπὸ δήμου πιπρασκόμενα. ¶ Δήμιος, ὁ τοὺς καταγνωσθέντας ἀναιρῶν, ἢ ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων.

Δημιουργεῖ. τὰ μὴ ὄντα ποιεῖ. ¶ Δημιουργεῖον, χαλκεῖον, ἐργαστήριον. ¶ Δημιουργός, χειροτέχνης, κατασκευαστής. ¶ Δημιουργός, ὁ ἥλιος ὅτι πάντα πέσσει καὶ ἱδρεῖ. ¶ Δημιουργός, ἐπὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων τὸ ἔθνος ἐκλήθη. ὅτι χειροτέχναι ἦσαν καὶ βάναυσοι, καὶ παρὰ τοῖς δωριεῦσιν οἱ ἄρχοντες τὰ δημόσια πράττοντες ὥσπερ ἀθήνησιν οἱ δήμαρχοι λέγονται καὶ οἱ τεχνῖται καταχρηστικώτερον. λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιουργὸς ἡ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει.

Δημιοῦν, τὸν δῆμον διοικῶν: ¶ Δημοβαλῆ. παιδεβόρον. ¶ Δημοβόρος, ὁ τὰ κοινὰ τοῦ δήμου κατεσθίων, ἢ ὁ τὰ δημόσια: ¶ Δημογέροντες, οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότεροι. ¶ Δημοειδέος, δημώδης, ὀχλικός. ¶ Δημήτρος ἀκτή. τὸ ἀκρότατον καὶ ἐξοχώτατον τῶν δημητριακῶν καρπῶν, τῶν πυρῶν μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν ἐξεχόντων τόπων τῶν παραθαλασσίων, ἢ ἄλευρον. ¶ Δημοθοίνη, ἐθοίνα. ¶ Δημοθέας, θεωρόν. ¶ Δημοθοινία, ἡ τοῦ δήμου εὐωχία. ¶ Δημόθυτα, ἡ τοῦ δήμου θυσία: ¶ Δημοκάλικας, τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας. ¶ Δημόκοινον, δημόσιον.

Δημόκοινος. δημόσιος βασανιστής, πόρνος, καὶ δήμιος.

Δημοκόμπος, δημηγόρος, δήμῳ ἐπαιρόμενος.

Δημόν. λεῖπος ἢ ὄχλον. ¶ Δημοκόπτυτος, ἀθρήνητος ἀνελεήμων. ¶ Δημονέστερον, ἀσχημονέστερον διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον. ¶ Δημός, ὁ ἐπίπλους τοῦ ἱερέως, ἀπὸ τοῦ εὔκρατος εἶναι, δημός τις ὠνομασμένος. ἢ τὸ λίπος προσπεπιεσμένον δέ τι πολιτικὸν σύστημα. ¶ Δημὸν ἐόντα, ὀξυτόνως δημότην καὶ ἕνα τῶν πολλῶν. ¶ Δῆμον ἐρεχθέως, τὰς ἀθήνας περιφραστικῶς. ¶ Δημοκλείδαι, οἱ ξένοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ δημοκλείδου τοιούτου ὄντος καθάπερ καὶ τοὺς ἠτιμηκότας τιμάρχους ἔλεγον, τοὺς δὲ πονηροὺς εὐρυβάτους, κιλλίκωνας καὶ τοὺς προδότας.

Δημονήσιος χαλκός, δύο εἰσὶ περὶ τῷ βυζαντίῳ νῆσοι· κοινῇ μὲν δημόνησοι λεγόμεναι. ἰδίᾳ δὲ διαλλάττουσαι, ἡ μὲν γὰρ χαλκῖτις, ἡ δὲ πιτυοῦσα.

Δημόσους, τὸν δῆμον σώζων ἢ ὁ δημολίσαντος.

Δημοπτύειν, τὸ δημόσια ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ.

Δημοποίητον, ὁ κατὰ ψήφισμα δήμου γεγονὼς πολίτης ξένος ὢν φύσει. ¶ Δημόσιον, δεσμωτήριον.

Δημοστροφεῖν, ἐν δήμῳ ἀναστρέφειν. ¶ Δῆμος, καλὸς πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος. ¶ Δῆμος, ὄνομα κύριον τὴν ὥραν κάλλιστος, ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα.

Δημολάλητος, δημοβόητος. ¶ Δημοτελῆ, ἱερά, ὧν

δημοτελῆ μὲν εἰς ἃ θύματα δίδωσιν ἡ πόλις, δημοτικὰ δὲ εἰς ἃ οἱ δῆμοι. ¶ Δημοτεύεσθαι, τὸ μετέχειν δήμου καὶ πολιτείας κατὰ νόμον. ¶ Δημότης, ὁ ἐκ τοῦ δήμου, δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην. ¶ Δημοτικά, τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. ¶ Δήμου ἄνδρα: δημότην ἄνδρα. ¶ Δημοῦσθαι εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι. δημόσια παίζειν. ¶ Δημοῦται, παίζει, θωπεύει. ¶ Δήμου τ᾽ ἄνδρα. δημότην ἄνθρωπον. ¶ Δήμου, πόλεως.

Δήμῳ ἀρίστῳ. δημότας ἀρίστους δυικῶς.

Δημοφάλιον, ἐτόρειον, ἀχλοῖον. ¶ Δημόφαντον, δημόσιον. ¶ Δημώδης, παιδιώδης.

Δήμῳ, δημοσίᾳ. ¶ Δημώματα, παίγνια.

Δημωφελῶν, δῆμον ὠφελῶν. ¶ Δήν, ἐπὶ πολὺν χρόνον. ¶ Δηναιόν. πολυχρόνιον, ἀρχαῖον.

Δηναιά, ἀχρεῖα καὶ ἄφορα δένδρα. Δηνάριον, τὸ νόμισμα. ἢ εἶδος ἀργυρίου. ¶ Δηνάστας, διεξελθών, διεξήλθες. ¶ Δὴν δ᾽ ἄνεῳ, ἐπὶ πολὺ ἀχανεῖς, ἥσυχοι, ἄφωνοι. ¶ Δήνεα, βουλεύματα.

Δῆνος, βούλευμα. ¶ Δὴν ἧστο, ἐπὶ πολὺ ἐκαθέζετο.

Δήξεται, δάκνει. ¶ Δήξομαι, λυπήσομαι, ἀνιάσομαι. ¶ Δῆος, βοοβὸς κρῆτες. ¶ Δῃουμένη, ἀπολλυμένη, ἠρημουμένη, καταστρεφομένη, πορθουμένη.

Δῃουμένων, ἀναιρουμένων. ¶ Δῃοῦν, πορθεῖν.

Δὴ οὖν, χρὴ δή. ἢ χρὴ νῦν. ¶ Δῃοῦντες, διακόπτοντες καίοντες, ἐλαττοῦντες, πολεμοῦντες.

Δῃούντων, ἀνελόντων. ¶ Δήποθεν, λέξις συναπτικὴ ὡς καὶ τὸ δήπου. ¶ Δήπουθεν, δηλονότι.

Δηπορτάτος, ἐξορκισμαῖος. ¶ Δὴ ῥα, ἄρα δή, ἤδη:

Δηράδες, βουνοί. ¶ Δῆρα δή, ὡς δή. ¶ Δ᾽ ἠεριγένεια, ἡ δὲ ἡμέρα. ¶ Δῆρις, μάχη. ¶ Δῆρις, ζάχηλος. ¶ Δηρίσασθαι, μαχέσασθαι.

Δηρίττειν, ἐρίζειν. ¶ Δηρότης, δηρόν, ἐπὶ πολὺν καιρόν. ¶ Δηρίτη, κακουργία. ¶ Δῆσαι, ῥῖψαι.

Δῆσαι, παρὰ ἀνοδὸν ἀττικῶς, βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. ¶ Δησάντων, δησάτωσαν. ¶ Δήσαντι, ὁμοίως. ¶ Δῆτα, οὕτως ἢ τοίνυν. ¶ Δηὗτε, ὕστερος. ¶ Δητταί, αἱ ἐπλισμέναι κεῖσθαι.

Δὴ τότε καὶ τότε, τότε δή. ¶ Δηφένσωρ, ἔκδικος.

Δηώ, δημήτηρ. ¶ Δηωθέντων, ἀναιρεθέντων, καυθέντων: ¶ Δῄωσαν, κατέκοψαν, ἐπρησαν, ἠφάνισαν. ¶ Δῃωσάντων. περιδευσάντων; πορθησάντων, καταπολεμησάντων. ¶ Δῄωσε, κατέκοψεν, ἐφόνευσε. ¶ Δῃώσωσι, κατακόψωσι, φονεύσωσι, καταπολεμήσωσιν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Δια, δία. ἡ εὐγενής, καὶ πρόθεσις, ἐνδέξιτάτη ἡ ἀγαθή. ¶ Διαβάθρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Διαβάλλει, καταγινώσκει ὑβρίζει, περιπατεῖ, περιαλογίζεται. ¶ Διάβασις, πορεία, πέραμα. ¶ Διαβάτης, ὄργανόν τι τεκτονικόν.

Διαβατικός, διαβάτην. ¶ Διαβαίνει, διαπερᾷ. ¶ Διαβεβηκότι οὐδετέρως, ἀντὶ τοῦ ἀσύμφωνον. ¶ Διαβήματα, χρείας, περιπατήματα. ¶ Διὰ βίου, διὰ παντός, ἀεί.

Διαβιῶσαι, ζῆσαι. ¶ Διαβόητος, ὁ καλὴν φήμην ἔχων

Δ εξός, μάγειρος δέ τις τελάνθη. ¶ Δεταί, λαμπάδες καὶ αἱ πέλαι, καὶ τὰ δράγματα παρὰ τοῖς συνδέσιν.
Δ έζον, δέρμα τοῦ ἥπατος ἢ διάπυρον. διαφανές.
Δ ιάλαι, οἱ σάτυροι παρὰ ἰωνικοῖς.
Δ εύας, τοῖς ἀκάκοις θεοῖς μάνοι. ¶ Δεύασθαι, γεύεσθαι. ¶ Δεύειν, μαλάττειν, τύπτειν. ¶ Δεύει, μίσγει. βρέχει. φύρει. ἐνδεῖ. ¶ Δεύεσθαι, βρέχεσθαι. ἐπιδεῖσθαι. ¶ Δεύεται. βρέχεται.
Δ ευθέντα, βραχέντα. ¶ Δευκαλίδαι, οἱ σάτυροι.
Δ εύκει, φροντίζει. ¶ Δευκές, λαμπρόν, ὅμοιον.
Δ ευλόν, πονηρόν, ἀχρεῖον. ¶ Δευοίατο. ἐπιδέοιντο.
Δ ευοίατο, ἐπιδεεῖς γένοιντο. ¶ Δευόμεναι, δεόμεναι.
Δ ευομένη, δεομένη. ¶ Δευόμενος, δεόμενος. βρεχόμενος, χρήζων. ¶ Δεύοντο, ἐδέοντο, ἔχρηζον, ἔβρεχον. ¶ Δεῦρο ἐνθάδε ἐλθέ. εἰς τοῦτον τὸν τόπον, ἢ ἀπὸ τοῦ πρότερον ἢ νῦν, ἢ παρακελευστικῶς, δεῦρο νῦν τείχεος πολεμώμεθα. ¶ Δεύρω, δεῦρο.
Δ εύς, ζεύς. ¶ Δεῦσαι, βρέξαι, βάψαι, μαλάξαι.
Δ ευσοποιόν, τὸ ἔμμονον καὶ μὴ ἐκπλυνόμενον βάμμα. οἱ δὲ τὸ γνησίως βεβαμμένον ἤτοι πορφύρᾳ ἢ ἄλλῳ τῳ.
Δ εύσω, βρέξω. ¶ Δευσοποιός, βαφεύς.
Δ εῦτ' ἄγετε, δεῦτε φέρετε. ¶ Δεύτατος, ὕστατος. ἔσχατος, μεθ' ὃν οὐκ ἔστιν ἕτερος. ¶ Δευτέρα ἀλφιτα, τὰ δευτερεῖα καὶ εὐτελῆ. ¶ Δευτεραγωνιστής, δεύτερος ἀγωνιζόμενος. ¶ Δευτέρα φθίνοντος, ἀπὸ ἐπὶ τετρακάδος. ¶ Δευτερεῖα κάλλιστος οἶνος εὐτελής. ¶ Δευτερίας, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεόμενος εἰς τὰ στέμφυλα οἶνος. ¶ Δευρόλαος ὁ ἐξ ἐφήβων ἀθηναίων. ¶ Δευτερόποτμος, ὁ ὑπό τινων ὑστερόποτμος, οὕτω δὲ ἐλέγετο ὁπόταν τινὶ ὡς τεθνεῶτι τὰ νομιζόμενα ἐγίνετο, καὶ ὕστερον ἀνεφάνη ζῶν. οἱ δὲ πολέμοις καὶ ἀπειρῆσθαι τοῖς τοιούτοις εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν τῶν σεμνῶν φασὶ θεῶν, ἢ ὁ φημισθεὶς εἶναι ξένης τετελευτηκώς, ἔπειτα ἐπανελθών, ἢ ὁ δεύτερον διὰ γυναικείου κόλπου διαδὺς ὡς ἔθος ἦν παρὰ ἀθηναίοις ἐκ δευτέρου γεννᾶσθαι. ¶ Δευτέρων ἀμεινόνων. παροιμία ἐστὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καλὰ ὀφθῇ, καὶ εἶτα δεύτερα θύωσι, λέγοντες δευτέρων ἀμεινόνων. μνημονεύει πλάτων. ¶ Δέχεσθαι, λαμβάνειν, ἀσπάζεσθαι. ¶ Δέσμα, νόμιμον. ¶ Δέχθαι, λαβεῖν.
Δ έχμενος, προσδεδεγμένος. ¶ Δέχομαι, ὁμολογῶ. ¶ Δεψήσας, μαλάξας.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ἤουν, σύνδεσμος. ¶ Δηγῆ καὶ σιωπᾷ.
Δ ¶ Δηκατάγαι; καὶ φθορὰ δενδρέων. ¶ Δήβοιλοι. κιθαρῳδοί. ¶ Δὴ γάρ. ἤδη γάρ.
Δ ηγῆρες, σεμνοί. ¶ Δηγοί, πλουτοί. ¶ Δῆγμα, παράλειμμα ἢ σπάραγμα ὀδόντων. ¶ Δήεται, εὑρήσεται. ¶ Δηεῖν, πολεμεῖν, φονεύειν. ¶ Δήεις, εὑρήσεις, ὄψῃ, μαθήσῃ. ¶ Δηθά, πολὺν χρόνον, συνεχῶς. ¶ Δηθαιότερον, ἐπὶ πολὺ λέγουσιν.
Δ ηθαιῶνας, μακραιῶνας, μακροβίους. ¶ Δηθάκις, πυκνῶς. πολλάκις. ¶ Δηθὰ ματεύσομεν, ἐπὶ πολὺ ζητήσομεν. ¶ Δηθά τε καὶ δόλιχον, ἐπὶ πολύ. καὶ μακρὸν χρόνον. ¶ Δῆθεν, ὡς δή. ἢ φασὶν ἢ ἐντεῦθεν.
Δ ῆθεν, ὡς μάλιστα, ὡς δῆλον ἐξ ἐπιτηδές.
Δ ηθύνειν, ἐγχρονίζειν. ¶ Δηθύνοντα, χρονίζοντα, βραδύνοντα. ¶ Δηθυρεῖν, χολάζειν, διατρίβειν.
Δ ηιάλωτοι. αἰχμάλωτοι. ¶ Δήιοι, πολέμιοι.
Δ ηίοιο, καυστικοῦ, πολεμικοῦ, φθαρτικοῦ.
Δ ηιοτής. πολεμικὴ διάθεσις. μάχη παρὰ τὸ δῄον.
Δ ηιοτῆτας, μάχας. ¶ Δηίοισι, τοῖς πολεμίοις.
Δ ηίοων, ἐμάχοντο, ἐπορθοῦντο.
Δ ηιοῦσι, πολεμοῦσιν. ¶ Δηίεσθαι, διώξασθαι.
Δ ηιωθέντων, αἰκισθέντων. ¶ Δηίων, διακόπτων.
Δ ηιώσας. κατακόψας. ¶ Δηλαδή, φανερόν ἐστιν ἢ δηλονότι. ¶ Δηλαίνοιτο, παύσοιτο. ¶ Δηλαινομένη, βλαπτομένη. ¶ Δηλαιστή. ἐλεεινή. ¶ Δηλάτωρ, κατήγορος. ¶ Δηλαυγῶς, ἄγαν φανερῶς.
Δ ήλεσθαι, θέλειν, βούλεσθαι. ¶ Δηλή, βουλή.
Δ ηληπατιῶν, ἀφορίζων. ¶ Δηληθήσονται. θεωρηθήσονται. ¶ Δηλήματα, βλαπτικά. ¶ Δηλήμονας, βλαπτικούς, κλέπτας. κακούργους: λυμεῶνας.
Δ ηλήμων, κακοῦργος, λυμαντήρ, λυμεών, κακῶς διαπραττόμενος. ¶ Δηλήσας, καμών, διαπραξάμενος. ¶ Δηλήσασθαι, βλάψαι, διακόψαι, φθεῖραι.
Δ ηλήσατο, ἔβλαψεν, ἐφθείρετο, ἐκακοποίησε.
Δ ηλήσεις, στάσεις. ¶ Δηλήσηται, βλάψῃ, φθείρῃ.
Δ ήλησις, ὀργή. λώβησις, κακουργία, φθορά. ¶ Δηλήσονται. ψεύσονται. βλάψουσι. ¶ Δηλητήριον, φάρμακον, βοτάνη θανάσιμος. ¶ Δηλιασταί, οἱ εἰς δῆλον πεμπόμενοι θεωροί. ¶ Δήλιοι, οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες. ¶ Δῆλον, φανερόν, ὁρατόν. καὶ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερόν. ¶ Δηλονότι, φανερόνοτι.
Δ ήλονται, θέλουσι. ¶ Δήλων, ὁράσεων ἐνυπνίων.
Δ ήλως, ἀποκεκαλυμμένως. ¶ Δηλῶσαι, φράσαι, δεῖξαι, σημᾶναι. ¶ Δήλου κακὸς βωμός, τὸ περιτρέχειν κύκλῳ τὸν ἐν δήλῳ βωμὸν καὶ τύπτεσθαι, ἤρξατο πρῶτον θησεὺς εὐχαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου φυγῆς.
Δ ημαγωγεῖ, στρατηγεῖ. ¶ Δημαγωγίας, ὀχλοποιήσεις. ¶ Δημαγωγός; ἄρχων ἐκ τοῦ τὸν δῆμον ἄγειν καὶ διοικεῖν, δημόσιος. ¶ Δημαγωγοῦνται, στρατηγοῦνται. ¶ Δημαρέτιον, νόμισμα ἐν σικελίᾳ ὑπὸ γέλωνος κοπέν, ἐπιδούσης αὐτῷ δημαρέτης τῆς γυναικὸς εἰς αὐτὸ τὸν κόσμον. ¶ Δημαρχία, ὅτε δῆμος ἄρχει. ¶ Δήμαρχοι, οἱ πρότερον καλούμενοι ναύκραροι. ἄρχοντες δὲ ἦσαν καὶ ἠνεχύραζον οὗτοι τοὺς ὀφείλοντας. ¶ Δήμαρχον. τὸν ἐνεχυραστήν.
Δ ημαξεύεσθαι, ἐπὶ πολὺ ὑποτίθεσθαι.
Δ ημεῖαι. αἱ τῶν δήμων συστάσεις. ¶ Δημελέητος ἐλεεινός. ¶ Δημεύειν, τὸ οὐσίαν τινὸς δημοσιῶσαι. καὶ τὸ ἐνδημεῖν. ἔνιοι τὸ ἐνδημαγωγεῖν λέγουσι.
Δ ημεύσεις, ἁρπάσεις. ¶ Δημεύσας, δημοσιεύσας.
Δ ημεχθηλός, μισούμενος ὑπὸ τοῦ δήμου. ¶ Δημηγορῆσαι, ἐν δήμῳ λαλῆσαι. ¶ Δημηγορῶν, εἰς τὸν δῆμον λέγων. ¶ Δήμητρα, τὸν σῖτον, γλαῦκον.
Δ ημητειάς, κεχυθεὶς ἐξάστιχος. ¶ Δημήτειος, στρατηγὸς δορῶν ὑποκειτής, καὶ ἴσως ὑπεκρίθη τὸν ἀγαμέμνονος θάνατον πελέκει κατὰ πολλοὺς γενόμενον.
Δ ήμια, δημόσια. καὶ δημόπρατα.

Δ ελεαζόμενος, παγιδευόμενος. ¶ Δέλεαρ, ἀπάτη, δόλος. ¶ Δελεασθείς, ἀπατηθείς. ¶ Δελεδώνη, ὁ μυλαῖος ἰχθύς. ¶ Δέλεστραι. βατίδες.

Δ έλετρον, φανός, ὃν οἱ νυκτοθηρεύοντες φαίνουσι.

Δ ελέφατ. ὁ τῆς ἀφροδίτης ἀστὴρ ὑπὸ χαλδαίων.

Δ έληπι, δελέατι. ¶ Δελήτιον, βελήτιον. ¶ Δελία, δάφνη. ¶ Δέλιχρα. τὰ ἡμίχοιρα. ¶ Δέλλει, καλεῖ. ¶ Δέλλιδες, σφῆκες. ἢ ζῶον ὅμοιον μελίσσῃ.

Δ ελλίθια, δειπνεῖνια. οἱ δὲ, κηρία. ¶ Δέλκος, λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν θράκην. ¶ Δελφάκιον, χοιρίδιον. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον. ¶ Δελφακοῦσθαι, τελειοῦσθαι τὰς ὗς. ¶ Δελφίνιος, εἶδος βοτάνης. ¶ Δελφικὸν τρίποδα, τὸν τοῦ ἀπόλλωνος ἐν δελφοῖς. ¶ Δελφικὴ, μάχαιρα ἀπὸ κατασκευῆς, λαμβάνουσα ἔμπροσθεν μέρος σιδηροῦν ὡς ἀριστοτέλης. ¶ Δελφῖνες, πολεμιστήριον μηχάνημα ἐν ναυμαχίαις, ἢ ὁ ἔχουσα αὐτὸ δελφινοφόρος ναῦς. οἱ δὲ, διὰ τὰ κρεμαννύμενα βάρη δελφίνων σχῆμα ἐχόντων, ἃ ταῖς λῃστρικαῖς ναυσὶν ἐμβάλλεται.

Δ ελφὶς, μᾶζα ἡ ὁ ἐν δελφοῖς δράκων. ¶ Δελφύων, μητέρων. ¶ Δέλτος, πινακίδιον, ἢ πλάκες.

Δ έμας, χοινίον. ¶ Δέμας, σῶμα, μορφή. ἰδέα. τύπος, χρῶμα. ¶ Δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, τύπον πυρὸς καιομένου. ¶ Δεμεῖ, οἰκοδομεῖ. ¶ Δέμει. ὁδός. ¶ Δεμβλεῖς, βδέλλαι. ¶ Δέμνια, στρώματα, κοῖται. ¶ Δεμνίοις, κοίταις, στρωμναῖς.

Δ εμνιοτήρης, ἔγκοιτον τὰ δέμνια τηροῦντα.

Δ εμνιοτήρη, πόνον αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. καθόσον οἱ νεοσσοὶ ἔτι ἀπτῆρες εἰσὶν ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέ πω πέτεσθαι δυνάμενοι, πόνον δὲ τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν. ¶ Δεμῶν, χρόνος. ¶ Δεννάζων, λοιδορῶν. ¶ Δενδρέῳ, τῷ δένδρῳ. ¶ Δενδαλίδας, οἱ μὲν ἄνθος τι. ἄλλοι τὰς λευκάς, κάγχρυ* σὺν δὲ τὰς* ἐπιστημένας κειτὰς πρὸ τῆς φρυγάνης. οἱ δὲ τὰς ἐκ κριθῶν μάζας γενομένας. ¶ Δενδίλλει, σκαρδαμύττει, διανεύει, σημαίνει, ἀτιμάζει, σκώπτει.

Δ ενδίλλων, τοῖς ὀφθαλμοῖς διανεύων. ¶ Δενέμορ. γῆ τις πετρώδης εὔζυπλος περὶ λάκωσιν. ¶ Δεννασὸν, καταγέλαστον, λοιδορούμενον μετὰ καταγέλωτος. ¶ Δενδρίτης, κροκόδειλος. ¶ Δενδριάζειν, ταπεινῶς ὑπὸ δύειν καὶ ὑπὸ τὰς δρῦς ἀποφεύγειν πρὸς τρέχειν σκέπην. ¶ Δενθις, οἶνος λάκωνες.

Δ εννὸν, κακολόγημα. ¶ Δεντὴ, δέλεαρ. ¶ Δεξαμεναὶ, ὑδάτων δοχεῖα ἢ ἐν τῷ στόματι φλέβες δημοκρίτου καὶ ἐπισκίαι. ¶ Δέξασθαι, λαβεῖν παρὰ τῷ ποιητῇ. ¶ Δεξιάδην, οἱ μὲν ὄνομα κύριον. οἱ δὲ δεξιοῦ παῖδα. οἱ δὲ ἐπιρρηματικῶς ἐκ δεξιῶν, δεξιῶς. ἐπεὶ ἐκ δεξιῶν θεῶν βροτοὶ ἦσαν δεξιμήλου.

Δ εξιὰς, συνθήκας. ¶ Δεξιαί, αἱ γινόμεναι κατὰ συνθήκας ἐπαφαὶ τῶν δεξιῶν χειρῶν, εἰς σύμβολον τοῦ βέβαια ἔσεσθαι καὶ ἦν* μετὰ τὰ συντιθέμενα.

Δ εξιμήλοις, ἐπηκόοις καὶ ἱλαροῖς ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα καὶ δεξίμηλοι ἐσχάραι. ¶ Δεξιὸς, συνετός. ἀγαθός. καλός. ἐπιδέξιος, εὔθετος.

Δ εξιοῦται, προσάγεται. ¶ Δεξιοστοῖχοι, ἐρέται οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χορευτῶν.

Δ εξιότερον, δεξιόν. ¶ Δεξὶς, τῶν ἐν τῷ ὄπτει μερῶν παρὰ τοῖς θύταις καλουμένων δοχῇ. ¶ Δεξιοῦσθαι, ἐγγίζεσθαι γυναικί. ¶ Δεξιὸν, εἶδος* μέρους.

Δ εξὼ, ὁ κρατῖνος ὠνοματοποίησεν. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα. ¶ Δεξιωσάμενος, δεξάμενος. ¶ Δέομαι. δεσμεύομαι. ¶ Δέομαι, δικῶ. ¶ Δεόμενοι, χρήζοντες, δεσμοῦντες. ¶ Δαιόμενος, καιόμενος.

Δ εομένων, χρηζόντων. ¶ Δεόμενος, νόμος, δεσμός.

Δ εονις, δέησις, δέον, οὕτω περικλέα φασὶ λογιζόμενον εἰς τὸ δέον προσγράφειν ὃ σημαίνει εἰς προδοσίαν δεδομένον χρῆμα. πρέπον. ἀναγκαῖον. ¶ Δέοντα χρήζοντα, λείποντα, πρέποντα. ¶ Δέοντο, ἐδεσμεύοντο. ¶ Δεόντων, δεσμευέτωσαν. ¶ Δεόντως, προσηκόντως. ¶ Δέος, φόβος ἢ θεός. ¶ Δέοιεν, δεσμεύοιεν, ἀπέχοιεν. ¶ Δέπας, ποτήριον παρὰ τὸ δέχεσθαι τὸ πόμα. ¶ Δεπάεσσι, ποτηρίοις.

Δ έρα ὑπερβολὴ ὄρους, οἱ δὲ τὰ σιμὰ τῶν ὀρέων.

Δ εραὶ, αἱ συνάγκειαι. λάκωνες. ¶ Δέραια, περιτραχήλια, παίγνια, τὸ αὐτὸ καὶ δεραιοί. ¶ Δέρας, δέρμα προβάτου. ¶ Δέργμα, ὀφθαλμός. ὅρασις.

Δ έργματα, ὄμματα. ¶ Δεργμάτων, ὄψεων, ὀμμάτων, ἢ δεργμῶν. ¶ Δέρεθρον, λίμνη ἀποχώρησιν ἔχουσα. ¶ Δέρη, τράχηλος, αὐχήν.

Δ έρις, τράχηλος. ¶ Δερίαι, λοιδορίαι. ¶ Δερίστιον, φλοιόν. ¶ Δέρκειν, βλέπειν, ὁρᾶν. ¶ Δέρκεσθαι, ὁρᾶσθαι. ¶ Δερκομένη, ὁρῶντος. ¶ Δερκομένῳ, ὁρῶντι, βλέποντι. ¶ Δερκύλλειν, αἱμοποτεῖν. ἄλλοι δερμύλλειν διὰ τοῦ μ. ¶ Δέρκων, βλέπων. ὁρῶν. ¶ Δέρμα, πήρα, ἢ δέσμη. ¶ Δέρμα. δῶρα. ¶ Δέρμη, ὁδός. ¶ Δέρμα λιθοκὸν, ὡς κάλλιστον. ¶ Δερμηστές, οἱ ἐξ ἐφ* ἡμῶν περιστοί.

Δ ερμηστὴς, ὁ σκώληξ. ἢ ὁ* σκνὶψ ὁ τὰ δέρματα ἐσθίων, ἀρίστερχος ὄφιν. ¶ Δέρξιος, ὄψεως. ¶ Δέρος, δέρμα. ¶ Δερμύλλει, αἱμοποτεῖ. οἱ δὲ, ἐκπαίει.

Δ έρρις, τὸ παχὺ ὕφασμα, ᾧ εἰς παραπέτασμα ἐχρῶντο. ἴσως δὲ καὶ δέρμασί τισιν ἐχρήσαντο περὶ τῶν αὐλῶν.

Δ ερριδόσομφοι, πύλαι δέρρεις ἔχουσαι παραπετάσματα.

Δ έρρις, δέρμα, βύρσα. ¶ Δερριστὴρ, περιτέρραιον ἵππου. ¶ Δερριστὴς, κυνάγχης περιαυχένιος.

Δ έρριον, τρίχινον σακκίον. ¶ Δέρξα, τύμπανα.

Δ έρτρον, δέρμα, ὑμήν, λαπάρα. ἦτρον. ὑπογάστριον, ἄμεινον δὲ τὸ περιτόναιον ἀκούειν, ἢ ὑμένα. ἐπίπλουν.

Δ εσαυχένες, ἀσκοὶ διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεδέσθαι.

Δ εβρωτοῦ, δεῖπνον. ¶ Δεσμὰ, πέδαι. ¶ Δέσματα, ἐπιδέσμια. ¶ Δέσμη. ἀμάλλη. ¶ Δεσμεῖν τὰς δεσμὰς τῶν σταχύων. ¶ Δεσμὴ, ὀδίς. ¶ Δεσμοὶ, ἧλοι. ¶ Δεσμοὶ τυραννικοὶ, οἷς ἐχρήσαντο ἀθηναῖοι. ¶ Δεσμίνης, μάγιστος ἄξιος ἐπὶ δεσμῶν.

Δ εσμὸν, οὐδέτερος ἀττικοὶ καὶ σημεῖον παρὰ τοῖς θύταις. ¶ Δεσμὸς. σῶμα, μορφή, ἧλος, εἶδος.

Δ εσποίνας, γυναῖκας θεσσαλοὶ δεσπότην* κρεμμένοι. ἔνιοι μὲν ἵππου κουρᾶς εἶδος εἶναι φασίν. ἐκαλεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ κείρειν τοὺς αὐχένας, ἐπειδὰν ὁ δεσπότης τοῦ ἵππου τελευτήσῃ. βελόντιον* δὲ δεσπότην τεθνοῦντος, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἵπποι ἀπεκείροντο τοῖς θανάτοις τῶν δεσποτῶν.

ἀγχεῖν, δειλὸν, ἀναλκές. ¶Δειλάκρα, δειλαία.
Δ ειλακρίων, ἐλεεινὸς, ταλαίπωρος. ¶Δειλανθεὶς, κλεφθεὶς, ἀπατηθείς. ¶Δειλάσαι, δειλιᾶσαι.
Δ ειλιῶν, φοβούμενος. ¶Δείλαιε, φοβοῦ.
Δ ειλήμονες, εὐδήμονες, εὐλαβεῖς ἢ δειλοὶ καὶ ἄτολμοι.
Δ είλης ὀψίας, ἡ περὶ δύσιν ἡλίου. ¶Δειλίην, δειλότητα. ¶Δείλη, πρωΐα ἡ μετ᾽ ἄριστον ὥρα.
Δ ειλοκοπήσας. ἐξαπατήσας, ἐκφοβήσας.
Δ ειλὸς, δείλαιος. ¶Δειλὸν, πονηρὸν, ἀνάλκιμον, ἀσθενῆ, κακόν. ¶Δειλῷ. δειλαίοις, ἀθλίοις δυνικῶς.
Δ εῖμα, δέος φόβος φόβητρον. ¶Δεῖμαι, οἰκοδομῆσαι.
Δ ειμάλεια, τὰ λεπτὰ τῶν βοσκημάτων. οἱ δὲ λάκωνες νεκρά. ¶Δειμαλέον, φοβερόν. ¶Δειμαίνει, ἐκφοβεῖται. ¶Δειμαίνων, φοβούμενος. ¶Δειμαλέος, ὁ εὐλαβής. ¶Δειμάμενοι, οἱ οἰκοδομοῦντες ἢ οἰκοδομήσαντες. ¶Δείμασι, φόβοις.
Δ ειμᾶσθαι, φοβεῖσθαι. ¶Δείματα, φοβήματα.
Δ ειματοῦται, φοβερὰ λέγει ἢ ἀκούει ἢ φοβεῖται.
Δ ειματούτω, φοβείτω, ταραττέτω. ¶Δειματουμένη, φοβουμένη, εὐλαβουμένη. ¶Δειματώδει, φοβερῷ.
Δ εῖμος, φόβος. ¶Δειμάτων, φόβων. ¶Δειμάμενοι, οἰκοδομήσαμεν. ¶Δεῖν, δεσμεύειν, καὶ δεῖν τὸ δεῖσθαι. καὶ τὸ πιεῖν φέρειν εὑρίσκειν καὶ στρέφειν κύριοι. ¶Δεῖ, χρὴ ἀναγκαῖον πρέπον ἢ προσῆκον.
Δ εινὰ, καταπληκτικὰ φοβερά. ¶Δεῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. ¶Δείναις. συστροφαῖς.
Δ είνας, κινήσεις, τὰ κοιλώματα τῶν ὑδάτων.
Δ ινεύει, κυκλεύει. ¶Δεινεύειν, βουλεύεσθαι κακά.
Δ ίνη. συστροφή. ¶Δεινὰ δὲ, φοβερὰ δέ. ¶Δινήεντα, περιστρεφόμενα. φοβερά. ¶Δεῖνος τὸ περιστρεφόμενον. ¶Δείνησιν, κίνησιν, συστροφήν. ¶Δίνη ἄδης, ὑποδήματος εἶδος ἀνδρείων. ¶Δεινοὶ, σπουδαῖοι περὶ τὸ πρᾶγμα. ¶Δείνοις, κινήσεσι.
Δ ινοπαθεῖ, δεινῶς ἔχει. χαλεπῶς ἔχει ἢ καὶ πάσχει χαλεπῶς. ¶Δεῖνος, δίνησις εἶδος δίοις, φοβερὰ καὶ εἶδος ἐκπώματος καὶ ὄρχησις, ἢ δίοις ἄξιος.
Δ εινὸς, κακὸς, φοβερὸς, ἐστραμμένος. δυνατὸς πανοῦργος, ἱκανὸς, ἀκολακευτος. ¶Δεινότατος. πάνυ φόνιμος. ¶Δεινοῦσι, φοβεροῦσι. ¶Δεινὸ δὲ οἱ, δεινοὶ δὲ αὐτῷ. ¶Δεινώθην, ἀναγκαῖον ἐλογισάμην, δέον εἶναι ὑπέλαβον. ¶Δεινωποί. δεινωπότες, φοβεροί. ¶Δεινῶς, πάνυ σκότωσις δεινότης.
Δ ινωτὴν, δύναμιν, δεινότητα, συστροφήν. ¶Δινωτὴν, πεποικιλμένην ἐν κύκλῳ, ἢ τετορνευμένην ἢ τὴν ἱμᾶσι διειλημμένην. χρῆται γὰρ ὅμηρος ἐπὶ τῆς κοίτης τηλεμάχου. ¶Δινωτοῖς, κυκλοτερέσι πεποικιλμένοις. ¶Δεῖξαι, δηλῶσαι, φανερῶσαι.
Δ ειομένη, δεσομένη. ¶Δειπνήτορος, θεὸς παρὰ συμφαίοις. ¶Δειπνήεντα, δειπνοφόρα, ἃ δυνάμενα φέρειν ἡμᾶς. ¶Δειπνηστὺν, τὴν τοῦ δείπνου ὥραν.
Δ ειπνολογία, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. ¶Δεῖπνον, τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἄριστον, ἢ τροφὴν ἑσπερινήν. ¶Δεῖπνον, ἕλουν, ἐδείπνησεν. ¶Δειπνοφόροι, παρὰ ἀθηναίοις καθίστανται ἐν τῇ τῶν ὀσχοφορίων ἑορτῇ οἱ δειπνοφόροι. ¶Δείρα, δίμοιρα, τράχηλος, διαίρεσις.
Δ ειράδες, ἐξοχὰς, κορυφάς. ¶Δειράζειν, κλέπτειν.

Δ ειράδες, αὐχένες τραχηλοειδεῖς τῶν ὀρῶν ἢ ἐξέχοντα μέρη ἢ τὰς νάπας ἢ τὰς φάραγγας. ¶Δειράς, κορυφή. ¶Δείραντες, ἐκδείραντες. ¶Δείρειν, ἐκδέρειν. ¶Δείρη, τράχηλος, αὐχήν. ¶Δειρὴν, αὐχένα, τράχηλον. ¶Δειριᾶν, λοιδορεῖσθαι λάκωνες. ¶Δειρεῖοι, λοίδοροι οἱ αὐτοί. ¶Δειρὸς, λόφος καὶ ἀνάντης τόπος. ¶Δειροτομῆσαι, κατατεμεῖν, κατατεμῆσαι. ¶Δεῖσαι, εὐλαβηθῆναι, δέος τὸ φόβος. ¶Δείελος, δειλός. ¶Δεισιδαίμονα, τὴν μητέρα. οἱ δὲ δυμοιρίαν. ¶Δεισιδαίμων, ὁ τὰ εἴδωλα σέβων εἰδωλολάτρης, ὁ εὐσεβὴς καὶ δειλὸς περὶ θεούς.
Δ εισιδαιμονία, φοβοθεΐα. ¶Δεῖται, δέεται, χρῄζει.
Δ ειφίσαντες, ψηλαφήσαντες. ¶Δειφόμενος, ψηλαφίζων. ¶Δειφῶν, ζητῶν δίκην τοῦ προσήκοντος.
Δ εκάδα, τάξιν τινά. ¶Δεκαβοίων, ἀριθμὸς ποσὸς καὶ σταθμὸς, ποσὸς ἐφ᾽ ᾧ τετύπωται βοῦς. ἔνιοι δὲ δεκαλιόντων βοῶν νόμισμα εἶναι φασί. ¶Δεκαδάρχαι, οἱ τῶν δεκάδων ἡγεμόνες. ἤτοι δεκαδάρχοις ἔλεγον ἤσαν τὸ κατὰ τὸ δεκάρχου δέκα. ¶Δεκάδαρχος. οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ δεκαδαρχεῖν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δεκάζειν, ὅπερ ἐστὶ τοὺς δικαστὰς πείθειν δώροις. ἦν δὲ καὶ ὄνομα, καὶ ὁ τελώνης. ¶Δεκάδες, οἱ ἐκ τῆς τάξεως τῶν δέκα στρατιωτῶν συνεστῶτες. ¶Δεκάδαρμοι, οἱ δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσι ἐσχηκότες ὑποκριτῶν.
Δ εκάζειν, διαφθείρειν χρήματα ἢ δῶρα. ¶Δεκάζεσθαι, δωροδοκεῖσθαι. ¶Δεκάζων, ὁ εἰς δεκαρχίαν ἀριθμὸν ἥκων. ἐλέγετο δὲ οὕτω καὶ τὸ κατὰ δέκα διαφθείρειν τὸν δικαστὴν ἢ τοὺς κριτὰς, καὶ ἁπλῶς τὸ διαφθείρειν δικαστήν. ¶Δεκανᾶται, ἀσπάζεται.
Δ εκαπεντασταί, χῖλιοι οἱ ἐπὶ δεῖπνον κληθέντες τὰς ὥρας οὕτως ὑπελάμβανον περὶ τὴν σκιὰν ἀναμετροῦντες.
Δ εκασθεὶς, δωροδοκηθείς. ἐπιτιμηθείς. ἐνδραπείς.
Δ εκάτα, τάξις, ἄθροισμα, καὶ ἡ τῶν ὀκτὼ ἁρμάτων τάξις. ¶Δεκατεύειν. τελωνεῖν, δεκάτην εἰσπράττεσθαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ ἀρκτεύειν, δεκατεύειν, ἐπεὶ ἐπράσσοντο αὐτοὶ αἱ παρθένοι περὶ τὸν δεκαετῆ χρόνον οὖσαι. ¶Δεκατευταὶ, τελῶναι οἱ τὴν δεκάτην ἢ δεκάτην ἐκλέγοντες ὡς τὸ δεκάζειν δεκατεύειν.
Δ εκάτη, τὸ δέκατον μέρος τῆς οὐσίας. ¶Δεκατηλόγοι, τελῶναι. ¶Δεκάτῃ θύομεν, τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ ὀνόματα τοῖς βρέφεσιν ἐπίθεσαν. ὁ δὲ ἀριστοτέλης τῇ ἑβδόμῃ φησί. ¶Δεκάτη. προτέρα, ἡ πρὸ εἰκάδος ὡς ὑστέρα ἡ μετ᾽ εἰκάδα. ¶Δεκάτου βόλου οὐδενὸς ἄξιος. βέλτιον δὲ, εἰς μικρότητα τίθεσθαι αὐτό. ¶Δεκαδώρῳ ἁμάξῃ, ἧς ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν δεκάδωρος. δῶρον δὲ ὡς μέν τινες ἡ παλαιστή. ὡς δὲ ἕτεροι, ὅταν τοὺς τέσσαρας δακτύλους συστρέψας ἐρείσῃς τὸν ἀντίχειρα ὡς πλούταρχος. ¶Δεκαφυΐα, δεκαπλασία, διφυΐα δὲ, διπλασία. ¶Δεκάχειλον, πρὸς ἀποδοχὴν ἐπιτήδειον. ¶Δεκάχιλοι, δεκακισχίλιοι. ¶Δεκάχνια, δεκαπλᾶ.
Δ εκετὲς, δεκαετές. ¶Δεκέτης, δεκαετής.
Δ εκτὴ, χλαῖνα, χλανίς. ¶Δεκτῆρες, ἀποδοχεῖς.
Δ έκτης, πτωχὸς, ἐπαίτης ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι.
Δ εκτὸν, εὐπρόσδεκτον. ¶Δεκτὸς. ἀρεστός.
Δ εκὼν, ὁ δεκαζόμενος. ¶Δελεάζει, ἐξαπατᾷ.

Δ ατῶν, ζητεῖν. ¶ Δατυβάλε*. ¶ Δατεῦντο, ἐμερίζοντο, πρὸς τὸ δατεῦντο. ¶ Δάτησις, διαίρεσις, μερισμός. ¶ Δάτις, στρατηγὸς περσῶν. ¶ Δάτος, ὁ ζογκλός, ἡ πόλεως ὄνομα ὑπὸ λακεδαιμονίων.
Δ ατούμενοι, μεριζόμενοι. ¶ Δατύλλου ἡμέρα, ἱερὰ πανδιονίς φησι. ¶ Δατὶς, κουράλινον νύμφη λευκόκηρως. ¶ Δατύασεν, λαφύασεν, ἐσθίειν.
Δ ατῶναι, ζειαί. ¶ Δάνακες, θαυμαλῶπες.
Δ άνειν, κοιμᾶσθαι. ¶ Δανὰς, μέλαινα καὶ πονηρά.
Δ αῦκος, ὁ θρασύς. καὶ βοτάνη τὶς κρητική.
Δ αυλίαν, κορώνην ἀντὶ τοῦ δῶνα, οὕτως δὲ ἀηδὼν ἐλέχθη. ¶ Δαῦλις, ἑορτὴ ἐν ἄργει μίμημα τῆς προίτου πρὸς ἀκρίσιον μάχης. ¶ Δαῦλις, πόλις.
Δ αῦλον, δασύ. ἡμίφλεκτον ξύλον.
Δ αυμᾶσαι, ἐκκαῦσαι. ¶ Δαῦτα, λάχανα, οἱ δὲ χλωρά. ¶ Δαυχμὸν, ἐνκαυστὸν ξύλον δάφνης.
Δ αῦλος, δασύς. ¶ Δαφνίτης, ἀπόλλων παρὰ συρακουσίοις. ¶ Δαφοινοί. λίαν φοίνιοι.
Δ αφοινόν. μέλαν, δεινὸν, ποικίλον, ἐρυθρὸν, πυρόν.
Δ αφνοπώλην, τὸν ἀπόλλωνα λέγουσιν ὡς ἀριστοφάνης
Δ άψαι, σπαράξαι, καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δρέψαι καὶ διακόψαι καὶ ῥῆξαι.
Δ αψιλέστερος, πολύς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥυμάτων καὶ μεγαλοψυχούντων. ¶ Δαψιλὴ, πολλή.
Δ αψιλῶς, ἀφθόνως. ¶ Δάωμεν, μάθωμεν.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Δ

έα, ῥέα ὑπὸ τυρρηνικῶν καὶ δείματα φόβοι.
¶ Δέαται, φαίνεται, δοκεῖ. ¶ Δεάμην, ἐδοκίμαζον, ἐδόξαζον. ¶ Δέατος, δίοις σοφοκλῆς κιδαλίων. ¶ Δέγμενος, προσδεχόμενος, προσμένων. ¶ Δεγμόν, ἦδον. ¶ Δεγμὼν, χρόνος.
Δ έδαεν, ἐδίδαξεν, ἐπίσταται. φαίνεται.
Δ εδάηκας, ἔμαθες, ἔγνως. ¶ Δεδάηκεν. ἔμαθεν, μεμάθηκεν, ἔγνω. ¶ Δέδαλοι, προμαχῶνες.
Δ εδάλας, δεσμάς. ¶ Δεδάμωται, ἐπιτετήδευται.
Δ έδαον, ἔδειξαν, ἐδίδαξαν. ¶ Δεδάρδαφε, καταβέβρωκε. ¶ Δέδασται, διῄρηται, μεμέρισται.
Δ εδάμασται, ὑποτέτακται. ¶ Δεδαυμένον. πεφλεγμένον. ¶ Δὲ δὲ, τί δέ. ¶ Δέδιε. φοβοῦ.
Δ εδεγμένος, διακεκομμένος, ἐπιτηρήσας, ἐκδεχόμενος
Δ εδέηται, ἐν χρείᾳ καὶ ἐν ἐνδείᾳ γεγένηται. ¶ Δεδέημαι, δέομαι, ἐδεήθην, δεδέξομαι, ἐνεδρεύσω. ¶ Δεδίαι, δειλίαι. ¶ Δεδίσαι, φοβῆσαι. ¶ Δεδίεθη, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δεδιττόμενος, ἐκφοβῶν.
Δ έδεγχα, ἔδειξα. ¶ Δεδίχασι, κατέδακον, ἐλύπησαν. ¶ Δεδιὼς, φοβούμενος.
Δ εδικὼς, δίσκος. ¶ Δέδεξο, ὑπομεῖνον. ¶ Δεδέξομαι, δέξομαι. ¶ Δεδήει, ἐφλέγη. ¶ Δέδηεν, ἐκλάμπει. ¶ Δεδήσεται, δεθήσεται.
Δ εδῆσθε, δεδεμένοι εἴητε. ¶ Δεδήει. ἐξήγερτο, δεκέκαυτο. ¶ Δεδίωται, πεπόρθωται.
Δ εδηνῶσθαι, ἐνεχυράσασθαι, ἐνδύσασθαι, ἐνεχύροις.
Δ εδημένος, βεβλημένος παραντίνει. ¶ Δεδήμνατο, δεδαμνασμένοι, κατεσκευασμένοι. ¶ Δεδήκονηκε, διῴκηκε, δεκόνηκε. ¶ Δεδαλμένον, κεκοσμημένον, διατεταγμένον. ¶ Δεδίκελον, ἀεὶ φοβούμενον, δειλόν. ¶ Δεδίηται, εἴληται. ¶ Δεδίξασθαι, ἐκφοβῆσαι τὰ παιδία ἀπὸ φρέατος εἰς δέος ἄξειν. δεῖξαι. ¶ Δεδίσκετο, δίδωσιν ἐκφοβεῖν.
Δ εδίσκοπται, ἔρριπται. ¶ Δεδίσσεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δέδιθι, εὐλαβοῦ, φοβοῦ.
Δ εδμάων, κρεῖσσων ἡγεμών. ¶ Δεδμήαται, κρατοῦνται. ¶ Δεδμήατο, ὑποτεταγμένοι εἰσί.
Δ εδμημένοι, δεδοκιμασμένοι. δεδεσμένοι, ᾠκοδομημένοι. ¶ Δεδμημένοι, δεδμημένοι ἐσμέν.
Δ εδμῆσθαι, κρατεῖν, οἰκοδομεῖσθαι, ὑποτετάχθαι.
Δ έδοικεν, ἐφοβήθη. ¶ Δεδοκημένος ἐπιτηρῶν. ¶ Δέδοκον, ἐπεθύμει, προσεδόκα, ἐσκόπει. ¶ Δέδοκται, ἐφάνη, ἐψήφισται, δέγνωσται. ¶ Δέδορκε, βλέπει.
Δ εδορκότες, ὁρῶντες, ἰδόντες. ¶ Δεδορκὼς. βλέπων, ὁρῶν. ¶ Δέδουπε. τέθνηκεν, ὡς ἐπὶ τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ. ¶ Δεδουπότος, τεθνηκότος, πεπτωκότος.
Δ εδόμεθα, ῥέξομεν. ¶ Δέδρακας, ἐποίησας.
Δ εδροικὼς, ἀδικῶς. ¶ Δεδυκμένη, κεκακωμένη.
Δ έθνκεν. ὑπεισῆλθε. ¶ Δέει, φόβῳ, χρείᾳ.
Δ έῃ, χρῄζεις. ¶ Δέειν, χρείαν ἔχειν. ¶ Δέεις, ἀπέχεις. ¶ Δέελον, δῆλον, φανερόν. ¶ Δέελος, δεσμὸς, ἅμμα. ¶ Δεήλασις, φυλακή. ¶ Δέημα, ἐρώτημα ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι. ¶ Δέημις, νόμος ὁ δεσμός.
Δ έησις, παράκλησις ἡ χρεία. ¶ Δεθέντα, δεσμευθέντα. ¶ Δεῖ. πρέπει. χρὴ, χρεία ἐστὶν, δεσμεύει.
Δ εία, ἔνδεια. ¶ Δίαθεν, ἐδόκουν. ¶ Δεῖγμα, τόπος ἐν ἀθήναις οὕτως καλούμενος. ¶ Δειδέχατο, ἐδεξιοῦντο, ἐφιλοφρονοῦντο. ¶ Δειδεγμένοι, δεξιούμενοι.
Δ είδεκτο, ἐδεξιοῦτο, διὰ φιλίας ἠσπάζετο καὶ λόγων.
Δ ειδέχαται, ἤπεσται, διαδέχεται.
Δ ειδήμονες. φοβεροὶ, αἰσχυντηροὶ, εὐλαβεῖς. δειλοί.
Δ είδια, φοβοῦ, δειλαίνεις. ¶ Δέδοικα, φοβοῦμαι.
Δ ειδίζεσθαι, φοβεῖσθαι. ¶ Δείδιθι, εὐλαβοῦ, φοβοῦ.
Δ ειδίσσεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι, φεύγειν.
Δ έδοικα, φοβοῦμαι. ¶ Δείδω, φοβοῦμαι.
Δ ειδίσσετο, ἐδεξιοῦτο. ¶ Δειελιήσας. τὴν δειλινὴν ὥραν διατρίψας, ἢ τὸ δειλινὸν ἔκβρωμα λαβὼν, οἷον δειπνήσας. ¶ Δειελιῆσαι, πληρωθῆναι τοῦ δειλινοῦ. ¶ Δείελος ὁ δὲ δύσεων ὁ ἑσπέριος ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ ὑστερεῖν καὶ δεῖσθαι αὐγὴν τοῦ ἡλίου ἀπολειπόμενον ἐν τῇ δύσει, οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἑσπέρα δειλινὴ καὶ δείλη ὠνόμασται. ¶ Δείελα, βρῶμα. ¶ Δείλαιοι, μάταιοι. ἄθλιοι. ¶ Δεικέων, ῥύσις ἑρμηνεύεται, ἔστι δὲ τόπος ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν μεσαβηνῶν.
Δ εικανᾶσθαι, δεξιοῦσθαι. ¶ Δεικεῖν, ἀφεῖναι, ῥῖψαι.
Δ είκελον, φάσμα, ὁμοίωμα. ¶ Δεικές, λαμπρὸν, περιφανές, καὶ τὰ ποικίλα ὕφασμα καὶ φορβιὰς ἔχοντα καὶ τὰ πρόσωπα. ¶ Δεικανόωντο, ἐδεξιοῦντο. ¶ Δείκελα, εἰκόνες, ὁμοιώματα ὃ κατ' εἶδος ὅμοια τοῖς πράγμασι καὶ προσωπεῖα. ¶ Δεικελισταί, μιμηταὶ παρὰ λάκωσι. ¶ Δείκηλα, τὰ ὁμοιώματα. ¶ Δεικνύμενος, δεξιούμενος.
Δ εικνῦσι, δεικνύουσιν, σημαίνουσιν, δεξιοῦνται.
Δ εικνύμενος, φωνῇ ἀσπαζόμενος. ἢ δωρούμενος καὶ ἐπιδεικνύμενος καὶ δεξιούμενος. ¶ Δείλαιον, μάταιον

Δ αμάρης, ὀχετός. ¶ Δαμαριππέως. εἶδος ἰχθύων Εὔπολις. ¶ Δαμαρούσιος, ὀχετός. δημόσιος.

Δ άμαρτι, γυναικὶ γαμετῇ. ¶ Δάμαρτος, τῆς γαμετῆς. ¶ Δάμασσεν, ἀνεῖλεν. ¶ Δαμάσσεσθαι, ἐδάμασε. ¶ Δαμάσῃ, ἀποκτείνῃ. ¶ Δαμασικόνδυλον, Εὔπολις ὡς ἂν τὸν δαμασίφρονα τὸν ὄντα χῖον παλαιστὴν οὕτως λέγει. ¶ Δαμασκός, ἅμμα σάκκου.

Δ αμασὴς, οὕτως ὁ προσκρούσας ἐκαλεῖτο.

Δ αματρίζειν, τὸ συνάγειν τὸν δημητριακὸν καρπὸν Κύπριοι. ¶ Δαμάτειον, ἄνθος ὅμοιον ναρκίσσῳ.

Δ άμεια. ἑορτὴ παρὰ Ταραντίνοις. ¶ Δαμεὶς, δαμασθεὶς, ἐν πολέμῳ ἀναιρεθείς. ¶ Δαμεῖσα, δαμασθεῖσα. ¶ Δαμεῦσαι. αἰσχῦναι. κοινοποιῆσαι.

Δ αμῆναι, δαμασθῆναι ἐπὶ γυναικός. ἀναιρεθῆναι ἐπὶ ἀνδρός. ¶ Δαμήμεναι, ὑποταχθῆναι. ¶ Δημιουργοί. αἱ πόρναι. ¶ Δάμνα, ἐδάμαζε. ¶ Δαμνάμεν, δαμνάζομαι. ¶ Δανάη. θυγάτηρ Ἀκρισίου.

Δ αμνάμενοι, δαμαζόμενοι, βιαζόμενοι. ¶ Δαμνᾶται, ἕλκει, βιάζεται, φθείρει. ¶ Δαμνεῖ, δαμνάζει.

Δ αμνήσει. δαμάσει. ¶ Δάμνηται, δαμάζηται.

Δ αμνάμεναι, δαμαζόμεναι. ¶ Δαμνὸν, λεινόν.

Δ άμνος, ἵππος Τυρρηνοί. ¶ Δαμνῆτις, δαμάζουσα, τιμωρός. ¶ Δάμνια, θύματα σφάγια. ¶ Δαμοσώνιος, εἶδος βοτάνης. ¶ Δαμοῦαι, οἱ ὑπὸ μελαντίας πεμπόμενοι λάκωνες. ¶ Δαμοῦχοι, οἱ τὸν δῆμον ἔχοντες. ἦσαν δὲ καὶ κατά τινας πόλεις αὐγαὶ ἀποδεδειγμέναι δημούχων. ¶ Δαμοφανὴς, τὸ ἱμάτιον, οἱ λάκωνες. ¶ Δαμπτὴν, ὁ πνεῦεφθον λάκωνες κρῖτες. ¶ Δαμώσικρον, δεδοκιμασμένον λάκωνες. ¶ Δαμιώματα, κοινώματα, δημοσιώματα.

Δ αμώμενος, ἀπαλλόμενος, οἱ δὲ παίζων.

Δ αμώσεις. δημόται, ἢ οἱ ἐντελεῖς παρὰ λάκωσι.

Δ ανμάκρεως, ἢ πολὺν χρόνον ἠλεῖοι, καὶ χώρα περὶ Δαμασκὸν καὶ Σιδῶνα. ¶ Δανὰ, ξηρὰ, καύσιμα ξύλα.

Δ ανά, ἢ δὲ ὡς δή. ¶ Δαναοὶ, οἱ Ἕλληνες.

Δ ανάη, νομισμάτιόν τι βαρβαρικὸν δυνάμενον πλέον ὀβολοῦ ὀλίγῳ τινί. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τοῖς νεκροῖς διδόμενος ὀβολός. ¶ Δάνας, μερίδας καρύστιοι.

Δ ανδαλίδας, κάχρυς κριθαὶ ἢ σῖτος πεφρυγμένος.

Δ άνδαλος, ὁ ἐριθακὸς τὸ ὄρνεον. ¶ Δανδαξίκαι, οἱ βολβοί. ¶ Δανδαίνειν, ἀτενίζειν, φροντίζειν, μεριμνᾶν. ¶ Δαναίδαι, αὐδύλαι ταραντῖνοι.

Δ ανειστὴν, καὶ τὸν δανειζόμενον. ¶ Δανὲς, ἀληθὲς ἢ δῶρον, ἢ μερίδα, ἢ ἰσχὺν, ἢ γέρας, ἢ δάνειον.

Δ ανήλοβα, μακροτράχηλα, ἐκτεταμένους ἔχοντα τοὺς λόφους, ἢ ὑψηλοτράχηλα, μετεώρους ἔχοντα τοὺς λόφους, ἢ πίονας. ¶ Δανιὴλ, κρίσις θεοῦ, ἑρμηνεύεται δὲ ἢ διάκρισις. ¶ Δανείειν. κακουργεῖν, οἱ δὲ, δανείζειν. ¶ Δανείζει, μεταδίδωσι τοῖς ἐνδεέσι χρεῶν. ¶ Δάνειον, ὄφλημα, χρέος, δῶρον.

Δ άνον, ξηρόν. ¶ Δάνται, ζυγά. ¶ Δάννωντο, δυσχοῦντο. ¶ Δαινῶν, κακοποιῶν, κτείνων μακεδόνες.

Δ άξα, θάλασσα, ἢ ἠπειρῶται. ¶ Δαεῖ νόσῳ, ἐπικρατεῖ νόσῳ. ¶ Δάον, πολυχρόνιον. ¶ Δάοχες, μοιχός. ¶ Δάος, φῶς, δῆλα πῦρ φλὸξ φέγγος αὐγή, καὶ ὑπὸ φρυγῶν λύκος. ¶ Δάος, ἀγγάρειος δοῦλος.

ὄνομά τι ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ἐν ταῖς κωμῳδίαις εἰσαγόμενος. ¶ Δάρπακες, θαυμαλῶπες. ¶ Δαπανά, ἀναλωτικά ἢ τὰ δαπανώμενα. ¶ Δαπάνη. τροφή. ¶ Δαπίδες, οἴκοις ἐρειπίοις. ¶ Δάπεδον, ἔδαφος, γῆ. δριματότοιχος, ἢ οἶκος ἐρείπιος.

Δ άπος, τάπης. ¶ Δάπτειν, ἐσθίειν. ¶ Δάπιδες, ποικίλα ὑφάσματα, τάπητες. ¶ Δάπτης, δεινός.

Δ άπτουσιν, ἐσθίουσιν. ¶ Δάπτομαι, διασπαράσσομαι. κατεσθίομαι, τρύχομαι. ¶ Δάπτων, κατεσθίων.

Δ' ἄρ, δή. ¶ Δ' ἄρα. ὡς δὴ Εὐριπίδης ἵνοι.

Δ αρδανίη, χώρα. ¶ Δάραι, θυμῷ. ¶ Δάρδα, μέλισσα. ¶ Δάρδανος, ἀνὴρ ὁ πατὴρ τοῦ Δαρδάνου.

Δ αρδαίνει, μολύνει. ¶ Δαρδάνιαι, πύλαι αἱ τῆς Ἰλίου ἤτοι ἀπὸ Δαρδάνου κληθεῖσαι, διότι ἐπὶ τὴν Δαρδανίαν χώραν ἔφερον, τὰς δὲ αὐτὰς καὶ σκαιὰς Ὅμηρος καλεῖ. ¶ Δαρδάπτειν, λαύρως ἐσθίειν, σπαράσσειν.

Δ αρδάπτουσι. ἐσθίουσι, σπαράττουσι, μετὰ ταραγμοῦ κατεσθίουσιν. κυρίως μὲν ἐπὶ θηρίου. λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ ἐπ' ἄλλων, χρήματα δαρδάπτουσι, δαπανῶντες ἀναλίσκουσι. ¶ Δαρδῶσαι, ῥίψαι, σπαράξαι. ταράξαι. ¶ Δαρεῖος, ὑπὸ περσῶν ὁ φρόνιμος, ὑπὸ δὲ φρυγῶν Ἕκτωρ. καὶ ἀστραγάλων δέ τινων βόλος οὕτως καλεῖται. ¶ Δαρεικοὶ, οἱ χρυσοῖ στατῆρες, ἐκλήθησαν δὲ ὥς τινές φασιν ἀπὸ Δαρείου τοῦ τῶν περσῶν βασιλέως. ¶ Δάρειρ, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα.

Δ άειρ, σπιθαμὴν ἀρκάδες. ¶ Δάρκες, δέσμαι.

Δ αρὸν, μακρὸν χρόνον ἢ ἐπὶ πολύ. καὶ ἑορτὴ ἡ ἄρτον τινὲς τὸν ἄζυμον. ¶ Δάρεσις, τὸ βουτύπιον.

Δ άρτη, περιαίνη, κόφινος. ¶ Δάρρων μακεδονικὸς δαίμων ᾧ ὑπὲρ τῶν νοσούντων εὔχονται. ¶ Δάρτινον, πέπλον λινόν. ¶ Δάρυλλος, ἡ δρῦς ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Δαρχμάς, δραχμάς. ¶ Δάς, ἐπὶ τοῦ πολλοῦ καὶ μεγάλου, ἢ λαμπάδας ἢ λαμπράς.

Δ άσαντο, ἐμερίσαντο. ¶ Δάσασθαι, μερίσασθαι.

Δ ασάμενοι, μισθωσάμενοι. ¶ Δασάσκετο, ἐμερίζετο.

Δ ασέως, πυκνῶς. ¶ Δασθῆναι, διαιρεθῆναι, μερισθῆναι. ¶ Δασκάζει, ὑποφεύγει. ¶ Δάσκιον, μεγάλως σκιάζον διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ.

Δ ασκὸν, δασύ. ¶ Δάσματα. διαμερίσματα.

Δ άσμευσις, διαίρεσις. ¶ Δασμολογεῖ, ἐπιμερίζει.

Δ ασμολόγοι. φορολόγοι, μερισταί. ¶ Δασμολογοῦσι, φορολογοῦσι. ¶ Δασμὸν, μερισμὸν, τέλος.

Δ ασμός, φόρος, μερισμός. ¶ Δασμοὺς, μερισμοὺς, φόρους. ¶ Δάσονται, βρόσονται, μεριοῦνται.

Δ ασοφόροι, μερισταί. ¶ Δάσος, σύνδενδρος τόπος, ὑλώδης, δασύτης. ¶ Δασυπέταλον, πολύφυλλον.

Δ ασπλῆτις, μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη, πολλοῖς πλησιάζουσα. οἱ δὲ ἄπληστος τιμωρητική ἐστι χαλεπὴ ἐπὶ τῆς ἐριννύος. ¶ Δάσπλητα, πολυμογῆ καὶ πλημορόν. ¶ Δασπλῆτις. δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι, δυσπρόσπελαστος, πολλοὺς μισοῦσα ἢ μετιοῦσα, πλημμηρὰ, θρασεῖα. ¶ Δάσα, λάχανα. ¶ Δασέσκετο, διενείματο, ἔζωσεν, ἔφασε. ¶ Δασὺ, τραχύ. πυκνὸν συνεχές. ¶ Δασὺ, παράγωγος. ¶ Δασύπους, λαγωός.

Δ ασῖται, νέμει, διαιρεῖσθαι. ¶ Δατεῖσθαι, μερίζεσθαι.

Δ αίδαλα, κατασκευάσματα ποικίλα. ¶ Δαιθμόν, ἐμπρησμόν. ¶ Δαΐα, μεγάλη ἄπειρος σεμνὴ φοβερά. ¶ Δαΐαν, τὴν ἀρουμένην, σεμνήν. ¶ Δαιάζω, ἀναβοῶ, στενάζω. ¶ Δαιδαλέην, ποικίλην.

Δ αιδάλεια, ἀριστοφάνης τὸν ἀπὸ δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα ὡς διὰ τὸ ἀποδιδράσκειν δεδεμένον. ¶ Δαιδαλέοισιν, πεποικιλμένοις. ¶ Δαιδάλεον, ποικίλον, εὐεργές. ¶ Δαιδάλλων, ποικίλλων. ¶ Δαὶ δαί. τί δέ. ¶ Δαΐδες, λαμπάδες λύχνοι. ¶ Δαΐδων, λαμπάδων. ¶ Δαίδαλον, ποίημα καὶ τὸ κοσμούμενον, ὑποπλάστιον ξύλον.

Δ αιδύσσουσι, βασανίζουσι. ¶ Δαιδύσσεσθαι, ἕλκεσθαι.

Δ αδοῦχον, λυχνία. ¶ Δαῖε, διεμέριζεν, ἔκαιεν.

Δ αίειν, καίειν. φλέγειν. ¶ Δαιεμῶν, δαιμόνων.

Δ αίεσι, διαμερίζει. ¶ Δαίεται, διαμερίζεται καίεται, αἰσχύνεται, δικάζεται. ¶ Δαιέλιξ, ἡ ῥὶς τοῖς πυρακτωμένοις ξύλοις κατὰ τὸ ἀρχαῖον μετὰ προσβολῆς πυρσῶν παρὰ ἀργείοις. ¶ Δαϊζόμενος, κατακοπτόμενος, κατακαιόμενος. ¶ Δαΐζων, κατακόπτων. ¶ Δαιημός, διαίρεσις, μερισμός. ¶ Δαιῆσαι, διδάξαι. ¶ Δαῖμα, σπιθαμὴν, καὶ τὸ ἔγκοιλον τοῦ χοινίου, σήμονα δὲ ταραντῖνοι. ¶ Δαιμονᾷ, ὑπὸ δαίμονος κατέχεται. ¶ Δαιμοὶ, οἱ καταδικασθέντες τὰς οὐσίας εἰς βασιλέως. ¶ Δαιμόνιον, θεῖον μόρσιμον. ¶ Δαίμονες, οἱ θεοὶ, δαήμονές τινες ὄντες, οἷον ἔμπειροι, ἢ ὅτι πάντα μερίζουσιν ἀπὸ τοῦ δάσασθαι. ¶ Δαιμόνιε, μακάριε, κακόδαιμον.

Δ αιμονίζειν, τὸν δαίμονα ἡγεῖσθαι καὶ ἀποθυοῦσθαι.

Δ αιμονίην, ἄκραν, θειοτάτην. ¶ Δαιμονίη, μακαρία.

Δ αιμοντιᾷ, δαιμονίζει κρυπτόν. ¶ Δαίμων, δαήμων θερμόφρων ἡ θεός. ¶ Δαιμοσία, ἡ τῶν ἀρίστων ἐπιβολή. ¶ Δαίνυ, ἑστίαν, εὐωχίαν παρασκεύαζε.

Δ αΐ. μάχη ὡς γραῦς γραῒ καὶ δᾴς δαΐ. ¶ Δαΐην, μάχην, νίκην, λαμπάδα. ¶ Δαϊνόν, πυκνόν. καύσιμον. ¶ Δαίνυντο, εὐωχοῦντο. ¶ Δαίνυσθαι, εὐωχεῖσθαι, τρέφεσθαι. ¶ Δαιομένων, μεριζομένων.

Δ αϊζόμενος, μεριζόμενος, τὴν γνώμην διαιρούμενος.

Δ αΐξας, κατακόψας. ¶ Δάϊξε, κατέκοψε.

Δ αΐξομαι, δελεύσομαι. ¶ Δάϊον, τέρας, τὸ πολεμικὸν σημεῖον. ¶ Δαιόμενον, καιόμενον, μεριζόμενον. ¶ Δαίμονα δώσω, λείπει κακὸν ἵνα κακὸν δαίμονα δώσω. ¶ Δαϊκταμένων ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντων. ¶ Δαΐζει, διασπᾷ, τέμνει, σχίζει, θλίβει, πορθεῖ, σκυλεύει. ¶ Δαίελε μῦθον, δίελε σαφήνισον.

Δ αίνυνται, ἑστιῶνται, θερμαίνονται. ¶ Δάϊον, ἰσχυρόν, ἀκαθόν. ¶ Δαῖρα, ἡ αὐτὴ τῇ δαείρᾳ. ¶ Δαῖροι, θάσιοι. ¶ Δαὶ, σύνδεσμος ἴσος δὲ συμπλεκτικῷ παρὰ τῷ ποιητῇ. ¶ Δαίς, πίκη λαμπὰς εὐωχία ἡ μάχη καὶ σώφρων. ¶ Δαίς. σοφοκλῆς, ἦλθε δὲ δαὶς θάλεια πρεσβίστη θεῶν, ἡ δι' ἐράνων εὐωχία, ἔνιοι δὲ τὰς μούσας τριπτολέμῳ. ¶ Δαῖτα, εὐωχίαν. ¶ Δαίσιμον, ἐδώδιμον. ¶ Δαιταλεύς, ὁ ὑπὸ τὰ δεῖπνα πορευόμενος δαιτυμόνων. ¶ Δαιταί, λαμπάδες. ¶ Δαισιανός, δρομεὺς ὅθεν ὑπὸ βραδυτῆτι καὶ πενία κωμῳδούμενος. ¶ Δαίτας, μεριστάς. ¶ Δαίτησιν, εὐωχίαις. ¶ Δαῖτος, εὐωχία, εὐφρασία. ¶ Δαιτὸς ἀκμάζεσθον, ἐν εὐωχίᾳ τιμῆς ἀξιοῦσθε ἢ καὶ πρῶτοι καλεῖσθε. ¶ Δαιτροί. μερισταί. ¶ Δαιτρευσάσης, τῆς διὰ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας ἤτοι τροφῆς. ¶ Δαιτρεύειν, διαιρεῖν, διανέμειν.

Δ αιτρόν, μεμετρημένον πρὸς μέρος μὲν διαιρετὸν, μεριστόν. οἱ δὲ μάγειροι. ¶ Δαιτρός, μάγειρος διαιρῶν τὰ κρέα, ἢ ὁ ἐν τραπέζῃ κόπτων τὰ μέρη. δαὶς γὰρ, ἡ εὐωχία. ¶ Δαιτροπόνος, σιτοπόνος, σιτοποιός.

Δ αιτυμόνες, σύνδειπνοι, ἀρισταί. εὐωχούμενοι ἢ μάγειροι. ¶ Δαΐφρονος, συνετοῦ περὶ τὸν πόλεμον.

Δ αΐφρων, συνετός. πολεμικὸς, πολεμικὰ φρονῶν. δαὶς γὰρ ἡ μάχη εὐωχία καὶ σώφρων. ¶ Δαΐω, μάθω.

Δ αίων, καίων. ¶ Δαίω, καὶ διάπτω. ¶ Δάκε, ἐλύπησε. ¶ Δακέθυμον, λυποῦντα τὴν ψυχήν.

Δ ακετὸν, θηρίον. ¶ Δάκη, θηρία, καὶ δάκος ἑρπετόν.

Δ άκια, τὰ ἄγρια ὀρνιθάρια. ¶ Δάκνει, λυπεῖ.

Δ ακνίς, ὀρνέου εἶδος. ¶ Δακόασαι, πορθῆσαι.

Δ ακρυόεντα, κλαίοντα. ¶ Δακρυόεσσαν, δακρύειν ποιοῦσαν. ¶ Δακρυοέσσης, δακρύων παραιτίου.

Δ ακρυπλώειν, πλημμυρεῖν τοῖς δάκρυσιν.

Δ ακρυρροῶν, δάκρυα ῥέων. ¶ Δακρυώτατον, ἀτοχέστατον. ¶ Δακτύλιοι, οἱ τετρημμένοι λίθοι δι' ὧν τὰ ἀπόγεια χοινία διάπτεται, ἢ τῆς θύρας τὸ ἐπίσπαστρον. ¶ Δακτύλιος, ἀττικῶς δὲ ἔστιν ὅλον, καὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν δακτυλίδιον ἐκάλουν, τὸ δὲ ψῆφον ἔχον, σφραγίδιον. καὶ τὸ πηδαλίου τὸ ἄκρον δάκτυλος. ¶ Δακτύλιος, φαρμακίτης, ὃν οἱ φαρμακοπῶλαι εἰώθασι πιπράσκειν ἀντὶ φαρμάκου.

Δ άκτυλος, οὕτω καλεῖται ῥυθμοῦ εἶδος καὶ κρούματος· χρῶνται δὲ αὐτῷ οἱ μάλιστα ἀθληταί.

Δ ακτυλόδικτον, δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κρέας· ἄμεινον δὲ τὸ ἐντὸς ἑωρὸν λεγόμενον, ἢ διὰ τὸ ὦτα ἔχειν ἔξωθεν καὶ δύνασθαι τοῖς δακτύλοις κρατεῖσθαι. οἱ δὲ, ὅτι ἔξωθεν οἱ δάκτυλοι ἐνείρουν. ¶ Δάλα, ἄμπελος. ¶ Δάκω φρένα, λυπήσω τὴν διάνοιαν.

Δ αλάγχαν, θάλασσαν. ¶ Δάλαμ, λύμην. ¶ Δάλεμον, κηδεμόνα. ¶ Δάλεστον, ὄνον κρύπτες.

Δ αλῆ, κακουργῆ. ¶ Δαλήσασθαι, λυμήνασθαι, ἀδικῆσαι. ¶ Δαλίδας, τὰς μεμνηστευμένας.

Δ άλιον, δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιίαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χερνίβα καὶ περιρραίνειν τὸν βωμόν.

Δ αλιοχεῖν τὸ παιδὶ συνεῖναι, ἀμπρακιῶται. τινὲς δὲ τὸ μοιχεύειν. ¶ Δαλιοχός, μοιχός. ¶ Δαλίς, μωρός. ¶ Δάλλει, κακουργεῖ. ¶ Δαλλώ, ἡ ἀπὸ πλήκτρος, οἱ δὲ τὴν ἔξωρον παρθένον ἢ γυναῖκα καὶ πρεσβυτέραν ὅταν συμπαίζῃ ταῖς παρθένοις ὑποβρύλιξ.

Δ αλὸν, ζῦλ ἢ λαμπάδα ἢ ξύλ κεκαυμένον. ¶ Δαλέον. ἡμίφλεκτον. ¶ Δαλός, μελάντερος ἰχθὺς ἢ λαμπὰς ἢ ξύλον κεκαυμένον τὸ διημμένον ξύλον, παρὰ τὸ δαίεσθαι ἤγουν καίεσθαι. ¶ Δαλμάναι, εἰκάσαι.

Δ αλυῦν, σύντομον. ¶ Δαλώ, ὑποβρύλιξ. νεώτερος.

Δ άλκιον, πινάκιον, οἷον γραμματίδιον. ¶ Δαμᾷ, δαμάζει. ¶ Δαμῶν, δαμάζων, δαμάζει, ὑποτάσσει.

Δ αμαλις μόσχος καὶ κατὰ παντὸς νέου. ¶ Δαμάλ, τὸν ἔρωτα ἤτοι τὸν δαμάζοντα, ἢ ἀγέρωχον. ¶ Δαμάλλοντες, διαδάπτοντες. ¶ Δάμαρ, γυνὴ ἔχουσα ἄνδρα.

ζον πλέθρου. ¶ Γύης, τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱστοβοέως ἐν τῷ ἀρότρῳ. αὐτόγυον δὲ τὸ μὴ σύνθετον, ἀλλ' ἐξ ἑνὸς ξύλου. δηλοῖ δὲ καὶ μέτρον γῆς. δίγυον καὶ πεντηκοντόγυον καὶ αὐτὴν τὴν γῆν. ἔτι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀστραπέλων σύνθεσις. ¶ Γύης, διονύσιος αὐτὴν γύπτις εἴρηκε. ¶ Γυθίασιν, δορύασιν. ¶ Γυῖα, μέλη, χεῖρές τε καὶ πόδες καὶ τὰ λοιπά. ¶ Γυιώσω, χωλώσω, ἐκλύσω, χωλοὺς ποιήσω, πηρώσω. ¶ Γύης, ὄρυξ, ὀργυιά, χωλή, ἀσθενής. ¶ Γυιός, χωλός, νοσώδης, πηρώδης. ¶ Γυλλίσκοι, ἰχθύες ποιοί. ¶ Γύλλιος, ὁ ἡρακλῆς, καὶ ἀγγεῖον ὁ δὴ πλεκτὸν εἰς ἀπόθεσιν τῶν ἀναγκαίων ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. ¶ Γύλλιον, ἀγγεῖον πλεκτόν. ¶ Γυλλὰς εἶδος ποτηρίου παρὰ μακεδόνων. ¶ Γύλλινα, ἐρείσματα γεισῶν.

Γυλλός, κύβος, ἢ τετράγωνος λίθος. ¶ Γυλλοί, στολμοί. ¶ Γυμνάζεται, ἀσκεῖται. ¶ Γυμνασία, ἄσκησις, μελέτη. ¶ Γυμνασιάρχης, ἄρχων τοῦ ξυστοῦ, ἢ βόλου ὄνομα. ¶ Γυμνάσιον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται.

Γυμνή, ἄνηβος. ¶ Γυμνῆλαι, οἱ ἀκτήμονες καὶ πένητες.

Γυμνῆτες, οἱ μὴ ἔχοντες ὅπλα οἱ δὲ τοὺς σφενδονήτας. οἱ δὲ τοὺς γυμνοὺς μαχομένους. ¶ Γυμνόν, ἀνυπόδητον, ἢ ἀποσκυθισμένον ὡς ἀρχίλοχος. ¶ Γυμνοπαιδία. ἔνιοι μὲν ἑορτὴν φασὶ σπαρτιατικὴν ἐν ᾗ οἱ ἔφηβοι κύκλῳ περιῄεσαν τὸν ἐν ἀμυκλαίῳ βωμὸν τύπτοντες ἀλλήλων τὰ νῶτα. τοῦτο δὲ ἐστὶ ψεῦδος. ἐν γὰρ ἀγορᾷ ἑορτάζουσι. πληγαὶ δὲ οὐ γίνονται ἀλλὰ προσόδοι χορῶν γυμνωμένων. ¶ Γυμνότεροι λεβηρίδος, ἀριστοφάνης φησὶ τυφλότεροι λεβηρίδος. ἔστι δὲ λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας διὰ τὸ λεπτὸν εἶναι, κενὸν δὲ τελείως ἐστὶ τοῦτο καὶ τυφλόν, τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν ἐπὶ τέττιγος, καὶ συνήθως ἐπὶ τῶν ἀπεκδυομένων τὸ γῆρας. τριχῆ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν, καὶ οἱ μὲν τυφλότερος λεβηρίδος. οἱ δὲ κενώτερος, οἱ δὲ γυμνότερος. ¶ Γυμνοφυλακεῖν, ἐπιτάττειν παροιμία ἐπὶ τῶν δεομένων προστάξεως διὰ τὸ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως τοῦτο πράττειν, φερεκράτης τυραννίσι. ¶ Γυναικεῖα, τὰ ἔμμηνα. καὶ οἱ γυναίκειοι ἵπποι. ¶ Γυναικίσκιον. παιδίσκιον.

Γυναικωνίτης, οἶκος γυναικῶν. ¶ Γύναιξ, γύναι.

Γύναιον, γυνή. ¶ Γυναιμανής, γυναικομανής, ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς, ἢ τὰς γυναῖκας ἐκμαίνων, ἢ ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενος, ἢ γυναῖκας εἰς μανίας ἄγων διὰ τὸ κάλλος. ¶ Γυναικὸς γυναικείου. ¶ Γυναίων εἵνεκα δώρων, διὰ γυναικῶν δωροδοκίαν. ¶ Γυναῖκες, εἰλίποδες. διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν, ἢ ἀνακρέων, πλέξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς. ¶ Γυνή, ἡλικία τις παρὰ πυθαγόρᾳ, ἢ ἄνθρωπος γύννις, δειλός, ἄνανδρος, γυναικώδης. ἀριστοφάνης γύννιδας μαλακούς. ¶ Γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο, ἀντὶ γυναικὸς ἄρα γεγέννησο. ¶ Γῦπες. ὄρνεα σαρκοφάγα καὶ νεκροφάγα. ¶ Γύπας, καλύβας καὶ θαλάμας. οἱ δὲ γυπῶν νεοσσιάς. ἄλλοι δὲ λάκκους ὀδούς. οἱ δὲ τὰς κατὰ γῆν οἰκήσεις. οἱ δὲ σπήλαια καὶ ἐν πέτρᾳ τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἀγζώστους ἀνασεσυρμένα.

Γύπη, κοίλωμα γῆς. θαλάμη, γωνία. ¶ Γυπεῖν, μακρόν.

Γυποσκία, παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἄξιον ὑπὸ φθόνου πραττόντων. ¶ Γύρας, ὄρος ἐν τήνῳ. ¶ Γύργαθον, σκεῦος πλεκτὸν ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι.

Γυραὶ πέτραι, οὕτω καλοῦνται γυραὶ ἐν τῷ ἰκαρίῳ πελάγει, πρὸς μυκόνῃ τῇ νήσῳ. ¶ Γυρεία, πάλη καὶ στολίς. ¶ Γυρείτας. ἀνυπύροις ἄρτοις.

Γυρόν, κατακεκλιμένον, κυρτόν, στρογγύλον κυκλοειδῆ.

Γυρῖνον, τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον. ¶ Γυρτόν, σκυφίον. ¶ Γύροι, βόθροι. ¶ Γυρτεύς, ἀνακρωτήφορος. ¶ Γυρτώνη, πόλις ἐν θετταλίᾳ.

Γυρῶσαι. πληρῶσαι.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Γώ, ἐκεῖ τῷ ἰδίῳ καὶ σῷ. ¶ Γωγώνη, φάρυγξ.

¶ Γωγγάμη, ἐν ᾧ οἱ ἁλιεῖς συνάγουσι τὰ ὄψα εἴρηται καὶ γαγγάμη. ¶ Γωλιοί. σπήλαια, καὶ αἱ πρὸς θάλασσαν καταδύσεις. ¶ Γωνιασμός, ῥίχων συμβολή. ἐγγώνιος, οἱ δὲ γεωμετρικὸν θεώρημα, ἀριστοφάνης βατράχοις. ¶ Γώνηρ. γωνία λάκωνες. ¶ Γωνοείσματα, γνωρίσματα τὰ ποθεῖσαι. ¶ Γῶνος, γωνὸς εἶδος ἢ παιδιά τις παλαιστρική, οἱ δὲ κώπη. ¶ Γώνυμος, φρόνιμος.

Γῶος, μνημεῖον. ¶ Γώπας, κολοιοὺς μακεδόνες.

Γωροῦται. σπαρκεῖ λάκωνες. ¶ Γωρυτός, ῥοθήκη, θύλακος. οἱ δὲ, χωρυτός.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Δαάναι, δύνασθαι ὅσον εἰς τὴν χρείαν τοῖς σήμοσι μερίζομένον καθαιρεῖσθαι. ¶ Δαβεῖ, κάθηται λάκωνες. ¶ Δάβελος, δαλὸς λάκωνες.

Δαβουλή, ἄρκτος χαλδαῖοι. ¶ Δάγμενος, οἰκτρὸς πένης ἐλεεινός. ¶ Δάγκολον, δρέπανον. ¶ Δαγνόν, πυκνόν. ¶ Δαιόμενον, ἐρρωμένον. ¶ Δᾶδα, λαμπάδα. ¶ Δᾶδας, λαμπάδας. ¶ Δᾶδες, λαμπαί. ¶ Δαδύνειν, αὐτέχειν, ἀτενίζειν, μεριμνᾶν, φροντίζειν. ἀθῆναι. ¶ Δαδοῦνται, διαιροῦσιν, δυσχοῦνται. ¶ Δαδουχεῖ, λάμπει, φέγγει, φωτίζει, φαίνει.

Δαδουχίας, λαμπαδηφορίας, λυχναψίας, φωτισμοῦ.

Δαδοῦχος, λυχνάπτης, λαμπαδηφόρος. ¶ Δαδουχοῦνται, φαίνονται. ¶ Δαδουχῶν, διαλάμπων, φωτίζων. ¶ Δαδύσσεσθαι, ἕλκεσθαι, σπαράσσεσθαι.

Δαεγώ, οἶδα. ἐπίσταμαι. ¶ Δαείς, μαθών. ¶ Δάειν, κακουργεῖν. ¶ Δάειρα, δάειρα γὰρ ἐστὶ τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὸν, δηλοῖ καὶ δαήμων ἔμπειρος. ¶ Δαῆται, χορτάσαι σιτίων. ¶ Δαέρ, ἀνδράδελφε. ¶ Δαείων, μαθών. ¶ Δαέρ ἐμεῖο κυνός. τοῦ ἀνδρός μου ἀδελφὲ τοῦ ἀναιδοῦς. ¶ Δάεινον, κλαύσιμον.

Δάελον, διάδηλον. ¶ Δαερόν, μέλαν καὶ τὸ καιόμενον. ¶ Δαέρων, τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφῶν. ¶ Δαήλης, ἱερεὺς ἀρτέμιδος. ¶ Δαήμονες, ἔμπειροι γυναῖκες.

Δαήμων, ἔμπειρος τεχνίτης. ¶ Δαήμονος, ἐμπείρου τεχνίτου. ¶ Δαήμων, εἰδήμων, ἐπιστήμων ἔμπειρος.

Δαῆναι, μαθεῖν. ¶ Δαηρόν, θερμόν, καματηρόν, λαμπρόν, προφανές. ¶ Δαής, μάχης μεγάλης. ¶ Δαῆται, καίεται. ¶ Δάθεα, ἄρτοι φρέατι ταραντῖνοι.

ρανῷ. ¶Γουναζέσθαι, ἐλιτάνευον. ¶Γουνέομαι. ἱκετεύομαι. ¶Γουνούμενος, ἱκετεύων.

Γουνοῦσθαι, γωνιαῖος τόπος. ¶Γουνῷ ἀλωῆς, ἐν τῷ γωνιμωτάτῳ τῆς ἀλωνίας. ¶Γουνόντων, γονάτων.

Γουνῷ, γονίμῳ τόπῳ. ¶Γοῶσα, θρηνοῦσα.

Γοργώ. κατάπληξις, φόβος, πικρία, αὐστηρία, καὶ γοργὼ δυνικῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Γ ραφάγι κύπριοι. ¶Γραφάν, σκαφίον, βόθρον. ¶Γραῖα, πόλις γῆ καὶ δημήτηρ. ¶Γραῖαν καρδόπην. ¶Γραιβία, ὀγχετία πανόγυιος ταραντῖνοι. ¶Γραικιστί, ἑλληνιστί.

Γραικός, ἕλλην. ¶Γραίνειν, ἐσθίειν. ¶Γραικωπίας, γραίας ἐμφερής. ¶Γραιολέας, πονηρὰς ὀλεθρίας, γραίας. ¶Γράμματα, τὰ γεγραμμένα. καὶ συλλαβαί, καὶ τὰ ζωγραφήματα, καὶ τὰ ἐν ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις ἡμῶν ἀπογραφαί.

Γραμμαί, ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ ἦσαν ὡς τὸν χορὸν ἐν στοίχῳ ἵστασθαι. ¶Γραμματιστά, γραμματευτά.

Γραμματίας, διεσπασμένοις. ¶Γραμματεύειν, γράφειν, ἀναγινώσκειν. ¶Γραμματεύς, ὁ ἀναγνώστης, γράμματα εἰδὼς καλῶς. ¶Γραμματίδιον, ὅτε μὲν τὸ πινακίδιον, ὅτε ὅμοιον γλωσσοκόμῳ, λέγεται δὲ καὶ ἐπιστόλιον. ¶Γραμματιστής, γραμματοδιδάσκαλος. ¶Γραμμή, ὁ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ὃς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς. ¶Γραμμὴ μακρά, εἰώθει ὁ διδάσκαλος καταδικάζων ἐν τῷ γραμματιδίῳ μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύων μικράν. ¶Γραμματεῖα, δράπετα. ¶Γραμματικός, πεπαιδευμένος καὶ παιδευόμενος. ¶Γρανθέωνα, γέροντα.

Γράμμα δήμιον, ἡ διαθήκη. ¶Γραός, γραῦς, μηνὶ μηράζουσα. ¶Γράπτην, γῆρας τέττιγος ἢ ὄφεως καὶ τῶν ἐκδυομένων. καὶ εἶδος ὀρνέου, καὶ ῥυσσόν, ἀπὸ τοῦ γραμμὰς ἔχειν τὰς ῥυτίδας, ὅθεν καὶ ὁ γραῦς ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ εἰς γῆν ῥέειν. ¶Γραπτίνος, οἶνος τραχύς. ¶Γραπτύς. τὰς ἀμυχὰς καὶ καταξύσεις τῶν ἀκανθῶν. ¶Γράστως, δυσοσμία.

Γράσον, μωρὲ ἀνόστατε. ¶Γραύκαλος ὄρνις τεφρός. ¶Γραῦς, τὸ συναγόμενον καὶ ἐπιπηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν γάλα ἑψῆται, ἢ τὸ τοιοῦτο ῥυγόν, καὶ ὁ ἐν τοῖς χείλεσι τῶν ποταμῶν γραμμή, καὶ βόλος τις ἀστραγάλων. ¶Γραῦς ἔριφος, ἀπολλόδωρος φησί, ὅτι ἐστὶ τὸ παροιμιώδης λεγομένη ἐριφία γραῦς, ἐστὶ δὲ αὐτὸ ὅμοιον γραῦν ἔριφον τὴν ἐν πυθίᾳ καταγηρακυῖαν, οἱ δέ, ἀπὸ τῆς ἀκρίδος, τὸν τῶν ἀρουραίαν ἀκρίδα ὑπό τινων * μάτην λεγομένην.

Γράφεται, ἀντιγράφει ὁ κατηγορεῖ. ¶Γραφεύς, ζωγράφος. ¶Γραφή, κατηγορία. ¶Γραφή, ἡ δημοσία δίκη. ὡς ὅταν ἢ ψηφίσματος ἢ νόμου τις κατηγορῇ. καὶ ὁ ἐπὶ δικῶν κλῆσις καὶ ὁ παράγραφος γραφή καὶ ἐπίκλημα, κατηγορία καὶ ἔγκλημα.

Γράψαι, ξύσαι, χαράξαι, ἀμύξαι. ¶Γρηικάμινοι, ἐπεὶ εὔλαλοι αἱ γρᾶες διὰ τὸ παντοδαποῖς αὐθρά σιν ὁμιλεῖν. ¶Γρήιον, παλαιόν. ¶Γρήνη, ἄνθη σύμμικτα. ¶Γρήνικος, ποταμός. ¶Γρηῦτις, βυρσεύς. ¶Γρεῖνος, δέρμα. ¶Γριπίζει, ἁλιεύει.

Γριπεύς, ὁ ῥάπτων τὰ ἁλιευτικὰ λίνα καὶ ὁ ἁλιεύων.

Γριπωμένα, συνελκόμενα, καὶ ἀσπαστικῶς συμπαθοῦντα. οἱ δὲ ἐγγίζοντα. ¶Γρισῶν, ὗς, ἀριστοφάνης δὲ ὄνομα δρομέως νενικηκότος ἐν ὀλυμπίᾳ στάδιον.

Γριφᾶσθαι, γράφειν, οἱ δὲ ξύειν, καὶ ἀμύσσειν λάκωνες.

Γριφεύειν, αἰνίττεσθαι. ¶Γρῖφοι, τὰ ἐν τοῖς πότοις βαλλόμενα ζητήματα. ¶Γριφοειδές, δυσάρεστον.

Γρῖφος, τὸ δίκτυον, καὶ συμποτικὸν ζήτημα αἴνιγμα τώδης, καὶ πρόστιμον τῷ μὴ λύσαντι. τὸν γρῖφον ἔδει πιεῖν τὸ συγκείμενον ὅ ἐστι ἄκρατον ἢ ὕδωρ, τουτέστι κάθαρον ὑδαρές. ¶Γρίφοις, ζητήμασι.

Γριφόμενα, γραφόμενα ἢ ἐπαγγελλόμενα.

Γρομφάς, ὗς, παλαιά, σκρόφα, ὁμοίως καὶ ὁ γρομφίς.

Γρόνθων, ἀναφύσησις ἣν πρώτην μανθάνουσιν αὐληταὶ καὶ κιθαρισταί. ¶Γρονθονεύεται, θυμοῦται.

Γρόσφων, τάραξιν. ¶Γροῦμος. στρόβιλος.

Γρουάσεται, μηκύνεται, ὅσον ἐκτείνεται. ¶Γρομφεῖς, οἱ ζωγράφοι. ¶Γρῦ, ὁ ὑπὸ τῷ ὄνυχι ῥύπος, ὅδη δὲ καὶ τὸ ἐλάχιστον, καὶ ὁ γρυτὸ, καὶ τὸ βραχύ.

Γρυβός, γρύξ. ¶Γρύζειν, φθέγγεσθαι, λέγειν.

Γρύλλιον, ῥωσμὸν δρυός. ¶Γρυλλίων, ὁ χοῖρος.

Γρυλλίζοντα, γρύζοντα. ¶Γρυλλάζειν, γογγύζειν.

Γρύλλη, ὑῶν φωνή. ¶Γρύλλος, χοῖρος.

Γρύμνη, ἄνοκος. ¶Γρυμαία, ἐσθὴς καὶ ἀγγεῖον σκευοθήκη ἐν ᾧ ὁ γρύτη. ἤδη δὲ καὶ τὰ λεπτὰ σκευάσματα καὶ γρύτην λέγομεν. ¶Γρυμπάνειν, γρυποῦσθαι, συγκάμπτειν. ¶Γρῦνος, ὁ γρύψ. ¶Γρύξ, ὁ τόπος τοῦ ὄνυχος. ¶Γρύψαι, ὁμέρα κράξαι, ἢ ἠρέμα φθέγξασθαι, ὑλακτῆσαι. ¶Γρυπαί, αἱ νεοσσιαὶ τῶν γυπῶν· οἱ δὲ γυπαί. ¶Γρυπάνιον, γερόντιον ἢ γρυπάνιον.

Γρύπες, μέρος τῶν τῆς νεὼς σκευῶν καὶ ἀγκῦραι καὶ εἶδος ζῴου τετραπόδου ὃ καλοῦσι γύπην * ἐμέσην.

Γρυπνόν, στυγνόν. κατηφές. ¶Γρυπές, τὰ ἔξω τοῦ στόματος καμπυλώρρις ὁ ἐπικαμπῆ τὴν ῥῖνα ἔχων.

Γρυπόν, γρύψ. κατηφές, στυγνόν. ¶Γρύπτειν, γρυποῦσθαι, συγκάμπτεσθαι. ¶Γρῦται. σκεύη.

Γρυτεύεται, παρασκευάζεται. ¶Γρωθώνη, σαπρὰ γραῦς. οἱ δὲ τὸν παλαιὸν ὄνον. ¶Γρωθύλοι, μυλιοί. σπήλαια. ¶Γρωνάδες, θήλειαι. σύες.

Γρώνοις, τοὺς ἀκούοντας καὶ τοὺς μὴ λαλοῦντας. καὶ παλαιὸν ἀγγεῖον σκότινον καὶ τὸ κενὸν τοῦ δίφρου οὗ λόχοι κεῖνται. ἄλλοι δὲ τὸν ὀπὸν τοῦ πίξας δι᾽ ὃς τὰ χοινία πρὸς τὴν τῶν νεῶν στάσιν ἀσφαλίζοντο.

ΤΟ Δ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Γ ύαι, ὁδοί. πλέθρα. ¶Γύαια, ἀπόγαια χοινία τὰ πρυμνήσια πείσματα, πλοῖα, πληγαί. ¶Γύαλα, θησαυροί. ταμεῖα. κοιλία. ¶Γύαλον κοῖλον. ἄλλοι περίβολον. ἄλλοι τὸ κύτος τοῦ θώρακος, τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κοιλώματος, καὶ δηλοῦται διὰ περιφράσεως ὁ πᾶς θώραξ. ¶Γυβᾶ, κολυμβᾶ. ¶Γυγᾶ, ἀθηνᾶ ἐγχώριος. ¶Γυγαί, πάπποι. ¶Γύας, γῆς. ¶Γυγαίη, λιμὴν ἐν λυδίᾳ.

Γυγαῖα νύξ. ἡ σκοτεινὴ γῆ. ¶Γυλός, μηνός.

Γυλίον, κόλπον. ¶Γυνότης, χωλός. ¶Γυομέ

μετεγγυμνάσθαι. ¶Γνύπτοντι, ἀσθενοῦντι.

Γ νωπῶνες, στυγνοί. κατηφεῖς, ἄτολμοι, πεζμένοι. ἢ μαλακοὶ ὑπὸ τοῦ ἐις γόνυ πεπτωκέναι. ¶Γνυφαὶ, γάπαι. ¶Γνώριμοι, μαθηταί. ¶Γνωρίμῳ, γινωσκομένῳ δωρικῶς. ¶Γνώριμος, οἰκεῖος, γινωσκόμενος. ¶Γνωρίσματα, τὰ συνεκτιθέμενα τοῖς παισὶν ἔξω τῶν περιρραίων. ¶Γνωρίσαι. φανερὸν ποιῆσαι. ¶Γνῶθι σαυτὸν, ἀπόφθεγμα χείλωνος φασί. ¶Γνῶμα τὸν βαλλόμενον ὀδόντα δι᾽ οὗ τὰς ἡλικίας ἐνδείκνυσι τῶν τετραπόδων. καὶ ὁ κατηρτικὼς ἤδη λιπογνώμων. λέγεται δὲ καὶ γνῶσις.

Γ νῶμαι, τὰ ψηφίσματα. ¶Γνώμη, διάθεσις ποιά τις καὶ γνώμη καὶ ἐπιστήμη. ¶Γνωμοτυπία, γνωμολογία ἀκριβὴς, ἀπὸ τοῦ γνῶναι, λέγεται καὶ τὰ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις κέντρα καὶ τὸ περὶ τοῖς τακτικοῖς.

Γ νώμων, συνετὸς σοφοκλῆς. ¶Γνῶναι, κρῖναι, καὶ τὸ συνουσιάσαι. ¶Γνωσιμαχῆσαι, τινὲς μὲν τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν. ἄλλοι τὸ γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονα ἔχει αὐτῷ μάχην ἡσυχάσαι ἢ μετανοῆσαι. ¶Γνῶσις, σύνεσις, εἴδησις, νόησις. ¶Γνωτὴ, ἀδελφὴ ἢ ἐρωμένη.

Γ νωτοί, ἀδελφοί, γνωστοί.

Γ νωτὸν, εὐεπίγνωστον, ποτὲ δὲ ἀδελφόν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

γ όνατα, τὸ ὄρειον φοίνικες. ¶Γοβρεῖαι φανοὶ λαμπτῆρες. ¶Γόγγρος, ἰχθύος εἶδος. καὶ ἡ γογγρώδης ἐπὶ ἐλαίας ἔκφυσις τὸ κάτω τοῦ στελέχους. ¶Γογγύζειν, τὸ θορύζειν τὰς ὗς φωνεῖν· ὅπερ ἔνιοι γογγυλίζειν, τὸ αὐτὸ καὶ γρυλίζειν λέγεται.

Γ ογγρῦσαι, ὡς χοῖρος φωνῆσαι. ¶Γογγρώνη, ἀπόστημα ἐν φάρυγγι. ¶Γογγύζειν, φθέγγεσθαι τὸ θορύζειν.

Γ ογγύλον, στρογγύλον. σκληρόν. ¶Γογγυλεῖν, συστρέφειν.

Γ ογγυλόσκινος, στρογγύλον ἔχων τὸ οἴκον ἢ τὸ στόμα.

Γ ογγυλεύματα. στρογγυλεύματα.

Γ ογγυλωπὰ, στρογγύλα, εὔτονα, γοργά.

Γ όγγων, μωρός. ¶Γόδα, ἔντερα μακεδόνες.

Γ οδᾶν, κλαίειν κύπριοι. ¶Γόδαρος, θύρα.

Γ οδὸν, γόητα. ¶Γοδρεῖς, θρηνῳδοί, πενθικῶς.

Γ όης, μάγος κόλαξ πειθήριος. ¶Γοητεύει, ἀπατᾷ, μαγεύει, πείθει, φαρμακεύει, ἐξαιδεῖ.

Γ οησίοδος, ᾠδὸς ἀπατεών. ¶Γοητικὸν, ἀπατηλὸν μαγικὸν τὸ δι᾽ ἐπαοιδῶν ἐσκευασμένον. ¶Γοιαυτὸς, φάρυξ. ¶Γοῖδα, οὐκ οἶδα. ¶Γοιδύες, ῥυτῆρες. ¶Γοίδημι, ἐπίσταμαι. ¶Γοιδοῦλος. λαλιός. οἱ δὲ γοδοῦλος. ¶Γοίνακες, βλαστοί. ¶Γοῖνος, οἶνος. ¶Γοιναῦτις, οἰνοχόη. ¶Γοινὲς, κόρακες.

Γ οῖσος, μέλαν, πλατύ. ¶Γοῖταρις. ¶Γοιταὶ. κεκραμέναι γραστίς. ¶Γῖτος, ῥύπος, πάθος. ¶Γοιτόσυρον, τὸν ἀπὸ ἅλωνα σκῦθαι. ¶Γολοινὰ, χλωρὰ ἢ γελονά.

Γ ολομένη, βοτάνη. ¶Γολύφειον. κέλυφος οἰκεῖον ταρεντίνοις. ¶Γολμοὶ, στολμοί. ¶Γόλμις, ψὰρ τὸ ὄρνεον. ¶Γόλαμος, διωγμός.

Γ όλανα, ἀγκύλη αὐπλαβεύς. ¶Γόλησις, κακοδαιμονία. ¶Γόλλακα, λάκκον. ¶Γόμος, ζωμός.

Γ όμνη, ὀρίγανον. ¶Γομφία, ὄργανον γομφοτήρια, ξύλα ἐις γόμφοις. ¶Γομφιασμὸν, συνθλασμὸν ἢ συντριμμὸν, ἢ μωλωπισμὸν ὀδόντων. ¶Γόμφοι. μῦλοι, σφῆνες, δεσμά. ἄρθρα, σύνδεσμοι, καὶ ὀδόντων γόμφιοι. ¶Γόμφοις, ταῖς τῶν ξύλων ἁρμονίαις.

Γ όμφοις, ὀδόντας ἢ τοῖς συνδέσμοις τῶν ξύλων ἢ μοχλούς. ¶Γομφοτήρια, ἧλοι. ¶Γόμορρα, μέτρον στάσις. ¶Γόμφιος, σφηνώδεσι. ¶Γομφοπαγῆ, συνηρμοσμένα. ¶Γομφῶσαι, συμπῆξαι.

Γ ονάδες, μητέρες. ¶Γονᾷ, κύει, γεννᾷ, φύει, καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον. ¶Γόναρ, μητέρα λάκωνες.

Γ ονὰς, τέκνα. ¶Γονορρυὴς, οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως. ¶Γονόρρυα, πάθος περὶ τὴν γονήν. ¶Γόνος, υἱὸς, γέννημα. φυλὴ, καὶ ὁ ἀπὸ γένους τῶν ὁμαίμων.

Γ όνοις, τέκνοις. ¶Γόνυ κάμψαι, ἀναπαύεσθαι.

Γ ονὴν, γένεσιν, μητέρα καὶ τὸ σπέρμα. ¶Γονὴς, νάρκισσος τὸ φυτόν. ¶Γονίμη, ἡμέρα ἡ περιττὴ καὶ μὴ ἄρτιος. ¶Γόνιμος, γνήσιος υἱὸς γνήσιος ὁ οὐκ εἰσποιητός. ¶Γόνιμον, εὔκαρπον. ¶Γονίας, δυσχερὴς αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. ¶Γονοειδὲς, γονοειδικός.

Γ ονόεσσα, πόλις. ¶Γονιασμῶν, γονοτύλω τὸ τετυλωμένον περὶ γόνατι, τύλας δὲ λέγουσιν ἃ ἡμεῖς τυλώματα. ¶Γουνωνία, σάμψυχος.

Γ ονύκροτοι, ὅτοι βλαισοὶ ἤγουν τὰ γόνατα συγκρούει δηλοῖ, ἀπὸ τῶν δεινῶν ἐστιν ὅτε συγκρούουσι τὰ γόνατα.

Γ ουπετεῖ, παρακαλεῖ, δέεται, ἱκετεύει. ¶Γονόεσσα, πόλις πελοποννήσου. ¶Γόνυγρον, τὰ ἄκαρπα καὶ ξηρὰ πεδία. ἢ ὁ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν γερόντων, μηκέτι σθένει δυναμένων τοῖς γόνασι. ¶Γόνον, μέτρον.

Γ ονώνη, ὀρίγανος. ¶Γόοιο, θρήνου. ¶Γόον, θρῆνον.

Γ όος, θρῆνος, ἢ θρηνητικός. ¶Γοόωσα, θρηνοῦσα.

Γ οράσδων, ἁλιάδων, δουλέλω σοφοκλῆς. ¶Γόργεια, προσωπεῖα. ¶Γοργίδες, αἱ νεάνιδες.

Γ οργόνες, αἶγίδες. οἱ δὲ τὰ ἤθη τῶν αἰγίδων πρόσωπα.

Γ οργολόφας, ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπὶ περικεφαλαίας, καὶ ἐπὶ ἀσπίδος. ¶Γοργόνα, ἣν ἐπ᾽ αὐτῆς εἶχεν ὁ λάμαχος ἵνα τὸν λάμαχον εἴπῃ. ¶Γόργευσον, τάχυνον, σπεῦσον. ¶Γοργὸς, εὐκίνητος, ταχύς. σκληρός. λιπαρός. εὔγραφος. ¶Γοργῶπιν, φοβερόφθαλμον. ¶Γοργοπενέδραν, φοβερὰν καὶ καθέδραν ἢ ὄψιν. ¶Γοργῶπις, κρατῖνος ἐν πυλαίᾳ λίμνη φασὶ τὴν ἐν κορίνθῳ, εἰληφέναι δὲ τοὔνομα διὰ τὸ γοργὴν ἐμπεσεῖν εἰς αὐτήν. ¶Γοργωπὲν. πικρὸν τὸν βλέψιν, ἢ γοργαλίζειν, ἀδολεσχεῖν, αὐστηρόν.

Γ οργὼ, γοργότης, πέπλασται δὲ ὥσπερ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς ὡς ζολοχρύσω. τὰ γὰρ περὶ τὴν δανάην καὶ τὸν περσέα καὶ τὰς γοργόνας ὅμηρος οὐκ οἶδε.

Γ οργώψατο, πικρὸν ἔβλεψε. ¶Γοργείην, κεφαλὴν οὐ τὴν γοργόνα ἐκληπτέον, ἀλλὰ γοργότητά τινα καὶ φοβερὸν, ἡσίοδος δὲ πλανηθεὶς ἀνέπλασεν ἐκ τούτων τὰ περὶ τὸν περσέα ὅτι ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν γοργόνος. ¶Γοργοτάτω, γοργότατοι δωρικῶς. ¶Γοργύρα, ὑπόνομος δι᾽ αὗ τὰ ὕδατα ὑπεξείη. ¶Γοράπιες, ῥάφανοι. ¶Γορτύνα, πόλις. ¶Γόρτυξ. ὄρτυξ. ¶Γόργνος, μῦς βάτραχος. ¶Γοτὰν, ὗν μακεδόνες. ¶Γορὸς, κυρτός. ¶Γορυτὸς, θήκη τόξου. ¶Γοῦν, γόνυ. ¶Γοράτου, ἡσυχὸν, οἱ δὲ

Γ λαφυρός, αὐθηρός, λαμπρός. τορπνός. κοῖλος. ἡδύς. βαθύς. ¶ Γλάψαι, κοιλᾶναι, γλύψαι, ἐκξέψαι, σκαλεῦσαι, βαθῦναι. ¶ Γλαυκώπης, ὑπὸ ῥυγλεύκοις γενόμενος ἔκλυτος ἢ περιμένος ἀπὸ τῶν οἴνων. ¶ Γλεῦκος, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. ¶ Γλεῦξις. οἶνος, ἕψημα. ¶ Γλέβα, ἀξίωμα συγκλήρου. ¶ Γλέφαρα, βλέφαρα, ὀφθαλμοί. ¶ Γλήνεα, οἱ δὲ ποικίλ' ἄττα καὶ γλήνων τὸ ποικίλον καὶ ζῶδια ἀγάλματα, ἔνιοι κἀκεῖνα πλάσματα ἀξιοθέατα. ¶ Γλῆνος, φάος. ¶ Γλήνη, κόρη ὀφθαλμοῦ, καὶ παίγνιον. οἱ δὲ τὸ οὐδενὸς ἄξιον, καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην, πρόσοψιν, καὶ γλήνας τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ὄρη. ¶ Γλήνωτα, πονηρά. ¶ Γληχονοειδές, δίκταμον. ¶ Γλίον, εὔτονον, ἰσχυρόν. ¶ Γλοῖα. κόλλα. ¶ Γλοῖος, ῥύπος.

Γ λήχραι, κνῆμαι. ¶ Γλισχρόν, ἐνήλατον.

Γ λίσχρος, φειδωλός, σκνιφός, λίαν ῥυπαρός, ἐνήλατος, κολλώδης. ¶ Γλίσχρως, ὀλισθηρῶς.

Γ λίσσα, πόλις. ¶ Γλιᾶται, παίζει, ἀπατᾷ.

Γ λιττόν, γλοιόν. ¶ Γλίχῃ, ἐπιθυμεῖς. ¶ Γλίχεται, παίζει, ἐπιθυμεῖ, προθυμεῖται. ¶ Γλιχόμενοι, ἐπιθυμοῦντες. ¶ Γλιχόμενος, ἐπιθυμῶν.

Γ λιχύτης, ἀτυχής, ἢ ἐπίπονος, ἢ ἐρωτική. ¶ Γλιχός, φειδωλὸς καὶ γλίσχρος. οἱ δὲ πολυπράγμων, περίεργος. ¶ Γλίδου χοάναι, εἰς οἷς τύποις κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ διὰ τῶν κεντημάτων. ἦσαν δὲ πήλινοι. σοφοκλῆς. ¶ Γλοιάς, ἡ κακοήθης ἵππος, καὶ πολυδίκη παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ γλοίης τὸ αὐτό.

Γ λοιάζειν, τὸ καταφερόμενον εἰς ὕπνον καὶ ἐπιμύειν τοῖς ὄμμασι καὶ κατειλλώπτειν. οἱ δὲ διεγγελᾶν.

Γ λοιητά, κακοήθη. ¶ Γλοιός, νωθρός, ἀσθενής, ῥυπαρός. ¶ Γλοιώδης, ναυστακτικῶς. ¶ Γλούρεα, χρύσεα, φρύγες γληρός, χρυσός. ¶ Γλουρί, τὰ περὶ κοτύλης σφαιρώματα. ¶ Γλουτόν, τὸ περὶ τὰ ἰσχία.

Γ λουτός, σφαίρωμα. ¶ Γλυκεῖα, ἡ γλυκύρριζα.

Γ λυκίων, ἡδίων. ¶ Γλυκή, βοτάνη τις ἐδώδιμος.

Γ λυκίννας, διὰ γλυκέος οἴνου πλακοῦς.

Γ λυκερῷ σιδωνίῳ, δρᾶμα δέ ἐστιν ἐν ᾧ περὶ θυμέλης ἄρχεται οὕτως, σιδώνιον ποτ' ἄστυ κάδμος ἐκλιπὼν ἀγήνορος παῖς, δεδέβοηται δὲ τὸ μέρος τοῦτο.

Γ λύκιον, ἥδιον. ¶ Γλυκύ, ἡδύς.

Γ λύκκα, ἡ γλυκύτης. ¶ Γλυκκόν, γλυκύ. ¶ Γλυκύν, τὸ γάλα καὶ τὴν χολήν. ¶ Γλυκύ, μελιχρόν.

Γ λυκυδερκής, ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι. ¶ Γλυκυθυμία. ἡδονή. ¶ Γλυκύθυμος, αἱρεμένος. ἡδύς. ἁπαλόψυχος. ἥπιος. προσηνής. γλυκύς. ¶ Γλυκυσίδη, φυτὸν περιὸν συντελοῦν πρὸς ἀπόστημα ὑπὲρ τῶν γυναικείων.

Γ λυκύφαιον, τὸ ἐρυθρόδανον κρύτιον. ¶ Γλυκύφρουροι, τὰ ἐν οἴκῳ φρουροῦντες καὶ ἔνδον μέλιτος ὄντες.

Γ λύκων, ὁ εὐήθης. ¶ Γλύξις, ὁ αἱρεμένος οἶνος καὶ ἄτονος, ὃν ἔνιοι μὲν ἁπαλόστομον, οἱ δὲ γλεῦξιν.

Γ λυφεῖον, ἄνξον τι καὶ ὄρος. ¶ Γλυφίδες, αἱ χεῖλαι τῆς βέλους ἀπὸ τοῦ γεγλύφθαι καὶ κεκοιλάνθαι, εἰς ἃς ἡ νευρὰ ἐντίθεται τοῦ τόξου. ἐνίοτε δὲ καὶ τὰς τῶν ἀκίδων χηλὰς λέγει ὅμηρος, καὶ αἱ θαλάμαι.

Γ λύψαι, ξύσαι, χαράξαι. ¶ Γλωκὶς ἀγκών, παρὰ μίαν ἣν φασιν εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ λεγομένου μακροῦ ἀγκῶνος ἐν τῷ νείλῳ κατ' ἀντίφρασιν, ἔστιν γὰρ δυσκόμιστον διὰ τὸ ῥεῦμα καὶ ἀηδές, ὅθεν λέγεσθαι τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν αἰσχρόν τι δοκιμαζόντων, ἐπαινούντων δὲ ὡς καλόν, ἢ τοῦ ἐναντίου σπουδαῖον μὲν ἡγουμένων, χλευαζόντων δὲ ὡς φαῦλον. κλέαρχος δέ φησι τοὺς αἰγυπτίους ὑβρίζειν εἰς τὰς τῶν καταδεεστέρων γυναῖκας καὶ παρθένοις, καὶ τὸ χωρίον ἐν ᾧ ταῦτα ἔδρων ὀνομάσαι γλυκὺν ἀγκῶνα. ¶ Γλῶς, ὄνομα αἰγυπτίου τινός. ¶ Γλωσσαλγία, φλυαρία.

Γ λῶσσαι, φωναὶ καὶ σημεῖα ἐπὶ τοῦ ὕδατος παρὰ τοῖς δύταις. ¶ Γλώσσας. τὰς γλωσσίδας τῶν αὐλῶν καὶ τῶν ὑποδημάτων, καὶ τὰς λαλιάς.

Γ λώσσαργον, στόμαργον, ταχύγλωσσον. ¶ Γλωσσόκομον, θήκη. σορὸς ξυλίνη τῶν λειψάνων.

Γ λωσσοστροφεῖν, περιλαλεῖν καὶ στωμύλλεσθαι.

Γ λώνη, οὐδενὸς ἄξιον. ¶ Γλωρεῖν, χρονίζειν.

Γ λωρόν, νόμον. ¶ Γλωττοκόμιον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀποτίθεισαν τὰς γλωσσίδας, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Γ λωττοποιός, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλωσσίδας ποιῶν.

Γ λωχῖνα, τὴν γωνίαν τοῦ βέλους, καὶ τριγλώχινας ὀϊστούς. καὶ γλῶσσαν καὶ ἄκρον. κυρίως δὲ γλωχῖνες αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαὶ καὶ αἱ τοῦ ζυγοῦ γωνίαι.

Γ λώσσας οὐκ ἐμπήξεται. οὐκ ἂν διαφάγοιτο, οὐκ ἂν γεύσοιτο. ¶ Γλωσσαλγίδες, ῥεῖ τῇ γλώσσῃ ὅπλῳ χρωμένοις ὥσπερ ἀπὸ δι μεταφορικῶς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Γ Νάθμοι, γνάθοι, σιαγόνες. ¶ Γναθμόν, τομώτατον καὶ αἱρετικώτατον. ¶ Γνάθοις. θηλείας ἢ γυναῖκας. ¶ Γναθοῦν, τὸ εἰς γνάθους τύπτειν. ¶ Γνάθων, παράσιτος. ¶ Γναμπτά, καμπύλα, πηκτά. ὑγρά. ¶ Γναμπτῆσιν, ἀνακεκλασμέναις, ἐπικαμπέσι. ¶ Γναμπτόν, εὔπειστον, ἔνυγρον. εὔγναμπτον. εὐμετάβολον.

Γ ναφέως, καθαίροντος ῥύπον. ¶ Γναμπτοῖς, χαλινούς. ¶ Γνάμψαι, κάμψαι, κλάσαι, πεῖσαι.

Γ νάμψεν. ἔξεστεν. ἤμυξεν. ¶ Γναπτάς, ἕλικας τὰ καμφθέντα ψέλλια. ¶ Γνάπτει, κάμπτει.

Γ ναταί, ἀκταί. ¶ Γναφάλιον, γναφάλλιον βοτάνη. ¶ Γνάφαλλον, τύλη. λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ κνάφαλλον. καὶ ὁ γναφεύς, κναφεύς.

Γ νάφαλος, πηλός. ¶ Γναφεύς, εἶδος ἰχθύος.

Γ ναφῆναι, κλασθῆναι. καμφθῆναι.

Γ νήσιος, ὁ ἐξισονομούμενος, ἴδιος, οἰκεῖος.

Γ νοῖεν, μάθοιεν. ¶ Γνοίης κεν. εἰδείης ἄν.

Γ νοῖσαι, γνῶναι. ¶ Γνόφεον, μέλαν.

Γ νόφος, συννεφεία, δῖνος, ἄνεμος, ἀχλύς, σκοτομήνια. ¶ Γνώμη δίδωμι, συμβουλεύομαι.

Γ νάθοι: βόθροι, κοιλώματα. σπήλαια, θαλάμαι, καὶ τὰ ἐν τῷ βαδίζειν προσκόμματα. ἔνιοι γνυθούς.

Γ νύσον, νωθραίνειον. ¶ Γνύξ, ἐπὶ τὰ γόνατα.

Γ νυπτεῖν. ἀσθενεῖν. μαλακίζεσθαι.

Γ νυπῆσαι. γονυπετῆσαι.

Γ νυπετόν. ἀργόν, οἱ δὲ ἔκλυτον. ¶ Γνυπτοί, ἐκτεταμένοι, δειλοί. ἄλλοι δὲ κατηφεῖς καὶ κατεγνυπωμένοι

ἐσχηκώς. ¶ Γηγενῶν, τῶν τὰ γήινα ἐργαζομένων καὶ ἁμαρτανόντων, κατὰ κοινὸν λέγει πάντες ἄνθρωποι νοοῦνται γηγενεῖς. καθὸ τὴν ὑπόστασιν ἐπὶ γῆς ἔχουσι. ¶ Γηγγλιξ, γήλιγγος, ὁ ἄγριος μῦς.

Γηγενίδαι, οἰκεῖοι. ¶ Γήθειν, χαίρειν. ¶ Γήθησεν, ἐχάρη. ¶ Γηθῆσαι, ἡσθῆναι, χαρῆναι. ¶ Γηθήσει, χαρήσει. ¶ Γηθόσυνοι, χαίροντες.

Γηθία, ἤθη. ¶ Γηθόσυνος, χαίρων, περιχαρής.

Γηθόσυνον, χαίροντα, ἱλαρόν, χαροποιόν. ¶ Γηθοσύνη, χαρά, τέρψις, ἡδονή. ¶ Γήθοις, χαρᾶς.

Γήθυα, ἀμπελόπρασα. οἱ δὲ γητυλλίδας. οἱ δὲ μεγάλα κρόμμυα, ἄλλοι χλωρά. ¶ Γηΐτης, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος γεωργός. ¶ Γηλεχέες, χαμαικοῖται.

Γηλιᾶσθαι, κατέχεσθαι. ¶ Γηλεομένοις, συνειλημμένοις. ¶ Γηλιώμενοι, κατεχόμενοι. ¶ Γῆμα, ἱμάτιον. ¶ Γῆμαι, συνοικῆσαι. ¶ Γημαμένη, συνοικήσασα. ¶ Γήμασθαι, πεμηθῆναι. ¶ Γήνεια. ὅσα ἐκ τῆς γῆς ὠφέλιμα. ¶ Γήνεσθαι, κατέχεσθαι. ¶ Γήουχος, ὁ τὴν γῆν συνέχων.

Γήπεδα, χωρία, κτήσεις.

Γηπόνος, γεωργός, γεωμόρος.

Γηραί, τῷ γήρᾳ. ¶ Γηράλιον, δριμύ, μέλαν.

Γηράλιος, γέρων, γερόντης. ¶ Γηράμων. γραῖα.

Γηρᾶναι, γηρᾶσαι. ¶ Γηράνιον, γῆρας. ¶ Γῆρας, γηράσας κατὰ συγκοπήν. ¶ Γηράσει, φθίνει, λήγει.

Γηράσκοντα, κομίζοντα, γηροκομοῦντα.

Γῆρας, ὄφεως δέρμα. ¶ Γηρεῖν* ποιοῖς. ¶ Γηροί, γεωλόχοι. ¶ Γήρεια, τὰ τῆς ἀκάνθης ἐξανθήματα ἅπερ ἔνιοι πάπποις λέγουσι. ¶ Γηροβοσκῶ, γηροτροφῶ. ¶ Γηροκόμος, γηροτρόφος. ¶ Γηρουχεῖται, ὑπὸ γήρως ὀχεῖται, ἢ γῆρας τῆς ἀρχῆς ἔχει.

Γηρύεσθαι, φθέγγεσθαι, λέγειν. ¶ Γηρύοντες, φωνοῦντες, λέγοντες. ¶ Γῆρυν, φωνήν. ¶ Γῆρυς, φωνή. ὅθεν καὶ κῆρυξ τοῦ κ πρὸς γ συγγένειαν ἔχοντος.

Γηρωπίζεται, γεροντεύεται. ¶ Γῆς ὀμφαλός, ὁ τάφος καὶ Δελφοί. ¶ Γήτεια, κρόμμυα ἃ καὶ γήθυα καλοῦνται. ¶ Γητικὰ παρὰ Ἀλεξάνδρῳ ἐπιστολαὶ ποτήρια οὕτω καλούμενα.

Γηφάγοι, πένητες, ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτίζεσθαι τροφῆς ἀμοιροῦντες Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. ¶ Γήχυτον, τὸ ἁπαλὸν τῆς γῆς.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Γία, ἄνθη. ¶ Γίαι. ὀδύναι. ¶ Γίαρον, ἔαρ. ¶ Γιγαλία, ἡ γῆ. ¶ Γίγας, δυνάστης, ἰσχυρός. ¶ Γιγαντία. ἡλικία ἡ πρότερον, καὶ οἱ κατοικοῦντες, γίγαντες. ¶ Γίγαντος, μεγάλου. ἰσχυροῦ. ὑπερφυοῦς. ¶ Γίγαρτις, σταφίς. ¶ Γίγαρτον, τῆς σταφυλῆς τὸ ἔνδον. ¶ Γιγγλισμός, περιπαλμὸς ἀπὸ χειρῶν, γέλως. ¶ Γιγγλισμοῖς, κιχλισμοῖς. ¶ Γιγγλίαν, κάλυμμα κεφαλῆς, ἐροῦντες.

Γίγγλος, νάνος. ¶ Γιγγλυμὸς ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος οἱ στροφεῖς. ἢ βαλλήμαρος εἶδος. ¶ Γιγγρασμός, ἦχος.

Γίγγει. ἐπιφώνημά τι* ἐπὶ κατὰ κώμεων λεγόμενον, καὶ εἶδος αὐλοῦ. ¶ Γιγγρίαι, αὐλοὶ μικροί, ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσιν. ¶ Γίγγρος, αὔλημά τι, ὅπερ ἔνιοι γίγγρον. οἱ δέ, αὐλοῦ γένος.

Γιγνῶν, οἱ δὲ γιγγῶν, παταικός, ἐπιπαταικός, ζαπτέζιος. οἱ δέ, αἰγύπτιον Ἡρακλέα. ¶ Γιγνώσκει, γινώσκει. ¶ Γιλλός, ἑτερόφθαλμος. ¶ Γιμάσαι*, σπαδόνων. ¶ Γιμβάναι, ζεῦναι. ¶ Γίν, σοί.

Γινίς, γερανὸς Τυρρηνοί. ¶ Γίννος, ὁ πατὴρ. ἵππος. ἡ δὲ μήτηρ ὄνος, ὄνομα νωθή. ¶ Γίξαι, χωρίσαι.

Γίο, αὐτοῦ. ¶ Γίπον, εἶπον.

Γίς, ἱμὰς καὶ γῆ καὶ ἰσχάς. ¶ Γισέμεναι, εἰδέναι.

Γίβας, φθεῖρας. ¶ Γισγόν, ἴσον.

Γίσον, μικρὸν τεῖχος. ¶ Γισία, ἐσχάτη.

Γισίαι, ἰσουργοί. ¶ Γισιῶ, παύσομαι. ¶ Γισχύν, ἰσχύν. ¶ Γιτέα, ἰτέα. ¶ Γίρνας τὰ δύο αἰδοῖα.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Γλαγέας, γαλακτωμένας. ¶ Γλάζει, περύσσεται. κέκραγε. ¶ Γλάγος, γάλα. ¶ Γλαμός, μύξα. ¶ Γλάματα, ἀσπάλακοι.

Γλαμυρόν, αἱμῶδες, ἔνυδρον, ὑπόδακρυ.

Γλαισμοί, λόφοι. ¶ Γλαινοί, τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαιῶν οἷον ἀστέρες.

Γλακκόν, γαλαθηνόν. ¶ Γλακῶντες, μεστοὶ γάλακτος. ¶ Γλαμῶντες, λημῶντες. ¶ Γλαμῶν. λημῶν. ¶ Γλαμᾶν, λημᾶν. ¶ Γλαμία, πόλις Κρήτης. ¶ Γλαμυξίαν, γλάμαν, λήμαν*.

Γλανίς, ἀργὸς καὶ εἶδος ἰχθύος. οἱ δὲ γλανεός.

Γλανοί, ἀχρεῖοι. ¶ Γλαμψοί, χαλινοὶ στόματος.

Γλάπτειν, πίνειν. ¶ Γλαβίς. ὄρος. ¶ Γλαυκή, ἰσχυρά, φοβερά, λευκή. ¶ Γλαυκία, ἢ γλαύκιον, βοτάνη τις. ¶ Γλαυκίζειν, ἀμβλυωπεῖν.

Γλαυκιόων, καταπληκτικὸν ἔμπυρον καὶ φοβερὸν βλέπων. ¶ Γλαυκός, λευκός. ¶ Γλαυκοφόρβιδες, ἵπποι εὐγενέστατοι. ¶ Γλαυκῶπις, φοβερὰ ἐν τῷ ὁρᾶσθαι, λαμπρόφθαλμος, εὐόφθαλμος.

Γλαύξ, νυκτόβας. πετεινὸν νυκτερινόν. ¶ Γλαύξ, νόμισμα Ἀθήνησι τετράδραχμον. ἐλέγετο δὲ καὶ ὄρχησίς τις καὶ ὄρνεον καὶ φυτόν. ¶ Γλαυσόν, λαμπρόν. θρασύ. ἰταμόν. ¶ Γλαύσσει, λάμπει, φαίνει φάσκει. ¶ Γλαυρόν, σεμνόν. ¶ Γλαῦκ' Ἀθήναζε, παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττόντων, ὡς παρ' εἰ γλαῦκας Ἀθήναζε ἄγοι. πληθύουσι γὰρ ἐνταῦθα γλαῦκες. ¶ Γλαῦκες Λαυρειωτικαί, Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν, οἱ ἀργυροστατῆρες, ἐν Λαυρείῳ γὰρ τὰ μέταλλα τὰ ἀργυρεῖα. γλαῦξ δὲ τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατῆρος.

Γλαύκου τέχνη. παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων. Διονυσόδωρος δέ, τὴν περὶ τὸν σίδηρον κόλλησιν. Γλαῦκος γὰρ Χῖος σιδήρου κόλλησιν εὗρεν.

Γλαῦξ ἐν πόλει, παροιμία τῆς ἀληθείας, ἀνέκειτο ὑπὸ Φειδίου ἐν τῇ ἀκροπόλει.

Γλαῦξ ἵπταται. περὶ τῆς μάχης ἐν Σαλαμῖνι γλαῦκά φασι διαπτῆναι τὴν νίκην προσημαίνουσαν.

Γλάφει, γλύφει. ὀρύσσει. κοιλαίνει.

Γλάφυ. σπήλαιον, ἄντρον. ¶ Γλαφυραί, κοῖλαι, βαθεῖαι. ¶ Γλαφυρᾶς, αἰθηρᾶς. ἄλλοι δὲ κοίλης ἢ βαθείας. ¶ Γλαφυρὸν τερπνόν. κοῖλον. ἡδύ. βαθύ.

γυναικεία θεὸς πεποιημένου τοῦ ὀνόματος παρὰ τὰς γενέσεις ἐοικυῖα τῇ ἑορτῇ. διὸ καὶ ταύτῃ κύνας προστιθέασιν, ἔστι δὲ ξενικὴ ἡ θεὸς καὶ ἑορτὴ τῶν γυναικῶν.

Γ ενετῆει, πατρί. ¶ Γενετυλλίδας, δαίμονας.

Γ ένη, διάφορα, ὁ γενεὰ ἢ βλαστήματα.

Γ ενεῖδα, ἀξίνην. πέλεκυν. ¶ Γενιάς, ἔκγονος.

Γ ενικὰ, γενεά. ¶ Γενικόν, τὸ καθόλου περιεκτικόν.

Γ εννάδαι, εὐγενέστεροι, γενναιότεροι.

Γ εννάδας, γενναῖος, ἀνδρεῖος, εὐγενής, συγγενὴς μέλας.

Γ εννᾶειν, τὸ εὐγενὲς καὶ τὸ τῆς γενέσεως ἀρχηγὸν καὶ συγγενικόν. ¶ Γενναῖος, ἀνδρεῖος, εὐγενής. ¶ Γέννας, μείζος ἀδελφός. ¶ Γέννημα, παιδίον. ¶ Γεννῆται, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἄνωθεν ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερὰ, οἱ δὲ, ὁμογάλακτες καὶ φράτορες συγγενεῖς τοὺς γεννήτας. ¶ Γεννητουργός, δημιουργός. ¶ Γεννήτορες, γονεῖς. ¶ Γεννητός, γνήσιος υἱός. ¶ Γεννήτορε. γονεῖς δυϊκῶς.

Γ ἕννου, κύπριοι καὶ λάβε καὶ κάθιζε. ¶ Γενούστης, ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἐννοίας, ἢ γεννητικῆς. ¶ Γεννοί, οἱ γυμνοσοφισταί. ¶ Γεννόν, ἀρχαῖον. ¶ Γεννόν. κοῖλον.

Γ εννικῶς, ἰσχυρῶς, γενναίως. ¶ Γενοίατο, γένοιντο.

Γ ένυν, σιαγόνα. ¶ Γένυς, γένειον, πέλεκυς, μάχαιρα.

Γ εννιζαρέτ, παρὰ τὸ ἀρχόντων. ¶ Γενύεσσι, ταῖς σιαγόσιν, ἢ γνάθοις ὁ μητέρες. ¶ Γενύσθην, γένοιντο δυϊκῶς. ¶ Γένυσι, σιαγόσι. ¶ Γέντο, ἔλαβεν, ἀνέλαβεν. ¶ Γέντα, κρέα, σπλάγχνα. ¶ Γεντελισταί, οἱ ἐργάζοντες τῶν παιζόντων. ¶ Γεντιανή, ῥίζα τὶς οὕτω καλουμένη χωροῦσα εἰς τὰς ἀντιδόσεις.

Γ έντινοι, οἰκεῖοι. ¶ Γέντινος, ὕπνος.

Γ *έντερον, ἡ κοιλία. ¶ Γένυξ, πέλεκυς. ¶ Γεν/ων, τῶν πλειόνων. ¶ Γεοῦχος. ὁ τὴν γῆν ἔχων.

Γ έρα, τὰ τίμια. ¶ Γέραα, τιμαὶ, τίμια, γεραιάς. ἐντίμους γυναῖκας τὰς γέρας τι ἐχούσας. ¶ Γέραδος, αἰγιαλός. ¶ Γέραι, τιμή. ¶ Γεραίρειν, τιμᾶν, σέβειν. ¶ Γεραλέον, γέροντα ἢ ἀσθενῆ.

Γ εραρὸν, ἔντιμον, ἱλαρόν. μεγαλοπρεπῆ.

Γ εραίροντες, τιμῶντες, εὐφημοῦντες.

Γ εραιὸς, πρεσβύτης. ¶ Γεραιῶν, γερόντων, ἐντίμων. ἢ τιμῶν ὁ σεβῶν. ¶ Γεράζεται, τιμᾶται.

Γ εραίρει, τέρπει. τιμᾷ. ¶ Γεράνδρυες, αἱ παλαιαὶ δρύες καὶ τὰ παλαιὰ δένδρα, γεράνδρυα.

Γ ερανεῖδαι, οἱ τὴν φοινικὴν νικοῦντες.

Γ εράνιος, βοτάνης εἶδος. ¶ Γεραραὶ, ἱέρειαι κοινῶς. ἰδίως δὲ αἱ τῷ Διονύσῳ τῷ ἐν λίμναις τὰ ἱερὰ ἐπιτελοῦσαι τῷ ἀριθμῷ δεκατέσσαρες.

Γ εράνος, ὄρνεόν τι, καὶ ὄρχησις καὶ ὄργανον ξύλινον ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα.

Γ ερανουλκός, ὁ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ ἐξάρχων.

Γ εραρώτερος, ἐντιμότερος, πρεσβύτερος.

Γ έρας, τιμὴ, σέβας, ἆθλον ἀρετῆς. ἀμοιβή. θαῦμα. δωρεά. ¶ Γεράσμιον, τίμιον. ¶ Γερασφόρος, ὁ τὰς τιμὰς φέρων. ¶ Γέραντας, αἰθίοπας.

Γ έργανα, ἐργαλεῖα. ¶ Γέργινα, πολλά. ¶ Γεργέριμος, ἐλάας εἶδος τὸ ἐπὶ ἐλάας ῥυσσόν.

Γ ερκεινής, διάβολος. ¶ Γέργερος, βρόγχος.

Γ ερύλλος, ζῷον. ¶ Γέρνηθος, πόλις. ¶ Γεργῖνος, διάφορος, διάβολος. ¶ Γέργυπες, νεκροί.

Γ έργυρα, αὐλὸ. δεσμωτήριον. ¶ Γερδιός, ὑφάντης.

Γ έρηρα, ἐτίμησα. ¶ Γεραιστός, ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας.

Γ έρην, ἔντιμος. οἱ δὲ, γεραιός. ¶ Γερήνιος, ἔντιμος, γέρων. ¶ Γερηνιάδες, αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες. ¶ Γερηθρεόν, ἱλαρόν.

Γ ερινθοι, ἐρέβινθοι. ¶ Γερητεία, ἀπώλεια.

Γ εροίταν, πάσσαλον κριτῶν. ¶ Γερμανικός, ἔθνος.

Γ έρων, πρεσβύτερος. ¶ Γερηντίας, πάππους.

Γ ερουσία, πρεσβυτέριον, πλῆθος γερόντων.

Γ έροντες, ἔντιμοι. ¶ Γερούσιον, τὸ τοῖς ἐντίμοις κατὰ γέρας διδόμενον. ¶ Γερῶα, γερόντια, ἢν τὸ σύστημα γερόντων. ¶ Γέρων, ἐπὶ μὲν τοῦ ἐντίμου, κἀκεῖ κλήσκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας. γέρας γὰρ ἡ τιμή. ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας, ὦ γέρων. ¶ Γερᾶ, ἡ γεραιά, ἱμάς. ¶ Γέρρα, τὰ σκεπάσματα πάντα ἢ τὰ δερμάτινα σκεπάσματα. ¶ Γέρρα, τὰς σκηνὰς, καὶ τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα. γέρρας.

Γ ερράδια, σερωτηρίδια. ¶ Γέρρα, τὰ ἀπὸ καλάμων ἢ παπύρων ἐργαστήρια. ¶ Γερρῶ, ἀπώλωλα.

Γ έρσυμνιν, ἄκρον ἀλιευτικοῦ καλάμου. ¶ Γερίς, γέρων. ¶ Γερύτας, γέρων. ¶ Γεροάκται, οἱ δήμαρχοι παρὰ Λάκωσιν. ¶ Γερωνία, γεροντία παρὰ Λάκωσι καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ Κρησί.

Γ ερώνοιον, κοῖλον, κενόν. ¶ Γέρως, τιμήματος, ὁμοίως τιμῆς. ¶ Γέσμα, γεῦμα. ¶ Γέστα, γογγυλίς.

Γ εστία. ἐνδυτῆς, μέλη, ἱμάτια. ¶ Γέστρα. στολή.

Γ έτις, ἐλπίς. ¶ Γέτοι, ἔτι. ¶ Γετός, ἐνιαυτός.

Γ εῦμα, γεῦσις, ἔδεσμα. ¶ Γευνέων, γονάτων.

Γ εῦ, μωὸν τίαρα. ¶ Γεύσασθαι, πειρᾶσαι, ἅψασθαι.

Γ εύσει, ἀποπειράσει. ¶ Γευστρίνην, σκῦλον.

Γ ευλόφας, ἡ γηλόφα ὄχθη. τινὲς δὲ, ὀρηγκώλη.

Γ ευσώμεθα, ἀλλήλων πεῖραν λάβωμεν.

Γ εφύρα, διάβαθρα ὁδός. πέραμα, διάβασις.

Γ εφύρας, διόδους, τάξεις, ὑποδοχὰς, τὰ μέσα τῆς φάλαγγος. ¶ Γεφυρίς, πόρνη τις ἐπὶ γεφύρας ὡς ἡρακλέων. ἄλλοι δὲ οὐ γυναῖκα. ἀλλ' ἄνδρα ἐκεῖ καθεζόμενον τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων συγκαλυπτόμενον ἐξ ὀνόματος σκώμματα λέγειν εἰς τοὺς ἐνδόξους πολίτας. ¶ Γεφυρισταί, οἱ σκῶπται, ἐπεὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῖς μυστηρίοις καθεζόμενοι ἔσκωπτον τοὺς παριόντας. ¶ Γεφύρωσε, διαβατὴν ἐποίησε τὴν ὁδόν. ¶ Γεώργης, ὁ ἡρακλεῖς.

Γ εώδης, πηλώδης. ¶ Γεωμέτρης, ὁ τῆς γῆς μέτρων τὰ μόρια. ¶ Γεωμόρος, γεωργός. ¶ Γεωμόριον, τὸ τῆς γῆς μόριον. ¶ Γεώνα, ὗς θήλεια. λακώνων.

Γ εωνόμοι, οἱ ἐν ταῖς ἀποικίαις διατεμόμενοι κλήρους καὶ νέμοντες τὴν γῆν. ¶ Γεωπεῖναι, οἱ γῆς πενόντες καὶ ἀπορούμενοι. ¶ Γεωργίτης, γεωργός.

Γ έωρες, γεωφύλακες, μέτοικοι, πάροικοι. ¶ Γεωφάνιον, μέταλλον τῆς κεραμίτιδος ἢ ἄλλης ἐργασίας.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

γ

Ηγενεῖς, ἄνδρες, γυναῖκες. ¶ Γηγενέτα. γῆς αἱρεταί. ¶ Γηγενέταις, γηγενέσι. ¶ Γηγενὴς, ὁ ἐκ τῆς γῆς τὴν γένεσιν

ὑπὲρ τὴν χρείαν, ἤγουν περιμαργεῖν. ¶Γαστρίμαργοι, τῇ κοιλίᾳ μαινόμενοι, ἀκρατεῖς. ἄπληστοι, πολυφάγοι. ¶Γάστριον, πέμμα τι σησαμῶδες παρὰ ἀκεισίῳ. ¶Γάστρις, ὁ πολυφάγος, ἢ ἀκρατὴς περὶ τὴν γαστέρα. ¶Γαστρίσαι, εἰς τὰ στέρνα πλῆξαι ἢ χορτάσαι. ¶Γαστρολλὸς, προπάστωρ ἢ γαστροποιῶν.
Γ αστρόπτης, σκεῦός τι μαγειρικόν. ¶Γαστρώα, ἡ πηγυλίς. λάκωνες. ¶Γατάλαι, φυλαί. ¶Γάστρια, τὰ σπαρθέντα πρὸς τὸ λιστρευθῆναι, οἱ δὲ κύαμοι ἢ ῥάφανοι, διὰ τὸ ἐν κόπρου χρῶνται, ὅταν αὐξηθέντα λιστρευθῇ. ¶Γαῦλος, ὁ ἐξ ἀλλοτρίων ζῶων, ὁ κάδος ἐν ᾧ τὰ πλοῖα ἀντλεῖται. ¶Γαῦλοι, τὰ ποιμενικὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα, καὶ τὰ φοινικὰ πλοῖα. γαῦλοι καλοῦνται καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων, τινὲς δὲ καὶ τὰς χύτρας γαύλους καλοῦσι.
Γ αῦρηξ, ὁ γαυριῶν. ¶Γαῦρις, ὁ σεμνυνόμενος.
Γ αυριᾷ, σεμνύνεται. χαίρει. ¶Γαυρίαμα, καύχημα. ἔπαρμα, φρύαγμα. ¶Γαυριῶν, χαίρων, ἀπαλλόμενος, ἐπαιρόμενος, ἀλαζονευόμενος.
Γ αῦρος, αὐθάδης, σεμνός. μεγαλοπρεπὴς ἢ μετέωρος παρ' Εὐριπίδῃ Φιλοκτήτῃ. ¶Γαύρῳ, μεγάλῳ ἀκαταλήπτῳ. ¶Γαυσάδης, ψαύδης.
Γ αυσαλίτης, ὄρνεον παρὰ Ἰνδοῖς. ¶Γαυσόν, σκαμβόν, στρεβλόν. ¶Γαυσῶσαι, προσπλάσαι, κάμψαι.
Γ αφάτα, σκώληξ, ὃν ὁ μὲν τῆς γῆς ἔντερον λέγουσι Συρακούσιοι. ¶Γάφυτον, γηγενές. ¶Γάφυρον, ἐκ γῆς ῥέον. ¶Γδούπησεν, ἐψόφησεν.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Γ έαρ, ἔαρ. ¶Γέβοις, ζυγά. ¶Γεάπια, κυράλλιαι. ¶Γεγάασι, γεγενημένοι εἰσίν. ὑπάρχουσι. ¶Γέβουτον, ψόφον.
Γ εγάκω, γεγενημένος ὦ. ¶Γεγάλημαι, γεγαλήνισμαι, διακέχυμαι. ¶Γεγανωμένη, λελαμπρυσμένη. ¶Γεγαυῖα, γεγενημένη. ¶Γεγαώς, γεγονώς, ὑπάρχων. ¶Γεγαῶτα, γεγονότα, ὑπάρχοντα. ¶Γέγγει, βρέχει. ¶Γέγηθεν, χαίρει, ἥδεται, γελᾷ. ¶Γεγηθότων, χαιρόντων.
Γ εγηθὼς, χαίρων. ¶Γεγηώτας, τρίγλας, οἱ δὲ βάτον.
Γ έγλαυται, κεκοίλανται. ¶Γεγλύπονται, αὐτεγκλείονται. ¶Γεγραμμένοι, διεζωγρακισμένοι ἢ ἐζωγραφημένοι. ¶Γεγριφὼς, ὁ ταῖς χερσὶν ἀλλοιῶν. ¶Γεγυναικωμένα, πέμματά τινα ὧν γυνὴ ἧψαρ, καλεῖται οὕτω. ¶Γεγυρανωμένον, κεκαυμένον, ἢ τονηκότα περὶ τὸ στόμα. ¶Γεγωνεῖ, αἱ ὁμιλίαι. ¶Γεγωνεῖν, μεγαλοφωνεῖν ἤδη δὲ φθέγγεσθαι.
Γ εγωνοκόμη, ὁ μέγα κεκραγυῖα.
Γ εγωνόν, τὸ διακουστόν, μεγαλόφωνον. ¶Γεγωνὸς, μεγαλόφωνος. ¶Γεγωνέειν, διακουστὸν βοᾶν.
Γ έγωνεν ἐν καλῷ ἐν καλλίστῳ. ¶Γεγωνέσω, βοάτω.
Γ εγωνέμεν, διάκουστον φωνεῖν. ¶Γεγωνίσκει, λέγει.
Γ εγωνὼς, κράξας. ¶Γεγωνὼς, κραυγάζων, βοῶν.
Γ εγώς, γεγονώς, ὑπάρχων. ¶Γεῖ, τῇ γῇ. ¶Γειτπόνος, γεωργός. ¶Γειτνοιᾶ, γειτονεῖ. ¶Γειναμένη, ἐνεγκαμένη, ἢ πατρὶς ἀφ' ἧς ὑπάρχει. ¶Γειναμένοις, γονεῦσι. ¶Γείνατο, ἐγέννησε. ¶Γεινεῖ, γεννήσει. ¶Γεῖθρον, ἔνδυμα. ¶Γεῖσα, τὰ ἐν ταῖς οἰκίαις ἢ τειχῶν ἐξέχοντα κυμάτια, οἱ δὲ πρὸς τῶν θυρῶν στέγασμα, καὶ τὰς ὤας τοῦ ἐνδύματος γείσεις λέγουσιν. ¶Γεισοκόμον, γεωργόν. ¶Γείσους, ἐξοχὰς τῶν οἰκοδομῶν. ¶Γεῖσα, ἐκθήματα.
Γ εισηπολίζειν, τὸ προσβάλλειν τὰ τείχη ἐν τοῖς τοίχοις.
Γ εῖσον, στεφάνωμα οἴκου. ¶Γείσωσις, τὸ τῆς στέγης ἐξέχον. ¶Γείτη, βάμματα ἐξ ἐρίων.
Γ ειτνία, πλησιασμός. ¶Γειτνιῶντες, πλησιόχωροι.
Γ ειτνιῶν, ἐγγίζων. ¶Γειτνίαι, γειτονίαι.
Γ ειτνιᾶν, γειτονεῖν. ¶Γεῖτον, ἐγγύς. ἢ γεῖτον τῷ αὐτῷ. ¶Γειτόνημα, γειτνίαμα. ¶Γείωρας, γείτονας ἐξ ἄλλου γένους καλουμένους παρὰ Ἰσραὴλ προσηλύτους, ἢ τοὺς περὶ τὴν γῆν διαπονουμένους.
Γ έκαλον, ἥσυχον. ¶Γεκαθά, ἑκοῦσα. ¶Γέλαν, αὐγὴν ἡλίου. ¶Γέλανοι, εἶδος ἵππων δυσηνιῶν καὶ εἰς πόλεμον οὐκ εὐθέτων. ¶Γελαρὶς, σελήνη λάκωνες. ¶Γέλαρος, ἀδελφοῦ γυνὴ φρυγιστί.
Γ ελαιώς, ὁ γέλως. ¶Γέλας, ναύτης. ¶Γέλγει, βαπτίζει, χρωματίζει. ¶Γέλγη, ὁ ῥῶπος καὶ βάμματα καὶ ἄβακοι καὶ κτένες. ¶Γελγοπωλεῖν, ῥωποπωλεῖν, παντοπωλεῖν. ¶Γέλγια, τύλη, σπάθη. κουλάεια. ¶Γελγίδες, αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαί. ¶Γελγηθεύειν, ἀπατηλογεῖν.
Γ έλεα, τέλεα. ¶Γελεῖν, λάμπειν, ἀνθεῖν. ¶Γέλενος, ἀσφόδελος, νάρκισσος. ¶Γέλιν, ὁρμινάν.
Γ ελανδρόν, ψυχρόν. ¶Γέλινθοι, ἐρέβινθοι.
Γ ελλίζειν, γιγγλίζειν. ¶Γέλλαι, τίλλαι.
Γ ελίκη, ἕλιξ. ¶Γελλίξαι, συνειλῆσαι. ¶Γελλώ, εἴδωλον ἐμπούσης τὸ τῶν δώρων τῶν παρθένων.
Γ ελλώ. δαίμων ἣν γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἁρπάζειν. ¶Γελοδυτία, ὁ λιοδυσία*. ¶Γελοίιον, γέλοιον, γέλωτος ἄξιον. ¶Γελοῖος, ἱλαρός. γελοιαστὸς, καὶ ὁ καταγέλαστος ἄνθρωπος καὶ λοίδορος.
Γ έλων. γέλωτα ἢ γέλοιον. ¶Γέλυβον, ἔλυβον ἤγουν λέπυον. ¶Γελσὸν, ἀτυχές. ¶Γελχάνος, ὁ Ζεὺς παρὰ Κρησί. ¶Γελωμάξαι, γελοιάσαι. ¶Γέλως, μαιαικὸς, ὁ σκωπτικός. ¶Γελωτινος, καταγέλαστος. ¶Γέμματα, ἱμάτια. ¶Γεμεῖν, κύειν.
Γ εμπρὸς, κοιλός. ¶Γέμος, γέμισμα, πλήρωμα.
Γ εμπύλοις, τοὺς ἰχθῦς, τὰς πηλαμίδας. ¶Γενάρχου, πατρός. ¶Γενέθλιον, γέννημα. ¶Γενεά, φυλὴ ἢ διάστημα χρόνου τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων, ἔστι δ' ὅτε δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων. τὴν δὲ γενεὰν ὑφίστανται ἐτῶν, οἱ μὲν, κ. οἱ δὲ, κε. οἱ δὲ λ'.
Γ ενεὰ, ἡλικία, εὐγένεια, συγγένεια γενεῇ πρότερος, προγενέστερος. ¶Γενέθλης, γενεᾶς, γενέσεως.
Γ ενέθλια, τὰ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ δῶρα, καὶ ἡ εὐωχία. ¶Γενέθλιον, τέκνον. ¶Γενειάδες, αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες, γενειᾶς ἴουλος. ¶Γενείτης, πωγωνίας. ¶Γενέθυστρος, νεώτερος. ¶Γενεός. εἶδός τι πλέκεος, γενεολογία. ¶Γενέσια ἑορτὴ πάνδημος Ἀθηναίοις. οἱ δὲ τὰ νεκύσια ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ γῇ θύουσι. γένεσιν πατέρα. ἢ μητέρα. ¶Γενέτις Κύπρις, ὁ αὐτὸς δὲ παρὰ Κυπρίοις. γενεσιουργία. ¶Γενέταν πατέρα ἢ γενέτην. ¶Γενέτας, ἔκγονος. ¶Γενετυλλίς.

Γ αισὸς, ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ. οἱ δὲ μισθὸν, ἢ ὁπλοφοράμωτήριον. ¶ Γαῖται, γεωργοί.
Γ αίων, γαυριῶν. ¶ Γαιὸς, μακροκερτὴς, ἢ κονριὰ λαμβάνων. ¶ *Γάκα, ἡ δέος. ¶ Γαιὼν, ποταμὸς παρ' ἕλλησι νεῖλος. ¶ Γαγγῦαι, γλυκεῖαι.
Γ άκεινα, σησαμὸς γῆς. ¶ Γακινίαν, τὴν σησαμόν.
Γ άκυ, ἡδύ. γλυκύς. ¶ Γακούδα, ἡδύσματα.
Γ ακουτζάνης, ἡδυποτιστής. ¶ Γακτὸς, κλάσμα.
Γ αλαθινὸν, ὑποτίτθιον νέον. ¶ Γάλα. ἡδύ. ¶ Γαλακρκόμος. ποιμήν. ¶ Γαλακτώδης, οἰνός τις.
Γ αλακτιῶντες. γάλακτος μεστοί. ¶ Γαλακτοφάγων, ἀβίων, γάλα ἐσθιόντων καὶ τόξα μὴ ἐχόντων.
Γ αλαξία. ἑορτὴ ἐν, ἡ ἕψουσι γαλαξίαν. ἔστι δὲ πλακοῦς κρίθινος ἐν γάλακτι. ¶ Γαλαθίας, ἰχθῦς ὁ ὀνικός.
Γ άλας, γῆ παρὰ θεσσαλοῖς. ¶ Γαλάσιον, ἐνηρόσιον.
Γ αλααδ, παλαιῶν ὄνομα, ὁ μέτοχος. ¶ Γαλαλὰ, πόλις ἔθνους. ¶ Γαλατμὴν, λάχανον ἄγριον.
Γ αλδρὸν, γαληνόν. ἱλαρὸν, εὔδιον. ¶ Γαλεοὶ, μάντεις οὕρι κατὰ τὴν σικελίαν ᾤκησαν, καὶ γένος τι ὥς φησι φανόδημος, ἐκ ῥίνθων. ταραντῖνοι. ¶ Γαλεώτης, ὁ ἀσκαλαβώτης, καὶ ἰχθῦς, καὶ ζῶον χερσαῖον.
Γ άλη, ὀξέδρας εἶδος καὶ ἐν ἡ παλαιὰ τὸ ζῶον.
Γ αλήνη, τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλείᾳ τοῦ ἀργύρου χωνευομένου. ¶ Γαλιωὸν, ἥσυχον, ἱλαρὸν, εὔδιον.
Γ αληρὸν, τὸ αὐτὸ καὶ γαλερόν. ¶ Γαλῆ, ταρτησία. ἡ ταρτησὸς ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν ἧς ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν, ἔστι δὲ ἡ πόλις αὕτη πρὸς τῷ ὠκεανῷ μεταλληλίαν, ὡς τῶν ἐκεῖ μετάλλων γινομένων γαλῶν εἶπε. ¶ Γαληψὸς, παίζει περὶ εὔπολις παρὰ τὸ λαμβάνειν. ἔστι δὲ ἡ πόλις, καὶ βοτάνης εἶδος μέλι, ἱκανόν.
Γ αλιαγκὼν, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττονα ἔχων.
Γ αλίαι, οἱ ὀνίσκοι. ¶ Γαλίνη, ὄνομα κυβείου ἑταίρας.
Γ αληδία, κρατῖνος λέγει δὲ ὡς τὸν εὐτελῆ, καὶ ὡς παλὸν παῖδα γαλήδια. ¶ Γάλινθοι, ἐρέβινθοι. οἱ δὲ γάλ
¶ Γαλιὸς, παράλειος. ¶ Γάλις, γαλεός.
Γ αλιώσης, ἀκολασταινούσης. ¶ Γάλλαρος, φρυγιακὸν ὄνομα παρὰ λάκωσι. ¶ Γάλλια, ἔντερα.
Γ άλλοι, ἦλοι. ¶ Γαλλιῶτη, ἀσκαλαβώτη. λάκωνες.
Γ άλλος, ὁ ἀπόκοπος ἤτοι ὁ εὐνοῦχος. ¶ Γάλως, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφή. ¶ Γαλονὶς, χρῶμα ἵππων τὸ ὀνοειδές. ¶ Γαλὶς, ἡ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφὴ καθάπερ κασάνδρα τῇ ἀνδρομάχῃ. ¶ Γαμάλη. κάμηλος παρὰ χαλδαίοις. ¶ Γάμβειον, βυβλίον. ¶ Γαμβεία, δῶρα, ἢ δεῖπνα γαμβροῦ. ¶ Γαμβρὸς, ὁ ἀνὴρ τῆς θυγατρός. ¶ Γαμήσεται, εἰς γάμον ἄξεται.
Γ αμηλία. θυσία εἰς γάμον, παρασκευὴ καὶ δεῖπνον ὃ τοῖς φράτερσιν ἐποίει ὁ γαμῶν. ¶ Γαμήλιος, ὁ εἰς τοὺς γάμους πεσσόμενος πλακοῦς. ¶ Γαμηλίων, ὁ τῶν μηνῶν τῆς ἥρας ἱερός. ¶ Γαμησείειν, γαμητικῶς ἔχειν, καὶ γαμεῖται μὲν ἡ γυνή. γαμεῖ δὲ ὁ ἀνήρ.
Γ άμμοροι, ἀμέτοχοι, ἐστερημένοι. ¶ Γάμοι, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν γάμων. ἡ δὲ δευτέρα παλία. ¶ Γαμοτελεῖν, γάμοις ἐπιτελεῖν. ¶ Γάμοροι, οἱ διελόντες τὴν γῆν ποιούμενοι, ἢ μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς, ἢ οἱ ἀπὸ τῶν ἐσπείων τιμημάτων τὰ κοινὰ διέποντες. ¶ Γαμφῆλαι. γνάθοι, σιαγόνες. ¶ Γαμφαὶ, αἱ γνάμφαι, γνάθοι, ὅμηρος δὲ ἐπὶ ἀλόγων. ¶ Γαμφολῆσι, σιαγόσι.
Γ άμψηλοι, πόλις μακεδονίας. ¶ Γαμψὸν, ποικίλον, καμπύλον, ἐπικαμπές. ¶ Γαμψώλα, κάμπαι. οἱ δὲ, ἄκρον ἡ περιφέρεια. ¶ Γαμψώνυχας, ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντας. ¶ Γάμων ἔθη, τὰ προτέλεια καὶ ἀπαρχαί. καὶ τειχῶν ἀφαιρέσεις τῇ θεῷ πρὸ μιᾶς τῶν γάμων τῆς παρθένου. ¶ Γάνα, ἀστεῖον σκαφῶν παρὰ ταλήσιον. ¶ Γάνα. χέρσος. γῆ.
Γ άναι, περιπτύξαι. ¶ Γανάσαι, σμῆξαι, ἡδῦναι, γανάσας, καλῶς. ¶ Γαναυπίας, τελείους ἐν τῷ ὁρᾶν.
Γ ανδᾶν ἢ γανᾶν, λάμπειν. ¶ Γανδάνειν, ἀρέσκειν.
Γ άνδαρος, ὁ ταυροκράτης παρ' ἰνδοῖς. ¶ Γάνδιον, κιβώτιον. ¶ Γάνδωμα, πυροί. ¶ Γανδάμιλον, ἄλευρα. ¶ Γάνδος, ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος, τινὲς δὲ γάδος. ¶ Γάνεα, κόποις. ¶ Γανεῖν, λευκαίνειν. ¶ Γανιταὶ, δέπαινοι. ἄσωτοι. ¶ Γάνος, παράδεισος. χάρμα, φῶς, αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ἡδονή, καὶ ἡ ὕαινα ὑπὸ φρυγῶν καὶ βυθηνῶν.
Γ ανόωντες, λελαμπρυσμένοι, λάμποντες. ¶ Γάνυμαι, χαίρω. ¶ Γανύμενος, χαίρων. ¶ Γανυρὸν, λευκόν. ἡδύ. ἱλαρόν. ¶ Γανύρματα, ἀρτύματα.
Γ ανύσεται, χαρήσεται, διαχυθήσεται, αὐξηθήσεται, εὐφρανθήσεται. ¶ Γάνυται, χαίρει, εὐφραίνεται. λαμπρύνεται, καὶ γελᾷ, ἥδεται. ¶ Γανυτελεῖν, γανοποτεῖν, ἡδύσματα πιεῖν. ¶ Γανωθεὶς, λαμπρυνθείς.
Γ ανῶσαι, λαμπρῦναι. ¶ Γάποδες, ἄγροικοι, καὶ οἰκεῖοι. ¶ Γαπελεῖν, ἀμελεῖν. ¶ Γάπος, ὄχημα, τυῤῥηνοί. ¶ Γάραβος, ὀλολυγών. ¶ Γάρα, αὔξεροσ. ¶ Γαργαίρειν, λάμπειν, πληθῦναι, κινεῖσθαι, σπαίρειν. ¶ Γάργαλα, πλῆθος. πολλά.
Γ αργαλισμὸς, κίνησις σώματος. ¶ Γαργαλίζει, ἐρεθίζει. ¶ Γαργαλισμὸς, γαργαλισμὸς, ἡ δυσπάθεια πως. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ γάργαλος καὶ γαργάλη.
Γ αργαρὴς, θόρυβος. ¶ Γαργαρέων, κιονὶς, ἡ καὶ σταφυλίς. ¶ Γάργαρον, ἀκρωτήριον ὄρους ἴδης, καὶ πόλις βοίας πλησίον αὐτάνδρου. ¶ Γάργασις, γαργαλέη, ὑποστάθμη. ¶ Γαργάρεται, λίθοι αὐτοφυεῖς.
Γ άρελον, γέρος καὶ ἔλαιον. ¶ Γαργηττὸς, δῆμος ἀθήνησι τῆς αἰγηΐδος φυλῆς, ὅπου δοκεῖ κεῖσθαι τὸ σῶμα εὐρυσθέως. ¶ Γαρμάντες, τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ, ἔθνος λιβυκόν. ¶ Γάρκαν, ῥάβδον μακεδόνες.
Γ αρμαφὼν. λευκότης, λαμπηδών.
Γ αρνὸν, τὸ ἔστι τῆς πλήμνης σιδήρεον. ὃ τὸν ἄξονα ξύει.
Γ άῤῥα. ῥάβδος. ¶ Γάῤῥης, ἀγγης.
Γ αῤῥίαι, γάμοι. ¶ Γαῤῥιώμεθα, λοιδορούμεθα.
Γ άρζινα, φρύγανα κριτοῦ. ¶ Γᾶς, χώρας, γῆς.
Γ άσταν, ἡ δύνην. ¶ Γάστος, ὁ ἀπατεὼν, ὁ πολλὰ εἰδὼς, καὶ πανοῦργος ὡς ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ.
Γ αστέρες οἷον, βορῆς μόνας ἐπιμελούμενοι.
Γ αστρόχειρες καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες. ¶ Γαστριμάργῃ. τῇ γαστριμάργῳ.
Γ αστρὶς, γογγυλὶς ἢ κράμβη.
Γ άστραι, τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν. ¶ Γαστρίαν, στρόφον ἢ διάνοιαν. ¶ Γάστριδες, οἱ τὰς ἕλμινθας ἔχοντες, γίνονται δὲ ἐν ταῖς κοιλίαις αὐταῖ, ὥσπερ τὰ θηρία. ¶ Γαστρίζεσθαι, λαβροτέρως τρέφεσθαι

κατὰ βυθοῦ δομεῖν. ἤγουν οἰκοδομεῖν. ¶ Βύασινα, πορφυρᾶ. ¶ Βυσσός. βυθός. ἄυξον. πυθμήν. ἢ χρῶμα αὐτὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον. ¶ Βυσσοφαρεῖ. μεγαλοφρονεῖ. ¶ Βυσσόφρων, κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βαλβιδόμενος καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν.

Β υστῶσι, φράττωσι. ¶ Βυστίνα. πώγωνα. ¶ Βυστίχοις, τοῖς ἐν θαλάττῃ βρόχοις. ¶ Βύστραι, αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις, ἔνιοι δὲ τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ὀψωμένους. ¶ Βύτθαν, τὴν ψάρα. ¶ Βυτθόν, πλῆθος. ¶ Βύτανα, κονδύλοι, οἱ δὲ βρύτανα.

Β οτίνη. λάγνωος ἢ ἀμίς. ταραντῖνοι. ἤγουν σταμνίον.

Β ύττος, γυναικὸς αἰδοῖον. ¶ Βύων, τὰ ὦτα ἐπιφράττων. ¶ Βυώσης, πληρούσης, καλυπτούσης, κωφωθείσης. ¶ Βυωτὴν, τὴν ἄρσιν.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ω, ἐπιβῶ. ¶ Βωβός, τυφλός. ¶ Βωβοὺς,

β χωλούς. ¶ Βωβύζειν, βαλπίζειν.

¶ Βωμεώ. οὕτως ἡ μάκεια ὠνομάζετο.

Β ώδιον, βοίδιον. ¶ Βωθεῖν, ὁμιλεῖν, βοηθεῖν.

Β ωθέοντες. βοηθοῦντες. ¶ Βωθύζειν, βοᾶν, * θουάζειν.

Β ωκάθωνον, βωκὸς, ζοφερὸς χιτών. ¶ Βώκαρος, ποταμὸς ἐν σαλαμῖνι ἐκ τοῦ ἀκάμαντος ὄρους φερόμενος. ¶ Βωλάκιον, χωρίον βώλους ἔχον.

Β ῶλαξ, βῶλος. γῆ. ¶ Βωλία, βωλίς, μάζα, εἶδός τι ἐν ταῖς θυσίαις. ¶ Βωλίνας, καλιὰς ἢ πλινθίνας οἰκίας. ¶ Βωλόναι, οἱ μὲν κολώνας, οἱ δὲ τὸ κίλλαιον ἀκούουσι διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι παρὰ σοφοκλεῖ. ¶ Βῶλοι, γῆ. ¶ Βωλώρυχα, τὴν σὺν λάκωνι. ¶ Βωμακεύμασι, βωμολοχεύμασι, περιαλογισμοῖς. πανουργήμασι, κολακευτικοῖς.

Β ώμαξ, βωμολόχος, καὶ ὁ μικρὸς βωμὸς ὑποκοριστικῶς. ¶ Βώμιδσις, βωμοῦ ἵδρυμα. ¶ Βώμιωσεν ὤμοσε. ¶ Βώμενοι, οἱ περὶ τοὺς βωμοὺς λόφοις καλουμένοις κατοικοῦντες. ¶ Βώμενος, βωμός.

Β ωμίνας, ἀναβάσεις. ¶ Βωμίσκοι, ἀριθμοὶ ἄνισοι.

Β ωμοῖς, βαθμοῖς. ¶ Βωμοῖσι, βάσεσι.

Β ωμοὶ, ἔμβολοι τινὲς οὕτω λεγόμενοι. ¶ Βωμολοχία, γένος κολακείας φορτικὸν καὶ γελωτοποιόν.

Β ωμὸς, ἱερὸν, τέμενος. Βωμολόχος, σκώπτης, ἱερόσυλος παρὰ τὸ λοχᾶν εἰς τοὺς βωμοὺς, ὅ ἐστιν ἐνεδρεύειν, πανοῦργος. ἀσεβής. ἀπατεών.

Β ῶν, βοῦν, ὅπλον. ¶ Βωνίτας, τοὺς ἐν ἀγρῷ. οἱ δὲ βουκόλους ἢ ἀγροίκους. ¶ Βώνημα, εἴρημα λάκωνες. ¶ Βωρθία, ὀρθία. ¶ Βῶρμον, θρῆνον ἐπὶ βώρμου νυμφολήπτου μαριανδηνοῦ. ¶ Βῶροι, ὀφθαλμοί. ¶ Βῶρος, ὄνομα κύριον. ¶ Βῶς, ἀσπὶς. πέλτη, βύρσα. καὶ ποιὸς ἰχθῦς. ¶ Βώσομαι, βοήσομαι, ἐπικαλέσομαι. ¶ Βῶσον, κάλεσον, βόησον.

Β ώσοντι, βοήσοντι. ¶ Βωστῆρες, νομεῖς. ¶ Βωστρεῖν, βοᾶν, καλεῖν, ἐπικαλεῖσθαι. ¶ Βωσόμεθα, μαρτυρόμεθα, ἐπικαλεσόμεθα. ¶ Βωστοῦσι, βομβοῦσιν. ἠχοῦσι. ¶ Βωτάζειν, βάλλειν. ¶ Βωτιάνειρα, ἡ τοὺς ἄνδρας τρέφουσα. ¶ Βωτίον, σταμνίον.

Β ώτορες, βωτῆρες, νομεῖς. ποιμένες. ¶ Βώχ, βοτάνης εἶδος. ¶ Βωώμεν, ὁμόσωμεν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Γ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Γ άβαθον, κοῖλον. ¶ Γαβαλὰν, ἐγκέφαλον, ἢ κεφαλή. ¶ Γαβαθόν. τρυβλίον. ¶ Γάβενα. ὀξύβαφα ἤτοι τρυβλία. ¶ Γαβδοργός. ἐργάτης μισθωτός. λάκωνες. ¶ Γαγγαλιᾶν, γαγγαλίζεσθαι, ἥδεσθαι. ¶ Γαγγαλίδες, γελασῖνοι. ¶ Γάγγαλος, ὁ εὐμετάθετος καὶ εὐεπίπιστος τῇ γνώμῃ καὶ εὐμετάβολος. ¶ Γαγγαλεὺς, ἁλιεὺς ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος. ¶ Γαγγάμη. σαγήνη ἢ δίκτυον ἁλιευτικὸν, καὶ σκεῦος γεωργικὸν ὅμοιον τῇ κρεάγρᾳ.

Γ άγγαμον, δίκτυον, καὶ τὸ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τῶν ὑποχονδρίων. ¶ Γαγγαμουλκοί, σαγηνευταί.

Γ αγγαίνειν, τὸ μετὰ γέλωτος προσπαίζειν.

Γ αγγαλιοειδέων, γαγγαλίοις ἐοικότων. γαγγάλιον δὲ, νεύρου συστροφή. ¶ Γαγγίας, ἢ γαγγαλίας, οἱ μὲν, γελασῖνον, οἱ δὲ, τὴν τῶν ἰνίων συστροφήν. ἄλλοι ὑποστάθμην. ¶ Γάγγης, φρισῶν ποταμός.

Γ άγγραινα, φαγέδαινα. οἱ δὲ, καρκῖνος πολυδάκρυον ἐν τῷ σώματι πάθος. ¶ Γαδδᾶν, χαίρειν.

Γ αδεῖν, χαρίζεσθαι. ¶ Γαδώ, χαρά.

Γ άδεσθαι, ἥδεσθαι. ¶ Γάδεται. ἥδεται.

Γ άδειρα, νῆσος ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν.

Γ άδειρα, τὰ περιφράγματα φοινίκων.

Γ αδειρικὸν, τάριχος τὸ ἀπὸ γαδείρων κομιζόμενον. ἐκεῖθεν γὰρ ἐκομίζετο. ¶ Γαδὴ, κιβωτός.

Γ αδείρων, χώρας ὄνομα. ¶ Γάδιξ, ὁμολογία.

Γ άδονται, εὐφραίνονται. ¶ Γάδος, * αἶλοι. ἄλλοι ὄξος. ¶ Γάδυνα, ἴδιον. ¶ Γάζα, πόλις, παρὰ δὲ πέρσαις βασίλειον. ἢ οἱ ἐκ τῶν πολλῶν φερόμενοι φόροι ἢ τὰ τίμια. ¶ Γάζαν, πλοῦτον.

Γ άζας ἰχθῦς ποιὸς γάζης, κεκορεσμένος.

Γ αζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. βαλάντιον, σκευοφυλάκιον. ¶ Γάθεσδον, ἐκ γῆς ῥέον.

Γ αθία, ἀλλαντία. ¶ Γαθιάδας. ἥρωος ὄνομα ὃς καὶ τοὺς καταφεύγοντας εἰς αὐτὸν ῥύεται ἐκ θανάτου.

Γ αῖα. ἡ κόνις καὶ ἡ γῆ.

Γ αιάδες, ὁ δῆμος ὑπὸ λακώνων. ¶ Γαιάοχος, ἠπειρώτης. ¶ Γαῖα χάνοι, καταποθείη ἡ γῆ.

Γ αιᾶται, κορτιμεῖ. καταμωκᾶται. ¶ Γαίειν, χαίρειν, γαυριᾶν. σεμνύνεσθαι. ¶ Γαίεσκον, ἔχαιρον.

Γ αιηΐδα, τὴν φοίβην αὐτίμαχος. ¶ Γαιήϊον, τὸν γῆς υἱὸν τιτυόν. ¶ Γαῖαν, τὴν γῆν. τὸ χῶμα. ¶ Γαιήοχος, ὁ τὴν γῆν συνέχων. ἢ ὑπὸ τῆς γῆς συνεχόμενος, ἢ ὁ ἱππικός ὁ ἐπὶ τοῖς ὀχήμασιν ἀρέσκων. χαίρειν λάκωνες. ¶ Γαλιλαία, κατακυλιστή.

Γ άλλιμον, κεκειρωμένον. ἤτοι κειρῶ κειρῶν.

Γ αιούχῳ, τῷ τὴν γῆν ὀχοῦντι καὶ συνέχοντι.

Γ αίηθες, πρῶτον ἡ ἤπειρος μοίρας ἔχει τέσσαρας, θεσπρωτοὺς, χάονας, μολοττοὺς, κασσωπαίους.

Γ αίνεται, αὔει. ¶ Γαῖντα, σπλάγχνα. ¶ Γαιθυλάδη, ἀμπελόπρασα. ¶ Γαιογράφοι, τὰ ἐν τῇ γῇ γράφοντες. ¶ Γαιὸς, ὁ ἐργάτης βοῦς, καὶ ὁ ἀπόγειος ἄνεμος. ¶ Γαίουσα. ὑποφρυνοῦσα.

ἀκρίδα, βροῦκαν. ταραντῖνοι δὲ, ἀττέλεβον, ἔτεροι ἀγριοκάμπην. ¶ Βρηῦνος, ἐνεὸς ἢ μαινόμενος.

Β ροῦξ, βάτραχος, βρόγχος. ¶ Βρουλός. πονηρός. βροῦς πιεῖν. βροῦτος. ἐκ κριθῶν πόμα. ¶ Βρούχετος, βάραθρος, βάτραχον δὲ κύπριοι. ¶ Βρούχαλ, θερμός. ¶ Βρουχέως ἢ βραχέως σαφῶς. συντόμως, αἰολεῖς. ¶ Βροχμώδης, ὑπὸ ὕδατος καὶ ἁπαλή. δημόκειρος. ¶ Βροχμόν, τὸ βρέγμα. ¶ Βρόχοι, ἅμματα. ¶ Βρόχος, ἀγκύλη δημόκειρος, ἀγχόνη, δεσμός. ¶ Βρύα, ἃ γίνεται μὲν ἐπὶ πετρῶν, λέγεται δὲ καὶ σκάφος ἢ σκαφὶς, ἐπιτίθεται δὲ ἁγνισμοῦ χάριν. ¶ Βρυάζει, θάλλει, τρυφᾷ.

Β ρυάζειν, γαυριᾶν, ἥδεσθαι. ¶ Βρυαζούσης, λεαίνης ἐν ἀθάμαρτι ἀκμαζούσης ἢ ἐγκυμόνος.

Β ρύαθον, βρυασμόν. ¶ Βρυαλισμὸν, ψόφον, ἦχον.

Β ρυαλύζων, διαρρήσσων. ¶ Βρυαλίκται, πολεμικοί. ὀρχησταὶ μὲν * αἰσδίπου ἴβυκος καὶ στησίχορος,

Β ρυανίων, μετεωριζόμενος καὶ κορωνῶν. ¶ Βρυάσομαι, ἀναβακχεύσομαι μετά τινος κινήσεως.

Β ρυγμὸς, καταπάλωσις καὶ νόσος ἀπὸ τοῦ βρύχειν, ὃ ἐστι τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα ψόφον ἀποτελεῖν ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνει ἢ ἀκόνησις μύλων, ἢ τρισμὸς ὀδόντων.

Β ρυγμὸς, ἄφωνος, νεκρός. ¶ Βρύκουσα, δάκνουσα, μετελθοῦσα. ¶ Βρυγχὸς, βρόχος. ¶ Βρύει, ῥέει, πιέζει, ἀναβλύζει, πιδᾶ, αὔξει, αὔνησιν, αὔξεται.

Β ρύθακες αἱ χιτῶνες βομβύκινοι, ἢ γένος ἰθαγενῶν.

Β ρύκαι, αἱ ἱδρῶαι ὑπὸ δωρειέων. ¶ Βρυκανήσομαι, βοήσομαι. ¶ Βρυκέδανος, πολυφάγος, οἱ δὲ μακρός. ¶ Βρύκειν, λαύρως ἐσθίειν ἀπὸ τοῦ βρύζειν τοὺς ὀδόντας, οἱ δὲ μασᾶσθαι. ¶ Βρυκετὸς, ταυτὸν τῷ βρυγμῷ, καὶ βρυκθμὸς ὁμοίως δωριεῖς. ¶ Βρύκος, κῆρυξ. οἱ δὲ βάβακρης, οἱ δὲ, ἀττέλεβος. ¶ Βρυκταία, εἶδος βοτάνης. ¶ Βρύκων, συνερείδων τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου. ¶ Βρυδαλίχα, πρόσωπον γυναικεῖον διὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρὸν, ὅθεν τίθεται, ὁ ῥίνθων, τὴν ὀρλάστραν καὶ γυναικεῖα ἱμάτια ἐνδέδυται, ὅθεν καὶ τὰς μαχλάδας βρυδαλίχας καλοῦσι λάκωνες. ¶ Βρυδακίζειν, ἐκτείνειν.

Β ρυλλοχισταὶ, οἱ αἰσχρὰ προσωπεῖα περιτιθέμενοι γυναικεῖα καὶ ὕμνους ᾄδοντες. ¶ Βρυλλῶν, ὑποπίνων

Β ρῦλλαι, πιεῖν βρύματα, μορμάματα. ¶ Βρυνθαλλὸν, βρύσμα. ¶ Βρυνχὸν, κιθάραν, θράκες. ¶ Βρύξαι, δακεῖν, καταπιεῖν. ¶ Βρύοχον. κήρυκα.

Β ρύγδην, χύδην. ¶ Βρύσια, πόλις. ¶ Βρύσαι, κρημνοί, καὶ πόλις κρημνώδης. ¶ Βρύτανα. κονδύλοις.

Β ρυτιγγοὶ, χιτῶνες. ¶ Βρυτία, τὰ λείψανα.

Β ρυττία, στέμφυλα, ἔνιοι εἶδος σκορόδου. ¶ Βρύττειν, ἐσθίειν. ¶ Βρύττιον, πόμα ἐκ κριθῆς. ¶ Βρύττος, εἶδος ἰχθύος πλατέος ὥς φησιν ἀριστοτέλης. οἱ δὲ, ἰχθύων οἱ δὲ τρισυλλάβως βρυγγόνην λάχης ποιεῖ.

Β ρύχιον, ὑποβρύχιον, βυθιζόμενον. ¶ Βροχάνα, σάλπιγγι καμπύλη. ¶ Βροχετὸ, πυρετόν.

Β ρυχηθμὸς, στεναγμὸς, οἰμωγή. ¶ Βροχὶς, κλῆμα.

Β ρυχμοί. ψόφοι. ¶ Βρυχήσασθαι, ὡς λέων.

Β ρύχιον, βυθιζόμενον. ¶ Βρύχος, ποταμὸς περὶ πελλήνην. ¶ Βρυτίνας, γένος παρὰ ἀθηναίοις.

Β ρυτίνη, ἐν μαλθακοῖς ἀμοργὸν ἔνδον. βρυτίνην νύθειν τινα ἔπαιξε πρὸς τὸ πήνισμα τὸ βρύτινον. ἐστι δὲ καὶ ζῶον. ¶ Βρύτον, ὅμοιον κανθάρῳ καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ, βρύτινον πήνισμα, ὅπερ ὑπ' ἐνίων βομβύκινον λέγεται. ¶ Βρυτίνην, βυσσίνην. ¶ Βρυττόν. πᾶν τὸ ἐκ τρυφῆς ποτόν. ¶ Βρυωνία, ῥίζα τις οὕτως καλουμένη. ¶ Βρύτιχοι, βάτραχοι μικροὶ ἔχοντες οὐράς.

Β ρύχεται, μαίνεται. ¶ Βρυχὸς, κῆρυξ. ¶ Βρυώδης, δυσώδης. ¶ Βρωμᾶσθαι, ὀγκᾶσθαι. ¶ Βρώμην, βρῶσιν. ¶ Βρωμωμένου, ὀγκωμένου.

Β ρωτὸν, βρώσιμον. ¶ Βρωτὺν, βρῶσιν, τροφήν.

Β ρυαταί. βεβυσμένα αὐτή. ¶ Βαβαὶ, ταῦτα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Υβλία, βιβλία. ¶ Βυγὴ, πηγή.

Β ¶ Βύβλιοι, οἱ τῶν τάφων φύλακες παρὰ κυπρίοις καὶ πόλις φοινίκης βύβλος.

Β υδοὶ, οἱ μουσικοί, ἢ κρυῦμά τι σοφοκλῆς κρησίν.

Β ύει, καμμύει, φράσσει τὰ ὦτα. ¶ Βύζαντες, πλήθοντες. ¶ Βυζαντία, εἶδος ὀρμιᾶς. ¶ Βυζάντιος, κωνσταντινουπολίτης. ¶ Βύζην. ἱκανῶς. ἀθρόως. δαψιλῶς. πυκνῶς. ἐπ' ἀλλήλων. ἢ πλήρως.

Β ύζειν, τὸ πεπιασμένως μετέχειν. ¶ Βυζὸν, πυκνόν. συνετόν. γαυρὸν δὲ καὶ μέγα. ¶ Βυθίζων, ποντίζων ἐν βυθῷ. σκῦθαι. ¶ Βυθμὸς, ἄντρον, πυθμὴν καὶ βυθμήν. ¶ Βυκνισταὶ, εἰκασταί. ¶ Βυκάνης, ὑπηλός. ¶ Βυκὸς, δεσμοφόρος. ¶ Βυκτὰ, σχέτλια, δίλαια. ¶ Βυκτάων, πνεόντων, φυσώντων.

Β ύκτης, ὁ ἐκ βυθοῦ ταράσσων, φυσῶν. ¶ Βυλλά. βεβυσμένα. ¶ Βυλλίχαι, χοροί τινες ὀρχηστῶν παρὰ λάκωσι. ¶ Βυλλίχης, χορευτής. ¶ Βυλλιχίδης. ῥαχίδης. ¶ Βύνη. θαλάμη, πύκη. ¶ Βύθαλον. βύσμα. ¶ Βὺξ, βυθός. ¶ Βυνεὺς, σκευασμάτιον κέθινον. ¶ Βυνεῖν, τὸ ἐν τῷ στόματι κατέχειν τι.

Β υπτεῖν, βαπτίζειν. ¶ Βύρθακος, βάτραχος.

Β υρκόμενος, πνιγόμενος, βατραχιζόμενος.

Β υρόθεν, οἴκοθεν. ¶ Βύριον. οἴκημα. ¶ Βύρμακας, μύρμηκας. ¶ Βυρμὸς, σταθμός. ¶ Βυρσοτόνος. τύμπανον. ¶ Βύρσινης, μυρσίνης. ἦν δὲ αὕτη γυνὴ ἱππίου τυράννου ἐν τοῖς ἱππεῦσι. ¶ Βυρσὶς, δέρμα.

Β υρρὸς, κάνθαρος πυρρωνός. ¶ Βυρσαίετον. ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς βύρσης ἐπὶ τοῦ ἁρπάζειν τὸν κλέωνα εἶπε,

Β ύρσαν, τὴν πόλιν ἀθηνῶν ἀριστοφάνης ἐν δράμασι παίζων ἔφη. ¶ Βυρσομώλοις, βυρσοδεψίμοις.

Β υρσοδέψης. συνεψητής. βυρσεύς.

Β υρσοκάπηλον, τὸν κλέωνα. ¶ Βύσσαν, κρύπτουσαν.

Β ύσαι. ἐπιθεῖναι, φορτῶσαι, κρύψαι. ¶ Βύσας, πλήσας. φράξας. ¶ Βύρτη, λύρα. ¶ Βυσαύχην. ὁ συνέλκων τὸν τράχηλον καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ποιῶν, καὶ τοὺς ὤμους ἀνέλκων. ¶ Βύσταλοι. βόθροι.

Β ύστινον. πορφυρόν. ¶ Βυσταλεύοντι, τῷ βυθῷ ἐσκευασμένῳ. ¶ Βυστηβῶσι, μεγάλα ἀπὸ τοῦ καταφερομένων εἰς βυθὸν διὰ τὰ βάρη. ¶ Βυστοδομεύει. ἐνθυμεῖται. μηχανᾶται, ἀποκεκρυμμένως βουλεύεται καὶ ἐκ βάθους. ¶ Βυστοδομεύειν, ἐνθυμεῖσθαι.

Β ραυκὸς, κεκραγυῖα. ¶Βράχαλον, χρεμετισμόν.
Β ράχειν, ἐψόφησε. ¶Βραχεῖν, ἠχῆσαι, ψοφῆσαι.
Β ραχίονα, τὸν βάχηλον. ¶Βραχεῖς, ὀλίγοι.
Β ράχιστον, ἐλάχιστον. ¶Βραχίων, βραχύτατος.
Β ραχμᾶνες, οἱ παρ' ἰνδοῖς γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι.
Β ραχὺ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον, ὀλίγον. μικρόν. ¶Βραχυτελὲς, μικρόν. ¶Βραχυλὸν, βραχυτελῆ. μικρόν.
Β ραχμάζουσι, χρεμετίζουσι. ¶Βραχέα ἄττα, ὀλίγα τινά. ¶Βραχύνης, βραχύς. ¶Βράψαι, συλλαβεῖν, ἀναλῶσαι, κρύψαι, θηρεῦσαι. ¶Βρέα, κρατῖνος μέμνηται ἐπὶ τῆς εἰς βρέαν ἀποικίας, ἔστι δὲ πόλις θρακίας εἰς ἣν ἀθηναῖοι ἀποικίαν ἐξέπεμπον.
Β ρέγμα, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. ¶Βρέγμα, τὸ βρέγμον. ¶Βρέκην, τὴν βρέκωνα, τὴν βρεῖαν. βρίγες δὲ οἱ φρύγες. ¶Βρεκύνδαι, δαίμονες οἱ φρύγες.
Β ρεμεῖ. ἠχεῖ. φωνεῖ. σίζει. πατάσσει. ἀπειλεῖ.
Β ρεμεταίνων. ἠχῶν. ¶Βρέμεται. ἠχεῖ. ψοφεῖ, προσρήσσεται. ¶Βρέμοντι, ἠχοῦντι. ἀπειλοῦντι.
Β ρέμβος, ἔμβρυον. ¶Βρεμούσας. ἠχούσας.
Β ρενθύεται, δυσχεραίνει. προσποιεῖται. ¶Βρένθον, ἔλαφον. ¶Βρενθινῷ. ἀνθινῷ. ¶Βρεθινὰ, ῥίζια τινά, οἷς ἐρυθραίνονται αἱ γυναῖκες τὰς παρειάς. οἱ δὲ ἄγχουσαν οὐκ εὖ οἱ δὲ, φυκὸς [illegible] κύδει ἀφροδίτη. ¶Βρένθιξ, θριδακίνη κύπριοι.
Β ρένθιον, μύρον τι, ὡς βάκκαρις, οἱ δὲ ἄνθινον μύρον. καὶ ὄρνεον βρένθος. ὅπερ ἔνιοι κόσσυφον λέγουσι, βρένθος, καὶ ὁ τύμβος λέγεται. ¶Βρενθύεται, μεγαλοφρονεῖ, ὑπερηφανεύεται. ἐπαίρεται.
Β ρενθύεσθαι, θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι. ἀξιοπιστεύεσθαι, δυσχεραίνεσθαι. προσποιεῖσθαι. ¶Βρενθύνεται, ἀξιοπαθεῖ, βαρεῖται. σεμνύνεται. ¶Βρενθυόμενοι, ἐναβρυνόμενοι. τυφῶντες. ¶Βρενος, πυθμὴν, τύμβος, καὶ ὄρνεον ὁ καὶ βρένθον. ¶Βρέντιοι, ἔθνος ἐν ἰταλίᾳ. ¶Βρεντάπιον, εἰκών. ὁμοίωμα.
Β ρενταὶ, βρονταί. ¶Βρέτας, ξόανον εἴδωλον, ὁμοίωμά τι παρὰ τὸ βροτῷ ἐοικέναι ὥσπερ φασὶν οἱ νεώτεροι δείκελον. ¶Βρέτει, ἀπεικονίσματι.
Β ρεττανία, νῆσος ἡ περὶ τὸν ὠκεανόν. ¶Βρέττανα, φοβερά. ἀκρὶς μικρὰ ὑπὸ κρητῶν. ¶Βρετία, μέλαινα ἢ βάρβαρος ἀπὸ τοῦ βρεττίων ἔθνους.
Β ρέκος, ὁ μικρὰ ἀκρίς. ¶Βρέφος, ἔμβρυον, νήπιον, παῖς. ¶Βρεχμὸν, τὸ κρανίον. ¶Βρεχμὸς, βρέγμα, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. ¶Βρῆγμα, ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος παρὰ ἱπποκράτει. ¶Βρηνεύομαι, ἔλεγον βρύασει, βήσσει. ¶Βρῆσαι. βῆσαι.
Β ρησαῖος, ὁ διόνυσος. ¶Βρέασουσι, βληχῶνται φωνεῖ τὰ πρόβατα. ¶Βρηθὺς, ἀλεκτρυὼν ἐνιαύσιος.
Β ρηχανώμενοι, φωνοῦντες ἢ χασμώμενοι. ¶Βρὶ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ καὶ χαλεποῦ τίθεται.
Β ριαγχόνην, βάτραχον, φωκεῖς. ¶Βριάγχος, βριαρῶς. ¶Βριαρῶς, βριάγχως, βραδέως ἰαγχάζουσι. ¶Βρίσαι, ἐρασιεύει. ¶Βρίαν, τὴν ἐπ' ἀγροῖς κώμην. ¶Βριάρεων, ἄνθρωπον ἑκατοντάχειρα.
Β ριαρὸν, βαρεῖαν, ἰσχυράν. ¶Βριαροὶ, βαρεῖς, ἰσχυροί. ¶Βριαρὸν, κραταιὸν, ἰσχυρόν. μέγαν, βαρὺν, ἄγριον. ¶Βριάρεω στῆλαι, αἱ ἡράκλειοι λεγόμεναι.

Β ρίγες, οἱ μὲν φρύγες. οἱ δὲ, βάρβαροι, οἱ δὲ, σπλοικισταί, ἰόβας δὲ ὑπὸ λυδῶν φαίνεται βρίαν λέγεσθαι τὸν ἐλεύθερον. ¶Βρίγμα, τὸ μικρὸν κύπριοι. ¶Βρίγκος, ἰχθῦς κητώδης. ¶Βριγμώμενον, ὀργιζόμενον, μυκώμενον. ¶Βρίζει, ἐσθίει. πιέζει, κύει, καθεύδει, ἔνθα οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις. ¶Βριζομάντις, ἐνυπνιομάντις. ¶Βρίζω, κωλύω. ¶Βρίζοντα, νυστάζοντα. κοιμώμενον. ¶Βριηπύος, μεγαλόφωνος. μέγας, δεινός. ¶Βριηρόν. μεγάλως κεκχαρισμένον.
Β ρίθει, θαρρύνει, αὔξει, ἢ εὐθύνει διατρέφει. ¶Βρίθεται, βαρύνεται καρπῷ. ¶Βρίθειν, γέμειν.
Β ρίθοντα, βρύοντα. ¶Βριθοσύνη, βάρος.
Β ρίθουσαν, λάμπουσαν, βρύουσαν. ¶Βριθύ. ἰσχυρὸν, μέγα, βαρύ. ¶Βρίθων. γέμων, κομῶν ὑπὸ καρπῶν.
Β ρίκελοι. οἱ μὲν, τοὺς ἰσοπόδας ἀπὸ τοῦ βάρους καὶ τοῦ ξύλου. οἱ δὲ βαρβάρους. δίδυμος δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα παρὰ κρατίνῳ, οἷον βροτοείκελοι ἐν στείφοις.
Β ρικίνη, εἶδος βοτάνης. ¶Βρικίσματα. ὀρχήσεις φρυγιακαί. ¶Βρικοὶ, πονηροί.
Β ρικὸν, ὄνον κυρηναῖοι, βάρβαρον. ¶Βριμάζει, ὀργῶσα εἰς συνουσίαν κύπριοι. ¶Βριμάζω, τῇ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῇ. ¶Βριμῶν, ἀπειλῶν. ¶Βριμαίνεται, θυμαίνεται, ὀργίζεται. ¶Βρίμη, ἀπειλὴ, καὶ ἡ γυναικεία ἀρρητοποιΐα. ¶Βρίμημα, ἐπίπληξις. ¶Βριμήσασα, δεινὴ, χαλεπή. ¶Βριμὸς, μέγας, χαλεπός. ¶Βριμοῦσθαι, θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι.
Β ριμά, ἰσχυρά. ¶Βρινδεῖν. θυμοῦσθαι. ἐρεθίζειν.
Β ρίνια, τὰ ἄρνεια κρέα. ¶Βρίξαι, ὑπνῶσαι, νυστάξαι.
Β ρίσαι, βρῦναι, ὁρμῆσαι καὶ νύμφαι. ¶Βρισθεὶς, ὑπνώσας. ¶Βρίσαντα, ἰσχύσαντα, βρύναντα.
Β ρὶξ, θριδακίνη, ἢ εἶδος ἄνθους. οἱ δὲ, πολυστρεῶνα.
Β ρίρος, ἔρως. ¶Βριτόμαρτις, ἡ ἐν κρήτῃ ἡ ἄρτεμις.
Β ριτύ, γλυκὺ κρῆτες. ¶Βρόαγχος, βάτραχος.
Β ρογχάζει. καταπίνει. ¶Βρόδα, αἰολεῖς ῥόδα.
Β ρόγχος, ῥούφισμα, ὁ λάρυγξ. ὁ καταπότης.
Β ρόκοι, ἀττέλεβοι, ἀκρίδες. ¶Βροκὸς, μωρὸς, ἔλλην.
Β ρομέον, ὀζόμενον. ¶Βρομέωσιν, ἠχῶσιν. ¶Βρομήσει, φυσήσει. ψοφήσει. ¶Βρόμιος, παρὰ τηλεκλείδῃ ὁ σάτυρος ἢ ὁ διόνυσος. ¶Βρόμος, βοτάνη ὁμοία σίτῳ μὲν ἔχουσα γόνατα. ¶Βρόμος, ἰδίωμα ἤχου. ἦχος καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν ἔλαφοι οὐροῦσι καὶ ἀφοδεύουσι. τὸ σπέρμα λεπτῆς κριθῆς ἡ ὀσμὴ καὶ χόρτος.
Β ροντάζων, βροντῶν. ¶Βρόντημα, ὁ ἐμβρόντητος.
Β ρόξαι. ῥοφῆσαι, ¶Βρόκων, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος. οἷον βόσκημα, ¶Βρόασμος, βραχύτερος.
Β ρόταχος, βάτραχος. ¶Βροτέης, ἀνθρωπίνης.
Β ροτήεια, ἀνθρώπεια, καὶ ἀνθρώπινα. ¶Βροτόεντα, ἡμαγμένα. οἱ δὲ τὰ λαμπρά. ¶Βροτοδαίμων, ὁ μίθηκος. ¶Βροτολοιγῷ, ἀνθρωποφθορῷ.
Β ροτολοιγὸς, ἀνθρωποκτόνος, ἀνθρωποφθόρος.
Β ροτήσια. ἀνθρώπεια. ¶Βροταὶ, γυναῖκες.
Β ρότος, αἷμα, βρότον τὸ αἷμα, ὀξυτόνως μὲν ἄνθρωποι, προπαροξυτόνως δὲ, σημαίνει τὸν ἐκ φόνου λύθρον.
Β ροτὸς, φθαρτὸς, ἢ γηγενὴς ἄνθρωπος. ¶Βροτόφιλος, ἀνθρώπους φιλῶν, τουτέστιν ἀπατεών.
Β ροῦκος, ἀκρίδων εἶδος ἰωνικῶς. κύπριοι δὲ τὸν χλωρὰν

στις, λαχάνου εἶδος. ¶ Βούπρωρον, θυσία τις ἐξ ἑκά-
στου προβάτων καὶ βοὸς ἑνός. οἱ δὲ τὴν ὀβῶσαν ὁ βοσάρ-
χην. σημαίνει δὲ καὶ τὴν βοὸς πρόσωπον. ¶ Βούπρωος,
ἀσθένεια. ¶ Βούπλινον, βοτάνη λεγομένη τρίφυλλον.
Βοῦρα, πόλις τῆς ἀχαΐας. ¶ Βουρεικυπάρισσος, ἡ ἄμ-
πελος. περγαῖοι. ¶ Βούρυγχος, ἰχθὺς κητώδης.
Βούρυρος, ποταμὸς μέγας ῥεῦμα ἔχων. ¶ Βούσβαρον,
τὴν ἄρτεμιν, θρᾶκες. ¶ Βοῦς, πόπανόν τι τῶν θυο-
μένων οὕτως ἐν ταῖς ἁγιωτάταις ἀθήνησι θυσίαις, ἦν
δὲ βοὶ παραπλήσιον. κυρίως δὲ βοῦς ἡ ἀσπίς. βάρος.
ἀργός. ¶ Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυνα-
μένων παρρησιάζεσθαι, ὅτι διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου. ἢ
διὰ τὸ τῶν ἀθηναίων νόμισμα ἔχειν βοῦν ἐγκεχαραγμέ-
νον, ὃν προσεκτίνυον οἱ παρὰ τῶν δόντος παρρησιαζομένοις
ἦν ἔθος. ¶ Βοῦς ἐν αὐλίῳ, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρεί-
στων κρατῖνος δηλιάσιν. ¶ Βοῦς ἐν πόλει χαλ-
κοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. ¶ Βοῦς ἐπὶ δέρ-
μα, καὶ βοῦς ἐπὶ φάτνῃ καὶ ἐπὶ σφαγὴν καὶ κύων
ἐπὶ σῖτον καὶ ὗς ἐπὶ δεσμά. ¶ Βουσή, δούλη.
Βοῦς, μάστιγξ. ¶ Βουσία, γογγυλίδι ὅμοιον οἱ ἰτα-
λοὶ βοσκητήριον, εἰς εὐρύ ἔρηται κακοσχόλως
ἐπὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου. ¶ Βοῦς κύπριος, κο-
προφάγος, εἰκαῖος, ἀκάθαρτος, σημαίνει δὲ ἀπορίαν
τῶν κυπρίων, καὶ εὔδοξος ἀφηγεῖται ὅτι κοπροφα-
γοῦσιν. ¶ Βοῦς πτηνός, ὁ ἀναπεπταμένα τὰ κέ-
ρατα ἔχων. ¶ Βοῦς ἐμβαίνει μέγας. στράτις εἶπε
παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν βοῦς ἐπὶ γλώττῃ.
Βοῦς ἕβδομος, μνημονεύει δὲ τοῦ ἑβδόμου βοός, ὅτι δὲ πέμ-
μα ἐστὶ καὶ τῆς σελήνης ἱερόν, κλειτόδημος ἐν ἀττικῇ φησί.
Βουστροφηδόν, οὕτως ἔλεγον ἐπὰν ὁμοίως τοῖς ἀροτριῶ-
σι βουσί, τὰς ἀντιστροφὰς ποιῇ τις. ἔλεγον δὲ ἐπὶ τοῦ
γράφειν τρόπῳ τοιούτῳ. ¶ Βούσυκα, τὰ μεγάλα
σῦκα. ¶ Βουστάνη, βοοστασία; ὁ τῶν βοῶν στάσις.
ἡ μάστιξ καὶ πληγή. ¶ Βουτάλαι, γένος ἀθήνη-
σιν ἀπὸ τῆς βούτου γενεᾶς. ¶ Βοῦται, βουκό-
λοι. νομεῖς. βοτῆρες. ¶ Βουτάνη, μέρος τι τῆς
μακρᾶς νεὼς ὁ μάστιξ ὁ τένασις τῆς βοείας, μέρος δὲ
τῆς νεὼς πρὸς ὃ τὸ πηδάλιον δεσμεύεται. δηλοῖ δὲ καὶ
μάχην, ἀηδίαν. ¶ Βούταρος, ὁ παχύς. ἢ ὁ παχύς.
Βούτας, βουκόλοις, βοσκήματα. ¶ Βουτελέειν, θύειν.
Βούτης, ὀρίγανος ὑπὸ κυδωνιατῶν, καὶ βουκόλος, καὶ
παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων, ὡς ὁ τοῖς
διιπολίοις τὰ βουφόνια δρῶν. ¶ Βουτιάνειρα, τρο-
φὴν ἀνδράσι παρέχουσα. ¶ Βούτιμοι, βοώνητοι. ὡς
περ ἀλφεσίβοιαι. ¶ Βουτοί, τόποι παρ᾽ αἰγυπτίοις
εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται. ¶ Βούτομον,
φυτὸν βουσὶ διδόμενον τροφὸν ὅσιον χόρτον.
Βούτερον, γάλακτος τὸ νεφέλῃ ὕστερον βουκεῖ τε, καὶ βού-
τυρος τὸ αὐτό. ¶ Βούτρυον, ὅλον ἄγραπτον. ¶ Βού-
τσοκρον, ὄροβον. ¶ Βούτυπον, πιθμίην ἀθήνησιν ἐκα-
λεῖτο, ἐκ τοῦ θαυλωνιδῶν γένους καθιστάμενος.
Βουτύπος, ὁ βοῦν καταβάλλων, ἢ εἶδος ζώου καλουμέ-
νου ἐμπίς. ¶ Βούτυρος: βοτάνης εἶδος. διονύσιος.
Βουφάγος, πολυφάγος. ¶ Βούφθορον. τὴν δυσάροτον
γῆν. φάρος γὰρ ἡ ἄροσις καὶ ἐπίστροφον βοός.
Βούφθαλμον, βοτάνη τις ὑφ᾽ ἡμῶν ἐσθιομένη.

Βουφονία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ἐν γὰρ τοῖς διιπολίοις φασὶ
βοῦν καταφαγεῖν, τὸ παρεσκευασμένον πόπανον τῇ
θυσίᾳ. οἷον πλακούντιον ἐξ ἄρτου. ¶ Βουφάρας, γε-
φύρας. ¶ Βουφορβός, βοῦς τρέφων. ¶ Βουχανδία,
πολυχώρητα. ¶ Βουχάνδα, τὸν μέγαν λέβητα.
Βουχρώς τις. ἰσχυρὸς ἢ ὁ ξηρός. ¶ Βούχωμα, φρό-
νημα. ¶ Βοῶνα, ὁδόν. ¶ Βοῶν. τῶν τετραπόδων
τῶν βοῶν ἢ ἀπειδῶν. καὶ φθεγγόμενος.
Βοώνας, ἀγροικίας. ¶ Βοώνητα. ἐπὶ ὠνῇ βοῶν δο-
θέντα. ¶ Βοωνία, αὔλιος θύρα κρητῶν.
Βοῶπις, μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος, μεγαλόφρο-
νος, εὔπολις δὲ τὴν ἥραν. ¶ Βοώτης, ὁ ὠρίων,
οἱ δὲ φύλαξ. ¶ Βοωτεῖν, ἀροτριᾶν, ὅτε ὁ ἀρό-
σου δύῃ λάκωνες.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ραβέα, ἄρχοντα βραβεῖα διαλλάξ.

¶ Βραβεῖον. ἐπινίκιον. ἔπαθλον. νικητήριον.
ἀμοιβὴ, ὁ στάδιον. ¶ Βραβεύει, διακρίνει, ἐπιψη-
φίζει, μεσιτεύει διοίκησιν. ¶ Βραβευέτω, μεσιτευέ-
τω, μηνυσάτω, ἰθυνέσθω. ¶ Βραβευτὸς, διαλλα-
κτής. ¶ Βράβυλος, εἶδος φυτοῦ κακοῦ. ¶ Βρα-
άδελφοὶ ὑπὸ ἠλείων. ¶ Βραγός, ἕλος. ¶ Βραχεῖα,
ὁ πολυτράχηλος ἀληκτόδων. ¶ Βραγχιάζεσθαι, πνί-
γεσθαι. ¶ Βραγχίον, τὸ καταφράκτου νεὼς τὸ κύ-
τος. ¶ Βράγχος, νόσημά τι τῶν ἐν τῷ στόματι γι-
γνομένων, τὸν πρόγχον, ὅταν μῦς μάλιστα διαφθείρη-
ται. ¶ Βράγχοντος, βρόχοις ἀλόντος. ¶ Βραγ-
χῶν, φλεγμῶν, ὁ πνευμόνων. ¶ Βραδανίζει, ῥιπίζει.
τινάσσει. ¶ Βραδέως, μελλητικῶς. ¶ Βραίδιον,
ῥαίδιον, αἰολεῖς. ¶ Βράδιον, ἀδύνατος. ¶ Βράζειν.
τὸ ὀστοχοῦ ὀδύρεσθαι. ¶ Βραθὺ, πέα τις θεοῖς θυομέ-
νη. ¶ Βράκαλον, ῥόπαλον. ¶ Βράκανα, τὰ ἄγρια
λάχανα. ¶ Βρακεῖν, συνιέναι. ¶ Βράκεα, ἀνα-
ξυρίδες. ¶ Βράβεσιν, δρέπανον, κλαδευτήριον:
οἱ δὲ, πλῆθος. ¶ Βρακείας, τραχεῖς τόποι.
Βρακεῖς, συνεῖς. ¶ Βρακὸς, κάλαμος, ἱμάτιον πολυ-
τελές. ¶ Βράξαι, συλλαβεῖν. δακεῖν: καταπιεῖν.
Βράπτειν, ἐσθίειν, κρύπτειν. ἀφανίζειν, τῷ στόματι ἕλ-
κειν ἢ στενάζειν. ¶ Βράσσει, ζέει, ἀναβάλλει. ¶ Βρασμοῖ-
σι, τοῖς σεισμοῖς. ¶ Βρασιοζόχος, κεραμικὸς ὁ μὲν
ἐρρωμένος. ¶ Βράσκη, κράμβη ἰταλιῶται. ¶ Βράσσων.
βραδύτερον, ἀσθενέστερον, ὅ ἐστι βραχὺ, ἐνίοτε δὲ ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ἔνιοι
βράσσονας, ταπεινοτέρας. ¶ Βράσσων, ἐλάσσων
ἢ ἄτακτος ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ, ὁ οὐ σταθερὸς, βράσσοντε νό-
ος, οἷον ἀκαταστατῶν, ἀσθενέστερος ὤν. ¶ Βρατάναν,
τορύνην ἠλεῖοι. ¶ Βρατάνει, ῥαίζει ἀπὸ νόσου ἠλεῖοι.
Βρατάχοις, βατράχοις. ¶ Βράττειν, πληθύνειν, βαρύ-
νειν. ¶ Βραυκανᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδί-
ων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς. ¶ Βραύκας, ἀ-
κρίδας. ¶ Βραῦλα. φθείρ. ¶ Βραῦλον, κοῖλον.
Βραῦνα, κόλα, κύστις, ἐντεροκήλη. ¶ Βραυνία, κοιλώ-
ματα τῆς γῆς. ¶ Βραυρών. τόπος τῆς ἀττικῆς.
Βραυρωνίοις, τὴν ἰλιάδα ᾖδον ῥαψῳδοὶ ἐν βραυρῶνι τῆς
ἀττικῆς. καὶ βραυρωνία ἑορτὴ, ἀρτέμιδι βραυρωνίᾳ
ἄγεται, καὶ θύεται αἴξ.

ἔνιοι δὲ τὴν ἱππικὴν, ἔνιοι δὲ τὴν στάδιον πέσιν.

Βορυσθένης, ὁ ἐλλήσποντος, ἔστι δὲ ποταμός. ¶ Βόσις, βόσκησις. ¶ Βοσκημάτων, θρεμμάτων.

Βοσκόμενον, δαπανῶν. ¶ Βόσκων, τρέφων. ¶ Βοσκάς, φασκίας, λίβυσσα. ¶ Βοσκέων, ὁ τροφεύς.

Βοσκή, τροφή. ¶ Βόσκομαι, τρέφομαι. ¶ Βόσπορος, οὐ μόνον ὁ σκυθικός, ἀλλὰ καὶ θράκιος οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Βοστρυχιδεῖ, πολυκάμπτῃ. ¶ Βοστρύχια, σίμφυλα. ¶ Βοστρυχίζεται, κοσμεῖται. ¶ Βόστρυχοι, πλόκαμοι. ¶ Βοστρυχώδης, τὸ θάλπον ἢ θάλλον. ¶ Βοτά, βοσκήματα, κατὰ πάντων δὲ τῶν χερσαίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων καὶ ἀγρίων ζώων, λέγεται δὲ διὰ τὸ βόσκεσθαι. ¶ Βοτεῖν, βόσκειν.

Βοτῆρα, ποιμένα. ¶ Βοτίς, βόλτιον. ¶ Βοτοῖσι, βοσκήμασι. ¶ Βοτριδία, ἐνωταρίων εἶδος, οἱ δὲ βόστρυς ἢ θεσμοφοριάζουσιν. ¶ Βοτρύδιον, κατὰ συστροφήν. ¶ Βοτρυδόν, ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βότρυες τὰς ῥᾶγας ἔχουσι πυκνάς· καὶ κατὰ συστροφήν, ἢ συνηγμένοι. ὁμοῦ. ¶ Βοτρυμός, ζυγωτός.

Βωτιάνειρα, τροφὴν ἀνδράσι παρέχουσα. ¶ Βοτύσι, βοσκήμασι. ¶ Βοτῶν, θρεμμάτων. ¶ Βοῦ. τὸ μέγα καὶ πολὺ δηλοῖ. λάκωνες. ¶ Βοῦα, ἀγέλη παίδων. ¶ Βουαγεῖν, ὑπὸ βοῶν ἑλκυσμένον ξύλον. λάκωνες. ¶ Βουάγορ, ἀγελάρχης ὁ ἐπὶ ἀγέλης ἄρχων παῖς. λάκωνες. ¶ Βουάκραι, οἱ φοίνικες ὑπὸ λακώνων. ¶ Βουβαλίς, οἱ βούβαλοι, ἢ ἀστράγαλοι.

Βουβάλιον, γυναικὸς μόριον, καὶ ὁ ἄγριος σικυός παρὰ ἱπποκράτει. ¶ Βούβαλος, δορκάδιον ἢ μέγα καὶ πολύ. ¶ Βουβάραι, μεγάλαι. ¶ Βουβάρα, μεγάλα.

Βουβάρας, μεγαλοναύτης παρὰ τὴν βάριν καὶ μέγα βάρος ἔχων καὶ αὐχένα, ἢ ὁ μέγας καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος. ¶ Βουβάρτις, νεὼς ὄνομα παρὰ φιλίσκῳ.

Βούβελα, κρέα βόεια. ¶ Βουβέλιξ, στρατοπεδεία.

Βούβοσις, πολυφαγία. ¶ Βουβωνιασκόπος, ὁ βουβῶνι ἐπιπήδων. ¶ Βουκέτιον, μεγάλως ἐφ' ἑαυτῷ γαυριῶντα. δηλοῖ δὲ καὶ ἀναίσθητον καὶ ἀλαζόνα καὶ μεγάλαυχον ἢ ἀγλαϊζόμενον.

Βούβρωστις, μεγάλη πείνα. λύπη. ζωύφιον. μέγας λιμός. λύμη. φθορά. φθόνος. ¶ Βουγενέων, τῶν μελισσῶν, καλλίμαχος. ἄρμενα παρ' αἰγιναίου γῆς τῶν βουγενέων. ἢ ἡ μέλισσα βουγενὴς ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γίνεται. ¶ Βουγλώσσον. ἰχθύς ποιὸς καὶ βοτάνης εἶδος. ¶ Βουδάκη, ἢ βούπρηστις. ¶ Βουδ[illegible]ιον, τὸ βυρσίον. ¶ Βούδιον, πόλις. ¶ Βουδίος, παρὰ λυσίππῳ τὸ ὄμμα, κύων δέ τις ἐβόα δεδμημένος ὥσπερ βοῦδος. σέλευκος ἀποδίδωσιν ἄφρονα. ἀνόητος.

Βουδόρῳ. μοχλῷ, ᾧ βοῦς δέρουσιν, οἱ δὲ ἀσκῷ. ¶ Βουζύγης, ἥρως ἀττικὸς ὁ πρῶτος βοῦς ὑπὸ ἄροτρον ζεύξας, ἐκαλεῖτο δὲ ἐπιμενίδης. καθίστατο δὲ παρ' ἀστοῖς καὶ ὁ τοὺς ἱερεὺς ἀρότοις ἐπιτελῶν βουζύγης.

Βουθέρει, ἐν ᾧ βόες θέρους ὥρᾳ νέμονται. καὶ βούθοροι τὸ αὐτό. ¶ Βουθώνης. βούχειλος. ¶ Βουθυτον, ὅ τινες ἀμέμαρον. ἀχαιοὶ δὲ ἰσόχοιρον. ἀριστοφάνης. λάκωνες. ¶ Βουθὸς περιφοιτᾷ. παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων ἢ παχυφρόνων. ἀπὸ βεύθου τινὸς μετενεχθεῖσα τοῦ πυθία νικήσαντος, ὃν ἀναγράφει καὶ ἀριστο

τέλης νενικηκότα. ¶ Βουϊέρθυσιν, βουνέθυσαν.

Βουκαῖος, βουκόλος. οἱ δὲ θεριστής. ¶ Βουκανή. ἄνεμον ἢ τὸ αἶθος κύπριοι. ¶ Βουκάπαι, τῶν βοῶν αἱ φάτναι. ¶ Βουκεράτας, βουλάτας. ¶ Βούκερας, τὸ σπέρμα τῆς τήλης. ¶ Βουκέφαλος, ἵππος ἐγκεχαραγμένος ἔχων τοῖς ἰσχίοις βούκρανον, καὶ ὁ ἀλεξάνδρου ἵππος ἀφ' οὗ πόλιν ἐν ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται βουκεφάλειαν. ¶ Βουκολητάς, ἀπατεών.

Βουκόλεια, ἀγέλαι βοῶν. ¶ Βουκολίη, κακολογία.

Βουκολίνη, κίγκλος τὸ ὄρνεον. ¶ Βουκολιασμός, μελοποιίας τινὸς εἶδος καὶ ὀρχήσεως. ἀμφότερα δὲ ἀγροικικὰ ἢ θηκεῖ τῷ γίγαντι. ¶ Βουκολεῖσθαι, χρηστοῖς ἐλπίσι. ¶ Βουκολήσομεν, μεριμνήσομεν, ἀπατήσομεν. ¶ Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶά τινα οὕτω καλοῦνται. ¶ Βουκόλος, βοονόμος, βοσκός. ¶ Βουκολοῦμαι, ἀπατῶμαι. ¶ Βουκολουμένας, ἀπατωμένας, ἀπολουμένας. ¶ Βουκολοῦντος, ἀπατῶντος. ¶ Βουκολῶν, ἀπατῶν, σοφιζόμενος. ¶ Βουκολῶ, φαρσαλίας πόλις ἢ θράκης. ¶ Βουκόρυζος, ἀναίσθητος, ἀστεῖος. ¶ Βούκτησις, φωνητική. ¶ Βούλαιαι, τὰ βεβουλευμένα. ¶ Βούλακα, βόλου ὄνομα.

Βούλη, βουλή. ¶ Βουλεία, ἡ τοῦ βουλευτηρίου καὶ βουλεύειν ἀρχή. ¶ Βούλαιον, βούλευμα ¶ Βουλεύσαντε. βουλεύσαντες δυϊκῶς. ¶ Βουλεύματα, αἱ βουλαί. ¶ Βουλεύσεως ἔγκλημα τὸ ἐπὶ βεβουλευκέναι θανάτου, οὕτως ἀθήνησιν ἐλέγετο. ¶ Βουλευτικόν, τόπος τις ἀθήνησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ὅπου οἱ βουλευτικοὶ καθήμενοι ἐθεῶντο, καὶ οὐ οἱ ἔφηβοι, ἐφηβικὸν ἐκαλεῖτο. ¶ Βουλευτικός, φρόνιμος.

Βουλευτής, ἀντὶ τοῦ βουλευτής. ¶ Βουλετ[illegible]ίη, ἡ λέξις παρὰ ξάνθῳ λέγει δὲ τὰς ἀμαζόνας, ἐπειδὰν τέκωσιν ἄρρεν ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀυτοχειρία. ¶ Βουλή, γνώμη, θέλημα ἢ τόπος, ἀνδρῶν πρᾶγμα βουλῆς. ¶ Βουλῆς λαχεῖν. τὸ λαχεῖν βουλευτὴν καὶ δραχμὴν ἐπὶ ἡμέρας λαβεῖν. ¶ Βουληφόροι καὶ ἐπὶ θετικῶς μὲν αἱ ἐκκλησίαι, κυρίως δὲ βασιλεῖς. ¶ Βουληφόρον, σύμβουλον. οἱ δὲ, δεινὸν βουλεύσασθαι, οἱ δὲ βουλευτήν. ¶ Βούλιμος, μέγας λιμός. ¶ Βουλίς, γυνὴ οὕτω καλουμένη.

Βουλυτόν, τὴν δειλινὴν ὥραν ἐν ᾗ τὸ ἄροτρον λύεται τῶν βοῶν. ¶ Βουμανὲς ἢ βού πεινα, εἶδος βοτανῶν.

Βουμέτρης, ὁ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένος παρὰ αἰτωλοῖς.

Βουμυκαί, φωναὶ μυκηθμῶν. ¶ Βουῶναι, οἰκίαι.

Βουνίς, γῆ αἰσχύλος. ¶ Βούνιον. ποιᾶς εἶδος.

Βουνόμαι, ἐλώδεις λέγονται. ¶ Βουνέμον. ὑπὸ βοῶν νεμόμενον. ¶ Βουνός, στιβάς. κύπριοι.

Βουνοί, βωμοί. ¶ Βούπαις, νέος, μέγας, ἀφῆλιξ, μέγας παῖς ἢ ἰχθύς. ¶ Βουπαλίδος. ποδισκελίδος.

Βούπαλον, μέγα καὶ ὄνομα. ¶ Βούπειναν. μέγαν λιμόν. ¶ Βούπλευρον, λαχάνων εἶδος.

Βοόφθαλμες, βοτάνη τίς. ¶ Βουπλήξ, μάστιγξ, πέλεκυς. βούσκοπος. ¶ Βουπέλεν, βουκόλον.

Βουπόροις, ὀβελοῖς μεγάλοις ὀβελίσκοις.

Βουπράσιον. τόπος ἐπὶ ἤλιδος ἢ κώμη ἐν ἤλιδι.

Βουπρίονος, κρημνοὶ μεγάλοι καὶ λόφοι. ¶ Βουπρη

Β λόσκχον, φυτὸν χόνδρῳ ὅμοιον. ¶ Βλήσαν, βόζων, ἤμιπε πείζον. ¶ Βλῶσθαι, βλαστῆναι, ζωθῆναι.

Β λόστας, ὁ χρυσίζων σκορπίος. ¶ Βληστέμος ὁ ἰπποκάμπος καὶ * ἀλύς. ¶ Βλοπεῖ. καταβαλεῖ. νικήσει. ¶ Βλητεύει. καταβάλλει.

Β λῆτο, ἐβέβλητο. ¶ Βλῆρος. ὁ ἀπόπληκτος.

Β λοροί, οἱ διὰ ἁμάξης ζοχοί. σφῆνες, ἐμβλήματα, οἱ δὲ γόμφους καὶ συμβολὰς ἀξόνων. ¶ Βληζώους, ἐμβαλών. ¶ Βληχά. φωνὴ προβάτων.

Β ληχᾶται, φωνεῖ. ¶ Βλήχημα, μωρός, προβατώδης. ¶ Βληχήματα. βοαὶ προβατώδεις.

Β ληχήσασθαι, ὡς πρόβατα βοῆσαι. ¶ Βληχράν. ἀσθενῆ. ¶ Βλόχρα, πλευρά. ¶ Βληχρόν. ἀσθενές, νωθρόν, ἁπαλόν, λελυμένον. ¶ Βλόχων, γλήχων καὶ οὕτως λέγεται, ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἢ τὸ ἐφήβαιον.

Β λιαρόν. ἀβλαβές. ¶ Βλιβρὸν λαπαρόν.

Β λίδας, ψεκάδας. ¶ Βλίκανον, βάτραχον καὶ βλίχαν. ¶ Βλικάς, σύκου φύλλον. ¶ Βλιηχώδης, βληχῶνες παρὰ ἱπποκράτει τὸ λελεπτυσμένον καὶ καθαρόν. ¶ Βλιμάζειν, τὸ περιλαβεῖν οἱονεὶ θλίβειν ἢ βαστάζειν, καὶ τὸ τοὺς ὄρνιθας ἐκ τῶν σκιῶν πειράζειν. ἀπὸ τοῦ φάναι ὄρνισιν. ¶ Βλιμασίς, ἡ τῶν πτηνῶν ἄλειψις. ¶ Βλιμάξαι, βαστάσαι, ἀτιμάσαι.

Β λίμη, προπηλακισμός, ὕβρις. ¶ Βλινόν, δηλόν.

Β λίξ, συνεχῶς. ¶ Βλίσαι, καπνίσαι μελίσσας ἢ ἐξελάσαι τῶν σκηνῶν ὑπὲρ τοῦ μέλιτος. τρυγῆσαι.

Β λίσιοι, οἱ βοιωτοὶ πρότερον οὕτως ἐκαλοῦντο.

Β λίτας καὶ βλίτωνας τοὺς εὐήθεις. ¶ Βλιτάχια, παρὰ ἐπιχάρμῳ, οἱ μὲν, τὰ κογχύλια, οἱ δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν σπλάγχνα. ¶ Βλίταχος, βάτραχος.

Β λίττειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων.

Β λίτον, λαχάνου εἶδος. ¶ Βλιτύριον. ἴθρας, τὸ ἐνσκινδαψόν, ὄργανον ὃν μουσικὸν ἐπιδίδωσι, τὸ δὲ βλίτυρι χορδῆς μίμημα. ¶ Βλοσυρόν, φοβερόν. καταπληκτικόν. ¶ Βλοσυρῶπις, καταπληκτικοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα. ¶ Βλύδιον, ὑγρὸν ζέον, ἢ ὑπόδημά τι. ¶ Βλύζει, βρύει, πηγάζει, ἀναβρύει ὕδατα.

Β λωθρή. εὐάξης ἡ προβαίνουσα καὶ ἄνω θρώσκουσα.

Β λωμοί, ψωμοί. ¶ Βλωμός, ἰχνόψωμος.

Β λωρός, σύκου φύλλον. ¶ Βλῶσις, παρουσία.

Β λώσκει, ἀνατέλλει, ἕρπει, βαδίζει. κρουπέζει.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οάγρια, ἀσπίς. ¶ Βοαδεῖ, ὀκνεῖ.

β ¶ Βόας, ἄσας, ξηρὰς βύρσας, βοείας βύρσας. ¶ Βόεσσι, βουσί. ¶ Βοείαισιν, ἱμᾶσι βοείοις. ¶ Βοείη βύρσα, ἀσπίς. ¶ Βοηδρομεῖν, μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. ¶ Βοὴν ἀγαθός, ὁ κατὰ τὴν μάχην ἀνδρεῖος. ¶ Βοηθήσων, βοηθῶν.

Β οηθόον, κατὰ τὴν μάχην ταχύν.

Β όθρος, ὄρυγμα γῆς. ¶ Βολάων, βόλων ἢ πληγῶν.

Β όλβιτα, ἀφόδευμα βοός. ¶ Βόλιθον, τὸ αὐτό.

Β ολίδας, ἀκόντια, λογχάρια. ¶ Βολίς, βέλος, λόγχη. ἀκόντιον. ¶ Βολίσι, ζώσεσι, πληγαῖς.

Β ολίτοις, βολβίτοις. ¶ Βόλοι, βολβοί.

Β όλος, θύρα, πηλός, βόλου ὄνομα καὶ δίκτυον.

Β όμβαξ, ἐπίρρημα θαυμαστικόν ἐστι, σημαίνει δὲ διασυρμόν. ¶ Βομβαύλιος, ὁ αὐλητὴς ἀπὸ τοῦ βομβεῖν.

Β ομβῆσαι, ὡς ὀξυτέρα φωνῆσαι. ¶ Βόμβησιν, ἐψόφησεν. ¶ Βομβυλία. ἡ ἀθηνᾶ ἐν βοιωτίᾳ.

Β όμβος, ἦχος, ψόφος. ¶ Βομβοις, ἤχοις, ψόφοις.

Β ομβοία, ἡ κολυμβὰς ἐλαία παρὰ κυπρίοις.

Β ομβοιλαδόνας, ἐνιαυτούς. ¶ Βομβρύζων, γονθορύζων, βοῶν. ¶ Βομβρυάζειν, βρενθύεσθαι.

Β ομβιλία, κρήνη ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Βομβύλιον. λήκυθον. ¶ Βόμβυκες, γένος αὐλῶν ἢ εἶδος ζώου παρόμοιου κατὰ σφῆκα. ¶ Βομβυλίδας, πομφόλυγας.

Β ομβυλιός, ποτηρίου γένος κατὰ μικρὸν πόρον στάζοντος, ὅθεν διὰ τὸν ἦχον οὕτω κεκλῆσθαι, ἢ ζῶον ἤχη τινὰ ποιοῦν τοῦ γένους τῶν σφηκῶν, ἢ μέλισσα μεγάλη ἢ μικρά. ¶ Βόμβυξ, ἄμμος λάκωνες καὶ αὐλοῦ εἶδος, καὶ ζῶον ἀφ' οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα συντελεῖται. ἔνιοι δὲ βομβύλιον οὕτω λέγουσιν, οἱ δὲ ῥύμον, ἢ ἦχος βομβυλίου. ¶ Βομβῶνας, βαβῶνας.

Β οῶντες, κραυγάζοντες. ¶ Βομβυθυλεύματα, τὰ μαγειρικὰ ἀρτύματα κατεσκευασμένα, ἔνιοι τὸ σὺν τῷ οἴνῳ ἀρτύειν. ¶ Βοωνήτων, τιμῆς βοῶν ἠγορασμένων, ἢ αὐθαιρέτων, παρὰ κυπρίοις δὲ αὐθαιρέτων.

Β οοσκέρας, τὸ περιτιθέμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας κατὰ τὸ ἄγκιστρον, οἱ δὲ τρίχα. ¶ Βόοσκον, βούφορβον, ὀρεινόμον. ¶ Βοοστόφῳ, μάστιγι καὶ βουτης.

Β ορά, θοίνη, βρῶσις, σῖτος. τροφή. ¶ Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς καὶ παγώδης καὶ σκληρός, τροπικῶς καλούμενος διάβολος, ὁ παρὰ τὸ ὁρᾶσθαι ἐπιδέξιος.

Β όρβορος, ὀχετός, δυσωδία. ¶ Βορβορυγή, ποιός τις ἦχος, ὃν καὶ κορκορυγὴν καλοῦσιν.

Β ορβορίζει, γογγύζει, μολύνει, κύπριοι.

Β ορβορωπόν, αἰσχρόν, βορβόρῳ ἐμφερές.

Β ορκύλα, πέμμα, στρογγύλον διὰ μήκωνος καὶ σησαμίσιν μικρότερον ἄρτου. ¶ Βορέας, σκολιόν τι οὕτως ᾀδόμενον ἔλεγον, καὶ ὁ ἄνεμος. ¶ Βορεασμοί, ἀθήνησιν οἱ ἄγοντες τοῦ βορέα ἑορτὰς καὶ θοίνας, ἵνα ἄνεμοι πνέωσιν, ἐκαλοῦντο δὲ βορεασμοί. ¶ Βορέην, τὴν φύσαν, γράφεται δὲ καὶ βοέη. ¶ Βορεῖον, γαστὴρ ἐσκευασμένη πως. ¶ Βορθαγορίσκια, χοίρεα κρέα, καὶ μικροὶ χοῖροι βορθάκεοι λάκωνες.

Β ορκά, βοτάνη ποιά. ¶ Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς παγώδης καὶ σκληρός, ὡς τροπολογούμενος. σκαιὸς καὶ ἀπότομος λέγεται, ὃς σημαίνει τὸν διάβολον, πατέρα δὲ τῶν ἀσεβῶν, ἐπιδέξιος. ¶ Βόρμαξ, μύρμηξ. ¶ Βόρμος, ὃν καὶ βρόμον λέγουσιν, ἔστι δὲ τροφὴ τετραπόδων τὸ πολλαχοῦ μὲν σπειρόμενον ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτομάτως φυόμενον. ¶ Βρότος, αἷμα, μολυσμός. Ἄμβροτοι θεοί, ἄναιμοι καὶ ἀμόλυντοι. Ἄμβροτοι θεοὶ ἀθάνατοι, παρὰ τὸ ἄμοιροι εἶναι βρότου, τουτέστι αἵματος καὶ μολύσματος. ¶ Βορόν, βρωτικόν, καταβρωσκον.

Β ορός, πολυφάγος, ἄπληστος καὶ οὐκ ἐκ τῶν συμφύλων μετὰ ἀρίστυλλος, ὁλκὸς λάκωνες.

Β ορράζων, ψοφῶν. ¶ Βορᾶς, βρώσεως ἢ βορέας πλάτων. ¶ Βορόν. βρωτικόν. ¶ Βορρου, τοῦ βορέου ἤγε μετὰ ἀριστωνύμῳ. ¶ Βορσόν, σταυρὸν ἠλεῖοι. ¶ Βέρταχος, βάτραχος. βορμός

B ίσεται, ἀποβήσεται. ¶ Βησίον, ποτήριον.
B ῆχοι, βοτάνης εἶδος. ¶ Βήσομεν, ἐπιβιβάσομεν, ἐμβιβάσομεν. ¶ Βητάρμονες, ὀρχησταὶ οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι ἐπὶ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν.
B ήχιον, νόσος ἐν λάρυγγι.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ία, δύναμις, ἰσχύς, ἀνάγκη. ¶ Βιάζεται, βιαίως κρατεῖται. ¶ Βίαιος, παράνομος. ¶ Βία πυρός, δύναμις πυρός, ἢ ἀνάγκη.
B ιάτωρ, κυάθιον μικρόν, ἤγουν κοχλιάριον.
B ιᾶται, γυναῖκας βιάζεται. ¶ Βιβάζει, ὀχεύει ἐπὶ τῶν θρεμμάτων ὑβρίζει. ¶ Βιβάς, βαίνων, ἕρπων, διαβαίνων. ¶ Βίβασις, κοίτη, στιβάς. ¶ Βιβάσσων, βίᾳ βαίνων. ¶ Βιβλία, βυβλία, ἐπιστολαί.
B ιβοῦνται, διαλαμβάνονται. ¶ Βίδην, εἶδος κρούματος Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. ¶ Βηρσαβεέ, μύρσω Σολομῶντος, καὶ τόπος περὶ τὴν ὀρεινὴν ἐπὶ Παλαιστίνης, ὡς ἐπιψάλλειν βίδηνται * καὶ ξυναυλίαν, ἄλλοι βίθυν. ¶ Βιζῆσαι, κοῖται, στιβάδες. ¶ Βίην ἡρακληείην, περιφραστικῶς τὸν Ἡρακλέα. ¶ Βίη, δυνάμει ἢ δύναμις. ¶ Βίηφι, δύναμις, βία, ὡς πολέμων ἐνέρα ταθένηι ἀποδημία. ¶ Βίκας, σφίγγας.
B ίκος, στάμνος ὦτα ἔχων. ¶ Βιμβικίζεται, περικρούεται. ¶ Βίμβλινος, εἶδος οἴνου καὶ γένος ἀμπέλου ἐν Θράκῃ, καὶ ὁ ἁπλὸς οἶνος. Ἐπίχαρμος δὲ τὸν ἀπὸ ὄρους Βιμβλίνων, ἔστι δὲ Θράκης. ¶ Βιοῖο, τοῦ τόξου. ¶ Βιόν, τόξον. ¶ Βιός, τόξον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἔντασιν βίας. ¶ Βίος, ζωή, περιουσία.
B ιότοιο, ἐπὶ ζωῆς. ¶ Βιοτεύειν, τὸ ζῆν Θουκυδίδης.
B ιοτῆς, ζωῆς. ¶ Βιοτεύων, συζῶν συναναστρέφων.
B ιοῦν καὶ βιοτεύειν. βιοῦν μὲν τὸ διάγειν τὸ ζῆν. βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. ¶ Βίοτος, τὸ ζῆν ἢ ζωὴ καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. βίοτον κατακείρειν.
B ιορρός, δουλεία. ¶ Βιοῖον, μεμαλαγμένην. ἐπὶ τοῦ εὐδαίμονος βίου. ¶ Βιόφιν, βίου. ¶ Βιώσαο, τὸ ζῆν ἔδωκας, βιῶσαι ἐποίησας. ¶ Βιόωνται, καταπονοῦσι, βιάζονται. ¶ Βιπτάζειν, ἐπιβάλλειν.
B ίρρη, πυράγρα, οἱ δὲ δρέπανον. ¶ Βίρροξ, δασὺ μακεδόνες. ¶ Βιρρωθῆναι, ταπεινωθῆναι.
B ίσβην, δρέπανον, ἀμπελοτόμον. λέγουσι μεσάπιοι κλέορ τὴν βισβαίας ἣν ἡμεῖς κλαδευτηρίαν λέγομεν.
B ίσαιος, ὄνομα ἐν Ἰλίῳ πολεμιστοῦ.
B ίσκαρις, εἶδος βοτάνης. ¶ Βίσταξ, ὁ βασιλεὺς παρὰ Πέρσαις. ¶ Βιστήνη, ἡ καρδία. ¶ Βιστονίς, θρακίς. ¶ Βίστρας, θράκιον ὄνομα. ¶ Βιστωρίον, τόπος ἐν ᾧ τὰ χρήματα τίθενται καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ. ¶ Βισύρας, ἥρως, θρᾷξ, Θεόπομπος δέ, χερσονησίτην λέγει Βισύραν. ¶ Βιοχύν, ἰσχύν. σφόδρα ὀλίγον Λάκωνες. ¶ Βιωμένων, βιαζομένων. ¶ Βιῶ, βιῶ, πορευθῶ.
B ιώνης, ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων.
B ιῶ, τοῦ τόξῳ ἢ τῇ ζωῇ. ¶ Βιῶναι, ζῆσαι.
B ιώτω, ζήτω. ¶ Βίωρ, ἴσως, σχεδὸν Λάκωνες.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

λακτή. βλητὴ Λάκωνες. ¶ Βλάβεν, ἐσφάλησαν, ἐστέροντο, ἐβλάβησαν. ¶ Βλάβεται, βλάπτεται. ¶ Βλάβη, λύμη, φθορά. ¶ Βλάβος. βλάβη. ¶ Βλαβυρίαν, εἰκαιολογίαν. ¶ Βλαβύσσειν, βλάπτεσθαι.
B λαγίς, κηλὶς Λάκωνες. ¶ Βλαδά, ἄωρα, μωρά, ὠμά. ¶ Βλαδάν, νωθρῶς. ¶ Βλαδαρά, ἄωρα, μωρά, ὠμά. ¶ Βλαδαρόν, ἐκλελυμένον χαῦνον. ¶ Βλαδόν, ἀδύνατον. ¶ Βλαδεῖς, ἀδύνατοι ἐξ ἀδυνάτων. ¶ Βλάζειν, μωραίνειν.
B λαβύρει, παραδρύσσεται. ¶ Βλάθρον, φυτόν, πτερίῳ ὅμοιον, ὅπερ ἔνιοι βλάχρον. ¶ Βλαιμάζειν, ψηλαφᾶν, δοκιμάζειν, πειράζειν. ¶ Βλάκακα, βλακεύειν, καὶ τὸν ἄρτον ἄρχιπι Ἀθηναῖοι, ἔνιοι προβατώδη. ¶ Βλάκα. μωρόν.
B λακείας, ἰχθῦς ποιός. ¶ Βλακεύει, διατρίβει, ληρεῖ, μωραίνει, νωθρῶς τι ποιεῖ, ῥαθυμεῖ, μαλακίζεται. ¶ Βλακία. μαλακία. ¶ Βλακεύειν, μωραίνειν, εἴρηται δὲ ἐπὶ ἰχθύος τοῦ καλουμένου βλακός. ¶ Βλακικώτερα, εὐηθικώτερα.
B λάξ, μωρὸς ἐπίτιμος ἰχθύος δυσκόδου, ἢ ὁ διὰ νωθείαν ἁμαρτικὸς ἐν τοῖς προδήλοις. ¶ Βλάσκει, λέγει, καπνίζει. ¶ Βλασκίας, ἰχθῦς ποιούς.
B λάστα, βλαστήματα. πλαταγώνια, Σικελοί.
B λαστάζειν, βλιμάζειν οἱ αὐτοί.
B λάξ, ἀργός, τυφλώδης, μαλθακός.
B λάστη, φυτόν. βλάστημα. βλαστός. ¶ Βλαστρείζουσα. ἐπικροτοῦσα. ¶ Βλάνος, τυφλώδης. ¶ Βλάπτανον, χόρτος ἢ λάχανον. ¶ Βλαττοῖ, παιδεύεται. ¶ Βλαύεια, σανδάλια. ¶ Βλαχάν, ὁ βάτραχος. ¶ Βλαχρόν, πόα τις. ¶ Βλαστάνει, βλαστάνει Κύπριοι. ¶ Βλαῦδες, ἐμβάδες κρηπῖδες σανδάλια ὑποδήματα τοῖς, οἱ δὲ, βλακεύς. ¶ Βλαύτη, τόπος Ἀθήνησι. ¶ Βλαυτοῦν, ὑποδεῖν ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ. οἱ δὲ ὑποδήματι. ¶ Βλεέρει, οἰκτείρει Βοιωτοί. ¶ Βλείεις, βληθείης καὶ βλείοετι.
B λεθράνασιν, ἰχθύν. ¶ Βλεκέμυξος, βλακώδης, μυξώδης, εὐαπάτητος. ¶ Βλεμεαίνειν, γαυριᾶν, ἐπαίρεσθαι, πεποιθέναι, εὐθυμεῖν, χαίρειν, πιστεύειν, ἀφρίζειν. ὀργίζεσθαι. ¶ Βλέννα, μύξα, οἱ δέ, διὰ τοῦ π πλέννα καὶ πλέννα τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα.
B λεννόν, νωθῆ, μωρόν. ¶ Βλέορον, βάθος δεσμωτήριον. ¶ Βλεσσός, παραλυτικός. ¶ Βλεπάζοντες. βλέποντες. ¶ Βλεπεδαίμων, ὁ ὑπὸ νόσου κατεσκληκώς, καὶ κακόχροος ὑπὸ δαιμόνων.
B λεπτύζει, σκαρδαμύττει. βλέπει. ¶ Βλέπισις. βλέψις. ¶ Βλέπτεννον, βλιττώδη. ¶ Βλέπυγες. φλυαρίαι. οἱ δὲ βλέκυγες. ¶ Βλέπυες, αἱ βδέλλαι.
B λεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τρίχες. ¶ Βλῆ, βλίσσει. ἀμέλγει. βαδίζει. ¶ Βλήδην, μετὰ τοῦ βάλλειν. ¶ Βλῆθα. ἄρτος ἐντεθρυμμένος. ¶ Βληθρήν. τραχεῖαν, οἱ δὲ ἁπαλήν. ¶ Βληιμάζειν, ὑποθλίβειν τοὺς μαστούς. ¶ Βλήμενος, πεζόμενος. ¶ Βλῆναι, ἀληθεῖς. ¶ Βλῆρ, δέλεαρ, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἄσθμα παρὰ Ἀλκμαίωνι ἡ λέξις. ¶ Βλῆραι. αἱ κνίδαι. ἄλλοι χόρτον, οἱ δὲ τῶν ὀστρείων τὴν καλάμην.

ψυχρὸς, πεπυρωμένος. ¶ Βεβροτωμένα, αἱματωμένα, μεμολυσμένα. ¶ Βέβρυχεν, ἤχησε.
Β εβρυχότες. θυμοφονοῦντες. ¶ Βεβρώθοις, καταφάγοις. ¶ Βεβοκῶσθαι, πεπεῖσθαι ἰταλοί.
Β εβυλλῶσθαι, βεβύσθαι. ¶ Βεβυσμένη, πεπληρωμένη, πεφραγμένη. ¶ Βεβυσμένον, πλῆρες.
Β εβῶτα, βεβηκότα. ¶ Βεβέκκος, ὁ σεληνὸς ὑπὸ τῶν ἐνετῶν. ¶ Βεκέλοπες, ἱμάντες οἷς ἀναδοῦσι λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους. ¶ Βείκας, μακράν.
Β εικάδας δέρματα θρεμμάτων νόσῳ θανόντων λάκωνες. ¶ Βείκατι, εἴκοσι λάκωνες. ¶ Βεζέκ, ἀστραπὴ τοῖς ἰεζεκιήλ. ¶ Βεκάθθων, κατ' ὀλίγον προβάς.
Β ειλημόστας, βλάσχας ταραντῖνοι. ¶ Βείω, ζήσεις, βιώσεις, βιώσῃ, πορευθῇ. ¶ Βείομαι, πορεύσομαι, ζήσομαι. ¶ Βειόμεθα, πορευθῶμεν, ζήσομεν.
Β είρακες, ἱέρακες. ¶ Βείρακο, ὁ ἁρπακτικός.
Β είσαξ, ἔλαφος. ¶ Βειρόν, δασύ. ¶ Βεικολά. νεοχελῆ, ἀγγεῖα λάκωνες. ¶ Βείνειν, παρὰ σόλωνι τὸ βίᾳ ὁμίγνυσθαι. τὸ δὲ κατὰ τὸν νόμον ὀπυίειν. ¶ Βινητιᾶν, τὸ πασχητιᾶν καὶ τὸ ὄρεξιν ἐπὶ συνουσίαν ἔχειν.
Β είσω, πορευθῶ. ¶ Βείσονται, καταπονοῦνται.
Β εικοῖς, τοῖς πίθοις. ¶ Βεκάς, μακράν. ¶ Βεκός, ἄρτος ὁ ἄζυμος φρύγες. ¶ Βεκῶς. μακρόθεν.
Β εκοστέλλωος, στελλωόπλοκος. ¶ Βεκός, αἰδοῖος.
Β έλα, ἥλιος καὶ αὐγὴ ὑπὸ λακώνων. ¶ Βελάς, εἴρων, καὶ καταγελαστής. ¶ Βελαίνα, κώμη λακωνικό. ¶ Βελέβαρος, ὁ τοῦ πυρὸς ἀστήρ. βαβυλώνιοι.
Β ελεβέκη, βελόνη. ¶ Βελαῖος, ἀπὸ πόλεως βέλγης. ¶ Βέλεμνα, βέλη, τόξα. ¶ Βελέων, βελῶν.
Β έλεα, βέλη. ¶ Βέλλεκις, ὄσπριόν τι ἐμφερὲς λαθύρῳ, μέγεθος ἐρεβίνθου ἔχον. ¶ Βελλάσεται, ὀλισθήσεται. ¶ Βέλλαι, ῥαφίδες θαλάσσιαι.
Β έλλειν, μέλλειν. ¶ Βέλλερος, ὑπὸ βελλεροφόντου κτανθείς, ὃ ὁ βελλεροφόντης. ¶ Βέλλιον, ἀτυχὲς κριθῶν. ¶ Βέλλιαι, σικύνοβοι. ¶ Βελίαρ, δράκων. ¶ Βέλλιρ, ζυφαλία λάκωνες. ¶ Βελλαφεγώρ, εἴδωλον. ¶ Βελλούνης, τελόρχης λάκωνες.
Β ελονοποικίλτης, ὁ τῇ ῥαφίδι ὕφη ποιῶν καὶ ζωγράφων. ¶ Βέλος, μάχαιρα, τραῦμα, ἀκίς. καὶ πᾶν τὸ βαλλόμενον, καὶ τὴν ἀληδόνα βέλος λέγει.
Β έλτη, χωρίον φρυγικόν. ¶ Βέλτερον, βέλτιον, κρεῖσσον, ἄμεινον, κάλλιον. ¶ Βελτιῶτας, τὰς βελτίους τελέσαλλα. ¶ Βελτῦς, ὁ βλητός. ¶ Βέμβιξ, ῥόμβος, στρέβλα, δίνη, ἡ συστροφὴ ἀνέμου. ¶ Βέμβικος δίκην, ῥόμβου τρόπον, ἐπὶ τοῦ τὸν φεύγοντα μὴ ἐπ' εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' εἰλεῖσθαι.
Β εμεῖ, δονεῖ. ¶ Βεμβικίζει, ῥεμβεῖ, στρέφει, διώκει.
Β εμβεύει, δινεύει. ¶ Βεμβίδιον, ἰχθύδιον, λεπτόν.
Β εμβλώκεν, ἐντυγχάνει, ἔστηκε, πάρεστι. ¶ Βέμλετο, ἐφρόντισε. ¶ Βεβροντῆσθαι, παραπεφρονηκέναι.
Β εμβρός, πετυφωμένος, πάργος. ¶ Βεμόθεξ, κῶνος. συστροφὴ ἀνέμου. ῥόμβος. στρέβλα. τροχός.
Β εμβρεῖ, βεμβρεύει, δινεύει. ¶ Βενδῖς, ἡ ἄρτεμις θρακιστί. παρὰ δὲ ἀθηναίοις ἑορτὴ βενδίδια.
Β ένθεσι, βάθεσι. ¶ Βένθος, βάθος, πυθμήν.
Β ερβίνια, ξύλα καθηλωμένα ἐξ ὧν τὰς λημύθους ἐκρέμων, οἱ δὲ γένος τι ἀρκαδικὸν τοῖς βορβονίοις.
Β εργαῖος, ὁ ἀπὸ πόλεως βέργης. ¶ Βέλγιος, ποταμὸς ἐν λιβύῃ. ¶ Βέρεθρον, βάθος, βάραθρον, κατώτατον, ἔσχατον, ἢ πηλώδης τόπος, ὁ κοίλωμα καταχθόνιον. ¶ Βερεκύνδαι, δαίμονές τινες ἢ ῥόμβοι.
Β ερεκύνται, φρυγῶν τι γένος, καὶ πρότερον βερεκυντία ἡ φρυγία, καὶ αὐλὸς βερεκύντιος. ¶ Βερεκύντα βρόμον, φρύγιον αὐλὸν σοφοκλῆς ποιμέσιν.
Β ερεκυντίας, ἄνεμος οὕτως καλούμενος. ¶ Βερονίκης, πλόκαμος αὐτὴν κατηστερίσθαι φησὶ κόνων, καὶ βόλος δέ τις ἀστραγάλων οὕτω καλεῖται. ἢ βερονίκου πόλις. ¶ Βερονικίδαι, δῆμος πτολεμαΐδος φυλῆς. ¶ Βερονικίδες, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Βερονίκιον, εἶδος βοτάνης. ¶ Βέρκιος, ἔλαφος ὑπὸ λακώνων. ¶ Βρέκται, φυσᾶται.
Β ερνίς, ἀκρίς. ¶ Βερνώμεθα, κληρωσώμεθα λάκωνες. ¶ Βέρρης, δραπέτης. βερρόν, δασύ. ¶ Βερρεύει, δραπετεύει. ¶ Βερρέαι, κληρῶσαι. ¶ Βερσονετῶν, * ἀλλὰ αἰνετῶν. ¶ Βέσκεροι, ἄρτοι ὑπὸ λακώνων. ¶ Βεσόν, ἔθος, ἢ ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος, λάκωνες δὲ, βεστικὸν τὰ * ἔσοντ. ¶ Βέτερον, βάθος.
Β έτης, τὸ ἀποκρυφόμενος τοῦ ἱδροῦ. ¶ Βέδος, σῆμμα τὶ καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον, καὶ πόλις, καὶ ἄγαλμα.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

β ἦ, ἔβη, ἐπορεύθη. ¶ Βεβῆσαι, τὸ βιῶσαι καὶ βιῶναι. ¶ Βηβάμ, πρόβατον. ¶ Βήζει, φωνεῖ. ¶ Βῆ δ' ἄρ, ἐπορεύθη.
Β ῆ δὲ, ἐπορεύθη δέ. ¶ Βῆκα, ἀναδυθείς. ¶ Βῆθι βάδιζε, μέζει. ¶ Βῆμα, πρόβατα. ¶ Βήκο, χίμαιρα. ¶ Βηκώνιον, εἶδος βοτάνης. ¶ Βήλγει, βληχᾶται ἢ θύει. ¶ Βέλημα, κώλημα, φράγμα ἐν ποταμῷ λάκωνες. ¶ Βήλθης. ἡ ὥρα ἢ ἀφροδίτη.
Β ηλάσει, βληχᾶται. ¶ Βῆλος, οὐρανὸς καὶ ζεὺς ποσειδῶνος υἱός. ¶ Βηλός, οὐδὸς οἴκου ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι. ὀδός. σταθμός. ¶ Βηλοῦ. σταθμοῦ. ¶ Βλησόμεθα, σκοτωθῆναι. ¶ Βηλῷ, βαθμῷ, βατῆρι. οὐδῷ.
Β ῆμα, πλείονα μὲν σημαίνει, κοινότερον δὲ, οὕτως ἐν τῷ λογιστῷ ὡς τὸ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ δικαστηρίῳ, σημαίνει δὲ καὶ τὸ κυκλῶσαι. γράφεται δὲ καὶ κυεκκλῆσαι. ἦν δὲ καὶ ἐν ἀρείῳ πάγῳ. ¶ Βῆνος. κιβωτός.
Β ηματίζει, τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν. ἔστι δέ πως ἡ λέξις μακεδονική. ¶ Βληχῶσα, ἡ φωνὴ τῶν προβάτων.
Β ήξ, βηχίον. ¶ Βῆρ, τὸ φρέαρ. σύροι. ¶ Βήρβη, κοδαμύκωνος. ¶ Βήραξ, μάζα μειχέλο.
Β ηράνθεμον, νάρκισσος, οἱ δὲ τηράνθεμον λέγουσι.
Β ήρικες, μάχαιραι ὀρθαί. οἱ δὲ ἁπλῶς μαχαίρας. ἄλλοι μάζας ἄνωθεν κέρατα ἐχούσας. ¶ Βηρίδες, ὑποδήματα, ἃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν. ¶ Βηρῖμεναι, ὥρμησεν ἱέναι. ¶ Βηρίναλκον, τὸ μάρανθον λάκωνες. ¶ Βηριαστεύειν, ἀσείρειν. ¶ Βῆρυς, ἰχθύς.
Β ήρυλλος, λίθος, ἢ βοτάνης εἶδος. ¶ Βῆσσαι, κλίματα, κοῖλαι, καὶ ὑψηλοὶ τόποι κρημνοὶ καὶ τὰ βάσιμα ὄρη, καὶ πόλις, καὶ βάσιμοι τόποι τῶν ὀρέων.
Β ήσσας, ὁμοίως. ¶ Βήσατο, ἐπέβη.
Β ήσσαις, τόποις βασίμοις τῶν ὀρέων.

Βατάνη, καλεῖ. ¶ Βατάρα,* πυκλὴ μακεδόνες πυρλὸς ἀδάμαντον. ¶ Βατὰς, ὁ καταφορὰς ταραντῖνοι. ¶ Βατὴν αἰχμὸν ἐπορεύετο, ἐβάδιζεν.
Βατὴρ, βαίνων, βαδιστικός. ¶ Βατῆρα, τὸ ἄκρον τοῦ σκάμματος τῶν πεντάθλων ἀφ' οὗ ἅλλονται τὸ πρῶτον. ¶ Βατηρίαν, ῥάβδον καὶ βακτηρίαν. ¶ Βάτης, πίθηκος, ἀναβάτης. ¶ Βατία, ὁ ἐπὶ καλάμοις καρπὸς, καλεῖται δὲ καὶ ἄβρωνα ἢ μορέα.
Βατίδος, εἶδος ἰχθύος πλατὺ, ἡ βατία. διαφέρει δὲ τοῦ βάτου ἰχθύος ὡς ἀριστοτέλης ποιεῖ φανερόν.
Βατιεία, πόλις ξωϊκή. ¶ Βατιοῦ. φιάλη. οἱ δὲ εἶδος ποτηρίου. ¶ Βατιῆθεν, ἐκ δήμου βατῆς τῆς αἰγηΐδος φυλῆς. ¶ Βατῆρος, ἐξ ἐχίνου σφάκελος.
Βατὸν, βάσιμον, ἐν ᾧ δυνατόν τις ἐπιβαίνειν.
Βάτνος, αὐλὸς μεσήνιοι. ¶ Βάτος καὶ βατὶς, ἰχθύες, διαφέρουσιν ἀλλήλων. καὶ ἀκάνθης εἶδος.
Βατὸς, διαπεράσιμος τόπος, ἡ δὲ ἄκανθα βάτος.
Βατοῦς, πορφυρῶσιν ἢ ὁδοί. ¶ Βατραχισταῖς, τοῖς βατραχίζουσι. ¶ Βατεῖν, πορεύειν, πορεῖν.
Βατολογία, ἀργολογία, ἀκαιρολογία. ¶ Βάτρα, βάσις βασιλέως. ¶ Βάτραχος, ἰχθύος εἶδος. ¶ Βατραχὶς, ἱματίου εἶδος. ¶ Βατραχὶς, ἱματίου χρῶμα ὃ βάπτεται ὑπὸ βατραχίου πόας.
Βατραχίσκοι, μέρος τι τῆς κιθάρας.
Βατταρίζειν, ἐμοὶ μὲν δοκεῖ κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς πεποιῆσθαι ὡς τὸ ποππύζειν. λέγουσι δέ τινες ἀπὸ βάττου τοῦ ἰσχνοφώνου πεποιῆσθαι, ᾧ καὶ ἡ πυθία εἶπεν. βάττ' ἐπὶ φωνὴν ἦλθες. ἔστι δὲ φθέγγεσθαι ποππύζειν, βαυλίζειν. ¶ Βατταρισμοῖς, φλυαρίαις.
Βάττικες, γυναῖκες. βοιωτοί. ¶ Βάττος. βασιλεὺς, τύραννος λίβυς, βραδύφωνος, ἰσχνόφωνος.
Βάττου σίλφιον, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὑρισκομένων. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ κυρηναίοις ἐνὶ τῶν βαττιαδῶν μεταδοῦναι ἐξαίρετον τὸ σίλφιον, ὃ ἐκτέτμηται περὶ αὐτοῖς. ὥστε καὶ ἐν τῷ νομίσματι ὅπου μὲν ἄμμωνα, ὅπου δὲ σίλφιον ἐγκεχαράχθαι. ¶ Βάττου σκοπιά, χωρίον λιβύης ἀπὸ βάττου. ¶ Βαῦ. εἶδος ἄνθους.
Βαυβᾷ, κοιμίζει. ¶ Βαυβᾶν, καθεύδειν.
Βαυβυκάνδον, πελεκάνδον. ¶ Βαυβώ, τιθήνη δήμητρος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν ὡς παρ' ἐμπεδοκλεῖ.
Βαΰζειν, ὑλακτεῖν, ἀσαφῶς λέγειν.
Βαυθεῖ, μαστᾶται. ¶ Βαυκά, ὁσία. ¶ Βαυκαλᾶν, κατακοιμίζειν, τιθηνεῖν, παιδία μετ' ᾠδῆς κοιμίζειν.
Βαυκανόσιται, βοήσιται, βοήσει. ¶ Βαυκανιζόντων, τιθηνούντων. ¶ Βαυκίδες, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. ¶ Βαυκίζεσθαι, θρύπτεσθαι. ¶ Βαυκιζόμενον, τρυφερὸν καὶ ὡραϊσμένον. ¶ Βαυκίσματα, τρυφερώματα. ¶ Βαυκισμὸς, ἰωνικὴ ὄρχησις καὶ εἶδος ᾠδῆς πρὸς ὄρχησιν πεποιημένον.
Βαύνη, κάμινος, ἢ χωνευτήριον. ¶ Βαῦνοι, χυτρόποδες καὶ κάμινοι, ἔνιοι δὲ καὶ ἐφ' ὧν ἐπικαθίζουσι.
Βαῦνος, χυτρόποις. ¶ Βάφα, ζωμὸς λακωνόν.
Βάφιον. ὀξύβαφον ταραντῖνοι. ¶ Βαχία. πλεκτὴ, ἢ νόρχεος [?] χορεία. ¶ Βάχεθ. τέλμα ὕδατος ἢ βάθος.
Βάψας, λύσας, πλεύσας, ὁ τὴν κώπην βάψας.

Βδέλλει, ἀμέλγει. ¶ Βδελλοί, ῥαφίδων θαλάσσιαι καὶ φλέβες κροσσωδεῖς [?].
ϐ
¶ Βδάλλεται, θηλάζεται ἢ ἀμέλγεται.
Βδεροί, ἀγρίας ὕδρα [?]. ¶ Βδέλλα, εἶδος σκώληκος, ἢ βδέλλιον. ¶ Βδέλλεσθαι, κοιλιολυτεῖν,
Βδελυγμίαις, δυσωδίαις. ¶ Βδελυγμίαι, ναυσίαι.
Βδελυκτὸς, μισητὸς, ἐξουδενημένος, καὶ βδελυρός.
Βδελύζω, βδελυρὰ, μίσους ἀξία.
Βδελυροί, μισητοί, κακοί, ἐξουδενημένοι.
Βδελυρῶν, ὑφορωμένων, μισητῶν.
Βδελύσσεσθαι, κενοῦσθαι τὴν κοιλίαν.
Βδελυσσόμενοι, μισοῦντες.
Βδελύττεται, μισεῖ, ὑφορᾶται.
Βδέλλων. ζέμων ὁ βδέων. ¶ Βδύλλειν, δεδιέναι, τρέμειν, ἢ βδεῖν. ¶ Βδεῖσθαι, κενοῦσθαι κοιλίαν.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Βεβάασι, βεβήκασιν ἐνεστήκασι: παρεληλύθασι.
β
¶ Βεβαδηκὼς, πρᾳόν. ¶ Βεβαίαν, ἀσάλευτον, μένουσαν. ¶ Βέβαιον, ἀσάλευτον, ἀσφαλὲς, ἀμετάβλητον. ¶ Βεβαιῶ, κυρῶ.
Βεβαιώσεως δίκη, ἐπὶ τῶν ὁρισαμένων τὸ μετὰ ταῦτα ἀμφισβητουμένων. ¶ Βέβακεν, οἴχεται, ἀπέθανεν. ¶ Βέβακται, εἴρηται. ¶ Βεβάμεν. βεβηκέναι.
Βέβασις, τὸ βιζόμενον [?]. ¶ Βεβαὼς. βεβηκὼς, ἱστάμενος. ¶ Βεβαῶτα, βεβηκυῖα, ἢ παραβεβηκυῖα.
Βέβηκεν, οἴχεται, τέθνηκε, πεπόρευται.
Βέβηκα, ἵσταμαι. ¶ Βεβήκει, ἐπορεύετο, ὥρμησε, πεπατῶρ [?]. ¶ Βεβηκὸς. ἀσφαλές.
Βεβηκότας, βεβαίως ἐνεστηκότας. ¶ Βέβηλον, τὸ μὴ ἱερὸν καὶ ἄθεον καὶ ἀβέβηλον. ¶ Βέβηλος, ἀνίερος, ἀμύητος. ¶ Βεβηλοῦνται, μιαίνονται, ἀμαρτάνουσιν. ¶ Βεβίηκε, βεβίασται. ¶ Βεβίωκα, ἔζησα.
Βεβιασμένων, ἃ ἐπράξαμεν. ¶ Βεβλημένος, τετρωμένος. ¶ Βεβλήκει, ἔβαλε.
Βέβλεσθαι. μέλλειν φροντίζειν, ἢ μέμβλεσθαι.
Βέβλειν, μέλλειν. ¶ Βεβλοσχασμένον. μεμολυσμένον. ¶ Βέθηλον, οἶκος θεοῦ. ¶ Βεβλώκεν, ἠρεμεῖ φύεται. ¶ Βεβολημένος, βεβλαμμένος, βεβουλευμένος, ἐπορημένος, τεταραγμένος ἢ τετρωμένος.
Βεβόλιων, τέζεων [?]. ¶ Βεβοημένα. διαβόητα.
Βεβουκόλημαι. πέπαιγμαι. πεπλάνημαι.
Βέβραδα, ἀλαθίνω [?]. ¶ Βεβράξαντα, συντόμως κεκρατότα, λέγουσι γὰρ τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος βέβρηκας. ¶ Βεβραμένων, ἐμμεμηρυμένων [?], τετιναγμένων. ¶ Βέβρηκες, τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος.
Βεβρενθυόμενον. παρὰ ἱππώνακτι. ὀργιζόμενον.
Βεβρίθασι, βεβαρημέναι εἰσίν. οἱ δὲ πεπληρωμέναι, βρῖθος δὲ τὸ βάρος καὶ ἡ ἰσχύς.
Βέβριθε, βεβάρηται.
Βεβριθυῖαι, βαρεῖαι. ἰσχυραί.
Βεβριθὼς, βαρουμένως.
Βεβρεγμένος, ὑπομβρίων.
Βέβροξ, ἀγαθὸς, χρηστὸς, καλός. ¶ Βεβρός.

μωραίνει ἐπιμαίνεται. ¶ Βάξις, λόγος, φωνή, κληδών. ¶ Βάξον, κατάξιον λάκωνες. ¶ Βαπαίνει, παρακαλεῖ. ¶ Βὰρ, μικρόν. ¶ Βάπτειν, αὐτλουμένην, βαπτόν. ¶ Βάρα, νόσημά τι καρηβαρικόν, ἢ θρέμματα λάκωνες. ¶ Βάραθρον, ὄρυγμα, βάθος, γῆς βόθρος. ¶ Βαρακινῆσι. ἀκάνθαις, σκόλοψι. ¶ Βαράγχια, τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων.
Βάρβαροι, οἱ ἀπαίδευτοι. ¶ Βαρβαρισμὸς, παράνομος διάλεκτος. ¶ Βάρβιτος, εἶδος κιθάρας ἢ ὀργάνου μουσικόν, ἢ λύρα, οὕτω καὶ βάρβιτον.
Βαρβὸς, μύστρον ἐν ᾧ τὴν μοφοσχαλοῦσι. ¶ Βάρακες, τὰ περιφορήματα τῆς μάχης. ἀττικοὶ δὲ βάρεικας. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν λύπην. ¶ Βάρακος, ἰχθῦς ποιός.
Βάρακον, τὸν ἄνουν καὶ βάρβαρον. ¶ Βάρβαξ, ἱέραξ, παρὰ λίβυσι καὶ φύραμα στρογγύλον σαφ' οὗ αἱ μάζαι γίνονται καὶ ἑτέρων λύπαι. ¶ Βάρβαρα, ἀσυνέτα, ἄτακτα. ¶ Βαρβαρόφωνοι, οἱ ἠλέιοι καὶ οἱ κάρες ὡς βραχύφωνοι ἢ ἀσαφῆ τὴν φωνὴν ἔχοντες.
Βαρβαρίτην, βαρύφωνον. ¶ Βάρακος, βάτραχος.
Βαρακὶς, γλαύκινον ἱμάτιον.
Βαρακάκαι, ἄγιοι διφθέραι παρὰ κελτοῖς. ¶ Βάρδιστοι, βραδύτεροι, κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ ὡς κραδία ἢ καρδία. ¶ Βαρδὲν, τὸ βιάζεσθαι γυναῖκας ἀμπρακιῶται.
Βαρδὶ, αἱ ὁδοὶ παρὰ μελάταις.
Βαρεῖα χεὶρ, ἡ μιαιφόνος. ¶ *Βαρέπυργος, πρημέων πολυάμφολον. ¶ Βαρείας, ἰσχυράς, βλαβεράς.
Βαρακέοντα, τὸν διέτειον ἵππον. ¶ Βαρεγχθόνων, ἰθαγενῶν. ¶ Βαρεῖον, πρόβατον, καὶ τὸ βαρὺ ἢ τὸ βραδύον. ¶ Βάρις, πλοῖον ἢ τεῖχος ἢ στοὰ ἢ πύργος.
Βαρισίκται, οἱ μὴ γελῶντες. ¶ Βάρειχοι, ἄρνες.
Βάρκη, πόλις λιβύης. ¶ Βαρκίσων, βοτάνη τὶς ἐν αἰγύπτῳ. ¶ Βαρκαίοις ὄχοις λιβυκοῖς, οὗτοι γὰρ ἐπετήδευον πολὺ ἱπποσοφίαν. φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ πρώτους ἅρμα ζεῦξαι διδαχθέντας ὑπὸ ποσειδῶνος. τὸ δὲ ὀνομάζειν ὑπὸ ἀθηνᾶς ὡς μνασέας ἐν τοῖς περὶ λιβύης. ¶ Βαρμίγκαλλος, ὑπέρκαλλος. ¶ Βάρος, ὄνομα κύριον. ¶ Βαρρεῖ, ἀπολεῖ. ¶ Βαρραχεῖν, ἰσχεῖν, σκιρτᾶν. ¶ Βάρσον, ἰσχυρόν, στερέμνιον.
Βαρσύ. τινὲς μὲν φασὶ θυμίαμα διδόασι τὴν βαρείαν. ἄλλοι δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ χαλεπὸν καὶ ἰσχυρὸν καὶ αὐθάδες.
Βαρύγεται, βάρος μὲν ἔχοντες, γέτας δὲ ὄντες.
Βαρυβρόμιο, μεγαλοφώνου. ¶ Βαρύες, δένδρα, βαρυκάνσου. ¶ Βαρυθυμήσαντος, ὀλιγωρήσαντος.
Βαρύθων, βαρυπειθὴς. ¶ Βαρύουχ, βάλλομενος.
Βαρυλαμαῖος, ὡς κρεμάσαντος ὕδατα.
Βαρύκαν, σφύραν. ¶ Βάρκα, αὐδὴν παρὰ ταραντίνοις καὶ στρόνη. ¶ Βαρυκάλοι, ἀπαίδευτοι, μωροί.
Βαρὺν, ἀσφάλεον, δυσκίνητον. ¶ Βαρύνεον, ὀδυνώσων, κωλύων. ¶ Βαρυνθεῖν, βαρυνθεῖν, αἰολικῶς.
Βαρύκτυπος, μεγαλόηχος, μεγαλόψοφος.
Βαρὺς, κακὸς, ἀειδὴς, σκληρός. ¶ Βαρύτονος, κακοδαίμων. ¶ Βαρυσυμφορώτατος, βαρέως φέρων τὰς συμφοράς. ¶ Βαρὺ τὸ σκαφίον, ὅτι λέγεται ἐπὶ τῶν δυσπερεστουμένων. ¶ Βαρυδένην, βαρύδειν, ὅτι ναυσιβάτην, ἐν ναυσὶν ἐλθόντα.
Βὰς, ἐπιβάς. ¶ Βασὰ, αἰσχύνη ὁ ἐπὶ δρῦς. ¶ Βασα-

γεῖ, ἀδολεσχεῖ. ¶ Βασὰν, αἰσχύνη. ¶ Βασαγικόρος. ὁ θᾶσσον συνουσιάζων παρὰ ἱππώνακτι. ¶ Βασανίζεται, διελέγχεται, ἢ διακρίνεται. βασανίζεται.
Βασανιστὴς, ὁ δημόκοινος. πολλάκις δὲ ὁ διαιτητὴς καὶ παρὰ τῶν ἀνδραπόδων τὴν ἀλήθειαν πυνθανόμενος.
Βασανιστὴς, λίθος οὕτω λέγεται λυδικοῦ λίθου γένος, καὶ λίθος βάσανος ᾧ παρατρίβοντες τὸ χρυσίον ἐδοκίμαζον. ¶ Βάσανος, δοκιμασία. ¶ Βασθανίαν, νεωτερίαν κρεῖττον. ¶ Βασιλεύει, κρατεῖ, ἄρχει.
Βασιλεῖς, οἱ δικασταὶ παρὰ ἡσιόδῳ, οἱ βασιλεῖ παράνομον ἐργαζόμενοι ἐναντιούμενοι. ¶ Βασίλεια, γένος ἰχάδων. ¶ Βασίλειον, εἶδος τυροῦ καὶ μύρου.
Βασίλειος στοὰ, δύο εἰσὶν ἀθήνησιν βασίλειοι στοαὶ, ἥτε τοῦ λεγομένου βασιλέως διὸς, καὶ ἡ τοῦ ἐλευθερίου.
Βασιλειώτερον, βασιλείαν περιβαλλόμενον. ¶ Βασιλεὺς, ἄρχων τὶς ἀθήνησιν, μυστηρίων προνοῶν.
Βασιλὸ, ἡ βασιλεία σοφοκλῆς ἰφιγενεία. ¶ Βασιλέως ὀφθαλμὸς, ἐπέμπετό τις ὑπὸ βασιλέως ἐπισκοπος ὃς ἐφεώρα τὰ πράγματα ὃν τοῦ βασιλέως ὀφθαλμὸν ἐκάλουν. ¶ Βασιλίδες, ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ αὐλητικὸν ὡς ἐρασθέντος ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέντος. ¶ Βασιλίνδα, παιδιᾶς εἶδος ἢ βασιλέας ἢ στρατιώτας ἀπομιμούμενοι ἐχρῶντο. παρὰ ταραντίνοις δὲ καὶ ἡ ἀφροδίτη βασιλίς. ¶ Βάσιμα, ἐπίβατα. ¶ Βάσιμον, ἑδραῖον, βέβαιον, στάσιμον, ἢ πορευτικόν. ¶ Βάσις, ὁ ῥυθμός. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πορείαν ἢ βῆμα καὶ ὁδόν. ¶ Βάσις, στήριγμα, ἕδρα, στάσις, ῥυθμὸς, πορεία, βῆμα, ὁδός. ¶ Βάσκα, μακέλη, βασκανία. ¶ Βασκαίνει, λυπεῖ, φθονεῖ, μέμφεται.
Βάσκανος, φθονερός. ἀχάριστος. συκοφάντης. σοφοκλῆς δὲ ἰδίως τὸ βάσκανον, ἀντὶ τοῦ ἀχάριστος, ἢ ὁ συκοφάντης παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ¶ Βασκαρίζειν, σκαρίζειν, κρῆτες. ¶ Βάσκας, ὀρνεόν τι. βάσκε*. πικρολέα, πλησίον ὀξεθάζε λυδιστί. ¶ Βάσκε, πορεύου, λέγε, ἀνάστηθι. ¶ Βάσκειν, λέγειν, κακολογεῖν καὶ ἀνίστασθαι. ¶ Βασκευταὶ, φασκίδες, ἀγκάλαι.
Βάσκ' ἴθι, ἐκ παραλλήλου πορεύου. ¶ Βάσκιοι, δεσμαὶ φρυγάνων. ¶ Βάσκιλλος, κίσσα. ¶ Βάσκην, χῶρον. ¶ Βάσκου, πορεύου. ¶ Βασμὸς, βαθμός.
Βασσέας, τὰς ἐν βόσκῃ γε γωνίας. ἔλεγον δὲ βήσσας τοῖς κοίλοις καὶ δενδρώδεσι τόποις. ἔνιοι τοῖς βασίμοις τῶν ὀρέων. ¶ Βασσάραι, χιτῶνες οὓς ἐφόρουν αἱ θράκιαι βάκχαι. ¶ Βασσαρὶς, ἀλώπηξ, καὶ βασσάτη παρὰ κυρηναίοις. ¶ Βασσάρεια, τὰ ἀλωπέκεια οἱ λίβυες λέγουσιν. ¶ Βάσσος, οὐδετέρως ἡ βῆσσα.
Βασταγὴ, βάρος. ¶ Βαστὰ, ὑποδήματα ἰταλιῶται.
Βάστας ὁ χῖος, δημοκρίτου ἐπώνυμον, καθὰ καὶ εὔπολις ἐν βάπταις. ἔστι δὲ ἱστοριογράφος. ¶ Βαστακέρας, δύο ταῦτα ὀνόματα. ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ ἀναθήματος ἐν σάμῳ ἐν τῷ τῆς ἥρας ἱερῷ οὕτω, βαστακάρας σάμιος, ἥρη τήνδε θήρην ἀνέθηκε. ¶ Βάστακας, τοὺς πλησίους ἢ συγγενεῖς. ¶ Βαστιζακρόλεα, θᾶσσον ἔρχου λυδιστί. ¶ Βαστραχηλίζει, τραχηλίζει. ¶ Βάστραχες, τοῖς τραχήλοις βοιωτοί.
Βάταλος, καταπύγων καὶ ἀνδρόγυνος. κίναιδος ἔκλυτος. ¶ Βατάνια, τὰ λοπάδια. ἡ δὲ λέξις σικελική.

αὐτὶ τοῦ ἄφθονος καὶ πολλός. γράμμα. ¶ Βαιθὸν, οἶκος θεοῦ. ¶ Βαιών, ἐκβαλεών, καὶ ἐν αἰχμαλωτίσι βαῖον Σαρκάθοις. ὄχλος λιβυκός. ¶ Βαΐς. ῥάβδος φοίνικος ἐξ οὗ βαΐων. ¶ Βαισήνης, παρ' ἰνδοῖς τὸ στρατόπεδον, βαίσηνος, ὁ στρατός.

Βαισόν, βάθος. ¶ Βαίταν, ἔχλαινας. ¶ Βαιτάς, εὐτελὸς, γυμνὴ, ἀρχαία δὲ ἡ λέξις. ¶ Βαιτίσκ, εὐτελὴς γυνή. ¶ Βαιζεύειν, ἀριστεύειν. ¶ Βαίπον, βοτάνη ἐμφορὴς δικτάμνῳ ὅμοιον γλήχωνι.

Βαίτη, δερμάτινον ἔνδυμα. ὅπερ ἔνιοι σισύραν. ἔνιοι δὲ σκηνὴν δερματίνην, οἱ δὲ διφθέραν. ¶ Βαίτυλος, οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθεὶς λίθος τῷ κρόνῳ ἀντὶ διός.

Βαίτυξ, βδέλλα. ¶ Βαιτῶνα, τὸν εὐτελῆ ἄνδρα.

Βαιώμφαι, αἱ αἶγες ἐν ἱερατικοῖς. ¶ Βαίων, ἰχθῦς οὕτως. καὶ μέζον παρὰ ἀλεξανδρεῦσι. ¶ Βαιῶπις, ἀφροδίτη παρὰ συρακουσίοις. ¶ Βακάτον, μέζον τι. ¶ Βάκηλος, ὁ μέγας μὲν ἀνόητος, ἢ ὁ ἀπόκοπος ὁ ὑπ' ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ, ἀνδρόγυνος. ἄλλοι, περιεμένος γυναικώδης παρὰ μενάνδρῳ ὑμνιδ. καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. ¶ Βάκκαρις, μύρον ποιὸν ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμου. ἔνιοι δὲ ἀπὸ μυρσίνης. ἄλλοι δὲ μύρον λύδιον. ἔστι δὲ καὶ ξηρὸν διάπασμα τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης.

Βακνίδες, εἶδος ὑποδημάτων. ¶ Βάκια, βάθρον.

Βακὸν, πεσὸν κριθῶν. ¶ Βάκτοι, ἰσχυροί. ¶ Βακτηρία ῥάβδος. ¶ Βακοίας, πηλός. ¶ Βάκζον, κάμηλος. ¶ Βακζεύμασιν, τοῖς ἐρείσμασιν στηριζομένοις

Βακχᾶν, ἐστεφανῶσθαι κισσῷ. ¶ Βακχέβακχος, ὁ διόνυσος οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν ταῖς θυσίαις. ¶ Βακχεία ἑορτὴ διονύσου βακχεύτεια. ¶ Βακχεύει, μαίνεται, ζαγρίζει. ¶ Βακχευθεῖσα, ἐξοιστρημένη, ἐξεστηκυῖα.

Βακχεύοντες μαινόμενοι, σειόμενοι. ¶ Βακχεῖον, τελεστήριον νάρθηξαι. ¶ Βάκχη, γένος ἀπίου. ἡ μία τῶν βακχῶν ἢ τοῦ διονύσου. ¶ Βακχιάδαι, οὐ μόνον οἱ μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ κορίνθιοι ἀπὸ βάκχου.

Βακχία, μανία. ¶ Βακχόαν, βόθρον αἰολεῖς.

Βάκχος, ὁ ἱερεὺς τοῦ διονύσου καὶ κλάδος ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς. οἱ δὲ, φανὸν λέγουσιν, οἱ δὲ ἰχθύν.

Βάκχου διώνης, οἱ μὲν, βακχευτηρίας σμέλος, οἱ δὲ, βάκχου τοῦ διονύσου καὶ ἀφροδίτης τῆς διώνης, πρόσον διωνυμία περὶ τὰς θεάς. πραξίλλα δὲ ἡ σικυωνία, ἀφροδίτης παῖδα τὸν θεὸν ἱστορεῖ. ¶ Βάκχυλον, σποδίτην ἄρτον ἠλεῖοι. ¶ Βάκχον, κλαυθμόν. φοίνικες. ¶ Βάλαικες, δεσμωτήριον καὶ βαλαικάκιον. ¶ Βαλαιόν, μέγα πολύ. οἱ δὲ παχύ.

Βάλανοι, δρύες, φήμιαι. ¶ Βαλάντιον, μαρσύππιον.

Βαλβίδες, ὑπολήνιοι. ¶ Βαλβίς, ἀφετηρία, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς εἰσόδου καὶ ἐξόδου, καὶ ἡ ἄφεσις τῶν ἵππων, καὶ ἡ θύρα τοῦ ἱππικοῦ, ἔνιοι δὲ καμπτῆρα. καὶ παρὰ ἱπποκράτει βαλβίδα, τὸ ἔχον ἑκατέρωθεν ἐπαναστάσεις. ἔστιν δὲ καὶ βαθμὸς καὶ ἔρεισμα.

Βάλε, ῥῖψαι, ὦ ὀφελλός. ¶ Βάλλειν, ζῶσαι, πλέξαι.

Βάλεκες, δεσμωτήριον. ¶ Βάλλε, ἐπίζωσκεν.

Βάλλιζο, περὶ βάλλιζο. ¶ Βάλλιζον, βάλλουσιν δυτικῶς. ¶ Βαλίαν, κατάστικτον, ποικίλον κριθῶν, ταχὺ ἐλαφρὸν πυρόν, βάλιον. ¶ Βαλανάγρα, κλεῖς.

Βαλανεύειν, λαμπροφωνεύεσθαι, πρόσον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παράγωσιν τὸ ὕδωρ κραυγάζουσιν.

Βαλανεὺς, πολυπράγμων, περίεργος καὶ παραχύτης.

Βαλανιομφάλοις. οὕτω κρατῖνος ὠνόμασε τὰς ἐχούσας ὀμφαλοὺς ἀντὶ προσώπων, ὁποίας οἱ θόλοι ἔχουσι τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐν τοῖς πυέλοις ἐν τοῖς βαλανείοις.

Βάλανοι, τὰ ἐξηρτημένα τῶν ὅρμων περὶ τὸν τράχηλον καὶ τῶν δρυῶν ὁ καρπὸς, καὶ ὁ τῶν φοινίκων, καὶ κλεῖδες. ἐξ ἰάζοι τὰ ἐντιθέμενα τῇ ἕδρᾳ βαλάνους λέγουσιν. ¶ Βάλαρδοι, οἱ βλαισοί. βαλάρα γὰρ γυνὴ παρὰ βοιωτοῖς. ¶ Βαλάσαι, ἀγοράσαι.

Βαλαύστιον, εἶδος ῥοιᾶς φέρον ἄνθος ἁρμόζον πρὸς θεραπείαν. ¶ Βαλβιδοῦχον, τερματοῦχον.

Βαλέρα, ἀγρεία. ¶ Βαλλὴν. βασιλεύς. φρυγιστί.

Βάλλεκα, ψῆφον. ¶ Βαλία, ὀφθαλμία. καὶ τὸ βάλιον, πυρὸν κριθῶν. ¶ Βαλίαδος, μαινόμενος.

Βαλιαρίδες, νῆσοι αἱ περὶ κύρνον. αἱ δὲ αὐταὶ, καὶ γυμνησίαι. ¶ Βαλικιωτὸς, συνέφηβος κριθῶν.

Βαλιῶται, πρόγονοι. ¶ Βαλαντιοτόμος, κλέπτης.

Βάλαρις, βοτάνη τρίφυλλος.

Βάλλαι, βαθμοὶ ὑπὸ κυπρίων.

Βάλλ' ἐς ἄκραν, οἱ μὲν, ἄκραν πλησίον λέσβον, οἱ δὲ ἀκτήν. ¶ Βάλλ' ἐς μακαρίαν, ἡρακλέους θυγάτηρ μακαρία ἣν λόγος κατὰ τὸν εὐρυσθέως ἐπιστρατείαν, εἰς ἀττικὴν ἐπιδοῦναι σφάγιον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. ¶ Βαλλέοιμεν, βαλοῦμεν.

Βαλληρὺς, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἐπὶ δημοφῶντι τῷ κελεοῦ ἀγομένη. ¶ Βαλλήιαι, οἱ ἀκροβολισμοί.

Βαλμὸς, στῆθος. ¶ Βαλλισμένων, κατεστρεφομένων.

Βαλοιτήσιρον, παρὰ τὸ διεστραμμένον εἶναι τοὺς πόδας.

Βαλόν. οὖλον, καὶ οὐρανὸν καὶ βαλός.

Βάλσαμον, ἀρωματικὸν ἄνθος. ¶ Βάμα, βάσις, βῆμα. ¶ Βάμβαλα, χειμερινὰ ἱμάτια. ¶ Βάμβαλον, ἱμάτιον καὶ τὸ αἰδοῖον φρύγες. ¶ Βαμβάλειν, τρέμειν, ψοφεῖν τοῖς χείλεσι. ¶ Βαμβαίνειν, τρέμειν τοῖς ποσὶν ἢ τοὺς ὀδόντας. ¶ Βαμβακεύτριαι, μαγγανεύτριαι, οἱ δὲ φαρμάκιστριαι, οἱ δὲ λαλοῦσαι, τὸ δὲ βαμβακίας χάριν, φαρμακίας χάριν. ¶ Βαμβαλύζει, τρέμει τοὺς ὀδόντας. συγκρούει. ῥιγᾷ σφόδρα.

Βάμβα, τὸ χρῶμα, καὶ μύρου τι μέρος καὶ τὸ ἔμβαμμα συρακούσιοι. ¶ Βάμβα κυζηκινόν, κυζικινοὶ διὰ τὸ ἴωνες εἶναι ἐκωμῳδοῦντο ἐπὶ μαλακίᾳ, καὶ τὸ ἔμβαμμα συρακούσιοι, καὶ μύρον τι μέρος ἢ γένος. βάμμα, σαρδιανικὸν, τὸ φοινικοῦν. διάφορα γὰρ ἦν τὰ ἐν σάρδεσι βάμματα. ¶ Βάννα, γυνὴ ὑπὸ βοιωτῶν.

Βαναυσίας, ἰδιωτίας, ἢ ἀλογίας. ¶ Βαναυσία, πᾶσα τέχνη διὰ πυρὸς, κυρίως δὲ ἡ περὶ τὰς καμίνους. καὶ πᾶς τεχνίτης χαλκεὺς, ἢ χρυσοχόος, βάναυσος.

Βανῆκας, γυναῖκας βοιωτοί. ¶ Βανοὶ, τέχναι.

Βανὸν, λεπτόν. ¶ Βάνισσος, εἶδος θυμιάματος.

Βανκὸν, μωρόν. ¶ Βαθίοι, τόποι.

Βάννας, βασιλεὺς παρὰ ἰταλιώταις. οἱ δὲ, μέγιστος ἄρχων. ¶ Βαννάται, αἱ λοξοὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ ταραντίνοις, τὸ δὲ αὐτὸ ἐξ βάνναζοι.

Βανεῖα, τὰ ἀρνεῖα καὶ βάννιμα τὸ αὐτό. ¶ Βάνος, κλάσμα, μωρὸς καὶ τυφλός. ¶ Βανθῶσαι, σκοτοδινιάσαι. ¶ Βανοὺς, ὄρη στρογγύλα. ¶ Βανῦσαι,

πολύπλουτον. ¶ Ἀψιμαχία, συναφὴ μάχης.
Ἀ ψίμαχος, ἐπίμαχος, ἐπίφηρος μάχης. ¶ Ἀψιμεμψία, πρὸς ὀλίγον διαφορά. ¶ Ἀψίον, τὸ πρόσωπον. ¶ Ἀψίον, μέγα. πλατύ. πολύ. ἰσχυρόν.
Ἀ ψῖσι. συναφαῖς. ¶ Ἀψῖσι λίνου, ἅμμασιν ἀπὸ τῆς συναφῆς. ¶ Ἀψίτω, ἐπανίτω. ¶ Ἄψεος, θηρίον τι κατεσθίον ἀμπέλους. ¶ Ἄψορρον, ὀπισθόρμητον. ¶ Ἄψορρον, παλινόρμητον ἐξ ὑποστροφῆς. ¶ Ἀψορρόου, ἀνάπαλιν ῥέοντος, ταχυρρόου.
Ἀ ψοφητί. ἠρέμα, ἡσύχως, κολακεία. ¶ Ἀψόφητος, ἄνευ κραυγῆς. ¶ Ἀψυθές, ἀληθές, οὐ ψευδές.
Ἀ ψυχία, λιποθυμία. ¶ Ἄψυχον, εἴδωλον μὴ ἔχον ψυχήν. ¶ Ἄψυχος, δειλὸς καὶ ὁ τῶν πυθαγορικῶν βίος. ¶ Ἀψῶ. προσεγγίσω, ἐπικρατήσω.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ἐδύνεια ἡμέρα. ¶ Ἀωδιάζειν, ἀπονεῖν, ὑγιαίνειν. ¶ Ἀώϊος, πρωϊνός, ὀρθεινός.
ἀ
¶ Ἀώλυτον, τὸ οὐκ ἀπολελυμένον.
Ἀ ῶν, ἰχθῦς ποιός. ¶ Ἄωοι, θεοὶ οἱ ἐκ δρόμου μετακομισθέντες εἰς σαμοθράκην λίμνην. καὶ κίλικες ἀπὸ ἀώου τοῦ κεφάλα τοῦ διαρρέοντος ποταμοῦ.
Ἀ ωρεῖν, ὀλιγωρεῖν, ἀπειθεῖν, φυλάσσειν. ¶ Ἀωρίης, κρεμάστης. ¶ Ἀωρία, σκοτία, μεσονύκτιον, ἄπρακτος ὥρα. ¶ Ἄωροι, εἰ μὲν δασέως γράφοιτο τὸ ω, ὠμοί. ὥριμοι δὲ οἱ ἄπειροι. εἰ δὲ ψιλῶς, ἀφύλακτοι. βέλτιον δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι ὀρούειν. ἐνερρίζωνται τοῖς πέτραις ἡ σκύλλα καθάπερ οἱ κοχλίαι.
Ἀ ωεροι, ὠμοί, ἄγριοι, σκληροί. ¶ Ἄωρον, ἀπρεπές. ἄχαρι. ἄκαιρον. ἄμορφον. ¶ Ἀωρτο, ἐκρέματο.
Ἀ ωτεῖται, ἀπανθίζεται τὸν ὕπνον. ¶ Ἀωτεύειν, ἀπανθίζεσθαι. ¶ Ἄωτοι, ὦτα μὴ ἔχοντες.
Ἄ ωτον, ἔριον, ἄνθος. ¶ Ἀώτου θεσπεσίοιο, ἐρίου θείου ἄωτον γὰρ τὸ ἄνθος. ¶ Ἄωτο, πλῆρτ' ἦτο.
Ἄ ωτος, τὸ ἄνθος ἀρσενικῶς ἢ ὁ μὴ ἔχων ὦτα.
Ἀ ωτοῦσιν, αὐλοῦσιν. ¶ Ἀωτεῖς, ἀνανθίζεις, κοιμᾷ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ Β ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Βαβάζειν, τὸ μὴ διηρθρωμένως λέγειν, ἔνιοι δὲ, βοᾶν. ¶ Βαβαί, θαυμαστικὴ φωνή. ¶ Βάβακα, τὸν γάμον. ¶ Βαβάκινος, λύγξας εἶδος. ¶ Βάβακοι, ὑπὸ ἠλείων, τέττιγες, ὑπὸ κρητικῶν δὲ βάβαχοι.
Β αβάκτης, ὀρχηστής. ὑμνῳδός, μανιώδης, κραύγασος, ὅθεν καὶ βάκχος. ¶ Βάβαλον. κραύγασον λάκωνες. ¶ Βάβαλον, αἴδοιον. ¶ Βάβαξ, μάταιος, λάλος, φλύαρος, ἐνθουσιῶν, ἀναιδής.
Β αβάξαι. ὀργίζεσθαι. ¶ Βαβὴρ, ὁ ἄρης.
Β αλβίδες, αἱ θύραι τοῦ ἱππικοῦ καὶ βαλβίδες.
Β αβράζων, κεκραγὼς συντόνως.
Β άβρικες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων, οἱ δὲ σιαγόνας, οἱ δὲ, τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς κατεχόμενα.
Β αβρὸν, ὑπόστασις ἐλέους τὰ ἅμα κελεύσας.

Β αβύας, βόρβορος, πηλός. ¶ Βαβύη, χείμαρρος, οἱ δὲ πόλις. ¶ Βαβύκτα, γέφυρα. ¶ Βαβυλώνιοι, οἱ βάρβαροι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. ¶ Βαβύρτας, ὁ παράμωρος. ¶ Βαγαία, ματαία, λυσικράτης, βαγαία γὰρ ὥς τις ἐπικουρεῖ. ¶ Βαγαῖος, ὁ μάταιος, ὁ ζεὺς φρύγιος, μέγας, πολύς, ταχύς. ¶ Βαγαρόν, χλιαρὸν λάκωνες. ¶ Βαγίσαι, εἰσελθοῦσαι.
Β άγηπ, μέγα. ¶ Βάγος, κλάσμα, ἄρτου μάζης, καὶ βασιλεὺς καὶ στρατιώτης λάκωνες. ¶ Βάδος, ὁ καὶ βάρος πεντήκοντα * ξέσται, ἤγουν δ μη. ¶ Βαδάς, κίναιδος, ὡς ἀμβρίας. ¶ Βαδαλέγει, ἀμέλγει.
Β άδην, ἠρέμα, σχολῇ κατὰ βῆμα. βαδὸν, περιπατῶ ἔρχομαι. ¶ Βαδδὶν, βύσσινον ἔνδυμα εἰς ἱερέας.
Β άδος, ὁ καὶ βάρος νʹ ξέσται ἤτοι ὁλκὸν δίμη.
Β αδίζει, περιπατεῖ. ¶ Βάδις, ἠώς. ¶ Βάρδιστοι, βραδύτεροι. ¶ Βάδομαι, ἀγαπῶ. ¶ Βάδιδοι, ἠχεῖοι. ¶ Βαθακίζων, κακῶς ἕρπων.
Β άζειν, λέγειν. ¶ Βαζόμενον, λεγόμενον. ¶ Βαθεῖαν. κεκρυμμένην. ¶ Βαθείης, ὑψηλῆς, μελανῆς, δασειλοῦς, ἢ ἐξάλλαξ καὶ κεκρυμμένης.
Β άθιστον, βαθύτατον. ¶ Βάθρων, ἐμμελίων ἢ ἀπαλμάτων θάκων, βάθων, κακῶς.
Β αθάλη, κρήνη ἀμερίας. ¶ Βαθμίδες, ἀρχαὶ λόγων. ¶ Βαθμοί, ἴχνη. πόδες, καὶ δίφροι παρὰ τραγικοῖς. ¶ Βάθρα, ἀπάλματα, βάσεις.
Β άθος, στῖχος, ἐπίστασις καὶ τὸ βαθὺ καὶ μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ μέλαν. ¶ Βάθρον, βῆμα, βάσις, ὑποπόδιον.
Β αθύλλωσσοι, ἐλλόγιμοι καὶ αὐθεκείας.
Β αθυδίνης, ἐν βάθει ἔχων τὰ ῥεύματα, ἢ βαθείας δίνας ἔχων, ἢ μεγάλα ῥεύματα. ¶ Βαθύζωνοι, εἰς βάθος ζωννύμενοι τοὺς χιτῶνας. ¶ Βαθυζώνους, ἐν βάθει ζωννυμένας. ¶ Βαθυκομόωσαν λήϊον, ἐν βάθει ἔχουσαν στάχυας. ¶ Βαθύκηλπος. ἀρχαία, παλαιά. κοίλη. ¶ Βαθυκόλπων, ἀρσενῶν ἀπὸ τοῦ μεγέθους καὶ βαθυζώνων. ¶ Βαθὺ λήϊον, πολύκαρπον πεδίον. ¶ Βαθύλιμην, βαθὺν λιμένα ἔχον. ¶ Βαθύμαλλον, κνεωρού τοῦ μήλων Θαχάπης ἀπὸ ἱστορίας ἀπὸ κνεωρου φυρῶν ὦ ἐχρῶντο πρὸς κάθαρσιν, ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ αὐχμηροῦ. ¶ Βαθυμῆδαι. γένος ἐστὶ λυδία. ¶ Βαθυπέπλων, καλὰ ἱμάτια ἐχόντων. ¶ Βαθυρρηνάλη, ἰκτῖνος ὑπὸ λυδῶν. ¶ Βαθύρριζοι, βαθεῖαι. ¶ Βαθυρρόου, βαθέως ἢ ταχέως ῥέοντος. ¶ Βαθυρρίζου, πέτρας τῆς ὑψηλῆς. ¶ Βαθύσπορος, βαθεῖαν σπείρων γῆν.
Β αιᾶγος, ἑορτὴ παρὰ ἀσυβέοις ὡς λέων ὁ ἀλαβανδεὺς ἐν τρίτῳ. ¶ Βαιβυκῶς, πλεφάν, ὡς φιλήτας, ἀμερίας βαυκάλας. ¶ Βαίδειον, ἔριμον. ἠλεῖοι.
Β αιδυμεῖν, ἀροτεύειν, βοιωτοί. ¶ Βαίεσαι. βάξεις.
Β αιῆσι. μικραῖς. ¶ Βαιὴν, ὀλίγην μικρὸν ἢ ἔβησαν ἢ ἐπορεύθησαν. ¶ Βαίκαν, κρῆτες. ¶ Βαίκολος. προβατώδης. ¶ Βαιμάζειν, βασιλεύειν. ἢ βαστάζειν.
Β αίμεναι, βαίνειν. ¶ Βαίνη, ὕβεις. ¶ Βαίνειν, φιλεῖν, κολακεύειν. ¶ Βιβάζειν, πορεύεσθαι. περιπατεῖν.
Β αίνθον, βαδίσατε δωρικῶς. ¶ Βαῖνον, ἐβέβαινον.
Β αίνοντα, ἐπιβαίνοντα. ¶ Βαίομαι. βιώσομαι.
Β αιόν, ὀλίγον, μικρόν. σοφοκλῆς δὲ ὁ δι' ἴπποις τυράννῳ.

ὑποδεῖξαι καὶ ἴδιον ὑποχωρῆσαι. ¶ Ἄχιλλον. ἄψοφον, πολύχορον. ¶ Ἀχείμαστον, ἀτάραχον. ¶ Ἀχεί
ρωτος, ἀπόρθητος, ἀστήρικτος, ἀνίκητος, χειροῦσθαι ὃ
λέγεται νικᾶσθαι. ¶ Ἀχίλλιον, τὸ λεπτόμορφες.
Ἀ χίλλειος, τῶν ἀχύρων παίμιψη τίς παρὰ ταραντίνοις.
Ἀ χελῶος, ποταμὸς ἀρκαδίας καὶ πᾶν ὕδωρ οὕτως λέ
γεται. ¶ Ἄχεος νεφέλη. περιφραστικῶς λύπη.
Ἄ χερδος ἄκανθα, ποιὰ ἡ ἐθεί γκωσιν ἀχέρδῳ.
Ἄ χερλα, ἰχθῦς ποιός. ¶ Ἀχερούσια, ὕδατα ἑλώδη.
Ἀ χερωΐς, δένδρου γένος ἀκάρπου. λεύκη. ¶ Ἀχέ
ρων, ποταμὸς ἐν ᾅδου. ¶ Ἄχεται, στυγεῖ, μέμφεται.
Ἀ χέτας, ὁ τέλειος, καὶ φωνήεις. ¶ Ἀχέτης, ὁ ἄρρην
τέττιξ ὁ λαλίστατος. ¶ Ἀχεύων, λυπούμενος.
Ἀ χὴν, ἄπορος. ¶ Ἀχηνεῖς, κενοί.
Ἀ χῆνες, πένητες. ¶ Ἀχηνία, ἀπορία ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν
καὶ οἱ πένητες ἀχῆνες. τινὲς δὲ ὅτι τὰ κενὰ ἠχεῖ.
Ἀ χείμονα, ἀγνήν. ¶ Ἀχειρὰς, ἀχρεῖον. ¶ Ἄχει
ρον, ἀκρείσσω κρεῖττον. ¶ Ἀχειρώ. ἡ ἀχειρὼ καὶ ὥσπερ
καὶ ἐλλὴ γῆρεις καὶ γῆ καὶ δημήτηρ ἡ αὐτή.
Ἀ χητεῖς, ἀζήτηροι, ἀσύμφοι, ἄποροι. ¶ Ἀχθεος, βά
ροις. ¶ Ἄχηται, λυπηθῆται. ¶ Ἀχθεία, ἡ δημή
τηρ μυστικῶς. ¶ Ἄχθεσθαι, βαρεῖσθαι. ¶ Ἄχθε
ται, λυπεῖται. ¶ Ἄχθη, ἀκαθαρσία, ἀφρὸς θαλάσ
σης. ¶ Ἀχθηδόνα, λύπην, ὀδύνην, βάρος.
Ἀ χθηρὲς, λυπηρόν. ¶ Ἀχθήσας, ζημιώσας, ἤγουν
πληρώσας. ¶ Ἀχθηφόρος, νωτοφόρος, φάρη φέ
ρων. ¶ Ἀχθεινὸν, ἐπίπονον, ὀδυνηρόν. ¶ Ἀχθο
μένη, βαρυνομένη. ¶ Ἀχθόμενος, βαρούμενος,
λυπούμενος. ¶ Ἄχθος, λύπη, βάρος. ¶ Ἀχθὼν
κορμὸς ἐκ λιπαροῦ δένδρου λάκωνες. ¶ * Ἀχιοποῦ
ἡ χόρτῳ χλωρῷ. ¶ Ἀχιὰ, ἔρια μαλακά. ¶ Ἀχί
κητα, ἀκατάληπτα. ¶ Ἀχίλλειον πλάκα, τὴν ἀχιλ
λέως νῆσον τὴν λευκὴν λεγομένην. ἀχιλλίων, ἱππεῦ
σιν ἀριστοφάνης καὶ σοφοκλῆς σκύθαις ἀχιλλίων. εἰσὶ
δὲ καὶ ἀχιλλέως δρόμοι περὶ ταύτην τὴν νῆσον. ἔνιοι
δὲ τῶν λευκῶν. τινὲς δὲ σπόγγον φασὶ οἷς τοὺς ὀφθαλ
μοὺς ἀποψῶνται. ¶ Ἀχινάων, τῶν ἀχιδέων.
Ἀ χληρὸν, ἀπηχθές. ¶ Ἀχλυδᾶν. θρύπτεσθαι.
Ἀ χλύμενος. λυπούμενος. ¶ Ἀχλὺν, σκοτίαν ἢ ἀο
ρασίαν. ¶ Ἀχλυθήσης, σκοτωμένης. ¶ Ἀχλὺς,
ἡ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λεπτὴ ὕλη. ὀμίχλη. σκοτία, ἀμ
βλυωπία. ¶ Ἄχνα, ἄχυρα λεπτὰ ἀποβιάσκατα.
Ἀ χνάζει, ἄχθεται, μισεῖ, ψέγει. ¶ Ἄχναν, τὴν οἴκη
σιν, ἢ τὴν ἐπὶ τοῦ σίτου λεπτὴν καλάμην.
Ἄ χνη, τὸ ἄχυρον, ὡς δ᾽ ἄνεμος ἄχνας φορέῃ. ἄχνη δὲ
ἡ ὁ ἐπιπολάζων ἀφρὸς τῷ κύματι τῆς θαλάσσης.
Ἄ χνημος, νῆστις. ¶ Ἄχνην λυδῆς κερκίδος σοφο
κλῆς αἰχμαλώτισι. ἄχνην, τὸ ἄκρον κατὰ τὴν ἐρα
σίαν ἄκρεως ἔχον, ἢ ἐπὶ τῆς θαλασσίας ἄχνης. ἐστὶ γὰρ
λαμπρὰ καὶ διαφανὴς, γράφεται δὲ καὶ ἴχνη.
Ἄ χνη πυρὸς, ὁ καπνὸς. καὶ ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνην
ὕπνου. οἱ δὲ, ἱπποκράτης τοῦ λιμοῦ ἄχνη. δηλοῖ δὲ καὶ
τὸ λεπτὸν ξύσμα. ¶ Ἀχνηρὸν, δαψιλὲς ἄφατον,
πολύ. ἄφθονον. ¶ Ἄχνυλα, κάρφα κρεῖττον.
Ἀ χνύμενος, λυπούμενος. ¶ Ἀχνῶδες, ἄχνῃ ὅμοιον.
Ἄ χολον, ἀποσκευαζόμενον τὴν ὀργήν. κωλυτικὸν ὀρ
γῆς δύναμιν ἔχων. νηπενθές, ἄχολόν τε κακῶν ἐπί
ληθον ἁπάντων. ¶ Ἀχῶρα, τὰ πίτυρα. ἔνιοι δὲ
κρανίον. ¶ Ἀχώρητος, ὁ μὴ χωρούμενος. ¶ Ἀχώ
ριστος, ὁ μὴ χωριζόμενος. ¶ Ἀχώρης, κακοχώρης.
Ἄ χόρταστος, ἄπληστος. ¶ Ἄχος, λύπη. ¶ Ἀχούσα,
κραυγάζουσα. ¶ Ἀχράδα, ἄπιον καὶ βοτάνη.
Ἀ χραδάμυλλος, ὁ κοχλίας ταραντίνοις. ¶ Ἀχρά
δας, τὰς ἀπίους. ¶ Ἀχράδα, ἄπιον λάκωνες.
Ἀ χραδῆναι, ζῶα τινὰ ξυλοφάγα. ¶ Ἀχραὴς, ἄχραν
τον, ἀμόλυντον, καθαρὸν, ἀμίαντον, χραίνειν γάρ ἐστι
τὸ μιαίνειν. ¶ Ἄχραντοι, οἱ πολέμιοι. ¶ Ἀχρεῖα,
βλάσφημον, ἄμορφον, ἀχρεῖον, λυπηρόν. ¶ Ἀχρεῖ
ον ἰδὼν, εἰς ἀδεμίαν χρείαν ἐμβλέψας, σκυθρωπά
σας καὶ διαστρέψας τὴν ὄψιν ἡ ἐπὶ τῆς πηνελόπης, ἀχρεῖ
ον δ᾽ ἐγέλασε, τὸν μὴ ἀπὸ γνώμης γελῶσαν δηλοῖ.
Ἀ χρήματον, ἀδάπανον, σοφοκλῆς σκυθίοις.
Ἀ χρημοσύνη, πενία, ἔνδεια, ἀπορία. ¶ Ἀχρήεις, μά
ταιος, ἐλαφρὸς, ἄχρηστος. ¶ Ἀχρήιστον, ὄλεθρον, μέ
χρι τοῦ ἐσχάτου ἢ ἀπορράντου. ¶ Ἄχρηστος, ὁ μὴ χρη
στηριασζόμενος. ¶ Ἀχρήμων, πένης καὶ αὐτάρκης.
Ἄ χρις ἀπηλλοίησαν, παντελῶς ἀπέκοψαν. ¶ Ἄχρι,
μέχρι, ἕως, ἄχρις. ¶ Ἄχριον, ἄχριστον. ¶ Ἀχρισα
πές, ἀληθές. ¶ Ἀχροίην, ὁμόχροιαν καὶ συγχρω
μάτιστον. ¶ Ἄχρονον, τὸ μὴ ἀρξάμενον ἐπὶ χρόνῳ.
Ἄ χρονοτριβὲς, σύντομον, ταχὺ περὶ τὸ μὴ τετρῖφθαι ἐν
χρόνῳ ἢ χρόνον πολὺν διατρίψαι. ¶ Ἄχροοι,
πυρραὶ ἡμίονοι. ¶ Ἄχροον, πονηρόν. λάκωνες νόθον.
Ἄ χύνετον, πολύν. ¶ Ἀχυρμιαὶ τόποι, εἰς οὓς τὰ ἄχυ
ρα ἐκπίπτει λικμώμενα. ¶ Ἄχυρος, ὁ ἀχυρών.
Ἄ χυροδόκη, ἀποθήκη τῶν ἀχύρων. ¶ Ἀχώνευτον, ἄκαυ
στον. ¶ Ἀχώρατον, ἀχῶρα, εἴρηται δὲ ὅτι πιτυρία
σις κεφαλῆς. ¶ Ἄχωρος, ἐν κατάρᾳ λέγεται ὁ μὴ
στε τάξιν βίου μήτε κατάστασιν οἰκίας ἔχων.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

ψ, πάλιν, εἰς τὰ ὀπίσω, ἐκ δευτέρου.
ἆ ¶ Ἀψάκειν, ἀποτυχεῖν. ¶ Ἄψαλα, ἀψο
φητὶ περιεύεται. ¶ Ἀψάλακτος, ἀκίνητος,
ἀψηλάφητος, ἀκράτητος, σκύθαις σοφοκλῆς.
Ἄ ψάμαθον, ἄψον. ¶ Ἄψασθαι, ἀναφθῆσαι, ἄψε
σθαι χλωρὸς πρὸ ἑῷν. ¶ Ἀψάσθην, ἐπελάβοντο,
χειρῶν ἀψάσθην. ¶ Ἄψαυστον, ἀπρόσπελαστον.
ἀνέπαφον. ἀψηλάφητον. ¶ Ἂψ ἀπιὼν, πάλιν
ὑποστρέφων. ¶ Ἂψ, αὖθις, πάλιν, ἐκ δευτέρου.
Ἂ ψ δὲ, πάλιν δέ. ¶ Ἄψεα, αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν
οὐχὶ τὰ μέλη. ¶ Ἄψεκτον. ἄμωμον, ἄμεμπτον.
ἀψευδές. ¶ Ἀψελές, ὑγιές. ¶ Ἀψόρρον, ὕστερον,
πάλιν. ¶ Ἀψεφὲς, ἀφρόντιστον, σοφοκλῆς φαί
δρᾳ. ¶ Ἀψεφέων, ἀμελῶν. ¶ Ἀψηλάφητον,
ἀνέπαφον. ¶ Ἀψήφος, ἀνυπότακτος. ¶ Ἄψη
φον, πολὺ, μέγα. ἰσχυρόν. ¶ Ἀψίαι. ἑορταί. λάκω
νες. ¶ Ἀψίδες, τὰ κύκλα τῶν τροχῶν αἱ περιφέρειαι
ἢ καμάραι. ¶ Ἀψίκορον, ἀπλήσμιον ἢ ἅμα τῷ ἅ
ψασθαι κορεννύμεναι ταχέως. ¶ Ἀψίκορος, και
ματινὸς, ταχέως ὀλιγωρῶν, καὶ κόρον λαμβάνων.
Ἀ ψικόρως, εὐμεταβλήτως. ¶ Ἄψιλον, ἄπτερον ἢ

μέλλει δὲ πέμπειν τισὶν εἰς ἀφορμὴν, ἢ πρόφασις ἢ αἰτία. ¶ Ἄφροι, ἀσύλληπτοι. ¶ Ἀφόρητον, ἄχρηστον, ἀκάθαρτον. ¶ Ἀφρολόγητον, φόρον μὴ τελοῦν.
Ἄ φορτος, οὐχ ὁ τμημένος τὴν λειτουργίαν ἀγγαρίαν.
Ἀ φορῶντες, ἀποβλέποντες. ¶ Ἄφος, ἡ βασκανία.
Ἀ φοσιούμεθα, τὸ ὅσιον ποιούμεθα. ¶ Ἀφοσιούμενοι, ἐν ἀποκρίσει θεωπεύοντες, τιμῶντες. ¶ Ἀφοσιούμενος, πληροφοροῦν ποιήσας τὴν θυσίαν. ¶ Ἀφοσιοῦν, καθαίρειν. ¶ Ἀφοσιοῦσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι.
Ἀ φοσιώματα, καθάρματα, καθάρσια. ἀφοσιώσεις.
Ἀ φοσιωμένοι, ἀνόσιοι, ἄπωθεν τοῦ ὁσίου γεγενημένοι. σοφοκλῆς θυέστῃ δευτέρῳ. ¶ Ἀφοσιώμενοι, τιμῶντες. ¶ Ἀφοσιώσεται, ἀπάρξεται ὁσίαν χάριν.
Ἀ φ' οὗ γνωμιστός. ἀφ' οὗ μέμνημαι.
Ἀ φῶντα, ψηλαφῶντα. ¶ Ἀφραίνεις, μωραίνεις, παραφρονεῖς. ¶ Ἀφραίνοντι, παρανοοῦντι. ἀσυνετοῦντι. ¶ Ἀφραδία. ἐχθρά, πολέμια, ἀδιαμέλητα, μωρά. ¶ Ἀφραδέες, ἀδιανόητοι. ¶ Ἀφραδέοντι, παρανοοῦντι. ¶ Ἀφραδέουσιν, ἀφρονεύονται.
Ἀ φραδέως, ἀνεπιστημόνως. ἀπείρως. ἀδιανοήτως.
Ἀ φραδίῃ, ἀπειρίᾳ, ἀμηχανίᾳ. ¶ Ἀφραδίαις. μωρίαις, ἀνοίαις, εὐηθείαις. ¶ Ἄφρακτος, ἀφύλακτος, σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ.
Ἀ φράκτοις οἰκήσεσι, τὰς μὴ ἐχούσας περιβολάς.
Ἀ φάδμων, ἀσύνετος, ἀμαθής. σοφοκλῆς τριπτολέμῳ.
Ἀ φράσμων, ἀσύνετος. ¶ Ἀφράστῃ, ἀσυνετεῖ.
Ἄ φραστον, ἀπρονόητον, ὥστε μηδένα νοῆσαι, ἀνεκλάλητον, ἀνεκδιήγητον. ὃ μὴ φράζομεν, ἄλεκτον.
Ἀ φρατίας, ἰσχυρὸς κριτῶν. ¶ Ἄφρατος, ἡ ἑκάτη παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἄφρεον, ἤφριζον, ἵδρουν.
Ἀ φρήτωρ, φρατρίαν οὐκ ἔχων, οἷον συγγένειαν.
Ἀ φρίσσ, ἀθέρας. ¶ Ἄφρινον, τάλαρον, τὸ ἐκ τῶν ἑλκυσμάτων τῶν ἐρίων. ¶ Ἀφρίς, μύρρην.
Ἀ φροδισία ἄγρα. σοφοκλῆς δανάῃ. γόνον τε μήλων καὶ ἀφροδισίαν ἄγραν. οἱ μὲν, τοὺς πέρδικας, οἱ δὲ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσιν, τῇ δὲ θηλείᾳ παλεύοντες αἱροῦσιν αὐτούς. κακῶς δέ. χοίρῳ γὰρ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ, ἀλλ' οὐ πέρδικι. λέγει δὲ τὴν τῶν συῶν διὰ τὸ καταφορὲς εἶναι τὸ ζῶον πρὸς συνουσίαν, κάπραιναν γάρ τοι καὶ καπραίνειν ἀπὸ τούτου. δύναται δὲ καὶ τὴν τῶν αἰγῶν γονὴν δηλοῦν καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ζῶον, λίαν ἐπτόηται πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὥστε καὶ εἰς ἑαυτὸ ὑβρίζειν.
Ἀ φροδισιάζεσθαι, γυναικίζεσθαι.
Ἀ φροδίτη, ψίθυρος. ¶ Ἀφροδίσιον. ἀφροδίτης ἄγαλμα, ἢ ἀφροδίτης ἱερόν. ¶ Ἀφροδίσιος ὅρκος, παροιμία, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν. ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει. πρῶτος δὲ ἡσίοδος ἔπλασε περὶ τοῦ διὸς, καὶ τὴν ἰὼ ὀμόσαι. ἀλλὰ τοῦ μὲν τοῦ θεοῦ ἀφροδίτης ξυστεφάνου ἐπὶ ἀφροδίτης. ὑπὸ δὲ ἐπὶ συνουσίας καὶ ἐκλελάθοντ' ἀφροδίτης. ¶ Ἀφρόδιτος, θεόφραστος μὲν, τὸν ἑρμαφρόδιτόν φησιν. ὁ δὲ τὰ περὶ ἀμαθοῦντα γεγραφὼς, παιάνισον ἄνδρα τὸν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν κύπρῳ λέγει. ¶ Ἀφρονῆσαι, ἄφρονα γενῆσαι. ¶ Ἄφρον, κυρίως θάλλον, καὶ ἀφρώδης δὲ διαχώρημα ὡς ἀριστοφάνης. πλεῖς δῆμας κατέτειν' ἀφρόν. ¶ Ἀφροντιστεῖν, ἀμελεῖν. ¶ Ἀφρον-

τιστίας, ἀμελείας. ¶ Ἀφρός. ἄφρων, μωρὸς, ἀνόητος.
Ἀ φύα, μέμβρας. ¶ Ἀφυδραίνεσθαι, περιραίνεσθαι, ἀπολούεσθαι. ¶ Ἀφύει, ἀπολευκαίνεται κρέως τὸ ἀφυὲς χρῶμα ἴσχει. ¶ Ἄφυασε, ἀπόλαβε.
Ἀ φύη, τὰ μικρὰ ἰχθύδια. ¶ Ἀφυής, δυσχερής.
Ἄ φυκα, ἀκαλλώπιστα παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φυκάριον ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλίαν, ῥοδάρειον.
Ἀ φύκτοις, οἷς οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. ¶ Ἄφυκτον, ἀφύκτον, ἀνεξάλειπτον. ¶ Ἀφύκτως, ἀνεξαλείπτως.
Ἀ φύλλοις, ξηροῖς. ¶ Ἀφύλλου στόματος, ἄνευ ἱκετηρίας θύειν ἰδίως ὀρέξῃ. ¶ Ἀφυλλωτὸν πέτραν, ἄπορον, ἄδενδρον. οἷον λεωπετρίαν σοφοκλῆς ἰοβάτῃ.
Ἄ φυλλον. λεῖον. ξηρόν. ἄνοζον. ψιλόν. ¶ Ἄφυλλος, αὐχὴν, οἱ δὲ ἄξακτον. ¶ Ἄφυξιν, ἀπάντησιν.
Ἀ φυπνίσεις, ἀφύπνισιν. ¶ Ἀφυρεῖν. ἀκαθαρσία.
Ἀ φύσγετον, σύρφετον. ἀκαθαρσίαν. κόπριον. συρφετόν.
Ἀ φυσσάμενοι, ἀντλήσαντες. ¶ Ἀφύσσαν, τὴν κοτύλην ταραντῖνοι. ¶ Ἀφύσσειν, ψηλαφᾶν, ἀπαρύεσθαι, ἀπαντλεῖν. ¶ Ἀφύσσων, ἀπαντλῶν, ἐκχέων. ¶ Ἀφύστα, κοτύλη. στάμνος. ¶ Ἀφύτεις, ἄρπαινα. ¶ Ἀφύων, τιμὴ τὸ ἐλαιομέτριον ἐν ῥύτῳ ἔψονται. λέγουσι δὲ ἀττικοὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας, ἑνικῶς δὲ οὐδέ ποτε. λέγονται δὲ καὶ αὐτὰς ἀφρὸν διὰ τὴν λευκότητα. ¶ Ἀφωσιωμένε, ἄποθεν τοῦ ὁσίου ἀφωσιωμένε.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Ἀ Χαία, ἐπίθετον δήμητρος ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν κόρην ἄχους ὃ περὶ ἐποιεῖτο ἀναζητοῦσα αὐτήν. λάκωνες δὲ ἀγαθά. οἱ δὲ ἔξεια μαλακά.
Ἀ χαίας, λύπας. ¶ Ἀχαιὶς δὲ πᾶσαν, ἡ τῶν ἑλλήνων γῆ. ¶ Ἀχαΐζειν, ἑλληνίζειν. ¶ Ἀχαιμενίδης, πέρσης, ἀπὸ ἀχαιμενίους βασιλέως καὶ ἀχαιμενίδες αἱ περσίδες. ¶ Ἀχαιὰ νεβρῶν, ἐλάφων ἡλικία.
Ἀ χαίνει, σαίνει, παίζει, κολακεύει. ¶ Ἀχαιοί, οἱ ἕλληνες. κυρίως δὲ ἀχαιοὶ οἱ κατοικοῦντες μέρος τι τοῦ πελοποννήσου τὴν καλουμένην ἀχαΐαν. ¶ Ἀχαιομάντεις, οἱ τὴν τῶν θεῶν ἔχοντες ἱερωσύνην ἐν κύπρῳ. ¶ Ἀχαιοῖς, τοῖς ἕλλησιν.
Ἄ χαξ, κατάσχετος. ¶ Ἀχανά, κλήματα.
Ἀ χάνας, τινὲς μὲν περσικὰ μέτρα, φανόδημος δὲ κίστας, εἰς ἃς κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς, οἱ ἐπὶ θεωρίας ἰόντες, οἱ εἰς θεοὺς στελλόμενοι.
Ἀ χάλκευτα, ξύμπαντα, τὰ φρύγια πυρεῖα σοφοκλῆς φινεῖ δευτέρῳ. ¶ Ἀχανεῖ, ἀνανοίκτῳ.
Ἀ χανὲς, ὑπερμέγεθες. ¶ Ἀχάνη, μέτρον σίτου ἐν βοιωτίᾳ χωροῦν μεδίμνους ἕν. ¶ Ἀχανὴς, ἄφθογγος, ἄφωνος, μὴ ἀνοίγων στόμα. ¶ Ἀχανόωσαν, ἐπιθυμοῦσαν. ¶ Ἀχαρὲς, λυπηρόν. ¶ Ἀχάριστα, ἀγνώμονα. ¶ Ἀχάριστα, ἀχαρίστως ἢ ἀνευχαρίστως. ¶ Ἀχαριστεῖν, μὴ χαρίζεσθαι. ¶ Ἀχαρίστερον, ἀχαριστότερον, δύσπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον. οἱ δὲ λυπηρότερον. ¶ Ἀχάρνα, εἶδος ἰχθύος.
Ἀ χάρναι, δῆμος τῆς ἀττικῆς, ἀχαρνικοὶ πῖλοι ἀθήνησιν.
Ἀ χαρνικοὶ ὄνοι, ὑπὸ τῶν μεγάλων οὕτως ἐλέγοντο.
Ἀ χεῖα, λύπη. ¶ Ἀχεῖ προσβαπτίεσθαι, τῇ λύπῃ

Ἀφάρωτος, ἀνηροτότατος. ¶ Ἀφασία. ἀφωνία ἔκπληξις. στέρησις, σιωπή, ἀναυδία. ¶ Ἀφάσσειν, ψηλαφᾶν, παρὰ τὴν ἀφήν. ¶ Ἀφατῆλες, μαστοί, θηλαί.

Ἄφατον, ἀμήχανον, πολύ. ἄρρητον, ἀμέτρητον δεινόν.

Ἀφαυροῖσιν, ἀσθενέσι, ταπεινοῖς. ¶ Ἀφαυρότατος. ἀσθενέστατος. ταπεινότατος. ¶ Ἀφαυροῦ. ἀσθενοῦς.

Ἀφαυρότερος, ἀσθενέστερος. ¶ Ἀφάψαι, συνάψαι. μύξαι. ¶ Ἀφέλης, ἡμέρα παρὰ λάκωσιν ἐν ᾗ θύουσιν. ¶ Ἀφεδρῆ, ἀποπνίγει. ¶ Ἀφεδρών, ἀναλῆ. ¶ Ἀφεδρεῦσαι, ἐπὶ δίφρῳ καθίσαι.

Ἄφεδρος, ἀκαθαρσία. ¶ Ἀφεδρῶνες, σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια, ἀναγκαῖα. ¶ Ἀφεθῆναι, ἀπολυθῆναι. ¶ Ἀφειδήσας, μὴ φεισάμενος, καταφρονήσας ἢ ὑπεριδών. ¶ Ἀφειδία, κ[illegible]τεία. ¶ Ἀφικνούμενος, παραγινόμενος. ¶ Ἀφείλαντο, ἀπεστέρησαν. ¶ Ἀφεῖλεν, ἦρεν, ἔκοψεν. ¶ Ἀφελής, ἀσινής. καθαρός. ὁλόκληρος, ὁ μήτε πλεονάζων μήτε δέων τι τοῦ σώματος, καὶ πεδία ἀφελῆ τὰ σύνδενδρα.

Ἀφελγύνουσα, κακοῦσα. ¶ Ἀφελλίαι. μελανὸς ἀλφός. ¶ Ἄφελμα, τὸ κάλλωζον. ¶ Ἀφελομένη, ἐπάρασα. ¶ Ἀφέμενον, ἀποστάντα, ἀπολέγοντα. ¶ Ἄφενος, ὁ δὲ ἑκάστου ἐνιαυτοῦ πλοῦτος, ἢ ἄπενος, ὁ κεχωρισμένος πενίας. ¶ Ἄφενος, ὁ ἐνιαύσιος καρπὸς, ἔνος γὰρ ἐνιαυτός. ¶ ἐνὰς ὁ ἐνιαυτός.

Ἀφεξέῃ, ἀποστήσῃ ἢ ἀποκωλύῃ ἢ ἀποσχήσῃ.

Ἀφέξομαι, ἀποστήσομαι. ¶ Ἄφεος, ἄφωνος.

Ἀφέρεμα, ἀνάθημα, δῶρον, ξένιον. ¶ Ἀφέριστα, ἄχρηστα. ¶ Ἀφέρτεροι, ἥσσονες. ¶ Ἀφορτέροις, πολὺ φορτέροις, ταχυτέροις. ¶ Ἀφέρτερος. ταχύτερος. ¶ Ἀφέρτερος, ἀφόρητος.

Ἀφέσθαι, ἀπέχεσθαι. ¶ Ἄφεσιν, ὑπάλληλε.

Ἄφεσις, ἀπόλαυσις, συγχώρησις. ¶ Ἀφεστακέναι, ἀπεσταλκέναι. ¶ Ἀφέστατε, ἀφεστήκατε.

Ἀφέστηκας, ἐμακρύνθης. ¶ Ἀφεστηκώς, μακρυνθείς.

Ἀφεστὸς, ἀπεθός. ¶ Ἀφεσὸς, ἀφειμένος. ¶ Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος, παροιμία. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρομέων. ἔθος γὰρ ἦν τῇ ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι. ¶ Ἀφέτην, ἀφήκασιν.

Ἀφετορία, ἀρχὴ, ἡγεμονία. ¶ Ἄφετοι, οἱ ἱερόδουλοι καὶ ἀπολελυμένοι. ¶ Ἀφεύξομαι, παύσομαι.

Ἀφεὶς, ἀδύνατος. ¶ Ἀφεψάλου, ἀνδρὸς ἀνθηρὸς λαμπροῦ. ¶ Ἀφεψεῖν, βλάπτειν τεῖχα.

Ἀφεψιασάμην, ἀφωμίλησα σοφοκλῆς αὐτὴν οἴλαας. ¶ Ἀφή, ἅψησις χειρῶν ἤγουν ψηλάφησις ἢ χροιὰ λέπρας. ¶ Ἀφηγεῖσθαι, διηγεῖσθαι.

Ἀφηγήμων, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ ὁδηγός. Ἀφηγητής, ὁμοίως. ¶ Ἀφηγεῦνται, μεταστρέφουσι.

Ἀφῆκεν. ἐξέπεμψε. ¶ Ἀφηκές. εὐηθές. ¶ Ἀφηλικεστέραν, νεωτέραν. ¶ Ἀφῆλιξ, καταδεὴς ἀκμῆς τὴν ἡλικίαν. ¶ Ἀφήμαρτεν, ἀπέτυχεν.

Ἀφ' ἡμείων, ἀφ' ἡμῶν. ¶ Ἀφήμενος, ἄποθεν καθήμενος. ¶ Ἀφημιάστοις, ἀγροικίας. ¶ Ἀφημίζεσθαι, ἀθερίζεσθαι. ¶ Ἄφημοι, ἀνώνυμοι, ἀκλεεῖς.

Ἀφήμονες, ἄρρητοι, οὐκ ὀνομαζόμενοι. ¶ Ἀφημοῦντας, ἀγροίκοις. ¶ Ἀφ' ἡμῶν. ἄποθεν ἡμῶν.

Ἀφήμως, ἐγκόσμῳ ἡσυχῇ. ¶ Ἀφῆναι. ἔκοψαι,

Ἀφῆναι, τὸ τὰς ἐπισημασμένας κελάδας ταῖς χερσὶ ῥῖψαι.

Ἀφηνιάζοντο, ἐχωρίζοντο. ¶ Ἀφηνιάσαντες, ἀποχωρισθέντες, ἐκ μεταφορᾶς ἵππων ἁρμάτων.

Ἀφηνιαστήν, ὑπερήφανον, ἀνυπότακτον.

Ἀφηράαν, μακράν. ¶ Ἀφήρημαι, ἐστέρημαι.

Ἀφῆς, ἀδύνατος ἄλλος ἢ δὲ ἧς. ¶ Ἀφήσεσθαι, ἅψασθαι. ¶ Ἀφητορεία, μαντεία. ¶ Ἀφήτορος, προφητεύοντος ἢ τοῦ τοξότου. ¶ Ἀφθίβορον. ὁ βορέως ἐσθίων. ¶ Ἄφθα, ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις, καὶ φθόη δὲ τὸ αὐτό. ¶ Ἄφθιτον, ἄφθαρτον, θεῖον. ¶ Ἀφθίτοις γνώμας. ἀμεταστρέπτοις σοφοκλῆς μυσοῖς.

Ἀφθονία, πλῆθος καὶ κακία. ¶ Ἄφθονον, πολὺ καὶ πλούσιον. ¶ Ἀφθόνοις, τοῖς ἅλας.

Ἀφίας, βωμός. ¶ Ἀφῖγμαι, παραγέγονα.

Ἀφιγμένος, παραγεγονώς, παραγενόμενος.

Ἀμφιγύοισιν ἔγχεσι, δόρατα ἑκατέρωθεν ἐστομωμένα.

Ἀφιδήσας, ἀφροντιστήσας. ¶ Ἀφίδνα, δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς. ¶ Ἀφίδρον, ἀκοίμητον.

Ἀφίδρυμα, ἱερόν. ¶ Ἀφίει, ἀπέπεμπεν.

Ἀφ' ἱδρᾶς, οὕτως ἐλέγετο γραμμὴ ἱερὰ παρὰ τοῖς πεττεύουσιν. ¶ Ἀφιερωμένα, ἀποκεκαθαρμένα.

Ἀφιερωμέναι, τῷ θεῷ ἀνακείμεναι. ¶ Ἀφιέρωσε, τῷ θεῷ ἀνέθηκεν. ¶ Ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν.

Ἀφικάνει, παραγέγονεν. ¶ Ἀφ' ἱκετηρίας, ἐπὶ τῶν κατασπουδαζομένων ἐκ λόγου τυγχανόντων οὕτως ἔλεγον. ¶ Ἀφίκετο, παρεγένετο. ¶ Ἀφικνεῖται, παραγίνεται. ¶ Ἀφικλῶντο, ἀπισιόντο, ἢ ἀπειλῶντο. ¶ Ἀφικομένῳ, παραγινομένῳ.

Ἀφικόμην, ἀφῖγμαι. ¶ Ἀφίκου, παραγενοῦ.

Ἀφῖκται, παραγέγονεν. ¶ Ἀφικτὸν, ἀκάθαρτον, μισητόν. ¶ Ἀφίκτορα, τὸν ἱκέσιον Δία. ¶ Ἀφικτός, ἀκάθαρτος. μιαρός. ¶ Ἀφίλης. καθαρὸς, ὑγιής. ὁλόκληρος. ¶ Ἀφιλία, καρτερία.

Ἀφιλοικτίρμονες, ἀνελεήμονες. ¶ Ἀφιλότιμος, ταπεινὸς παρὰ τὸ μὴ φιλεῖν ἢ ἀντιᾶσθαι τιμῆς.

Ἀφινιάζει, ἀφίζεται, παραγενήσεται. ¶ Ἄφιξις, ἔφοδος, παρουσία. ¶ Ἄφιπποι, οἱ ἀπείρως ἔχοντες ἱππικῶς. ¶ Ἀφίστησιν, σταθμῷ παραδίδωσιν.

Ἀφλάσαι, ἀπολέσαι. ¶ Ἄφλαστον, τὸ ἀκροστόλιον, τὸ ἄκρον τῆς πρύμνης. ἀποτεταμένον εἰς ὕψος.

Ἀφλετῆρες, μαστοί. θηλαί. ¶ Ἀφλοισβὸς, ἀφρὸς ὁ ἐκ ταραχῆς. ¶ Ἀφλοισμὸς, ἀφρός. ¶ Ἀφλοιοῦς, ἀφλοίου. ¶ Ἀφνιδία, αἰφνιδίως. ἄφνω.

Ἀφνειός, πλούσιος. ¶ Ἀφνός, ἐξαίφνης. ¶ Ἀφνύει. ἀφενύνει, ἠλβίζει. ¶ Ἄφνω, ἐξαίφνης, αἰφνιδίως.

Ἄφοδος, ἀποχώρησις ἐπὶ τὸ ἀφοδεῦσαι. ¶ Ἀφόδιοι. ἐχθροί. ¶ Ἀφοίβαντον, ἀνακάθαρτον, αἰσχύλος νεανίσκοις. ¶ Ἀφοιδεῖν. μὴ φροντίζειν. ¶ Ἀφοίνους, ἀφόνους. ὑγιεῖς. ¶ Ἀφοισμὸς, ἀφρός. ¶ Ἀφόπλισον, ἀπέκδυσον. ¶ Ἀφοπλίζεσθαι, ἀφαιρεῖσθαι.

Ἀφοπλίζονται. ἀπολύονται στρατείας.

Ἀφόρητον, ἀβάστακτον, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀφορήτως. δεινῶς. ἀβαστάκτως. ¶ Ἀφορίαν, ἀκαρπίαν.

Ἀφόριος, θρασὺς, ἄπιστος. ¶ Ἀφωρισμένος, ἐκλελεγμένος, διακεκριμένος. ¶ Ἀφόριος, θρασὺς, ἄπιστος. ¶ Ἀφορμὴ, ἡ νῦν ἐνθήκη λεγομένη, ἀριστοφάνης.

κλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ. ¶ Αὐτόμολος, ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθὼν προδότης. ¶ Αὐτομολῶσας, αὐτομολήσας ὁμοίως ἐκείνοις. ¶ Αὐτομόλως, προδοτικῶς σοφοκλῆς φαίδρᾳ. ¶ Αὐτονυχεί. αὐτῇ τῇ νυκτί. ¶ Αὐτόξυλον, αὐτοδημιούργητον ξύλον. ἢ ξύλινα. ¶ Αὐτοξενεῖν, ἐν ἴσῳ τῷ προξενεῖν.

Αὐτόπαιδα, αὐτὸν τρόπῳ τινὶ παῖδα ὄντα. ¶ Αὐτοπέλις, κλίμαξ. ¶ Αὐτόπαστοι, πύλαι παστάδας ἔχουσαι ποικίλας. ¶ Αὐτόπεδον, καὶ αὐτοποδητί, τὸ ἐκ ποδὸς βαδίζειν. ¶ Αὐτοποίητον, εὐτελές.

Αὐτόπωμα, ἐπίκληρον. ¶ Αὐτοπόκιστον, μὴ κεκαθαρμένον. οἱ δὲ, εὐτελὲς ἱμάτιον. ¶ Αὐτόπρεμνος, αὐτόρριζος. ¶ Αὐτόπτης, θεατής. ¶ Αὐτουργίμων, ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος. ¶ Αὐτουργέμονος, ποτμος, ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε, καὶ καθόλου ἑαυτουργέμενος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα αἰσχύλος. ¶ Αὐτός, ἢ ἐγώ, ἢ σύ. ἢ ἐκεῖνος. ¶ Αὐτέσι, ἐκεῖσε. ¶ Αὐτόσιτον, τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα, ἢ τὸν μὴ ἑτέρῳ δειπνοῦντα καὶ ἑαυτοῦ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον.

Αὐτόσυτον, αὐτοκέλευστον σοφοκλῆς ἀκριβίοις.

Αὐτοστέρφον, ἰσχυρὸν, αὐτοφυές. ¶ Αὐτόσυλον, αὐτοσκεύαστον. ¶ Αὐτοσχεδὲς, ὑποδήματος εἶδος γυναικεῖον. ¶ Αὐτοσχεδιάζει, παραυτὰ λέγει.

Αὐτοσχεδίη, ἀπὸ χειρὸς, ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς. ¶ Αὐτοσχέδιον τὸ εὐθέως ῥηθὲν ἢ ὑπαγορευθὲν ἢ γινόμενον.

Αὐτοσχεδίως, αὐτομάτως. ¶ Αὐτοσχεδὸν, ἐγγὺς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς παράλληλα. ¶ Αὐτότεχνον, ἀπαρτισμένον, πλῆρες ὅσον δεῖ. ¶ Αὐτοτεχνος μύλη, ἀδελφὸς πρόσον οὐδεὶς ἐλαύνει αὐτὴν, ἐνταῦθα δὲ τὸν ἡγουμένον ἔλεγον. ἔνιοι δὲ αὐτάγγελον.

Αὐτοτελὲς, ψήφισμα τὸ μὴ προβεβλημένον.

Αὐτοτελής, τέλειος. ¶ Αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ᾽ ἧς μὴ ἔστιν ἐφεσιμία. ¶ Αὐτοῦ, ἐκεῖ. αὐτόθι τοῦ τόπου, εὐθύς.

Αὐτοῦ ἐνεύνιον, τὸ ἴδιον ἐγκοίτιον. ¶ Αὐτουργὸς, ὁ δι᾽ ἑαυτοῦ ἐργαζόμενος. ¶ Αὐτοφαΐζειν, αὐτοματεῖν.

Αὐτόφλοιον, αὐτόδερμον. ¶ Αὐτόφορβος, αὐτοφάγος. αἰσχύλος κίρκῃ. ¶ Αὐτοφόροι, αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ, οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ, ὁ δὲ κρατῖνος ἐν χείρωνι, τοῖς τὰ κοινὰ φορτιζομένοις ἔφη. ¶ Αὐτοφορία, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φορᾷ. ¶ Αὐτόχειρ, φονεύς.

Αὐτόχειρες, οἱ ταῖς ἰδίαις χερσὶ φονεύοντες.

Αὐτοχειρεί. ὁ ἑαυτὸν φονεύων. ¶ Αὐτοχειρία, τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι. ¶ Αὐτόχειρος, ὁ ἑαυτὸν ἐγχειρίζων. ¶ Αὐτόχθοσι, τοῖς ἐν ἰδίᾳ γῇ ἢ τόπῳ οἰκοῦσιν. ¶ Αὐτόχθων, ἐντόπιος, ἐγχώριος, πολίτης, γνήσιος. ¶ Αὐτόχθων, ἑστία ἢ τοῦ χείρωνος πρόσω ἐν τοῖς ὄρεσι δῆγεν. ¶ Αὐτοχειδὸν, αὐτοποίητον.

Αὐτόχρημα, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. ¶ Αὐτόχωνον, αὐτοχώνευτον. ¶ Αὐτοχόανον, αὐτοχώνευτον, ἀπ᾽ αὐτῆς τῆς χωνείας τὸ τέλειον ἔχοντα καὶ μὴ προσδεόμενον ἄλλου τινὸς εἰς συμπλήρωσιν, ἢ αὐτέχυτον. ὅλον στερέμνιον. οὐ κοῖλον. ¶ Αὐτοχοῖνδον, πρὸς τὸν χρῶτα. ¶ Αὐτέχευσε, τὰ τίμια. ¶ Αὐτώδης, ὑπερήφανον. ἰδιογνώμων. ¶ Αὐτώλης, ὑβριστὴς αὐτόχειρ. ¶ Αὔτως, μάτην, ἁπλῶς, ὡς ἔτυχεν.

Αὔτως, ἐπὶ μὲν τοῦ ματαίως καὶ κατακενῆς. ἄυτως γὰρ ἐπέεσσ᾽ ἐειδόμενοι, ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοίως, ὡσαύτως, φάγομεν καὶ πίομεν ἄυτως. ¶ Αὐχάν, καύχησιν.

Αὐχαλέοι, σεμνοί. ¶ Αὐχάττειν, ἀναχωρεῖν, καὶ τὸ ἐμμένειν, χάττειν. ¶ Αὐχέες, καυχώμενοι.

Αὐχένιοι, χιτῶνος εἶδος, ὑπὸ αἰγυπτίων.

Αὐχεῖν, καυχᾶσθαι. ¶ Αὐχέω, εὔχομαι.

Αὐχήεις. σεμνός. ¶ Αὔχημα, καύχημα, ἔπαρσις, ὑπερηφάνεια. ¶ Αὐχήμασιν, ὑπερηφανείαις. ¶ Αὐχήματα, καυχήματα, σεμνολογήματα. ¶ Αὐχὴν, τράχηλος. ¶ Αὐχήσασθαι, καυχήσασθαι.

Αὐχήτης, σεμνότης. ¶ Αὐχθεῖ. αὐξωθεῖ. ¶ Αὐχμεῖν, ξηραίνειν. ¶ Αὐχμηρὸν, ξηρὸν, σκοτῶδες.

Αὐχμηρῷ, ξηρῷ, σκοτώδει. ¶ Αὐχμοί, αὐομβρίαι.

Αὐχμὸς, ξηρασία, αὐομβρία, ἔνδεια. καυματηρὸς ἀὴρ, ἢ λιμὸς ἀπὸ ἀβροχίας γινόμενος. ¶ Αὐχμώδης, ξηρὸς, ῥυπώδης. ¶ Αὐχμῶντα, ῥυπῶντα.

Αὔω, διαχέω, θερμαίνω, τὰ γὰρ προσηνῆ τοῖς θερμοῖς περιέβαλλον. ¶ Αὔως, ἡμέρα.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Ἀφαγνίσαι, ἀποδιῶσαι ἢ συλλῦσαι, καθιδρώσασθαι, ἀφοσιώσασθαι. ¶ Ἀφάδιος, ἐχθρὸς, ἀπὸ τοῦ ἀφανδάνειν, λέγεται δὲ καὶ αὐφάδιος.

Ἀφαδίαν, τὴν πολεμικὴν ναῦν, διὰ τὸ ἀφανδάνειν.

Ἀφάζει, ἀναδέχεται ἀπὸ τῆς ἁφῆς.

Ἀφαία, ἡ δίκτυννα καὶ ἄρτεμις.

Ἀφαιᾶσαι, ἀπαλγῆσαι, ἀπαλειτουργῆσαι καὶ ἀπολέσαι ὁ αὐτὸς δελφοῖς. ¶ Ἄφαιμοι, ἀπότεγνοι εὐγενεῖς. ¶ Ἄφακες, εὐηθεῖς. ¶ Ἀφαιρεῖται, ἀποσπᾷ. ¶ Ἀφαίρημα, ἀνάθημα, δῶρον.

Ἀφαιρίζεσθαι. λαβεῖν. στερήσασθαι. ¶ Ἀφελοῦνται, ἀποστεροῦνται. ¶ Ἀφαῖς. πληγαῖς.

Ἀφάη, ὄσπριον. ¶ Ἀφελέον, συνηγμένον, κοινόν.

Ἄφαλον, φάλον μὴ ἔχον, μήτε προμετωπίδα.

Ἄφαλος, περικεφαλαία μὴ ἔχουσα φάλους. φάλοι δὲ εἰσιν οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα.

Ἄφαλροι, οἱ ἀναπλέοντες.

Ἀφαμιῶται, οἰκέται ἀγροῖκοι, πάροικοι.

Ἀφανδάνει, ἀπαρέσκει. ¶ Ἄφαντον, ἀφανές. ἀθεώρητον, μὴ φαινόμενον. ἀφανῆ. μὴ ὁρώμενον.

Ἀφανίαν, συναγωγὴν ἐπιστάσεως. ¶ Ἀφανίζειν, σήπειν, ἀπολύειν. ¶ Ἀφανίσαι, σκεπάσαι, προνομεῦσαι. ¶ Ἀφάνναι, χωρίον τῆς διαμάρτιδος φυλῆς πέρροθεν. ¶ Ἀφαμαρτεῖν, ἀποτυχεῖν. ¶ Ἀφαμαρτοεπὴς, ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. ¶ Ἄφαρ, ταχέως, ἢ εὐθέως. ¶ Ἄφαρος. πολὺς, ἄριστος, βεβαιώθος ῥᾳδίως. ¶ Ἄφαρβον, ἐλεύθερον. ¶ Ἀφαρεῖ. ἱδροῖ. αἱμάττει. ¶ Ἀφαρεὺς, τοῦ θήλεος θύννου τὸ ὑπὸ τῇ γαστρὶ περίβυγμον. ¶ Ἀφαρκίδευτον. ἀγέωργον, ἀθυσίαστον. ¶ Ἄφαρκτος, ἀφύλακτος.

Φάρμακον, χρῶμα διὰ πολλὰ ἄνθη ἄνθους, ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶντας σοφοκλῆς ἔφη. ¶ Ἄφαρον. ἀνήροτον.

Ἄφαροι, ἀνήμεροι, ἀνεύθετοι. ¶ Ἄφαρ, εὐθέως.

Ἀφάρτερος. ταχύτερος. ¶ Ἀφάρυμος. ἄρυμος.

ρὶς ὀφθαλμούς. ¶ Αὐλῶπιν, αὐλοὺς ἔχουσαν.

Αὐλῶπις, εἶδος περικεφαλαίας περιμήκεις ἐχούσης τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὀπάς, ἢ εἰς ὀξὺ ληγούσης, οἱ δὲ ἐκτεταμένον ἐχούσης τὸν λόφον. ¶ Αὐλωποὶ, οἱ κημοί. οἱ κημοὶ γὰρ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προϊέντα. ¶ Αὖμα, ἅλμη ὑπὸ κρητῶν. ¶ Αὔξας, ὁρμήσας. ¶ Αὔξην, αὔξησιν. ¶ Αὖξις, αὔξησις. βλάστησις. ¶ Αὐξίδημος, ἑρμῆς ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως.

Αὖοι, ξηροί. ¶ Αὖον, ξηρόν. ¶ Αὔονα, ἄυλον, ξηρόν, νεκρόν. ¶ Αὔονον, ξύλον ξηρόν. ¶ Αὖ πάλιν, πάλιν αὖθις. ¶ Αὔπνοις. κακούπνοις. ¶ Αὖραν, πνοὴν λεπτήν. ¶ Αὖραι, πνοαί. ¶ Ἀυὴ, πνοή. ἢ ἀ[illegible].

Ἀνεμβάτας, αἰσχύλος τὸν ἄνεμον ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι καὶ ὁ αὐτὸς ψυχοστασίαις οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβίλων. ¶ Ἀνεμίζειν, ῥιπτοῦνται τὸ εἰς ἄνεμον ὑποτίθεσθαι. ¶ Αὐροὶ, λόγοι ἰσχυροί. ¶ Αὔς, αὐτὸς κρῆτες καὶ λάκωνες. ¶ Αὖσαι, βοῆσαι, κλαῦσαι, φλέξαι. ¶ Αὐρότερον, ἀσθενέστερον. ¶ Αὐσάντων, κραυγασάντων. ¶ Αὔσας, φωνήσας, κράξας.

Αὐταῖς, πνοαῖς, κραυγαῖς. ¶ Αὐσόν, ξηρόν.

Αὐσὸς, ἄλσος κρῆτες. ¶ Αὐσταλέος, κατάξηρος, αὐστηρός. αὐχμηρὸς, ἀστόλιστος. ¶ Αὐστηρὸς, σκυθρωπὸς, ξηρός. ¶ Αὐστὴρ, μέζου ὄνομα. ¶ Αὐσονίοις, ὑπὸ τὴν ἰταλίαν. ¶ Αὐσονίοισι, ῥωμαϊκοῖς.

Αὐσονίων, ἰταλῶν. ¶ Αὐτάγγελοι, ἑαυτοῖς χρώμενοι ἀγγέλοις. ¶ Αὐτὰ κέλευθα, τὰς αὐτὰς ὁδούς. τὴν αὐτὴν ὁδόν. ¶ Αὐτάλεν, ἐσκίρτα.

Αὐτάγρετα, αὐθαίρετα, αὐτέληπτα, ἑτοίμως λαμβανόμενα. ¶ Αὐτάδης, αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ. ¶ Αὐτάγκτοι, ἀπάμμυαι ἑαυτάς, καὶ θαυμαστικῶς ἔχουσαι ἑαυτῶν ἴων ἀλμιένη. ἔνιοι δὲ αὐθάδεις, καὶ ἀνακρέων οὕτω κέχρηται. ¶ Αὐτάλκης, ζωμὸς καὶ ὁ αὐτάρκης.

Αὐτὰν, αὐτὸν ἢ αὐτήν. ¶ Αὔτανδρον, σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν. ¶ Αὐταιώρητος ὑφ' ἑαυτοῦ μετεωριζόμενος. ¶ Αὐτανίδας, αὖθις πάλιν. ¶ Αὐτὰρ δὴ, ἢ εὐθέως ἢ ἐπειδή. ¶ Αὐτάντης, ὁ προεστὼς τινὸς πράγματος καὶ αὐθέντης. ¶ Αὐτὰρ δὲ, ἐγὼ δέ.

Αὐτὰρ, ἔπειτα, μετὰ δὲ ταῦτα.

Αὐτάρεστος, ὁ ἐφ' ἑαυτῷ ἀγαλλόμενος.

Αὐτόγυον, μονόβολον. ¶ Αὐτεμάτη, ἑκουσία.

Αὐτάρκης, ἱκανός. ¶ Αὐτὰρ ὁ, ὁ δὲ ἢ ὁ δή.

Αὐτὰρ ἐγὼ, ἐγὼ δέ. ¶ Αὖτε, πάλιν.

Αὐτὰς ὑπὸ χθών, ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἡ γῆ.

Αὐτεξούσιος, ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ δεσπόζων. ¶ Αὐτεπίβουλος, αὐτοφονεύς. ¶ Αὐτερέτης, αὐτοὶ ἐρέσσοντες.

Αὖτεν, ἐφώνουν, ἐβόων. ¶ Αὐτὴ μὲν ἐπὶ φωνῆς, αὐτὴ δ' ὅμως ἵκεν, ἐπὶ δὲ τῆς μάχης. ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηκότας ἄνδρας ἀϋτῇ. ¶ Αὐτῇ, βίᾳ, τῇ δυνάμει. ¶ Αὐτὴ κάμινος, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ παραπλήσια πρασσόντων εἰρημένη, ἀπὸ δὲ τοῦ κεραμικοῦ ζοχοῦ ἡ μεταφορά. ¶ Αὐτῆμαρ, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Αὐτὴν, κραυγήν. φωνήν. βοήν.

Αὐτῆς, κραυγῆς, βοῆς. ¶ Αὐτῇ κεν γαίῃ, σὺν αὐτῇ τῇ γῇ. ¶ Αὐτῇσι ῥίζῃσι, σὺν αὐτῇ τῇ ῥίζῃ.

Αὖτει, ἐβόα. ¶ Αὐτίκα μάλα, εὐθὺς λίαν, πάνυ πάλιν, παραχρῆμα. σήμερον, αὐτίκα ἀριστοφάνης μὲν ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος. ὅμηρος δὲ, ἐπὶ μόνου τοῦ νῦν διὸ καὶ παραλλήλως λέγει, αὐτίκα νῦν. αὐτίκα δὲ μάλα, παραυτὰ ταχέως δὲ καὶ καλιῶς αὖτις. πάλιν ἐκ δευτέρου. ¶ Αὐτμὴ. πνοή, φλόξ. ¶ Αὐτμένα, τὴν ἀναπνοὴν πνευμάτων. ἢ καὶ πεφυσημένα.

Αὐτμενότας, πεφυσημένος, πεπνευσμένος. ¶ Αὐτοβοεὶ τὸ παραχρῆμα τι συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἅμα βοῇ ἐσκυλεῦσθαι. ¶ Αὐτοβοεὶ αὐθημερόν, παραυτά. ἐπὶ τῶν βοῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ὄντων, ἢ αὐτοὶ βοῶντες κράζοντες ἀπέκτειναν αὐτούς.

Αὐτόσε, ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τόπον. ¶ Αὐτογένεθλον, αὐτογέννητον. ¶ Αὐτογενὴς, αὐτογένεθλος, οὐκ ἔκ τινος γεννώμενος. ¶ Αὐτοδάϊκτος, ὁ ἑαυτὸν φονεύσας ἢ καὶ κακοποιήσας. ¶ Αὐτοδακὴς μῆνις, μικρά.

Αὐτοδάξ. παραχρῆμα ἢ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποδάκνειν.

Αὐτὸ δείξει. παροιμία ἔξω τοῦ ἐπιλόγου λεγομένη, ἧς μνημονεύει καὶ πλάτων. ¶ Αὐτόδειπνος, ὅταν τὶς κεκλημένος ἑαυτῷ φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον.

Αὐτοδικεῖ, αὐθεντεῖ, ὅταν αὐτὸς λέγῃ.

Αὐτόδικοι, οἱ ἑαυτοῖς δικασταῖς χρώμενοι καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν παραγινομένοις. ¶ Αὐτόδιον. ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα. ¶ Αὐτοεθείρας, κόμας ἢ καὶ κόσμοις. ¶ Αὐτοέντης, αὐτόχειρ.

Αὐτοετὲς, ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. ¶ Αὐτόθεν, ἐκεῖθεν.

Αὐτόθι, ἐκεῖσε, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐπὶ τόπου.

Αὐτοὶ θύομεν, ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν, ἐνηλλαγμένως, πρόσθεν οἱ καλούμενοι εἰς ἑστίασιν, λέγουσι καὶ αὐτοὶ θύομεν, ἐπὶ γὰρ τῶν καλουμένων ὑπό τινων λέγεται ἀριστοφάνης γηρυτάδῃ. ¶ Αὐτοῖο, αὐτοῦ.

Αὐτοῖσιν, αὐτοῖς. ¶ Αὐτοὶ χελώνας ἐσθίετε. παροιμία, ἁλιεῖς γὰρ ἑλκύσαντες χελώνην μεγάλην καὶ ἀναπαύσαντες αὐτὴν, διαμερίζονται τοῖς παροῦσιν.

Αὐτοκάβδαλα, αὐτοσχέδια, ποιήματα εὐτελῆ.

Αὐτοκαλὲς, τὸ ἐπιτυχὸν, συμβεβηκός. ¶ Αὐτοκάρηνος, αὐτοζήμιος, κάρη γὰρ ἡ ζημία. ¶ Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφὸς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων.

Αὐτοκέρας, ὥρας μεῖζον οὐκ ἐπιδεόμενον ἢ θερμοῦ ἢ ψυχροῦ τουτέστιν τοῦ ἀέρος. ¶ Αὐτόκρατον, εὔκρατες.

Αὐτοκτίστοις δόμοις, οὐ κατεσκευασμένοις, ἀλλ' ἐκ ταὐτομάτου γεγενημένοις, ἢ τοῖς οἰκουμένοις, σφονδύλοις κυνδαλίοισι. ¶ Αὐτόκλητοι, αὐτεπάγγελτοι.

Αὐτόκλητον, ὅταν εἰς * ἀρχὴν μὴ κληθέντι ὑπό τινος ἑαυτῷ δεῖ ἀπαντῆσαι. ¶ Αὐτόκρανα, αὐτόδηλα, ἑαυτὰ δηλοῦντα ἢ κίονα μονόλιθον. ¶ Αὐτοκράτωρ, αὐτεξούσιος ἢ κοσμοκράτωρ. ¶ Αὐτόλειον, λιτόν. ¶ Αὐτόλαβον, ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον.

Αὐτολήκυθοι, οἱ πένητες, οἱ μόνην λήκυθον ἔχοντες, ὁ δι' ἑαυτῶν βαστάζοντες τὴν λήκυθον, οὐ δι' οἰκετῶν.

Αὐτολόχευτος, θεὸς ἀγέννητος, αὐτογέννητος.

Αὐτομάρτυς, ὁ ἑαυτοῦ μαρτυρῶν. ¶ Αὐτόλινος, δίμα ἐφ' ᾧ ἀγκύλη ἐφῆπται, καὶ οὐχ ἅμα γέγονεν.

Αὐτομάτητα, σπέρμα αὐθος. ¶ Αὐτοματήσαντες, ἀφ' ἑαυτῶν πράξαντες. ¶ Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ, παροιμία. ¶ Αὐτόματον, αὐτοφυές. ¶ Αὐτομαχεῖν. αὐτοδικεῖν. ¶ Αὐτομάρος, μονόμοιρος στφο

Ἀττάλασιξαι. ὀμόσαι. ¶ Ἀττελάβους. ἀκρίδας.
Ἀττέλεβος, ἀκρὶς μικρὰ καὶ εἶδος κνωδάλου ζώου μικροῦ καὶ λεπτοῦ ὡς ἀκρίδος. ¶ Ἀττέσθαι, διάξεσθαι στήμονα. ¶ Ἀττάλη, φάρυγξ ὑπὸ Φρυγῶν.
Ἀτταλίζομαι, πλανῶμαι σικελοί. ¶ Ἀττανα, τήγανα καὶ πλακοῦς ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος.
Ἀτταλίδες, πλακοῦντες ἐνθρυπτοί. ¶ Ἀττανίτας, τηγανίτας. ¶ Ἀττάραχος, τὸ ἐλάχιστον, οἱ δὲ τὰς ἀπὸ τῶν ἄρτων φλυκταίνας, οἱ δὲ τὰς καλουμένας ψίχας. ¶ Ἀττάρυμα, πόμα σόφισμα κρητικόν.
Ἀττασία. ἀνάστηθι. ¶ Ἀττης, τὸν ἄττην φασὶ λάκωνες.
Ἀττικὰ γράμματα, τὰ ἀρχαῖα ἐπιχώρια.
Ἀττικουργῆ, τὰ κατὰ τὸν ἀττικὴς εἰργασμένα.
Ἀττικῶς, ἀθηναίως. ¶ Ἀττίς, ἀθῆναι. ¶ Ἀττοντες, ὁρμῶντες, πηδῶντες, λέγεται δὲ ὡς ἀπὸ τῶν σκορπίων.
Ἄττουσα, ὁρμῶσα, πηδῶσα. ¶ Ἀττύζει, ἐπιτιμᾷ, ταράσσει, ἀπελαύνει, φοβεῖται. ¶ Ἀττύζηλον, φοβερὸν, ἀφανὲς, ἄτιμον. ¶ Ἀττύζεσθαι, φοβεῖσθαι, ταράσσεσθαι ἀπὸ τῆς ἄτης. ¶ Ἀτυζομένη, φοβουμένη, θορυβουμένη, ταραττομένη. ¶ Ἀτυζόμενος, λυπούμενος, ἐκπληττόμενος. ¶ Ἄτυκτον, ἄκοσμον, σκληρὸν, ἀκατασκεύαστον. ¶ Ἀττύλα. ἀγκύλη.
Ἀτυλὸν, μικρὸν, ἀγεννές. ¶ Ἀτυπῆδες, κριθαὶ ἄπιστοι λεγόμεναι ἀλέτυροι. ¶ Ἀτυχὴς, καταπεπληγώς. ¶ Ἀτυχήσεις. ἀποτεύξεις. ¶ Ἀτυχθεὶς, ἀπογραφεὶς, ἐκπλαγείς. ¶ Ἀτύχημα, ταλαιπωρία.
Ἀτυχὸν, μέτριον. ¶ Ἄτωρ, ἡ μελία ὑπὸ αἰγυπτίων.
Ἀτωμένη, βλαπτομένη, στερισκομένη.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Αὗα, ξηρά. ¶ Αὖ, πάλιν, ἢ ἀπὸ τοῦ δὲ συνδέσμου, ἢ κατὰ τοῦ πλέοντος. ¶ Αὖαι. ξηραὶ, φθαρταί. ¶ Αὐαίνεται, ξηραίνεται, φθείρεται. ¶ Αὐαινομένοις, ξηραινομένοις, φθειρομένοις.
Αὖον, ξηρόν. ¶ Αὐαλέον, λίαν ξηρόν.
Αὐαλὸς, ὁ διόνυσος. ¶ Αὐανθεὶς, ξηρανθείς.
Αὐ[illegible], τὰ ποντικὰ κάρυα. ¶ Αὐάς, ξηράς.
Αὐγάζομαι, βλέπω. ¶ Αὔγαρος, ἀστὴρ ὑπὸ κυπρίων.
Αὐγάζουσα, ὁρῶσα. ¶ Αὐγάσασθαι, ἰδεῖν.
Αὐγεῖαι, πόλεως ὄνομα. ¶ Αὐγεῖν, ἀλγεῖν.
Αὐγὴ, χρεία. λαμπρότης καὶ φῶς. ¶ Αὐγῶ, αὐγάζομαι. ¶ Αὐδᾷ, λέγει, φωνεῖ. ¶ Αὐδὰς, φωνάς. ¶ Αὐδᾶται, λέγεται. ¶ Αὐδὴ, φωνή.
Αὐδηέντων, τῶν λόγον ἢ φωνὴν ἐχόντων. ¶ Αὐδήεσσα, ὀνομαστὴ, ἔνδοξος. ¶ Αὐδὴ, φωνὴ καὶ φθόγγος.
Αὐδήσας, φωνήσας, λέξας. ¶ Αὐδῶ, φωνῶ, λέγω.
Αὖε, ψιλῶς μὲν, ἐφώνει, ἐβόα, δασέως δὲ, καὶ διέκαιεν αὐτὴν πῦρ. ¶ Αὔεσθαι. ἀέξεσθαι παρὰ τὸ ἀέξεσθαι.
Αὐεκίζει, σφακελίζει κύπριοι. ¶ Αὐδρὸς, σκιά.
Αὐερύοντα, εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα. ¶ Αὖηλαι. ἄσαι.
Αὐετῆ, τὸν αὐτοετῆ. ¶ Αὐήτων, ἐπνέον. ¶ Αὐθάδης, ἐξουσιαστικόν. ¶ Αὐθάδης. ὑπερήφανος, θυμώδης. παράνομος, αὐτάρεσκος. ¶ Αὐθαδία, προπέτεια.
Αὐθαδιάζεται, ὑπερηφανεύεται. ¶ Αὐθαίρετοι, αὐτεπάγγελτοι, αὐτοπροαίρετοι, αὐτάρεσκοι, ἑκούσιοι,

αὐτοθελητοί. ¶ Αὐθέκαστα. ἁπλᾶ, αὐστηρά.
Αὐθέκαστος, ἀκριβὴς, αὐστηρὸς τῷ λόγῳ, ἀπαρακάλυπτος, ἢ τῷ τρόπῳ ἁπλοῦς. ἀληθινὸς, ἀξιόπιστος, αὐτάρεσκος. ¶ Αὐθαιμοι, ἀδελφοί. ¶ Αὐθεντεῖν, ἐξουσιάζειν. ¶ Αὐθέντης. ἐξουσιαστής.
Αὐτόχειρ, φονεύς. ¶ Αὐθεπιστάστῳ, αὐθαιρέτῳ.
Αὐθαιρέτως. ἑκουσίως. ¶ Αὐθημερόν. σήμερον, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. ¶ Αὐθι, ἐπὶ τόπῳ, αὐτόθι.
Αὐθιγενὴς, αὐτόχθων, γνήσιος, ἰθαγενής. ¶ Αὐθιγενὲς, ἐγγενὲς, ἐπίγονον. ¶ Αὐθι μενόντων, ἀπὸ τόπῳ μενόντων.
Αὐθίξας, κινήσας. ¶ Αὖθις, πάλιν, ἐξ ἀρχῆς. αὐθίς. ἀπὸ τόπου ἢ μετὰ ταῦτα, τὸ δὲ αὖ τις ἐκ δευτέρου. τὸ δὲ αὐθι, τοπικῶς δηλοῖ ὡς ἀπὸ τοῦ παρόντος, εἰ μὲν ἦ αὐθι μενόντων, ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ποτὲ δὲ αἰολικῶς,, αὐθι λιπεῖν ἵπποισι τε καὶ αἰέρας ἤγαγον ἄνδρας. ¶ Αὐθώρης. αὐτὸν βλέπων.
Αὐθωρὸν, σύντομον, ¶ Αὐθείζειν, ῥίγουν κύπριοι.
Αὐθύπερτερ, ἀντοῦ ὑπερον. ¶ Αὐθοείρεις, συστέμοις. ¶ Αὐίαχοι, ἄνευ βοῆς, μετὰ ἰαχῆς, ἢ ἀΐαχοι, σιωπῇ ἄφοβοι καὶ ἄυλοι ἠχοῦντες.
Αὐιδέτου, ἀφανοῦς, ἀοράτου. ¶ Αὐκὰν, ἀλκὴν κρῆτες.
Αὐκήλως, ἕως ὑπὸ τυρρηνῶν. ¶ Αὐκηρεσία, ἀφθαρτη. ¶ Αὐκύονα, ἀλκύονα κρῆτες.
Αὐλὰ, πανδέκτης. ¶ Αὐλαία, ἐν αὐλῇ διατρίβουσα ἢ τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. ¶ Αὔλακας, κοίλοις τόποις. ¶ Αὖλαξ, τὸ χίσμα τοῦ ἀρότρου. διῶρυξ, σπήλαιον. ¶ Αὔλαρος, αὐλωρὸς, οἰκοφύλαξ.
Αὐλαχα. ἥϋννις. ¶ Αὔλεια, ἡ τῆς αὐλῆς θύρα,
Αὐληταὶ, ἀκροαταὶ αὐλοῦντες.
Αὐλῆρας. ἡνίας, μάνδρας. ¶ Αὐληρόν, χαλινόν. χοινίον, οἱ δὲ ἀστεῖραν. ¶ Αὐλῆς, ἐπαύλεως. αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς περικοσμημένῳ καὶ γὰρ τὰ ὅμορα σύγχορτα λέγουσιν.
Αὐλῆς. ἐπὶ κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεως λέγει.
Αὐλητηρία, αὐλῶν θήκη. ¶ Αὐλητήριον. τόπος παρὰ ταραντίνοις. ¶ Αὐλητὴς, εἶδος σφηκός.
Αὐλητὴν, τὸν τῆς κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων.
Αὐλεία, θύρα, πυλών. ¶ Αὐλίδα, λιμένα.
Αὐλίζεται, κοιμᾶται, φυλάττεται, κοιτάζεται.
Αὐλίζομαι, μένω, ἐνδιατρίβω. ¶ Αὐλιζομενάων, εἰς κοίτην ἐλαυνομένων. ¶ Αὐλίκουροι, φύλακες.
Αὐλὴν, κοίτην, ἐπαυλισμόν. ¶ Αὐλίξαι, στασιάσαι, δραμεῖν. ¶ Αὐλὶς, πόλεως ὄνομα ἢ κίλλα τίς. δίδυμος ἐπίθετον ἀπόλλωνος ὁμοίως καὶ διός.
Αὐλιξ, φλέψ. ¶ Αὐλίσκοι, ἐνώτια πέρσαι.
Αὐλισμός. διανυκτέρευσις. ¶ Αὐλὸς, κιθάρα ἢ σύριγξ. ¶ Αὐλὸν, τὴν ῥύσιν τοῦ αἵματος.
Αὔλοις, ἀσωμάτοις. ¶ Αὐλουρὸς, οἰκοφύλαξ.
Αὐλωλάζειν, τὸ συρίζειν διὰ τῶν δακτύλων. ¶ Αὐλὼν, στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος, καὶ λειμὼν ἢ ἔφυδρος τόπος.
Αὐλῶνες, οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι αἰσχύλος. καὶ τὴν τάφρον ἢ τὴν πυράν. σοφοκλῆς δὲ τὴν λόγχην τὴν μακρὰν αὐλῶπιν εἴπεν. ¶ Αὐλωνίζουσα, ἐν αὐλῶσι διάγουσα. ¶ Αὐλῶνες, φάραγγες, τόποι πλατεῖς ἐπὶ τὰ ὄρη. ¶ Αὐλωπίαι, αὐλοὺς ἔχουσαι. ¶ Αὐλωπίας, κοιλόφθαλμος. ¶ Αὐλώπιδα. στενὴ πολλὰ

ως, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἀτέκμαρτον, ἀτελείωτον, ἄγνωστον, ἄσημον. ¶ Ἄτεκνος, ἄγονος. ἀτεκνία.
Ἀτέλεια, ἀλειτούργητα. ¶ Ἀτελεῖς, ἐλλιπεῖς.
Ἀτελεύτητον, τὸ μὴ ἔχον τέλος. ¶ Ἀτελῆ, ἀδάπανα, οὐκ ἔχοντα τελέσματα, σοφοκλῆς θυέστῃ.
Ἀτέμβεσθαι, στέρεσθαι, ὀδυνᾶσθαι. ¶ Ἀτεμβόμενος. στερισκόμενος. ¶ Ἀτέμβονται. στερίσκονται.
Ἀτενὲς, ἰθὺ, ἀνάλγές. συνεχές. ¶ Ἀτενές. ἤκουσε δ' ἀτενὲς ἀπ' οἴκων εὐριπίδης ἀλκμαίωνι περὶ τῆς ψυχῆς φίλος συντείνας, καὶ ἀτενίζειν λέγουσι τοὺς συντείνοντας καὶ ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν. ¶ Ἀτενίζει, προσέχει, βλέπει. ¶ Ἀτέοντα, ἀτιμάζοντα.
Ἀτηρόμενον, βλαπτόμενον παρὰ τὴν ἄτην.
Ἀτήλεβος, εἶδος κνωδάλου. ¶ Ἄτερ, χωρίς. ἄνευ. ἐκτός. ¶ Ἀτέραμνον, τὸ μὴ ἐνδιδοῦν, σκληρόν, τέρεν γὰρ τὸ ἁπαλόν. ¶ Ἀτεράμων, σκληρός, ἀκαμπής. ἀκατάπονος. ἀνελεήμων. ¶ Ἀτεράμοσι. σκληροῖς. ¶ Ἀτερέα, ὄρος. γοργὸν κρητῶν.
Ἀτέρεμνα ἢ ἀτεράμονα, τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρεια.
Ἀτέρεμνον, σκληρόν. ¶ Ἀτερήμενον, χωρὶς καθήμενον. ¶ Ἀτέρειν, χωρίς. ¶ Ἀτερμάτιστος, ἀβέβαιος, ἀθεμελίωτος. ¶ Ἀτέρμονες, ἄειστοι.
Ἄτεροι, ἕτεροι, ἑτέρωθεν. ¶ Ἀτέροιον, τὸ ἑτέρωθεν καὶ χωρίς. ¶ Ἄτερος, ὁ ἕτερος, ὁ εἷς τῶν δύο.
Ἀτευχῆ. ἀνόπλων. ¶ Ἀτεύκτου, ἀνεπαφοῦ, ἀτρύτου. ¶ Ἄτευκτον, ἀσκεύαστον. ἀσυνήθιστον.
Ἀτέψαρ, ἀνέστιον. ¶ Ἀρετήσιον, ἀπροσμηθές.
Ἀτεῦν. λευκόν. ¶ Ἀτετῶς, ἀφροντίστως. ¶ Ἀτεχνῶς. τὸ παράπαν καὶ περὶ ὄντι καὶ καθόλου. οἱ δὲ ἁπλῶς ἢ καθάπαξ. ¶ Ἄτη, βλάβη. ¶ Ἀτημέλητος, ἠμελημένος. ¶ Ἀτημελῶς ἀνεπιστημόνως. ἀμελῶς. ¶ Ἀτήνειν, μοχθεῖν. ¶ Ἀτηρὸν, βλαβερόν. ¶ Ἀτηρόχοι, ἀπεράνθυδεῖς. ¶ Ἀτηρὴς, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἀτθίδων, ἀθηναίων.
Ἀτιτάλλει, ἀσπάζει. ¶ Ἀτίζει. ἀτιμάζει, ἢ ἀφροντιστεῖ. ¶ Ἀτίζεις, περιφανεῖς, τίνος ἀτίζεται, τίνεται, ἀτιμάζεται. ¶ Ἀτίζων, ἢ τὸ ἀφροντιστῶν, ἢ ἄταις περιβάλλων ἤγουν βλάβαις. ¶ Ἀτίθασον, ἀνήμερον, τιθασεύειν γὰρ λέγεται τὰ ἄγρια θηρία ἡμεροῦν καὶ χειροήθη ποιεῖν. ¶ Ἀτιμαγέλας. ὁ ἀτιμάζων καὶ τῇ ἀγέλῃ μὴ συνυποταττόμενος.
Ἄτιμος, ὁ μὴ ἔχων τιμήν. ¶ Ἀτιμαλφοῦσι. τιμὴν οὐχ εὑρίσκουσιν. ¶ Ἀτιμοτάτη. ἄτιμος.
Ἀτίνακτα, ἄσειστα. ¶ Ἀτινοῦν, ἅτινα οὖν.
Ἀτειρὴς χαλκός. ἀκαταπόνητος σίδηρος. ¶ Ἀτισσειν, ἀτιμάζειν ἄνδρα καὶ ὑπερηφανεῖν. ¶ Ἀτίσιν, ὁ τίμησιν, ἔβλαψεν. ἄτιμον, ἐποίησεν.
Ἀτίσεις, ἀτιμάσεις, αἰσχύλος κερκύωνι. ¶ Ἀτισαλικοῖς. περὶ τὰ λινὰ γραμμάτων δέσισιν. ¶ Ἀτίταλλον, ἔτρεφον. ¶ Ἀτίταλλε, ἀσπάζε. μετὰ ἐπιμελείας τρέφε. ¶ Ἀτιταὶ, ἄδικοι. ¶ Ἀτίτηλα, ἀνέθρεψα. ¶ Ἀτίτην, ἀτιμώρητον μάταιον ἄτιμητα ὧν μὴ ἔχοντα ἀποτίσαι. ¶ Ἀτιόλοφος, οὕτως τὸ ἴλιον ἐκαλεῖτο πρότερον. ¶ Ἀτιτεῖν, ἀδικεῖν.
Ἀτίτηστον, ἀπρομήθευτον. ¶ Ἄτιρος: ἀτιμώρητος κατὰ στέρησιν διὰ ἄτης. ¶ Ἄτλαντα, ὠμοφόρον.

Ἄτλας, ἀρλμος, ἀπαθὴς, καὶ ἡ διοῦσα εὐθεῖα ἕως τοῦ πόλου. ¶ Ἀτλατεῖ. ἀγνοεῖ. ἀθυμεῖ. φοβεῖται.
Ἀτλατέω, ἀγωνιῶ. ¶ Ἀτλησία, ἀμηχανία, ἀνυπομονησία. ¶ Ἀτλητὸν, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἄτματα, καθάρματα. ¶ Ἀτμενία. δουλεία. δυστυχία.
Ἀτμενώνοτον, δουλικόν. μωρόν. ¶ Ἄτμενον, ἄπαιστον. οἰκέτην. ¶ Ἀτμησίφρων, οὐδὲ μιᾶς τόλμης ἔννοιαν ἔχων. ἀθαυμάτιστον, σοφοκλῆς ἀμφιζύγωνι.
Ἀτμορον, ἀμέριστον. ¶ Ἀτμιδοῦχον, ἀτμίδα ἔχων.
Ἀτμὶς, ἀπαύγασμα, πνοή. ¶ Ἀτμὶς, ἀναθυμίασις. ἀπινθὸς: ἀνάδοσις. ¶ Ἀτμοῖς, ἀναδόσεσιν.
Ἀτμὸς, ὁ ἐκ τοῦ ὑγροῦ ἀνάδοσις ὁ καπνὸς ἢ ἀτμὶς ὁ πνοή.
Ἀτμίζοσκεν, ἀναθυμιάζοσκεν. ¶ Ἄρκον, βοτάνη.
Ἄτομα, λεπτὰ, ἃ μὴν μὴ δυνάμενα λαβεῖν. ¶ Ἀρνία. ἀδυναμία. ¶ Ἄρπα, πονηρὰ, αἰσχρά.
Ἀτοπία, αἰσχρότης, πονηρία. ¶ Ἀτόπαστον, ἀνείκαστον, ἀπὸ τοῦ τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν, καὶ τὸ ὑποπτεύεσθαι, ἐντεῦθεν λέγεται. αἰσχύλος κρήσσαις. ¶ Ἄρπα, ξένα, ἐνίοτε δὲ, ἄτοπον τὸ δεινὸν καὶ ἔκθεσμον καὶ παράλλαξ ἐμφαίνον. ἢ καὶ πονηρὸν καὶ αἰσχρὸν λέγει ἢ χαλεπόν:
Ἄτοπος, παράδοξος λόγος ἢ θαυμαστός.
Ἄτρακτος βέλος. μεταφορικῶς καὶ ὁ ἄδρακτος.
Ἀτρακτυλίς. φυτὸν ἀκανθῶδες, οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν κνῆκον. ¶ Ἀτραπίζειν, βαδίζειν ὁδοιπορεῖν. ¶ Ἀτραπιτὸς, ὁδός. ¶ Ἀτραπὸς. ὁδὸς τετριμμένη μὴ ἔχουσα ἐκτροπὰς, ἀλλ' εὐθεῖα. ¶ Ἀτρέχως, ἀτρίβως.
Ἀτρεκὲς, ἀληθές. ¶ Ἀτρεκέως, ἀληθῶς. ἀκριβῶς.
Ἀτρεκῆ. ἀληθῆ. ἀκριβῆ. ¶ Ἀτρεκήσασα, ἀκριβωσαμένη εὐριπίδης βασιλεῖ. ¶ Ἀτρέμας, ἡσύχως. ἡσυχῆ. ¶ Ἀτρέμη, ὑγιεία. ¶ Ἀτρεμῆσαι, ἡσυχάσαι. ¶ Ἀτρέμητον, ἀσάλευτον. ¶ Ἀτρεμία. ἡσυχία. ¶ Ἀτρεμέων, ἡσυχάζων. ¶ Ἀτρεπτον, ἀκίνητον.
Ἀτρέστοις. ὀξυβλέπτοις. ¶ Ἄτρεστον, ἀφόβητον.
Ἀτρείδαι δὲ, οἱ τοῦ ἀτρέως παῖδες. ¶ Ἀτρείδαο, τοῦ ἀτρέως παιδός. ¶ Ἀτρείδης, ὁ τοῦ ἀτρέως παῖς ἀγαμέμνων. ¶ Ἀτειάκασι, οἱ μὴ μετέχοντες τειακάδος ἀθηναῖοι. ¶ Ἀτρίζετη, πένητη. ¶ Ἄτειον, ὕφος λεπτὸν, καὶ διάτειοι, εὐυφεῖς. ¶ Ἄτριμον, ἀφόρητον, ἄτριπον, ἄτριπτον. ¶ Ἀτροπίη, ἀωρία. μεσονύκτιον. ¶ Ἄτροπος, ἀμετάτρεπτος. ¶ Ἄτροφος. τυρὸς ὁ πιεζόμενος ὑπὸ λακώνων. ¶ Ἀτρύγις, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἀτρυγέτοιο, ἀκάρπου ἤτοι ἀβύσσου καὶ ἀπείρου. ¶ Ἀτρύγετον, ἐγκείρειον. ¶ Ἀτρύγητος, ἄκαρπος, ἀκαταπόνητος. ¶ Ἄτρυτον, καθαρὸν, μὴ ἔχον τρύγα. ¶ Ἀτρ: γεφάρου, πολυφάγου, τρύγη γὰρ ὁ δημοτειακὸς καρπός. ¶ Ἄτρυπον, ἄπονον, ἄκοπον. ἄπαλιστον. ¶ Ἀτρύπονος, πολύπονος.
Ἀτρυτώνη, ἀκαταπόνητος, ἀκοπίαστος, ἄτρωτος ἐν μάχῃ ἡ ἀθηνᾶ. ¶ Ἀτρώτως, ἀνικήτως. ¶ Ἄττα, τινά. ἅτινα. ὁμοίως, ὁ ὅπερ ἐστι καὶ προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νέου πρὸς πρεσβύτερον ἢ τροφέα ὡς ὁ πάππα πρὸς τὸν πατέρα. σημαίνει δὲ, καὶ ἅτινα καὶ ὁποῖα. καὶ ψιλῶς ταχέως. ¶ Ἄττα, τινά. ὀλίγα. ἕνα.
Ἄττει, πηδᾷ, ἅλλεται. ¶ Ἀτταβυγὰς, εἶδος ὀρνέου καὶ τὸ ἀτταγᾶς. ¶ Ἀτταπάθη, ἀθάρα, παρὰ τὸ ξάνθω. ¶ Ἀτταλαγήσεται, μολυνθήσεται.

τον, ἔνιοι δὲ συνεστραμμένον ἢ δεδονημένον.

Ἀστροβολόροις, τοῖς ὑπὸ τοῦ κυνὸς βαλλομένοις.

Ἀστροβοληθῆναι, νόσῳ τινὶ κατασχεθῆναι ἐπὶ τῶν παιδίων. ¶ Ἀστροβόλως, ἐντρεχῶς. ¶ Ἀστροβόλιον, ἐν ἰταλίᾳ. ἔνιοι δὲ τὸ δεδονημένον ἢ ἀστρόβιλον.

Ἀστροβάκην, ταχὺν, συνεστραμμένον, ἐντρεχῆ.

Ἄστροις σημειοῦσθαι, μακρὰν ὁδὸν ἢ ἐρήμην βαδίζειν, ὁ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων. ¶ Ἀστρολόγος, γενεθλιολόγος. ¶ Ἀστροφαὲς, λαμπρὸν, λευκόν.

Ἄστυ, πόλις, ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἀνίστασθαι.

Ἀστύναξ, ἰχθῦς τις οὕτως καλεῖται, καὶ ὁ τοῦ ἔκρρους τοῖς. ¶ Ἀστυάνασσα, ἑλένης θεράπαινα, ἥτις πρώτη ἐξεῦρεν ἀφροδίτην καὶ ἀκόλαστα σχήματα.

Ἄστυ ἀστὸς πόλις πολίτης. ¶ Ἀστύγειτον, πλησιόχωρον. ¶ Ἀστυγείτων, τῇ πόλει γειτνιῶν.

Ἀστυδάμεια, ἀκάστου γυνή. ¶ Ἀστυλάζει, λυπεῖ μετὰ κλαυθμοῦ. ¶ Ἀστυλὶς, φυτὸν ὅθεν ὁ ἰξός.

Ἀστυλὸν, τὸ βραχὺ ἱμάτιον καὶ φαῦλον μηκέτι ὂν καὶ ἀναιδές. ¶ Ἀστυνόμος, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ.

Ἀστυνόμη, ἡ χρυσηὶς ὑπὸ τῶν νεωτέρων. ¶ Ἀστυνυμφέων, τὴν σάμον ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὔανδρος ἐγένετο. ¶ Ἀστυξένοι. οἱ μὲν ἔχοντες ἐν τῇ πόλει τὴν οἰκείαν ἰδίαν. ταραντῖνοι. ¶ Ἀστυπολεῖ, ἀγαλλοφορεῖ, ἰχθυοφορεῖ. ¶ Ἄστυρον, πόλισμα. ¶ Ἄστυ, πόλις ἢ ἀκρόπολις. ¶ Ἀστυτρίψ, ἐν ἄστει διατρίβων ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. ¶ Ἀστυφίη, ἀστοσία.

Ἀστυφέλικτον, ἄσειστον, ἀπρόσβατον, ἀδιάφορον.

Ἀσύγγνωστος, οὐκ ἔχων συγγνώμην. ¶ Ἀσύγκειτον, ἀνόμοιον, ὑπερέχον. ¶ Ἀσύγχυτον, ἄμικτον, ἢ τὸ μὴ συγκιρνώμενον. ¶ Ἀσυλλόγιστον, μὴ καλῶς γεγονός. ¶ Ἄσυλον, ἀβλαβές. ¶ Ἀσύμβατον, ἀφιλίωτον, πολέμιον, ἀνειρήνευτον.

Ἀσύμβλητον, ἀσύγκριτον. ¶ Ἀσυμφανὲς, περικεκαλυμμένον. ¶ Ἀσυμφανῶς, ἀδήλως, αἰνιγματωδῶς, ἐπικεκαλυμμένως. ¶ Ἀσύφηλος, ἀηδής. ἄτιμος. ¶ Ἀσύμφορον, τὸ μὴ συμφέρον, ἢ πρέπον, καὶ ἀπρόσφορον. ¶ Ἀσυμφυὲς τῇ κτίσει, ἐκ [illegible]ίσεως. ¶ Ἀσύνακρος, ὁ μὴ συναιρόμενος, δύσβλωτος. ¶ Ἀσυνδέτοις, μὴ συνδεσμουμένοις.

Ἀσύνετος, ἄφρων. ¶ Ἀσυνδύαστος, ἀσύμπλοκος παρὰ τὸ μὴ συνδυάζειν ὃ ἐστιν ἐκ δυάδος καὶ ἐπὶ σὺν προθέσεως. ¶ Ἀσυνθέτοις, μὴ ἐμμένοντας ταῖς συνθήκαις μὴ συντεθειμένοις. ¶ Ἀσυνθεσία, παραβασία, ἀσύνορον, ἀσύμφωνον. ¶ Ἀσύντακτον, μὴ τεταγμένον. ¶ Ἀσυντελὲς, ἐκ τοῦ τεταγμένου.

Ἀσυντελὲς, ἀσύμφωνον. ¶ Ἀσυρὲς, βδελυρὸν, προπετὲς, βλοσυρὸν, θρασύ. ¶ Ἀσυρῆ, ἀκάθαρτα.

Ἀσυφείων, χαλδαίων. ¶ Ἀσύφηλον, ἀπαίδευτον, κακὸν, ἁμαρτωλὸν, ἀδόκιμον, μηδενὸς ἄξιον.

Ἀσφάλειαν, σωτηρίαν. ¶ Ἀσφάζει, ἀντέχεται.

Ἀσφακέλιστον, ἀπείρατον, οὐ μελανθὲν ἀσφάλτῳ.

Ἀσφαλτῖτις. ἐρυθρὰ θάλασσα.

Ἀσφαλτώσεις, χρίσεις, πισσώσεις.

Ἀσφάραγος, φάρυγξ, ὁ βρόγχος, ὁ λάχανον εὐτελὲς ἀσπάραγος. ¶ Ἄσφολοι, ἀσθενεῖς, σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. ¶ Ἀσφόδελος, εἶδος φυτοῦ, οὗ τὴν ῥίζαν

ἐδώδιμον φησὶ ἀρίσταρχος, καὶ ἄπαν εὔοσμον. ἀσφόδελος δὲ ὀξυτόνως, λειμών, παράδεισος. ¶ Ἀσχαλὲς, ἀμετάσχετον. ¶ Ἀσχαλάα, δυσανασχετεῖ.

Ἀσχάλλει, ὀχλοῦται. λυπεῖται. ἀθυμεῖ. ἀδημονεῖ. ἀγανακτεῖ. ¶ Ἀσχαλόωντα, ἀδημονοῦντα, λυπούμενον, ἀγανακτοῦντα. ¶ Ἀσχέδωρος. ὁ σύαγρος παρὰ ἰταλοῖς. ¶ Ἀσχέλιον: βραχὺ κρῖτον.

Ἄσχεο, ἀνάσχου. ¶ Ἄσχετος, ἄμετρος. ¶ Ἄσχετον, ἀκατάσχετον οὐκ ἀνασχετόν. ἄπιλον, οἱ δὲ ἰσχυρόν.

Ἀσχημεῖ, ἀκοσμεῖ. ¶ Ἀσχήμονα, ἄμορφον, ἀείκελον.

Ἀσχήμονι, ἐπονειδίστῳ θανάτῳ. ¶ Ἀσχολία, ἐνδελεχισμός. ¶ Ἄσχολος. ἀσχολὴν μὴ ἄγων, ἀσχολούμενος. ¶ Ἄσω, ψαλῶ, αἰνέσω, ὑμνήσω.

Ἀσώδης, ἀμμώδης. ¶ Ἀσωμένη, λυπουμένη.

Ἀσώπιον, τόπος ἀθήνησι. ¶ Ἀσωπός. ποταμὸς ἐν θήβαις τῆς βοιωτίας. ¶ Ἀσώτως, αἰσχρῶς, ἀπλήστως.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Τα. ὦτα ταραντῖνοι. ¶ Ἀταβέες, ἄφοβοι.

ἄ Ἀταβυρία, ἡ ῥόδος πάλαι. ¶ Ἀταβύριον. ὄρος ἔνθα θηρία συνάγονται.

Ἄται, πληροῦται. ¶ Ἀταιθα, λαμυρά.

Ἀταισὸν, ἀναδενδράς. τυρρηνοί. ¶ Ἀταιὸς, ἀγύμναστος. ¶ Ἀταθήνιον, χαλκὸς, ἔλυτρον. ¶ Ἀταλὰ, νήπια, ἁπαλά. ¶ Ἀταλαιπώρως, ἀνυπόστως, ἀλοιπάστως. ¶ Ἀτάλαντον, ἰσόζυγον, ἴσον, ὅμοιον.

Ἀταλοῖς. νηπίοις, ἁπαλοῖς, ἀπλοῖς. ¶ Ἀτάλλει, τρέφει. τιθηνεῖ. σκιρτᾷ. χαίρει. φιλεῖ. ἀσπᾷ.

Ἀτάλματα, ἀντὶ τοῦ ἄλματα παίγνια. ¶ Ἀταλόφρονα, νήπια, ἁπαλόφρονα. ¶ Ἀταμίευτα, ἀδιοίκητα, ἀναπέδητα, ἀφύλακτα. ¶ Ἀταποῦ, χαλεποῖς. ¶ Ἀτὰρ δὴ, ἐὰν δήποτε, τί οὖν. καὶ δὴ ἤδη.

Ἀτὰρ ἄν ποτε. ἐὰν δήποτε. ¶ Ἀτάρβης. ἄφοβος.

Ἀταρβίζεται. ἀταρβὴς φαίνεται. ¶ Ἀτὰρ δὲ, πλὴν, ὅμως δέ. ¶ Ἀτὰρ δὲ, ἀλλὰ δὲ, διὰ τοῦτο, ἤν ποτε. ἐὰν δέ ποτε. ¶ Ἀτὰρ ἤν ποτε. ἐὰν δήποτε.

Ἀταρμύνουγε, καὶ δὴ καὶ ἄρτι. ¶ Ἀτάρμιν νῦν γε, νῦν δὲ αὐτόν. ¶ Ἀτάρβητον, ἄφοβον, θρασὺν, ἄθικτον, ἄψεκτον. ¶ Ἀτάρνη. βρόχος. ¶ Ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν. ἀτὰρ οὖν τέλος ἵκεο μύθων.

Ἀταρπιτός. ἡ ὁδός. ¶ Ἀταρπιτός. ἀτραπός. ὁδὸς ἄβεβλος. ¶ Ἀταρτᾶται, βλάπτει, πονεῖ, λυπεῖ.

Ἀταρτηροῖς, βλαβεροῖς, ἀτηροῖς. ¶ Ἀτάρχον, ἀχείμαστον. ¶ Ἄτας, εἰκαιολογίας, ἀπάτας.

Ἀτάσθαλα. ἁμαρτωλά. ἄδικα. ¶ Ἀτασθαλίαι, ἁμαρτίαι ἀπὸ τοῦ ταῖς ἄταις θάλλειν. ¶ Ἀτάσθαλος. ἁμαρτωλὸς, πονηρὸς, φρενοβλαβής.

Ἀτάρχυτος, ἄταφος. ¶ Ἀτασκελαδεῖν, μάταια εἰπεῖν ἢ ὀχλεῖν. ¶ Ἄτε, καθάπερ. ¶ Ἀταύρωτος, ἄζυγος ἐπὶ παρθένου παρὰ τὸ ὅσον ἐζεύχθη γάμοις, αἱ γαμάμεναι λέγονται. ¶ Ἄτεγκτοι, ἄβροχοι, σκληροί, ἀσυμπαθεῖς, ἄβρεκτοι. ¶ Ἀτέγκτοις, ξηροῖς, ἀβρόχοις.

Ἄτεγκτος, ὁ μήτε δακρύων μήτε ἱδρῶν, ἀνένδοτος, καὶ διὰ τὸ ἐλεῶν δακρύει. ¶ Ἀτεδὴ, ἐπειδὴ, ὡς δηλαδή.

Ἀτειρὴς, ὁ στερεὸς καὶ ἄζωρος, οὐ τειρόμενος ὑπὸ ἀρε-

σκωρ. ¶ Ἀσπιδίσκας, πλατεῖα, σκυτάλια ἢ περιφορῆς κόσμος ὅπλοις ἐοικώς. ¶ Ἀσπιδίσκοι. τῆς κιθάρας τὰ ἐπ' ἄκροις πήχεσιν. ¶ Ἀσπιδιῶτας. ὁπλίτας, πολεμιστάς. ¶ Ἀσπὶς, ὅπλον πολεμικὸν τὸ σκυτάριον. ¶ Ἀσπίθιον, ἀψίνθιον.

Ἄσπιλος, ἄμωμος, καθαρός. ¶ Ἀσπιστέων, ὁπλιτῶν, μαχητῶν. ¶ Ἄσπιλος, χείμαρρος ὑπὸ μακεδόνων.

Ἄσπλαγχνος, δειλός. ¶ Ἀσπληδὼν, πόλις τῆς βοιωτίας. ¶ Ἀσπλήνιος. βοτάνης εἶδος.

Ἀσπονδεῖ, οὐκ εἰρηνεύει. ¶ Ἄσπονδοι, ἄγριοι, ἐχθροὶ καὶ μὴ μνημονεύοντες φιλίας ἢ διαθέσεως. ἀδιάλλακτοι. ¶ Ἄσπορον, ἄγονον, χωρὶς σπέρματος.

Ἀσπουδὶ, χωρὶς σπουδῆς ἢ κακοπαθείας, καὶ ἄνευ πόνου καὶ μόχθου. ¶ Ἀσπόλιω, ἀρίστην. ¶ Ἄσσα, ἅτινα. λέγεται δὲ ψιλῶς, ἀττικοὶ δὲ, ἄττα λέγουσιν ἢ ὅσα. ἄσσα. ¶ Ἀσυμφανὲς, ἄδηλον.

Ἄσσα, ἅτινα, ἅττα, τινὰ ψιλῶς. ¶ Ἀσσεῖ, κατέασσε.

Ἀσσέο, ἐγγὺς σοῦ. ¶ Ἄσσιος, προκόλπιος. ¶ Ἄσσιστα, ἔγγιστα αἰσχύλος ἠδωνοῖς. ¶ Ἆσσον, πλησίον, ἐγγύς. ¶ Ἆσσον ἴτε, ἐγγὺς ἔρχεσθε. ¶ Ἀσσυρία. ἡ χαλδαϊκή. ¶ Ἀσσυρίῃ, τῇ χαλδαϊκῇ.

Ἀσυτία. ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. ¶ Ἀστεάνα, ἱμάς.

Ἀσταγὲς, πολὺ καὶ λάβρον. ¶ Ἀσταθῆ, ἀβέβαιον.

Ἀστάθμητος, ἄνισος. ¶ Ἀστυνεῖ. δυσπαθεῖ. ἀμηχανεῖ, μοχθεῖ. ¶ Ἀστάλακτον, ἀσθενὲς ἢ νεοθρόν.

Ἀσταλὴς, μὴ περιβεβλημένος. ¶ Ἀστάλη, πολύπους ὁ ἐν μυκτῆρι, ἔνιοι σκώληκα οὐρὰν ἔχοντα.

Ἀσταλύχειν, ἀναβλύζειν, κλαίειν. ¶ Ἀστάνδης, ἡμεροδρόμος, ἢ κράββατιον, ἢ ἄγγελον ταραντῖνοι.

Ἄστακτον, οὐ καταστάζον. ἀλλὰ ῥύδην. ¶ Ἀστασίαστον. ἀθόρυβον. ¶ Ἀσταφὶς, σταφίς. ¶ Ἀσταχύεσσι. ποῖς σταχύσιν. ¶ Ἄστεγον, τὸ μὴ ἔχον στέγην. ἢ ἀκαρτέρητον καὶ ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀστέγοις, οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους. ¶ Ἀστείζεσθαι, πολιτεύεσθαι.

Ἀστειζόμενος, ὡραϊζόμενος. ¶ Ἀστεῖος, ὁ χαρίεις, ὁ ἐπίχαρις. ¶ Ἄστεκτος, ἀφόρητος, ἀβάστακτος.

Ἀστέκτως, ἀνυπομονήτως, ἀνυποστάτως. ¶ Ἀστέλεχος, ὁ δακτύλιος, ἕδρα. ¶ Ἀστέλεφος, τὸ περὶ τὴν κιθάραν δέρμα. ¶ Ἀστελοφοῦν, δέρμα τὸ ἐς τὰ ἄκρα. ¶ Ἀσυταὶ, οἱ * ἀδῖοι ⁊ ἀττικοί. ¶ Ἀστεῖον, τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων καὶ γελωτοποιῶν.

Ἀστείζεται, ἀγλαΐζεται, ὡραΐζεται, κομψεύεται.

Ἀστεμβὴς, ἀθαμβὴς, ἀτάραχος. ¶ Ἀστεμφέα, ἀμετακίνητα. ¶ Ἀστεμφέας, ἀμετακινήτους, βεβαίους.

Ἀστεμφῆ, βαρὺν, χαλεπὸν, ἀκίνητον. ¶ Ἀστέρ' ὀπωρινῷ, τῷ κυνὶ τῷ κατὰ τὴν ὀπώραν ἀνατέλλοντι.

Ἀστερίη, ἡ κρήτη καὶ ἡ δῆλος οὕτως ἐκαλοῦντο.

Ἀστέριοι, οἱ πρῶτοι τὴν τένεδον κατοικήσαντες.

Ἀστερὶς, ὄνομα νήσου. ¶ Ἀστέριον, πόλις ἐν θεσσαλίᾳ.

Ἄστερκτα, τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. αἰσχύλος σεμέλῃ. ¶ Ἀστερόεν, λαμπρὸν, ποικίλον. ¶ Ἀστερόεντι, ἀστέρας ἔχοντι. ¶ Ἀστεροπᾶς, ἀστραπάς.

Ἀστεροπητὴς, ἀστράπτων, ἢ ὁ ζεὺς ἀπὸ τοῦ ἀστράπτειν, ἀντὶ τοῦ ἀναστρέφειν ποιεῖ τοὺς ὧπας. ¶ Ἀστερωπὸς, κατάστικτος. ¶ Ἀστέρωψ, τέθριππος τὸ ἅρμα ἡλίου.

Ἄστεος, πόλεως. ¶ Ἄστεσι, πόλεσιν. ¶ Ἄστυ, ἡ πό-

λις. οὐκ ἀθῆναι. ἀλλὰ καὶ ὁ περίβολος, καὶ πολίτης.

Ἀστή, ἐλαία ἡ ἐν ἀκροπόλει ἡ καλουμένη πάγκυφος διὰ χθαμαλότητα. ¶ Ἀστηνεῖ, ἀδυνατεῖ. ¶ Ἀστηνὸν, δύστηνον, χαλεπόν. ¶ Ἀστῆνες, ταλαίπωροι, δυστυχεῖς. ¶ Ἀστήρ, ἡ φαρέτρα. ἤγουν βελοθήκη.

Ἀ*στήρει, σῖτος. ¶ Ἀστήρικτον, ἄπιστον. ¶ Ἀστηρίκτοις, ἀσθενέσι. ¶ Ἀστιβῆ, ἄβατα. ¶ Ἀστίβοις, ἀπατήτοις. ¶ Ἀστιβηροί, οἶκοι, τὰ ἄδυτα.

Ἄστιγας, αἶγας ἢ ἀστρίγγας. ¶ Ἀστικοὶ, νόμοι, οἱ κατὰ τὴν ἀθηναίων πόλιν, ἤγουν οἱ καὶ ἐμπορικοί.

Ἀστικῶν, πολιτικῶν. ¶ Ἄστικτον, τὸ ἀνέπαφον χωρίον, τὸ μὴ ὑποκείμενον ἐστίχθαι ἐλέγετο.

Ἀστιλάζει, συμπεριπατεῖ. ¶ Ἀστεῖον, καλὸν ἢ πολιτικὸν, ἢ ἐπίχαριν ἢ κεχαριτωμένον. ¶ Ἀστίοχος, ἄγγος περιφορὲς εἰς ὃ ἐγχέοντες πίσσαν καὶ θεῖον καὶ στυπεῖον ἠφίεσαν. καὶ ἔνθα ἐφέρετο ἔκαιε τὰ προστυγχάνοντα. ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου καὶ ξηροῦ ξύλου καὶ πεπισσωμένου. ¶ Ἀστείως, γελοιωδῶς, χαριέντως. ¶ Ἄστιππος, ἱππέων ἑβδομήκοντα.

Ἄστοβον, ἀλοιδόρητον. ¶ Ἀστοῖσι, πολίταις.

Ἀστοιχειότατα, μὴ ἔχοντα ἀρχάς. ¶ Ἄστομος, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶ Ἀστόν. πολίτην ἢ πυκνόν. ¶ Ἄστονον, ἀμυτόν. μεγαλόστονον.

Ἀστοξένοι, οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἰδίᾳ δὲ ἐπ' ἀλλοδαποῖς γεγονότες. οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας ἰδίᾳ, τιμῇ δὲ ἀστοὺς γενομένους. ¶ Ἀστόργοις, μὴ ἀγαπῶντας τινάς. ¶ Ἀστόρεστον, μέγα καὶ διακεχυμένον.

Ἀστὸς, πολίτης, πολιτικός. ¶ Ἀστοχεῖ, ἀποτυγχάνει, ἁμαρτάνει. ¶ Ἀστράβη, τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων ξύλον ὃ κρατοῦσιν οἱ καθεζόμενοι. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβατικῶν ὄνων. οἱ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον μὲν, τὴν στρατηγὸν ἡμίονον οὕτως ἔλεγον. ἐνίοτε δὲ πάντα ἁπλῶς τὰ σωματηγοῦντα ὑποζυγοῦντα. ¶ Ἄστρα, ἀττικοὶ τοὺς ἀστέρας. ¶ Ἀστραβαλίζειν. ὁμαλίζειν, εὐθύνειν. ¶ Ἀστραβὲς, ἀσύρραπτον, ἀσφαλές.

Ἀστραβιστὴρ, ὀργανόν τι ὡς διόπτρον. ¶ Ἀστραγάλας. τὰς πονηρὰς κύνας. κακοήθεις κύνας. ¶ Ἀστραγάλη, ἡ τῆς ἴδρας ῥίζα. ἢ κακοηθὴς κύων. ¶ Ἀστράγαλον, τὸν σφόνδυλον καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους.

Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῴχηκεν δὲ πλέω νὺξ τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται, ἢ τρεῖς εἰς τρεῖς μοίρας διαιρετέον, καὶ τὸ πλέω, ἀντὶ τοῦ πλήρης ἀκουστέον, ἵνα ᾖ ὅτι πλήρης τῶν δύο μοιρῶν ἡ νὺξ παρελήλυθεν. ¶ Ἀστραπὴ δι' ἅρματος ἀθηναῖοι.

Ἀστράπτων, ὑπολάμπων. ¶ Ἀστρακλεῖν. ἀδυνατεῖν. ¶ Ἀστραλίαν, ἄνθρακα λυδοί. ¶ Ἀστραλὸς, ὁ ψαρὸς ὑπὸ θετταλῶν. ¶ Ἀστραπαῖοι, ἄνεμοι πνέοντες, ἀφ' ὧν ἀστραπαὶ γίνονται. ¶ Ἀστράπτει δι' ἅρματος. ἀθηναῖοι ὁπότε δι' ἅρματος ἀστράψειεν ἔπεμπον ἐς δελφοὺς θεωροὺς τοὺς λεγομένους πυθιαστάς. ¶ Ἀστραφὴς, σκληρὸς σοφοκλῆς μυσοῖς. ¶ Ἀστραφὲς, ἀστεπτον, ἀσφαλές.

Ἀστράψη διὰ πυκνὸς, ἀντὶ τοῦ δι' ἅρματος. ¶ Ἀστρεκίας, ἀστροφανίας. ¶ Ἄστρεπτον, ἄπιστον, ὀρθόν.

Ἀστρηνὲς, δύστροφον, σκαιόν. ὀξύ. ¶ Ἀστρίδες, ἀστράγαλοι, ἄστριχοι τὸ αὐτό. ¶ Ἄστροβλον, τὸν ταχυλ-

δυσκατάπαυστος. ¶ Ἀσβολωθῆν. μέλαν. ὑψηλὸν, μέ
λαν. ¶ Ἄσβολος, ἀσβόλη. ¶ Ἄ σι, ἅ τινα σοι.
Ἀστιβὴς, ἄθικτος, ἀμπάτητος. ¶ Ἄσειν, πληρώσειν.
Ἀσέλγεια. πορνεία. ¶ Ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, ἀκάθαρ
τος. ἔστι δὲ ἀσελγὴς ὁ μέγας ὁ σφοδρὸς, ὡς πλάτων
ἀσελγόκερων ἀντὶ μεγαλόκερων. ¶ Ἄσειρος ἵππος
ὁ μὴ ἔχων σειρὰν μηδὲ δέσιν, ἀλλ' ἄφετος καὶ ἄνετος.
Ἄσεκτος, ἀπαθὴς παρὰ ῥίνθωνι ταραντίνῳ φιλοσόφῳ.
Ἄσαι, ὑμνῆσαι. ¶ Ἄσειν, ἐνέδυσεν. ¶ Ἀσέπτον, ἀσε
βές. σοφοκλῆς αἰχμαλώτισι. ¶ Ἀσσάριον καὶ λέ
πτον ἐνεστί. ὅπερ ἐξακισχιλίων διακοσίων ταλάν
των, ὃ ἐστὶν ἥμισυ λεπτοῦ. τὰ δὲ δύο λεπτὰ, κοδράν
της ἐστὶ, ὅπερ νουμμία γ. ¶ Ἀσηθεὶς, λυπηθείς.
Ἀσηκορία, ἀκηδία. ¶ Ἀσήκορος, ἀκηδιαστής. ¶ Ἄση
μα, ἄφθογγα, ἄμορφα. ¶ Ἀσήμαντα, ἀφύλακτα.
Ἀσημάντοις, ἀφυλάκτοις, ἀδιακρίτοις. ¶ Ἀσήμων,
ἀφανῶν, ἀγνώστων. ¶ Ἀσήμως, ἀφανῶς. ¶ Ἄσην,
ἀκαθαρσίαν. ¶ Ἄσης, λύπης. ¶ Ἀσήσῃ, λυπηθήσῃ,
βλαβήσῃ. ¶ Ἄσθματος, ἐνεχύρου, ἀναπνοῆς, πνεύμα
τος. ¶ Ἀσθηνὸς, ἄρρωστος. ¶ Ἄσθμα, ἀναπνοὴ βιαία.
συνεισμα. ¶ Ἀσθμαίνει, πνευστιᾷ. ¶ Ἀσθμαίνων, πνευ
στιῶν. ¶ Ἄσθματι, φυσήματι, τῷ συνέχοντι πνεύ
ματι. ¶ Ἀσιάσκει, σκευάζει. ¶ Ἀσιὰς, ὁ κιθάρα διὰ
τὸ ἐν ἀσίᾳ εὑρεθῆναι. ¶ Ἀσίλλος, ἐπισκάζων ἢ ἀσίδηρος.
Ἄσιδον, ῥαδιῶνα. ¶ Ἄσιμος, ἄργυρος. ¶ Ἀσινὲς, ἀβλα
βὲς, ὁ πόλις. ¶ Ἄσιν, τὴν μετ' ὀστράκων λίθων ὕλην.
Ἄσιον, λειμῶνα, ῥοδιῶνα, ἢ ὁ καλούμενος ἅμαξα.
Ἄσις, κόνις ἢ εἶδος ὀρνέου. ¶ Ἀσιτία, ἡ ἀνορεξία.
Ἀσιχὴρ. δυτικός. ¶ Ἀσίῳ, ἄσιν ἔχοντι καὶ ἰλύν.
Ἀσιώτας, ἀσίας, ἐστὶ κώμη ἀρκαδίας, ὅθεν ἀλφειὸς δο
κεῖ τὰς πηγὰς ἔχειν. ¶ Ἄσκαλα, ἀκάθαρτα.
Ἀσκάλαβος, πελεὸς, ἀσκαλαβώτης ἢ ἀνθῆς.
Ἀσκελὲς. ἄγαν. σκληρῶς. ἐπιμόνως. ¶ Ἀσκαλιά
ζοντες, χωλεύοντες, ἐφ' ἑνὸς κώλου βαδίζοντες.
Ἄσκαλποι, κακῶς εἰργασμένοι, ἀτύπωτοι. ¶ Ἀσκάνη,
ἀνανάκτησις. ¶ Ἀσκανδὴς, ἄγγελος. ¶ Ἀσκανίη,
πόλις φρυγίας. ¶ Ἀσκάντης, κράβατος, κλινίδιον
εὐτελές. ¶ Ἀσκαρδαμύκτοις, ἀκαμμύστοις.
Ἀσκαρὶς, ἀκίνητον, καὶ ἀσπαρθμος. ¶ Ἀσκαρίδες,
εἶδος σκωλήκων. ¶ Ἄσκαροι, γένος ὑποδημάτων
ἢ σανδαλίων. οἱ δὲ κρόταλα. ¶ Ἀσκαρόφορον. φορ
τηγόν. ¶ Ἀσκληρὶς, ἰσόπλευρον παρὰ δημοκρίτῳ.
Ἀσκεία, θρησκεία. εὐσέβεια, κόσμησις. ¶ Ἀσκεῖ, μελε
τᾷ. γυμνάζεται. φιλοπονεῖ. ¶ Ἀσκελὲς, σκληρόν.
χαλεπὸν, ἀδιάλειπτον. πικρόν. ἢ σημνόν. ¶ Ἀσκε
λὲς, ἄγαν. τὰ αὐτά. ¶ Ἀσκελέες, κατασκελετευόμενοι,
ἄσαρκοι, ξηροί. ¶ Ἀσκέρα, εἶδος ὑποδήματος.
Ἀσκεύοις, ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. αὐχόλος ἀπαμέμνονι.
Ἀσκηθῆ, ἀβλαβῆ. ¶ Ἀσκηθὴς, ἀβλαβὴς, ὑγιὴς δι' ἐπι
μελείας. ¶ Ἀσκήσας, κοσμήσας, κατασκευάσας.
Ἀσκήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα. ¶ Ἀσκητὴς,
ἀθλητής. ¶ Ἄσκησις. ἐπιμέλεια. ¶ Ἀσκιον, μὴ
ἔχον σκιάν. ¶ Ἄσκιος ὕλη, ἡ δασεῖα ὕλη. ¶ Ἀσκη
ρὰ, εἶδός τι τῶν καστανίων. ¶ Ἀσκόρπιοι, κυνοῤῥαῖ
σται, κρότωνες. ¶ Ἄσκλα, ἄσκησις. ¶ Ἀσκληπι
ὰς, ἡ δάφνη. ¶ Ἀσκόλαχα, ἀσκαλαβώτης.

Ἄσκοπον, ἄθετον, σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ.
Ἄσκοπος, ἀνόητος, ἀπροόρατος. ¶ Ἄσκον λέγεται,
ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθετο καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον
νικητήριον στέφανον. ¶ Ἀσκορδίνωτος, ἀσκάλευτος,
μὴ κινῶν τὰ μέλη. σκορδινᾶσθαι γὰρ λέγεσθαι τὸ παρὰ
φύσιν ἐκτείνειν, ὅπερ γίνεται παρὰ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ
ὕπνου. ¶ Ἀσκὸς, ὑβρεία. ¶ Ἀσκούμενοι, γυμνα
ζόμενοι. παιδευόμενοι. ¶ Ἀσκυρῶτις, ἄρκτος ἡ
μικρά. ¶ Ἄσκρα, δρῦς ἄκαρπος.
Ἄσκυροι, βοτάναι τινές. ¶ Ἀσκώσατο, ὠχθέσθη.
Ἀσκωλίζοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἁλλόμενοι. ¶ Ἀσκω
λιάζεις, κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκοὺς ἅλλεσθαι ἐφ'
οἷς ἀληλιμμένοις ἐπήδων γέλοιου ἕνεκεν.
Ἄσκωμμα, δερμάτιον ὃ ἐν ταῖς τρήρεσιν ἔχουσιν.
Ἀσκωφλαυρίζεις, ἀντὶ καταπλάττῃ. τῇ σκιᾷ μορ
μύσσῃ, τουτέστιν * κενὸς δὲ νοῦς κενώματι ἢ φλυαρεῖς.
Ἄσμα, ᾠδή. ὕμνος, ᾠδὴ, ἄσμα καὶ μέλος ᾠδῆς.
Ἀσμενέστατα, χαίρων. ¶ Ἀσμενίζει, χαίρει, ἀπαλλάσσε
ται. ¶ Ἄσμενοι, χαίροντες. ¶ Ἀσμένῳ, χαίροντι.
Ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς, ἡδέως εὐκτέως, προθύμως,
ἑκουσίως. ¶ Ἀσμικτον, τὸ ἀπόλεκτον.
Ἀσμόασει, ἀγνοεῖ, ἀναπνεῖ. ¶ Ἀσόλοικον, ἥμερον.
προσηνές. οὐ βάρβαρον. σοφοκλῆς τρωΐλῳ.
Ἄσου, ἅ τινά σου. ¶ Ἀσουρ, κρατὴρ ὑπὸ φοινίκων.
Ἄσπα, ὅπιος, ὁ ἐγγύα. ¶ Ἀσπάζει, συμπαθείᾳ πατεῖ.
Ἀσπάζομαι, ἀσπάζω. ¶ Ἀσπάθητα, τὰ μὴ κεκρου
σμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια. ¶ Ἀσπάθητον χλαῖναν τὴν
δρὰν, παρόσον οὐχ ὕφανται. ¶ Ἀσπαίροντες, σκα
ρίζοντες. ¶ Ἀσπακάζομαι, τὸ ἀσπάζομαι, πέπαι
κται. ¶ Ἀσπακῶς, φιλοφρόνως. ¶ Ἀσπάλα
θοι, ἄκανθαι. ¶ Ἀσπάλαξ. ζῶον ἐστερημένον ὄψεως.
Ἀσπάλαθος, φυτὸν ἀκανθῶδες. ¶ Ἀσπαλία, τῆς ἀλιέ
ως ἐργασία: ὁρμιά ἁλία. ¶ Ἀσπαλιεὺς, ἀλιεύς.
ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθῦς. ἔνιοι δὲ ἐπὶ τῶν σπᾶν τὸ λίνον.
λίνον δὲ ἡ ὁρμιά, ὡς πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱδρῶν, πό
θεν ὁρμιά ἢ κάλαμος. ¶ Ἀσπαλιευτὴς, τῇ ὁρμιᾷ
χρώμενος. ¶ Ἄσπαλος, ἰχθῦς. ¶ Ἄσπαλον, σκύ
τος. ¶ Ἀσπάλους, τοὺς ἰχθύας ἀθαμάνες. ¶ Ἀσπά
νιον, πάσσαλον. ¶ Ἀσπάραγος, τὸ ἐκ τῆς ἀκανθώδους
φυόμενον ῥαχύ. ¶ Ἄσπαρτον. μὴ σπειρόμενον.
Ἀσπαρίζειν, σκαρίζειν ἐπὶ ἰχθύων, καὶ ἀσπαίρειν τὸ αὐτό.
Ἀσπάσιος, ἄσπαστος, χρηστός. ¶ Ἀσπαστὴν. θαυμαστήν.
ἐπίχαρμος. ¶ Ἀσπασίως, ἀσμένως, ἡδέως, περιχα
ρῶς. ἀσπαστῶς. ¶ Ἀσπαστοί. ἥδιστοι. χρηστοί. ¶ Ἀσπα
στὸν. ἐπιθυμητόν. ¶ Ἄσπερμος, ἄγονος, ἀφανής.
Ἀσπερχὲς, συνεχές. δαψιλές,* χαλεπόν. ἢ ἀδιαλεί
πτως. ¶ Ἄσπετος, λίαν πολὺς. μέγας. ¶ Ἄσπετα,
δυσπαρακολούθητα, πολλά. ¶ Ἄσπετον, καὶ πολύ.
Ἄσπετον κῦδος, δόξαν μεγάλην. ¶ Ἄσπετος, ὁ ἀχιλ
λεὺς ἐν ἠπείρῳ ὡς φησὶν ὁ ἀριστοτέλης ἐν ὀπουντίων
πολιτείᾳ. ¶ Ἀσπεκτόνια, ὠφελήματα.
Ἀσπὶς, σκυτάριον. ἢ ὅπλον. ¶ Ἀσπίδης, πλοῖον περι
φερὲς ἢ ἀσπίδας ἔχον. ¶ Ἀσπιδεῖα, τὰς περὶ ψυχὰς
τῶν ἀσπίδων καὶ μέρος τῆς νεὼς τὸ πρὸς πρύμνῃ.
Ἀσπιδεῖα, ἀσπίδας. ¶ Ἀσπιδιώτης, πολέ
μιστής. ¶ Ἀσπίδι γινώσκων, ἐκ τῆς ἀσπίδος γινώ

Ἀρτέονται, σταλίζονται. ¶Ἄρτεμις, ἀρμενίη ἡ ἔφεσος, ἀρμενία καλεῖται ὅιον ἡ ἐφεσία. ¶Ἀρτεμισία, βοτάνη. ¶Ἀρτεμῆ. σῶον. ὑγιᾶ. σώφρονα.

Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀγκίστροις προσαρτώμενα καὶ κόσμιά τινα. ¶Ἀρτηρίαι, τὰ ἀγγεῖα. ¶Ἀρτὴρ ὑπόδημα. οἱ δὲ, ξύστραν. ¶Ἀρτῆσαι, λῆσαι, ἀρτῆσαι. ¶Ἀρτητά. θαυμαστά. κρεμαστά. ¶Ἄρτι, πρὸ μικροῦ ἢ τότε ἢ εὐθὺς ἢ νῦν. ¶Ἄρτια, ἀπηρτισμένα, τέλεια, προσηρμοσμένα. ¶Ἀρτιάζειν, σκευάζειν, παίζειν. ¶Ἀρτίακμοι, νεόακμοι. ¶Ἀρτίγυιος, εὔτονος, εὐάρμοστος. ¶Ἀρτίδακρυς, εὐχερὴς πρὸς δάκρυον. ¶Ἀρτιεπής, ἀπηρτισμένως ἐν τῷ λέγειν. λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὁ ἐπιτροχάδην φράζων, ὅθεν ἐστὶ τῶν ψόγων τάσσεται. ¶Ἀρτίζωα, ὀλιγοχρόνια.

Ἀρτίη, ἀπαθή. ¶Ἀρτίκολλα, ἡρμοσμένα. ¶Ἀρτικροτεῖν, συμφωνεῖν, ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. ¶Ἀρτιμαγές. νέον. ¶Ἄρτημα, διαθήκη, δίκη ἀρτήματος.

Ἀρτιμπάσαν, οὐρανίαν ἀφροδίτην ὑπὸ σκυθῶν.

Ἀρτιμέτας, νέους. ¶Ἀρτινεστέραν, ὑγιεστέραν, ἐνδημοτέραν. ¶Ἄρτιον, ὑγιές. ὁλόκληρον. ¶Ἀρτιπαλακέες, πεινῶντες. ¶Ἀρτίπνουν, ὀρθόπνουν. ¶Ἀρτίπους, ἄρτιος τοῖς ποσίν, ὑγιής. ¶Ἀρτίπω, ὑγιεῖς τοὺς πόδας ἔχοντα. ¶Ἀρτίσαι, ἁρμόσαι, συναγαγεῖν. πλέξαι. ¶Ἀρτίσασθαι, παρασκευάσασθαι.

Ἀρτίγονον, εὔγονον, εὐάρμοστον. ¶Ἀρτίφατος, νεωστὶ πεφυτευμένος. ¶Ἄρτιφος, ὀρίγανον. ¶Ἀρτίφροσιν, ὑγιεῖς ἔχουσι τὰς φρένας, ἄρτιον γὰρ τὸ ἀνελλιπές, διὸ καὶ ὑγιές. ¶Ἀρτίφρων, ὑγιὴς τὴν φρένα, σώφρων, συνετός. ¶Ἀρτιχείλης, ὑποβρέχων τοῖς χείλεσιν, ὑπόμακρος. ¶Ἀρτίως, πρὸ μικροῦ. ἢ ὑγιῶς. ὁλοκλήρως, τελείως. ¶Ἀρτιωτά, βραχυτάτῳ χρόνῳ συντετελεσμένα. ¶Ἀρτοπιόνες οὕτως πλακοῦντες.

Ἀρτοπώλος, ὁ πωλῶν ἐν ἀρτοπωλείῳ. ¶Ἄρτος, βύλ[illegible] τίς καὶ ὁ ἀθηναίων ξένος. ¶Ἄρτυ, ἀρτίζε, ἑτοίμαζε.

Ἀρτύνει, ἡδύνει. ¶Ἀρτύες, ἀρτύεν, ὁ τιτὰν ἀρτύεν, ἀντὶ τοῦ διέταξεν, ἐβασίλευσεν. ¶Ἀρτύλλην, λόγχην, ἀγκύλην. ¶Ἀρτύλια, διαθήκη. ¶Ἄρτυμα, διαθήκη, δίκη. ¶Ἀρτύμασι, τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις σοφοκλῆς φινεῖ. ¶Ἀρτύν, φιλίαν, καὶ σύμβασιν ἢ κρίσιν. ¶Ἀρτῦναι, διαθῆναι. ¶Ἀρτυθῆναι, παρασκευασθῆναι. ¶Ἀρτύναντες, παρασκευάσαντες. συνάξαντες. ¶Ἄρτυνος, ἄρχων.

Ἄρτυς, σύνταξις. ¶Ἀρτωμένη, βρόχῳ ἀπαγχομένη.

Ἄρυα, τὰ ἡρακλεωτικὰ κάρυα. ¶Ἀρυβαλλίδα, λήκυθον διοειδές. οἱ δὲ μαρσύππιον. ¶Ἀρύβαλλοι, τὰ μὲν συμπόσια ἀπὸ τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλειν εἰς αὐτούς. ¶Ἀρυβάσαλον, κοτύλη ἢ φάσκων. φάσκων δέ ἐστιν εἶδος ποτηρίου. ¶Ἀρυεται, ἀντλεῖ. ¶Ἀρυέτωσαν, ἀντλείτωσαν. ¶Ἀρυὴ, ἀντιλέγη, βοᾷ. ¶Ἄρυθμος, ἄμετρος. ¶Ἀρύθμων, ἀσυμφώνων. σοφοκλῆς αἰσίδῳ.

Ἀρύομαι, ἀντλῶ. ¶Ἄρουν, εἷλκον. ¶Ἀρύσσαι, λέπυσαι, κελεύσαι. ¶Ἀρύσασθαι. ἐπικαλέσασθαι.

Ἀρύσαι, ἀντλῆσαι. ¶Ἀρυσάμενος, ἀντλήσας. ¶Ἀρυστὴρ. οἴνου ἀρυστὴρ, κοτύλη. ¶Ἀρυστῖς, τὰς ἀπνευστὶ πόσεις. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἀρυστῆρας καὶ ἀρυστίχους ἐκάλουν. ¶Ἀρυσμεῖ, ἀσχημονεῖ, ἀκοσμεῖ. ¶Ἀρυσμίνη, ἀκοσμία, ἀρυθμία. ¶Ἀρυστίχους, τὰς οἰνοχόας οἷον κοτύλας. ἀπὸ τοῦ ἀρύειν, ἔνθα ἐστὶ ἡ ἀρύταινα, ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον διὰ τοιοῦτο σκεῦος. ¶Ἀρυφῆνα, ῥυτίδα, ἀρυφή. ¶Ἄρφα, ἀρραβών. ¶Ἀρφίς, ἱμὰς μακεδόνων. ¶Ἀρφύτευνον ὁ δίσκος ὑπὸ λυδῶν.

Ἀρχα, ἀρραβών. ¶Ἀρχαῖα, τῶν δανείων τὰ κεφάλαια.

Ἀρχαία φύσις. ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασις παρὰ ἱπποκράτει. ¶Ἀρχαίοις, τοῖς ἐξ ἀρχῆς παραδεδομένοις.

Ἀρχαῖον, παλαιόν. πρῶτον, ἁπλοῦν, ἄκακον, εὐηθές.

Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν.

Ἀρχάς, ὑποθέσεις, βαθμίδας. ¶Ἄρχειν, λάμπειν.

Ἀρχέκακος, ἀρχὴ τῶν κακῶν. ¶Ἀρχέλαος, ὁ ἐπιστάτης τοῦ λυκείου παρὰ τὴν ἀρχὴν οὕτως ὠνόμασεν, ἔνιοι δὲ τὸν ἄρχοντα τοῦ ἰλαίου ἐκ λαιῶν ἀκούειν.

Ἀρχενόμενα, ξύλα. ¶Ἀρχέτυπον, πρωτότυπον ἀφ' οὗ πᾶσιν ὁ τύπος. ¶Ἀρχὴ εἶδος μελίσσης ἀκε[illegible].

Ἀρχηγέται, ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν, ἢ θεοὶ ἐν ἀθήναις.

Ἀρχηγέτας, ἄρχοντας. ¶Ἀρχηγέτης, ἄρχων.

Ἀρχέκακοι, τῶν κακῶν ἀρχαί. ¶Ἄρχευε. ἡγοῦ, ἄρχου.

Ἀρχεύειν ζώεσιν, ἡγεῖσθαι ζώων. ¶Ἄρχε, κατάρχε, κρα

Ἀρχισκυρεία, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μὴ (τελῶν λυσιτελὲς ἐχόντων. ἐπεὶ ἐστὶ λυπρὰ καὶ πετρώδης ἡ σκῦρος. ¶Ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἦσαν ἢ χαρτοφύλακα. ¶Ἀρχεπλάν, ἀρχιποίμενα, κριτήν.

Ἄρχματα, ἀπάρχματα θεοῖς. ¶Ἀρχολίπαροι, οἱ λιπαροῦντες ἵνα ἄρξωσιν, ἢ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενοι.

Ἀρχός, ἡγεμών. ¶Ἀρχούς, ἡγεμόνας. ¶Ἀρχύσασι, θάψωσιν. ¶Ἄρχων, ἡγεμών. πρύτανις ἀθήνησιν ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων. ¶Ἀρχῖνος, ὁ προηγούμενος. ἀρχολάβων, ἢ ἐξολάβων. ¶Ἀρχωνίδας, δρῦς, πλατῶν. ¶Ἀρῶ, ἱκετεύω. ¶Ἀρωγή, βοήθεια. ¶Ἀρωγός, βοηθός. ¶Ἀρώματα, ἀρηδιάματα, ἢ διὰ τὸ ἀροῦν τὰ ἄλφιτα οὕτω λέγεται. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶Ἀρηδιαμάτων, γεννημάτων. ¶Ἀρώμενος, καταρώμενος.

Ἀρῶς. ἀριθμοῦ ὄνομα παρὰ πέρσαις. ¶Ἀρόσαι, ἀροτριάσαι, κτίσαι. ¶Ἀροτορυσμῶν. ἀθηναίως ἕλκων.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἄς, ἕως ὅπως. μέχρις οὗ. ¶Ἆσαι, κορέσαι, χορτάσαι. θρέψαι, πληρῶσαι, ψάλαι, ὑμνῆσαι. ¶Ἀσάζειν, λυπεῖσθαι. ¶Ἀσαίνειν, λυπεῖσθαι. ¶Ἄσαιμι, πληρώσαιμι. κορέσαιμι.

Ἀσάνων, ὑβρίζων, λυπῶν. ¶Ἀσάλλειν, ἀφροντιστεῖν. σάλα γὰρ ἡ φροντίς. ¶Ἀσαλαμίνιος, ἄπειρος θαλάσσης. οἱ δὲ οὐ κοινωνικὸς ὑπὲρ σαλαμινίων.

Ἀσάλλαν. ὕβριν. ἀμέλειαν. τὴν πενίαν. ¶Ἀσαλάκας, φοβοδρός, εἴρηκε δὲ οὕτως παραβαρβαρίζων.

Ἀσαλπικρυῶσαν, τὸ μεσονύκτιον, ἐσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον σοφοκλῆς λημνίαις. ¶Ἀσάμινθος, πύελος ἢ λίθος εἰς βάθος κεκολαμμένος ἔμβασιν, ἢ λελουσμένας. καὶ πᾶν τὸ κοῖλον. ἢ κιβωτές.

Ἀσανέων πόλιν τὰς ἀφνίδας. ¶Ἄσαινος. οὐ σαίνων.

Ἄσαρον. ἀσάρωτον. ¶Ἀσαρδηνόν. λυπηρόν, ἀηδές.

Ἄσας, βλάψας, ἔβλαψας, σοφοκλῆς ζωίλῳ.

Ἄσατον, θόρυβον, ταραχήν. ¶Ἄσατη, λαβώσιτη, ἀνιάτη.

Ἄσατε. ψάλλατε. ¶Ἄσβεσθε, δέφετε, κροῦτε.

Ἀσβωνοί, ὄρνιθες. ¶Ἄσβεστος, ἀκατάπαυστος.

Ἀρνυσθσ, εὔπνοις, εὔνοις. ¶ Ἄρξαι, ἄρχειν, κατακρατεῖν. ¶ Ἄρξιφος, ἀετὸν παρὰ πέρσαις. ¶ Ἀρσανδικόν, νόμισμα ᾧ χρῶνται αἰγύπτιοι ἀπὸ ἀρσάνδου.

Ἀροάτοις, ἀβάτοις ἢ ἀνιαρούς. ¶ Ἀροίμεθα, ἀπενεγκοίμεθα. ¶ Ἄροιο, λάβοιο, ἀπενέγκοιο. ¶ Ἀροῖσμ, ἀροτειᾶν. ¶ Ἄροιτο, λάβοιτο, ἀπενέγκοιτο.

Ἀρεστὶς, ὁμιλοτής. ¶ Ἀρόμενος, ἀντιλαβών.

Ἄρον, βιβλίον μέγα ἢ βοτάνης ῥίζα. ¶ Ἀροπῆσαι, πατῆσαι κρότες. ¶ Ἀροπάνοι, οἱ ἐν ἀλεξάνδρου ἐπιστολαῖς. ¶ Ἄρος, ὄφελος καὶ κοιλάδες ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὁμόσιον καὶ βλάβος ἀκούσιον.

Ἀρπάκες, δρύες ἐπικεκομμέναι. ¶ Ἀροτὴρ, ἀρότης. ¶ Ἀροτῆρες, οἱ ἀροτρειῶντες, γεωπόνοι, γεωργοί. ¶ Ἄροτον, τὸν ὁλκὸν τοῦ ἔκτορος, ἢ τὸ αὐτίσκαθμον αἰσχύλος φρυξίν. ¶ Ἀροτὶς, ἐνιαυτοὺς σοφοκλῆς τραχινίαις. ¶ Ἄροτρα, γῆ, χώρα, πλέθρα.

Ἀροῦν, ἀροτριᾶν. ¶ Ἄρουρα, ἡ γῆ, ἀπὸ τοῦ ἀροῦσθαι. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ, ἡ σπορεία. ¶ Ἀρουραία θεός, ὁ εὐριπίδης μήτηρ, διὰ τὸ λαχανόπωλις εἶναι. ¶ Ἀρουραῖοι, οἱ κατ᾽ ἀγροικίαν μῦες καὶ ἐργάται. ἤδη δὲ καὶ βίος ἀρουραῖος, ὁ ἀρυασόμενος χρυσός. ἀρουραῖος οἰνόμαος, δημοσθένης αἰσχίνην οὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περιιὼν ὑπεκρίνετο σοφοκλέους τὸν οἰνόμαον.

Ἀρούς, τὰ λιβάδια. ¶ Ἄρουρα, σωρὸς σίτου ἢ ἀχύροις κύπριοι. ¶ Ἀροῦσι τρία, ἀντὶ οἴνου ἔλεγον. ἐπεὶ τὸ πάλαι ἐκίρνατο τρία ὕδατα λαμβάνειν, τὸ δὲ τέταρτον, οἴνου. ¶ Ἀρούρης, γῆς ἀροσίμης, χωρίου ὁ κόπος. ¶ Ἀρόχεται, λίχεται, ἐπιθυμεῖ.

Ἀρόωσις, ἀροτρίωσις. ¶ Ἁρπάγη, ξυστὸρ, ἔστι δὲ σκεῦος ἔχον ὄγκινους, ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων, καὶ ὁ λύκος εὐριπίδης. ¶ Ἁρπαγὸς τὰ κόρνα, παροιμία, ὅτι οὗτος πορνοβοσκὸς ὢν καὶ μετοικισθεὶς εἰς σελινοῦντα εὔπορος ἐτελεύτα καὶ τὰ ὄντα περιῆλθεν εἰς ἁρπαγήν. ¶ Ἁρπαλὰ, ἁρπακτικά.

Ἁρπαλέως, ἁρπακτικῶς, προθύμως, προσηνῶς, καὶ κορδίως ἁρπαλέων τῶν ἁρπακτικῶν.

Ἁρπάλιμα, ἁρπακτὰ, προσφιλῆ. ¶ Ἁρπέναι, μάνδραι βοσκημάτων. ¶ Ἅρπη, ἄνεμον, δρέπανον, ἢ ὀρνέου γένος κατὰ λατίνους. ¶ Ἁρπεδὲν, ὁμαλόν.

Ἀρπεδέεσσα, ἰσόπεδος, ὁμαλό. ¶ Ἀρπεδόναι, τῶν ἁμαξῶν ἀστέρων σύγχυσις. ¶ Ἁρπαλίζομαι, ἀσμένως δέχομαι. ¶ Ἀρπεδονίζειν, λεπτοδυτεῖν καὶ διὰ πᾶς τῶν θηρᾶν. ¶ Ἀρπεδίσαι, ὁμαλίσαι, ἐδαφίσαι.

Ἀρπέζαις, τοὺς αἱμασιώδεις τόπους, οἱ δὲ τείχη καὶ περιβόλους, οἱ δὲ τὰ κλιμακώδη χωρία.

Ἀρπεδὸν, ἀκόμιστον, ὁ ἴκτινον κρῆτες. ¶ Ἅρπη, εἶδος ὀρνέου καὶ δρέπανον ὁ ἄνεμον. ¶ Ἀρπίαθος, φοίνιξ καὶ ἀρπίαλος. ¶ Ἀρπίδες, ὁμαλὰ, ἢ κρηπῖδες, ἢ ὑποδήματα λάκωνες. ¶ Ἅρπασαι, αἱμασιαὶ ἢ τάφροι. ¶ Ἄρπιξ, εἶδος ἀκάνθης κύπριοι. ¶ Ἅρπυιαι, αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαὶ, θύελλαι. ¶ Ἅρπυια, ἁρπαγὴ ὁ διὰ τάχους. ¶ Ἁρπυίας, ἁρπακτικοὺς κύνας. ¶ Ἅρπυ, ἔρωτα αἰολεῖς. ¶ Ἁρπῶμαι, ἁρπάζω, δρεπάνῳ κέχρημαι. ¶ Ἀρράβακα, ὄρχησιν ἀπὸ τοῦ ἀραβάσσειν. ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι. οἱ δὲ τὸν βλάσφημον. ¶ Ἀρραβὼν, πρόδομα καὶ ἐγγύησιον.

Ἀρραβῶνα σίφνιον, διαβεβλημένον ὡς τῶν σιφνίων ἀσελγῶν ὄντων. ¶ Ἀρραβωνίζεται, ἀρραβῶνι δίδοται.

Ἀρράβη, θύρα, οἷον γέρρον. ¶ Ἀρραγὲς ὄμμα, οὐ δακρύον, ᾧ ζόφῳ φαμὲν κατερράγημαι δάκρυον σοφοκλῆς σατυρίσκῳ. ¶ Ἀρραγέσι, στερεοῖς, ἀκατατρώτοις. ¶ Ἀρραπίδες, στήμονες, κρόκοι. ¶ Ἀρράξει, κρατεῖ, ἀραάσσεται. ¶ Ἀρραθάγησιν, ἐψόφησεν.

Ἀρραχθὲς, ἀσύνθετον. ¶ Ἀράχνιον, τὸ λεπτὸν ὕφος.

Ἄρρεκτον, ἀποίητον, ἄθετον. ¶ Ἄρρενα, ἄρσενα, ὁ τῶν κονδύλων τὰ ἐξέχοντα καὶ τὰ εἰς κοιλότητα ἐμπίπτοντα. ¶ Ἀρρεπῶς, ἀκλινῶς. ¶ Ἀρρενωπάδες, ἀνδρόγυνοι. ¶ Ἀρρηδὲν. οὐ κατατιθέμενος τῇ γνώσει.

Ἀρρενικὸν, χρώματος εἶδος χλωρόν. ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικὸν λέγομεν. ¶ Ἀρρόκτοις, ἀχίστοις. ¶ Ἄρρηκτον, στερεὸν, ἰσχυρόν. ¶ Ἀρραγὲς, ἀπλῶς ῥηγνύμενον.

Ἀρρύνειν, λοιδορεῖν, καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι.

Ἀρριωὲς, ἄγριον, δυσχερές. ¶ Ἀρρῆσαι, ἀβουλῆσαι, ἀπαγορεῦσαι. ¶ Ἄρρητον, ἄφραστον, ἀνιστόρητον, ἀπόρρητον, ἄφωνον, αἰσχρὸν σοφοκλῆς σίνωνι.

Ἀρρητοποιὸς, αἰσχροποιός. ¶ Ἀρρήτως κόρη, ὁ περσεφόνη εὐριπίδης ἀλεξάνδρῳ. ¶ Ἀρρητουργία, αἰσχρουργία, κακουργία. τὸ ἄρρητα ἐξυβρίζεσθαι.

Ἀρρήτως, ἀλέκτως. ¶ Ἀρρηφορία, ἑκατέρως λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς, κἂν μὲν διὰ τοῦ ἐρσηφορία, διὰ τὸ τῇ ἔρσῃ ἐγκατειλῆφθαι τὴν πομπήν. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ α. ἐπεὶ ἀρρήτοις συνέστη. ¶ Ἀρρηφόρος, μυσταγωγός.

Ἀρριχᾶσθαι, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσίν.

Ἄρριχος, κόφινος, ἢ ἀγγεῖον, λύχνον. ¶ Ἀρρωσεῖ, βοηθεῖ.

Ἀρρωγὴ, βοήθεια. ¶ Ἀρρωθὸς, ἀρωγός. βοηθός.

Ἄρρυ, ἐπίφθεγμα κοτιλατικὸν, ὡς τὸ ἐπισίζειν κυνηγούντων, καὶ τὸ σίττα ποιμένων.

Ἀρρυομεῖ, ἀκοσμεῖ, ἀσχημονεῖ. ¶ Ἀρρυσίαστον, ἄσυλον ἀνεχυρίαστον. ¶ Ἀρρωστία, νόσος. ἀσθένεια. ¶ Ἀρρὼξ, οὐκ ἐρρωγώς. ¶ Ἄρσαι, ἁρμόσαι, πεῖσαι, πληρῶσαι, σκευάσαι. ¶ Ἀρσάκες, οἱ βασιλεῖς περσῶν. ¶ Ἀρσάμεναι, ἀλειψάμεναι, ποιοῦσαι.

Ἄρσαντες, ἁρμόσαντες, εὐαρεστήσαντες. ¶ Ἄρσεα, λειμῶνες. ¶ Ἄρσει. μέμφεται. ¶ Ἄρσεις, ἀρσιάσεις, βαστάγματα. ¶ *Ἄρσει. τὸν πύελον ἀρπεῖον.

Ἄρσεων, βασταγμάτων. ¶ Ἄρσιν, ἀφανισμόν.

Ἄρσιον, δίκαιον. ¶ Ἄρσις, ζύμη. ¶ Ἀρσίπης, ὁ ἀλκηστής. ¶ Ἄρσω, ἁρμόσω. ¶ Ἄρσανον, τὴν οὐσίαν καὶ τὸ λευκόν. ¶ Ἀρσιμίδης, ὑπόδημα γυναικεῖον.

Ἀρτᾶ, ἀναρτᾶ, κρεμνᾶ. ¶ Ἀρτάβη, μέτρον μηδικὸν σίτου, ἀττικὸς μέδιμνος. ¶ Ἀρτάδες, οἱ δίκαιοι ὑπὸ μάγων. ¶ Ἀρταῖοι, οἱ ἥρωες παρὰ πέρσαις.

Ἀρτάκη, πολύχνιον ἑλλησπόντου, καὶ ὑπὸ ἁρμενίων κρήνη. ¶ Ἀρτάκης, αὐτάρκης, ἀρτακία κρήνη.

Ἀρτιμάχειν, ἐγχωρεῖσθαι ἐᾶν. ¶ Ἀρτάμουσιν, ἐσθίουσιν.

Ἀρταμεῖν, κατακόπτειν, εὐριπίδης πολιάσιν. ¶ Ἀρταμῆσαι. κρεμάσαι. ¶ Ἄρταμος. μάγειρος.

Ἀρτάνας βασιλείας καὶ στάσεις. ¶ Ἀρτάνη, ὁ δὲ καλῳδίων ἀγχόνη, ὁ αἰχμαλώτης ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ.

Ἀρτὰς, μέσσος ἢ λαμπρὸς, ἀσκυδίδης. ¶ Ἀρταχίλας, τὰ χέμνια, τὰ χείλη. ¶ Ἀρτελὲς, ὑγιές. ¶ Ἀρτεμέα, ὑγεία, ὑγιῆ. ¶ Ἀρτεμέοντα, ὑγιαίνοντα, ἰσχύοντα.

Ἀ ρικύμων, ἰσόπλητος. ¶ Ἀριμάζει, ἁρμόζει. ¶ Ἀρι
μάποις, πρὸς κόπρῳ. ¶ Ἄριμος, πίθηκος. ἄρι
μα, ἡ ὅρος παλλικίας. ¶ Ἀρίξαι, ὑποστηρίξαι.
Ἀ ριπρέπεια, ἄγαν μεγάλως ἔκδηλα. ¶ Ἀριπρεπές,
μεγαλοπρεπές. ¶ Ἄρι πικρόν, μεγάλως πικρόν.
Ἄ ρις, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀρίσβη, πόλις τῆς λέσβου, ἢ
τῆς τρωάδος. ¶ Ἀρισβῆθεν, ἀπὸ ἀρίσβης πόλεως.
Ἀ ρίσκος, κόφινος. ¶ Ἀριστεία, ἀνδραγαθία. ¶ Ἀρίσ
ταρχα μία. ¶ Ἀριστεία, τὸ ἐν τῷ πολέμῳ ἀνδραγαθή
σαντα. ¶ Ἀριστεροστάτης, ὁ πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ.
Ἀ ριστεύει. ἀνδραγαθίζεται. ¶ Ἀριστεὺς, ἀνδρεῖος.
Ἀ ρίστης, εὔλαλος, ἄρτιος τοῖς ἔπεσιν. ¶ Ἀρίστη, βέλ
Ἀ ριστίνδην, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος. (τιστη.
Ἀ ριστῆσαι, δειπνῆσαι. ¶ Ἀριστόδημος, ἀριστόδημον οἱ κω
μικοὶ τὸν πρωκτὸν καὶ θεόδωρον καὶ τιμησάνακτα ἔλε
γον ἀπὸ τοῦ ὁ ταυρικότων, φορμισίους δὲ τὰ γυναικεῖα
αἰδοῖα καὶ βασιλίδας καὶ λαχάρας.
Ἀ ριστοκρατούμενοι. ὑπὸ ἀρίστων κρατούμενοι ἢ δήμου ἢ
ἑτέρων τινῶν καλλίστων. ¶ Ἀριστολοχία, βοτάνη
τίς. ¶ Ἀριστομένιον, βοτάνη. ¶ Ἄριστον, τὸ πρωϊ
νὸν ἀκρατισμόν. ὃν ἡμεῖς λέγομεν ἄριστον, τοῦτο ὁ ποιη
τὴς καλεῖ δεῖπνον. τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον. ¶ Ἀριστο
νομία, εὐνομία, ἄριστον γὰρ τὸ καλόν. ¶ Ἄριστος,
μέγιστος, ἔξαρχος, ἐξοχώτατος. ¶ Ἀριστοτέχνης, ἐν
τῇ τέχνῃ χρήσιμος. ¶ Ἀρίστυλλος, ὄνομα. ¶ Ἀρι
στώδης, ἀρίστου ὥρα. ¶ Ἀρισφαλές. μεγάλως σφαλ
λόμενον. ¶ Ἀριστοκρατία, ὑπὸ ἀρίστων διοικουμέ
νη γενναίων, ἢ ἄλλως πῶς ἀγαθῶν. ¶ Ἀριφραδέα,
δῆλα. ¶ Ἀριφραδὴς, ἄγαν φανερόν. ¶ Ἀριστρέ
ων. φοιτώντων εἰς τοὺς καθημοὺς παραλαμβανομένων
Ἀ ριστόδειπνον, ὅταν τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ συνάψωσιν.
Ἄ ριχα, ἄρρεν πρόβατον. ¶ Ἀρίχεται, δίχεται, ἐπι
θυμεῖ. ¶ Ἀριχωτῶν, ἐκδύειν ξυστῶν. ¶ Ἀριώθ,
ἡ λέαινα ὑπὸ σύρων. ¶ Ἀρίων, ὁ ἵππος ποσειδῶ
νος υἱὸς καὶ μιᾶς τῶν ἐριννύων. ¶ Ἀρκάδας μιμού
μενος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων καὶ μὴ χρήσαν
των, οἱ γὰρ ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδεμίαν
νίκην ἰδίαν ἔσχον. ¶ Ἄρκαλα, λευκὰ καὶ ἐνιότε
ξύλα περιέχουσα. οἱ δὲ ξύλα ξηρά.
Ἀ ρκαλᾶν. ἀπαγχαλᾶν, μύζειν. ¶ Ἀρκάνη, τὸ ῥάμμα
ᾧ τὸν στήμονα ἐγκαταπλέκουσιν αἱ διαζόμεναι.
Ἀ ρκαλέον, ξηρὸν, ῥυσόν. ¶ Ἀρκασκύνη. ἀρκαδικὸς
πῖλος σοφοκλῆς ἰνάχῳ. ¶ Ἀρκεῖ, προσαρκεῖ, βοη
θεῖ εὐριπίδης τηλεῖ. ¶ Ἄρκηλα, ᾠὸν, κρῆτες τὸν
ὕστριχα. ¶ Ἀρκὸς, παχύς. ¶ Ἄρκιον, ἀρκετὸν,
αἱρετώτερον. ἱκανὸν, ἕτοιμον. ¶ Ἀρκίως, ἀρκετῶς,
ἱκανῶς. ¶ Ἀρκόν. χολὴν μακεδόνες. ¶ Ἀρκὸς,
ἄρκεσμα, βοήθεια, ἢ τὸ παιώνιον, καὶ τὸ ζῶον, καὶ ἱέ
ρεια ἐπὶ ἀρτέμιδος. ¶ Ἀρκτεία, ἡ τῶν ἀρκτευομένων
παρθένων τελευτή. ἀρκτεύειν δὲ τὸ καθιεροῦν.
Ἀ ρκτῆ, ἡ ἐπὶ ἄρκτου δορά. ¶ Ἄρκτος, ζῴδιον ἐν οὐρα
νῷ μεσημβρία. ¶ Ἀρκτοῦρος, βοτάνης εἶδος καὶ ἀ
στήρ. ¶ Ἀρκτοῦρος, ἀρκτῷος τόπος. διότι καὶ οἱ
ἑπτὰ ἀστέρες ὁμοῦ καλεῖται ἀρκτοῦρος. ἐπειδὴ ἐστι τὸ
ἀρκτῷον κατανοεῖ. λέγεται καὶ ἄμαξα. ¶ Ἀρκτῴ
ων, βορείων τόπων. ¶ Ἄρκυα, δίκτυα, λινά.

Ἄ ρκυες, δίκτυα τὰ πρὸς θήραν θηρευτικά. ¶ Ἄρκυ
λον, δίκτυον. ¶ Ἄρκυμα, ἀκρὶς ὑπὸ περγαίων.
Ἄ ρκυν, μεσάγκυλον καὶ γυναικεῖον κεκρύφαλον.
Ἄ ρκυς, δίκτυον. ¶ Ἄρκυσι, δικτύοις. ¶ Ἀρκύστατα
οἱ τόποι ἔνθα αἱ ἄρκυες πήγνυνται. ¶ Ἀρκύων, δι
κτύων. βρόχων. ¶ Ἀρκυωρεῖσθαι, φυλάσσεσθαι
τὰς ἄρκυς. ¶ Ἅρμα, ὄχημα, καροῦχα, δίφρος. πό
λις βοιωτίας. ¶ Ἁρμακίας, στοάς. ¶ Ἁρμαλιά.
ἡ τροφή. ¶ Ἁρμαλιᾶς ὄχος, ὁ τὴν τροφὴν τῇ στρα
τιᾷ ἐμποδιφορόμενος. ἡ τροφή τις καὶ θρεπτικός.
Ἀ ρμαλιήν, τὴν τροφὴν παρὰ ἁρμόζειν ἢ ἰσχυροποιεῖν τὰ
μέλη. ¶ Ἁρμάτειον μέλος, ἔνιοι μὲν τὸν τῆς ἀθηνᾶς νό
μον, ἄλλοι δὲ ταχὺ ἀπὸ τοῦ ἅρματος. ¶ Ἁρματηλά
της, ἡνίοχος. ¶ Ἁρματροχιαί, αἱ τῶν τροχῶν ἐν τῇ γῇ
ἀποχαράξεις. ¶ Ἁρματροχιή, ὁ τῶν τροχῶν ἀποχάρα
ξις. ¶ Ἁρμαρπεῖος, τέκτων, ἢ ἁρμαρπηνός.
Ἀ ρμεθῆς, οἱ εὐπατρίδαι ἐν κύκλῳ. ¶ Ἅρμενα, τὰ πρὸς
τὸ ὑποκείμενον πρᾶγμα ἐπιτήδεια ἢ ἁρμόδια τὰ ὑ
πὸ ἢ ἡρμοσμένα. ¶ Ἅρμενον, φιάλη. ¶ Ἁρμολευ
κὴ, καὶ σύνοδος στήμαρος ἁρμογή. ἦχος τίνος, καὶ φωνῆς.
Ἀ ρμοσμώσας ἄνθη πάντα. ¶ Ἁρμόδιοι, οἰκεῖοι, συγ
γενεῖς, φίλοι. ¶ Ἁρμόκαλα. τὰ ἀρτύματα ταραντῖνοι
Ἀ ρμόδιον μέλος, μέζον καὶ τόπος ἁρμόδιος καὶ προσφυ
Ἀ ρμοδιοτυπῆς, ὁμοίως ἢ ἴσως διακείμενον. (λής.
Ἀ ρμοδίου μέλος, τὸ ἐπὶ ἁρμοδίῳ ποιηθὲν σκολιὸν ὑπὸ
καλλιστράτου, οὕτως ἐλέγετο. ¶ Ἁρμόζεται, συζεύ
γνυται. ¶ Ἁρμόζουσα, συμφωνοῦσα, συνοικιζομένη
ἢ κοσμοῦσα. ¶ Ἁρμοῖ, ἀρτίως, ἡσυχῆ, ἐξαίφνης,
προσφάτως. ¶ Ἁρμύματα, ἀρτύματα. ¶ Ἁρμο
νίας, συμφωνίας. ¶ Ἀνθόκας, σπονδάς. ¶ Ἁρμο
νιάων, ἁρμονιῶν. ¶ Ἁρμονίης, συζεύξεως. ¶ Ἁρ
μοστὴρ ὁ πεμπόμενος ἐπιμελητὰς εἰς ὑπήκοον πόλιν
καὶ λίθοι δύο περὶ τοῦ αὐτοῦ τῆς φλιᾶς τιθέμενοι, ἁρμο
στῆρες λέγονται. ¶ Ἁρμόσυνοι, ἀρχή τις ἐν λακεδαίμο
νι, ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν. ¶ Ἅρμυλα, ὑποδήμα
τα κύπριοι. ¶ Ἁρμώαρος, σπασμὸς κύπριοι. ¶ Ἁρ
μοῖ, ἀρτίως. ¶ Ἅρμωλα, ἀρτύματα ἀρκάδες, καὶ
ἁρμώματα. ¶ Ἁρμῶν, ἁρμονιῶν. ¶ Ἄρναν, τὸν ὅρκον
κλαζομένιοι, ὅθεν καὶ τὸ ἐξάρνης. ¶ Ἄρνα προβαλεῖν. νό
μος ἦν ἀθήνησι μὴ πρότερον συμβάλλειν πρὶν ἢ τὸν ἄρνα
προσμένοντες λάβει τῶν πολεμίων. ¶ Ἀρνακίδες, ἀρνῶν
κώδια. ¶ Ἀρνάσιν, τὸ ἄρνα. ¶ Ἄρνας, πρόβατα. ¶ Ἄρ
νες, μικρὰ πρόβατα. ¶ Ἄρνε, πρόβατον. ¶ Ἀρνεῖα,
τὰ κρεοπωλεῖα τῶν προβάτων. ¶ Ἀρνειὸς, ὁ τριετὴς κρι
ός. ¶ Ἄρνες οἱ κάπηλοι ἢ τὰ νεογνά. ¶ Ἀρνευτῆρες,
δύται, οἱ δύοντες. ¶ Ἀρνευτήρια, κυβιστήρια.
Ἀ ρνώνιον. ὅρκον βασιλέων. ¶ Ἄρνη, πόλις βοιωτίας,
ἔστι δὲ καὶ θεσσαλίας. ¶ Ἀρνίον, πρόβατον. ἀμνός.
Ἀ ρνόγλωσσον, βοτάνη τίς. ¶ Ἀρνοθείη. ὁ μετὰ τῆς ἀρνὸς
αἰρομένης γινόμενος ὅρκος. ¶ Ἀρνόφυλλον, κύτισον,
ἔστι δὲ πόα θαμνώδης. ¶ Ἄρνυθεν, ἠγωνίζοντο, ἐνίκησαν.
Ἀ ρνύμενοι, ἀντικαταλλασσόμενοι, ἀντιπρασσόμενοι.
Ἀ ρνύμενος, φυλάσσων, σώζων. ἀντιπαραποιούμενος.
Ἀ ρνύσθην, ἀντικαταλλάττοντες ἐλάμβανον. ¶ Ἄρνυται,
λαμβάνει, ἀντικαταλλάσσεται. ¶ Ἀρνῳδοί, οἱ ῥαψῳ
δοί. ἄρνα γὰρ ἔπαθλον εἶχον. ¶ Ἀρνῶν φωτισμός.

οἷς ἔνιοι γεργύρας καλοῦσιν. ¶ Ἀρδαλίδας, αἱ μοῦσαι. ¶ Ἄρδαλος, μόλυσμα. ¶ Ἀρδάλοις, ἐικαίοις. ¶ Ἀρδαλωμένοις. πεφρασμένους.

Ἀρδανίαι, αἱ τῶν κεραμέων γάστραι ἐν αἷς τὰ βοσκήματα ἐπότιζον, ἃ συριεῖς κύμβαλα καλοῦσι, ταῦτα δὲ πρὸ τῶν αὐλείων θύρας ἐτίθεσαν ὕδατος πλήρη, ἵνα ὁπότε τις τελευτήσειεν, οἱ πρὸς ἐμφανισμὸν ἐξιόντες, περιρραίνωνται. ¶ Ἀρδεία. ποτισμός. ¶ Ἀρδείας. ποτισμούς. ¶ Ἄρδεται, ἐμπίπλαται. ¶ Ἀρδεύει, ποτίζει. ¶ Ἀρδεύσαντες, ποτίσαντες. ¶ Ἄρδην, φοράδην. ἢ σφόδρα, ἢ παντελῶς, ἢ ἀθρόως, ἢ ἐξ ὁλοκλήρου. ¶ Ἀρδηττὸς τοὺς ἡλιαστὰς ὤμνυον τοὺς ὅρκους ἰόντας ἀρδηττὸν ἐκάλουν, τόπος δέ ἐστιν ἰλισσοῦ ἐγγὺς τοῦ παναθηναϊκοῦ σταδίου, ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους ἐποιοῦντο. ¶ Ἄρδιας τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Ἀρδικός, φαρέτρα. ¶ Ἄρδις, ἀκίς, αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. ¶ Ἀρδμός, ποτισμὸς ἐν ποταμῷ.

Ἄρδοι, ἀρδεύοι. ποτίζοι. ¶ Ἄρδων, ποτίζων.

Ἀρείας, ἀπειλάς. ¶ Ἀρείας, πόλις περσικάς.

Ἀρείσοιγι, ἔθνος περσικόν. ¶ Ἀρέθουσα, κρήνη ἐν ἰθάκῃ ἔστι καὶ ἐν σικελίᾳ ἐν ᾗ ὁ ἐν τῇ ἤλιδι ῥέων ποταμὸς ἀλφειὸς ἀργύρειον κομίζειν νενόμισται. ¶ Ἀρειή, ἀπειλή, βλάβη. ¶ Ἀρειθύσανοι, ἡνίοχοι. ¶ Ἄρειον, βέλτιον, κάλλιον. κρεῖσσον. ¶ Ἀρείονα, βελτίονα.

Ἀρείοσι, βελτίοσιν. ¶ Ἄρειος πάγος, ἐν ἀθήναις δικαστήριον ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Ἀρέουσι, αὐξήσει.

Ἀρεγῆτας. τὴν λάμιαν, φρύγες. ¶ Ἀρειμανής, ὁ αἴδης, παρὰ πέρσαις. ¶ Ἀρείφατον λῆμα, ἰσχυρὸν αὐτὶ τῷ ἄρει ἐοικὼς αἰσχύλος νεανίσκοις.

Ἀρείων, βελτίων. ¶ Ἀρενοβοσκός, προβατοβοσκός.

Ἄρεκτον, ἄπρακτον, ἀτελείωτον. ¶ Ἀρεοπαγίτης, ὁ δικάζων καὶ σκοπῶν δι' ὅλου κατὰ ἀνάγκην.

Ἄρ' εὖν, ἆρα οὖν. ¶ Ἀρρενωπὸς, φοβερός.

Ἀρεσάσθαι, φιλοφρονήσασθαι, ἀρεστὸν ποιήσασθαι.

Ἀρέσασθαι, ἰάσασθαι, ἀρεστὸν ποιῆσαι. ¶ Ἀρέσατο, εὐφρανεν. ¶ Ἀρεσκέσθω, δι' ἀρεστὸν καταστησάτω.

Ἀρέσθαι. λαβεῖν, ἆραι. ¶ Ἀρέσθορεν, ἐπήδησεν.

Ἀρεσκός, ὁ πώγων, καὶ ἡ διδομένη ῥάβδος τοῖς κωμικοῖς.

Ἀρεσκεύεσθαι, φιλοφρονεῖσθαι. ¶ Ἀρεσόμεθα. ἐξιλασόμεθα. ¶ Ἀρεστήριον, ἱερεῖον καὶ θῦμα.

Ἀρεστήριον, θέμμα πρὸς θυσίαν. ¶ Ἀρεσίπονον, σύμμετρον, ἀρέσκον. ¶ Ἀρεστῶσα ἡ ὑπερέχουσα τὰς ἄλλας καὶ βελτίων τῶν ἄλλων. ¶ Ἀρέσχαι, κλήματα. βότρυες. ¶ Ἀρετᾷ, ἐν ἀρετῇ ἐστιν, οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, τουτέστιν οὐκ ἀπολήγει εἰς ἀρετήν, ἀντὶ τοῦ δὲ περιγινόμενος. ¶ Ἀρετὴ ἡ τῶν καλῶν νομιζομένων ἐμπειρία. ¶ Ἀρετή, θεία δύναμις, διάθεσις ἀγαθή, ἢ ἐνάρετος βίος. ¶ Ἀρέτησεν, ἥρμοσεν. ¶ Ἀρετῶσιν, ἀρεταίνωσιν. εὐδαιμονῶσιν ἐν ἀρετῇ ὦσιν. ¶ Ἀρῆ, λύμη πολέμου. ¶ Ἀρῆ, λύμη, δίκη. σοφοκλῆς αἴαντι μαστιγοφόρῳ. ¶ Ἀρή, εὐχή. ἀράων ἄιων. καὶ βλάβη ἡ ἐν τῷ ἄρει, τουτέστιν ἐν πολέμῳ. ἀπειλή. εὐχή, κατάρα. ¶ Ἀρήγει, βοηθεῖ. ¶ Ἀρήγων, βοηθῶν. ¶ Ἀρηγομέναις, βοηθουμέναις. ¶ Ἀρηγόντων. βοηθούντων.

Ἀρηϊθόων, πολεμιστῶν ἐν τῷ ἄρει θεόντων.

Ἀρηϊθόων, τῶν ἐν τῷ πολέμῳ εὐκινήτων. ¶ Ἀρηΐα, πολεμιστήρια. ¶ Ἄρκιος, ἀλλαχοῦ θρασύς. ἀγαθός, πολεμικός. ¶ Ἀρηΐφατοι, ἐν πολέμῳ πεφονευμένοι.

Ἀρηΐφιλος ὑπὸ τοῦ ἄρεος φιλούμενος, ἢ ὁ φιλῶν τὸν ἄρεα, δι' ἀμφοτέρων δὲ ὁ πολεμικὸς δηλοῦται.

Ἀρημένος, βεβλαμμένος, εὐχόμενος. ¶ Ἀρήνη, ὄνομα πόλεως. ¶ Ἀρήξειν, βοηθήσειν. ¶ Ἀρῆξαι. βοηθῆσαι ἐν πολέμῳ ὑπὸ τοῦ ἄρεος. ¶ Ἀρηξήνορα, τὴν ἀνδρείαν ῥήσσοντα. ¶ Ἀρηνοβοσκός, προβατοβοσκὸς σοφοκλῆς τυροῖ, ἃ γράφεται δὲ ἐρρηνοβοσκός, διά τε τοῦ * ἔω καὶ τῶν βορέων. ¶ Ἀρήρει, ἥρμοστο. ¶ Ἄρημος, θρασύς. ἀγαθός, πολεμικός.

Ἀρήρασθαι, εὔξασθαι. ¶ Ἀρηρημένη, ἀρυσσομένη, ἀροτριωμένη. ¶ Ἄρηρεν, ἰσχυρῶς ἥρμοσται. ¶ Ἀρηρώς. ἰσχυρῶς ἡρμοσμένον. ¶ Ἀρηρότα, ἡρμοσμένα.

Ἀρηρυσμένα, ἀπηντλημένα. ¶ Ἀρήσασθαι, εὔξασθαι.

Ἀρήσαιο, εὔξω. ¶ Ἀρήση, εὐχή. ¶ Ἀρήσθορεν, ἐπήδησεν. ¶ Ἄρης τύραννος, παροιμία. ¶ Ἄρηται, ἀπενήνεκται. ¶ Ἀρητῆρα, ἱερέα. ¶ Ἀρητήριον τόπος ἐν ἀττικῇ ἔξω τοῦ ἄστεως. ¶ Ἀρηρόν, βλαβερὸν πολυχρόνιον, σοφοκλῆς * συνώνυμον, ὕστερος. ¶ Ἄρητος. ἡρακλῆς παρὰ μακεδόσιν. ¶ Ἄρθεος, ζάτος.

Ἀρθίς, μετεωρισθείς. ¶ Ἄρθεν, συνηρμόσθησαν.

Ἀρθῆναι. ἀπελέσαι ἢ ἀπολέσθαι. ¶ Ἀρθμήσαντε, φιλιωθέντες δυικῶς ὁμοίως καὶ ἀριθμήσαντες.

Ἄρθμιοι, φίλοι παρὰ τῷ ἡρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν.

Ἀρθμός, εἰρήνη, συνθήκη. φιλία. ¶ Ἄρθμον. προτμηεία ἢ μετάφρενον ἢ αἰδοῖον ἀνδρὸς ἢ γυναικός.

Ἄρθρα, μέλη ἄκρα. ¶ Ἀρθρέμβολα. δαμαστήρια, ὄργανα βαλλόμενα εἰς τὰ ἄρθρα ἢ βασανιστήρια. καὶ ὄνομα στρεβλωτικῶν ὀργάνων εἰς ὃ ἐξαρθροῦσιν οἱ δήμιοι τὰ τῶν καταδίκων μέλη. ¶ Ἀρθρούμενον, σαφηνούμενον. ¶ Ἀρθύσανοι, ἀποχάλματα καὶ ἀναβλαστήματα. ¶ Ἀει, μεγάλως, ὅθεν καὶ ἀείζηλος ὁ μεγάλως ζηλωτής. ¶ Ἄρθρον, μέρος λόγου, δι' οὗ σαφεστέρα ἡ λέξις πέφυκε γίνεσθαι. ¶ Ἀειβάσκανος, πεπίηται ὡς ἀειπρεπής. ¶ Ἀείγνωστοι, εὔγνωστοι, ὅτι τὸ ἀει μέγα δηλοῖ, πάνυ ἐγνωσμένον.

Ἀείδακρυς, ταχέως. ¶ Ἀειδάκρυον, πολυδάκρυον.

Ἀειδάκρυτον, πολυδάκρυτον. ¶ Ἀριδείκετον, ἄκρως ἔνδοξον. ἀστεῖον. φανερὸν ἢ μεγάλως.

Ἀείδες. αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί. ¶ Ἀειδήλαν τὴν ἀειάδηλον κρητῶν. ¶ Ἀείδηλον, ἐκδηλοῦν. φανεροῦν, φανερόν. ¶ Ἀειδήλους, φανερούς. ¶ Ἀειδήλως, φανερῶς. ¶ Ἀειδηλότατα, φανερώτατα.

Ἀείσβοθεν, ἀπὸ ἀείσβης πόλεως. ¶ Ἀειζήλη, θαυμαστὴ ἄγαν, ἐκδηλοτάτη. ¶ Ἀείζηλον, μέγα, φανερόν.

Ἄειζος, τάφος κύπριοι. ¶ Ἄεια, φυσῶν ἢ ἄεια.

Ἀειζήλως, μεγάλως, ἐκδήλως. ¶ Ἀείη, ἀπειλή.

Ἀειλ. λέων. ¶ Ἀειπώλους, ἀεὶ ἥνας. ¶ Ἀεικρέστερον, χαλεπώτερον. ¶ Ἀείκικυς, πηλίκος.

Ἀειθέτων, τῶν πολεμίων. ¶ Ἀειθμεῖν, ἐπιτίθεται ἢ ἐπὶ τοῦ κλήρου. ¶ Ἀειθμεῖται, ἐξετάζεται. ¶ Ἀειθμηθήμεναι. εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. ¶ Ἀειθμητά, τὰ ὀλίγα.

Ἀειθμόν. ὁμοῦ ἐστιν ἔτη διακόσια. ¶ Ἀειθμὸς μέζον ἀειθμῷ ὀλίγος. ¶ Ἀείκεσι, χαλεπαῖς.

καὶ στινοῦ, ἀραιὴ εἴσοδός ἐστιν. ¶ Ἀραιότερος, βραδύτερος. ¶ Ἄραιτο, ἀπενέγκαιτο, λάβοι. ¶ Ἀράκιν. φιάλην καὶ ἀράκτην. ¶ Ἄρακοι, ὄσπριόν τι, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ λάθυρον. ¶ Ἄρακος, ἱέραξ, τυῤῥηνοί.
Ἀρακτῆρα, ἀμελκτῆρα. ¶ Ἀραμά, βόρβορος.
Ἀράμεν, μένειν. ¶ Ἀράμεναι. ὁ συγχάζειν. ¶ Ἀράμενα τὰ ἀπόχυτα ὕδατα. ¶ Ἀραντίσιν, ἐῤῥινῦσι μακεδόνες. ¶ Ἀρανίς, ἔλαφος. ¶ Ἀράραι, ἁρμόσαι, πλέξαι.
Ἀράειν, ἀράχνην. ¶ Ἄραεις, ἔνορκος. ¶ Ἄραρεν, ἡρμόσθη, ἢ παγίως δέδεται ἢ κέκειται. ¶ Ἄραρεν ἴχνος. τὸ αὐτό. ¶ Ἀραρινοί, ὅσα προσφέρονται λιθάρια εἰς τὰς ῥαφίδας. ¶ Ἀράρισκε, περιήρμοζεν.
Ἄραμος, ἐρωδιός. ¶ Ἀράμ, μετέωρος. ¶ Ἀρηρὸν, πάγιον, βέβαιον, κατάρατον. ¶ Ἀραρῶσαι, ἁρμοδίως, προσηρμοσμένως. ¶ Ἁρμοζόντως, ἀσφαλῶς. ὅθεν ἐστὶ τὸ ἀρηρότως παγίως δέδεικται. ¶ Ἀραρυῖαν, ἡρμοσμένην. ¶ Ἀραρυίας, ἡρμοσμένας.
Ἀρασάμεναι, ἀλειψάμεναι, ποιοῦσαι ἀράς. ¶ Ἀρὰς ἐμπάσσειν. ἔθος κυπρίων σπειρόντων κριθὰς μετ' ἀρὰς καταρᾶσθαί τισιν. ¶ Ἀρασιων. πύελος.
Ἄρας ἱδρόν, ἱδρὸν ἄρας. ἀθήνησιν. ἀριστοφάνης ὥραις. ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὴν ἐνόμισαν.
Ἀράσαι, ὀμόσαι, δῆσαι. ¶ Ἀράσσει, συντρίβει, τύπτει, ἀμέλγει. ¶ Ἀρασθῆ, ἑλεῖν, λαμβάνειν. ¶ Ἀρασσόμενα, προσρηγνύμενα, πλησσόμενα, θορυβούμενα.
Ἀραχάδες, τὰ ἀπολιστικὰ κλήματα. ¶ Ἀρᾶται, καταρᾶται, εὔχεται. ¶ Ἀράττων, κρούων. ¶ Ἀράνη, μεσάγκυλον. ¶ Ἀρατεύειν, καταρᾶσθαι. οἱ δὲ στρατεύεσθαι. ¶ Ἀράνκιλις, ὁ νῦν αἰγυπτος. ¶ Ἀραχθίς. δωχθίς. ¶ Ἀραχνία, ἀράχνη ἀττικοί.
Ἀραχνήεσσ, ἀράχναι. ¶ Ἀράχνη, ἀπ' εὐθείας ὁ ἀράχνης αἰσχύλος λαΐῳ. ¶ Ἀραχνυφεῖς, ὡς ὑπὸ ἀράχνης ὑφασμένοι. ¶ Ἀράχνης, εἶδος ὀσπρίου.
Ἀράων, τῶν εὐχῶν, ὁ ἱερέων. ¶ Ἀρβάκις, ὀλιγάκις.
Ἄρβαλη, τήγανον ὀστράκινον ταραντῖνοι. ¶ Ἀρβίννη, κρέας σικελοί. ¶ Ἀρβὸν, λεπρός, ἀραιόν. ἐλαφόν. τοῦ ὑποδήματος. ¶ Ἀρβύλαι, εἶδος ὑποδημάτων.
Ἀρβύνδα, λήκυθον. λάκωνες. ¶ Ἀργάδες. εἶδος φυτοῦ καὶ ἀργαὶ γυναῖκες. ¶ Ἀργαίνειν, λευκαίνειν εὐριπίδης ἀλκμαίωνι, διὰ ψηφῖδος ἀργαίνουσα, λευκαίνουσα, φοιτῶσα. ¶ Ἀργαλέῳ, ἀργῷ. ¶ Ἀργαλεώτατοι, δεινότατοι. ¶ Ἀργαλέοις, χαλεποῖς· δεινούς. ¶ Ἀργαλέη. χαλεπή, δεινή. ¶ Ἀργαλεωτέροις, δεινοτέροις, χαλεπωτέροις. ¶ Ἀργὸ πάντη, δόλος λευκή. ¶ Ἀργάς. ὄφις. καὶ ποιητὸν μοχθηρὸν, ἀργὰν ἐκάλουν, καὶ δημοσθένης ὑπὸ αἰσχίνου, ἀργὰς ὀνομάζεται. οἱ δὲ, ὄνομα τυράννου. ¶ Ἀργεῖαι. ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα. ¶ Ἀργεία σφυρὰ, ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας, ἀργείοις κωμῳδοῦσιν.
Ἀργειός, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. ¶ Ἀργιν, πελοπόννησια, λευκὴν δὲ ἡσίοδος. ¶ Ἀργινόεντα, λευκὸν λευκόγειον, αἰγιαλώδη. ¶ Ἀργεῖοι, οἱ ἕλληνες καὶ ἐκ τῶν εἰλώτων οἱ πιστευόμενοι οὕτως ἐλέγοντο, οἱ λαμπροί. ἀργείοις ὁρῶ, παροιμιῶδες. ¶ Ἄργος, πόλις θεσσαλίας. ¶ Ἀργειφόντης, ὁ ἑρμῆς ἀργειφόντος.
Ἀργείων, ἑλλήνων. ¶ Ἀργείωνας, τοὺς ἀργείους.

Ἀργέμων, τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων. οἱ δὲ ὀφθαλμῶν σοφοκλῆς ἐπὶ ταινάρῳ σατυρικῷ.
Ἀργέματα. τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα,
Ἀργεμώνη, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀργενάων, λευκῶν, ἢ λαμπρῶν. ¶ Ἀργεννῆσι, λαμπραῖς, λευκαῖς.
Ἀργεννῆσι, λευκαῖς, λαμπραῖς. ¶ Ἀργέτι, λαμπρῷ.
Ἀργεννῶν, λευκῶν, λαμπρῶν. ¶ Ἀργέσται, οἱ ἐτήσιοι.
Ἀργέσταο, νότοιο, τοῦ λεγομένου λευκονότου. τινὲς οὐ καλῶς. ὅμηρος δὲ τέσσαρας οἶδεν ἀνέμους. ἔστιν δὲ ταχέος
Ἄργεσος, ἡ ἄκανθος κρῆτες. ¶ Ἀργέτι δημῷ, λευκῇ πιμελῇ. ¶ Ἀργειφόντης, καθαροφάντης, λευκοφόντης, ἢ ἐν ἄργει πρῶτον πεφηνὼς, ὁ κατηγορῶν τοὺς φόνους, ἢ ταχέως καὶ φανερῶς ἀποφαινόμενος. ἀμφότερα δ' ἂν εἴη ἐπὶ τὸν θεὸν ταῦτα. διὰ τὴν εὐπορίαν τῶν ὀνομάτων τὸ ταχέως, διὰ δὲ τὴν θειότητα, τὸ σαφῶς ἑρμηνεύειν. ἑρμῆς γοῦν ὠνομάσθη διὰ τὸ ὅρεμός τις εἶναι. ὅτι εἰρήνας μήσατο, ὅπερ ἐστὶν λέγειν. ὁ δὲ ἑρμῆς λόγος ἐστί. ¶ Ἀργηστῆρα, ἀργῆτα, λευκόν. λαμπρόν.
Ἀργῆτα κεραυνόν. τὸν λαμπρὸν, ἢ ταχύν. ¶ Ἀργὴν ἐπέφνεν, ὄφιν, ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος. ¶ Ἀργίλοφιν, τὸν μὴ βλαστάνοντά τι. ¶ Ἀργιθιβίαντον (?), βοιωτίας.
Ἀργίλια, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ¶ Ἄργιλλος, ὁ σμικτὸς γῆ ἡ λευκόγειος. ¶ Ἀργίλοφοι, λαπάραι κωλέων, οἱ δὲ πρωκτὸν. ἡμιολωταί. ¶ Ἀργιμήτας ταῦρος, ταχυμήτις. ὁ λευκός. περάγωρος. λέγεται δὲ ἐπὶ τῆς δακομένου τὴν εὐρώπην. ¶ Ἀργιόδοντος, λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντος. ¶ Ἄργιος, λευκός, ταχύς. ¶ Ἀργίποδες. αἶγες μακεδόνες. ¶ Ἄργισα, ἐκ τῶν στιμμάτων μέρη ὡς διαπεπλεγμένον δίκτυον. ¶ Ἀργιάφης, ὁ ἀπειρησμένος τοῦ λόγου. ¶ Ἀργιφόντου, καθαροφόνου.
Ἄργματα, ἀπαρχάς. ¶ Ἀργὸν, ἀργύρεον, ταχύ. λευκόν.
Ἀργός. μιλός. βραδύς. ¶ Ἄργος, πελοπόννησος. ¶ Ἀργούς, ταχεῖς, λευκούς. ¶ Ἀργυραμοιβοὶ, κολλυβισταί. τραπεζῖται. ¶ Ἀργυράσπιδες, τάγμα τι στρατιωτικὸν ὑπὸ ἀλεξάνδρου. ¶ Ἀργύρεαι λόγχαι, οἱ μισθοφόροι.
Ἀργυρέα λιμὸς, ἀργυρίου σπάνις. ¶ Ἀργυρέα ὕννις, ἡ ἀργυρέα αὖλαξ παρὰ θεοκυδίδῃ. ¶ Ἀργυρέοιο, τοῦ λαμπροῦ καὶ καλλίστου. ¶ Ἀργύρεον, λαμπρὸν καὶ καθαρόν. ἀργυρέως ἐστὶ καθαρῶς ὑφασμένον. ¶ Ἀργυροπλάτης, ἀργυροκόπος. ¶ Ἀργύρειος, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀργυρείτης, ὁ ἐν ἀργυρείῳ τὴν οὐσίαν ἔχων καὶ ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν ἀργυρείων μετάλλων γῆ. ¶ Ἀργύρεινον, γραμματεῖον οὗ ἐστι βοιωτικὸν καὶ κοῖλον λέγεται. ¶ Ἄργυρις, λιθάργυρος.
Ἀργυρογνώμονες, τραπεζῖται, δοκιμασταί. ¶ Ἀργυρόηλον. ὁ ἀργυροῦς ἥλους ἔχων. ¶ Ἀργυροθήκη, τὸ ἀργύρειον γραμματεῖον. ¶ Ἀργυροκοπιστὴς, τραπεζίτης, ἢ ὁ τὰ ἀργύρεια ἐργαζόμενος. ¶ Ἀργυροδίνην, λευκὰ ῥεύματα ἔχουσαν κρήνην. ¶ Ἀργυρολόγος, τελώνης.
Ἀργυρόπεζα, λευκόπους, πέζα δὲ ὁ πούς καὶ καλλίπους.
Ἄργυρος, ὁ στατὴρ, ὅσαν δὲ ὀβολοί. ¶ Ἀργυρότοξος, καλλίτοξος. ¶ Ἀργυροκόπος, ἀργυρολόγος ἐκ τοῦ πλεχομένου. ¶ Ἀργυρώνητος, οἰκέτης ἀργυρίου ἀγοραστός.
Ἀργυφέη, λαμπρᾶ, λευκῇ. ¶ Ἀργύφεον, λαμπρὸν, λευκόν. ¶ Ἀργυφέοισι, λαμπροῖς, καθαροῖς.
Ἀργὼ, εἶδος φυτοῦ, ἀφ' οὗ ἡ ἀργὼ ναῦς. ¶ Ἄρδα, μολυσμός. ¶ Ἀρδάλια, τοὺς πυθμένας τῶν κεραμίδων.

μένου σίτου. ¶ Ἀπόψυγμα, ἀφόδευμα, κόπρος.

Ἀποψύχειν, ἀποπλάττειν, ἀποπνευματίζεσθαι, ἀφοδεύειν. ¶ Ἀπώπας, ὁ ζοφερός. ¶ Ἄπιλος, ἀσπάργαντος. ¶ Ἀπαλλάξειν, ἐκκλησιάζειν ἴωνες.

Ἀπάριφ, ὕπαλιξ λάκωνες. ¶ Ἀπραγμοσύνη, ἀργία ἡ φυσὶ ἐν ἀκαδημίᾳ. ¶ Ἄπρηκτα, ἀνωφέλητα.

Ἄπρατα, μὴ πιπρασκόμενα. ¶ Ἄπρηκτον, ἀπρακτον.

Ἀπρήκτως, ἀπράκτως. ¶ Ἄπρηκτον, ἀφλήγιστον.

Ἀπριάτην, ἄνευ πράσεως. ¶ Ἀπρὶξ, προσπεφυκότως, ἰσχυρῶς, σφοδρῶς, ὁ οὐκ οἷόν τε πρίσαι. καὶ τὴν σύγχυσιν. ¶ Ἀπροιδῆ, ἀφανῆ. ¶ Ἀπροΐκτως, ἀνεξόχως. ¶ Ἀπρονόμευτος, οὐ προνομευθείς. ἀπρονομὴ γὰρ ἡ ἐστὶ τῆς χώρας ἁρπαγή. ¶ Ἀπρόοπτος, ἀπροόρατος. ¶ Ἀπροόπτως, ἀπροοράτως. λαθραίως.

Ἄπροτον, ἄβροτον, ἀπρεπές. ¶ Ἀπρόσβλητον, γενναῖον. ¶ Ἀπροσδεής, ὁ μηδενὸς χρείαν ἔχων.

Ἀπροσδιόριστος, ἀόριστος. μὴ πρός τι διωρισμένος.

Ἀπρόσηλος, ὃ οὐδεὶς προσηλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει. ἢ ἀκαυμάτιστος ἀπὸ τῆς εἵλης εὐεπιβάτος ὁ λίαν.

Ἀπροσεξία, ῥᾳθυμία, παρὰ τὸ μὴ προσέχειν τινὰ ἑαυτῷ, ἢ τοῖς ἀπρακτοῦσι. ¶ Ἀπροσήκει, ἀδει.

Ἀπρόσιτος, ἀπροσπέλαστος, ἀπάνθρωπος, ἀχώρητος, ἀπροσέγγιστος, εἰδεχθὲς, μοχθηρὸν εἶδος.

Ἀπρόσκλητος δίκη, ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητόρων κατὰ τὸν νόμον, ἢ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν εἰσαγώγιμος.

Ἀπροσκοπεῖν, μὴ προορᾶν. ¶ Ἀπρόσκοπον, ἀσκανδάλιστον. ¶ Ἀπρόσοιστος, ἀνυπομόνητος.

Ἀπροσπέλαστος, ἀπροσέγγιστος. ¶ Ἀπροσπλήστῳ, ᾧ οὐκ ἄν τις προσπλάσειεν. ἀπροσπαίστῳ. ἀσκανδαλίστῳ. ¶ Ἀπροστασίου δίκη, κατὰ τῶν προστάτην μὴ ἀπογραψαμένων μετοίκων. ¶ Ἀπροστάτευτος, μὴ ἔχων προστασίαν τινός. ¶ Ἀπρόσμαστος, ἀπρόσθικτος, ἄψαστος, μάσσεσθαι γὰρ τὸ ἅπτεσθαι, ἀπρόσβατος.

Ἀπροστίματον, ἀπροσδόκητον. ¶ Ἀπρόσφορον, ἀνάρμοστον. ¶ Ἀπρόσωπος, οὐκ εὐπρόσωπος. καὶ ὁ προσωπείῳ μὴ χρώμενος ἢ λαμβάνων. ¶ Ἀπροτίοπτος, ἀπρονόητος. ¶ Ἀπροτίοπτοι, ἀόρατοι. ¶ Ἄπτα, φάρμακα. ¶ Ἀπτωτίτας, ὅπερ ἐν συνηθείᾳ λέγεται. σημαίνει δὲ ἁπτὰν, πένητα, τιτὰν δὲ, περιδράσσειν.

Ἀπτὰν, ἀναχώρισον. ¶ Ἀπταρύσσεται, πίπτει.

Ἀπταρεὺς, ὁ ἀπὸ κρήτης. ἄπτα δὲ, πόλις κρήτης.

Ἄπτορα, ἰσόπτορα, ταχέα, ἤδεα. ¶ Ἄπτορος, αἰφνίδιος παρὰ ὁμήρῳ, ὁ προσηνὴς ἢ ταχὺς αἰγύλος ἀγαμένων αἰφνίδιον. ¶ Ἀπτέρωτα. ταχέα αἰφνίδια.

Ἀπτίλους, λείας. ¶ Ἄπτεσθαι. ψαύεσθαι.

Ἀπταίστως, ἀκαταγνώστως. ¶ Ἄπτει. συνάπτει.

Ἀπτῆσι, μηδέπω πετομένοις. ¶ Ἀπτίστων, ἀκόπων.

Ἀπτὸν, ψηλαφητόν. ¶ Ἀπτοεπὲς, ἀπτόητον ἔπος, οὐ σκάζων, ἢ κακολόγε ἢ ἀνόητε. ¶ Ἀπτόλεμος, πολέμου ἄπειρος. ¶ Ἄπτομαι, ψαύω, ψηλαφῶ.

Ἄπτορος, ἰσόπτορος. ¶ Ἀπτῶ, ψηλαφητῶ. ¶ Ἄπτωτον. τὸ μὴ πίπτον ἀλλ' ἑστός. ¶ Ἀπυγαι, οἱ λεῖοι τὰς πυγάς, ἐσκώπτοντο δὲ ἐπιεικῶς ἀθηναῖοι εἰς αἰσχρότητα.

Ἀπυθύσωμεν, ἐξιλασκόμεθα ἢ ἀποπνεύσωμεν.

Ἄπυθεν, ἄπωθεν. ¶ Ἀπυθυμιῶ. ἀποφαίνω κριτόν.

Ἀπυνδάκωτος, ἀπύθμενος, σοφοκλῆς ἐν τριπτολέμῳ. ἐν

δὲ ἰφιγενείᾳ, πυνδάκα τοῦ ξίφους, τὴν λαβὴν ἔφη.

Ἀπυξίνως, ἀπονεύρου τιμοκλῆς. ¶ Ἀπυλλέτω, αἰνείσθω. ¶ Ἀπυρασκεύη, τὰ παρέχοντα χρῆσιν ἐν πυρί.

Ἀπύρου, ἀθύτου. σοφοκλῆς μυσοῖς. ¶ Ἀπύρους, κενοῖς, νεκρούς. ¶ Ἀπύρους τρίποδας, τοὺς ἀναθηματικοὺς καινοὺς καὶ οὐδέποτε πεπυρωμένους, ἀλλ' ἕνεκα κόσμου ἀνακειμένους, ἐξ ἐναντίου δὲ πυριβήτας ἐν οἷς θερμαίνουσιν ὕδωρ. ¶ Ἄπυργος, ἀτείχιστος εὐεπιβίδης τιμενῶ. ¶ Ἄπυρος, ἄναστος, νεκρός. καινός.

Ἀπύρωτον, καινὸν ἢ ἀναθηματικόν. ¶ Ἀπύστιον, ἀπόπιον. ¶ Ἄπυστος, ἀνήκουστος περὶ οὗ μηδεὶς πέπυσται.

Ἀπυστρόπτει, ἀποστρέφει. ¶ Ἀπφία, ἀδελφῆς ἢ ἀδελφοῦ.

Ἀπυσδον, δυσώδης. ¶ Ἀπφῶ, παρὰ ἡ ἀπφλασία χάρις. ¶ Ἀπφὺς, ὁ πατὴρ, ἢ πνεύματος ἁγίου ἐν τῇ ἐνέργεια. ¶ Ἄπωθεν, μακρόθεν. ¶ Ἀπῴκησαν, ἠχμαλώτευσαν. ¶ Ἀπῴκισται, ἐμακρύνθη.

Ἀπῶλυσον, ἀνύρου. ¶ Ἀπωμοσία, ὅταν τὶς κρινόμενος σκήπτηται μὴ εὐχολεῖν πρὸς τοὺς δικαστὰς, αὐθυπομνύη δὲ ὁ ἀντίδικος, καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου προδικάζονται.

Ἀπώμοτον, φευκτέον ἢ ὅπερ ἄν τις ἀπομόσειεν.

Ἀπών, μακρὰν ὤν. ¶ Ἀπώνασθαι, καταστρυφᾶν, ἀπολαῦσαι. ¶ Ἀπωνηθήσεται, πειράσεται.

Ἀπώρυγας, ὑδρηνούς. ¶ Ἀπώσατο, μακρὰν ἔρριψεν.

Ἀπώθησαν, ἀπέρριψαν. ¶ Ἀπῶσμαι, ὤθησαι.

Ἄπωτος, φυτός. ¶ Ἀπῶσμαι, ἀπέρριψαι.

Ἀπωτάτῳ, μακράν. ¶ Ἀπωτέρω, πόρρω.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ρι, μεγάλως, ὅθεν καὶ ὁ ἀρίζηλος ὁ μεγάλως ζηλωτός, σύνδεσμος ἰσοδύναμος τῷ δή.

¶ Ἀρὰ, κατάρα. ¶ Ἀρά. εὐχή. κατάρα. βλάβη, καὶ σύνδεσμος. ἄρα, λοιπόν. τάχα. δῆτα. δή.

Ἀραβία, τόπος συρίας, καὶ κόσμος γυναικός.

Ἀράβησεν, ἐψόφησεν, ἤχησεν. ¶ Ἀραβίδες, αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί. ¶ Ἀραβικὴ, πνοὴ ἡ τυφωνική.

Ἀράβιος ἄγγελος, παροιμία παρὰ τὸ ἀράβιος αὐλητὴς παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀραβίου αὐλητοῦ ὃς ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων. ¶ Ἄραβον, ψόφος, θόρυβος. ¶ Ἀραβύλας, ὑποδήματος διάφορα καὶ βαρβαρικά. ¶ Ἀράβῳ, ψόφῳ, ἐν χύρῳ, μνήμης. ¶ Ἀράγειν, σπαράσσειν. ¶ Ἀραγμὸς, ψόφος. ¶ Ἀράδει, θορυβήσει, ταράξει.

Ἀράδηται, κεκόνηται, συγκέχυται. ¶ Ἄραδος, ἡ ἀπὸ τῶν γυμνασίων τῆς καρδίας κίνησις, καὶ πόλις.

Ἀραιὰς, βλαβεράς, λεπτάς. ¶ Ἀράξουσιν, ἐρεθίσουσιν. ¶ Ἀραιώσει, ἁρμοστὸν ποιήσει. ¶ Ἀραιὸν, ἀσθενῆ. ¶ Ἀραιῇσι, λεπταῖς καὶ μακραῖς. ¶ Ἀράμενοι, ἐπάραντες. ¶ Ἄραντες. ἀπενεγκάμενοι.

Ἀραιὴ, ἀστὴρ, τὰ λεπτὰ ἔντερα. ¶ Ἀραιοῦν, στερεόν.

Ἀράξαι, συντρῖψαι. ¶ Ἀραίας, βλαβεράς. σοφοκλῆς ἀλκμαίῳ. ¶ Ἀραῖον, κατάρατον, ὡς τὸ ὁ προσθεν ἐλθὼν ἦν ἀραῖός μοι νέκυς, οἷον ἀρὰν προστεθεὶς καὶ κατ' εὐχῆς σοφοκλῆς πολυείδῳ. ¶ Ἀραιθυρέη, ὄνομα πόλεως. ¶ Ἀραιαί, ἐστὶ μὲν τῶν ἀσθενοῦς, ὑπὲρ δὲ κνῆμαι ῥῶονται ἀραιαί. ἐστὶ δὲ τῶν λεπτοῦ

Ἀποσοῦν, ἀφορᾶν. ¶ Ἀποσυκάζειν, σῦκα ἐσθίειν.

Ἀποσυμβολᾶν, συναντᾶν. ¶ Ἀπὸ συμβόλων δικάζειν, ἐδίκαζον Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων τοῖς ὑπηκόοις, καὶ τοῦτο ἦν χαλεπόν. ¶ Ἀπίστασον, ἀντὶ τοῦ παράδος.

Ἀπόσφαγμα, πλάθημα ξυγοῦ...

Ἀποσφαλείς, ἀποτυχών. ¶ Ἀπόσφαξ, τὸ ὑψηλόν.

Ἀπὸ σφείων, ἀφ' ἑαυτῶν. ¶ Ἀποσφίλειν, ἀποτυχεῖν ἐπί τινος. ¶ Ἀποσφίλωσις, ἀπενέγκωσις.

Ἀποσχᾶν, ἀναιρεῖν. ¶ Ἀποσχάσαι, διαρρῆξαι, διαλῦσαι, φλεβοτομῆσαι. ¶ Ἀποσχελάσας, συντομίας σκεψάμενος. ¶ Ἀπόσχε. παῦσαι. ¶ Ἀποσχάσει. ἀποχωρήσει. ¶ Ἀποσχοινίσαντες, ἀποστερήσαντες.

Ἀποσχολάζειν, κατασχολάζειν. ¶ Ἀποτάδων, ἐκτεταμένων. ¶ Ἀποτειχίζεται, ἀποκλείει. ἀποφυλάττει.

Ἀποτάξιον, ἀπόπομπον. ¶ Ἀποταυρούμενος, θυμούμενος. ¶ Ἀπὸ τεύγματος, ἐξαίφνης.

Ἀπόταφοι, οἱ συνειστυκότες τὴν ἐλευθερίαν δοῦλοι καὶ μὴ συνταφέντες αὐτοῖς. ¶ Ἀποτείνεται, ἐκτείνει. φιλονεικεῖ. ¶ Ἀποτεμεῖ. ἀποκόψει.

Ἀποτεμεῖν, ἀγνίσαι. ¶ Ἀποτεθρίακεν, ἀποπεφύλλακεν, ἀπεκάθαρεν, ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν συκοφύλλων. ¶ Ἀποτεθυμμένοι, κεκαυμένοι. ¶ Ἀποτινεῖται, ἀποδώσεται. ¶ Ἀποτετίνακται, ἀπέρριψεν. ¶ Ἀπότευγμα, ἀποτυχία. ¶ Ἀποτεύξασθαι. ἀποτυχεῖν. ¶ Ἀποτίθεται, συνάγει εἰς τὰς ἀποθήκας. ¶ Ἄπο, τηλόθεν, μακρόθεν. ¶ Ἀποτίθησιν, ἀποθνήσκει. ¶ Ἀποτίμαστος, ἀνύβριστος.

Ἀποτιμήματα, αἱ πρὸς τὰς φερνὰς ὑποθῆκαι.

Ἀποτιμήσασθαι, τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην. ¶ Ἀποτιμιᾶ, ἀποτίθησιν. ¶ Ἀπότιμος, ἄτιμος. ¶ Ἀποτίνει. τιμωρίαν πράττει. ¶ Ἀποτίπλαστον, ἀπρόσπλαστον. ¶ Ἀποτίσει, ἀποδώσει. ¶ Ἀποτῖσαι, ἀποδοῦναι. ¶ Ἀποτίσεται, τιμωρήσεται.

Ἀποτειχίζων, ἀποφράττων. ¶ Ἀπότμημα, ἐκκεκομμένον. ¶ Ἀποτμήξαντες, ἀποτεμόντες, ἀποχωρισθέντες. ¶ Ἀποτέτμηται, ἀποκέκοπται.

Ἀπότμου, δυστυχεστάτου. ¶ Ἀπὸ τοῖν, ἀπὸ τούτων.

Ἀποτόκοις, τὰς ἀπογεννήσεις τῶν γεννημάτων.

Ἀπορμάδα, χέζαν, καὶ ἀκόντιον πεντάθλου.

Ἀπότομοι, οὐκ ἐνδρεγεῖς. ¶ Ἀπότομον, τὸν μὴ ἄξιον προσόψεως. ¶ Ἀποτόμως, σκληρῶς, ἀπραιότως.

Ἀποτράγημα, λείψανον, βρῶμα. ¶ Ἀποτραχύνεται. θρασύνεται. ¶ Ἀποτραχύνοιτο, θρασύνοιτο.

Ἀποτρέχοντες, ἀναχωροῦντες. ¶ Ἀποτρέψαι, διαλῦσαι φιλονείκως. ¶ Ἀποτριψάμενοι, ἀπορριψάμενοι. ¶ Ἀποτετριάξαι, τρεῖς πληγὰς δοῦναι.

Ἀποτρόπαιος, φρικταῖος, φοβερὸς τὴν ὄψιν. κακὸς ἀποτροπήν. ¶ Ἀποτροπιάσματα, ἐξιλεώσματα, ἀποτρέποντα τὸ φαῦλον. ¶ Ἀπότροπον, ὅ,τις ἂν ἀποτράποιτο σοφοκλῆς οἰδίποδι. ¶ Ἀπότροπον, οὐκ ἐπιστρέφον εἰς τὴν πόλιν. ἀποτετραμμένον, τὴν τῆς ἀπιστέως ἐπιστροφήν. ¶ Ἀπὸ τρόπου, ἔξω τοῦ τρόπου.

Ἀπότροφος, μακρὰν τεθραμμένος. ¶ Ἀπὸ τροχοῦ. ἐξ ἅρματος δρόμου. ¶ Ἀποτρυστῶν, λάθρα ἀξιῶν.

Ἀποτρωπᾶσθαι, ἀποτρέπεσθαι. ¶ Ἀποτυλῶσαι, ἐπᾶραι * ἄμιλλον. ¶ Ἀποτυχιωθείς, ἀντὶ τοῦ ἀποτυχιωθείς, ἐκ τοῦ ἀποτυχιωθέντος τοῦ ἀποπλεκῆσαι τὸν λίθον ἀποτυχών, ἔστι δὲ λιθοξοϊκὸν σιδήριον.

Ἀποτύψονται, παύσονται τοῦ τύψασθαι.

Ἀπ' οὔατος, μακρὰν τῆς ἀκοῆς. ¶ Ἀπ' οὔδεος, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. ¶ Ἀπούκρατος, ἀπὸ τῆς κεφαλαίας.

Ἀπούρας, ἀφελόμενος, ὁ ἀφαιρήσας. ¶ Ἀπουργούς, γωνίας εὐτελεῖς καὶ ὅπου τὰ στρώματα συνάγεται, ἀπουεικτικῶς δὲ ὁ ἀφελομένως. ¶ Ἀπουρίσουσιν, ἀφαιρήσονται. ¶ Ἄπους, μὴ ἔχων πόδας.

Ἀπουσία, ὅταν τὶς ἀπῶν, ἢ τὶς ἀπέχει καὶ ὁ ἀπολείψεις.

Ἀποφαίνει, φανεροποιεῖ. ¶ Ἀποφαίνοισθην, ἀποδεκνύοισθην. ¶ Ἀποφανθείς, ἐν τῷ φανερῷ καταστάς, σοφοκλῆς ἀκεισίῳ. ¶ Ἀπόφαρσις, ἡ ἐπιτήρα ὡς ἐπήσκυνθρος. ¶ Ἀπόφαθι, ἀπαγγείλατε.

Ἀποφάσκει, ἀπαγορεύει. ¶ Ἀπόφασις, κρίσις, ψῆφος. δίκη. ¶ Ἀπάφειν, ἀπατῆσαι. ¶ Ἀποφῆσαι. ἀρνήσασθαι, ἀπόφημι, ἀπολέγω. ¶ Ἀποφαίνομαι, ἀπαρνοῦμαι. ¶ Ἀποφῆναι, ἀποδεῖξαι.

Ἀποφήνας, εἰπών. ¶ Ἀποφθίμενον, ἀποθνήσκοντα.

Ἀποφθάρο τί μου, ἀπαλλάγη τί μου.

Ἀπόφθεγμα, σύντομος λόγος, μάντευμα.

Ἀποφθιέσθω, ἀποθανέτω. ¶ Ἀποφθίμην, ἀπολοίμην. ἀποθάνοιμι. ¶ Ἀποφθίμενον, ἀποθανόντα.

Ἀποφθαράξασθαι, τοῖς μυκτῆρσιν εἰς τὸ ἔξω ἦχον προέσθαι. ¶ Ἀποφλᾶσαι, ῥογχάσαι κρίνεται σπάμιοι. ¶ Ἀποφλαυρίζεσθαι, ἐξευτελίζεσθαι.

Ἀποφλύειν, ἀπερεύγεσθαι. ¶ Ἀποφοιτᾶ, ἀποπηδᾶν. ¶ Ἀποφοίτησις. χωρισμός. ἀναχώρησις.

Ἀποφορά, ὀσμὴ ἢ δένδρα μὴ φέροντα καρπόν.

Ἀποφόρος, ἀσθενέστερος. ¶ Ἀποφορτίσασθαι, τὸ βάρος ῥίψαι. ¶ Ἀποφράδες, κακαί, παρατηρήσιμοι. ¶ Ἀποφράδες, ἡμέραι ἑπτά, οὕτως ὀνομαζόμεναι, ἐν αἷς ἐναγίζουσι τοῖς νεκροῖς, μεταφέρουσι δὲ τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τοὺς πονηρούς, ἢ ἀπαγορευόμεναι πρὸς τὰς πράξεις. ¶ Ἀπόφυλοι, ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλὴν αἰσχύλος σακτυεικῷ. ¶ Ἀποφῦναι, διαστῆναι. ¶ Ἀποφυσήσασα, ἐγκρύψασα.

Ἀποφυσίας, ἐκφυσήσεις, ἐξοχάς. ¶ Ἀποφώλια, ἀποφίλια. ¶ Ἀποφώλιος, μάταιος, ἀδόκιμος, εὐτελὴς ἢ ἀπαίδευτος. ¶ Ἀποφώρας, κλέπτας.

Ἀποχαθῆ, ἀποθάνῃ, ἀπέχῃ. ¶ Ἀπόχασον, ἀποχώρησον. ¶ Ἀπέχει, ἀπέχρη, ἐξαρκεῖ. ¶ Ἀποχειρόβιοι, οἱ ἁλιεῖς καὶ χειρώνακτες καὶ ἐγχειρογάστορες οἱ τεχνῖται. ¶ Ἄποχον, ἀπότεχνον. οἱ δέ, ἄγροικον, οἱ δέ, μάταιον. ¶ Ἀποχλωρίας, οὐκ ἀπὸ αἰσχύνης ἢ μανίας. ὁ χρόα τοῦ ὄψεως ἀλλάσσεται. ¶ Ἀποχραίνειν, τὸ ἀπολειφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.

Ἀποχρέμματος, ἀποπλύσματος. ¶ Ἀπόχρη, ἐξαρκεῖ. ¶ Ἀποχρησαμένοις, ἀποσυλημένοις.

Ἀποχρημφθέντα, ἀποχωρισθέντα. ¶ Ἀποχρῶν, πεπληρωμένος πρὸς τὰς πράξεις. ¶ Ἀπίχρανος, ἀκάλυπτος, ἀπροφάσιστος. ¶ Ἀποχρώντως, ἀρκούντως, αὐταρκῶς. ἱκανῶς. ¶ Ἀποχρῶσιν. ἐξαρκοῦσιν.

Ἀποχοιριάζειν, ἀποσοβεῖν, ὡς χοῖρον ἐξελαύνειν.

Ἀποψάλλειν, τὰς τρίχας τίλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. ¶ Ἀπόψιον, τὸ ἀπόμακρον τοῦ μέτρου.

κακοί. γόητες. ¶ Ἀποπληκτον, θαυμαστὸν, κὐαίσθητον.
Ἀ ποπλήκτῳ, ᾧ οὐκ ἂν τις ἑκὼν προσπλάσειεν. ὅιον μοχθηρῷ. ¶ Ἀποπλήκτῳ ποδί. μανιώδει, σοφοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ. ¶ Ἀποπνείων, ἀποπνέων.
Ἀ ποπλέειν, πλέειν. ¶ Ἀποπληξία. μανία ἢ ἄνοια.
Ἀ ποπλοκίαι, ἐμπλοκαὶ λακώνων. ¶ Ἀπόπλουν, τὸ μηκέτι πρὸς πλοῦν ἐπιτήδειον ὂν πλοῖον.
Ἀ ποπομπαὶ, ἡμέραι τινὲς, ἐν αἷς θυσίαι ἐτέλουν τοῖς ἀποπομπαίοις θεοῖς. ¶ Ἀποπομπαῖος, ὁ ἀποσκεφθεὶς ἄπρακτος. καὶ ὁ κεκαθαρμένος. ¶ Ἀποπομπεῖν, τὸ ἀποπέμψασθαι καὶ ἀποκαθήρασθαι.
Ἀ πόπεμπτοι, οἱ ἀξιοι ἀποπεμφθῆναι διὰ μοχθηρίαν ἠθοις. ¶ Ἀπόμπιμοι. αἱ ἀποφράδες ἡμέραι.
Ἀ ποθεν, χωρίς. ¶ Ἀπόπροθεν, πόῤῥωθεν.
Ἀ ποπεῖν. ἀπελθεῖν. ¶ Ἀπόπροθι νηῶν, ἄπωθεν τῶν πλοίων. ¶ Ἀποπροσωπίζεσθαι, ἐκμαλάσσεσθαι τὸ πρόσωπον, ἢ ἐσοπτρίζεσθαι. ¶ Ἀποπτάμη. πταμένη, ἀπέλθῃ. ¶ Ἀποπτάμενος, ἀποπτάς.
Ἀ ποπτύεσεται, ἀποτινάσσεται τὰ πτερὰ ἢ πτάρνυται.
Ἀ ποπτόλιος, ἀπὸ τῆς πόλεως. ¶ Ἄποπτον, πόῤῥωθεν ὁρώμενον, ἢ ἀθεώρητον ἢ πανόπτον.
Ἄ ποπτος, ὁ ἄνωθεν καὶ ἔξω τῆς ὄψεως. ¶ Ἀποπτύσαι: ἀπομύξασθαι. ¶ Ἀπόπτυστον, ἀπόῤῥιψον.
Ἀ πόπτυστον, ἀπόβλητον, κατάπτυστον, ἔκβλητον.
Ἄ ποπτος, ἀσφαλὴς, βέβαιος. καὶ ὁ ἄνωθεν τῆς ὄψεως.
Ἀ ποπυρίας ἄρτος, ἐπ' ἀνθράκων ὁ πυρούμενος.
Ἀ ποπυρίζων, ἀπὸ πυρὸς ἐσθίων. ¶ Ἀπόῤῥαξ, ἀπόῤῥωγα. ἀπόσπασμα. ἀπότμημα. ¶ Ἀπορεῖ. ἀδημονεῖ. ἀγωνιᾷ. ¶ Ἀπόρθητοι, ἀδιαμέριστοι, ἀνυχμάλωτοι ἀπ' ὀρθίς, ἰθὺ ὑψηλοῦ. ¶ Ἀπορία, ἀγνωσία.
Ἀ πορνύμενοι, ὁρμῶντες. ¶ Ἀπόροις, ἀμηχάνοις.
Ἄ πορος, ἐνδεής. ¶ Ἀπορούμενοι, πενόμενοι.
Ἀ ποροῦντες, ἀμηχανοῦντες. ¶ Ἀπόρσειν, ἀφύλαξο.
Ἀ πορῆσαι, ἀφορῆσαι. ¶ Ἀποῤῥάσαι, ἀφελέσθαι, κύειν.
Ἀ ποῤῥαίσει, ἀπορεῖ, διαφθορεῖ, ἀποφθαρήσεται.
Ἀ ποῤῥαίγειν, τὸ ἐκ πολλῶν ὀλίγα διδόναι. ¶ Ἀποῤῥαγεῖ, οἱ καθαρμοί. ¶ Ἀπόῤῥαξιν, παιδιὰν διὰ σφαίρας. ¶ Ἀπόῤῥησις, ἀπειλὴ, προσαπόρθωσις.
Ἀ πόῤῥημα, ἀπαπόρθωσις. ¶ Ἀποῤῥήξας, ἀτιμάσας.
Ἀ ποῤῥίψας, ἀποκόψας. ¶ Ἀπόῤῥητοι, ἄφραστοι, ῥηθῆναι μὴ δυνάμενοι. ¶ Ἀπόῤῥηθεις, ἀπηγορευμένος.
Ἀ ποῤῥήτως, ἀφράστως. ¶ Ἀπόῤῥητα, ἀνεκλάλητα.
Ἀ ποῤῥοίας, εἴδωλα καὶ σκιαί. ¶ Ἀποῤῥοή, ἡ ἀπό τινος ῥέουσα. ¶ Ἄποῤῥον, πάλιν. ¶ Ἀπόῤῥοια, σταλαγμός. ¶ Ἀποῤῥυταλίξαι, ἀποσπάσαι.
Ἀ ποῤῥῶγας, ἀπεσχισμένας. ¶ Ἀποῤῥῶγες, αἱ ἀνέχουσαι πέτραι. ¶ Ἀπόῤῥωξ, ἀπόσπασμα, ἀπόρρηγμα.
Ἀ πόσπασμα, ἀπόῤῥοιαξ. ¶ Ἀπόῤῥυξ, σχίσμα.
Ἀ ποσυπτόμενος, ἀπονιπτόμενος. ¶ Ἀποσαλεύσας, ἐπιτηρήσας. ¶ Ἀποσβαίῳ, νεκρῷ.
Ἀ ποσισύκαστα, τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα.
Ἀ ποσεμνύνει, μεγαλύνει. ¶ Ἀποσηκώσας, ὡς ἐν σηκῷ κατακλείσας. ¶ Ἀποσημαινῶ, ἀποδιώξω.
Ἀ ποσημήνασθαι, σημειώσασθαι. ¶ Ἀποσήχειν, ἀποδιώκειν. ¶ Ἀπόσιμος. ἀπόσιμος κλάσμος. ¶ Ἀποσιμοῦν, ἀποστρέφειν, πρὸς τὸ σιμὸν φέρειν. ¶ Ἀποσκισάμενοι, ἀποῤῥίψαντες. ¶ Ἀποσκαμνθίζειν, ἀπομυκτηρίζειν. ¶ Ἀποσκελίσαι, παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι. ¶ Ἀποσκυβαλιζόμενος, ἀποχωριζόμενος, ἀποβαλλόμενος, ἀποῤῥιπτόμενος.
Ἀ ποσκυβάζονται, ἀποφέρονται. ¶ Ἀποσκυβάζω, ἀλεύροις ἐποίει. ¶ Ἀποσκυβάζων, ἀποφέρων, ἀφανίζων. ¶ Ἀποσκυβάσαι, ζημιῶσαι. ¶ Ἀπόσκημμα, ἀπείκασμα, αἰσχύλος ἀρχιίᾳ. ¶ Ἀποσκιρωθὲν, ἀποσκληρανθέν. ¶ Ἀποσκλαίη, ἀποξηραίνοιτο, ἀποθάνοι. ¶ Ἀποσκνίψῃς, σκυβάσῃς, κρούσῃς. μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποδοκιμάσῃς με, μὴ ἀποῤῥίψῃς με. ¶ Ἀποσκόλυπτε, ἀπολέπιζε, ἢ ἀποκόλυε, φασὶ καὶ τὸ περιτετμημένον τὸ αἰδοῖον ἀποσκολυμμένον σοφοκλῆς μώμῳ. ¶ Ἀποσκοποῦ, οἷον ἐκτὸς σκοποῦ ἢ ἀποσκέπτως. ¶ Ἀπόσκοπος, ἄποθεν σκοπῶν. ¶ Ἀποσκορακίζειν, ἀποδοκιμάζεσθαι.
Ἀ ποσκορακισμός. διαδίνωσις. ¶ Ἀποσκαλίδοντα, τῶν σκαλίκων τὰ ἀνθρωποειδῆ ἄκρα ξενοφῶν.
Ἀ ποσκυθίσαι, περιτεμεῖν. ¶ Ἀποσκύδμαινε, ὀργίζου: χολοῦ. μέμφου. ¶ Ἀποσκύζει, ἀπομέμφεται.
Ἀ πεξιοῖ. τελευτᾷ εἰς τὸ διχοστατεῖ. ¶ Ἀποσκώμματα, μυκτηρίσματα. ¶ Ἀποσοβεῖ, ἀπελαύνει, ἀποδιώκει. ¶ Ἄποσον, τὸ ποσότητι ἢ μέζω οὐχ ὑποπίπτον. ¶ Ἀποσπαράσσουσι, σπαίρουσι, σφίζουσιν.
Ἀ πόσπασμα, μέρος, ἀπότμημα. ¶ Ἀποσπενδουλῆ, ἀποπιδήσας, ἀποσκώψας καὶ θραύσας. ¶ Ἀπὸ σπυρίδος δειπνεῖν ἢ δειπνίζειν, τὸ ἀντὶ δείπνου ἀργύριον καὶ μέρη ἐν σπυρίδι λαβεῖν ἢ δοῦναι. ¶ Ἀποσσῶμαι, μερίζομαι. ¶ Ἀποσταδὸν, ἀφεστηκότες πόῤῥωθεν, διὰ ἀποστήματος. ¶ Ἀποστασίου δίκη, ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅτε ἀποστῶσιν τῶν ἐλευθερωσάντων.
Ἀ πὸ σταθμοῖο, ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως. ¶ Ἀποστάλεντων, ἀποσπασθέντων. ¶ Ἀποστὰς, φυγών. αἰσχύλος[*] ἰθάκας καὶ ἀλκμήνῃ. ¶ Ἀποστάσιον, τὸ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα καὶ γράψαι ἀποστάσιον. ¶ Ἀπόσταδον, λέκτον μεμολυβδωμένον καὶ καλάμῳ περιεσχημένον.
Ἀ ποστερεῖται, στερεῖται. ¶ Ἀποστέλλεις. ἀπείργεις. κωλύεις βίαι πιδῆς μηδία. ¶ Ἀπόστειλε, ἄπιθι. ἀναχώρει, ἄπελθε. ¶ Ἀπόστημα, ἀπόστασις, πλάσις σταθμῷ. ¶ Ἀποστήσασθαι, ἀποδοῦναι χρέος.
Ἀ ποστήσωνται, ἀποκομίσωνται. σταθμῷ δὲ ἀποδίδωσιν.
Ἀ ποστίβης, ἀποπεφοιτηκώς, οὐ τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν σοφοκλῆς κυρίαις.
Ἀ ποσταλαὶ, ἀποπέμψεις. ¶ Ἀποστολεῖς, τὰ πρὸς πλοῦν παρασκευάζων τοῖς πλέουσιν ἀποστελλομένοις ἀπὸ στόλων τὴν διὰ θαλάσσης. ¶ Ἀπόστολος, στρατηγὸς κατὰ πλοῦν πεμπόμενος. ¶ Ἀποστομίζειν, ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν. ¶ Ἀποστομίζων, Φιμονῶν.
Ἀ ποστρακισθῆναι, ἐξορισθῆναι. τὸ παλαιὸν δὲ ἐν ὀστράκῳ αἱ ἐξορίαι γραφόμεναι, τοῖς ὑποβριζομένοις ἐδίδοντο. ¶ Ἀπὸ στρατιῶν, ἀπὸ στρατοῦ.
Ἀ ποστρέφεται, ἀποξενοῖ τὸ πρόσωπον. ¶ Ἀποστροφὴ, προδοσία. ¶ Ἀποστρωμάξαι, ἀποφράξαι.
Ἀ πόστοργον, ἀπεχθὲς καὶ μὴ στεργόμενον. ¶ Ἀπόστροφον, τῇ φωνῇ σκληρός. ¶ Ἀποστυγοῦντες, μισοῦντες. ¶ Ἀποσύρει, ἀποσπᾷ σοφοκλῆς μυσοῖς.

ὑψιπύλη. ¶ Ἀποκοτταβίζειν. τὸ λείψανον πόμα τοῦ ποτηρίου ἐκλογίζειν οὕτως ὥστε ψόφον ποιεῖν.
Ἀποκρεπαλισμός, ἀπανθρακισμός. ¶ Ἀποκεισάμενοι, ἀπολυσάμενοι, ἐπαπλωσάμενοι. ¶ Ἀποκλύσασθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. ¶ Ἀποκειθῆναι, χωρισθῆναι. ¶ Ἀπόκειμα, κατάκειμα, ψῆφον.
Ἀποκείνου, ἀποφαίνει. ¶ Ἀπόκεισις, ἐπιλογία ἢ εἶδος ὀρχήσεως. ¶ Ἀπόκροτον, σκληρόν.
Ἀποκρούεσθαι, ἐκβάλλεσθαι. ¶ Ἀποκτᾶσθαι, τὸ ἀποβάλλεσθαι. ¶ Ἀπόκυνον, μάζα μεμαγμένη φαρμάκῳ πρὸς ἀναίρεσιν κυνῶν. ἢ εἶδος βοτάνης.
Ἀποκυπτῶσαι, ἀποκτεῖναι. ¶ Ἀποκυβιάζειν, ἀποκακεῖν, ἀποφεύγειν, ἀποσκιρτᾶν. ¶ Ἀπολάκημα. ῥάπισμα ἀπὸ τοῦ ψοφεῖν. ¶ Ἀπολαχόντων, ἀποκληρωσάντων. ¶ Ἀπολύμη δαίμων, ἡ θυσία, ζῶντες ὀμφακών. ¶ Ἀπολαύει, τρυφᾷ. ¶ Ἀπολελασμένον, ἀπολελιθωμένον. ¶ Ἀπολέγει, παραγγέλλει. ¶ Ἀπολέγειν, ἀπελέγχεσθαι, ἀπαυδᾶν.
Ἀπελέγχομαι, ἀπαγορεύω. ¶ Ἀπολέγοντος, ἀπαγορευόντων. ¶ Ἀπολείπεται. ἀπομένει. ¶ Ἀπολείψεται. ἐάσεται. ¶ Ἀπολεκτῶν, ἐκλεκτῶν.
Ἀπολελάχνωται, εἰς λαχνείαν ἀνάλωται.
Ἀπολελαμμέναι, κοινὰ παρὰ ἱπποκράτει. ¶ Ἀπολέξας, ἐκλεξάμενος. ¶ Ἀπολέξω, ἐρῶ, δηλώσω.
Ἀπολέλασται, ἀπολέλεκται. ¶ Ἀπολελεψομένου, ἀποκειραμένου, ἀπολελεψημένου τὰ καλά.
Ἀπόλειψις, ἡ ἀπὸ γυναικῶν ἔγκατάλειψις.
Ἀπολείψομεν, ἀποδίρομεν, λείψαι γὰρ τὸ ἀποδῖραι.
Ἀπόλεμον, ἀπειροπόλεμον. ¶ Ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν.
Ἀπολεθράξαι, ἀπολεῖψαι ἐκνοτίσαι, ἄλλοι πορρωτέρω ἀπελθεῖν. ¶ Ἀπόληγε. παύου.
Ἀπολείβοντες, ἀποστάζοντων, ἀποσπενδόντων.
Ἀπόλεγος, ἡ τοῦ θανάτου γραφὴ, ταραντῖνοι.
Ἀπολῆσαι, ἀποπιστεῖν. ¶ Ἀποληθῆναι, ἀπογραφῆναι. ¶ Ἀποληγαίνειν, ἀφοδεύειν. ἀποφθέγγεσθαι, ὁ ὀξέως ἀποτρέχειν. ¶ Ἀπολῖνα, ἀποστρέφειν λάκωνες. ¶ Ἀπόλιον, θαῦμα. ¶ Ἀπολιταργῆσαι, ταχέως ἀποδραμεῖν. ¶ Ἀπολλά. ἄπινα πολλά. ¶ Ἀπολύει. λυπεῖ, φονεύει. ¶ Ἀπόλλορε, φόνου εἰς ἀπώλειαν. ¶ Ἀπολιχμήσονται, ἀπολείξουσιν. ¶ Ἀπολλωνιάς, ἡ δάφνη. ¶ Ἀπολλωνιεῖς, δῆμος φυλῆς τῆς ἀττικῆς. ¶ Ἀπολογία, πληροφορία. ¶ Ἀπολογίζεσθαι, ἀπολυμαίνεσθαι.
Ἀπολογισμός, ἀπολογία. ¶ Ἀπόλογος, ἀπολογισμός.
Ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι, ἀποσβέσαι τὸν θάνατον.
Ἀπολοίμιον, φανὸν τὸν ὑπὸ δόλῳ. ¶ Ἀπολοίφειν, ἀποτελεῖν κύπριοι. ¶ Ἀπολόν, ἀστρεφές. βαρύ. ἀκίνητον. ¶ Ἀπόλοιτο, ἀπώλετο. ¶ Ἀποκολουσάμεναι, κολλοβώσειν. ¶ Ἀπολοφύρεσθαι. ἀποδύρεσθαι. ¶ Ἀπόλυμα. τες. ἀπογύμνωσις κύπριοι.
Ἀπολυμαίνεσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. ¶ Ἀπολυμαντῆρα δαιτῶν. τὸν τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον.
Ἀπολυσάμενος. ἀπολυτρωσάμενος. ¶ Ἀπολύτρωσιν, ἀποφυγὴν, ἀπόλυσιν. ¶ Ἀπολῶ, ἀπολέσω. ἀφανίσω. ¶ Ἀπόλωλεν, ἀπώλετο. ¶ Ἀπομαγδαλιά, σίαρ ἐν ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάττοντο ἐν τοῖς

δείπνοις. βαλόντες δὲ αὐτὰ τοῖς κυσὶν ἀναλύοντες ἀπὸ τῶν δείπνων. ¶ Ἀπομάγματα, περιαθειώματα,
Ἀπομάκτης. περικαθαρτής. ¶ Ἀπομάκξας, ξύλα. τὰς σκυτάλας ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα.
Ἀπομορξάμενοι, ἀπομαξάμενοι. ¶ Ἀποματαιάσαι, διεντελίσαι. ¶ Ἀπομάττεσθαι. ἀναλαβεῖν, μιμήσασθαι. ¶ Ἀπομβρυώσαι, ἀπονυστάξαι, ἀποκοιμηθῆναι, μέρμηρος γὰρ ὕπνος καταφορός.
Ἀπομηνίειν, τὸν μόνισιν ἀπαγγέλλειν. ¶ Ἀπομηνίσας, χολωθείς. ¶ Ἀπομισθώματα, οὐσίας δημοσίας οἱ ἀττικοὶ ἔλεγον, ἔργον λαβόντων. ¶ Ἀπόμοιρα. μερίς. ¶ Ἀπομνύμενοι, ἀποβάλλοντες διὰ ὅρκων. ¶ Ἀπομόρξατο, ἀπεψήσατο. ¶ Ἀπομυξίαι, ἀκαθαρσίαι. ¶ Ἀπομύττειν, διαπατᾶν, ἐκπτύειν.
Ἀπώμοτον, φευκτέον ἀπὸ ὠμότητος. ¶ Ἀπόναιο, ἐπαύραιο, ὄναιο. ¶ Ἀπονάρκήσαντες, ὀκνήσαντων
Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι, κατατρυφᾶν. ¶ Ἀπονέμει, παρέχει, δίδωσιν. ¶ Ἀπονέεσθαι, ἀποκομίζεσθαι. ἐπανελθεῖν. ¶ Ἀπονέεται, ἀποστρέφεται.
Ἀπονέουν, ἀπέρχουν. ¶ Ἀπονευρούμενος, τὰ νεῦρα κατατεμόμενος. ¶ Ἀπονησαμένη, ἀποστερεύσασα.
Ἀπονήσασθαι. ἀφίξεσθαι. ἀνελεῖν. ¶ Ἀπονήσεται, ὄνησιν λείψεται. ¶ Ἀπονημένος, ὄνησιν εἰληφώς.
Ἀπονηστίσασθαι, τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ πρῶτον ἐλθεῖν.
Ἀπονίζεσθαι, ἀπονίπτεσθαι. ¶ Ἀπονιζόμεναι, πλυνόμεναι
Ἀπόνιπτρον, ἀπόνιμμα. ¶ Ἀπόνοιμον, ἀπογύμνωσιν.
Ἀπόνοια, ἀπολογισμός. ¶ Ἀπονομή, ἀπομερισμός.
Ἀπόλλων, ὁ τῶν ἑλλήνων θεός. ἐτυμολογεῖται διὰ τὸ μὴ μετὰ πολλῶν συναριθμούμενος. ¶ Ἀπονίνησι. τὴν τιμὴν ἀποδίδωσι. ¶ Ἀπονοστήσειν, ἀποκομίσει, ἐπανελθεῖν, ὑποστρέψει. ¶ Ἀπονοστήσω, ἀπονοσφίσομαι. ¶ Ἀπονοσφίζεσθαι, χορτάζεσθαι.
Ἀπονοσφισθείς, χωρισθείς, στερηθείς. ¶ Ἀπονούμενοι, οὐ μνημονεύοντες. ¶ Ἀπ᾽ ὄνου καταπεσών, ἀπὸ τύμβου πεσὼν, καὶ εὔπολις ὥσπερ ἀπ᾽ ὄχου πεσὼν οἷον ἀπ᾽ ὄνου. ¶ Ἀποξαναν, κακοπαθεῖν. ¶ Ἀποξίννυται, ἀποσβέννυται. ¶ Ἀποξιφίζειν, ὀρχεῖσθαι ποιάν ὄρχησιν. ὅτι ξιφισμός, σχῆμα τῆς ἐμμελείας τραγικῆς ὀρχήσεως. ¶ Ἀποξίσαι, ἀποδοκιμάσαι.
Ἀποξύσαις, ἀφελών. ¶ Ἀποπαλώσει, ἀποπαλαιώσει. καὶ ἀποκρούσεται. ¶ Ἀπόπαξ, ξύμπαν ὃ σύμπαν. ¶ Ἀποπαταλανεύουσι, παραβλέπουσιν ὅπως φύγωσιν. ¶ Ἀποπεδεκκᾶ. διείρηται παρὰ τὸ ἀποπεδᾶν. ¶ Ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι, ἀποδοῦναι τῷ προσφιλεστάτῳ πατρί. ¶ Ἀπὸ πατρός ἁμαρτών. ἀμοιρήσας ἢ ἀποτυχὼν τοῦ πατρός.
Ἀποπειθαμένον, ἀπειρημένον. ¶ Ἀποπέμποντες, περικρύπτες. ¶ Ἀποπέπηκται, ἀποκέκρυπται.
Ἀποπρανῶ, ἀποπληρώσω, ἀποτελέσω. ¶ Ἀποπέφανθαι, ἀπελειχθῆναι. ¶ Ἀποπεφασμένον, ἀπειρημένον. ¶ Ἀποπεφασμένως, φανερῶς. ¶ Ἀποπεφοίτηκεν, ἀπῆλθεν, ἀπεδήμει. ¶ Ἀποπεφυκέναι, ἀλλοτρείας φύσεως εἶναι. ¶ Ἀποπιλώσειν, ἀποπιδύσειν. ¶ Ἀποπλαθεῖσα, ἀποκρουσθεῖσα.
Ἀποπλάξαντες, ἀποπλανήσαντες. ¶ Ἀποπλαγχθείς, ἀποπληγείς. ἀποτμηθείς. ¶ Ἀπόπλανοι,

ἀπόβλητον. ¶ Ἀποβλίσαι. ἀποβλίψαι.

Ἀποβλύζων, ἀναβάλλων, τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναφλύων, ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν πεπιημένων. ¶ Ἀπόβολον, ἀποβεβλημένον. ¶ Ἀποβουκολήσαις, ἀπατήσας, ἀποστήσας. ¶ Ἀποβράσαι. τὸ διαστῆσαι πυροὺς ἢ ἄλφιτα ὀθόνῃ. ¶ Ἀπόβρασμα, κόχλασμα.

Ἀποβράσματα, τὰ σκύβαλα τῶν πυρῶν. ¶ Ἀποβρίξαντες, μετὰ βορὰν ἀπονυστάξαντες. ¶ Ἀποβρόχισον, κατάσπε. ¶ Ἀπόβωμος, ἄθεος, καὶ θυσίαι ἀπόβωμοι αἱ μὴ ἐν τοῖς βωμοῖς. ¶ Ἀπό γε με ἄφελκε κύπριοι. ¶ Ἀπογενόμενοι, ἀποθανόντων.

Ἀπόγνοια, ἀπόγνωσις. ¶ Ἀπογνώμων, ἀποβεβληκὼς πάντας τοὺς ὀδόντας καὶ μὴ ἔχων δι' οὗ γνωσθῇ.

Ἀπόγνωσις, ἀνελπιστία. ¶ Ἀπόγνωστος, ἀνέλπιστος.

Ἀπόγονος, υἱὸς ἢ ἔγγονος. ἢ συγγενής. ¶ Ἀπογραφή, ἀρίθμησις, ἢ ἀπηγημένη μήνυσις. ¶ Ἀπογύιοι θυχαί, σιωπώμεναι. ¶ Ἀπογυιώσεις, ἀσθενῆ ἢ χωλὸν ποιήσεις. ¶ Ἀπογυμνῶ, φανερὸν ποιῶ.

Ἀποδαιμονίζει. ἀποκαρτερεῖ ἐν τῷ ἐνθουσιᾶν.

Ἀποδαρθανεῖ, ἀποκοιμᾶται. ¶ Ἀποδάσεται, ἀπομερίζει. ¶ Ἀποδάσμιοι. ἀποδεδρασμένοι.

Ἀποδασμός, ἀπομερισμός. ¶ Ἀποδατοί, μερικισθέντες. ¶ Ἀποδάψαι, ἀποκόψαι. ¶ Ἀποδεῖν, ἀποδεσμεῖν. ¶ Ἀπόδειπνος, ἄδειπνος. ¶ Ἀποδειροτομήσω, ἀποτεμῶ τοῖς ξαχίλοις. ¶ Ἀποδεχθέντα, ἀποδοχῆς ἀξιωθέντα. ¶ Ἀποδέκται, ἀρχὴ ἀθήνησι τῶν ὑποδεχομένων τὰ χρήματα.

Ἀπόδεκτον, ἐπαινετόν. ¶ Ἀποδέοντες, ἐλλείποντες.

Ἀποδέουσαι, λείπουσαι, ὑστεροῦσαι, δεῖ γὰρ τὸ ὑστερεῖν ἀποσημαίνει στέρημα ἐστί. τὸ ἐπίρρημα δὲ τὸ χρὴ σημαίνει.

Ἀποδέει, λείπει. ¶ Ἀποδέων, λείπων. ¶ Ἀπόδεσμος. κόσμιόν τι γυναικεῖον περικεφάλαιον.

Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε, ἀπέβαλε δὲ τὸ ἱμάτιον.

Ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. ¶ Ἀποδιδράσκων, ἀποφεύγων, δραπετεύων. ¶ Ἀποδιιστῶνται, χωρίζονται.

Ἀποδικεῖν, ἀπολογεῖσθαι δίκην. ¶ Ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποστρέφεσθαι, τὸ ἀποτρόπαιον ἐκπέμπεσθαι, μακρὰν ἀποκαθαίρεσθαι. ¶ Ἀποδιώξομαι. ἀποδιώξω.

Ἀποδοθῇ. πραθῇ. ¶ Ἀποδοκιμάζει, ἀποβάλλει.

Ἀποδομένου, πωλήσαντος. ¶ Ἀπὸ δόν, βραδύ, ἢ ἀπόρθωσις. ¶ Ἀπόδυνο, ἀπώλοντο. ¶ Ἀποδόσθαι. πεπρᾶσαι. ¶ Ἀπὸ δόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ. ἀπὸ ὑπονοίας. ¶ Ἀπὸ δουρός, ἀπὸ δόρατος βολῆς ἢ μέγεθος βολῆς διαστήσας. ¶ Ἀποδύου, ἀπόδυσον. ¶ Ἀποδῦν, ἀποδῦναι. ¶ Ἀποδοχμώσας, πλαγιάσας ἢ πλατεῖς ἀνακλιθείς. ¶ Ἀπόδραγμα, ἀπομόρισμός.

Ἀποδρέπειν, ἀφαιρεῖν. ¶ Ἀπόδρομον, ἐλαττούμενον τοῖς δρόμοις. ἢ παλίνδρομον ἢ μετ' ἐπάνοδον σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. ¶ Ἀποδρύφοι, ξαίνοι ἢ ἀποξέσῃ.

Ἀποδρύψωσι, καταξέσωσι. ¶ Ἀποδυῇ, ἀποδύσῃ ἀποδυθῇ. ¶ Ἀποδύοι, ἀποδύσοι. ¶ Ἀποδυσπετεῖ, ἀποδύρεται. ¶ Ἀποδυρόμενος, θρηνῶν, πενθῶν.

Ἀποδύσεται, πωλεῖ. ¶ Ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν. ἄχρι τοῦ ὀστοῦ τὴν σάρκα διέκοψεν. ¶ Ἀπὸ ἕθεν, ἀπὸ ἄνωθεν, ἀπὸ ἑαυτοῦ. ¶ Ἀπόειπε, ἀπαρνήσαι.

Ἀπόειπε, ἀπόφησον, ἀπάρνησαι. ¶ Ἀπὸ ἕο, ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ἀπόερσεν, ἀπέπνιξε, τουτέστι ποταμοφόρητον ἐποίησεν. ¶ Ἀποέρσαι, ἀποστερήσῃ, ἀποπνίξει.

Ἀποέργαθεν, ἐχώριζεν, ἀφώριζεν. ¶ Ἀποέργει, χωρίζει. ¶ Ἀποέρυνται. ἀφαιρεῖται. ¶ Ἀποέσκεν, ἀπῆσαν. ¶ Ἀπόθεα, ἄθεα, ἐκτὸς θεῶν σοφοκλῆς θυέστῃ. ¶ Ἄποθεν, ἐκτός. ἔξωθεν. ¶ Ἀπόθεσις, ἀπόδοσις. ¶ Ἀπόθεστος, ἐπιζήτητος. ¶ Ἀπόθετος, κείμενος. ¶ Ἀποθήσασθαι, ἐκτίσασθαι.

Ἀποθησαμένη, ἀποθησαυρίσασα. ¶ Ἀπόθητος, μὴ ὠφελούμενος. ¶ Ἀποθλίψαντες, ἐκπιάσαντες, ἀποστάξαντες. ¶ Ἀπόθθε, θεῖς. ¶ Ἀπόθρεπτα, φθικτά.

Ἀποθειάζειν, τὸ ἀφαιρεῖν φύλλα συκῆς. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν. ¶ Ἀπόθριξ, ἄνηβος ἢ ἄθριξ. ¶ Ἀποθρώσκοντα, ἀποπηδῶντα.

Ἀποθύμια, ἀπαρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἢ ἐχθρά. ἀπὸ ψυχῆς, ἀπὸ θυμοῦ, ἢ ἀπὸ θυμοῦ ἀπὸ ψυχῆς, ἢ ἄποθεν τῆς ψυχῆς. ¶ Ἀποθυρούμενος, ἀποκεκλεισμένος.

Ἀποθύκειν, ἀποτυγχάνειν. ¶ Ἀποθύσει, ἀποπνεύσει, ἀποζεύξει, ἀποσιτίσει. ¶ Ἀπ' ἰδαίων ὀρέων, ἀπὸ τῶν τῆς ἴδης ὀρέων. ¶ Ἀποίζειν, ἀπομωκᾶσθαι.

Ἀποίκησιν, μετανάστασιν. ¶ Ἀποικιστής, καρικιστής.

Ἄποινα, λύτρα καὶ δῶρα. ἔστι δὲ καὶ αὐτὶ τινὸς κτίσματα.

Ἀποινᾶν, ἀπολυτροῦν. ¶ Ἄποινον, ἀτιμώτερον ἢ λύτρον. ¶ Ἄποιον, ἀνέδνον, ἄνοστον. ¶ Ἀποίσει. ἀνέγκει. ¶ Ἀποίσω. ἀποφέρω. ¶ Ἀποίχεται, ἀφίσταται. ¶ Ἄποκα, ἀπόκιστα, οὐ κεκαρμένα.

Ἀποκαθημένη. αἱμορροοῦσα. ¶ Ἀπὸ καὶ κλισιάων, ἀπὸ τῶν σκηνῶν. ¶ Ἀπὸ καιροῦ. ἀκαίρως.

Ἀποκαραδοκία. προσδοκία. ἀπεκδοχή. ¶ Ἀποκάλυψις, πρόγνωσις, προθεωρία. ¶ Ἀποκαταλλάξαι, φίλον ποιῆσαι. ¶ Ἀποκατάστασις, τελείωσις.

Ἀποκαταπλῦσαι, τελειῶσαι. ¶ Ἀποκ' ἐκτῖλαι, ἐκδεῖραι. ¶ Ἀπόκειται. ἡτοίμασται. ¶ Ἀποκεκλεῖσθαι σιτίων, ἀνορέκτως ἔχειν τροφῆς.

Ἀποκετῶν, ἀποκομίζων. ¶ Ἀποκηδήσαντες, ἀφροντίσαντες. ¶ Ἀποκήλειν, ἀποδιώκειν. ¶ Ἀποκήρυκτος, ὁ διὰ ἁμαρτήμασιν ἐκπεσὼν τῆς πατρῴας οἰκίας. ¶ Ἀποκηρυχθέντα, ἀποβληθέντα.

Ἀποκλαίω, κλαίω. ¶ Ἀποκλήρωσιν, τὸ μέρος.

Ἀπόκλεισμα, φυλακή. ¶ Ἀποκλείσαντες, φυλακίσαντες. ¶ Ἀπόκλωμα. ἀπολοσία διὰ τὸ χεῖρον.

Ἀποκλωνεῖ, ἀποστροφεῖ ταραντῖνοι. ¶ Ἀποκαίνει, λυπεῖ. φονεύει. ¶ Ἀποκλάνει, ἀποκάμνει. ¶ Ἀπολύει, ἀποτίθει, ἀποκόπτει. ¶ Ἀποκναίεις, ἀναιρεῖς.

Ἀποκνεῖ, ἀποκάμνει βέβαιος ἀσφαλής, ἢ ἀπατᾷ. ἀφέλκει τὸν πατέρα. ¶ Ἀπόκναισις, ἡ μετὰ βραχὺ ἀναιροῦσα λύπη. ¶ Ἀποκναισθέντες, λυπηθέντες.

Ἀποκνησάμενοι, ἀποξύσαντες. ¶ Ἀπόκνησιν, ὄκνον, ἀποκάκησιν. ¶ Ἀπέκνιζε, ἀπέτιλλε. ¶ Ἀπολοκαύτωσις. περὶ ἰνδοῖς ἡ συνουσία, ἢ δὲ περὶ παφλαγόσι τινῶν χρωμένων τὰ αἰδοῖα δονεῖν περιέχειν.

Ἀποκομίζεσθαι, ἀποφέρεσθαι. ¶ Ἀποκοπῆναι, ἐπὶ τῶν ἰχνευόντων λέγεται ὅταν μὴ εὕρωσιν.

Ἀποκοπησαμένη, στερνοκοπησαμένη, ἀποκοψαμένη.

Ἀποκορεῖν. ἀποκόψαι ἀπὸ ξαπίζης. ¶ Ἀποκορσωσαμέναις, ἀποκειραμέναις, κόρσαι γὰρ τρίχες αἰσχύλος.

Ἀπέφθιτον, ἀπεφθάρκασιν. ¶ Ἀπέφρησαν, ἀφῆκαν, κρατῖνος θράσσαις. ¶ Ἀπέφρυσιν, ἀπέξεσεν, ἀπέβαλεν. ¶ Ἀπέχεσθαι, φεύγειν. ¶ Ἀπέχει χρεώς. ἀπέχεσθαι ἐποίει τοῦ χρεώστου. ¶ Ἀπέχης. λάβης.

Ἀπήχει, ἐκώλυε. ¶ Ἀπέχθεια, ἔχθρα, μῖσος.

Ἀπεχθάνοντο, ἐμισοῦντο. ¶ Ἀπεχθαῖος, ἐχθροποιός.

Ἀπεχθαίρων. μισῶν. ¶ Ἀπεχθής, ἐχθρός.

Ἀπέχθετο, ἐμισεῖτο. ¶ Ἀπεχθήσω, μισήσω.

Ἀπέχθομαι, μισοῦμαι. ¶ Ἀπεχθρῶς, ἐχθραδῶς.

Ἀπέχω, πόρρω εἰμί. ¶ Ἀπεχειρίασεν, ἀπεσκίρτησεν, οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν χειρῶν ἀπεπάλαιξεν. ¶ Ἀπέχρα, ἤρκει.

Ἀπέχρησεν, ἤρκεσεν. ¶ Ἀπεχρήσαντο, ἀπέκτειναν.

Ἀπέψα, ἀπέμαξεν. ¶ Ἀπεψύχη, ἀπεπνευματίσθη καὶ χυλὸς κορκύωνοι ἢ σατυρεικῶ. ¶ Ἀπεψύχοντο, ἐξηραίνοντο ἀνέμῳ. ¶ Ἀπεώρητον, ἀμετεώριστον.

Ἀπεωρούμενον, κρεμάμενον. ¶ Ἀπεώσατο, ἀπεσείσατο. κατεβάλετο. ¶ Ἀπέωσται, ἀπωθεῖται.

Ἀπηνήνατο, ἠρνήσατο. ¶ Ἀπεωστόν, ἀπόθητον.

Ἀπηβηκὼς, τὴν ἀκμὴν παρελθών. ¶ Ἀπηγηλέως, σκληρῶς. ¶ Ἀπηνής, ἀπήρητος. ¶ Ἀπηγμένων, κρατηθέντων. ἀποφορομένων. ¶ Ἀπηγορευμένα. ἄνομα. Ἀπηγόρευται, κεκώλυται.

Ἀπηγορευόμενος, ἀποβεβλημένος. ¶ Ἀπηγόρευμα, ἀπολόγημα. ¶ Ἀπηγορήσομαι, ἀπολογήσομαι.

Ἀπηγκυλέες ἀποτεταγμένοι. ¶ Ἀπηγκωνισμένος, ἐν σχήματι τὸν ἀγκῶνα ἀποτετακώς. ¶ Ἀπηείδη, ἄμορφος ἐγένετο. ¶ Ἀπηθάλωσεν, ἐξεπύρωσεν, ἢ ἀπέσβεσεν. ¶ Ἀπήκει, ἀπέχει εἰς ὀξὺ συνάγει.

Ἀπηκολλύειστιν, ἐν τῷ παραβεβλῆσθαι ἀπέστρεψε. λάκωνες. ¶ Ἀπήκοοι, οἱ μὴ ὑπήκοοι.

Ἀπῆκε. ἀπηνέχθη. ¶ Ἀπηλλάζεις, ἀπηλλαγμένος ἔσῃ. ¶ Ἀπηλγηκότες, μηκέτι θέλοντες πονεῖν. ἀναίσθητοι γενόμενοι, ἀποκαμόντες. ¶ Ἀπηλγηκώς, ἀναίσθητος παρὰ τὸ ἄλγος. ¶ Ἀπηλεγέως, ἀπολελειμμένως. ¶ Ἀπητήμως, κεκειμένως.

Ἀπηλοίησεν, ἀπήλασεν, ἀπέκοψεν. ¶ Ἀπημάλδυνεν, ἠμαύρωσεν. ἠφάνισεν. ¶ Ἀπήμαντος, ἀβλαβής, πῆμα γὰρ ἡ βλάβη. ¶ Ἀπήμβροτε, ἀπέτυχον.

Ἀπήμησαν, ἀπεθέρισαν. ¶ Ἀπήμονα, ἀβλαβῆ, ἀπήμαντα. ¶ Ἀπήμπλακον, ἀπέτυχον. ¶ Ἀπημύλλαινεν. ἐξηυτέλιζεν. ¶ Ἀπήμων, ἀβλαβής.

Ἀπήμαντος, ἀναμάρτητος. ¶ Ἀπηναῖος, ἀπάνθρωπος, ὠμός. ¶ Ἀπηνές, σκληρόν. ὠμόν. ¶ Ἀπηνέος, σκληροῦ, ὠμοῦ. ¶ Ἀπηνεμώθη, ὑπ' ἀνέμου ἔπεσεν.

Ἀπηνέστερον, ἀτομώτερον. ¶ Ἀπηνέμοις, μὴ ἐχούσαις ἀνέμους, ἢ ξηρασία. ἢ ἀπωθὴν ἀνέμων. ¶ Ἀπήνη: ἅμαξα. οἱ δὲ ζεῦγος ἡμιόνων. ¶ Ἀπηνής, σκληρός, ὠμός, χαλεπός, κακός. ¶ Ἀπηξίωσεν, ἀπέλαβεν.

Ἀπήοροι, ἀποκρεμεῖς, ἀπαρτιζόμενοι. ¶ Ἀπήορα, μετέωρα, ὑψηλά. ¶ Ἀπήορον, ἀπέχον. ¶ Ἀπηύραν, ὤδυσαν. ¶ Ἀπηρεῖς, ἀπήρωροι, οὐ πεπηρωμένοι.

Ἀπηρήσατο, ἐπήξεν, ἀπῆρε, μετέστησεν. ¶ Ἀπῆρεν, ἀπεδήμησεν. ¶ Ἀπῆρξαν, ἀπαρχὰς ἔδωκεν.

Ἀπηρτημένη, κρεμαμένη. ¶ Ἀπηρτημένοι, μακρὰν ὄντες. ¶ Ἀπηρτισμένον, τέλειον. ¶ Ἀπήξια, ἀχέρια. ¶ Ἀπηυδήκασιν, ἀπέγνωσαν, ἀπηγορεύκασιν. ¶ Ἀπηύρα. ἀφῆκεν, ἀφεῖλεν.

Ἀπηῦρον, ἀφείλαντο εὐριπίδης ἀνδρομάχῃ.

Ἀπηχές, ἀηδές, ἀηδές. ¶ Ἀπηχέστατον, ἀηδέστατον.

Ἀπήχθεια, δυσοιωνισμός, ἄχθεα, μῖσος. ¶ Ἀπηχής, ἀπεχθής. ¶ Ἀπήχθετο, ἐμισεῖτο. ¶ Ἀπηχθημένον, ἀπόβλητον. ¶ Ἀπηχθημένος, μεμισημένος.

Ἀπηχῶς, σκληρῶς, ἀπεχθῶς. ¶ Ἀπήωροι, μακροὶ καὶ ἐκτεταμένοι. ¶ Ἀπιακὸς ἄρρος, ὁ μεμφιτικός.

Ἀπιαλεῖς, ἀποπέμψεις. ¶ Ἀπίαλος, ῥῖγος.

Ἀπίδω, ἴδω. ¶ Ἄπιτε, ἔλθετε. ¶ Ἀπίει, ἀπέρχεται. ¶ Ἀπίη. ἀλλοδαπή, ἀλλοτρία.

Ἀπίης, πολὺ ἀπεχούσης. ¶ Ἀπίης γαίης, τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς. ¶ Ἀπίθετο, ἀπεζημιοῦτο.

Ἀπιθοῦντι, ἀνυποτάκτῳ. ¶ Ἀπ' ἰκριόφιν, ἀπὸ τοῦ ἰκρίου. λέγεται γὰρ καὶ ἡ τοῦ κυβερνήτου καθέδρα ἴκριον.

Ἀπικρόχολον, τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν.

Ἀπικμῶντο. ἀπεψῶντο. ¶ Ἀπιλημμένη, κρατήσασα.

Ἀπινοῦται, ἀπορυποῦται, πῖνος γὰρ ὁ ῥύπος.

Ἀπινύσσων, ἀπινύτως ἔχων οὐ σωφρονῶν. πινυτὴ γὰρ ἡ σωφροσύνη. ¶ Ἄπιος, ἡ ὄγχνη καλουμένη βοτάνη.

Ἀπιόντος, πορευομένου. ¶ Ἆπις, βασιλεὺς, ὡς αἰγύπτιοι, καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς ἆπις.

Ἀπιστεῖ. ἀπειθεῖ σοφοκλῆς αἰθίοψιν.

Ἄπιστος, ἀντὶ τοῦ ἄπιστος, ἀπειθὴς σοφοκλῆς τρωίλῳ.

Ἄπιχθυς, ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθῦν. ¶ Ἀπιών, πορευόμενος, ἀπερχόμενος. ¶ Ἀπλᾶ, εὐθέα. ¶ Ἄπλαστος, ἀληθινός. ¶ Ἀπλαί, ὑποδήματος εἶδος.

Ἀπλάκητον, ἀναμάρτητον. σοφοκλῆς τραχινίαις.

Ἄπλετον, πολὺ, μέγα, ἀμέτρητον. οἷον ἄπλεθρον, ἢ τὸ μὴ πλεόμενον. ¶ Ἀπλέκητες, ἀπροσπέλαστος.

Ἀπλῆν, ἀκακούργητον. ¶ Ἄπληξ, ὁ μὴ πεπληγμένος. ¶ Ἄπλητον, ἀπρόσιτον, ἀχώριστον, μέγα.

Ἄπλαντα, ῥυπαρά. ¶ Ἀπλανῆ, πολλά, κύπριοι.

Ἀπλήμων, ἄπληστος. ¶ Ἀπλῆτις. σύμμετρος χλαῖνα οὐ δυναμένη διπλωθῆναι. ¶ Ἀπλήτιος, ἁπλοῦς.

Ἄπλευρος. ἡ μὴ ἔχουσα βοήθειαν ἢ πλευράν.

Ἄπληστος, ἀχόρταστος. ¶ Ἀπλοίδες, ἱμάτιον μικρόν. ¶ Ἀπλοϊκὸς, ἁπλοῦς.

Ἀπλοϊκώτερος, ἁπλούστερος. ¶ Ἄπλοιοι, οἱ μὴ δυνάμενοι πλέειν. ¶ Ἀπλοῦς. ἱμάτιον μικρόν.

Ἀπλοῦν, ἀσύνθετον, ἢ τὸ μὴ πλάγιον. ¶ Ἄπλυροι, ῥαφανῖδες οὕτως ἔνιοι: καὶ οὐ ποτάμιαι ἃς καὶ θαλασσίας τινὲς ἔλεγον. ¶ Ἁπλῶς, συντόμως, καθάπαξ. ¶ Ἄπνευστος, οὐκ ἀναπνέων κατὰ φύσιν.

Ἀπνίγμου, οὐ πεπνιγμένου. ¶ Ἀπνίγμου, κνώδοντος.

Ἄπνοις, ἄψυχος, νεκρός, ἄφωνος.

Ἄποθεν, μακρόθεν. ¶ Ἀπόαιμαι, ἀποδιώξω.

Ἀποαγνεῖς, ἀποκαθαίρεις. ¶ Ἀποαγρεῖ. ἀποκαθαίρει κύπριοι. ¶ Ἀποαίνυμαι, ἀφαιροῦμαι.

Ἀποαίνυτο, ἀφῃρεῖτο. ¶ Ἀποβάθρα. ἀποβατηρία, ἢ κλίμαξ νεώς. σοφοκλῆς μυσοῖς. ¶ Ἀποβαίνει, ἐξέρχεται. ¶ Ἀποβαινόντων, ἀναβαινόντων.

Ἀπὸ βαλβίδος, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας. ¶ Ἀποβάλλειν, ἀπολέσθαι. τὰς τρίχας τίλλειν. ¶ Ἀπ' ὀβελίσκου ἰχθῦς, οἱ ἀναπεπαρμένοι. ¶ Ἀποβαίνεται. γίνεται.

Ἀπὸ βηλοῦ, ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ. ¶ Ἀπόβλεπτον, ἔνδοξον.

Ἀπεμέσω, μετάω. ¶ Ἀπεμορξάμην, ἐδάκρυσα.

Ἀπεμόρξατο, ἀπεψήσατο. ¶ Ἀπεμόργνυ, ἀπέμεσεν, ἐξέρασεν. ¶ Ἀπεμπολεῖ, πιπράσκει. ¶ Ἀπεμπολὴν, ἀπαλλαγὴν, πρᾶσιν. ἐμπορείας. ¶ Ἀπεμπολήσας, πωλήσας. πεπρακώς. πραγματευόμενος.

Ἀπεμπολῆσαι, τὸ ἐπὶ κέρδει ἀποδόσθαι τι.

Ἀπεμυθιόμην, ἀπηγόρευον, πόλλ' ἀπεμυθιόμην, καὶ ἐπεμυθιόμην, ὅ ἐστιν ἐπέλεγον καὶ συνεβούλευον.

Ἀπεμφαίνοντα, ἀπεοικότα. ἐκ τοῦ μὴ ἐμφαίνειν τὸ ὅμοιον. ¶ Ἀπέναντι, κατὰ διαρλὰς νότου.

Ἀπενάσθη, ἀπῳκίσθη. ¶ Ἀπενάσσατο, ἀπῴκησεν.

Ἀπενεγκάμενος, κτησάμενος. ¶ Ἀπενδυνηκὼς, φυγών. ¶ Ἀπενέγκασθαι, λαβεῖν. ¶ Ἀπένεικας, ἀπήνεγκας. ¶ Ἀπενεγκεῖν γραφὴν, τὸ γράψασθαι δίκην. ¶ Ἀπένειμεν, ἀπεκλήρωσεν. ¶ Ἀπενόσω, ἀπέβαλες διεπίδης αὐγῆ. ¶ Ἀπενήνατο, ἀπεῖπεν, ἀπηρνήσατο. ¶ Ἀπενιαυτισμὸς, ὁ εἰς ἐνιαυτὸν φυγὴ τοῖς φόνον δράσασιν. ¶ Ἀπενθεία. ἀπενθοῦ. ¶ Ἀπεννέπει, ἀπαγορεύσει. ¶ Ἀπενώπισαν, ἀπέστρεψαν τὰ νῶτα σοφοκλῆς φινεῖ.

Ἀπεξέβαι, τὸ ἀποπατεῖν κρότες. ¶ Ἀπεξεβίω, ἀπέθανεν. ¶ Ἀπεξενωμένη, ἀλλοτρία. ¶ Ἀπεξεσμένον, ἐκτετορνευμένον ἠκριβωμένον. ¶ Ἀπεξωκησάμην, ἀπεξεφόρησα, ἢ ἐξεκένωσα, ἢ ἀπεδήμην.

Ἀποίκασιν, ἀνομοιοῦσιν. ¶ Ἀπεοικότως, ἀνομοίως.

Ἀπεόντος, ἀπόντος. ¶ Ἀπεπάνωρος; ὁ μὴ παλαιούμενος. ¶ Ἀπεπτοίαν, ἀπεχλωρίασιν. ¶ Ἀπεπάμην, ἀπεχώρησα. ἀπεπήδησα. ¶ Ἀπέπρησεν, ἀπεδάκρυσεν. ¶ Ἀπεδύσηνεν, ἀπεμάρανεν.

Ἀπέπλησε λόγους, ἀπεμύξατο τοὺς λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀπεστράφη σοφοκλῆς φαίδρᾳ. ¶ Ἀπερ, καθάπερ.

Ἀπεράντοις, ἀπείροις. ¶ Ἀπεπαύμην, ἀπειπεῖν. ἀπαγορεῦσαι. ¶ Ἀπέραντον, μέγαν, ἀτελείωτον, ἐκ τοῦ πέρας μὴ ἔχειν. ¶ Ἀπέρασθην, ἀπώλεσεν.

Ἀπέραντοι, ἀόριστοι, τέλος μὴ ἔχοντες. ¶ Ἅπερ ἐστιν, ἅτινά ἐστιν. ¶ Ἀπεργὸς, ἀργός. ¶ Ἀπερημάσαι, ἀπαρκῆσαι. ¶ Ἀπεριόριστος, ὁ μὴ καθαρῶς ἐπιφωνῶν, περιορίζειν γὰρ τὸ περικαθαίρειν ἔλεγον.

Ἀπεριάλλακτον, ἀνεξαπάτητον, ἀφελῆ. ¶ Ἀπερίβλεπτον, ἀπερινόητον. ¶ Ἀπερείκασιν, ἀπεφθάρη.

Ἀπερίγραπτον. ἀπερινόητον. ¶ Ἀπερίγραφος, ἀπερινόητος. ἀνίκητος. ¶ Ἀπερίεργος, ἀπερισκέπτως, ἀπολυπραγμονήτως. ¶ Ἀπερινόητον, ἀπερίβλεπτον. ¶ Ἀπερεισαμένοις, στηριχθεῖσιν.

Ἀπερίληπτος, ἀκατάσχετος. ¶ Ἀπερισκέπτως, ἀβουλεύτως, ἀπρονοήτως. ¶ Ἀπερισπάστως, ἀμερίμνως. ἀφροντίστως, ἡσύχως. ¶ Ἀπερίστατον, μωρόν, ἀφορμὰς μὴ ἔχον. ¶ Ἀπεριμέριμνος, ἀμερίμνως. ¶ Ἀπερείσατο. ἀπετινάξατο. ¶ Ἀπερεισαμένοις, στηριχθεῖσιν. ¶ Ἀπερείσεται, στηρίξεται.

Ἀπερείσια, πολλά, ἄπειρα. ¶ Ἀπερισκήπτως, ἀνεπινοήτως. ¶ Ἀπερίτρεπτον, τὸ μὴ περιτρεπόμενον. ἤγουν τὸ μὴ καταστρεφόμενον. ¶ Ἀπέρονα, πέρας μὴ ἔχοντα. ¶ Ἀπέρρε, ἀποφθείρου. πορεύου μετὰ φθορᾶς. ¶ Ἀπέρρηκται, τέτμηται. ¶ Ἀπερρήσει, ἀπολέσει, ἀποφθερεῖ. ¶ Ἀπερρίκασι, πεφρίκασιν. ¶ Ἀπερρώοντο, ἐρρωμένοις ἤλαον.

Ἀπερύκειν, κατέχειν, κωλύειν, ἀποδιώκειν. ¶ Ἀπερύκοι, κωλύοι. ¶ Ἀπερωεύς. κωλυτής. ἐρωεῖν γάρ ἐστι τὸ ὁρμᾶν. ¶ Ἀπερωπὸς, ἀπάνθρωπος.

Ἀπερωπῶς, θαυμαστῶς, ἀδοκήτως. ¶ Ἀπερωήσειας, ἀποχωρήσειας. ¶ Ἀπέσαξεν, ἔζωσεν, ἀπέζωσεν. ¶ Ἀπέσβη, ἐσβέσθη. ¶ Ἀπεσείσατο, ἀπεβάλλετο. ¶ Ἀπέσθαι, ἀκολουθῆσαι.

Ἀπεσίμωσεν, ὕψωσεν, πρὸς μετέωρον ἀνήγαγεν, σίμαι γὰρ αἱ μετέωροι προσαναβάσεις. ¶ Ἀπέσεισεν, ἀπεσείσατο. ἀπέρριψεν. ¶ Ἀπεσκευάζετο, ἄκυρον ἐποίει. ¶ Ἀπεσκευασάμην, ἀπέρριψα, ἀπεδοκίμασα. ¶ Ἀπέσκη. τόξον ἀπέσκη. ἔνιοι δὲ γυμνὰ θήκαις τόξα. σοφοκλῆς τρωΐλῳ. ¶ Ἀπέσκλη, ἀπέθανεν.

Ἀπεσκληκὼς, ἀναισθήτως ἔχων. ¶ Ἀπεσκόλυπτεν. ἀπέσκεπε τὸ δέρμα ὅθεν καὶ σκολοδίφης. ¶ Ἀπεσκοράκιστο, καταπεφρόνιστο. ¶ Ἀπεσκόραζεν, ἀπεσύρατο. ¶ Ἀπεσκοτωμένα, ἐσκιαγραφημένα, τὰς τῆς χρίσεις, σκότους καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι.

Ἀπεσκύψισται, κεκάθαρται. ¶ Ἀπέσοιξεν, ἀπέσωσε λάκωνες. ¶ Ἀπεσουτὴρ, ἀπεσώθη λάκωνες.

Ἀπεσούπαζον, ξύλοις ἀπεδίωκον. ¶ Ἀπεσποδηκότων, φλεγομένων ἐν τῇ τέφρᾳ. ¶ Ἀπεσπάδευρ; ἀπέστησεν. ¶ Ἀπεσπελῆσθαι, ἀπερρίφθαι, ἀποθανεῖν. ¶ Ἀπεσία, ἄνεσις καὶ ἀπέδρα. ¶ Ἀπεσκλάγη, ἠφανίσθη. ¶ Ἀπεσταύρωσαν, ἀπέφραξαν ξύλοις.

Ἀπέστη, ἐχωρίσθη. ¶ Ἀπέστηλεν, ἀπῆλθεν.

Ἀπεστλεγγισμένον, ἀπεξυσμένον. στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα.

Ἀπεστύλουν, ἀπέσυρον, ἀπεγύμνουν τὸ αἰδοῖον.

Ἄπεστιν, ἀπέχει. ¶ Ἀπεστὼς, ἀποχώρησις. ¶ Ἀπεστροφέλιξεν. ἀπέρριψεν. ¶ Ἀπέσφηλεν, ἀπέκρουσεν.

Ἀπεδέσεισεν, ἐδίωξεν. ¶ Ἀπέστω ἄγνοια. ὁ ἀπεῖναι; ἢ μὴ γένοιτο. ¶ Ἀπεσφακέλισεν, ἐσάπη. ἀριστοφάνης ὁλκάσιν. οἱ δὲ ἰατροὶ, τὴν ἐκ τοῦ ὄψεως μελανίαν, ἢ ἀντὶ τοῦ προσεπάσθη ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν.

Ἀπέσφηλεν, ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. ¶ Ἀπεσφραγίσθαι, ἀποκεκλεῖσθαι. ¶ Ἀπέσχας, ἀποσχάσας.

Ἀπ' ἐσχαρόφιν, ἀπὸ τῆς ἐσχάρας. ¶ Ἀπεσχεδίαζετο, ἀσκέπτως ἐγίνετο. ¶ Ἀπεσχεδιάζετο, ἐτοιμάζετο. ¶ Ἀπεσχοινισμένος. ὡς ληστικῶς διεζευγμένος, ἀποκεκλεισμένος. ¶ Ἀπετείχιζον, ἀπεχώριζον.

Ἀπετέλεσεν, ἀπήρτισεν. ¶ Ἀπετέλουν, ἀπεπλήρουν.

Ἀπετίννυον, ἀπεδίδουν. ¶ Ἀπετίννυτο, ἀπελάμβανεν.

Ἀπέτισεν, ἀπέδωκεν. ¶ Ἀποτμήγουσι χαράδραι. ἀποτέμνουσιν αἱ ὑδρορρόαι. ¶ Ἀπετράπημεν. ἀπεφύγομεν. ¶ Ἀποτυμπανίσαι, ξύλα ἀνῃρήκασιν.

Ἀπευθανατίζειν, ἀποθνήσκειν.

Ἀπευνήκασιν, ἐξωρμημέναι εἰσίν. ¶ Ἀπευθὴς, οὐδὲν ἀκούσας. ¶ Ἄπευθος, ἀνήκοος ἢ ἀπαθὴς ὢν παντὸς κακοῦ. ¶ Ἀπευθύναι, κολάσαι. ¶ Ἀπευθύνει, κολάζει. ¶ Ἀπευκταίοις, ἀχρησίμοις. ¶ Ἀπευκτὸν, μισητὸν, τὸ μὴ εὐχῆς ἄξιον. ¶ Ἀπεύδα, ἀπηγόρευσεν.

Ἄπευστος, ἀνόλιος. ¶ Ἀπευτελεῖσθαι, ἀπάρξασθαι.

Ἀπεύχεται, ἀρᾶται. ¶ Ἀπέφαρ, ἀπέθανεν.

Ἀπέφαρ, ἀπεῖπαρ, ἀπεφήναρ. ¶ Ἀπέφοσεν, ἐρνήσαρ. ¶ Ἀπεφθαρμένον, ἀποθνήσκοντα.

ἀπαράλλακτα. ❡ Ἀπάραρον, ἀπυκνῶδες, ἀπάραντον.
Ἀπαράχυτος οἶνος, ᾧ οὐ προστίθεται θάλασσα.
Ἀπαράβατον, ἄπιστον. ❡ Ἀπάργματα, ἀπαρχαί.
Ἀπαρέμφατος, ἄνευ δηλώσεως ἀριθμοῦ ἢ προσώπου.
Ἀπαρές, ὑγιές. ἀπλήρωτον. ❡ Ἀπαρέσκεσθαι, εἰς ἀρέσκειαν ἀπαιτεῖν. ❡ Ἀπαρθένευτος, ἀκέραιος, καθαρά, Σοφοκλῆς ἱππονόῳ. ❡ Ἀπαρθένευτα, οὐ πρέποντα παρθένοις, Σοφοκλῆς Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι.
Ἀπαρίνη, φυτάριόν τι, ἔνιοι δὲ, ὀροβάγχην.
Ἀπαρκῆ. ἁρμόζοντα, αὐτάρκη. ❡ Ἀπαρκτίας. οὗτος ἄνεμος. ❡ Ἀπαρκτεῖν, ἀποτυχεῖν.
Ἀπαρθῆναι. ἀρθῆναι. ❡ Ἀπαντῆσαι, χωρῆσαι, διαστῆσαι. πληρῶσαι. ❡ Ἀπαρτί. ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. ❡ Ἀπάρτια, τὰ ἐπίπωλα. ❡ Ἀπαρτίας, μετάβασιν. ἀποσκευήν. τέλος, ἀπαρτισμόν. ❡ Ἀπαρτίζει, τελειοῖ.
Ἀπαρτικός. πρὸς ἀπάρσιν καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος.
Ἀπαρτιλογία, ἀπηρτισμένη ψῆφος. ❡ Ἀπαρτύειν. ἀποκηρύσσειν Ταραντῖνοι. ❡ Ἀπαρτῦναι, τάξαι.
Ἀπαρνύμενον, ἀφαιρούμενον. ❡ Ἀπάρχεσθαι, μεταδιδόναι. ❡ Ἀπαρχή, προσφορά, ἀφαίρεμα.
Ἀπαρχῆς χριστός. πρῶτος χριστός. ❡ Ἀπάρχου, τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε. ❡ Ἅπασι χαλκῆ, λαμπρὰ ὅλη κροτοῦν. ❡ Ἀπασίας: διαζυγῆς. ❡ Ἄπαστος. ἄγευστος. ❡ Ἀπαστοῦν, τὸ δεσμωτήριον. ❡ Ἀπαπαρίζειν, ἐπαίρειν. ❡ Ἀπαστιόντα, παμποίκιλον. οἱ δὲ λινὸν χιτῶνα, οἱ δὲ μαλλωτόν. ❡ Ἀπαστί. ἀγευστί. ❡ Ἀπαστύων, ψευδόμενος. ❡ Ἀπαστικῶς, ἁμαρτών. ❡ Ἀπατᾷ. πλανᾷ. φενακίζει.
Ἀπάτη, πλάνη, ψεῦδος. ❡ Ἀπατηλόν, ψευδές. ἀπατητικόν, παραλογιστικόν. ❡ Ἀπατηδόν, τὸ αὐτομάτως συγκείμενον παρὰ Δημοκρίτῳ. ❡ Ἀπάτερθεν, ἄποθεν ἢ χωρίς. ❡ Ἀπατούρια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἐπὶ ἡμέρας τέσσαρας ὧν ἡ πρώτη, δορπία καλεῖται. ἡ δευτέρα, ἀνάρρυσις. ἡ τρίτη κουρεῶτις. ἡ τετάρτη, ἐπίβδα. ❡ Ἀπατοῦργος, κωλυτικός. ❡ Ἀπαύγασμα. ἡλίου φέγγος. ❡ Ἀπαύγιος, λαμπρός, φωτεινός. ❡ Ἀπαυδῶ, ἀπαγορεύω.
Ἀπαυθαδιάζοντας, μέγα φρονοῦντας. ❡ Ἀπ' αὐτόφιν, ἀπ' αὐτῶν ἢ ἀπ' αὐτοῦ. ❡ Ἀπαυλεῖσθαι, τὸ μὴ προσαυλεῖν κατὰ τρόπον. ❡ Ἀπαυλία ἡ ἐπαυλία, διχῶς λέγεται, ἡμέρα ἐν ἡ ἐπαυλίζεται τῷ ἀνδρὶ ἡ νύμφη.
Ἀπαυλόν, ἄποικον. ❡ Ἀπαυσίας*, ἀπαροχύτας.
Ἀπαυτομολήσει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλθῃ. παρὰ τὸ μολεῖν ὅ ἐστιν ἐλθεῖν. ❡ Ἀπ' αὐτομάτου, ἐξαίφνης.
Ἀπαφίνιον, Λάκωνες κάρδοπον λιθίνην ἐν ἡ μάττουσι, ὃν κτητίαν καλοῦμεν. ❡ Ἀπαφίσκειν, ἀπατᾶν, ἀφαιρεῖσθαι. ❡ Ἀπαφός, ἔποψ τὸ ὄρνεον. ❡ Ἀπαφυλίστωρ, σταφυλῖνος Λάκωνες. ❡ Ἀπαφῶ, ἀπατήσω.
Ἀπέβη, συνέβη. ἐγένετο. ❡ Ἀπέβλησεν, ἀπεπίασεν.
Ἀπεβήσατο, ἐπορεύθη. ❡ Ἀπέβαισεν, ἀπέδυσεν.
Ἀπεβίω, ἀπέθανεν. ❡ Ἀπεγγυαλίζειν, ἀποκαθιστᾶν.
Ἀπεγένετο, ἀπέθανεν. ❡ Ἀπεγνωσμένος, ἀνέλπιστος.
Ἀπεδέξατο, ἀπέλαβεν. ❡ Ἀπέδοτο. ἐκδέδωκεν.
Ἀπεδίζειν, ὁμαλίζειν. ❡ Ἀπεδικάσθη. κατεδικάσθη.
Ἄπεδον, ὁμαλόν. ἰσόπεδον, ἐπίπεδον. ❡ Ἄμπεδον.

ἀνάπαλιν. ❡ Ἀπέδρα. ἀπεπαλήσατο.
Ἀπέδοτο. ἐκδέδωκεν. ❡ Ἀπέδου. παρέδου.
Ἀπέδρα, ἀπέφυγεν. ❡ Ἀπέειργεν, ἀπεκώλυσεν.
Ἀπήσει*, ἀπέστη. ❡ Ἀπεῖπεν, ἀπηρνήσατο, ἀπεῖπεν.
Ἀπέθριξεν, ἀπέκειρεν, ἀπέκοψεν. ❡ Ἀπείργει, ἀπείργει, κωλύει. ❡ Ἄπει, ἄπιθι, ἄπελθε, βάδιζε.
Ἀπείης γῆς. τῆς πολὺ ἀφεστώσης γῆς. ❡ Ἀπειθεῖ, ἀντιλέγει. ❡ Ἀπειθές, ἀνυπότακτος, ἄπιστος, Σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ❡ Ἀπείθησεν, οὐκ ἐπείσθη. ❡ Ἀπεικάσματα, ὁμοιώματα. ❡ Ἀπεικός, ἄλογον. οὐ πρέπον. ❡ Ἀπειλή, ὀργή. ❡ Ἀπειλεῖται. ❡ Ἀπεῖπαρ, ἀρνήσασθαι. ❡ Ἀπεῖπεν, ἠρνήσατο. ❡ Ἀπειπάμεθα, ἀπερριψάμεθα. ❡ Ἀπείπαντο, παρῃτήσαντο, ἀπετάξαντο.
Ἀπείπατο, ἀποτάσσεται, ἀπάρχεται. ❡ Ἀπειραίη, ἡ ἠπειρωτική. ❡ Ἀπειράκις, πολλάκις, πλειστάκις.
Ἀπείργομεν, ἐκωλύομεν. ❡ Ἀπειρηκότων, ἀπειπαμένων.
Ἀπειρημένοι, ἀπεγνωσμένοι. ❡ Ἀπεγνωκότων, ἀπηγορευμένοι. ❡ Ἀπειρέσιον, πολύ. ❡ Ἄπειρον. πλῆθος. ❡ Ἀπειρέσια καὶ ἄπειρα, τὰ πλήθει πολλά. ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι. ❡ Ἀπείρητον, ἄρρητον. ἀνεκλάλητον. ❡ Ἀπείρητος, ἄπειρος. ❡ Ἀπείρηται, ἀπηγόρευται. ❡ Ἀπεῖρξεν, ἐκώλυσεν.
Ἀπείρων, πολύ. ἄγευστον, περιφερές. στρογγύλον. διὰ τὸ μήτε ἀρχὴν μήτε πέρας ἔχειν. ❡ Ἀπείρονα, πέρας μὴ ἔχοντα. ❡ Ἀπείρονας, ἀπειράτους Σοφοκλῆς Θυέστῃ. ❡ Ἀπείρου. ἀγνώστου, μεγάλου.
Ἀπείρω, πολλῇ. ❡ Ἀπειρομένων, ἀποφθινόντων.
Ἀπείρων, μεγάλων, ἀναριθμήτων, πέρας μὴ ἐχόντων.
Ἀπειροπλάσιον, πολυπλάσιον. ❡ Ἄπεισιν, ἀπέρχεται. ἀπέθανεν. ❡ Ἀπεισουτῆρες, σκόλοπες.
Ἄπιτε, ἀπέλθατε. ❡ Ἀπεκάκισεν. ἐπικράνθη.
Ἀπεκαίνυτο, ἐνίκα, ἀφῃρεῖτο. ❡ Ἀπέκαμον, ἠτόνησαν.
Ἀπεκέκλοφεν, ἀπέκλεψεν. ❡ Ἀπεκεύθησαν τὴν ἀλήθειαν. οἷον ἰδίχεο ὃ ποῖον ἐν τῷ πράγματι.
Ἀπέκλεξαν, ἀποπτύειν φυσῶντες ἐποίησαν. ❡ Ἀπεκομίσθη. ἀπηνέχθη. ἀπόθεν τοῦ τεκόντος ἐγένετο.
Ἀπεκορύφου, εἰς κορυφὴν τὸ τέλος ἦγεν. ❡ Ἀπεκόσμεον, ἀπετίθουν, ἀπετίθεντο. ❡ Ἄπεκρον, ἀπηκτημένον, ἄκαρπον. ἀπόκροτον. ❡ Ἀπεκυπάρωσεν, ἀπέκτεινεν. ❡ Ἀπεκωλύθη, ἀπεχωρίσθη.
Ἀπελάζειν, ἐκκλησιάζειν Λάκωνες. ❡ Ἀπελασία, διωγμός. ❡ Ἀπέλεθρον ἶνα, τὴν δύναμιν τὴν ἀμέτρητον. ❡ Ἀπέλεθρον, ἀμέτρητον, πλέθρου γὰρ εἶδος μέτρου. ❡ Ἀπεληλαμένοι, διωχθέντες. ❡ Ἀπέλεξα, ἀπεῖπον, ἀπηγόρευσα. ❡ Ἀπελέπη, ἀπελεπίσθη. ❡ Ἀπέλυκα, ἀπέρρωγα Κύπριοι. ❡ Ἀπέλαστον. ἀπρόσιτον. ❡ Ἀπελέκησεν. ἀπετέμησεν, καὶ τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν. ❡ Ἀπελλαί. σηκοί, ἐκκλησίαι, ἀρχαιρεσίαι. ❡ Ἀπέλλειν, ἀποκλείειν.
Ἀπελεύθερος. ἐκ δούλου ἐλεύθερος. ❡ Ἀπελεύσῃ, ἀπέρχῃ. ❡ Ἀπελιγμένη, ἀπερριπισμένη.
Ἀπελλόν. αἴγειρος ὅ ἐστιν εἶδος δένδρου. ❡ Ἀπελλάκας, ἱερῶν κοινωνούς. ❡ Ἀπελύκησεν, ἀπέτεμεν.
Ἀπελυμαίνοντο, ἀπεκαθαίροντο, ἀφαγνίζοντο.
Ἀπέλυσεν, ἀπελύτρωσεν. ❡ Ἀπελύσωσιν, ἀπέτεμον, ἀπέκοψεν. ❡ Ἀπεμάσσετο. καθήψατο, ἀπῴκισεν.

Ἀοιδή, ᾠδή, φωνή. ¶ Ἀοίδιμος, ἀείμνηστος, λαβὸν ρος, ἀεὶ ᾀδόμενος, εὐκλεὴς ὀνομαστός. ¶ Ἀοιδάει, ᾄδει, ὑμνεῖ. ¶ Ἀοιδοὶ, περιβόητοι, ὀνομαστοὶ, ἢ εὐνοῦχοι. ¶ Ἀοιδοπόλος, περὶ τὰς ᾠδὰς ἀναστρεφόμενος.
Ἀοιδὸς, ᾠδὸς, κιθαρῳδός. ἢ ὁ ποιητὸς, καὶ ὁ θρηνῳδὸς ὁ εὐνοῦχος πολῶν. ¶ Ἀοιδὴ, ὁμοίως. ¶ Ἄοινα, ἱερὰ τὰ καὶ νηφάλια. ¶ Ἄοιμος, ἄπορος ἢ ἀληθὴς ἢ ἀπρόστυχος. ¶ Ἄοιμον, ἄρρητον. ¶ Ἀσκηθὴς, ὑγιής. ¶ Ἀολλέες, ἀθρόως ὁμοῦ πάντες.
Ἀολλεῖ, συνάγει. ¶ Ἀολλίσασαι, ἀθροίσασαι.
Ἀολλισθῆναι, συναθροισθῆναι. ¶ Ἀελλόποις, ταχεῖς πόδας ἔχων. ¶ Ἀόξοος, ἀδιάγλυφος. ¶ Ἄοπος, ἄφωνος, ἀόρατος. ¶ Ἄορ, ξίφος, μάχαιρα.
Ἀόρας, ξίφη ἀρσενικῶς. ¶ Ἀορι, τῷ ξίφει.
Ἄορες, γυναῖκες λέγονται καὶ ξίφεσι. Ἀόρατον, μὴ θεωρούμενον. ¶ Ἀορίστως, ἀπολύτως.
Ἀόρκτοις, ὁμιλίας. ¶ Ἄορον, μοχλὸν, πυλῶνα, θυρωρὸν, κύπριοι. ¶ Ἄορος, ἄυπνος μηθυμναῖοι.
Ἀόρμος, λιμὴν ἢ λίμνη. ¶ Ἀόρτα νυηκὲς, ξίφος ἐκτεταμένον. ¶ Ἀορτεὺς, φορεὺς τοῖ ξίφοις.
Ἀόρτης, ξιφιστὴς ὑπὸ μακεδόνων, ἄγγος. ¶ Ἄγγος δερμάτινον ἱμάτιον. ¶ Ἀορτῆρες, οἱ ἀναφορεῖς τῶν ξίφων, ἢ οἱ κρίκοι τῆς θήκης. ¶ Ἀόρων, γυναικῶν.
Ἄος, πνεῦμα, ἴαμα. ¶ Ἀοσσητὴρ, βοηθός.
Ἄοσον, ἄριστον. ¶ Ἀούματα, τὰ τῶν πλυνομένων κριθῶν ἄχυρα, κύπριοι. ¶ Ἄουρον. ἀνέκορον. ἄζωτον. ¶ Ἀοιροὶς, τὰς μακροτάτας πέζας. οἱ δὲ, μεγίστας, ἄλλοι ἀφυλάκτοις. ¶ Ἄοψ, ἀνόφθαλμος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

Ἀ Παβοῖδερ, ἐμμελῶς λάκωνες. ¶ Ἀπαγὼν, ἀφελών. ¶ Ἄπαγε, παῦσαι, ἀναχώρει, πέπαυσαι. ¶ Ἀπάγει, ἀναχωρεῖ.
Ἀπάγεσθαι, εἰς θάνατον ἕλκεσθαι. ¶ Ἀπάγελος, ὁ μηδέπω συναγελαζόμενος παῖς. ὁ μέχρι ἐτῶν ἑπτακαίδεκα κρητῶν. ¶ Ἀπαγκωνισάμενοι, ἐντείναντες τοὺς ἀγκῶνας. ¶ Ἀπάγλαυτον. δόλῳ κατέχω.
Ἀπαγγέλλω, φανερὸν ποιῶ. ¶ Ἀπαγορεύει, κάμνει, παραλέγεται, κωλύει, ἀποφαίνεται.
Ἀπαγόρευσις, ἀπόφασις. ¶ Ἀπαγρευθεὶς, ἀφαιρεθείς. ¶ Ἄπαγρος, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας.
Ἀπαγωγὴ, ἡ τῶν κακούργων πρὸς τοὺς ἐν δικαστηρίῳ παράδοσις, ἢ ἀπαίτησις, ἀποκομιδή. ¶ Ἀπᾶδον, ἀπρεπὲς, οὐχ ἁρμόζον. ¶ Ἀπᾴδοντα, ἀλλότρια.
Ἀπαιρόμενον, ἐπαίροντα. ¶ Ἀπαθὴς, ἀνάλγητος. ἀβλαβής. ἄζωτος, σκληρός. ¶ Ἀπαιάζειν παρεῖσθαι, παραλελύσθαι. ¶ Ἀπαιγείρων. αἰδοκλέα τὸν ἀπαιγείρων, ἀντὶ τοῦ συκοφαντῶν. ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου τὰ πινάκια ἐξῆπτον. τουτέστιν ἐξέρτων οἱ ἔχαροι. ¶ Ἀπαιδεύειν. τὸ μὴ λέγειν προσόμοια.
Ἀπαιδευσία, ἀγυμνασία. ¶ Ἀπαίδευτον, ἀμαθῆ.
Ἀπαιδοτρίβητος, ἀγύμναστος.
Ἀπαινύμενον, ἀφαιρούμενον. ¶ Ἀπαιδίωται, ἀπηναισχύντηκε, τέτμηται. ¶ Ἀπαΐξαι, ἀπελθεῖν, ἀποχωρῆσαι. ¶ Ἀπαΐξας. ἀποχωρήσας.
Ἀπαιόλη, ἀπάτη, ἀποστέρησις, αἰσχύλος περραιβοῖς.
Ἀπαιολᾶν, παραλογίζεσθαι. ¶ Ἀπαιόλημα, ἀποκάθαρμα. ἢ ἀποπάτημα, ἢ ἀποπλάνημα σοφοκλῆς
Ἀπαιόλησις μισθοῦ, ἀποστέρησις μισθοῦ. ὡς ὑστεροῦντας τῶν μισθῶν τοὺς ὑπηρετοῦντας. ¶ Ἀπαίρει. ὁδεύει. ἀποδημεῖ. ἀναχωρεῖ. ¶ Ἀπαίρονται, ἀποδημοῦνται. ¶ Ἄπαις, μὴ ἔχων τέκνον. ¶ Ἄπαις, ὄνομα πόλεως. ¶ Ἀπαιτίζοντα, ἀπαιτοῦντα.
Ἀπαιώνιστον, δύσφημον εἰσὶ παρ' ἀλλαχοῦ ἐν μηδίᾳ κόρινθον ἀπαιώνιστον, δύσφημον. ¶ Ἀπ' ἄκρας μάχη, ἢ ἑνὸς πρὸς ἕνα μάχη λάκωνες. ¶ Ἀπακτένων. ὁ κινεῖσθαι μὴ δυνάμενος. ¶ Ἀπάλαμνος, ἀσθενὴς, ἀμήχανος. ¶ Ἀπαλαυξίνα, εἰς αὐτὸν κατεστρέφοντα. ¶ Ἀπαλαστήσασα, σχετλιάσασα.
Ἀπαλέξασθαι, ἀποφυλάξασθαι, σοφοκλῆς ἱππόνῳ.
Ἀπαλεξήσειν, βοηθήσειν. ¶ Ἀπαλεξίκακον, ἀθεράπευτον. ¶ Ἀπαλθήσεσθον. δυϊκῶς ἀποθεραπεύονται ἢ θεραπεύσονται. ¶ Ἀπαλέειν, ἀμελεῖν.
Ἀπαλεύντων. ἀμελοῦντες.
Ἀπάλλακες, ἰδίων κοινωνοί. ¶ Ἀπάλλαξις, ἀπαλλαγή.
Ἀπαλλαξείοντες. ἀπαλλακτικῶς ἔχοντες.
Ἀπαλλαξήσομαι, ἀπαρνήσομαι. ¶ Ἀπαλλοτέν. θαυμαστὸν. ἔξαλλον πολύ. παρηλλαγμένον. ¶ Ἀπαλλὸν, μόνον. ¶ Ἀπαλλᾶσθαι. ἀπαντλεῖν.
Ἀπαλοῖξαι, ὀμόσαι. λάκωνες. ¶ Ἀπαλοβραχία. ἀπαλοσαρκῆ. ἀπαλῶς θάλλοντα. ¶ Ἀπάλιον. ὄνομα δελφάκιον. ¶ Ἄπαλον, ἀνοχὴ ἀπὸ τῆς παλαίσ.
Ἀπαλοῖς. μικροῖς. ¶ Ἀπαλός. μικρὸς, ζυφόρός.
Ἀπαμείβομαι, ἀνταποκρίνομαι. ¶ Ἀπαμειβόμενος, ἀνταποκρινόμενος. ¶ Ἀπαμβράκου. αὐξήσζε. καρτέρει. ¶ Ἀπαμείρεται, ἀφαιρεῖται.
Ἀπαμήσεται, ἀποθερίσει. ¶ Ἀπαμῦναι, ἀπαξέψαι.
Ἀπαμυνοὶ, βοηθοί. ¶ Ἀπαμφιάσαντες, ἀποδύσαντες. ¶ Ἀπαμφιεῖ, ἀπογυμνώσει.
Ἅπαν, ὅλον, ἅπαντα. ¶ Ἀπανάνας, ἀποστρέψας.
Ἀπανᾶν, καλεῖν. ¶ Ἀπανεῖ, καλεῖ.
Ἀπανάστασις, ἀποικία. ¶ Ἀπάνεσον. κάλεσον λάκωνες. ¶ Ἀπάνευθεν, μακρόθεν, ἄποθεν, πορρωτέρω. ¶ Ἀπανιζόμενοι, ξηραινόμενοι. ¶ Ἀπαγηνάμενοι, ἀπαρνησάμενοι. ¶ Ἀπανθρακίδες, οἱ πρὸς ὄπτησιν ἐπιτήδειοι ἰχθύες, καὶ πέμματος εἶδος ἀπανθρακίς. ¶ Ἀπάνθρωπος, σκληρός. ἀνόητος ἄφρων, ἀνελεήμων. σοφοκλῆς ἀπανι* ¶ Ἀπαντίζοφα, ἐναντία. ¶ Ἀπαντινά. ἀνεύφορα. ἐκτετμημένα.
Ἀπαντλοίην ἄν. ἐπικουφίσαιμι ἄν. ¶ Ἀπαξιοῖ, οὐκ ἀξιοῖ. ὑποδυσφανεύεται. ¶ Ἀπαξοὶ, μοναχοί.
Ἅπαξ, ἐπίρρημα ἀριθμητικόν. ¶ Ἄπαξον, ἀπόρρητον. ¶ Ἀπατάλο. ἀπαντήτεια ἤγουν ἀπαταλὴ, ἀπατήτεια ἀλαζὼν ἢ μαντευόμενος. ¶ Ἀπαράγκληρος, ἀσύγκληρος. ἀνόμοιος. ¶ Ἀπαραίτητον, ἄφυκτον, ὃ οὐ δύναταί τις παραιτήσασθαι.
Ἀπαράλλακτον, ἀλλοιωτόν ¶ Ἀπαραλλάκτῳ, ὁμοίῳ, κατὰ μηδὲν παραλλάσσοντι. ¶ Ἀπάραζεν, ἀπέτεμεν. ¶ Ἀπαρεμπόδιστος, ἀνεμποδίστως.
Ἀπαρασιώπως, ἀπλάστως. ¶ Ἀπάρας, σκευασάμενος, ὁρμήσας. ¶ Ἀπαράσσεται, ἀποκατάγνυται.
Ἀπαράσημον, ἀσυνέκριτον, ἀπαραχάρακτον.
Ἀπαραλόγιστον, ἀψευδὲς, ἀληθές. ¶ Ἀπαράντινα,

Ἀντιχάλκωμα, μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς. ¶ Ἀντίχορδα, σύγχορδα, ἰσόχορδα. ¶ Ἀντιχόρροις. συνόροις.
Ἀντίψυχοι. οὕτως καλοῦντες οἱ μέμνονος ὄρνιθες.
Ἀντιψάλμοις, ἀντιστρόφοις, εὐριπίδης ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. ¶ Ἀντλεῖται, ἐλαύνεται.
Ἀντλητήρ, κάδος ναυτικός. ¶ Ἀντλεία, σκάφη ἐν ᾗ μαλάσσουσι, καὶ τῆς πλοίου δὲ σκαφίδιον, ἡ ἀντλεία.
Ἀντλείαν, δὲ καδίσκον. ¶ Ἄντλον. κάδον. ἀντλητήριον, τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων. ¶ Ἀντρίσομεν, ἀντισώσομεν.
Ἀντλίη. ἀνατλῇ. ¶ Ἀντλαῖ, πλύσεις.
Ἄντομαι, πάντα ἱκετεύω. ἢ αἱ κάλαμοι. ¶ Ἀντόμεναι, ὑπαντῶσαι ὑπὸ παραντίνων. ¶ Ἀντομένη, ὑπαντήσασα, ἐντυχοῦσα, ἱκετεύσασα. ¶ Ἀντέμοις, σκόλοπας σκελοί. ¶ Ἀντομῶσαι, παρακαλέσαι.
Ἀντομαί, αἱ τῶν χειρῶν φοραί. ¶ Ἄντος. εὖρος, εὐριπίδης. ¶ Ἄντυγες, περὶ πᾶξ ἀσπίδος.
Ἀντίφρις. βοτάνης εἶδος. ¶ Ἀντρέσας, ἀναφοβηθείς.
Ἄντρον, σπήλαιον, ἢ ὑπόγειος τόπος. ἢ βαθὺ, ἢ σκοτεινὸν σπήλαιον. ¶ Ἀντρώδη. σπηλαιώδη.
Ἀντρώδων, ἀνανεάζων ἢ σπηλαίων. ¶ Ἄντρον, πόλις θεσσαλίας. ¶ Ἀντρώνιος, ὄγκος. ¶ Ἄντυ, ἄντινα, ῥόδιοι. ¶ Ἀντυία, δὲ ὑποπόδιον. ¶ Ἄντυγος, περιφερείας τοῦ ἅρματος. ¶ Ἀντύγων, χνόαι, αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος, οἱ τροχοί. ¶ Ἀντυγας, ἀναδιδομένος ὅθεν αἱ ἄντυγες κατασίονται.
Ἀντικάρτερα, ἀντίχυρα λάκωνες. ¶ Ἄντυξ, ἅρματος περιφέρεια. ¶ Ἄντυπος, ἴσος, ὅμοιος, ἢ ἐναντίος. ¶ Ἀντωμοσία: ἑκατέρου μέρους ὅρκος. τῶν μὲν, διαφεύγοντος ὅτι μὴ ἠδίκησεν, τῶν δὲ ἐγκαλοῦντες ὅτι ἠδίκηται. ¶ Ἀντωπεῖ. ἀντοφθαλμεῖ.
Ἀντωπὴν, ἀντοφθαλμόν. ¶ Ἀντωπός, λαμπρός, ἀντίος τοῖς ὄμμασιν. ¶ Ἀνυδρευόμενος, ἐκ φρέατος ἀντλῶν. ¶ Ἀνύδρευτος, ἄταφος. οὐ λελουμένος, οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχών. ¶ Ἄνυμφον, κακόνυμφον ἢ τὴν μὴ δυναμένην νυμφευθῆναι.
Ἀνῦξαν, ἀνώρμησαν. ¶ Ἀνύξιον. ἄβρωτον εὐκλείδης.
Ἀνυλήεντα, κατὰ τὸ ὑλώδη. ¶ Ἀνύοντα, ἀναπληροῦντα. ¶ Ἀνυπαίτιος, ἀναίτιος. ¶ Ἀνυπείκαστον, ἀνυπέρβλητον. ¶ Ἀνυπομόνητον, πρόχουν, ἢ βόλος τίς. ¶ Ἀνύπηνον, ἀγένειον. ¶ Ἀνυπείκτον, ἀνυποχώρητον. ¶ Ἀνύποδας, ταχύποδας, ἀπὸ τῶν τοῖς ποσὶν ἀνύειν. ¶ Ἀνύποιστον, ἀφόρητον, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀνυπόκειτος, ἄδολος. ἀπροσωπόληπτος. ¶ Ἀνυποστόλως. ἀνυπόπτως.
Ἀνύπουλος, ἀνύποπτος. ¶ Ἄνυεις, ἄδικος, ἀσεβής.
Ἄνυρος. ἄδικος. ¶ Ἀνύσας, συνελών. ¶ Ἀνύει, πληροῖ. ἀπαιτεῖ. ¶ Ἀνύσεις, τελειώσεις. καρποθώσεις, δύναμις πράξεων ἀποτελεστική. ¶ Ἄνυσις, ἀνύσις, πράξις, αὔξησις, ἐπίδοσις. ¶ Ἄνυσις, περαίωσις. κατόρθωμα. δύναμις πράξεων ἀποτελεστική. ¶ Ἀνύστη, τελειοῦται. ¶ Ἀνύω, τελειῶ, ἐκτελῶ, ἀφελῶ, ἀπαιτῶ. ¶ Ἄνω, ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρου τόπου, καὶ χρόνου δὲ ἐπίρρημα τάσσεται. ¶ Ἀνωθεῖ. ἀπειθεῖ.
Ἀνώγει, παρακελεύεται. ¶ Ἄνωγεν, ἐκέλευσεν.
Ἀνώγει. προστάξει. ¶ Ἀνωϊστί. ἀνυπομονήτως, ἀ-

προσδοκήτως. ¶ Ἀνώϊστον, ἀνόητον, ἀπροσδόκητον.
Ἀνῳκισμένος, ἐν τοῖς ἀνωτάτοις γενέσθαι ἄνω οἰκῶν.
Ἄνω κοιλία, παρὰ τοῖς ἰατροῖς λέγεται, ἡ τὰ σιτία δεχομένη. ¶ Ἀνώκται. κελεύεται.
Ἀνωδόρκας, βρίγχος ὁ ἰχθὺς ὑπὸ θηβαίων.
Ἀνώλεως, ἰσχυρός. ¶ Ἀνωλόφυκτον. ἀδάκρυτον.
Ἀνώμαλα διδάσκειν, ἀνωμάλως μερίζειν. ¶ Ἀνωμαλία. ¶ Ἀνωμαλοκρως, ἀνωμάλως κεκαρμένη. οἱ δὲ, διῃρημένως. ¶ Ἄνων. ἀνύων. ¶ Ἀνώνυμος. ἄδηλος. ¶ Ἀνωνύμους, ἀδόξους. ¶ Ἄνωξις. βούλευσις.
Ἀνώπιστον, ἀόρατον, ἀπέρακτον, ἀνεπίστροφον. ¶ Ἄνω ποταμῶν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ᾽ ἐναντία γινομένων, κέχρηται καὶ αἰσχύλος καὶ εὐριπίδης. ¶ Ἀνωρέας. οὐκ ἀπηλλαγμένους. ¶ Ἄνωθεν, ὀξύν. ¶ Ἀνωστόν, ἐγκλητόν. ¶ Ἀνώσαντες, ἀναστρέψαντες. ¶ Ἀνωφύουσα, ἀναβλαστάνουσα. ¶ Ἄνωχθι. παρακέλευε.
Ἀνωχθέω. κελευέτω. ¶ Ἄνωχμον, κελευστικόν.

TO A META TOY Ξ.

Ἄξαι, κόλασαι προστακτικόν. ¶ Ἄξαντες, κατεάξαντες. ¶ Ἀξέμεναι, ἐνεγκεῖν. ¶ Ἄξενοι. οἱ μὴ ἔχοντες τὸ μὴ ξενιοῦντα.
Ἄξενος, ἀνεπίμικτος. ¶ Ἄξεσθαι, ἀπάγεσθαι, ἀφίξεσθαι. παραγενέσθαι. ¶ Ἀξέστοις, ῥαχίας στεφοκλῆς σινῶνι. ¶ Ἀξία τιμή. καθῆκον. ἀξίωμα.
Ἀξιοπηγητότατον, ἀξιολογώτατον, ἀξιοῦ ὑφηγήσεως.
Ἀξιέπαινος, ἐπαινετός. ¶ Ἀξιεπαινέτερος, ἄξιος ἐπαίνου. ¶ Ἀξιέραστον. ἀγαπᾶσθαι ἄξιον.
Ἀξιεπιθύμητον, ἐπέραστον. ¶ Ἀξίνη. δίστομος πέλεκυς. ¶ Ἀξιοῖς. βούλει, προκρίνεις. ¶ Ἀξιόλεκτον, ἐπαινετόν. ¶ Ἀξιομανεῖς, δυνατώτεροι.
Ἀξιομάχοι, ἱκανοὶ μάχεσθαι. ¶ Ἀξιομνημονεύοντες, ἄξιος μνημονεύεσθαι. ¶ Ἀξιόν, εὔωνον. ¶ Ἀξιόπιστος, ἀξιόχρεως. ¶ Ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος. ¶ Ἀξιοχρέως, ἱκανῶς. ¶ Ἄξιος, ποταμὸς παιονίας.
Ἀξιούμενος, παρακαλούμενος. ¶ Ἀξιῶν παρακαλῶν ἢ ἄξιον ἡγούμενος. ¶ Ἀξιῶται. ἔθνος ζωάδος.
Ἄξονα. ξύλον τὸ τοὺς τροχοὺς φέρον. ¶ Ἄξοον, ἄτμητον. ¶ Ἄξος, ὕλη παρὰ μακεδόσιν. ¶ Ἀξύλιστον, ἄκοπον. ¶ Ἄξυλον. πολύν, ὅθεν οὐδεὶς ξυλοφορεῖ, ἢ ἱερὸν τόπον. ¶ Ἀξυλοφύλη, πολυξύλῳ, ἢ ὅθεν οὐδείς πω ἐξυλεύσατο. ¶ Ἀξύμβλητον ὁ μηδενὶ ἀπαντᾷ ἢ δυνατὸν ἢ ἀσυνάντητον σοφοκλῆς λημνίαις.
Ἄξυνος, ἀκοινώνητος. πολύξενος.
Ἀξυγγενὲς, ἀλλότριον κατὰ γένος. ¶ Ἀξυνέτου, ἀσυνέτου, ἀνοήτου, ἄφρονος. ¶ Ἀξυρές, ἄξυρον, ἄστομον, ἄρμον, ἀμβλύ. ¶ Ἄξω. ἀπάξω, φέρω.
Ἄξων, ὁ διὰ τῶν τροχῶν διήκων ξύλον περὶ ὃ στρέφονται.

TO A META TOY O.

Ἀοξοί, μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι καλλίμαχος. ¶ Ἀόξεον, ἐθεράπευον.
¶ Ἀοξῆσαι, διακονῆσαι, ὑπουργῆσαι, αἰσχύλος ἐλευσινίαις. ¶ Ἀοί. νεοί. ἀείμνηστοι. ¶ Ἀοῖα, δένδρα κοπτόμενα καὶ ἀνατιθέμενα τῇ ἀφροδίτῃ ὡς ἱστορεῖ ἰάσανδρος περὶ ταῖς εἰσόδοις. ¶ Ἄοιζον, τὸ ἀβλέψειον. ¶ Ἀοιδάων, ᾠδῶν, φωνῶν.

ἀμαζόνων, ἦρι διότι ἀνδράσιν ἐναντιοῦντο οὐ θέλουσαι ἀνδράσι συνευνασθῆναι. ¶ Ἀντιβαίνων, ἀνθιστάμενος. ¶ Ἀντιβάλλανης, ἡ κικκίς. ¶ Ἀντιβάλλει, ἀντιστρέφει, ἢ διαβάλλει ἢ διορθοῖ ἢ ἐπιστρέφει.

Ἀντιβάλμοις, ἀντιστρόφοις. ¶ Ἀντιβαρυνική. ἡ κακοσία. ¶ Ἀντίβιον, ἐναντίον ἀλλήλων. ¶ Ἀντίβιος. ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἀντίβοιον, ἰσόβοιον ἀντὶ βοὸς καθαγιαζόμενον σοφοκλῆς μελεάγρῳ.

Ἀντίβιον, ἐξ ἐναντίας πολεμοῦντες. ¶ Ἀντιβολεῖν, συναντᾶν καὶ ἱκετεύειν. ¶ Ἀντιβολὴρ, στρωτὴρ μικρὸς λάκωνες. ¶ Ἀντιβολῆσαι, μεταβάλλειν συναντῆσαι. ¶ Ἀντιβολῶ, παρακαλῶ.

Ἀντιγόνιον, βοτάνη καὶ ἄνθος. ¶ Ἀντιγόμιος, βόλος τις οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀντίγονον. ἀκακία.

Ἀντιγράφεσθαι. ἀντιποιεῖσθαι κλήρου, ἢ ἀντικατηγορεῖν, ἀττικοὶ δὲ ἀντιποιεῖσθαι κλήρου ἢ ἀντικατηγορεῖν. ¶ Ἀντιγραφὴ, τὸ ἐν ἴσῳ τῇ ἀντωμοσίᾳ, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐν ἴσῳ τὸ ἀντιποιεῖσθαι. ¶ Ἀντιαπλέκειν. ἀντιμηχανᾶσθαι. ¶ Ἀντιδιαιρεῖται, ἀντιμερίζεται. ¶ Ἀντιδιαστέλλεται. ἀντιβάλλει ἀντιδιίστησιν. ¶ Ἀντιδικεῖν. ἐν δίκῃ ἀντιβαίνειν.

Ἀντίδικος. ἀντίπαλος. ἐχθρός. ἐναντίος. ¶ Ἀντίδοξος, ἐναντίος κατὰ τὴν δόξαν. ¶ Ἀντίδοσις, ἡ μετάληψις. ¶ Ἀντίζηλον, στρογγύλον, ἀστραπαλῶδες ἐν κύκλῳ. ¶ Ἀντίζυγα, ἰσόζυγα. ¶ Ἀντίθεον, ἰσόθεον. ¶ Ἀντίθεσις. ἀντιλογία. ἐρώτησις.

Ἀντίθετα. ἐναντία. ¶ Ἀντιθεόντων, ὑπαντώντων.

Ἀντικαθεστώσας, ἀντικειμένας. ¶ Ἀντίκαινον, ἰσόκαινον. ¶ Ἀντικαρά, τόπος ὁ μετὰ τὴν κλεῖδα.

Ἀντικασιγνήτου, ἴσος τοῦ ἀδελφῷ. ¶ Ἀντικαταλαβεῖν, τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην. ¶ Ἀντίκειται, ἐναντίος κεῖται. ¶ Ἀντικήνσωρ, ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς.

Ἀντικρὺ, κατέναντι, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἀντικρυς, φανερῶς. ἀπέναντι. ἄντικρυ. ¶ Ἀντικύρικον, ὁ ἐλλέβορος. ¶ Ἀντικύων, ἀλώπηξ. ¶ Ἀντιλαχεῖν, τὸ δίκην ἐπιδικαστήριον λαχόντα ἐρήμην ὀφλεῖν, καὶ πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ δικάζεσθαι. ¶ Ἀντιλαβεὶς, ὁ πόρπαξ διὰ τοῦ ὀπλίτου ἀσπίδος. ¶ Ἀντιλάζυσθαι, ἀντιλαβέσθαι. ¶ Ἀντιλαμβάνεται, βοηθεῖ ἢ κωλύει. ¶ Ἀντιλαοὶ, τῶν ἄρτων κλάσματα.

Ἀντικρὺ δ᾽ ἀπόφημι. φανερῶς λέξω. ¶ Ἀντιλαβαί. λογικαὶ ῥήσεις ἐξ ἡμιστίχων λεγόμεναι κατὰ μικρὸν περὶ τραγικοῖς, ἱπποκράτης. ¶ Ἀντιλήπτωρ, ἀντιλαμβανόμενος. ὑπερασπιστὴς, βοηθός. ¶ Ἀντιλογικὸς, ἀντιλεκτικός. ¶ Ἀντίλυξον, ἀντίδορν

Ἀντὶ μῆνα, κατὰ μῆνα. ¶ Ἀντιμισθωτὸς, ὁ ἀντ᾽ ἄλλου τῶν ὑπηρετῶν. ¶ Ἀντίον, ἄν τινι ἐνέτυχεν, ἐναντιώθη. ¶ Ἀντίον πολλῶν, ἴσος πολλοῖς. ¶ Ἀντίξοοι, ἀντίπαλοι. ¶ Ἀντίξοοι, ἐναντίοι ἀντίπαλοι

Ἀντίον, ἐξ ἐναντίας. ¶ Ἀντιόφρων, ἐναντίων φρονῶν,

Ἀντιόων, ὑπαντῶν ἢ μεταλαμβάνων. ¶ Ἀντιοώντων, ὑπαντώντων ἢ μεταλαμβανόντων. ¶ Ἀντιόωσα, ἀπαντῶσα, παραγινομένη, συνερίζουσα. ¶ Ἀντιοχεῖ. ἐναντιοῦται. ¶ Ἀντίπαις, νέος παῖς.

Ἀντίπαλον, ἐναντίον ἐχθρὸν θουκυδίδης.

Ἀντιπαράθεσις, ἀντιπαρεξάγει, ἀντιπάσει.

Ἀντίπορα, τὸ ἐν τῷ πέρα ἢ ἀντικρὺ πέρα τῆς θαλάσσης ἢ ἐναντίον. ¶ Ἀντιπεριλαχεῖν, ἀντιστρέφειν.

Ἀντιπεφᾶσθαι, τεθνάναι, ἀναιρεῖσθαι. ¶ Ἀντιπεφυκότων, ἐναντίως πεφυκότων. ¶ Ἀντίπηξ, κιβωτός.

Ἀντίπηγα. κίστην οὕτως εἶπε δῆλος ἴων. ἤγουν ἀγγεῖον.

Ἀντιπέραια, τὰ ἐν τῷ πέρα καὶ τὸ πέραν. ¶ Ἀντιπιφάσκει, ἀνταποδίδωσιν. ¶ Ἀντίπλαστον, σοφοκλῆς ἰνάχῳ. πατὴρ δὲ ποταμὸς ἴναχος, τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων, ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον, ὅμοιον.

Ἀντιπολέμοις, πολεμίοις. ¶ Ἀντιπράττεται, ἀντιμάχεται. ἐναντιοῦται. ¶ Ἀντίπροικα, τὰ ἔπαινα καὶ ἰσόπροικα. ¶ Ἀντιπροΐσχειν, ἀντιδοῦναι.

Ἀντιπροκλήσεις. ἀντιλογίαι. ἀντεγκλήματα.

Ἀντίπρῳρα, ἀντιπρόσωπα, πρῷρα γὰρ τὸ πρόσωπον, καὶ ἀνθρωπόπρῳρον, ἀνθρωποπρόσωπον. σοφοκλῆς τραχινίαις

Ἀντίπυργος, ἰσόπυργος, ἴσον κατὰ τὸ ὕψος τοῦ μήκους τὸ ἀνάστημα ἔχων. ¶ Ἀντίρρησις, λόγος ὁ τὸ θανὸν ἑτέρου λόγου διαβάλλων. ¶ Ἀντίρρινον, ἀντίρριζον, οἱ δὲ, βοτάνης εἶδος. ¶ Ἀντίρροπον, ἴσον, ἰσόσταθμον. ἰσόζυγον. ¶ Ἀντίρρωται, ἀντὶ τοῦ ἀποπέμπεται. ¶ Ἀντίπαστον, φιλήματος ὄνομα

Ἀντήσειεν, ἀπαντήσειεν. ¶ Ἀντήσεις. λιτανεῖαι.

Ἀντισκνεῖται, ἀναβάλλεται. ¶ Ἀντιστάτης, ὁ ἀνθεστὼς ἐν τῇ μάχῃ. σημαίνει δὲ καὶ ἐν θυσίᾳ. ¶ Ἀντιστρατευόμενον, ἀνθιστάμενον. ¶ Ἀντιστρέφω, ἀντεξιῶ σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ¶ Ἀντισκόπτεται, ἀνταλλάξεται. ¶ Ἀντιστοιχεῖν, κατὰ στοῖχον ἑστάναι. ¶ Ἀντίστομος, ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους τάσις.

Ἀντίστροφος. ἴση, ὁμοία. ¶ Ἀντίσχαδος. τὸ μηδενὸς ἄξιον. ¶ Ἀντιτα. ἀνέκτιστα, ἀντιτιμώρητα.

Ἀντιτάλαντον, ἀντίσταθμον. ἴσον. ¶ Ἀντιτάσσεται, ἀντίκειται. ¶ Ἀντιτεχνήσει, ἀντικατασκευάσει.

Ἀντιτείνει, ἐρίζει. ¶ Ἀντίτιμα, τὰ ἄποινα. τὰ ἀντίλυτα. ¶ Ἀντιτιμᾶσθαι, ὁ χρὴ παθεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἢ ἀποτίσαι τὸν ἁλόντα. ¶ Ἀντιτίμημα, ἡ ἀντιτίμησις. ¶ Ἀντιτίσασθαι. ἀνταποδοῦναι.

Ἀντίρ ικεῖν ἱκέτευο, ἴσος ἱκέτης σοι εἰμί. ¶ Ἀντιτορήσας, διορύξας, κατακόψας, ἀντιτορήσας.

Ἀντίτομον, φάρμακον, ἀντιπαθὲς ὅπερ ὁ πιὼν οὐ βλάπτεται ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον. ¶ Ἀντίτυπα

Ἀντιτυπῆσαι, ἐναντιωθῆναι, ἀντειπεῖν. ¶ Ἀντιτυπίαι, ἀντιλογίαι. ἐναντιώσεις. ¶ Ἀντιτύπησις. σκληρότης. ¶ Ἀντιφθάρα, ἀντιλογία. μάχη. ζάλη. οἱ δὲ, [illegible]. ¶ Ἀντίφασις, ἀπόκρισις. ¶ Ἀντιφερές, ἐναντίον. ¶ Ἀντιφάτης. ὁ τῶν λαιστρυγόνων βασιλεὺς οὕτως ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀντιφέρεται, ἐναντιοῦται.

Ἀντιφέρεσθαι, ἐριστικῶς, ἢ ἀντιλέγειν ἢ ἀντιτάσσεσθαι ἢ ἐναντιοῦσθαι. ¶ Ἀντέκτισε, διαξεργάσαιντο εἰς ἡμᾶς

Ἀντιφερίζειν, ἐξισοῦσθαι, ἀντιστῆναι. ¶ Ἀντιφέροιντο, ἐξισοῖεν. ¶ Ἀντιφιλοτιμούμενοι, πρὸς τὴν δίκην ἄν ἕκαστος ὁρῶντες φιλοτιμίαν καὶ δόξαν. ¶ Ἀντιφολκός. μέρος τῆς πολεμικῆς νεώς. ¶ Ἀντίφρουροι, τὴν ἴσην ἔχοντες φρουράν. ¶ Ἀντίφωνα, ἐναντιόφωνα.

Ἀντίχειρες. ἔνια τῶν βαρβάρων ἐθνῶν τοὺς ἀντίχειρας ὑποτιθέντα τοῖς γενείοις, καὶ τοὺς δακτύλους ἐκτείνοντα προσκυνεῖ τοὺς ἡγουμένους αὐτῶν.

Ἀνοιμώζοντα, ἀναστενάζοντα. ¶ Ἀνοιμῶξαι, στενάξαι, ὀλολύξαι. ¶ Ἀνοίσω. ἀναφέρω. ἀναβάσω.
Ἄνοιτο, ἀνύοιτο, τελοῖτο. ¶ Ἀνόκεον, ὑπόβρωον, γράφεται καὶ ἀνώγεων. ¶ Ἀνοκωχία λόγων, ὃν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον. ¶ Ἀνοκωχή, ἀναχώρησις, ἀνοχή.
Ἀνόλεθρον, ἀθάνατον, ἀκίνδυνον, ὄλεθρος γὰρ ὁ θάνατος καὶ ὁ κίνδυνος. ¶ Ἀνόλκητον, ὑφ' οὗ τι ἀνέλκηται.
Ἀνόλβοις, ἀπόροις, ἀνοήτοις, κακοδαίμονας.
Ἀνομβρεῖ. ἀναβάλλει. ¶ Ἀνομεν, περαθῶμεν.
Ἀνόμαλον, τραχεῖαν. ¶ Ἀνόμαλον, κατὰ τὸ πλῆθος ἢ ἔκφυλον. ¶ Ἀνομένω, ἀρνουμένω.
Ἀνομολογίαι, αἱ διὰ λόγων συγκαταθέσεις.
Ἀνόθως, γνησίως. ¶ Ἄνομον, τὸ μὴ ὑποκείμενον νόμῳ, παράνομον. περὶ τοῦ νόμου. ¶ Ἄνομος γνώμη, ἡ ἔξω μᾶλλον νόμου. ¶ Ἀνονδόκως, ἀνωθεν.
Ἀνόνητον, ἀνωφελῆ, ἀκερδῆ. ¶ Ἀνόητος, μωρός, ἠλίθιος, ἀσύνετος, ἄφρων, ἢ ἀνύοντος, ἢ ὁρῶντος.
Ἀνοπαῖα, ὀρνέου ὄνομα καὶ εἶδος, ἢ ἀνὰ τὴν ὀπὴν τοῦ θυρας. ἢ ἀνὰ τὴν θυρίδα, ἢ ἄφαντος.
Ἀνόπιν, εἰς τοὐπίσω. ¶ Ἄνορ, νοῦς ὑπὸ σκυθῶν.
Ἀνορπάζειν, ἀνακινεῖν, ἀνάλλεσθαι. καὶ τὸ τὰ παιδία ταῖς χερσὶν ἀναβάλλειν. ¶ Ἀνορνίας, ἀμνησίας.
Ἀνοροῦσαι, ὁρμοῦσαι, κατάγουσαι. ¶ Ἀνόρουσεν. ἀνώρμησεν. ¶ Ἀνόρεος πόλεμος, ἀνδρεῖος ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας, σοφοκλῆς ναυπλίῳ. ¶ Ἀνορταλίζειν, ἅλλεσθαι. ἐντεῦθεν καὶ οἱ νεοττοὶ ὀρτάλιχοι.
Ἀνοσάμικρον, ὀλιγόρρυτον ὕδωρ. ¶ Ἀνόσια, βέβηλα, ἄδικα, ἄνομα. ¶ Ἀνόστιμος, ὃ νοστῆσαι οὐκ ἦν.
Ἀνοσιουργηθέντων, ἀνοσίως ἐργασθέντων. ¶ Ἀνόστεος, ὁ θαλάσσιος πολύπους. σκώληξ. ¶ Ἄνοστοι, μὴ ἐπιστρέψαντες ὅθεν ἦλθον. ¶ Ἄνου, ἄνω ἰωνικῶς.
Ἄνους. ἀσύνετος. ¶ Ἀνούταρος. ἄξωρος ἐκ χειρὸς αἰσχύλος λυκούργῳ. ¶ Ἀνοχλήν, ἄνανδρος.
Ἀνοτεγκτον, ἀθρήνητον. ¶ Ἀνούλεγοι, ἀνόλεθροι.
Ἄνουροι, ἄβρεκτοι, ὑψηλαί. ¶ Ἀνοχῆ, μακροθυμία, παρὰ τὸ ἀνέχειν καὶ ἀνέχεσθαι, ἢ ἀναβολῆ, ἢ χάειτι.
Ἀνοχίου, ἀνατολικοῦ. ¶ Ἀνοχλίζων. ἀναμοχλεύων.
Ἀνοψοφαγῆν, τὸ μὴ βλέπειν. ¶ Ἀνστάντες δὲ, ἀναστάντες δέ. ¶ Ἄνσχετον, ἅψασθαι, συνάψαι, κρητικῶς.
Ἀνσκτὴρ, βουβὼν λακωνικῶς. ¶ Ἀνστείσασθαι, τὸ μὴ νομ πρὸς τὸ πῦρ στῆναι λακωνικῶς. ¶ Ἀνστήτην, ἀνέστησεν δωρικῶς. ¶ Ἄνστησον, ἀνάστησον. ¶ Ἄντα, ἐξεναντίας, κατὰ πρόσωπον. ¶ Ἀνταγωνιστής. ἀντίπαλος. ¶ Ἀνταποβίδας. γένος ἀθήνησιν.
Ἀντάλλεται, ἐναντιοῦται. ¶ Ἄνται, ἄνεμοι.
Ἀνταίας, πολεμίας, ἐχθρᾶς, σοφοκλῆς πολυείδῳ.
Ἀνταίαν, ἔκτροπον, χαλεπήν. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ.
Ἀνταία. ἐναντία. ἱκέσιος. αἰσχύλος σεμέλῃ. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα, καὶ τὴν ἑκάτην δὲ ἀνταίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. ¶ Ἀντβροῦσιν, ἀντιλέγουσι σοφοκλῆς θυέστῃ. ¶ Ἀντακάς, σήμβρον.
Ἀντακαῖοι, ἰχθῦς κητώδεις. ¶ Ἀντακές, σημεῖον.
Ἀντάλλαγμα, ἀντάμοιβον. ¶ Ἀνταλλαγῆναι, ἀναπαύσασθαι, κρητικῶς. ¶ Ἀνταλλές, ταύτης τῆς ἡμέρας. ¶ Ἀντάμειψιν, ἀνταπόδοσιν. ¶ Ἀνταμιλλᾶσθαι. ἀντερίζειν. ¶ Ἀνταν, ἀντιπάζειν ἱκετεύειν. ¶ Ἀνταναγνῶναι, ἀντιβάλλειν βιβλίον.

Ἀνταναιρεθῆ. ἀφανισθῆ. ¶ Ἀνταναίρεται. ἀφαιρεῖται. ¶ Ἀντανακλωμένη, κατ' ἀνάκλασιν διά τινος μεταπεμπομένη, γίνεται δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς ἣν καλοῦσιν ἠχώ. καὶ ἐπὶ φωτὸς, ἢ ἀντιπέμψεως. ¶ Ἀντανελέσθαι. ἀντιλαβεῖν χείρονα. ¶ Ἀντανελών, ἐκκοπών, ἀφελών. ¶ Ἀντάντην, ἐπίβολον, ἀντίδικον.
Ἄνταξ, ἐν μέρει. ¶ Ἀντάξιον, ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν.
Ἀντάποτος, συνδιδόμενος.
Ἄνταρ. ἀετὸς ὑπὸ τυρρηνῶν, διφθείρων δὲ διάσμα.
Ἀντάρτης. τύραννος ἀντιβαίνων βασιλεῖ. ¶ Ἀντάς, πνεάς. ¶ Ἀντᾶσθαι, συναντᾶν. ¶ Ἀντεγράψαν, ἀντεδικάσαν. ¶ Ἄντα τιτυσκόμενος, ἐξ ἐναντίας τιτυσκόμενες. ¶ Ἀντεβόλησα, ἀπήντησα.
Ἀντερῦσ, τοῦ ἀντὶ τοῦ ἔρις λακωνικῶς. ¶ Ἀντῆν, ἢ ἐναντίος τῇ ἀγωγῇ. ¶ Ἀντείχοντο, κατέχοντο. ¶ Ἀντεδύσαν. ἀνέδυ, ἀνέβη. ¶ Ἀντεκκομιεῖ, ἀντεύξει.
Ἀντεκκομίσαι, ἀντεκφέρει. ¶ Ἀντέκτασις, ἀνταπόδοσις καὶ ἀντέκτισις. ¶ Ἀντεμβριάζειν, ἀντεξετάζειν. ¶ Ἀντεμμάχεσθαι. ἀνταποδοῦναι. ἐπιπλῆξαι εὐριπίδης πελιάσιν. ¶ Ἀντεμφανίζομαι. ἀντιδεικνύς. ¶ Ἀντεξάγοντες. ἀντεκφέροντες.
Ἀντεξάγω, ἀντεισφέρω. ἀντιστήκω. ¶ Ἀντεξετάζω, ἀντερωτῶ. ¶ Ἀντέπνει. ἀνταπήρχετο.
Ἀντεπιπλεῖν, ἐναντιοῦσθαι. ¶ Ἀντεκπονησόμεθα ἀντεπινενήκωμεν. ¶ Ἀντβρασις, ὁ ἀντβρῶν. ¶ Ἀντερείσεις, ἀντέρεισις, ἀντιζηλώσεις. ¶ Ἀντίσχεν, ὑπέμεινεν.
Ἄντεσθαι, ποτὲ μὲν λιτανεύειν, ποτὲ δὲ ἐξεναντίας παραγίνεσθαι, ἢ παραγίνεσθαι πρὸς λιτανείαν.
Ἀντέσω. ἀντισοῦ, ἀντικρὺς ἐλθεῖν*. ¶ Ἀντεταιῶς. ἀναγεγραμμένως. ¶ Ἀντεφέροντο, ἐναντιοῦντο, ἀντέπραττον. ¶ Ἀντέχεται, ἀντιλαμβάνεται, φροντίζει, προθυμεῖται. ¶ Ἀνετετέρησι, διεπρόνησε. δέζοσι. δέπεχεσιν. ¶ Ἀντήλιοι, θεοὶ, οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι, εὐριπίδης μελεάγρῳ. ¶ Ἀντήλιες, ὁ ἴσος καὶ ὅμοιος ἡλίῳ φαινόμενος, καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἀντικρὺ ἡλίου ἱδρυμένος βωμὸς ἢ θεός.
Ἄντην, ἐξεναντίας, ἐναντίον. φανερῶς. ¶ Ἀντήρεις, ἀντιθήρεις σοφοκλῆς ἠλέκτρᾳ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐλαύνωσι καὶ μὴ ἐπὶ θάτερα περιάγηται ἡ ναῦς. ¶ Ἀντήρεται. ἴσον ἀπὸ τῶν ἐξ ἴσου ἐρεσσόντων ἢ σώω κωπηλατούντων. ¶ Ἀντίον, ἀντωπίαν. ¶ Ἀντήρη. τὸ ἐξεναντίας ἀντιπαρατεταγμένον. ¶ Ἀντήρειδες, τὰ ἀντερείδοντα ξύλα ἢ λίθινα κατασκευάσματα. ¶ Ἀντήρειος, στήμων, καὶ ὁ κανὼν προσκείμενος τῇ θύρᾳ ὃν ἔνιοι καλυπτῆρα φασί. ¶ Ἀντήλλω, ἱκετευτικῶς. ¶ Ἀντῆρον δῶρον ἱκέσιον. ¶ Ἀντῆσαι, τυχεῖν. ἀντιάσαι.
Ἀντήσεσι, λιτανείαις, ἀντήσεσιν. ¶ Ἀντήσεις, ἱκεσίαι, λιτανεῖαι, ἱκετεῖαι. ¶ Ἀντί, πρόθεσις, ἢ ἀντίον γυναικεῖον ἴσου. ¶ Ἀντιάαν, μεταλαβεῖν. ¶ Ἀντιάζει. ἀπαντᾷ. συναπαντᾷ. ¶ Ἀντιάζων, ἀπαντῶν.
Ἀντιάσεις, μεταβάλλων, ἢ συντυχήσεις, ἢ ἵλεως γενοῦ.
Ἀντιάσειεν, ἀποτύχοιεν, ἢ ἐπιτύχοι. ¶ Ἀντιάσμενος. σπρον μεταβάλλοντα. ¶ Ἀντιάσασκεν, ὑπηρετοῦσα ἦν.
Ἀντιάνειραι, ἀριστάρχος ἰσάνδροι. τὸ δὲ ἐπίθετον τῶν

διεναντίας ἕκαστον. ¶ Ἀνθελέσθαι, χειροτονῆσαι.
Ἀνθέλκει, ἀντισπᾷ. ¶ Ἀνθελομένου. προκρίναντος.
Ἄνθημα, ἀνάθημα καὶ μάζα τις. ¶ Ἀνθόμασιν, δι᾽
ανθήμασιν. ¶ Ἀνθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον, ὃ
γραμμό τις ἑλικοειδὴς ἦν ἐν τοῖς λίθοις, ἢ τόπος ἀθή
νησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Ἀνθέμη, ὁ ὑπ᾽ ἐνίων ἀμά
ρακος πόα. ¶ Ἀνθεμόεντα, ἐμπεποικιλμένον.
Ἀνθοφόρον, ἀνθηρὸν ὃ θύεται, ἀνθηματικόν. ¶ Ἀνθεμό
εσσα, ὑψηλὰ ἄνθη ἔχουσα. ¶ Ἀνθεμοῦς, πόλις, χώ
ρα, ποταμός. ¶ Ἀνθεμουσία, πόλισμα τὶ παρὰ μακεδό
σιν διὰ ἀνθεμοῦντος πόλεως μακεδονίας. ¶ Ἀνθε
μώδη, ἄνθος ἔχοντα. ¶ Ἀνθέξεται, ἀντιλήψεται.
ἢ λύει. ¶ Ἀνθέξομαι, κρατῶ. ¶ Ἀνθερεῶν, ὁ
ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ἀφ᾽ οὗ μέρους ὁ πώγων ἄρχεται.
Ἀνθέρικας, τὰ τῶν σταχύων ἄκρα, καὶ αἱ προβολαί, καὶ ὁ
ἀσφοδέλου καρπός, ἢ βοτάνης εἶδος, καὶ τὰ ἐν τοῖς
στάχυσι κέντρα. ¶ Ἄνθεσι μήλων, τοῖς ἀκροδρύοις.
ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων. πᾶς καρπὸς δένδρου, μῆ
λον λέγεται. ¶ Ἀνθεστήρια, τὰ διονύσια.
Ἀνθεστηριάδας, τὰς ἐχούσας ὥραν ἀκμῆς ῥόδιοι.
Ἀνθῖται, ἐλεύθεροι παρὰ ταραντίνοις.
Ἄνθη, τὰ χρώματα. ¶ Ἀνθηδών. ὁ μέλισσα, καὶ
πόλις βοιωτίας καὶ παλαιστίνης.
Ἀνθηλά, ὑποκέραια. ¶ Ἀνθόλα, πώγων ὁ περὶ τὸ δέρ
μα. ¶ Ἀνθηλεῖν, πυρός. αἴθει. αἴθουσι.
Ἀνθήλιον, τὴν σελήνην. ¶ Ἀνθ᾽ ἡμέρας. δι᾽ ὅλης τῆς
ἡμέρας. ¶ Ἀνθήμερον, σήμερον ἡμέρα σοφοκλῆς
δανάῃ. ¶ Ἀνθηρημένος, ἀντιλαμβανόμενος.
Ἀνθηρόν, τὴν σανδαράκην. ¶ Ἀνθόνας, ὁ προσφάτως
συντεθειμένος τυρός. ¶ Ἀνθινὸς οἶνος, ἡδυσμένος
ἀπὸ βοτανῶν. ¶ Ἀνθινόν. ἀνθηρόν. βαπτόν.
Ἀνθιπποσασίων, τῶν ἱππικῶν. ἀσκήσεις ἢ ἀγῶνες αὐτῶν.
Ἀνθοβόσκον, ἀνθοζόφον, σοφοκλῆς αἰθίοψι.
Ἀνθολεῖν. ἀνθολογεῖν. ¶ Ἀνθολκόν, ἀντίρροπον,
ἑτεροκλινές. ¶ Ἀνθοπωλεῖν, οἰνοπωλεῖν, φαρ
μακοπωλεῖν. ¶ Ἀνθορισθήσεται, ἀντιτεθήσεται.
Ἄνθος, βλάστησις. ¶ Ἀνθοσμίας οἶνος, εὔπνους, ἢ ἄν
θος ἔχων. ¶ Ἀνθοῦσαι, βλαστήσασαι. ἄνθος ἀφιεῖ
σαι ἐκ τῶν ἀνθῶν εἰς ὄμφακα μεταβάλλουσαι.
Ἀνθ᾽ ὅτου δὲ δή. ἀνθ᾽ ὅτου τινὸς δή.
Ἀνθράκιον, τὸ μικρὸν τριπόδιον, καὶ λίθος τίμιος ὁ ἐν
δακτυλίῳ. καὶ χυτροπόδιον. καὶ πᾶσα μικρὰ κάμι
νος. ¶ Ἀνθρεῖ. κρύπτει. ¶ Ἀνθρηδών, ὁ τενθρη
δών. ¶ Ἀνθρήνη, εἶδος μελίσσης. ἀεὶ στερ
χος. παρ᾽ ᾧ καὶ ἀνθρήνεια τὰ μελίσσια.
Ἀνθρήνιον, τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα. ¶ Ἀνθρίσκιον,
λάχανον ἔχον ἄνθος ὡς ἀθόνιον ὃ τὸ ἄνησον.
Ἀνθρωπώ. ὁ γυνὴ παρὰ λάκωσιν. ¶ Ἀνθρωπείοις,
ἡμέρας τὰς ἀποφράδας ῥόδιοι. ¶ Ἀνθρώσκε,
ἄνω θρῶσκε, ὀρχοῦ, σοφοκλῆς κώμῳ. ¶ Ἀνθυπό
μνυσθαι, τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην ὁ χειροτονίαν μεθ᾽ ὅρ
κου. ¶ Ἀνθυπούργησιν. ἀντευεργέτημα.
Ἀνθυποφορά. ἀνταπόκρισις, ἀνθυφαίρεσις.
Ἀνθυφεστῶτα, ἀντικαθεστῶτα. ¶ Ἄνθει ἥλιος. λαμ
πόμενος. ¶ Ἀνθώπλισαν. ὥπλισαν.
Ἀνθωπλισμένοι, ἀντιτεταγμένοι.

Ἀνιάζειν, ἀνιᾶσθαι. ¶ Ἀνιαρόν, λυπηρόν. μο
χθηρόν. ¶ Ἀνίασιν, ἀναδιδόασιν.
Ἀνιᾶται. ὀδυνᾶται. λυπεῖται.
Ἀνίατον, ἀθεράπευτον. ¶ Ἀνίσχεν, ἀνεβόησεν.
Ἀνιγρόν, ἀκάθαρτον, φαῦλον, κακόν. δυσῶδες. ἀσε
βές. ¶ Ἀνιδρωτί. ἄνευ ἱδρῶτος.
Ἀνίει. ἐλύπει, ἔλυεν. ¶ Ἀνιείς, ἀφείς, ἐρεθίζεις.
Ἀνιεῖσαι. ἀναπείθουσαι. ¶ Ἀνιάκειν, ὄζειν.
Ἀνιγροδίτης, βυρσοδέψης. ¶ Ἀνιδιτί, ἀνιδρωτί.
Ἀνιεμένη, ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον. ἢ
τὸν μαστὸν δεικνύουσα, καὶ ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλου
σα. ¶ Ἀνιεμένοις, ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἄνω
ἕλκοντας, καὶ ἐκδέροντας κάτωθεν ἀρξαμένους ἤδη
πυρὸς ὀξεωμένους. ¶ Ἀνιέναι. δέρειν.
Ἀνιέντα. ἐνδόντα. ¶ Ἀνίερα, κακά, βέβηλα.
Ἀνιδροῦσθαι, εἰς θυσίαν κρίνεσθαι. ¶ Ἀνιδρῶσαι,
ἀναπαιωνίσαι. ¶ Ἀν᾽ ἴσον. ἀνὰ τὸ ὀρθόν.
Ἀνίεσθαι, τὸ ἀπολύεσθαι, συγχωρεῖσθαι, καθίζεσθαι.
Ἀνιδρώσαντες, ἀναθέντες. ¶ Ἀνιηθέντα, λυπηθέν
τα. ¶ Ἀνίηρ. βοτάνη τις. ¶ Ἀνίησιν. ἐᾷ.
ἀπολύει, ἀναπαύει, ἐνδίδωσι. ¶ Ἀνίησιν, ἐνδί
δωσιν, ἀναβάλλει. ¶ Ἄνιθι, ἄνελθε.
Ἀνήκεστον, ἀνίατον. ¶ Ἀνικλώμενον, ἀνακαθαι
ρόμενον. ¶ Ἄνικμος, ξηρά. ἰκμάδα, ὃ ἐστιν ὑγρασί
αν μὴ ἔχουσα. ¶ Ἀμίλλεσθαι, συζέφεσθαι.
Ἀνιμᾶται. πιπίζει. ¶ Ἀνιείς, ἀνατιθείς.
Ἀνιμᾶσθαι. ἀντλεῖν. ¶ Ἀνιμένοι. ἐκλελυμένοι.
Ἀναίξειαν, ὁρμήσειαν.
Ἀνιόντα. ὑποστρέφοντα. ¶ Ἀνιόντος, ἀνερχομένου,
ἀνατέλλοντος. ¶ Ἀνιπτάμενοι, ὀνεωσμένοι.
Ἀνιπτάμενος, ἀναπετασθείς. ¶ Ἀνίπτοισιν, ἀνίπτοις.
Ἀνιπτόποδες, δι᾽ ἁγνείαν χρείαν μὴ ἔχοντες νίπτεσθαι.
Ἀνιγροῦ. χαλεποῦ, λυπηροῦ.
Ἀνοίσει. ἀναφέρει. ¶ Ἀνισοφυές, ἀνόμοιον.
Ἀνιστάμενος, ἀναστάς. ¶ Ἀνίστη. ἤγειρεν ἢ οἱονεὶ ἀναστάς.
Ἀνίσχει, ἀνατέλλει. ¶ Ἀνίσχουσαν, ἀναδύουσαν. ἀνα
τέλλουσαν. ¶ Ἀνίσχων. ἀνατέλλων. ¶ Ἀνισῶ
σαι, τὸ ἴσους ποιεῖν τοὺς ὕστερον ἐλθόντας.
Ἀνιχνεύων, ἀναζητῶν τὰ ἴχνη. ¶ Ἀνίψανον, οὐ βε
βλαμμένον. οἱ δέ, ἡλικίας τάξιν. ¶ Ἀνιωμένους,
λυπουμένους, δακνομένους. ¶ Ἀν᾽ ἰωγμόν. κατὰ
τὸν δίωξιν ἢ τὴν ταραχήν. ¶ Ἀννεμεῖν. ἀναγινώ
σκειν. ¶ Ἀνεῖται. ἀνατέλλει. ἀναφέρεται.
Ἀννησοειδές, κώνειον. ¶ Ἀννίς, μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ
Ἀνοδιῶς, ζοφερῶς, ἀβρῶς. ¶ Ἄννωμα, θρυπτόμενα
ταραντῖνοι. ¶ Ἀνέφελος, ἄνευ νεφέλης. ῥυτέ
στιν αἰθρία. ¶ Ἀν᾽ ὄγμους, κατὰ τὰς τῶν στίχων φυ
τείας. τὴν σχιζομένην αὔλακα. ¶ Ἄνοδος, ἀνά
βασις ὁ ἑνδεκάτη τοῦ πυανεψιῶνος ὅτε αἱ γυναῖκες
ἀνέρχονται εἰς θεσμοφορεῖον, οὕτω καλεῖται.
Ἀνόδοντος, ὀδόντας οὐκ ἔχων. ¶ Ἀνόζεστα, τὰ μὴ
ἐζεσμένα. ¶ Ἀνοήμων, ἄνους, ἄφρων. ¶ Ἀνοη
ταίνει, μωραίνει *. ¶ Ἀνόθευτος. γνήσιος.
Ἀνόθευρον. νεαθρόν. ¶ Ἀνοί. μωρίας.
Ἀνοικτές, ἀταλαιπώρετον. ¶ Ἀνοίκτως. ἀνηλε
ῶς. ἀταλαιπώρως.

ἀνεκίνουν. ¶ Ἀνέῤῥιψαν, ἀνεβάλοντο.

Ἀνελαύνοντες ἀντὶ τοῦ ἤλασαν. ¶ Ἀνεῤῥοιβδήσαν, ἀνέπιον, ἀνεῤῥόφησαν. ¶ Ἀνεῤῥώσθημεν, ἀνελάβομεν, ὑγιεῖς γεγόναμεν. ¶ Ἀνέρυσαν, εἰς ῥυπισμὸν ἔκλασαν. ¶ Ἀνδρύσκος, ἄνθους εἶδος. ¶ Ἀνερχομένῳ, ὑποστρέφοντι. ¶ Ἀνέρσει, ἀμφιστήσει, κρεμάσει. ¶ Ἄνες, ἄφες, ἀπόλυσον, παῦσον.

Ἀνέσαιμι, ἀναπείσαιμι καὶ παρορμήσαιμι.

Ἀνέσαντες, ἀνακαθίσαντες. ¶ Ἀνοίξαντες, ἀναλαμβάνοντες. ¶ Ἄνεσις, ἀνάπαυσις. ¶ Ἀνέσει, σώσει, ἀναπέμψει, καὶ ἐπανάληψιν ποιήσει τὴν οἰκίαν.

Ἀνέσθαι, αὐξάνεσθαι, οἱ δὲ, φθίνειν. ¶ Ἀνεσίτων, ἀμέμπτων. ¶ Ἀνεσθίων, μηκέτι ἐσθιομένων.

Ἀνεσκολόπισαν, ἀνεσταύρωσαν. ¶ Ἀνεσκολοπίσθη, ἀνεσταυρώθη. ¶ Ἀνεσπάκασιν, εὑρήκασιν, εἰλήφασιν.

Ἀνέσπερον, ἀσκότεινον. ¶ Ἀνέσσοιτο, ἀνέρχοιτο, ἀνεπήδησεν. ¶ Ἀνεστάλη, ἐστάλη, μετεκλονήθη.

Ἀνεστάλησαν, ἐκρύβησαν.

Ἀνέστην, ἀνέστησαν. ¶ Ἀνεστέλλοντο, ὑπεχώρουν.

Ἀνεστενάχιζεν, ἀνέστενεν. ¶ Ἀνέστιοι, ἄοικοι, ἑστία δὲ ἡ οἰκία. ¶ Ἀνεσύρατο, ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν.

Ἀνέσφηλεν, ἀνέζησεν. ἄνω ἔσχεν. ¶ Ἀνέσχεν. ἐκράτησεν. ἄνω ἔσχεν. ἐπῆρεν, ὕψωσεν. ¶ Ἀνέσχεθεν, ἀνέσχεν, ἀνέτεινεν. ¶ Ἀνέσχον, ἀνάστασιν ἐποίουν.

Ἄνεται, ἀνύεται καὶ ἀναλοῦται. ¶ Ἀνέτειλεν, ἀνεβλάστησεν. ¶ Ἀνέτησι, πόρναις ἢ φίλαις.

Ἀνέτρεχον, ἐν συνθήκῃ οὐκέτι ἔμμενον. ¶ Ἀνετράπετο, ἀνεστάθη, ἔπεσεν ὕπτιος. ¶ Ἀνέτως, ἀναπεπταμένως, σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ¶ Ἄνευ, ἄνευθεν.

Ἄνευ, χωρίς. ἄνευ. δίχα. ¶ Ἀνευθέρου, ἀχρήστου.

Ἀνεύθυνον, ἀζήμιον, ἀνέγκλητον, ἄνευ πρυτανείων. δίκαι τινὸς, αἱ δίχα τοῦ τεθῆναι, πρυτανεῖα κρίνονται.

Ἀνευρόντες, εὑρόντες. ¶ Ἀνεύροι, διευρυνθῶσι.

Ἀνευρύνει, διαπλοῖ. ¶ Ἀνευφημήσει, ἀνοιμώξει κατὰ ἀντίφρασιν, σοφοκλῆς τραχινίαις.

Ἀνέφαινον. ἀνέκαιον.

Ἀνέφικτον, ἀκατάληπτον. ἀδύνατον.

Ἀνεφίτου, ἀσυγχωρήτου.

Ἀνέφλυεν, ἀνέβλυζεν, ἀνέζει. ἀνέβαλλεν. ἀνέφυ, ἀνῆλθεν. ¶ Ἀνεχέγγυος. ἄπιστος. ¶ Ἀνέχαζεν, ἀνεπόδιζεν. ἀνεχώρει. ¶ Ἀνεφυσίαζεν, ἀπέθανεν.

Ἀνεχαίτισεν, ἠπείθησεν. ¶ Ἀνεκρούσατο, ἀνέῤῥιψεν.

Ἀνέχει. ἀνατέταται. ¶ Ἀνέχειν. ἄνεσιν ἔχειν.

Ἀνέχεσθαι, ἀνατέχεσθαι καὶ τρέφειν. ¶ Ἀνεχήσει, αὔξει καὶ ἄνω ἔχει καὶ μὴ καταβάλλει. ¶ Ἀνέχομαι, καταδέχομαι. ¶ Ἀνεχομένων, ὑποστρεφόντων. ¶ Ἀνεχόμην, ἄνω εἰχόμην σεμνυνόμενος.

Ἀνέχουσιν. ἀκρατοῦσιν. ¶ Ἀνέχραζεν: ἀνέχρεμπτεν. ἀνήρει δ' ἐνεκούφιζεν. ¶ Ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν.

Ἀνέχω, κωλύω. ¶ Ἀνεψιοί. ἀδελφῶν υἱοί.

Ἀνεψιωνυμένως, ἐσπουδασμένως. ¶ Ἀνεψιαδοῦς, ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ γεγονὼς ἢ ἐκ ἀνεψιᾶς. ¶ Ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια. ¶ Ἀνέψυχθεν, ἀνεκτήσαντο. ¶ Ἀνέψυξα, ἀνεπαυσάμην.

Ἀνέψυξεν, ἀνέπαυσεν. ¶ Ἀνέψυχον, ἔπνεον.

Ἄνεῳ, ἄφωνοι, ἐννεοὶ καὶ ἐκπλήξει ἥσυχοι. ¶ Ἀνέῳσαν,

ἀνώγεον. ¶ Ἀνή, ἄνυσις ἢ πρᾶξις. ¶ Ἀνηβᾶ, ἐκ δευτέρου ἀνθεῖ. νεάζει. ¶ Ἀνηβητήρια, πᾶν ἀνανεάζον νεότητος. ¶ Ἄνηβος, ὁ μὴ προφθάσας τὴν ὀφείλουσαν ἡλικίαν τουτέστιν δωδεκαέτης ἢ Σόλων ὄνομα.

Ἀνέβραχεν, ἤχησεν. ¶ Ἀνήγγελεν, εἶπεν, ἀπήγγελεν.

Ἀνῆες, ἀνοίξας, ἀνῆξας. ¶ Ἀνηγμένον, ηὐξημένον, διεσκευασμένον. ¶ Ἀνήιξαν, ἀνώρμησαν. ¶ Ἀνήη, ἀναπείσῃ, ἀφῇ. ¶ Ἀνηθείη, ὁμιλία. ¶ Ἀνῆκα, ἀφῆκα, ἀνέπεισα. ¶ Ἀνῆκεν, εἴασεν, ἀπέλυσεν, ἐῤῥύσατο, διήγειρεν, παρώρμησεν. ¶ Ἀνηκές, ἀνῆκον, σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Ἀνήκεστον, ἀνίατον. ¶ Ἀνηκέσαι, ἀναπαῦσαι. ¶ Ἀνηκέστου, ἀθεραπεύτου. ¶ Ἀνηκέστων, ἀνιάτων, ἀνυπομονήτων. ¶ Ἀνηκίδωτι, ἄνευ ἀκίδος αἰσχύλος ψυχοστασίαις. ¶ Ἀνηκουστήσει, παρήκουσεν, ἀνήκοος ἐγένετο. ταχέως ἤκουσεν. ¶ Ἀνηλεές, ἀφειδές. ¶ Ἀνηλεέσ. οἴκτιστον. ὠμόν. ¶ Ἀνηλεῶς, ἀνοίκτως, ἀσπλάγχνως. ¶ Ἀνήλιον, ἀδιάλυτον καὶ τὸ μὴ ἔχον ἥλιον. ¶ Ἀνηλόκισμαι, ἀναίσχυσμαι.

Ἀνίημι, συγχωρῶ. ¶ Ἀνήλιον, ἄνοδον. ¶ Ἀνημμένος, διηρτημένος, ἠρτημασμένος. ¶ Ἀνημέρων, ἀγρίων.

Ἀνήμυκτος, ἀχάρακτος. ¶ Ἀνήν, ἄνυσιν, ἢ δαπάνην.

Ἀνήνασθαι, παραιτεῖσθαι. ἀρνεῖσθαι. ¶ Ἀνήνυσε. παρῄτησαν. ¶ Ἀνηνέχθη. ἀνήνεγκεν, διὰ ἀφωνίας καὶ λειποψυχίας ἐφθέγξατο. ¶ Ἀνηνεχῦαν, ἀναφέρουσαν.

Ἀνήνηται. ἀπεξένηται, ἀπηρνήσεται.

Ἀνήνοθεν, ἀνεφέρετο, ἀνεπήδα ἐξ ἀρχῆς.

Ἀνήνορα, ἀδύνατον, ἄνανδρον. ¶ Ἀνήνυεν, ἐτέλει, διεπόνει. ¶ Ἀνηνύτῳ. ἀπράκτῳ. ἀτελειώτῳ.

Ἀνήνυτα, ἄπρακτα, δύσκολα, ἀκατόρθωτα, μὴ ἀνυόμενα. ¶ Ἀνήροος, ᾧ τέκνα οὐ γίνεται. ἄτεκνος.

Ἀνήξεις, κολυμβήσεις. ¶ Ἀνηπλαίη, ἀσθένεια.

Ἀνήπλαστον, ἀνήκεστον. ¶ Ἀνῆπται. ἀνάκειται. ἀνιεροῦται. ¶ Ἀνηρέθη. διηλείφθη. ¶ Ἀνήρεοι, κέκοιδ' ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται. ¶ Ἀνήρεστον, ἄρεστον.

Ἀνήρει, κουφίζει. ¶ Ἀνήρης, ἀνδρώδης. αἰσχύλος σαλαμῖνι. ¶ Ἀνήρετο, ἠρώτησεν. ¶ Ἀνηρόμεθα, ἠρωτήθημεν. ¶ Ἀνηρείψαντο, ἀνήρπασαν.

Ἀνήεισται, ἀνέεισται, ἄπλαστα. ¶ Ἀνηείπτεσθαι, χρείζεσθαι. ¶ Ἀνηείναστος, ἐειναστοῦ ἐν συκῆς πεπλάστον, ὄλυνθοι ἀγρίας οὔσης ὑπὲρ τοῦ τελεσφορεῖσθαι καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ τὸ μὲν ἐεινάζειν λέγεται. οἱ δὲ, μαλακὸς καὶ ἄγονος. ¶ Ἀνήρτησαν, ἀνεκαίνισαν.

Ἀνήροτα. οὐκ ἠροτριωμένα. ἀγεώργητα.

Ἀνήρρηξα, ἀνελεξάμην ἐμαυτὸν ἐκ τόπου.

Ἀνήρυσαν, ὀνήντλησαν. ¶ Ἀνήροτον, μὴ ἠροτριωμένον. ¶ Ἀνήσει. ἀναπείσει. ἀφήσει. ¶ Ἀνήσειν, ἀφήσειν. ¶ Ἀνήσω, ἀφήσω. ¶ Ἄνησιν. ἀνέρχεται.

Ἀνησιδώρα, ἡ γῆ, διὰ τὸ τοὺς καρποὺς ἀνιέναι.

Ἀναχαίας, χάσμης. ¶ Ἀνῆστις. ἀντὶ τοῦ νῆστις, προσκειμένου τοῦ α ὡς ἀσταφίς. ¶ Ἀνήφθω, διήφθω, δεδέσθω. ¶ Ἀνῆψαν, ἔδησαν, ἀνέθηκαν.

Ἀνῆψαν, προσέθηκεν, ἀνέθηκεν, προσήνεγκεν.

Ἀνῃσχμόν, κατὰ τὴν ταραχήν. ¶ Ἄνθια, φάρμακα ποικίλα. ¶ Ἀνθῖαι. ὧραι. ¶ Ἄνθεια, πόλις τῆς πελοποννήσου, καὶ ἀφροδίτη παρὰ κνωσσίοις.

Ἀνθήλαντο, προέκειναν, ἐπλάβοντο. ¶ Ἀνθίκασιν,

φειν, ἀνασπίειν. ¶ Ἀνεκάζεσθαι, ἀνασκώψαι.
Ἀνέβραχεν, σημ. ἀνοίγειν, ἀνέστελλεν, ἀπεκώλυεν.
Ἀνειμένη, ἀνέλκουσα ἢ ἀναχαλῶσα τὸν πέπλον καὶ τὸν μαστὸν δεικνύουσα, καὶ ἐκ τοῦ αὐχένος προβάλλουσα κόλπον ἀνειμένη. ¶ Ἀν' εἰλείθυιαν, ἀνὰ τόκον θεὰ ἐπιδημοῦσαν. ¶ Ἀνειλεῖτο, ἀνέβαινεν.
Ἀνείχεσθαι, συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλοις τοῖς δόρασι τύπτειν. ¶ Ἀνεῖσαι, ἐρευνῆσαι, ζητῆσαι.
Ἀνειλυσπᾶσθαι, ἀναρριχᾶσθαι. ¶ Ἀνείμαστος. ἄφθορος, ἄπληστος. ¶ Ἀνεινῶς, οἰκτρῶς.
Ἀνεῖπεν, ἐκήρυξεν, διὰ κήρυκος εἶπεν. ¶ Ἀνειρεσιώτισον, πεῖθε. ¶ Ἀνειρεσίαν, οὐσίαν πολλήν.
Ἀνείργον, ἀπαραίτητον. ¶ Ἀνειρήκασιν, κεχρηστηκάκασιν. ¶ Ἀνεῖρπεν, ἐβάδιζεν. ¶ Ἀνειρπε. ἐβάδιζεν. ¶ Ἀνειρῶν, ἁμαρτωλῶν, ἀναπείρων.
Ἀνείς, ἀφείς, ἐάσας. ¶ Ἀνεῖσθαι. ἀφεῖσθαι.
Ἀνεισιν. ἀνέρχεται. ¶ Ἀνεῖται, ἀπολέλυται.
Ἀνέκαθεν, μακρόθεν ἤτοι ἐκ πολλοῦ ἢ ἀπ' ἀρχῆς. ἑκὰς δὲ τὸ μακρόν. ¶ Ἀνέκαιρεν, ἀνέβαλλετο.
Ἀνέκραγον, ἀνεφέρετο. ¶ Ἀνεκαλαμήσατο. ἀνεθέρισεν. ¶ Ἀνεκαλέσαντο, ἀπέστρεψεν. ¶ Ἀνεκλάλητον, ἀνεκλάλητον, ἄρρητον. ¶ Ἀνεκήκιεν, ἀνέπιδε, ἀνέβαλλετο, ἀνεφέρετο. ¶ Ἀνεκολυμβήθη, ἐκ βυθοῦ ἀνηνέχθη. ¶ Ἀνέκναψαν, ἀνέλυσαν, ἀνέκαμψαν. ¶ Ἀνεκάμφθη, ἀνεκλάσθη. ¶ Ἀνεκόρει, ἐσάρουν, ἐσάρου. ¶ Ἀνεκνάδαλλον, ἀνέκλων, ἔκνιζον ὡς οἱ ἀρτοπῶλαι. ¶ Ἀνεκλητεῖν, διαφέρειν πιέσθαι ποδὶ ῥοδίοις. ¶ Ἀνεκρούσαντο, ἐκιθάριζον. ¶ Ἀνέκτημαι, ἀνείληφα σοφοκλῆς κρεούση. ¶ Ἀνεκτόν, φορητόν, ὑπομονητικόν.
Ἀνεκτοτέρων, ἐλαφροτέρων, ἡμερωτέρων. ¶ Ἀνεκτῶς, πράως, ἐπιεικῶς. ¶ Ἀνεκυμβαλίαζον. ἀνέστρεφον τὴν κεφαλὴν παρὰ τὸ κύμβαχος. ἦχον ἀποτελεῖσθαι παρὰ τῶν κυμβάλων. ¶ Ἀνέκφραστον, ἀνερμήνευτον. ¶ Ἀνεκώκοσεν, ἀνεστέναξεν. ¶ Ἀνελέσθαι, διελέσθαι. ¶ Ἀνελευθέρως, ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιεῖν τι. ¶ Ἀνελίξεις, ἀνοίξεις. ¶ Ἀνέλλιπής. ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλλόμενος, ἤτοι χωλός.
Ἀνέλκτον καὶ ἀνέκλητον, τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον.
Ἀνελίττεται, ἀποπολίττεται. ¶ Ἀνελοίμην, ἀναλάβοιμι, ἐκθρέψαιμι. ¶ Ἀνέλοιο, λάβοις.
Ἀνέλω, φονεύω. ¶ Ἀνελών, ἀναλαβών.
Ἀνεμέσητον, ἄμεμπτον. ¶ Ἀνέμητα, ἀμέριστα.
Ἀνεμιαίων, ἐκ τῶν ἀνέμων. ¶ Ἄνεμνον, ἀνέμβυον.
Ἀνέμιον, ὑπηνέμιον, ὃ καλοῦσιν ᾠόν. ¶ Ἀνεμοκοῖται, οἱ ἀνέμοις κοιμίζοντες. γένος δὲ τοιοῦτόν φασιν ὑπάρχειν ἐν κορίνθῳ. ¶ Ἀνεμυμάχει, ὑπείδετο.
Ἀνεμώλια. μάταια, ἄκαιρα, ἀπὸ τοῦ μετὰ τῶν ἀνέμων μολίσκειν καὶ φέρεσθαι τὰ τοιαῦτα.
Ἀνεμώνη, μάλιστα εἶδος καὶ φίλημα καὶ ἡ μήκων καὶ τὸ ἄνθος καὶ πᾶν φυτὸν ταχέως ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον καὶ μάταιον καὶ ἀνεμῶδες. ¶ Ἀνεμώρεια, πόλις τῆς φωκίδος. ¶ Ἀνεμοσκεπέων, τῶν πρὸς ἀνέμου σκέπην ἐπιτηδείων χλαμύδων.
Ἀνεμοστρεφές, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου στρεφόμενον, τὸ πλόμενον καὶ κινούμενον οἱονεὶ στερεὸν καὶ εὔτονον. ἔστι δὲ πάλιν ἀνεμοστεφής, ἰσχυρὸς στερρόν, δόρυ.
Ἀνεμώτας, ὄνομα. ¶ Ἀφεκτός. ἱερός. τοῖς ἀνέμοις θυόμενος ἐν ταραντίνοις. ¶ Ἀνενδοτον, ἄκλιτον, ἀκαταπέρατον. ¶ Ἀνενδοίκτον, ἀπαράδεκτον.
Ἀνενδοιάστως, ἀναμφιβόλως, ἀδιστάκτως.
Ἀνενέγκαι, ἐστέναξεν ἐκ βάθους. ¶ Ἀνενέργητος, μὴ ἐμπαθὴς εἴτε ἐλθὼν εἰς ἐνέργειας.
Ἀνενεχθείς, ἀναβιώσας.
Ἀνενήνοθεν, ἀνῆλθεν ἢ ἀνέβη.
Ἀνέντονον, ἱμάτιον λακώνων.
Ἀνενευτεῖ. ἀρνεῖται. ἀπὸ τοῦ ἄνω νεύειν, ἢ ἀπαρνεῖται.
Ἀνεμοξαφές, εὔτονον, ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον.
Ἀνένθεν, ἀνένθωσιν, ἀνέντες δὲ, ἀπήμονες, ἀφέντες.
Ἀνεξαπάτητος, μὴ ἀπατώμενος, ἢ χλευαζόμενος.
Ἀνεξέλεγκτος, ἀβασάνιστος. ¶ Ἀνέξεται, ὑπομένει, ἐνδέχεται, μακροθυμεῖ. ¶ Ἀνεξίκακος, ὑποφέρων κακά. ¶ Ἀνεξικώμη, ἧς οὐκ ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη παρὰ κρατίνῳ. ¶ Ἀνεξηνιάσκετο, ἐξηνιάσκετο. ἀνεξηραίνετο. ¶ Ἀνεξίτητον, ἀνεξέλευστον, ἀσυλεύτον, ἀδιάβατον, μὴ ἔχον ἔξοδον. ¶ Ἀνεξιχνίαστος, ἀκατάληπτος. ¶ Ἀνέξομαι, ὑπομένω.
Ἀνεοί. ἥσυχοι. ἄφωνοι. ¶ Ἀνεοστασίη. θάμβος.
Ἀνεπάγγελτοι, οἷς οὐ παρηγγέλλη ἐλθεῖν δεῖπνον ἐλθεῖν. ἄκλητοι. ¶ Ἀνεπάλλετο. ἀνεκινεῖτο.
Ἀνεπάταξεν. ἐξ ὕπνου ἀνέβλεψεν,
Ἀνεπάφλαζον. ἀνεκόχλαζον.
Ἀνέπαφος, ἀψηλάφητος.
Ἀνέπαλτο, ἀνήλατο.
Ἀνεπής, ἄφωνος. ¶ Ἀνεπίδεκτον, ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον. ¶ Ἀνεπινόητα, ἀσύνετα. ¶ Ἀνεπικόρρητος, ἄπιστος ἀνύβριστος. ¶ Ἀνεπίληπτον, ἄμεμπτον, ἀκατάγνωστον. ¶ Ἀνεπιλόγιστον, τὸ μὴ διὰ λογισμοῦ συνιστάμενον. ¶ Ἀνεπίπλη, ἀνεπλήρου.
Ἀνεπιπλήκτοις. ἀμέμπτοις. ¶ Ἀνεπιπλήκτως, ἀμέμπτως, εὐσεβῶς. ὁ ὑγιῶς ἔχων. ¶ Ἀνεπιστάτητον, ἀφύλακτον, ἀνεπίσκοπον. ¶ Ἀνεπιστρέπτως, μὴ ὑποστρέφον. ¶ Ἀνεπιτήδευτον, ἀμελέτητον μὴ σπουδαζόμενον εἰς τέχνην ἢ μάθησιν. ¶ Ἀνεπιβούλευτον, ἀσύλητον. ¶ Ἀνεπίτιμητοι, μισθώσεις, ὡς ὑποτμήσεις οὐ δίδονται διὰ τὸ βλάβην καὶ ἀφορίαν.
Ἀνεπιτίμητος ἀπολογία, ἡ μὴ ἔχουσα τι ἀπόρημον.
Ἀνεπίφατον, ἀπροσδόκητον καὶ ἀμιγής. ¶ Ἀνεπιχάδην. οὐκέτι χωροῦν. ¶ Ἀνεπιχείρητοι, ἀνεπιβούλευτοι. ¶ Ἀνεπιδόσιν, ἀνέκαμψεν, ἀνέλυσεν.
Ἀνέπνεον, ἀνεκτῶντο. ¶ Ἀνεπείληται, ἀνεμνήσθην.
Ἀνεπταμένας, ἀναπεπτασμένας, ἀνεῳγμένας.
Ἀνεπταμένη, ἀνεῳγμένη. ¶ Ἀνεπτεροωμένος, μετεωρισμένος καὶ κεκουφισμένος. ¶ Ἀνεπτύξατην, ἀνέπτυξαν δυικῶς. ¶ Ἀνήρ, ἀνὴρ κλητικῶς.
Ἀνέρας, ἄνδρας. ¶ Ἀνέρες, ἄνδρες. ¶ Ἀνέρεξα, ἔπραξα. ¶ Ἀνερειψάμενοι, ἀναρπάσαντες.
Ἀνερεπτομένη, χωριζομένη ἀναλίσκεται. ¶ Ἀνερεπίσθη, ἀνεκινήθη. ¶ Ἀνερείψαντο, ἀφήρπασαν.
Ἀνερμάτιστα, ἀστήρικτα, ἀπόφρακτα. ¶ Ἀνερμάτιστος ναῦς. κουφισθεῖσα ὕφους. ¶ Ἀνέρπει, ἀνέρχεται.
Ἀνερπύσαι, ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἀνερρίπιζον, ἀνήγειρον,

Ἀναψοχήν. παραμυθίαν. ¶ Ἀναψύχουσα. ξηραίνουσα. ῥιπίζουσα. σοφοκλῆς. ¶ Ἀναψύχοντα, ἀναπνέοντα. ¶ Ἀνάψω. ἀναθήσω πρὸς τὴν τοῦ ἀνέμου πνοήν. ¶ Ἀναψῦχαι, ἀναπαύσασθαι.

Ἄνδα, αὐτὴ κύπριοι. ¶ Ἀνδάνει, ἀρέσκει. ¶ Ἀνδάνον, ἀρέσκον. εὐάρεστον. ¶ Ἀνδάνοντα, ἀρέσκοντα.

Ἄνδ᾽ ἀρ᾽ ἔβαινεν, ἀνέβη δέ. ¶ Ἄνδας, βορέας ὑπὸ τυῤῥηνῶν. ¶ Ἄνδ᾽ αὐτὴν, καὶ αὐτήν.

Ἀνδειράδες, πρασιαὶ, ὀχεροὶ ταφρώδεις. ¶ Ἄνδηρα, ὅ ἐστι τοῦ ῥαχικοῦ σκηνῆς παρατόμενος παράκοιτος. ¶ Ἄνδηρον, ἄκρον, ἢ τὰ χείλη τῶν ποταμῶν.

Ἄνδικε, ἀνάῤῥιψον, δίκειν γὰρ τὸ ῥίπτειν, ὅθεν καὶ ὁ δίσκος. ὑπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι. καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικούμενον εἰς τὴν θάλασσαν. ¶ Ἀνδίκτης, τὸ ἀναπιπτόμενον τῆς μυάγρας ξύλον. ¶ Ἀνδινὸς, περὶ παντός.

Ἀνδικλόβολος, δίκη ἡ ἐξ ὑπάρχων δικαζομένη παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἄνδιχα, διχῶς, εἰς δύο μέρη.

Ἀνδιάχων, ἀνατείνων. ¶ Ἀνδοκάναις, δοκοῖς δέ.

Ἀνδοκάδην, ἐκ διαδοχῆς. ¶ Ἀνδοκεὺς, ἀνάδοχος.

Ἀνδοκίδου, ἑρμοῦ. ἐπειδὴ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἀνδοκίδου εἱστήκει ὁ ἑρμῆς. ἀνάθημα φυλῆς.

Ἄνδρα. τὸ ἀνδρεῖον. καὶ τὸ κατὰ κοινωνίαν ἐπὶ γυναικὸς ὑπολαμβάνει. ¶ Ἀνδραγαθία, καλοκαγαθία, ἔπαινος. ¶ Ἀνδραγαθίζεται. ἀνύεται περὶ ἀγαθοῦ. ¶ Ἀνδράγρια. σκῦλα τὰ τῶν πιπτόντων ἐν τῷ πολέμῳ ἀνθρώπων ὅπλα ἀγρεύματα ὄντα.

Ἀνδρακάς. κατ᾽ ἄνδρα ἕνα ἕκαστον ἐπιῤῥηματικῶς ὡς εἰπεῖν καθ᾽ ἕνα ἢ κατ᾽ ἄνδρα, οἱ δὲ μερίδες μοῖραι.

Ἀνδραπόδνοι, οἱ ὑπὸ ἀνδραπόδοις ἀποδημοῦντες.

Ἀνδραπόδεσσι, τοῖς αἰχμαλώτοις τοῖς δούλοις.

Ἀνδραποδίζεσθαι. τὸ βιάζεσθαι καὶ τὸ συνήθες.

Ἄνδραχος, δήμιος. ¶ Ἀνδραποδίζει, αἰχμαλωτίζει. βιάζει καὶ ὑφαιρεῖ.

Ἀνδραποδισμὸς, αἰχμαλωσία. ¶ Ἀνδραποδίσταις. δουλοπρεπεῖς. ¶ Ἄνδρας γράφειν, τὸ ἐν διδασκάλου τὰ παιδία ὀνόματα γράφειν. ¶ Ἀνδραποδοκάπηλον, ἀνδραπόδων μεταβόλον. ¶ Ἀνδραφασσέειν, κατ᾽ ἄνδρα ἐφάπτεσθαι. ¶ Ἀνδραφυστεῖν, φεύγειν, ἢ ἐπὶ φόνῳ διώκειν. ¶ Ἀνδραχέεσι, τοῖς δυναμένοις καὶ ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. ¶ Ἀνδρεία. ἰσχύς. καὶ τὰ συσσίτια κρητῶν. ¶ Ἄνδρε δύω, ἄνδρες δύο. ¶ Ἀνδρείων, γενναίων. ¶ Ἀνδρεὼν, ὁ μέγας οἶκος. ¶ Ἀνδρειᾶται, κατήγοροι καὶ ἐπὶ φόνῳ διώκοντες. ¶ Ἀνδρείκελον, ἀνδρὶ ὅμοιον. ἀνθρώπῳ ὅμοιον. ¶ Ἀνδρεάς. δύναμις εὐπρεπὴς ἢ ὑποκρινομένη. ¶ Ἀνδρείκελον, χρώματος εἶδος, καὶ τὸ ὅμοιον. ¶ Ἀνδριφόντης, ἀνδροφόνος.

Ἀνδρὶ χέρηι, ἀνδρὶ ἐλάττονι καὶ ἰδιώτῃ.

Ἀνδρόβασμος, στενὴ ὁδός. ¶ Ἀνδρόγυνος, ὁ ἑρμαφρόδιτος, καὶ ὁ ἀσθενὴς ἤγουν ὁ ἄνισχυρος.

Ἀνδροδάμις. ὕπανδρος γυνή. ¶ Ἀνδροδόμων, τρικλίνων. ¶ Ἀνδροκάδης, πόα τις.

Ἀνδροκὰς, μορίς. ¶ Ἀνδροκλεῖδαι, γένος ἀθήνησιν.

Ἀνδροκμήτῳ, ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀποθανὼν κεῖται, ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς οἰκοδομηθέντι. ¶ Ἀνδροκόβαλλος κακοῦργος, πανοῦργος. ¶ Ἀνδροκόνοι. ἀνδροφόνοι.

¶ Ἀνδροκτασίαι. ἀνδροφονίαι.

Ἀνδροκτασιάων, ἀνδροφονιῶν. ¶ Ἀνδροκτόνοιο, ἀνδροκτόνου. ¶ Ἀνδροληψία. ἐνεχυράζων ἐπὶ τοὺς ἔχοντας ἀνδροφόνους. ¶ Ἀνδρολογεῖ. στρατολογεῖ. ¶ Ἀνδρομανὴς, ἐπιμεμηνυῖα τοῖς ἀνδράσιν.

Ἀνδρομέης, ἀνθρωπίνης. ¶ Ἀνδρομέοιο, ἀνθρωπίνου. ¶ Ἀνδρομαίου, ἀνθρωπίνου.

Ἀνδρομέον, ἱμάτιον, κρητῶν. ¶ Ἀνδρόμηρον, συμπαστὸν ἐγχειρίδιον βραχὺ καὶ ἀνδρόμηρον.

Ἀνδρολημίαν, ἀνδρὸς ἔχουσαν λῆμα.

Ἀνδρόμηνον, τὸ τῶν ἀνδρῶν.

Ἀνδρόπαις, ἀνδρούμενος ἤδη πως, ἢ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχοντες σοφοκλῆς ζωΐλῳ. ¶ Ἀνδροσάθης, ἀνδρὸς αἰδοῖον. ἢ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων.

Ἀνδροπρώρος, ἀνδροπρόσωπον.

Ἀνδροπορφυρεὺς, ἀνδροκογχυλευτὴς, ἀναλέγων τὰς κόχλους. ¶ Ἀνδρότητα. ἀνδρείαν.

Ἀνδροφύτου. σύνθετον στόμα ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὑπὸ δημιουργοῦ γεγονός. ¶ Ἀνδροφόνοιο, ἀνδροφόνου. ¶ Ἀνδροχμήτωρ. ἀνὴρ ἀποθανών.

Ἀνδρώδης, ἀνδρὸς ἐπαινετοῦ. ¶ Ἀνδρωθεῖσα, ἀνδρὶ συνοικίσασα, διακορηθεῖσα. ¶ Ἀνδρώσασθαι. συγγενέσθαι. ¶ Ἀνδρώσεσθαι. ὡμότερον.

Ἀνδύεται, ἀναβαίνει, δύεται, ὑπεγκλίνει μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀφηνιαζόντων ὑποζυγίων καὶ οὐ θελόντων.

Ἀνεβάλλετο, ἀνεκρούετο, ἀνήρχετο. ¶ Ἀνέβαλλεν, ἀναβολὴν ἐδίδου. ¶ Ἀνεβίω, ἀνέζησεν, ἀνέστη.

Ἀνεβλύζετο. ἀνεδίδου. ¶ Ἄνεβοι, ὥσπερ δώδεκα ἐτῶν ὄντες. ¶ Ἀνέβρεχεν, ἤχησεν.

Ἀνεγκαλύπτοις, μὴ κεκαλυμμένοις.

Ἀνέγγυος, ἄπιστος. ¶ Ἀνεγκλήτοις, ἀνευθύνοις.

Ἀνεγχόρητον, ἀμήχανον.

Ἄνεγκα, ἄνιγμα ταραντῖνοι, καὶ ἐκβολὴ τοῦ ἑνὸς ῑ, καὶ ῥοπὴ τοῦ δευτέρου εἰς ε ψιλόν.

Ἀνέγκαψαν, ἀνέλυσαν, ἀνέκαψαν, ἀνέσπασαν.

Ἀνεγνάμφθη, ἀνεκάμφθη. ¶ Ἀνέγνω, ἐπέγνω.

Ἀνεδέρδανε, ἀνεμόλυνε, δερδαίνει ἐπὶ μολύνει.

Ἀνεδέγμεθα, ὑπεμείναμεν. ¶ Ἀνεδείματο, ἀνῳκοδόμησεν. ¶ Ἀνεδέξατο, ὑπέσχετο, ὡμολόγησεν.

Ἀνεδίματο. ἀνεβίωσεν. ¶ Ἀνέδην, αἰσχύλος φεύγειν.

Ἀνέδην, διὰ τὸ κυμάλιον ἢ ἐκκεχυμένως, κατὰ στέρησιν τοῦ ἕσαι ὅ ἐστιν ἱδρῦσαι ἀναστάτους γενομένας, ἐκ τοῖς ἐδάφοις ἀνεστηκυίας, ἄλλοι δὲ ἐκκεχυμένως.

Ἀνεθολοῦτο, ἀνεταράσσετο. ¶ Ἀνεθήραξεν. ἀνεθυμιώθη. ¶ Ἀνέθραυεν, ἐκώλυεν, ἀνέκοπτεν.

Ἀνέζευτον. ὥδευον. ¶ Ἀνέπεικεν. ἀνέπεισεν.

Ἀνεθήμην, ὡμολόγησα. ¶ Ἀνεθήσεται, λυπηθήσεται.

Ἀνέθορεν, ἀνεπήδησεν. ¶ Ἀνείη, ἀφῇ, ἀνῇ.

Ἀνείλατο, ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο.

Ἀνεῖλεν. ἐφόνευσεν. ¶ Ἀνείλεν, ἐχθρῶς ἔχουσιν.

Ἀνειληθέντες, ἀνειληθέντων. ¶ Ἀνειληφότων, λαβόντων. ¶ Ἀνειμένον, ἀπολελυμένον, ἐκλελυμένον.

Ἀνειμώμενος, ἀντλῶν, ἀναφέρων. ¶ Ἀνείμονες, μὴ ἔχοντες ἱμάτια. ¶ Ἀνείμονος. γυμνοῦ.

Ἀνεῖν. ἀνακαθαίρειν, ἀναπνεῖν, οἱ δὲ, ἀναπλεῖν κεθὰς βεβρεγμένας. ¶ Ἀνεῖναι, ἀφιέναι, ἀνιέναι στρέ

ῥοφήματα ποιοῦντα ἦχον. ἐκ σοφοκλέους ἐν ναυσὶ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναῤῥιπτεῖ. ¶ Ἀναρίς, ἄγγελος ταραντῖνοι.
Ἀνάῤῥησις, προανακήρυξις, πρόῤῥησις, προαπόρευσις.
Ἀναῤῥηθῆναι, ἀνακηρυχθῆναι. ¶ Ἀναῤῥήσεως, ἀνακηρύξεως. ¶ Ἀναῤῥύει, σφάζει. ¶ Ἀνάῤῥησιν, τὴν τελευτήν. ¶ Ἀναῤῥιπτεῖν, κινδυνεύειν.
Ἀναῤῥιπτεῖν, διδάσκειν, ἀναδιδάσκειν. ¶ Ἀνάρσιοι, ἀνάρμοστοι, πολέμιοι ἀπὸ τοῦ μὴ συνηρμόσθαι τοῖς ἤθεσιν. ¶ Ἀνάρσιον, ἀβάσκανον, ἀκαταφρόνητον. ἄδικον, ἀνάρμοστον. ¶ Ἀναρτῆσαι, ἀνακρεμάσαι.
Ἀναρυστῆρα, ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται. ¶ Ἄναρχον, τὸ μὴ ἔχον ἀρχήν. ¶ Ἀναῤῥώπας μεγάροιο, τὰς ἐπὶ οἰκίας διόδους ἐν τοῖς ὑπερῴοις οἴκοις, ῥῶγας δὲ οἷον ῥήγματα καὶ ἀνοίγματα. ¶ Ἀνασεβρῶσαι, εἰς ὀροφὴν ἐμπλῆξαι. ¶ Ἀνασείοις, ἀναπείθοις.
Ἀνασειράζει, ἀνακρούειν ποιεῖ, ἀνδρεϊζει, θυρεπίδος ἵππος πολύτροφοιστεφανηφόρῳ. ¶ Ἀνασειράζουσιν, ἀναθάλπουσιν, ἀνακόπτουσιν. ¶ Ἀνασειράζων, ἄγχων, ὡς ἀπὸ τῆς σειρᾶς, εἰς τὰ ὀπίσω ἕλκων. ¶ Ἀνασεσυλιᾶσθαι, ἐστυμμένας ἔχειν τὰς τρίχας, ἀνάστεφος στέφανος. ¶ Ἀνασεσυρμένη, ἡ συρόμενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα καὶ μέρος γυμνοῦσα. ¶ Ἀνασίνδησις, ἀναπήδησις. ¶ Ἀνάσιμον, τείχωμα διὰ τοῦ μετώπου εὐθὺ κορυφὸν ἐστραμμένον. ¶ Ἀνασιμοῦν, τὰ ζῶα πρὸς ὀχείαν ὁρμῶντα ὀσφραίνεσθαι. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναλίσκειν. ¶ Ἀνασκαλεύοντες, ἀνακινοῦντες ἢ ἐρευνῶντες. ¶ Ἀνασκεύισμα. ἀνακίνημα.
Ἀνασκευάζειν. μετατιθέναι. ¶ Ἀνασκευαζόμενοι. μετοικιζόμενοι. ¶ Ἀνὰ σκῆπτρῳ. ἅμα τῇ βασιλικῇ ῥάβδῳ. ¶ Ἀνασκινδυλευθῆ, ἀνασκολοπισθῆναι. ¶ Ἀνασκιρτῆσαι, ἀναπηδῆσαι.
Ἀνασκολοπίσει. ἀνασταυρώσει. ¶ Ἀνασκολύψας, γυμνώσας. ¶ Ἀνασοβεῖ, ἀνακινεῖ ταραντῖνοι.
Ἀνασπᾶν, ἀναφέρεσθαι. ¶ Ἀνασπᾶ, ἐπαίρει ἱκελιζοῖ.
Ἀνασπάζοιμεν, ἀνασπαράσσοιμεν. ¶ Ἀνασπάσιον. ἀνεσπασμένον. ¶ Ἀνασπάσω, ἐκβαλῶ.
Ἀνάσσαι, κρᾶσαι, ἀνασεισθῆναι. ¶ Ἄνασσα, δέσποινα.
Ἀνάσσεσθαι, πτῶσαι. χρῆσαι, ἀπολῶσαι.
Ἀνάσσειν, ἐβασίλευσεν. ¶ Ἀνάσσεις, βασιλεύεις.
Ἀνασσέμεν, κελεύειν. ¶ Ἀνάσσων, βασιλεύων.
Ἀναστάδον, ἀνιστάμενος. ¶ Ἀναστρέφοντας, ἀναξέποντας. ¶ Ἀναστέρις, κατεστραμμένοις.
Ἀνασύντατα, ἀνασεσεισμένα. ¶ Ἀνάστα ἐπρίει. ἐθαυμάζετο. ¶ Ἀνάστρι, πλακοῦντος γένος.
Ἀναστήρια, θυσία ἐπὶ ἀναῤῥώσει νόσου. ¶ Ἀναστέλλω, κωλύω, ἀναφράττω. ¶ Ἀναστήσειεν, ἀναστάτους ποιήσειεν. ¶ Ἀνάστημα. ὕψωμα. ¶ Ἀναστήσειν, ἀναστάντα ποιήσειν ἀνάστασιν. ¶ Ἀναστίδωνος* ἀνατεταμένος. ¶ Ἀνατετειχισμένης, ἀναπλαττομένης. ¶ Ἀνὰ στόμα. διὰ στόματος. ¶ Ἀνὰ στρατόν, κατὰ στράτευμα. ¶ Ἀναστρέφειν. ἀναξέπειν.
Ἀναστρεφόμενος, περιερχόμενος. ¶ Ἀναστρέφων. ἀρνούμενος σοφοκλῆς. ¶ Ἀναστροφάδην. ἀνεστραμμένως. ¶ Ἀναστροφῆς. ζωῆς. ¶ Ἀναστύψαι, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον ἢ συντάσαι σοφοκλῆς μώμῳ.*
Ἀναστυφελιζομένη. ἀνδρεϊζομένη. ¶ Ἀναστρέφων, ἀναστρέφων. ¶ Ἀνασύραι, ἀποκαλύψαι, ἢ περιποιῆσαι. ¶ Ἀνασυρόμενα, τὸ πλὴν ἀργύριον, ἢ τὸ ἄλλο λαμβάνειν, σύραι ἔλεγον ἀττικοὶ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν τὰς σαγήνας* αἰρόντων. ¶ Ἀνασφαδάζειν, ἀναπηδᾶν, ἀνάλλεσθαι, λακτίζειν. ¶ Ἀνασφήλας, ὑγιάνας, ἀνανήψας, ἀναστάς, ἀνελθών.
Ἀνασφολῆξαι, ἀναπηδῆσαι, ἐξελάσαι. ¶ Ἀνασχέμεναι, ἀνασχεῖν. ¶ Ἀνασχών, ἀνατείνας, αὐξήσας, ἀναφήνας. ¶ Ἀνατάξασθαι, ἐξετάσασθαι.
Ἀνατεθυμιασμένος, ἀναπεπεισμένος, ἀνακεκαυμένος. ¶ Ἀνατεῖλαι, ἀνθῆσαι. ¶ Ἀνατείνασθαι, ἀπειλῆσαι. ¶ Ἀνατέξεται, ἀναγεννῆσαι.
Ἀνατέταλκεν. ἀνέτειλεν. ¶ Ἀνατί, ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης. ¶ Ἀνατιμήσας, ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ. ¶ Ἀνατοιχάσαι, περὶ τοῖχον περιπατῆσαι. ¶ Ἄνατος, ἀβλαβής. ¶ Ἀνατιναγμός, μετάστασις, μετακίνησις. ¶ Ἀνατιτήσαντες, πληρώσαντες. ¶ Ἀνατλῆναι, ὑπομεῖναι. ¶ Ἀνατλάς, ὑπομείνας, ὅθεν τλήμων ὁ πολλὰ παθὼν ἢ πάσχων. ¶ Ἄνατλος. ἀκρατής. ¶ Ἀναπλόαν, ἀνατολήν. ¶ Ἀναξέπειν, ἀναστρέφειν.
Ἀναξέχειεν. μεταπλάσσειεν. ¶ Ἀναξοπῆς, ἀντὶ τοῦ ἤχου. ὅμηρος. ¶ Ἀνατύπωσις, τύπωσις.
Ἀναύδεκτον, ἀνεξήγητον, ἄλεκτον. ¶ Ἀναυδία, ἄῤῥητα, ἄφωνα. ¶ Ἄναυδος, ἄφωνος. ¶ Ἄναυρος, ὄνομα ποταμοῦ. ¶ Ἀναύροις, δίχα ἀνέμου.
Ἀνὰ τυχόντα, κατὰ τὰ γινόμενα. ¶ Ἄναυτα, ἐπερωτικά, ταραντῖνοι παραχρῆμα λέγουσιν.
Ἀναφαιρέτων, ἀμετακλήτων, μηκέτι ἀφαιρουμένων.
Ἀναφαίνειν, λέγειν. ¶ Ἀναφαλαντώματι, φαλακρώματι. ¶ Ἀναφανδόν, φανερῶς. ¶ Ἀναφωτά, ἀναφανδά. ¶ Ἀναφευγέτω, πάλιν φευγέτω.
Ἀναφής, ἄψαυστος, ὁ μὴ ψηλαφώμενος. ¶ Ἀναφῆναι. φανερῶσαι. ¶ Ἀναμφήριστον. ἄμαχον.
Ἀναφλύει, ἀναζεῖ. ¶ Ἀναφλᾶ λάχανον. φέρει ἄνθος ὡς ἡ μαλάχη καὶ τὸ ἄνηθον. ¶ Ἀναφλᾶν, χειροτριβεῖν τὸ αἰδοῖον, οἱ δέ, στύειν ἢ μαλάττειν.
Ἀναφοιβάσας, ἀνακαθάρας. ¶ Ἀναφορά, δίκησις, περίκλησις. ¶ Ἀναφορεῖς, οἱ ἀνέχοντες, οἱ ἀναβαστάζοντες. ¶ Ἀνάφορον. τὸ τῶν ἐργατῶν ξύλον.
Ἀναφοράξαντες. ἀναπτύξαντες. ἀναπετάσαντες.
Ἀναφρονέων, ἀναλογιζόμενος. ¶ Ἀναφῆναι, ἀναφανῆναι. ¶ Ἀναφυομένων. ἀναφαινομένων.
Ἀναφώνημα, ἀνειμένη βοή. ¶ Ἀναχαιτίζειν, ἀναπείθει. ἀναχαλινοῖ, ἀνακρούεται, ἀναποδίζει, κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἵππων σοφοκλῆς ἑλένης ἀπαιτήσει.
Ἀνάχαρσις, ἰχθῦς ποιὸς καὶ ὄνομα κύριον.
Ἀναχασάμενος, ἀναποδίσας. ¶ Ἀναχασαμένη. ἀναχωρήσασα. κωλύσασα. ¶ Ἀναχειοῖ. οἰκειοῦται.
Ἀνὰ χεῖρα, ἐγγὺς τῆς χειρός. ¶ Ἀναχαιτίσαντι. ἀνορμήσαντι. ἀποστρέψαντι. ἀνακρούσαντι. χαλινώσαντι. ἀναποδίσαντι. ἀναπείσαντι. ¶ Ἀναχοαί, πόροι. ¶ Ἀναχεύσῃ, ἀνατεμεῖ. ¶ Ἀνάχυσιν. φυρμόν. βλακείαν. ¶ Ἀναψαθάλλων, ψηλαφῶν. βαστάζων.
Ἀνάψαι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι. ¶ Ἀναψύξαι, ἀνεμίσαι.
Ἀνάψυξις, ἀνάπαυσις. ¶ Ἀναψύχειν, ῥιπίζειν.

ἀξιόπιστον. τὸ μὴ ἀλλοιούμενον, ὃ ἐπὶ ἄλλο ἐξ ἄλλου γινόμενον. ¶ Ἀναλογάδην, κατ᾽ ἀναλογίαν.

Ἀναλογίαν, κατὰ μέτρον ἢ κανόνα. ¶ Ἀνάλογος, ἴσος. ¶ Ἀνάλογος, ἰσχυρός. ¶ Ἀναλοῦν, ἀναλῶσαι, ἢ ἐς. τουτέστιν ἱκανὸν ἢ ἀπλήρωτον παρὰ τὴν ἅλωσιν.

Ἀναλύζων, ἀνανύττων. ¶ Ἀναλῦσαι, τὸ βεβλαμμένον τινὰ διὰ ἐπωδῆς ἀπαλλάξαι. ¶ Ἀναλυσάμενος, ἀνακομίσας. ¶ Ἀνάλυσις, ἀναστροφή. ¶ Ἀναλφάβητος, ἀπαίδευτος, ἀνάλωμα, ἔξοδος. ¶ Ἀναλῶσαι, ἀφανίσαι, ἐπιμείνεσιν. ¶ Ἀνάλωτος, ἀπόρθητος, ἰσχυρός. ¶ Ἀναμάθω. ἐξ ἀρχῆς μάθω.

Ἀναμαιμάει, ἀναφαίνεται. ἀναφέγγει, ἀναζεῖ.

Ἀναμάξεις, ἐναποψήσεις, ἐναποτυπώσεις, ἀναδείξεις.

Ἀναμασχαλιστὴρ, εἶδος γυναικείου κόσμου. ¶ Ἀναμασσόμενος, ἀνειληφώς. ¶ Ἀναμαστεύων, ἀναζητῶν. ¶ Ἀναμάττεσθαι, ἀναφυρᾶν. ¶ Ἀνάματτοι, ἅματα μὴ ἔχοντες. ¶ Ἀναμέλπουτες, ἀνυμνοῦντες.

Ἀνὰ μέρος. ἐμμέρει. ¶ Ἀνὰ μέσον, ἐν μέσῳ.

Ἀναμετρήσαιμι, διέλθοιμι, πλεύσαιμι. ¶ Ἀναμηλῶσαι. μὴ ἀναπλῦψαι. ¶ Ἀναμίλλικτον, ἀφιλονείκιστον καὶ ἀναμφίλεκτον. ¶ Ἀναμὶξ, ἀναμεμιγμένως. ¶ Ἀνάμνησις, ὑπόμνησις. ¶ Ἀναμονὴ, μακροθυμία. ¶ Ἀναμορμύρεσκεν, ἀνέζει, ἀνεταράττεν. ¶ Ἀναμύειν, ἀναβλέπειν. ¶ Ἀναμελλῆναι, ἀνανεῦσαι, ἀρνήσασθαι. ¶ Ἀναμυρισάμενος. χρηματισάμενος. ¶ Ἀναμφιλέκτως, ἀνενδοιάστως.

Ἀναμφίσβητον, ἀναμφίβολον. ¶ Ἄναν, ἄνησιν.

Ἄνανδρος, ἀσθενής. ¶ Ἄνανδρος, οὐκ εὐάρεστον ἢ ἀληθές.

Ἀνανεύει. οὐ συντίθεται πρός τι.

Ἀνάνευσις. ἀναβίωσις, ἀνάπαυσις, ἀνάψυξις.

Ἀνανεύων, παραιρούμενος. ¶ Ἀνανέξασθαι, ἀνακολυμβῆσαι. ¶ Ἀνανήξας, διαπλεύσας.

Ἀνανῆσαι. σφάξαι. ¶ Ἀνανῆσαι, κατασῆσαι, χεῖτες.

Ἀνάνιος, ἀβλαβὴς ὁ ὑπερήφανος ὁ ἄλυπος.

Ἄναντα. ἀνωφόρα. ὑψηλά. τινὲς δὲ τὰ μὴ βεβρεγμένα. σοφοκλῆς δὲ ἰνάχῳ, τὰ μὴ κεκολλημένα παρὰ τὸ ἀνεῖμεν ὃ ἐστι κατακόπτοντα πίνειν. ¶ Ἀνανομὴν, ἀναδασμὸν, ἀνανέμειν γὰρ τὸ μερίζειν εὐειπίδης τημένῳ. ¶ Ἀνανταγώνιστος, ἀήττητος. ¶ Ἄναντες. ἀνωφορές, ὑψηλόν, ἄνισον. ¶ Ἀναξαίνειν, ἀνακινεῖν.

Ἀναντιρρήτως, ἀναμφιβόλως. ¶ Ἄναξ, βασιλεὺς, ἄρχων. δεσπότης. ¶ Ἀναξίαν. βασιλείαν, αἰσχύλος λιτανίαις. ¶ Ἀναξιδώρα, ἡ ἀνάγουσα ἀνιεῖσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς δημήτηρ. ¶ Ἀναξυρίδες, φημὶ νάλια, βρακία βαρβαρικά, ἔνδυμα ποδῶν, ὑποδήματα βαθέα ἢ βασιλικά. ¶ Ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν, κατὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀνδρῶν. ¶ Ἀνάπαιστα, κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα. καὶ ἰδίως τὰ τῶν ῥυθμῶν. ¶ Ἀναπαιστηρίδες, σφῦραι παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν. ¶ Ἀνάπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν.

Ἀνάπαπλον, ἀνοίμωξον. ¶ Ἀναπατάξασθαι, ἀνακρούσασθαι ᾆσμα. ¶ Ἀναπατοῦσιν: ἀνακύπτουσιν.

Ἀναπᾶσαι, καταπᾶσαι.

Ἀνάπαυλαν, ἀνάπαυσιν. ¶ Ἀνάπαυλις: ἀνάπαυσις, κατάπαυσις. ¶ Ἀναπαυστὸν, γυμνάσιον.

Ἀνάπαυστα, ἀνεκλάλητα. ἄρρητα. ἔκδηλα. διάκουστα.

Ἀνάπειρα, ῥυθμὸς αὐλητικός. Ἀναπειρᾶσθαι, μελετᾶν. ¶ Ἀνάπηρος, πηρός. τυφλός. νοσώδης.

Ἀναπλάσας, ἀναρρωσθείς. ¶ Ἀναπεμπάζει, ἀναπέμπει, ἀριθμεῖ. ¶ Ἀναπεμπάζεσθαι, ἐπαναλαμβάνειν τὰ προειρημένα. ¶ Ἀναπεμπάσαι, ἀνασκέψασθαι, ἀναριθμῆσαι. ¶ Ἀναπεποιημένην, ἀναζυμωθεῖσαν, ἀποφυραμένην. ¶ Ἀναπεπταμένον, ἀνεῳγμένον. ¶ Ἀναπεπτωκμένοι, τὰς διανοίας ἀνατεθραμμένοι. ¶ Ἀναπεπτωκώς, ἀναπεσών.

Ἀναπετάσωμεν, ἀπλώσωμεν. ¶ Ἀναπεφλασμένον, ἀνατεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον, ἀναφλᾶν γὰρ λέγουσιν ἀττικοὶ τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα.

Ἀναπεφοίτηκεν, ἀνῆλθεν. ¶ Ἀναπιάζει, ἀναδιδάσκει. ¶ Ἀναπῆξαι, ἀνεγεῖραι. ¶ Ἀνάπηρος, τυφλός. ¶ Ἀναπιμπλᾶσθαι, πληροῦσθαι. ¶ Ἀναπιτνᾶσθαι. ἀνοῖξαι. ἢ ἀνοιμῶξαι. ¶ Ἀνάπλασμα, ψεῦμα. ¶ Ἀνάπλεως, μεστός. πλήρης. ἀνάπλουν ἔχων καὶ εὐρυχωρίαν. ¶ Ἀναπνῶ. ἀναπνέω καὶ ἀναπνεύω. ¶ Ἀνὰ πόδα, ἔμπαλιν, ὀπίσω.

Ἀναποδίζειν, τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν ἢ συγκρούειν, ποδίζειν γὰρ τὸ μηνύειν. ¶ Ἀναποδισμός, ἐπανάλυσις.

Ἀναπόδραστον. ἄφυκτον. ἄπρακτον. φεύγειν μὴ δυνάμενον. ¶ Ἀνάποινος, ἀλύτρωτος, μάταιος.

Ἀναπτῆ. μνημονεύει, λάκωνες.

Ἄναπυστα. ἀνεκλάλητα καὶ ἀνεξάκουστα. ὁ δὲ ἡλιόδωρος ἀνάγγελτα, ἔκδηλα, καὶ διάκουστα ἢ ἄρρητα καὶ διάγγελτα. ¶ Ἀπόλαυστος, ἄγευστος. ¶ Ἀναπλίζουσαν, ἐπαναλύουσαν. ¶ Ἀναπλεῖ, ἀναπτύσσει.

Ἀναπεμπαζόμενον, ἐν ἀναπλύσει γινόμενον.

Ἀναπότειστον, ἀνεξάλειπτον. ¶ Ἀναπρῆσαι, ἀναφυσῆσαι. ¶ Ἀναπτῆλοψαι, ἀνενέγκαι. ¶ Ἀναπρόθυρον πεφραγμένον, εἰς τὸ πρόθυρον βλέπον. τοιοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα ἐπὶ τῶν νεκρῶν προθέσεως.

Ἀνάπτειν, ποθεῖναι. ¶ Ἀνάπτεται, φλέγεται.

Ἀναπτερώσω, μετέωρον ποιήσω. ¶ Ἀναπτησικέρας, ὁ ἰκτῖνος. ¶ Ἀναπτήτω, ἀναπταθέτω. ¶ Ἀναπτεμένας. ἀναπταθείσας. ¶ Ἄναπτος, ἄληπτος, ἀπίαστος. ¶ Ἀναπτυχαὶ, ἀνατολαί. ¶ Ἀναπτύξαντες, ἀνακαλύψαντες. ¶ Ἀνάπτω, ἀνεγείρω.

Ἀνάπυστα, φανερά. ἀνήκοα: ἀναφανδά. ¶ Ἄναρ, ὄναρ ἢ ἀκοῦσαι: ¶ Ἀνάριθμος, ἄνευ λύτρου, κυρίως δὲ ματαίως. ¶ Ἀνάρακτος, δημόσιος. ¶ Ἀναραθαγῆσαι, ἀναψοφῆσαι, ἀναπηδῆσαι. ¶ Ἀνάραι, παύσασθαι, ὀδυνᾶσθαι. ¶ Ἀναράβηλα, τὰ μὴ δεσμευμένα, ἄρβηλα γὰρ τὰ δέρματα. ¶ Ἀναροῦσα, κύουσα. ¶ Ἀνάρημα, κόρυμμα: ¶ Ἀνάρειν, ἀμέλγεσθαι. κνίσκεσθαι. ¶ Ἄναρθρα, ἀτύπωτα, ἀμέριστα, κάταρθρα. ¶ Ἄναρθρος, ἄτονος, ἀσθενὴς εὐειπίδης ὀισλίπολι. ¶ Ἀναρροιζοῖ, φονεύει.

Ἀναρίθμιον, ἐχθρόν. ¶ Ἀναρριπίζειν, ταράσσειν, ἐκσείειν. ¶ Ἀναρρίτης, ζῶον κοχλιῶδες. ¶ Ἀναρριχᾶσθαι, ἀναβαίνειν ἐν ταῖς ὄψεσι. ¶ Ἄναρκτον, ἀνυπότακτον ὧν οὐδεὶς ἦρξε σοφοκλῆς αἰθίοψι.

Ἀναρκτῆ, ἀνυπότακτον. ¶ Ἀναρροσανισθῆναι, ἀναβληθῆναι. ¶ Ἀναρροιβδεῖ, ἀναρροφεῖ αἰσχύλος σκλαμῖνι ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν. ὅμηρος δὲ ἀναπίνει καὶ ἀνα-

ἆξιώσας. βλαστήσεις. εὐριπίδης ἱκέτισιν. ὑψίπυλη.
Ἀ ναδρύψει, ἀναξηρανεῖ. ¶ Ἀναδεύματα, θύματα.
Ἀ ναδύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι, ἀπαθεῖσθαι, μὴ βούλεσθαι.
Ἀ ναδύει. μεταβουλεύει. ¶ Ἀναδύομαι, ἀναβάλλεσθαι. ¶ Ἀναδῦναι. ἐκκλῖναι. ἀναφυγεῖν. ἀναχωρῆσαι, ἢ ἀνανήξασθαι, ἢ ἀναπνεῦσαι.
Ἀ ναδύομαι. φεύγω. ἀνανεύω. ὑποχωρῶ. ¶ Ἀνασσῶν, βασιλεῦ ἐν δικαιοσύνῃ τιμώμενε. ¶ Ἀνάεδνον, ἄπροικον, χωρὶς ἕδνων. ἕδνα δὲ ἐστὶ τὰ παρὰ τῶν γάμων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα. ¶ Ἀνάειρεν. ἐπῆρεν. ἀνεβάστασεν.
Ἀ ναζεύξας, ὑποστρέψας ἐκ μεταφορᾶς ἁρμάτων.
Ἀ ναζυγαί. ἀναλύσεις. ἀναστροφαί. ¶ Ἀναζοῦντες, ἀνοίγειν κιβωτὸν λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον ἀναζυγοῦντες, ἀνάγοντες εἰς τὸ ἄνω φῶς. ¶ Ἀναζωπυρεῖν, ἀνεγεῖραι. ¶ Ἀναζωπυρῆσαι, ἀνανεῶσαι ἀνεγεῖραι, ζωῶσαι. ¶ Ἀναθέντος. βασιλίσσης. ¶ Ἀνάθημα. ἐπάρατος. ἀκοινώνητος. ¶ Ἀναθεῖναι, ἐπιθεῖναι.
Ἀ ναθείς. ἀναβρέχεις, ὑποθέμενος. ¶ Ἀναθέσθαι, ὁμολογῆσαι. ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἐλέγετο. οἱ γὰρ παίζοντες καὶ τὰς ψήφους * διώρθουν αὐτῶν. ¶ Ἀναθήκη. ἀνάθεσις. ¶ Ἀναθηλάσειν. ἀναβλαστῆσαι.
Ἀ ναθηλήσει, ἀναβλαστήσει. ¶ Ἀνάθημα. κόσμημα.
Ἀ ναθήματα δαιτός. ἢ κοσμήματα διὰ εὐωχίας.
Ἀ νάθ' ἱστία. ἄρμενα. ¶ Ἀναθόλωσις, μολυσμός.
Ἀ ναθορεῖ. ἀνατεταράχθη. ¶ Ἀναθοροῦντες. ἀναπηδῶντες. ¶ Ἀναθρήσκας. ἀναβλέψας. ¶ Ἀναθρώσκων. ἀναπηδῶν. ¶ Ἀναθύειν. ἀνασκιρτᾶν, καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν. ¶ Ἀναθυῆσκουσα, ἀνασκιρτήσασα. ¶ Ἀναθυμιάσεις. ἀναδόσεις. ἀτμοί. καπνοί. ¶ Ἀναθύοντες, ἀναιροῦντες, παραβαίνοντες.
Ἀ ναθῶ. προσφέρω. ¶ Ἀναθωύξας. ἀναβοήσας.
Ἀ ναιέστιον. μηκέτι ἐσθιόμενον. ¶ Ἀναιδέος, ἀναισχύντου. ¶ Ἀναιδείας φάρος, πτώμ. σοφοκλῆς ἰνάχῳ. παρὰ δ' ἐχλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα πάτ' αἰδὼ ἀμφικαλύπτει. ¶ Ἀναίδεστον, ἄμοιρον, ἄτιμον. ¶ Ἀναιδής. σκληρός. ἀναίσχυντος. μεταφορικῶς γὰρ τὸν λίθον ἀναιδῆ λέγει ὅμηρος. λᾶας ἀναιδής. ¶ Ἀναίδειαν, ἀναισχυντίαν. ¶ Ἀναιή. ζοφός. τιθήνη. ¶ Ἀναιθήσω. ἀναστήσω σοφοκλῆς σίνωνι. ¶ Ἀναίλιπος, ἀνυπόδητος. ¶ Ἀναίκλεια. ἄλιπνα. ¶ Ἀναιμακτί. ἄνευ αἵματος. καὶ ἀναίμονες καὶ ἀναιμωτί.
Ἀ ναιμόδορον, ἢ ἀνδράχνη. ¶ Ἀναίμων, ἀναιμάκτων.
Ἀ ναίνομαι, ἀρνοῦμαι. ¶ Ἀνοίξας. ἀνορμήσας.
Ἀ νῆλθεν. ἀνήνεγκεν. ¶ Ἄναιρον. ὀνειροκρίτες.
Ἀ ναιρεῖν, κρύπτειν. τὸ ἐν χερσὶ συλλαβεῖν τὸ παιδίον ἀναστρέφειν ἢ κυΐσκειν ἢ ἀμέλγεσθαι. ¶ Ἀναίρεσις, ἡ παρὰ καιρὰς ἐκτομή. καὶ ἄλλως θανατῶσαι, ἢ ἡ τινὸς τι ἀφαίρεσις, λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναζωσις.
Ἀ ναιρετής. φονευτής. ἐκτομεύς. ¶ Ἀναιρῶ. φονεύω.
Ἀ ναισιμοῦν. δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. ¶ Ἀναισιμώματα, ἀναλώματα. ¶ Ἀναίτιος, ἀθῷος, ἀνέγκλητος.
Ἀ ναΐσσειν, ἀνάπτειν. ¶ Ἀνακεκαλυμμένως, ἀκατακαλύπτως. φανερῶς. ¶ Ἀνακείοις. διοσκόρων ἑορτὴ τὰ ἀνάκεια. ¶ Ἀνακαλυπτήριον. ὅτε τὴν νύμφην πρῶτον ἐξάγουσιν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Ἀ νακαμψέρως, φυτόν τι. ὃ καὶ ἀρθὲν ἀπὸ γῆς ζῇ.
Ἀ νακαμψίπυλος, ὁ καικίας καλούμενος. ¶ Ἀνάκανδα, ἐν ὑποβρόχῳ λάκωνες. ¶ Ἄνακας, τοὺς διοσκόρους, ἢ ἄνωθεν, ἐρύψει. ἄνω. ¶ Ἀνάγκης. ὀρνεόν τι ἰνδικόν, ὅμοιον ψάρῳ. ¶ Ἀνακῆσαι, ἡσυχάσαι.
Ἀ νακηκίει. ἀναφέρεται. ¶ Ἀνακερεῖ. ἀποτέμνει.
Ἀ νακεφαλαιοῦται. συμπληροῦται. ἐπαναλαμβάνει.
Ἀ νακλάσεις, ἐπιστροφάς. ¶ Ἀνακλέπτεσθαι, ἀναχωρεῖν. ¶ Ἀνάκλισιν, ἀνάπαυσιν. ¶ Ἀνακνίδωσι, τῇ ὀσφύϊ. ¶ Ἀνακλῖναι. ἀνοῖξαι.
Ἀ νάκλισις, τόπος τις ἐν τῇ νηΐ. ¶ Ἀνάκειον, τὸ διοσκόρειον, ἢ ἑορτὴ ἀθήνησιν. ¶ Ἀνακλιτόν. ἀνακεκλιμένον. ¶ Ἄνικμος. ἄνυγρος. ξηρά. ¶ Ἀνάκοιν, τοῖν διοσκόροιν. ¶ Ἀνακογχυλίσαι, ἀναγαργαρίσαι. ¶ Ἀνακομιδή. ἀναγωγή. ¶ Ἀνακομίσαι, θεραπεῦσαι. ἀνενέγκαι. ¶ Ἀνακραγγαίνειν, κράζειν. ¶ Ἀνακραδεύει. σείει. σαλεύει. ¶ Ἀνακραθέντες, ἀνακερασθέντες. ¶ Ἀνακράτης, ἰσχυρὸς ἐν κεφαλαίῳ. ἢ κατὰ τὴν κεφαλὴν ἢ παντελῶς.
Ἀ νακρινόμενος, ἐξεταζόμενος. ¶ Ἀνακρούεται ἀναχαιτίζει. ¶ Ἀνακρουσία. παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας. ¶ Ἀνάκρουσις, ἐν ναυμαχίᾳ ἐλέγετο ἐπὶ τὸ πρύμναν κρούειν. ¶ Ἄνακτα. βασιλέα. ¶ Ἀνακτᾶται, ἀπ' ἀρχῆς κτᾶται. ¶ Ἀνακτητικόν. δέχον. ¶ Ἄνακτος, βασιλέως. ¶ Ἀνακτορεία. βασιλεία, δεσποτεία. ¶ Ἀνακτορείησι, ταῖς δεσποτικαῖς ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις, ὁ δὲ ἡλιόδωρος ταῖς ἀπὸ ἀνακτορείας. λειπνήσας ἀμύνεσιν ἀνακτορείησιν ἐπίθεσθαι. ¶ Ἀνακτόρειον, ἱερόν. ¶ Ἀνακτόρων, ναῶν. ἢ οἴκων βασιλέων. ¶ Ἀνακτοτελέται οἱ τὰς τελετὰς ἐπιτελοῦντες τῶν ἱερῶν. ¶ Ἀνάκτωρ, θεός. βασιλεύς. ¶ Ἀνακτορείη. δεσποσύνη.
Ἀ νακτίσκειν. ἀναπηδᾶν. ¶ Ἀνακύκλει, ἀνόρθου.
Ἀ νακυπτῶσαι, ἀναθρέψαι. ¶ Ἀνακυρτάσαι. ἀνασκιρτῆσαι. ἀναπηδῆσαι. ¶ Ἀνάκτορον, τὸ διὰ δήμιον ὃ καὶ μέγαρον καλοῦσιν ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται.
Ἀ νακοδίνισον, ἀνάσεισον. ¶ Ἀνακονεῖν, ἀναστρέφειν.
Ἀ νακῶς, ἐπιμελῶς, πεφροντισμένως. ¶ Ἀνακωτεῖν ῥέγχειν. ¶ Ἀνακωχεῖν, ἀναχωρεῖν. ¶ Ἀνακωχεύειν, ὅταν χειμῶνος ὄντος ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα ἑαυτοὺς σαλεύωσιν. ¶ Ἀνακωχή. ἀναχώρησις διὰ τῶν νεῶν, ἢ ἀνάπαυσις. ¶ Ἀνακωχῆς τῆς ἀναπαύσεως. ¶ Ἀνακωχήσαντες, ἀναχωρήσαντες, ἢ μετεώρως κατέχοντες τὰς ναῦς. ¶ Ἀναλαβοῦ. στράφου εἰς τοὐπίσω. ¶ Ἀν' ἀλάκτα, οὐ πρὸς ἠλακάτην ἐργαζόμενος. ¶ Ἀναλαμβάνειν ξένον, λειπνίζειν, φιλοφρονεῖσθαι. ¶ Ἀνάλγητοι. ἀνηλεεῖς ἢ ἀμέριμνοι. ¶ Ἄναλδον, ἄναυξες, ἄζοφον, ἀνυπόστατον.
Ἀ ναλεῖ, χολάζει ταραντῖνοι. ¶ Ἀναλέγειν, ἀνοικοδομεῖν. ἀναγινώσκειν. ¶ Ἀναλελάφθαι, ἀνειλῆφθαι. ¶ Ἀνάλημμα, μέρος τι τοῦ ἢ παρὸς ἢ ὕψωμα.
Ἀ ναλῆσαι, ἀναθρέψαι. ¶ Ἀναλθής. ἀνίατον, ἀνυπόστατον, ἀναίσθητον. ¶ Ἀναλίγκιον, ἀνόμοιον.
Ἀ ναλκατάσσα. ἄνωθεν κάτω.
Ἀ ναλκές, ἀδύναμον, ἀσθενές. ¶ Ἀναλκής. ἄνανδρος, ἀσθενής. ¶ Ἀνάλκιδα, ἀσθενῆ. ¶ Ἀναλλοίωτον.

ἢ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία. ¶ Ἄμφω μὲν ἦσαν, ἀμφότεροι μὲν ὑπῆρχον. ¶ Ἄμφω δ' ἱέσθην, ἀμφότεροι ἐπεβάλλοντο, ἢ προεθυμοῦντο. ¶ Ἀμφώδων, ὄνομα κύριον ἐπὶ τῶν ἄνω καὶ κάτω ὀδόντας ἐχόντων μερικῶς. ¶ Ἀμφῶμος ἐν ταῖς ὀνομασίαις, ὁ λιβανωτός. ¶ Ἀμφώμοις, ἀναβλήμασιν, ἀναθήμασιν. ¶ Ἀμφωμοσία. ὅταν τῶν δικαζομένων, ὁ μὲν, προομόσει, ὁ δὲ, ἐπομόσει. λέγεται δὲ καὶ ἀμφορκία. ¶ Ἄμφωξις, ὑδρεῖον ξύλινον ἀγροικικὸν, εἰς ὃ καὶ ἀμέλγουσιν. ¶ Ἄμφωρος, χιτῶνος εἶδος.

Ἄμφω χεῖρε, ἀμφὼ τὰς χεῖρας. ¶ Ἄμφωτον δέπαστον, ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον. ¶ Ἀμφῶτιξ ἢ ἀ*

Ἀμφώνυξ. σκερίμβρος. ἀκρατής. ¶ Ἀμφώτιδες, ἃς ἔχουσιν οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσίν. ¶ Ἀμφωτίς, σκεπαστήριον. ¶ Ἀμῷεν. ἀμάοιεν. θερίζοιεν

Ἄμωμον, ἐν ταῖς ὀνομασίαις ὁ λιβανωτός. ¶ Ἀμώς, προφήτου γένος. ¶ Ἀμὼς ἑρμηνεύεται στερέωσις. ἢ ἰσχύς. ¶ Ἀμώμητος. ἄμωμος, ἄψογος, ἀπαθὴς ἢ σώματι ἢ ψυχῇ. ¶ Ἀμώνας, τὰς αἰγμώνας αἰπολεῖς. ¶ Ἄμωρος. πλακοῦντος εἶδος.

Ἄμωμος. ἀμέμπτος. καθαρός. ἄψεκτος. ¶ Ἀμωόντων. θελξόντων. ¶ Ἀμώσας. κρεμάσας παραντίνοι. ¶ Ἀμωσγέπως, ὁπωσδήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἀ Ν. ἀνά. κατά. περί. ἐπί. αἱ ἄνω προθέσεις, τὸ δὲ ἄρ καὶ σύνδεσμοι. ¶ Ἄνα, ἀνάστηθι. ¶ Ἄναξ. βασιλεῦ. ¶ Ἀναβάδην, * καὶ βαδὶ πόδα καθέζεσθαι. ¶ Ἀνάβατα, καὶ μετέωρα.

Ἀναβάλλεσθαι, προοιμιάζεσθαι. ¶ Ἀναβαίνει, κατέχει.

Ἀναβαλλίδα, τὴν ὑάκινθον, ταινία. ἡ σφαῖρα.

Ἀναβαλλαίρας, φάρμακόν τι καὶ λίθος ἐν στόματι.

Ἀνάβαλλε, ἀναβολὴν δίδου καὶ ἀναβάλλου.

Ἀναβασμοί, ἀναβαθμοί. ¶ Ἀναβάτης. ἵππος ὀχευτής. ¶ Ἀναβεβρασμένη. ἀνακεκινημένη.

Ἀναβέβρυχεν. ἀναβάλλει. ¶ Ἀμμῶν υἱοί, μεθ' ἡμῶν λαός. ¶ Ἀναπιδᾷ. ἀναβλύζει. ἀναβρύει.

Ἀναβεβλημένος. ὑπερτεθεὶς πεποίηται δέ.

Ἀναβήσομαι. ἐπανελεύσομαι ἐπὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς.

Ἀναβιβασάμενοι. ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὴν ναῦν.

Ἀναβιβάζων, ἀναφέρων. ¶ Ἀναβίωσις, ἀνανέωσις ζωῆς. ¶ Ἀναβιώσκεσθαι, ἀναζῆν. ¶ Ἀνάβλησις. ἀναβολή. ὑπέρθεσις. ¶ Ἀναβλυσμοί, πηγαί.

Ἀναβλύει. ἀναζεῖ. ἀναβρύει. ¶ Ἀναβλύζουσα, ἀναβρύουσα. ¶ Ἀναβοθρεύουσιν. ἀνασκάπτουσι.

Ἀναβόλιμοι, δίκαιοι διὰ περίστασιν εἰς ὑπέρθεσιν ἐμπίπτουσιν. ¶ Ἀνὰ βουνόν, ἀνὰ βουνίον. ἀν' ὄρος.

Ἀνάβρεχε. ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

Ἀναβράξειεν, ἠχήσειεν, ἀναρροφήσειεν. ¶ Ἀναβροχθήσειεν, ἀναρροφήσειεν, ἀναπίοι. ἔστι δὲ τῶν πεπηγμένων. ¶ Ἀναβρόζειν. ἀναρροφήσειν. ¶ Ἀναβρώσκων, καταπιθίων. ¶ Ἀναβροχέν. ἀναποθέν. ῥοφηθέν. ¶ Ἀναβώδης, βαθμοῦ εἶδος. ¶ Ἀνάγαιον, ἀνὰ τὴν γῆν. ¶ Ἀνὰ γαργάρῳ ἄκρῳ. γάργαρον ἀκρωτήριον. ¶ Ἀναγαργαρισμός. δάχωσις.

Ἀναγγανεύουσιν, ἀναβοῶσιν. ¶ Ἀναβῆναι, ὅμηρος δὲ ἐπὶ τὴν ξοίαν πλοῦν, ἀνάβασιν λέγει. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἀναβλυστάνειν καὶ ἀναβλύσαι. ¶ Ἀναγαλλίς. πόα τίς, λέγεται δὲ καὶ ἀρρενικῶς. ¶ Ἀνάγειν, ἄγειν, πείθειν, ἀναγινώσκειν. ¶ Ἀναγής, ὁ ἐναγὴς ἢ βέβηλος. ¶ Ἀνάπαυσαι, ἀνέρχεσθαι. ¶ Ἀναγιστρίς. μάζα παραντίνοι. ¶ Ἀνάγεται, ὁδηγεῖται. ¶ Ἀναγγέλλει. κηρύσσει. λέγει.

Ἀναγής. καθαρός. ¶ Ἀναγκαίνισμα. ἀνακίνημα.

Ἀναγινώσκειν, ἀναγνωρίζειν. ¶ Ἀναγκαία. ἐξ ἀνάγκης. ¶ Ἀναγκαίη, ἀνάγκη. ¶ Ἀναγκαῖοι πολεμισταί, κατὰ ἀνάγκην πολεμικοὶ γεγονότες γέροντες ὄντες, ὅ, τε λαέρτης καὶ ὁ δόλιος. ¶ Ἀναγκαῖον δὲ δεσμωτήριον. ¶ Ἀνάγκη, ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα. ¶ Ἀναγκομένάρχος, ὁ τύραννος.

Ἀναγκοφαγεῖν, πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν, ὅπερ ἀθληταὶ πάσχουσιν. ¶ Ἀναγνοῦσα. ἀναγνωρίσασα.

Ἀνάγνωσις, ἀναγνωρισμός. ¶ Ἀναγνῶναι, ἀναπεῖσαι. ¶ Ἀναγνωστήριον, ἀναλόγιον. ¶ Ἀναγοστῶς, ἀτάκτως πως. ¶ Ἀνάγοντο, ἀνέπλεον.

Ἀνάγου, ἀνάπλευσον. ¶ Ἀνὰ γουνόν. ἀνὰ τὴν γόνιμον γῆν. ¶ Ἀναγραπτόν, φανερῶς γεγραμμένον.

Ἀνάγρεον, ἀνεστραμμένον. ¶ Ἀνάγρον ἢ ἄνιγρον, ἐναγές. ¶ Ἀναγυράσιος, δῆμος τῆς ἀττικῆς ἔνθα καὶ φυτὸν δυσῶδες φύεται ἀνάγυρος. καὶ παροιμία, κινήσω τὸν ἀνάγυρον. διὰ τὸ δυσῶδες φυτὸν αὐτόθι φύεσθαι.

Ἀναγίτεια, ἡ ταῖς τικτούσαις ὑπηρετοῦσα γυνὴ ἡ παρὰ ταραντίνοις οὕτως λεγομένη, ἣν ἀττικοὶ μαῖαν καλοῦσιν. ¶ Ἀνάγχετλις, ἀνάζευξις.

Ἀναγωγή, ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά, ἢ ὁ ἐκ τῆς ἑλλάδος εἰς τὴν ξοίαν ἀπόπλους. καὶ ὁ ἐκ τοῦ ναυστάθμου ἐπὶ τὴν ἑλλάδα. ἡλιόδωρος. ¶ Ἀνάγωγος. ὑβριστής. ὁ μὴ παιδεύσεως ἀγωγῆς τετυχηκώς. ¶ Ἀναγώγως, ἐκλελυμένως.

Ἀναδαιμονίζειν, τὸ ἐκ δευτέρου κληροῦσθαι.

Ἀναδάσασθαι. ἀναμερίζεσθαι. ¶ Ἀναδάστως, ἀνωμάλως ἔχειν τῆς τοῦ σώματος. ¶ Ἀνὰ δέ, ἀνέστη δέ.

Ἀναδείματα, ἡνίας περὶ τραχήλοις καὶ τὰ ἐν ταῖς τραπεζικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεικνύμενα. ¶ Ἀναδείμασθαι. ἀνοικοδομῆσαι. ¶ Ἀναδεῖσθαι, ἀναδήσασθαι.

Ἀναδέσμη, μίτρα, ἀνάδημα. οἱ δὲ, εἶδος κόσμου περὶ κεφαλῆς. ¶ Ἀναδήσομαι, στεφανώσω. ¶ Ἀνὰ δ' ἐβόασ' ὁ λεώς. ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός. ¶ Ἀναδέδρακεν, ἄνω ἔδραμεν εἰς ὕψος ἀνῆλθεν, ἢ ἐχώρησεν εἰς τοὐπίσω. ¶ Ἀναδέρω, ὑπερτίθημι ἢ ἀπολύω.

Ἀναδέρειν, γυμνοῦν. ¶ Ἀναδεύειν, φυρᾶν. ¶ Ἀνὰ δ' ἔφλυε, ἀνέβαλλεν. ¶ Ἀνάδημα, στέμμα ᾧ τοὺς ἱερονίκας ἀναδεσμοῦσιν. ¶ Ἀναδῆσαι, ταινιῶσαι.

Ἀνάδικοι, οὕτως ἐλέγοντο οἱ τὰ δίκαια εἰς ἀκρόασιν ἐξ καθιστάμενοι, ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν, ἢ τῶν μετρίων ἁλόντων ψευδοκατηγόρων. ¶ Ἀναδινέω, περιπατῶ. ¶ Ἀνὰ δ' ἴσχεο, ἀνάσχου δέ. ¶ Ἀναδινήσας, ἀνακινήσας. ¶ Ἀναδούμενος, ἀναδεσμεύμενος

Ἀναδιδυμάζειν, ἀνατοξάζειν. ¶ Ἀνάδοχος καὶ ἀναδοχεύς, δικῶς ἐλέγετο. ¶ Ἀναδραμεῖν. ἀναβῆναι αὐτός. ¶ Ἀναδρᾶσαι. ἀναπρᾶξαι. ¶ Ἀναδρομαί.

ὠροφωμένην ὅ ἐστιν ἐσκεπασμένην. ¶ Ἀμφὶν, αὐ
χὴν, τράχηλος. ¶ Ἀμφήκεστον. ἀμφοτέρωθεν ἐξε
σμένον. ¶ Ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον παρὰ
τὸ ἀμφω ἐπ᾽ ἐρῶ τὸ λέγω ῥῆμα. ¶ Ἀμφὶς, οἴνου
ἄνθος, οἱ δὲ μέλανα οἶνον. ¶ Ἀμφὶς. περὶ, χωρὶς,
δίχα. ¶ Ἀμφιάλῳ, ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ
πάντοθεν. ¶ Ἀμφιάνακτα, ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδι
κοῦ. ¶ Ἀμφίας, γένος οἴνου. ¶ Ἀμφίασιν. σκέ
πην. ¶ Ἀμφίασμα, ἔνδυμα. ¶ Ἀμφιαχυῖα,
περὶ τῶν τέκνων ὀδυρομένη, ἢ κραυγάζουσα ἢ φωνοῦ
σα. ¶ Ἀμφιβάλλεσθαι, περιθέσθαι.

Ἀμφιβαλεῦμαι, καθοπλισθήσομαι. ¶ Ἀμφίβασις.
κύκλωσις. ὁρμή. ¶ Ἀμφήρικα, ἀκάτιον λῃστρι
κὸν ἐν ᾧ εἷς ἐλαύνει δύο κώπας. ¶ Ἀμφίβασις,
ὑπὲρ νεκροῦ μάχη, περιβάντες γὰρ τὸν νεκρὸν ἐμάχοντο
περὶ τοῦ σώματος ἵνα μὴ σκυλευθῇ, ἀπὸ δὲ τῶν ἀλό
γων ζώων ἡ μεταφορά. ¶ Ἀμφιβατεῖν, ἀμφισβη
τεῖν. ¶ Ἀμφιβάλλων, μαχόμενος, περιβάλλων.

Ἀμφίβια. ζῷα τὰ ἔνυδρα καὶ χερσαῖα. ¶ Ἀμφίβι
ον, ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον.

Ἀμφίβλημα. ἀναβόλαιον. ¶ Ἀμφιβέβηκας, ἐπι
δικεῖς. προΐστασαι. ὑπερμαχεῖς καὶ σώζεις.

Ἀμφιβέλεσσι, περὶ τοῖς ὀβελίσκοις. ¶ Ἀμφιβίην.
περὶ τὴν δύναμιν. ¶ Ἀμφιβολεῖς. ἁλιεῖς.

Ἀμφίβολοι, ἑκατέρωθεν παραβαλλόμενοι ὡς θουκυδί
δης. ¶ Ἀμφίβληστρον, δίκτυον. ¶ Ἀμφιβρό
της, περὶ ὅλον τὸν βροτὸν περιεχούσης.

Ἀμφιβώτης, περιβόητος ἴσον τεύκρῳ. ¶ Ἀμφιγνο
εῖς, ἀμφισβητεῖς. ¶ Ἀμφιγύῃσι, τοῖς ἑκατέρω
θεν χωλοῖς. ¶ Ἀμφιγυήεις. ἀμφοτέρους τοὺς πό
δας χωλοὺς ἔχων. ¶ Ἀμφὶ γυναικὶ, περὶ γυναικός.

Ἀμφιγένεια, πόλις τῆς πύλου. ¶ Ἀμφιγένις, ἀξίνη.

Ἀμφιγνοεῖν. τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. ¶ Ἀμφίγονος
υἱὸς ὁ ἐκ προτέρας γυναικός. ¶ Ἀμφιγυῶσαι, ἀ
κρωτηριάσαι ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γῆν πῆξαι.

Ἀμφιδασεῖαν, τὴν ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσαν, ἢ
κυκλόθεν δασεῖαν. ¶ Ἀμφὶ δὲ νῆες. περὶ δὲ τὰ
πλοῖα. ¶ Ἀμφὶ δὲ, περὶ δέ. ¶ Ἀμφιδρυφές, πε
ριδρυφές. ¶ Ἀμφιδέδηνται, κύκλῳ περίκειται.

Ἀμφιδέες, ψέλλια, κρίκοι, δακτύλιοι. ¶ Ἀμφὶ δ᾽
ἐὲ, περὶ αὐτὸν δέ. ¶ Ἀμφιδέδηκε, κύκλῳ ἄνω κέκαυ
ται. ¶ Ἀμφιδρομάτη, ἡ μετὰ εἰκάδα ἡμέρα παρὰ
ἀρκάσιν. ¶ Ἀμφιδέξιον, τὴν ἑκατέροις μέρεσι ἐπι
μήτρας ἄρρεν ἢ θῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἵππον.

Ἀμφιδέξια, ψέλλια. ¶ Ἀμφιδήριτος, ἀμφισβητή
σιμος. ¶ Ἀμφιδήτιοι, ὡς κρίκοι διάκενοι παρὰ
δημοκρίτῳ. ¶ Ἀμφιδύσασθαι, ὑποδύσασθαι.

Ἀμφιδεξίοις χερσὶ, ταῖς τῶν τοξοτῶν, διὰ τὸ ἑκατέραν
χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν αἰσχύλος τηλέφῳ.

Ἀμφίδοξοι μῦθοι, οἱ διχογνωμονούμενοι. ¶ Ἀμφί
δουλος, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων δοῦλος.

Ἀμφίδοχμοι, λίθοι μέγεθος ἔχοντες. ¶ Ἀμφιδρά
νες, ἱμάτιον διπρόσωπον, ἐν τῷ πεποικίλθαι τὴν
αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν. ¶ Ἀμφιδρόμια, ἡμέρα ἀ
γομένη τοῖς παιδίοις ἐν ᾗ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν
ἔφερον τρέχοντες κύκλῳ, καὶ ἐπετίθεσαν αὐτῷ ὄνομα

ὅτε ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων δῶρα ἐπέμπετο.

Ἀμφίδρομος, αἰσχύλος σεμέλῃ ἔπλασε δαίμονα κοινὸν
περὶ τὰ ἀμφιδρόμια, ὡς εἰ ἔλεγε τὸν γενέθλιον, ἄλ
λοι δὲ καὶ τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεόμενον, ἢ προκινούμε
νον, ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον ὡς αἰσχύλος ἠδωνοῖς.

Ἀμφιδρυπτὶ, δενδρὸν ἀκῆς. ¶ Ἀμφιδρυφὴς, ἀμφο
τέρωθεν κατεξεσμένη καὶ περιεσπαραγμένη τὸ πρό
σωπον διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πένθος, δρύπτεσθαι γὰρ τὸ ξέσαι.

Ἀμφίδρυφοι, πένθος ἔχουσαι. ¶ Ἀμφίδυμοι. δι
πλοῖ ἐξ ἑκατέρου μέροις εἴσπλουν ἔχοντες.

Ἀμφίδυμος, ὁ ἐξ ἑκατέρου μέρους εἴσδυσιν ἔχων.

Ἀμφιδυὶς, ἐνδυσάμενος. ¶ Ἀμφίδυσις, ἐπίθετον φι
άλης παρὰ ἀναξανδρίδῃ. ¶ Ἀμφιδησφάκνον, ζῷ
όν τι πολύπουν κολόπενδρα καλούμενον.

Ἀμφιέ. γινώσκων ἑτάρους, πειρώμενος. ¶ Ἀμφιέ
λιαιος, ἀμφοτέρωθεν ἐλαυνόμενος. ¶ Ἀμφιελίσ
σας, οὕτως. ¶ Ἀμφίεκτος. χιτὼν διπλοῦς.

Ἀμφίελον, ἄφθονον. ¶ Ἀμφιέπουσα, περιέχουσα.

Ἀμφιέπον, περιέπον. ¶ Ἀμφιέποντες. περὶ ἔργον
πονούμενοι καὶ ἀσχολούμενοι ἢ περὶ τὸν αὐτὸν πονούμε
νοι. ¶ Ἀμφιέννυμι. ἐνδύομαι. ¶ Ἀμφιέπεσον.
περιθάλπειν. ¶ Ἀμφὶ ἑπαπτήνας. περιβλέψας
ἑαυτόν. ¶ Ἀμφιεταζομένας, τὰς κατ᾽ ἐνιαυτὸν
περιεχομένας. ¶ Ἀμφίζανε τέφρην, ἐκαθέζετο
περὶ τὴν τέφραν. ¶ Ἀμφιηκές. ἀμφοτέρωθεν
ἠκονημένον. ¶ Ἀμφιθαλὴς, ἐπ᾽ ἀμφοτέροις
τοῖς γονεῦσι θάλλων, ἢ ἐφ᾽ ᾧ ἀμφότεροι θάλλουσιν
οἱ γονεῖς. ¶ Ἀμφιθέοντε. περιβάλλοντε δυϊκῶς.

Ἀμφίθετος. φιάλη, ἑκατέρωθεν τίθεσθαι δυναμένη, ἢ
ἀμφοτέρωθεν τετορευμένη, ἢ κύκλον ἔχουσα ἢ πυθ
μένα ἄνευ ὤτων, ἢ διὰ μέγεθος ἀμφοτέραις ταῖς χερ
σὶν αἰρομένη ἢ τιθεμένη. ¶ Ἀμφίεπον, περιενήρ
γουν. ¶ Ἀμφιθήρις: ὑμέταπτώρισ. ¶ Ἀμφιθεῖ.
ἐπιθεῖ. ¶ Ἀμφίθυρος, οἰκία ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν
θύρας. ¶ Ἀμφικαλύπτειν, σκέπειν. ¶ Ἀμφι
κάρη κεκυφώς, περὶ τὴν κεφαλὴν κόπτων καὶ τύ
πτων, ὅπερ ἐστὶ κονδύλοις διδούς, ἢ ἀμφικεφαλὰς ἔ
χων, λέγεται δὲ ὑποπόδιον. ¶ Ἀμφικαλύψῃ,
ἔσω παραδέξηται. ¶ Ἀμφικας. ὑστέρας.

Ἀμφικὲς. ξίφος δίστομον καὶ ἑκατέρωθεν ἠκονημένον.

Ἀμφικεύθων, περικρύπτων. ¶ Ἀμφίκρημνον, ἑκα
τέρωθεν ὑποκίνδυνον. ¶ Ἀμφίκλυσις, ἡ πρώτη
τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. λέγεται δὲ καὶ καῦσις.

Ἀμφίκορος. ὁ μέσος τριῶν ἀδελφῶν. ¶ Ἀμφίκουρ.
ἀμφοτέρωθεν κεκαρμένον. ¶ Ἀμφικέλαινις,
κατ᾽ ὤμων περικρέμασις, ἰσόρροπος. ¶ Ἀμφικέ
λεμνον, ἀμφιβαλές, οἱ δὲ τὸν βασταζόμενον ὑπὸ δύο ἀν
θρώπων δίφρον, ἄλλοι δὲ ἀμφίξυλον. ¶ Ἀμφικα
λύπτει. περιέχει. ¶ Ἀμφικεάσας. περισχίσας.
περικόψας. ¶ Ἀμφίκεστον. περιτμητὸν, ἢ περιγρα
φόμενον. ¶ Ἀμφίκελος κλίνη. ἑκατέρωθεν
ἔχουσα ἀνακλιντήριον. ¶ Ἀμφικτύονες. περίοι
κοι ἀδελφῶν συναγόμενοι ἐπὶ πυλέαν πυλαγόροι καὶ
ἱερομνήμονες. ¶ Ἀμφίκρανον, ἀμφοτέρωθεν ἔχον
κεφαλάς. ¶ Ἀμφικόμῳ, φυλλώδει. ¶ Ἀμφι
κύπελλον, περιφερὲς ποτήριον. ¶ Ἀμφιλαφές.

Ἀ μπίσρον, πυλῶνα ταραντῖνοι. ¶ Ἀμπισάτηρ, ἐξεταστής. ¶ Ἀμπιστᾶσθαι, ἐξετάζειν. ¶ Ἀμπι σχεῖν, περιβαλεῖν. ¶ Ἀμπισχόμενον, περιβαλλόμενον. ¶ Ἀμπίπαρ * περιπατητέμενη. ¶ Ἀμπλακεῖν, ἁμαρτεῖν. ¶ Ἀμπλάκημα, ἁμάρτημα. ¶ Ἀμπλακίῃσιν, ἁμαρτήμασιν. ¶ Ἀμπλακήματα, ἁμαρτήματα. ¶ Ἀμπλακών. ἀποτυχών. ἁμαρτάνων. ¶ Ἀμπνύνθη, ἀνέπνευσεν. ¶ Ἄμπνυρ, ἀνεσωφρονίσθη. ¶ Ἀμπνύνθη, ἀνεπνύνθη, ἀνεσωφρονίσθη. ¶ Ἀμποίχοιτις * ἐν συρακούσαις ἀρχή.

Ἀ μπρακὸν, μακρόθεν. ¶ Ἀμπρεύειν. προσονίζειν, ἕλκειν. ἁμαξηλατεῖν. ¶ Ἀμπρεύομεν, ἕλκωμεν.

Ἄ μπρον, τὸ τεταμένον σχοινίον ᾧ ἕλκουσιν αὐτὶ ῥυμοῦ.

Ἄ μπυκας. κεκρύφαλον κόσμον γυναικῶν. ¶ Ἄμπυξ χαλινὸς τειχόδεσμος. ¶ Ἄμπυκες, τὰ διαδήματα ἢ χαλινοὶ, ἢ βόχοι, οὕτως σοφοκλῆς ἐν φιλοκτήτῃ διὰ τὸ κυκλοτερές. ¶ Ἀμπυκτήρια, τὰ φάλαρα σοφοκλῆς οἰδίποδι ἐν κολωνῷ. ¶ Ἄμπωτις, ἀνάπαυσις, ξηρασία ὅπου ἀναποδίζει τὸ ὕδωρ καὶ πάλιν ἔρχεται. ¶ Ἀμυντήμων, ἁμαρτωλός. ¶ Ἀμυγδαλῆ, τὸ δεύτερον καὶ τὰ πράγματα. ¶ Ἀμύγμασι, χάσμασιν. ¶ Ἀμοιβαδὸν, ἐφεξῆς. ¶ Ἄμυζον, πόλις ἐπὶ θράκης. ¶ Ἀμυσάναι, κρύψαι.

Ἄ μυδις, ἅμα, ὁμοῦ. ¶ Ἀμυδρὰ. τὰ ἀσθενέστερα.

Ἀ μυδρὸς, σκοτεινός. ¶ Ἄμυδροι τόποι οἱ κάθυδροι καὶ ἄπεν ῥέοντες, παρὰ τὸ μυρεῖν, ὅ ἐστι ῥεῖν. ¶ Ἀμυδρότερα. ἀμαυρότερα. ἀσθενέστερα. ¶ Ἀμύητος, βέβηλος. ¶ Ἀμύθητοι, ἀναρίθμητοι, πολλοί.

Ἀ μυθήτου, ἀνεκδιηγήτου. ¶ Ἀμύκαρις. πλῆθος. ἄθροισμα, πλήσιον, πολύ. ¶ Ἀμυκαλαί. αἱ ἀκίδες τῶν βελῶν παρὰ τὸ ἀμύσσειν. ¶ Ἀμυκαλίδες, εἶδος ὑποδήματος πολυτελοῦς λακωνικοῦ, καὶ πόλις ἀμύκαλαι. ¶ Ἀμυκλὶς, γλυκὺς, ἡδύς. ¶ Ἀμύκταν, γλυκύν. οἱ δὲ, ἄμικτον. ¶ Ἄμυλα, μῆτρα.

Ἀ μύλους, πλακοῦντας. ¶ Ἄμυλος, βρῶμα τὸ ἐκ πυροῦ. ¶ Ἀμυλλίδιον, χιτῶνος εἶδος. ¶ Ἄμυγος, ἀπαθός. ἀμίμητος, ἄμεμπτος, καὶ ἀμύμων. ¶ Ἀμονάθειν, ἀμύνειν, βοηθεῖν. ¶ Ἀμῦναι, ἐκδικῆσαι, βοηθῆσαι. ¶ Ἀμῦναι, ἀπαλεξῆσαι, τιμωρῆσαι. ¶ Ἀμονανδρείαι, γένος ἐξ οὗ ἱερεῖς ἀθήνησιν. ¶ Ἀμύνανδρος, δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνεσθαι. ¶ Ἀμυνίας, ὁ ἀμυντικὸς, παρὰ τὸ ἀμύνειν. ¶ Ἀμύνει, βοηθεῖ. ¶ Ἄμυνεν, ἐβοήθει. ¶ Ἀμύμων, ἀμώμητος. ¶ Ἀμυνόμενος, τιμωρούμενος. ¶ Ἀμύνου. ἀπόδιδου.

Ἀ μυντήριον, ξίφος δίστομον, ἢ βάκλον, ἤ τι τῶν πληττόντων ἀμῦνον. ¶ Ἀμύντορας, βοηθούς. ¶ Ἀμύντωρ. βοηθὸς, ἐπίκουρος, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τοῦ φοίνικος πατὴρ ἀμύντωρ. ¶ Ἀμυνεῖ, ἀνταποδώσει.

Ἄ μυξ, ἀμυχή. ¶ Ἄμυξα, ἔξυσα, ἐσπάραξα. ¶ Ἀμύξαι, καταμάξαι, καταξῦσαι, σπαράξαι. ¶ Ἀμύξανος, αὐόσιος. ¶ Ἀμύξεις, καταξέσεις, σπαράξεις, τὴν ψυχὴν αἰνιόμενος. ¶ Ἀμοιρεῖν, μὴ ἔχειν μέρος.

Ἀ μοίρημα. ἀτύχημα. ¶ Ἄμυροι, τόποι οἱ κάθυγροι καὶ ἄπεν ῥέοντες, ἀπὸ τοῦ μυρεῖν. ¶ Ἀμυροίραινος, ὁ μὴ μυσαττόμενος τὸ ῥαίνεσθαι. ¶ Ἀμυρῶν, ἱμάτιον κριτῶν. ¶ Ἀμιὰ, ὁμοῦ σὺν αὐτῷ. ¶ Ἄμυσσε, ἔξεσεν, ἐσπάραξεν. ¶ Ἀμύσσειν, ξέειν, σπαράττειν, λεπτεῖν. ¶ Ἄμυστος, κύριος λάκωνος. ¶ Ἀμυστὴν, τὴν συνεχῆ πόσιν. ¶ Ἀμυστία. μέζον τι. ¶ Ἄμυστις. τὴν ἄμυστιν καὶ ἀθρόαν πόσιν τίμαρχος φησὶν οὕτως λέγεσθαι. ¶ Ἀμαχῆναι. καθᾶραι. ἁγνίσαι.

Ἀ μύσχαια. οἰνάνθη ἢ ἀναδενδράς. ¶ Ἀμύσχεσθαι, τὸ ξέειν τὰς σάρκας τοῖς ὄνυξιν. ¶ Ἀμυσχρὸν, καθαρὸν, ἁγνὸν, ὁλόχροον. ¶ Ἀμυσσέτωσαν, κνιζέτωσαν. σπαραττέτωσαν. ¶ Ἀμυχὴ, ἐπιπόλαιον ἕλκος. ¶ Ἀμυχούσης, συφούσης ἐπιπλέον. ¶ Ἀμφαπεπαζόμενος, ὑπερβαλλόντως περιαπταζόμενος ἢ περιαπταζόμενος. ¶ Ἀμφαγαπῶντες, ἀσπαζόμενοι. ¶ Ἀμφαπέροντο, περιεθροΐζοντο. ¶ Ἀμφαδίην, φανερῶς. ἀναφανδόν. ¶ Ἀμφαδὸν. φανερῶς.

Ἀ μφαιχοῦς, κύκλῳ σειομένης. ¶ Ἀμφανὴς, πρόσκολος, περισκελὴς, οἰκοπερίσκεπος. ¶ Ἀμφ' ἀκίρειος ῥέας, ἀκίρεις ποταμός. ¶ Ἀμφακὴς, ἀξίνη.

Ἀμφ' ἅλα. περὶ τὴν θάλασσαν. ¶ Ἀμφαλλάξαι. διαμφοδῆσαι. οἱ δὲ ὁμοῦ βαδίζοντας, ἐφ' ἑτέρας ὁδοῦ χωρεῖσθαι. ¶ Ἀμ' ἄλητα, περὶ τὰ ἄλευρα.

Ἀ μφάνα, μάλιστα. ¶ Ἀμφαζοιεῖν, τὰ γόνατα περικλᾶσθαι καὶ μὴ δύνασθαι. ¶ Ἀφαρμεία. δίκελλα λάκωνες. ¶ Ἀμφαρὴς, περιεσχισμένη, καταληφθεῖσα, καὶ γυμνὸς ἐπιφανής. ¶ Ἀμφαρίστερος, ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. οὐ καίριος. οὐ δεξιὸς, ἐναντίος τῷ περιδεξίῳ. ¶ Ἀμφαπαζόμενος πάνυ φιλοφρονούμενος. ¶ Ἀμφασία, ἀλαλία, ἀφωνία, ἀγχυξία. ¶ Ἄμφασμα, ψαιστὰ οἴνῳ ἢ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις συρακούσιοι. ¶ Ἀμφαυγεῖ, ἀντιλάμπει.

Ἀ μφαῦον, περιήχουν. ¶ Ἀμφ' ἀυρὴς, ἐπ' ἀυρύς.

Ἀ μφαλᾶς, ψηλαφᾶς. ¶ Ἀμφαφόωσιν, ψηλαφήσειεν. ¶ Ἀμφαφόωντα, διὰ χειρὸς ἔχοντα καὶ περιψηλαφῶντα. ¶ Ἀμφέθειρ. περὶ ἔθειρ. ¶ Ἀμφ' εἰκὰς, ἡ περὶ εἰκάδα. ¶ Ἀμφεκάλυψεν, περιεσκέπασεν, περιέσχεν. ¶ Ἀμφεκτέον. περιβλητέον.

Ἀ μφελλαὶς, μᾶζα ἐλαίου πλήρης. ¶ Ἀμφελάσασα, περιεγχείρασα, κινήσασα. ¶ Ἀμφελάχανε, περιέσκαψε, περιέσκαλλε, περιώρυσσεν. ¶ Ἀμφέμενον, τὸ ἐν μάχαις καὶ λοιδορίαις ὑφίστασθαι καὶ μεταλαμβάνειν λάκωνες. ¶ Ἀμφενέμοντο, οἰκοῦσαν, ἐνοικοῦσαν. ¶ Ἄμφεπεν, ἐνήργει. ¶ Ἀμφέπει, περιέπει, θεραπεύει, παρακολουθεῖ. ¶ Ἀμφεπένοντο, ἐνήργουν, ἀπέφθορον, ἤσθιον. ¶ Ἀμφέπλεον, περιέπλεον. ¶ Ἀμφέπτατο. περιεπέτατο. ¶ Ἀμφιρέεθρα, περὶ τὰ ῥεῖθρα. ¶ Ἀμφέργω, ἀνεφέργω.

Ἀ μφωρηκέπεθον. τὸ πάντοθεν κύκλῳ περιεργασμένον, ἀρχαῖος περιβόλος. ¶ Ἀμφαικτὴρ, χιτὼν διπλοῦς.

Ἀ μφαιρήσεται, περιχυθήσεται. ¶ Ἀμφέχυρ, περιεκέχυτο. ¶ Ἀμφέχανε, περιεκάλυψε.

Ἀ μφερεία, περιεσβεσμένη. ¶ Ἀμφηκότας, ὁ κειτικὸς χιτών. ἀμφηκες δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἠκονημένον βέλος, ἢ κεραυνὸς, ἢ ξίφος. ¶ Ἀμφήλυθεν. ἐπῆλθεν, ἐπήχησεν, περιέλαβεν ἀμφοτέρωθεν ὅρμους ἀμφιδέας. ¶ Ἀμφὴν. αὐλήν. ¶ Ἀμφήρεις, νῆες ἀμφοτέρωθεν ὁρμώμεναι ἢ ἐρεσσόμεναι. ¶ Ἀμφηρεφὴς, ἀμφίστεγος. πλήρης. ¶ Ἀμφηρεφία, ἀμφηρεφῆ, ἀμφοτέρωθεν

χανην, ἄπορον, πρὸς ὃν μηχανὴν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἢ δυσχερὲς ἢ ἐνδεές. ¶ Ἀμήχανε. ἀπροσμάχητε.
Ἀ μητὸς, ἐπὶ μὲν πρώτης ὀξυνομένης, ἀντὶ τὰ τεθερισμένα, ἐπὶ δὲ τελευταίας, ὁ καιρὸς τοῦ συγκομιδῆς τῶν καρπῶν. ¶ Ἀμήτωρ, κακομήτωρ σοφοκλῆς ἠλέξα. ¶ Ἀμία, φυλακία. ¶ Ἄμια. ἰχθῦς.
Ἀ μιδρεῖ, δίξει. ¶ Ἀμιέρα, ἀμμοώδη, ἔρημα.
Ἀ μειδῆ. συννά. ἀγέλαστα. ¶ Ἀμιθρὸν, ἀριθμόν.
Ἄ μιθα, ἔδεσμα ποιὸν καὶ ἄρτυμα ὡς ἀνακρέων.
Ἀ μιθεῖν, ἀριθμεῖν. ¶ Ἀμίθιος. μύλων.
Ἀ μικόνιστος, ἄγριος ταραντῖνοι. ¶ Ἀμικτίσας, ἀντίσας, χωρισάμενος. ¶ Ἅμιλλα, φιλονεικία, πόλεμος, ἀγών. ¶ Ἀμιλλᾶν, τὸ ἐρίζειν καὶ εἰς τὰ χος γράφειν. ¶ Ἀμιλλᾶσθαι, φιλονεικῆσαι, ἀγωνίζεσθαι. ¶ Ἀμίλλακαρ, οἶνον θηβαῖοι.
Ἀ μιλλᾶται, ἐρίζει. ¶ Ἀμιλλοτῆρες, οἱ περὶ πλόων ἐρίζοντες. ¶ Ἀμίλλυκα, δρέπανον ἠλεῖοι.
Ἀ μιλλώμεθα, φιλονεικοῦμεν. ¶ Ἀμιλλώμενος, ἐρίζων. ¶ Ἀμιλλητήριος, ὁ ἐρίζων πολύ.
Ἀ μίλικρον, σκληρόν. ¶ Ἀμιναῖον, δι᾽ ἑνὸς ν, τὸν οἶνον λέγει, ἡ δὲ πυκετία, ἀμιναία λέγεται. ¶ Ἀμῖξαι, πυρῆσαι ἢ ὀμίξαι. ¶ Ἄμιπποι. δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. ¶ Ἀμιλλητηρίοις λόγοις, τοῖς ἐν ἀγῶνι.
Ἀ μίσ. σκμνίον. ¶ Ἀμίσαρος. ἀκόρεστος.
Ἄ μιξα, μικρὰ κρῆτες. ¶ Ἀμιξοχίτωνας, ἀζώστους ἔχοντας τοὺς χιτῶνας. ¶ Ἀμιχθαλόεσσα, ἀπροσόρμιστος ἐκ θαλάσσης καὶ δύσορμος.
Ἄ μισθος, χωρὶς μισθοῦ. ¶ Ἅμμα, δεσμός.
Ἀ μμάθω, μεταμέλωμαι. ¶ Ἀμμαλῆς, ἀνοσία.
Ἀ μμαλῶ, ἑορτὴ ἀγομένη διί. ¶ Ἀμμακρύ, τὸ ἀπέχεσθαι. ¶ Ἀμμαμηθίδης, ὄψημά τι σκευαστὸν ἀπὸ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων δι᾽ ἀρτυμάτων. ¶ Ἀμμάξαι, ἐξωρεῖσθαι καὶ κρεμᾶσθαι. ἢ ἀποπνίξαι.
Ἀ μμάς. ἡ τροφὸς ἀρτέμιδος καὶ ἡ μήτηρ καὶ ἡ ῥέα καὶ ἡ δημήτηρ. ¶ Ἀμματίζει, συμπλέκει, δεσμεύει.
Ἄ μμες, ἡμᾶς ἢ ἡμεῖς ἢ ἡμῖν, ἢ οἴομαι. ¶ Ἀμμελάγην, ἐγχάρεον. ¶ Ἄμμες, ἡμᾶς, ἡμεῖς, ἡμῶν.
Ἄ μμια. μήτηρ, τροφός. ¶ Ἄμμι δέ, ἡμῖν δέ.
Ἀ μμιάξαι, ἀποπνίξαι. ¶ Ἀμμιρὸς, πεπληρωμένος.
Ἀ μιλλᾶσθαι, εἴρηται ὡς φιλονεικῆσαι. ¶ Ἀμμισκόμιστον. συγκομιστὸν ἄρτον. ¶ Ἀμοιβάς. τιμωρίας, ἐκτίσεις. ¶ Ἀμοιβοί. οἱ διαδεχόμενοι τοὺς προειργασμένους. ¶ Ἄμμοιρον. ἀμέτοχον, ἀθάνατον.
Ἀ μμοιρίαν, τὴν κακὴν μοῖραν, κακημοιρίαν. ¶ Ἄμμορον, δύσμορον, κακόμορον. καὶ ἔστιν ἄμμορον. ἀμέτοχον ὡς τό, οἴη δ᾽ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν. ¶ Ἄμμος, ψάμμος. ¶ Ἀμμοῦς, ὁ ζεὺς ἀριστοτέλει. ¶ Ἀμμωνία, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἀγομένη, ἢ ὄφεις κυρηναῖοι. ¶ Ἀμμωνος υἱός. ἀπόγονος. ¶ Ἀμμωχεῖν. ἁρπεῖν. ¶ Ἀμνάδες, τέκνοις ἢ πρόβατα. ¶ Ἀμνάμοις, τοῖς ἐγγόνοις.
Ἀ μνασμὸς. υἱοῦ υἱός. ¶ Ἀμνημονεῖ. ἐπιλάθετο.
Ἀ μνεῖν, θερίζειν. ¶ Ἀμνημονοῦντες, ἀθυμοῦντες.
Ἀ μνήνησεν, ἀθηνᾶ ἐποίησεν. ¶ Ἀμνησικακία, τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν. ¶ Ἀμνηστία, τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι. ¶ Ἀμνησία, ἡ ἐπιλήθεια. ¶ Ἀμνίον. τὸ ὑμένα τοῦ αἵματος. ¶ Ἀμνίστορος γυνὴ ἡ παλλακὴ θεράπαινα Φοινίκη. ¶ Ἀμνόα, πρόβατον, οἱ δὲ ἀμνός.
Ἀ μνόν. μαλλόν. ἢ τὸ ἄρτι τεχθὲν πρόβατον.
Ἀ μνοί, τοῖς τρόποις πρᾶοι καὶ μαλακοί. ¶ Ἀμνοκόπος, χιμέρη. ¶ Ἀμοιβαί. χάριτες, καὶ τιμωρίαι, αἱ ταπεινώσεις καὶ ἐκτίσεις. χρέα. ¶ Ἀμογητί. ἄνευ κακοπαθείας. χωρὶς μόχθου. ¶ Ἀμόγῳ. ἀκοπιάστῳ.
Ἀ μόθεν. ἀπό τινος μέρους ὁπόθεν θέλεις. τῶν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ διὸς εἰπέ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μοναχὸς, ἐπὶ μηδενὶ τόπον. ¶ Ἀμοιβάδην, ἐναλλὰξ, παρὰ μέρος. ¶ Ἀμοιβαδὸν, ἐφεξῆς. ¶ Ἀμηγέπη, εἴς τινα τρόπον, ἢ καθ᾽ ἕνα τρόπον. ¶ Ἀμοιης, κακοσκελοί. ¶ Ἀμοιροί, ἐστέρηνται. ¶ Ἄμοιροι, ἄχωροι, ἄκληροι. ¶ Ἀμοιρῆσαι, ἀποτυχεῖν.
Ἄ μοιρος. ἐκτὸς, ἄνευ. ¶ Ἀμοίρεον, ἀστόχων. ¶ Ἀμολγάζει, μεσημβρίζει. ¶ Ἀμολγὸν νύκτα βαθεῖαν. ἀλημένην, ζοφερὰν καὶ σκοτεινήν. οἱ δὲ, μέρος τῆς νυκτὸς καθὸ ἀμέλγουσιν. ¶ Ἀμολγοί, οἱ ἀμέλγοντες τὰ δημόσια. ¶ Ἀμολγῷ, τῷ μεσονυκτίῳ, ἤγουν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ ἀμέλγουσιν. ¶ Ἀμόργη, τρυγία ἐλαίου. ἰλύς. ¶ Ἀμοργινά. λεπτὰ ὑφανθὲν ἐνδύματα. ¶ Ἄμορος, ἀμέτοχος. ¶ Ἀμόμηλις, ἄπιος ἀχράς.
Ἀ μόρα, σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. ¶ Ἀμοργίτας, πλακοῦντας. ¶ Ἀμορβεύσασθαι, ὁδοιπορῆσαι, ὁρμῆσαι. ¶ Ἀμορβεύων, ἀκολουθῶν, ἀπαλλαττόμενος.
Ἀ μοργίς, καλάμη τίς, ἐξ ἧς ἔνδυμα γίνεται ἢ ὕφασμα, ἢ χιτών. ¶ Ἄμεργμα. σύλλεγμα. ἄρτυμα.
Ἀ μορίδα, ἐξεσβηκυῖαν τὰ ἄλλα. ¶ Ἀμοργίαι, ἀποψῆσαι ἢ ὀμόρξαι. ¶ Ἀμόρρωτον, ἀθάνατον.
Ἀ μορφυγεῖν, οὐ δεόντως πράττειν. ¶ Ἀμόρφωτον, ἀδιατύπωτον, σοφοκλῆς θυέστῃ τῷ ἐν σικυῶνι.
Ἄ μοτον, ἀπλήρωτον, πολύ. ¶ Ἀμοῦσι, θερίζουσιν.
Ἄ μυστον. ἀπαίδευτον. ¶ Ἀμουσία, καθαρεύουσα λάκωνες. ¶ Ἀμόσολον, ἀγγεῖον εἰλικρινές.
Ἀ μόσυμφος, ἄπιστος. ¶ Ἀμπαδίην, φανερῶς.
Ἀ μπάζονται, ἀναπαύονται. ¶ Ἀμπαιδαῖς, αἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμεναι παρὰ λάκωσιν.
Ἀ μπαλίνωρον, τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν.
Ἀ μπάξαι, παῦσαι, λάκωνες. ¶ Ἀμπαυλίς. ἡ τὰ πράγματα φέρουσα. ¶ Ἀμπεδίην, κατὰ πεδίον.
Ἀ μπαυστὸν, ἀναπαυστόν. ¶ Ἀμπέρας. διχάσας.
Ἄ μπειρος. ἔμπειρος. ¶ Ἀμπελόπρασον, πόα τίς. ἔστι δὲ καὶ βοτάνη. ¶ Ἄμπελος, ἡ μηχανὴ καὶ ἄκρα μυκάλης ἤτοι ὄρους, κυρηναῖοι δὲ, αἰγιαλός. καὶ πόλις θρᾴκης. καὶ ἡ ἄμπελος. ¶ Ἀμπελίαν, ἀμπελίδα. φυτόν τι οὕτω καλεῖται παρὰ τὴν ἄμπελον.
Ἀ μπελόεσσαν, ἀμπέλους ἔχουσαν. ¶ Ἀμπεδρέων, διαμπερές. ¶ Ἀμπεπαλών. διασείσας, κινήσας.
Ἀ μπέσαι, ἀμφιέσαι λάκωνες. ¶ Ἀμπετανῖσαι, ἀνιερῶσαι. ¶ Ἀμπέτασον, ἀνακάλυψον. ¶ Ἀμπεπαλὼν, κραδάνας, σείσας. ¶ Ἄμπνευσις. ἀνάψυξις.
Ἀ μπέχειν. περιβαλέσθαι. ¶ Ἀμπεχές, ἔνδυμα ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. ¶ Ἀμπεῖχε, περιέχειν, κατεῖχε.
Ἀ μπεχόμενος, περιβαλλόμενος. ¶ Ἀμπέχονον, σύμμεζον περίβλημα. ¶ Ἀμπεχόνην, λεπτὸν ἱμάτιον.
Ἀ μπεχήνιον, ὅμοιον. ¶ Ἀμπιλίδιον, πίλιον.
Ἀ μπέψει, ἀποπέμψει. ¶ Ἄμπυρον, πεπειραμένον.

λον ἢ ἀβλαβές. ℭ Ἄμβη. ἡ τοῦ ἴτυος ὀφρῦς τῶν κυκλῶν ἀσπίδων. ℭ Ἄμβικα, χύτρα, κάδον.

Ἀμβιτιῶν, ἐπιτηδεύων ἐκβάλλειν τινὰ ἐπὶ αὐτοῦ ἐξουσίας. ℭ Ἀμβακεῖν. ἁμαρτεῖν.

Ἀμβλάκημα, ἁμάρτημα. ℭ Ἀμβλήδην, ἀναβολάδην ἀπὸ προοιμίου ἢ μετὰ ὀλολυγμοῦ ἀναβάλλει.

Ἀμβλωθρίδιον, ἄμβλωμα, βρέφος, ἔκτρωμα.

Ἀμβλύ. βαρύ. ℭ Ἀμβλυωπεῖ, τυφλώττει.

Ἀμβλυώττοντες, τυφλώττοντες. ℭ Ἀμβλύτερον, ὀκνηρότερον. ℭ Ἀμβλύσκει, ἐξαμβλοῖ, κυρίως δὲ ἐπὶ ἀμπέλου, καὶ ἐκτιτρώσκει σοφοκλῆς αἰθιοπίδι.

Ἀμβλῶνες, χαλβάνη, διονύσιος. ℭ Ἀμβλώσσειν, ὀμοτοκεῖν. ℭ Ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐξαμβλούμενα ἔμβρυα. ℭ Ἄμβλωμα, ἔκτρωμα. ℭ Ἀμβλωπή, τυφλή. ℭ Ἀμβλώσσει, ἀμβλυωπεῖ. ℭ Ἀμβολάδην, ἀναβολῇ χρώμενος, ἀναζέων, ἀναβάλλων. ℭ Ἄμβος. ἡ ἐπίγειος πλάστη. ℭ Ἀμβρίζειν. θεραπεύειν ἐν τοῖς ἱεροῖς. ℭ Ἀμβροσία. θεία, θαυμασία τροφὴ ἢ μάννα. ℭ Ἀμβρόσιον, εὐῶδες, ἡδύ. ℭ Ἀμβροσίη, θεία ἀθάνατος ἢ ἡ τῶν θεῶν τροφή. ἐντεῦθεν ὁ βροτὸς ὁ ἄνθρωπος φθαρτὸς κατὰ στέρησιν. ἢ καθαρὰ καὶ ἀθάνατος ἢ ἄφθαρτος σημαίνεται. κορίνθιοι δὲ κρεῖν.

Ἀμβροσίου. θείου. ℭ Ἀμβρότιτον. ἄκυρον.

Ἄμβροτα, θεῖα, ἀθάνατα. ℭ Ἄμβροτα τεύχεα, θεῖα ὅπλα. ℭ Ἄμβροτος, ἄφθαρτος, θεῖος, ἀθάνατος.

Ἀμβρόσιος, θεῖος, ἀθάνατος, ἡδύς. καὶ ὄνομα κύριον.

Ἀμβροτεῖν, ἁμαρτεῖν. ἀποτυχεῖν βροτοῦ, ὅ ἐστιν ἀνθρώπου. καὶ κρύπτειν. ℭ Ἀμβροτίξας, ἀπαρξάμενος λάκωνες. ℭ Ἄμβροτες, κενῶς ἀποτυγχάνεις.

Ἀμβρυχαί, αἱ τῶν χειρῶν ἐμβολαί. ℭ Ἄμβρυττοι, εἶδος ἐχίνων θαλασσίων, ἀριστοτέλης αὐτοὺς δὲ βρύννας καλεῖ. ℭ Ἀμβώνιον, χωρίον ἐπὶ ζελείας.

Ἄμβωνες. αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν, αἰσχύλος κερκύωνι καὶ σισύφῳ. ℭ Ἀμέγαρτον, ἀφθόνητον, ἄζηλωτον, ἢ πολὺν ἢ μέγαν. ὡς δὲ, ἀμέγαρτε συβῶτα ὡς οὐκ ἄν τις φθονήσειεν. ℭ Ἀμέθυσος, βοτάνη. καὶ λίθος. ℭ Ἀμείβεται, ἀπαιτεῖται διεναπίδης ἀνδρομέδα. ℭ Ἀμείβοντα, ἀλλάσσοντα.

Ἀμείβου, ἀνταπόδιδου. ℭ Ἀμείβων. ἀλλάσσων.

Ἀμειδές, στυγνόν, ἀγέλαστον. ℭ Ἀμειδήτως, σκυθρωπῶς, μειδιᾶν γάρ ἐστι τὸ γελᾶν. ℭ Ἀμείδητον, ἀγέλαστον. ℭ Ἀμείλικτον, πικρόν, οὐ προσηνῆ.

Ἀμειλέοις, ἀθλίοις. ℭ Ἀμείλικτον, ἄμικτον, ἀπάνθρωπον, σκληρόν. καὶ πικρόν, οὐ προσηνῆ.

Ἀμείλιχος, ἀπροσηνής. ἀπειθής. σκληρός. πικρός.

Ἀμεῖναι, πληρωθῆναι. ℭ Ἀμίνασις. ἡδύοσμον.

Ἄμεινον, κάλλιον, βέλτιον, κρεῖσσον. ℭ Ἀμείνονα, βελτίονα. ℭ Ἀμιλλώμενος, ὀρίζων ἢ ἐρίζων.

Ἀμελεῖν, ἀμελεῖν. ℭ Ἀμείρεσθαι, στερεῖσθαι.

Ἀμείροντες, στερίσκοντες, ἀφαιρούμενοι.

Ἀμεῖς, εὑρήσεις. ℭ Ἀμειφθήσεται. ἀλλαγήσεται.

Ἀμείψασθαι, ἀποκρίνασθαι. ℭ Ἄμειψεν, ἤλλαξεν.

Ἀμειψικής, μὴ μετακόσμησις. ℭ Ἀμειψίχρωμεν, ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν ἢ μεταμορφοῦσθαι.

Ἀμείψιχρον, μεταβάλλοντα. ℭ Ἀμειψόμεθα, ἀνταποδώσομεν. ℭ Ἀμεθόδευτος. ἀτέχναστος.

Ἀμέλγει, ἐκπιάζεται δὲ γάλα. ℭ Ἀμέλλειν, τίκτειν, στερίσκειν. ℭ Ἀμελλήσαι, ἀφροντιστῆσαι.

Ἀμέλει. δηλονότι. ἁπλῶς, οὕτως. οὖν. τοιγαροῦν.

Ἀμέλεια, καταφρόνησις. ℭ Ἀμέλατον, τὸ ἴσον.

Ἀμελίου δίκη, ζημίου. ℭ Ἀμελλητί. ταχέως, μελλήσεως χωρίς. ℭ Ἀμελοῦσαν, ἀκούσαν ἢ ἀμελοῦσαν. ℭ Ἀμελοῦς γωνία, χωρίον λιβύης.

Ἀμεμακέτην, ἀκαταμάχητον. ℭ Ἀμέμπτοις, ἀκαταγνώστοις. ℭ Ἀμέμφεως, ἀμέμπτως, ἀφθόνως.

Ἀμεναι, πληρωθῆναι. ℭ Ἀμενεῖς, ἀσθενεῖς. ℭ Ἀμενήνωσεν, ἀσθενῆ ἐποίησεν. ἡ διόδωρος δὲ ἐπὶ τῶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα τὰ ἀποθανόντα ἀπέδωκεν. ℭ Ἀμενήνητα ὑμέναια ἀπολεῖς. ℭ Ἀμενηνά, ἀσθενῆ κατὰ στέρησιν τοῦ δυνάμεως. μένος γὰρ ἡ δύναμις. ἢ ἄψυχα. ℭ Ἀμενηνῶν, ἀσθενῶν. ℭ Ἀμενηνόν, ἀσθενές. ℭ Ἀμενηνωσας, ἀδυνάμενος. ℭ Ἀμέρας, ἡμέρας. ℭ Ἀμεργομένη. δρασσομένη ὑφαιροῦσα. ℭ Ἀμεργόν ἐστιν, ἡ ἐκμεμιγμένη κριθὴ τῆς. ℭ Ἀμέρδειν, ἠμαύρωσεν, ἔβλαψεν. ℭ Ἀμέρδειν. στερίσκειν. ℭ Ἀμερδεῖ. ἀμερίσω, ταχυτάτῳ.

Ἀμερινοῦ, ἀποτυχόντος τοῦ νοῦ. ℭ Ἀμερεφὲς, τὸ ἀμφοτέρωθεν. ℭ Ἀμεργεῖ, ἀποστερεῖ. ℭ Ἀμερθείς, στερηθείς. ℭ Ἀμερθῆ, στερηθῆ. ℭ Ἀμερία. τριακάδος δέκα. ℭ Ἀμέριον, ἔργον δὲ ἡμερήσιον. ℭ Ἀμέρμηρα, πολλά, λάκωνες. ℭ Ἀμερνος, ἄπειρος. ℭ Ἀμεροκοίτης, ὁ καλλιώνυμος ἰχθῦς, ἢ μύρον. ℭ Ἀμερής, τυφλός. ℭ Ἀμέρσαι, ἀποστερῆσαι. συλῆσαι.

Ἀμερσίφρων, βλαβερός. ℭ Ἄμερσιν. ἄμοιρον ἐποίησεν. ἐστέρησεν. ℭ Ἀμέρυτος. ἀναπόσχετος, ἀτελεύτητος. ℭ Ἀμερφές. αἰσχρόν. ℭ Ἀμέρσαι, ἀμαυρῶσαι, ἄμοιρον ποιῆσαι. ℭ Ἀμέσῳ. ὠμοπλάτη.

Ἀμετάθετος, ἄτρεπτος, ἀκίνητος, ἀμετάτρεπτος.

Ἀμεταστρεπτί. δίχα τοῦ μεταστραφῆναι.

Ἀμετεχείρισται, δυσάλωτα. ℭ Ἀμετέναι, ἀποδῦναι.

Ἄμετρα, ἄκαιρα, ἀκράμια* μαχέσαι. ℭ Ἀμετρίαν. ὑπερβολήν. ℭ Ἀμετροεπής. φλύαρος, ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν. ℭ Ἀμετρουσίαστον, ἀμέρχον.

Ἀμέρχον, ἀμετάληπτον. ℭ Ἄμετρον, ἀμέτρητον, ἄπειρον. ℭ Ἀμεύσασθαι, ἀμείβεσθαι, διελθεῖν, περαιοῦσθαι. ℭ Ἀμευσιεπής, διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις. ℭ Ἄμη. σιδηροῦν σκεῦος καὶ σκάφη εἰς ἣν ἔβαλλον τὸ ἔριφον πόδας πρὸς τὸ μὴ βαίνειν. ℭ Ἀμῆγι, ἀμηγέπως. ℭ Ἄμητος, ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ. ℭ Ἀμητός, ὁ θερισμός.

Ἀμηγέπῃ, ἀμηγέπῃ, ὅπῃ ποτέ. ℭ Ἀ μὴ θέμις, ἃ μὴ πρέπει. ℭ Ἀμήκωα, δεινὰ ταραντῖνοι.

Ἄμηλον, ἀκολάκευτον κριτές. ℭ Ἀμημένοι. στερηθέντες συλλέξαντες. ℭ Ἀμήν, πλακοῦντος εἶδος.

Ἀμηνίτως. ἀμέμπτως ἀχαιοί.

Ἀμ' ἡμέρα, ἀλκαίῳ ἅμ' ἠοῖ. ℭ Ἄμηροι, ὅμοιροι.

Ἀμήρυτον, ἄφθαρτον, ἀτελεύτητον, πολύ.

Ἀμῆσαι, θερίσαι. ℭ Ἀμησάμενος, συναγαγών, θερίσας. ℭ Ἀμήσαντα. θερίσαντα, ἀποτεμόντα.

Ἀμητρίδας, καθαρισὰς κριτῶν ἢ κιθαριστάς.

Ἄμητες, πλακοῦντος εἶδος. ℭ Ἀμητῆρες, θερισταί.

Ἀμήτωρ, ἀτίμητον. ℭ Ἀμήτορες, μὴ ἔχοντες μητέρα.

Ἀμητός. θερισμός. ℭ Ἄμητος, ὁ καιρός. ℭ Ἀμη

Ἀ λωπά, ὁ ἀλώπηξ. ¶ Ἅλως, ὁ τοῦ ἡλίου ἢ σελήνης περιφέρεια. αἰσχύλος περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ κύκλος. ¶ Ἁλώσεως, ἀπωλείας. θανάτου.

Ἀ λώσεται, ληφθήσεται, πολεμηθήσεται.

Ἀ λώσιμα, καταληπτά. ¶ Ἁλώσιμον, ληφθῆναι δυνάμενον. ¶ Ἅλωσιν, φθόνον, πόρθησιν.

Ἀ λώσω, αὐτανελώσω. ¶ Ἅλωτοι, ἄρραφοι.

Ἀ λωτόν, ληπτόν. ¶ Ἁλωφούς, λευκούς.

Ἀ λῶ, ἀποθάνω. ¶ Ἀλωσομένην, ἀπολουμένην.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Μ. ἅμα, ὁμοῦ. ¶ Ἅμα, ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ. καὶ ἐκ διαφόρων τόπων καὶ εἰς ἕνα τόπον καὶ ὁμόσε. ¶ Ἀμάδρυα, κοκκύμηλα σικυώνιοι. ¶ Ἀμάδην, ἁπαλήν. ¶ Ἀμαδρυάδες, βάλανοι. ¶ Ἀμαζακάραν. πολεμεῖν πέρσαι.

Ἀ μαζανίδες, αἱ μηλέαι. ¶ Ἀμαζών. μία τῶν ἀμαζόνων

Ἀ μαθαίνει, ἀμαθεῖ, ἔστι δὲ ἀμαθύνειν διαφθείρειν.

Ἀ μαθὸς, σκαιὸς, βίαιος. ¶ Ἀμάθοιο, ὃ κατὰ τὸ πεδίον κόνις. ¶ Ἄμαθος, ὁ μεσόγειος ἄμμος, ὁ δὲ παρὰ θαλάσσῃ ψάμμος λέγεται καὶ ψάμμαθος.

Ἀ μαθύνας, ἀφανίσας. ¶ Ἀμαθύνει, ἄμαθον ποιεῖ. ἀφανίζει καὶ φθείρει. ¶ Ἀμαιμάκετον, ἀκαταμάχητον, μεγάλην, χαλεπήν. ¶ Ἅμακις, ἅπαξ κρῆτες.

Ἀ μάλαι, αἱ δεσμαὶ τῶν δραγμάτων. ¶ Ἀμάκιον. ἄβαξ λάκωνες. ¶ Ἅμαλα, τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα, αἰσχύλος πρωτεῖ σατυρικῷ. ¶ Ἀμαλδῦναι, ἀφανίσαι. ¶ Ἀμαλδυνόμενοι, ἀφανιζόμενοι, μαραινόμενοι. ¶ Ἀμαλεκύδαλος, θόρυβος.

Ἀ μαλὸ. ἁπαλὴ, νέα εἰ ὀξύνοιτο. ἢ δράγματα τὰ προξυνόμενον. ¶ Ἀμαλθάκτοις, σιδηροῦς, σκληροὺς, ἀμαλάκτοις. ¶ Ἀμαλθείας κέρας, τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν, ἐπειδὴ οἱ εὐχόμενοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ ἐπιτυγχάνουσιν, ἢ ὅτι ἑρμῆς ὁ ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας ὅτε παρὰ τὰς γηρυόνου βοῦς ἔμελλεν ἐλαύνειν.

Ἀ μαλθύνει, πληθύνει, πλουτίζει, ὃ τρέφει.

Ἀ μαλλοῖ, ἀφανίζει. ¶ Ἀμαλὸν, ἁπαλὸν, ἀσθενῆ, εὐεπίδης ἡρακλείδαις δηλοῖ. ¶ Ἀμαλλοτῆρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμεύοντες. ¶ Ἀμαλλὸν, ἰσχυρόν.

Ἀ μάλλιον, χοινίον. ἐν ᾧ τὰς ἀμάλλας δεσμεύουσιν ὅροι δράγματα. ¶ Ἄμαλλα, δράγματα, δεσμοὶ τῶν ἀσταχύων. σοφοκλῆς τριπτολέμῳ, ἀγκάλη, δράγματα δύο ὥς φησι ἴστρος. Φιλότας δὲ, ἱστορεῖ ἐκ διακοσίων. ὅμηρος χρῆται τῇ λέξει. ¶ Ἀμαλλας, πέρδιξ, πελλορήνιοι. ¶ Ἄμαλλοι, φυτὰ σικύων ὃ τῶν ὁμείων.

Ἀ μάλλως. μετρίως. εὐκόλως. ἀσθενῶς. ἁπλῶς.

Ἀ κάμηλος, ἀπίου γένους ἢ μήλου ἢ μεσπίλου.

Ἀ μαμίξαι, ἀποπνίξαι. ¶ Ἀμαλάττει. ἀπαλύνει, πραΰνει. ¶ Ἀμαλαυρεῖ, μαραίνει, σήπει, φθείρει.

Ἀ μάμυξ, ἄμπελος, ὃ γένος σταφυλῆς, εἴρηται δὲ καὶ ἀπὸ χωλοῦ τινὸς δύο βακτηρίαις ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου, ὁ ἐκκρεμάμενον ἔχοντα τὸν πόδα ὡς βότρυν.

Ἀ μᾶν, θερίζειν. ἀπὸ τοῦ ἅμα αἰρεῖν.

Ἀ μάναν, ἄμαξαν. ¶ Ἀμαρυδαλοῖ, ἀφανίζει, βλάπτει.

Ἀ μάνορβος, δυσίνες. ἠλεῖοι. ¶ Ἄμανροι, ἔθνος ἠπειρωτικόν. ¶ Ἀμαζακάειον, ἄμαξα. ¶ Ἀμαξαντία. δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ¶ Ἀμαξάων, ἀμαξῶν. ¶ Ἀμαξεὺς, ζευγηλάτης.

Ἀ μαξίποδες, τῆς ὑποστηρίας τὰ εἴδη τὰ τοῖς ἄξοσι προστιθέμενα στρεφομένοις περὶ αὐτά.

Ἀ μαξιτὸν, ὁδὸν δημόσιον καὶ ἁμάξαις διαπορευτὴν ὁδόν. ¶ Ἀμαξὶς, γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος. καὶ τὸ μικρὸν ἁμάξιον ἀττικοὶ οὕτως καλοῦσιν.

Ἀ μαρ, ἦμαρ, ἡ ἡμέρα. ¶ Ἀμάρακος. γένος μύρου ἀπὸ τοῦ φυτοῦ ἀμάρακος καλουμένου. ¶ Ἀμάραν, αὔλακα. ¶ Ἀμαράντινον, ἄσηπτον. ¶ Ἀμάραντος, εἶδος φυτοῦ ἀφ' οὗ στέφανοι πλέκονται. ¶ Ἀμαράσιαι, σῦς, οἱ δὲ κύνας. ¶ Ἀμαρτεῖν. ἀκολουθεῖν. πείθεσθαι, ἀμαρτάνειν. ¶ Ἀμάρευμα. ἀθροίσματα βορβόρου. ¶ Ἀμαρεύων, διοδεύων. ¶ Ἀμάρη, ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδρορρόη παρὰ τὸ ἅμα καὶ ἴσως καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν, ὅ ἐστιν ἀμαρόεις τις οὖσα. ¶ Ἀμαρὶς, ὑδρορρόη ὀχετός. ¶ Ἀμάρεσι, πόροις. ¶ Ἀμάσ, ἑβραϊστί. βαβαὶ συριστί. ἑλληνιστὶ σύγχυσις.

Ἀ μαρία, ὁμοῦ παραγωγός. ¶ Ἀμαρτάδας, ἁμαρτίας. ¶ Ἄμαρτεν, ἀπέτυχεν, ἐψεύσθη.

Ἀ μαρτῇ, ἅμα καὶ ἐπακολούθως ὡς ὅμηρος χρῆται.

Ἀ μαρτῆσαι, στερηθῆναι. ¶ Ἀμαρτητήν. ὁμοῦ προσέκοντα δόρατα εὐεπίδης σκείρωνι. ¶ Ἀμαρτεῖν, ἀκολουθεῖν, σοφοκλῆς δὲ ἐν φιλοκτήτῃ ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν. ¶ Ἀμαρτῆδην. ὁμοῦ. ¶ Ἀμαρτήσεσθαι, δι' ἁμαρτίαν στερηθῆναι. ¶ Ἀμαρτήσαντες, συντυχόντες, ὁμοῦ γενόμενοι, ἢ ὁμοῦ προέμενοι, ὃ ἐστι ἐξαπίμψαντες. ¶ Ἀμαρτεπὸς, ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. ¶ Ἀμάρτρις, ἀποτύχοις. ¶ Ἀμαρτωλὸν, πανοῦργον μοχθηρὸν, αἱμύλον. ¶ Ἀμαρτῶν, ἀκολουθῶν, ἀγνοήσας. ¶ Ἀμαρυγκαί. ἀκτῖνες, λαμπηδόνες, ἔφεις. ¶ Ἀμαρυγκέα, ὄνομα κύριον.

Ἀ μαρύγματα, λαμπηδόνες. ¶ Ἀμαρυγκουσία, βορυχία. ¶ Ἀμαρυσία, ἑορτὴ ἀθήνησι.

Ἀ μαρὸς, ἄπλετος, πολύς. ¶ Ἀμαρύσσει, στίλβει, λάμπει. ¶ Ἀμαρύσσων, λάμπων, ἀστράπτων

Ἀ μαρύκη, ἀπ' ἀρχῆς. ¶ Ἀμαρύττα, δύο ὀφθαλμούς.

Ἀ μᾶς, ἡμετέρας, συνεικῶς. ¶ Ἀμᾶσθαι, ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν. ¶ Ἀματυκάδες, αἱ ἐν τοῖς σηκοῖς γινόμεναι ἄπιοι. ¶ Ἀματίζει, ἀναφυρᾷ.

Ἀ ματίς, ἅπαξ ταραντῖνοι. ¶ Ἀμάτορος, μητέρα μὴ ἐχούσης. ¶ Ἀματροῖσι. ἐν τούτοις. ¶ Ἀματροχεῖν. τῶν ἁρμάτων συνάφεις. ¶ Ἀματροχίας, τὰς χαράξεις τῶν τροχῶν καὶ ὁμοδρομίας.

Ἀ ματροχόωντα, ἅμα συνεκτρέχοντα. ¶ Ἀμαυρῇ, σκοτώσῃ ἡσύχως. ¶ Ἀμαυροῖ, ἀναιρεῖ. μαραίνει.

Ἀ μαυρούμενοι, σκοτιζόμενοι. ¶ Ἀμαυρώσας, σκοτώσας. ¶ Ἀμαυρὸν, σκοτεινόν. ¶ Ἀμαχητηρία, εἶδος ἀκάνθης. ¶ Ἄμαχον, ἀκαταμάχητον, ἀκαταγώνιστον. ¶ Ἄμβαινα. ἀνάδενδρα.

Ἀ μβαδίως, ἀφροντίστως, ἀπρονοήτως. ¶ Ἄμβασις, ἀνάβασιν. ¶ Ἀμάσσεται, ἀπὸ τοῦ ἀμήσεως οἱονεὶ σφάξει. σοφοκλῆς τρωΐλῳ. ¶ Ἀμβολάδην, ἐμβολάδην μετὰ ὀλολυγμοῦ. ¶ Ἀμβαλλόμεθα, ἀναβαλλόμεθα.

Ἀ μβατὸς. ἀνάβατος, πρόβατος. ¶ Ἀμβὶς, λυσκο-

πιμελὸ ὃ ἐστι λίπος. ἢ ἀμπελόν. ¶ Ἄλλη πια
λής. ἄλλοθεν ἐκ τῆς θαλάσσης. ¶ Ἄλοκας, αὔλα
κας, αἰδοῦς βωμούς. ὁ σλυφὰς δὲ ἄλρυ. ¶ Ἀλλοᾶ,
τύπτει. ¶ Ἀλλόκοτα, ψευδῆ, ἐξηλλαγμένα.

Ἀ λόντα, κλοπεύοντα, διαπεσόντα. ¶ Ἀλλομένου, ἀεὶ
ῥέοντος, ἢ βλύζοντος. ¶ Ἄλοξ. αὖλαξ. ¶ Ἀλο
πεύει. ἀπιχνεύει. ¶ Ἀλόπη, πόλις ἐν ἄργει καὶ κρή
νη ἐν ἐλευσῖνι, ἢ τις φιλότης ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀλήπην
ἀλέπιστον. ¶ Ἀλοκίζειν, ἀροτριᾶν. ¶ Ἀλορόα,
ἄρουρα καὶ γεωργία παρὰ θάλασσαν. ¶ Ἄλος, πό
λις ἐν ἄργει τῷ πελοποννησιακῷ. ¶ Ἀλὴς, τῆς
θαλάσσης, ὡς δὲ, κατὰ παλίμπαλιν δὲ αὐτὴν πολιῆς ἁ
λός. ¶ Ἀλσ, ἄλαρς. ¶ Ἀλὸς ἄχνη, θαλάσσης ἀ
φρός. ¶ Ἀλὸς θείοιο, ἐντίμου, τῆς θεϊκῶς κινουμένης
θαλάσσης. ¶ Ἀλοσύδνης. τῆς θαλάσσης ὕδατος.

Ἀ λοσύνα. ἡ ἡδονή. ¶ Ἁλὸς χνόον, χνοῦν δὲ λεπτότατόν
φησι. ριοῦρος δὲ ὁ ἀφός. ἀέρος δὲ πλεῖστον, ἢ πνεύμα
τος μᾶλλον ὅπερ ὕδατος ἔχον, ἢ δὲ νοεῖ τῆς ἐπιφανείας
τῆς θαλάσσης ἀφρόν. ¶ Ἄλονα, κόπρι. ¶ Ἀλουργά,
τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης πορφυρᾶ κύπριοι. ¶ Ἀλοῦνται,
κρατηθήσονται, πιλώσονται. ¶ Ἀλουργὲς, πορφυροῦν.

Ἀ λουργεῖς, πορφυρεῖς. ¶ Ἀλοὺς, πιασθείς, λη
φθείς. ¶ Ἀλοῦσα, ληφθεῖσα, χειρωθεῖσα.

Ἀ λουσία, τὸ μὴ λούεσθαι, ἢ ἀλουτεῖν ὁμοίως.

Ἀ λλόφυλον, ἐν ἀμηχανίᾳ ὄντα. ¶ Ἀλόχευτον, ἀγέν
νητον. ¶ Ἄλοχος, σύνευνος. γαμετή. ¶ Ἀλοσχην, δό
ρυ ἀσίδηρον. ¶ Ἀλόχου, γυναικὸς γαμετῆς.

Ἀ λόχῳ, γυναικὶ γαμετῇ. ¶ Ἀλοῶ, πλανῶ.

Ἀ λοῶν. πλανῶν καὶ τύπτων. ¶ Ἀλπαλαιῶν, ἀπατώ
των. ¶ Ἄλσεα, τεμένη, οἱ κάθυγροι καὶ σύμφυτοι
λειμῶνες καὶ τόποι κατάδενδροι πρὸς ἄλσιν καὶ αὔξη
σιν τῶν φυτῶν ὄντες ἐπιτήδειοι. ¶ Ἄλσος, σύνδεν
δρος τόπος. ¶ Ἀλρ. ὥρμησεν. ¶ Ἀλσίαν, πο
ρείαν. ¶ Ἀλσίνη. βοτάνης εἶδος. ¶ Ἀλσινεύει,
ὅτι ἰσθι τῆς ἅπαν εὐθηνείας ἐπίθετο. ¶ Ἀλτεῖ, ἀπο
ρεῖ. ¶ Ἀλτηρεία, ἀφὴ τῆς χειρός. ¶ Ἀλσάλος.
ἅλαρος, θαλάσσης. ¶ Ἀλρ, ἅλαρ, ἐπήδησε.

Ἀ λρν, πολύ. ἐλαφρόν. ¶ Ἀλρ χαμᾶζε, ἐπήδησε
χαμαί. ¶ Ἀλζὸς καὶ ἀλζός. μισθός. ¶ Ἀλύβας,
ὄρος παρὰ σοφοκλεῖ, ὁ πόλις. οἱ δὲ, λίμνη ἐν ἰτα
λίᾳ ἢ ἐν βοιωτίᾳ. ¶ Ἀλύβη. πόλις βοιωτική.

Ἀ λυγος, ἄνευ μάστιγος. ¶ Ἀλύδιμον, πικρὸν παρὰ
σώφρονι. ¶ Ἀλυδμαίνειν, ἀλύειν, ἀπορεῖν, ἀπὸ τοῦ
τὴν λύσιν μὴ εὑρίσκειν ὡς δὲ καὶ αὐτὸ δὲ ἀπορεῖν ἀπὸ
τὸ πόρον μὴ εὑρίσκειν, δηλοῖ δὲ καὶ δὲ χαίρειν καὶ διακ
χεῖσθαι. ¶ Ἄλυζον, ἄλυπον. ¶ Ἀλυκὴ ἐὰν μὲν
δὲ ἀδιαπνεύσῃ, ἡ θάλασσα. ἐὰν δὲ ψιλοῦται, λίκους
μὴ ἔχουσα. ¶ Ἀλυκτάζει. κρύπτεται, φοβεῖται, ἀπο
ρεῖ. λύσιν μὴ εὑρίσκει. ¶ Ἀλυκὸν, ἁλμυρὸν, χλι
αρὸν, ψυχρόν. οἱ δὲ, θερμόν. ¶ Ἀλυκτεῖν. κλαίειν.
λυπεῖσθαι. δυσφορεῖν. ¶ Ἀλυκτεῖ. ὑλακτεῖ κρό
των. ¶ Ἀλυκροσύνη, ἀκοσμία. ¶ Ἀλυκτήσας,
ἀπειλήσας, θορυβήσας. ¶ Ἀλυκβὸν, εὐδεινόν.

Ἀ λύνει. φύει. ¶ Ἄλυξαν, ἐξέφυγον. ¶ Ἀλύξαι, ἐγ
κλῖναι, ἐκφυγεῖν. ¶ Ἀλύουσα, ἀδημονοῦσα. ὁ χαί
ρουσα καὶ διαχεομένη. ¶ Ἀλυκροπίδη. δεσμοῦ

εἶδος αἰναφεύκτου. ¶ Ἄλυς, ἀπορία, πλάνη,
βλάβη. ¶ Ἀλυσθενεῖ. ἀσθενεῖ, αἰτιᾶται. ¶ Ἀλυ
σίδεος, ἁλύσει δεδεμένος. ¶ Ἀλύσιον, δὲ περὶ τὸν
τράχηλον πλόκιον. ¶ Ἀλυσιτελές. ἀσύμφορον,
ἀνωφελές. ¶ Ἀλυσκάζω. πλανῶμαι. ἐγκλίνω.
ἐκφεύγω. ¶ Ἀλυσκάζειν, ἀποδιδράσκειν.

Ἀ λύσσοντες, ἀδημονοῦντες, ὁ δυσφοροῦντες. ὁ ἀγαν
λυσσῶντες καὶ ἐμμανῶς ἔχοντες. ¶ Ἀλύσσειν, ζέ
μειν. ¶ Ἄλυσον, βυβλίον. ¶ Ἀλυσπαθείη. κακο
παθείᾳ. ¶ Ἀλοστάζουσα. ἀλύουσα. ¶ Ἀλυστα
νεῖν. ἀσθενεῖν. ἀδυνατεῖν. ¶ Ἀλυστᾶται. περατοῦται.

Ἀ λύστνον. δεινόν. ἄλυρον. χλιδόν.

Ἀ λυτον, ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον σοφοκλῆς ἰνοῖ.

Ἀ λυχά. ἀδημονία. ἀκηδία. ¶ Ἀλυχήν. ἄσην. χάσμη
σιν. ¶ Ἀλύω, ἀδημονῶ, ἀθυμῶ, φοίνικες.

Ἀ λφα. βοὸς κεφαλή. ¶ Ἀλφάδιον, ἐχθρόν.

Ἀ λφαδεῖ, εὑρίσκει ἢ ἀλφαίνει. ¶ Ἀλφαίει, δὲ αὖ
δὲ δηλοῖ. ¶ Ἀλφεσίβοιαι αἱ πολλὰς βόας εὑρί
σκουσαι ἀπὸ ἑδνων. ¶ Ἀλφεσίβοιοι, αἱ βίοις ἀλφαί
νουσαι. ¶ Ἄλφο, τιμή, ὠνὴ εὕρεσις. ¶ Ἀλφησταὶ
ἄνθρωποι. βασιλεῖς. ἔντιμοι. ¶ Ἀλφηστὴς, ἰχθύ
ος εἶδος, καὶ ἔντιμος. ¶ Ἀλφεῖν, εὑρίσκειν, διδόναι.

Ἀ λφειὸς, ποταμὸς καὶ πόλις τῆς ἤλιδος.

Ἀ λφησταί, ἀμείψαι, ἔντιμοι. ¶ Ἀλφηστῆσι, τοῖς εὑ
ρετικοῖς καὶ συνετοῖς. ¶ Ἀλφιταμοιβοί. ἀλφι
τοπῶλαι. ¶ Ἀλφινία, ὁ λευκὴ περαιβοί.

Ἀ λφιτον, δὲ ἀπὸ νέας κριθῆς ὁ σίτου πεφυρμένον ἄλευ
ρον. ¶ Ἀλφιτόμαντις, ἀλφίτοις μαντευομένη.

Ἀ λφίτων στοά, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐπώλειτο. ¶ Ἀλφι
τοσκόπαι, ἀλφιτομάντεις. ¶ Ἀλφιτόχρως, λευ
κή. πολιά. ¶ Ἄλφι. ὅτι ἀποζωκτὸς ὥσπερ ὡς ἄλ
φιτα. ¶ Ἀλφίτου ἀκτή, δὲ βέλτιστον καὶ κράτι
στον τοῦ ἀλφίτου. ¶ Ἄλφοι, εὗροι. ¶ Ἀλφούς.
λευκούς. ¶ Ἀλφὸς, λευκή τις ἐν τῷ σώματι.

Ἀ λοιφή, χρίσις. ¶ Ἄλφαυσις, μάθησις ζώου.

Ἀ λχηρὸς ὕπνος. ἀνώλης, οὐκ ἔχων χεῖρας. ¶ Ἀλφὴ. ἡ
τιμὴ καὶ ἄλφα δὲ στοιχεῖον. ¶ Ἀλῶ, ληφθῶ. πιασθῶ.

Ἀ λῶα, ἑορτὴ ἀθήνησιν. ¶ Ἀλωὰς τὰς ἅλως, ἀλωνίας.

Ἀ λωή. ὁ ἅλως, ἡ ἀμπελόφυτος χώρα. καὶ ὁ στροφό
ρος, καὶ ὁ κῆπος. καὶ τὰ σύμφυτα τῶν χωρίων, ἡ ἄρουρα.

Ἀ λωὴν, τὸν ἅλω. ¶ Ἀλώβητον, ἀβλαβές.

Ἀ λώασεσοι. περιάλλεσοι. ¶ Ἀλωὸς, ἀλωνίας, ἀμπελο
φύτου. ¶ Ἀλεώμεθα, πλανώμεθα. ¶ Ἀλεώμενος.
πλανώμενος. ¶ Ἀλῶναι, ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν.
ἐνδεθῆναι, ληφθῆναι. ¶ Ἀλωνάκη, ἀνάλωμα χαλ
κιδεῖς. ¶ Ἀλώνητος, τοὺς ἅλας λαμβάνοντες οἱ
θρᾷκες, ἀνδράποδα ἐδίδοσαν, οἱ δὲ εὐώνους. ὀλίγου ἄξι
ος. ¶ Ἀλωνίζουσα, ἐν ἅλωσι διάγουσα. ¶ Ἀλωὸς.
κρατηθείς. ¶ Ἀλωπέκεως, ἄμπελος οὕτω καλου
μένη καὶ ὁ ἀπ᾽ αὐτῆς οἶνος. ¶ Ἀλωπεκό. λιμὸς ἀν
τιοχίδος φυλῆς. ¶ Ἀλωπεκίαι αἱ τῶν ἀλωπέ
κων καταδύσεις. ¶ Ἀλωπεκίδες. εἶδος κυνῶν.

Ἀ λωπεκίζειν, ἀπατᾶν. ¶ Ἀλώπηξ, ὄρχησις τίς. ἡ
ἀλωπεκίαι μόνον ὡς σοφοκλῆς, ὅπερ ἐστὶν ἐν σώμα
τι πάθος γενόμενον. ¶ Ἀλωπὸς ἀλωπεκώδης πανοῦρ
γος σοφοκλῆς ὀνέστη καὶ ἴαχον, οἱ δὲ ἀφανὴς καὶ κατὰ τὴν

ἰσχὺς, ἡ ἀλέξησις, ὃ μάχη αἰσχύλος ἀπαμέμνονι.
Ἀλκί. τῇ ἀλκὶ ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡ ἀλξ ὡς ἡ σάρξ.
Ἄλκιμος. μάχιμος, ἀνδρεῖος. ἰσχυρός, θρασύς.
Ἀλκίδι, δυνάμει. ¶ Ἀλκιμώτατον, γενναῖον, ἰσχυρό
τατον. ¶ Ἀλκμαῖος. νεανίσκος. ¶ Ἀλκαμα
ρὲς. ἄλκιμον. ¶ Ἀλκμέωνα, τὸν ἀλκμᾶνα.
Ἀλκεῖδαι, θεοί τινες παρὰ λακεδαιμονίοις. καὶ ἀλκ
μαιωνίδαι ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀλμαίωνος τοῦ κατὰ θησέα.
Ἀλκτῆρα, βοηθὸν ἢ βοηθοῦντα. ¶ Ἀλκτήριον, ἀμυν
τήριον. ¶ Ἀλκυωνίδες, ἡμέραι τινὲς τὸν ἀριθμὸν
ἑπτὰ χειμεριναί. ἐν αἷς νοσσεύει ἡ ἀλκυών.
Ἀλκυὼν, εἶδος ὀρνέου, καὶ δῆμός τις. ¶ Ἀλκυόνιον,
βοτάνη τίς. ¶ Ἀλλά. κἄν. ἢ ἐπὶ τάδε.
Ἀλλὰ καὶ ὥς. ἀλλὰ καὶ ὅμως. ¶ Ἀλλαγήν. ἀμοιβήν.
Ἀλλὰ κακῶς, μεθ' ὕβρεως. ¶ Ἀλλ' ἄνα. ἀλλ' ἀνάστηθι.
Ἄλλαγμα, ὃ βασταζόμενος. ¶ Ἀλλαδή. ἀλλ' ὅμως,
δυσχεραίνοντος δὲ ἡ λέξις, μὴ ὅτι οὐχί. ¶ Ἀλλάθρον,
ἁλμυρὸν κρηνίδιον. ¶ Ἀλλάμπαν, τὸν ἥλιον λάκωνες
οἱ δὲ ἐπιχείριόν τινα δαίμονα ¶ Ἀλλανής, ἀσφαλής
λάκωνες. ¶ Ἀλλ' ἄναξ, ἐξόδιον κιθαρῳδικὸν τὸ καθά
περ δὴ καὶ τὸ νῦν. ¶ Ἀλλάξ, ἐνηλλαγμένως.
Ἀλᾶται. πλανᾶται. ¶ Ἀλλὰ τὰ μὲν, ἀλλ' ὅσα μέν.
Ἀλλά τε, ἀλλὰ δή. ¶ Ἀλλ' ἄχρι ἔξεστιν. αὐτὶ τοῦ ἕως
μετάνθρος. ¶ Ἀλλάων, ἄλλων. ¶ Ἀλλεγον, συ
νέλλεγον. ¶ Ἀλλ' ἕνεκα, ἀλλὰ χάριν. ¶ Ἀλλέ
ξαι, ἀναλέξαι, συλλέξαι. ¶ Ἀλλεπάλληλα, συνεχῆ.
Ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω. ἀλλὰ δή σοί περῶ. ¶ Ἄλλη, ἀλλα
χοῦ. ¶ Ἀλληγορούμενον, τροπολογούμενον, φυσιο
λογούμενον. ¶ Ἀλληγορία, ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουό
μενον ὑποδεικνύουσα. ¶ Ἀλληκτί, πράσει τι
ἄνευ κλήρου. ¶ Ἄλληκτον, ἀκατάπαυστον.
Ἀλλήλησι κέχυνται, ἀλλήλαις ἐπιβαίνουσιν.
Ἀλληλοφαγία. ἀλληλοβόροι. ἀλληλοφάγοι. ¶ Ἀλλη
λέγγυον, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις ἀλλήλοις ἀλλήλας.
Ἀλλήλοισιν. ἀλλήλοις. ¶ Ἀλληλουχία. ἀλλήλους
διαδέχεσθαι καὶ συνέχειν καὶ συγκροτεῖν. ¶ Ἄλλην,
λάχανον ἰταλοί. ¶ τοῦ φαρκοῦντος προκοπίου δὲ
οἱ ἀλλαντοπώλης. ¶ Ἀλληλούϊα. αἶνος τῷ ὄντι
θεῷ. αἰνεῖτε τὸν κύριον. ¶ Ἀλλῆκα, χλαμύδα. ἐμ
πόρπημα. οἱ δὲ περιπόδα χλαμύδος ἀλληλοχείρου.
Ἀλλ' ἤδη, ἀλλὰ πορεύου. ¶ Ἀλλίξ, χιτὼν χειριδωτὸς
παρὰ θυρφορίωνι. ¶ Ἀλλογνώτων, ξείνων. ¶ Ἀλλο
δαπὸς. ξένος, ἀπ' ἄλλου τόπου. δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος.
ἤγουν ὁ τόπος. ¶ Ἀλλοθρόοις. ἀλλοφώνοις.
Ἀλλόμος. τυφλός. ¶ Ἀλλοιοῦται, ἄλλος ἐξ ἄλλου
γενόμενος μετασχηματίζεται. ¶ Ἄλλοθεν. ἀλλαχό
θεν. ¶ Ἀλλόκοτα, ἀκατάλληλα. ἐναντία. ἀκατά
στατα. ¶ Ἀλλοφυῆ, ἐξηλλαγμένα, ἰδιόκοτα ἐξ ἀλ
λων. ¶ Ἄλλο, ἀλλοῖον. ¶ Ἄλλον μέν κεν, ἄλλον
δή τινα. ¶ Ἀλλ' ὁ μὲν, ὁ μὲν ἄλλος. ¶ Ἀλλ' οἱ μὲν,
οἱ μὲν ἄλλοι. ¶ Ἄλλοις, τοῖς ἄλλοις, ¶ Ἀλλοπρό
σαλλος, εὐμετάβλητος. ¶ Ἀλλοπροσάλλοις, εὐμε
ταβλήτοις. ¶ Ἀλλόζιος φώς, πολέμιός τις ἀνήρ.
Ἄλλοι μὲν ῥα, ἄλλοι μὲν δή. ¶ Ἀλλοίῳ, ἑτέρῳ ἄλλῳ.
Ἄλλυδις ἄλλος. ἀλλαχοῦ ἄλλος. ¶ Ἀλλοίοις. ἀλ
λοιοφανεῖς. ¶ Ἀλλοφρονέοντα, περιφρονέοντα, ἄλλη

γοροῦντα. ¶ Ἀλλόφυλος, ἐξ ἄλλου γένους μὴ ἔχων
φυλήν. ¶ Ἀλλήλαξαι. ἀλλήλοις ἐλάσαι.
Ἀλληλίζεσθαι, τὸ ἀλλήλοις ἐπιχειρῆσαι.
Ἀλλήλων ἰθυνομένων, ἐπ' ἀλλήλων εἰς ὀρθὸν ἀκοντι
ζόντων. ¶ Ἀλλήλαχε, τὰ αὐτὰ ἐπιπεπλεγμένα.
Ἀλλῆσαι, ἀναστρέψαι. ¶ Ἀλλησυνωρίς. ἄλλη κα
τάστασις. ¶ Ἀλληλίζειν, ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν.
Ἄλλικα, χλαμύδα πορφυρᾶν. ¶ Ἀλλογνοῖν, μὴ ἐπιγι
νώσκειν. ¶ Ἀλλογνώσας, ἀγνοήσας. ¶ Ἀλλόδη
μα. ὑπόδημα. ¶ Ἀλλοειδής, ἀλλοφανής.
Ἄλλον ἐρώτα. αἰέκειτεν. ¶ Ἀλλοπερίους, ἀλλοφύ
λοις. ¶ Ἀλλοπρόσαλλε. ἄλλοτε ἄλλῳ φίλε.
Ἄλλος ὁ δίτης, ἀλλόφυλος. ¶ Ἀλλότριος, πολέμι
ος, ξένος. ¶ Ἄλλος οὗτος ἡρακλῆς, παροιμία ἐπὶ
τῶν ἰσχυρῶν. ¶ Ἄλλο τι. ἐνερωτῶσιν ἀττικοί.
Ἀλλοτροπῆσαι, μετατεθῆναι. ¶ Ἀλλόρσον, αὐτὶ τοῦ
ὅλον σῶμα. ¶ Ἀλλόφασις, θόρυβος ταραχώδης.
Ἀλλοφασεῖν, ἑτεροχρονεῖν ἢ οὐχ ὑποφέρειν βάρος.
Ἄλοφον. μὴ ἔχουσαν λόφον. λόφος εἰς ὕψος ἐπὶ περικε
φαλαίας ἐπάνωθεν καλεῖται. ¶ Ἀλλοφάτοις,
ὑπ' ἄλλου πεφατισμένοις ἢ ἀνῃρημένοις. ¶ Ἀλλο
φέρμονες, ἀλλαχοῦ τραφέντες. ¶ Ἀλλυδις ἄλλη,
μεταλλαγὴ ἄλλου. ἐπ' ἄλλο ἀλλαχῆ. ¶ Ἀλλύει,
ἀναλύει. ¶ Ἄλλως, ματαίως, ὡς ἔτυχεν, ἢ ἀλλοί
ως, ἢ μάτην. ἄλλως ἂν φράζεσθε σαώσεμεν, ἑτέρως
δὲ βουλεύσασθε σῶσαι τὸν ἡνίοχον ἡμῶν. ¶ Ἄλλως τε
μάλιστα, καὶ κατ' ἄλλον τρόπον. ¶ Ἅλμα, πήδη
μα. καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἐμβρύου μεταβατικὴ κίνησις παρὰ
ἱπποκράτει. ¶ Ἁλμάδες, κολυμβάδες, ἐλαῖαι. καὶ
αἱ ἐκ στεάτιος γογγυλίδες. ¶ Ἁλματῆραι, τὰ παρὰ
θαλάσσια χωρία. ¶ Ἅλμη, ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός,
Ἅλμενος, ἀλλόμενος. ¶ Ἁλμήτην, ἀδάμαστον.
Ἁλμυρὰ δάκρυα. χαλεπά. πικρά. ¶ Ἁλμεῖον, αὐ
χμεῖον. ¶ Ἁλμυρίδες, αἰγιαλοὶ καὶ τόπος ἐν τῇ ἀτ
τικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιάς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλον.
Ἁλμυρόν, ἁλικόν. ¶ Ἄλαξ. πῆχυς, ἀθαμάνων.
Ἀλξίας, πράξεις ἢ ἐκλήψεις. ¶ Ἄλξεων, τειχέων.
Ἀλογεῖται, μωραίνει. ¶ Ἀλογηθῆναι, μωρανθῆναι.
Ἀλογήσας, καταφρονήσας, ὀλιγωρήσας.
Ἀλογία. παρακοή. ¶ Ἀλογήσει. ἀφροντιστήσει. λό
γον οὐχ ἕξει. ¶ Ἀλογήσαντες καταφρονήσαντες.
Ἀλογήσαντες, τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες. ¶ Ἀλό
γιστος, παράφρων. ¶ Ἄλογος, μωρός. ¶ Ἀλογίου
δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον μὴ δόντες τῶν τῆς
ἀρχῆς διοικημάτων. ¶ Ἀλογχεῖν, ἀλόγχοις μι
μεῖσθαι, ὃ ἐστὶν ἔθνος θρακῶν. ¶ Ἄλογχον, δόρυ τὸ
ἀσίδηρον. ¶ Ἀλοαί, ἄρρητα σοφοκλῆς θυέστῃ.
Ἀλόη. πόας εἶδος, καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ. ¶ Ἀλλοιᾶ, με
ταποιεῖ. ¶ Ἀλλοιᾶ, ἔτυπτεν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατροτύ
πτης πατραλοίας. ¶ Ἀλλοιᾶ ἀττικῶς, ἀφ' οὗ καὶ
ὁ πατροτύπτης καὶ μητροτύπτης πατραλοίας καὶ μητρα
λοίας λέγει. ¶ Ἀλοῖεν. ληφθεῖεν.
Ἀλοίημεν, ληφθείημεν. ¶ Ἀλοῖεν ἄν, ληφθεῖεν ἄν.
Ἀλοίματα. χρίσματα σοφοκλῆς ἀκρισίῳ.
Ἀλυταί. κοιναὶ ἀμφίπολαι, πόρναι. ¶ Ἀλοιτήσαν
σαν, κοινὴν ἀνάνδρον, φονέα ἢ χρῆσις. ¶ Ἀλοιφή,

φος. ¶ Ἀλησίας, σπονδὰς ἀνοχὰς ἀπὸ τοῦ μὴ ἀλη-
ζεσθαι. ¶ Ἀλήσιον, πᾶν τὸ ἀλαλεσμένον.
Ἀ λίστων, ἀληθαρήτων. ¶ Ἀλητεύω, πλανητεύω.
Ἀ λήτης, πλανήτης, πλανώμενος.
Ἀ λῆτις, ἑορτὴ ἀθήνησιν ἡ νῦν ἑώρα λεγομένη, ἐπὶ ἡμέ-
ρας ὄνομα ὡς πλάτων ὁ κωμικός. ¶ Ἀλητεύ-
σειν, ἐπλανῶντο. ¶ Ἀλοτεύοντες πλανώμενοι.
Ἀ λητὸν, ἄλευρον. ¶ Ἀλήτωρ, ἱερεύς. ¶ Ἄλθα,
θερμασία, ἡ θεραπεία. ¶ Ἀλθαία, εἶδος βοτάνης.
Ἀ λθαία, οἰνέως γυνὴ, μελεάγρου μήτηρ. ¶ Ἀλθεῖναι,
χαλεπῆναι. ¶ Ἄλθεο, ὑγιάζου παρὰ τὴν ἀλθαίαν.
Ἀ λθεὺς, ἰατρός. ¶ Ἀλθαίνει, αὔξει, θεραπεύει, ὑγιαίνει,
φάρμακον τὸ ἀλθός. ¶ Ἀλὶ. ἅλατι.
Ἀ λικὸν ἐν πελοποννήσῳ τῶν ἁλιέων χώρα. ¶ Ἀλία·
ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἅλες, ἢ εἰς οὓς ἀποτίθενται.
Ἀ λιάδες, μικρὰ σκαφίδια. ¶ Ἀλιδίως, ἱκανῶς, με-
τρίως, ἅλις. ¶ Ἀλιαέες, ἄνεμοι οἱ διὰ θαλάσσης
πνεόντων. ¶ Ἀλίαι κηρῶναι, αἴθυιαι. ¶ Ἀλια-
κτήρ. τόπος ἐν ᾧ ἀθροίζονται οἱ σικελοί. ¶ Ἀλιαί-
αν, ἐκκλησίαν, ταραντῖνοι. ¶ Ἀλιάδων, ἐναλίων.
Ἀ λίαν, θαλαττίαν. ¶ Ἀλιαόντων, ἐναλίων θεῶν.
Ἀ λιάκυθροι, ἄσημοι, ἀδέσποτοι, ἄναρχοι.
Ἀ λιάποδα, ὄνκέμφον ἡ θαλάττιον ὄρνιν.
Ἀ λίαρτος, πόλις βοιωτίας. ¶ Ἀλίας, πρασιάς.
πλινθίας. ¶ Ἀλίαστος, ἄτιμος, ἀνέγκλητος, ἀ-
μετάστρεπτος, ἀνέλπιστος. ἀχώριστος. ¶ Ἀλιάσθη, ἀ-
πώχετο. ¶ Ἀλίβαπτον, πορφυρᾶν ὄρνιν ἀχαιὸς
καὶ ἀλκμάν. ¶ Ἀλίβας, νεκρὸς ἢ βροῦχος ἢ ποτα-
μὸς ἢ ὄρος. ¶ Ἀλίβαντες οἱ νεκροὶ διὰ τὸ ξηροὺς
εἶναι. καὶ οἷον ὑγρασίαν τινὰ μὴ ἔχειν ἢ λιβάδα.
Ἀ λιβατεῖ, ἀφανίζει. ¶ Ἀλιβδύσαι, ἀφανίσαι.
Ἀ λίβροχον, θαλάσσῃ βρεχόμενον. ¶ Ἀλίγκιον,
ὅμοιον. ¶ Ἀλίγκιον, καλὸν, ἀπειθόν. ¶ Ἀλιδίνη-
φει, ἀλουργεῖ. ¶ Ἄλιε, ἥλιε. ¶ Ἀλιεδρὸν, ἀμαρ-
τωλόν. ¶ Ἀλιεὺς, ὁ ὁρμιδευτής. ¶ Ἀλίζειν, ἀλεί-
φεσθαι. ¶ Ἄλιζα, ἡ λεύκη τῶν δένδρων μακεδόνες.
Ἀ λιζῶνες. ἔθνος παφλαγονίας.
Ἀ λίζωνος, ἰσθμὸς παρὰ τὸ ἀλίζεσθαι. καὶ ἔθνος βαρβα-
ρικόν. ¶ Ἀλίζονται, ἀθροίζονται.
Ἀ λιεῦσι, θαλαττουργοῖς, ἢ ἰχθυοθήραις. ¶ Ἀλίη,
κάπρος μακεδόνες. ¶ Ἀλίῃσι, θαλαττίαις.
Ἀ λίμαθον, παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὴν ἄμαθον.
Ἀ λικκάκαβα. ὁ τῶν λωρῶν καρπὸς, καὶ πίας εἶδος.
Ἀ λικαύων, ὁ ποσειδῶν, σώφρων. ¶ Ἀλικίανες, θα-
λασσομιγεῖς. ¶ Ἀλικίνος. δυνατός. ¶ Ἀλικός.
ἁλικοὶ καλοῦνται οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες μέ-
ρη ἐπὶ πελοποννήσου. ¶ Ἀλικύρκη, φύλλα μήκω-
νος μετὰ ὄξους λεανθέντα, ἢ ἀπότεμμα ἐκ παλαιῶν
νεωνκρεῶν. ¶ Ἄλιμα, θαλάσσια. ¶ Ἀλιμένω-
τα, λιμένα μὴ ἔχοντα. ¶ Ἀλισμοῖς ἐπὶ ἀλιμοῖς,
βοτάναις δενδρώδεσι ἐπὶ θάλασσαν ἢ ξηροῖς τόποις.
Ἄ λιμον, παρὰ τὸ πλέσιον θαλάσσῃ γινόμενον.
Ἀ λιμυρηέντων, εἰς θάλασσαν ῥεόντων, ἢ εἰς θάλασσαν
τελευτώντων. ¶ Ἄλιον, ἠλίθιον, μάταιον, κενόν,
ἐλαφρόν. ¶ Ἀλῖναι, ἐπαλεῖψαι. ¶ Ἀλινδή-
θρας, κυλίστρας, λέγεται δὲ καὶ ἐξαλίσαι τὸν ἵππον

κυλίσαι. ¶ Ἀλινδεῖται. κυλίεται. ¶ Ἀλιν-
δῶν. δρόμον. ¶ Ἀλινεῖν. ἀλείφειν. ¶ Ἀλινοί.
ἐπαφρόδιτοι. ¶ Ἀλιννόν. ἀμυδρὸν κρυπτόν.
Ἄ λιντος, ἅμιλλαι. ¶ Ἀλιοβόλη, συνοδὸς ἡλίου
ἅμα λάκωνες. ¶ Ἀλίοιο. θαλαττίου.
Ἄ λιον, θαλάσσιον ἢ μάταιον ἢ ἄκαρπον συνηρημένως
ἀπὸ τοῦ ἀλήϊον, ὅ ἐστι ἄσιτον, ἄσπορον. ¶ Ἀλιην, βέ-
λος, μάταιον, ἄπρακτον. ¶ Ἀλιπέδῳ. ἀχμηράν.
Ἀ λίπεδα, τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία. ¶ Ἀλίπλοα
τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα ὡς ἀπολλόδωρος. κόμανος
δὲ, τὰ ὑπὸ τῆς ἁλὸς ἐπιπλεόμενα τουτέστιν ὑποβρύ-
χια οἷς ἐπιπολάζει ἡ θάλασσα. ¶ Ἀλίπλοια,
τῇ θαλάσσῃ πλευσόμενα. ¶ Ἀλιπόρφυρα. ἀλουρ-
γῆ τουτέστιν ἐκ θαλασσίας πορφύρας. ¶ Ἀλιρ.
ὀξύβαφον. ¶ Ἀλιρρόθοις, κύματα θαλάσσης.
Ἅ λις, ἱκανῶς, πλῆρες ἢ αὐταρκές. ἔστι καὶ μετρίως ὡς
εὐριπίδης ἀλκήστιδι. ¶ Ἀλισκία. ἰχορά.
Ἀ λίσας, κονίσας, κυλίσας, καταλαβὼν, ἀναθροίσας, συ-
ναγαγών. ¶ Ἀλίσβε. ἀπάτη. ¶ Ἀλισγημάτων,
ἐπὶ μεταλήψεως τῶν μιαρῶν θυσιῶν. ¶ Ἀλισγή-
θη. συνεστάθη. ¶ Ἀλίσγοντες. μολύνοντες. μι-
αίνοντες. ¶ Ἀλισθείσης. ἀθροισθείσης.
Ἅ λις δρυός. παροιμία ἐπὶ τῶν πληρωθέντων φαύλου τι-
νὸς καὶ ἐπιποθούντων τῶν ἡμέρων σίτου καὶ οἴνου.
Ἀ λισθένειν. ἀσθενεῖν. ¶ Ἀλισθέντες, συναθροισθέντες.
Ἀ λισθείς. συναθροισθείς. ¶ Ἀλίσιον. πόλις.
Ἀ λίσκει. νικᾷ. ¶ Ἀλισκόμεθα. καταλαμβανόμεθα.
Ἀ λισμικτα. ἡλισμένα. ¶ Ἀλισκόμενοι. κρατού-
μενοι. ¶ Ἀλίσκονται. κρατοῦνται. λαμβάνονται.
φονεύονται. ¶ Ἀλίσκος, ὄνομα παγκρατιαστοῦ.
Ἀ λισίχρυσον. ποτήριον πολυφορές.
Ἀ λίσπορον, τὸ ἁλικὸν ἐπηρμένον χωρίον ἢ ἄλευρον.
Ἀ λίστατος. σοφώτατος. ¶ Ἀλιστία, ἀναπέπλησται.
Ἀ λισρία. παραποτάμιον ἀμμῶδες χωρίον.
Ἀ λιτενές. παράλιον, ταπεινόν.
Ἀ λιτήμων. ἁμαρτωλός. ¶ Ἀλιτημένον. ἡμαρτη-
μένον. ¶ Ἀλίτεσθαι. ἁμαρτάνειν. ¶ Ἀλιτή-
ριος, ἁμαρτωλὸς, πλανήτης, θανάτου αἴτιος καὶ ἔνο-
χος. ¶ Ἀλίτης. ἁμαρτωλός. ξένος.
Ἀ λιτόβειος, ἐκ πλάνης τρεφόμενος. ¶ Ἀλίτομαι.
τιμῶ. ¶ Ἀλιτρόν. ἁμαρτωλόν. ἄδικον.
Ἀ λιτροῖς, ἁμαρτωλοῖς, κατὰ συναίρεσιν, ἀλιτήριος
καὶ ἀλιτρός. ¶ Ἀλιτόκαρπον. ματαιότεκνον.
Ἀ λιτροσύνη. ἁμαρτία καὶ ἀλιτρεία σοφοκλῆς αἰχμα-
λώτισιν λέγει. ¶ Ἀλιτροί, οἱ ἄδικα δικάζοντες.
Ἀ λιτρείας, ἁμαρτωλούς. ¶ Ἀλίφατα. ἄλφιτα,
ἢ ἄλευρα. ¶ Ἀλίφηρα, κώμη θράκης.
Ἀ λίφαλος. γένος δρυός. ¶ Ἀλιφλοιεῖς. προοχαί.
Ἀ λιφθορῶσαι. ἀφανίσαι. ἀπολέσαι.
Ἀ λιφροσύνη. ἱκανὴ φρόνησις. ¶ Ἄλιψ. πέτρα.
Ἀ λίων, ἀλιφαέων, ἀλιέων. ¶ Ἀλιῶσαι. ματαιῶ-
σαι. μάταιον ἡγήσασθαι. ¶ Ἄλκα, ἄλυκα.
Ἀ λκαία. κέρκος οὐρὰ ἡ τοῦ λέοντος.
Ἀ λκεὸν, ὅπλον, ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν. ἐρατοσθένης
δὲ ὄνομα εἶναί τινος ἀνθρώπου κωμῳδουμένου.
Ἄ λκαρ. ἀλέξημα. βοήθημα. ¶ Ἀλκή. δύναμις

ἀλγεινὰ κακά. ὀδύνας. πήματα. ¶ Ἀλγείη, ἀρρωστία λάκωνες. ¶ Ἀλγιόθυμος, ἀνιώδυνος τῇ ψυχῇ. ἐλεεινός. θερμός. ¶ Ἀλγηδόνα, πόνον.

Ἀ λγηρὰ, λυπηρά. ¶ Ἀλγεινὴ, χαλεπή. ¶ Ἀλγίον, λυπηρότερον. ¶ Ἀλγίστη, χαλεπή. ¶ Ἄλγος, πόνος, πένθος. ¶ Ἀλγύνει, λυπεῖ, βλάπτει, ἀφανίζει. ¶ Ἀλγύνοιμι, λυποίην. ¶ Ἀλγύνονται, καταπονοῦνται. ¶ Ἀλδαίνει. αὔξει ἀπὸ τῆς ἀλδήσεως, ὅ ἐστιν τῆς αὐξήσεως. ¶ Ἀλδήσκοντος, αὐξανομένου.

Ἀ λδαίνεται, πιμπλᾶται, αὔξει, βλαστάνει.

Ἄ λεκτα, ἄτμητα. ¶ Ἀλέα, θέρμη. θάλπος.

Ἀ λεάζειν, κρύπτειν ἢ προβάλλειν, καὶ εἴργειν. θερμαίνειν. ἀφανίζειν. ¶ Ἀλεάζω, ἀθροίζω.

Ἀ λεάζων, δικαζόμενος. ¶ Ἀλεᾶσθαι, φυλάξασθαι. πιλῆσαι, ἀναχωρῆσαι, θερμαίνεσθαι.

Ἀ λεαινοίμην, θερμαινοίμην. ¶ Ἀλέαρ, ἀλεωρίαν. ἢ πλυωρίαν. ¶ Ἀλεῖ, ἀλήθει. ¶ Ἀλεία, πορεία ἢ ἄλειμμα. ¶ Ἀλέγει. φροντίζει. ¶ Ἀλέγειν, λόγον μὴ ἔχειν. ¶ Ἀλεγεινοί. ἀλγεινοί. χαλεποί. δυσχείρωτοι ἢ μὴ δυνάμενοι χωρὶς ἀλγηδόνος ὑπὸ θνητοῦ δαμασθῆναι. ¶ Ἀλεγύνετε. κακοῦνται, ἐλαφροῦνται. ἐλαττοῦνται ἢ φροντίζεται. ¶ Ἀλεγίζω, περιστρέφομαι, φροντίζω. ¶ Ἄλεε, φύλαξε.

Ἀ λεγεινή. σκληρά. δεινὴ χαλεπή. ¶ Ἀλεγεινός, δεινός. ¶ Ἀλεεῖ. ἀλκεῖ. ¶ Ἀλεείνων, ἐγκλίνων.

Ἀ λέεινεν, ἐξέκλινεν. ¶ Ἀλεείνων, εὐλαβούμενος.

Ἀ λεείνω, διαφύγω, ἐκκλίνω. ¶ Ἀλεεινός. καυματηρός. ¶ Ἀλίαν, θαλαττίαν. ¶ Ἀλεῖν, οἰκεῖν.

Ἀ λέη, ἄλυξις, ὅ ἐστιν ἔγκλισις καὶ θερμασία.

Ἀ λεῖον, ὕδωρ ἀθροιστὸν καὶ συλλεκτόν. ¶ Ἀλεῖναι. τί ἐπαλεῖψαι τοῖχον. ¶ Ἀλειλόγῳ, τῷ παντὶ λόγῳ.

Ἀ λεινὸν, ἀσθενές, λεπτόν. ¶ Ἀλειός, πένης.

Ἀ λειπίειον, γραφεῖον κύπριοι. ¶ Ἀλείς, πληγείς. κρατηθείς. συγγραφείς. ἀθροισθείς. φυλαχθείς. πιέσας. ¶ Ἄλεισον. ποτήριον τετορνευμένον.

Ἀ λείσιον, ποτήριον ἢ λίθος. ¶ Ἀλεῖται, πιθήσοι.

Ἀ λείτην, ἀμαρτωλόν. ¶ Ἀλείτω. ἀληθείτω.

Ἀ λείφατι. ἐλαίῳ. ¶ Ἀλειφοβίοις, πένητας.

Ἀ λεῖψαι, ἐλαίῳ χρίσαι. ¶ Ἀλειφαρ. στέαρ. μύρον, χρίσμα, ἔλαιον. ¶ Ἀλειπτήριον, ἐν ᾧ χρῶνται οἱ ἀλεῖπται.

Ἄ λεκτα, ἄτμητα. ¶ Ἀλεκταίνει, ἰσχύει, γαυριᾷ. μετεωρίζει. ¶ Ἀλέκτρ. ἐκοιμήθη.

Ἄ λεκτρος, ἀκοίμητος. ¶ Ἀλεκτορίς, θρὶξ ἡ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐκφυομένη. καὶ ὄρνις. ¶ Ἀλεκτρυόνες, κοινῶς οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς θηλείας ὄρνις οὕτως ἐκάλουν.

Ἀ λεμός, κόμπος. ¶ Ἀλέν. συναθροισθέν.

Ἀ λέντες, συγκλεισθέντες. ¶ Ἀλέντων, ἢ συγκλεισάντων, ἢ ἀθροισθέντων, ἢ συστρεψάντων.

Ἀ λενῶν, πλανώμενος. ¶ Ἀλέν θη, νύξ. ¶ Ἀλέξαι, ἐπαλέξαι. ¶ Ἀλεξάνθειον, θερμὸν σκέπασμα σοφοκλῆς ἀμφιάρᾳ. ¶ Ἀλεξάνδριος, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀλέξανδρος ὄνομα πόλεως, καὶ κύριον.

Ἀ λεξάνεμον, ἐσθῆτα παχεῖαν καὶ εὔπαγῆ.

Ἀ λέξασθαι, ἀμῦναι. βοηθῆσαι. ¶ Ἀλεξέμεναι, βοηθεῖν. ¶ Ἀλέξησις, βοήθεια καὶ ἀντίπησις.

Ἀ λεξιάρης, ἐπίκουρος, ἀλεξίκακος.

Ἀ λεξίκακος, βοηθός. ἀποτρεπτικὸς κακοῦ, ἀπαλεξιοῦσα τὰ κακά. ¶ Ἀλεξήσουσαν, βοηθήσουσαν.

Ἀ λεξητήριον, ἀποσοβητήριον, ἀλέξαι γὰρ τὸ βοηθῆσαι.

Ἀ λεξούμενος, βοηθούμενος ἀμυνόμενος.

Ἀ λέταρ, συστροφήν. φυγήν. ¶ Ἀλεὸν, θερμὸν, ἢ χλιαρόν. ¶ Ἀλεός, διάπυρος.

Ἀ λεόασω. ματαΐζω. ¶ Ἀλεόφρων, παράφρων.

Ἀ λέπαδνην, ἄζυγον. ¶ Ἀλεπτασι, στάτη.

Ἀ λέρον, κόπρον. ¶ Ἀλεσεβᾶν, ἐρεβινᾶν.

Ἄ λεσθαι. πόσα πάσχειν τὸ ἐν τῷ ἀλλέσθαι κρούειν τὰ ἰσχία. ¶ Ἀλεσσύειον, θαλάττιον αἰδοῖον, ἔστι δὲ καὶ κογχυλίου γένος. ¶ Ἀλεσσίφθονοι, ὑπὸ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο.

Ἀ λετρίαι. γίνονταί τινες παρθένοι αἵ τινες τὰς εἰς τὰς θυσίας ἀπόπανα ἀλοῦσι, καὶ ἔστι τοῦτο ἐπίτιμον.

Ἀ λετένης, χαλεπῆς. ¶ Ἀλετρίς. μυλωθρός.

Ἀ λεξεύουσιν, ἀλήθουσιν. ¶ Ἀλετῶναι. οἱ τοῖς μύροις ἐπιθέμενοι. ¶ Ἀλετώρια. ἀσεβῆ. πονηρά. ἀθέμιστα, ἁμαρτήματα.

Ἀ λευάμενος. ἐγκλίνας. φυλαξάμενος.

Ἀ λεύατο, ἐξέκλινεν. ¶ Ἄλευρα κυρίως, τὰ τοῦ σίτου, ἄλφιτα δὲ τὰ τῶν κριθῶν. ¶ Ἄλευε, φύλαξε. ¶ Ἄλευρον, τάφος κύπριοι. ἄλευρα καὶ ῥοάς, ἴσως ὅτι τοῖς νοσοῦσιν οὕτως διανύττουσιν.

Ἀ λευροδοῦντες, πέμματος γένος παρὰ αὐτικλείδῃ.

Ἀ λευρόμαντις, ὁ ἀπόλλων, διὰ τὸ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι. ¶ Ἀλευρότησις, τηλία, εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διαστήθουσιν. ¶ Ἀλευρέν, ἀφεστάναι. ¶ Ἀλεῦσαι ἀποδέξασθαι. ¶ Ἀλευστῆ, φυλάσσων, ἀλύων.

Ἄ λευστα, ἀόρατα, ἀθεώρητα. ¶ Ἀλευόμενοι, ἐγκλίνοντες. ¶ Ἀλεφάτισον, ἄλειψον. ¶ Ἀλεωρή. φυλακή. ἀσφάλεια. ¶ Ἀλεωρὴν, ἀποστροφὴν, καταφυγήν. ¶ Ἀλεωρῆς, ἐκφυγῆς. ¶ Ἀλεώσσειν, μωραίνειν. ¶ Ἄλη, πλάνη, ἄθροισμα. ¶ Ἀλλη-γορούμενον, τροπολογούμενον. ¶ Ἀληδόν. ἀθρόως, ἐξαίφνης. ¶ Ἄλησεν, καταγνωσθεῖεν. ¶ Ἀλήθεια. ἀψευδὴς καὶ τὰ μὴ ἐπιλανθανόμενα. ¶ Ἀληθεῖς, οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι ὡς πίνδαρος. ¶ Ἀλήθη. ἐπλανήθη. ¶ Ἀληθής. δικαία ἢ δίκαιος ἢ μνήμων κατὰ στέρησιν τοῦ λήθης. ¶ Ἀληθινὸν, τὸ κοπανιστήριον. ¶ Ἀληθίζεσθαι, ἀληθεύειν. ¶ Ἀληθοεπῆ. ἀψευδῆ. ¶ Ἀλήιον, ὄνομα πεδίου, ἢ οὐκ ἔχον λήια, τουτέστιν σιτοφόρα πεδία, ἢ χωρὶς βοσκημάτων. εἰσὶ δὲ ἐν λυκίᾳ καὶ κιλικίᾳ πεδίον ὀνομαζόμενον ἀπὸ διονύσου ἀπὸ τοῦ βελλεροφόντου πλάνης.

Ἀ ληΐτος, ἐκλιπὴς βοσκημάτων. ἀκατάπαυστον, ἄληκτον.

Ἀ λιής. ἄκλοπος. ἀπόρθητος. ¶ Ἄλημα, ἔφθον ἄλευρον. ¶ Ἄλημμα, ὀδοιπορεία. ¶ Ἀλήμεναι, συμφραχθῆναι. πλανηθῆναι. ¶ Ἀλημεότερον, ἀφυλακτότερον. ¶ Ἀληλεμμένη. ἀληισμαινόμενος.

Ἀ λήπεδα. τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία, διὰ τὸ ἁλμυρὰ εἶναι φύσει. ¶ Ἀλήπορον. λευκὸν τὸ ἄνθος.

Ἄ ληπτον. ἀκατάληπτον. ¶ Ἀλήπτως. ἀκαταγνώστως. ¶ Ἀληπτότερα. δυσληπτα.

Ἀ λήπτωρ. ἱερεύς. ¶ Ἀλήπτορον. ἱερέα.

Ἄ λης, πλάνης. ¶ Ἀλήθω. γῆ σπειρομένη, κτηνοτρόφ

ῥαινύμενα τὸν αὐτὸν περὶ τὸν τόπον ἐνίοτε φησί, διὰ τὴν συνεχομένην τῶν κυμάτων περὶ αὐτὸν ῥῆξιν καὶ ἄραξιν. ἀκτὴν δὲ καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ ἀλφίτου κάταγμα καλεῖν εἰώθην ὅμηρος διὰ τὴν κατάξιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ἀλφίτου ἀκτὴν, λέγειν μὲν οὖν καὶ ἄπειροι περὶ τῶν παλαιοτέρων μαθόντες ἄκρας. τοὺς ῥιούρους τόπους. ὅτι δὲ καὶ ἄλλο τι ἡ συνήθεια καλούμενον αὐτὴν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος οἶμαι τοῖς πλοϊζομένοις λαβοῦσα, ἐκεῖνοι τε εἰς τοὺς ῥιούτους τῶν τόπων ἀποβάντες ἐστῶν δὲ αὐτή τε τοὺς ἐπ' εὐωχίας ἀφωρισμένους τόπους. ἀκτὰς καλεῖ. κἂν τύχωσι μὴ παραθαλάσσιοι ὄντες. ἔστι δὲ καὶ πόλις πελοποννήσου.

Ἀ κτῆ τῇ προὐχούσῃ, ἐν ᾧ διέχοντι μέρει τοῦ αἰγιαλοῦ.

Ἀ κτήμων, πένης, ἐνδεής. ¶ Ἀκτημοσύνη, ἔνδεια.

Ἀ κτὶς, ὁ ἥλιος. ἕτερον ὄνομα, παρὰ δὲ συρακουσίοις, ὁδηγὸς, ἢ ναῦς. ¶ Ἀκτίτης, λίθος ἀπὸ τῆς ἐν πελοποννήσῳ ἀκτῆς σοφοκλῆς ἀλεαδῶν. ¶ Ἄκτιστον. ἀποίητον.

Ἀ κτορίωνε. ἄκτορος παῖδε.

Ἀ κτοσύνη. ἀπρέπεια. ἀσχημοσύνη.

Ἀ κτῶν. αἰγιαλῶν. ¶ Ἄκτωρ, ὁ ἀγωγεύς. ἱμάς. χοινίον. ¶ Ἀκτωρεῖ. τὰ παρὰ θάλασσαν φυλάττει.

Ἀ κτωρεία, ἀκτὰς ἡ φυλακάς. ¶ Ἀκτωρούς. πωρηγὸς ὁ φυλακάς. ¶ Ἄκυλον, ἄδοξον.

Ἀ κυητήριον φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κυεῖν γυναικεῖον.

Ἀ κυθῶν, ἀγρυπνῶν. ¶ Ἀκύκλιος, ἀπαίδευτος.

Ἀ κυλεκὸς. ἀετός. ¶ Ἄκυλλον, τὸ αἴδοιον, λυδοί.

Ἄ κυλον, ὁ τοῦ πρίνου καρπός. βάλανος.

Ἀ κύμων, στεῖρα. ἄτεκνος. ἄγονος. μὴ κυηκοῦσα. μὴ ἔχουσα κύημα. ¶ Ἀκύμονα, ἀτάραχον. ¶ Ἀκύμονος, πολυκαμάτου, ὁ πολυκύμονος. ¶ Ἀκυντόν. ἀπρόσιτον. ¶ Ἀκυρής. ἀτυχής. ¶ Ἀκύρημα. ἀτύχημα. ¶ Ἄκυνον. ἄτοκον. ¶ Ἄκυπρον, ἀμιγῆ, παρθένιον. ¶ Ἄκυρον, παλαιόν. ¶ Ἄκυρον, ἄπειρον, μακρὰν οὖσαν, κῦρος γὰρ τέλος.

Ἀ κυρολογεῖ. ψευδολογεῖ. ¶ Ἀκυρόεντα, αὐθαίρετα, ἄκυρα. ¶ Ἀκυρῶσαι. ψευδοποιῆσαι, καταργῆσαι.

Ἀ κυτος, ἄρκος, στεῖφη. ¶ Ἀκύρματα, ἀποτεύγματα. ¶ Ἀκχός. ὠμός. ¶ Ἀκχαλίβαρ, κράββατος, λάκωνες. ¶ Ἀκχημονικὰ καὶ κακοπαθοῦντα. ¶ Ἀκωδώνιστον. ἀδοκίμαστον, κωδωνίσαι γὰρ τὸ δοκιμάσαι λέγεται.

Ἀ κωκάς, ὀξύτητας. ¶ Ἀκωκὴ, ἡ τῆς ἐπιδορατίδος ἀκμή. ¶ Ἄκων μὴ θέλων, ἢ τῶν δοράτων.

Ἀ κώπητον, ἀπαρασκεύαστον ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν μὴ ἐχουσῶν κώπας, ἢ ἀνόπλον. κώπη γὰρ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους.

Ἄ κωλος, ἄπους. ¶ Ἀκώρεια, ἀκάνθαι.

ΤΟ Λ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ἀ λα, θάλασσαν, ἢ οἶνος κύπριοι. ¶ Ἀλαβα, μέλαν ᾧ γράφουσιν. ¶ Ἀλάβαστος, λίθος. ¶ Ἀλάβαστρον. μυροθήκη. λίθος ψῆφινος. ¶ Ἀλαβὴ. λιγνύς. σποδός, καμίνου σποδός, μαρίλη. ¶ Ἀλάβη, ἀνθρακιά.

Ἀ λάβηροι. θόρυβοι. ¶ Ἀλαβυτῶ. θορυβῶ.

Ἀ λαβώδης, ἀνθρακώδης, κεκαπνισμένον.

Ἀ λάβαστρον, φωκάδιον ἢ καννίον. ¶ Ἀλαβώς. ποταμός. ¶ Ἄλα, εἰς τὴν θάλασσαν. ¶ Ἄλα* δίωσται, ἡμέρα τις τῶν ἀθήνησιν μυστηρίων. ¶ Ἄλα δὲ, θάλασσαν. ¶ Ἄλαζα, αἰσχρά. ¶ Ἀλαζονεύεσθαι, ψεύδεσθαι, ἢ αἰσχύνεσθαι περαιτέρω. ¶ Ἀλαζὼν, ὑπερήφανος, ψεύστης, ἢ ἐπὶ ἄλης ζῶν, ὃ ἔστιν ἄλας.

Ἀ λαζονεύεται, ὑπερηφανεύεται. ¶ Ἀλαθίας. ὥρας. λέγει γὰρ ὅτι κυκλισμῷ πάντα ποιοῦσι.

Ἀ λαί. δύο δῆμοι τῆς ἀττικῆς. ¶ Ἄλαιθρα, ἄλυρα.

Ἀ λαιθρος, χλιαρὸν, ἠλιοθερές. ¶ Ἀλαιὸς, ὁ παλαιός. ἄφρων, αἰσχύλος. ¶ Ἀλάκται, γῆς ἔντερα, οἱ δὲ, σφῆκας. ¶ Ἀλάκητον, ἀψόφητον.

Ἀ λακῶσαι, ἀθροῖσαι. ¶ Ἀλακῶσαι, συνάγεσθαι.

Ἀ λαλαγμός, ἐπινίκιος ὕμνος ἢ εὔφημος βοή.

Ἀ λαλάζει, ἐπινίκιον ἠχεῖ. ¶ Ἀλάλαγξ, ἡ πλάνη. ¶ Ἀλαλύκτημαι, κατὰ διάνοιαν ταράσσομαι.

Ἀ λαλάξατε, ἐνηχήσατε τὴν φωνήν. ¶ Ἀλαλημένος, πλανώμενος ἢ ἀναγεγραμμένος. ¶ Ἀλάλημαι, πεπλάνημαι. ¶ Ἀλάλητο, ἐπεπλάνητο.

Ἀ λάλητα, ξύλα ποταμοῦ. κλυστά. γομφόδη.

Ἀ λάλητα, τεθορυβημένα. ¶ Ἀλαλίαν, πονηρίαν, ἀταξίαν σοφοκλῆς ἐν* ποιμέσι. ¶ Ἀλαλκεῖν, βοηθεῖν. ¶ Ἀλάλκη, ἀπαλέξησι, βοηθήσῃ.

Ἀ λαλκομενηΐς, ἡ ἀλάλκουσα διὰ ἑαυτῆς μένει, ὅ ἐστι βοηθοῦσα. ¶ Ἀλαλύκτημαι, τεθορύβημαι, ἀπὸ τοῦ κατὰ διάνοιαν ἀλᾶσθαι. ¶ Ἀλαλύσθαι, φοβεῖσθαι, ἀλύειν. ¶ Ἀλαμπής, τὸ μὴ λάμπον.

Ἀ λανὲς, ἀληθές. ¶ Ἀλανέως, ὁλοσχερῶς παραντίκα.

Ἀ λλάμπαν, τὸν ἥλιον ὅτι ἀναλάμπει. ¶ Ἀλαὸς, ὁ τυφλὸς, ἢ μάταιος, παρὰ τὸ ἀλᾶσθαι κατὰ τὴν πορείαν. ¶ Ἀλαοσκοπιή. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἀ λαπαδνός. ἀσθενής. εὐχείρωτος. ἄνανδρος.

Ἀ λαπαδνότερον, ἀσθενέστερον. ¶ Ἀλαπάζοντα, πορθοῦντα. ¶ Ἀλαπάξαι; πορθῆσαι, ἐκκενῶσαι.

Ἀ λαπαδνός, ἀσθενής. ¶ Ἄλαρα, τὸ τοῦ δόρατος εἰς τὸν αὐλὸν τῆς ἐπιδορατίδος ἐμπίπτον, ἢ κάρυα πονηρὰ ἀφ' ὧν γίνεται τὰ δόρατα. ¶ Ἀλαρῦνα, ῥυπῶσα. ¶ Ἀλασέρνη, κώων δῆμος. ¶ Ἀλᾶσθαι. πλανᾶσθαι, ἄλη γὰρ ἡ πλάνη. ¶ Ἄλαστα, ἄτλητα. ἀνεπίληστα. ἄτιμα. δεινὰ ἢ μικρά. ¶ Ἀλαστεῖν, δυσπαθεῖ. ¶ Ἄλαστε. σχέτλιε. ἁμαρτωλέ.

Ἀ λαστεῖν, ἐρεθίζειν. ¶ Ἀλαστήσας, δεινοπαθήσας, σχετλιάσας. χαλεπήνας. ἀγανακτήσας, δυσφορήσας.

Ἀ λαστοῖς, ἀνεπιλήστοις. χαλεποῖς, δεινοῖς.

Ἀ λαστὸν, δεινὸν, κακὸν ἢ ἀδιάλειπτον. ¶ Ἀλάστορες. παλαμναῖοι, οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι, ἢ οἱ μεγάλα ἁμαρτάνοντες. ¶ Ἀλαστόρων, ἀσεβῶν, τῶν μιάσμασιν ἐνεχομένων. ¶ Ἀλάστωρ. πικρός. δαίμων. ζεύς.

Ἀ λᾶται. πλανᾶται. πηδᾷ. ῥέμβεται. ¶ Ἀλᾶσθαι ἐπλανᾶτο. ¶ Ἀλατρείας, ἁμαρτωλίας.

Ἀ λαυρίδας. χίονας. ¶ Ἀλαῶν, τυφλῶν.

Ἀ λαῶν, τυφλῶν, λακίζων, ἐκτυφλῶν, βροχίζων, στρέφων σκόπων. ¶ Ἀλαῶπιν. σκοτεινὴν, οὐ βλέπουσαν.

Ἀ λαωτὺν. στέρησιν ὀφθαλμῶν. τύφλωσιν, οὐ βλέπουσαν.

Ἀ λάωσιν, ἐτύφλωσιν. ¶ Ἀλλαχόσε, εἰς ἄλλον τόπον.

Ἀ λγάς, ἀλγηδόνας. ¶ Ἀλγεῖ, κρύπτει. ¶ Ἄλγεα,

γινόμενοι. ¶ Ἀκρίζων, ἄκροις ποσὶν ἐπιπορευόμενος
ὑπερ τοῖς ὀινεῖ. ¶ Ἀκρία, ἡ ἀθηνᾶ ἐν ἄργει ἐπί τι
νος ἄκρας ἱδρυμένη, ἀφ' ἧς καὶ ἀκρίσιος ὠνομάσθη,
ἔστι δὲ καὶ ἡ ἥρα καὶ ἄρτεμις καὶ ἀφροδίτη προσαγορευο
μένη ἐν ἄργει κατὰ τὸ ὅμοιον ἐπ' ἄκρῳ ἱδρυμένη.

Ἀκριές, τὰ ἄκρα τῶν ὀρέων. ¶ Ἄκριας, ἄκρας, ἀ
κρωρείας. ¶ Ἀκρίβεια, ἡ ἀκριβὴς κατάληψις.

Ἀκριβές, ἄκρον, ὑπὲρ τοῖς φιλοκτήτῃ.

Ἀκριβῶς. ἄκρως. ¶ Ἀκριβολογεῖται, ἀκριβῶς
ἐξετάζει. ¶ Ἀκρίνας, γωνίας, καὶ καθαρός. ἁγνός.

Ἀκρινόμος, ὕλης ἐπιμελητὴς παρὰ λάκωσιν.

Ἄκριον, ποῖον*. ¶ Ἀκρισίας, κρόνος παρὰ φυξίν.

Ἄκριστιν, κλέπτειαν, ἀλετρίδα φρύγες.

Ἄκριτα, ἀτέλεστα, ἀκορύφωτα, πολλά. μὴ ἀριθμούμε
να. ¶ Ἀκρίσιος, ὁ ἐπάνω τοῦ ἴσου καθεζόμενος, ἔστι
δὲ ὁ ἄτιμος. ¶ Ἄκρισοι. ἄκρα ὀρῶν. λόφοι. γω
νίαι. ¶ Ἄκριτα νείκεα, ἀδιακρίτοις φιλονεικίας.

Ἀκριτόφυρον. πολύγωνον. ¶ Ἀκριρβάται, ἀρχέ
τις παρὰ ἐφεσίοις διὰ ἀρτέμιδος θυσιῶν.

Ἀκριτόμυθος, πολυλόγος καὶ λίαν ἀδιακρίτοις ἔχων
τοὺς λόγους. ¶ Ἄκριτον, πολὺ καὶ ἀδιάστατον ἢ ἀδια
χώριστον. ¶ Ἀκριτόμυθα, πολλὰ καὶ ἀδιάστολα καὶ
ἀδιαχώριστα λέγων ὅ ἐστι συγκεχυμένα καὶ ἀδιάτα
κτα, ἢ ἀδιανόητα καὶ ἄλογα. κριτήριον δὲ τῶν φρονί
μων ὁ λογισμός, τῶν δὲ ἀφρόνων τὸ πάθος, ἄλογον
καθ' ἑαυτό. ¶ Ἀκριτόφυλλον, πολύφυλλον, οὗ δι
ακρῖναι τὰ φύλλα οὐκ ἔστιν. ¶ Ἀκριτόφωνοι, βαρ
βαρόφωνοι, συγκέχυται γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή.

Ἀκροβάζειν, ἄκροις τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνειν.

Ἀκροβαμάτιζε, ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασο.

Ἀκροβᾶσθαι, ὑπακούειν, ὑποτετάχθαι.

Ἀκροβόλαι, αἱ τοῦ ἡλίου βολαί. ¶ Ἀκροβολίδος,
ἀκράτου ὀβελίσκου λίθου ἢ τῶν ὀβελίσκων.

Ἀκροβολίζει. ἀκοντίζει. πόρρω ἰών. ¶ Ἀκροβολί
ζεσθαι, τὸ ἐν πολέμῳ κατάρχεσθαι συμβολιῶν.

Ἀκροβολισμός. παρὰ τὸ ἄκρως βαλλόμενον.

Ἀκρόβολοι, ἀκοντισταί, τοξόται.

Ἀκροδίκαιον, τὸ ἔσχατον διὰ δίκης. ¶ Ἀκρόδρυα, ἀρ
χὴ καρπῶν. καρποί. ¶ Ἀκροδρύων, ἀρχῶν καρ
πῶν δένδρων, ὡς ἐκ τοῦ δρυός. ¶ Ἀκρόδρυον, πλῆ
ρες μέζον παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἀκροζύγια, τοῦ βοεί
κοῦ ζυγοῦ ἤγουν τὰ μέσα ζεύγλη. ¶ Ἀκροθάλυπτα,
ἀκρόκαυστα. ¶ Ἀκροθινιάζειν, ἀκροθιγγάνειν καὶ ἀ
πάρχεσθαι. ¶ Ἀκροθιγῶς. τὸ λαβεῖν μετὰ ἄκρῳ
τοῦ δακτύλου τι. ὁ βραχύ. ¶ Ἀκροθιγῶς, λεπτομε
ρῶς. ¶ Ἀκροθίνιον, ἀπαρχὴ καρπῶν, ἢ σκῦλα,
λαφύρων ἀπαρχαί. ¶ Ἀκροθίνιον, ἀπαρχὴ τῶν θινῶν,
θῖνες δὲ λέγονται οἱ σωροὶ τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν. ὁ πᾶσα
ἀπαρχή. ¶ Ἀκροθώρακες, μέθυσοι.

Ἀκρόκνεφα, πρὸς ὄρθρον. ¶ Ἀκρότης. ἀρχή.

Ἄκροι. ἄκραι ἢ δοῦλοι. ¶ Ἀκροκελαινιόων, ὁ τὰ ἄ
κρα μέλανα ἔχων, φαινόμενά τε πλῆθος ὑδάτων, ἅ
παξ δὲ εἴρηται ἡ λέξις. ¶ Ἀκρόκομοι, τὰ ἄκρα
διὰ κεφαλῆς κομῶντες.

Ἀκροκόρυμβα, τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν. ¶ Ἀκρο
μύλη, ἡ τονὶς μύλων ἢ μύλος αὐτός.

Ἄκρον, μετέωρον, ὑψηλόν. ¶ Ἀκρόπολις, τὸ ἄκρον
τῆς πόλεως. ¶ Ἀκρόπολον, ἔρημον, ἔννομον.

Ἀκροπόλοισιν, ἀκρίας τοῖς κατὰ τὰς ἄκρας ἀναστρε
φομένοις, ἐρήμοις. ¶ Ἀκροπόροις, τοῖς ὀβελίσκοις
ἐπιθετικῶς. ¶ Ἀκροπόδια, τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου
διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα.

Ἀκρόσφυρα. γένους ὑποδημάτων γυναικείων.

Ἀκροτάτων, ὑψηλοτάτων, ἀνωτάτων.

Ἀκροτηριάζει, τὰ ἄκρα τέμνει. ¶ Ἀκρότητα, πλο
κρότητα αὐτοῖς γινόμενα. ὥστε μὴ δὲ συγκροτεῖσθαι
μὴ δὲ συμπίπτειν ἀκρότης. ¶ Ἀκροατήριον, τόπος
ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα.

Ἀκροτόμῳ, ὀξυτάτῳ λίθῳ ἢ ὑψηλῷ καὶ σκληρῷ τέ
Ἄκρουν. ἀδιαρρίπιστον. ἀπαίδευτον. (μνοντι.

Ἀκροῦν, ὄρους κορυφή, ἢ ὄρος. ¶ Ἀκρουνοί, ὄροι ὑπὸ
μακεδόνων. ¶ Ἄκρουρον, ἄκραιον. ¶ Ἀκρουραί,
οὐραί. ¶ Ἀκροφύσια, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν ἐν οἷς οἱ
χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. ¶ Ἀκρουχεῖ, ἄκρον ἔ
χει. ἄκρον δὲ ὄρος τῆς ἀργείας, ἐφ' οὗ ἀρτέμιδος ἱερὸν
ἱδρύσατο μελάμπους, καθάρας τὰς προιτίδας ὅπως
ταῖς χάρισιν σοφοκλῆς ἰφιγενείᾳ.

Ἀκροχάλιξ, ἀκροθώραξ, ἡμιμέθυσος. χάλιξ γὰρ ὁ ἀκρό
τατος οἶνος, χαλᾷ γὰρ τὰς φρένας.

Ἀκρόχειρος, ἀνδροφόνος. ¶ Ἄκρου, ἄκρας.

Ἀκροχορδόνες, ὄνομα πάθους. ¶ Ἀκροβέλια, τὰ
ἄκρα τοῦ ὀβελίσκου καὶ τοῦ ὀβελιάρου.

Ἀκρῶα, σπλάγχνα, ἔντερα ἀκρῶα. ¶ Ἀκρωμῖται.
οἱ μείζονες. ¶ Ἀκρώμια. αἱ κατακαλεῖδες, ἀκρώ
νια, ἀθροίσματα, παράστασις, πλῆθος. ¶ Ἀκρώνια, ἀ
θροισμός. ¶ Ἀκρωρείαις, ταῖς ἄκραις τῶν ὀρέων, ἤτοι
ὑπεροχαῖς κορυφαῖς εἰς τρία γὰρ τὸ ὄρος μεμέρισται.
εἰς ἀκρώρειαν. εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώ
ρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρὰ τοῦ ὄ
ρους. τέρμα δὲ, τὸ τελευταῖον τοῦ ὄρους. ¶ Ἄκρως,
μεγάλως, ὀξέως. ¶ Ἀκρώασει, ἀκροᾶται, ἑκὼν
οὐχ ὑπακούει, προσποιεῖται. ¶ Ἀκρωτηριάσαι,
κόψαι ἢ ἀχρειῶσαι. ¶ Ἀκρωτηρίοις, τὰ ἄκρα τῶν
ἐντέρων. ¶ Ἀκρωτήριον, ὑψηλὸν τόπον.

Ἀκρωτήρια, τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ζῴδια ἀνατιθέμενα
δυνειεῖς. ¶ Ἀκρωτηριάσας, τὰ ἄκρα ἀποτεμών.

Ἀκτάς, αἰγιαλούς, παρόδιαλεῖς τόποις. ¶ Ἀκταία,
ἡ ἀττικὴ πρώτως οὕτως ἐκαλεῖτο. καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀκτίστου
λίθου κατασκευασθεῖσα τοῦ πεντελικοῦ.

Ἀκταίνειν, μετεωρίζειν. ¶ Ἀκταίνουσα, βέμβουσα
ἢ ἀσφαλῶς κρατοῦσα. ¶ Ἀκταῖοι, ἰχθύες οἱ μὴ
πελάγιοι, ἀλλ' αἰγιάλιοι. ¶ Ἀκταίου, παραθαλασσίου.

Ἀκταΐζων, ἀκτάζων προθυμούμενος, ὁ ὁρμῆς πληρῶν
ἢ μετεωρίζων. ¶ Ἀκταϊσμένον, προωρμημένον.

Ἀκταιωρεῖν, ἀκτὰς φυλάττειν. ¶ Ἀκτέα. δόρατα,
κάμαξ. ¶ Ἀκτέανοι, ἀκτήμονες. ¶ Ἀκτεῖνος,
ὁ δηγὸς συνακούσιοι. ¶ Ἀκτερίς, ἄφατον.

Ἄκτενος. ὀξεῖος, ἀξίνης κροῦσμα. ¶ Ἀκτεροί, ἄφα
ροι αἱ κράνιοι ῥάβδοι, ὁ ἐστὶ τῶν ἀθῶ χώρα.

Ἄκτη, τροφή. ¶ Ἀκτή, ὁ αἰγιαλὸς καὶ ὁ παραθαλάσ
σιος τόπος. παρὰ τὸ προσκεάσθαι αὐτῇ τὰ κύμα
τα, ὅ ἐστι ῥήγνυσθαι καὶ καταπαύεσθαι, διὸ καὶ

Ἀ καλακανσίρ, ἀκανθυλλὶς παρὰ λάκωσιν.
Ἀ κκίζειν, γυναικίζεσθαι, προσποιεῖσθαι, μωραίνειν.
Ἀ κκίζεται, ὀξύνεται. ¶ Ἀκκισμὸς, προσποίησις.
Ἀ κλεῆ, ἄδοξα. ¶ Ἀκλεῶς, ἀδόξως. ¶ Ἀκλεεῖς, ἄδοξοι. ¶ Ἀκλήρῳ, ἔχοντι μὴ κλῆρον μήτε οὐσίαν, ἤτοι πτωχῷ. ¶ Ἀκληρεῖ, οὐ μετέχει. ¶ Ἀκλήτορ, ἀνώνυμον. ¶ Ἀκλινὴς, ἀνυπότακτος. ¶ Ἀκλυδώνιστος, ἀτάραχος, ἀκλόνητος. κλόνος δὲ ἡ ταραχή.
Ἀ κκόρ, ἀσκὸς λάκωνες. ¶ Ἀκκὼ, παράμωρος. λέγεται δὲ παιδίοις ὡς μωροῖς. ¶ Ἀκλάδες, ἀμπέλοις, ἀκλαδεύροις αἰολεῖς. ¶ Ἀκλεπτοι, οὐ παραλογιζόμενοι, ἀληθεῖς, σοφοκλῆς φαίδρα. ¶ Ἀκλείδας ἄζυγας. ¶ Ἄκλητα, τὰ οὕτω καλεζόμενα τὰ τῶν βακχίων. ¶ Ἀκμὰ, νηστεία. ἔνδεια. ¶ Ἀκμάζει, νεάζει, νεωτερίζει, αὔξει. ¶ Ἀκμαία. ἀκμάζουσα, θάλλουσα. ¶ Ἀκμαιοτάταις. νεωτάταις.
Ἀ κμαῖς. ὀξύτησιν. ¶ Ἀκμαίων, ὀξέων.
Ἀ κμὴ, νεότης. ἡλικία. ¶ Ἀκμεῖ. καλεῖ. καιρὸς καλεῖ. ¶ Ἄκμηνος, ἄσιτος, νῆστις, ἄπαστος ἄρτου.
Ἀ κμὴν, ἔτι. ¶ Ἀκμῆτες, μὴ κάμνοντες, ἀκοπίαστοι.
Ἀ κμητεῖ. ἀκαματεῖ. ¶ Ἀκμηροι. ἀκοπίαστοι.
Ἀ κμοθέτις, ῥυτῆρις ἔνθα κεῖνται οἱ ἄκμονες.
Ἀ κμοθέτῳ, τῷ κοιλώματι ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται.
Ἄ κμονα, ἀλετρίβανον κύπριοι. ¶ Ἀκμονίδης, ὁ χάρων καὶ ὁ οὐρανὸς ἄκμονος δὲ παῖς. ¶ Ἄκμων, ἀπαθὴς. κρόνος, οὐρανὸς, ἢ σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἔστι δὲ καὶ γένος ἀετοῦ. ¶ Ἀκναπτον, ἀκατάκλαστον, ἄγναφον, ἱμάτιον, καὶ ἀκόλαστον.
Ἄ κνηστις, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. ὅπερ κνήσασθαι ζῶον ἀδυνατεῖ. ¶ Ἀκοάζει, ἀκούεις. ¶ Ἀκοαστῆρις, ἀρχή τις παρὰ μεταποντίοις. ¶ Ἀκοίνησιν, αἱ ἀγκάλαι.
Ἄ κοιτις ἡ ὁμόκοιτις, γυνὴ σύγκοιτος. ¶ Ἀκόλακοι, οἱ οὐκ ἂν κολακευθεῖεν. ¶ Ἀκολασία. ἀκρασία. ἔλλειψις τῆς σωφροσύνης, ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια. ¶ Ἀκόλαστον, θρασὺ, κακὸν, ἀσελγὲς, ὑβριστικόν. ¶ Ἀκόλουθος, ὁ νεώτερος παῖς θεράπων ἢ ὁ πρὸς τὸ σῶμα. ¶ Ἀκόλοις, ψωμοῖς, παρ' ὃ ἡ ζωφὴ ἀχόλοις ποιεῖ καὶ ἡμέροις τοὺς φαγόντας.
Ἀ κόμβνιον, σιμόν. ¶ Ἀκομιαστὶ, ἀμελῶς. ¶ Ἀκόμης, οὔτε εὐδιάκονος οὔτε πανοῦργος. ¶ Ἄκων, ἀκούσιον σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ. ¶ Ἀκομψον, ἀπάνουργον, ἁπλοῦν ἀρχίλοχος, οὐκ εὐδιακείμενον.
Ἀ κονᾷ, θήγει, ὀξύνει. ¶ Ἀκονδὸς, ἀχαεῖς, κονδὰς γὰρ χάεσ ἐστίν. ¶ Ἀκοντὶ, ἀμαχητί. ἢ χωρὶς ἀκονήσεως. ¶ Ἀκονίτως, ἀκοπιάστως, ἀπόνως.
Ἄ κοντες. ἀκοντίζοντες, μὴ θέλοντες. ¶ Ἀκοντίαι. ὄφεις, τινὲς λέγουσιν οἱ ἀκοντίζοι. ¶ Ἀκοντιὰς βοτάνη τίς οὕτω καλουμένη, τοὺς κύνας θεραπευομένη ἐπὶ δήξεως τῶν ὄφεων. ¶ Ἀκοντίζει, ἄμεσα ῥίπτει.
Ἀ κοντικὸν, φάρμακον οὕτω καλούμενον.
Ἀ κόντιον, δοράτιον, μικρὰ λόγχη. ῥάχιν δὲ μακεδόνες, καὶ στρατεύματος μέρος ἀγριανῶν αἰολεῖς.
Ἄ κονοι, ἀζόμηροι, ἄζωστοι, ἀπλῆκροι. ¶ Ἀκοντιστὴν. ἀκοντισμόν. ¶ Ἀκόντων, ἀκοντίων, δοράτων.
Ἀ κοράζεσθαι, ἀκροᾶσθαι. ¶ Ἀκραῖος, βλαβερὸς, ἀνωφελής. ¶ Ἀκορραί, ἄκανθαι. ¶ Ἀκόρεστος, ἄπληστος, ἀκόρεστος, ἀστάρωρος. ¶ Ἀκόρητος, ἀπλήρωτος, ἄσωτος. ¶ Ἀκορνὰ, ἀκανθώδες φυτόν.
Ἀ κορνοὶ, ἀτελέβοι. ¶ Ἄκορον, πόα τίς. βοτάνη.
Ἀ κόρυφα, ἀναρίθμητα, πολλά. ¶ Ἀκόρωδεν, ἀκτένιστον, ἄκομπον, ἀξύλιστον. ¶ Ἀκόρητος, ἀκόσμητος, κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ ἀττικοῖς. ¶ Ἄκος, ὑγεία, θεραπεία, φάρμακον, καὶ γενεά. ¶ Ἄκοσμα, ἄτακτα, ἀπρεπῆ. ¶ Ἀκοστή. κριθὴ παρὰ κυπρίοις.
Ἀ κοστήσας, κριθιάσας, ἀδηφαγήσας κατὰ τοὺς γλωσσογράφους ἀπὸ τῆς ἄκος λαμβάνειν, τίθησι δὲ τὸ ἄκος ἐπὶ τῆς ἀποπαύσεως τοῦ τε λιμοῦ καὶ τῆς δίψης. σίον ἀκέον τότε δίψαν, οἱ δὲ ἀριστόνικος ἐν ἄχει γενόμενος, δὸ ἐπιφέρει, δεσμὸν ἀπορρήξας θείοιο πεδίοιο κροαίνων, ὁ καὶ βέλτιον εἴρηται, τινὲς δὲ ἄδην πληρωθείς.
Ἄ κοσμον, ἄζωστον, ἄτακτον, ἄμορφον. ¶ Ἀκόστιλα, ἐλάχιστα. ¶ Ἀκορον, ἀόργητον. ¶ Ἀκουάζεσθαι, τιμῆς ἀξιοῦσθαι. ¶ Ἄκουεν, ἤκουε. ¶ Ἀκουέμεν, ἀκούειν. ¶ Ἄκουσα, ἤκουσα ἢ μὴ βουλομένη.
Ἀ κούσαμεν, ἠκούσαμεν. ¶ Ἄκουσμα, φήμη.
Ἀ κουστήσας, διδάξας. ¶ Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέλων. καὶ ἀκουσίως, παρὰ προαίρεσιν. ¶ Ἀκουσθήσομαι, ἀκούσω.
Ἀ κουστὸν, μέγα παρὰ τὸ ἀκούεσθαι λαλητόν.
Ἀ κοῦ, θεράπευε. ¶ Ἀκουάζεσθαι, αἰσθάνεσθαι, ἀκούειν.
Ἄ κουρον, μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄρρενα. τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα ἔτ' ἀργυρότοξος ἀπόλλων, ἀντὶ τοῦ μὴ ἄρσενα παῖδα λιπόντα, σημαίνει δὲ ἄπαις ἡ λέξις.
Ἀ κουστικῶν. ἀκουστικῶς ἔχων. ¶ Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέλων ἀπροαιρέτως. ¶ Ἀκόχρητον, ἀπλήρωτον.
Ἄ κρα. ἀκρόπολις. ἀρχὴ ἢ τέλος. ¶ Ἀκράαντον, ἀτελειότατον. ¶ Ἀκραντὴς, ἀπεχθής.
Ἄ κραψον, ἀδρανῆ. ¶ Ἀκράδαντον, ἄσειστον, ἀσάλευτον.
Ἀ κραῆ. ἀκρῶς προϊόντα οὔτε σφοδρῶς οὔτε ἐλλειπόντως. ¶ Ἀκραγγὲς, δυσχερές. σκληρόν. ὀξύχολον, ἀσθενές. ¶ Ἄκραι, κρόκαλα. ¶ Ἀκρύας, ἄκρας.
Ἀ κραυνίαι, αἱ πρῶται περὶ θαλάσσης. ¶ Ἀκραίνει. ἀκρατεῖ. ¶ Ἀκραιφνὲς, καθαρόν. ἀληθές. ¶ Ἀκραιφνέστερον, ἀληθέστερον. ¶ Ἀκραιφνὴς, καθαρός. ἀκριβὴς. ἀληθής. ¶ Ἀκράκιον, ἀκέραιον, πρόσφατον.
Ἀ κραέα, οὔειον. ¶ Ἀκραμύλα, κοχλίας.
Ἄ κραγον, ἀδιάρρηστον, ἀστεμφές. ¶ Ἀκρανές. ἀκρατές. ¶ Ἄκρανον, τὸ μὴ κατὰ νόμους. ¶ Ἀκρασίας, ἀνωμαλίας παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι.
Ἀ κρατίαν, ἀκρασίαν. ¶ Ἀκρατῆ. ἄπρακτα, ἀκράτητα. ¶ Ἀκρατὲς, ἀσθενές. εὐριπίδης αἰόλῳ.
Ἄ κρατος, ἀμιγής. ἀσυγκέραστος. ¶ Ἀκρατῶς, ἀνυπομονήτως. ¶ Ἀκραχολεία. ἡ πρόχειρος ὀργή.
Ἀ κρεαπαῖς, θήλεια μακεδόνες. ¶ Ἀκρέα, ἡ ἀθηνᾶ καὶ ἡ ἀφροδίτη. ¶ Ἀκρέμονες, βλαστοί. κλάδοι.
Ἀ κρηλόγχη, κέρκος ἢ μικρόν. ¶ Ἀκρήμορον, ἄστεγες. ¶ Ἀκρήμονες, κλάδοι καὶ βλαστοί, ἢ ἀκρέμονες.
Ἀ κρήπεδος, ἡ ἀπαθή. ¶ Ἀκρὴς. ὁ διά τινα ἔκπληξιν ἄφωνος γενόμενος. ¶ Ἀκρηθὰς, ἄψεκτος.
Ἄ κρης πόλεως διαλελυμένως, ὁ ἐπὶ δηρημένως τῆς ἀκροπόλεως. ¶ Ἀκρηστής. δοῦλος.
Ἀ κρῆστις. ῥάχις καὶ ἄκρα. ¶ Ἀκρηστόλοχος, δοῦλοι.
Ἄ κρητοι, ἀχάριστοι, ἀδιάκριτοι. οἱ δὲ κεραστοῦ οἴνου γε

Ἀ κίδες, τὸ περὶ τῶν μικρῶν δακτυλίδιον.

Ἀ καρέως. ὁλοσχερῶς. ¶ Ἀκαρῆς, ἀντὶ τοῦ ἀκαριαίου. ἐνίοτε δὲ τὸ βραχὺ ὃ οὐδὲ κεῖραι οἷόν τε. ¶ Ἀκαριαία ῥιπή. ὀλίγη μικρά. ¶ Ἀκαριαῖον, τὸ πρόσφατον ἢ ἀνάρχιον, ἢ ἀκέφαλον τὸ βραχὺ τὸ ὀλίγον.

Ἄ καρνα, δάφνη. ¶ Ἀκάρναξ, λάβραξ. ¶ Ἄκαρον, τυφλόν. ¶ Ἀκάρπιστον. ἄγονον. ¶ Ἀκαρσύας, ὁ ἀνίκητος. ¶ Ἀκαρτέρητος, ἀνυπομόνητος.

Ἀ κάσκα, ἡσύχως, μαλακῶς. βραδέως. ¶ Ἄκαστος ὁ σφενδάμνος. ¶ Ἀκασμένα, ἀναπεπαυμένα, ἡρμοσμένα. ¶ Ἀκατάφρων. συνετός. ¶ Ἀκαταγώνιστον, ἀήττητον. ¶ Ἀκαταγνώστως, ἀνεπιλήπτως.

Ἀ καταίτιατον, ἀνέγκλητον, ἀκατηγόρητον.

Ἀ κατάληκτον, ἄπαυστον, λήγειν γὰρ ἐστὶ τὸ παύειν.

Ἀ κατάλληλον, ἀνάρμοστον, ἀκατάστατον. ¶ Ἀκαταμάχητον, ἀνίκητον, ἀήττητον. ¶ Ἀκατάσειστον, βέβαιον, ἑδραῖον, ἀσάλευτον. ¶ Ἀκατασκεύαστον, ἀφιλοκάλητον. ¶ Ἀκατεύχναστον, ἀκοίμητον.

Ἀ κάτια, ὑποδημάτων εἶδος, ἢ τὰ μεγάλα ἄρμενα.

Ἀ κάτιον, τὸ ἐν ἀκατίῳ ἱστίον, ἢ ὁ διοπλεύων τὴν πόλιν ἄρχων, ἢ ὁ δικαστής, ἢ ὁ μέγας ἱστός, ἢ ναῦς ἤγουν πλοῖον. ἔστι δὲ καὶ φιάλη ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ.

Ἀ καχίαρ, λελυπημένοι εἶεν. ¶ Ἀκαχέδαται, λυποῦνται. ¶ Ἀκαχείζεο. ἐν ἄχει γίνου. λυποῦ.

Ἀ καχεῖν, συνέχειν. λυπῆσαι. ¶ Ἀκαχήμενος, λυπούμενος. ¶ Ἀκαχμένον ἔγχος, ἠκονημένον δόρυ. ἐστομωμένον. ¶ Ἀκαχήμεναι, ἀνιᾶσθαι. ¶ Ἀκάχηρ, λυπηρ. ¶ Ἀκεάνες, ἰχθύες ὑπὸ ἀμπρακιωτῶν.

Ἀ κεαναί, οἱ μὲν, τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα. οἱ δὲ, σπέρμα οὐχ ἑψόμενον, οὐδὲ διαιρούμενον.

Ἀ κέαστος, ἄκλαστος. ¶ Ἀκέσασθαι, θεραπεῦσαι.

Ἀ* κελλεά, ἔκλεψαν, οἱ ταραντῖνοι. ¶ Ἀκέλευθα, ἄνοδα. καὶ ἐν θυτικῇ σημεῖον ὅταν μὴ ἡ κέλευθος.

Ἀ κέλευμνον, οὐ βεβαίως ἀσφαλῶς. οἱ δὲ, τὸν σκληρὸν σίδηρον. ¶ Ἄκεν, ἅτινα. ¶ Ἀκεῖσθαι, ἰᾶσθαι, θεραπεῖσθαι. ¶ Ἀκεινά, κέντρον βοῶν ἀρότρου.

Ἀ κείνης, ἀκοινώνητος. ¶ Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον καὶ ἕτοιμον. ¶ Ἀκειομένη, ῥάπτοντα καὶ ἰώμενον.

Ἀ κέοντο, ἐθεραπεύοντο, ἰῶντο. ¶ Ἀκέοντες, ἡσυχάζοντες. ¶ Ἀκέοντος, ἀψοφητὶ ἢ ἡσύχως. συνήθως δὲ τοῖς ποιηταῖς τοῦ μέτρου ἕνεκα χρῆσθαι τοῖς βραχέσιν ἀντὶ τῶν μακρῶν, καὶ τοῖς μακροῖς ἀντὶ τῶν βραχέων.

Ἀ κέουσα, ἡσυχάζουσα. ¶ Ἀκέοιτο, θεραπεύοιτο.

Ἄ κερα, ἔνδυμά τι πολυτελές. ¶ Ἀκέραια, σῶα ἀβλαβῆ. ¶ Ἀκέραιον, ἀνεπίπληκτον, καθαρόν. ἄκακον. ¶ Ἀκερδής, βλαβερός. ἀνωφελής.

Ἄ κερχές. ἀπενθές. ¶ Ἀκερσίλα, μυρσίνη σικελοί.

Ἀ κερσικόμαν, τὴν κόμην μὴ κειρόμενον.

Ἀ κερσεκόμης. ὁ ἀκείρητος τὰς κόμας, ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ ἀπηβής. διὸ καὶ φοῖβος λέγεται ὁ ἀπόλλων, καθαρὸς ὢν παντὸς πάθους. ¶ Ἀκέσασθαι, ἰάσασθαι.

Ἀ κέσαιο. ἐξιάσαιο. ¶ Ἀκεστέων, ἀποθεραπευτέων.

Ἄ κεσιν, ἴασιν. ¶ Ἀκέσματα, ἰάματα,

Ἀ κέσμιον, ἰάσιμον. ¶ Ἄκεσμον. θεραπείαν. ἰατρείαν. ¶ Ἄκεστον, ἄπονον. ¶ Ἀκεσταί, εὐίατοι.

Ἀ κεσταὶ οἱ ὄχοι, σικελικὰ ὀχήματα,

Ἀ κεστρία, ἠπήτρια. ¶ Ἀκεστήριον, ἠπητήριον.

Ἀ κεστρόν, φάρμακον σοφοκλῆς παλαμήδη.

Ἀ κεσταί, φρένες ἐσθλῶν, μεταφορικῶς, εὐίατοι ἢ εὐκατάλλακτοι. λέγεται δὲ καὶ ὀχήματα σικελικὰ ἀπὸ πόλεως σικελίας. ¶ Ἀκεστῶν, θεραπευτῶν.

Ἀ κέοντο, ἐθεραπεύοντο. ἰῶντο. ¶ Ἀκέστωρ, ἰατρός. θεραπευτής. ¶ Ἀκεύει, τηρεῖ κύπριοι. ¶ Ἀκεόμενα. θεραπευόμενα. ¶ Ἀκέων. ἡσυχάζων, ἢ ἡσυχάζουσα, ἤτοι ἀθηναία ἀκέουσα ἦν ἢ ἐκπλαγεῖσα.

Ἀ κέσται, ἐπιίατοι, ἀκατάλλακτοι. ¶ Ἀκή. αἰχμὴ σιδήρου, ἢ ἡσυχία, ἢ θεραπεία, ἢ ἰάματα. ¶ Ἀκήδεα, ἀταλαιπώρητα. ¶ Ἀκηδέσαται, λύπῃ κατέχονται.

Ἀ κηδεῖς, ἀφρόντιδες. ἄταφοι. ἄλυποι.

Ἀ κηδία, αἰσχύνη. ὕβρις. ἀμέλεια. ¶ Ἀκηδεῖς, ἀφρόντιστοι, ἀμελεῖς. ¶ Ἀκήδεσεν, ἠφρόντισεν.

Ἀ κηδέστως, ἀνηλεῶς, ἀφροντίστως. ¶ Ἀκηδής, ἄταφος. ἄλυπος. ¶ Ἀκηδία. ἀλυπία. ¶ Ἀκηδές, μέγα. ¶ Ἀκήδεστοι. κηδείας μὴ τυχόντες.

Ἀ κήδητον, ἀθέλκτον, σκληρόν. ¶ Ἀκηδῶτες. κηδείαν μὴ ἔχων. ¶ Ἀκήλητος, ἀπαραλόγιστος ἀκολάκευτος, ἀμετάβολος. ¶ Ἀκηλίδωτον, ἄσπιλον, καθαρόν. ¶ Ἀκήματα. ἰάματα, ¶ Ἀκήμων, ἐκκεχυμένης. ¶ Ἀκὴν. ἡσυχίαν. ¶ Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, ἀντὶ τοῦ ἥσυχοι καὶ ἐκπλαγεῖς, ἢ ἀχαιεῖς.

Ἀ κήνηγες, ἡσυχίαν ἦγες. ¶ Ἀκήνιον, ἥσυχον.

Ἀ κηράσιον, ἄφθορον, ἄφθαρτον. ¶ Ἀκήρατον, καθαρόν. θεῖον. ἁγνόν. ¶ Ἀκῆραι, ἀκρότατα.

Ἀ κήρεα. ἀβλαβῆ. ¶ Ἀκηρεσία, ἀφθαρσία.

Ἀ κήρεια. ἀκέραια σῶα. ¶ Ἀκήρειοι, ἄψυχοι. ἄφθαρτοι. ἄνοσοι. ¶ Ἀκήρυκτον, ἄγνωστον, ἀφανές δὲ σοφοκλῆς θυέστῃ. ¶ Ἀκήρυκτος, ἀνεπικηρύκευτος.

Ἀ κήρυγος, μέγας τις. ἀδιάλλακτος. ¶ Ἀκῆσκος, πάλαιος. ¶ Ἀκηδὴν, κράτιστον. ¶ Ἀκηχέδονες, λῦπαι. ¶ Ἀκήχεται. ἀδημονεῖ. ¶ Ἀκί. φυτόν τι καὶ ἀκιδλᾶται. ¶ Ἀκιανώτερον. ἀσθενέστερον.

Ἀ κιβδήλευτος. ἀκακούργητος, ἄδολος. ¶ Ἀκίβδηλον, καθαρόν. ἁγνόν, στερρὸν ἢ ἀδόκιμον, ἀπεγχείρητον ἐπὶ νομίσματος. ¶ Ἀκίδας, τοῦ βέλους τὰς ὀξύτητας. ¶ Ἀκιδνόν. ἀσθενές, εὐτελές.

Ἀ κιδνότερον, ἀσθενέστερον, ταλαιπωρότερον, ἀθλιώτερον. ¶ Ἀκίδωτον. βέλος χωρὶς σιδήρου ἢ ὅρμον ἐπὶ τῆς κατασκευῆς. ¶ Ἀκιδρωνάζω, ἀμβλυωπῶ.

Ἄ κικυς, ἀσθενής. ἀδύναμος κατὰ τὰ στέρησιν, ἤτοι τοῦ κινεῖν ἢ τοῦ κίκυος, ἢ τις περὶ τὴν κίνησιν λέγεται ἰσχύουσα.

Ἀ κίμων, ἐρίμων. ¶ Ἀκίνασμος, τιναγμός, κίνησις, ¶ Ἀκινάκης, δόρυ περσικὸν ξίφος.

Ἄ κινος, πόα τις. ¶ Ἀκιόμενοι, οἰόμενοι μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν. ¶ Ἀκίονες, ἀστήρικτοι.

Ἀ κιρῆ. ἀσθενῆ. οὐκ ἐπιτεταμένα. ¶ Ἀκιρεῖ. καλόν.

Ἄ κιρὶς, λύχνος. ¶ Ἀκιρίς, ὁ βορρᾶς. ¶ Ἀκιρῶς, εὐλαβῶς, ἀτρέμας. ¶ Ἄκις, ποταμὸς ἀσίας, ἢ ἐν κατάνῃ, ἢ ὅπλον, ἢ βέλος σιδηροῦν, ἢ τὸ σιδήρειον τοῦ βέλους. ¶ Ἀκίσιν. ὀξύτησιν. ¶ Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα. ¶ Ἀκίδες. τὰ σιδήρεια τοῦ βέλους.

Ἀ κιώτατοι, ἄσηπτοι. κὶς γὰρ θηρίου γένος.

Ἄ κκαθεν. ἀνέκαθεν. ¶ Ἀκκαῖον, εὐκαταφρόνητον.

της, κακότης, κακία, λοιδορία. μῦσος, αἰσχύνη.

Ἀ ισχρά. μυσαρά. κακὰ εὐριπίδης φωάσιν. ¶ Αἰσχροκερδής, ἐπιθυμητὴς κακῶν. ¶ Αἰσχρουργίας, αἰσχρᾶς ἐργασίας. ¶ Αἰσχροῖς, τοῖς αἰσχύνην ἐνεγκεῖν δυναμένοις. ¶ Αἰσχυνετέειν, καταισχύνειν.

Ἀ ισχύνη, ἐντροπή. ¶ Αἰσχύνει. αἰκίζεται, λυμαίνεται. αἶσχος περιτίθησιν. ¶ Αἰσχυντηλός, αἰσχυντηρός.

Ἀ ισώπου γελοῖα, οὕτως ἔλεγον τοὺς αἰσώπου μύθους, καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις ἐστὶν ὅτε τοῖς αἰσωπείοις ἐχρῶντο μύθοις. ¶ Αἶτα, πνοήν. ¶ Αἴταν. ἑταῖρον. ¶ Αἴτας, ἑταῖρος. ¶ Αἰτία, πρόφασις. ¶ Αἶται. θυγατέρες διὸς αἳ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι. ¶ Αἰτῇ. ἀπαλήρωτον. ¶ Αἰτητά, τὰ κατ' ἔρανον διδόμενα. ¶ Αἰτιαμάτων, ἐγκλημάτων. ¶ Αἰτιατά. τὰ ἐκ τοῦ αἰτίου γενόμενα.

Ἀ ιτίζειν, αἰτεῖν. ¶ Αἰτης, πτωχός. ¶ Αἰτίνη, πόλις οὕτω καλουμένη. ¶ Αἴτια. τὰ κατ' ἀρχὴν πράγματα. ¶ Αἰτήσας. ἀπολαύσας. ¶ Αἰτιατῇ μέμφεται. ¶ Αἴτιος. ποιητὸς, κτίστης. ¶ Αἴτνη, ὄρος σικελίας. ¶ Αἰτναῖον, κάνθαρον, τὸν μέγαν.

Ἀ ιτναία, πῶλος ἡ σικελικὴ ἡ μεγάλη ἀπὸ μέρους. σοφοκλῆς δ' ἐν οἰδίποδι τῷ ἐπὶ κολωνῷ. ¶ Αἰτῶ. παρακαλῶ.

Ἀ ἴττεσθαι, δικάζειν, ἢ δικάζεσθαι. ¶ Αἴττον, ὁρμῶν.

Ἀ ιτώλιον, τὸν αἰτωλὸν τὸ γένος. ¶ Αἴτυρον, ὕαλον. ¶ Αἰτῶμαι, αἰτιῶμαι. ¶ Αἰτῶν, ζητῶν. παρακαλῶν. ¶ Αἰφνιδίως, ἐξάπινα. ¶ Αἴφυρος, αἰθάλη. σοφοκλῆς ἀμιχθαλόεσσαν, τὴν ἀπρόσλικτον τῇ θαλάσσῃ, ἡ ὁμίχλη. ¶ Αἰχθῆναι, ὁρμηθῆναι. ¶ Αἰχθείτην, ὥρμησαν δυϊκῶς. ¶ Αἰχμάζει. πολεμεῖ, μάχεται. ¶ Αἰχμαί, πόλεμοι. ¶ Αἰχμή, δόρυ. ¶ Αἰχμαλωτίζοντα, εἰς δουλείαν ἄγοντα μετὰ βίας. ¶ Αἰχμάσας. ἀκοντίσας. πολεμήσας.

Ἀ ιχμαλωτεύσας, προνομεύσας. ¶ Αἰχμάλωτον, αἰχμῇ ληφθέντα, τὸν ἐκ πολέμου λαμβανόμενον.

Ἀ ιχμάς, τὰς ἐπιδορατίδας, τὸν σίδηρον τῶν δοράτων.

Ἀ ιχμάσσουσι, κατατοξάζουσιν. ὡς δ' αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι. ¶ Αἴχματα, ἔχματα, καλύμματα. ¶ Αἰχμοταίων, τῶν πολεμικῶν. ¶ Αἰχμή, ἐπιδορατίς. ὁ σίδηρος τῶν δοράτων, ἢ πόλεμος, λόγχη, δόρυ. ¶ Αἰχμητής. μάχιμος, πολεμιστής. ¶ Αἰχμιπποι, πολεμικοὶ ἱππεῖς. ¶ Αἰχμόδετος, αἰχμάλωτος. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. ¶ Αἶψα, εὐθέως, ὠκέως, ταχέως. ¶ Αἶψα καὶ ὀξαλέως, ταχέως πάνυ. ¶ Αἴψακεν, εὐθέως ἄν. ¶ Αἶψα λέλοιπεν, εὐθὺς καταλέλοιπεν. ¶ Αἰψέα, τὰ μέλη. οἱ δὲ, ἄψεα.

Ἀ ιψηλίζουσαι, αἱ ἀσήμως λαλοῦσαι. ¶ Αἰψηρά. ταχέα. κοῦφα, κἂν τῷ περὶ λάβδα λέγεται λαιψηρά. ἀρίσταρχος δὲ τὸ περὶ, λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν. αὐτὶ τῆς αἰψηρῶς ταχέως, ὡς καὶ τό, βάσκ' ἴθι, ἶρι ταχεῖα. αὐτὶ τῆς ταχέως, καὶ τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών, αὐτὶ τῆς εὐρέως. ¶ Αἰολιγγῆ, σκιά. ὀλίγος χρόνος.

Ἀ ιολικῶς, ποικίλως. ¶ Αἰών, ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων, ὁ τῆς ζωῆς χρόνος ἀνὴρ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, τινὲς δὲ τῶν νεωτέρων τὸν νωτιαῖον μυελὸν ἀπέδωκαν ὡς ἱπποκράτης. τὸν αἰῶνα τὶς νοσήσας ἑβδομαῖος ἀπέθανε. ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μακροῦ χρόνου νοεῖται, καὶ ὁ ἐν παντὶ τῷ σώματι μυελός. εὐριπίδης δὲ φιλοκτήτῃ, αἰῶνα τὴν ψυχὴν λέγει, ἀπέπνευσεν αἰῶνα. ¶ Αἰώρα ἑορτὴ ἀθήνησιν ἣν ὁ μὲν ἐπὶ τῇ μαλέου τυράννου θυγατρί φασι. οἱ δὲ, ἐπὶ κλυταιμνήστρας καὶ αἰγίσθου. οἱ δὲ, ἐπὶ ἠριγόνῃ ἀλήτιδι τῇ ἰκάρου. ¶ Αἰωρούμενοι, μετεωριζόμενοι. ¶ Αἰωρήσας, ἐκκρεμάσας.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

Κα, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος, ἡ μάχη.

ἀ ¶ Ἀκαδημία, λουτρὸν, ἡ πόλις. λέγεται δὲ γυμνάσιον ἀθήνησιν ἀπὸ ἀκαδήμου ἀναθέντος, καὶ τόπος, καλεῖται δὲ οὕτως ὁ κεραμεικός.

Ἀ καδῆσαι, λυπηθῆναι. ¶ Ἀκάζεσθαι, ἀνιάζεσθαι.

Ἀ κάθαρτον, μανιωδῶς. ἀχαιὸς οἰδίποδι.

Ἀ καθαίρετον, τὸ μὴ χειρούμενον, ἢ ἀφανιζόμενον.

Ἀ κάθεκτον, ἀκατάσχετον, ἀκράτητον.

Ἀ κάχεσθαι, ἀνιᾶσθαι, στέρεσθαι, οἱ δὲ, ἀκάζεσθαι.

Ἀ καθόν, ἀγαθόν. ¶ Ἀκαθοσιώτον, ἄκοσμον.

Ἀ καίστιν. ἀποθεραπεύσειν. ¶ Ἄκαινα, μέτρον τι ἢ κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσι, καὶ ἄκανθα.

Ἀ κέραιος, ἄκακος, ἐλεύθερος, ἡ ἀσφαλής. ¶ Ἀκακαλλίς. αἴθεσι ναρκίσσου κρῆτες. ¶ Ἀκάκητα, ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος, αὐτὶ τοῦ ἀκακήτης. ¶ Ἀκάκαστον ἀκαμπές. ¶ Ἀκακέμφατος, κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος. ¶ Ἀκακία βοτάνη. ¶ Ἀκακίατος *, ὁμῶς δυνάμενος. ¶ Ἀκακίεις, σιωπεῖς. ¶ Ἀκακιεῖ, σιωπεῖ. ¶ Ἀκαχοίμεθα, λυποίμεθα.

Ἀ κάκωτος, ἄλυπος. ¶ Ἀκαλαυρόπης, ἡ καλλίροος. ¶ Ἄκαλα, ἄψοφα, ἥσυχα. ¶ Ἀκαλάνθις. ταχεῖα κύων, ὀνοματικῶς, καὶ ὄρνεον μικρόν.

Ἀ καλῆφαι, κνίδαι. ¶ Ἀκαλλές, ἄμορφον.

Ἀ καλαρρείταο, ἀκυμάντου, πράως ῥέοντος.

Ἀ καλόν, ἥσυχον, πρᾶον. μαλακόν. ¶ Ἀκαλυφῆ, καὶ ἀκάλυφον, ἄστεγον ὕπαιθρον. ¶ Ἀκάμαλα, τὴν κάμηλον. ¶ Ἀκαμαντίς, φυλὴ ἀπὸ ἀκάμαντος.

Ἀ κάμαντον, ἀκοπίαστον. καὶ κύριον ὄνομα ἑνὸς τῶν ἀντήνορος υἱῶν, καὶ ὄρος ἐν κύπρῳ οὕτως καλούμενον. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ ἀκάμαντος τοῦ δημοφῶντος μὲν ἀδελφοῦ, υἱοῦ δὲ θησέως. ¶ Ἀκάμας, ἀκοπίαστος, ὁ μὴ κάμνων. ¶ Ἀκάματον, πολὺ καὶ ἄφθονον πολύ.

Ἀ κάματον πῦρ, ἄπειρον πῦρ. ¶ Ἀκαμπής, σκληρός.

Ἀ καμπόδρομοι. καὶ οἱ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ. κάμπτει δὲ οἷς ἀπὸ διαύλου. κάμπτειν περιέθεον. ¶ Ἄκαμπτος, ἀκατάκλαστος, ἀκαμπής. ¶ Ἀκαμπίας, ὁ εὐθὺς δρόμος, ὁ δρομεύς. ¶ Ἀκανός, κανθάρου εἶδος. ἐστὶ δὲ καὶ ἡ ῥάχις τῶν σφονδύλων τοῦ ἰχθύος, εὐριπίδης τρωάσιν.

Ἀ κανία, ξυλίνου. ¶ Ἀκάνθαια. ἀκανοὶ ῥάχεις.

Ἀ κανθές, ἀκανθώδης. ¶ Ἀκανθίας. τέττιγος εἶδος.

Ἀ κάνθινον, ῥάμνος ἢ ἐχῖνος. ¶ Ἀκάνιον, ἀκάνθιον.

Ἀ κανθα, λευκή, ἡ μελάμφυλλος. ¶ Ἄκανθον, ἄγναιστον. ¶ Ἀκανθονῶτος, ἐχῖνος. ¶ Ἄκανθος, ποικίλμα ὑφασμένον, καὶ ζῶον. φυτόν. καὶ πέτευρον.

Ἀ κανθυλλίς, στρουθοῦ γένος. ¶ Ἀκαπήλευτος. ἀνόθευτος. ¶ Ἀκαρά, τὰ σκέλη κρῆτες. ¶ Ἄκαρον, ἀκαρῆ. ¶ Ἀκαρῆ, βραχεῖ, ταχέως.

μισῶν τῶν, κρυψάντων τὴν μάχαιραν καὶ σκηπτομένων ἔνθα ἀπέθεον, ὁ αἲξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλεύσασα ἀνέφηνεν, καὶ τὴν μὲν σκέψιν αὐτῶν διήλεγξεν, ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία γέγονεν, ὅθεν ἡ παροιμία.

Ἀ ἴξας. ὁρμήσας. ¶ Αἰξωνεύεσθαι. κατηγορεῖν.

Ἀ ἰξωνίδα. τρίγλην, δοκοῦσι κάλλισται εἶναι αἱ αἰξωνικαὶ τρίγλαι. ¶ Αἰολάς, παρὰ δελφοῖς γένος τι.

Ἀ ιός, τοῖς εὑρετικοῖς καὶ συνετοῖς κορέσαι.

Ἄ ιονες, αἰγιαλοί. ¶ Αἰοί. αἵ τινες ἄνθρωποι.

Ἄ ιολα. ποικίλα. ταχέα. ¶ Αἰολεύς, ὁ καικίας ἄνεμος δικιλίκων. ¶ Αἰολίδης, ὄνομα. ¶ Αἰολίσας, ἀθροίσας. ¶ Αἰόλλει, ποικίλλει, στρέφει, κινεῖ.

Ἀ ιόλη νύξ, ἤγουν μέλαινα ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα. σοφοκλῆς τραχινίαις. ¶ Αἰολίδας, ποικίλοις, ταχεῖς.

Ἀ ιολὶς, ἡ τοῦ αἰόλου νῆσος. ¶ Αἰολίζειν, ποικίλλειν.

Ἀ ιόλις, κιθαρῳδικὸς νόμος οὕτω καλούμενος.

Ἀ ιολίονες, αἰολεῖς ἀπὸ τοῦ αἰόλου. ¶ Αἰολικὸν, θέαμα. αὐτὶ τοῦ αἰολικὸν παρὰ θεοκρίτῳ. ὁ δὲ καλυδὼν αἰολὶς ἐκαλεῖτο. ¶ Αἰολοθώρηξ, ποικίλον θώρακα ἔχων. ¶ Αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον,

Ἄ ιολος, ποικίλος. ἢ εὐκίνητος ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν ὅ ἐστι κινεῖν.

Ἀ ιολοτίας, ποικίλος. ¶ Αἰολοπώλοις, ταχυπώλοις ἢ ποικιλοπώλοις, αἰολεῖν γὰρ τὸ κινεῖν.

Ἀ ιὸν, μάταιον. ¶ Ἄϊον, ἤκουον καὶ ᾐσθανόμην.

Ἀ ιὸν, καταντές, ἢ ἐτεροκλινές, ἢ πλάγιον. ¶ Ἀΐοντες, αἰσθανόμενοι. ¶ Αἰω* νέτωρ, ἐξέπνευσεν τὴν ψυχήν. ¶ Αἰονᾶν, καταντλεῖν, σμήχειν, λούειν.

Ἀ ιουλγὸς, δεινὸς, ψεύδης. ¶ Αἰπά. ὑψηλά, χαλεπά. ¶ Αἴπεια, πόλις ἐν ἄργει. ¶ Αἰπεινὸν, ὑψηλόν.

Ἀ ιπεινά, ὑψηλά. ¶ Ἄιπερ, ὥσπερ. ¶ Αἰπόλιον, αἰγονόμιον. ¶ Αἰπολίου, αἰγιδίου. ¶ Αἰπόλος, αἰγονόμος, ποιμὴν τῶν αἰγῶν. αἰπόλια δὲ αἱ τῶν αἰγῶν ἀγέλαι καὶ κάπηλος παρὰ κυπρίοις. ¶ Αἰπείας, αὐ ὁδοῖ σου. ¶ Αἶπος, κάμαρος ἢ ὑψηλὸς τόπος ἢ ὑλώδης. ¶ Αἰπὺ, τὸ ὑψηλὸν καὶ χαλεπὸν ἐπὶ τῶν πλήρεσι, ἢ πόλις ἐπὶ πύλαις. ¶ Αἰπὺν ὄλεθρον, ὑψηλὸν καὶ μέγαν καὶ χαλεπόν. ¶ Αἰπύς. μέγας, δεινὸς, ὑψηλός, μετέωρος. ¶ Αἰπύτιον, ὑψηλὸν τὸν τοῦ αἰπύτου. αἰπύτιον παρὰ τύμβον, αἴπυτος δὲ εἷς ἐστι τῶν τοῦ ἀρκάδος παίδων ὃς ἦν βασιλεὺς ἀρκάδων.

Ἀ ιπυτάτην, ὑψηλοτάτην. ¶ Αἰρ. ὀξύβαφον.

Ἀ ιρά, σφῦρα, ἀξίνη. ¶ Αἶρα* αἰρασταὶ αἵ τινες δὲ ἄρχοντες. ¶ Αἴρας. ἀγρίας βοτάνας.

Ἄ ιρει, ἐγείρει, αὔξει, κουφίζει, βαστάζει, κατὰ κράτος λαμβάνει. ¶ Αἱρείτω, λαμβανέτω. ¶ Αἴρειν μασχάλην, οὕτως εἰώθασι λέγειν αὐτὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ, τὸ ἀγροικικῶς ὀρχεῖσθαι. ¶ Αἴρειν βαστάζειν, παρὰ τιθέναι. ¶ Αἱρεῖν νεῖς δοξάζειν ἢ γὰρ εὐεπίδης φιλοκτήτῃ. ¶ Αἵρεσις, βούλησις. ¶ Αἱρεσόμεθα, ἐπιλεξόμεθα. ¶ Αἱρετεῖ με, προτιμοτέραν ἡγήσατο με. ¶ Αἱρεθέντας, κατὰ κράτος λοφθέντας. ¶ Αἱρετίζειν, αἱρεῖσθαι, ἀρέσκεσθαι.

Ἀ ιρετὶς. ἀπαιτοῦσα. ἀπαπομένη. ¶ Αἱρουμένην, ἐπιλεγομένην. ὅθεν καὶ ὁ αἱρετικὸς ὁ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν αἱρούμενος ἔχειν. ¶ Αἱρετιῶ, προσλαμβάνω, αἱρῶ αὐτοὺς πρὸς ἐμαυτόν. ¶ Αἰόνες, αἰγιαλοί. ¶ Αἱρετὸν, ἐπιθυμητὸν, ἐκλεκτικόν.

Ἀ ιρετώτεραι, καλλιώτεραι. ¶ Αἱρησομένων, βουλευσομένων. ¶ Αἱρήσοντας. πορθήσοντας.

Ἀ ιρήσεσθαι, λαβεῖν, βουληθῆναι. ¶ Αἱρήσεται, ἐκλέξεται. ¶ Αἱρησάμην. ἐξελεξάμην.

Ἀ ιρήσομεν, πορθήσομεν, ἐξερημώσομεν.

Ἀ ιρήσομαι, σκέψομαι, βουλεύσομαι, ἐκλέξομαι.

Ἄ ἶρος, ἴσθι κακῷ ἴρος ὀνομασθείς. ¶ Αἴροντας, μισοῦντας. ¶ Αἰρόπιον, σκοτεινὸν καὶ τὸ κόσκινον ἐν ᾧ πυροὶ σήθονται. ¶ Αἱροῦμαι, ἐπιλεύσομαι. ἢ λαμβάνω, ἢ βούλομαι. ¶ Αἰρομένη, ἐπαιρομένη.

Ἀ ιρουμένοις, βουλομένοις. ¶ Ἀΐρρον, ἄρρητον, ἀθεώρητον, ἀκολάκευτον. ¶ Ἀζυτόνητε, ἀκαταπόνητε.

Α ἶσα, μοῖρα. λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν. αἶσα καὶ ἡ πεπρωμένη, αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, καὶ τὸ καθῆκον, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας. ¶ Αἴσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος ὃν κατέχοντες ὕμνουν τοὺς θεούς.

Ἄ ισαντες, αἰσθόμενοι. ¶ Αἰσάρων, εἶδος ἱέρακος.

Ἀ ισήεις, ἐστηκὼς ἔχεις. ¶ Αἴσηπος, ποταμός, ἢ ὄνομα κύριον. ¶ Αἴσαι, βούλει, αἰσθάνεσθαι, κατανοεῖς

Ἄ ισθεσθε, μάθετε. ¶ Ἄισθα, ἐξέπνευσεν.

Ἄ ισθησις, νόησις. ¶ Αἰσθήσεις, παρὰ τὸ αἰσθάνεσθαι. εἰσὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου σώματος, αἰσθήσεις πέντε, ὅρασις. ὄσφρησις. ἀκοή. γεῦσις, καὶ ἁφή. ἁφὴ δὲ λέγεται ἡ διὰ τῶν χειρῶν αἴσθησις. ¶ Αἰσθητά, ὁρατά. τὰ τῇ αἰσθήσει ὑποπίπτοντα, τὰ ὁρώμενα. αἰσθῶτα δὲ ἱμάτιον.

Ἀ ισθόματα, τὰ τῇ ὄψει γινόμενα πάθη. ¶ Αἰσθητήρια, τὰ μέλη δι᾽ ὧν αἰσθανόμεθα. ¶ Αἰσθοίμην, νοοίμην. ¶ Αἴσθου, σύνες, ἄκουσον, γνῶθι.

Ἀ ισθῶν, ἐν αἰσθήσει ἔχων. ¶ Αἴσια, γνήσια, δεξιά, ἀγαθά. ¶ Αἴσια, εἱμαρμένα, δίκαια, καθήκοντα.

Ἄ ισιον, ὁμοίως. ¶ Αἴσιμον, δεξιόν. μεμοιραμένον. ἀγαθόν. συμφέρον. καὶ τὰ ὅμοια. ¶ Αἴσιμον ἦμαρ, ἡ μεμοιραμένη ἡμέρα. ¶ Αἴσιος. δεξιός. καλός. ἀγαθὸς θυμήρης. ¶ Αἰσιμίδης, οἰκίας τινός. ¶ Αἰσίως, καλῶς. δεξιῶς. εὐελπίδας τιμωρίᾳ. ¶ Αἰσυλαρίζεις. ἀπρεπῆ πράττεις. ¶ Αἶσμα. ᾆσμα.

Ἀ ισμάτων, δαπανημάτων. ¶ Αἰσοί. θεοὶ ὑπὸ τυρρηνῶν. ¶ Ἄϊσον, ἄνισον. ἄγνωστον. ¶ Αἴσονες, φραγμοί. ¶ Αἰσόμενος, φραξάμενος.

Ἀ ἴσσονται, διαστίονται, κινοῦνται, κρέμανται.

Ἀ ισύτωρ, χοιροβοσκός. ¶ Ἀΐσσωσιν, ὁρμῶσιν.

Ἀ ἴσσων: ὁρμῶν. ¶ Ἀΐστη, ἀφανῆ, ἀνήκοον.

Ἄ ιστος. ἀφανής. ἀνιστόρητος. ¶ Ἀϊστωθείς. ἀφανισθείς.

Ἀ ϊστώσας, διαχέας καὶ τήξας σοφοκλῆς ῥιζοτόμοις. κόρον ἀϊστώσας πῦρ. ¶ Ἀΐστορες, ἄπειροι.

Ἀ ϊστωθέντα, ἀφανισθέντα. ¶ Αἰσυμνητήρ. ὁ τῆς νεανίας, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ τηροῦντι τὰ αἴσια ὅ ἐστι τὰ δίκαια. ¶ Αἴσυλα, κακά, ἄδικα, ἁμαρτήματα. ¶ Αἰσυμνᾷ, βασιλεύει, ἄρχει, ἐπιμελεῖται τῆς δίκης καὶ ἡγεμονίας. ¶ Αἰσύμη, πόλις θρᾳκική. ¶ Αἰσυμνῆται. οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες ἢ ὑπηρέται, ἢ οἱ νεανίαι.

Ἀ ισύφηλος, δειλός, ψευδής, ἀπατεών. ¶ Αἴσχεα, ὀνείδη. ὕβρεις. ¶ Αἰσχέας, αἰσχύνας. ¶ Αἰσχέτεια, τῶν ἰδίων. ¶ Αἴσχιστος, αἰσχρότατος, κακός, μυσαρός. ¶ Αἰσχίω. χείρονα. ¶ Αἶσχρος, αἰσχρο

Α ἴθωκας, φλυκταίνας. ¶ Αἴθον, λαμπρὸν, πυρρὸν, μέλαν. ¶ Αἴθωνα, μέλανα, πυρώδη ἢ θερμαντικόν.
Α ἰθομένου, καιομένου. ¶ Αἰθοπα οἶνον, θερμαντικόν. ¶ Αἴθοπος. διάπυρος, μελανός.
Α ἶθος, καῦμα. ¶ Αἰθοῦσα, στοὰ ἢ λαμπρά.
Α ἰθοῦσα, καιοῦσα. ¶ Αἰθούσης. τῆς πρὸς ἥλιον αὐλί-
χοντα τετραμμένης, ἢ ἐπὶ πρὸς τὴν δύσιν, ἀπὸ τοῦ καί-
ταίθεσθαι ὑπὸ ἥλιον. ¶ Αἰθούσαις, λαμπούσαις.
Α ἰθρεῖ. χειμάζει. ¶ Αἰθρεία, εὐδία. ¶ Αἴθρη, αἰθρεία,
αὐγή. εὐδία. ἀὴρ καθαρός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον ἐπὶ
πιτθέως θυγατρός. ¶ Αἰθρηγενέος. εὐδίαν ποιοῦν-
τος. ¶ Αἰθεινόν. πρωϊνόν. ¶ Αἴθειος. ὑπὸ τὸν
ἀέρα. ¶ Αἶθρος, ψύχος τὸ ὄρθριον. ¶ Αἴθρυλα
σκίασμα, κίνημα. ¶ Αἰθρῷ, τὸ ἐκ τῆς αἰθρείας πνέον-
τι. ¶ Αἴθυια, εἶδος πετεινοῦ. ¶ Αἴθυιαι, ἐνάλι-
αι, κορῶναι. ¶ Αἰθύιας, ἄνθος, βοτάνης εἶδος.
Α ἰθύμαι, δικτὸν καρικήσαντες οὕτως ἐκάλουν.
Α ἰθύνεσθαι, λαμβάνεσθαι. ¶ Αἱρεῖσθαι, ἀπέχεσθαι,
κρατεῖν. ¶ Αἰθύσσει, ῥιπίζει. ¶ Αἰθύσσειν, ἀνασεί-
ειν, σίνεσθαι σοφοκλῆς. ¶ Αἰθύσσοντος, ὁρμῶντος.
Α ἴθων, λάμπων. ¶ Αἴθωνας, λαμπρούς. ¶ Αἰθὼς,
μέγα. ¶ Αἴθ' ὡς. εἴθ' οὕτως. ¶ Αἴκα, ἐάν.
Α ἰκάζει, καλεῖ. ¶ Αἰκάλλει, σαίνει, θωπεύει.
Α ἰκάς. τὰς ὁρμὰς καὶ τὰς φοράς. ¶ Αἰκάλος, κό-
λαξ. ¶ Αἴκεν πως, ἐάν πως. ¶ Αἴκε, ἐάν. τὸ δὲ
αὐτὸ δηλοῖ κἂν μετὰ τοῦ ν λέγηται. οἷον, αἴκεν, αἴκεν
πως, ἐάν. ¶ Αἴκεν ἰδῃ, ἐὰν θεάσηται. ¶ Αἰκελίως,
εὐτελοῦς, εὐκαταφρονήτου. ¶ Αἴκε πίθηαι, ἐὰν
πεισθῇς. ¶ Αἴκε ποθι, ἐάν ποτε. ¶ Αἶκες, ὁρμαί.
Α ἰκή. ῥιπὴ, κίνησις. ¶ Αἰκία, πληγή. ὕβρεις. βάσα-
νος, μάστιξ. ¶ Αἰκίζεται, μαστίζεται, ὑβρίζεται.
Α ἰκίσμασι. πληγαῖς, μάστιξιν. ¶ Αἰκισμῶν, μαστίγων,
πληγῶν. ¶ Αἰκιῶν, βασάνων, πληγῶν. ¶ Αἴκι-
κα. ὕβρικα. ¶ Αἶκλοι, αἱ γωνίαι τοῦ βέλους.
Α ἶκνον, δεῖπνον ¶ Αἶκλος, ὀψάριος. ¶ Αἴκολα,
αἰσχρά. ¶ Αἴκτος, ἀπρόσιτος. ¶ Αἰκτή, ἡ κρηπίς.
οἱ δὲ, ἡ ἀκτή. ¶ Αἰκούνα, αἰσχύνη λάκωνες.
Α ἰκῶς. αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς, χαλεπῶς, ἀπὸ τῆς αἰκί-
ας. ¶ Αἴλινος, ὕμνος, θρῆνος. ¶ Αἴλιοι, σύγγαμ-
βροι. ¶ Αἰλεῖν, θεραπεύειν. ¶ Αἰλόζωον. ἀλλοιό-
ζωον. ¶ Αἰλοκειός. ῥίζα τὶς οὕτω καλουμένη.
Α ἷμα, γένος. σπέρμα. ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος
εὔχομαι εἶναι, κατὰ μὲν τὴν γενεὰν τοῦ πατρὸς θεωρου-
μένου, κατὰ δὲ τὸ αἷμα τῆς μητρός. τὸ γὰρ καταμήνιον αἷ-
μα τῇ καταβολῇ τῆς γονῆς παγὲν καὶ σὰρξ γενόμενον,
διαπλάττεται ὑπὸ φύσεως. ὅτε δὲ συνήθως αὐτὸ τὸ
αἷμα, ὡς τὸ, ῥέε δ' αἷμα κατ' οὐταμένης ὠτειλῆς.
ὁ δὲ σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. τὴν μάχαιραν ἔφη.
Α ἱμάλεον, ἀσθενές. ¶ Αἱμαλία. ἀλλαντία.
Α ἱμακουρίαι, τὰ ἐναγίσματα τῶν κατοιχομένων.
Α ἷμα πᾶν πλύοντα, πολὺ, τὸ δὲ ὀλίγον ὑπὸ σιάλου δια-
πλύνεται. ¶ Αἱμασιά. τὸ ἐκ πολλῶν λίθων λογά-
δων ἄθροισμα. ¶ Αἱμασιαί. ὡς φραγμοὶ πλατεῖς
ἀπὸ πλίνθων θριγκώδεις, ἀπὸ τοῦ οἷον ἀβασία ἐφ' ἣν οὐκ
ἔστιν ἐμβῆναι. ¶ Αἵματος ἆσαι ἄρηα. αἵματος
κορέσαι τὸν δόρυ, ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό,

ἆσαι γὰρ ἡ ῥυπαρία, ὅθεν καὶ ἀσάμενοι ἤγουν τὴν ἄσην μινύ-
θοντες * ἐνεορεῖ σοφοκλῆς εὐμήλῳ. ¶ Αἵματι φοι-
νόν. πυρρόν. ¶ Αἱματίτης, ἡ φλέψ, ἰδιαίτερον δὲ
αἱμορροΐς. καὶ ὁ λίθος. ¶ Αἱματόεντα, ἡματωμέ-
να. ¶ Αἱματῶπις, αἷμα βλέπουσα. ¶ Αἱματῶ-
σαι, φονεῦσαι, ἢ φοινίξαι. ¶ Αἱματόεσσα, αἱματώδης.
Α ἱμαχθῆναι, αἱμάξαι. ¶ Αἱμαχθέντες, ὑπὸ αἵματι
χρανθέντες. ¶ Αἱμηροί, αἱματώδεις. ¶ Αἵμιον,
σφάγιον. ¶ Αἱμαβόρος, αἷμα ἐσθίοντος, βορὰ γὰρ ἡ τρο-
φή. ¶ Αἱμοίδρυμοι, αἰσχύλος αἰτναίαις. ¶ Αἱμό-
κορχνα, ἠχοῦντα. ¶ Αἱμίλιος, δόλιος. ¶ Αἵμονα,
ἐπιστήμονα, ἔμπειρον. ¶ Αἱμονά τε κρείοντα. τὸν βα-
σιλέα αἵμονα. ¶ Αἱμωπεῖ, αἱματώδης.
Α ἱμονία, ἡ θεσσαλία καὶ ἡ ἔφεσος. ¶ Αἱμὸς, τράχηλος
Α ἵμοις, ὀβελίσκοις. ¶ Αἱμορυγχίαν, καθημάχθαι
τὸ ῥύγχος. ¶ Αἱμοφόρυκτα, αἵματι μεμολυσμένα
καὶ ἀναπεφυρμένα. ¶ Αἱμυλίοις, κολακευτικοῖς.
Α ἱμύλα, προσηνῆ. ¶ Αἱμυλίοισι, συνετοῖς καὶ προση-
νέσιν. ¶ Αἱμύλος, ἀστεῖος, συνετὸς, ὀξὺς ἐν τῷ λέ-
γειν. ¶ Αἱμωδιᾶν, τὸ τοὺς ὀδόντας νυγκᾶν ἀπὸ ὁρά-
σεως ἢ ἀκούσματος. ¶ Αἱμώδη, ἡματώδη.
Α ἰνὰ, δεινὰ, κακά. ¶ Αἰναρέτη, ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρε-
τὴν κεκτημένε. ¶ Αἰνεόμενοι, αἰνούμενοι. ¶ Αἰνέεται,
συγκατατίθεται. ¶ Αἰνείας, τοῦ αἰνείου.
Α ἰνέοντες, διὰ παντὸς αἰνοῦντες. ¶ Αἰνεπίκουρος, ὁ ἐπὶ
κακῷ βοηθῶν. ¶ Αἰνέσαιμι, ἀναπείσαιμι.
Α ἰνέσιμοι. καθήκοντες. ¶ Αἰνετὰ, νεικείοντα, τὰ ἐ-
παίνου ἄξια. ¶ Αἰνὴ. δεινή. ¶ Αἰνήν, δεινήν.
Α ἰνίγματα, ζητήματα, ὁμοιώματα, τεκμήρια.
Α ἰνήθεστος, οὐκ εὐλιτάνευτος. ¶ Αἰνήσειεν, καταλέ-
ξαιεν. ¶ Αἰνήσωσιν, ἐπαινέσωσι, συγκαταθῶνται.
Α ἴνιγμα, πρόβλημα, ζήτημα. ¶ Αἰνιγματωδῶς,
δυσχερῶς, ἀσυμφώνως. ¶ Αἰνίζομαι, θαυμάζω.
ἐπαινῶ. ὁ δὲ κωμικὸς, δεινήσομαι, καταπλήσσομαι.
Α ἰνίζηθ' ὑποφήτην. ¶ Αἰνίττεται. ἀσήμως λέγει,
ἀποτείνεται, ἐπισημαίνει. ¶ Αἰνιττόμενος, δι' αἰνι-
γμάτων ἢ παραβολῶν λαλῶν. ¶ Αἰνόθεν αἰνῶς, τῶν
δεινῶν δεινότατον. ¶ Αἰνόθεν, ἀπὸ τοῦ αἴνου, αἶνος
δὲ πόλις ἐπὶ θρακίας. ¶ Αἰνόθεν, ἐκ κακῶν.
Α ἰνοτόκος, κακὴ γέννησις. ¶ Αἰνὸν, σημεῖον δεινόν.
αἰνότατε κρονίδη. καὶ, τρῶσαι δ' οἰωθὴ καὶ ἀχαιῶν φύ-
λοπις αἰνή. ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν δέομαι αἶνον ὄνει-
ρον ἐλθέμεν. καὶ μέχρι τήμερον αἰνοῦ ¶ Αἰνὸν, ἐναρ-
γῆ. δεινόν. χαλεπόν. ¶ Αἰνῶν βαρυτόνως, ἐπαι-
νῶν τι. ¶ Αἰνοτόκος, ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς.
Α ἰνότατον, δεινότατον. ¶ Αἰνομόρον τέ.
Α ἴνου ἐπαίνου, ὕμνου. ¶ Αἰνύμενος, ἀφαιρούμενος,
λαμβάνων. ¶ Αἴνυται, ἀφαιρεῖται, λαμβάνει.
Α ἴνυν, ἀφῃρεῖτο, ἐμάνθανεν. ¶ Αἰνῶ, παραινῶ, πα-
ραιτοῦμαι καὶ ἐπαινῶ, σοφοκλῆς ἀλκμαίωνι.
Α ἰνῶν, πλείσσων. ¶ Αἰνῶς. δεινῶς καὶ χαλεπῶς καὶ
λίαν ἢ μάλιστα. ¶ Αἲξ οὐρανία, τὰ τοῦ ἀθηναίου κυά-
μου γένη ὧ ἐψήφισαν καὶ ἐχειροτόνουν. ¶ Αἲξ ἑαυτῇ
τὴν μάχαιραν. παροιμία ἐπὶ τῶν κακόν τι ἑαυτοῖς
ποιούντων. ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. κορίνθιοι θυσίαν
τελοῦντες ἥρᾳ, αἶγα τῇ θεῷ ἔθυον. τῶν δὲ κομισάντων

Ἄϊδος κυνέη, ἀθάνατόν τι νέφος ὃ περιβάλλονται οἱ θεοὶ ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεσθαι, νεφέλη ἀφανὴς ἐν ᾗ ἀποδυσάμενοι οἱ θεοὶ ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις. ¶ Ἀΐδας, τύμβος, τάφος.

Ἀϊδάας, δεσπότης. ¶ Αἰ δέ, αὐτοῦ δέ. ¶ Ἀϊδάνης, διατρίβων παραντῖνοι. ¶ Ἀϊδάσονται, ᾄσεσθο.

Ἀΐδειν πρὸς μυρρίνην, ἔθος ἐν τοῖς συμποσίοις, τὸν μὴ δυνάμενον ᾆσαι, δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα, πρὸς αὐτὴν ᾄδειν. ¶ Ἀΐδειν, ἐπὶ τῶν ἀλεκτρυόνων λέγουσιν ἀττικοί, κοκκύζειν δὲ οὔ φασιν ἐπ' αὐτῶν, πλὴν μωκώμενοι τινὰ ξένον. δηλοῖ δὲ καὶ λέγειν, ὀνομάζειν. ¶ Αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι. ¶ Ἀΐδειν αἰὰν περὶ Τελαμῶνος, ἦν τι σκολιὸν γεγραμμένον εἰς Αἴαντα. ¶ Ἀΐδειν ἔχων, ἴσον τῷ μάτην λέγειν καὶ ληρεῖν. ¶ Αἰδέσασθαι, τὸ ἐνοχέοντα φόνῳ ἀκουσίῳ τὸ πεφυγαδευμένον ἐφ' ὁρισμένῳ χρόνῳ τοῦ τετελευτηκότος ἐξιλάσασθαι, ὡς εἰληφότα ἤδη τιμωρίαν.

Αἴδεσθεν, ᾐδέσθησαν. ¶ Αἰδέσιμον, σεβάσμιον, ἔντιμον. ¶ Αἰδεσιμώτερος, αἰδοῦς ἄξιος.

Αἰδέσαι, αἰδέσθητι. ¶ Αἰδέσονται. αἰδεσθήσονται.

Ἄϊδηλον, ἄδηλον, ἀφανές. ¶ Ἀϊδήλως, ἀφανιστικῶς. ¶ Αἰδήμονα, αἰδέσιμον. ¶ Ἀΐδης, ᾅδης.

Ἀϊδόφρων, αἰσχυντηλός. ¶ Ἀΐδιον ἀεὶ ὄν, ἀεὶ ὑπάρχον. ¶ Ἀϊδίων, αἰωνίων. ¶ Ἀϊδνόν, μέλαν, ἀφανιστικόν. λέγεται καὶ τὸν ὠκεανὸν πλόον ἀϊδνόν.

Ἀϊδνή. σκοτεινή. ¶ Αἰδοῖον, αἰσχύνη. ¶ Αἰδοῖ νικώμενος, τῇ αἰσχύνῃ. ¶ Αἰδοῖ εἴκων, νικώμενος τῇ αἰδοῖ τουτέστιν αἰδούμενος. ¶ Αἰδοῖα, αἰδοῦς ἀξία.

Ἄϊδοσδε, εἰς ᾅδου. ¶ Ἄϊδος κυνέα, νέφος τι σκότοις.

Αἰδοῖος δίκαιος. τίμιος. αἰδοῦς ἄξιος. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδουμένου δὲ χρῆται τῇ λέξει ὅμηρος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱκέτου. κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης. ¶ Αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι. ¶ Αἰδοῦς, βωμὸς ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. ¶ Αἰδοῦς καὶ φιλίας. εἰσὶ βωμοὶ πρὸς τῷ ἱερῷ. ¶ Ἀϊδρεῖ, ἀπείρῳ ἀμαθεῖ. ¶ Ἀϊδόφολοι, οἱ λεπτοὶ καὶ ἰσχνοὶ καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντες.

Ἀϊδρείη, ἀπειρία, ἀμαθία πολέμοιο. ¶ Ἄϊδροι, ἄϊδριες, ἴων τεύκρῳ. ¶ Ἀϊδροφῶντι, ἀϊδρίων ἀναιρετικῷ. ¶ Αἴδυλος, θρασύς. ¶ Ἀΐδρυτον, κακόν. κρατῖνος ξειφίοις εἴκασι φεύγοντος.

Ἀΐδρυτον, κακόν. ἄλλοις κακοῖς ἀΐδρυτον ὃ οἷον ἄλλοι αὐτοῖς οὐκ ἂν ἱδρύσαιντο τὴν φυγήν, ὡς εἴ τις ἄπαλμα ἱδρύσαιτο. ¶ Ἀϊδὴς αἰσχύνη, τὸν τοῦ σώματος αἰσχρότητα, τὰ αἰδοῖα. καὶ ἡ σελήνη παρὰ χαλδαίοις.

Ἀΐδων, λέγων. ¶ Ἀϊδωνέος, τοῦ ᾅδου. ¶ Ἀϊδωνεύς, ὁ θεὸς καὶ ὁ τόπος. ¶ Ἀϊδωνι, τῷ ᾅδῃ.

Ἀϊδῶς, ἄγριοι αἰσχύνῃ γεγονότες. ¶ Ἀϊδωνία, θανάσιμα. ¶ Αἰδῶσα, διὰ αὐλῆς τὰ τειχία.

Ἀϊδώτατον, ταχίονα. ¶ Ἄϊε δέ. ἤκουε δέ.

Αἰεί. ἀεί, διαπαντός, συνεχῶς, ἔστι δὲ τὸ δι' αἰῶνος, θεῶν αἰειγενετάων, καὶ τὸ μετὰ χρόνων, ἢ τὸ συνεχῶς, καὶ πυκνῶς, καὶ τὸ δι' ὅλου, αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα. καὶ τὸ καθ' ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον. μάλα κεν βαθὺ λήιον αἰεί, καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές, αἰεὶ δ' ἡνίοχον κνίνης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον.

Ἀΐει, ἀκούει, αἰσθάνεται. ¶ Αἰειγενετάων, διαπαντὸς ὄντων, ἢ διὰ παντὸς ἐνδιαγόντων καὶ γενεσιουργούντων. ¶ Ἀΐες, ἐπύθου, ἐκοιμήθης.

Αἰεὶ νέον ἐρχομενάων, διαπαντὸς νεωστὶ ἐρχομένων, ἀθρόος δὲ εἰσελθοῦσαι τὸν λειμῶνα αὐτῶν ὁ ἀλλαχοῦ που αἱ μέλισσαι, μικρόν τι τοῦ πλήστεως μετελθοῦσαι διϊστῶσιν ὡς ὁμοίως καὶ δεύτεραι πετασθεῖσαι, καὶ αὖ πάλιν τρίτον, εἶτα τῇ τάξει ἀναπέτονται πάλιν ὡς δοκεῖν αὐτὰς κατ' ὀλίγον ἀναπτομένας, ἀρχὴν τοῦ πλήστεως λαμβάνειν. ¶ Αἰέσκοντο, ηὐλίζοντο.

Αἴεχλος, κλάδος δάφνης. ¶ Ἀΐειν. διαπαντὸς ἐπαισθάνεσθαι. ¶ Αἰετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι, παροιμία. τὰ γὰρ ᾠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυλίοντες. ¶ Αἰετός. αἴθων. ὁ ἔνθερμος καὶ πυρώδης καὶ ξανθὸς τὸ δὲ πληνόν, κ. ἔροφος τὸ δὲ ἐπὶ τῷ πίσῳ κυμάτιον. ¶ Αἰετῷ ἑαυτῷ. ¶ Αἰζαέρι, αἱ ἐπίλεκτοι. ¶ Αἰζάεν, εὐξαφὲς βλάστημα.

Αἰζαὸν, τὴν μέσην ὥραν. ¶ Αἰζασία, ἄμπελος οὕτως λεγομένη. ¶ Αἰζάων, ὀρέων ὑψηλῶν. ¶ Αἰζηοί, νεανίσκοι οἱ τῷ αἵματι ζέοντες, ἢ οἱ ἄγαν θερμοὶ καὶ θυμώδεις. ¶ Αἰζήϊος, ἀκμάζων. ¶ Αἰζηΐων νεανιῶν. ¶ Αἰζηλός, ἄδηλος. ¶ Αἰζηνεκές, διηνεκές. αἰώνιον. ¶ Αἰζητόν. πνευστικὸν καὶ πυρῶδες.

Αἰζόκροκον, ξεράσιον. ¶ Αἰζυκτή, ἡ γῆ.

Αἰκνά, τὰ μικρὰ τῶν δενδρέων. ἄλλοι δέ, αἴηνες.

Ἀϊώνιον, βλαβερόν. ¶ Αἴης, γῆς, γαίης.

Αἴσυλον, ἄνεμον. κακοποιόν. ¶ Αἴητου, ἀνέμου.

Αἴθ' ὤφελες, εἴθ' ὤφελες. ¶ Αἴθων, πνευστικὸν ἢ πυρῶδες, ἐπὶ τοῦ ἡφαίστου. ¶ Αἰθαί. μέλαιναι καὶ πυμφόλυγες. ¶ Αἰθάλη, σποδός. τὸ ἐκ καμίνου μέλαν.

Αἰθάλη, τέφρα, σποδός. ¶ Αἰθαλία, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. ¶ Αἰθαλίδες, τὰ ἐν τῷ σίτῳ γινόμενα, ὃ τινὲς ἐπὶ τοῦ ὕδατι σταλαγμοὺς τοῦ ἐλαίου.

Αἰθαλόεν, κεκαυμένον. λαμπρόν, ἐμπεπρησμένον.

Αἴθαλος, ὁ τοῦ πυρὸς ἀποφορά, καὶ ἡ ἐν τῷ ὀρόφῳ αἰθάλη. ¶ Αἰθαλώδης, καπνώδης, σκοτώδης.

Αἰθετητόν, ἑπόμενον τὸν κριτήν. ¶ Αἴθε, εἴθε, μακάρι.

Αἴθειν, καίειν. ¶ Αἰθέριον καὶ οὐράνιον.

Αἰθέρος, ἀέρος, ὁ ὑπὲρ τὸν ἀέρα ὄντος.

Αἰθέρος τύμβος, οὐρανός. ¶ Αἰθέρα, ἐμπρησμὸν ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. εὐριπίδης ζωᾶσιν. ¶ Αἴθεσθαι, καίεσθαι. ¶ Αἴθεται. καίεται λαμπρῶς.

Αἰθερονόμων, τῶν ἐν ὕψει τὴν νομὴν ἐχόντων.

Αἰθήρ, ὁ ὑπὲρ τὰ νέφη τόπος.

Αἶθις, πέταλος, κρατῖνος κλεοβουλίναις, ἐκβάλλοντες διὰ αἴθης πετάλους. ¶ Αἴθικες, ἔθνος παρὰ τὴν θεσσαλίαν. ὅ ἐστιν δολοπία.

Αἴθινες, καρπὸς ὄβριμος.

Αἰθίνην, καυσίμην. ¶ Αἰθιοπία, ἡ σαμοθράκη.

Αἰθιοπαῖδα, τὸν διόνυσον ἀνακρέων. ἄλλοι τὸν οἶνον; ἄλλοι τὸν ἄρτεμιν. ¶ Αἰθιοπικόν, ἀκακία.

Αἰθιοπίς, φλεγμώδης πία. ¶ Αἴθεια, κρατῖνος δηλιάσιν. ὑπερβορέοις αἴθεια τιμῶντας στέφη, τὰ γὰρ ὑπερβορέων ἱερά, κατά τινα πάτριον ἀσιτίαν, οὐχ ὑπὸ στέγην, ἀλλ' ὑπ' αἴθειον διαφυλάττεται. ¶ Αἴθοψ, ὁ λέσβιος. μέλας ὁ διὰ τὸ κεράμιον. ¶ Αἶθμα, στέαρ.

μένος αἰθρίας ὁ ζεύς. Ἄθως, ὄρος ἐν μακεδονίᾳ.
A θώπευτον, ἀκολάκευτον.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ι, ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον, σημαίνει
A τὸ ὤφελον αἴ τι τοῦ αἴθε. δασυνόμενον δὲ ἄρθρον
θηλυκὸν καὶ ἀναφορικόν, ᾧ χρῆται ὅμηρος αὐ
τὶ τοῦ αὕται, ἢ αἵ τινες. ¶ αἰακόντιον ἀθήνησι, καὶ
τὸ αἰακοῦ τέμενος. ¶ Αἶα, γῆ, γαῖα κατ' ἀφαί
ρεσιν τοῦ γ. καὶ ὡς τινὲς κρήνη ἐν παφλαγονίᾳ.
A ἰάζει, θρηνεῖ. ¶ αἰαζομένη, θρηνοῦσα, ἀκούουσα.
A ἰάζω, ἀναβοῶ, στενάζω. ¶ Αἰακεῖον, ὅ φασιν
αἰακὸν οἰκῆσαι. ¶ Αἰακεία, ὕβρεις, οἱονεὶ αἰκία
A ἰακίδης, τοῦ αἰακοῦ ἐκγόνου ἀχιλλέως. ¶ αἰακίξ,
κύλιξ. ¶ Αἰαίη, ἡ νῆσος ἣν κατῴκει ἡ κίρκη, καὶ αὐτὴ ἡ
κίρκη ὁμώνυμος αἰαίη δηλοῦσα, ἢ ἐθνικὴ ἀπὸ τῆς νήσου
τὸ ὄνομα δὲ πεποιημένον παρὰ τὸ αἲ αἲ τοὺς θρηνοῦν
τας φθέγγεσθαι, ἤτοι διὰ ὑπὸ τῶν παρὰ ταῖς ἀλίαις
φυγόσιν ἀνερεθέντας θρηνεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ἀξίαν εἶναι
θρήνου τὴν τῶν μεταμορφουμένων ἀποθηρίωσιν
A ἶαν, γαῖαν, γῆν ¶ αἰαλλίαζε ὤμοι, ὤμοι.
A ἰανόν, χαλεπόν, αἰνόν. ¶ Αἰολάλιβος. ἀεὶ ἁμαρ
τωλός. ¶ Αἰαντία, ἑορτὴ ἐν σαλαμῖνι
A ἰαντίς, φυλὴ ἀθήνησιν. ¶ Αἰανθῆν, ἁμαρτία.
A ἴας, ὁ τελαμώνιος. Αἰᾶται, καθῆνται
A ιαυλαία, τὸ κατακάλυμμα. ¶ αἰαφοί, ἀυτοὶ ἀ-
κούοντες. ¶ Αἶαψ, ματαίως.
A ἰβάνη, θύρα ¶ Αἰμεθὲς, ἀετὸς πηγαῖος
A ἰβοῖ, ὡς οἴμοι. τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ.
A ἶβον, κάταντες, πλάγιον. ¶ Αἰγαδὰς, αἰγας
ὀδώδεις. ¶ Αἰγαὶ νῆσος πρὸς τῇ εὐβοίᾳ ἱερὸν πο-
σειδῶνος ¶ αἰγαῖον, ἄμορον πέλαγος. ¶ Αἰ
γαγρον, αἶγα ἄγριον ¶ Αἰγάνεα, ἀκόντια, διὰ τὸ αἰ
γείοις ἱμᾶσιν ἠγκυλῶσθαι ¶ αἰγανέης, τοῦ δόρατος
A ἰγανέησιν, ἱέντες τοῖς δόρασι βάλλοντες, τοῖς
πάνυ ὑψουμένοις. ¶ Αἴγαρον, εἶθε γάρ.
A ἰγαίοις, θαλασσαίων περιαγνίζειν ¶ αἰγαίων,
ἐπιτεταμένας ἐνάλιος θεός. καὶ τὸ περὶ τὰς κυ
κλάδας πέλαγος. οἱ δὲ, ὁ βριάρεως καὶ ὁ ποσειδῶν.
A ἶγαν, ὑποδημάτων γένος. ¶ αἰγίναια, τὰ
ῥωπικὰ φορτία, καὶ οἱ πιπράσκοντες αὐτὰ αἰγινο
πῶλαι ἐλέγοντο. ¶ αἰγείναιον, νόμισμα ἀργυροῦν
μέγα. ¶ αἰγινέοι, αἰγείνεως ὅμοιος ὀβολός.
A ἰγεινητικά, ἔργα, τοὺς συμβεβηκότας ἀνδριάντας
A ἴγειρος, εἶδος δένδρου. ¶ αἰγειροθέα, αἴγειρος
ἡ ἀθήνησι πλησίον τοῦ ἱεροῦ, ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέ
ατρον τὰ ἰκρία ἐπήγνυον. ¶ αἶπ, αὗται
A ἰγίην, κωνῆν τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην
περικεφαλαίαν. ¶ αἰγαῖον, πλωτὸν πέλαγος
οὕτω καλούμενον. ¶ αἰγειροτόμοι, ἰθαγενεῖς τινες
ἀθήνησιν. ¶ αἶγες, τὰ κύματα ὀδώδεις.
A ἰγίς. φυλὴ ἀθήνησι.

A ἰγιάλεια, ἡ νῦν ἀχαΐα. ¶ αἰγιαλεῖς, οἱ μετὰ ἀ
γαμέμνονος στρατευσάμενοι πρότερον ἴωνες, νῦν δὲ
ἀχαιοὶ ἐν σικυῶνι. ¶ Αἰγιαλός, ὁ παραθαλάσσι
ος ἐν τόπῳ ψαμμώδει, ἢ ψηφῖδας ἔχων. ¶ Αἰ
γιαλίδες, ὑμένες καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὰς ὑπο
λεύκους οὐλὰς αἰγιαλίδας ἔλεγον. ¶ αἰγίβοτον,
ἀπὸ τοῦ βόσκειν καὶ ζέφειν δυναμένην, ἐξ οὗ καὶ τὴν ὀρει
νὴν λέγουσιν. ¶ αἰγίδα, θυσανόεσσαν. τὸ ὅπλον τοῦ
διὸς τὸ κεραυνῶδες. ¶ Αἰγίζει, καταιγίζει δυ-
σπᾷ. ¶ Αἰγίζειν, διασπᾶν ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ
τὸ αἰκίζεσθαι ἀπὸ τοῦ καταιγίζειν. αἰσχύλος. οὐδ' αὐτὸς
ἐν ἠδωνοῖς, καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει. ¶ Αἰγί
κοραν, τηλῆς ¶ Αἰγλία, δακτυλίδια. ¶ αἰγίλι
πος, ὑψηλὸς τόπος. ¶ αἰγίλιψ, ὑψηλὴ πέτρα καὶ
πόλις, καὶ ἰτέα ὑπὸ θυρείων. ¶ αἰγιλοῦρος, κά
ραβος. ¶ αἰγιαλῶς, ἀντὶ τοῦ αἰγιαλέως ἀττικῶς.
A ἰγίλιπα, τραχεῖαν. ¶ αἰγίλωψ, πόα τις ἐμφε
ρὴς στάχυϊ, καὶ τὸ περὶ τῶν ὀφθαλμῶν πάθος
A ἰγίναψ, νῆσος τῆς πελοποννήσου ¶ αἰπόλιμοι, ζῶα
οὕτω καλούμενα. ¶ αἰγιόχοιο, αἰγιδούχου.
A ἰγίοχος, αἰγιδοῦχος ὁ τὴν αἰγίδα ἔχων. αἰγὶς δὲ
ὅπλον ¶ αἴπειρος, εἶδος δένδρου. ¶ αἰγίς, ὀξεῖα
πνοή, καὶ ἣν αἱ λίβυσσαι φέρουσι δορὰν καὶ ἡ ἀπόστιλψις
τῶν ὀμμάτων. ¶ αἰγίπυρος, βοτάνης εἶδος ἢ κά-
ραβος Αἰγίς, ὅπλον ἐξ αἰγός, καὶ τὸ ἐκ τῶν στημ-
μάτων διαπεπλεγμένον δίκτυον, νυμφόδωροι δὲ
καὶ τὸν θώρακα αἰγίδα λέγεσθαι φησὶν ὑπὸ λακώνων
A ἴγιον, πόλις τῆς ἀχαΐας ¶ αἰγίσκον, αἶγα ἐν το-
μέαν ¶ Αἰγλαήρ, ὁ ἀσκληπιός. ¶ αἴγλας. ἀμ
φιδέας, καὶ ψέλλια τὰ περὶ τὴν ὕννιν τοῦ ἀρότρου.
A ἰγλαχίδων, σοφοκλῆς τηρεῖ. χιτὼν καὶ τέθηπε παρὰ
ἐπιχάρμῳ ἐν βάκχαις. ¶ αἴγλαις, λαμπάσι
λαμπρότησιν. ¶ αἴγλη, λαμπηδών, αὐγή, φῶς,
λαμπρότης. ἔστι δὲ καὶ βόλος φαῦλος κυβευτικός.
A ἰγλήεσσι, λαμπροῖς ¶ αἰγλήεντος, λαμπροῦ.
A ἴγλης χαίεντες, πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς χά
ριτας αἴγλης, καὶ ἡλίου, ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμ-
πρὰς εἶναι δεῖ. ¶ αἰγλητήν, ἐπίθετον ἀπόλλωνος.
A ἰγοφάγος, χήρα ἐν σπάρτῃ ¶ αἰγυλίς, λιγύς
A γύλιος, αἰγυπτίος, αὐγὴ ἡλίου. ¶ αἰγυπιόν, εἶδος
ἀετοῦ. Αἰγυπιοῖσιν, ἀετῶν γένος ἢ γυπῶν
A γύπτης, σιτης, ὁ σκαλαβώτης. ¶ αἰγυπτία ἐμ
πλή, ὡρωπὸς καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία ὡς εὐτελῆ. δι
A ἰγυπτιάζων, κακοζοτεβόμενος. ¶ αἰγυπτιασμέ
νη, κατάστασις, οὕτως ἐλέχθη ὑπὲρ ἰδίαν
A ἴγυπτος, ὁ νεῖλος ὁ ποταμός, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ὑπὸ
τῶν νεωτέρων αἴγυπτος ἐκλήθη. ¶ αἴγυπτος ὄνομα
ἐθνικόν, ἀβάστατος πρῶτος αἰγύπτιος, καὶ κύριος
τὸ τῆς ἰθακησίου γέροντος. ¶ αἰγυπτιάσαι, μεταστῆσαι
A ἰγωγάαν, ὀφθαλμός. ¶ αἰγάνυχον, πέας εἶδος
A ἰγῶν τέ, αἰγιδίαν. ¶ αἰγύπτιον ὄμμα. ¶ αἰγῶν
τὲ τελείων, τῇ ἡλικίᾳ τελείων. ¶ Αἰδέσιμον
A ἰδαο, ἄδου. ¶ ἀΐδη, διὸ ἀδηλοῖ τὰ σώματα.

λάβρον ἄθλον. ¶ ἀὴρ, ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος

Α ἤρης, καῦμα, ὁμίχλη ¶ Ακυλα, παράνομα, ἁμαρτωλά. ἀκαθήκοντα. ¶ ἄκυρον, κοῦφον ἐλαφρόν. ¶ ἀήτας, πνοάς. ¶ ἀήτη, πνοὴ, ἀναθυμίασις. ¶ ἀήτης, ἄνεμος ἀρσενικῶς. ¶ Αητο, ἐφέρετο, ἔπνει. ¶ Αηθαι, ἀκόρεστοι, ἄπληστοι περὶ τὴν τροφήν. ἀηδὼν, πλὴν ἀβλαβεῖς, οἱ δὲ, ὁρμήν. ¶ ἀήτοις, μεγάλας, αἰσχύλος ἀθάμαντι

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ

Θαλέων, ἐτύγχανον, τινὲς δὲ ἀθέσπονον.

ἀ Αθαμβεῖς, ἀνθαιδεῖς, ὑπερόπται. ἀκριβεῖς

Αθαλάττωτος, ἄπειρος θαλαττίου πλοῦ.

Α θάμαντα, τὸν θυόμενον νεφέλαις ¶ Αθαμβὲς, φύνιχος, ἀλκήστιδι, σῶμα δ' ἀθαμβὲς γηρείδονι σον τηρεῖ ¶ Αθαμβος, ὦ θάμβος. ¶ Αθάνατοι, τάγμα ἱππέων παρὰ πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν.

Α θαπτος, ἄκαιρος, ἢ ἄκλαυστος, θάψαι τὸ ἐγκλαυσαι. ¶ Αθάρα, ὁλόπυρος πτισάνη πυροῦ, καὶ πολτῶδες τι. ¶ Αθρέως, ἀκριβῶς. ¶ Αθάρη, πυρίνη πτισάνη. ¶ Αθαλπος, ἄφθορος ἐπὶ γυναικός, ἐπὶ δὲ ἀσθενοῦς στερεός. ¶ Αθάρειοι, αἱ μὴ διὰ τῶν προτεθυμέναι, τινὲς δὲ μὴ δεδομένοι ἄρθρῳ ¶ ἀθαρίζει ἀδικεῖ, προπηλακίζει. ¶ Αθαρος, ἄγραφος. ¶ Αθεεὶ, χωρὶς θεοῦ γνώμης. ¶ Αθηρὴς, ἤτοι ἀτηρὴς ἢ ὁ ἄγαν θηρευτικὸς ἢ ὑπερόπτης ἢ θαυμαστός. ¶ Αθελβάζειν δηθεῖν. ¶ ἀθελβὲν, ἕλκειν, νίκανδρος.

Α θέλγειν, ἀμέλγειν. ¶ Αθλάσει, θηλάζει ἢ θλίβει. ¶ Αθλιμνοι, κακοί ¶ Ασλιμον, ἄκοσμον κακόν. ¶ Αθέλβεται, δηθεῖται. ¶ ἀθέμβοτος, ἀκολασταίνων. ¶ ἀθέμηλον, οὐδὲν ἔχον, οὐδὲ θεμέλιον. ¶ ἀθεμέλιος, ἀκροσφαλὴς, ψευστής

Α θεμιστεῖαι, παρανομεῖαι, ἀδικεῖαι. ¶ Αθέμιστοι, ἄνομοι, ἄδικοι ¶ ἀθεμίστων, παρανόμων, ἀδίκων.

Α θήναζε, εἰς ἀθήνας ¶ ἀθερὲς, ἀνόητον, ἀνόσιον. ἀκριβές ¶ Αθέριξα, ἀπεφύλαξα ¶ Αθερίζειν, ἀποδοκιμάζειν, ἀτιμάζειν, σκυβαλίζειν. ¶ Αθέρες, τὰ εἰς τὸν στάχυν τοῦ σίτου ἄνω ὡς κέντροι. ¶ Αθερίσαι, καθυπτιῶσαι, ἀφροντιστῆσαι. ¶ Αθεριστος, ἀφρόντιστος. ¶ ἀθερὴς, ὁ σίδηρος ἀτηρὸς, ὅταν θερίζει, ἢ θεριστικὸς, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος ὀξὺς, ἢ ὁ ἀσταχύων. ¶ Αθεσμία, βλάβη ἐφ' ἣν νόμος οὐ κεῖται. ¶ Αθεσμος, δίκη ἄνομος. ¶ ἀθέσμως, παρανόμως. Αθέσφατον, πλὴν δυνατὸν ἀκολουθηρὸν, ἢ ὅσον οὐδὲ θεὸς φατίσειεν δι' ὑπερβολὴν πλήθους.

Α θετεῖ, ἀτιμάζει, ἐπιπλάζεται. ¶ Αθετεῖται, ὑβρίζεται καταφρονεῖται. ¶ ἀθέτως, ἀθέσμως, ἢ συγκατατεθειμένως, αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ ¶ Αθεστος ἐρινύσ σκληρά, ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιλάσασθαι ¶ Αθηλον, μὴ τεθηλακός ¶ ἀθήλως, ἀπιστος ὁ γάλακτος, ἄγευστος. ¶ Αθημένος, ὁ νῦν ἔχων ἀμείνω

Α θηνᾶ, εἶδος αὐλοῦ μεγακλείδη. ¶ Αθηναίαι θεὸς ἡ γυνή ¶ Αθῆναι, ἡ ἐλαία. ἢ ἀθῆναι ἄστυ

Α θηναῖος, πολίτης τῆς ἀττικῆς. ¶ ἀθήνηθεν, ἐξ ἀθηνῶν

Α θήνησιν. ἐν ἀθήναις ¶ Αθὴρ, ἐπιδορατὶς μεταφορικῶς, αἰσχύλος ἤρει ¶ Αθηρά, βρῶμα διὰ πυρῶν, καὶ γάλακτος ἡψημένον παρ' αἰγυπτίοις ¶ Αθηρηλοιγὸν, τὸ λεγόμενον πτύον, οἱ αθηρόλοιγον τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν. ἀθέρες δὲ ἤτοι τὰ λεπτότατα τῶν ἀσταχύων μέρη ¶ Αθηρόλοσον, τὸ τῶν ἀθερῶν ὀλοθρευτικὸν

Α θηρόβρωτον, ὄργανον τὴν θρύνην ἢ τὴν ἀθηρὰν αὐαινοῦσι, σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι ¶ Αθηρον, ἀθήρευτον ¶ Αθίπορος, ὁ μηδενὶ τῶν μισθοφόρων λεῶν ¶ Αθιγῆ, αἰέπτεφον ¶ Αθικτον, ἀψηλάφητον, μιαρὸν, ἀπ' ἀθαρῶν, καὶ ἡ παρθένος οὕτω λέγεται

Α θίκτρας, αὐτοῖς ἁγίοις παρθένοις, αἱ ἀνέδροις, διὸν θύρωθεν ¶ Αθιλοι, κόγχου θαλασσίας εἶδος

Α θυια, ξύλα κατακούσιμα ¶ ἄθλα, τὰ ἐπάθλα ἀγώνων ¶ Αθλεύεται, διώκεται ¶ ἀθλεῖν, ἀγωνίζεσθαι, κακοπαθεῖν. ¶ Αθλεύων, κοπιῶν, ἢ τὸν μοχλὸν ἀφαιρούμενος ¶ Αθλῆσαι, κακοπαθῆσαι καμεῖν, ἀγωνίσασθαι ¶ Αθλητὴς, παλαιστρος

Α θλίων, ἀτιμῶν, ἐπιπόνων. ¶ ἀθλοθέτης, ἀγωνοθέτης ¶ ἄθλον, ἀγώνισμα, ἐξ οὗ ἐπάθλον.

Α θλος, ἄφωνος. ¶ ἀθλοίζει, βαάζει. ¶ Αθλοφόροις, ἀγωνισταῖς. ¶ Αθμονάζειν, τὸ εἰς δῆμον ἀφικνεῖσθαι τῆς ἀττικῆς. ¶ Αθμονεὺς, φυλὴ τῆς ἀττικῆς ἀθηνᾶς. ¶ Αθόλωτον, καθαρόν

Α θραυστα, ἀπρόσκοπα, εὐριπίδης ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν αὐλίδι. ¶ Αθραυστον, ἰσχυρὸν ὑγιῆ, ἀβλαβῆ.

Α θρας, ἅρμα ῥόδιοι. ¶ Αθρακτοι, ἀτάρακτοι.

Α θραι, ἀπειλαὶ καὶ ἀναστάσεις ¶ Αθράνευτον, ἄστρωτον εὐριπίδης οἰνεῖ. Αθρεῦροι, αἰσχῦνται.

Α θράσσ, ἀπλῶς. ¶ Αθρει, βλέπε, ὅρα, νόει, ἰδέ

Α θρει δὴ, νόει δὴ, σκόπει. ¶ ἀθρεῖ, ὁ αὐτὸς, βλέπει

Α θρήσας, ἰδών ¶ Αθρεκτοι, ἀτάρακτοι. ¶ Αθρήματα, δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν, ταῖς γαμουμέναις παρθένοις παρὰ λεσβίοις. ¶ Αθρῆσαι, ἀτενῆσαι ἰδεῖν. ¶ Αθρήσειεν, σκοπήσειεν

Α θρησον, θεώρησον. ¶ Αθρόα, ὁμοῦ πάντα.

Α θροιζε, ἀνάσπε. ¶ Αθροισμα, πλῆθος. ¶ ἀθρόοι ὁμοῦ πάντες ἀκέραιοι ¶ Αθρόον, πολὺ ἀκέραιον λακώνων. ¶ Αθρόος, ἄφθονος, ἄψοφος ¶ Αθρόοις ἀθρόοις, συνηγμένος ¶ Αθρόως, αἰφνιδίως, ταχέως, σφοδρῶς ἀφθόνως, συνηγμένως ὁμοῦ ¶ Αθυμία λύπη ¶ Αθυμούμενος, λυπούμενος. ¶ Αθυμῶσι λυποῦνται. ¶ Αθύρματα, παίγνια ¶ Αθυρμὴν καὶ βοῦς παρὰ αἰγυπτίοις. ¶ Αθύρει, παίζει, ῥαθυμεῖ.

Α θυρεύεσθαι, παίζειν, μιγνύειν, σκιρτᾶν. ¶ Αθυροῦσι παίζουσιν ¶ Αθυρόγλωσσος, βλάσφημος, φλύαρος, ἀθυρόστομος. ¶ Αθυρονόμος, ὡς ἔτυχε χρώμενος τοῖς νόμοις. ¶ Αθύροντας, παίζοντας. ¶ Αθύρων, παίζων, ¶ Αθύσει, μιγνύει, ῥαπίζει ¶ Αθώωτος, ἀζημίωτος. ¶ Αθώως, ἀζημίως. ¶ Αθῶος ἀναίτιος. ¶ Αθῶος ὁ ἀπὸ τοῦ ἄθω τοῦ ὄρους ἴδιος

Ἀ εννάοντα. ἀεὶ ῥέοντα. ❡ Ἀέννaος, διακρὶς ἀεὶ, ἢ ἀεὶ θάλλων. ❡ Ἀεν δηρος, ἐπὶ δ. ❡ Ἀεννάου. ἀεὶ οὔσης, ἀεὶ ῥεούσης. ❡ Ἀεντε, πνέοντες. ❡ Ἀεντιον. αἰγυπτίου σμυρνίου. ❡ Ἀέξειν, αὔξειν. ❡ Ἀέξετο, ηὔξάνετο. ❡ Ἀεξῶν, αὐξῶν, ἢ ἔχων. ❡ Ἀέοισι. κομῶντας. ❡ Ἀεπτόνιον. ἀσμένως χαίροντα. ❡ Ἀεπται, ἀκούεται. ❡ Ἄεπτον, ἰσχυρὸν, ἀοίκητον.

Ἀ ερηκότες. ἀργοὶ ἀναπαυόμενοι. ❡ Ἀερηκλὸν, ἀργόν. ❡ Ἀέργηγον, καθέδραν, οἱ δὲ τὰ γένα.

Ἀ ἐργὸν. ἄνω ἢ φοράδην. ❡ Ἀεργὸς, ἀργὸς ἢ κακοῦργος. ❡ Ἀερέθονται, αἰωροῦνται, κρέμανται.

Ἀ ερίτον. ἀμέτρητον. πολύ. ἀέρσιπους. ❡ Ἀέρης, ἄρης, βαστάσης. ❡ Ἀερθεὶς, μετεωρισθείς. ❡ Ἀέρθεν, ἤρθησαν, ἀνέστησαν, ὥρμησαν. ❡ Ἀέρθη, ἐπήρθη.

Ἀ ερία. ὁμίχλη παρὰ αἰτωλοῖς. θάσον τε τὴν νῆσον καὶ αἴγυπτον καὶ λιβύην καὶ κρήτην καὶ σικελίαν καὶ αἰθιοπίαν καὶ κύπρον, οὕτως ἐκάλουν. ❡ Ἀερίδες, μέλισσαι.

Ἀ ἐερτὸν. οὐ προαιρούμενον. ❡ Ἀεροβατεῖν, εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν. ❡ Ἀερόεν: μέλαν. βαθύ. μέγα.

Ἀ έρον, ἀπεσκορακάτων. ❡ Ἀέρος. εἶδος. ἰός. ἢ ἴρεβοι. ❡ Ἀεροειδέστερα. ἀφανέστερα. ❡ Ἀεροκέλαδοι. πτωκάμπται. ❡ Ἀερολέσχας. ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν κομπαστὸρος. ❡ Ἀέροπες, ἔθνος, ζοίζινα καρικῶντες, καὶ ἐν μακεδονίᾳ γένος τι. ἢ ὄρνεά τινά. ❡ Ἀεροπὸς, κοχλίας. ❡ Ἀερὸς, ἀναιδής. ❡ Ἀεροβλεῖ. τείνει. ❡ Ἀέρσαν, τὴν δρόσον κρῆτες. ❡ Ἀερσίπους, ταχύπους, ἐλαφρόπους. ❡ Ἀερσίποις, ταχύποις. ❡ Ἀεστὸν, ἄνεμον βοιωτοί. ❡ Ἀέσαι, ἀῆσαι, κοιμηθῆναι, κατὰ στέρησιν τοῦ ἐᾶσαι, ὃ ἐστὶ ὁρμῆσαι.

Ἀ έσαμεν, ἐκοιμήθημεν. ❡ Ἀεσίφρων, ματαιόφρων, ὁ κούφας ἔχων τὰς φρένας. ❡ Ἀεσιφροσύνησιν. ἀνοίαις. ❡ Ἀεσίμαινα, ὁ ὑπὸ πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινομένη. θαλάσσης δὲ τὸ ἐπίθετον.

Ἄ εσσ. πόνος. βλάβη. ❡ Ἀέσκοντο, ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο. ❡ Ἄετοι; πόλις. ❡ Ἀέτας, πόρπας, περόνας. ❡ Ἄετε, ἀκούσατε. ❡ Ἀέτα, τὰ τῷ αὐτῷ ἔτει γενόμενα. ❡ Ἀλῆσαι. στερῆσαι.

Ἄ ετο, ἐσιέτο, διέπνει. ❡ Ἄετμα, φλόξ. ❡ Ἀετμὸς, τὸ πνεῦμα. ❡ Ἀετόνυχες, βοτάνη. ❡ Ἀετὸς. τὸ ζοχοῦ τὸ κατὰ τὸν κνῶμον ἕκαστον σιδήρεον. καὶ κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσοις. ἢ βοτάνη τις ἐν λιβύῃ φυομένη. ❡ Ἀετώσιον, λυπηρὸν μεμιγμένον. ❡ Ἀετταλαίοισι, χαλεποῖς, δεινοῖς. ❡ Ἀεφανέων, λαμπρῶν.

Ἀ εχῆνες, πένητες. ❡ Ἀέχοντο, ὥρμων.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Ζα, ἄσβολος, κόνις, παλαιότης, κόπρος ἐν ἀγγείῳ ἀπομείνασα. ❡ Ἀζάλαι, νέαι καὶ ἀπαλαί. ❡ Ἀζάλη, νήνεμος, σελήνη. ❡ Ἀζαλὲς, πολύπνου καὶ ὀλιγόπνου. ❡ Ἀζαλέας, ξηρᾶς. Ἀζαλείην, ξηράν. ❡ Ἀζαλέον, ἄγαν ζέον, θερμὸν ἢ ξηρόν. ❡ Ἀζαλέοιο, ξηροῦ. ❡ Ἀζάνθη, ἐξηράνθη.

Ἄ ζάπα, πτισάνη. ❡ Ἀζαραπατεῖς, οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ πέρσαις. ❡ Ἀζάτη, ἐλευθερία. ❡ Ἀζαυτός. παλαιστὴς καὶ κόνις. ❡ Ἀζαχές, οἱ μὲν σκληρὰ καὶ χαλεπὰ παρὰ τὸ ἀζαλέον. οἱ δὲ, ἀδιάλειπτον.

Ἄ ζειν. στενάζειν ἢ ἐκπνεῖν διὰ στόματος. ❡ Ἀζηνοὶ, κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἀπολαμβάνοντες ἀέρα.

Ἀ ζειρεῖ, ξηραίνει, ξαίνει. ❡ Ἀζηρὸν, ἀποίκιλτον.

Ἄ ζηρος, ἀπαθός. ❡ Ἀζηροῦ, ἀζώστου ἢ πολυζώστου.

Ἄ ξενον, πάγχρυσα φρύγες. ❡ Ἄξενον, γενεᾶς ὄντα. ❡ Ἄζετον, ἄπιστον σικελοί. ❡ Ἄζεο, ἐντρέπου, σέβου, εὐλαβοῦ. ❡ Ἀζήωται, ἔθνος ἀπὸ ζωάδου σοφοκλῆς συνδείπνῳ. ❡ Ἄζεο ἀζέω. ἐμβλέπου, αἰσχύνου. ❡ Ἄζεσθαι, σέβεσθαι. ❡ Ἀζέσμοι, κύκνοι ταῖς πτέρυξιν ἐναπολαμβάνοντες.

Ἄ ζετο, ἐνετρέπετο, ἐξηραίνετο ψιλῶς. ὡς, ἡ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας. καὶ καταζήνας κεδαίμεων. διασίσως δὲ ἀγιάζει. ἢ ἅγιον ἡγεῖτο καὶ ἐσέβετο, ἀλλὰ τὸ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο. ❡ Ἀζεχὲς, ἀδιάλειπτον. ❡ Ἀζεχὴς, οἱ μὲν σκληρὸς καὶ χαλεπός. ❡ Ἀζείδιο, ἀζέως παιδός. ❡ Ἄζη. ξηρασία. κονιορτός. εὖρος. ❡ Ἀζαΐα. φθονερά. ❡ Ἄζηλοι, ἄτιμοι, ἀμίμητοι. ❡ Ἄζημοι, πνοαί. ❡ Ἀζηνίας; δῆμος ἱπποθοωντίδος φυλῆς. ❡ Ἀζῆνες, τῆς ἁμαξίας ξύλον. ❡ Ἀζησία ἡ δημήτηρ ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς. ❡ Ἀζῆται, οἱ ἐγγύτεροι τοῦ βασιλέως. ❡ Ἀζήνασκε, ἐξήρανεν. ❡ Ἀζηχὲς, διηνεκές. ἀδιάλειπτον. μεγαλόφωνον. ἰσχυρόν. ❡ Ἀζόωρα, παχέα, πυκνά. ❡ Ἄζομαι. αἰσχύνομαι. ❡ Ἀζοίμην. ἀνακρίμην δὲ ἐπιδὲς δίκτυι. ❡ Ἀζομένη. ξηραινομένη. ἐντρεπομένη. ❡ Ἀζόμενοι. σεβόμενοι.

Ἄ ζον. μέλαν. ὑψηλόν. ❡ Ἄζοξ, ὕλη. ❡ Ἀζογία, ἄζευκτον ἀρχίλοχος. ❡ Ἄζυγες, ἄζευκτοι, μονάζοντες. ❡ Ἄζυμα, τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης ὃ καλεῖται προζύμη. ❡ Ἄζω, ξηραίνω. ❡ Ἀζωλεῖ. ἀγανακτεῖ. ❡ Ἀζωπῆς, αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας.

Ἄ ζωρος. ὁ εὔκρατος οἶνος καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς ἀργοῦς.

Ἄ ζωστος, θώραξ ἄνοπλος, ἄστολος. ❡ Ἀζῶντες, οἱ μηδεὶς τὰ συνεστῶτα περῶντες. ❡ Ἄζωτον, ἀβίωτον. ❡ Ἄζωτος, ἔθνος συρίας καὶ πόλις.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Η. ἐπινεύουσα. ❡ Ἄγκε, ὕπαγε. ❡ Ἀηδία. λείαν. λάφυρα. ❡ Ἀηδέσμεν, κοπιῶμεν. ❡ Ἀηδὲς. στυγνόν. λυπηρόν. ❡ Ἀηδὴς. κοπιώδης. ὀκνηρός. ❡ Ἀηδῆσαι. κοπιάσαι. καμεῖν. ❡ Ἀηδόλα. ἄδην. εὐφροσύνην. ❡ Ἀηδὼν, εἶδος πετεινοῦ. ❡ Ἀηδόνα. γλωσσίδα μεταφορικῶς, ἀπὸ ἐπιδεῖς οἱ δίποδες, καὶ τοῖς αὐλοῖς δὲ, λωτίνας ἀηδόνας πνεῦμα. ❡ Ἀηδονὶς, τόπος ἔνθα ᾄδον καὶ ἐρριπτεῖον. ❡ Ἀηδόνειον, ἦθι μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον ἦθι δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον. ❡ Ἀηδόνος. νεοσσὸς ἢ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον παρὰ ἀρχιλόχῳ. ❡ Ἀηδὼν, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ παμφυλίοις. ❡ Ἀέκρον. συνεστὸν ἐγχειρίδιον παρὰ ταραντίνοις. ❡ Ἀήθειν, μὴ ἠθεῖσθαι, μὴ νοεῖν. ❡ Ἀήθεσκον, ἀσυνήθεις ἦσαν.

Ἀ ηθής. ἄγριος. ἀκριβής. ❡ Ἄημα. πνεῦμα. φύσημα.

Ἀ ήμεναι. πνεῦσαι. πνεῖν. ❡ Ἀήμενοι, πνέοντες.

Ἀ ηνά. δένδρα μικρὰ ἄκαρπα. ❡ Ἀῆνες. αἴδιοι.

Α δεφῷ, μεγάλῳ. ¶ Ἀδρεόμενον, ηὐξημένον. Ἀδῶθε
μον, ὄξος. ¶ Ἀδυνατοι. οἱ ἐντὸς κεκτημένοι τρι
ῶν μνῶν ἀττικοῖς. ἐλάμβανον δὲ παρὰ τῆς βουλῆς,
δύο ὀβολούς. ¶ Ἀδώναρον, ἄμωμον, ἀπεακρον.
Α δώναρον, πρόβατον γεγυμνωμένον ποάς. ¶ Ἄδυτα, ἄ
βατα, ἀπέραντα. ¶ Ἄδυτον, σπήλαιον, ἢ τὸ ἀπόκρυ
φον μέρος τοῦ ἱεροῦ. ¶ Ἀδύτων, ἀσύλων, ἐνδοτάτων.
Α δῶ, ἀρέσκω. ¶ Ἄδωνα. τὸν ἄδωνιν. ¶ Ἀδωναῖος,
ποσειδεῶν, ὁ βόλος ὁ ὑπὸ τὸν ᾅδην. ¶ Ἀδωνίης,
ἡ χελιδών, καὶ ἡ θειδακίνη. ¶ Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ
τῷ ἀδώνι θρῆνος. ¶ Ἀδώνιον, τὸ παρὰ τοῖς λάκω
σιν αὐληθὲν ἐπιβατήριον ὃ περ ὕστερον παρὰ λεσβίοις
ὠνομάσθη. ¶ Ἄδωνις, ἰχθὺς θαλάσσιος. οὗ μνημο
νεύει κλέαρχος, ἡ διωπότης ὑπὸ φοινίκων καὶ βύβλου ὄ
νομα, ἔστι δὲ καὶ κύριον. ¶ Ἀδωνισὴς, ἔειφος. ¶ Ἀδώ
νιδος κῆποι. ἐν τοῖς ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσιν καὶ
κήπους ἐπ' ὀστράκων, καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν, οἷον
ἐκ μαράθρων καὶ θειδακῶν παρασκευάζουσιν αὐτῷ τοὺς
κήπους, καὶ γὰρ ἐν θειδακίναις αὐτὸν κατακλινθῆναι
ὑπὸ ἀφροδίτης φασίν. ¶ Ἀδωπῶ, ἱδρῶ.
Α δωροδοκητής, ἀδωροδόκητος. ¶ Ἀδωρότατος,
ὁ μὴ δόλῳ μεταδιδούς τι, ἢ ἀδωροδόκητος. ¶ Ἀδώ
σια, ἱερά τινά. ¶ Ἀδώτορς, κενὰς καὶ ἀμίσθωτος.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ε. ὦθι τὸ ἀεὶ ἕως. ¶ Ἀεὶ ζῆτε. ¶ Ἀεληδ,
α ἄφθονον, ἢ πολύφθονον. ¶ Ἄελνος. δεινός.
¶ Ἀέδοντα, ἀρέσκοντα. ¶ Ἄεθλα, ἔπαθλα,
ἀγῶνας. ¶ Ἄει, ἀντὶ τοῦ ἕως, φρύνιχος κοννεῷ, ὁ
θεωπίδης μυδίᾳ, ἅπαξ γὰρ δὺς εἰς ἀεί τιν' εἰς βέ
ον. ¶ Ἄεθλον, ἔπαθλον. ¶ Ἀέθλευμ. ἐμόχθουν,
ἠγωνίζοντο. ¶ Ἀεθλεύων, ἀγωνιζόμενος. ¶ Ἀε
θλοσυνης, ἀγωνίας. ¶ Ἀεθλοφόρους, ἀγωνιστάς.
Α έθω, ἐπάθω. ¶ Ἀεὶ ἀκούει, ἢ διαπαντός. ¶ Ἀει
βλύων, ἐπιρρέων. ¶ Ἀειγενετάων, διαπαντὸς ὄντων.
Α ειδ, ἄδε ὁ λέγει. ¶ Ἀειδε δ' ἄρα. ἦδε δὲ, ᾠδὴν ἔλε
γεν. ¶ Ἀειδές. ἀφανές. ἄμορφον. αἰσχρόν. ¶ Ἀεί
δειν, μετ' ᾠδῆς λέγειν. ¶ Ἀειδήριος. ἀεὶ στρεφομέ
νοις. ¶ Ἄειδον, ἦδον. ¶ Ἀειδῆς, ἀεὶ οὔσης. ¶ Ἀεί
δοντες. ἄδοντες. ¶ Ἀείδων, ᾄδων. ¶ Ἀείδιμα.
λαμπρά. ¶ Ἀειδέλιος, κατάρατος, δεινός. ¶ Ἀει
δής, ὁ μὴ ἀδιπο εἰδής. ¶ Ἀείδιον, ἀέναον, ἀΐδιον.
Α ειεστὸν, τὴν αἰώνιον οὐσίαν ἢ ἰδιότητα. ¶ Ἀειζώους
φυτὸν, ἀειθαλές. ¶ Ἀειθαλὴς, ὃ ἀεὶ θάλλον.
Α ειθαλὴς. τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀεὶ θάλλον. ¶ Ἀεικάς,
μάχας, ὁρμάς, ἢ βολὰς τόξων. ¶ Ἀεικέα. ἀπρεπῆ,
ἀθεράπευτα. ¶ Ἀεικέλιον, ἀνόμοιον. σκληρὸν, κακόν.
Α εικελίησιν, ἀπρεπέσιν, χαλεπαῖς. ¶ Ἀεικελίους,
ταλαιπώρους, εὐτελεῖς, οὐδενὸς ἀξίους. ¶ Ἀεικές.
ἀπρεπὲς ἀκούειν, κύπριοι. ¶ Ἀεικές, κακόν, σκλη
ρόν, ἀπρεπὲς, εὐκαταφρόνητον, ἀποικός. ¶ Ἀεικία,
ἀτυχία, κόλασις κακία, ὕβρεις, αἰκισμὸς, ἁμαρτία, κά
κωσις, λύμη. ¶ Ἀεικίζει. ἀπολύει. φθείρει. αἰκίζεται.
ὑβρίζει. κολάζει. ¶ Ἀεικέστερα, ἀποικότα.
Α εικίζωσιν, ἐνυβρίζωσιν. ¶ Ἀεικίσσωσιν, ὑβρίσωσιν, ἢ
ἀπολύσωσιν. ¶ Ἀεικόρσαροι, ἀκρόποι. ¶ Ἀεικορσά

σασθαι. κεῖραι κεφαλήν. ¶ Ἀεικῶς ἀπρεπῶς, χα
λεπῶς. ¶ Ἀείλα πνοιάς, αὐήλια. εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου
αὐγή. ¶ Ἀειλογία. πολυλογία. τὸ ἑκάστοτε διδόναι λό
γον καὶ ἀπολογίαν. ¶ Ἀειλογεῖς, ἀεὶ λαλεῖς, ἀεὶ προ
φέρεις. ¶ Ἀείλη, πνοή. ¶ Ἀείμεναι. πνεῦσαι.
Α ειν, πνεῖν. ¶ Ἀεινάων, ἀεννάων. ¶ Ἀειναῦται, ἀρχῆς
ὄνομα παρὰ μιλησίοις. ¶ Ἀεινέως, οὐ προσηνεῖς, βλα
βερούς. ¶ Ἀεινεφεῖς, τυφλώσεις. ¶ Ἀείνη, δένδρον
μεταφόρον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δῖνες. ¶ Ἀείοις, ἀκοῖς.
Α ειπῶν, φίλησον τοῖς βρέφεσι λάκωνες. ¶ Ἀεῖραι, βα
στάσαι, ἄραι. ¶ Ἀείραμεν, ἐπήραμεν. ¶ Ἀειραμένην,
διεγειρομένην. ¶ Ἀειράμενον διεγειρόμενον. ¶ Ἀεί
ρας, ἐγείρας. ¶ Ἄρας, κουφίσας. ¶ Ἄειρε. φέρε,
πρόσφερε, μή μοι οἶνον ἄειρε. ¶ Ἀείρειν, προσφέρειν.
Α είροις, ἀπείροις. ¶ Ἀείροιστον, ἀεὶ ῥέον. ¶ Ἀείρο
μαι, ἄνω αἴρομαι σοφοκλῆς σφαχνίαις. ¶ Ἀειρο
μένας, περιερχομένας. ¶ Ἀειρόμενος, ἐπαιρόμενος.
Α είσαις, κύκλους τοῦ ὅρμου. ¶ Ἀειρὸν, ἄρρητον, ἀ παρὰ τη
ρῶν, καὶ κακῷ ὠνομασμένον. ¶ Ἀειρός, δυστυχής.
Α είρων κουφίζων. ¶ Ἀείρω. ἄνω ὠθῶ. ¶ Ἀειστὴρ,
γνάθον. ¶ Ἀειστὴ, ἔστιν. ¶ Ἀείασον, ἄσσον, ἐγγύς.
Α είσιτος, ὁ ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνῶν.
Α είστορες, ἄπειροι. ¶ Ἀείσω. ᾆσω, ὑμνήσω. ¶ Ἀεκα
ζομένη, μὴ βουλομένη. ¶ Ἀεκαζόμενος, ἄκων, καὶ μὴ
βουλόμενος, ἀναγκαζόμενος, αἰτιώμενος. ¶ Ἀεκή
λια, ἀκούσια, χαλεπὰ ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι. βέλ
τιον δ' ἄν τις ἀποδοίη τὰ πεπραγμένα καὶ οὐκ εἰρη
νικὰ κατὰ στέρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εἰρήνης. ¶ Ἀέκητι,
ἀβουλία, παρὰ γνώμην. ¶ Ἀεκοντὰ κεῖσθαι, μὴ θέλον
τα ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἀέκοντος, ἄκοντος, μὴ βουλομένου.
Α έκων, ἄκων, μὴ θέλων. ¶ Ἀέξη, ὑμνεῖται. ¶ Ἀέξτον,
ταχύ. ¶ Ἀεξφόρος, ἀεὶ θαλὴς σοφοκλῆς τηλέφῳ.
Α εφρουρός. ἀεὶ διαμένων. ¶ Ἀεφυγία, τὸ εἰς ἀεὶ φυ
γαδεύεσθαι. ¶ Ἀείχρηστος, οἶνος. ¶ Ἀεκασεῖ, στρέφει.
Α εκητὶ, ἀκουσιότητι. ¶ Ἄελλαι, ἄνεμοι, πνοαί.
Α ελλής. συστροφὴ ἀνέμου. ¶ Ἀελλήσας, κακοπαθήσας.
Α ελλάων, ταχέων. ¶ Ἄελον, ἕωλον κρέας. ¶ Ἀέ
λιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες, ἤγουν σύγγαμ
βροι. ¶ Ἄελθρος, νοσώδης. ¶ Ἄελλα, συστροφὴ ἀνέμου
καὶ κονιορτὸς ἀπὸ τοῦ ἀεὶ νοστρόν τε πνεῖν. ¶ Ἀελλόποις,
ταχύπους. ¶ Ἀελλάδων, ἵππων ταχέων σοφοκλῆς
οἰδίποδι τυράννῳ. ¶ Ἀέλλοπος, ἴρις ἡ ταχύπους
ἀφ' οὗ καὶ ποδήνεμος. ¶ Ἀελλές, ἀθρόον, καὶ ὁμόσε.
Α ελλῆσι, παντομεγέθεσι. ¶ Ἀελλῆσι. θυμοῖς. αὐτοπρό
λοις μετὰ παρρησίας. ¶ Ἀελίς, τάλαινα, ἀθλία.
Α ελίωντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ¶ Ἀελλόθειξ, ποικι
λόθριξ, ἢ πυρρόχροι ἢ καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας,
παρὰ τὴν ἄελλαν, σοφοκλῆς ἰνάχῳ. ¶ Ἀελλός, μαι
νόμενος, ἢ ὀρνεόν τι. ¶ Ἀελπέοντες, μὴ ἐλπίζοντες.
Α ελπτον, ἀνέλπιστον, ἀπροσδόκητον, αἰφνιδίον, αἰφνίδιον.
Α ελπτοι, δεινοί, καὶ ἄαπτοι, αἰσχύλος πρωτεῖ. ¶ Ἀελ
πτές, ἀνέλπιστον. ¶ Ἀελλεῖ, φιλεῖ, κολακεύει.
Α ελλῶν, στρέφων, ὀπτῶν, ποικίλλων. ¶ Ἀελπάρεα,
δεινά. ¶ Ἀελλώδης, μετὰ ἀνέμου ὁμιχλώδεις.
Α εμμα, τόξον, ἱμάτιον. ¶ Ἀέμπεδον, βέβαιον.
Α εν, ἔπνει. ¶ Ἀεννάεσθαι, καταντλεῖσθαι.

Ἀ δευκεῖ. ἀπεοικότι. οἱονεὶ ἀδοκεῖ. ἀπροσδοκεῖ. ἡλιόδωρος δέ φησιν ἀδευκέσφ. οἱ δὲ ἀδευκὴς, αὐτάρκης.
Ἀ δύμεθα. ἀηδιζόμεθα. ¶ Ἀδευθὲν, χαλεπὸν ἢ οὗ οὐκ ἄν τις ἐπιδευθείη. ¶ Ἀδεῶς, ἀφόβως. ¶ Ἀδέψητον, ἀμάλακτον, ἀργόν. ¶ Ἀδήιον, ἀπόρθητον, ἀπολέμητον. ¶ Ἀδήκορες, ἐκλελυμένοι, παρειμένοι.
Ἀ δῆ. οὐρανὸς μακεδόνες. ¶ Ἄδηεν, διαπρέειεν.
Ἀ δηκότες. ἄδην ἔχοντες καὶ πεπληρωμένοι ὕπνῳ ἢ ἀδημονήσαντες. ¶ Ἀδηλίαν, ἄγνοιαν, ἀφάνειαν.
Ἀ δήλωτον, ἀδιάφορον, δεξιὸν, συνετὸν, ἢ πεσόντα, ἄπορ(ον).
Ἀ δημάς. ἄδος. ψήφισμα. δόγμα. ¶ Ἀδημεῖν, θαυμάζειν, ἀπορεῖν. ἀδημονεῖν. ¶ Ἄδημον, οὐκ ἔνδημον ὄντα. σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. ¶ Ἀδημονῶ. ἀκηδιῶ. ἀγωνιῶ. ¶ Ἀδημονίη, θαῦμα. ¶ Ἀδημονῶν. ἀγωνιῶν.
Ἄ δην ἀθρόως ἐξαίφνης. δαψιλῶς. ὅθεν ἐστὶ ἀδηφάγος. ¶ Ἀδηνείη, ἀπειρία. ¶ Ἄδην, δασυνόμενον μὲν ἡδέως καὶ τὸ εἰς κόρον. ψιλούμενον δὲ ἀδεῶς.
Ἄ δην ἔχοντας, πληθύοντας. ¶ Ἄδην ἔχει, τὸ σφόδρα καλῶς. ¶ Ἄδην ἔλθωσιν, εἰς κόρον ἄξωσιν. ¶ Ἀδηνέως, ἀδόλως, ἁπλῶς, χωρὶς δόλου. ¶ Ἀδημονιῶν, ἀγωνιῶν, λυπούμενος. ¶ Ἀδήνη, ἄκακος. ¶ Ἀδηξῆσαι, κνῆσαι. ¶ Ἀδήριτον, ἄμαχον, ἀκαταμάχητον.
Ἀ δηρίτην, τὸν ἀπόλεμον καὶ ἀπόρθητον. ¶ Ἀδής, ἀτοπής(?). ¶ Ἀδήσεις, ἀρέσεις. ¶ Ἀδήσειε, ἀδημονήσειε, ἀηδῶς διατεθείη. ¶ Ἀδησίδες, ἱέρειαι τινὲς ἐν ἄργει ἀδητῷ ναῷ. ¶ Ἀδηφάγα. μεγάλα, καὶ τέλεια.
Ἀ δηφαγία, πολυφαγία, εἰκαιοφαγία. ¶ Ἀδηφάγος, [illegible], ἀθρόως ἐσθίων. ¶ Ἀδηφάγοι, τοὺς τελείους ἵππους οὕτως ἔλεγον ἀθηναῖοι ἐστὶ βοιωτοὶ πρὸς τὴν τῶν κώλων διάκρισιν. ἀρτίους δὲ ἄνδρας τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας. λυσίας δὲ κατὰ μεταφορὰν ἐν τῷ ὑπὲρ [illegible], τὴν ἐντελομισθὸν ναῦν. ἀλκαῖος δὲ, καὶ τοὺς πότας λύχνους, ἀδηφάγους ἔφη. καὶ δρομεῖς δέ τινες ἐννεάβαλα ἀδηφάγοι ἐλέγοντο, καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρὰ ἀργείοις οὕτως ἐλέγοντο. ¶ Ἀδιάβλητα, ἀμώμητα, ἀνέγκλητα. ¶ Ἀδιάδοχος, ὁ ἔχων τι ἕως τέλους. ¶ Ἀδιαίρετον, ἀχώριστον, ἄτμητον. ¶ Ἀδιάκριτον, μὴ ἔχοντα διάκρισιν. ¶ Ἀδιάκοπος, ἀδιαχώριστος. ¶ Ἀδιάλλακτος, ἀφιλίωτος.
Ἀ διαλώβητον, ἀβλαβές. ¶ Ἄδειαν, ὁδὸν μακράν. εὐκαιρίαν. ¶ Ἀδιακόνιστον, ἀναίσθητον, ἄζωστον.
Ἀ δίαντον. ξηρόν. ἄβροχον, ἢ φυτὸν καλούμενον πολύτριχον. ¶ Ἀδιαπλήτως(?), ἀπλησιάστως. ¶ Ἀδιάρθρωτον, ἄσημον, ἀνάρμοστον. ¶ Ἀδία, ἐσχάρα, βωμός.
Ἀ διαστάτως(?), ἀχωρίστως. ¶ Ἀδιαστάτως, χωρὶς διαστάσεως. ¶ Ἀδιαφορίας, ἀμελείας. ¶ Ἀδιάφορον, ἀδιάκριτον. ¶ Ἀδιατάκτῳ. ἐν μηδενὶ τεταγμένῳ μέρει. ¶ Ἀδιαφόρου. ἀμελοῦς. ¶ Ἀδιγόρ, ζ[illegible] λισ ὑπὸ σκυθῶν. ¶ Ἀδιακελεύθῳ, ἀηδία.
Ἀ δίκελον, ἐμπρεπές. ¶ Ἀδίεκτον, ἄναρχον, ἀδιερεύνητον πέλαγος. ¶ Ἀδικίου, εἶδος δίκης ἀθήνησιν.
Ἄ δικος, ἀφροδίτη ἐν λιβύη. ¶ Ἀδίκοις, τοῖς ἄνευ βλάβης ἀδίκοις. ¶ Ἀδινά, τὰ τοῦ οἰκωμή μεγάλα.
Ἀ δινάων. ἀθρόων. ἀπαλῶν. ¶ Ἀδινόν, κῆρ πυκνὴν ψυχὴν, ἢ τὴν συνεχῶς λυπουμένην. ¶ Ἀδινόν. οἰκτρόν. στερρόν, λευκόν. ¶ Ἀδινοῖο. τοίοιο τοῦ ἀθρόως ἐρχομένης,

ἤγουν σφαττομένης. ¶ Ἄδιξις, ὁμολογία παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἄδιον, κάταντες, πλάγιον, ἀνώμαλον.
Ἀ δίοπον. ἄνοχον ἢ ἀφύλακτον. αἰσχύλος φρυξί. διόποι γὰρ οἱ τῆς νεὼς φύλακες. ¶ Ἀδιόριστον, ἀχώριστον, ἀνάμιξ. ¶ Ἄδισκον, κυκεῶνα μακεδόνες.
Ἄ δις, ὡς ἀπὸ τίου, ἀθρόοι ἢ ἐσχάρα. ¶ Ἄδισμα καὶ ἄδημα. ψήφισμα. καὶ δόγμα. ¶ Ἀδίστονον, οἰκτρὰ στένοντα.
Ἀ δμαίνειν ἢ μαίνειν, ζῆν. ¶ Ἀδμηλοῖ, ἀφανίζει.
Ἀ δμής. ἀδάμαστος παρθένος. ¶ Ἀδμήτην, ἀδάμαστον. ¶ Ἀδμήτου λόγον, σκολιόν. ¶ Ἀδμήτου κόρη, ἑκάτη. τινὲς δὲ τὴν βενδῖν. ¶ Ἀδμήτου μέλος, τὸ εἰς ἄδμητον ᾀδόμενον, σκολιόν. ¶ Ἀδμωλή, ἀπορία, ὀλιγωρία, ἄγνοια ἡσυχία. ¶ Ἀδρεῖτε, ἐβαρύνετο. ¶ Ἀδνόν, ἁγνὸν κρῆτες. ¶ Ἀδοκεῖ. ἀδοκήτως. διακείμενος. ¶ Ἀδόκητον, αἰφνίδιον.
Ἀ δοκία. ἀπροσδοκία. ¶ Ἀδόκιμον, πονηρὸν, ἀπόβλητον, ἄχρηστον. ¶ Ἀδολεσχεῖ. φλυαρεῖ. μακρολογεῖ.
Ἀ δολές, ὑγιές. ¶ Ἀδονάν, ἡδονήν. ¶ Ἀδοναῖος, ὑπὸ τῶν ἀδίων. ¶ Ἀδόνητος, ἀσάλευτος. ¶ Ἄδοξα, παράδοξα, ἢ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδόξασεν. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ.
Ἀ δόξαστον, ἀνέλπιστον, σοφοκλῆς εὐρυσάκει. ¶ Ἄδορον, οὐ δεδαρμένον. ¶ Ἄδοροι, ἀσκοί, κώρυκοι, θύλακοι. ¶ Ἄδος, κόρος, πλησμονή, παρὰ δεινολόχῳ ὄξος. οἱ δὲ κάμαρον. ¶ Ἀδόσιον. ἄκαυτον. ἢ ὁμολογούμενον. ἢ ἀδιαίρετον. ¶ Ἀδοσύνη. ἡδονή.
Ἀ δορῦσαι, ἀκοῦσαι. ¶ Ἀδουσιασάμενοι, διελόμενοι. ὁμολογησάμενοι. ¶ Ἀδουσίη. ἀνελωσίη. ἡ ἀναγκαία ἔπαφος ἡμέρα. ¶ Ἀδούσιον, ἐραστὸν, σύμφωνον.
Ἀ δούλευτος, οἰκέτης, ἐνὶ δεδουλευκὼς ἐστὶ μὴ πάλιμπρακτος. ¶ Ἀδουπηγοί, ἀπρόκοποι. ¶ Ἀδραιά, αἰθρία, μακεδόνες. ¶ Ἄδραιον, ἄπρακτον, οὐκ ἐνδρασκον. ¶ Ἀδρακές. ἀόρατον. ¶ Ἀδρακής, ὁλοσὸν τυφλὴ καὶ ἀδερκής. ¶ Ἀδρακίς. ὀλιγάκις τὸ φλῆ. ¶ Ἄδρακτον. ἴδιον. ¶ Ἀδραμών, ὁ ἑρμῶν παρὰ λυδοῖς, καὶ ἀδραμύτιον ἕρμωνος. ¶ Ἀδρανέοντος, ἀσθενοῦντος. ¶ Ἀδρασία. ἡ νέμεσις ἣν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειεν. ¶ Ἀδρανής, ἀσθενής.
Ἄ δραστος, πρῶτος ἰδρέων νέμεσιν ἱδρύσατο.
Ἄ δραστον, ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἄν τις πράξειεν. ¶ Ἀδράστου δροῦς, τόπος παρὰ γρανικόν. ¶ Ἀδραφάξυς, λάχανον ἄγριον. ¶ Ἀδρεῖν, αὔξεσθαι φυτόν. ¶ Ἀδρέπανον, ἀδρέπτον, θεοῖς ἀνακείμενον, σοφοκλῆς.
Ἀ δρηστία, ὄνομα πόλεως παρὰ τῶν ἑλλησπόντων.
Ἀ δρηστίνη, ἡ ἀδράστου θυγάτηρ. ¶ Ἀδρεῖ. αἰδροὶ παμφύλιοι. ¶ Ἀδριανοί, κελτοὶ οἱ παρὰ τὴν ἀδρίαν περίοικοι. ¶ Ἀδροί. πλούσιοι. ¶ Ἀδρόν. μέγα. δαψιλές. παχύ. ¶ Ἀδρός, πλήρης, μέγας, πλούσιος, παχύς. ¶ Ἀδροχῶροι, οἱ ἀδρὰς ἔχοντες χώρας.
Ἀ δρότερον, μεῖζον, εὐξαπέστερον. ¶ Ἀδρότης, δύναμις, μέγεθος. ¶ Ἀδρυνθέντος, μεγαλυνθέντος.
Ἀ δροί, στύλοι ἀρότρου δι' ὧν ὁ ἱστοβοεὺς ἁρμόζεται.
Ἄ δρυα, πλοῖα μονόξυλα κύπριοι. λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ στῦλοι. σικελοὶ δὲ, ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα, παρὰ δὲ ἀττικοῖς, ἀκρόδρυα. ¶ Ἀδρύμακτον, καθαρόν. ¶ Ἀδρύνεσθαι, αὔξεσθαι τοὺς στάχυας.
Ἀ δρύφακτον. ἄνευ δρυφάκτου. ἢ ἀφύλακτον. ἀτείχιστον.

Ἀ γχόνη. πνιγετές. ¶ Ἀγχόνης. ἰξία. ¶ Ἄγχος. πρόσφατος, ἐγγύς, ἢ πνίγμα, ἢ πλησίον, ἢ δόρυ.
Ἄ γχου, ἐγγύς, ἢ πνίγηθι. ¶ Ἀγχούρης, πένης.
Ἀ γχοῦρος. ὀρθός. ἢ ὄρθρος κύπριοι. ἢ φωσφόρος κ' οἱ βοὶ αὐτῷ. ¶ Ἀγχόρους. γείτονας. ¶ Ἄγχοις, ἡ κάλυξ. ¶ Ἄγχουσα ῥίζα, ᾗ φυκοῦνται τὰ γύναια.
Ἀ γχοῦ. ἄγχι. ἐγγύς. ¶ Ἀγχουσίζεται. ἐντρίβεται τὰς παρειάς, οἱονεὶ φυκάρῳ. ¶ ἀγχοῦ ἤ, πλησίον δέ.
Ἄ γχεαρ. μύωπα λοκροί. ¶ Ἀγχειάνασθαι. παρὰ ἀλείψασθαι. ἢ λούσασθαι. ¶ Ἀγχώμαλοι. παρὰ μικρὸν ἴσοι. ¶ Ἄγχων. πνίγων. δήμιος.
Ἄ γω. ἀπάγω μέλπω. ᾄδω. ¶ Ἄγω. κυρίως μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τάσσεται. ὅθεν ἤγαγον μὲν μῆλα φέρον δ' εὔηνορα οἶνον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων. ἄγων δ' αἴθωνα σίδηρον, ἀντὶ τοῦ φέρων. ¶ Ἀγωγεύς. ὁ ἱμάς. ¶ Ἀγώγιμον. ὠφέλιμον. ¶ Ἀγωγή. τρόπος. ἀναστροφή. ἀπαγωγή. ὁδός. πορεία τῶν νυμφίων πρὸς τὸν ἄνδρα ῥόδιοι. ¶ Ἀγωγία. ἡδία.
Ἀ γώγιμα. φορτία. ¶ Ἀγωγίμων. ὅτε μὲν φορτίων. ὅτε δὲ καταδεδικασμένων. ¶ Ἀγωγός. ῥύαξ. ἐπίβολος. ¶ Ἀγωγοῖς. τοῖς ἐπάγουσιν. ¶ Ἀγωγεύς. ὁδηγός. ¶ Ἀγωγός, ἀγωγοί, ἀρεῖοι. ¶ Ἀγών. φέρων. ἐπάγων. ¶ Ἀγών, ὀξύτονον στάδιον, ἄθροισμα.
Ἀ γώνη, ὑοσκύαμος. ¶ Ἀγωνία. ἀγωνία. καὶ ἡ θλάσις. καὶ ἡ παλαίστρα. Εὐριπίδης δὲ φωάσι πόλεμον.
Ἀ γώνιοι, φακοί. ¶ Ἀγωνίης, τῆς ἐν ἀγῶνι ἁμίλλης.
Ἀ γών, ὁ τόπος ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί. ¶ Ἀγωνίσματα. ἔπαθλα. ¶ Ἀγών. ἔρημος, οὐκ ἔχων ἀντίδικον.
Ἀ γωνισμός, ἀντιλογία. ¶ Ἀγωνιστήρια, τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνισαμένοις. ¶ Ἀγωνισταί. οἱ ὑποκριταί.
Ἄ γώνιοι θεοί, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες. ¶ Ἀγωνιστήριον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. ¶ Ἀγωνισμάτων, ὀχλικῶν ἐπιδείξεων. ¶ Ἀγωνιῶ, κινδυνεύω.
Ἀ γωνοδίκας βραβευτάς. ¶ Ἀγωνοθέτης. ἀρχῆς ὄνομα ἀθήνησιν, ὡς δὲ νίκανδρος, ἀθλοθέτης ὁ μόνα γυμνικά, ἀγωνοθέτης δὲ ὁ τὰ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος. ¶ Ἄγωνον, τὸν ἀγῶνα, αἰολεῖς, καὶ ποταμὸς ἄγωνος, παρὰ τὴν αἰθιοπίαν. ¶ Ἀγώνυμος. φερώνυμος. ¶ Ἀγὼν χαλκεῖος, τὰ ἐν ἄργει ἑκατόμβαια. ¶ Ἀγωρεῖοι. ἠθροισμένοι. ¶ Ἀγωρεῖν. συναθροίζειν.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἀ Δά. ἡδονή. πηγή. καὶ ὑπὸ βαβυλωνίων ἡ ὥρα. παρὰ τυρίοις δέ, ἡ ἰτέα. ¶ Ἀδαγμός, κνησμός. ¶ Ἀδάγοιυς, θεός τις παρὰ φρυξὶν, ἑρμαφρόδιτος. ¶ Ἀδαεί, μὸν παρὰ χαλδαίοις.
Ἀ δαεῖς, ἀσυνέτοι. ¶ Ἀδαῆ, ἄπειρον. ¶ Ἀδαήμονας, ἀμαθεῖς, ἀπείρους. ¶ Ἀδαημονίη ἀπειρία.
Ἀ δανά. εἰς κόρον ἄγοντα, παρὰ τὸ ἀδῆν. ὁ δὲ σώφρων, τὸ ἀηδές, ἀδανὸν ἔφη. ¶ Ἀδαΐζω, ἀναβοῶ, ἀναστενῶ.
Ἀ δάικτον. καθαρόν. ¶ Ἀδαιόν. δαψιλές. ¶ Ἀδάιον, ἀπόρθητον, ἀπολέμητον, ἀτρωτές, ὀκνηρόν.
Ἄ δαιρον. ἀδίαιτον. ¶ Ἄδαιζον. ἀδιαίρετον ἢ ἀπόρρητον.
Ἀ δακτῶ, κνήθομαι. ¶ Ἀδάλαν. πονηρόν.
Ἀ δαλέο, ὑγιές. ¶ Ἀδάλαιον. ξηρόν. ¶ Ἀδαλός, ἄσβολος. ¶ Ἄδαλτα, οὐκ ἄδηλα. ¶ Ἀδαλτόμον. εἶδος βοτάνης. ¶ Ἀδάμας. ἀγνώμων. ἀπειθής. ἀθαμβής. ἰσχυρός. καὶ ὁ λίθος. ¶ Ἀδάμα. παρθενικὴ γῆ. ¶ Ἀδαμάντινα, στερρά. ¶ Ἀδάμας, γένος σιδήρου. ¶ Ἀδάμαστον. ἀνυπότακτον.
Ἀ δάματος. ἀδάμαστος. ἀνυπότακτος. ¶ Ἀδαμάντιον, ἀξιοπάνθετον. ¶ Ἀδαμιάν, τὸ ἀδικάστως φωνεύειν, κρότου. ¶ Ἀδαμνεῖν, τὸ φιλεῖν, καὶ φρύγες τὸν φίλον ἀδάμνα λέγουσιν. ¶ Ἀδαμναῖς. ἀκολάσταις. ¶ Ἀδαμνής, ἰσχυρός, σκληρός. ¶ Ἀδαμνόν, ἀγνώμονα, ἢ ἀδάμαστον, ἢ πρωτότυπον.
Ἀ δάρκη, βοτάνη. ¶ Ἀδανής. ἀπρονόητον.
Ἀ δανίη, οὕτως τὸ πρότερον ἡ μολοσσία ἐκαλεῖτο.
Ἀ δάμαντος, ἀμαθής. ¶ Ἀδαξῆσαι. θυῆσαι.
Ἀ δάξω, κνήσομαι, ἐπιθυμῶ. ¶ Ἀδάπανον, τὸ ὕδωρ.
Ἀ δαπάνως, λιτῶς. ¶ Ἀδάπτον, γυμνόν, ἄδερμον.
Ἀ δάρεξα. εἰρήνη. ¶ Ἄδαρτος, ἀμαστίγωτος.
Ἄ δας, πονηρός. ¶ Ἀδασάμ, ἔβλαψαν. ¶ Ἀδάσμος, οἱ δὲ πέρα δεσμὸν ἐκτελοῦσι, οἷον τελοῦσι ξενοίκιον, αἰσχύλος ἠδωνοῖς. ¶ Ἀδαυῶς, ἐγρηγόρως.
Ἀ δαγγος, ἀδιαίρετος. ¶ Ἀδαύρα, αὐτὴ ὁ πνοή.
Ἀ δαυχακινῆ, κνήθει κεφαλὴν, ψηλαφᾷ. ¶ Ἄδδαι, ῥυμοὶ ὑπὸ μακεδόνων. ¶ Ἄδδαιον, ξηρὸν λάκωνες. ¶ Ἀδδάντην, κιννάβαριν. ¶ Ἄδδεε, ἐπεῖπον. ¶ Ἄδδην, εἰς κόρον, καὶ εἰς πλησμονήν, τοῦ ἑνὸς δ πλεονάζοντος. ¶ Ἄδδηλος, κόλπος. ¶ Ἄδδιξις, μεῖζον τετραχοίνης. ¶ Ἀδε, ἤρεσε, ἅδε δ' ἔκτορι μῦθον. ¶ Ἀδεάζων, ἀναβοῶν, ἀναστενῶν. ¶ Ἀδεές, ἄφοβε. θρασεῖα. ¶ Ἀδεεστος, αἰσχυντηλής. ¶ Ἀδεῇ, ὑμνεῖ, ἢ ἀνιᾶται. ¶ Ἄδεια, ἀργία, ἀφοβία, ἐξουσία.
Ἀ δείαν, ἐξουσίαν ἄφοβον. ¶ Ἀ δειλοί, ὦ δειλοὶ ἢ κακοδαίμονες. ¶ Ἀδειῆ, λυπεῖ.
Ἀ δείλητον, ὑγιές. ¶ Ἀδεείς, ἄφοβες, ἀδεής.
Ἀ δειλέ. ἄθλιε. δείλαιε. ¶ Ἀδειλοί, ὦ δειλοί.
Ἀ δειλώ. ὦ δειλοί, ὦ δείλαιοι. ¶ Ἄδειμον, ἄφοβον. ¶ Ἄδειος, ἀκάθαρτος κύπριοι.
Ἀ δεῖ, οὐ δοκεῖ, οὐ φοβεῖται. ¶ Ἀδεῖν, ἀκολουθεῖν.
Ἀ δεινάων. ἀθρόων ἢ ἁπαλῶν. ¶ Ἀδινόν, λεπτόν, γυρόν, οἰκτρόν. ¶ Ἀδινῶν, κατὰ πυκνὴν ψυχήν.
Ἄ δειρεν, ἔδειρεν. ¶ Ἀδεῖον, ὠμόν. ἀφανές. ¶ Ἄδειλον ἀβέλτερον. ¶ Ἀδίκαστον. ἀδωροδόκητον. ὁ δίκας μὴ λαμβάνων. ¶ Ἄδικον, ἄπιστον. ¶ Ἀδικαπύρις, ὧν δίκαν οὐδεὶς ἔδωκε. ¶ Ἀδελεῖ, ἤρεσεν.
Ἀ δελφήρ, ἀδελφὸς λάκωνες. ¶ Ἀδελφιδοῖ, ἀδελφοῦ υἱοί. ¶ Ἀδελφιδοῦς ὁ τοῦ ἀδελφοῦ υἱός.
Ἀ δελφίζει, ἀδελφὸν καλεῖ ἢ τιμᾷ ὡς ἀδελφόν.
Ἀ δελφιξίας, κοινωνίας. ¶ Ἀδελφοί. οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες, δελφὺς δὲ ἡ μήτρα λέγεται.
Ἀ δεμάν, ὅταν κρῖτες. ¶ Ἄδενδρον, γῆ μὴ ἔχουσα δένδρα, καὶ σίδιον ξηρόν, ἤγουν ῥοιᾶς κέλυφος. ¶ Ἀδένες, συστροφαὶ σαρκώδεις παρὰ τὸν ῥάχιν, ἢ βουβῶνες.
Ἀ δεόν, ἀπολέμητον, ἢ ἀόρατον, καὶ ἀδελός, ἀόρατος.
Ἀ δερκής, οὐ βλέπων, ὁ ἀφανής.
Ἄ δες, πόσις, ἔνιοι δέ, ἄνδες. ¶ Ἀδέσμῳ φυλακῇ, τῇ ἄνευ δεσμῶν. ¶ Ἄδεται. πιμπλᾶται. κοπιᾶται. ¶ Ἀδευκέα. πικρά. ¶ Ἀδευκές, ἄφοβον. ἀηδές. ¶ Ἀδευκές, χαμνός, πικρός, ἄγνωστος.

Ἀγρίδιον, κωμάριον, χωρίον περὶ αἰπολοῖς.
Ἀγριέες, λῦπαι. ¶ Ἀγριέλαιος, ἄκαρπος.
Ἀγριεὺς, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρίνιον, ὄρος. ¶ Ἄγρινοι, ἀγρόνομοι, καὶ οἱ παιδαγρέται οὕτως. ¶ Ἀγριμέλισσα. ἡ γησίας οὕτως ἐπικαλεῖται. ¶ Ἀγριόθυμος, ἀγριόψυχος, θηριώδης. ¶ Ἄγριον, ἄμικτον, ἀνήμερον. ¶ Ἀγριοίθεοι. οἱ τιτᾶνες. ¶ Ἄγριοι λιμένες, τόπος ἐν ἑρμώνι. ¶ Ἀλικαγρίονα, ἄγριον αἶσα. ¶ Ἄγριον, γενικῶς ἐπὶ θηρίου σὺν, ἄγριον ἀρμόδοντα, ἢ μεταφορικῶς, ἐπίθετον ἄγριον αἰχμητήν. κατ' ἰδίαν δὲ ὄνομα κύριον, οἰνέως μὲν ἀδελφοῦ, πατρὸς δὲ θερσίτου. ¶ Ἀγρίω βέβρωκας, οἱονεὶ ζώου ἀγρίου. εἰώθασι δὲ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι.
Ἀγριοπήγανον, βοτάνη. ¶ Ἀγριοψωρία, νόσος, καὶ ἀγριολειχῆναι. ¶ Ἀγριοσταφύλιες, ἀγριοσταφίδες.
Ἀγριοκάναβος, βοτάνη. ¶ Ἀγριοκάρυον, δένδρον,
Ἀγρίφα, ἀθηνᾶ. ¶ Ἀγρίφη, ὑποδοχή. ἄμη. σκάφη. ¶ Ἄγριφος. γένος τι ἀγρίας ἐλαίας ὀλυμπιάσιν. ¶ Ἀγρόθηρα, βοτάνη τίς. ¶ Ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων, χωρικὸς, ἢ ἐργάτης, καὶ θρασύτερος ἢ ζευγηλάτης. ¶ Ἀγροικότατον, ἀπαιδευτότατον. ¶ Ἀγρολέτειρα, ἡ ἐν ἀγρῷ ἀπολέσασα.
Ἀγρομένοις, συνελθόντες, συναθροισθέντες.
Ἀγροιῶται, ἀγροῖκοι, καὶ γένος ἀθήνησιν, οἱ ἀντιδιεστέλλοντο πρὸς τοὺς εὐπατρίδας. ὂν δὲ τὸ τῶν γεωργῶν. καὶ τρίτον τὸ τῶν δημιουργῶν.
Ἀγροιτεῖ, ἀγροικεύεται. ὑβρίζει. ¶ Ἀγρομένης: ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων, ἢ εἰς ἄστυ μὴ κατιών.
Ἀγρομένησι. συνεστραμμέναις. συνηθροισμέναις.
Ἀγρομένων ἀθροιζομένων. ¶ Ἀγρονόμων, ἐν ἀγροῖς διαιτόντων. ¶ Ἀγρόπολον, ἄγροον. ¶ Ἀγρός, χωράφιον, χωρίον. ¶ Ἀγρώστη, βοτάνη καὶ ἄρβος τίς. ὃς πρότερον λόχος ἐκαλεῖτο. ¶ Ἀγρότης, ἀγροίκους.
Ἀγροτεράων. ἀγρίων. ¶ Ἀγρόται. θηρευταί.
Ἀγροτέροισιν. ἀγριοτέροισιν. ¶ Ἀγρότις. ἀγροτέρα. κυνηγός. ¶ Ἀγροῦαι, ἀγροῖκοι ἢ θεραπευταί.
Ἀγροτέραν, ὀρείαν τὴν ἄρτεμιν. ¶ Ἀγροῦ πλέων, ἀγροικίας πλέως. ¶ Ἀγροπηγή. προοιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων, ὁ δὲ στέφρων, τὰ πλεῖστα μέρη λέγει μετὰ τῶν ὀρῶν, καὶ τὰ πρότερα τοῦ ἀγροῦ, καὶ ζάπλουτοι, ἀγροῦ πηγαί.
Ἀγρυξία, σιωπή, ἀγρύλη. δῆμος ἐπὶ ἐρεχθηΐδος φυλῆς καὶ τῆς ἀτταλίδος. ¶ Ἀγρυπνίς, ἑορτὴ διονύσου ἐν ἀρβήλη. ¶ Ἀγρωνεὺς, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρώσσει, θηρεύει. ¶ Ἀγρώσσοντες, ἀγρεύοντες.
Ἀγρῶσται, ἐργάται, θηρευταί. ¶ Ἀγρώσσατο, ἠθέτησεν, ἐψεύσατο. ¶ Ἀγρωστῖναι, νύμφαι ὄρειοι.
Ἀγρωστῖνος, ἀγροῖκος. ¶ Ἀγρώσσων, ἀγρεύων.
Ἄγρωστις, εἶδος βοτάνης. ¶ Ἄγρας, θήραν.
Ἀγυάς. ἀμφόδα, ῥύμας. ¶ Ἀγύρει, ἀθροίσματι.
Ἀγυά. ἄμφοδος. ῥύμη. ὁδός, γειτονία.
Ἀγυαί, ἄμφοδοι, ῥύμαι, ὁδοί, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα. τουτέστιν πορεύεσθαι. γράφεται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἄγειν ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν ὅμηρος δὲ καὶ ἔρχεσθαι. ὡς ὅταν λέγῃ, λαοδίκην ἐσάγουσα. οἱ δὲ στενωπούς.
Ἀγυάτιδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι.

Ἀγυιεὺς, ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. ¶ Ἀγυιῆται, κωμῆται. ¶ Ἀγυμνάστοις, πολυγυμνάστοις. ¶ Ἄγυνος. ἄγυναιος.
Ἄγυιος, ἄγυοικος, ἄναρθρος. ¶ Ἀγυρεις. σύνοδος. συναγωγή. ¶ Ἀγύρει, ἀθροισματεῖ, ἢ συγκροτεῖ.
Ἀγυρίζειν, συνάγειν, ἀγυρτάζειν. ¶ Ἀγυρμὸς, ἐκκλησία, συγκρότησις. ἔστιν δὲ πᾶν τὸ ἀγειρόμενον. καὶ τῶν μυστηρίων ἡμέρα πρώτη. ¶ Ἀγυρτάζει, συλλέγει, πολίζει, ἐγείρει. ¶ Ἀγύρτης. ὀχλαγωγός. προσαίτης. ἐπαίτης. συμφορτώδης. ἰδιώτης. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀγείρων ὄχλον, καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ. ¶ Ἀγυρτικά. χυδαῖα. ψεύσματα.
Ἀγυρούς. συναθροιστοὺς μάντεις ὡς ἀπὸ ἱερῶν.
Ἀγχαλέη, τόπου ὄνομα παρὰ ἱππώνακτι.
Ἀγχάζε, ἀναχώρει, καὶ ἀγχάσει καὶ ἀγχάσαι τὸ αὐτό.
Ἀγχαρμον, ἀνωφερῆ τὴν αἰχμήν.
Ἀγχάσασθαι, ἀναχωρῆσαι. ¶ Ἄγχι, πνῖγε, καὶ ἔπνιγεν, ἢ πλησίασε. ¶ Ἀγχέμαχα, ὅπλα τὰ μὴ βαλλόμενα. ¶ Ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. ¶ Ἄγχει, φέρει, πνίγει, πλησιάζει.
Ἄγχεται, πνίγεται. ¶ Ἀγχεμμήνης, ὁ ἐγγὺς, σοφοκλῆς ἀθάμαντι. ¶ Ἀγχίαλος, παραθαλάσσιος.
Ἀγχιβάτης, ὁ πλησίον βαίνων.
Ἀγχιβατεῖν, ἐγγὺς βεβηκέναι. ¶ Ἀγχίβοιον, μέσα. ἐγγὺς βοῆς. ἢ ἐπὶ τοῦ στενάξαι. ¶ Ἀγχιβαθὴς, ὁ ἐγγὺς τῆς γῆς, ἢ βαθεῖα θάλασσα.
Ἀγχιβαθὴς. ἄρτι παρών. ¶ Ἀγχιάλαι, ἐν θαλάσσῃ δίαι. ¶ Ἀγχιλιάσδερ. πατρίᾳ ἐν ἀρπίᾳ.
Ἀγχιάλη, ἡ ἀττικὴ ἀπὸ ἀγχιάλου. ¶ Ἀγχίαλος, ἐγγὺς θαλάσσης. ἔστιν δὲ καὶ κύριον ὄνομα.
Ἀγχίθεον, ἰσόθεον, θεῖον. ¶ Ἀγχίθερμον, χεῖρον, καὶ ἀγχίθυρον. ¶ Ἀγχὶ, ἐγγὺς, πλησίον, ἀγχισβατεῖν ἢ τὸ διαφέρεσθαι. ¶ Ἀγχιλά. ἀλμυρά. θαλάσσια. ἄβρωτα. ¶ Ἀγχίμαστρον, ἀμφιεσμένον.
Ἀγχιμαχηταὶ, οἱ συστάδην μαχόμενοι.
Ἀγχίμολον, ἐγγὺς ἐληλυθός. ¶ Ἀγχίμολον, συνεγγὺς ἢ μετ' ὀλίγον. ¶ Ἀγχίνοια, φρόνησις, σύνεσις, ἢ ταχίνοια ἢ ὀξεῖα γνῶσις. ¶ Ἀγχίνους, συνετὸς, νηφάλιος. ¶ Ἀγχίνοος, συνετὸς, ἀγχίνους.
Ἀγχίξαι, ἐγγίσαι κρυπτεῖν. ¶ Ἀγχίπους, ὁ διακόμιστος, καὶ ὁ πρεστὸς, καὶ συνεγγὺς. εὐριπίδης ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. ¶ Ἀγχίπορος, ὁ διακόμιστος. ¶ Ἀγχίσκιος, ἄρτι παρών.
Ἀγχιστεία, συγγένεια. ¶ Ἀγχιστεύουσα, ἐγγὺς οὖσα πρός τι γένος. ¶ Ἀγχιστεὺς, συγγενής.
Ἀγχιστίνδην, ὁμνύων, ἐγγὺς τῶν βωμῶν παρὰ στέλλωνι.
Ἀγχιστὸν, ἔγγιστον γένους. ¶ Ἀγχίθεοι, οἱ φαίακες, καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς. ἢ ὅτι θεοὶ συνδιέτριβον αὐτοῖς; ἢ ὅτι εὐδαίμονες καὶ ἰσόθεοι. ¶ Ἀγχιστῖναι, ἐγγὺς στῆναι.
Ἀγχιστῖναι, συνεγγὺς ἀλλήλων ἢ συνεχεῖς, ὅπερ πυκναὶ, ἢ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις. ¶ Ἀγχίστροφος, εὐμετάβολος, εὐπερίστροφος. ¶ Ἀγχιτέρμονες, οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους. ¶ Ἀγχοάδην, ἀμβολάδην.
Ἀγχοαί, ποταμοὶ ἐπὶ μυσίαν, καὶ τόπος ἐν βοιωτίᾳ.
Ἀγχώμαλον, ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα ἰσόπεδον.

Ἀ γνυται, κλᾶται. ¶ Ἀγνῶ, ἀγνοῶ. ¶ Ἀγνυ-
ρυ, κτεάσουσιν * κλῶσιν. ¶ Ἀγνύμενα, θρυπτόμενα.
Ἀ γνωμον, ἀνόητον, ἀλόγιστον. ¶ Ἀγνώμονες, ἄβου-
λοι, ἀσύγγνωστοι, ἐναντιογνώμονες, ἀναίσθητοι, σύμ-
ψηφοι. ¶ Ἀγνωμόνως, ἀνοήτως. ¶ Ἀγνώσσει.
δυσχεραίνει. ¶ Ἀγνοῶσ, ὁ ἐπιγινωσκόμενος.
Ἀ γνός, καθαρὸς ἢ ἄγνωστος. ¶ Ἄγνωστος, μὴ πειθό-
μενος. ¶ Ἀγνώτας, φίλους, ἀγνώμονας, ἀνεπιστή-
μονας. ¶ Ἄγοβος, σκευοφόρος, φορτηγός.
Ἀ γνῶτες θεῶ, οὕτω λέγεσθαι φασὶ τοὺς μετὰ τὴν ἐπὶ ἰ-
λίου πλοῦν φαληροῖ προσχόντας καὶ ἀναιρεθέντας,
ὑπὸ δημοφῶντος ταφῆναι. ¶ Ἀγοί. ἡγεμόνες.
Ἀ γξαι, χαλινῶσαι. ¶ Ἀγόμενος, ἀγόμενος.
Ἄ γοις ἀπάγοις. ¶ Ἀγοίτης, ὑβριστής. ¶ Ἀγοιτεύ-
σας, ὀχλεύσας. ¶ Ἀγόμενος, δοῦλος παρὰ ἀρχι-
λόχῳ. ¶ Ἀγόμην, ἠγαγόμην. ¶ Ἀγόμφωτα,
ἀνάρμοστα. ¶ Ἄγον, ἐν πέργῃ τὴν ἱέρειαν οὕτως κα-
λοῦσιν. ¶ Ἀγονομόχθος. ἡμίονος. ¶ Ἄγονον, στή-
ριφον, ὁ πολύγονον. ¶ Ἄγονος. ἄτεκνος. ἀκαρπής.
ἄπορος. ¶ Ἄγοντα. ἡγούμενον. ¶ Ἄγοντας,
φέροντας. ¶ Ἀγόρ, ἀετὸς κύπριοι. ¶ Ἀγορά,
ὄνομα τόπου ἢ λιμένος. θετταλοὶ δὲ καὶ τὸν λιμένα
ἀγορὰν καλοῦσιν. ¶ Ἀγορὰ ἀρχαίων, τόπος ἀθήνη-
σιν οὕτω καλούμενος. ¶ Ἀγοράασθαι διαλέγεσθαι.
Ἀ γορὰ θεῶν, καὶ οὗτος τόπος ἀθήνησιν.
Ἀ γοραίαν, δικαιολογίαν. ¶ Ἀγοραῖοι, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀ-
ναστρεφόμενοι. ¶ Ἀγορὰ κερκώπων, τόπος πλησί-
ον ἡλιαίας. ¶ Ἀγορὰ λύκειος, ἐνάργει.
Ἀ γοράζειν, ἐν ἀγορᾷ διατρίβεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὠ-
νεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ διαβουλεύεσθαι. ¶ Ἀγοραία.
θέμις καὶ ἐκκλησιαστική. ¶ Ἀγοραίου τέχναι,
αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν ἐν πείρᾳ εἰσὶ δεῖξαι.
Ἀ γοραῖος, ζεύς. ¶ Ἀγοραίου διὸς βωμὸς ἀθήνησιν.
Ἀ γορανόμος, δικαστὴς ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμων τὸ δίκαιον:
Ἀ γορεύοντο, ἐκηρύττοντο, ἐλέγοντο, ἐκ τοῦ ἀγορεύειν ὃ
ἐστι λέγειν. ¶ Ἀγορᾶς, ἐκκλησίας ἢ ῥητορείας.
Ἀ γοραῖος, ἑρμῆς, οὕτως ἐλέγετο ὄντος * καὶ ἀφίδρυντο
κεβρίδος ἄρξαντος, ὡς μαρτυρεῖ φιλόχορος ἐν ζέ-
τῳ. ¶ Ἀγοράσματα, ὤνια. ¶ Ἀγορᾶται,
λέγει. ¶ Ἀγορατυπεῖς, ἄπαν θορυβεῖς.
Ἀ γοράων, δημηγορῶν. ¶ Ἀγορεύειν, λέγειν ἐν ἐκ-
κλησίᾳ, κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν, ἐν ἀγορᾷ καὶ ἀθροί-
σματι λέγειν ἢ ἐκκλησιάζειν, καταχρηστικῶς καὶ ἁ-
πλῶς λέγειν. ¶ Ἀγόρευε, ἐδημηγόρει, ἔλεγεν.
Ἀ γορευέμεν, λέγειν. ¶ Ἀγορεύων, λέγων.
Ἀ γορή, ἐκκλησία, αὐτὸ τὸ ἄθροισμα καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ λό-
γος. ¶ Ἀγορῇ δὲ τ᾽ ἀμείνων, ἐν δὲ τῷ ἀγορεύειν
μέσον δημηγόρων. ¶ Ἀγορῆθεν. ἀπὸ ἀγορᾶς ὁ ἐκ-
κλησίας. ¶ Ἀγορόνδε, εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Ἀ γορόωντο. ἐξεκκλησίαζον, ἐδημηγόρουν.
Ἀ γορηταί, ἐκκλησιασταί. ¶ Ἀγορητής, δημηγόρος.
Ἀ γορητότατος, λογιώτατος. ¶ Ἀνορρίς, ἀγορά,
ἄθροισις. ¶ Ἀγορρίον, ἐκκλησία. ¶ Ἄγορος,
ἄθροισμα. στρατός. ἢ καὶ δημηγόρος. ¶ Ἄγος, ἁγνι-
σμα θυσίας σοφοκλῆς φαίδρα. ¶ Ἄγος, τιμιώτα-
τον. ¶ Ἄγος. ἡγεμών. ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη καὶ

ἡγεῖσθαι αὐτῶν, οἱονεὶ ἀγωγός, καὶ ἐν πέργῃ ἱέρεια
ἀρτέμιδος. ¶ Ἄγος τὸν ἀγκῶνα, τὸ δὲ ἀγὸς, τὸ
ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ὡς ἀεὶ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἄν-
ρις ἐπαγόμενά τι. ἀπολλόδωρος δὲ, τὸ ἐντὸς τοῦ βρα-
χίονος μέρος. ¶ Ἄγος, κλαῦσμα, θαῦμα, ἀρχη-
γός. ¶ Ἀγὸς ἀσπιστάων, ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν.
Ἀ γοστός. τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν, ἢ ἀγκών. ¶ Ἀγοστοῖς,
ὠλέκρανα. οἱ δὲ, ἄκρα χειρῶν. ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνες.
Ἄ γουσι, φέρουσιν ἐπιτελοῦσιν, ἢ ἀξιοῦσιν, ὁ ὀγοῦνται.
Ἀ γοστῶ. μαγειρεῖον. ¶ Ἄγοσκεν, πορθουμένην.
Ἄ γρα, θήρα. ¶ Ἄγραι, χωρίον ἀττικὸν ἔξω τῆς
πόλεως. ἱερὸν δήμητρας. καὶ στρατιῶται δέ τινες,
οὕτως ἐκαλοῦντο. ¶ Ἀγρακόμα, πόρνη τις
ὑπὸ παμφυλίων. ¶ Ἀγράκαβος, σταφυλή.
Ἀ γραμύζειν, καταξέσειν. ¶ Ἀγρανία, ἑορτὴ ἐν ἄρ-
γει ἐπὶ μίαν τῶν προίτου θυγατέρων.
Ἄ γραυλοι, οἱ ἐν ἀγρῷ νυκτορεύοντες ¶ Ἀγραύλοιο,
ἐν ἀγροῖς αὐλιζομένου. ¶ Ἄγραυλον, ὕπαιθρον
καὶ ἔρημον, ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον, ἢ καπυρόν.
Ἄ γραυλα τὰ ἐν θόρῳ τόπῳ, καὶ πλήρη ἀγρευμάτων.
Ἄ γραμμα ἀφεῖται. ἐν τῇ τῶν βόλων παιδιᾷ οὕτως ἐ-
λέγετο. ¶ Ἄγραφα, ἀδικήματα περὶ ὧν νό-
μος οὐ γέγραπται. ¶ Ἀγραφίου δίκη, ἐπὶ τῶν
καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ καὶ κατα-
χάειν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο.
Ἀ γράθειν, συνάγειν, συμμίσγειν.
Ἀ γραφεύεις, περιέρχῃ. ¶ Ἄγρει, ἄγε, λάμβανε,
φέρε, προστακτικόν. ¶ Ἄγρειμας, ἄγε δή. ὅπως
δή. ¶ Ἀγρεῖται, λαμβάνεται, ζωγρεῖται.
Ἄ γρέμον, τὸν κάμακα. ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν καὶ λαμβάνειν, ὅ-
σον ἀγρεύειν, ὁ λαμπάδα ἢ δόρυ, αἰσχύλος δὲ μυρμιδό-
σιν. ¶ Ἀγρέμονα, τὸν ἐπιμήνιον. ¶ Ἀγρέμονες, θη-
ρευταί. προθυτικοὶ βοιωτοί, ἢ θηρευτικοί, καὶ τόπος
ἐν αἰτωλίᾳ. ¶ Αγρετᾶ. συναθροισθῇ.
Ἄ γρευμα. εὕρημα τὸ εἰλημμένον. ¶ Ἀγρευσις, εὕ-
ρεσις. ¶ Ἀγρεύματα, σκῦλα θεῖσι πίδης αἰδεσομά-
χη. ¶ Ἀγρέται. παρὰ κῴοις αἱ κόραι κατ᾽ ἐνιαυτὸν αἱ-
ρούμεναι πρὸς θεραπείαν τῆς ἀθηνᾶς. ¶ Ἀγρέταν, ἡγε-
μόνα, θεόν. ¶ Ἀγρετήματα, τὰ ἀγορευόμενα τῶν
παρθένων λάκωνες. ¶ Ἀγρεύουσι, κρατοῦσιν.
Ἀ γρεύς, ὁ πὰν παρὰ ἀθηναίοις ὡς ἀπολλόδωρος.
Ἀ γρευτεῖ, ὑβρίζει. ¶ Ἀγρήθειν, ἠθέλησεν.
Ἀ γρηνά, δίκτυα, καὶ ἔνδυμα. ¶ Ἀγρηνόν, δικτυοει-
δὲς ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες διονύσῳ. ἐρατο-
σθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ γρῆνιν, ὁ γρῆνον. ¶ Ἀγρήσθη,
συνέπεσθαι, πεῖσθαι. ¶ Ἀγρησθῶσι. συνειλη-
θῶσιν. ¶ Ἀγρήσκεται, πικραίνεται.
Ἄ γριαῖον, εἶπε. γένος τι ἐν ἠλίδι. ¶ Ἀγριάδες,
νύμφαι. ¶ Ἀγρίαζε, ἄγριος ἴσθι. ¶ Ἀγρί-
ανεν, ὠργίσθη. ¶ Ἀγρίας, στρουθοκάμηλος.
Ἀ γριάσθεν, ἀνέκαθεν αἰσχύλος ἀγαμέμνονι.
Ἀ γριάμπελος, ὑβρυονία βοτάνη. ¶ Ἀγριάνια, νεκύσια
παρὰ ἀργείοις, καὶ ἀγῶνες ἐν θήβαις. ¶ Ἀγριᾶνες,
τέλος τι τῆς ῥοδόπης συντάξεως, ἐκ τῆς ἀγριανικῆς
χώρας παιόνων. ¶ Ἀγριανίαιον, ἀκέντητον.
Ἀ γριαύλη, δῆμος ἀττικῶς. ¶ Ἀγριβρόξ, ὀρίγανον.

Ἀγκωντέοντα, ἀνατέλλοντα. ¶ Ἀγκυβράτεασιν, τοῖς ἐπὶ κεφαλῆς. ¶ Ἀγκηθὴς, ἀβλαβής.

Ἀγκὴς, αὐτήχης. ¶ Ἀγκιστρον, θηρατήριον ἐκ σιδήρου καμπτὸν, ἀγκύλον, στρεβλόν. ¶ Ἀγκιστροφάγος, φιλάργυρος. ¶ Ἀγκιστρεύειν, θηρεύειν, δελεάζειν. ¶ Ἀγκίον, ἀγκιδοθήκη. ¶ Ἀγκλίνας, ἀνακλίνας, ἀνοίξας. ὡς τό, ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον. ¶ Ἀγκλὸν, σκολιόν. ¶ Ἀγκλεῖροι, μισάλαυχοι. ¶ Ἀγκόλαι, ἀγκῶνες, ἀγκοῖναι, ἀγκάλαι. χεῖρες καὶ χοινία ἱστοῦ. ¶ Ἀγκῶνος, τοῦ καμπῆς τοῦ τείχους. ¶ Ἀγκόνοις, διακόνοις, δούλοις.

Ἀγκοπτὴρ, σφύρα. ¶ Ἀγκοίνησιν, ἀγκάλαις.

Ἀγκορυφῶσαι, ἀνατιθεῖσαι τὸ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτόμενον τὴν ἱέρειαν καθοσιοῦται τῇ θεῷ. ¶ Ἄγκος, νῆσον πολλὰ ἄγκη ἔχουσαν. ¶ Ἀγκορὴς, ἀκόρεστον.

Ἀγκοτύλη, παιδιά τις ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες εἶχον τὸ γόνυ. ¶ Ἀγκρινόμενοι, ἀποφηνάμενοι. ¶ Ἀγκτὴρ, δεσμός. ¶ Ἀγκταλιάζει, ἄγχει. ¶ Ἀγκτῆρες, οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τύποι, διὰ τὸ ἐν ἀγχέσθαι συμβαίνει. ¶ Ἀγκύλας, ὀγκοίνας. σκεύη ἢ χαλεπάς. ¶ Ἀγκύλαι, τῶν ἀκοντίων.

Ἀγκύλαι, ἱμάντες ἐν κρηπῖσιν. ¶ Ἀγκύλη, ἀκόντιον, ἢ ἡ καμπὴ τοῦ ἀγκῶνος, καὶ ποτηρίου γένος εἰς κοττάβους. οἱ γὰρ τοὺς κοττάβους προϊέμενοι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνὸν πρεπωδέστατα, σεμνυνόμενοι ὡς ἐφ' ἑνὶ τῶν καλῶν. εἰ δὲ καὶ ἀγκυλίσαι ἀκοντίσαι εἴρηται. δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορμάσαι. ¶ Ἀγκύλον, ἐπικαμπές, σκολιὸν, στρεβλόν.

Ἀγκύλεσθαι, κάμπτεσθαι. ¶ Ἀγκυλομήτεω, σκολιὰ βουλευομένου. ¶ Ἀγκύλοις, τοῖς ἀκάμπτοις.

Ἀγκυλομνὸν, νοστρόν. ¶ Ἀγκυλότοξοι, ἐπικαμπῆ τὰ τόξα ἔχοντες. ¶ Ἀγκυλοχεῖλαι, ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες, ἤγουν τὰς ῥομάς. ¶ Ἀγκυλομήτης, ὁ δυνάμενος διὰ τῶν ἀγκύλων καὶ σκολιῶν ξυμβουλεύσασθαι. ¶ Ἀγκύλη χεὶρ, ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη εἰς ἀποκοτταβισμόν. ¶ Ἀγκύλως, ἀπτομένως, ποτὲ δὲ ἀγκύλη, τὸ ἔνδον τοῦ ἀγκῶνος. ¶ Ἄγκυρα, τὸ αἰδοῖον παρὰ Ἐπιχάρμῳ. κύπριοι δὲ τὸ τριόβολον ἢ τὸ ναυτικὸν σκεῦος καὶ τὴν ἀσφάλειαν. ¶ Ἄγκυραι, μεταφορικῶς αἱ ἀσφάλειαι, σοφοκλῆς Φαίδραις. ¶ Ἄγκυρα, ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν. ¶ Ἄγκυρες, βοτάνη τίς.

Ἀγκυρεῖ τῇ, μεταμέλεται κριτῶν. ¶ Ἀγκύρισμα, σχημάτων ἐν πάλῃ. ¶ Ἀγκυροβαλλῶ, λειπνῶ.

Ἀγκυρόβολα, φοίνικες τὰ δεῖπνα ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελώναις ἐκ τῶν λιμνῶν, ἔστι δὲ καὶ μισθὸς, ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον, καὶ ἐν λιμένι ὡς αἰσχύλῳ. ¶ Ἀγκωλιάζων, ἀλλόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί. ¶ Ἀγκών. τό, τε συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τοῦ τείχους καμπὴ, παρὰ τὸ ἀγκῶνος καὶ τεῖχος ὑψηλοῖο. ἐπὶ δὲ κιθάρας δὲ τὰ ἀνέχοντα τοὺς πήχεις ἀγκῶνες λέγονται. ¶ Ἀγκοβόλος, ἁλιεύς.

Ἀγλαὰ, λαμπρὰ, καλὰ, ἔνθηρά. ¶ Ἀγλαΐαι, ζυφαί. καλλοναί. κόσμοι. ¶ Ἀγλαοῦς, λαμπροῦς.

Ἀγλάϊσμα, καλλονὴ, κόσμος. ¶ Ἀγλαΐστη, εὐκτὴ, τιμία. ¶ Ἀγλαΐα. τὸ κάλλος. ¶ Ἀγλαΐεσθαι. λαμπρύνεσθαι. καλλωπίζεσθαι παρὰ τὴν ἀγλαΐαν. ¶ Ἀγλαοθηλὲς, ἁπαλόν.

Ἀγλαΐζει, θάλλει. ¶ Ἀγλαΐσας, λαμπρύνας.

Ἀγλαοὶ, λαμπροί. ¶ Ἀγλαομήτια, λαμπρόβουλον. ¶ Ἀγλαΐηφι. ἀγλαΐα. κάλλει.

Ἀγλαὸν. γλαφυρὸν κρῆτες καὶ κύπριοι.

Ἀγλαὸν ἕδραν, λαμπρὰν καθέδραν. ¶ Ἀγλαὸν ὕδωρ, ὁ ἐν αὐλίδι πηγή. ¶ Ἀγλάμασι, κλάσμασιν.

Ἀγλαόπης. ὁ ἀσκληπιὸς λάκωνες.

Ἀγλαυρὸν, μωρόν. ¶ Ἀγλαοπίστου, λαμπροπίστου. ¶ Ἀγλαὸς, λαμπρός. ¶ Ἀγλαότιμον, λαμπρῶς τετιμημένον. ¶ Ἀγλαοφότες, βοτάνη. ¶ ἄγλαυκον. ἀλυκόν. ¶ Ἀγλαυείδης, μύρα διὰ ἀρ[illegible]. ¶ Ἄγλαυρος, θυγάτηρ κέκροπος. διὰ δὲ ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς. ¶ Ἀγλαοσινὸν, καλόν.

Ἀγλαφόρε, ἄστε κρῆτες. ¶ Ἀγλευκὲς, αὐλὸς λάκωνες. ¶ Ἀγλευκὸς, ἀηδής. ¶ Ἀγλευτὰς, ἀγρὸς ἄναλος. ¶ Ἀγλέφαρον, ἐλάχιστον.

Ἀγλίδια, σκόροδα. ¶ Ἀγλέτις, οἰκέτις.

Ἄγλυ, ὁ κύκνος ὑπὸ σκυθῶν. ¶ Ἀγλύεσθαι, βλάπτεσθαι. ¶ Ἀγλῶν, ἀγλαός.

Ἀγλῶσσα, ἔντριμμα γυναικεῖον. ¶ Ἀγλωσσεῖ, δυσφημεῖ. ¶ Ἄγλωσσοι, βάρβαροι ἢ σιωπηροί.

Ἀγλωσσῖναι, γυναικίδες. ¶ Ἀγλωττία. σιωπὴ, ἡσυχία. ¶ Ἄγμα, σύντριμμα, κάταγμα, κλέμμα. ¶ Ἀγμὴ, ἐσιά. ¶ Ἀγμιεῖς, παραθραύσεις. ¶ Ἀγμικὸν, ἄκρατον.

Ἀγμειόνων, βαθεῶνων. ¶ Ἀγμοφρὸν, ἥσυχον.

Ἀγμοὶ, ῥαχίαι, παραθραύσεις, ἀπορρῶγες.

Ἀγναῖον, καθαρόν. ¶ Ἀγναιώτης, ὑπὸ πολὺ κεκαυμένος. ¶ Ἀγναπτοπόλεμοι, ἀνίκητοι.

Ἄγναπτον, ἱμάτιον οὐκ ἀγναμμένον.

Ἀγνεῖ, λαμβάνει. ¶ Ἀγνεῖν, ἄγειν κρῆτες.

Ἀγνεῖον, πισκεῖον. ¶ Ἀγνείετε, ναῦς στρογγύλας.

Ἀγνεύειν, καθαρεύειν ἀπό τε ἀφροδισίων καὶ ἀπὸ νεκροῦ.

Ἀγνὴ, καθαρὰ ἢ ἀμίαντος ὁ παρθένος, καὶ νῆσος.

Ἀγνήκαμες, ἐγνοήκαμεν αἰολεῖς. ¶ Ἀγνόσοι, ἀγνοεῖ, λάκωνες. ¶ Ἀγνίσαι. ἀποθῦσαι ὁσίως, καὶ λαφθεῖραι σοφοκλῆς ἐν ἀμφιαράῳ.

Ἀγνιστήριον. οἱ ἅλες. ¶ Ἀγνίθης, λείαι.

Ἀγνίτης, ὁ ἀγνισθεὶς μύσοις. ἢ ὁ καθάρας τινὰ, τοὺς δὲ ἀγροὺς καὶ ἱέρειά τινες ἔλεγον, καὶ τὸ καθαίρειν παρὰ τὸ ἱδρύζειν. ¶ Ἀγνόδικος, ἀγνοοῦσα δίκαιον.

Ἄγνοια, ἀγνωσία. ἀμαθία. ¶ Ἀγνοίας, καθαρότητος.

Ἀγνοεῖν, τὸ διαγινώσκειν καὶ τὸ ἐν ἀγνοίᾳ μὲ τίθους* ἰδών.

Ἀγνοήσας, ἀγνοούμενος. ¶ Ἀγνοδοχεῖς, οἱ ἤθεοι.

Ἀγνοπολεῖσθαι, τὸ ὑπὸ ἥλιον θέρεσθαι. ¶ Ἄγνος, φυτὸν οὕτω καλούμενον. ¶ Ἀγνοτάτης, καθαρᾶς, λαμπρᾶς, ἀμιάντου. ¶ Ἀγνοτάτω. ἀγνότατοι ἀμίαντοι δυϊκῶς. ¶ Ἀγνοῦ κέρας, ὁ κνίδος πρότερον, οἱ δὲ ἀκρωτήριον αὐτοῦ. τινὲς δὲ τοῦ αἰγύπτου. ¶ Ἀγνὼς, τοῦ αἰολίδος φωλῆς δῆμος. ¶ Ἀγνυμενάων, κλωμένων, συντριβομένων. ¶ Ἀγνύμενον. κλώμενον.

Ἀγνυθῇ, συντρίβεσθαι. ¶ Ἀγνύσας, λείας. οἱ δὲ τὰς ὤας τῶν ἱστῶν. ¶ Ἀγνύμενα, πηδάλια.

τῇ μίξει τῶν θεῶν. ¶ Ἄγδις, ἄγγος κρητικόν.

Ἄγι, ἴθι, ἐπίρρημα κελευστικόν, ἢ ἄγε. ¶ Ἄγια. τεμένη. ¶ Ἄγι δή, φέρε δή. ¶ Ἀγγέεασι. τεμενέασι.

Ἄγι δῆτα, δεῦτε δῆτα. ¶ Ἄγιν καὶ φέρειν, τὸ ληστεύειν καὶ ἁρπάζειν. ¶ Ἀγινεῖν, ἄγειν ἐν νηΐ.

Ἀγιστεύεται, ὀργᾷ. ¶ Ἀγινέουν, ἦγον. τὸ ἐπὶ νεῶν ἄγειν. καὶ ἐν ναυσὶ κυρίως. ¶ Ἀγείρας. ἀθροίσας. συνάξας. ¶ Ἀγείρεσθαι. ἐκπορεύεσθαι. λαιδορεῖσθαι. συναθροίζεσθαι. ¶ Ἀγείρειν, συνάγειν, συναθροίζειν,

Ἀγειρόμενοι, ἀθροιζόμενοι. ¶ Ἀγειρόντων, συναθροιζόντων. ¶ Ἀγίτης, ὑβριστής. ¶ Ἀγκλαίας, ἀγραύλους. ¶ Ἀγλαίαν, ἄφθονον, νεμομένην.

Ἀγλαῦροι. ἰχθύες, πολλοὶ μικροί. καὶ ἄμμου λίθοι οὔτε λεῖοι. ¶ Ἀγλαῖος, ὀχλώδης, ἰδιώτης.

Ἄγικτοι, ἄβρωχοι, σκληροί. ¶ Ἀγλάσαι, κομίσαι.

Ἀπλάσκον, ἄτιμον. ¶ Ἀγλαστοί. ἀντὶ τοῦ γλάσαι.

Ἀγλαστὴς, ἔγχελυς. ¶ Ἀγλαστοῦ, ἀκακίας.

Ἀγέλαστος, πέτρα ἐν τῇ ἀττικῇ, ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη ἡ δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. ¶ Ἀγελάστοις ἐφήβοις κρείττοσιν. ¶ Ἀγεληδόν, ἠθροισμένως, ἰδίως, ἀγέλῃ. ¶ Ἀγεληδῶς, κατὰ τὴν ἀγέλην.

Ἀγελείη. λαφυραγωγοῦ καὶ ἡγουμένης τοῦ πολέμου. ἀθηνᾶς τὸ ἐπίθετον. ¶ Ἀγέλημα, κατὰ ἀγέλην.

Ἀγελή, δῆμος ἀττικῆς. ¶ Ἀγέληφι. ἐν ἀγέλαις.

Ἀγέμεν. ἄγετε. ἀπαγγεῖν. ¶ Ἀγε μήν, ἄγε δή.

Ἀγεν. κατεάγη, ἐθραύσθη, ὡς τὸ, τὰ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι. καὶ ἦγεν, ὡς τὸ, αἴας δ' ἐκ σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας. ¶ Ἀγέννητα. στοιχεῖα παρὰ ἐμπεδοκλεῖ. ¶ Ἀγεννήτων. δυσγενῶν. ¶ Ἀγεννίοις, τὰς μὴ γεγεννηκυίας.

Ἀγὴ, ἡγοῦ. ἀρχοῦ. ¶ Ἀγόμενοι. θαυμάζοντες.

Ἀγέραα, ἄπιος, ὄγχνη. ¶ Ἀγέραστος, ἄτιμος. ἄμοιρος. ¶ Ἀγέρθη, συνηθροίσθη.

Ἄγερθεν. συνηθροίσθησαν. ¶ Ἀγερμός, ἄθροισις. συναγωγὴ θυσίας. ¶ Ἀγερώσχοι, ἡμέλησαν.

Ἀγέροντο, συνηθροίζοντο. ¶ Ἀγέρωστον, ἀπάνθρωπον.

Ἀγέρυπτος, ὁ σπανίως εὐχόμενος ἢ ὑπερήφανος.

Ἀγερύπτει, ἐφορᾷ, ἀσπαστὸν ἥκει τινί. ¶ Ἀγέρραβος, σταφυλή. ¶ Ἀγερώσκω, ἠθέτησε. δεδεύσαις

Ἀγερώσει, ἀγρυπνεῖ, ἀθετεῖ. ¶ Ἀγεροικύβηλις. κρατῖνος ἀνδρα περιτὴν ἐπὶ λάμπωνος τὸν ἀνδρα ἀγέρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν, κυβῆλιν γὰρ ἔλεγον τὸν πέλεκυν. ὅθεν καὶ λυσίστρατος ἐν βάκχαις, τὸν αὐτὸν ἀγύρτην κωμῳδεῖ.

Ἀγέρωχοι, οἱ ἄσπερ ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι, ἢ ὑπερήφανοι, ἢ ἀπαίδευτοι, τινὲς δὲ φασὶ τοὺς ῥοδίους εἰρῆσθαι ἀγερώχους. ὅτι νησιῶται ὄντες, ἔξωθεν ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὄχλον δεδίνοντο. τουτέστι τροφὴν ἐπείσακτον.

Ἀγέρωχος. σοῦρος, πάνυ τετιμημένος, ἢ ὑπερήφανος.

Ἄγευστοι. ἄπειροι. ¶ Ἀγελαίαν. κτηνώδη.

Ἀγελαίου. δημώδεις. ¶ Ἀγεννεῖ. ἀσθενεῖ.

Ἀγεννῶς. ἀσθενῶς. ¶ Ἀγεσίλαος. ὁ πλούτων.

Ἄγες, ἄγε, φέρε. ¶ Ἄγεσθαι. ἀπάγειν.

Ἀγεσίμεων, ὅλος λεπτή. ¶ Ἀγεσίφρων. τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων. ¶ Ἀγεστρατόν. κάλυψιν ἡγητικήν στρατείαν: ¶ Ἄγεται, φέρεται.

Ἀγετεία, μαῖα ταραντῖνοι. ¶ Ἀγητοί, θαυμαστοί. ἔνδοξοι. λαμπροί. ¶ Ἀγέων, ἀγνισμάτων, ἱερῶν μιασμάτων. ¶ Ἄγη. θάμβος. ἔκπληξις, μίασμα. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κατεαγῆναι, ὡς τὸ, νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγη ξίφος, παρὰ δὲ τοῖς ζαδικοῖς, τιμή, σεβασμός. ¶ Ἀγηλάζειν. σώζειν.

Ἀγῆλαι, σεμνῦναι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι, καὶ εἰς ἀγέλην ἀπάγειν. ¶ Ἀγηλατεῖν, διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν. τινὲς δὲ ῥαπίζειν.

Ἀγηλείην, λαφυραγωγοῦ. ¶ Ἀγηλόμενοι, χαίρουσαι. ¶ Ἀγήλω, κοσμήσω. ¶ Ἄγημα τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα, ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ πεζῶν. οἱ δὲ, τῶν ἀρίστων τῆς μακεδονικῆς συντάξεως.

Ἀγηνορία, ἀνδρεία καὶ ἠνορέα παρὰ τὸν ἄνδρα καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται. ἢ ἰσχύς ὡς τὸ, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκταξεν τέγη.

Ἀγηνορίη, ἀνδρεία. ¶ Ἀγηνορίῃσιν, ἀνδρείαις.

Ἀγηνόρειος, πυθαγόρειος. ¶ Ἀγήνωρ, ὑπερήφανος, αὐθάδης, ἀνδρεῖος, καὶ ὄνομα κύριον. ¶ Ἀγήραον, ἀγήρατον, μὴ γηράσκον. ἀδιάφθορον. οἱονεὶ ἄφθαρτον. ἀπαλώτατον. ¶ Ἀγήρως, ἀπάλαιωτος.

Ἀγήρω, ἀκήρατον, μὴ γηρῶν. ¶ Ἀγήσανδρος, ὁ ἀΐδης.

Ἀγήτωρ. ἄρχων. ¶ Ἄγηται, ἀπάγει. ἕλκει.

Ἀγήτης, ὁ ἱερώμενος. ¶ Ἀγητέριον, ἑορτή.

Ἀγητὴς, ὁ ἱερώμενος, ἄτιμος, ἐν δὲ τοῖς καρνείοις ὁ ἱερώμενος τοῦ θεοῦ, καὶ ἡ ἑορτὴ ἀγητορεία.

Ἄγη. θάμβος. ὡς, ἄγη μ' ἔχει εἰσορόωντα.

Ἀγητοί, θαυμαστοί. ¶ Ἀγήτρα, ὄνομα κύριον.

Ἀγήτωρ. ὁ τῶν τῆς ἀφροδίτης θυηλῶν ἐπώνυμος, ἱερεὺς ἐν κύπρῳ. ¶ Ἅγια, τίμια.

Ἀγιάδαι, τόπος ἐν λακεδαιμονίᾳ, καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ οὕτω καλοῦνται ἀπὸ ἄγιδος. ¶ Ἁγιάζειν, ἁγνίζειν καὶ καθαίρειν τοὺς νεκρούς. τινὲς δὲ τὸ τὰ ἱερεῖα ἐσθίειν. ¶ Ἁγιάσατε. κηρύξατε. ¶ Ἁγιάζειν, ἅπα ποιεῖν ἢ καθαίρειν ἅγια. ¶ Ἁγιάσαι, διαφυλάξαι. ¶ Ἁγιασμός, ἁγιστεία, καθάρσιος. ¶ Ἅγιοι, οἱ καθαροὶ καὶ σεβάσμιοι. ¶ Ἅγιον, τὸ ἁγνὸν τὸ ἀπέρμα. ¶ Ἄγιος, δυσσεβής. ¶ Ἁγίαζε, σέβου.

Ἀγιαῖος, ἀργαλος καλεῖται παρὰ λάκωσιν, ὁ ἀμύκλαμπος υἱός. ¶ Ἀγίοχα, ἤνεγκα. ¶ Ἀγιοχότων. κομισάντων. ἐνεγκάντων. ¶ Ἀγιστεῖν, σέβειν, ἁγνεύειν. ¶ Ἀγιστεύει, σέβεται. ¶ Ἀγιστεύων, θύων. ¶ Ἄγιχθῶ, ἀχθῶ ἀπίων, ἢ στίφος, ἢ σύστημα.

Ἀγιστὴς, ὑβριστής. ¶ Ἀγκάς. ἀγκάλας ἢ ἀγκύλας. ¶ Ἀγκάζοντο. ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβανον. ¶ Ἄγκεα, κοίλοις τόποις καὶ φάραγγώδεις.

Ἀγκαλέει, ἀναγκαλεῖται. ¶ Ἀγκάζοντο, ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβανον. ¶ Ἀγκαλέω, ἀναγκαλῶ:

Ἀγκαλιδαγωγοί, ἀγκαλίδας ἄγοντες.

Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν φρυγάνων δεσμαὶ ἢ μερίδες.

Ἀγκαλίδεσσιν, ἀγκάλαις, χερσίν. ¶ Ἀγκαλίνας. ἀγκαλίσαι τὰς ἀγκάλας. ¶ Ἀγκαλίς, ἄχθος καὶ δρέπανον μακεδόνες. ¶ Ἀγκαλίδας ἕλκειν, αἴρειν ξύλα εἰς ἔρματα. ¶ Ἄγκαλον, ἄνοιξον.

Ἀγκαλέπια. ἀγκύρας. ¶ Ἀγκαλπίς, κρημνός. οἱ δὲ, βόθρον: ¶ Ἀγκεκυβεικώς, ἀνατετροφώς.

τὸ ξόανον. ¶ Ἀγαλματικός, ἀκουστής. ¶ Ἀπαλμαῖ
ος. ¶ Ἀγάλματα. πέτεια τὰ τῶν θυμβρίδων.
Ἀ γαλματίτης, λίθου κόλλα. ¶ Ἀγαλμός, λοιδορία.
Ἀ παλότιμος, λαμπρῶς τετιμημένος. ¶ Ἀπάλλιος,
λοίδορος. ¶ Ἀγαλλόμενος ἀπαλλιῶν, χαίρων.
Ἀ πάλαξ, ὁμότητος. ¶ Ἀγαλλόμεναι, σεμνυνόμεναι.
Ἀ παλματοφορεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι. ¶ Ἀπαλμη
νόν, ἀσθενές. ¶ Ἀπαλματοφόρος, ὡς ἄπαλμα ἐν τῇ
ψυχῇ. ¶ Ἀπαθόν, ἀνδρεῖον, γενναῖον. ¶ Ἀπαθόμενον,
τὴν λίνον. ¶ Ἀπαθοῦ δαίμονος, πόμα τὸ μετὰ τὸ
δεῖπνον, ἄκρατον πινόμενον, παρὰ ἀθηναίοις. καὶ τὴν
δευτέραν ἡμέραν οὕτως ἐκάλουν. ¶ Ἀγάθυσα, ἡ δῆ
λος ἐκαλεῖτο πρότερον. ¶ Ἀπαθώνιον, αὔλησιν τὴν μα
λακήν. ἀπάθων γὰρ ὁ βακχὸς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλε
το. ¶ Ἀγελαῖος, ἰδιώτης, ἀμαθής. ¶ Ἄγαι,
ἠϊόνες, βώματα, ῥαύματα. ¶ Ἀζαιόμενον, ἐπίφθο
νον, θαυμάσιον, φθονερόν. ¶ Ἀπαῖον, ἐπίφθονον.
Ἀ παῖς. ζηλώσεσιν. αἰσχύλος θρήσσαις. ¶ Ἀγακλειτοί,
ἄγαν ἔνδοξοι. ¶ Ἀγακλεεῖς, ἄγαν ἔνδοξοι.
Ἀ γακλυτά, ἄγαν ἔνδοξα, ἢ ἄγαν διαβεβοημένα.
Ἀ γακλεῖος, ἄγαν εὐκλεοῦς, ὁ ἐπὶ μεγάλοις ἐνδόξου.
Ἀ γαλάκτης, ὄνομα. ¶ Ἀγαβλάς, ἀκρατής, οἱ δὲ γε
λῶς. ¶ Ἀγάλλεται, τέρπεται, γαυριᾷ. ¶ Ἀγα
λακτωνή. συγγένεια. ¶ Ἀγάμενοι, θαυμάσαντες.
Ἀ γαμένως, θαυμαστῶς. ¶ Ἀγαμεμνόνη, θίδραξ ἄττα, ὁ
θίδραξ. ¶ Ἀγαμεμνόνια, φρέατα, ἱστοροῦσι τὸν ἀγα
μέμνονα περὶ τὴν αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς ἑλλάδος
φρέατα ὀρύξαι. καὶ δῆμος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς ἀτ
θίδος. ¶ Ἀγαμέμνονα. τὸν αἰθέρα μικρόδωρος εἰ
πεν ἀλληγορικῶς. ¶ Ἀγάμηρος. ἄγαμος. ἄβυξ.
Ἀ γαμίου. ζημία περὶ σπαρτιάταις. ¶ Ἀγαμίας, ἔνθα
οἱ τέκνοι δέξεσθαι τὸ κυτεῖ τινές. οἱ δὲ πολίχνην.
Ἀ γαν, πάνυ, μνώδης, πολύ, μεγάλως, λίαν.
Ἀ γανα. σαγήνην κύπριοι. ¶ Ἀγανακτεῖν, στένειν,
παρὰ πλάτωνι. ¶ Ἀγαίνεται, πραγματεύεται, χρῆ
ται. ¶ Ἄγαμος, τόπος ὄρος κρημνώδης.
Ἀ γάνισκε, ἄζεμας. ¶ Ἀγάνημαι, ἀσχάλλω, ἀγανακ
τῶ. ¶ Ἄγαννα, ἄμαξα, ἡ ἐν οὐρανῷ ἄρκτος.
Ἀ γανοῖς, πραέσιν, προσηνέσιν. ¶ Ἀγανοί, πραεῖς.
Ἀ γανῆσιν ἱέντες, τοῖς δώρασι βάλλοντες. ¶ Ἀγα
νῆσιν, ἀκοντίοις. ¶ Ἀγάννιφον, λίαν χιονιζόμενον.
Ἀ γανοφροσύνη, προσήνεια, πραότης.
Ἀ γανόφρων, λίαν φρόνιμος. ¶ Ἀγανόν, τὸ καταρ
γὸς ἀπὸ ἄλλου. ¶ Ἀγανώπιδος. πραείας, εὐοφθάλ
μου. πραείας, καλῶς βλεπούσης. ¶ Ἀγανοφρο
σύνη, ἀγαθότης, πραότης, φιλοφροσύνη.
Ἀ γανάκτησις. μανία, θυμός, πόνος, ἄλγος, λύπη.
Ἀ γανόφρων, ἀγαθός, ἀγαθὰ φρονῶν, ἡ προσηνὴς ταῖς
φρεσίν. ¶ Ἄγαγε, ὁδήγησον, φέρε. ¶ Ἀπάνωρ,
ἀγαπητικὸς τὴν ἀνδρείαν, ἢ ὑπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγα
πώμενος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον τοῦ ἀγκαίου παιδός,
τινὲς δὲ φιλόξενος. ¶ Ἀγαπητόν, μονογενῆ, ἠγα
πημένον. ¶ Ἀγαπισμός, ἀπάντησις.
Ἀ γαπρεπέως. ἀσμένως, προθύμως, ταχέως.
Ἀ γαρικόν, βοτάνη τις οὕτω καλουμένη παρὰ τοῖς ἰατροῖς
Ἀ γαρρίς, ἄθροισις, ἢ πλῆθος ἀγορᾶς. ¶ Ἀγάρρυτος,

ἀχάριστος. ¶ Ἀγαρράπτει, ἔφθορεν. ¶ Ἀγάρρο
ον, σφοδρὸν ῥεῦμα ἔχοντα, ἄγαν ῥοῶδη. ¶ Ἄγαρος,
σκευοφόρος, φορτηγός. ¶ Ἀγαρροί, οἱ ἐκ διαγω
γῆς τι πράττοντες. ¶ Ἀγᾶσθαι, φθονεῖν.
Ἀ γασάμεθα, ἐθαυμάσαμεν, κατεπλάγημεν.
Ἀ γασάμενοι, θαυμάσαντες, φθονήσαντες. ¶ Ἀγασθᾶ.
σιωπᾷ κύπριοι. ¶ Ἀγασίς, ὁ φθόνος, σφαῖρα.
Ἀ γάσματα, σεβάσματα. ¶ Ἄγασις. μεθ' ἡδονῆς.
Ἀ γασπέρται, οἱ τοὺς τελώνας μηνύοντες τὰ τέλη.
Ἀ γάς, ἡ πτῶσις τῆς ἀσραπέλου. ¶ Ἀγάσασθαι, θαυμα
μάσαι. ¶ Ἀγασθείς, θαυμασθείς. ¶ Ἀγάστονος,
πολυστένακτος, στεναγμοῦ ἄξιος. ¶ Ἀγάσατο, ἐφθό
νησεν. ¶ Ἀγάσσειν, θαυμάσαι. ¶ Ἀγαστός, θαυμα
στός, ἐπαινετός. Ἀγάσασθαι, φθονεῖν.
Ἄ γασαι, ἀπὸ ἄλλου. ¶ Ἀγασμένον. μεμψευμένον.
Ἀ γάσιον, ἔνδοξον. ¶ Ἀγάσαι, θαυμάζειν. ¶ Ἀγάλλου,
ἱλάσκου. ¶ Ἀγάσησθε, φθονήσητε. ¶ Ἀγα
στής. βάσκανος. ¶ Ἀγάστορες, ἀδελφοί, δίδυμοι.
Ἀ γάστροφον οὕτω σε δουρί, τὸν ἀγάστροφον ἔζωσε τὸ δό
ρατι. ¶ Ἀγάσαι, ἄγαν τύπτει. ¶ Ἀγάσαι ἄν τις ἀγά
σαιτο, οἷον ἀρεστὰ αἰσχύλος φάζει. ¶ Ἀγατᾶσθαι, βλά
πτεσθαι. ¶ Ἀγάτημαι, βέβλαμμαι. ¶ Ἀγαυοί,
προσφιλεῖς. ¶ Ἀγαυοί. λαμπροί. φωτεινοί. ἔνδο
ξοι, ἐπιφανεῖς. ἔστι δὲ καὶ ἔθνος σκυθικόν, ἀγαυοὶ οὕτω
καλούμενον, ὡς ὅταν λέγῃ ὁ ποιητὴς καὶ ἀγαυῶν ἱππη
μολγῶν. ¶ Ἀγαύλιος. μήν. ¶ Ἄγαυον. λαμ
πρόν, θαυμαστόν. ¶ Ἀγαυότατον, μέγιστον. ¶ Ἀγαυ
ρίασμα, ἔπαρμα, οἴησις. ¶ Ἀγαυρεῖν, ἀπορρεῖν με
γάλως. ¶ Ἄγαυρος, αὐθάδης, κομψοίκακος.
Ἀ γαρρεύει, ὑπομένει. ¶ Ἀγαρρεία, δουλεία. ¶ Ἀ
γαρρεύεται, ἐγγυᾶται, ὑπὸ ἀγγαρεύων κατέχεται.
Ἄ γγαρος, ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος, ἡ λέξις δὲ
περσική, σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς
γραμματοφόρους. ¶ Ἄγγατος, τὸ εἰς ἀναδενδράδα
ξύλον. ¶ Ἄγγεα, ἀγγεῖα. ¶ Ἀγγελίας, ἀπαγγελί
ας, σημαίνει δὲ ἀγγελίην, αὐτὸν τὸν ἄγγελον. ¶ Ἀγγε
λιαφόρος, πρεσβευτής. ¶ Ἀγγελίην, ἄγγελον.
Ἀ γγελίης, ἄγγελος ἡ ἀγγελία. ¶ Ἀγγελλόντων, καὶ
ἀγγελέτωσαν. ¶ Ἀγελείη, ἄγουσα λείαν, λεία,
δὲ ἐστι κτῆσις τετραπόδων. ¶ Ἄγει. κομίζει. ¶ Ἄ
γειν μυστήρια μυσταγωγεῖν. ¶ Ἄγειν. ἐπάγειν. κομίζειν.
τιμᾶν. σέβεσθαι. ¶ Ἄγειν, τὸ ὑπάγειν, τὸ πείθειν, καὶ τὸ
φέρειν, καὶ τὸ ὑφέλκειν, ἔστι δὲ καὶ τιμᾶν, καὶ σέβεσθαι.
Ἀ γγελία. ἄγγελμα. ἀκοή. ¶ Ἀγγελίη. ὄρχησίς
τις παροίνιος. ¶ Ἀγγελή. δῆμος τῆς ἀττικῆς παν
διονίδος φυλῆς. ¶ Ἀγγείλαο, ἀγγεῖλον.
Ἄ γγελον. συρακούσιοι τὴν ἄρτεμιν λέγουσιν.
Ἀ γγέλλεσκον, ἤγγελον. ¶ Ἀγγέλιος. ἄγγελος.
Ἀ γγεράκομον, σταφυλήν. ¶ Ἀγγίτας, ὄνομα ποταμοῦ,
καὶ ἔστι παρὰ τὸ παγγαῖον, ὁμοίως καὶ ἡ ἄρτεμις.
Ἀ γγλιθίς, δι' ὧν ἡ κεφαλὴ συνέστηκε τῶν σκορόδων.
Ἀ γγοπίνας, τὰ τῶν μελισσῶν κηρία. ¶ Ἀγγοραράξ.
σταφυλή. ¶ Ἀγγοπίς, ὧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτου
σι σιδήρῳ. ¶ Ἄγγος. ἀγγεῖον. καὶ ῥίζα βοτάνης.
Ἄ γδουρος. εἶδος πλακοῦντος. ¶ Ἀγδείας, λυπράς.
Ἀγδείζειν. ὑφαιρεῖσθαι. ἐρεθίζειν. ¶ Ἄγδισις. ἡ αὐτὴ

ἐμφερές. ¶ Ἄβιος. πλούσιος, ὡς ἀντιφῶν ἐν ἀλη-
θείᾳ. ¶ Ἀβίακτον, ἐφ' οὗ οὐκ ἐπενεχθεῖ βοὴ ἀπὸ λυμεῶνος.
Ἀ βίωρον. κακόν, ἀηδές, ὀδυνηρόν. ¶ Ἀβλαβύνιον, σειρὰ
πλεκομένη παρ' αἰγυπτίοις ἐκ βίβλων πρὸς καθαρ-
σιν οὖσα. ¶ Ἀβλαδέως, ἡδέως. ¶ Ἄβλαξ. λαμ-
πρός ὡς κύπριοι. ¶ Ἄβλαροι. ξύλα. ¶ Ἄβλας.
ἀσύνετος, ἀγνώμων. ¶ Ἄβλαυρος. ἀνυπόδητος.
Ἀ βλέματι, ἁμαρτήματι. ¶ Ἀβλεμές. ἀσθενές.
Ἀ βλεπές, φαῦλον. ¶ ἀβλεμὴς, ἄτολμος. ἀτρεπής.
παρειμένος. οἱ δὲ κακός. ¶ Ἀβλεπτεῖ, τὸν ἀβλεπτοῦν-
τα. ¶ Ἀβληρά. ἡνία. ¶ Ἀβλήδην, ἐνδόσιμον.
Ἄ βλης. νεοργής. μὴ βληθείς. ¶ Ἄβλητα, καινά,
ἄξεστα. οὔπω ἄλλοτε βεβλημένα. ¶ Ἀβλῆτη-
ρες, μάρτυρες. ¶ Ἄβλητος, ἄτρωτος ἐκ βέλους.
Ἀ βλήχμων, ἀμβλύς. ¶ Ἀβληχρή, ἀσθενή,
οἱ δὲ ἁπαλὸν τὸν θάνατον. ¶ Ἀβλη-
χρός. ἀμβλὺς καὶ ἀμαυρός. ¶ Ἀβλίσματον, ἄψαυ-
στον. ¶ Ἀβλόπες, ἀβλαβεῖς κριτές, ἀβλοὶ ἀντὶ τοῦ
μακεδόνων. ¶ Ἀβλόει, σπεῦδε μακεδόνες.
Ἀ βλωθείδια, ἀτέλεστα, ἐκτρώματα. ¶ Ἀβοητί. ῥᾳ-
δίως. ¶ Ἀβοαί. εὐχαί. ¶ Ἄβολα, κυβευτικοῦ βό-
λου ὄνομα. ¶ Ἀβολῆσαι. ἀπαντῆσαι. ¶ Ἀβο-
λεῖν, συναντήσειν. ¶ Ἀβολήτορες, μάρτυρες αὐνη-
λαχότες. ¶ Ἀβόληροι. ἐντεύξεις. ¶ Ἀβολυσταί.
αὐπάντηροι ἰσχυρῶς. ¶ Ἀβολεῖς, παραβολαὶ ἀπὸ
σκελῶν. ¶ Ἄβολος, νέος οὐδέπω ῥίψας ὀδόντα.
τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. ¶ Ἄβοος, ἔξω
ταραντίνοις. ¶ Ἄβολον, ὄνομα στοιχείου. ¶ Ἄβο-
στοι. οἱ αἰτήσιν, ὑπὸ λακώνων. ¶ Ἄβοροι αἱ μὴ κα-
ταγενεμημέναι βοτάναι ἢ οὐ φέρουσαι καρπόν.
Ἀ βουλής, ἀκτήμων. ¶ Ἀβουλής, ἤκουσε.
Ἀ βούληρον, ἀθέλητον. ¶ Ἀβουλία, μωρία.
Ἀ βουλότατα, ἀπροαίρετα. ¶ Ἀβούλως, ἀφρόνως,
ἀμαθῶς. ¶ Ἀβροσκολεῖ. θορυβεῖ. ¶ Ἄβρον, τὴν
δουλείαν ἀργεῖοι. ¶ Ἀβραδούλη, παλλακή.
Ἀ βρά, ζυφρά. μαλακά. ¶ Ἀβρὰ βαίνων, ζυφροδί-
ος. ¶ Ἄβραι, νέαι δοῦλαι. ¶ Ἀβραί, ζυφραί.
Ἀ βραμιαῖος, εἶδος ἔχων ἀβραάμ, σπανιαῖος.
Ἄ βραμίας, ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ. ¶ Ἀβράνας,
κελτοὶ τοὺς κορκοπιθήκους. ¶ Ἀβρανίδας, κροκρω-
ποὺς λάκωνες. ¶ Ἄβραχεν. ἤχησεν. ¶ Ἀβρεμής,
ἀβλεπής, κύπριοι καλοί. ¶ Ἀβρίζεσθαι, ἀβρύνε-
σθαι, καλλωπίζεσθαι. ¶ Ἀβριβέστερον, ἀληθέστε-
ρον. ¶ Ἄβρεικτον, δύσκωφον ὕπνον. ¶ Ἀβρεινά,
κεκαθαρμένα. ¶ Ἀβρίξ, ἐγρηγόρως.
Ἀ βρεστήν, μαστίγιαν. ¶ Ἀβριάζεται, κοσμεῖται, ζύπτε-
ται. ¶ Ἀβροδίαιτος. ζυφρὸς τὸν βίον, περὶ τὴν δί-
αιταν λαψιλής. ¶ Ἀβρόκαρπον, ἀβρότονον.
Ἀ βροκόμης, ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων. ¶ Ἀβρομία,
σκοτεία. ¶ Ἀβρομίζας, λαμπροζώνοις.
Ἀ βράμ, πατὴρ μετέωρος. ἀβραὰμ δὲ, πατὴρ
πολλῶν ἐθνῶν. ¶ Ἄβρομοι, χωρὶς βρόμου, ἢ ἀνὰ
θορύβου. ¶ Ἄβρομον, ὀρίγανον, ἢ σπηρόν, ἄψοφον.
Ἀ βρόν, ζυφρόν. ¶ Ἀφροσύνη. φαιδρότης, ζυφή.
Ἀ βρόταξις, ἁμαρτία. ¶ Ἀβροτάζωμεν, ἁμάρτω-
μεν, ἀμφωδήσομεν, ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν ἀμφωδήσω-

μεν, ἀπὸ τοῦ ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τῆς βροτοῦ μετὰ τὴν
συνάντησιν. ¶ Ἀβροτήμων, ἁμαρτωλός.
Ἀ βροτῆσαι, νυκτὸς ἀπαντῆσαι. ¶ Ἀβροτῆ ἀβροτή-
σια. ¶ Ἀβρότητι, ζυφρότητι, ἁπαλότητι.
Ἀ βροτίνη, ἁμαρτωλή. ¶ Ἄβρορον, ἀπάνθρωπον.
Ἀ βρόρνον, ποάτις. ¶ Ἀβροῦτες, ὀφρῦς μακεδόνες.
Ἄ βρωα, σμάμινα. ¶ Ἀβρύνεται, κοσμεῖται.
Ἀ βρυνόμενοι. σεμνυνόμενοι. λαμπρυνόμενοι.
Ἀ βρυροί, ἐχίνων θαλασσίων εἶδος. ¶ Ἄβρυστος, ἢ ἄ-
βρωστος, ἢ ὁ βιβρωσκόμενος. ¶ Ἄβρωμα. στολῆς
γυναικείας εἶδος. ¶ Ἀβρῶς. αὐθηρῶς.
Ἄ βρωτος, ἀζήμιος. ¶ Ἀβρωμαύταχοι. οἱ τῷ βρό-
μῳ πολλῷ. οἷον μετὰ κραυγῆς μιᾶς, ἵνα ἡ ἀντὶ τοῦ
ὁμόβρομοι. ὅπερ δηλοῖ τοὺς ὁμοφώνους κεκραγότας,
ὡς ἔθει τῆς ἄκοιτις, ἢ ὁμοκοίτας. ἢ πολύβρομοι, ὅ
ἐστιν πολυτάραχοι, βρόμος γὰρ ἐστιν, ποιὰ κραυγὴ
κατὰ μίμησιν, καὶ αὐάχοι μετὰ ἰσχύος μεγάλης,
ὡς ἀναχὲς λέγεται τὸ μεγάλως κεχηνὸς τὴν πλεο-
νάζοντος. ¶ Ἄβυδος, πόλις βοιωκῶν ἐλλησπόν-
του. ¶ Ἀβυδόθεν, ἀπὸ ἀβύδου. ὄνομα πόλεως καθί-
ας. ¶ Ἀβυδοκόμας, ὁ ἔθει τοῦ συκοφαντεῖν κο-
μῶν. ¶ Ἀβύδεις. στήλη ἡρακλέως. ¶ Ἀβυδηνόν,
ἐπιφώνημα, ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς
ξένους. ¶ Ἀβυδόν, βαθύ. ¶ Ἀβύρβηλον, πολύ,
μάταιον, οἱ δέ, δασὺ καὶ συρφετῶδες, ἢ ἀναίσχυντον,
ἐπαχθές. ¶ Ἀβυρτακοποιοῦ. τοῦ τρίμματα καὶ
ἐμβάμματα κατασκευάζοντος. ¶ Ἄβυσσος, πέ-
ρας οὐκ ἔχων, ὕδατα ἄπειρα, ἀκατάληπτα. ἔστι δὲ
καὶ ἐν ἄργει λίμνη οὕτω καλουμένη. ¶ Ἀβισταῖοι.
λιβύων ἔθνος. ¶ Ἀβώ, πρωῒ λάκωνες. ¶ Ἀβω-
βάς, ὁ ἄδωνις ὑπὸ περγαίων. ¶ Ἄβως, βοὴ ὡς λά-
κωνες. ¶ Ἀβῶς, ἄφθογγος. ¶ Ἄβωρος, ἀηδής.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

γάγας, ἀντὶ τοῦ ἀπαγών. ¶ Ἄγαγον, ἀντὶ τοῦ
ἄ ἄγαγε. ¶ Ἀγαγύρτηρ. ἀγύρτηρ.
¶ Ἀγάζει, ἀγανακτεῖ, βαρέως φέρει.
Ἀ γάζεσθαι, βλάπτεσθαι. ¶ Ἀγάζεται, σέβεται.
Ἀ γαζόμεθα, πλεονάζομεν. ¶ Ἀγαζόμενοι, κάμνον-
τες. λυπούμενοι. λιπαροῦντες. ¶ Ἀγαθὴ τύχη ἡ
νέμεσις, καὶ ἡ θέμις. ¶ Ἀγαθίδες, σησαμίδες.
Ἀ γαθιζομένη, ἀγαθὰ λέγουσα. ¶ Ἀγαθίς. δέσμη γράμ-
ματος καὶ στήμονος. ¶ Ἀγαθοδαιμονισταί, οἱ ὀλιγο-
ποτοῦντες. ¶ Ἀγαθοεργοί, οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόν-
τες, πέντε ἑκάστου ἔτους, ὡς ἡρόδοτος ἱστορεῖ. οὕτω πα-
ρὰ σπαρτιάταις. ¶ Ἄγαλμα ἑκάτης, τὴν κύνα,
διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ ἑκάτῃ κύνας. ἢ διότι καὶ αὐτὴν ἔ-
νιοι κυνοκέφαλον πλάττουσιν. ¶ Ἀγάλλαλα. περι-
χείλιον. ¶ Ἀγάλαστος ἀκόλαστος. ¶ Ἀγάλα-
κτος, ἡ ὁμόθηλος. ¶ Ἀγαλλὴ ἔθρα, παῖδα τυρρηνοί.
Ἀ γαλληθὴρ, ἐφ' ᾧ ἄν τις ἀγαθύνη. ¶ Ἀγαλλιάζει.
λοιδορεῖται. ¶ Ἀγαλλίαμα, δόξασμα.
Ἄ γαλλίς, ὑάκινθος ἢ ζυαλίς, ἢ ἀναγαλλίς.
Ἄ γαλμα, ξόανον, ἀφομοίωμα εἰδώλων, εἰκόνων, ἢ ἀνδρι-
άντων. ¶ Ἀγάλακτες, σύγγονοι, ἥλικες, ὁμογάλακτοι.
Ἄγαλμα, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. οὐχ', ὡς ἡ συνήθεια,

ΛΕΞΕΩΝ ΠΑΣΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΚΑΤΑ ΣΟΙΧΕΙΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΚΑΙ ΑΠΠΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΔΩΡΟΥ. ΗΣΥΧΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

ΤΟ Α ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

Τὸ ᾱ πολυσήμαντον, δηλοῖ εἴθε, ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. ᾱ πάντας συνάγειρας. καὶ τὸ ᾱ ἄθροον ὡς παρ' ὁμήρῳ. ᾱ δηλοῖ καὶ ψιλούμενον στέρησιν, ὡς ὅταν λέγωμεν, ἄνανδρον, καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανὲς πέλαγος. καὶ τὸ πολύ, ὡς ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ. καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς τὸ ἀδελφοί, ὁμόδελφον γὰρ σημαίνομεν. δελφὺς γάρ ἐστιν ἡ μήτρα. καὶ τὸ κακόν, ὡς τὸ ἀμήχανε, ἀντὶ τοῦ κακομήχανε. δασυνόμενον δὲ σημαίνει, ἅ τινα καί, ὅσα, καὶ ἄρθρα ὑποτακτικὰ οὐδετέρου γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας. ¶ Ἆ ἆ. ἐπὶ τοῦ μεγάλου. ἔστι δὲ καὶ σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα. συντεθὲν δὲ γέλωτα δηλοῖ. ¶ Ἃ τὸ φωνῆεν, ἢ ἅ τινα, ὁ ἀπό, ἢ ὅσα, καὶ ἄρθρον ὑποτακτικὸν οὐδετέρου γένους πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πτώσεως εὐθείας, καὶ ψιλούμενον στέρησιν δηλοῖ, ὡς ὅταν λέγωμεν, ἄνανδρον. ¶ Ἆ ἆ. σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα, ἢ σύστημα ὕδατος. ¶ Ἄαπτον, τὸ ἀβλαβὲς καὶ δυσχερές, ἢ ἄνευ ἅψεως, ὁ ἀπλήρωτον. ¶ Ἀάβακτοι, ἀβλαβεῖς. ¶ Ἀαγές, ἄθραυστον. ἰσχυρὸν πάνυ. ¶ Ἀαδηνή, ὑεία κόπρος. ¶ Ἀαδές, ἀηδές. ¶ Ἀαδεῖν, ὀχλεῖν. λυπεῖσθαι. ἀηδεῖν. ἀπορεῖσθαι. ἀσιτεῖν. ¶ Ἀαδε, ἐνδέα λάκωνες, οὕτω καὶ ἀριστοφάνης ἐν δαναΐσιν.

Ἀ αδην, ἐλύπησεν. ¶ Ἀάθησ ἀμαθεῖς, ἐβλάβης.

Ἀ άθικτον, ἀφθαρτον, ἀβλαβές. ¶ Ἄα, σύστημα ὕδατος.

Ἀ ακτον, ἄθραυστον, ὑγιές. ¶ Ἀάλιον, ἄτακτον. ¶ Ἀαινής, οὐ τελεσθησόμενον. ¶ Ἀάνης, χρήσιμος.

Ἀ ανάιμα, πολλαχῆ χάρεις. ¶ Ἄανθα. εἶδος ἐνωτίου παρὰ ἀλκμᾶνι, ἢ ἀριστοφάνει. ¶ Ἄαπτοι, ἀπροσπλάστοις, ὧν οὐ δύναταί τις ἅψασθαι, ἢ ἀπλήστοις.

Ἀ ας, εἰς αὔριον βοιωτοί. οἱ δὲ εἰς τρίτην. ¶ Ἀάσαι. πολλαχῶς καὶ ἀμπλάκεται. ¶ Ἀασάμην, ἐβλάβην, περιέπεσον. ¶ Ἀάσατο, ἐβλάβη. ¶ Ἀασίφρονι, βλαψίφρονι, φρενοβλαβεῖ. ἀάσαι γὰρ τὸ βλάψαι.

Ἀ άσκον, ἔβλαψαν. ¶ Ἀασίφορος, βλάβην φέρων.

Ἀ άσκεν. βλάπτειν. φθείρειν. ¶ Ἀαστόν. ἀναμάρτητον. ἀβλαβές. ¶ Ἀάστονα. ἀνεύφραντα. ¶ Ἀάσχετον, ἀκατάσχετον, ἀνυπομόνητον. ¶ Ἀᾶται, ἄσαι βλάπτει. ¶ Ἀάτατε, ἀπλήρωτε. ¶ Ἄαρι. βλάπτουσιν. ¶ Ἄαπον, ἐπιβλαβές, ἢ ἄνευ ἅψεως, ὁ ἀπλήρωτον.

Ἀ απος. χαλεπός. δυσχερής. ἀκόρεστος. ἀχόρταστος.

Ἀ άτυλον, ἀβλαβές.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Β. ὁ γοργηπαῖος μέν. ¶ Ἄβα. τροχός, ἢ βοή.

Ἀβακήμων. ἄλαλος. ¶ Ἀβακῆσαι. ἀγνοῆσαι, ἀμαθεῖν. ¶ Ἄβαγνα. ῥόδα μακεδόνες.

Ἀ βάγηβορ. λεπτόν. ¶ Ἀβαθ, διδάσκαλος κύπριοι.

Ἀ βάθματα, στέμματα. ¶ Ἄβαντες, εὐβοεῖς καὶ κολοσσοὶ νεκροί. ¶ Ἄβαι. πόλις τῆς φωκίδος τόπος. οὗ μαντεῖον ἀπόλλωνος σκαβαίου. σοφοκλῆς.

Ἀ βάκην. ἀφελῆ. ἀσύνετον. ἡσύχιον. ἄπειρον. ἀδύνατον. ἄκακον. ¶ Ἀβακήμων, ἄλαλος, ἀσύνετος.

Ἀ βάκης. ἄβαξ. ἄφωνος. σιωπηρός, καὶ ὄνομα ἀρχιτεκτονικόν. ὁ σκύθαι λέγουσιν ἄνδρα καλεῖν. ¶ Ἀβάκησεν, ἠγνόησεν. ¶ Ἄβακι. ἀγκαλάσσονες. ¶ Ἀβάκητον, ἀνεπίφθονον. ¶ Ἄβακτον καὶ ἄβυκτον, τὸ μὴ μακαριστόν. ¶ Ἀβάκχευτον, λινοῦν ὕφασμα περιχειρίδιον. ¶ Ἀβακοάγμενοι, σκελῶν μοῖρα τῆς οὕτω καλουμένης. ¶ Ἀβάλε, ὄφελον, εἴθε, ἢ ἄχρεῖον.

Ἀ βαλεία. συγγραφή. ὁμολογία. ¶ Ἀβάλη, ἀχρεῖον. λάκωνες, οἱ δὲ νωθρόν. ¶ Ἄβαλις μοχθηρὰ ἐλαία.

Ἀ βάντασιν, ἀνάβασιν. ¶ Ἄβαντα, πόλις πλησίον παρνασσοῦ ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος. ¶ Ἄβατες, ἀσύνετος. ¶ Ἄβαπτος, ἀστομώτατος. ¶ Ἀβάπτιστον, τρυπάνου εἶδος ἰατρικοῦ. ¶ Ἀβαρλέεται, παράσσεται. κροτεῖ. ¶ Ἀβαρβαλαῖαι, νύμφαι. ¶ Ἀβαρβαρέη, ὄνομα νύμφης, πολλὰ δὲ εἴδη νυμφῶν. ¶ Ἀβαρής, ἀσύνετος.

Ἄ βαρις, ὁ ἐμπειρότης καὶ μὴ ἔχων βάρειν. ¶ Ἀβαρισάν, γυναικιζομένην. καθαιρομένην καταμηνίοις κύπριοι.

Ἄ βαρκνα, κόμα οὕτω μακεδόνες. ¶ Ἄβαρκνα, λιμός.

Ἀ βαρνεύς. φωκέων φυλή. ¶ Ἀβάρνου. στῖνε. οἰμωζέ. βόα. ¶ Ἄβαρνος, πόλις φωκέων. ¶ Ἄβαρταί. πηναί. κύπριοι. ¶ Ἄβαρος ἀπληστος. οἱ δὲ ἄμαρτος. ¶ Ἀβαρτία, ἀπληστία. ¶ Ἀβαρύ, ὀρίγανον. μακεδόνια. ¶ Ἀβάς, εὐήθης, καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ ταραντίνοις. ¶ Ἀβάσαι, ἀρεστῆσαι καὶ ἀρθῆναι.

Ἀ βαστακτος, δυσβάστακτος. ¶ Ἀβασάνιστα, ἀνεξέταστα. ¶ Ἀβασάνιστος, ἄτιμος, μὴ κολαζόμενος, ἀγύμναστος. ¶ Ἀβάσκαντα, χωρὶς βλάβης. ¶ Ἄβαστον, ἀκίνητον, ἀπρόσιτον. ¶ Ἄβαστον, ἄβατον, ἀβίαστον, ἄβατον, ἀδιόδευτον, ἀπέραντον. ¶ Ἀβδέλυκτα. ἀμίαντα. ¶ Ἄβδελον, ταπεινόν. ¶ Ἄβδηλα. ἄβατα. ¶ Ἄβδης, μάστιξ παρ' ἱππώνακτι. ¶ Ἀβδηλοῦ ἑρμοῦ δοῦλος ἐξομολογητός. ¶ Ἀβδηρίτης, βορέας. ¶ Ἄβελλον, ταπεινόν. ¶ Ἀβέβηλον, καθαρόν. ¶ Ἄβεις, ἔχεις. ¶ Ἀβέλλει, σίφει. ¶ Ἀβελίον. ἡλιακὸν παμφύλιοι. ¶ Ἀβέλιον, ἥλιον κρῆτες.

Ἄ βελτερία, ἀφροσύνη, ἄνοια. ¶ Ἄβελ, πένθος.

Ἀ βέλτερος, ἀνόητος, μωρός, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων, ἠλίθιος. ¶ Ἀβέρβηλον, πολύ. ἐπαχθές. μέγα βαρύ. ἀχάριστον. μάταιον. ¶ Ἀβηδόνα, ἀηδόνα. ¶ Ἀβέσσει. ἐπιπτοεῖ. θορυβεῖ. ¶ Ἀβήρ. οἴκημα στοὰς ἔχον ταμεῖον λάκωνες. ¶ Ἀβήρει, ἀδεῖ. ¶ Ἀβηροῦσιν, ᾄδουσιν. ¶ Ἀβής. ἀναίσχυντος. ἀνόσιος. ἀσύνετος. ἀνόητος. ¶ Ἀβιάσει, ἐπινοεῖ. ¶ Ἀβί, ὑπὸ σκύθαις εἴρηται. ¶ Ἄβια, οὐ βιώσιμα, ὁ βίαν οὐκ ἔχοντα. ¶ Ἄβιοι, οὐ βίαιοι, οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους.

Ἄ βιδα, αὐδηρεῖον. ¶ Ἄβιε. ἔβαλλον σκύθαι.

Ἄ βιν. ἐλάτη. οἱ δὲ πεύκη. ¶ Ἀβίλλιον, οἶνον.

Ἀ βίλτακα. μνήμονα. πέρσαι. ¶ Ἀβιλύκη, στήλη ἐν λιβύῃ. ¶ Ἄβιοι, μὴ ἔχοντες τόξα, ἀπόλεμοι, οὐ βίαιοι. οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους. ¶ Ἀβιόλη. σπέρμα

ΗΣΥΧΙΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ, ΕΥΛΟΓΙΩι ΤΩι ΕΤΑΙΡΩι, ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν παλαιῶν τὰς κατὰ στοιχεῖον συντεθείκασι λέξεις, ὦ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε Εὐλόγιε. ἀλλ' οἱ μὲν, τὰς ὁμηρικὰς μόνας, ὡς Ἀπίων καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου. οἱ δὲ, τὰς κωμικὰς ἰδίᾳ, καὶ τὰς τραγικὰς, ὡς Θέων καὶ Δίδυμος καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι. ὁμοῦ δὲ πάσας τούτων, οὐδὲ εἷς. Διογενιανὸς δέ τις μετὰ τούτους γεγονὼς ἀνὴρ σπουδαῖος καὶ φιλόκαλος, τά τε προειρημένα βιβλία, καὶ πάσας τὰς σποράδην παρὰ πᾶσι κειμένας λέξεις συναθροίσας, ὁμοῦ πάσας, καθ' ἕκαστον στοιχεῖον συντέθεικε. λέγω δὲ τάς τε ὁμηρικὰς, καὶ κωμικὰς, καὶ τραγικὰς, τάς τε παρὰ τοῖς λυρικοῖς, καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι κειμένας. οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς παρὰ τοῖς ἰατροῖς, τάς τε παρὰ τοῖς ἱστοριογράφοις. συνελόντα δὲ ὁμοῦ οὐδεμίαν λέξιν, ὥσπερ ἡμᾶς εἰδέναι, παρέλιπε, οὔτε τῶν παλαιῶν, οὔτε τῶν ἐπ' ἐκείνου γεγενημένων. προέθηκε δὲ κατ' ἀρχὴν ἑκάστης λέξεως τριῶν καὶ τεσσάρων στοιχείων τάξιν, ἵν' οὕτως εὐπετεστέραν ἔχοι τὴν εὕρεσιν, ἧς ἐπιζητεῖ τάξεως ὁ τοῖς βιβλίοις ἐντυγχάνειν προαιρούμενος. καὶ πρὸς τούτοις ὅσας οἷός τε ἦν παροιμίας εὑρεῖν, οὐδὲ ταύτας παρέλιπεν. ἐπιγράψας τὰ βιβλία, περιεργοπένητας. ἢ ταύτῃ χρησάμενος τῇ διανοίᾳ, ὡς γοῦν οἶμαι, μὴ μόνοις πλουσίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς πένησι τῶν ἀνθρώπων χρησιμεύσειν τε, ἀντὶ διδασκάλων ἀρκέσειν αὐτὰ, εἰ μόνον περιεργαζόμενοι πανταχόθεν ἀθροίζειν ταῦτα δυνηθεῖεν, καὶ ἐγκρατεῖς αὐτῶν γενέσθαι. ἐπαινῶ μὲν οὖν ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ τῆς φιλοκαλίας καὶ τῆς σπουδῆς, ὅτι χρησιμωτάτην πραγματείαν, καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν φιλολόγων ὠφελιμωτάτην χορηγίαν πρὸς ἅπασαν παιδείαν προείλετο παρέχειν. ἐβουλόμην δὲ αὐτὸν μήτε τὰς πλείους τῶν παροιμιῶν ψιλῶς καὶ ἄνευ τῶν ὑποθέσεων τεθεικέναι, μήτε τὰς ἐζητημένας τῶν λέξεων, οὐκ ἐχούσας τά τε τῶν κεχρημένων ὀνόματα, καὶ τὰς τῶν βιβλίων ἐπιγραφὰς, ἔνθα φέρονται. τάς τε πολυσήμους αὐτῶν μὴ παραδραμεῖν καὶ ἀσαφεῖς παραλιπεῖν. δέον δὲ καὶ ἐν ταύταις ἑκάστης διαφόρου διανοίας τὴν παράστασιν ἀπὸ τῶν χρησαμένων μνήμης παρασχεῖν. ἅτινα σύμπαντα καὶ τῆς παρ' ἐμοῦ ἐπιμελείας δεηθέντα, κατὰ δύναμιν τετύχηκε. πάσης ἐν δευτέρῳ κειμένης τῶν φιλεπιτιμητῶν μέμψεως. οὐ γὰρ ὀκνήσω μετὰ παρρησίας εἰπεῖν, ὅτι καὶ τὰς Ἀριστάρχου καὶ Ἀπίωνος καὶ Ἡλιοδώρου λέξεων συμπορίσας, καὶ τὰ βιβλία προσθεὶς Διογενιανοῦ, ὃ πρῶτον καὶ μέγιστον ὑπάρχει πλεονέκτημα, ταῦτα δι' αὐτὸς ἰδίᾳ χειρὶ γράφων ἐγὼ, μετὰ πάσης ὀρθότητος καὶ ἀκριβεστάτης γραφῆς, κατὰ τὸν γραμματικὸν Ἡρωδιανὸν, λέξιν μὲν οὐδεμίαν παρέλιπον κειμένην ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ πλείστας οὐχ εὑρὼν προστέθεικα. ἐκείνην δὲ γραφὴν ἠξίωσα, ἣν εὕρισκον καὶ τὴν διάνοιαν τέλος περιέχουσαν, καὶ τὴν φράσιν μετὰ τοῦ δοκίμου σαφῆ. ταῖς τε παροιμίαις ἀποδέδωκα τὰς ὑποθέσεις. καὶ τῶν πλειόνων λέξεων, καὶ σπανίως εἰρημένων, οὐ μόνον αὐτῶν τῶν χρησαμένων τὰ ὀνόματα προσγέγραφα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐπιγραφὰς, πάντων μὲν ἀπὸ τῶν ἀντιγράφων προστεθεὶς, οὐδαμοῦ δὲ τινὲς παραιτησάμενος, ὡς ἂν μὴ τὴν αὐτῶν μέμψιν ὀφλήσαιμι δικαίως τινὰ, καὶ οἷς ἐγκαλῶ Διογενιανῷ περιπεπτωκὼς φανείην. καὶ πληρώσας τὴν πραγματείαν, ὅσον εἰς ἀνθρωπίνην ἐλήλυθε κρείσσον τέλος γιγνομένην. εἰ μή που τις ἢ σαφὴς οὖσα λέξις, ἢ οὐκ ἀναγκαία, παραλέλειπται, ἀπέστειλα πρὸς τὴν σὴν ἀναμίλλητον φιλίαν, πεπεισμένος μὲν εἶναί σοι κτῆμα μετὰ δὲ τὴν σὴν καὶ μείζονος ἀξίαν ὑπάρχουσαν. εὔχομαι δὲ τῷ θεῷ σωζόμενόν σε καὶ ὑγιαίνοντα χρήσασθαι τοῖς βιβλίοις.

Δεῖ εἰδέναι οὖν λέξιν τινὰ ζητοῦντα ἐν τῷ λεξικῷ τούτῳ, ὅτι εἰ σύνθετος ἐστὶν ἡ λέξις ἣν ζητεῖ, πολλάκις διαιρῶν αὐτὴν εἰς τὰς ἐξ ὧν σύγκειται, εὑρίσκει αὐτῆς τὴν ἑρμηνείαν ἐν τῷ ἀρκτικῷ αὐτοῦ γράμματι, ἑνὸς τῶν μερῶν αὐτοῦ. οἷον ἀνθρωποείκελος μὲν, ὡς κεῖται ἐν συνθέσει, οὐκ ἔχει, ἐὰν δὲ διέλῃς τὴν λέξιν καὶ ζητήσῃς ἐν τῷ εικ, εὑρήσεις ἂν εἴκελος, ὅμοιος. ὡς εἶναι τὴν πᾶσαν λέξιν, ἀνθρώπῳ ὅμοιος. καὶ ἐπὶ πολλῶν λέξεων τοιούτων, πολλάκις ὡς εὕρηται, εὑρίσκεις τὸ ζητούμενον.

ALDI PII MANVTII AD IOANNEM Iacobum Bardellonum in Hesychij Dictionarium præfatio.

SI cæteri studiosi, nobilitatis Mantuanæ decus Bardellone, sua sponte ac gratis, ut ipse facis, iuuarent me edendis, publicandisq; bonis libris, qui tanquam κατὰ παλιγγενεσίαν reuiuiscant, mea cura & laboribus, breui quamplurimi qui desyderantur, exirent in publicum, ut de Hesychio factum est: quem cum penes te tantum esse duceres & uerè fortasse, nemo enim est, quod sciam, qui extare alium audiuerit, eum ad me misisti, ut daretur imprimendus impressoribus nostris: nihil prorsus, aliud spectans, quàm, quæ tua est liberalitas, qui tuus amor erga literatos uiros, ut fiat cõmunis studiosis omnibus etiam posteris. Nec imitaris inuidos quosdam, qui dum se solos esse doctos uolunt, bonos libros inuident alijs, sed tui omnes quàm simillimos fore cupiens (es enim & græcè, & latinè doctissimus, mathematicarumq; disciplinarum longe peritissimus) bibliothecam tuam plenam optimorum librorum omnibus benignus impertis. Ecce quod iussisti, factũ est diligenter. Agimus igitur tibi, quas possumus gratias, & nostro, & studiosorum nomine, qui hoc ipso libro usuri sunt. Venient autem eo omnes, quicunq; capti amore bonarum literarũ non cessant exemplaria græca nocturna uersare manu, uersare diurna, idq; ob plurimam quæ in eo est, dictionum copiam. Omnes enim, quæ in uarijs dictionarijs habebantur dictiones, primum Diogenianus homo doctissimus, de quo in præfatione, quæ statim sequitur, Hesychius meminit. Deinde Hesychius ipse, cuius Suidas in dictione ἡσύχιος facit mentionem, in unum diligentissime collegit. Sed illud admodum dolendum est, quòd nescio cuius iniuria prouerbiorum argumẽta, quæ prætermissa à Diogeniano Hesychius adiunxerat, tum plurium dictionum, et quæ rariores sunt, authoritates, quas is ipse Hesychius studiose addiderat, sublata sunt, summo studiosorum incommodo, & iactura. Hunc autem librum sub tuo nomine in publicum exire uoluimus Bardellone doctissime, ut & tibi deberent hoc munere studiosi: quem eo gratiorem tibi futurum existimamus, quòd eum Musurus compater utriusq; nostrum, quantum per occupationes licuit, diligenter recognouit, fecitq;, licet cursim, πατρὸς ἀρείω. quàm plurima enim in eo loca emendata sunt, id quod facile cognoscet, qui exemplar ipsum cum nouo hoc conferet. Vale.

EX SVIDA.

Ἡσύχιος, μιλήσιος, υἱὸς ἡσυχίου δικηγόρου καὶ σοφίας. γεγονὼς ἐπὶ ἀναστασίου βασιλέως, ἔγραψεν ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν, οὗ ἐπιτομή ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον. καὶ χρονικήν τινα ἱστορίαν, ἣν διεῖλεν εἰς ἓξ διαστήματα. οὕτω δὲ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον, ἐν οἷς ἐμφέρονται αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν ῥωμαίων βασιλέων. καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατὰ ἔθνος κρατησάντων τυράννων, καὶ τὰ κατὰ τὸ βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου δικόρου, εἰσὶ δὲ ὧν τινα καὶ τῶν ἐν παιδείᾳ λαμψάντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει, ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχειν μὴ εἶναι αὐτὸν χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων.

ΗΣΥΧΙΟΥ

ΛΕΞΙΚΟΝ.

HESYCHII DICTIONARIUM

RIVM LOCVPLETISS. EA FIDE AC DILIgentia excusum, ut hoc uno, ad ueterum autorum fere omnium, ac poetarum in primis lectionem, iusti Commentarij uice, uti quiuis possit, & plane nihil sit, quod ad rectam interpretationem desyderari hic queat.